

Liberia

AEI

AVCRATITIS,
LVCVLENTISSIMI
ELEGANTISSIMIQVE
SCRIPTORIS,

PHILOSOPHISTARVM libri quindecim, variis omnium
terminum narrationibus iucundissimi, lectuque dignissimi,
quanta maxima fieri potuit cura, diligentia, fide in Latinum ser-
monem versi à IACOBO DALECHAMPIO CADOMENSI.

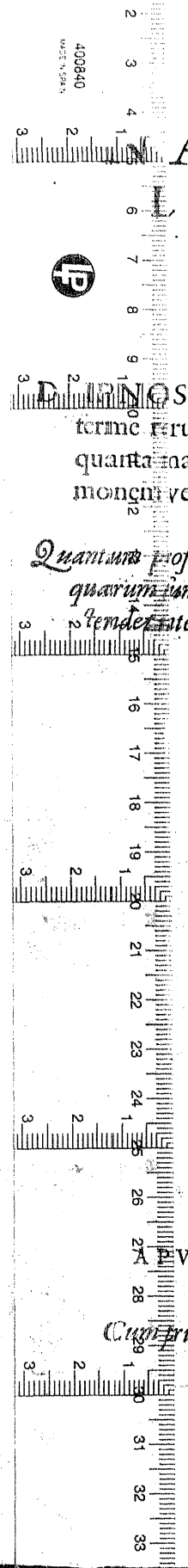
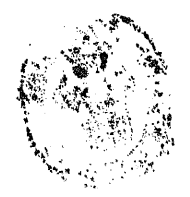
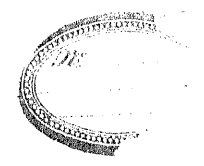
*Quantum profuturum sit hoc opus ad multiplicem rerum cognitionem
quarum sunt scientes paucissimi, ne te morer diutius, amice lector,
remittet interpretis epistola, & qua pagina sequens indicat.*

LUGDVNI,
AEDV ANTONIVM DE HARSY,
M. D. LXXXIII.

*Cum Privilegijs Casareae Maiestatis, & Christianissimi
Francorum regis.*

LIBRARY
A
36
108

R-5974
Liberia

DE
NAVCRATITIS,
LVCVLENTISSIMI
ELEGANTISSIMIQUE
SCRIPTORIS,

DE IPNOSOPHISTARVM libri quindecim, variis omnium
terme rerum narrationibus iucundissimi, lectuque dignissimi,
quanta maxima fieri potuit cura, diligentia, fide in Latinum ser-
monem versi à IACOBO DALECHAMPIO CADOMENSI.

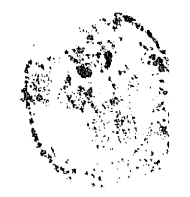
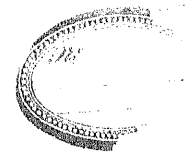
*Quantum profuturum sit hoc opus ad multiplicem rerum cognitionem
quarum sunt scientes paucissimi, ne te morer diutius, amice lector,
attendet interpretis epistola, & qua pagina sequens indicat.*

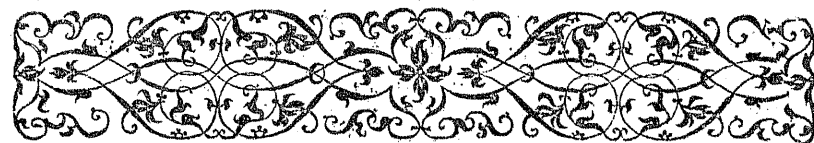

L V G D V N I,
APVD ANTONIVM DE HARSY,
M. D. L X X X I I I.

*Cum privilegijs Casareae Maiestatis, & Christianissimi
Francorum regis.*

10/8
A
6

D. PETRO AB EPI-
NACO ARCHIEPISCOPO
LVGDVNENSI.

§

ANNIS circiter ab hinc triginta, Allobrogum Cularonæ, quam Gratianopolin vocant, medicinam cum publicè profiterer, antistes in primis venerande, ac illius ego partem tractarem, in qua de salubribus & insalubribus alimentis disputatur, venit in mentem, ex Athenæo citasse plurima, eaq; minime peruulgata, Hermolaum, Marcellum, & alios non paucos scriptores maiorum gentium, quæ ad explicandam & illustrandam eam quæstionem valde conuenirent. Itaque protinus incesit me cupido eius auctoris perscrutandi ac euoluendi, qui tam copiosum rerum dignarum scitu, & alioqui reconditarum, præstantibus illis hominibus thesaurum suppeditasset. Quod statueram aggressus, diebus aliquot in eo studio consumptis, summa cum admiratione & voluptate deprehendi earum profectò rerum, quarum alliciebat me cognitio, multo plus quam credebam & sperabam, ea lectione mihi comparatum fuisse: atque ideò, si reliqua eius scriptoris pari diligentia excuterem, non poenitendum fructum operæ me percepturum. Hæc verò mihi cogitanti occurrerunt multa, quæ incitatum & ad id festinantem simul terrere ac inhibere possent. Primum quidem considerabam, ex iis qui auctoris illius studiosissimi fuere, & ingenio, doctrina, iudicio, Græcæq; linguæ peritia flourerunt, neminem ad id vsque tempus, (nondum enim versio Natalis à Comitibus prodierat) ausum fuisse autorem tantum, tam utilem omnibus, atque tam exoptatum, Latino sermone interpretari, quamuis rumor spargeretur, Sangam patritium Romanum, virum, vt aiunt, eximiæ doctrinæ, id præstitisse. Deinde cum propositum vrgerem, nec vlllo prorsus modo ab incepto
* 2 vellem

vellam abſistere, vterq; exemplari Germanico, quod Aldino paſſo eſt emendatius, deſuit enim manuſcriptum, quod impreſſum non minus eſſe maculoſum audio, vſque adeo vitioſum codicem erroribusq; foedatum cõperi, vt ad ſingulas propemodum lineas impeditus hærerem, nec progredi longius poſſem, niſi diuinatione, coniecturisq; adiutus: quæ ratio maximis quidem eſt difficultatibus obſtructa, lubrica, & fallax. His quoque ſalebris accedebat & illud, incredibile iactura periſſe nobis, cum vetuſtate, tum iniuria temporum, maiorem partem librorum, quos Athenæus frequentiſſimè laudat, & nominat: ac propterea, ſi quid deprauatum nos remoretur, ac diſtrahat, id corrigi nõ poſſe ſcriptorum fide ac testimoniis, quæ annorum, vt ita dicam, carie intercederunt. Omnibus tamen impedimentis his contemptis, ſcabra admodum illam viam emenſus, tandem finem attingi: ad quem cum perueniſſem, illa dulcedine legendi, quam intimam ac iucundiſſimã ſenſeram, non tam expletus ac ſatiatus, quàm pro-uocatus ac inſtigatus, generoſius quidpiam tentandum eſſe duxi, nimirum autoris Latinam interpretationem, quantumuis arduam & operoſam: non quia mihi ſic placerem, vt moleſtiſſimas difficultates illas ſuperaturum me conſiderem, hoc enim pudoris mei non eſt, nec ignorabã quàm ancipiti & moroſa lectorum cenſura id ſuſcipiendum eſſet: verùm ſi quod percipiebam non aſſequerer, exiſtimaui ſaltem cotis vice me futurum, quæ, vt inquit poëta, exors ſecandi gladios acuit, & iſtos nimium timidus ac verecundos, qui marcere domi potius & in latebris volunt ingeniorum ſuorum foetus, quàm alieni iudicij periculum ſubire, ſtimulatos iri, vt intrepide quod naturæ præſtantia & eruditione ſibi parauerint, nobiſcum liberaliter communicent. Ego equidem haud dubito fore multa quæ in hoc ſcribendi & commentandi genere iuſtam reprehentionem ſeueri & attenti lectoris nõ effugiant, quod mehercule numquam moleſtè feram. Etenim, quod aiunt, homo ſum, & ab aliis diſcere nec dedignor, nec erubefco, ſi quid eſt ignotum mihi, quod vel oratione, vel ſcriptis aliorum liquere poſſit: hoc vnum tantum ab æquis iudicibus laboris mei petam, vt quod minus videbitur illis probadum, æſtimata rei totiùs difficultate, leniùs & placidiùs reiiciant, aut inducant, abſq; contentionis & conuictorum ferocia & acerbitate, id quod in maximi beneficij loco poſiturus ſum. Multa namq; ſcio poſt noſtras obſeruaciones ſuperfutura, quæ à me prætermiſſa, vel non ſatis animaduërſa, vt interdum hebeſcunt etiam perſpicacium

cacium oculi, aciora iudicia poſtulent, à quibus nec odio commotis, nec inuidia, facile, niſi fallor, impetrabo, vt veniam dent, aut ſedatè arguant. Hoc ego pro ingenua mea ſimplicitate & inſito animi candore, nec tacebo, nec diſſimulabo, ætati noſtræ viris induſtriis, qui editis ſcriptis ſuis in hoc autore quædam correxerunt, expoſuerunt, reſtituerunt, multa me debere, & accepta referre, quæ vt innotescant omnibus, adſcribenda curauim margini, adnotatis illorum nominibus ac libris, ne malignè illorum dignitati & gloriæ ſurreptum aliquid fuiſſe, vel detractũ quiſquam arbitretur. Quinam illi ſint, non eſt quod declarem hac episto-la, ne illos pro meritis laudare ſi adnitar, quidam calumnientur, conciliata per aſſentationem illorum gratia & beneuolentia, tali patrocinio velle me tutum eſſe ab eorum criminatione qui aliena carpere ſtudioſè, ne dicam ſuperbè, conſueuerunt. Cæterum quantulumcumq; futurum ſit operæ prætium, id totum dedicandum tibi, & nuncupandum cenſui, antiſtes omnibus eximiis virtutibus cumulatiſſime, non ſolum ob tui generis illuſtrem nobilitatem, repetitam ab antiquiſſimis temporibus, ſed ob egregias, plurimasq; dotes & corporis & animi tuas, pietatem inſignem, facundiam ſingularem, doctrinam haud vulgarem, integritatem cunctis perſpectam, incredibilem humanitatem, mirificam in rebus gerendis ſapientiam & prudentiam, ingenij ſolertiam promptiſſimam, innumeras virtutes reliquas, ne fuſius proſequar, quæ te in eum dignitatis & honoris gradum euexerunt, vt præter eccleſiæ Lugdunenſis pontificatum, autoritatis & poteſtatis in Gallia primariæ, quem vix natus annos triginta quinque adeptus es (adeo præcox tuarum fuit virtutum lux & maturitas,) omnes ordinis tui præſules maximo te cõſenſu delegerint, qui de eccleſiæ Gallicæ publico ſtatu, coram maiestate regia, & cunctis Galliæ proceribus orationem haberes in iis conuentibus, quos Lutetiæ nuper Rex chriſtianiſ. egit: quæ illa tua in diſſerendo facultas & grauitas cum inſigni quadam moderatione & temperantia coniuncta, Regi videlicet in tantum grata fuit, vt te protinus inter concilij ſanctioris & ſecretioris optimates allegi & aduocari iuſſerit, cuius diligentia, curæ, fidei, quæ præcipuè ad rempub. pertinent, tractanda & adminiſtranda committeret. Plura de tuis laudibus ideò non adiiciam, quòd verear ne perſonæ tuæ gloriã cum amplificare velim, minuam. Commemorare autem hinc ſuperuacuum fuerit, quanta comitate & facilitate conſuetudine tua & acceſſu me frui volue-

EPISTOLA.

ris, ex quo ad te mihi patuit aditus, quem patefecit non quidem
excellens meae virtutis cuiusdam aut eruditionis comendatio,
sed natia tua bonitas, quae me sic obstrinxit, ut quavis omnia
conquiam & moliar, quae intelligo tibi placitura, officio meo
tamen, & iis quae à me iure potes exigere, non posse me satisfacere
profus existimem. Vale.

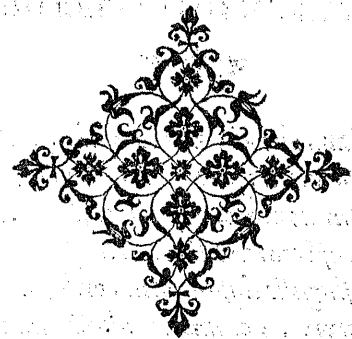
Amplitudini dignitatiq; tuae addictissimus
I. DALECHAMPIVS.

A D E V N D E M.

*Aedes Athenas tuas
Adit, salutatq;, haud minus
Quam qui Latine reddidit.
Munusculum queso boni
Vi consulas, vir maxime,
Offert tua qui plurimum
Est dignitati deditus.
Quis verò Athenas nouus?
Quis sit rogas? audi, eloquor.
Illustrum scientia
Narrat virorum qui tibi
Conuiuium lautissimum,
Non tam ciborum ferculis
Et apparatu splendido
Vini, volucrum, piscium,
Rarissimorum & fructuum,
Quam mutuis sermonibus,
Scitis, acutisq; salibus,
Perelegantibus iocis,
Multis poetarum locis
Belle explicatis, & alijs
Suauissimis leporibus,
Qui cognitu dignissimi,
Gratissimi, dulcissimi,*

Toto

*Toto libro sparsi nitent.
Hac si semel gustaueris,
Abiueris numquam satur.
Strigosus is nuper foras,
Male edolatus, horridus,
Corruptus, incomptus, rudis
Inauspicato prodijt.
Nunc tersior, limatior,
Ornatior, politior,
Purgatus à nauis suis
Cultu nouo latissimus,
Lucem videre non timet,
Gaudetq; se manu teri
Humanioris iudicis:
Sed nunc tua potissimum,
Cuius fauore nititur,
Et se putat gratum fore,
Iis omnibus qui litteras
Bonas colunt, laudant, amant.*

*Addideris vocem, fuerit Dalechampius ipse,
Expressa ad vinum cuius imago fuit.*

*Δείκνυσιν ἡδ' εἰς γραφὴν μορφῆς ἔστι γνήσιον εἶδός·
Εὐμαθίην πινυτέ πολλὰ γραφέντων νόες.*

*Quæ in hoc volumine, præter fidelem inter-
pretationem acceperunt.*

*Auctorum qui citantur loci, multò quàm antehac certiores, &
emendatiorēs. Librorum, ac fabularum, tum quæ nominantur, tum
etiam quarum tacentur nomina, diligens observatio: qui aureus profe-
ctò rerum cognitu dignissimarum thesaurus est.*

Eorum quæ libris singulis disputantur, ordo, ac numerus.

*Adnotationes innumera omnibus adiecta marginibus, quæ iusti
commentarij vicem explere possint, in omnia suboscuro: in quibus do-
ctissimorum virorum, cum est tempestivum, & id agitur, laudantur
nomina, ne laudi quidquam illorum detrahatur.*

*Interpretis accuratissimæ retractationes & censura, in ea omnia
quæ hac animaduersione egere visa sunt.*

*Rerum, ac verborum ferè omnium, quæ toto hoc opere tractantur,
& leguntur, index copiosissimus, trifariam divisus: Primus Latinas,
alter Græcas voces, tertius proverbia complectitur.*

*Scriptorum, quibus Athenæus uti solet, & eo-
rum quæ quisque scripserit, catalogus.*

Abderitas.	ἰδὸν ἰ, Hedoni, vel Hedonis cymbala	357.3	
μέγας διάκοσμος, Magnus ornatus	θεαροί, Theori	469.29	
Ἐπὶ τῷ ἐν ἑβραῖς, Quæ sunt apud inferos	κάβειροι, Cabeiri, Samothracum dij	320.22	
Acacus Argivus.	κρήνηαι, Cressæ 40.19	καμικοί, Camici	40.19
Ἰλιωπεροί, Ilij vastatio	λυκίηρος, Lyciærus	333.27	
Achæus Eretrienfis	Μεσσηνιακά ἐπι, Messeniaca carmina	447.16	
ἄδλα, Ludorum premia	Μυρμιδόνες		
αἰθων ἄτυμοίς, Aethon Satyricus	νεανίσκοι, Adolescentuli	375.25	
280.25, 514.8	ὄστροδοχοί, Ostrologi	497.1	
ἀλκμαίων ἄτυμοίς, Alcmeon Satyricus	περρῆαβοί, Perrhebi, Thessalie populi	354.54	
ἡφαιστος ἄτυμοίς, Vulcanus Satyricus	περρῆαβίδες, Perrhabides	372.14	
λίνος, Linus	πέρισμα, Perse	65.21	
ὀμφάλη, Omphale	προμηθεὺς δεδεσμένος, Prometheus alligatus	123.47,	
ἰεὺς ἄτυμοίς, Ivis satyrica	293.53, 502.40		
κύκλος, Circulus	προτεὺς, Proteus	293.53	
μοῖρα, Parca	σφίγξ, Sphinx	502.40	
Acefas.	φιλοκτήτης, Philoctetes	294.1	
ὄφρατυτικά, De condendis obsonijs	φινεύς, Phineus	315.13	
Acefas.	φόρμιδες, Phorcides, marine Deæ	299.48	
ὄφρατυτικά, De condendis obsonijs	φρύγες, Phryges	40.19	
Achilleus Eretrienfis.	Ἔσχυλιδες.		
Achides Chius.	γεωργικά, Georgica	484.22	
ὄφρατυτικά, condendorum obsoniorum scriptor	Ἐσχυλιὸν Samius.		
Adarus Micylenæus.	ἱάμβοι, Iambi	221.51, 250.15	
Ἐπὶ ἀσθένειας, De dispositione, sue affectione	Agathenes.	59.53	
Ἐπὶ ἀρχαῖς ἁποστολῶν, De statarijs	Agathon.	139.21, 332.10, 435.32	
Adrastus.	τήλεφος, Telephus	339.8	
Ἐλῖος Ἀσκληπιάδης.	θυέστης, Thyestes	392.45	
Ἐπὶ σφαιρῶν, De coronis	Agatharchides Cnidius.		
Ἐθλῖο ἀττιβουντῶν,	ἁσιατικά, Asiaticæ historia	116.7, 188.27, 400.17	
Γαμίων ἕρσι, fines, sue limites Samiorū	ἑυρασιακά, Europica historia	126.5, 184.4, 520.3, 14	
Paulopost Alexidi historico,	222.23, 289.3, 408.9, 484.36		
ἑρσῖα σάμια, Samiorum pulchra	ἱστορία, Historia	392.1, 26	
Ἐγίμιος.	Ἀγαθόκλης Babylonius.		
πλακῆσι ἁποστολῶν συζητήματα, De condendis placentis	Ἐπὶ κυζίκου, de Cyzico	280.18, 383.33	
479.33	Ἀγαθόκλης Rhodius.		
Emilianus.	κορωνισαί, Coronistæ	268.36	
Ἐσχινης Rhetor.	Ἀγαθόκλης Cyzicenus.		
Ἐπὶ τιμαρχῶν, contra Timarchum	Ἐπὶ πατριδῶν, De patria historia	483.51	
Ἐσχινης Socraticus.	Ἀγέλοχος.		
ἀλκιβιάδης, Alcibiades	Ἀγίς.	402.54	
ἁσπασία, Aspasia	ὄφρατυτικά, De paradisi obsonijs	384.29	
ἄξιόχος, Axiochus	Ἀγνον.	449.33	
διάλογοι, Dialogi	Ἀλκæος Lyricorum carminum scriptor,	30.	
πυλαύγης, Telauges	40, 232, 213, 43, 43, 356, 18, 502, 37, 505, 24,		
Ἐσχυλῆς Alexand.	512, 13, 517, 7		
30.8, 52.27, 58.29, 132.	ἄδελφαί μοιγευόμεναι, Sorores stuprate	236.10	
43, 448.21, 471.10, 259.26, 366.8, 426.47,	γανυμήδης, Ganymedes	332.25	
467.40	ἱερός γάμος, Sacra nuptiæ	305.4, 317.20	
ἀγαμέμνων, Agamemnon	καλλιστῶ, Callisto	298.12	
ἄθλας, Athlæas	παλαίστρα, Palaestra	81, 31, 276, 37, 295, 34, 515, 2	
ἀμύμων, Amymon	ὄδα, Ode	388.22	
ἀμφιτρούων, Amphitryo	Ἀλκetas.		
γλαύκος σόντιος, Glaucus marinus	Ἐπὶ τῷ ἐν δελφοῖς ἀνελημάτων, De his quæ Delphis conse- crata sunt	440.46	
δανάιδες, Danaïdes			
ἠλιάδες, Heliades			

* * Alcidas

Alcidamas Laïtes.	
ναϊδὸς ἐγκύριος, Naïdis laus	441.34
Alcides muficus.	130.32
Alcimus Siculus.	385.44
Ἰταλικὸς βίβλος, Liber Italicus	329.54
σικελικὸς, Siculorum res gesta	240.16
Alcymnius Chius.	
διθύραμβος, Dithyrambi	450.15
Alciphron Maandrius	25.2
Alcman.	31.1, 62.7, 17, 83.54, 105.50, 278.40, 482.39, 484.12, 507.11. & 52, 467.36
ῥόδου, cantica	505.19
Alcibiades.	136.25
Alexamenes Teius.	376
Alexandrides.	
ὀπλομαχος, Hoplomachus	136.4, 472.42
μελίλωτος, Melilotus	343.50
φαρμακομαάντις, Pharmacomantis	195.28
Alexander Aetolus.	308.15
ἀλιεύς, Piscator	221.45
ἐλέγεια, Elegia	521.18
κριακίης, fontibus miris, vel κριακή, vel κείκοι, Cricæes	
21.3	
σάβος, Potatio, fabula	128.1
τιγών, Tigon, fortass. τρυγών, quid. ἀντιγόνη	370.15
φύγας, Profugus	171.14
Alexander Myndius.	44.31, 291.43, 294.21
ἰσοεἰς κτηνῶν, Quadrupedum hystoria	163.54
ἔπει τὸ πῦρ ἰσοεἰς, de hystoria volucrum	290.19, 297.9
ἔπει ἔρηναν, de Amibus	50.23
ἔπει ζώων, De animalibus	292.46
Alexandrinus.	
ἔπει ὀνομάτων ἐ γλωσσῶν, De vocabulis & lingua	289.39
Alexis.	
ἔπει ἀνταρκείας, de frugalitate sua sorte contenta	312.50
Alexis Dialecticus.	
παῖσαν ἢ κρατερὸν ἢ μακρὸν, Paan in Craterum Mace donem	519.31
Alexis historicus Samius.	
ἑμίον ὄρεσι, Samiorum fines	401.8, 426.32
Alexis.	31.7, 32.9, 25.36, 23, 37, 22. & 29, 39.52, 39.11, 42.43, 46.21, 49.19, 52.20, 175.47, 52.25
ἀγων ἢ ἰσπισκος, Certamen aut equileus	505.30
ἀδελφοί, fratres	166.24
ἀθλα, certamina	457.34
ἀίσωπος, Aisopus	322.23
ἀντίετα, Antea	95.49
ἀσπὶς γλαυκῆρος, Glaucome cacutiens	88.36, 225.2
ἀπομιζόμενος, Relegatus	511.5
ἀποβάτης, Aprobates, qui defultorij equis certat	475.19
ἀποκοπήμιος, Abcisus	322.13, 417.53
ἀρχιλόχος, Archilochus	479.48
ἀσκληπιοκλείδης, Asclepiocleides	126.49
ἀσωτὸς ἀσκαλος, intemperans & luxuriosus magister	251.12
ἀθῆς, Athis	288.47
Βρευτία, Brutia	484.13
γαλατῆς, Galatea	404.5
γερὰ, Pictura	451.48
γυναμοστρατία, Gynacostratia, muliebris exercitus	94.23

δαμύλιος, Coniuator	331.4
δρωπίδης, Dropides	94.50, 128.17
δωρικός ἢ πόσασυξίσις, Dorcius aut Poppyxia, ad blandiens	321.50
δημήτριος ἢ φιλέταρος, Demetrius	81.39, 180.27, 235.32, 52.40, 493.50
δὶς ποιθέων, Bis Iugens	329.23
διδύμοι, Gemini	333.11
ἐκπομαστοίς, Poculorum opifex	515.14
ἑλένη, Helena	418.43
ἑλληνίς, Hellenis	169.12
ἑπίδωρος, Epidaurus	90.30
ἑπίκληρος, Epicleus	169.25, & 46
ἑπίπροπος, Procinator	331.6
ἑπτά ἐπὶ θήβας, Septem ad Thebas	219.51
ἔρετακός, Ereticus	243.34
ἔρβοι, Lanifici, Mercenarij	360.20
Ἰσπακος, vel Ἰσπακίος, Hippacus, vel Hippace	351.43
ἰσιόνη, Hesione	274.22, 350.52
Ἰσπρωσί, Isproti	409.38
Ἰσιόφιρος, Nympha afflatus, Fanaticus	275.37, 521.49
Ἰσθαίος, Thebani	119.12
Ἰθρασίος, Thraso	100.34
ἰππῆς, Equus	352.41, 359.2
ἰππος, Equus	415.13
ἰππισκος, Hippiscus, equuleus	90.42, 171.52, 233.30, 374.54
ἰσοστάσις, Isofation, id est, æquilibrium	96.7, 101.35, 422.9
κλειοβυλίη, Cleobuline	437.3
κνιδίη, Cnidia	123.51
κονιάτης, Alator, rector	373.21
κρατεύας, ἢ φαρμακοπάλης, Crateus, aut Medicamentarius	71.31, 80.50, 81.28, 189.50, 253.33, 353
455.20	
κύκνος, Cygnus	351.53
κύπριος, Cyprius	83.43, 86.30
κυεῖς, Nonacula, vel virgo que nubis	270.14, 315.50, 330.49
κυβευταί, Aleatores	72.16
κυβερνήτης, Gubernator	176.47, 485.40
λεβήτιος, Paruus lebes	492.33
λαμπάς, Lampas	487.23
λέβης, Lebes	127.18, 168.25, 286.27, 58.40
λευκάδια ἢ δρωπίται, Leucadia	371.54
λευκή, Leuce	240.35
λίθος, Litus	122.43
λόκοι, Locri	93.12
λύσιππος, Lycipus	443.47
μακροβραχέομενός, Mandragorizomene	93.23, 294.12, 272.44, 409.46, 463.23
μαντῆς, Vates	414.40
μίδων, Midon	521.47
Μίλκιον, Milcon	264.28
μίλησις, Milefia	179.44, 282.54
μνηστῆρες, Proci	484.34
ὀδυσσεὺς ὑφάμιον, Ulysses textor	179.44, 226.19, 314.33
ὀπάρας, Opora, scortii id nomen est.	332.2, 421.42
ὀνιζόμενος, in sedem restitutus	374.43
ὀγκιζόμενος, in coloniam deductus	457.34, 515.20
ὀλυμπιος, Olympius	57.37
ὀμύθια, Omythia	179.44
ὀμοίαι, Similes	478.23
ὀρεσις, Orestes	185.33
ὄρχηστρίς	

ὄρχηστρίς, Sultatrix	329.16
παμφίλη, Pamphila	266.2, 284.20
παπυξίς, ἢ ἔρβοι, Pampychis, id est, pernigil, siue Erubi, id est, Lanifici	72.17, 127.2, 5185.51, 288.30, 384.35
παλινπραξίς, Pancratiasles	181.23
παράσιτος, Parafitus	93.19, 315.2
παρόνος, Pinosus	183.14
ποιηταί, Poeta	180.39, 57.21
πολυκλεία, Polykleia	478.20
πόνηρα, Improbata	88.36, 96.1, 127.37, 241.52, 287.49, 488.12, 512.12
πόνητος, δρῆμα, Ponticus fabula	75.25
πύραμος, Pyramus, poculi quo ardēs prima fertur	193.1
πύρος τὸ φέρει, fabula inscripta ad Puticum	82.38, 254.12, 272.15
πυθαγόρας, Pythagoras, Pythagorizusia	92.35, 120.37
πυλαίαι, Pylaea	168.19
ῥόδιος ἢ ποσασυξίσις, Rhodius aut femina poppimis ad-blandiens	294.40
στρατιώτης, Miles	166.18
συναποδησιοντες, Commorientes	123.29, 315.26
συναπρόχροντες, Concurrentes	104.3, 254.5, 294.37
συντροφοί, Simul educati	313.16
σάρακος, Soracis, uasa quibus biftrionum suppellex recon-debatur	90.42
Ταραντῖνοι, Tarentini	101.14, 120.21, 345.50, 437.44
τήθυς, Tethys	318.33
τίτηθι, Asia, Nutrix, Mamma	180.30
Τεισις, Fenerator	322.15, 516.17
τροφῶνιος, Trophonius	181.20, 312.10
ὑποβλημῆος, Subditivus	322.6, 374.29
ὑπόνοια, suspicio	500.33
ὑπνος, somnus	335.5
φάδρος, Phaedrus	123.54, 417.28
φάδων ἢ φάδρα, Phadon siue Phadria	254.6
φίλοισος, Philiscus	478.42
φίλοισος, Amans femina	313.11, 427.55
φιλόκαλος ἢ νύμφη, Elegantis studiosus aut Nympha	272.35
Φρυγίη διασκευῆ, Phrygi apparatus	320.54
φρύξ, Phryx	229.49
φύγας, Exul	123.19
χορηγίς, fortassis χορηγός, qui histrionibus ornamenta suppeditat	214.30
ψευδομυθός, Mendax	190.4, 3313.14, 322.1, 516.17
ψευδοποβλημῆος, qui falso habetur pro subditivio	81.28
Amaranthus Alexandrinus.	
ἔπει τὸ σκηνίς, de Scena	256.52, 309.51
Ameipias.	52.44, 495.39
ἀποκοτῶβίζοντες, Cottabo ludentes	229.50, 318.51, 353.2, 497.17
κατεστίων, Livens	236.11
κίνος, Barba	244.17, 275.2
ἡ κοινὸν, fabula inscripta Publicum	162.1
ῥοιδῶν, fundas	202.11, 303.4
φείδων, Parcus	332.52
Amerias.	41.5, 199.20, 275.17, 317.46, 521.38, 522.36
γλώσσα, Glossa	132.9
Amerias Macedo.	
ῥίζομακόν, De excindendis radicibus	507.43
Ammonius.	
ἔπει βωμῶν, & θυσιῶν, De altaribus & sacrificijs	355.21

ἔπει τὸ ἀδωλῶσι ἐταυρίδων, De Atheniensibus metreticulis	421.25
Amphicles.	
ἰσοεἰς, Historiarum scriptor	75.43
Amphicrates.	
ἔπει ἐνδῶσαν ἀδρῶν, De viris illustribus	428.54
Amphion Thespicnis.	
ἔπει τὸ ἐν ἑλικῶνι μουσεῖον, De museo quod in Helicone est	468.48
Amphis Comicus.	34.51, 37.48, 39.52, 44.27, 52.1, 52.5, 51
ἀθαμάς, Athamas	415.7
ἀπογλαυκῆρος, Glaucome cacutiens	167.11
βαλανείον, Balneum	93.15
γυναμομανία, Furor mulierum	289.10, 478.6
γυναμοκρατία, Mulicbye imperium	251.6
διθύραμβος, Dithyrambus	131.9, 418.36
ἑπτά ἐπὶ θήβας, Septem apud Thebas	221.9
ἔρβοι, Erubi, Lanifici	318.21
ἰάλαμος, Ialemus	53.25, 230.50, 251.2
κυεῖς, Nonacula	44.1, 421.2
λευκῆς, Leucas	206.38
ὀδυσσεὺς, Ulysses	514.46
ὀρεός, Cebum	75.17
πλάγος, Planus	166.53, 314.31
φιλαδέλφοι, Philadelphii	333.54
φιλέταρος, Philetarus, amicorum studiosus	221.11
Amyntas.	
σταθμοὶ περσικοί, Mansiones, siue stationes Persicae	51.45
σταθμοί, Stationes	329.53, 383.31, 393.38
ἢ ἀσίας σταθμοί, Asiae mansiones	373.16
Anacreon Teius.	136.36, 295.42, 319.28, 324.9, 333.1, 343.39, 345.32, 354.37, 419.33, 473.15, 481.29, 500.42, 502.39, 512.16, 514.16
μέλη, carmina	500.45
συνάλια, Coniualia carmina	517.7
Ananias.	210.23, 276.8
ἰαμβοί, Iambici versus	60.17
Anaxagoras.	
φυσικός, Physica, siue de Natura	44.39
Anaxandrides.	37.50, 52.38, 164.32, 512.33
ἄγροικοί, Rustici	346.18, 358.54, 478.11
αἰγρός, Turpis femina	340.10
ἀντερῖοι, Redamans	487.2
ἀλχίσις, Anchises	196.31
γερῶσιμονία, Senium amenia	424.38, 458.6
διθύραμβος, Dithyrambus	279.1
ἥρακλῆς, Hercules	475.23
θῆσαυρος, Thesaurus	131.50, 521.52
κέρως, Cercis, populi genus	80.11
κωνηγέται, Venatores	185.39
λύκουργος, Lycurgus	80.5, 246.3
μελίλωτος, Meliloton	487.29
νερεὺς, Nereus	221.5
νερεΐδες, Nereides	359.22
ὀδυσσεὺς, Ulysses	169.28, 181.30, 230.1
πάνδαρος, Pandarus	80.8
πόλεις, Cuitates	224.1
προτεσίλαος, Protefilans	98.31, 410.35, 513.52
ἑμίαι, Samia	196.40
σάτυρος, Satyrus	71.42
τηρεὺς, Terentus	124.37, 278.50, 514.51

φιαλιφόρος, qui phialas gestat 131.51
 Anaxilas. 48.46, 52.50, 190.13
 αὐροσπίδος, ventum faciens 406.45
 αὐλιτής, Tibicen 94.13
 εὐαδρεία, Eumadria 166.26
 καλυψώ, Calypso 128.48
 καμψώ, Campho 71.41
 κίρκη, Circe 71.40, 279.31
 λυροσπίδος, Lyranum opifex 137.12
 μαγείροι, Cymii 71.36
 μοιότροπος, Simplex 229.40, 256.3
 νεότις, Neottis, puella 414.8, 255.4
 παλίστιος, Duites 311.14
 ἰα. μίθος πορνόβοσκός, Hyacinthus leno 288.23, 465.16
 χάριτες, Gratia 311.17
 ἄσσοχος, Anaxifor 311.11
 Anaxilaus.
 ὀριθοκόμοι, Animum curatores 487.31
 Anaximander.
 ἥραολογία, De Heroibus 371.39
 Anaximenes Lampfacenus, 161.28
 βασιλείων μεταλλάξεις, Regum mutationes 395.2
 ἰσοεῖα παρῶται, prime Historie 172.48
 Anaxippus.
 κέρανος, fulmen 311.24, 455.24
 κερωνίμειος, Fulguritus 455.24
 κισσαρῶδης, Cibbarodus 126.32
 φρέαρ, Puteus 362.34
 Andrantus καὶ τῆς παρὰ θεοφράστου ἐν τῆς καὶ
 φυτῶν καθ' ἰσοεῖαν ἐλέξιν ζητημένων βιβλία
 πέντε. Libri quinque de iis quæ apud
 Theophrastum libris de Plantis, & in earum
 historia, & in philosophi verbis dubia
 sunt. 502.9
 καὶ τῆς ἐν τῆς ἡθικῆς νομομαχίας ἀριστοτέλους
 ἀμφιβόλως παρατιθεμένων ὀνομασίας. De intel-
 lectu eorum quæ in libris Aristotelis de
 moribus ad Nicomachum perplexè, &
 ancipiti sensu, disputantur, &c. ibid.
 Andreas. 87.26, 502.19
 καὶ δαμάτταν, De his que morsu venenata sunt 233.32
 τὸ καὶ τῆς ἄεὺδ' ὡς πεπεισσομένων, De his que falsè cre-
 duntur 233.40
 Andreas Panormitanus.
 σικελικά, Sicula res gestæ 472.21
 Andricus 59.53
 Androcidus medicus. 192.49
 Andron Alexandrinus.
 χρονικά, Chronica 137.49
 κάβειροι, Cabiiri 278.35
 Andronicus medicus. 506.51
 Andronicus comicus.
 ἐπιγράφοι, Epigoni 435.51
 Androtion. 279.52
 γεωργικοί, De agricultura 62.34
 Anthippus.
 ἐγκαλυπτόμενος, Abditus 301.10
 Androstenes.
 τῆς ἰνδουκίας παρὰ πάλιν, Navigatio Indica 70.18
 Anticleides.
 νόσοι, Reditus 287.29, 347.54, 117.49
 ἐξηγητικὸς, Expositivus liber 352.48
 Antidorus.
 πρωτόχορος, Protochorus 82.48, 179.36

μεμψιμοίαι, Quercula 488.45
 Antigonus Carystius. 35.26, 406.7, 420.21
 ἀντιπατρος, Antipatros 62.29
 καὶ τῆς ἐπιτομῆς, De vitis
 καὶ λέξεως, de Dictione 66.36, 222.29, 226.31
 ζώνωνος βίος, Zenonis vita 419.3, 450.17, 453.4
 μενεδήμιος βίος, Menedemi vita 313.33
 Antilochus. 41.24
 Antimachus.
 δελτοί, Pugnillares 224.35
 Θηβαίαι, Thebais 349.4, 354.26, 359.41
 Antiochus Alexandrinus.
 καὶ τῆς ἐν μέσῳ κωμωδία κωμωδούμενων ποιητῶν, De pot-
 tis qui in media comedia perfringuntur 359.20
 Antipater Tarfensis Stoic.
 καὶ τῆς ὀργῆς, De ira 479.37
 καὶ τῆς δεισιδαιμονίας, De superstitione 258.44
 Antiphanes. 30.20, 32.7, 34.2, 34.5, 33.5
 41, 37.12, 32.44, 38.48, 44.8, 46.46, 48.
 40, 51.26, 74.20, 323.50, 511.18
 ἀργεῖος ἢ βουβυλίω, Argestis siue bubulcus 227.23,
 233.2, 267.15, 293.9, 295.22, 332.31, 421.45,
 516.14
 ἀσολος, Varus 331.27, 409.50
 ἀσπρία, Aspsria, id est, satirix, 127.2, 330.9, 437.3
 ἀκοντιζομένη, Iaculatrix 329.9
 ἀλευρομήνη, Piscatrix 252.50, 437.3
 ἀλυσίς, Alcisus 92.23, 410.18
 ἀντίος, Anteus 404.15
 ἀνεία, Anteia 514.3
 ἀρκάς, Arcas 437.2
 ἀρκαδία, Arcadia 335.19
 ἀρπαζομένη, Rapta 299.34
 ἀρχεστράτη, Archestrata, dux 240.33
 ἀρχων, Archon, summus magistratus 197.39
 ἀσκληπιδός, Aesculapius 361.25
 αὐλιτής, Tibicen 460.51
 αὐλήτες ἢ διδύμοι, Tibicina siue Gemelle 256.42
 ἀφροδίτης γόνα, Veneris prolapsia 363.14, 496.29,
 497.8
 ἀφροδίτης, Aphrodisius 334.51
 βάνχη, Baccha 329.23
 βαιώτια, Bœotia 353.48, 484.31
 βαιώτιος, Bœotius 63.47, 274.21
 βομβύλιον, Bombylion 94.49
 βουβυλίω, vide ἀργεῖος
 γάμοι, Nuptie 71.29, 119.49
 γανυμήδης, Ganymedes 312.24
 γόυτες, Praestigiatores 489.42
 γόργυθος, Gorgythus 254.16
 γυρτάδης, Nugator, circulator
 δευκαλίω, Deucalion 89.28, 481.46
 διδύμοι, Gemini 96.9, 177.29, 284.26, 316.24
 διπλάσιοι, Duplices 375.31
 διόνυσος, Bacchus 489.40
 δραπέτω γωγός, Drapetagogus, fugitivorum magister 120.
 47
 δυσέρωτες, Dyserotes, infelicis amores 75.50
 δύσπρακτος, Infortunatus 195.52, 492.44
 δωδώνη, Dodone 391.31
 εἰωνὸν ἐρώων, sui amator 340.7, 505.33
 εὐθύδικος, Euthydicus, qui recta controuersia litigat 126.
 47, 241.16
 ζάκυνθος, Zacymbus 410.23
 Ζάμυρας

Ζάμυρας, Thamyra 224.31
 Θορύμιος, Thorycius, Vinosus, libinosus 410.29, 513.40
 Θομβυκίων, Thombycion 120.51
 ἰατρὸς, Medicus 131.9
 ἰσπεῖς, Equites 375.13
 κάρνεις, Carenis 323.49
 κάρης, Cares 101.25
 κάρνη, Carna, quedam Apollinis festa 375.16
 κίπερος, Olior 437.2
 κισσαρῶδης, Cibbarodus 256.1
 κλεοφάνης, famosus 74.20
 κωνισιδεία, concipiendi metus 214.24
 κωνισιδεία, confissa olera aut ventrosus 334.35
 κορινθία, Corinthia 72.8
 κωκίς, Nonacula 90.36, 227.9
 κρήτες, Cretenfes 57.48
 κύκλωψ, Cyclops 221.12, 300.13
 κώρυκος, κωκίς, Heri pava, vel Bulga 120.17, 273.27,
 305.36
 λάμπας, Lampas 362.37, 51
 λάμπων, Lampon 229.48, 316.35
 λεονίδης, Leonides 315.53
 λεπτινίσκος, Leptiniscus 477.53
 λήμων, Lemne 172.17, 193.9
 λυδός, Lydis 332.12
 λυκων, Lycion 223.48
 μετόπιος, Inquilinus 127.49
 μελανίω, Melanion, nigriusculus 316.33
 μενέστρατος, Menestratus, Mendicus Cerevi supem co-
 gens 410.19
 μεσοπόνηρος, Osir mali 168.45
 μνήμα, Monumenta 120.14
 μοιχοί, Adulteri 168.2
 μύσσις, Mysis 329.14, 368.41
 νεανίσκοι, Adulescentuli 166.44
 νεότις, Neottis, puella 82.16, 166.15, 437.3
 οἰνόμενος ἢ πέλωψ, Oenomeus, siue Pelops 98.20
 ὄμοια, Similes 118.15, 351.25, 478.4
 ὀμοπάτεροι, Comterranci 487.37, 504.3
 ὀμφαλή, Omphale 85.5, 92.47, 94.21
 ὀμόνυμοι, de Homonymis 57.14
 παμδραστής, Pædico 227.6
 παρασίτης, Parasitus 72.26, 89.31, 127.4, 267.9,
 276.25
 παροιμία, fabula inscripta, Adagium 47.8
 ποίσις, Poësis 165.18
 ποιντικός, Ponticus 226.15
 πλέστοι, Duites 256.8
 πρὸβατις, Probatia 220.46
 πρόβλημα, Problema, questio dubia 335.48
 πρόγονοι, Progenitores 178.6
 προσηγορικός, exhortatorius 488.52
 σάμος, Samus 126.53
 σαπφώ, Sappho 336.13
 σκληραία, Scleria, duri rigores 59.24
 σκυθία, Scythia, duri rigores 185.41
 στρατιώτης ἢ τυχών, Miles siue Tychon 78.23, 192.24,
 296.9, 487.10
 τίμων, Timon 230.15
 τραυματίας, Vulneratus 332.34
 τριγωνίστης, Tritagonistes 479.21
 τυρρηνός, Tyrrhenus 180.12, 246.6
 τυχών, Tychon 296.9
 ὕδρα, Hydra 425.47

ὕδεια, Hydria, situla 425.47
 ὕπνος, Somnus 500.39
 φαίντοδος παρὰ εἰς, pile lusus, Harpastum 11.42
 φιλέταρος, Philetarus, amicorum studiosus 295.38
 φιλοθήβιος, Philothebæus 126.42, 168.12, 464.28
 φιλοπάτρις, Philopator, patris amans 415.33
 φιλομήτωρ, Philometor, matri dilectus 75.32
 φιλωτής, Philotis 220.49, 493.3
 φοινίσαι, Phœnisæ 48.24
 φρεάρριος, Phrearrus, vel è puteo manans aqua 515.12
 φυσιογνωμικός, Physiognomicus 488.52
 χρύσις, Chrysis 129.15, 373.24
 Antiphanes Colophonius.
 Θηβαίαι, Thebais 227.48
 καὶ τῆς ἀδελφῶν ἐπιπέδων, De Atheniensibus mercuri-
 culis 437.10, 32
 Antiphon rhetor.
 καὶ τῆς ἀλκιβιάδου λοιδόρια, In Alcibiadem criminatio 390.
 32
 καὶ τῆς ἑὼν λόγος, De pauonibus oratio 296.23
 καὶ τῆς γεωργικῆς, De agricultura 484.27
 πολιτικός, Politicus 316.11
 Antiphon Tragicus.
 πλάξιππος, Plexippus 502.13
 Anthippus Comicus.
 ἐγκαλυπτόμενος, Abditus 301.10
 Antifthenes Socraticus. 117.28, 160.30
 ἄλκιον, Alter Cyrus 163.21
 πολιτικός διάλογος, de rep. dialogus 163.24
 σάτων, Saton dialogus 377.51
 Aphanes. 210.1
 Apollas.
 καὶ τῆς ἐν πελοποννήσῳ πόλεων, De viribus Peloponnesi
 275.15
 Apollodorus Arithmeticus. 312.53
 Apollodorus Atheniensis. 435.13, 481.26,
 483.3
 ἰσοεῖα, Historia 371.24
 νεῶν κατάλογος, Nanium catalogus 62.29
 παρθηκά, Parthica res 508.11
 παρθηκοί, Parthij 359.32
 καὶ τῆς δελφῶν, de Delijs 129.40
 καὶ τῆς θηέων, De venenatis animalib. 507.31
 καὶ τῆς θεῶν, De dijs 242.37, 425.22
 καὶ τῆς ἐτυμολογῶν, De veriloquijs, orationumcula 496.359,
 49, 493.39
 καὶ τῆς κρατήρος, De cratre 373.39
 καὶ τῆς σόφρωνος, De Sophrone commentaria, vel libri 67.
 20, 210.9, 231.15
 καὶ τῆς ἀριστοτέλους ἐπιστολῶν ἀντιγραφή, Ad epistolam
 Aristotelis responsio 474.19
 καὶ τῆς ἀδελφῶν ἐπιπέδων, De meretriculis Atheniensis
 bus 437.4, 440.47
 Apollodorus Carystius. 494.21
 γραμματικὸς ὄνομα, Grammatidopæus, Leopardus γραμ-
 ματιδοποιός, Gyraldus γραμματικὸς εἰρηνοφύλαξ 209.14
 ἱερεῖα, Sacerdos femina 182.17
 πορνιζομένη, ἢ ἱματόπωλις, Quæ gratia se prostituunt, ve-
 stiaria, vel Mendica vestiaria 58.21
 σφαθρομένη, Ingulata 182.22
 Apollodorus Cyrenæus. 363.54, 416.44
 Apollodorus Gelous. 481.12
 ἀπολιπέση, animo defecit 94.16
 ** 3

δοκμαρτηριόντες, <i>Inedia mortem sibi consciscentes</i>	352.11
φιλάδελφοι, <i>Philadelphii</i>	352.11
Apollonius Rhodius.	
πρὸς Σωκράτη ποιημάτων, <i>De Sotadi poematibus</i>	462.48
πρὸς Αἰγυπτίους, <i>De Aegyptiis</i>	143.43
πρὸς Ἄρχιλόχου, <i>De Archilochi</i>	336.34
τριεμεβίους, <i>De Trivemibus</i>	73.25
Apollonius Herophilus.	
πρὸς μύρων Ἐσφράγιον, <i>De vnguentis & coronis</i>	513.5
Apollonhances.	
Δαλνίς, <i>Dalnis</i>	86.43
Δαυλίς, <i>Daulis</i>	348.54
κρήτες, <i>Cretenses</i>	361.48
Appion Grammaticus.	
πρὸς Ἀπώνιαν τρυφίαν, <i>De Apicij luxu</i>	220.29
Apion.	
πρὸς Ῥωμαίων διαλέξει, <i>De lingua Romana</i>	506.45
Ατρός, <i>Atros</i>	37.28
Ἄδωνις, <i>Adonis</i>	72.3
καμπυλίαν, <i>Campylion</i>	65.3580.1
Μενέαιος, <i>Menaeus</i>	176.43
Πάνος γόνυ, <i>Pani dei soboles</i>	131.48
Aratus Sicyonius.	
διάλογοι πρὸς Ζήνωνος, <i>Dialogi ad Zenonem</i>	121.31
Aratus.	365.24 & 11
πρὸς Ἀστέρων, <i>De Astriis</i>	364.11
φαινόμενα, <i>Quae in caelo apparent</i>	ibid.
Archagathus	118.2
Archedicus.	
διαμαρτυριών, <i>Peccans, aberrans</i>	348.48
Ἀρχαύρος, <i>Archeauros</i>	218.40, 219.53
Archelaus Cherfontes.	
Ἰαμβοί, <i>Iambi</i>	411.22
ἰδιοφυῆς, <i>sua propriaq; stirpe geniti</i>	305.31
Archemachus.	
ἠβοϊκά, <i>Res Euboica</i>	197.8
Archefratus Gelous.	212.30
γαστρονομία, <i>Gastronomia</i>	4.1, 4.3, 4.5, 6.9, 4.6, 7.9, 2.3, 8.4, 3.2, 8.8. 11, 12.1, 19, 20, 7.13, 219.4, 3, 238.4, 3
γνώμη, <i>sententia</i>	213.31
ἡδονοπάθεια, <i>Hedonopathia, voluptuaria</i>	228.46, 234.28
ὀφολογία, <i>Opologia, sive sermo de obsonijs</i>	250.13
πρὸς ἀδελφῶν, βιβλία δύο, <i>De tibiicimibus libri duo</i>	472.38
Archebulus.	374.42
Archilochus.	65.19, 92.9, 125.2, 135.2, 4, 290.2, 7, 467.36, 468.1, 4, 486.3, 15, 12.4, 2
ἔλεγχοι, <i>Elegi</i>	360.8
τετραμέτρα, <i>Tetrametra</i>	301.28
τήλεφος, <i>Telephus</i>	84.16
Archippus.	65.26, 28
ἀμφιπόσιον, <i>Amphiposion</i>	72.1, 318.26, 372.21
Ἡρακλῆς, <i>Hercules</i>	477.16, 488.26
Ἡρακλῆς γαμῶν, <i>Hercules uxorem ducens</i>	229.47, 477.17
πρὸς Ἰχθύων, <i>Dracibus fabula</i>	68.38, 206.54, 224.52, 252.54, 235.28, 244.4, 252.45, 38, 256.36, 316.54
ἵπποι, <i>Equites</i>	169.20
Ἰβνίον, <i>Nafutus, limator</i>	505.28
Archytas Harmoniacus.	448.9
ἄφραρυτικά, <i>De condiendis obsonijs</i>	384.30
Arianus.	
Ἡρακλῆα, <i>Heraclea</i>	62.28
Arrianus Epicus poeta.	

Ἐπιγραμματά, <i>Epigrammata</i>	372.24
Arrianus grammaticus.	85.28
Ariphronis Sicyonij Prae in Sanitatem.	523.12
Aristagoras.	
μαμακίανθος, <i>Mammacynthus</i>	264.45, 425.14
Aristarchus.	312.8, 41.25, 135.7, 140.37, 372.5, 500.51
Aristeas.	46.37
πρὸς κισθαριότων, <i>De Citharædis</i>	465.7
Aristeas Phlasius.	
κίρρες, <i>alias κίρρες, alias κηροί.</i>	511.10
Aristides.	
παροιμίαι, <i>Adaxium</i>	477.21
πρὸς Ἰσπανίαν, <i>De musica</i>	462.40
Aristobulus Callandreu.	34.38, 187.50, 382.45, 393.51
ἱστορία, <i>Historia</i>	324.33
Aristocles.	463.9
πολιτεία Ἰσθμίων, <i>Iacorum resp.</i>	105.47
πρὸς χορῶν, <i>De Choris</i>	130.39
Aristocrates.	
λακωνικά, <i>Laconica</i>	62.48
Aristodemus.	
γελῶτα ἀπομνημονεύματα, <i>De iocis commentaria</i>	183.27, 184.4, 125.2, 212.58.15, 436.13
πρὸς Πινδαρόν, <i>De Pindaro</i>	369.49
Aristomenes Atheniensis.	
πρὸς τὸς ἱερουργίας, <i>Liber de his quae ad sacra requiruntur</i>	87.1
γόεις, <i>praestigiatores</i>	214.17, 287.34
Ἰδνός, <i>Bacchus</i>	484.20
Aristogeiton.	
πρὸς φρυγίας, <i>Contra Phrygiam</i>	441.3
Ariston Chius.	30.47
Ariston Ceus peripateticus.	
ἑρωτικά ἔμοια, <i>Amatorie similitudines</i>	313.20, 419.6, 502.26
Aristonymus.	
ἥλιος ἦριον, <i>Solrigens</i>	212.16, 214.19
Ἰπποκράτης, <i>Thyfeus</i>	66.4
Aristophanes Grammaticus.	494.21
ἄφρων λέξεις, <i>Atticae dictiones</i>	461.38
ἡλώται λακωνικά, <i>Laconica glossa, sive lingua</i>	59.5
πρὸς ἀγχυμένους σεντάλιον, <i>De anxia Scytale</i>	65.3
πρὸς ἡλιμίων, <i>De atatibus</i>	279.45
πρὸς τὸς καλλιμάχου πίνακας, <i>Ad Callimachi tabulas</i>	305.12
Aristophanes Byzantius.	170.36, 372.4
πρὸς προσώπων, <i>De personis</i>	490.32
Aristophanes.	38.13, 39.1, 49.4, 54.4, 42.4, 40.5, 17.486, 55, 22.40
ἄγχιος, <i>Non senecens</i>	484.29
ἠολοσίαν, <i>Aeoloficon</i>	72.58, 19, 206.4
ἠολοσίαν δεύτερος, <i>Secundus Aeoloficon</i>	277.26
ἠολοσίαν, <i>Anagyrius</i>	100.30, 224.51, 288.28
ἠμφιπόσιον, <i>Amphiarus</i>	118.13
ἠσοκοτῶν βίβλους, <i>Cottabo ludentes</i>	369.2
ἠχαιρνεῖς, <i>Acharnenses</i>	85.26, 98.26, 223.25, 279.36, 290.4, 295.8, 356.54
Βαβυλωνίαι, <i>Babylonij</i>	65.50, 356.23, 368.52
Βάτραχοι, <i>Ranae</i>	474.12
γαστρονομία, <i>Agricole</i>	84.8, 343.48, 57.33, 484.29
γυρῶν, <i>Fabulator</i>	72.7, 75.8, 85.8, 118.12, 195.31, 219.

219.54, 239.29, 272.32, 408.38, 441.38	
Ἰππίας, <i>Senecius</i>	83.11, 100.22, 214.21
Δαίδαλος, <i>Dedalus</i>	236.7, 274.11, 40.279.12
Ἐπιλόχιος, <i>Ephlouchus</i>	90.3, 96.2, 126.4, 137.36, 138.16, 223.27, 274.53, 61.9, 92.4, 481.19, 497.23, 514.2, 517.6
Δαίδαλος, <i>Daidalos</i>	86.26, 241.20, 49, 298.16, 316.2, 4.2, 2.2, 81.2
Δαίμων, <i>Daimon</i>	278.14
Διλλία, <i>Dilia</i>	489.40
Διόνυσος, <i>Bacchus</i>	225.7, 370.1
Δράμα, ἢ Νιόβη, <i>Fabula vel Niobe</i>	84.4, 90.12, 256.36, 293.27, 317.1, 361.16, 362.28
ἐκκλησιαστικαί, <i>Concionatrices</i>	59.2, 383.21, 515.5
ἦραες, <i>Herodes</i>	305.34
Ἐσφομοραξίωμα, <i>feminae Cerevis festum celebrantes</i>	79.13, 88.3, 12.1, 48, 46.1, 3, 514.23, 506.43
ἔυτεραι Ἐσφομοραξίωμα, <i>secundae quae Cerealia celebrant</i>	22.49
ἰπποῖς, <i>Equites</i>	71.7, 223.30, 232.4, 245.1, 434.3, 363.60.13, 375.13, 52.11
κένταυροι, <i>Centaurus</i>	469.13
κίβαρες, <i>Cibaria</i>	507.7
κόκαλος, <i>Cocalus, animalium quorundam testa</i>	116.40, 356.29
Λήμνια, <i>Lemmia</i>	223.26, 226.4, 232.4, 273.35
Λυσιπείτης, <i>Lysistrata</i>	68.13
νεφέλαι, <i>Nubes</i>	50.15, 71.23, 128.26, 279.15, 289.17
δέυτεραι νεφέλαι, <i>Secundae nubes</i>	223.31, 258.23
ὀλιαδῆς, <i>Oleades, vel naues onerariae</i>	68.51, 84.5, 88.25, 245.32
ὄρνιθες, <i>Avus</i>	242.33, 289.12, 290.4, 290.2, 296.36, 297.5
πυλαργοί, <i>Ciconiae</i>	274.54, 289.46
πυλαργοί, <i>Pelagij</i>	185.3
πλούτος, <i>Plutus, Deus divitiarum</i>	52.9, 127.46, 170.29
δέυτερος πλούτος, <i>Secundus Plutus</i>	274.52
πρὸς Ἀθηνήσιν ἰταλίδων, <i>De Atheniensib. meretriculis</i>	421.24
προάγων, <i>Proagon</i>	61.5, 71.47, 284.16, 315.5, 435.6, 43.
πρόγονοι, <i>Progenitores</i>	178.6
πυθαγόρειοι, <i>Pythagorici</i>	120.54
σκηνῶν, <i>Tentoria</i>	126.40
σκηναὶ καὶ ἄσπλαγχνον, <i>Tentoria incautos opprimentia</i>	213.47
σείθη, <i>Scythia</i>	182.10
σφίγγες, <i>Vespe</i>	68.4, 134.11, 223.31, 235.32, 245.35, 288.11, 295.20, 317.8, 477.42
Ἰσπανία, <i>Tagenista, frigentes</i>	72.30, 81.31, 83.48, 128.15, 201.16, 212.52, 279.34, 306.13, 312.40, 316.7, 50.4, 33
τελμίσσοντες, <i>Telmiffenses</i>	230.47, 514.41
τελαράντες, <i>Tei medicus</i>	390.26
φιλόνιδης, <i>Philonides</i>	252.14
φονίασαι, <i>Phonissae</i>	68.1, 115.32
ὕρα, <i>Urae</i>	277.36, 486.43
Aristophon.	
ἰατροί, <i>Medicus</i>	177.41
καλωίδης, <i>Calonides</i>	415.27
πυθαγόρειος, <i>Pythagorici</i>	226.16
πλάτων, <i>Plato</i>	409.41
πυθαγόρειος, <i>Pythagorici</i>	177.51, 418.27
Aristoteles.	35.9, 134.1, 139.4, 520.3, 13, 207.

9.292.18 325.20, 232.14, 235.45, 486.32	
ἀπολογία, <i>Defensio sui ipsius</i>	519.38
δέυτερον, <i>Cominium</i>	502.52
πρὸς Ζώων, <i>De Animalibus</i>	66.49, 48.79, 210.15, 215.15, 220.16, 224.46, 228.18, 38, 41
πρὸς τῶν ζώων ἠθῶν, <i>De moribus animalium</i>	210.35
229.37.244.35	
πρὸς ἠθῶν πρὸς Νικόμαχον, <i>De moribus ad Nicomachum</i>	502.11
ἠρωτικά, <i>Amatoria</i>	502.26
πρὸς ἰχθύων, <i>De piscibus</i>	226.50, 239.20
πρὸς μακροβιότητος, <i>De longitudine vite</i>	263.28
πρὸς μέθης, <i>De ebrietate</i>	320.44, 333.19, 346.33, 370.33, 477.2, 535.22
πρὸς ποσίων, <i>De poetis</i>	376.44
ἀγροτικὴ πολιτεία, <i>Agricolarum respublica</i>	
δηλίων πολιτεία, <i>Deliorum R. sub.</i>	221.39
θησαλίων πολιτεία, <i>Thesaliorum respub.</i>	372.33
κολοφονίων πολ., <i>Colophoniorum respub.</i>	461.25
προτωιαίων πολ.	186.38
μασσαλιόλων πολιτεία, <i>Massiliensium politia</i>	428.32
μυθωνίων πολ.	175.38
ναξίων πολ., <i>Naixiorum resp.</i>	259.53
πρὸς τὴν πολιτείαν συβαρῶν, <i>De Sybaritarum politia</i>	387.18
προβλήματα φυσικά, <i>Quaestiones Physicae</i>	324.49, 515.44, 19.24
πρὸς συγγενείας, <i>De cognatione</i>	412.42
πρὸς τρυφίαν, <i>Quae per luxum admiranda</i>	401.29
πρὸς φυτῶν, <i>De Plantis</i>	485.24
πρὸς τῶν χορῶν, <i>De choris</i>	469.36, 462.26, 39
τρυφινῶν πολιτεία, <i>Tracyniorum respublica</i>	24.46
τυρηνῶν νόμοι, <i>leges Hetrurcorum</i>	18.32
ὕμνος ἢ σάλων εἰς Ἡρακλῆα, <i>Hymnus sine scillon in Hermeiam</i>	519.5
Aristoxenus.	130.40, 136.53, 469.39, 412.43, 462.41, 463.14, 465.33
πρὸς ἀρχύτα βίος, <i>Archytæ vita</i>	404.22
πρὸς ἀδελφῶν, <i>De tibiicimibus</i>	472.37
πρὸς ἀδελφῶν Ἐργάνων, <i>De tibijs ac instrumentis</i>	472.38
πρὸς ἀδελφῶν τρυφίας, <i>De tibiarum perforatione</i>	472.46
πρὸς μουσικῆς, <i>De Musica</i>	462.4
πολιτεία, <i>Respublica</i>	483.1
σύμμιξις, συμποτικοί, <i>Confusi coniuales</i>	470.47
συλλήψεις, <i>Comparationes</i>	470.36
ὑπομνημάτων, <i>compendiosi & breves commentarij</i>	462.11
Aristus Salaminius.	326.4
Artemidorus Aristophanij	84.17, 128.19, 361.48
γλώσση ὑπερβόρεια, <i>Lingua subtilioris interpretatio</i>	289.38, 493.23, 45.48, 54
πρὸς Δωριέων, <i>De Doride</i>	136.40
Artemidorus Ephesius.	
γεωγραφία, <i>Geographia</i>	248.13
ἰωνικά ὑπομνημάτα, <i>Ionica commentaria</i>	84.24
Artemon Callandreu.	
πρὸς διονυσιακῆ ἐπισημῶν, <i>De Bacchica intelligentia</i>	474.12
πρὸς συλλογῆς βιβλίων, <i>De librorum collectione</i>	383.55
πρὸς γῆρας, πρὸς τὴν σωματικὴν ἀδωμῶν, <i>De visu carminum que in boninum cæti & comitum cantantur</i>	517.11
Afclep	

Aesclepiades Arci filius.	
πρεβ. δημοσίως φαλίριος, De Demetrio Phalereo	421.
44	
Aesclepiades Myrleanus	39.43.35.4.13.63.
34.37.3.4.4.5.5.52	
αἰγυπτιακά, Aegyptiaca	63.20
πρεβ. κρατίνης, De Cratino	37.4.8
πρεβ. νεστορίδος, De Nestoride	355.34.37.2.6.375.37
πρεβ. γαβριέλου, Liber de ijs quorum nomine edita sunt tra-	
gédia	340.25
Afius poeta Samius.	94.27.390.52
Afopodorus Phlasius.	
ἐπιστολαὶ ἐρωτικαί, Amatorie epistole	475.52
ἰαμβοί, Iambi	332.6
πρεβ. ἡρώδου, De amore	475.52
Aftydamas.	32.5
ἱρμῆς, Mercvrius	370.24
ἱρακλῆς ἑρμῆος, Hercules Satyricus	307.18
Athanes.	
σικελικά, Rerum Sicularum libri	74.10
Athenaus.	
πρεβ. ἡ σελίας βασιλέως, De regibus Syriæ	156.47
Athenocles Cizycenus	133.15
Athenion.	
ἑρμῆος, Samothracæ	491.38
Athenodorus.	
πρεβ. ἀποδῆς ἑ παρὰ δέσπας, De studijs & institutione	386.
24	
Autocrates.	
ἀχαικά, Achaica	294.353.43.45
Axonius.	
τυρρηνικός, Tyrrhenicus	183.23
τυρρηνός, Tyrrhenus	124.32
φιλοεπιπίδης, Philoepipides	131.17.255.37
φίλιππος, Philine	329.49
χαλκιδικός, Chalcidicus	179.19
χαλκίς, Chalcia	71.43
Axiopifus natione Locrensis aut Sicyo-	
nus.	
γνώμας ἑ νόμων, Sententiæ & regula	483.2
B	
Baton.	
σταθμοὶ ἡ ἀλιεῶν ἀνδρῶν πορείας, Stationes expeditionis Ale-	
xandri	
Bacchilides.	31.31.31.7.13.29.37.2.49
470.26	
ἱρωτικά, Amatoria	496.54
Bacis.	343.38
Bafilis.	
πρεβ. ἡ ἰδουῆς, De rebus Indicijs	291.22
Baton Sinopenfis rhetor.	
πρεβ. ἡ ἰωνος ἡ ποιητῆς, De poeta Ione	326.9
πρεβ. ἡ Θεσσαλίας ἑ αἰμοῦνας, De Thessalia & Haemonia	
476.16	
Baton Comicus.	
ἀνδροφόνος, Homicida	121.53
εὐεργέτης, Benefici	493.13
πρεβ. ἡ ἐν ἐφέσω τυραννίς, De Ephesi tyrannia	215.44
Berofus.	
βαβυλωνιακά, Babylonica	476.7
Bion Borysthenites.	21.35.35.54.35.14
Bion.	
αἰθιοπικά, Aethiopica	421.2
Biton.	

πρεβ. ὄργανον πρεβ. ἀπλοῦν, De instrumentis ad Attalum	
472.20	
Bæus.	
ἑρμιόδοτος, Asium generatio	293.41
Bæotus.	
παροδία, Parodia	520.30
Blepias.	85.51
Blefius.	
μεσότητες, Mesotriba	84.15
σατύριος, Satyrus	363.1
C	
Cæcilius rhetor in Attica natus pulchra.	
πρεβ. ἡ δελικῶν πολέμων, De bellis seruilibus	203.28
ἱστορία, Historia	347.42
Cæcius Argiuus.	
ἀλευτικὰ, piscium capiendorum ratio	10.30
Callias.	
ἱστορία, Historia	402.14
κύκλωπες, Cyclopes	212.50.362.44
πυθίαι, Pythiæ	132.34.257.33
Callias Atheniensis tragicus, ex quo Euripides in Medea argumentum suæ fabulæ, & Sophocles in Oedipode, sumpserunt.	205.41.429.35
γραμματικὴν τραγῳδίαν, Grammatica tragœdia	334.13
Callias Mitylenæus.	
πρεβ. ἡ παρὰ Ἰκαρίου λαπαδῶς, De Alcæi lepade	65.4
Callicrates.	
μοσχίων, Moschion	437.3
Callimachus Ister.	55.15.355.36.497.40
ἀναγραφή ἡ δὲ ῥητορικῶν, Epitome Rhetoricorum	499.21
γαλατίας, Galatea	211.51
ἑκάλη, Hecale	43.50
Callimachus Cyrenæus poeta.	
ἑθνικὰ ὀνομασίαι, Gentium nomenclaturæ	245.27
ἑπιγραμμάτια, Epigrammata	211.54.499.13
πρεβ. ὀρνίθων, De Avibus	290.20.294.19.295.11
πῖνας ἑ παρὰ δέσπων συγγραμμάτων, Index omnifariorum librorum	182.41.479.32
ἡ νόμων τίναξ, Legum index	436.21
πρεβ. ἡ τμήτων ἀντιγραφή, Adversus Timæum contradi-	
ctiones	203.3
Callinus.	
ἑλεγεία, Elegia	390.40
Callippus.	
περνήτης, Perneticus	494.43
Callisthenes.	255.26.324.323.412.41
ἑλληνικά, De rebus Græciæ libri	337.17
πρεβ. ἡ ἱερὰ πολέμου, De sacro bello	416.11
Callistratus.	
πρεβ. ἡ ἰταμῶν, De scortis	440.53
Στρασσῶν ὑπομνήματα, Thracum commentarij	369.16
σύμμικτα, Miscellanea	94.28
Callixenus Rhodius.	146.41.156.6
πρεβ. ἡ ἀλεξάνδρειας, De Alexandria	289.34.351.50.
353.50.360.24.504.41	
Cantharus.	96.62.8
Capito Alexandrinus poeta.	
ἱρωτικά, Amatoria	317.49
πρεβ. ἡ φιλόσοφον ὑπομνήματα, Ad Philopappum com-	
mentarij	261.30
Carcinus.	421.15
ἀχιλλεύς, Achilles	142.2
σεμέλη, Semele	415.48
σκώλιον	

σκώλιον, Scolion	518.5
Carneus Megarensis.	117.4
Caryllus Pergamenus.	
πρεβ. ἡ δολιχῶν, De dolichis	175.41
πρεβ. ἡ σωτῶν, De Sotade	462.47
ὑπομνήματα, commentarij	324.46.379.8.402.359
429.31.450.14.455.13.476.3.462.2.4510.9	
Castorion Solensis.	
εἰς πάντα ποιήματα, In Pana poemata	339.30
Cato Sinopenfis.	
πρεβ. ἡ ἱερανομία τυραννίδος, De Hieronymi tyrannide	
188.23	
Caucalus rhetor Chius, frater Theopropi.	
ἱρακλῆς ἱγνίμου, Hercules laus	307.46
Cebes Cyzicenus.	117.1
Cephalus rhetor.	
ἡ λαγίδος ἱγνίμου, Lagidis laus	441.34
Cephalodorus Thebanus.	128.37.343.13.
407.7	
ἀμαζόνες, Amazones	469.12
τροφώνιος, Trophonius	401.4.497.9.513.47
ὕψις, Bene habens	522.37
ὕς, Suis	90.14.258.23
Cephalodorus Isocratis discipulus.	
σπληνισμὸς ἡ ἀριστοκράτης, Inmediæ adversus Aristo-	
telum	476.92.73.64.29
Cercidas Megalopolitanus.	259.36
ἰαμβοί, Iambi	411.18
Cercops.	413.30
Ceus Simonides.	
ἱππικὸν λέωφρονος, Laus Leophronis	314
Charreas.	25.27
Charemon tragicus.	418.43.430
ἀλευσθῆαι, Aleusthaia	453.38
δῖονος, Bacchus	56.21.453.51
θύσις, Thyestes	453.54
ἰὸς, Io	453.45
ὀδυσσεύς, Ulysses	453.52
οἰνῆς, Oenues	453.18
κένταυρος, Centaurus	453.47.50.4.11
σαυκίς, Saucius	418.11
Chamaeleon Heracleotes Ponticus.	291.
17.321.14.465.21.468.37	
πρεβ. ἡ ἀργύρης, De Aschylo	320.25.280.17
δῖονος, Bacchus, fabula	304.18
πρεβ. ἡ ἀνακρέοντος, De Anacreonte	396.29
πρεβ. ἡ ἰδουῆς, De voluptate	203.45
πρεβ. ἡ ἀρχαίας κωμῳδίας, De veteri comœdia	303.39
πρεβ. ἡ κωμῳδίας, De comœdia	278.54
πρεβ. ἡ λάσος, De Laso liber	252.28
πρεβ. ἡ μέλις, De temulentia	319.16.344.10
πρεβ. ἡ Πίνδαρος, De Pindaro	426.49
προτροπικός, Exhortatorius	138.8
πρεβ. ἡ σάπφου, De Sappho	446.47
σατύροι διπάρητοι, Satyri bicipites	304.23
πρεβ. ἡ στεφίχου, De Stefichoro	462.28
πρεβ. ἡ σιμωνίδου, De Simonide	340.32.455.28.488.35
Chares Mitylenæus.	206.21.382.45
πρεβ. ἡ ἀλεξάνδρου ἱστορία, De Alexandro historia	70.28.
93.47.128.22.324.34.326.14.383.24.399.36.	
428.8	
Charicleides.	242.44
ἄλσειος, Catena	
Charon Lampfacenus.	
ὄρις, Limites, termini	354.14.387.22

ἡ περσικά, Persica	294.25
Chærephon.	123.18
δέσπας, Cæna	182.43
Charinus Syracusius.	3.29
Chion.	104.13
Chionidæ attribuntur	
πλωχοί, Mendici	90.23.475.30
Chærilus.	346.28.393.43
Chrysiippus Solensis.	490.29.11.40
εἰσαγωγή εἰς ἡ ἀρετῶν καὶ κακῶν παραμαρτυρίας, In-	
troductio ad considerationem eorum quæ bona & ma-	
la sunt	119.9.346.42
πρεβ. ἡ καλῶν ἑ ἰδουῆς, De honesto & voluptate	67.
41.278.18.419.53.459.17. & 22	
πρεβ. ἡ καλῶν, De honesto	118.9.250.28
πρεβ. ἡ ὁμοιοῦς, De consensione	199.15
πρεβ. ἡ δὲ ἀντὶ ἀρετῶν, De ijs qua per se expetenda sunt	
212.44	
πρεβ. ἡ δὲ ἀντὶ καὶ ἀρετῶν, De ijs qua per se non expe-	
tenda sunt	118.46
Chrysiippus Tyaneus.	
ἀρβουκτικόν, Opificium panarium	482.7
ἀρβουκτικὸς, Artopaticus, de panis faciendi ratione	85.
31.482.6	
Chrylogonus tibicen, tradente Aristoxe-	
no, autor poematum falsò Epicharmo	
adscriptorum.	482.54
Clearchus peripateticus Solensis.	54.46.
362.5.401.27.462.30.464.53	
πρεβ. βίων, Vitarum libri	117.30.174.13.257.16.295.
53.301.383.15.384.3.385.48.388.39.394.64.00.	
12.405.7.406.47.507.2.3.51.5	
γεργίσιος, Gerythius	190.52
πρεβ. ἡ γραφῶν, De scripturis	483.12
πρεβ. ἡ γρίψης, De Grippis	334.19
ἱρωτικά, Amatoria	190.46.410.43.419.15.44.52.
499.30.461.41.439.32.444.47.475.48	
ὄρος, Definitio	341.18
περὶ γεγραμμένων, Circumscriptiones	205.33
πρεβ. ἡ ἰδουῆς, De arenosis solitudinibus	258.16
παραμύθη, Adagia	119.42.212.40.236.39.251.39.
259.45.473.41.19.412.315.22.44	
πρεβ. ἡ νάρκης, De torpedine	234.45
πρεβ. ἡ πανικῶν, De Panico	291.8
πρεβ. ἡ σκελετῶν, De cadaveribus exsiccatis	297.34
πρεβ. ἡ ἐν ὑδρῶν, De aquatilibus	236.51.248.1
πρεβ. ἡ ἐν τῇ πλατῶνος πολιτεία μαθηματικῶν εἰρημέ-	
νων, De ijs qua in Platonis rep. tractantur mathema-	
ticis rationibus	293.17
πρεβ. ἡ παιδείας, De Institutione	520.12
πρεβ. ἡ φηγάλιας, De Phigalia	396.26
πρεβ. ἡ φίλιας, De amicitia	261.13
Clearchus Comicus.	
κίθαριος, Citharædus	318.20
κορινθίος, Corinthij	457.24
πανδρόσος, Pandrosus	478.15
Cleantes philosophus.	
πρεβ. ἡ μεγαλί-λεως, De Jumptionibus	348.45.351.19
μυθικά, fabulosa	426.27
Cleidamus.	
ἐξηγητικὸς, Enarrator	305.2
Cleidemus.	318.8
ἀθῆς, Athis	175.16
νοσοί, Rensiones	454.21

πρωτόγος	

προτογονία, *Protoponia* 491.16
 Cleitarchus Aelensis. 354.23, 429.8
 ιστορία Αλεξάνδρου, *Alexandri historia* 111.29, 393.50, 437.18
 γλώσσα, *Linguae* 199.18, 212.4, 224.4, 7.3, 49.3, 352.4, 369.4, 406.7, 522.33
 Cleobulina Lindia. 334.14
 αινίγματα, *Aenigmata* 334.14
 Cleiromachus Carthagenensis philo-
 phus. 300.2
 Cleomenes Laminthus. 451.38
 επιστολή προς Αλέξανδρον, *Epistola ad Alexandrum*
 293.29
 Cleomenes Rheginensis dithyrambicus.
 μελέγρος, *Meleager* 299.46
 Clytus Milesius Aristotelicus.
 περί μιλίου, *De Mileto* 401.5, 487.45
 Codrus. 84.25
 Corinna poeta. 131.6, 211.19
 Cotta.
 περί Βομαίων πολιτείας, *De Romana rep.* 203.40
 Crates Criticus.
 αττική διάλεκτος, *Attica dialectus* 86.14, 175.23,
 273.4, 369.17, 371.20, 486.16
 Crates Comicus. 39.5, 315.4, 251.4, 30
 γέροντες, *Veteri* 295.42
 θήρες, *feri* 90.5, 199.36
 λαμία, *Lamia* 312.33
 λυφύς, *Lufus* 356.41
 ῥήτορες, *Rhetores* 275.29
 σάμιοι, *Sami* 88.23
 σωμαεσώται, *simul pyndentes* 185.47
 τόλμη, *Audacia* 185.45, 461.30
 χείρωνες, *Cheirones* 293.14
 Crates Thebanus. 118.7
 Cratetius.
 περί κωμωδωμένων, *De iis qui a comicis notantur* 437.1
 Cratinus. 38.30, 52.2, 504.18, 511.3
 δειλόχοι, *Arilochi* 65.42, 70.4, 123.13, 279.43,
 306.25
 βουβόλοι, *Bubuli* 475.40
 γλαυκός, *Glaucus* 52.31
 δηλιάδες, *Deliaes* 295.21
 Διονυσίαλεξάνδρου, *Dionysalexander* 90.1, 287.14
 δρασκετείς, *fugitivi* 257.33, 374.4
 ευνόιδαι, *Eimoida* 520.39
 θεσσαλίων πολιτεία, *Theffalorum respub.* 493.39
 κλεοβουλίνη, *Cleobulina* 128.16
 μαλακός, *Molles* 84.31, 475.37, 510.30, 507.14,
 515.40
 νέμεσις, *Nemesis* 278.30, 44, 469.11, 496.14,
 497.19
 νόμοι, *Leges* 370.29, 374.26, 481.38
 οδυσσεύς, *Ulysses* 75.6, 235.29, 288.5, 332.4, 452.45,
 404.53, 489.3
 πλούσιος, *Plui, sine diuites* 71.6, 104.46, 199.32, 223,
 28, 226.48
 πυτινή, *Pytine, dolium ymarium piceum* 71.25, 318,
 27, 369.35
 τροφίαιος, *Trophonius* 242.53
 χείρωνες, *Cheirones* 410.39
 ἕρμης, *Hermes* 279.19, 475.43
 Cratinus Junior.
 γίγαντες, *Gigantes* 492.32

θηραμένη, *Theramene* 132.36
 ὀμφάλη, *Omphale* 498.54
 τιτάνες, *Titanes* 180.33
 χείρων, *Cheiron* 344.2
 Creophylus.
 περί ἐφεσίων ἔργων, *Ephesiorum fines* 269.32
 Cripias Callaeschri filius. 346.27, 447.53
 ἔλεγος, *Elegi* 323.11, 496.1
 λακεδαίμωνιον πολιτεία, *Lacedaemoniorum politia* 359.
 51, 362.29
 Criton.
 ὁ ψαρτυτικός, *De condienais obsonijs* 384.30
 Criton comicus.
 φιλοσοφία, *Civivus* 129.52
 Crobylus comicus.
 ἀπαγυόμενος, *strangulatus* 82.50, 186.4
 ἀπολειπόμενος, *Animo defecta* 195.6, 320.51, 331.7
 ψευδοσοδομιμαχός, *Pseudopybolimachus* 81.28, 27.2.
 19, 287.23
 Ctesias. 51.48, 324.37, 393.15, 35.47
 περίσιος, *Persica* 393.2, 110.2, 476.11
 περί Ἰνδῶν καὶ ἄσιν φάρων, *De tribus Asia* 329.54
 Ctesicles.
 ἡ ἀγωνία, *Chronica* 203.7, 331.15
 Ctesiphon Atheniensis eorum veruam.
 poeta, quos Calabros vocant 529.53
 Cyrebiion.
 περί δαίμωνων, *De demis* 182.43
 Cyrenes. 57.0
 Cytherius poeta. 516.1
 D
 Damachus.
 ἡ Ἰνδία, *Indica res gestae* 294.24
 Damoxenus.
 ἑαυτῶν περὶ θεῶν, *Scipsum lugens* 349.40
 σὺντροφοί, *Syntrophi* 76.42
 Damon.
 περί βουζαντίων, *De Byzantio* 330.7
 Daphnus. 40.7, 60.21, 90.44, 176.25
 Demarata adscribitur
 περί φιλολογίας, *Trofolium poematum* 510.17
 Demades rhetor. 74.47
 Demetrius. 43.16
 ἀριστοπαγίτης, *Areopagita* 302.53
 Demetrius Byzantius.
 περί ποιητῶν, *De poetis* 337.38
 περί ποιημάτων, *De poematis* 406.54, 471.41
 Demetrius Ixion. 40.35
 περί Ἀλεξανδρῶν διαλέκτου, *De consuetudine loquendi*
Alexandrinorum 293.26
 ἔτυμολογία, *Etymologia* 39.27, 56.51
 Demetrius Magnesius.
 ἑμώνυμος, *Homonyma* 455.39
 Demetrius Phalereus comicus.
 174.21, 412.41
 δράμα ἐπιγραφομένων, *Σιμέλια, Fabula inscripta Sicilia*
 82.27
 Demetrius Scepius. 35.17, 125.23
 τρωικός διάκοσμος, *Troianus apparatus* 69.2, 106.48
 115.50, 130.24, 224.36, 258.40, 317.47, 519.53
 520.2, 61.25
 τρωικός ἀγρός, *Troicus ager* 489.53
 ἡ ἀγυπτιακή, *Aegyptiarum rerum libri* 506.30
 Demetrius Troezenius. 105.19
 Democh

Demochares Demosthenis oratoris coti-
 sobrinus. 189.11
 ιστορία, *Historia* 189.11
 Demochares rhetor.
 ὑπὲρ Γορυλῆος, *De Sophocle ad Philonem*
 379.14
 Democlidēs. 131.8
 Demodamas.
 περί Ἀλικαρνασσῶν, *De Halicarnasso* 308.19
 Democritus Ephesius. 63.22, 202.25
 περί τῆς ἐν ἐφέσῳ ναῦς, *De templo Ephesiae Diana* 390.44
 Democritus Abderita.
 μέγας δεικνόμενος, *Magnus ornatus* 125.49
 ἐν ἐφέσῳ, *Que ad inferos geruntur* ibid.
 Demon.
 Demonius.
 ἀχελόνιος, *Achelonijs* 306.21
 Demophon.
 οἰς κοτύλη, *De cotyla* 359.26
 Demosthenes.
 ὑπὲρ Ἀνδροτίωνος, *Contra Androtionem* 436.50
 ὑπὲρ Ἐμεργίου, *Contra Emergem oratio* 358.51
 ὑπὲρ Νικισθοῦτος, *Contra Ctesiphontem* 486.34
 ὑπὲρ Μνησιβόλου, *Contra Mnesibulum* 358.53
 ὑπὲρ Τιμοθέου, *Contra Timotheum* 362.26
 ὑπὲρ Μελιδίου, *Contra Midiam* 199.10, 558.50
 ὑπὲρ Νεωρέας, *Contra Nearam* 426.43, 441.32, 442.43
 περί τῆς παραπορεύσεως, *De legatione perperam obita*
 181.29
 περί ἀτελειῶν, *Oratio de Immunitatibus* 124.23
 περί τῆς στέφανου, *De corona* 362.19, 480.36
 φιλοσοφία, *Philippica* 458.23
 περί χρύσεου, *De auro* 441.48
 Demoxenus.
 Demus.
 ἀτθίς, *Atthis* 491.37
 Dexicrates.
 ὑπὲρ ἑαυτῶν πλανώμενοι, *à seipsis errantes* 93.41
 Dicæarchus. 496.50
 περί ἀλκυόνων, *De Alcione* 498.39
 περί τῆς ἐξ ἐφοριῆς καὶ ἐξ ἀσπίδος, *De descensu in Tropho-*
nium 443.18, 477.49
 περί τῆς ἐν Ἰλίῳ θυσιᾶς, *De sacrificijs quæ ad Ilium fiunt*
 449.50
 περί τῆς ἐλλείψεως βίης, *De moribus Grecorum* 413.34,
 474.3
 τριπολιτικόν, *Tripoliticon* 106.24
 Dicæarchus Messenius Aristotel. discipul.
 περί τῆς ἀλκυῶν, *De Alceo* 344.9
 Dicæarchus Milefius.
 περί ἀλκυῶν, *De Alceo* 496.5
 Dicæarchus.
 ὀλύμπιος, *Olympicus* 462.35
 Dicæocles Cnidius.
 διατριβαί, *Commentationes* 379.12
 Didymus grammaticus, cognomine βιβλιο
 λάβας, ter mille ac quingentos libros edi
 dit. 54.14, 105.18, 277.23, 349.28, 355.53,
 358.53, 513.26
 περί παραπορεύσεως λέξεως, *De abortiva dictione* 274.36
 ἡ ἰωνία ἀντιεξηγήσεις, *Ioni contrariae expositiones* 472.
 45
 Dieuchis medici discipulus.
 δέσπινα ἀναγραφαί, *De canis* 4.21

Dieuchidas.
 μεγαρικά, *Megarica res gestae* 196.10
 Dinon.
 ἡ περὶ Περσίας, *De rebus Persiciæ* 110.2, 375.40, 416.28,
 454.7, 471.53, 51.5, 485.33
 Deinias.
 περί εὐρημάτων, *De rerum inuentoribus* 351.20
 Diocles Carystius.
 ὑγιεινά, *De uenda bona valetudine* 47.32, 53, 365.
 24, 83.23, 88.3, 90.52, 228.13, 236.16, 239.10,
 277.11
 Diocles.
 δαλάρτα, *Tbalatta* 421.41 μελιόσα, *Apes* 318.38
 περί θεραπευτικῶν φαρμάκων, *De medicamentis letbalibus*
 507.0
 ὁ ψαρτυτικός, *Opfartytica* 384.30
 ἡ ἀπὸ κλειτάρχου, *ad Clitarchum libri* 242.22
 Diodorus Aspendius, & eius vita. 122.24
 Diodorus Aristophanius. 135.27
 Diodorus.
 γλώσσα ἰταλική, *Linguae Italicae* 356.50
 ἡ ἀπὸ Λυκόφρονος, *Ad Lycophronem liber* 356.18
 Diodorus Sinopenfis comicus
 αὐλητής, *Tibicina* 322.16
 ἐπίκληρος, *Epiclesus* 175.37, 178.30
 Diodorus Siculus.
 βιβλιοθήκη, *Bibliotheca* 402.3
 Diodorus Erythraeus.
 περί Ἀλεξάνδρου ἐφημερίαις, *De Alexandro Ephemeridi-*
des 324.24
 Diogenes Babylonius.
 περί εὐγενείας, *De nobilitate* 126.12
 περί νόμων, *De legibus* 391.30
 Diogenes Tragicus.
 σέμελη, *Semele* 473.36
 Dionysius Aeneus cognomine.
 ἔλεγος, *Elegi* 330.45, 498.41, 50
 ἡ ἀπὸ ἀθλων, *Ad Athenienses oratio qua nuntio areo-*
nti eis suavit 499.20
 Dionysius cognomine Gracilis. 354.38
 Dionysius Heracleotes. 210.5
 Dionysius cognomine Iambus.
 περί διαλέκτων, *De dialectis* 211.46
 Dionysius Ilicaus.
 γεωργικά, *Georgica* 483.10
 Dionysius Leuctricus. 454.41
 Dionysius Samius.
 περί κύκλωπος, *De Cyclope* 355.48
 περί τῆς κύκλου, *De Cyclo* 358.46
 Dionysius Scythobrachion.
 ἱστορία, *Historia* 383.52
 Dionysius Siculus. 74.6
 Dionysius Sinopenfis comicus.
 ἀκοντιζόμενος, *Acontizomenus* 494.39
 ὁμώνυμος, *Cognomines* 284.44
 Διονύσιος, *Dionysius, fabula sui nominis* 459.5
 σόζουσα, *Servatrix* 348.40, 371.5
 Dionysius Thracius. 373.43
 Dionysius Tryphonis filius.
 περί ὀνομάτων, *De nominibus* 190.51, 375.23
 Dionysius.
 ἁδων ἢ ἁδωνίς, *Adonia* 299.37
 θεσμοφόρος, *Thesmochorus, siue legislator* 302.6
 ὁ ψαρτυτικός, *Opfartyticus* 243.44
 * * * 2
 Dionysio

Dionysocles.	72.37.87.53
Dionysodoti Lacedaemontij.	505.19
παύσανος, Pausanias	505.19
Diofcorides.	378.18
πολιτεία λακεδαιμονίων, <i>Respublica Lacedaemontia</i>	378.18
ἱστορικῶν, <i>Commentarij</i>	378.18
Diotimus Atheniensis.	326.4
Diotimus olympicus.	334.15
ἀντιγόνη, <i>Antigonis</i>	450.10
Ἡρακλείδα, <i>Heracleida</i>	450.10
Dioxippus.	75.40
ἀντιπορνοβόσκος, <i>Antipornoboscos, lenonis aduersarius</i>	75.40
ἱστογράφος, <i>Historiographus</i>	75.41
φιλάργυρος, <i>Philargyros, anaxaris</i>	352.5, 370.33, 374.44
Diphilus Carystius.	56.54
Diphilus Comicus.	37.8, 41.19, 43.19, 52.13, 116.35, 125.53, 142.10, 176.9
ἀγνωσία, <i>Ignorantia</i>	522.13
ἀδελφοί, <i>fratres</i>	372.39
ἐπιπορευόμενος ἢ ἐπιπορευόμενος, <i>Mitiorum expugnatorum Eumichus</i>	370.30
ἀνασωζόμενος, <i>Saluati, liberati à periculo</i>	372.28
ἀσπιδή, <i>Infatibilis</i>	276.33
ἀπολείπειν, <i>Animo defecia</i>	99.47
βαλανεῖον, <i>Balneum</i>	332.50
βοιωτίαι, <i>Boeotias</i>	312.5
γάμοι, <i>Nuptiae</i>	190.26
διαμαρτυρία, <i>Aberrans femina</i>	84.28
ἑκάτη, <i>Hecate</i>	480.29
ἐλενηφορόντες, <i>Elenophori</i>	165.40
ἐμποροί, <i>Mercator</i>	169.54
ἐμπόροισι, <i>Parentantes</i>	124.7
ἐνέχυρος ἢ στρατιώτης, <i>Eumichus siue miles</i>	370.35, 52.23
ζώογραφος, <i>Pictor</i>	172.31, 217.51
Ἡρακλῆς, <i>Heracles</i>	315.10
Ἡρώς, <i>Heros</i>	276.42
θησεύς, <i>Theseus</i>	595.39, 336.37
λημναῖαι, <i>Lemnia</i>	230.8
μνημῆσιον, <i>Maematium, id est exiguum monumentum</i>	94.4
παράσιτος, <i>Parasitus</i>	178.29, 185.28, 315.31
παῖδες ἀφ' ἑαυτῶν, <i>Puerorum amatores</i>	316.45
πελιδάδης, <i>Pelidae</i>	117.13
πιθραύσις, <i>Piraustia</i>	361.1
πολυπράγμων, <i>Curiosus</i>	167.24
Σαπφώ, <i>Sappho</i>	362.40, 447.10
συνωσίς, <i>Synosis, Biga</i>	185.7, 489.27
τελεσία, <i>Telestia</i>	193.21, 476.52
Diphilus Laodicensis.	234.51
Ἰσίδωρος Νικανδρῶν, <i>Nicanori theriaca commentarij</i>	234.51
Diphilus Siphnius.	40.8 & 37
ἄλλοι τ' ἀποσπερμένων ὄντων ὄντων ἢ ὄντων ὄντων, <i>De his quae agrotis & bene habentibus rescenda dantur</i>	63.3, 40.8 & 37, 68.80.26, 48.46
Difanias Cyrenaeus.	376.1
Diyalus Atheniensis.	115.47
ἱστορία, <i>Historia</i>	115.47
Dorion.	59.43
γεωργικός, <i>De agricultura</i>	59.43
Ἰσίδωρος, <i>De Piscibus</i>	89.16, 210.37, 214.13, 222.2

18, 224.45, 227.33, 229.19, 231.27, 233.30, 235.36, 238.28, 239.9, 240.51, 244.34	
Dorotheus Alcalonites.	490.12, 506.7
Ἰσίδωρος, <i>De Alexandro historiae</i>	206.20
Ἰσίδωρος καὶ ματτίου, <i>De Antiphane & Mattia</i>	493.32
Ἰσίδωρος συναγωγῆς, <i>De dictionis collectione</i>	245.54
Dorotheus Sidonius.	371.13
Dosiades.	107.45, 197.4
ἱστορία κρητικῆ, <i>Historia Cretensum</i>	107.45, 197.4
Draco.	516.3
Ἰσίδωρος, <i>De lapidibus</i>	516.3
Dromon.	179.48, 305.47
ψαλτρία, <i>Psalteria</i>	179.48, 305.47
Duris Samius.	376.33, 390.52, 393.13, 395.51, 416.31
ἱστορία, <i>Historia</i>	116.4, 189.32, 244.40, 402.20, 405.19, 416.8, 451.37, 452.13
μακεδονικά, <i>Macedonica res</i>	125.17, 186.48
Ἰσίδωρος, <i>De Agathocle historia</i>	402.8, 461.6
Ἰσίδωρος, <i>De Euripide & Sophocle</i>	138.11
Ἰσίδωρος, <i>De tragoedia</i>	474.18
Ἰσίδωρος, <i>Samiorum fines</i>	519.29
E	
Ecatæus Milefius.	111.38
γενεαλογίαι, <i>Genealogiarum libri</i>	111.38
Echemenes.	448.53
κρητικῆ, <i>Cretica</i>	448.53
εἰσαγγεῖαι, <i>Satyri</i>	72.18
Eicadistes Epicureus.	213.4
Empedocles.	316.49, 380.30
καθαρισμοί, <i>Expunctiones</i>	462.34
Empodus.	276.13
ἱστορικῶν, <i>Commentarij</i>	276.13
Eparchides.	47.25
Epanetus poeta Samius.	501.41
ἐλαφρύντικος, <i>Opfartyticus, siue De condimentis</i>	66.47, 220.17, 222.20, 227.40, 233.18, 277.16, 289.40, 493.23, 45.12
Ἰσίδωρος, <i>De piscibus</i>	245.24
Ephantus.	188.15
ἱστορία, <i>Historia</i>	188.15
Ephesus.	163.30
Ἰσίδωρος, <i>Dialogus, id est Plato nomine nuntio</i>	163.30
Ephippus comicus.	30.18, 38.13, 44.47, 45.5, 47.24
Ἐρμις, <i>Diana</i>	85.24
Ἰσίδωρος, <i>Bisuria</i>	330.13
Γερών, <i>Geryon</i>	259.4, 272.38, 276.15
Ἰσίδωρος, <i>Negotiatio</i>	270.52, 460.42
Ἰσίδωρος, <i>Ephesus</i>	316.35, 359.15, 478.32
κύδων, <i>Cydon</i>	240.42, 478.38, 481.47
κύρην, <i>Circe</i>	321.44
κύρην, <i>Naufragus</i>	379.29
Ἰσίδωρος, <i>Similes siue Obeliaphori</i>	359.24
Ἰσίδωρος, <i>Pelastae siue scutatus</i>	215.39, 259.19, 284.24
Ἰσίδωρος, <i>Sappho</i>	426.12
Ἰσίδωρος, <i>Philyra, scortum</i>	213.38, 425.10
Ephippus Olynthius.	

Ἰσίδωρος, <i>De Alexandri & Hephaestianis excuqis</i>	91.5, 109.5, 132.1, 14
Ἰσίδωρος, <i>Inuentioum liber</i>	136.38, 203.1
Ἰσίδωρος, <i>Historia</i>	115.28, 573.11, 466.44
Epicharmus.	38.50, 43.16, 44.44, 45.16, 46.4, 47.13, 49.3, 50.14, 26.54, 31.15, 6.19, 237.54, 356.5, 520.38
Ἰσίδωρος, <i>Agrostinus rusticus</i>	90.52, 508.1
Ἰσίδωρος, <i>Alagon</i>	461.34
Ἰσίδωρος, <i>Atlante</i>	461.16
Ἰσίδωρος, <i>Bacche</i>	80.44
Ἰσίδωρος, <i>Bisuria</i>	307.21
Ἰσίδωρος, <i>Terra & mare</i>	79.35, 80.36, 27.90, 52.23, 54, 241.4, 276.9, 481.5, 482.42
Ἰσίδωρος, <i>Dionysi</i>	118.14
Ἰσίδωρος, <i>Spes aut Plutus</i>	105.12, 175.42
Ἰσίδωρος, <i>Festus</i>	119.49
Ἰσίδωρος, <i>Hebes nuptiae</i>	64.43, 68.54, 70.57, 9.30, 83.210.18, 213.19, 214.8, 40, 220.40, 228.15, 229.6, 230.40, 234.16, 235.49, 236.49, 238.19, 39, 239.4, 31, & 39, 241.4, 242.1, 244.31, 297.13, 481.17
Ἰσίδωρος, <i>Theori</i>	80.45, 270.8, 304.54
Ἰσίδωρος, <i>Theari</i>	80.45
Ἰσίδωρος, <i>Cyclops</i>	273.2, 371.53
Ἰσίδωρος, <i>Comestationes</i>	290.36
Ἰσίδωρος, <i>Logus</i>	80.37
Ἰσίδωρος, <i>Megaris</i>	213.21, 273.21
Ἰσίδωρος, <i>Musa</i>	64.54, 83.26, 138.22, 210.4, 222.26, 226.47, 229.3, 230.40, 241.8, 244.45
Ἰσίδωρος, <i>Infula</i>	119.49
Ἰσίδωρος, <i>Phyffes transfuga</i>	91.21, 279.26
Ἰσίδωρος, <i>Naufragus Phyffes</i>	461.34
Ἰσίδωρος, <i>Oryza siue lactes fabula</i>	71.22
Ἰσίδωρος, <i>Pei ialus, siue Erro</i>	137.18, 105.15
Ἰσίδωρος, <i>Prometheus</i>	65.14
Ἰσίδωρος, <i>Pyrrha</i>	65.14, 317.16
Ἰσίδωρος, <i>Seirines</i>	207.1
Ἰσίδωρος, <i>Sphinx</i>	58.35
Ἰσίδωρος, <i>Philoctetes</i>	277.24, 468.16
Epicharmo attribuitur: at falsò, vt & alia multa,	
Ἰσίδωρος, <i>Chairon</i>	481.51, 482.51
Epicrates comicus.	46.5, 171.36
Ἰσίδωρος, <i>Amazones</i>	316.4
Ἰσίδωρος, <i>Antilais</i>	424.16, 451.38
Ἰσίδωρος, <i>Infortunatus</i>	196.1
Ἰσίδωρος, <i>Mercator</i>	488.8
Epicurus.	
Ἰσίδωρος, <i>De vitæ rationibus epistola</i>	26.4, 13
Ἰσίδωρος, <i>Ad Hermachum epistola</i>	438.37
Ἰσίδωρος, <i>De finibus, bonorum scilicet & malorū</i>	208.44, 405.30
Epigenes.	287.7
Ἰσίδωρος, <i>Bacchantes</i>	57.5, 337.2, 1
Ἰσίδωρος, <i>Branchia</i>	353.21, 374.50, 380.4
Ἰσίδωρος, <i>Heroine</i>	352.30, 357.32, 362.15
Epilycus.	
Ἰσίδωρος, <i>Corahyscus, siue adolescentinus: aliàs cypressus</i>	

100.33, 105.37, 155.7	
Ἰσίδωρος, <i>Fin d'oprehensus</i>	484.32
Epinius.	
Ἰσίδωρος, <i>Tuella suppositiua</i>	373.31
Ἰσίδωρος, <i>Suppositiua</i>	349.46, 373.31, 370.39
Ἰσίδωρος, <i>Mnesiptolemus fabula</i>	322.50
Ἰσίδωρος, <i>Eralistratus</i>	36.33, 223.11
Ἰσίδωρος, <i>Opfartyticus, siue de obsonijs paradisi liber</i>	241.41, 384.10
Ἰσίδωρος, <i>De vniuersa medicina</i>	495
Ἰσίδωρος, <i>Erathenes</i>	438.16
Ἰσίδωρος, <i>Eratothenes Cyrenaeus</i>	
Ἰσίδωρος, <i>Amirinus</i>	280.29
Ἰσίδωρος, <i>Ariston</i>	209.51
Ἰσίδωρος, <i>Ariston</i>	205.45
Ἰσίδωρος, <i>Mercurius</i>	142.6, 112.6
Ἰσίδωρος, <i>De comedia</i>	374.4
Ἰσίδωρος, <i>Eratothenes</i>	
Ἰσίδωρος, <i>Epistole</i>	311.18
Ἰσίδωρος, <i>Ad Hegetora Lacedaemontia epistola</i>	359.6
Ἰσίδωρος, <i>Olympionica historiae</i>	115.10
Ἰσίδωρος, <i>Ereticenis, siue Erytraeus</i>	450.29
Ἰσίδωρος, <i>Ergeas Rhodius</i>	
Ἰσίδωρος, <i>De patria sua historia siue commentarij, hoc est Ἰσίδωρος, De Rhodo</i>	169.4
Ἰσίδωρος, <i>Eriphanis</i>	461.42
Ἰσίδωρος, <i>Eriphus comicus</i>	45.10
Ἰσίδωρος, <i>Id est, vaser</i>	101.32
Ἰσίδωρος, <i>Melibaea</i>	64.3, 216.8, 516.38
Ἰσίδωρος, <i>Peltatus</i>	104.10
Ἰσίδωρος, <i>Erylichthon</i>	192.52
Ἰσίδωρος, <i>Erxius</i>	
Ἰσίδωρος, <i>Colophonica</i>	417.24
Ἰσίδωρος, <i>Eualces</i>	
Ἰσίδωρος, <i>Ephesiaca</i>	416.35
Ἰσίδωρος, <i>Euangelus</i>	
Ἰσίδωρος, <i>Anacalyptomene</i>	480.7
Ἰσίδωρος, <i>Euanthes</i>	
Ἰσίδωρος, <i>In Glaucium hymnus</i>	221.36
Ἰσίδωρος, <i>Euboeus Parus</i>	
Ἰσίδωρος, <i>Parodia</i>	520.27, & 30, 51.12, & 17
Ἰσίδωρος, <i>Eubulides</i>	
Ἰσίδωρος, <i>Contra Aristotelem</i>	164.19
Ἰσίδωρος, <i>Comestabundi</i>	326.38
Ἰσίδωρος, <i>Eubulus</i>	37.15, 38.49, 40.5, 150.31, 49, 51, 29, 46, 5, 12, 49, 7.52
Ἰσίδωρος, <i>Ancylon</i>	275.36, 481.20, 497.48
Ἰσίδωρος, <i>Amalibaea</i>	49.8
Ἰσίδωρος, <i>Conferuati</i>	254.18
Ἰσίδωρος, <i>Antiope</i>	311.44
Ἰσίδωρος, <i>Astytis</i>	13.33
Ἰσίδωρος, <i>Auge</i>	464.15, 506.11
Ἰσίδωρος, <i>Bellerophontes</i>	496.27
Ἰσίδωρος, <i>Ganymedes</i>	83.18, 186.6
Ἰσίδωρος, <i>Dadalus</i>	185.6
Ἰσίδωρος, <i>Deucalion</i>	75.45, 81.32
Ἰσίδωρος, <i>Dolon</i>	75.11, 351.29
Ἰσίδωρος, <i>Europa</i>	311.42
Ἰσίδωρος, <i>Echo</i>	224.22
Ἰσίδωρος, <i>Ilemus</i>	80.15
Ἰσίδωρος, <i>Ixion</i>	259.32
Ἰσίδωρος, <i>Ion</i>	127.13, 224.25, 226.2, 311.4
Ἰσίδωρος, <i>Callestron, id est, turpe honestum</i>	80.13

καμπυλίων, *Campyllion* 2.21.35.42.5.41.478.18
κατακόλλωμενος, *Adglutinatus* 295.19.330.16
κέρκωπος, *Cercopus, simij caudati* 311.48.4.21.35
κλελυδρα, *Clelydra* 4.21.4.2
κλυδωτα, *Cluones* 351.32
κλυδωτες, *Cluones* 81.36.2.46.31.28.4.29
κλυδα, *Leda* 2.46.36
κλυδία, *Lycida* 343.50
μετακόλλωμενος, *Metacollomenus, alio adglutinatus* 373.
22
μηδεια, *Medea* 2.24.28
μυλοθύρις, *Mylothyrus, pistivaria* 369.4
μυσοί, *Mysi* 312.1
νάμιον, *Nannium* 4.22.4.2
ναυσικά, *Nausicaa* 2.20.3
νεότις, *Neottis, Gallina, siue iuuenula* 348.32
ορίδιος, *Oridius* 178.23
οδυσσεύς, ἢ παρόπλις, *Ulysses siue Perspicias* 356.2.4
ορβία, *Orbia* 476.41
ορβάνης, *Orbanus* 80.5.81.40.82.5.85.2.2.170.51.
317.4
παμφίλος, *Pamphilus* 353.8
περυσχίς, *Peryschis* 422.49
πιλωψ, *Pelops* 505.34
πορνοβοσκός, *Leno* 82.10.27.18
προκίς, *Proctis* 315.51.410.10
προσεσία ἢ κύμιος, *Cymus* 2.24.5.4
σεμέλη, ἢ διονύς, *Semele siue Bacchus* 343.53
σεφαινοπώλις, *Coronae vendentes* 413.54.505.53
σφίγγουακίον, *Sphingocaron, placenta d nucibus* 61.7.
335.21.410.7
τιθαί, ἢ τιθαί, *Nutrices* 89.12.2.32.46.510.49
τιτάνες, *Titanes* 171.1
τυραννος, *Tyrannus* 194.29
φόνιξ, *Phoenix* 296.11
χάρις, *Gratie* 386.20
χρυσίλλα, *Chrysis* 415.12
ψάλτεα, *Psallia* 343.52
Ευκράτης, *Eucrates* 84.13
Ευκράτης attribuitur
περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ, *Peregrinationes in Asia siue Asia*
descriptio 306.30
Ευδემος Ἀθηνensis.
περὶ λαχάνων, *De oleribus* 275.40.276.43
Ευδοξός, *Eudoxus*
ἄριος περιόδος, *Terra ambitus* 215.3.292.54
Ευεμερος Κούς.
περὶ ἱερῶν ἀναγραφῶν, *De sacris perscriptionibus* 490.2.2
Ευένος Παρίου.
Ευμάχιος Νεαπολίτανος.
ἱστορία, ἢ περὶ ἀνίβατος, *De Annibale Historia* 429.23
Ευμάχος Κορκυραίου.
ῥιζοτόμος, *Rizotomicus* 567.38
Ευμένης Καρδίου.
ἑφημερίδες ἢ ἀλεξάνδρου, *Alexandri Ephemerides* 324.
24
Ευμόλιπος.
Ευφάνης.
μύση, *Muse* 256.26
Ευφάντης.
ἱστορία, *Historia* 188.15
Ευφρόνιον Χαλκιδensis.
254.36
ἱστορία, *Historia* 115.2.2.52.2.14

Euphorion hexametrorum scriptor.
δωροδότης, *Ea que reddidit* 375.7
περὶ ἱσθμίων, *De isthmis* 136.48.47.2.17.473.2.34
περὶ μελοποιῶν, *De poetis Lyricis* 136.44
χιλιάδες, *Chilades* 326.13
Ευφούριος.
εὐφρούρα, *Iuventa* 136.37
Ευφρανὸρ Πυθαγόρειος.
περὶ αὐλῶν, *De tibijs* 136.38.138.15
περὶ αὐλῶν, *De tibicinibus* 472.39
Ευφρόνιος.
Ευφρόνιον κωμικόν.
ὑπομνήματα, *Commentarij* 369.28
ἀδελφοί, *fratres* 283.21
θεωροί, *speculatores* 297.39
παραδομένη, *Tradita* 75.37
συνέθηβαι, *Synpethibi* 281.32
Ευπόλις. 41.7.27.43.7.44.7.52.32.490.9.
497.10
ἄγρης, *Capra* 71.27.80.16.214.2.3.24.53.284.23.
318.52
ἀσπράτεως, *Immunes militia, vel potius imperitii* 296.
20
αὐτόλυκος, *Autolykus* 68.1.160.4.2.274.48
βάρβαρος, *Bapta* 137.37.276.10
δάμοι, *Dami* 80.18.9.2.4.5.236.15.278.81
ἐίλωτες, *Eilotes* 104.50
ἱμακίον, *Imavica* 515.8
κόλαξ, *Assentator, fabula* 75.2.2.213.16.397.27
κόλαξ, *Assentatores* 244.46.245.11.298.264.69.
30.48.1.4.3.514
κόλαξ, *Vibes* 293.5.317.37
κορσάροι, *Noui* 243.13
σεφαινοπώλις, *femina que corollas vendunt* 287.21
ὄξυπλοῖ, *Ordinum praefecti* 127.44
φίλοι, *Amici* 199.4
ῥουδὸν γένος, *Aureum seculum* 279.40.303.27.305.
448.95
Ευρίπιδης. 30.45.32.13.51.9.118.27.309.
10.315.15.332.37.416.38.3.49.461.49.
485.44.495.350.430
ἀνδρομέδα, *Andromeda* 355.23
αὐτόλυκος πορῶς, *Autolykus primus* 308.35
βακχία, *Baccha* 32.1
δαιμόνιος ἢ μελανίππη, *Captiva siue Melanippe* 389.29.
457.41
εὐρυδεία, *Eurystia* 371.51
Ἡρακλῆς, *Hercules* 305.22
Θησεύς, *Theseus* 338.48
ἱκέται, *supplices femina* 118.38.187.40
ἱππολύτος, *Hippolytus* 447.45
κρήνη, *Cressa* 72.54.375.52.476.40
κύκλωψ, *Cyclops* 28.13.484.5.490.5
μήδεια, *Medea* 338.23
οἰνός, *Oeneus* 496.9
Πλειθένης, *Pleithenes* 497.38
σενεκόα, *Sthenobaea, vxor regis Argiuorum* 315.19.
319.33
σείρων, *Sciron* 58.34.274.49
φάθων, *Phacthon* 375.26
φείξος, *Phixus* 197.15
Ευρύπυλος.
διατριβαί, *Commentationes*
Ευχέμης.

ἔμπορος, *Mercator* 425.34
Ευκλῆς.
ἀσώβη ἢ ἐπισόλη, *Prodigi, vel epistola* 93.44
Ευθύδημος Ἀθηνensis.
ἐπαρτυρία, *De condendis obsonijs* 384.30
περὶ λαχάνων, *De oleribus* 45.36.56.50
περὶ τερψιχῶν, *De saljanentis* 87.35.88.24.229.29.
230.4.52.58
Ευθύνης σαλφανταρίου.
Ευκλείης Πυθαγόρειος.
Γ
Γαλένη Σμυρναία.
Γαλένιος.
Γεόργιος.
περὶ ἐν ἰσοῦ θυσιῶν, *De Rhodiorum sacrificijs* 510.36
Γεγὼν ποιητά.
Γλαυκίδης.
Γλαυκόν.
γλώσσα, *Lingua* 358.6
Γλαυκὸς Λοκρensis.
ἐπαρτυρία, *Opartytius* 241.43.275.19.384.28.
492.36
Γνεσππος Ἀθηνensis.
Γοργίας Ἀθηνensis.
περὶ ἐταίρων, *De socijs* 444.44.421.25
H
Hagnocles.
κορωνία, *Coronisa* 268.36
Hannon.
Harmesianax Colophonius.
ἡλιγιάδα τρία βιβλία, *El giaci tres libri* 444.51
Harmodius Lepicatus.
περὶ τῶν ἐν φιγαλίαν νομίμων, *De Phigalensium legibus*
111.40.330.1347.27.357.9
Harpalus.
Harpocratio Mendesius.
περὶ πλακάντων, *De placentis* 482.35.36.48
Hecataeus.
περὶ ἡρώων, *Orbis totius descriptio* 86.17.312.48
Hecataeus Milesius.
ἡ Ἀσία, *Asiae descriptio* 54.5
ἡ εὐρώπης περιόδος, *Europa descriptio* 333.33
Hedyle femina.
σκύλλα, *Scylla* 222.11
Hedylus.
ἐπιγράμματα, *Epigrammata* 132.11.257.40.352.34.
362.8.371.7
Hegemon Thafius, *Lenticula dictus* 303.
325.20.39
ἡ γαλιμαχία, *Gigantomachia* 521.10
δέσποιν ἀναγραφαί, *De canis* 4.22
παροδία, *Parodia* 303.39.521.10
φιλίνα, *Philinna* 82.15.521.10
Hegelande Delphus. 40.40.403.44.35.
17.99.44.130.28.194.18.355.50
ἄρτυρις, *Diana festi dies* 242.40
ἐν φει Δελφί.
ἡ πομῆματα ἀειμάτων ἢ ἀειμάτων, *Commentaria*
stuarum ἢ imaginum 156.20
ἡ ὑπομνήματα, *Commentaria* 63.11.81.25.37.121.12.
186.23.249.43.252.15.272.48.298.39.313.25.
322.21.357.13.377.53.419.10.462.5
322.21.357.13.377.53.419.10.462.5
Hegeliae attribuntur à quibusdam
ἡ πομῆματα ἐν, *Cypria carmina* 508.20

Hegesianax Alexandrinus. 584.34
ἱστορία, *Historia* 61.27
ἡ κεφαλιανὸς ἐπιγραφομένη τρώα, *Cephalonis Troica*
inscripta 293.39
Hegesippus Tarentinus.
ἀδελφοί, *fratres* 302.47
ἐπαρτυρία, *De condendis obsonijs* 384.30
πλάκων ἰσοῦ καὶ συζυγίᾳ, *De placentis conficiendis*
479.33
φιλιταίροι, *Amici ἢ necessarii* 108.11
Hellanicus.
ἀγυπτιακά, *Aegyptiaca* 350.48.506.24
γλώσσα, *Lingua* 362.42
δευκαλιώνεια, *Deucalonia* 301.49
ἰδὼν ὀνομασία, *Gentium nomenclatura* 344.51
ἱστορία, *Historia* 306.34
ἡμετέρα, *Metra* 473.29
κίβητος, *Praedia* 333.29
φορώνης, *Phoronia* 306.37
Hellanico attribuitur
ἀνάβασις εἰς ἄμμωκος, *Ad Ammonem ascensus* 485.27
Heliodorus Periegetes Atheniensis. 35.51
περὶ ἀεροπόρου, *De arce* 303.28.171.29
Heniochus.
γόργων, *Gorgones* 360.19
πολύμυθος, *multum deservatus* 295.40
πολυπράγμων, *Curiosus* 102.20
σφύρις, *Trochilus* 304.32
Hephastion ex Menodoti commentariis
sibi attribuit
περὶ τῆς λυγίας παρ' ἀνακρίωντι σφίρα, *De corona ex*
Amerina falice apud Amacronem 502.4
idem Andranti libris sibi adscripsit 502.10
Heraclion Ephesius. 40.48.58.20.230.
45.375.6.482.2
Heraclides comicus. 465.48
Heraclides Cumanus.
ἡ περσικά, *Persica* 109.10.383.2
παρασκευασίαν, *De Epulorum apparatu* 169.11.385.9
Heraclides Lembus. 420.40
ἱστορία, *Historia* 74.12.2.8.28
Heraclides Mopseates. 174.52
Heraclides Ponticus. 523.2
περὶ δικαιοσύνης, *De iustitia* 388.15.389.38
περὶ ἐρωτικῶν, *De amoribus* 449.12
περὶ ἡδονῆς, *De Voluptate* 391.8.396.17.398.38.
409.52.411.22
περὶ μουσικῆς, *De musica* 339.42.465.31
Heraclides Syracusanus.
ἐπαρτυρία, *Opartytius* 45.12.79.40.86.11.245.7.
492.26
περὶ θεσπιδῶν, *De vetustis ἢ sancitis moribus* 481.48
Heraclides Tarentinus. 41.39.395.45
κωμῆσιον, *Cominium* 90.45.49.35.52.17.56.52.
60.46
Heraclitus. 101.29.134.335.6.51.454.53
Heranceitus.
ἡλένη ξενίζων, *Helena hostis* 309.40
Hermecias. 108.35
περὶ τῆς ἀπόλλωνος ἡρωείας, *De Apolline Gryneo* 112.10
ἡμεροί, *Iambi* 418.50
Hermecias Hermodori filius Samius. 452.
10
Hermecias

Hermeias Methymnatus.	327.12
Ἡερμεϊανὰ, Siculorum res gestæ	327.12
Hermelianax.	446.46.447.9
Ἡερμεϊανὰ βιβλία τεταρτὰ, De meretricibus libri tres	444.50
Hermippus astrologus.	356.10
Hermippus comicus Parodus.	43.47.46.15.12.1.30.12.2.7
Ἄρτοπώλιδες, Artopolides	90.9
δημόται, Populares	212.49
θεοί, Dei	318.53.356.21.41.47.4.8
Ἰαμβοί, Iambi	58.32.497.10.52.2.17
κέρκωπες, Cercopes, veteratores	93.2.2.374.2.7.408.3.4
μάρα, Fata	257.2.2.312.38.362.3.369.2.2.497.2.8
μύροι, Unguentum	355.5
οὐδύπαι, Oudypus	337.13
στρατιώται, Milites	59.5.316.9.358.5.390.2.1.483.3.1
σπορτοφόροι, sportas ferentes	52.2.18
Hermippus Callimachus Smyrnæus.	45.34.158.4.8
παροδία, Parodia	52.1.10
περὶ ἀριστοτέλους, De Aristotele	439.2.5.9.31
περὶ ἵππων, Ad Hipponactem libri, vel commentaria	22.4.9
περὶ γοργίας, De Gorgia	376.54
περὶ τῆς ἐπιπέτου σοφίας, De septem sapientibus	330.30
περὶ Ἰσοκράτους, De Isocrate	441.40
περὶ τῆς ἰσοκράτους μαθητῶν, De Isocrati discipulis	255.52.337.5
περὶ νομοθετῶν, De legislatoribus	115.26.412.2.7.461.38
ὑπομνήματα περὶ ἰσπανικῶν, Ad Hipponactem commentarij	244.9
ἥβη φιλιππικῶν δευτέρων, Altera Philippica	330.31
Hermocles.	
παίανες ἐπὶ ἀντιγόνοιο ἔς ἐδμητηρίου, Paanes de Antigono ἔς Demetrio	519.39
Hermion.	
γλωττίαι κρητικῆς, Glossæ Cretenses	62.6.199.21
Hermionax.	
περὶ γλωττίων, De linguis	41.37.58.52
Herodes Atticus rhetor.	74.42
Herodicus Babylonius.	164.26
Herodicus Cratæus.	162.37.174.54
περὶ κωμικῶν ἐπιπέτων, De ijs qui à comicis perstringuntur	440.49
περὶ παρὰσίτων, De parasitis	174.54
σύμμικτα ὑπομνήματα, Miscellanea	254.31
πρὸς τὸν φιλοσοφικόν, ad Philostrateum	160.15
Herodorus Heracleotes.	376.7
ἱστορία δευτέρα, Historia secunda	353.54
Herodotus Halicarnass.	15.4.4.86.17.108.20.109.4.2.111.35.156.22.172.54.195.9.362.2.2.385.7.401.36.449.49.457.2.3.467.46.477.16
ἱστορία, Historia	60.9.83.32.104.30.297.44.326.6.37.4.34.48.4.5.4.85.2.5.2.2.37
Herodotus Lycius.	
περὶ σύκων, De ficibus	58.15.60.4
ὁ κατ' ἠρακλέα λόγος, De gestis Herculis	306.38
φαιήκη, Phœnice	352.45
Herondas.	
συνεργαζόμεται, Coadiutores	65.21
Heropythus.	

ἄροι τῆς πολυφωνίας, Colophoniorum fines	222.32
Hesiodus.	33.15.45.22.36.22.413.2.9
ἄσπια, Aspis	135.22
γάμος τῆς νύμφης, Nuptia Ceycia	38.43
ἡμέρα τῶν ἔργων, Dies ἔ Opera	271.37
μεγάλη ἠοία, Magnæ Eos	271.38.319.43
μελαμποδία, Melampodia	371.32.45.4.29.32.35
Hesiodo altribitur	
περὶ ἀστρονομίας, De astronomia	366.28
Helperius Cynicus.	230.6
Hicelius.	239.29.241.6
περὶ ὕλης, De alimentorum materia	88.12.220.12
Hierocles.	481.17
Hieronymus.	38.7.153.43.161.2.8
περὶ ποιητῶν, De poetis	475.32
περὶ κθαρσῶν, De citharcedis, septimus liber de poetis	473.32
Hieronymus Rhodius Aristotelis discip.	
περὶ τῆς γλωττίων, De yxoribus	412.45
ὑπομνήματα, Commentarij	413.51.450.52
ἐπιστολαί, Epistole	324.50
περὶ μέθης, De ebriitate	317.30.372.52
Hippagoras.	
περὶ τῆς καρθαγινηίων πολιτείας, De Carthaginensium rep.	469.34
Hipparchus.	
ἀγρὸν καὶ ἰλιὰς, Aegyptiaca ilias	76.2.293.51
ἀνασοξίμενοι, Sophites	356.3
θαῖς, Thais	360.52
παννυχία, Pernoctatio	515.10
Hippias Erythræus.	
ἱστορία, Historia	193.30
Hippias Iosophista.	
συναγωγὴ, Collectio	454.6
Hippocrates.	372.38
περὶ διαίτης, ἢ περὶ ὁρίων νοσημάτων, ἢ περὶ τῆς ἀνίης, ἢ πρὸς τὸν κωνιδίαν γνάμιας, De ratione vitæ, aut de morbis acutis, aut de Pitjana, aut adversus Gnidias sententias	36.12.44.32
περὶ ὄπλων, De locis	36.36
περὶ ὕδατων, De aquis	36.30
Hippolochus Macedo Erefij Theop. discip.	96.33.299.42
ἐπιστολὴ πρὸς Λυγκίας, Ad Lynceum epistola	95.30
τὸ κερὰν μακεδόνας γάμος, Carani Macedonis nuptia	96.43.458.15
Hippon atheos.	454.51
Hipponactes.	39.10.19.50
Hipponax.	227.23.279.40.369.35.405.31.480.41.514.17
ἑξάμετρος, Hexametri versus	520.33
Ἰαμβοί, Iambi	241.40.276.3.465.22
συνώνυμα, Synonyma	358.7
Homerus.	7.10.7.40.10.20.2.4.13.27.52.17.20.18.39.20.9.28.4.30.15.31.24.49.32.21.42.31.51.25.58.50.129.47.131.41.46.24.134.19.4.5.135.4.139.20.141.5.143.38.144.21.170.35.206.5.271.12.48.17.278.22.30.4.46.305.16.307.47.317.54.323.44.341.41.372.3.473.82.3.4.20.46.441.25.450.36.467.49.502.54.522.34
Homeri	
ἐπιπέτοι, Epicichlides	50.21
ἰλιάς,	

ἰλιάς, Ilias	371.46.144.33
468.1	
ὁ ὄσωνος, Odyssea	14.43
ἤμας εἰς ἀπολλωνίαν, Ad Apollinem hymnus	17.20
Hybria Cretenfis scolon.	518.50
Hyperides Rhætor Athenicenfis.	98.35
199.6.459.32	
ἡλιανός, Deliacus	
περὶ ἀριστοτέλους, Contra Aristotolum	437.6
περὶ δημάδου, Contra Demadem	317.7
περὶ δημόδου λόγος, Contra Demofthenem oratio	317.13.360.24
περὶ μαντιθίου λόγος, Contra Mantitheum oratio	199.7.437.11
περὶ πατροκλέους, Contra Patroclum	421.20.437.51
περὶ φιλιππίδου, Contra Philippidem	409.35
ὑπερφρωίνης, De Phryne oratio	440.17
Hypercho attribuitur	
κυμαίνης, Cymna historia	392.53
Iafon.	
περὶ τῆς ἀλεξάνδρου ἐν ἀλεξάνδρει ἐπέων, De Alexandri in Alexandria sacrificijs	462.35
Iatrocles.	481.43
περὶ παλαίωντων, De placentiæ	481.16.482.4
Ibycus Rheginus.	65.20.419.44.448.24.507.12
ἰβήνη, Carmina	45.2
Icefius.	66.10.88.6
περὶ ὕλης, De alimentorum materia	207.11.210.39.513.28
ἰχθυὸν ὕλης, De Plantarum sylva	507.29
Ichthyas philosophus Megarensis.	249.54
Ichthyon.	249.54
Idomeneus.	440.17.441.52
Ion Chius.	52.40.345.36.356.20
ἀγλαμέμων, Agamemnon	349.16
ἐλεγίαι, Elegij	333.36
ἐλεγίαι, Elegia	370.11
ἐπιδημιαί, Epidimie, sive Peregrinationum libri	70.12
εὐρυτίδης, Eurytides	369.22
λαέρτης, Laertes	199.24
ὀμφάλη, Omphale	193.28.307.26.371.51.472.53
ὄφις	
περὶ χίου, De Chio	318.43
φαινίξ ἢ καμνός, Phœnix, aut Camus	69.10.138.23
237.43	
φρενοί, Custodes	138.24
Iphicrates.	351.20
Ifidorus Characenus.	
τὸ παρὰ τὸν ἰστορικόν, Partbia descriptio	70.33
Iiocrates.	
ἀρεοπαγίτικος, Aroepagiticus	421.17
περὶ τῆς ἰβήνης, Oratio de Iugo Iftus Callimachus.	160.10
ἀργολικὰ, Argolica	484.12
ἀντιπαραφω, Contradiçiones	203.3
ἄτλια, Attica	413.25.51.18
περὶ τῆς αἰγυπτιακῆς ἐν ἀιγυπτίῳ, De Ptolemaide Aegypti vice	356.15
Iuba rex Mauritania.	137.21.170.18
θεατρικὴ ἱστορία, Theatralis historia	131.36
ὁμοιοτά, Similitudines	127.53
ἰσομύματα τῆς λιβύης, Libya Commentaria	63.17

Laches.	56.27
Lampon vates gulosus.	257.32
Lamprocles Dythyramborum scriptor.	366.26
Lafus Hermionenfis.	465.53
ἕρμιος εἰς τὸν ἕρμιονα, Ἡμνος in Cereum ἔς Hermioniam	339.42.465.49
ὡδὴ ἢ ἐπιγράφηται κείταυροι, Ode qua inferitur Censura	359.40
Laurentius.	40.2
Leonides Byzantinus.	
ἀλιευτικὰ, De piscium captura	10.32
Leonides Grammaticus.	87.53.274.13.375.54
Leonides.	
δῆμος ἀσθίδος, Tribus Attica	72.39
Leontes Argivus tragicus.	
ὑψιπύλη, Hyppisyle	256.53
Lefbia, Salpa cognominata.	
λεβύη, Libus	240.15
Leucon.	
φρατῆρες, Contribules	256.26
Licymnius Chius.	419.21
Lipinus.	43.7
Lyceas Naucratis.	459.36
ἀιγυπτιακὰ, Aegyptiaca	416.29
περὶ ἀποδοχῆς, De accepta pecunia	455.51
Lycan Iafus.	
περὶ πυθαγόρου, De Pythagora	312.52
Lycophron Chalcidensis.	374.5
περὶ κωμικῶν, De Comedijs	207.14.361.45.412.19
σατύροι, Satyri	313.47
δράμα ἁτυρικὸν εἰς μαντιθίον, Satyrice fabula in Mantidemo	43.16
Lycophonides.	
Lycurgus rhetor.	500.6
περὶ δημάδου, Contra Demadem	355.8
περὶ λεοκράτους, Contra Leocratem	437.36
περὶ λυκόφρονος λόγος, Oratio contra Lycophronem	199.9
Lycus.	37.3
Lynceus Samius.	48.15.76.34.180.43.183.51.435.20
ἀιγυπτιακὰ, De rebus Aegyptiorum	112.31
δογματικὸν ὑπομνήματα, Commentarij	324.33
ἀποφθιμιαί, Apophibegmata	252.2
δέπαινον τῆς λαμίας, Cæna Lamie	96.40
δέπαινον τῆς πολέμας, Ptolemai cæna	96.44
δέπαινον τῆς ἀντιγόνης, Antigoni cæna	96.44.299.40
ἐπιστολαί, Epistole	58.6.246.18.370.33
πρὸς δισκωρῶνα ἐπιστολή, Ad Diagoram epistola	82.52.212.53.220.35.372.29.486.45
πρὸς ποσειδωνίον ἐπιστολή, Ad Poseidippium epistola	485.44
κένταυρος, Centaurus	99.21
τήρησι δόκωντικῆς, Ars struendarum epularum	170.30
234.25	
περὶ μενάνδρου, De Menandro	181.13
Lylander Spartanus.	322.20
Lylanius.	
περὶ ἰαμβοποιῶν, De Iamborum scriptoribus	227.24.462.32
Lylas.	
ἐπιστολαί, Epistole	441.32

Nicias Nicæensis.	376.43
ἑρκαιδικὰ, <i>Arcadica</i>	454.34
διαδοχὰς, <i>Successiones</i>	203.50, 441.18
περὶ τῶν φιλοσοφῶν ἱστορία, <i>Historia de Philosophis</i>	121.38
Nicobula.	324.29, 399.9
Nicochares.	459.4
ἀμμωνίη, <i>Amymone</i>	318.47
Ἡρακλῆος χόρατος, <i>Hercules Choragus</i>	461.32
λακωνες, <i>Lacones</i>	497.14
Λεμνία, <i>Lemnia</i>	245.16, 318.51
χειρογράφος, <i>Cheirographos</i>	48.37
Nicocles Lacon.	106.5, 20
ἀκάρη, <i>Acarij</i>	253.34
Nicolaus Damascenus Peripateticus.	
ἱστορία, <i>Historia</i>	114.5, 318.5, 35, 188.51, 189.7, 195.11, 198.53, 204.43, 248.29, 301.34, 402.47, 442.9, 485.32, 507.49
Nicomachus.	45.7
εὐλαβία, <i>Lucina</i>	216.54
περὶ ἑορτῶν ἀγροσίων, <i>De Aegyptiorum festis</i>	356.9
Nicomedes.	
περὶ ὄρφου, <i>De Orpheo</i>	474.29
Nicomedes Acanthius.	161.27
Nicon.	
κίβητος, <i>Cubarædus</i>	363.5
Nicophon.	
παίδων, <i>Paidora</i>	241.18
σειρήνες, <i>Seirenes</i>	61.10, 201.19, 274.39
χειρογράφος, <i>Chirographos</i>	95.34, 290.35, 481.1
Nicostratus.	37.37, 385.3, 486.54
ἄβρα, <i>Ancilla puella</i>	100.37
ἀντιόχεια, <i>Mituo amans</i>	362.54
ἀπελαυνόμενος, <i>Expulsus</i>	494.30
βασιλεὺς, <i>Reges</i>	172.14
βιάβολος, <i>Calumniator</i>	353.30
ἐκάτη, <i>Hecate</i>	372.24
ἱεροφάντης, <i>Hierophanta, sacrorum antistes</i>	83.16
Ἡσίοδος, <i>Hesiodus</i>	225.9
ἰοκίστης, <i>Iocistes</i>	510.53
κλήνη, <i>Lechnus</i>	84.18, 372.25
κόρινθος, <i>Corinthus</i>	494.35
νομοθέτης, <i>Legislator</i>	185.36
πανδρόβος, <i>Pandrosus</i>	438.4, 516.21
πατερώτης, <i>Conteryanej</i>	522.2
πλάτος, <i>Dices</i>	185.36
σύρος, <i>Syrus</i>	459.9
ψευδοσηματία, <i>Pseudosignatio, falsis notis compun-</i>	
<i>ctio</i>	510.38
Nothippus.	257.22
Numenius.	
ἄλιευτικὸν, <i>Halienticon</i>	10.30, 210.16, 214.11, 220.41, 227.34, 228.15, 229.2, 234.13, 239.8, 240.26, 243.43, 244.33, 276.51
Numenius Heracleotes.	
περὶ δειπνῶν, <i>De canis</i>	4.21
Nymphodorus Syracusius.	
πέλεκτος, <i>Circumnavigaciones</i>	247.47
ἡ ἀσία παραπλοῦς, <i>Asia præternavigatio</i>	198.8, 240.14, 454.32
περὶ τῶν ἐν σικελίᾳ θαυμαζομένων, <i>De ijs que Sicilia admiranda sunt</i>	439.7
Nymphis Heracleotes.	
περὶ Ἡρακλείου, <i>De Heracleia</i>	407.17, 462.14

περὶ τῶν ἀσίων, <i>Asia circumnavigatio</i>	444.36
περὶ τῆς πατρίδος, <i>De patria historia</i>	398.7
Olympias.	
ἑπιστολὴ πρὸς ἀλέξανδρον, <i>Ad Alexandrum epistola</i>	491.9
Ophelion.	51.32.45
Oppianus Cilix.	
ἀλιευτικὰ, <i>Piscium captandorum ratio</i>	10.31
Opfodardalus Archeftratus.	83.16
P	
Palamedes Eleaticus Onomarologus cognominatus.	296.6
Pamphilus Alexandrinus.	128.18, 363.3, 426.26, 480.40, 486.13, 505.5
περὶ ὀνομάτων ποικίλων, <i>De nominum plexu</i>	504.29
περὶ γλωσσίων καὶ ὀνομάτων, <i>De linguis & nominibus</i>	484.26
γλώσσα, <i>Lingua</i>	350.50
περὶ ὀνομάτων, <i>De Vocabulis</i>	67.40, 91.2, 426.36, 352.28, 504.29
ἀττικὰ λέξεις, <i>Atticae dictiones</i>	369.15
κενὰ πρότερα, <i>Vacua propra</i>	369.16
Panocrates Alexandrinus.	
ποιήματα, <i>Poëta</i>	504.46, 54
Panocrates Arcas.	
θαλάσσια ἔργα, <i>Marina opera</i>	211.5, 228.20, 240.9
κογχόρητις, <i>Conchoreis</i>	356.12
Panocrates Arcas.	
ἀλιευτικὰ, <i>Piscium captandorum ratio</i>	10.30
Panætius Rhodius.	412.47
Panyasis.	
Ἡρακλείου, <i>De Hercule historia</i>	371.48, 390.11
Parmeniscus.	116.43, 51
Parmeno Byzantius.	151.36, 163.48
Ἰάμβου, <i>Iambi</i>	58.16
Parmenon Rhodius.	
μαθητικὴ διδασκαλία, <i>Coquinaria disciplina</i>	230.46
περὶ διαλέκτων, <i>De Dialectis</i>	373.10
Parthenius Dionysij filius.	373.1
περὶ τῶν ὀνομάτων ἱστορικοῦ λέξεων, <i>De vocabulis apud Historicos quasius</i>	348.36
Paxamander.	280.42
Periander Corinthius elegorum scriptor.	
471.14	
Perfeus.	
πολιτεία λακωνίων, <i>Laconum respub.</i>	106.12
Perfeus philosophus Cirtienfis.	
διάλογοι συνοπτικοί, <i>Dialogi conminales</i>	121.22, 452.36
Peteus.	343.20
Pauson sophista fabis delectatus.	304.42
Phadimus.	
περὶ Ἡρακλείου, <i>De Heraclea</i>	372.2
Phætus.	
πλακωντικὰ συγγραμμάτια, <i>De conficiendis placentis</i>	479.33
Phalæcus.	
ἑπιγράμματα, <i>Epigrammata</i>	328.38
Phanias Ereus Aristotelis discipulus.	40.29, 50.4
περὶ ποιητῶν, <i>De poetis</i>	42.41, 45, 27, 47, 51, 54, 20, 64, 12, 277.6, 303.22
περὶ φυτῶν, <i>De plantis</i>	42.41, 45, 27, 47, 51, 54, 20, 64, 12, 277.6, 303.22
περὶ τῶν ἐν σικελίᾳ τυράνων, <i>De tyrannis Siciliae</i>	173.25
πρὸς	

πρὸς τὸς σοφιστὰς, <i>Adversus sophistas</i>	475.15
πρὸς τὸν ἐπίσκοπον, <i>Prytanæi Eusebii</i>	248.36
τυράνων ἀσίων ἐκ τιμωρίας, <i>Tyrannorum in quos vin dicata est cædes</i>	68.31, 327.13
φιλιππητικὰ, <i>Philippica</i>	173.9
Phanodemus.	326.27, 347.2
ἀττικὰ, <i>Attica</i>	86.18, 292.51
Phanocritus.	
περὶ εὐδότητος, <i>De Eudoxo</i>	206.18
Pherecydes.	
ἱστορία, <i>Historia</i>	350.41
Pherenicus Heracleotes.	
ἔπη, <i>Carmina hexametra</i>	59.46
Pherecrates.	43.1, 44.12, 347.3, 480.23
ἀγροί, <i>Agrestes</i>	128.32, 162.7, 196.27, 236.28
αὐτόματοι, <i>Transiuga</i>	68.4, 90.15, 288.16, 48.12, 45.29, 53
ἄβρα, <i>Veula</i>	184.51
ἄβρα, <i>Pictores</i>	294.43
δολοδιδάσκαλος, <i>Dulodidascalus, id est, Magister seruus</i>	27.22, 95.48, 228.40, 295.31, 357.38
ἐπιλήθμων, <i>Obliviosus</i>	84.9, 230.48, 272.26
θαλάσσιον, <i>Maræ</i>	272.26
κορινθίον, <i>Corinthia</i>	119.18, 321.39, 356.53, 358.24, 421.4, 486.9
κροατῶνες, <i>Croatalli</i>	57.41, 273.36, 361.42
λελειπόμενα, <i>Leixipolamemona, Narcissi & Anemonis herba</i>	201.13
λῆροι, <i>Nigæ</i>	71.49, 317.4
μείδωροι, <i>Menderi</i>	170.45
μυρμηκῶδες, <i>formicibomines</i>	213.51, 250.25, 51.41
στράλιον, <i>Iuencula</i>	256.36, 294.44
στριβόλεμος, <i>Triptolemus</i>	52.3
τυραννίς, <i>Tyrannis</i>	343.38, 358.31
ὑπνος ἢ παννυχίς, <i>Somnus aut pervigil</i>	456.13
ψευδοἩρακλῆς, <i>Falsus Hercules</i>	92.29
Pherecrati attribuuntur	
μέταλλοι, <i>Metallici</i>	72.14, 200.23, 205.17, 206.20, 201.23, 374.20, 205
πέρσων, <i>Perseon</i>	274.35, 290.31, 486.39
Philarchus.	34.45, 35.75, 68.112.44, 442.29
ἱστορία, <i>Historia</i>	106.54, 186.53, 188.9, 190.33, 194.42, 202.28, 249.21, 299.25, 308.16, 327.16, 388.42, 392.41, 398.27, 400.16, 452.25, 455.9, 62.9, 458.24, 450.21, 751.6, 53
Philemon Atheniensis.	
ἀττικὰ ὀνόματα ἢ γλώσσα, <i>Attica nomina sine lingua</i>	349.36, 359.48
ἀττικὰ λέξεις, <i>Attica vocabula</i>	58.53, 481.23
ἀττικὰ ὀνόματα, <i>Attica nomina</i>	485.54
πανθῶ ἀπὸν γεννησίων, <i>libri de omnigenis oraculis</i>	86.34
Philemon comicus	
ἄγροπος, <i>Rusticus</i>	62.9
ἀνδροφόνος, <i>Homicida</i>	494.15
ἀναγεμενὸν, <i>Renouata</i>	195.35
ἀρπαξίμωνος, <i>Raptus</i>	494.13
βαβυλωνίος, <i>Babylonius</i>	443.44
δέλφοι, <i>Delfi</i>	423.35
θήσαυρος, <i>Theaurus</i>	288.17
ἰατροὺς, <i>Medicinis</i>	172.36
κορινθία, <i>Corinthia</i>	93.14

μοιχὸς, <i>Macchus</i>	181.30
μετίων, ἢ ζώμιον, <i>Transiens, sine Insculum</i>	100.25, 254.28
νέαιρα, <i>Neera</i>	439.49
παρεπίων, <i>Irrepens</i>	128.5
παλαιὸν, <i>Præterius</i>	384.53
πῶλον, <i>Mendica</i>	494.43
πῶλον, <i>Mendicus</i>	480.26
σιελικόν, <i>Siculum</i>	489.44
στρατιώτης, <i>Miles</i>	215.4
συναποθνήσκοντες, <i>Commorientes</i>	229.53
φάσμα, <i>Spestrum</i>	358.45
χάρα, <i>Vidua</i>	371.21
Philemon iunior.	217.42
Philenides.	341.27
Philenis.	
περὶ ἀφροδίτου ἀκούσαν συγγραμμάτια, <i>De venereia turpissimus liber</i>	250.14
Philetarus.	
ἀταλάντη, <i>Atalanta</i>	311.21
ἀσκληπιὸς, <i>Asclepius</i>	255.37, 362.45
οἰνοποιὸν, <i>Oenopion</i>	127.3, 209.10
κορινθίαις, <i>Corinthiasles</i>	415.3
κυνήγιον, <i>Cynegis, venatrix</i>	209.2, 424.45, 426.18, 438.10
λαμπάδες, <i>Lampades gestantes</i>	312.36
τιρεὺς, <i>Tereus</i>	80.40
φίλαυλος, <i>Philaulus</i>	472.10
Philetas Cous.	54.39, 244.10, 299.29
Phileta.	504.38, 505.7
ἄτακτοι, <i>moridati, sine petulantes</i>	86.39, 348.35, 369.47, 370.14, 480.46, 505.24, 481.32
ἀττικὰ, <i>Attica</i>	349.2
ἰαμβία, <i>Iambica</i>	34.50
Philition.	
ὄψαρτικόν, <i>De parandis obsonijs</i>	384.31
Philinus orator.	507.18, 548
κροατῶνες διδασκαλία, <i>Crocanidarum, id est, de publicis numeibus, functio</i>	317.43
Philippides.	490.13
ἀμφιπόρος, <i>Amphiporus</i>	68.11
ἀναγέννησις, <i>Renouatio</i>	195.36, 287.34
ἀργυρεὺς ἀφανισμὸς, <i>171.40</i>	
αὐλοὶ, <i>In aulis sine tibijs</i>	490.13
συναπλέουσαι, <i>simul nauigantes famine</i>	522.5
φολάργυρος, <i>Anarus</i>	476.50
Philippus.	
ὀβελιαφόροι, <i>Obeliaphori</i>	267.35
φίλυρα, <i>Philyra</i>	267.31
Philippus Theangelensis.	
περὶ καρῶν ἢ λελέγων συγγραμμάτια, <i>Opus de Caribus & Lelegibus</i>	202.26
Philiscus poeta.	148.13
Philistion Locrus.	87.14
ὄψαρτικὰ, <i>De condiendis obsonijs</i>	384.31
Phillyllus.	40.47, 48.43, 52.27, 83.52, 305.5, 361.29
αἴγλη, <i>Age</i>	128.34
Ἡρακλῆς, <i>Hercules</i>	79.22, 284.32
πόλις, <i>Vrbes</i>	477.13
φρεσφυρῶς, <i>Patearius</i>	
Phillis Delius.	
περὶ αἰλητῶν, <i>De tibicimibus</i>	472.39
περὶ μουσικῆς, <i>De musica</i>	473.
Philochorus.	30.26, 125.41, 141.54, 161.28, 346.

346.50, 468.11, 488.15, 519.37
 ἀθίς, *Aithia* 183.49, 475.15, 16.47
 βοῖς, *Bovis* 293.41
 γέρας, *Ceranus, Grus* 293.44
 περὶ ματικῆς, *De diminutione* 483.2
 τετραπολις, *Tetrapolis* 175.35, 369.48
 Philocles. 51.16
 Philocrates. 197.6
 φηλοδέμης, *Theffalica*
 Philodemus. 197.6
 φηλὸν ἐν ῥόδῳ σμυθίων, *De Smintbijs Rhodijs* 332.1
 Philomnestus.
 φηλὸν ἐν ῥόδῳ σμυθίων, *De Smintbijs Rhodijs* 57.28
 Philo. 519.43
 ἡ μεταλλικόν, *Metallicum, sive metallorum liber* 240.23
 Philonides, 52.16
 κούροιοι, *Coburni* 170.49, 185.37, 52.2.32
 Philonides medicus.
 περὶ σφαιρίων ἐμύρων, *De coronis & unguentis* 503.6
 Philotimus medicus. 512.21
 ὀψαρτυτικῆς, *Opfartyticus, sive de obsoniorum preparatione* 230.45
 περὶ τροφῆς, *De alimentis* 42.1, 60.2, 136.1, 45.63, 53.264.50
 Philostephanus Cyrenæus Callimachi familiaris. 247.44
 δήλιος, *Delius* 218.53
 περὶ τῆ ἐν τῇ ἀσίᾳ πόλεως, *De Asia civitatibus* 222.37
 περὶ τῆ παραδόξων ποσῶν, *De ijs qua mira & inopinata in fluminibus observantur* 247.43
 Philoxenus Cytherius Dithyrambicus poeta. 41.26, 117.7, 180.46, 419.40
 δέσποιοι, *Cama* 110.2, 230.1, 4.4, 355.12, 362.48, 478.45, 510.43
 Phocyllides. 319.47, 471.14
 Phocus. 125.39
 Phœnicides.
 μισυμένη, *Odiola* 485.48
 φίλαρχος, *Philarchus* 301.30
 Phœnix Colophonius. 314.53
 Ἰαμβοί, *Iambi* 268.10, 569.39, 394.13
 Phormus comicus.
 ἑταλάντη, *Atalanta* 485.28
 Phormeus. 171.36
 Phrynichus. 35.19, 37.45, 40.54, 41.19, 46.2, 419.50, 450.27
 ἐφιάλτης, *Ephialtes, id est, Incubus* 123.37, 138.19
 κρόνος, *Saturnus* 277.22
 κομμοσῆς, *Comessubandi* 353.28
 μοιόσπιτος, *Monositus* 186.7
 μῦσα, *Musa* 238.9
 παμψρία, *famina ludens* 317.9
 ποαστρία, *Poastria* 83.44
 σάτυροι, *Satyræ* 66.6
 τραγῶν, *Tragæ* 56.30
 τραγωδοί, *Tragædi* 171.5, 214.7, 290.33, 487.3
 φαιίσια, *Phæissæ* 473.10.48
 Phrynis. 475.18
 Pindarus. 115.39, 143.45, 307.29, 339.44, 348.30, 357.44, 366.4, 381.43, 416.47, 470.28
 κένταυροι, *Centauri* 354.46
 ὀλυμπιοναίαι, *Olympionica* 477.32
 σπός ἱερῶνα σκολίων, *Ad Eliconem scolion* 473.8

Pinon.
 ἐπιστολαί, *Epistola* 180.7
 Pifander.
 Ἡράκλειος, *Herculeus* 350.8
 Pithanetus.
 περὶ ἀργίνης, *De Aegina* 439.43
 Plato poeta comicus. 38.3
 ἀδώνης, *Adonis* 340.17
 ἀνδροφόνος, *Homicida* 208.14
 αἰ ἐφ' ἱερῶν, *Victimæ qua sacrificantur* 333.6
 ἀτλαντικός, *Atlanticus* 477.7
 γρύψες, *Gryphes* 275.1
 ἑορταί, *feria* 230.19, 274.2
 εὐρώπη, *Europra* 245.17, 274.4
 ζεὺς κακίμενος, *Jupiter male affectus* 90.2, 356.2, 2, 496.14, 515.0+2, 550.6.26
 ἰός, *Io* 377.16, 489.7
 κλεοφάνης, *Cleophon* 59.4, 235.30
 λαίης, *Laius* 52.47
 λακων, *Lacon* 284.19
 λακωνίαι, *Lacones* 495.9
 λάχης, *Laches* 176.46
 μένελαιος, *Menelaus* 83.4, 2, 128.8, 477.21
 νύξ μακρὰ, *Longa nox* 83, 39, 2, 2.2
 παίς, *Puer* 236.12
 περίσανδρος, *Pisander* 288.13
 πειρασμός, *Dolore confectus* 289.21
 περιόβητος, *Legati* 214.2, 2, 171.3, 431.6, 53
 ποιητής, *Poeta* 279.49, 479.39, 489.1
 σκόλιος, *scolion* 517.46
 σοφιστής, *Sophista* 316.4
 σοφιστής, *Sophista* 207.48, 233.19, 505.46
 σωξέστατος, *Deceptor, s. venator* 78.3
 σφραγίς, *Populi fax* 257.29, 333.7
 υδρία, *Hydria* 78.40
 ὑπέροχος, *Hyperbolon* 44.14
 φάων, *Phaon* 110.2, 3, 242.2, 7, 274.9, 316.5, 232.9, 27
 χαρμίδης, *Charmides* 160.8
 Plato Philolophus. 38.1, 134.2, 9, 140.9, 161.11, 27.3, 151.2, 37, 523.27
 γοργίας, *Gorgias* 85.12, 161.21, 377.35
 ἐπιστολαί, *Epistola* 392.7
 εὐθύδημος, *Euthydemus* 377.20
 θεατήτης, *Theatetus* 16.25
 κίμων, *Cimon* 377.34
 κράτυλος, *Cratylus* 27.54
 μένων, *Menon* 234.35, 377.19
 κριτών, *Criton* 160.2, 377.75
 περὶ ἀνδρείας, *De fortitudine* 377.24
 περὶ νόμων, *De Legibus* 116.2, 197.2, 53, 2.2, 35, 331.16, 337.31, 376.29, 30.37, 500.11
 περὶ ψυχῆς, *De Anima* 505.48
 περὶ πολιτείας, *De repub.* 70.9, 93.2, 104.2, 4, 137.1, 324.12, 331.11, 381.14, 392.14
 περὶ ψυχῆς, *De anima* 376.26
 πρωταγόρας, *Protagoras* 73.1, 162.3, 176.50
 συμπόσιον, *Cominium* 133.2, 437.4, 39, 18.23
 τιμαίος, *Timæus* 70.8, 71.18
 φάδρος, *Phædrus* 70.8
 φιλήβοις, *Philebus* 73.11, 316.15, 317.19, 381.11
 Plethagoras. 201.53
 Polemarchus. 84.17
 Polemon. 31.7, 43.34, 105.18, 451.51
 κῆναθρον, *Ξενοφάντης, Xenophonis Canathron* 104.45
 μάρτυχος, *Transtium*

μάρτυχος, *Martychus* 82, 53, 3, 4, 5, 3
 περὶ ἀργίνης, *De Aegina* 82.26
 Polemon Periegetes.
 ἡλαδικόν, *Helladica res* 357.25, 451.54
 περὶ θαυμασίων, *De admirandis* 409.27
 περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολή, *De nominibus obscuris epistola* 305.41
 περὶ ἡμοθράκων, *De Samothraciæ* 277.28
 περὶ τῆ ἀδηνήσιν ἀεροπόρου, *De Athenarum aere* 352.9, 362.25, 438.11
 περὶ τῆ ποιητικῆς σοφίας ἐν σικυῶνι, *De varia in Sicyone poetica* 189.19, 429.37
 περὶ τῆ οὐκ ἐκασίας, *De ouis villosa pelle* 356.27
 περὶ τῆ ἐν σικυῶνι ποταμῶν, *De fluminibus Sicilia* 229.33
 περὶ τῆ ἐν καρθῶνι σέπλων, *De Carthaginiæ seplis* 401.35
 περὶ τῆ ἐν σικυῶνι πενήτων, *De tabulis Sicyonijs* 421.33
 περὶ τῆ ἐν πύλαις ἐπιγραφῶν, *De cimitatum inscriptionibus* 325.49, 330.17
 περὶ τῆ ἐν λακεδαιμονίᾳ ἀναθημάτων, *De ijs que Lacedæmonie dijs dicata sunt* 427.41
 περὶ τῆ ἀντιγόνης, *Ad Antigoniæ* 156.16, 290.9, 306.20, 344.45, 360.3, 413, 371.25
 περὶ τῆ ἀντιγόνης ἐπιγραφῶν, *Ad Antigoniæ de pictoribus* 353.41
 περὶ τῆ ἀντιγόνης ἐπιστολῆς, *Ad Antigoniæ epistola* 519.34
 περὶ τῆ ἀντιγόνης, *Ad Antigoniæ* 62.16, 82.33, 301.51, 496.40, 438.38, 520.28
 περὶ τῆ ἀντιγόνης ἐπιγραφῶν, *Ad Neanthen rescriptiones* 449.41
 Polybius Megalopolitanus. 466.44
 ἱστορία, *Historia* 60.14, 71.51, 145.188, 192, 203.1, 32, 204.48, 225.51, 247.14, 248.15, 298.51, 312.22, 317.11, 327.34, 391.54, 458.35, 472.26, 35.5, 485.6
 Polycharmus.
 λυκαῖα, *Lyciaca res gestæ* 248.3
 Polycharmus Naucraticus. 503.36
 περὶ ἀφροδίτης, *De Venere*
 Polydorus Larissæus.
 ἱστορία, *Historia* 400.10
 Polycrates.
 θεατικῆς, *Res Thessalica* 197.6
 λακωνία, *Laconica* 105.20
 Polyochus. 46.38
 κορινθιαστὴς, *Corinthiastes* 234.9
 Polyeidus. 345.20
 Polyzelus.
 μέσων γουαί, *Mysarum factus* 276.38
 περὶ ῥοδιακῶν, *Rhodiaca res gestæ, vel historia* 269.28
 Pompeianus Philadelphensis. 73.37
 Pontianus. 82.39, 93.18, 172.4, 2, 332.9
 Ponticus garrulus fabulator. 483.35
 Posidippus.
 ἐπιπέσια, *Æthiopia* 444.24
 περὶ ἀττάλων ἐπιστολῆς, *Ad Attalum epistola* 258.38
 Posidippus comicus. 485.44, 490.26
 ἀναβλήτων, *Sufficiens* 492.46
 ἀποκλειστικῶν, *Exclusa* 225.11
 ἐπιγράμματα, *Epigrammata* 308.6, 309.41
 ἐφέσια, *Ephesia* 441.6
 λάραι, *Locri* 66.30
 μεταφωρισμένων, *Transtium* 88.14

πυθίων, *Campus* 715
 ποροβοσκός, *Leno* 115.43
 σωσφοφός, *Coalumni* 490.45
 χορῆσται, *Saltantes* 280.47
 Posidonius Stoicus Apameensis, Rhodius etiam dictus.
 ἱστορία, *Historia* 36.17, 113.41, 114.50, 115.11, 126.7, 132.3, 156.28, 157.15, 184.36, 185.33, 189.3, 196.36, 198.53, 203.23, 275.31, 328.3, 347.49, 369.11, 392.17, 400.45, 407.40, 443.44, 443.16, 483.39, 483.46, 515.50
 Posidonius Corinthius.
 ἀλιευτικῆς, *Piscium captandorum ratio* 10.31
 Posis Magnesium.
 ἀμαζονίς, *Amazonia* 221.40
 μαγνητικῆς, *Magnesia* 396.23
 Pratinas Phliasius poeta 344.33, 460.16, 466.1
 θυμῶν ἢ καρπῶν, *Furiose sive Carytes aut Caryatides* 293.0
 Praxagoras medicus. 512.21, 61.51
 Praxamus. 280.42
 Praxilla Sicyonia. 449.47
 Promathidas Heracleotes. 221.24
 Protogorides Cizycenus. 120.22
 ἀκροασις ἑρωτικῆς, *Narrationes amatorie* 121.21
 δαφνικὴ ἀγώνης, *Daphnici ludj* 112.40
 ἱστορία κομικῆς, *Historia comica* 94.4
 περὶ τῆ δαφνικῆς παιγνυτικῆς, *De sefijis ad Daphnæ conuenibus* 131.5+137.39
 Proxenus.
 περὶ λακωνικῆς πολιτείας, *De Laconica Repub.* 199.23
 Prolomæus Ægypti rex Euergetes cognomine.
 ἀπομνημόνεον, *Commentarij* 34.4, 54.44, 130.49, 170.24, 280.6, 289.40, 327.27, 386.15, 429.12, 487.4
 Prolomæus Agefarchi filius Megalopolitanus.
 περὶ τῆ φιλοπάτορος ἱστορίας, *Historie de Philopatore* 184.34, 318.11, 430.1
 Pyldes.
 περὶ ἀρχόντων, *De saltatione* 15.54
 Pyrgion.
 μάχης, *Machus, aduter* 131.30
 ἡβητικῆς κρητικῆς, *Cretensium instituta* 108.11
 Pythænus.
 περὶ ἀργίνης, *De Aegina* 439.43
 Pythagoras.
 περὶ τῆ ἐρυθρῆς θαλάσσης, *De rubro mari* 137.41, 472.19
 Pytheas. 35.29
 Pytherinus Ephesius. 35.12, 40.40
 ἱστορία, *Historia* 216.10
 R
 Rhianus ἑσποποιός.
 ἐπιγράμματα, *Epigrammata* 372.33
 Rhinthon.
 ἀμφιτρύων, *Amphitryon* 84.16
 Ἡρακλῆς, *Hercules* 373.32
 Rutilius Ruffus Romanus 42.52
 ἡ ρωμαϊκῶν ἱστορίων ἑλλάνων φωνῆ ἐκείνου, *Romanians historiam grecam reddidit* 126.10, 204.27
 Sæus

346.50, 468.11, 488.15, 519.37
 ἀθίς, *Aithia* 183.49, 475.15, 16.47
 βοῖς, *Bovis* 293.41
 γέρας, *Ceranus, Grus* 293.44
 περὶ ματικῆς, *De diminutione* 483.2
 τετραπολις, *Tetrapolis* 175.35, 369.48
 Philocles. 51.16
 Philocrates. 197.6
 φηλοδέμης, *Theffalica*
 Philodemus. 197.6
 φηλὸν ἐν ῥόδῳ σμυθίων, *De Smintbijs Rhodijs* 332.1
 Philomnestus.
 φηλὸν ἐν ῥόδῳ σμυθίων, *De Smintbijs Rhodijs* 57.28
 Philo. 519.43
 ἡ μεταλλικόν, *Metallicum, sive metallorum liber* 240.23
 Philonides, 52.16
 κούροιοι, *Coburni* 170.49, 185.37, 52.2.32
 Philonides medicus.
 περὶ σφαιρίων ἐμύρων, *De coronis & unguentis* 503.6
 Philotimus medicus. 512.21
 ὀψαρτυτικῆς, *Opfartyticus, sive de obsoniorum preparatione* 230.45
 περὶ τροφῆς, *De alimentis* 42.1, 60.2, 136.1, 45.63, 53.264.50
 Philostephanus Cyrenæus Callimachi familiaris. 247.44
 δήλιος, *Delius* 218.53
 περὶ τῆ ἐν τῇ ἀσίᾳ πόλεως, *De Asia civitatibus* 222.37
 περὶ τῆ παραδόξων ποσῶν, *De ijs qua mira & inopinata in fluminibus observantur* 247.43
 Philoxenus Cytherius Dithyrambicus poeta. 41.26, 117.7, 180.46, 419.40
 δέσποιοι, *Cama* 110.2, 230.1, 4.4, 355.12, 362.48, 478.45, 510.43
 Phocyllides. 319.47, 471.14
 Phocus. 125.39
 Phœnicides.
 μισυμένη, *Odiola* 485.48
 φίλαρχος, *Philarchus* 301.30
 Phœnix Colophonius. 314.53
 Ἰαμβοί, *Iambi* 268.10, 569.39, 394.13
 Phormus comicus.
 ἑταλάντη, *Atalanta* 485.28
 Phormeus. 171.36
 Phrynichus. 35.19, 37.45, 40.54, 41.19, 46.2, 419.50, 450.27
 ἐφιάλτης, *Ephialtes, id est, Incubus* 123.37, 138.19
 κρόνος, *Saturnus* 277.22
 κομμοσῆς, *Comessubandi* 353.28
 μοιόσπιτος, *Monositus* 186.7
 μῦσα, *Musa* 238.9
 παμψρία, *famina ludens* 317.9
 ποαστρία, *Poastria* 83.44
 σάτυροι, *Satyræ* 66.6
 τραγῶν, *Tragæ* 56.30
 τραγωδοί, *Tragædi* 171.5, 214.7, 290.33, 487.3
 φαιίσια, *Phæissæ* 473.10.48
 Phrynis. 475.18
 Pindarus. 115.39, 143.45, 307.29, 339.44, 348.30, 357.44, 366.4, 381.43, 416.47, 470.28
 κένταυροι, *Centauri* 354.46
 ὀλυμπιοναίαι, *Olympionica* 477.32
 σπός ἱερῶνα σκολίων, *Ad Eliconem scolion* 473.8

παλλινίς, Pallenis	175.17
Themistagoras Ephesius.	
χρυσίος βιβλίος, Aureus liber	507.16
Theocles.	
Ἰθυφάλλοι, Ithyphalli	371.2
Theoclytus.	
ἀπὸ ὁράων, De tempestatibus	350.40
Theocritus Syraculius.	39.21
Βερενίκη, Berenice	211.38
φαρμακωντοσία, Venefica	354.34
Theodectes Phafelites.	339.15
Theodectus.	101.30
Theodoridas.	171.10, 225.50
κένταυροι, Centaui	521.40
τεοδίδης ἢ ῥωσποτόλις, Tridens siue Seplasiarius	521.42
Theodoros.	92.10
ἀττιναὶ γλώσσαί, Attica lingua	481.27, 504.28, 505.26
Theodorus Hierapolites.	
ἀπὸ ἀγώνων, De certaminibus	308.12
Theognetus.	
φᾶσμα, ἢ φιλάργυρος, Spectrum, aut auarus	78.45, 500.25
φιλοδέσποτος, Amans domini	459.12
Theognis poet. 320.33, 41.8, 382.32, 471.13	
ἀπὸ τῆς ἐν ῥόδῳ θυσίαν, De sacris Rhodis	268.38
Theognis Megarenis poeta.	
ἔλεγχοι, Elégi	236.37
Theolytus Methymnaus.	
βακχικὰ ἔπη, Bacchica carmina	221.24
Theophilus.	462.20
βοιωτίας, Boeotia	352.20
ἐπίδαυρος, Epidaurus	311.31
ἰατρὸς, Medicus	254.21
νεοπολίτης, Neopolemus	416.1, 472.53
πανκρατιαστὴς, Pancratiastes	71.33, 311.33
προτιδὲς, Praxides	332.25
φιλάυλος, Philaulus	418.17, 438.18
Theophrastus.	39.28, 275.44, 292.22, 325.22, 504.8, 506.5, 507.7, 510.6
ἀγία φυτικὰ, Cause plantarum	43 275.9.18
ἔρωτικὸς, Amatorius	418.3, 421.30, 452.9
ἀπὸ γελοίου, De ridiculo	259.50
ἀπὸ δακτύλων, De ijs que morsu venenata sunt	234.43
ἀπὸ ἐνθουσιασμῶν, De Enthusiasmo	465.27
ἀπὸ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμοζῳῶν, De varia voce animalium congenerum	291.20
ἀπὸ εὐδαιμονίας, De felicitate	403.28, 421.28
ἀπὸ ἡδονῆς, De voluptate	381.23, 391.34
ἀπὸ μαλακείας, De adulatione	190.20
ἀπὸ καμφορίας, De comedia	195.15
ἀπὸ λίθων, De lapidibus	70.15
ἀπὸ μέθης, De temulentia	316.48, 347.8, 371.506.47
ἀπὸ ὀσμῶν, De odoribus	52.54
ἀπὸ πνιγμῶν, De suffocatione	51.40
ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ξηρῷ διατωμένον, De piscibus que in sicco perdurant	233.21, 237.12
ἀπὸ ζῴων, De animalibus	289.24
ἀπὸ τῶν τῶν διαφορῶν, De locorum differentiis	237.13
ἀπὸ τῶν μεταβαλλόντων τῆς χροίας, De ijs qua colorem mutant	237.11
ἀπὸ τῶν πνιγμένων διὰ χειμᾶνα, De suffocatis propter	

lyemem	24 7.37
ἀπὸ ἑδάτων, De aquis	33.21
ἀπὸ τῶν φολιδώτων, De animalibus que latent	79.47, 234.41, 48.54
ἀπὸ φῶτων ἱστορία, Historia de plantis	25.10, 239, 44.15, 47.46, 49.52, 51.6, 59.6, 62.50, 351.4, 39, 41, 50, 2.10, 507.9
τρυματιαία, Vaineratio, Saucius	418.10
Theopompus comicus.	
ἑδμήτης ἢ ἡδουχαρῆς, Admetus, siue Hedycharus	514.3
ἄλλα, Morborum curationes	374.18
ἀφροδίτη, Venus	241.50
εἰρήνη, Pax	274.45, 279.9, 486.3
Θησεύς, Theseus	62.33
κάλυκαχορον, Turpe honestum	226.21, 297.47, 316.10
μῦθος, Mædus	358.44, 361.35
νεμέα, Nemea	351.8
ὄδυσσεύς, Ulysses	123.33
παμφίλη, Pamphila	361.31
πανηλεῶσι, Penelope	137.36, 489.8
σερῆνες, Sereuus	297.48
σρατιώται, Examine militantes	360.18
φινεύς, Phineus	483.25
Theopompus.	355, 39.50, 52.28, 52.2, 161.27, 216.53, 459.36, 467.47, 522.26
ἱστορία, Historia	59.2, 56.4, 51.109, 12.4, 47.186, 45.188, 33.19, 4.2, 197.53, 202.51, 325.1, 233, 1.43, 385.19
ἑλληνικὰ, Rerum Græcarum libri	202.51, 287.5
ἢ τῶν ἀλάστορος διαστάσεων, De Platonis institutis ac exercitatione	378.50
ἀπὸ τῆς χίνης ἐπιστολῆς, De Chia epistola	437.13
ἀπὸ τῆς σολιθέλων ἐκ δελφῶν χειρῶν, De pecunijs que ex Delphis compilatae sunt	451.12
πρὸς Ἀλέξανδρον συμβουλαί, Ad Alexandrum consilia	172.27
σύγγραμμα, Commentarius	395.40
φιλιππηκὴ, Philippica	109.6, 111.7, 117.4, 112.4, 113, 158.48, 287.5, 355.9, 391.35
Theopompus hexameter poeta.	
ἀρμὰτιον, Curriculum	137.10
Theotimus.	
κατ' ἐπιμῆρας βιβλία, Contra Epicurum libri	455.34
Thucydides.	82.26, 142.1, 160.4, 356.42
Timachidas Rhodius.	275.17, 504.40, 505.22, 521.36
γλώσσαί, Linguae	41.37
τὸ δειπνον, Liber canarium	211.18, 4.20
Timæus Tauromenites Epitimus didctus.	153.42, 202.54, 388.2, 389.20, 426.53, 449.44
ἱστορία, Historia	114.4, 5, 122.27, 187.14, 197.16, 244.5, 351.4, 5, 439.13
Timarchus.	
ἀπὸ τῆς ἐρατοσθένους ἐπιμῆς, De Eratosthenis Mercurio	374.12
Timocles.	90.33
ἀγροπῶλοι, Aegyptij	224.17
δάκτυλος, Digitus	220.38, 287.47
δῆλος, Delus	255.21
δημοσάτυροι, Populares satyrae	124.12
διονυσιαῖς, Menades	165.46
δρεπὺς ταυκελίδης, Doreus Tauroclides	421.52
δρακόντιοι, Draconium	177.10
ἐπιστολαί	

ἐπιστολαί, Epistole	180.7, 182.2
ἐπιχρημάκος, Epichreacas, gaudens alienis malis	180.18
ἦραις, Heroës	166.28, 340.12
ἰκάροιο, Icarij	255.31
κάνιου, Canij	180.1
κένταυρος, ἢ δεξιάμδρος, Centaurus, siue Labrus	179.53
κονίλαος, Conifalvus, vnus ex mimistris Priapi	321.47
μαραθωνίαί, Marathoniae	424.50
νεάρα, Neara	421.47, 440.53
πολυπράγμων, Curiosus	253.47
πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολή, Ad Alexandri epistola	443.27
πύγλις, Pugil	184.48
σαπφώ, Sappho	253.28
φιλοδοκσεύς, Philodocætes, siue rabula forensis	183.36
ψευδοθησῆας, Pseudolestæ, falsi latrones	82.45
Timocrates Lacedæmonius.	
ἀπὸ τῆς σφαιροειδέος, De lusu pile	12.10, 23.24
Timomachus.	
κυπριακὰ, Cypriaca	475.9
Timon Pyrrhonius Philius.	118.52, 10.6, 438.32
σίλλιοι, Silli, id est, mordaces ioci	119.28, 188.6, 208.36, 317.53, 322.20, 448.25
Timon.	
πρὸς ἄπρον, Prodipton merendam interpretari licet	303.37
Timotheus Milesius poeta.	92.20
κυνέαιου, Caninus	182.13
κυκλοπῶται, Cyclopiæ, Cyclopium officina	347.15
ναύτιλος, Nautæ	252.20
Tryphon Alexandrinus.	136.46, 223.23, 298.16
ἀπὸ ἀττινῆς ποροφῆας, De Attica accentibus	41.31
ἀπὸ ὀνομασιῶν, De rerum appellationibus	130.51, 375.30, 472.40, 461.8
φυλῶν ἱστορία, Plantarum historia	59.42, 82.40, 86.17
Typhon.	
ἀπὸ ζῴων, De animalibus	242.24
Tyndaricus Sicyonius.	
ὁ καρτυλικὸς, De condiendis obsonijs	493.18
V	
Varro Menippeus cognominatus.	119.44
Vder Grammaticus.	88.27
X	
Xanthus.	259.13, 382.5

λυδικὰ, Lydiorum res gestæ, vel commentarij	301.23, 383.52
Xenarchus.	49.24
κινητικὸν, Quinquertium	328.43, 329.26, 425.11
πυρρῶνας, Pyrrona	167.38
πριαπὸς, Priapus	353.17
σκύθαί, Scythæ	273.49, 312.45
ὕπνος, Somnus	415.1
Xenochartus.	
δίδυμοι, Gemini	318.24
Xenocles orator Atheniensis.	101.44
Xenocrates.	139.44
Xenophanes Colophonius.	309.10, 354.7, 391.12, 429.5, 471.13
ἔλεγεία, Elegiaca carmina	275.6
παροδεία, Parodæ	42.33
Xenophon.	132.42, 134.31, 140.9, 161.37, 380.29, 457.23, 502.14
ἄγροπῶνας, Agyrius	108.32
ἀνάστασις Κύρου, Ascensus Cyri	38.46, 54.5, 113.2, 188.32, 291.31, 296.9, 354.50, 12.19
ἑλληνικὰ, Rerum Græcarum libri	161.38
ἱέρων ἢ τυραννικός, Hieron, siue Tyrannicus	91.38, 108.38, 128.44
κυνωγεντικός, Venatorius	275.4, 298.20
ἀπὸ ἵππων, De Hippicæ, siue equorij educatione	71.19
οἰκονομικόν, Oeconomicon	78.10
ἀπὸ πῶν, De vestigalijs	293.11
τῶν παρσῶν παιδεία, Persarum institutio	347.27
ἀπὸ τῆς αἰμαδέας κῆρυ, De Cyri institutione	274.33, 278.36, 306.15, 317.33, 24.10, 370.15, 383.35
συμπόσιον, Conuiuium	376.2, 18.23, 458.10
ἑσπομηνία, Commentaria	42.33, 93.46, 128.11, 163.37, 403.54, 438.47
Z	
Zenis siue Zeneus Chius.	140.1
ἀπὸ πατρίδος Χίου, De patria Chio	449.1
Zeno Cittienis.	
ἀπὸ πολιτείας, De republica	417.4
Zeno Cynicus.	
ἑσπομηνία, Commentaria	121.23
Zenodorus.	
ἐπιθῶμαί, Compendia	307.37
Zenophanes.	
συγγενικός, Congenitus	317.11
Zopyrinus.	
ὁ καρτυλικὸς, De obsonijs condiendis	493.19

Incertorum autorum opera, iis tum quibus adscribuntur citatis.

ἀγαθοί, Boni	186.8, 301.19, 510.28, 50.30.
22. 27	
Pherecrates.	
Strattis.	
ἀγνὸν δράμα, Ἄγρον, Agen fabula Satyrica	39.54, 437.19, 443.49
Catanæus.	
Byzaurius Python.	

Alexander rex.	
ἀγνοία, Ignorantia	299.6
Diphilus.	
Calliades.	
ἄβλα, Certamina fab.	129
Stesichorus.	
Ibycus.	
ἀγρίμιον, Aegimium	375.27
* * *	2
Hefiodus	

Hesiodus.	
Milesius Cecrops.	
ἀλιπτήρια, <i>Aliptria</i>	92.51
Alexis.	
Antiphanes.	
ἀνθεία, <i>Antheia</i>	421.41, 437.28
Eunicus.	
Philyllius.	
ἀσίας ἀσκήσεις, <i>Asiae descriptio</i>	54.6
Hecataeus Milesius.	
Nesiota.	
ἀντέα, <i>Antea</i>	95.49
Antiphanes.	
Alexis.	
ἀντυλλος, <i>Antyllus</i>	81.54, 89.33
Philetærus.	
Nicostratus.	
Philostratus.	
ἀπολειπόμενος, <i>Animo defecta</i>	101.5
Diphilus.	
Solippus.	
ἀργολικά, <i>Argolica</i>	65.48
Argias.	
Dercylus.	
ἀργυρεὶ ἀφανισμὸς, <i>Argenti obscuratio</i>	305.42
Epigenes.	
Antiphanes.	
γέρας, <i>Grus</i>	62.22
Euphorion.	
Archytas.	
ῥητορικὴ, <i>Rhetorica</i>	58.1
Androtion.	
Philippus.	
Hegemon.	
γεωργικά, <i>Georgica</i>	
Frates.	483.43
δείπνον, <i>Cena</i>	110.22
Philoxenus Cytherius.	
Leucadius.	
ἡδυσπάρεια, <i>Vita mollities incerti & inominati est auctor</i>	
ἱστορία, <i>Historia</i>	72.13
Callimachus.	
Zenodotus.	
ἱστορία, <i>Historia</i>	173.37
Ephorus siue	
Demophilus eius filius.	
ἱστορία, <i>Historia</i>	383.32
Xanthus Lydius.	
Dionysius Scythobrachion.	
καμπύλιον, <i>Campylon</i>	351.37, 417.44
Araros.	
Eubulus.	
κύκλωπες, <i>Cyclopes</i>	196.8, 390.18, 497.10
Callias.	
Diocles.	
κύπρια ἔπη, <i>Cyprii versus</i>	249.28, 508.20
Hegesias.	
Stafimus.	
Halicarnassus quidam.	
Cyprius.	
ναυκράτειος κτίσις, <i>Naucratis edificatio</i>	211.23
Apollonius Rhodius.	

Naucratices.	
ὅμοια, <i>Similitudines</i>	478.23
Alexis.	
Antidotus.	
πειρίβοις, <i>Peiribouis</i>	370.7
Critias.	
Euripides.	
ἐπὶ ἡδονῆς, <i>De voluptate</i>	289.42
Theophrastus.	
Chamaeleon.	
πέλοις, <i>Prbes</i>	65.44, 70.3, 105.36
Phillyllus.	
Phrynichus.	
Aristophanes, vel quispiam alius.	
πορφύρα, <i>Porpura</i>	238.4, 32.51
Timocles.	
Xenarchus.	
πρὸς κάσσανδρον ἐπὶ βασιλείας, <i>Ad Cassandrum de regno</i>	108.51
Theophrastus.	
Sofibius.	
σενίαι, <i>Tentoria</i>	468.39
Platon.	
Aristophanes.	
συμμαχία, <i>Symmachia</i>	233.29, 234.35
Plato.	
Cantharus.	
τελεχίανη ἱστορία, <i>Telechianica historia</i>	210.50
Epimenides Cretensis.	
Teledides.	
τιτανομαχία, <i>Titanomachia</i>	206.44
Eumelus Corinthius.	
Arctinus.	
ὑπομνήματα, <i>Commentaria</i>	130.19, 487.14
Aristoteles.	
Theophrastus.	
ὕπνος, <i>Somnus</i>	426.8
Alexis.	
Antiphanes.	
χείρων, <i>Cheiron</i>	271.31
Nicomachus rhythmicus.	
Pherecrates.	
Ἔπιχάρμης, <i>Fabula cui titulus est, . . . vers. ex ea fab.</i>	523.23
Ἰνκέρτιος ποιητῆς, <i>Incertus poeta</i>	457.3

Incetorum auctorum citatio absque operum expressione.

Alexis, siue Antiphanes.	51.45
Aristophanes, seu Plato.	457.3, 468.37
Callias, siue Diocles.	228.45
Cantarus, siue Plato.	52.45
Grates siue Demochares.	159.51
Hedylogus Samius Atheniensis ve.	222.9
Philarchus Atheniensis, siue Naucratices.	45.16
Plato seu Antistippus.	468.37
Nicostratus, siue Phileterus.	50.39
Silenus, siue Clitarchus, siue Zenodotus.	356.33
Scylax siue Polemon.	54.11
Elenchus	

Elenchus titulorum, quo præcipua singulorum librorum capita, ac summaria continentur. Prior autem numerus, vt in cæteris indicibus, paginam, alter verò versum indicat.

LIBRO I.		LIBRO II.	
<i>Conuiuorum catalogus</i>	1.14	<i>Artes manuarum in pretio</i>	14.53
<i>Hospitum laws</i>	2.13	<i>Saltatores in pretio</i>	15.11
<i>Bibliothecæ diuersorum</i>	2.40	<i>Plani</i>	15.14
<i>Epulæ popularis</i>	3.7	<i>Præstigiatores</i>	15.23
<i>Bos Empedocleus</i>	3.17	<i>Roma totius orbis cõpendium</i>	15.38
<i>Adagia cœnarum quibusuis feruulis</i>	3.30	<i>Saltationis</i>	15.47
<i>lept. è æconomata</i>	3.30	<i>Pylades</i>	15.54
<i>Arch. fir. ti G. ðhonomia</i>	3.51	<i>Theophrasti in dicendo gestus & figura corporis</i>	16.20
<i>Cœnarum de criptionis</i>	4.20	<i>Diæmeter vestiri</i>	16.38
<i>Obscuri præparandi ars</i>	4.27	<i>Gestus saltatorij</i>	16.49
<i>Philoxeni & Pythii ingluuius</i>	4.46	<i>Misæum</i>	17.30
<i>Ingluuius Arch. ij</i>	5.42	<i>Bacchus medicina</i>	17.39
<i>Æ illoxiæ lactuca</i>	6.1	<i>Bibere</i>	17.50
<i>H. lux Nicomedia</i>	6.7	<i>ἀναπαύσασθαι, decidere ad animum revertitur</i>	18.5
<i>Non inuitati qui aliorum cœnas ad-eunt</i>	6.26	<i>ἀνακείσθαι, de statu dicitur</i>	18.15
<i>Sine simbolo cœnas ad-euntes</i>	6.50	<i>κατακείσθαι, recumbere</i>	18.22
<i>Solimanducantis</i>	7.6	<i>κατακείσθαι, gustare pasci</i>	18.38
<i>Heroum apud Homerum frugalitas</i>	7.10	<i>Heroum Homericorum venatio</i>	19.7
<i>Præmium vinum</i>	8.9	<i>Arborum fructus</i>	19.31
<i>Quæ diæta ac viuendi mos Heroum Homericorum fuerit</i>	8.30	<i>Heroum Homericum pisces & aues venantur</i>	19.46
<i>Heroum cibus apud Homerum & posterioris</i>	8.51	<i>Vinum vctus & eius varij colores</i>	20.20
<i>Menæ instructæ</i>	9.30	<i>Bacchus ad mare fugiens</i>	20.30
<i>Æ qualis cœna, & c. è τὴν apud Homerum</i>	9.50	<i>Vina Italica</i>	20.39
<i>P. sca. ores Homericæ</i>	10.24	<i>Viniscuiusq; oppidi propria</i>	21.25
<i>Halicentiæ, siue de arte piscandi libri</i>	10.29	<i>Cuiusq; regionis peculiaris</i>	22.5
<i>Oppianus</i>	10.31	<i>Persarum reges largientes oppida</i>	23.43
<i>Ætolicæ conuiuij contemplatio & consideratio</i>	10.41	<i>Vinum Præmium</i>	24.10
<i>Cantores Homericæ</i>	11.5	<i>Vinum Icarium</i>	24.14
<i>Pile lusus</i>	11.30	<i>Vinum Acanthium</i>	24.20
<i>Xenophontis saltationes.</i>	12.19	<i>Biblinum</i>	24.32
<i>Rursus contemplatio quedam Homericorum conuiuiorum</i>	12.36	<i>Trimma</i>	25.9
<i>Luxus Phœacum</i>	12.49	<i>Anthosmia vinum cum alijs generibus</i>	25.14
<i>Proci Homericæ latrunculorum lusu ante fores animum recreant</i>	13.9	<i>Vinorum proprietates</i>	25.52
<i>P. è τὴν τὴν culpas vitiorum suæ ætatis ad Troica tempora</i>	13.31	<i>Vinum marina conditum</i>	25.40
<i>Menæ accumbendi mos</i>	14.4	<i>Vinum præ cæteris excellens</i>	25.48
<i>Sui ipsius ministerium</i>	14.14	<i>Chium vinum & Macoticum</i>	26.12
<i>Balnea</i>	14.19	<i>Vinum Tenioticum</i>	26.22
<i>C. è τὴν vives</i>	14.31	<i>Ægyptium vinum</i>	26.30
<i>Vagantia</i>	14.37	<i>Asydamas</i>	26.36
<i>Corona</i>	14.49	<i>Vitis & vini inuentio</i>	26.40
		<i>Hordeaceum vinum, siue Zythum</i>	26.45
		<i>Crambe siue Brassica ab ebrietate vin dicat</i>	36.48

<i>Heraclitico nucis</i>	41.47
<i>Perficæ nucis</i>	41.51
<i>Nucum diversarum vitilitas & ma-</i>	
<i>lignitas, siue damnosus earum v-</i>	
<i>sus</i>	42.1
<i>Cicera</i>	42.29
<i>Lupinus</i>	43.7
<i>Phaselus</i>	43.34
<i>Olinus</i>	43.37
<i>Raphanides siue radicle</i>	44.4
<i>Coni</i>	44.30
<i>Ostracides</i>	44.30
<i>Oua</i>	44.39
<i>Ex ovo quare nata fabuletur Helena</i>	44.52
<i>Molionide</i>	45.2
<i>Propoma</i>	45.19
<i>Malve</i>	45.22
<i>Adipos</i>	45.35
<i>Alimos</i>	ibid.
<i>Cucurbita</i>	ibid.
<i>Sicya</i>	45.36
<i>Philosophorum questiones iocose</i>	46.7
<i>Fungi</i>	46.37
<i>Cephalodori aduersus Aristotelem li-</i>	
<i>bri quatuor</i>	47.5
<i>Fungimortiferi</i>	47.27
<i>Sion</i>	47.34
<i>Tubera</i>	48.1
<i>Hydnophyllum</i>	48.22
<i>Vitica ακαλήφι</i>	48.23
<i>Asphagi</i>	48.25
<i>Hormenos</i>	48.34
<i>Cocblea</i>	48.43
<i>Bulbi</i>	49.7
<i>Turdi</i>	50.11
<i>Homeri Epicichlides</i>	50.22
<i>Ficedula</i>	50.23
<i>Spini</i>	50.31
<i>Merula</i>	50.39
<i>Cerebiam</i>	50.52
<i>Piper</i>	51.15
<i>Oleum</i>	51.43
<i>Garum</i>	52.2
<i>Acetum</i>	52.7
<i>Artemata</i>	52.26
<i>Cynamum</i>	52.37
<i>Pepones</i>	52.45
<i>Treidax, lactuca</i>	53.14
<i>Cynara</i>	54.4
<i>Cynobatos</i>	54.15
<i>Castos</i>	54.20
<i>Carduus</i>	54.30
<i>Palme cerebrum</i>	54.51

LIBRO III.

<i>Ciboria</i>	55.14
<i>Colocasia</i>	55.22
<i>Fluuij & plantæ, que sponte proue-</i>	
<i>nerunt & eorum propter possiden-</i>	
<i>tium auaritiam interitus</i>	56.10
<i>Sicyi</i>	56.44
<i>Ficus</i>	57.6
<i>Malva</i>	61.31
<i>Ostrea</i>	64.43

<i>Margarita</i>	70.16
<i>Ephibopolion</i>	71.5
<i>Pompeianus Philadelphus nouarum</i>	
<i>dictionum aucupator</i>	73.37
<i>μύρα, vulua</i>	75.24
<i>Archestratus Epicuro voluptatis se-</i>	
<i>ctanda magister</i>	76.38
<i>Malacofraca, siue, que molli incli-</i>	
<i>duntur crusta</i>	79.37
<i>Iecinora</i>	80.39
<i>Panes</i>	80.45 & seq.
<i>Salsamenta</i>	87.35
<i>Potus</i>	91.46
<i>Alica</i>	95.6

LIB. IIII.

<i>Carani nuptiale epulum</i>	96.43
<i>Cotyis conuiuium, filia sue cum Iphi-</i>	
<i>crate nuptias celebrantis</i>	98.32
<i>Attica cœna</i>	99.21
<i>Cœna diuersa</i>	99.44
<i>Appetentiam irritantia</i>	100.21
<i>Compotantium saltatio</i>	101.14
<i>Parodia</i>	101.41
<i>Laconica conuiuia</i>	104.
<i>Lacedæmoniorum Carnicia</i>	106.49
<i>Lacedæmoniorum diæta ac frugalitas</i>	106.53
<i>Cretensum Syssitia</i>	107.44
<i>Perfarum parsimonia ac frugalitas</i>	108.20
<i>Cœna Philoxeni</i>	110.21
<i>Cœna Cleopatræ</i>	111.4
<i>Arcadica cœna.</i>	111.39
<i>Naucratitarum cœna</i>	112.10
<i>Cœna Aegyptiacæ</i>	112.31
<i>Gallorum cœna</i>	112.42
<i>Thracum cœna</i>	113.4
<i>Celtarum cœna</i>	113.43
<i>Parthorum cœna</i>	114.23
<i>Romanorum cœna</i>	114.40
<i>Germanorum cœna</i>	114.50
<i>Monomachia ac saltatio</i>	115.12
<i>Suspendij iustus</i>	116.14
<i>Cynica cœna</i>	116.43
<i>Lenticula</i>	116.50
<i>Pythagorica frugalitas</i>	117.27
<i>Auaritia vituperatio</i>	118.47
<i>Lenticula</i>	119.17
<i>Pythagorica frugalitas</i>	120.13
<i>Philosophorum detrectatio</i>	121.1
<i>ἠδολόγοι & ἀσώτοι, suauiloquentes</i>	
<i>& lurcones</i>	123.34
<i>Vasa culinarum</i>	126.32
<i>Condimenta</i>	127.17
<i>ἡσυχαστικῶν, mensarum structores.</i>	
	127.48
<i>Coqui Delij</i>	129.40
<i>Delphi Caryopæi</i>	130.8
<i>Instrumenta musica</i>	130.36
<i>De versu, vltro voce bonus Mene-</i>	
<i>laus venit ad illum</i>	132.52
<i>Menelaus non mollis fuit</i>	133.28
<i>Modestia conuiuarum Homericorum</i>	134.4

<i>Conuiuium Homericum Menelai</i>	135.4
<i>Alexandrinorum musica</i>	137.27
<i>Priscorum studium in musica</i>	138.8

LIB. V.

<i>Antiqui conuiuatores</i>	139.18
<i>Conuiuium Homericum & Platoni-</i>	
<i>cum</i>	140.21
<i>Conuiuium Xenophontis</i>	140.51
<i>Aula siue atrium</i>	141.48
<i>Aegyptiorum conuiuia</i>	143.41
<i>Platonis & Homeri conuiuium</i>	143.49
<i>Antiochus Epimanes appellatus</i>	145.3
<i>Antiochi pompa</i>	145.43
<i>Ptolomæi Philadelphi pōpa</i>	146.42
<i>Philadelphi diuitia</i>	151.37
<i>Philopatoris naues</i>	151.49
<i>Nauis Hieronis</i>	153.38
<i>Antigoni sacra triremis</i>	155.53
<i>Engybea</i>	156.6
<i>Antiochi conuiuium</i>	156.30
<i>Alexandri conuiuium</i>	156.46
<i>Philosophus Athenion tyrannidem</i>	
<i>exercens Athenis</i>	157.12
<i>Apellicon Teius</i>	159.19
<i>Falsa opinio quod Socrates militare</i>	
<i>160.2</i>	
<i>Xenophon circa tempora peccat</i>	160.
	37
<i>Plato circa tempora errat</i>	161.18
<i>Socrates</i>	162.13
<i>Philosophi maledici</i>	163.8
<i>Philosophi queruli</i>	163.41
<i>Gorgon</i>	164.1
<i>Opistonomi boues</i>	164.15

LIB. VI.

<i>Tragedia</i>	165.16
<i>Reddere & dare</i>	166.12
<i>Piscium venditores</i>	166.40
<i>Pinax, tabella, lanx</i>	170.34
<i>Thyauon, sartago</i>	170.44
<i>Argentica vasa</i>	171.14
<i>Auri & argenti penuria</i>	172.42
<i>Cordisita</i>	174.37
<i>Brennus</i>	174.9
<i>Parasitus</i>	174.50
<i>Adulator</i>	189.14
<i>Adulatoribus qui delectati sunt</i>	194.
	11
<i>Ridiculis qui delectati fuerint</i>	195.3
<i>Ostentator ac arrogans</i>	195.27
<i>Serui</i>	195.45
<i>Bona ἀπόμαζα, sponte sua producta</i>	
<i>199.33</i>	
<i>Cynicus esuriens</i>	201.38
<i>Seruorum multitudo</i>	202.40
<i>Romanorum encomium</i>	203.34

LIB. VII.

<i>Phagesia</i>	205.24
<i>Lagenophoria</i>	208.45
<i>Piscis ἄλλος, id est, mutus</i>	207.40
<i>Amyge</i>	205.51
<i>Archestratus</i>	207.13
<i>Voluptati</i>	

<i>Voluptati additi</i>	207.43
<i>Tantali fabula</i>	209.43
<i>Alphastie pisces</i>	210.11
<i>Ambias siue Callichthys</i>	210.21
<i>Pempilus</i>	210.50
<i>Sacer piscis</i>	211.51
<i>Aphyæ</i>	212.15
<i>Acharnus</i>	213.11
<i>Boces</i>	213.41
<i>Bebrades</i>	214.6
<i>Belenus</i>	214.37
<i>Booglossos, solea siue longulaca</i>	214.43
<i>Congri</i>	214.51
<i>Menecrates Syracusius Iuppiter co-</i>	
<i>gnominatus</i>	215.35
<i>Themisou Hercules cognominatus</i>	
<i>216.10</i>	
<i>Coquorum insalubria & fastus</i>	216.19
<i>Congrus</i>	219.43
<i>Squalus, quem quidam Galcon vocat</i>	
<i>220.12</i>	
<i>Glaucus</i>	220.40
<i>Glaucus maris Deus</i>	221.24
<i>Fullo</i>	222.18
<i>Anguilla</i>	222.20
<i>Salsamenta dijs oblata</i>	222.31
<i>Ellops</i>	224.37
<i>Erythrinus</i>	224.43
<i>Encrascoli</i>	224.46
<i>Epsetus</i>	224.50
<i>Hepatus siue Lebias</i>	225.14
<i>Elacatenes</i>	225.19
<i>Thynnus</i>	225.24
<i>Thynnus</i>	226.42
<i>Hippuri</i>	227.23
<i>Equus</i>	227.41
<i>Lulides</i>	227.50
<i>Turdi</i>	228.7
<i>Myrtila</i>	228.14
<i>Aper</i>	228.24
<i>Cremis</i>	ibid.
<i>Acus</i>	228.26
<i>Caper</i>	228.27
<i>Citharius</i>	228.38
<i>Cordylus</i>	228.54
<i>Caminari</i>	229.5
<i>Cartharicæ</i>	229.8
<i>Augil</i>	229.13
<i>Coracinus</i>	230.33
<i>Cyprinus</i>	231.1
<i>Gobij</i>	231.4
<i>Cuculli</i>	231.27
<i>Canis</i>	231.33
<i>Cartharius</i>	ibid.
<i>Lupi</i>	232.12
<i>Latus</i>	233.4
<i>Leibatos</i>	233.17
<i>Raisæ</i>	233.18
<i>Muræna</i>	233.20
<i>Myrus</i>	233.43
<i>Manides</i>	233.51
<i>Melanurus</i>	234.12
<i>Melandrinus</i>	234.18

<i>Mormyros</i>	234.21
<i>Torpedo</i>	234.35
<i>Glauius</i>	235.6
<i>Orphus</i>	235.17
<i>Orxynus</i>	235.36
<i>Onus & Oniscus</i>	235.45
<i>Pohypus</i>	236.2
<i>Pagrus</i>	238.3
<i>Pelamis</i>	238.8
<i>Perca</i>	238.14
<i>Acus</i>	238.23
<i>Squatina</i>	238.28
<i>Scarus</i>	238.35
<i>Sparus</i>	239.2
<i>Scorpius</i>	239.10
<i>Scomber</i>	239.28
<i>Surgi</i>	239.35
<i>Salpa</i>	239.53
<i>Synodontes & Syagris</i>	240.23
<i>Saurus</i>	240.35
<i>Scerpinus</i>	240.50
<i>Vmbra</i>	240.51
<i>Syagrides</i>	241.4
<i>Sphyrene</i>	241.5
<i>Scipia</i>	241.20
<i>Mullus</i>	242.4
<i>Tæne</i>	243.7
<i>Trachuri</i>	243.15
<i>Taulopias</i>	243.17
<i>Loligo</i>	243.22
<i>Tæubus</i>	243.27
<i>Sues</i>	243.39
<i>Hycca</i>	244.1
<i>Phagrus</i>	244.12
<i>Channa</i>	244.30
<i>Chromis</i>	244.36
<i>Chrysochrysis</i>	244.42
<i>Chalcides</i>	244.53
<i>Passeres</i>	246.9

LIB. VIII.

<i>Piscium quorundam proprietates</i>	
<i>247.34</i>	
<i>Piscium imber</i>	248.36
<i>Nemesis Helena mater</i>	249.31
<i>Brizo Dea insomniorum</i>	250.16
<i>Philenis</i>	250.41
<i>Archestratus</i>	250.42
<i>Voluptati indulgendum in hac vita</i>	
<i>250.50</i>	
<i>Dorion obsoniorum scriptor</i>	251.45
<i>Lafus Hermionensis</i>	252.17
<i>Phallus piscium belluo</i>	252.40
<i>Obsoniorum belluones</i>	252.50
<i>Telelagoras</i>	260.1
<i>Stratonici facete dicta & responsa</i>	
<i>260.16</i>	
<i>eiusdem mors</i>	263.7
<i>Aristotelis curiositas</i>	263.10
<i>Piscium facultates</i>	264.52
<i>Coronista</i>	268.34
<i>χρηδὸν οὐκ ἔστιν, birumânare, birum-</i>	
<i>ânium modo supem mendicare</i>	
<i>268.37</i>	
<i>de Piscibus vaticinium</i>	269.9

<i>Balissimus & βαλλιστῆρ, baller</i>	269.
<i>54.270.19</i>	
<i>εὐλαστικῆς, qui participes stebant</i>	
<i>stebidorum apparatus in sacri-</i>	
<i>ficis</i>	270.29
<i>Deos interesse conuiujs pisci existi-</i>	
<i>marunt</i>	271.8
<i>ἐπιδοσμοί, cœna auctuaria</i>	272.14
<i>Cœna è sportulis</i>	272.35
<i>συνδοσμοί, cœna</i>	272.29
<i>συνδοσμοί, collatiua</i>	272.35
<i>Symbola</i>	272.44

LIB. IX.

<i>Γαυρα, Perna</i>	273.17
<i>Sinapi</i>	273.37
<i>Napy</i>	273.45
<i>ἑμβαμια, condimentum</i>	274.45
<i>καλλι, Petaso</i>	274.48
<i>Rapa</i>	275.15
<i>Napum</i>	275.22
<i>Crambe siue brassica</i>	275.46
<i>σεντλῆ, betula</i>	276.41
<i>Staphilinus</i>	277.11
<i>Capitatum</i>	277.21
<i>Gethium</i>	277.22
<i>Cucurbita</i>	277.34
<i>Aues</i>	278.16
<i>Anaxandrides</i>	279.1
<i>Porcellus, δὲ λαφῶν</i>	279.25
<i>Petalides sucs</i>	280.25
<i>Larmi boues</i>	280.30
<i>Coquorum multifaria scientia</i>	280.50
<i>Coqui sapientes septem secūdi</i>	283.37
<i>παραφίρον, adferre</i>	284.14
<i>γούμαζα, que gustantur</i>	284.15
<i>Porcus semissus & semiossus</i>	
<i>284.34</i>	
<i>ἐξάριστος, exenteratio</i>	284.36
<i>Coquus Platonicus, siue coqui Ar-</i>	
<i>cheologia, id est, de rebus antiquis</i>	
<i>garrulitas</i>	285.14
<i>Atiles asferes</i>	287.4
<i>Dimidiata capita</i>	287.23
<i>Creocacabus</i>	287.26
<i>Curo in aqua feruente cocta</i>	287.34
<i>Tesies mandebant antiqui</i>	287.35
<i>Oxalme siue muria</i>	288.9
<i>Obsonium</i>	288.12
<i>Animata comedere</i>	288.47
<i>Obiogastor</i>	288.46
<i>Phasianus</i>	289.12
<i>Atigen</i>	289.46
<i>Porphyriion</i>	290.7
<i>Porphyris</i>	290.20
<i>Latiporphyrides</i>	290.23
<i>Perdix</i>	290.26
<i>Otides</i>	291.31
<i>Scopes</i>	291.53
<i>Gallus gallinaceus</i>	292.21
<i>Passeres</i>	292.24
<i>Coturnices</i>	292.35
<i>Chenmia</i>	293.28
<i>Cygnus</i>	293.33
<i>Columba</i>	293.50
<i>Phassa</i>	

Phassa 293.52, 294.2
Anas 295.7
Mygus 295.7 & 10
Galabeni sine lacte porci 295.30
Dorcades 296.6
Pauo 296.13
Tetrax 297.2
Lumbi 297.41
Vber 297.44
Sumen 297.44
Lepus 298.52
Cuniculus 299.5
Chelidonia lepores 299.9
Callydonius sus 299.19
Sus syluestris 299.23
Syagros, nomen proprium 299.49
Aper ἀγρίος 299.54
Hædi 301.7
Patina Rhoduntia 301.7
Præcepta ad culinam pertinentia 301.15 & seq.
Hegemonia Thasi βελαντιός λιθίνος 303.33
Iactus lapideus 304.12
Olla Telemachi 304.58
χερσίων τρον, Malinum 305.54
καπνίμια, cadaveris lotio 306.11
Cheiromachron 306.12
ἀμύλων, humoris iniectum 306.12
Puer qui Herculi aquam abluendis manibus ministrabat taitro ab eo interfectus 306.38
L I B. X.
Hercules vorax 307.20
Lepreus vorax certans de polyphagia cum Hercule 307.37
Milo Crotoniatis integrum bouem comedit 308.11
Athleta voracissimi 308.33
eorundem vituperatio 308.33
ibid. 308.33
Bæotij voracissimi 311.42
Aegyptij panis avidi 312.48
Bocchoris cum eius patre Neochabi frugalitas 312.51
Pythagoras frugalitas sua sorte contenta 313.4
Miltorum frugalitas 313.8
Menedemi conuiuium 313.33
Arcefilai in conuiuio cum panis deficeret prudentia in faceto dicto 314.2
Conuiuia inmultuosa 314.20
Venris vituperium 315.16
δεδείσθαι, canamimus 315.51
Ζωρότερος, meracius 316.32
Cyathus 316.51
ἀκραιτέσσοις bibere, id est, meracius 317.13
Pocillatores olim nobilissimi inuenerunt 317.23
Oenopta in conuiujs 317
Vini temperatura 318.25
Scythica potatio 319.10
Cottabi lusus 319.26
Potatio vini 319.47

Vinum dementans 320.
Alcæus vino deditus 320.27
Aristophanes vini amans 320.28
Aque potantes 320.30
Vinum, ut temperari debet 321.38
Platonis præceptum de vini potatione 322.36
Vinum polenta mixtum, vel polentatum 322.47
Lacedæmoniorum propinatio 323.9
Nestoris philoposia sine bibacitas 323.42
Sitis auida 324.3
Proteus Macedo fuit bibax 324.14
Alexandri bibacitas 324.16
Ebriosi rei venereæ impotentes 324.45
Philippi Alexandri patris bibacitas 324.54
Vinosorum ac ebriosorum catalogus 325.19
Festus dies coniorum 326.27
Dionysius Heracleotes coniorum festum celebrans 326.43
Antiochus vinosus 327.21
Regij vinosorum enumeratio 327.46
Romanorum ac Italorum mulieres vinum non bibunt 328.46
Græcarum mulieres bibaces 329.9
Quæ nationes sint bibaces 329.53
Vinum metropolitæ grauiorum malorum 330.43
Vinum Veneris lac 331.34
Rhodij tesseres ingenuas mulieres ludere non veriti 331.49
Antheas Rhodius possim que sit composita nominibus adiuuenit 332.5
ἀσπείρος, vinolentia demens 332.8
ἐπιπυθόμενος, ineptus potator 332.20
μετρός, potus 332.23
Temulentia oculos decipit 332.40
πίθω, Bibe 333.5
πίθω, bibo 333.13
πίθω, Vinum ex hordeo confectum 333.21
Bryton 333.26
Bacchus 333.37
Griphus 334.15
Quæ fuerint præmia eorum qui griphos soluisent 341.24
L I B. X I.
Pocula 343.31
ἐκαστα, potio 343.35
Antiqui poculia vsi sunt exiguis 344.19
Cylicranes 344.36
Calices locus celebris in Illyrijs 345.1
Cadmi monumentum 345.1
Xenophanis, Anacreontis & Ionia conuiuialia 345.9
Viuere quid sit 345.22
Ritus varij bibendi 346.14

Ficilia pocula 346.27
Rhodiaca oliula 346.37
ἡ μωίας, infanias, differētia 346.44
Bacchantes 347.7
Cur Nympha dicantur nutrices Bacchi 348.13
Miltorum poculorum possessio 347.20
Poculum argenteum literis inscriptum, quod Nestoris fuisse creditur 348.13
Gyala 348.35
Deimos 348.46
Depastra 349.3
Dactyloton poculum 349.15
Elephas poculum 349.39
Ephelus poculi genus 349.47
Come poculum 349.50
Hedypotis 350.1
Sol ad occasum tendit inuectus poculo 350.14
Ethamion 350.48
ἡμίστοιος, semisectus, poculi genus 350.51
Thericleios 350.52
Isthmus poculi apud Cyprios 351.28
Cadus poculum 352.28
Cadiscus 352.46
Iuppiter Cæsius 352.47
Cantarus 353.1
Carchesium 353.50
Calpion 353.16
Celebe 353.17
Cornu 353.20
Cissibium 355.26
Cymbium 355.29
Ciborium 355.50
Condy 356.15
Cononius 356.17
Cotylus 356.29
Cotyla 356.50
Hemina 357.9
Cottabis 357.24
Craneion 357.32
Crancia 357.35
Cyathia 357.57
Calix 357.57
κολλή, ὀρεῖν, inter pocula concionatur 357.41
ῥοζή, ῥοζος, poculi genus quod in acutum fastigiatur 357.49
νολί, ῥοζός, exigui calices 358.10
Cypellum 359.32
Cymba 359.48
Cotbon 359.53
Labronia 360.44
Lacœnici calices 361.7
Lepasta 361.13
Labiston 362.6
Spondion 362.7
Lecbium 362.7
Labrum 362.14
Lyciurges, pbiale 362.17
Mele 362.33
Metaniptron 362.36
Mastus

Mastus 363.1
Maballides 363.1
Manes 363.9
Nestoris 363.26
Sofibus Lyticus 368.1
Holmos 368.31
Oxibaphum 368.34
Oenestria 369.8
Onychini scyphi 369.12
Panathenæicum 369.14
Proaon 369.15
Pelica 369.17
Pella 369.29
Pentaploa 369.52
Petachnon 369.54
Ptemochos 370.2
Pristis 370.9
Prochyris 370.10
Prusias 370.21
Rbonta, id est, fluida, pocula quædam sic dicta 370.24
Rhytis, aurea pbiala 370.29
Rboidas 370.30
Rbion 370.32
Sannacra 371.20
Seleucia 371.23
Scyphus 371.27
ἀποστεινῆς, præhibere 371.44
Lagena 372.22
συνθία, Scythizare, inebriari 372.52
Bæotij scyphi Herculei dicti 372.54
Tabæa 373.19
Tragelaphi 373.20
τεμῆρος 373.30
Hystiacum 373.32
Pbiala 373.34
ἀμύβητος, pbiala Homero 373.41
Pbiale βαλανεῖομαφοῖ, ἰνίσταρ, vmbilici balnei 374.4
Argyris, argentea pbiala 474.24
Chrysis, aurea pbiala 474.24
Cbitridia 474.29
Psfiler 374.39
Odus 375.29
Oofcyphia 375.36
Onum 375.39
In orbem bibere 375.47
κρεττικῆς, crateribus vini 375.44
Xenophon ac Plato æmuli sibi fuere 376.19
Alexamenes Teius dialogorum inuentor 376.43
Platonis maledicentia 376.48
Plato erga cunctos inuidus 377.15
Platonis erga omnes maledicentia & improbitas 377.53
Plato gloria cupidus fuit 378.16
Platonis error 378.30
Platonis discipuli tyrannico fuerunt ingenio 379.3
Platoniorum luxus 379.30
L I B. X I I.
Voluptas 380.22

Voluptatem grauisima sequuntur danna 380.45
Voluptas magnanimos reddit homines 381.27
Hercules voluptatem sectatus maxime 381.50
Voluptas vite finis 382.42
Persarum luxus 382.44
Regum Persarum luxus 382.45
Regum Parthorum luxus 382.47
Cernical regiam apud Persas 383.27
Lyciorum luxus 383.51
Omphale 384.9
Midax 384.21
Qui de obsonijs paradisi scripserint 384.29
Caryca 384.27
Candaules 384.32
Regum Iburiferæ regionis ignavia ac luxus 385.10
Thuscorum luxus 385.39
Tyrrhenorum luxus 385.39
Sicilorum delitiae 385.46
Sibaritarum luxus 385.48
Mastisse in liberos ac pueros amor 386.15
Equi ad tibias saltantes 387.16 & 34
Apud Syracusios leges contra voluptatem 387.43
Sibaritarum de luxuria leges 387.51
Sibaritarum interitus 388.15
Crotonitarum luxus 388.22
Tarentinorum luxus 388.39
Iapygum luxus & interitus 389.3
Mastissium luxus 389.16
Siritarum ac Milefiorum luxus 389.24
Scytharum petulantia 389.54
δοσοβλοῖα, pro capillos tondere 390.18
Abydenorum & Ephesiorum luxus 390.33
Samiarum luxus 390.51
Colophoniorum mollities 391.10
Ionum 391.44
Byzantium luxus 391.36
Thessalorum luxus 391.48
Pharsalorum 391.50
Aetolorum 391.54
Syracusiorum 392.4
Lycandiorum luxus 392.26
Zacynthiorum 392.30
Capanorum 392.32
Caretum 392.42
Cumanorum luxus 392.52
Nini & Sardanapali mollities 393.4
Sagaris luxus 394.6
Amari mollities 394.10
Strato rex Sidoniorum delitijs deditus 394.39
Stratonis & Nicoclis de luxu contentio 394.49
Cotys omnium Thraciæ regum luxu

additissimus 395.8
Chabrie luxus 395.22
Iphicratis mollities 395.27
Timorhei & Cononis 395.29
Charetis mollities 395.29
Pissistratidarum mollities 395.51
Pissistrati modestia ac temperantia 395.54
Periclis Olympij luxus 396.17
Themistoclis luxus 396.27
Artemon luxuriosus homo 396.30
Alcibiadis luxus 396.44
Alcibiadis pulchritudinis & elegantie studium 397.11
Alcibiades patriam vestem mutauit Paufania exemplo, qui etiam ante illum Persicæ stolæ induit 397.49
Dionysius abolla vsus est 397.52
Alexander Persica stola vsus 397.54
Demetrii luxus 397.54
Pharax Lacedæmonius luxuriosus 398.18
Archidami petulantia 398.21
Isanthis luxus 398.28
Philadelphij luxus 398.30
Callie luxus 398.37
idem extr emam miserimè egit senectam 399.1
Autocles & Epicles, qui magnas Nitæ & Pergasæ diuitias possederant luxu ad pauperatam redacti, tedium vite cicuta epota finierunt 399.4
Alexandri Magni luxus 399.6
eiusdem magnificentia 399.20
Nuptiarum illius magnificus apparatus 399.37
Alexandri tabernaculum 400.29
Antiochi splendida conuiuia 400.52
Polycratis luxus 401.6
Laura Samiorum 401.21
Sardibus Dulcis cubitus 401.20
Flores Samiorum 401.26
Vestis Alcibiadis 401.29
Dionysij filij luxus ac petulātia 401.42
Gelonis piscina & cornu Amalthææ 402.3
Demetrii Phalerei luxus 402.20
Luculli Romani luxus 402.48
Sittius Romanus luxu famosis 402.52
Paufanias & Lylander luxu insignes 402.53
Parrhasius pictor luxuriosus 403.6
Aristippi luxus 403.33
Philosophorum mollities 404.15
Polyarchus voluptatē actionū finem atque summum bonum profectur 404.23
Spensippus voluptuarius 405.24
Epicurus 405.36
Philosophorum exilium & profectio

395.8
395.22
395.27
395.29
395.29
395.51
395.54
396.17
396.27
396.30
396.44
397.11
397.11
397.49
397.52
397.52
397.54
397.54
398.18
398.21
398.28
398.30
398.37
399.1
399.4
399.6
399.20
399.37
400.29
400.52
401.6
401.21
401.20
401.26
401.29
401.42
402.3
402.20
402.48
402.52
402.53
403.6
403.33
404.15
404.23
405.24
405.36
405.36

ptio 405.43
Sophocles voluptatem inuexit ante
Epicurum 405.54
Lyconis luxuries 406.6
Anaxarchi luxus 406.37
eorum qui temperanter vixerunt
enumeratio 406.50
Damna ex voluptate promerentia
407.10
Dionysij filij ob quotidianam edacita-
tem obesitas 407.17
Ptolomeus ob edacitatem carnis mo-
les factus 407.37
Alexander filius Ptolomaei Euergetis
obesus ob luxuriantem vitam 408.3
Apud Lacedaemonios probro erat, si
quis esset forma minus decenti
408.13
Naucles Lacedaemonius a Lyfandro
in mediam concionem productus
oburgatus ac ferè in exilium mis-
sus quod pinguiori esset corpore
408.19
Pythionis obesitas 408.29
Graciles 408.35
Sanyrion corpore gracili 408.47
Meletus 408.49
Cinesus 408.54
Archestratus 409.28
Hippomax 409.33
Philippides gracili corpore 409.37
Pedes ob mollitiem qui unguento il-
limerint 410.3
Flores in manibus cur gestemus 410.
43
Callipyx Venus 410.9
Insanorum delicia incundissima 411.
23
LIB. XIII.
Lacedaemone obscuro aedes in quibus
iuuvenes simul cum virginibus con-
cludebantur 412.27
Lacedaemone caelibes viri circa aram
tracti colaphizantur 412.31
Vxorum numerus 412.35
Apud Perlas regina multas pellices
tolerat 412.47
Famiae non tolerantes pellices 412.
52
Herodes multis feminis vtentes 413.
10
Agamemnon ibid.
Hercules 413.16
Aegeus 413.21
Thestus 413.24
Darius 413.34
Philippus 413.36
idem in exercitum uxores comites non
habebat eod.33
Euripides mulierosus 413.51
Contra scorta 414.13 & seq.
Contra scorta & uxores 414.40
Contra coniuges 415.10
Bella ob feminas suscepta 416.5

De amore 416.36
Amorem carere alis 417.46
Amati quandiu retinendi 419.6
Oculi 419.19
Rasum esse 419.52
Hypocritis Stoicorum 420.22
Pulchritudo magni facienda 420.35
In caupona inbonestum cibum sum-
pisse 421.18
Areopagitis vetitum cauponam adi-
re 421.21
Amatoria qui scripserint 421.24
Insignes meretrices 421.39
Meretricum artificiosus comptus 422.
10
Meretrices vili pretij 422.43
Lais decrepita 424.27
Venus amica 425.21
Veneris Meretricia delectatum 426.
32
Corinthiae meretrices 426.50
Aphrodisia Corinthiarum meretri-
cum 427.35
Amati in somnis, qui aliis nunquã
erant sibi conspecti 428.9
Odatis Zariandrem in somnis amavit
428.20
Masilensium nuptia 428.43
Diuerforum regum meretrices 429.2
Meretrices faceta dilectis 429.44
Mania meretrix 430.9
Gnathena 430.36
Gnathenium 431.48
Lais 434.6
Glycerium 434.22
Nico 434.25
Callisto 434.35
Hippa 434.50
Phryne 434.51
Euaris 435.5
Numerus meretricum quas Athenae
aluerant 435.34
Gnathena facetiosa responsa 435.34
eadem coniuualem legem 323. ver-
sibus scripsit 436.20
Diuerfarum meretricum apophthe-
gmata 436.24
Variae meretrices 437.1 & seq.
Leontium Epicuri meretrix 438.34
Lais 438.42
eius patria & mors 439.9
Theodete 438.47
Virorum illustrium quorundam ama-
tia 439.26
Tigris masculino genere 439.49
Phryne 440.16
Theoris 441.19
Meretrices quaedam quae a scortatione
deserunt 441.45
Demosthenis intemperantia 441.47
Regum quorundam amantia 442.10
Celebres meretrices quas Naucratis
tulit 444.20
Poetarum meretrices 444.46

Amor Deus omnium maximus 447.
20. & seq.
Anacreon 448.1
Aelman 448.10
Stesichorus 448.18
Aeschylus 448.21
Sophocles ibid.
Pindarus 448.31
Puerorum amores 448.50
Ganymedes a Minore raptus 448.54
Chariton & Melanippus 449.11
Cratinus Atheniensis & Aristode-
mus 449.24
Celta puerorum amore maxime dele-
ctantur 449.47
Alexander 449.50
Rhadamantibus Iustus Thalones ama-
uit 450.10
Agamemnon Argynnum amavit
450.12
Sophocles puerorum amans fuit 450.
20
Idem a puero, cum quo consuetudi-
nem habuisset, veste spoliatus 451.1
Auatemata data cynedii 451.18
Effigies qui amarunt 451.22
Animantia ab hominibus amata
451.5
Delphinus amore prosequutus est pue-
rum 452.12
Elephas puerum amavit 452.26
Perseus Citiensis 452.36
Muses perita femina 453.10
Choremone proclius ad amorem in-
uencularum 453.18
Femina pulcherrima 454.5
Certamen de forma mulierum 454.33
Polymathia, id est, multiplex doctri-
na 454.51
Philosophi Athenis proscripti 455.18
Cynici 455.35
Aeschines Socraticus 455.50
Lysias contra eundem Aeschinẽ ib.
LIB. XIII.
Bacchus insanus 457.14
Scurra 458.11
Ridiculis qui delectati sint ac scurris
458.31
Cephalodorus planus 459.6
Scommatis delectati 459.22
Pallas tibias e manu proiecit 459.
44
Concentus tiliarum, συαυδία 460.
48
Cantionum quae voce pronunciantur
differentie 461.13
Cantionum nomina 461.20
Rapsodi 462.21
Cassander Homeri studiosus 462.23
Hilarodi 462.38
Sotades ibid.
Magodi 462.40
δενδρισυ scenicum apparatus infli-
tuentes 463.30
Thebani

Thebani vocum innovatores 463.34
Autocadai 463.42
Phallopatori 463.50
Ameibens citharædus 464.11
Musica laus 465.9
Harmonia 465.30
Poetae magis clari fortitudine quam
poesi 467.23
Muses vilitas 467.50
Saltationes 468.25
Capheisus 469.1
Saltationum appellationes 469.11
Siciniæ 469.35
Scenicae poëtas saltationes 469.48
Lyrica poëtas saltationes 469.49
Pyrriche 469.49
Tyrtæi versus 470.6
Veteris musicae laus 470.38
Homericæ versus submanes 471.12
Choragolus qui didici 471.41
Veterum circa musicam studij
Sambuca 472.15
Magadis 472.30
Aristarchus vates cur appellatus
472.35
Numeri 473.13
Barbitos 473.21
Pectis 473.20
In Carneis primus omnium vicit Ter-
pander 473.28
Lycurgus 473.32
πρεμλαδίζεν, Crebala pulsare 474.9
Phoenix 474.29
Tripus 474.34
Inuentores diuerforum modorum in
musica 475.1
Ineptorum versusum poëta 475.16
Festi dies in quibus domini seruis fa-
mulantur 476.1 & seq.
Saturnalia 476.17
Peloria Græcia ibid.
Bellaria 476.33
Tragemata 476.49
Placentarum mensæ 477.30
Philoxeni mensæ secunde 478.46
Antiphanes de Philoxeno 479.22
Placentarum nomina 479.31
Psittacia 483.33
Comarus 483.50
Pallurus 483.50
Pyra 484.11
Anamalides 484.22
Epimelis 484.27
Sida 484.35
Palmula 484.48
Lotos 485.5
Phoenix 485.17
Phoenices sive palmule Nicolai didice
485.28
Carica 485.32
Aegilides carica 485.54
Chelidonia carica 486.2
Tibrasie carica 486.3
Vua 486.14

Vua nobilis 486.23
Columba pullus 486.51
Phasianus 487.6
Panoniam immensa multitudo Romæ
487.16
Galli Persici 487.36
Meleagrides ibid.
Porcellus affus 487.7
Carnes elixæ 488.16
φλογίδες, carnes asse
Perdices 488.23
Lepores 488.30
Simonidis auaritia 488.34
Vber 488.39
Atilis aues 488.45
Porcellus atiles 488.46
Lacedaemoniorum sobrietas & vi-
tuprium Eilotarum 489.11
χημίζεν, clangere 489.27
Petafo, siue perna 489.30
Strabo qua ætate vixerit 489.34
Pompelon 489.37
Cafci 489.44
αποτοξείνημα, reliquia 490.8
Cadmus coquus 490.21
Meleoni coquus 490.27
Coqui libationum praefecti 490.54
Coqui precatio 491.3
Prisci Sæuæ, sacrificare, δρᾶν, agere
dixerunt 491.8
Præcones 491.19
Romanorum honoratiorum sacra per-
agunt 491.28
Atheniensi coquus 491.40
Ars culinaria, ars liberalis 492.33
Myra 493.22
Matrya 493.30
Maachon Sicyonius 494.20
LIB. XV.
Cottabi inuentio 495.43
Cottabus pensilis 496.26
Cottabo ludere 496.51
ἀγυμύλα, proiectus cottabi 496.53
Cottabi iustus 497.12
Cottabi alterum genus 497.15
Cottabi premia 497.22 & 44
Steculi Cottabi studiosi 498.38
Dionysius Aeneas poëta simul &
rhetor 499.19
Quibus corona dissoluntur amare
creduntur 499.28
Valsas eorum quos amant coronant
499.53
Coronarum equalitas 500.13
Naucratis corona 500.42, 503.42
Corona ex Amerina salice rustici vsu
501.2
Admetæ Euristhei filia Iononis sacer-
dos Sami 501.6
Iononis simulacri Samij fabula 501.
10
Tonea Sami festus dies 501.24
Prometheus ignem celo surripuit
501.29

Cares cur corona vtantur Amerina
501.34
Megasthenes 502.1
Hephestion aliena scripta sibi attri-
buit 502.4
Promachia 502.
Antiqui ad capitis dolorem corona id
ligabant 502.28
ij etiam pectus coronare solebat 502.
35
ἀποδομιαδες, coronæ quibus ceruix
redimebatur 502.36
Cur coronemur 502.41
Græci cum temetum mense infertur
clato clamore bonum deum inuo-
cant 503.13
Corona rosea 504.16
violacea ibid.
Hypoglotis 504.28
Corona Isthmiaca 504.31
Antinoia 504.43
Iacche 505.6
Elloris 505.13
Cylifon 505.30
Antedonius 505.46
Pathos 506.7
Tihæa corona 506.18
Tindium 506.25
Spina cur coronas gestare videantur
506.34
Synthematae corone 506.42
Choronon 506.46
Amavacum 506.20
Chalca 506.52
Philadelphus 506.12
Coronari flores 506.20 & seq.
Chelidonium 510.5
Ambrosia 510.11
Coronarum & unguentorum missus
in conuiuij tempus 510.38
De unguento 511.15
Lacedaemonij Sparta unguentarios
eiecerunt 511.48
Unguento veteres cor illinere soliti
512.20
Odores θυμιατᾶ 512.52
Pro varietate locorum unguenta sunt
praestantissima 513.4
Inter pocula cur veteres unguento ca-
pui illinebant 515.38
Quis coronas primus inuenerit 516.
2
Nummum aureum quis primus cala-
uerit 516.6
Boni demonis poculum 516.12
Soli melle cur libetur 516.54
Scolia 517.2
Scolijs qui clari 517.5
Scolorum genera 517.11
Carcini scotion 518.5
Hybricæ Cretensis scotion 518.51
Aristotelis scolon non pæan 519.6
Pæan 519.30
Cantica libidinosa 519.44

LIB. XVI.
Cottabi inuentio 495.43
Cottabus pensilis 496.26
Cottabo ludere 496.51
ἀγυμύλα, proiectus cottabi 496.53
Cottabi iustus 497.12
Cottabi alterum genus 497.15
Cottabi premia 497.22 & 44
Steculi Cottabi studiosi 498.38
Dionysius Aeneas poëta simul &
rhetor 499.19
Quibus corona dissoluntur amare
creduntur 499.28
Valsas eorum quos amant coronant
499.53
Coronarum equalitas 500.13
Naucratis corona 500.42, 503.42
Corona ex Amerina salice rustici vsu
501.2
Admetæ Euristhei filia Iononis sacer-
dos Sami 501.6
Iononis simulacri Samij fabula 501.
10
Tonea Sami festus dies 501.24
Prometheus ignem celo surripuit
501.29

Colubrorum poeta
Syrbenarum chorus
Parodia

§19.52
§20.13
§20.26

λυχνίον, lucerna quot effertur vo-
cabulis 321.30
λυχνικαυτία 322.38

eius nominationes
in παλαιῶν, το Πραῶν
Sanitas

ibid.
§22.53
§23.12

F I N I S.

Quæ apud Athenæum leguntur Deipno- sophistarum nomina.

Laurentius Hestiator.
Ulpianus.
Daphnus.
Plutarchus.
Galenus.
Theodorus Cynulcus.
Magnus.
Emilianus.
Alcides.
Masurius.

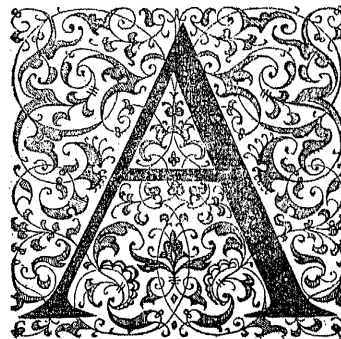
Pontianus.
Athenæus.
Myrtilus.
Democritus.
Dionysiocles.
Arrhianus.
Uder.
Palamedes.
Zoilus.

ARGUMENTVM OPERIS.

Ex primo libro Deipnosophistarum Athenæi.

V T O R libri, ac tanquam pater est Athenæus, Timocratem is alloquitur. Titulus, ^a Deipnosophistæ. Laurentium Romanum ciuem autor fingit, fortunis splendidum, eruditissimos quouis genere disciplinarum viros, conuiuas ad se vocasse, & inter cœnandum, eorum, quæ pulcherrima sunt, nihil præteritum fuisse, de quo sermo non sit habitus. Hoc enim libro disputatum esse de piscium natura, & usu: de vocabulorum explicatione, de oleorum vniuerso genere, animantibus omnifariam, historiæ scriptoribus, poëtis, ac vno verbo sapientibus, instrumentis musicis, iocorum innumeris modis, poculorum differentiis: Regum opes etiam illum commemorasse, nauium magnitudinem, & alia per multa, quæ sigillatim recitare difficile est, & id conantem dies deficiat. Orationis dispositione sumptuosa cœna velut depingitur: ordo verò libri ac structura, eadem quæ & cœnæ præparanda. Hanc itaque iucundissimam sermonum ac disputationum cœnam, veluti dispensator quidam, admirandus Athenæus exponit, ac riq; studio dicendi, vt Athenis oratores, seipso factus præstantior, ^b gradatim ad ea transilit quæ proximè se opere toto consequuntur. Deipnosophistæ ad cœnam inuitati fuerunt, Masurius, legum interpretis, in omnibus disciplinis versatus diligenter, Monius poëta, vir omnium bonarum artium cognitione nulli secundus, & qui omnium disciplinarum orbem sic absoluerat, vt de quacunque re illi disserere libitum esset, in ea sola videretur exercitatus, adeo multiplici rerum scientia, vel à puero, instructus fuit, quin & versibus iambicis componendis idem post Archilochum poëtæ nulli cedebat. Adfuit & Plutarchus, & Leonides Eleus, & Emilianus Maurusius, & Zoilus, litteratorum festiuissimi. Ex philosophis verò Pontianus, ac Democritus, Nicomedes, variis doctrinis sic tincti, vt quosuis antecellerent: tum etiam Philadelphus è Ptolemaïde, vir non solum eductus in philosophiæ contemplatione, sed & in reliquis vitæ muneribus industrius, cum vno philosopho Cynico, Cynulcum autor nominat, quem non solum, vt Telemachum concionantem ignavi canes duo comitabantur, verum etiam multo plures quàm Actæonem. Adfuit & oratorum cœtus, haud minus quàm Cynicorum numerosus. Hos, & quicumque verba facerent, lacescebat Ulpianus Tyrius, ob assiduas quæstiones quas nunquam non in viis, ambulationibus, balneis, librariorum tabernis proponebat, illustrius quàm suum cognomen adeptus, nempe κατσκευαστής, quod inter epulas nihil cibi gustare soleret, priusquam dixisset, eius appellatio, an πῶ κείται, alicubi extet, vel ὅπως κείται, vbinam extet: veluti, an vox ὅπως πῶ κείται, alicubi reperitur, quæ partem diei significet: ^d μήτρα πῶ κείται, vbinam legitur pro eduli cibo: ^e σὺ γὰρ ὁ vocabulum compositum ex dictione ὕς & ἄγει. ^f πῶ κείται, vbinam inuenitur?

^a Eruditorum hominum cœna.

^b Iunius adagio, Postes transcendere.

^c Ea namq; vox significat & nominatam, & tempus, & anni partem.

^d Vulvam suillam intelligit, olim habitam in deliis. Præter eam significationē veterum notat, & arborum medullâ.

^e Hac quæstio tractatur sise libro nono. Leopardus cap. 20. 6. Emend. legit è Suida, ὅσον μέτρον ἴσ' αὐτῶν, addo, & γοῦντος. & μήτρα, ὅτι, veluti, an vocem μέτρον pro ebrio viro, tenuerit, quæquam vsurpauerit.

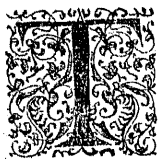
a uenitur?

uentur: Ex medicis praesentes fuerunt Daphnus Ephesius diuinos honores ob artis suae peritiam meritis, & qui vita moribusque ostenderet Academicorum praeccepta non perfunctorie se attigisse: Galenus praeterea Pergamenus, qui tot editis libris philosophiam medicinamque locupletauerit, vt superiores omnes a tergo reliquerit, interpretationis claritate ac eloquentia veterum nulli postponendus: Tertius ex medicis adfuit Ruffinus Nicæus: Musicus autem, Alcides Alexandrinus, tanta omnium turba, vt, quod prouerbio iactant, turma potius militum esset, quam cœtus conuiuiarum. Dialogum hunc, veluti fabulae cuiusdam actum, ad imitationem Platonis Athenæus designauit, & ad hunc modum exorsus est:

f. Rostè olim dicuntur cœnium nec infra Gratianum, nec supra Musarum numerum esse debere.

TIMOCRATES.

ATHENAEVS.

TIMOCRATES. Athenæe, quæso, an particeps fuisti elegantis illius hominum congressionis, quos Deipnosophistas appellant, per ciuitatem fama celebratæ, an verò ab aliis doctus narras cæteris? ATHEN. Equidem in eo conuentu fui, o Timocrates. TIMOCR. Placet ne igitur mecum sermones illos communicare quibus inter pocula sunt confabulati: nam quod est apud Cyrenensem poetam,

Scilicet absterfis ter, dii donant meliora.

an potius nos ab alio quodam hæc sciscitari vis? Athenæum ego vbi sic compellauit, laudare paulo post Laurentium ille cepit, ac ita memorare honoris gloriaeque studio apparatu magnifico ipsum doctrina nobiles viros solitum in ædes suas accersere, quos non ferculis tantum, verumetiam colloquiis ac sermonibus reficeret, partim ea proponens quæ digna forent inquisitione, partim exacto iudicio quædam excogitans, ac ea quidem minime fortuita aut vulgaria tum adducens, sed more Socratis, iudicio prorsus raro, ac singulari rerum quas tractaret scientia, adeo vt quaestionum subtilitatem ac inuentionem mirarentur omnes. Eundem Athenæus refert ab optimo imperatore Marco sacris faciundis immolandisque victimis præfectum fuisse, eumque non minus Græcos ritus quam patrios nouisse, ad manumque habuisse, quamobrem Asteropæum quendam illum vocat, ex æquo in vtraque lingua principem. Addit & insuper eum peritum fuisse sacrificiorum ac ceremoniarum, quas tum Romulus conditor vrbis sibi cognominis, tum Numa Pompilius instituerit: praeterea legum ciuilium apprimè gnarum fuisse, horum quidem omnium cognitionem assecutum ex obseruatis ac perspectis antiquis senatusconsultis, edictis prætoris, ac plebiscitis. Eadem ratione ac diligentia leges, quas nunc interpretantur, collegisse, multorum in perquirendis rebus honestis neglectu ac ignauiâ, quod ait de Pindari carminibus Eupolis Comicus, iam tacentes, & obsoletas. Praeterea veterum librorum Græcorum pariter ac Latinorum copiam tantam eum congestisse, vt omnes libris coaceruandis nobiles superaret, Polycratem, inquam, Samium, Pisistratum tyrannum Atheniensem, Euclidem Atheniensem quoque, Nicocratem Cyprium, Pergami reges, Eutipidem poetam, Aristotelem philosophum, & qui horum libros in potestate habuit, Nileum, à quo scilicet omnes mercatus Ptolemæus rex nostras, cognomine Philadelphus, cum iis quos Athenis & Rhodi emerat, in pulchram Alexandriam transferri curauit. Quamobrem hæc Antiphanis verba illi conueniant:

Musisq; literisq; semper assidet,

Examinatur opus vbi sapientia: & quod ait Thebanus poeta, In Musices flore splendet, non aliter quam nos homines crebro ad amicorum mensam oblectamur. Idem cum ad hospitium & conuiuium aliquos inuitaret, Romam vt omnes suam esse patriam crederent, efficiebat. Quis enim apud eum desiderasset domesticorum consuetudinem, amicis cum paterent ædes? Nam quod inquit Apollodorus comicus,

Aedes amici quispiam cum ingressus est,

Statim licet videre amici, Nicophon,

Ipsas fores subeunt, beneuolentiam,

a. Erasmi adag. Faciem perspicere, & adagio, in eum ipsius sinum inspicere, exponit Timocratem faciem postulare se impudentius, vt que in cena audierat Athenæus narraret. Iunius adagio, Expirati bona contingunt, de illis ceteris intelligendum, qui ter aqua iustrali purgati, ad mysteriorum sacrorum arcana admittuntur. Est etiam domus illorum, dicitur, in qua dicitur, ad eum quodam quo sensu quidam exponunt, si quis ter effingere quidpiam conatur, deorum tandem ope contingere, vt pro voto exprimat. b. Vind. p. 126. A. 126. q. 1. in eo dicitur, in Iunio adagio, Asteropæum. Atq; vtriusque manu vtens heros Asteropæus. c. Huius Nilei apud Laertium nulla fit mentio.

Occurrit

Occurrit hilaris ianitor primum: canis Blandius adulatur: progreditor, est obuius Qui tibi ferat fellam repente, quæmuis id Nemo imperet. Tales oportet omnes esse: alioqui detrectantibus, idque minime facientibus exprobrat aliquis merito,

Quenam hæc parsimonia? Vino tentoria plena: Instrue tu senibus, nam equum est, conuiuia laeta.

Eiusmodi porrò fuit Alexandri Magni excelsus animus, atque etiam Cononis, qui ad Cnidum nauali praelio vicit Lacedæmonios, Peiraum muris cinxit, & centum mactatis pecudibus, cum veram Hecatomben, non ementitam, sacrificallèr, vniuersis Atheniensibus epulum dedit. Sic Alcibiades primus, secundus, quartus in olympicis ludis curru victor, (victorias illas suis versibus Euripides celebravit,) factis olympio Ioui peractis, vniuersæ hominum multitudini, qui ludos spectauerant, conuiuium exhibuit. Id ipsum fecit & Leophron in iisdem spectaculis, cuius victoriam cecinit Ceus Simonides. Empedocles verò Acragantinus, equis in eodem certamine victor, cum esset Pythagoricus, animatissq; cibis abstineret, è myrrha, thure, preciosissq; aliis odoribus fictum bouem illis distribuit, qui in eo totius Græciæ conuentu occurrebant. Ion autem Chius Athenis in agenda tragœdia victoriam adeptus Atheniensium cuique viritum fictile Chium largitus est. Nam quod scribit Antiphanes,

Cuius rei causa, rogo te per deos,

Pecuniam ac diuitias quisquam expetat,

Suos amicos iuuare quam vt queat?

Gratiæq; dearum suauissima fructum serere?

Voluptatem enim potioris atque cibi

Omnes ex æquo percipimus: at splendidis

Quidem canis non sedatur fames.

Eadem munificentia Telesias Acragantinus summa cum beneuolentia cunctis hospitibus ædium suarum valuas aperiens, quingentorum equitum qui è Gela hyemis tempore ad ipsum diuerterant, singulos veste donauit, ac tunica. Clearchus sophista, quem ἄγχι ἐδ' ἐμῶν vocarunt, Charmum Syracusium tradit, versiculos & adagia cœnarum quibusuis ferculis lepidè accommodasse: piscibus quidem: Relictis Aegæi maris salso profundo huc adueni. Conchis quas ἰχθυόεντες nominant: Saluete ἰχθυόεντες, Ionis muntij. flexuosus lactibus: Tortilis samsq; nihil: atramento suo perfusa loligini, Sapis tu quidem, Sapis inquam: Epsetis salsamento quod ἀγῆον vocant, admixtis, Hanc à me turban non disijcies? Anguilla excoctate: Simiosa, non oblecta. Multos dieteris eiusmodi festuos homines Laurentij cœnæ interfuisse Athenæus scribit, qui in stratis lectis accumbentes hæc iocorum bellaria tanquam pro se symbolas conferrent. Idem ait, Charmum, quod ad apposita singula sales in promptu haberet aptos, vt antea diximus, facetum doctumq; à Messeniis existimatum fuisse. Eodem ingenio Calliphanes, cognomine κερραβεύων, poematum multorum initia descripta, ad tres vsque vel quatuor versus continenter recitabat, multiplicis doctrinæ laudem affectans. At ex conuiuiis alij multum in ore habebant, commendabantq; Siculas murænas, flutas anguillas, thynnorum ad Pachynum captorum sumina, hædos ex Melo, mugiles è Simætho: ex vilibus conchis Peloridas, Mænidæ ex Lipara, Thebana rapa, ex Ascra betas: Cleanthes Tarentinus, Clearcho teste, inter conuiuandum eloquebatur omnia versibus, vt & Pamphilus Siculo, qualia hæc sunt,

Da quod bibam: Perdiciis crus: Matulam aliquis mi porrigat:

Placentam mihi aliquis dato. Aristophanes esse nonnullos ait in degunda vita constantes ac frugales, abdomini ventriq; minime seruietes, plebiscitorum quisquillas & vinacea gestantes. At Syracusius siue Gelous Archestratus in ope-

p. Trimaerie promontorium. q. Insula maris Ionij, sulphuris & aluminis sacunda. r. Sicilia fluuius, à quo Simæthij dicitur. s. Callius cap. 7. 28. Quidam legunt, nobiles conchas è Peloro. t. è Mantinea. Cælius. v. Iambicorum Græcorum hæc sunt recitamenta. Erasmi adagio, Perdiciis crura, exponit breuibus, distorsit, eailibus cruribus ministrum, qualia sunt perdiciis. x. ἄγχι ἐδ' ἐμῶν. y. ἄγχι ἐδ' ἐμῶν. Sic proprie dicitur oparari qui manuum labore viciant: ego viciis & gula mancipia veri. z. Athosiensis optimates factiosos inuuit, qui sui decretum vempublicè turbarent.

d. Qui diuites sunt, æque magnificos ac liberales quam fuit Lauentius, esse debent. e. E melle, et farina. Laert. in eius vita. e. Verum multo magis ea delectatione quam offert conuictus ac colloquii amicorum. Iunius adagio, Splendida cœna sument non sedat. Idè adagio, Gratia non ducitur penitentia.

f. Curricanum, huc illic curstantem, opiparas vœcenas captaret.

g. E tragœdia verus hic sumptus est.

h. Plinius buccina vocat, quod illi sumis tanquam è bucina edatur. Vox xipuz præconem significat. Hinc iociter venustus quæstus.

i. Hemistichium Homericum.

k. Verba sunt Andromachæ apud Euripidem in sui nominis tragœdia, de moribus Spartanorum. Erasmi adagio, Nihil sanè.

l. Plutarchus libro, Quod secundum Epicuram viuere in eundè non licet, hemistichium illud resurpat de libris quos Epicurus scripsit de cultu deorum.

m. Versiculus è tragœdia, Effuso succo quem alio continent, loligo est sepia piscatorum manus euadunt, hoc astu sapientes. Marton lib. 4. Septimam solam inquit, nigrum est albu nocere. Erasmi pronunt.

n. Albus an ater.

o. Epseti, pisciculi relictis in fesse, cum post exundationem in aluenum fluuij redierint.

p. Ex pulpa thynni, caudæ propiove, minus idè lausa quod sit macilentior, id paratur.

q. Versiculus è tragœdia, vt arbitror, de passis mulieris criminibus.

r. Vorax, pronuntiandu illi versibus stridulus est obstroperus. Erasmi adag. Calliphanes.

s. Callius cap. 7. 28.

t. Cælius.

v. Iambicorum Græcorum hæc sunt recitamenta.

x. ἄγχι ἐδ' ἐμῶν.

y. ἄγχι ἐδ' ἐμῶν.

z. Athosiensis optimates factiosos inuuit, qui sui decretum vempublicè turbarent.

Ventris leges. De voluptate. Convitium enarratio. Obsoniorum apparatus.

Erasm. proverb. Septem convivium, novem convivium. Sic legit Vhilander cap. 1. lib. 6. apud Vetricium. Tentorium.

quod plures voraciores essent, quam ne privata spiritus alerentur. Vide proverbia. Musica: Musae improbitas. Theocritus.

De Parodia libri. 14. & 15. agitur. Sic olim poetas vocabant qui ad aliorum imitationem versus conderent. Vel quod lentis esset animus, vel quod lenticulis esset notata facies. In catalogo poetarum Cytherinis fuisse dicitur.

Erasm. proverbio Nil bulbos profuerit, vide posthac lib. 1.

Archestratus sumino genere est factus.

Gesperus lib. de piscibus hunc locum diligenter explicat. p. Vide proverbia. Hecata caena, Hecata Menides & Trigle, nempe multi sacrificabantur. Aethiopi locus fuit Trigle, & in eo Triglanina Hecates simulacrum, q. Philoxenus illas faciat.

re cuius titulus est, vt censet Chryssippus, Gastronomia, vt Lynceus & Callimachus, Hedypathia, vt Clearchus, Deipnologia, vt alij Opsopoea, (heroicis, hexametrisq; versibus poema illud compositum est, cuius hoc initium,

Helladi ego historiae specimen nunc prebeo toti, ad verbum) ait:

Omnes laeta una mensa cenare iubeto:

Accumbant vero tantummodo quattuor, aut tres,

Ad summum quique, & non plures: nam fuerit iam

Militis hac nummo conducti scena rapacis. ignarus in contiuio Platonis fuit

se octo & viginti,

Quidam cenas cinium

Respectant, & dextra celeritate aduolant

Adillas non vocati,

inquit Antiphanes: deinde subiungit:

Nutrire populum e publico hos oportuit,

Et quod facere muscus aiunt Olympijs,

Bonem illos non accitos pertundere vndiq;

Gignit hyems quedam, sed quedam gignit & aestus, inquit Poeta b Syracusius.

Itaque simul omnia comparari non possunt, quamuis memorare facile sit. Cenas quidem alij multi descripserunt, & ex iis, versibus Timachidas Rhodius, libris vndecim, vel etiam pluribus: rum etiam Numenius Heracleotes, Diceuchis medici discipulus, Metreas Pitaneus Parodus, Hegemon Thasius, quem lenticulam cognominarunt, & quem inter veteris comediae scriptores quidam recensent. Cena Philoxeni Leucadij comicus Plato meminit:

A. Hac ipsa in solitudine

Deliberatum est hunc librum percurrere.

B. Quisnam liber sodes? A. Philoxeni noua

Ars delicata preparandi obsonia.

B. Ostende qualis sit. A. Quis audi tu potius.

Ordior a bulbis, in magnos finio thymnos.

B. Quid? finit in thymnos? quod est longe optimum,

Male vltimum isto collocatur ordine.

A. Bulbos sub cinere edomitos, suauiq; rigatos

Post condimento, multos ede: corpora firmant.

Hactenus hac. Posthac pelagi tradentur alumni.

Non patinam damno, tamen anteferenda videtur

Sartago;

& mox:

Ne varias Orphos, Synodontas, Carchariasve

Concidas, Nemeffis ne te indignatio perdat.

Integros assos apponito: suauius hoc est.

At polypus sinuosa, suo si tempore capta,

Atque ingens membris, elixa est suauior assa.

Si vero parua hac fuerit, tu longum elixa valet.

Iam nullus nullo vult sese fume ligari,

Compressus odit, caste sacer ipse Diana.

Scorpius in ventrem delapsus te satiato.

Ab hoc Philoxeno placentis quibusdam nomen indiderunt. De hoc ita scribit Chryssippus: Domi Iurconem habeo tam insanum, vt quo minus cibos attingant vicini, palam in balneis manum in feruidæ solium demersam ea tractare quæ calent assuefaciat, & calida os colluat, ne fauces calidis offendantur. Aiunt & ipsum cum coquis & obsonatoribus pacifici vt omnia calidissima mensis inferant. Sic enim solum cuncta vorare, cæteris, ne vran-tur, illum non assequentibus. Hoc idem proditum est de Cytherio Philoxeno, Archyta, & aliis multis, e quibus vnus quispiam apud Crobylum comicus sic loquitur,

Ad ista que calent summopere,

Dextri sunt habilesq; mei digiti.

Mihi volupe est guttur salsamentorum pulpis accendere,

Gaminus

Carminis sum, non homo.

Clearchus scribit Philoxenum, vbi lauisset, aliorum domos circumire solitum, pueris comitantibus; qui acetum, oleum, vinum, & alia condimenta gestarent: ipsumq; alienas ædes ingressum, posteaquam cibos aliis coctos iniectis quæ opus forent condidisset, reuerti consueuille vt cum illis epularetur. Idem cum aliquando nauigasset Ephesum, reperissetq; vacuum obsonio forum, causam percontatus, vbi ad nuptias omnia coempta fuisse cognouit, lotus ad sponsi domum perrexit, non inuitatus, ac post cenam. carmen nuptiale cecinit, cuius principium est. Nuptie earum splendidissima: quo cantu mirifice sunt omnes exhilarati: fuit enim dithyrambicis poeta. Rogante vero sponso num postridie illic quoque cenaturus esset, Sic sane, inquit, obsonium si nullus vendat. Philoxenum Eryxidis filium imitari non debemus, inquit Theophilus. Is enim acensans naturam, vt diutius ac magis frueretur cibi ac potionis voluptate, collum sibi gruis optabat, cum tamen prorsus multo magis petendum esset, vt vel bos fieret, vel camelus, vel elephas, quoniam harum bestiarum maior vehementiorq; est voluptas & appetentia, quandoquidem pro viribus corporis amplius cibis illæ fruuntur. Melanthio vortam id Clearchus adscripsit his verbis: Tithono quidem Melanthius sapientior fuisse videtur. Nam ob senectutem omni voluptate priuatus ille, quia fieri se immortalem cupuerat, in geniali thoro pendens iacet, Melanthius vero voluptatis desiderio captus aus cuiuspiam longam ceruicem dari sibi postulabat, vt quam diutissime in voluptatis sensu moraretur. Idem narrat, Pithyllum, Catillonem cognomine, non tantum linguæ operculum ac thecæ e membrana circumuoluisse, verum etiam tanquam e vagina linguam exeruisse cibi voluptatem vt perciperet, & deniq; piscis affricu illam repurgasse. Solus is ex voluptariis istis ganeonibus manicas & digitalia indutus cibo vescēbatur, vt in os miserimus popino quam calidissima ingereret, linguæq; obiceret. Alij Philoxenum piscibus apprime delectatum fuisse aiunt: Aristoteles simplicius inquit, cenarum nimis studiosum illum fuisse. Idem & alicubi scripsit, eos qui ad populum concionantur diem totum absumere in orbis miraculis, dum cum iis fabulantur qui e Borysthenē vel Phasi reduces appulerunt, ipsi vero nihil eorum quæ literis prodita sunt legunt, aut discunt, nisi forte Philoxeni cenam, atque illam non totam. Phantias scribit Philoxenum Cytherium poetam obsoniorum cupediis deditissimum, cum cenaret apud Dionysium, vt mullum ingentem ei vidit appositum, sibi vero paruum, auri suum manu sumptum adiuuile, & interrogante Dionysio cur id faceret, respondisse, Galateam se scribere, ac cupere non nihil eorum quæ apud Nereum geruntur ex illo pisciculo referre: ipsum tamen, quod iunior esset captus, ad ea quæ percontabatur, quidquam fari non posse, ac ideo quod sperabat se non assecutum: illum autem grandiozem & seniozem qui corā ipso stabat, omnia quæ indicari vellet, optime nouisse: risisse ad ea tum Dionysium, ad Philoxenumq; misisse adlatum sibi mullum. Dionysius certe libenter cum eo potabat aliquandiu, verum vt vitiatam ab eo comperit Galateam amicam, coniecit in latomias, vbi fabulam Cyclozem composuit, suarum miseriarum argumentum, in qua Cyclopes persona Dionysius inuebatur, Galateæ tibiçina, Vlyssis poeta ipse. Tiberij sæculo vixit Apicius, vir ditissimus, luxu solutus, a quo complura placentarum genera Apicia nominant. Multas nummorum cum ille myriadas profudisset ventris & gulæ causa, Minturnis, quæ ciuitas est Campaniæ, vt plurimum degens locustis vescēbatur magno emptis, quæ illic nascentes, & maximas Smyrnæas, & Astacos Alexandrinos amplitudine vincebant. Cum in Aphrica vastæ inusitataq; magnitudinis audisset reperiri, continuo, ne expectato quidem vnico die, illò nauiprofectus, multaq; incommoda nauigationis percellus, vt propius ad oram eius regionis accessit, priusquam nauis exiliret, (aduenturum enim rumor in ea prouincia increbuerat,) piscatores ad eius nauem cõtenderunt, & quam maximas obtulerunt locustas, quibus conspectis, num maiores haberent percontatus, cum negassent illis grandiores quas aduexissent vsquam in cõ mari gigni, Minturnensium recordatus gubernatorem iussit eadem via Italianam repetere, priusquam in terram appulisset. Aristoxenus Cyrenaicus, patriam gentilemq; philosophiam verè professus, quam-

qua cibi plus ingurgitaret.

Aurora marito, Memnonis patre, de quo Florat. Longa Tithonam minuit senectus. Inuit adagio, Melanthio delectator, Posthac lib. 1. circa finem.

Grui, cygni.

Summi viri, maxime apud populi autoritatis. Audiendus, & adactarum oratione cognoscendus. Ignari, qua in mundo sunt mirabilia breuiter tempore, & facillime lectura: cognosci quam auditione.

Pariphasicus Erefius, Lærtius, in vita Aristippi. Fabulam de Galateâ, marina dea, Nerei & Doridos filia. Virg. Nerina Galateâ thymo nihi dulcor Hybla. Amicus: adagio, Philoxeni codicillus: & adagio, Seruus non est qui morrem negligit, tradit in latomias, ad carcerem mirandū in altitudinem depressum, saxo multorum opera penitus exciso, ideo detrusum fuisse, quod inepta Dionysij poemata fistidiret, andre nollet, calamo transfuso irregulari. Turnebus legendū censet Latumias Aduers. lib. 22. c. 16.

De illo rursus memorata quedam vide lib. 3. Vide Cælium lib. 3. cap. 10. & Bud. sub fin. lib. 3. de asse. d. Sclator Aristippi Cyrenæici, eius philosophiæ principum ac conditorum. Vide Lærtium in vita Aristippi.

ob rem πωλύ, id est, ventrosus appellatur, quamvis Aristoxenus proprium nomen esset, luxu perditissimus, natus in horto suo lactucas vesperi multo rigabat, postridieque diluculo excisas placentas esse virides dicebat, quas sibi terra suppeditasset. Traiano imperatori cum apud Parthos esset, procul a mari dierum permultorum itinere, Apicius recentia misit ostrea, sua diligentia sapientiaque servata, non, ut Nicomedi Bithyniae regi, procul etiam a mari disito, halecem desideranti, coquus aliquis pisciculum imitatus, quod finxerat pro halece apposuit, Itaque Euphron comicus sic loquentem coquum inducit;

Suidas. f. αὐτὸ ἀποβῶν... Moderatē & cō... Erasim. prouerb. Myconius cōm... Myconiorū m... Myconius vicinus. Erasim. prouerb. Boni ad bonorum cōmuniā. Positae libr. 4. circa mediū. Horat. Chium matris exors: cō... Nomina scilicet cōposita: φιλοκ... qui posside... Ad panem. Nō... Imperat. extru... Ad hanc dicit primam: vel se... In hōr... amissa stylus... Graeci vocant. Umbra... Suidas... Decem... ad... Erasim. prouerbia Decem... di... que Beroaldus in Columellam admo... Matutina... ras indicant, v... bre longissime, b... uones autem meri... de posthac lib. 6. Idem sive cita... ee Menandro in Ceryphale, lib. 6. Erasim. prouerb. Deipnum quodcumq...

A. Olim Soteridis fui discipulus, Qui Nicomedi a mari duodecim Dierum via sciuncto primus aliquando Halecem requirenti, media hyeme Apposuit, ut pra gaudio omnes exclamarent. B. Hoc qui fieri potest? A. rapum seminam Sumpsit ille, & minimum admodum Concidit, halecisq, efficit a figura Feruens oleum affudit, salem scitit Addidit, superq, insparsit papaueris Nigri duodecim numero semina. Ita regis, dum esset in Scythia, expleta est cupiditas: Ac Nicomedes rapum cum manderet, Halecis pra sentibus amicis laudes commemorauit. A poeta nihil sane differt coquus: Est enim utriusq, ars mentis solertia.

Archilochus Parius poeta scribit. Periclem non inuitatum, Myconiorum more aliorum conuiuus interuenisse. Myconij certe ob inopiam, & quia insulam sterilem habitarent, propter auaritiam & sordides male audierunt. Itaque praeparum Ischomachum, & lareonem Myconium Gratinus appellat.

A. Quo pacto tu Ischomacho Myconio genitus Munificus esse potes? B. bonus ego ad bonos viros Epulatum veni. Amicorum omnia communia. A. Multum quidem, & mari dilutum ad ebrietatem usq, Bibis, nec aliquid rependis pretij. Archilochus vero inquit, Haud tu quo modo amicus solet, Vltro huc venisti, non vocatus: Verum ad impudentiam venter mentem animumq, tuum adigit. Eubulus poro Comicus alicubi scripsit,

Conuiuiarum quos acciui, duo sunt In caena prorsus inuicti; Philocrates, & Philoctetes: Vnus quidem ille est, ai pro duobus supputo, Imo vero potius pro magnis tribus. Sic enim aiunt Ab amico quodam ad caenam accersitum Cum monuisset amicus, ut adesset quando Indicis viginti pedum metienti umbra foret, Accessisse diluculo ipsum, statim ubi sol Metiri concessit, cum esset etiamnum bipede longior Umbra pedibus viginti, Dixissetq, deinde, se paulo tardius Propter occupationes aduenisse, exortus ut est dies. Ad gratuitam qui lente cunctanterq, caenam pergit, Eum puta suum in bello facile deserturum ordinem. At Chrysippus inquit, Comportationem que nulla tibi pecunia conitat, ne recusa. Eiusmodi copotatio non solum amplectenda, sed etiam ambienda. Antiphan. vero, Diuina vita est, si sine rationibus

Alicna

Alicna quisquam sapius carnauerit. ac rursus, Reata vita; in qua me nouam semper viam Excogitare oportet, ut quod maxillis mandam suppetat. Hac arte domi instructus veni ad conuiuium, Id praemeditatus ut hospiti mercede non per soluta euadam: Nos enim poetae sene fumo sacrum semper facimus. Vox quidem μονοφαγῆν antiquis in vsu fuit. Antiphanes, Iam μονοφαγῆς, mibiq, molestus es. Ameiphas, Abi in malam crucem, effraetarie, μονοφαγε, id est, qui solus manducas.

Apud Homerum insignis est heroum vita. Nam cum frugalitatem in iuuenibus virtutem esse primariam, conuenientissimamq; perspiceret, & quae maxime illam aetatem deceat, eandem praeterea quae honesta & bona sunt omnia suppeditare, huius amorem illorum animis volens inferere, & principio statim, & rursus deinceps, ut omni conatu & studio ad res praecelaras contenderent, & sua communicantes mutuis se beneficiis iuuarent, victum omnibus paucis contentum & paratu facilem fuisse monstrat, nimirum hoc reputans, voluptatum ac cupiditatum vim maximam circa potum & cibum versari: qui vero a frugalitate nunquam discedunt, eos in moderatos, & in reliquis officiis vitae continentes futuros. Itaque victum omnibus simpliciter tribuit, eundemq; regibus pariter ac priuatis, iuuenibus, senibus, nempe carnes assas, easq; ut plurimum bubulas, & diebus festis, & in nuptiis, & alio quouis heroum conuiuio, non autem Candylen, Thria, Ametas, & quae melle parantur dulciaria regibus separatim exhibet, sed ea promiscue quorum vsu valerent & corpore & animo. Aiacem igitur post certamen cum Hectoris susceptum bouum tergoribus Agamemnon, honorario scilicet praemio, donat: idem Nestori iam aetate prouecto, ac Phoenici, carnem assam dat: Alcinoium, quamuis delicatiori vita & voluptatibus adiectum, bubula quoque vesci poeta narrat, absterrens: nos videlicet ab effreni cupiditate. Quin & Menelaus, dum filiorum suorum nuptias celebrat, Telemacho bouis terga iussit apponi: Assa, quae honoris causa ministri attulere. Nestor etiam ob suauissimos & charissimos liberos in maris littore Neptuno boues immolat, cum rex esset, & multos haberet qui suis iussis obtemperarent. Sanctissimum enim diisq; gratissimum sacrificium est, quod pro domesticis viris, & erga nos beneuolis peragitur. Quin & procos, petulantes, voluptateq; dissolutos, nec vesci piscibus, nec aribus, nec mellitis poeta memorat, cum linarum cupedias pro viribus tanquam refecans, & quod ait Menander, titillantis venereq; irritantia cibaria, ac quod multi, ut Chrysippus ait, Lastaurocabama vocant, cuius apparatus operosior est. Priamus quoq; apud poetam filios obiurgat, ac probrosam esse inquit, quod inconsumpta & vetita legibus absumerent: Hados in patria, teneros rapuistis & agnos. Philochorus scribit, cum Athenis defecisset aliquando soboles pecoris, prohibitum fuisse ne quis intonsum impexumve agnum comesset. Homerus tamen piscosum Hellepontum nominarit, Phaeacas nauigare frequentissime ac peritissime tradiderit, Ithacae portus esse multos, & propinquas adnexasq; insulas non paucas cognouerit, in quibus voluerum syluestrium & piscium esset magna copia, & in parte quadam felicitatis eorum populorum atq; locorum recensuerit quod pisces mare praebet, nusquam tamen prodidit mens inferri piscem, atque adeo ne fructus quidem, quamuis illic abundarent, eorumq; libentissime faciat mentionem, sempiternumq; ac immortalem eorum prouentum illic esse affirmet: Nam, ut ait, succedunt pyr pyriss, & quae post sequuntur. Quin nec vllum coronatum, aut vnguentis delibutum, aut ad suffitus odores accendentem inducit, sed ab his omnibus delitiis in libertatem ac vitam paucis contentam, praecipue reges, vindicat. Diis quidem ipsis victum simplicem idem quoq; assignat, nempe Nestar & Ambrosiam. Apud eundem sublatis myrrha, thare, coronis, & huiusmodi luxu, mortales tenui frugalique victu deos colunt, ne illo quidem fruentis immoderatus, tanquam insatiabiles, sed, quod a medicis praestantissimis fieri solet, detracta

a 4 nimia

p Erasim. prouerb. Sacrum sine fumo. q Cibum solum ca pere. Alij non ad significat dicitur in hac referri, sed ad rem ipsam, nempe solitas veteres absque conuiuio domi comesse: idq; probari verbis Antiphanis & Ameiphas citata. r Hieron temporebus elixa carne vesci non solitas Seruini adnotat in r. an. t Candyse fiebat lacte & melle. Thron ex adipis iullo & haidio, lacte & somidales pitalis ouorum: o mibus his obuoluntissimis, unde nomen. u Ametas placet lacte conuicta. v Allad m. w Odiss. a Paulo post Vlysses socii pisces ex aues in Sicilia venantur, Libr. 3. alia ratio consili Homericide hae re traditur. Plutarch. Quall. 8. lib. 8. Sympos. b Odiss. r.

produxit. Etenim mortalium primum illud genus, cum humanior cibus haud ita dudum repertus non afflueret, confertim & auidè in alimentum irruerat, & iis qui haberent vi eripiebat, qua insolentia & immodestia cædes fiebant: indeq; probabile est, τὴν ἀτραπὴν h vocatam fuisse, quod γὰρ τὰς βαλίας, id est conuiuia ac festiuitatibus scelus id primum homines patrauerunt. Ut autem Cereris beneficio largior annona fuit, cibum ex aequo singulis exhibuerunt, quæ res ad modestiam cœnas reuocauit, hominesq; impulit ut æquabiliter panem ac bellaria partirentur, & ἄλευρα ¹ pocula bibituris paris magnitudinis fierent. Est igitur δαΐς appellatus cibus, ἀδὲ τῶ δαΐσιν, quod diuideretur ac distribueretur æquis partibus, & qui carnes assat coquus, δαυπρός ², quoniam æquam portionem cuique frustulatum dissecat. In hominum tantum victu non autem ferarum δάρας, id est conuiuia, Homerus intellexit. Huius autem dictionis vim Zenodotus non perspiciens, in editione sua hos versus Homeri sic descripsit,

Αὐτὸς δ' ἐλάσσει τὸν χεῖρ ἰόντων,
οἰωνοῖσι ³ γὰρ δάρας:

Ἴψος obicit canibus lamianos,
ἀτὰρ epulas auibus,

Vulturum & reliquarum auium cibum sic appellans, cum in solum hominem consilio & delectu liberæ voluntatis cadat æquabilitas. Quamobrem huius tantum alimentum, τὴν δάρα, nimirum portionem vnicuique attributam nominare debemus. Apud Homerum saturi conuiuæ cibi reliquias abeuntes non asportant, sed eas relinquunt apud conuiuatores, quas ancilla penuria siue proma reconditas asseruer, ut si quis nouus hospes adueniat, ad manum sit quod dare possit. Apud Homerum auibus piscibusq; ^m vescuntur. Vlyssis itaq; socij venantur in Sicilia,

Captantes ⁴ hamis volucres piscesq; recuruis,

quos in Sicilia quidem fabricati non erant, sed nauibus aduexerant secum, ut inde piscandi studiosos fuisse, artificesq; peritos, appareat. Præterea quos abripere Scylla Vlyssis socios poeta confert cum piscibus longa virga captis, & foras eiectis, ut inde constet artem piscandi exactius Homerum caluisse, quam qui Halicænticos ^o libros composuerunt, Numenium, inquam, Haracleorem, Cæclum Argium, Pancratium Arcadem, Posidonium Corinthium, & qui paulo ante nos vixit, Oppianum Cilicem: quibus adnumeramus Seleucum Tarfensem, & Leonidem Byzantinum. Tot enim poetarum qui heroicis versibus argumentum id tractarunt nauci libros nos sumus. At eiusmodi cibariorum in cœnis heroum Homerus nusquam meminit, quod illis cum grauitate & dignitate accumbentibus eiusmodi ferula congruere non censeret, quemadmodum nec vnquam tenellos animantium pullos mactant. Nec verò piscibus tantum, sed etiam ostris vtentur, quamuis nec admodum salubribus, nec suauibus gustu. In profundis gurgitibus illa sanè iacent, nec alia ratione, artificioso capiuntur, quam si quispiam in altum subeat, vrineturq;

Cernuus & salis promptè demergitur undis,

& quem ait multos satiasse
Terbea ⁵ quarentem. Singulis conuiujs apud Homerum apponitur canistrum, mensa, poculum, ut bibant,

Si quando incessat vini potusq; cupido:

coronanturq; ⁶ vino pateræ, dum labra vinu exuperat, ut superflare corona videatur, id quod fiebat bonæ scæuræ gratia.

Omnibus, à pateris pubes tum diuidit orsa,

in quo versu omnes conuiuas, non autem pateras exponimus. Alcinoi igitur Pontonoum sic alloquitur:

Fac ut sint temulenti in nostris adibus omnes,

& deinceps subdit, Sunt autem in conuiujs sui præstâtissimis viris honores. Diomedes & carnibus & pluribus poculis honoratur: Aiaci honoris causa longa terga bouum afferuntur, similiter & regibus:

Isdem terga bouis, que ipsi dudum apposuere,

Ipsi nempe Menealo, qui & pluribus datis poculis Agamemnoni honorem suum defert. Pateris quoq; multis, sedili, & carnibus Sarpedonem regem suum honorificè decorant. Lycij: Salutabant & olim se mutuo, propinantes.

^h Hæc vox significat improbitatem, impietatem, scelus, nefas, flagitium.

ⁱ Sic dicta, ut quidam volunt, tanquam ἄλευρα, quod alia non essent alijs capaciora.

^k δαυπρός nunc structores, & ut ait Petronius, scissores vocant: qui diuitum & principum mensis appropria ferula scissimæ celeriter dissecant.

^l Vera lectio est, οἰωνοῖσι τε πῶσι δῖος δ' ἐπελέητο βαλῆ. Et ceteris auibus: sic Iupiter ipse volebat.

^m Pag. tamen 7, nec proci nec Phæaces pisces aut volucres edunt.

ⁿ Odyss. μ. Ἀρπύριος in Apologia prima visio memorie de Menelai socijs & Phæon insula hæc tradidit. Cæserum, inquit, eodem piscium argumento etiam Menelai socios putabis magos fuisse, quos ait poeta præcipuus sicca hamulis apud Phæon insulam famè propulisse.

^o De marinis piscibus, & eorum capitura.

^p Τὰ χίτλια: callos marinos interpretantur. De hæc vide Ronsdetium & Gouernum.

^q Odyss. v.

Itaq;

Itaque ^r dij vicissim

Excipiunt sese pateris fulgentibus auro: id est δειξιῶνται, porrectis dextris inuitant, & saluere iubent. Achillem etiam quidam δέδεικτο, accepit, id est ἐδειξίοντο, nempe ipsi propinans, poculum dextra obtulit. De sua portione quisque largiebatur quibus esset libitum. Sic Vlysses de tergo quod appositum sibi fuerat rescissam partem Demodoco dat. Adhibebantur & in conuiujs citharedi, ac saltatores, ut apud procos: & apud Menelaum,

Diuiusq; poeta canebat.

duo verò ^s Cybisteres μολπή, cationem inchoarunt, & in vertiginis modum sese rotantes proiecerunt. Hoc scilicet loco μολπήμ ποῦτα τὴν ποσὶν ἰσθμῶν eum, saltationemq; vocat. Fuit autem eo sæculo modestum cantorum genus, & philosophica prorsus morum integritate. Quamobrem vxori Clytemnestræ cantorem Agamemnon relinquit monitorem & custodem: qui primum sanè laudes scæminarum ^t proferebatur, exemploq; illarum honesti ac boni desiderium excitaret, deinde suæ consuetudinis ac præsentia iucunditate ab improbis cogitationibus mentem auerteret. Itaque non prius Clytemnestram Ægisthus stuprauit quam in insula deserta quadam cantorem ^u occidisset. Eiusmodi fuit & qui apud procos inuitus coactusq; necessitate canens, insidiantes illos castitati Penelopes execrabatur. Cantores hercle poeta venerandos hominibus, ac publica reuerentia colendos existimat. Quapropter illos sic alloquitur,

Vos etenim Musa docuere,

Quis charum genus est cantorum. Apud Phæacas Demodocus Martis & Veneris concubitus canit, non quod id vitium probaret, sed ut ab iniustis & inconcessis cupiditatibus dehortaretur, cum illos sciret vita luxuriosa delicataq; educatos fuisse, ac ideo moribus ipsorum simillima recitaret, eorum insolentiam reprehensurus. Apud procos Phemius quod volebant, & mandauerant, Achiuorum reditum cantat: Vlyssi verò Sirenes quæ maximè oblectarent, & quæ digna multarum rerum qua excelleret cognitione, animiq; magnitudine forent.

Cognita sunt, aiunt, & nobis plurima, tellus

Et quæcumq; sinu secundo procreat alma. Enimvero saltationes apud Homerum sunt aliæ Cybisterum, aliæ cum pila, cuius inuentionem Agallis ^v Corcyræa grammatica, Nausicaæ ^o, cui nimirum suæ, gratificari cupiens, adscribit, Diæarchus verò Sicyonijs, Hippasus Lacedæmonijs, omnium primis, ut & corporis exercitationes. Solam quidem ex heroidibus Nausicaam pila ludentem Homerus inducit. Eo ludo celebris fuit Demoteles, Theognidis Sophistæ Chij frater, & Chærephanes quidam, qui petulantem iuuenem affectans, nec vlllo verbo compellens, sua tantum præsentia ne quid peccaret, impediēbat: cumq; iuuenis affatus polliceretur si desineret sequi, omnia quæ posceret se facturum, Egōne, inquit, tecum ut loquar: cur ergo, ait, mihi sic adhæres? quia te, inquit, aspicere mihi volupe est, odi verò mores tuos. Quod in ludo pilæ nunc Harpastum ^z vocant, appellabant olim Phæninda, mihi quidem gratissimum, ob laborem & contentionem certaminis circa pilam ^a, & quia ceruicè maximè is ludus roborat: quem sic Antiphanes depingit,

Sumptam pilam

Huic letus dat, aliumq; simul fugit,

Alium extrudit, alium rursum lapsum erigit

Clangore magno vocum. Phæninda porro vocabant ἀπὸ τῆ ἀφίσεως ^b, à proicctu, quod qui luderent procul iacerent. Iubas Maurus inuentorem eius ludi fuisse autumat Phænestium exercitationum ^c ludimagistrum. Antiphanes.

Phæninda lusus ad Phænestium ibas.

In eo certè lusu decorus & concinnus motus corporis ut esset curabant. Quamobrem Demoxenus ait,

Iuuenis quispiam

Ludebat pila, armorum forte septemdecim:

Cous: videtur ferre deos hæc insula:

Qui quoties assidentes nos conspiciatur

Pilam vel sumens, vel dans, continuo

^r Iliad. δ.

^s Budeus petauri stas reddidit, vocatæ quæ obscura Græce lingua ἰγνῶν. Sic appellantur saltatores qui corpore in spiram contorta in caput prouoluuntur.

^t Fortassis quod ea corpora voluntatione se iactantibus accinerentur iocularia quadam, aut voce, aut citharæ, ut sit hodie.

^u Odyss. γ. Adagium tamen vetus est, Multa cantores mentiri.

^x Lib. 3. Epigrammat. Antipater in Ibycum: ἔδῃ γδὲ περπατῶντος κλειῶν Ἀβυδῶν ἀσίδων, ὅμῃ μελαμῆται ἴσαν ἐκφυγῶν ἀμῖδων.

^y Suidæ Anagallæ.

^o Alcinoi Phæacum regis filia, & Arotes.

^z Vulgo, la balla, Itali, à calzj: δὸν Ἐγνῶντι, à rapiendo, quod qui collusoribus pilam præcipit fugiens aut ferre contendat. De hoc lusu Galenus libellum scripsit. Pilam stasiam Perironius vocat. In ea luditur raptim, expulsum, datatim.

^a Arripiendam, retinendam, proficiendam pugno, pede. Erasmi. prouerb. Spharam inter se reddere.

^b Erasmi. δὸν Ἐγνῶντι, quod emisit pila conspiciatur, c. Pedosibam.

Acclama

*Acclamabamus omnes: tanta erat concinnitas,
Tantus ingenij lepos, tam venustus gestus,
Sive quid loqueretur, sive quid etiam faceret.
Tam absolutam pulchritudinem ego antea
Non videram: tantum gratie non audieram.
Mali quidpiam certe amplius euenisset, dicturus
Illic si substitit istern, mentis ne nunc quidem set compos
Vt arbitror sum.*

Pila non ineleganter ludebat Ctesibius philosophus Chal-
cidenfis, cum quo vt luderent, ex Antigoni familiaribus vestem multi exuebant.
De ludo pilæ Timocrates Lacedæmonius librum scripsit. Apud Homerum Phæa-
ces^d absque pilæ lusu saltabant: idq; vicissim. Nam quod ait poëta,

d Odyss. 9.

Ταράς ἀμειβόμενοι, significat, vices permutatim crebro, aliosq; successisse,
aliis adstantibus, & indicibus digitis applaudentibus, quod λιχάζειν vocat. Agnoscit
etiam poëta cum saltatione cantum. Ergo cantante Demodoco adolescentens tum
primùm pubescentes saltant. In oplopecæ^e, nimirum bellica saltatione, puer citha-
ram pulsat, alij tanquam insani tripudiantes cantioni saltationem accommodant.
Illis poëta scilicet verbis gesticatoria^f cum cantu saltationis modus innuitur, qui
ætate Xenodemi atq; Pindari florebat. Est autem huiusmodi saltatio earum rerum
imitatio quas dictio cantionis enunciat. Eam venustus Xenophon in Cyri expedi-
tione^g apud Scythen Thracem in conuiuio adhibitam sic repræsentat: Postea-
quam diis, inquit, libatum^h est, Pæanaq;ⁱ cecinerunt, surrexerunt primi Thraces, &
ad tibiam armati^k saltare, leuiter in altum subsilientes, ac vibrantes quatientesq;
gladios: Tandem alterum ferit alter, vt hominem percussum omnes crederent. Ille
verò artificiosa simulatione cecidit, cunctis exclamantibus. Mox qui fauciasse vide-
batur iacentem armis spoliatus, & Sitalcæ^l laudes canens egreditur. At reliqui Thra-
ces humi stratum, vt mortuum, efferunt, quamuis nullo esset malo affectus. Magnesi-
sij postea & Ænianses prodierunt, quam καρακάριον, id est, Sementem vocant, salta-
turi cum armis. Saltationis hic modus est: Armis appositis quidam iugatos boues
agit, seritq; frugem, tanquam metu identidem se obuertens. Accedit prædo: quo
prospecto raptis armis ante iugum arator pugnat tibiam modis corporis motum ada-
ptans. Ad extremum verò prædo victum aratorem cum iugo abducit, & nonnun-
quam prædonem iugarius. Quidam, inquit Xenophon, & Persicam saltaturus ex-
surrexit, cetrarum^m quas collidebat, fragore obstrepens & obtundens, eaq; omnia
faciens ad tibiam numeros concinnè. Arcades verò arma illi detracturi assurgunt, in-
quit, & ad numeros, quosⁿ bellicos appellant, conuenienter incedentes, tibia can-
nunt & saltant. In vñ fuerunt Heroibus & tibiam, & fistulæ. Agamemnon^o fistula-
rum tibiaramq; fonos audit: ad conuiuia tamen illas poëta non inducit, in bellica
saltatione cum celebrarentur nuptiæ, tibiaram tantum mentione habita, quas Bar-
baris tribuit. Apud Troianos igitur sonitus fistularum tibiaramq; multus funditur.
Post cœnam, cum iam cœtus dissolueretur, libabant antiqui Mercurio, non, vt po-
steritas, Ioui Teleo^p, quoniam Mercurius somno præest. Libabant & eidem à cœ-
na^q discessuri ob linguæ commercium. Mercurio namq; sacræ linguæ^r sunt ob elo-
quentiam & orationis perspicuitatem. Nota fuit & Homero varietas ciborum, vt qui
nunc dicar,

Omnigenas epulas: nunc, obsonia reges

Qualia manducant Iouis omnipotentis alumni. Nostri quoque sæculi magnifi-
centia & sumptus illi cognitus fuit, qui Menelai domum splendidissimam fuisse tra-
dat. Polybius ædes structura & ornamentorum splendore tales depingit regis cuius-
dam Hispani, quem æmulatum fuisse Phæacum etiam luxum affirmat, nisi quod in
atrij medio aurea argenteaq; pocula stabant, vino plena ex ordeo cōfecto^s. Home-
rus Calypsus domicilium cum particulatim depingit, obstupefcit^t Mercurius. Apud
eundem voluptati dedita est Phæacum^v vita.

Incunda cithare, chorea, & conuiuia semper: ac quæ sequuntur^x. Hos ver-
sus sic legendos cenfer Eratosthenes,

a Πηλεὺς, Callima-
chus vocat in hy-
mno Iouis: alij Pyr-
rhichis, cuius memi-
nit autor libr. 14.
Erasim. adagio, Pyr-
rhichen oculis præ-
se ferre.
b Lib. 6. c. 7.
c Alij, ictho Sada-
re.
d Deorum laudes
hymno recitant.
e Saltatio illa Pyr-
rhiche dicebatur.
lib. 14.
f Thraciæ regis.
g Scuti breuioris
genus sic appellant
ymbone carens, fi-
gura lunæ semiple-
na, Græcorum Reli-
giam.
h Euseb. hist.
o Iliados 9.
i Adulto. Euse-
bius τολοπέριον
& ἀλάληρον expo-
nit, persiflorum ex
integrum. Vide Gy-
raldum.
k Theophr. lib. De
Characteribus, ca.
10. c. 7. μικρολο-
γίας, scribit Diana
quoque libationes
ferri solitas.
l Erasim. adagio,
lingua scorum in ci-
datur. Aristophanis
interpres in Plut.
Didymus in Odyss.
9.
m Zytho.
n Odyss. 14. c. 2.
o ἀδύνατος πρὸς
τοὺς θεοὺς. Οὐκ ἔστι
ἰδὸν, c. 1.
p Odyss. 9. Iunius
adagio Phæacum
vita.
q Sequitur proxi-
mus versus. ἱμερο-
τα^r ἔφημοισιν
λατρεῖτε θεοῖς, ἃ
ἀναμύματα νε-
stes, lecti, calίδαῖς
λαγναί.

οὐ γὰρ ἔγω γέ φημι τέλει^a χαλεπέσθην εἶναι,
ἢ δὲ γὰρ εὐφροσύνη μὲν ἔχει κακότητι^b ἀπείρους:
Δαυτυμόνες δ' αὐτὸ δάματ' ἀκατάσταντ' αἰαδῶ.
In vita quidquam non credo gratius esse,
Quam cum letamur, nec adest noxa improbitatis^c:
Aedibus & medijs audit conuiuia carent em. & ἀποστυν κακότητι^d, absentē impro-

id est:

bitatem, exponit ἀφροσύνη, imprudentiam, & amentiam, haud rectè, quia non pos-
sunt esse non prudentes, bonæq; mentis Phæaces, quos imprimis diis charos esse
Nausicrates ait. Apud Homerum^e proci latronculorum lusu,

Ante fores animum recreant: non à Diodoro Megalopolitano, aut Theo-
xeno, eam ludendi rationem edocti, nec à Leone, ortu quidem Mitylenæo, sed
Athenis oriundo, qui, vt scribit Phanius, in eo ludo fuit plane insuperabilis. Appion
Alexandrinus se ab Ithaceni Ctesone audiuisse memorat, qualis esset apud procos
ille latronculorum ludus. Centum enim ac octo fuisse procos, qui totidem, quot es-
sent ipsi, calculos inter se contrarios, numero pares statuerint, vt ex vtraque parte
quingenta quatuor essent, intermedio quodam relicto spacio quod vacuum esset.
In ea quæ acies & ordines discernebat area, calculum vnum collocasse, quem Pene-
lophen nominabant. Pro signo ac scopo is erat, si quis altero calculo ferire posset.
Cui iaciendi fors obuenerat, in illum collimans dirigebat calcem, & si forte attigisset
Penelopen, antrorsumq; è sua sede propulisset, calculus eius qui miserat, in eiectione
ac protusi locum deponeretur: & cum denuo Penelopen in eam sedem, quam ob-
tinebat prius, restituisset, secundo alterum calculum rursum mittebat, ac, si percuf-
sisset, nullo ex cæteris^f calculis ictho, vincebat, optimamq; spem concipiebat de Pe-
nelopes coniugio. Hoc lusu pluries Eurymachus victoriam adeptus Penelopes nu-
ptias sibi magna spe pollicebatur. Sic autem præ delitiis molles fuerunt procorum
manus, vt nec arcum possent tendere: egregie verò culti ac sumptuosè illorum mi-
nistri. Apud Homerum notatur^g & in vnguentis eximia odoris suauitas,

*Commotis quibus aratas sursum ad Ionis ades,
Peruadit tamen & fumus, cælumq; solumq;.*

Eleganter quoque structos cubi-
culares lectos Homerum non ignorauit, quales Vlyssi sterni mandat Arete, & apud
Telemachus se multos possidere Nestor gloriatur. Ex aliis verò poëtis quidam æta-
tis suæ profusiones & ignauas voluptates quasi Troianis temporibus iam vsurpatas,
scriptis prodiderunt. Sic Æschylus inèpte ac indecorè Græcos tam ebrios inducit,
vt matulas illis mutuis plagis perfringant. Eius verba sunt:

*Hic ipse est, qui tela nonnunquam mihi
Ridicula multum, fatidam nempe matulam
Impegit, haud frustra: meum namq; ad caput
Disiit in testas refracta paruuulas,
Diuersum ab vnguentis olens graue quidpiam.*

Sophocles in Achiuorum fre-
quenti cœna:

*Ira fremens, grauius olentem ille matulam
Iccit: nec errauit: meum namq; ad caput
Vas rumpitur fragrantis vnguenti nihil
Spirans. odoris fœditate inhorru.* Eupolis eum qui primus pro ἀγάλη, matu-
la, ἀμάλα vocabulum nouauit, & inuexit, perstringit his verbis,

*A. Odi laconismum. τὰ γυνίλειον^a quantius emero.
Βεβωῆδης^b, id est subagitatas fuisse multas arbitror.
Qui verò primus inuenit ἐπωρωπεῖον^c,
Laconum scito multam se inuenisse λακωνισμῶν^d.
B. Εἴ τοι sanè. Quis omnino primus inter pocula^e dixit ἀμύδα?
A. Palamedis^f hoc inuentum est, & sapiens quidem.*

Apud Homerum in
& Achilles contentiosè discerant, Agamemnone tacite & in animo gaudente, ve-
rum vtili quodam gloriæ studio, quærentes nimirum prælio an astu capiendum esset
b Ilium.

g Τῆς κακότητος
quidam λυβύλιον,
ὁ δὲ αὐτὸν interpre-
tantur, dolorem ac
molestiam. Quam
cum letamur, ra-
cui sumus atq; do-
lore. Odyss. 11.
χ Odyss. 11.

a Qui pone & ex
aduerso conside-
bant.

b Iliad. 2.

c Iunius vocis r-
sum qua in sarta-
gine fringere signifi-
cat:
d Ridet rsum vo-
cis βεβωῆδης pro οὐ-
κὲν ἔστιν:
e Adhibere, pro
πῶς bibere.
f Merde Laconica
lacum, id est puti-
das & insulas no-
menclaturas.
g Pro ἀγάλη. Iu-
nius adagio, Pala-
medis inuentum.
lib. 14.

i Odyss. Vide Leopoldum cap. 9. lib. 10. Emend. et Junii adagio, Pro pede xenium. Huius rei mentio rursus fit paulo post hoc libr.

k Elizia non vides fuisse autor supra scripsit.

l Eris ignavus. Erasmi adagio, In beatam.

m Ingeniosa res est turpis. Subiecte ignavae mulieri spogia dam compressa ac colitur, et subfidant, erissantia femina lascivum motum imitantur, quod ad venerem magis accendit virum.

n Plinius lib. 26. cap. 10. Theophr. cap. 10. 9. hist.

o Alij Sandrocotum.

p Opiidov animm. p Iliad. 7. Alij illi- nie vnguento facie Veneris, atq; repurgat.

q Lydia rex, non Crassi filius, sed Mania. Herodotus lib. 1.

r Talorum, tessera- rum, pila, et alia multa, praeter quae calculorum. Herod.

s Tōv ivxiov: alij legunt ivxiov, ha- stam initium. Ad- dux militum clamor manus confere- tium. Junius adag.

t Proamion et exa- dion. Votorum pra- tium in clamor di- citur, quod festi- votis, veluti pralu- tio quodam pugna- rent.

lium. Quin nec Homerus cum temulentos procos fingit, adeo insolentes fuisse memorat, quam Achivos Sophocles & Aeschylus narrant, sed de ipsorum petulantia hoc unum scribit, eos bubulo pede Vlysem impetuisse. Sedebant in cenis heroës, non accumbebant: qui mos, ut inquit Duris, etiam interdum servabatur apud Alexandrum regem. Is enim aliquando quadringentos duces in sellis aureis & argenteis veste purpurea stratis sedentes ac reclinatos conuiuio excepit. Hegesander scribit apud Macedonas nemine in cena accumbere solitum qui aprum extra retia non interemisset, verum in sedilibus cenasse quoad feram occidissent: ideoq; Casandrum iam natum annos trigintaquinque, sedentem cum patre cenavisse, quod nondum eo defungi certamine potuisset, quamvis & validus, & peritus venator. Præterea Homerus, quod decorum est spectans, solis carnibus quas sibi preparassent vesci fingit. Nec enim vel pudendum, vel ridendum fuit, quod opsonium elixantes vel condientes aspicerentur. Sibi namq; id ministerium obibant, & quod ait Chrysippus, sua in ea re ipsis admodum placebat dexteritas. Vlysem igitur congerendis ad focum lignis, & artem culinariam, habilem, quantum alium quemvis, Poëta fuisse scribit. In supplicationibus publicis Patroclus & Achilles, bene ut omnia sint, curant. Nuptias celebrante Menelao sponfus Megapenthes à poculis est. Nunc verò tantum ab ea frugalitate nos excidimus, ut accumbamus in conuiuio. Nuper quidē balnea in vltim venerunt, quæ principio intra vrbs pomeria ædificari non sinebant.

Quantum ea lædant, sic Antiphanes declarat,

In rem malam aufer balnea: horum incendia

Sic elixarunt corporis mei cutem,

Ut unquam quivis possit abraderi:

Adeo violenta res est aqua feruida.

Virum inebriari per Iouem non oportet.

Probum, nec calida lauare, quod tamen facis.

Aucta verò posterioribus saculis eorum qui obsonia parant, & vnguentariorum diligentia, ut, si vel in vnguenti folio quis natet, contentus non sit, inquit Alexis. In pretio quoque sunt artificia bellariorum, & in feminarum congressu opera adeo superuacua, spongas ut subicere quidam excogitarint, quod ad frequentiorē initum stimulare putant. Theophrastus autor est, quibusdam medicamentis venerem adeo irritari, ut ad septuagesimum coitum viri sufficiant, ac sanguis tandem erumpat. Phylarchus scribit, Sandropycton Indiarum regem ad Antiochum medicamenta quædam adstringentia misisse, quæ subdita pedibus coeuntium, aliis venrem excitarent passerculorum modo, in aliis cohiberent. Inreuit etiam nunc musices peruersus vsus, vestium quoq; & calcamentorum sumptus inualuit. Homerus non ignarus vnguenti quamnam esset vis, & gratia, heroum nullum inducit vnguentatum, excepto Paride, qui

Vnguento Veneris splendet,

Vnguento Veneris faciem limat, atq; repurgat:

atque adeo nec vllum quidem coronatum: quamuis translatione simili quid esset corona sibi compertum fuisse ostendat cum ait:

Insula quam circum immensi maris vnda coronat.

Ac quaquaersum belli est dispersa corona.

Est & animaduertendum Vlysem ante partum lauare manus, in Iliade verò nullum inueniri qui id faciat, quoniam in Odyssæa otiosorum hominū vita designatur, & ob pacem luxu diffluentium, quamobrem & qui in ea nominantur, balneis, lotionibusq; indulgent corpori, & ob eandem rationem in eo vitæ statu, & tanquam republica, saltant, talisq; & pila ludunt, quod Herodotum arguit scribentem cum regnaret Atys, ad fallendam famem re- pertos ludos fuisse. Sunt enim antiquiora heroum tempora. Qui autem in Iliensi republica degunt, propemodum vociferantur:

Audi, & ades, Alala, bella filia, votis præuia.

Aristonicum Carystium Alexandri comitem, cuius officium erat coram rege pila ludere, ob eius artis peritiam Athenienses ciuitate donarunt, ac insuper statua. Postiores enim Græci artes manuaras & plebeias multo pluris æstimarunt, quam partam eruditione rerum intel- ligentiam.

ligentiam. Histiaz quidem & Oritæ Theodori calculorū sculpsoris in theatro statuam æneam dicarunt, quæ manu calculum teneret: similiter & Milesij Archelai citharistæ. Thebis nulla est imago Pindari, vbi visitur cantoris Cleonis simulachrum, adscriptis his versibus:

Iste Cleon Thebanus erat, Pythæa patre natus:

Et cætor: cuius crebra corona caput

Præcæxi: summum nunc gloria tangit Olympum.

Saluè Cleon, Thebas nobilitas patriam.

Sub eius imagine cum Alexander Thebas dirueret, quendam Polemon ait aufigiturum, aurum quod habebat, in pallij cauo abdidiisse, & annis post triginta, cum instauraretur ciuitas, reuer- sum, offendisse vbi occuluerat. Herodotus Logomimus, ut Hegesander refert & Archelaus saltator, ex illius amicis apud Antiochum regem in summo pretio fuerunt. Soltrati verò tibicinis filij apud Antiochum eius patrem satellites fuerunt, & custodes corporis. Matream Planum Alexandrinum Græci pariter & Romani admirati sunt. Bestiam alere se is dicebat, quæ seipsam comest, ut etiamnum quamnam Matreæ fera sit inquiratur. Quæstiones idem ad instar dubitationum Aristotelis & scripsit, & recitavit publicè, huiusmodi: Quare sol, dum occidit, subeat oceanum, non in eo vrinetur ac natet? Quare spongiæ compotent, non autem simul ad ebrietatem vsque bibentes lasciuant? Quare denarius commutetur, non autem irascatur? Pothino Neurospasto vti scena permiserunt Athenienses, in qua furore diuino percitus Euripides tragedias suas agebat, tanta indignatione Euriclidis, & Aeschylis, ut stomacho abundi exfurrexerint, & abierint. In admiratione fuit & Xenophon præstigiator, cuius discipulus fuit Cratisthenes Phliasius. Emicantem sponte ignem hic eliciebat, & aliis id genus multis spectris, quæ ingeniosè machinabatur, hominum obstupentium iudicia perfringebat, ac ludificabatur. Talis fuit & Nymphodorus miraculis suis famosus, qui, ut scripsit Duris, Rheginis succendens ignauitiam cum risu primus illis exprobat. Eudicus ridiculus scurra clarus fuit, quod, ut Aristoxenus refert, pugiles, ac luctatores, Straton verò Tarentinus, quod dithyrambicos versus imitaretur: ut & Italus Oenonæ, quod citharæ modos ac sonos exprimeret. Hic, ut idem scribit, Cyclopem induxit stridula voce cantillantem, & naufragum Vlysem cum Nausicaa barbarè ac ineptè colloquentem. Diopithes Lorcensis, ut autor est Phanodemus, Thebas profectus, vesicas lacte vinoque plenas succinctus, compressis illis ex ore manare simulabat. Illustres fuerunt eiusmodi miraculorum præstigiis & apud Alexandrum Scymnus Tarentinus, Philistides Syracusius, Heraclitus Mitylenæus. Plani fuerunt magni quoque nominis Cephisodorus, & Pantaleon. Philippidis ridiculi scurræ Xenophon meminit. Gentem Romanam mundi esse populum verè dixit Athenæus, ut à scopis non procul sit iaculaturus & aberraturus, qui vrbs Romam esse totius orbis compendium asseruerit, ciuitates nimis in vniuersum omnes, extructas intra se, complexam, & particulatim multas, quas licet cuius agnoscere, ut auream Alexandriam, Antiochiam pulchram, Nicomediam speciosissimam, & splendidissimas omnium quibus illucet Iuppiter, Athenas inquam. Recensere me conantem quot oppida vrbs cælestis ambitus contineat, ob eorum multitudinem non vnica diēs tantum defecerit, sed quotquot annum consuevit: quandoquidem in ea vrbe gentes etiam totæ habitant, ut Cappadoces, Scythæ, Ponti nationes, & alæ complures, quarum concursus habitabilis totius terræ populus est. Nostra memoria philosophum quendam, inquit Athenæus, saltatorem egregium Memphin appellarunt, eo nomine quod est oppidi primarij & plane regij, hominis principatum in staticis ac corporis motu declarantes. De Memphi sic Bacchylides,

Tranquillam Memphin, frondosum & arundine Nilum.

Enimvero hic aperte demonstrat quanta Pythagoricæ philosophiæ vis sit, ut qui tacens omnia nobis manifestus indicaret, quam qui artem dicendi se docere profiterentur. Saltationis tragicæ, quæ inoleuit Athenæi sæculo, is primū autorem fuisse tradit Bathyllum Alexandrinum, quem rectè saltasse affirmat Seleucus Aristonicus, & Pylades, qui de sal-

tatione

f Lego: Estiei quidem, & Oritæ, & c. Estiatidis Bæotia meminit Plin. cap. 2. 31. in qua Melas est, sine suis, sine fluminis. Oritæ, gæ India: Oritæ, Hispania: Oritæ, à quo Oritanite, oppidum Eubææ. Plinius. De Estico- side Thestalia Strabo lib. 9. Pausanias lib. 7. Amphiclio aduena homo, ab Estia Eubææ, post Oenopionem & filios Chiorum rex fuit.

g Junius adagio, celo tenus altum, & Orationis cuius- que per risum imitator. y Impossura iocula ri homines fallenti. De planis & eorū festiuis dolis agitur lib. 14. Junius adagio, Matreæ belluæ alie.

z De inuido quidam id exponunt: alij de polyto: alij de homine, cuius ingenitus calor sponsum, id est materiam qua sponsetur, excelsi, & abstinit. a Καταδάσκη. Ea vox significat præter alia multa, animi perturbatione quadam moneri, & tanquam alium fieri.

b Sic eos vocabant, qui sedibus ac tendiculis animantium motum in statu & imaginibus repræsentabant.

c Hanc extremam orationis partem Næalis in exemplari suo legit.

d Ad verbum attonitos præ stupore homines dementabat.

e Οωμφορνοϊός. στλατονοϊός. g Tumidos, inflatos, siltos in honorem Bacchi cantari, dithyribus περπαδόνος, id est, ex vocabulis multis constantibus, contextos.

h Τερεϊ, Γερα. i Βολυκί, Γερα. Junius adagio, Solæni.

k Erasmi proverb. Scopum attingere. l Αχελύγοτρος, inimicè tempestatis obnoxiam: ab hyme tutam.

in Lascia & in-
honestia.
n Graui, & na-
merosa.
o Proterva, agre-
sti. De his lib. 14.
Pollux addit τρι-
βιβλιον, quam &
τριβιβλιον, & πο-
δον, & οβ-
ωδον, & τριβιβλιον
vocabant. Erasmi
adag. Pyrrhichen.
De illa paulo su-
pra.
p E Thracia poeta
ille fuit, quem in
canendi certamine
superatus musæ &
lyra priuarunt, &
oculis.

q Alia fabula de
Nausicaa Phœaciū
regis Kleinoti filia.
r τριβιβλιον.
* Οβωδον, οβω-
δον.

s Ex Enstatio in
Odyssæ legendam
h. 17. 15. d. ἀρετῶν
715.

t Erasmi prover-
b. Vultu virum facit,
v Εὐνοῖα μὴ δι-
εσθῆρας ἀνεπιτηδῶ-
ς Ad verbum, ad
disciplinarum per-
uigilantiam.
y Αἰσθητικὸς, cor-
poris ornam qui
non deceat.
z Alij: & idea
tributu nullus exi-
gat à nobis:

a Tragicorum ve-
stimentorum. Ho-
rat. De arte poet.
Lucian. περὶ τῆς
χόρας: Plutarch.
in Sympof. Quæst.
159.

tatione librum edidit, Italicam saltationem ab hoc Bathyllo scribunt cōstatam fuisse
è Comica^m, quam Cordaca nominabant, Tragicaⁿ, quam Emmelian, & Satyrica^o,
quam Sicinnin, à qua Satyrarum, scriptores Sicinnistas appellarunt. Huius repertor
fuit barbarus quidam Sicinnus. Cretensem fuisse nonnulli aiunt. Fuit autem Pyla-
dis saltatio fastuosa, operosa, mouendis affectibus idonea, Bathylli verò hilarior, vt
quæ saltationi rite gestulationem corporis accommodaret. Sophocles formosus
iple, ætate florenti, cum à Lampro & musicam adhuc puer didicisset, & artem sal-
tandi, post nauale ad Salaminam prælium circa trophæum cum lyra saltauit, nudus,
& vnctus, vel, vt quidam aiunt, vestitus. Idem cum Thamyris^p fabulam doceret, ci-
thara modos accinuit, & cum ageretur Nausicaa^q, summa corporis agilitate cum
pila saltauit. Grata fuit & sapienti Socrati Memphisita saltatio, cui operam nauan-
tem amici familiarisque sepiusculè cum deprehenderent, vt inquit Xenophon, sal-
tationem esse ille dicebat, omnis musices exercitationem. Verbum quidem ἀρχαῖος,
id est saltare, pro ἀρχαῖος, ἀρχαῖος, id est, moueri, & irritari, antiqui vsurparunt.
Anacreon,

*Pulehrys comis venusta
Grate Iouis celeriter
Stanim^g, saltare.*
Ion.
Insuperata re animo magis depresso, id est, commotus est, ac irritatus. Her-
mippus scribit Theophrastum ad horam conditam in Peripaton scholam suam ire
solicum, corporis nitido & exacto cultu, illicq; sedentem cum verba faceret, oratio-
nem sic institure, vt nullum gestum prætermitteret, nullam figuram corporis argu-
mento conuenientem. Itaque helluonem & gulosum cum aliquando imitaretur,
exerta lingua labra circumlinxisset. Curæ fuit & veteribus, vt vestem decenter col-
ligerent, ac eos irrideret quibus hoc negligeretur. Plato in Theæreto, illos putat
qui omnia promptè ac scienter ministrare quidem possunt, nesciunt tamen inge-
nuè apteq; vestem induere, & verborum concentum ignorare, & deorum fortuna-
torumq; hominum vitam rectè nunquam celebraturos. Andromedam Sappho ita
deridet:

*Moribus^s quedam male docta, prorsus
Rusticis, mentem fouet, atq; mulcet,
Quæ talos nescit sinuosam ad imos
Ponere vestem.*
Philetærus, siue Amphis,
*Ne pallium infra pectus demittas miser,
Ne supra genu aduoluas, rusticorum modo.*
Hermippus scribit à Theocrito
Chio, vt illiberalem, Anaximenis^t vestitum reprehensum fuisse. Callistratus Aristo-
phaneus in opere suo maledictis incessit Aristarchum, quod eruditioni, qua præditus
erat, vestis non congrueret^v, tanquam ad doctrinam comparandam^x id non nihil
conferat. Quamobrem Alexis inquit:
*Illiberale censeo nimirum ego
Per publicas vias ineptè^y progredi;
Cum aptè liceat: & nullo^z id dispendio
Constet nobis, nec aliunde vllus sumptus fiet.
Contra verò pariat id rectè utentibus
Animi magnitudinem cum dignitate, voluptatem spectantibus:
Vita, ornamentum: quis, quæso, tantum decus
Sibi non acquirat, si mentem habere se putat integram?*

Æschylus non tan-
tùm palliarum^a & abollarum decorum ac grauitatem excogitauit, quam æmulati
sacerdotes, & qui faces in sacris gestant ministri, iis induuntur, sed etiam multos sal-
tatorios gestus à se inuentos chori personis tradidit. Chamæleon igitur scribit ab
eo fuisse primùm formatos chori abiq; saltationum doctoribus, eumq; gestus cho-
ri præscripsisse, vt totam prorsus tragediæ dispositionem ac dispensationem in se
transulerit. Agebat enim qualis in scena personæ & fabulas, vt decet. Itaque Ari-
stophanes, (comico enim de tragicis sententiæ ac testimonio fides est habenda,
da,)

da,) Æschylus sic loquentem inducit:
Cestus choris instituebam ego suos.
*Troianos speculatus vidi
Cum venerunt huc mortuum^b filium
Priamo^c surrepturi, cum multis nunc bis, nunc illis gestibus.*
Telestis, siue Te-
lestes quidam, saltandi magister, multas quoque gestulandi species reperit, mani-
bus tam argutis, vt quæ pronuntiaret omnia manifestissimè declararent. Aristocles
scribit Telestem Æschyli saltatorem illam sic artem calluisse, vt cum saltaret Duces
septem Thebas^d obsidentes, res ab illis gestas saltationis gestibus euidenter oculis
subiecerit. Veteres poetas Thespian, Pratinam, Cratinum, Phrynichum, Saltato-
rios olim vocarunt, non ideo tantùm quia suas fabulas chori saltationibus accom-
modarent, sed etiam quòd præter suorum poematum actus saltandi rudes, si qui vel-
lent, eam docerent artem. Vinofus Æschylus, vt ait Chamæleon, tragedias suas
scribebat, quapropter ei Sophocles obiecit, etiam si ea traderet scriptis quæ oportet,
id tamen inscientem^e facere. Gentium peculiare sunt quædam saltationes, vt
Laconicæ, Træzonicæ, Epizephyriæ^f, Cretensès, Ionicæ, Mantiniacæ, quas ob ma-
nnum gestus Aristoxenus præfert omnibus. Saltandi certè peritiam rem præclaram
& sapiente viro dignam existimarunt, vt Apollinem Pindarus Saltatorem nominet:
Saltator, splendoris ac venustatis rex Apollo, instructe lata pharetra.
Homerus, siue Homeridarum^g quispiam in hymnis,

*Apollo,
Qui tractas manibus citharam, nunc dulce ferito,
Altius incedens, & pulchrius.*
Eumelus siue Arctinus Corinthius Iouem
saltantem inducit his verbis:
Saltat & in medijs hominum pater atq; decorum.
Theophrastus inquit, An-
dronem Catanensem tibicinem primum, cum tibia luderet, corporis motus aptos
& concinnos addidisse, indeq; veteres ἀρχαῖος^h, saltare dixisse, post eum Cleophan-
tum Thebanum. Illustres saltatores fuerunt Bulbus apud Cratinum, & Callian, Ze-
no Cretensis Artaxerxi charissimus apud Ctesian. Alexander in epistola sua ad Phi-
loxenum meminit Theodori, & Chryssippi. Timon Phliasus Sillographusⁱ Mu-
sæum^k, caueam esse dixit, irridens philosophos qui ibi alebantur, & tanquam aues
maximi pretij, incluse reti faginabantur.
*Permulti pascentur in Aegypto populosa
Pugnantes libris, ac semper digladiantes
Musarum in cauea,* vt de verbis rixari nunquam^l cessent. Hi profectò
oratores^m mensarij præ loquacitatisⁿ vitio oblitì mihi videntur oraculi Pythici,
quod adscripsit Chamæleon:

*Figinti ante canem, ac totidem post ipse diebus
Aedibus umbrosis tectus, medico utere Baccho.*
Mnesitheus Atheniensis scri-
bit, Atheniensibus responso Pythiæ iussu fuisse, vt Bacchum medicum veneraren-
tur. Alcæus Mitylenæus inquit,
*Pulmo rigatus nunc mædeat meo:
Exorta cælum senu Canicula
Peragrat: æstus est molestus:
Omnia nunc sitiunt, & arent.
Potemus, orta est sicca canicula.*
Eupollis scribit à Protagora^o Callian coactum
fuisse bibere, vt ante canis exortum vuidus esset pulmo. Nobis autem non tantum
exaruit pulmo, verum etiam propemodum cor ipsum, quamuis hæc loquatur
Antiphanes,
*A. Heus tu, quæso, viuere quidnam est?
Ad torrentium fluent a vides quotquot
Arbores noctu semper ac interdum
Irrigantur, qua magnitudine sint ac pulchritudine:
Quæ verò contrarijs locis tanquam sitiunt,*

b He. Iam.
c In Priami gra-
tiam.

d Æschyli trage-
diam que adhuc
extat.
e Quòd vino ex-
temulentia obru-
tus nesciret quid a-
geret.

f Sic diste à La-
criis Epizephyrijs,
portionem magna
Græciæ in Italia su-
pra Zephyrii pro-
montorium inco-
lentibus.

g Poetarum, quæ
Homero versibus co-
nati sunt imitari.
Homeridas Chios
Strabo lib. 14. me-
morat, ab Homero
genus repetentes,
componenda versibus
exercitatos, vel teste Prudant:
ὄδον αἰσῶν & ἀνεργί-
διον ἐκπλάον, ἰστίαν
τὰ παρὰ ἀσπίδι.
Vnde Homeridae
rhapsodiarum ve
plurimum cætores.

h Erasmi pro-
uerbio, Siculifare.
i Distertio sal-
forum ex mordaci-
um poëta, male-
dicus, qualis apud
Latinos Laborius.
εἰς τὸν ἀδελφὸν
σάινα.

k Musæum in Ale-
xandria regia do-
mus atque mensæ
fuit, in qua vt A-
thenis in Prytanæo,
sumptu regis victus
quotidianus præbe-
batur viri doctrina
na excellentibus, eū
honore amplissimo.
Iunius adagio, Bi-
bliotheca animata.
vide posthac lib. 15.
l Τῆς λογιστικῆς
verborum pugna.
m Τετραλογίται-
ετ.

n Τῆς γλαυκω-
ρίας.
o Plutarchus Qua-
stione 2. lib. 7. Sym-
posicon. Citatur
et hic locus lib. 10.
Plutarch. lib. 7.
ὀνομαστικῶν ποι-
ῶν. Aristotel. lib.
3. De part. animal.
Eusebius lib. 5. Pra-
parat. euang. Ma-
crobius ca. 15. 7. Sa-
turn.

Κυνοδογίας. Sic latini vni- dum est: Horat. ode 5. 4. Longae d' vnam, dux bone, serias Praestes He- speria, dicimus in- tegro Sicci mane die, dicimus vni di Cum sol occaso subest. Mendium, aut vinum, aut Ionem. Mendai vini me- minit Hermol. cap. 8. in Diofco. Mē- da Plinio Macedo- nia oppidum.

Victorius capit. 11. lib. 7. Var. Iunius adagio, Mens in pb- pina. Erasim. pro- uerb. Animus in co- rru. Posthac libr. 4.

Uliad. d. Ad verbum, Ci- bi desiderium amo- uerunt.

Aut exsiccantur, perire stirpitus. Hac locutis de aestuosa canicula quod bi- berent datum est. βρεχων, id est rigare veteres bibere dixerunt. Antiphanes: Qui abunde comederunt, βρεχων, id est bibere, oportet. Eubulus,

Stolidus ego, βρεχυμι, id est appotus venio. De temulentus: potauit hic: bibi ego per Ionem Mendium. Iam verbum α- ναπτειν, id est decidere, proprie ad animi statum refertur, nimirum animo cadere, consternato animo ignauium iacere, & contemnere. Thucydides libro primo: Victi pauxillulum αναπτειν, id est animum despondent. Cratinus hac dictione vitur in remigum conatu. Obnitere valide, & αναπτειν, id est, adducto remo te resupina.

Xenophon in Oeconomico, Cur remiges minimè sunt inuicem molesti: an quòd sedent ordine? ordine remis incumbunt? ordine αναπτειν, in humeros sese attol- lunt, & reclinant? ceterum αναπτειν, id est decidere, pro κατακειν, id est accum- bere, dixit Euripides in Cyclope:

Αναπτειν, id est, Accubuit grauem animam exhalans faucibus. Alexis, Illam deinde prope me inbebam αναπτειν, id est, accumbere. Ανακειν, de sta- tuis collocatis ac positis dicitur; quamobrem illos qui hac dictione significarent mensae accumbere, notabant & irridebant. Diphilus:

A. Ego aliquandiu ανακειν, id est, mensae accumbebam: respondet sodalis of- fensus illo verbo,

B. ανακειν: id est, statua suas. Philippides, A. Apud illum cenabat semper ανακειν, id est, accumbens: mox subdit, B. Itane statuas conuiuas habuit? κατακειν accumbere, & κατακειν accli- nari, conuiuiorum propria sunt, vt liquet ex Platone ac Xenophonte in suis Conui- uiis, Alexis:

Quam calamitosum est ante cenam κατακειν, id est, accumbere: Nunquam cuiquam tum somnus obrepserit: Nec, si quid dicatur, id quale sit intellexerit. Est namq, mens tum tota mense proxima. Aliquando in hoc significatu re- perias & verbum ανακειν, sed admodum raro. Satyrus apud Sophoclem illa dictione sic vsus est:

Ignis me si exurat, in mediam cernicem vel ανακειν, id est, accumbentis Hercules insiliam. Aristoteles in legibus Hetruscorum, Cenant, inquit, Hetrusci cum vxoribus, sub iisdem aulaeis ανακειν, id est accumbentes. Theopompus:

Postea nos composit animus, Mollissime ανακειν, id est, accumbentes in triclinio Telamonis, flebilibus gementes vicissim modis. Philonides, Quod diu est, vt videre licet, ανακειν, id est, accumbo iam horis decem.

Dixerunt & veteres κατακειν, το απογευμα, id est, degustare. Apud Homerum sic Achillem Phoenix affatur:

Nilq, domi cum quoquam alio κατακειν, id est, gustare volebas. & alibi: Viscera quando illi, κατακειν, id est, gustarunt. Etenim viscera, quae pauca sunt, adstantium numerosa turba tantum degustat. Priamus etiam Achillem sic alloquitur:

At nunc ipse cibum gustauit. Fuit enim consentaneum in aduersa fortuna Priamo cibum tantum gustari, quia luctus satietatem non permitteret. Quamobrem idem nullo profus gustato cibo iacet αειν, & αειν, id est, ieiunus, ac impastus. Si quando verò poeta expletum cibo hominem indicet, verbo κατακειν numquam uti- tur, sed alijs quae satietatem innuant, qualia haec sunt,

At postquam oblectati epulis: Placauerunt famem. Posteriores autem iunioresq; de pleniore cibo κατακειν dixerunt. Callimachus:

Colloquio, & verbis, κατακειν, id est, pascat incundius ipse. Eratosthenes: E prunis raptae carnis tum frustra, κατακειν, id est, vorarunt. Assae: venandi fuerat quae capta labore. Iam verò vt, quod ait Lyricus poeta Thebanus,

Thebanus, lignum agglutinem ligno, Selencus apud Homerum inquit, δ' αειν δ' αειν, id est, conuiuium opiparum & lactum, transpositis literis esse δ' αειν, id est vi- ctum, ac pastum. Est tamen probabilius & το αειν, id est à dispartiendo δ' αειν vocatam fuisse. Apud Homerum non viri tantum, sed etiam foeminae pila ludunt: disco verò & iaculis viri, concinnò quodam motu corporis. Oblectant sese tum di- sco, missilibusq;. Ea namque voluptate leuatur malorum quae patiebantur sensus, Porro ad venationem ferarum omnigenarum, tanquam ad meditationem periculo- rum quae in bellis adeuntur, iuuenes procedunt, indeq; facti robustiores ac saniores turrium modo aduersus hostes se comparant, illosq; obiectis corporibus, ac collato pede telis incessunt. Illis etiam compertum fuit lassitudini omnifariam balnea me- deri, vt qui maris aqua neruis quidem vitilissima defatigatis membris auxiliuntur, de- inde musculos labore distentos in folijs humore dulci perfundant, mox vngant pin- guedine, salis vt aquis antea perfusa, corpora minus obdurentur. Itaque reuersi exploratores,

Sudorem multum detergunt aquoris vnda E femorum coxis, suris, ac vertice summo. & ita refrigerati, In nitidum solium descendunt, atq, lauantur, Membra dein pingui lotis vnguntur oliuo: Ad cenamq, sedent. Est & alia curandae lassitudinis ratio, quae fit capitis irrigatione:

In caput atq, humeros fundit gratum ipsa liquorem. Solium enim aqua spi- raculis cutis vndique circumfusa obsepiat sudoris excretionem, veluti si cribrum in aqua proicias. Nam ex cribro nihil effluet, nisi attollatur, vt apertis foraminibus hu- mori foras exituro via pateat, quae Aristotelis sententia fuit in Quaestionibus natu- ralibus, vbi causam inuestigat, Cur qui sudant siue calida siue frigida lauent, sudare desinunt, nec iterum sudant priusquam è folio discesserint. In heroum cenis appo- nebantur & olera, quorum vsum illis cognitum fuisse apparet ex his:

Illic postremus porri fuit ordo comati. Quin & cepis vescabantur, quamuis pessimi fucci: Composituris iam cepa elixa coquatur. Colendarum quoque arborum, & fru- ctuum colligendorum studium non defuisse illis poeta testatur: Illic vicinèq, pyri, ficusq, senescunt. Arborum autem frugiferas pul- chras poeta vocat:

Pulchra vbi nascitur arbor Et pyrus, & malus, ramosaq, punica: illas verò quae ad lignationem & ma- teriam caeduntur, longas seu proceras idem appellat, vocibus his appositis illas distinguens: Longa vbi nascitur arbor Populus, atq, alnus, caelumq, cacumine tangens Recta abies. Arborum quidem fructus edules in vsu fuerunt vel ante Tro- iana tempora: ideoq; Tantalus ne mortuus quidem cessat fructum apperere, si, vt aiunt, deus ille cui poenas luit, propius accedens, veluti qui baculis animantia bruta regunt, ab illis quibus frui cupit, tum aspellit, & abigit, cum arripiendi proxima spes & maxima est. Laerti patri Vlysses in memoriam reuocat sibi puero quae dedisset,

Dena mihi genitor pyra quondam ac terna dedisti. & quae sequuntur deinceps. Pisces illos esitasse palam est ex Sarpedonis verbis, qui Troiam in potestatem reda- ctā Panagri retis inquit capturae similem esse. Eubulus comico sale lepidè per iocū ait,

Pisces vbinam comedisse Homerus dixit Quendam è Graecis carnes assabant illi tantummodo: Etenim nullum elixasse ex ipsis refert. Quin nec scortum in castris vllum fuit: Itaq, per annos Achini mastuprati sunt decem, Acerba proflux militia, qui oppido Vno potitè, latiore multo podice

α Pindarus, Comp- petet adagii, quo- ties similibus ad- duntur similia. E- rasim. adag. lino li- num necis. Cita- tur & rursum hoc proverbium libro sexto. Interiectus po- tius litera est, quam interpositio.

Uliad. 12.

Odyss. 11.

Aristoteles se- ctione secunda, qua- stione item secunda, hoc sic proponit, cur membra, etiam si ante calida sint, aqua calide im- mersa non sudant? causam reddidit, corporis vitiosum excrementum esse sudorem: prohibe- ri verò ab aqua ca- lida eius liquatio- nem, quia calorem autorem liquatio- nis educit aqua te- por.

Odyss. 11. Que fructum esculentū vngunt, d Odyss. 11. Odyss. 11.

Gens ea bellicosissima hostem nunquam vicit auspicis suis, sed cum alijs supplicis firmiter.

Erasm. adagio, Capra Scyria.

Hi vestis et vestitus et suppleti coniectura. cotzabisi ludis et Latagum asphicatur lib. 15.

De Omopione supra pag. proxima.

Junius adag. Phenicium mendacium, per quod de Elia legi. Eufrasius ad Elia: animi solatia. De Phenicium moribus Erasm. adag. Phenicium comitamentum, et adag. Phenicium pacta.

Victis barbaris, ducis Miltiade.

Erasm. adag. Nati silphium.

Straabo lib. 15. Plin. cap. 17. 4.

Inde vini Maronem Cratinus appellat. Alij a Marene Evanthis filio Maroneum vinum dictum volunt, nepe Thracium illud generosum, de quo supra.

Dixi de nota.

Erasm. adagio, sine Cerere.

Junius adagio, Nectar spirat.

Psythium et Melampsythium Plinia. Pasi generosum saporum non vini refertur.

Deurique barbaros.

Deurique barbaros.

E Peperetho insula ante montem Atho sita.

geto Lacedaemoniam canem, perniciosissimum animal comparari vult aduersus feras: ad mulctram capras Scyrias lacte plurimo abundare: Argiuam armaturam esse praestantissimam: currus ex fecundissimo Thebanorum agro: rhedam ingeniose fabricatam quaerendam e Sicilia. Critias:

Cottabus e Sicilia terra pulcherrimum opus: quod Pro signo latagum tactibus obijciunt.

Hinc currus Siculus, Drepanensis tinctaq; lana, Qua vestis norunt texere delitias.

Thessalica est, qua sessa quiescunt corpora sedes, Milesius lectos conficit egregios,

Ac Chios vicina mari, vrbs quondam Oenopionis: Ex auro sculptas Thuscia dat phialas:

Magnificasq; domos ex are ornantia vasa: Phenicium inuentum littera nempe loquax.

Currules fellas Thebani sunt fabricati: Portandis Cares mercibus apta suis

Nauigia, et lembos, domini maris: at rota, terra Fornacisq; simul splendida progenies

Fictile, permagnum quod nostris adibus usum Exhibet, inuentum est Cecropij populi:

Erexit qui praclaras ad Marathonam trophaea.

quibus postremis verbis commendantur, & meritò quidem, ex Attica fictilia. Eubulus verò laudat e Cnido siglina vasa, e Sicilia lances, e Megaris doliola. Antiphanes excellere putat Sinapi Cyprium, ac Scammoniae succum: Nasturtium Milesium: Cepam Samothraciam: Silphium siue Maspetum e Carthagine: Thymum Hymettium: Origanum Tenedium. Perfarum reges vinum Chalybonium tantum bibebant. Posidonius in Damasco Syriae gigni tradit, illicq; fatas a Persis vites. In Adriatici maris insula Iffa, scribit Agatharchides vinum nasci, quod cum alijs collatum antecellere bonitate comperit est. Chij Thasijq; vini meminit sic Epilycus:

Saccatum Chium, Thasiumq; vinum. Vinum Lesbium, mea sententia, id est, quod Maron expressit: Clearchus:

Lesbio vino potu suauius aliud nullum est. Thasio Lesbioq; vino reliqua diei parte madet, ac lautè se curat.

A. Propitius istic Bacchus est, cum Lesbium vilissimo paretur. B. Ad nos aduehunt.

Vel Cyathum in aliud oppidum si quis ferat, Mox deprehenso bona sacra publica.

A. Miki Pramnium e Lesbo admodum vinum placet. B. Permulta sane hic gutta Lesbia bibitur.

Opsonij appetentiam valde excitant Vnguenti odor, corona, vinumq; Thasium.

Adest Venus, ubi magna rerum copia: Contra illa miseros odit ac fugit viros,

Thasium nactus, aut Chium, Aut vnde nectar stillat e Lesbo vetus.

Postquam ille bibit Psythium lenè, ac merum, Pectus mihi sitibundo aceto percutit.

Diluti Psythy congium. Aristophanis fabulam, cuius titulus est secundae cerialia celebrantes, Demetrius Troezenius inscribendam putat, secundae quae cerialia celebrarunt. In ea fabula comicus meminit Peperethij.

Vt Pramnium vinum bibas nunquam suam, Neq; Thasium, aut Chium, neq; Peperethium:

Aut aliud ullum experrigat quod mentulam. Est ad manum Leucadium, est e Messenium

Alexis: Idem:

Ephippus: Antiphanes,

Eubulus:

Meminit & is poeta vini Psythij:

Anaxandrides:

Eubulus:

Non

Non potui ingratum villum.

Pocula cum Seruatoris Iouis hauseris ipse, Excellens bibito, canum, vetus, & generosum Vinum, cuiq; comam niueus flos contegit vdam, In Lesbo natum, qua falsis cingitur vndis.

Byblina vina probo Phoenice qua sacra gignit: Lesbia non tamen his conferris censeo iustum.

Nam nihil assuetus subito si Byblina gustes, Illis Lesbia tu minus esse putabis odora,

Tempore pralongo nimium fragrantia quod sint: Inferiora tamen gustu sunt. Lesbia namq;

Quam vino, Ambrosia sanè propiora videntur. At verò si quis nugax, leuis, atq; superbus

Phoenices clamet vinum omnibus anteferendum, Stultitiam fatui vesaniam negligit prudens.

Est porro Thasium generosum, ac suave bibenti, Quod multis annis molluit tarda senectus.

Vrbibus ex alijs posim laudare racemos, Monstrare e proprio cuias sit nomine palmes,

Vno sed verbo nihil hac ad Lesbia vina. At quidam gaudent, obnixè cum sua laudant.

Nuces, pumica, & alias e Phoenicia cupedias, exiguas palmei vini amphoras. Idem: Palmei vini cadus subtus quidam apertus est.

Mendacium at ille si videt forte vsquam Aetate pubescens sequitur, & tandem ait,

Eheu mihi, quam lenè, & album, tres feret. inducit plura vini genera recensentem:

Mendacium vinum celestia numina me iunt: Mollibus in stratis, & qua Magnesia gignit

Lenia: tum Thasium, quod mali spirat odorem: Arbitror hoc equidem cunctis praeclere viniis,

Inculpatum si demas ac nobile Chium. Est e vinum aliud, Sapprian plebs nomine dicit,

Quod reclusa cadi summi dum labra patefunt, Purpureas violas redolet, suaves Hyacinthos,

Atq; rosas diuinus odor, diffusus in ades Nectaris afflatus dispergitur, Ambrosiaq;

Nectar ego prorsus vinum hoc existimo purum. Coniue prae potandum hoc, si sit amicus:

Ast inimicus si fuerit, vinum e Peperetho.

Phanias Ereffius scribit, Mendacium pendentes in vineis uas elaterio rigare, ideoq; aluum mollire vinum quod ex illis fit. Themistocles a Perfarum rege Lampfacum dono accepit, e qua sibi vinum haberet: Magnesium, e qua panem: Myunta, e qua obsonium: Palaecephin, & Percopen, e quibus vestes ac stragula. Imperauit & rex stolam vt barbaricam indueret, antea haec omnia largitus Demaratho, cui permisit & generis suis peculiarem vestitum, vt omnino a Graeco post abstineret. Cyrus etiam, magnus ille, Pytharcho Cyziceno quem diligebat, oppida septem donauit, vt autor est Babylonius Agathocles, Pedasum, Olympium, Camantium, Scepta, Artyphon, Tortvren, quibus opibus insolescens & ad insaniam vsque elatus, patriae tyrannidem affectauit, coactis aduersus eam copiis. Verum Cyziceni in eum irruentes seipos tutati sunt, coertim, impetuq; precipiti cum inuaderet, periculum tubeentes. Lampfaceni Priapum venerantur, qui cum Baccho idem est: nempe illius epitheton & adiectiuum nomen haud fecus quam Thriambus, & Dithyrambus. Mitylenaei vinum suum dulce Prodromon

Archestratus Deipnologus:

o Οινολογία, p. Ceterum ens, rator.

q Prims potio, meraca, quilibet tantum, ubi ubi benedicta, sunt apud doli, μόνος, boni Genij: deinde cum arbitrio suo quisq; diluisset, nomen Iouis Seruatoris praefabatur. Erasm. adagis, Seruatori tertius: Philotesius crater: Bone firmus.

r Καρποφορτία, aquae patronissimum.

s Byblos, oppidum Caelisria, ad Libanum.

t Αλαζονοικωμοφλόρα.

v Φοινικία, uνα-λιουσία. Αλιφάλας e palma laucias.

w Βίξ.

x Οίσι, hic e u-φερωνος έστ, eκ λώπης, letantis est, non dolentis.

y Sub aqua paries, vide prouerbis, aut tria, aut quatuor, que, at nō quatuor.

a Thessalia pars vicina Pelio.

b Adeo vetus, ut praesentio putre, rictidum, e uquam cariosum videtur.

c Iunius adagio, Nectar spirat. Erasm. prouerb. Nectaris flos.

d Ereffus Lesbi oppidum.

e Macedoniae populum.

f Succo cucumero aggressis.

g Vitem extimā ad talis vsque demissam.

h Aristonij filio, Lacedaemonum regis, qui a Cleome-ne regno pulsus, ita quam spuris, ad Darium transiit.

i Quam aduerfus Craciam concitauit. Herodotus lib. 6.

k Quod primus triumphauerit de Indu.

l Vt e diphis, e diphis, quod bis natus sit. Vide Gyraldum.

Palmei vini Ephippus meminit:

Palmei quoque vini Xenophon meminit in expeditione Cyri: Mendacium verò Cratinus:

Hermippus alicubi Bacchum

mon vocant: alij nunc Protropon^m, nunc Prodromon. Est & Icarij vini magna claritas. Amphis:

In Thurijs oliuim: in Gela lenticula:

Ex Icaro vinum: Carica Cimoliaⁿ.

Eparchides scribit in Icaro nasci Pramnium, vini genus, nec dulce, nec crassum, sed austerum, durum, & insigniter validum: quali Aristophanes scripsit non delectari Atheniensem populum. Atheniensibus, inquit, nec placent asperi & horridi poetæ, nec immite Pramnium vinum, quo & supercilium & alius corrugatur, sed quod maturum nectarea salua bene olet. Semus in Icaro scopulum esse prodidit Pramnium, & iuxta eum spatiosum montem, à quo vinum Pramnium appellatur. Quidam id ipsum Pharmaciten^o etiam vocant. Icaron hanc insulam Ἰκαροῦ νῆσον^p nuncuparunt à piscium copia, vt Echinadas ab echinorum multitudine, Lagusas à frequentia leporum, promontorium Sepiam à numerosis circa illum sepiis, & alias Phycusas^a ac Lepadufas simili ratione. Vitem, quæ Pramnium Icarium fert, Eparchides tradit ab externis lacra appellari, ab Oenoënsibus, Dionysiada^r. Est autem Oenoë eius insulae oppidum. Didymus autor est Pramnium vinum à vite quam sic appellant, nuncupari: alij peculiari nomine sic nigrum vocari putant: alij in vniuersum, quod in longum tempus durat, quasi παραμύθειον^s, permanens; alij quod ferociam^q mitigat. Mitscunt enim, ac mansueti fiunt quibus id bibitur: Vinum ex oppido Acantho laudat Alexis his verbis:

A. Dic, tuas es? B. Achambius. A. tu per deos

Vini optimi cuius, ferus & acerbus es?

Tu ciuitatis^t moribus nomen tue

Refers: tuorum ciuium ingenium deest.

Alexis Corinthij meminit, vt in sua-

nis, & asperi:

Vinum adfuit peregrinum. Corinthium

Tormenti cruciatus est.

Idem & Euboici:

Euboicum largius cum bibisset.

Archilochus cum nectare confert Naxium.

Alicubi idem ait:

Hasta^a maza subacta mihi est: vinumq; paratum

Ismaricum: hasta nos nitimur & bibimus.

Strattis laudat Sciathium:

Vinum viatorem quidem monet, vt bibat,

Nigrum, Sciathium, temperatum, par^r pari.

Achæus Biblium commendat:

Excepit is vini Biblii poculis.

Sic autem vocant à loci cuiusdam nomine.

Philinus:

A. Præbebo Lesbium tibi, ac Chium. B. Papa.

A. Mendacem, Biblium, crapule vt nil sentias.

Epicharmus à quibusdam

Bibliis montibus vocatum ait. Armenidas Bibliam Thraciæ partem esse tradit, quam Tisaram & Oesymam vocant. Thraciæ quidem ob vini quod fert præstantiam, ac vicinorum ipsi locorum magna fuit celebritas.

E Lemno appellant^r vino naues & onusta.

Hippias Rheginus, quam vitem

ἐλάση^s, id est, tortuosam, dicebant, Bibliam vocatam fuisse tradit, eamq; Argium Pollin, qui regnavit Syracusis, primum ex Italia Syracusas inuexisse. Quamobrem quod dulce vinum Siculi Pollium nuncupant, Biblium fuerit. Priscum oraculum fuit;

Turbida vina bibas, qui non Anthedone vinis:

Non Hyperia sacra, vbi defacata bibuntur.

Aristoteles libro de Træzeni-

rum republica scribit, illos Anthedonias^y vites & Hyperias vocasse ab Anthedone quodam, & Hypero, vt Alpheias ab Alpephio quodam, vno ex Alphæi posteris ac nepotibus. Alcman vinum Apyrum^r, & flores olens, memorat alicubi, è Colli- bus quinque^a, qui locus à Sparta septem stadiis distans est. Probat & idem, quod nascitur in prædiario castello quodam Denthiadum, nomine Denthin, Oenunte Oenuntiaden, Onoglis Onoglin, Stathmis Stathmiten, quæ Pittanæ loca vicina sunt, & præterea, Parystium, ac insuper Carystium, prope Arcadiam. ἄρωρον^s autem is vocat, quod decoctum non est. Nam sapa etiam ac defruto quondam vsu sunt. Poly-

m Πηγαστον, & ἀγιδέγον, Latini propriè vocant, Licium vinum, quod calcatis vitiis fuit, non torculo pressis. Tale fuit Lesbium, gustu aliqui dulce. Plinius exposuit vinum spate fluens antequam calcetur vna. n Cimolus insula Melo propinqua, vna ex Cycladibus. o Quod miscendum est componendum medicamentis sit vtile. p Piscosam. q Quod abundet alga, & conchis lepadibus. r Bacchicam. s ἄρωρον, à λένω, i. lenuendo. t Nam ἀρωρον, spina est, ἀρωρον spinosus, truenlens. * Tale fere scho- lion Hybris lib. 15. cuius initium, Pro magnis mihi sunt dimiis, &c. y Vnde lib. 10.

x Cuius hic sit verus non indicatur. Homerich esse putat.

y Anthedon in Peloponneso portus est ciuitas. Hyperie insula vna ex Cycladibus. Hyperia, in Thessalia fons. z Minime decoctum. a Πιτυρόριον Hermol. vocat.

lybius excellens vinum Capuz nasci scribit, ἀνέδωδ' ἐλγυ, id est arbutium^b nuncupant, quocum nullum sit comparandum. Alciphron Mæandrius circa Ephesum vicum montanum esse prodit, oim vocatum Latoida, nunc autem ab Amazonis Latoreas nomine Latoream, in quo vinum Pramnium gignitur. Timachidas Rhodius vini genus esse Rhodi scribit *ῥοδίου*, Passo oppidoquam simile. Cui defrutum adicitur, Glytrin^r vocant. Polyzelus Antitem^d vini Rhodij genus memorat: Plato comicus, Capnian^e, in Italiæ Beneuento præstantissimum. Amphin^f, improbum vinum Socrates appellat. Vbi sunt & anti qui potione quadam ex odoribus concinnata, quam Trimma, id est, intritam, vocauerunt. Theophrastus libris de Historia plantarum scribit in Herca^g, Arcadiæ oppido, vinum fieri, quod insaniam viris, sterilitatem mulieribus importat: aliud circa Caryniam^h Achaia: vitis genus esse, cuius vinum prægnantium feminarum partum abigit, aut si vnam edant grauidæ. Vinum qui Træzenium bibunt, generare negantur. Thafis duplex vinum sit, alterum soporiferum, alterum quo fugatur somnus. De Anthosmiaⁱ vini præparatione Phanas Ereusius ita scripsit, multi circiter quinquaginta congiis, vinum affundi marinæ aquæ, & ita fieri Anthosmian: ac rursum: Anthosmian valentiosem fieri ex nouellis vitibus, quam ex vetustis: ac deinceps: Conculcata cum aliis acerba vna, quod reconditur vinum Anthosmian fieri. Theophrastus scribit, quod apud Thafios in Prytanæi conuictu publico datur, esse mirificè iucundum, quia cõditum sit immixta farina melle subacta in fictile dolium, vt odorem ex se vinum iaciat, delecto vero ex immerfa farina trahatur. Subdit postea idem scriptor, in odoru si quis & durum misceat cum fragranti & molli, voluti cum Heracleotico Erythræum, iucundam fore ac salubrem mixturam eiusmodi, quod alterum lenitatem conferat, altero ventriculus roboretur. Apud Poseidippum Myriten, sive Myrinen^k legimus, vini genus:

Vile hoc facit sium: est celebris Myrines.

Apud Stratiden Hermes potionis

species est. Chæreas vinum esse Babylone tradit, quod Nectar indigenæ vocant.

Verum^a est quod iactatur, aqua iam non modò vina

Partes, sed quidquam laudis habere volunt.

Non enim, vt inquit Poëta^l

Ceus,

Est negligendus Bacchus, vt vinacea.

Vinum aliud giluum^m est, aliud nigrum,

aliud album, quod natura tenuissimum, ac calidum, vrinas mouet, concoctionem iuuat, sed quoniam superiora petit, igneo calore caput ferit: nigrum expers dulcedinis, adstringit, & alit plurimum: quod verò subdulce est, copiosius alimentum suppeditat, quam vllum ex albis, vel giluis. Nigrum certè quod dulce est, accessu transituq; suo lenit, & humores valde spissans caput minus infestat, quæ dulcium natura est, moratur circa præcordia, ac, quod scripserunt Diocles & Praxagoras, ideò spiritum educit. Nigrum vinum, inquit Mnesitheus Atheniensis, nutrit copiosissimè: album tenuissimum est, vrinasq; ciet valentissimè: giluum potenter siccat, & imprimis est vtile concoctioni. Quod maris aqua scitè ac diligenter conditum est, caput nulla crapula grauat, alium soluit, ventriculum mordet, & lancinat, flatus gignit, concoctionem cibi promouet. Myndium huiusmodi est, & Halicarnasium. Quapropter Menippus Cynicus Myndum ἐλαπόριονⁿ vocabat. Cum aqua marina quod satis est temperatur. Rhodium plus accipit. Cui largius admiscetur, inutile est. Insularia vina^o cum voluptate bibuntur, & ad quotidianum vsu incommoda nõ sunt. Ex iis Gnidium sanguinem procreat, abundè nutrit, alium sollicitat, sed largiore potu ventriculum exoluit. Lesbium minus adstringit, & lotium magis prouocat. Ante reliqua Chio gratia est, præsertim ei quod vocant Aruisium, differentia triplici: Quoddam enim austerum est: alterum subdulce: tertium inter illa sapore medium, ἀνέδωδ' ἐλγυ^p nuncupant. Austerum palato aridet, multum alimenti præbet, cum vrina magis expellitur. Quod subdulce est, largitus nutrit: plenitudinem corporis efficit: alium mollit. Autocraton vsu facultateq; medium est. At in commune, Chium ad concoctionem valet, copiosè nutrit, sanguinem optimum generat, blandissimè est, ob insignemq; vim suam plenioris corporis molem auget. Ex Italicis vinis sua-

b Ex arbutius maritatisq; vitis ex populis: nempe Falorium, Cæcium, Scinum, & id genus alia. c Tanquam fistulatum: Passi genus, qualia sunt Parachycon, & Diachyton Plinio: vel defruto, quod Græci μαγγύρα & ἰνῆρον & ἰσάγον appellant, condicunt, quidam legit Apochyton. r Fortassis, Glycyn, id est, dulce. d Hermolaius legit Autiten. e Infusatum vertit Hermol. sicut vinum sufficiatur vt coloris retulisset, vt præterea matura vitæ traheret sumi tenore. Columella. f Nimirum dubiè, & figax. g Apud Theophr. ca. 10. 9 Heraclea. Plin. cap. 18. 14. h Apud Theophr. Calytniam. Victorius cap. 11. 7. Variarum lect. i Florem & violam olentis, odoratum, odoriferum, mirè fragrans, interpretantur. k Quidam id esse volunt, quod ex Fabio Dortheo, & Plauto Murbinu vocat Plinius. Ab inuenio Græci nomen impostuerunt, vel quod aromatis sit condicium, vel quod in flax vnguenti suauem odorem exharet. l Non solum pro potione vt sint, vtent aquas, sed etiam laudem quandam sibi peculiarem vident, pro natali, gustus, odoris, coloris, & aliarum id genus rerum varietate. m Simonides, aut eius nepos Bacchylides. n Kippu. o Que ex insulis Cycladibus & Sporadibus aduehantur, Aegæi, Ionij, Græciæ maris. p Impermixtum, & syncerum. Aliud est ἀνέδωδ' ἐλγυς Pollici, tam exile vt diluendum non sit.

uissima & gratissima sunt Falernum, & Albanum. Horum quod diutinum inueterauit, quia medicatum sit, perquam celeriter capitis dolorem ac grauitatem excitat. Quod Adrianum vocant facile transpirat, & digeritur, omninoq; molestia caret. Premenda sunt illa vina ante statum aliquod tempus, deinde sub dio in aperto loco exponenda, nimia ut illorum uehementia distilletur. Iucundissimum uinum, ubi confenuit, Coreyraum. Zacynthium & Leucadium, quia gypsum doliis immittitur, caput offendunt. E Cilicia quod Abaten nominant, aluum tantum laxat. Coe, Myndio, Halicarnaseo, & cuius largiori maris aqua condito duriores aquae congruunt, ut fontana, & pluuia, si per tubulos colata defaecataq; sit, & ut subsident quae aliena sunt, asseruata diu in cisternis. Quamobrem Athenis, & Sicyone, ubi suppetit aqua ciuimodi, praestant haec uina. Ei uero cui parcius admixta est maris aqua, aut si quod potentiùs adstringit, ut Chio, ac Lesbio, conuenit aqua lenissima & blandissima.

q Erasmi adagio, iugens telum necessitas.

A. O lingua prudenter diu qua iam files, Negotium hoc subire quo modo potes? B. Necessitate nil quidem est onerosius.

r Marcellini Plinius uocat, Marii Strabo.

Arcana cogit quae retegere principum, inquit Sophocles. Maræoticum uinum, quod etiam Alexandrinum uocauerunt, à Marcia lacu vicino Alexandriae, & urbe lacu propinqua, quondam amplissima, nunc uero pago, nuncupatur, cui nomen indidit Maro vnus ex iis qui cum Baccho militauerunt. Frequens in eo tractu uinea est. Vna cum manditur, saporis iucundissimi. Uinum autem praestantissimum, album, suaue, tenue, suauiter olet, in uenas promptè distribuitur, uinas ciet, caput non attingit: & tamen hoc anteit bonitate quod appellant Tænioticum. Est autem Tænia oblongus quidam in illa plaga locus, ubi genitum uinum ex albo nonnihil pallescens, pingue quidpiam praese fert, quod aqua mixta paulatim diluitur, non aliter quam mel Atticum aqua addita liquefcit. Uinum hoc Tænioticum, praeterquam quod potu mirificè placet, & odore quodam eleganti, uelut aromatatum, delectat, leniter adstringit. Sunt etiam circa Nili decursus, & quacunq; fluuius labitur, uinae creberrimae. Harum uino sigillatim suus peculiaris gustus, ac color. Antepositur reliquis quod circa Antyllam oppidum, ab Alexandria procul id non abest, prouenit. Eius ciuitatis redditu ac uestigalia Persarum Aegyptiorumq; reges ad cinctuum impensas uxoribus dabant. Quod in Thebaide nascitur usque adeo tenue est, praesertim circa urbem Copton, tam facile digeritur, & cito coquitur, ut citra noxam agris in febre concedant.

r Praeoccupatio, lectori molestè ferre non uult, quod Aegyptius ipse, nepe Naucratis, Aegyptia ymalauder. r Arrogans sui ostentator. Erasmi prouerb. Te ipsum laudas. Suidas. r Idem apud Pausaniam legitur in Eliahi secundum, a Dioscoridi Zythum, & Curmi.

r Kad deus uoluntate, inquit Aeschylus. Erasmi prouerb. Ad uicium str. r Ad arcendam ebrietatem.

r r uicium Leo pardu cap. 35. libr. 9. Castigat.

Laudes tuas, ut Astrydamas, hic praedicat Vxor. Tragicus poeta fuit ille Astrydamas. Theopompus Chius memoriae tradidit, uitem ad Alpheum flumen in olympia repertam fuisse, & quodam loco ab Elea stadiis octo distante, per festos Bacchanalium dies incolas uacuos tres lebetes, coram aduenis obsignatos postridie cum aperuerint, uino plenos offendere. Hellanicus scribit in Plinthine oppido Aegypti primum inuentam fuisse uitem: quae de causa Dion Academicus uinosos ac bibaces Aegyptios esse inquit, ac quoniam ob egestatem uino multis carendum esset, excogitatum apud illos inopiae solatium, ut uinum ex ordeo confectum biberent, cuius potu adeo laxati sunt, ut canerent, saltarent, & quae solent ebrii, facerent omnia. Aristoteles scribit, eos qui uino remulenti sunt, in facie pronos uergere, qui uero zytho, in caput resupinari, quia ut nimio uino caput grauatur, sic zytho ueterinosum sit ac somnolentum. Vinolentos Aegyptios fuisse hoc ostendit, quod apud eos tantum in cenis statutum est, ante omnem cibum brassicam elixam comesse, & ad comotationes ita sese praeparare. Multi sane ut ab ebrietate uindicerentur, praesumunt brassicae semen. Quin & in qua uite brassica nascitur, inde uinum exilius: quamobrem Sibaritae, ut inquit Timaeus, antea quam potarent, brassicarum esu se muniebant. Alexis:

Heri bibisti plus satis: nunc graue caput, Sentis, medendum est huic malo ieiunio: Deinde brassicam tibi dabit quispiam Elixam.

Eubulus alicubi: Vxor

Vxor mihi rhabphanum si tu afferas, Hanc crapulam è uestigio discusseris Ne fallor omnem. Antiquos Rhabphanum brassicam uocasse monstrat Apollodorus Carystius:

b Erasmi prouerb. Crambe bi postea.

Rhabphanum scio uocare nos: at hospites Vos brassicam: quid interest esse hoc feminis Putas?

Anaxandrides:

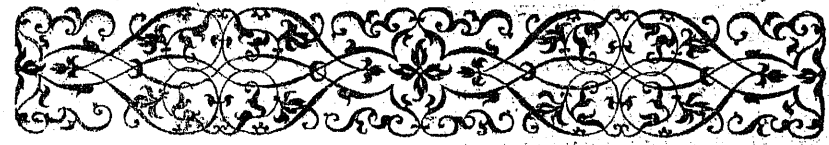
Si lauabitis, Rhabphanumq; multam edetis, haec mox desinet Vexare vos capitis grauedo: frontibus Nubem insidentem tristibus dispergite. In crastinum Rhabhani loco nos balneum Quod crapulam sanet tuam parauimus, Nullum remedium est ebrijs parauimus, Quam se molesti quidpiam forte accidat Subito, etenim mirum in modum illud dissipat Eiusmodi nugas: Rhabphanus ut non magis Ad id ualeat. Brassicae hanc facultatem licetis mandauit Theophrastus, & hoc praeterea, uitem etiam, dum uiuit, odorem brassicae auersari.

Nicochares:

Amphis:

c Iunius adagio, Nubem summouere. Erasmi adagio, fontem exporrigere. Horat. Demo suo periclio nubem.

HACTENVS quae in exemplari Graeco uerbis constant, omnia, paucissimis exceptis, uerbis reddidimus: at quoniam oratio numeris adstricta obscurior est, atque laboriosior, nos quae sequuntur deinceps poetarum citata carmina, libera & soluta uertemus, nisi forte aliquando quaedam animi causa sic interpretari libeat.

EX ATHENAEI DEIPNOSOPHISTARVM LIBRO SECVNDO.

AGNAM dici partem somno me dare, quietiue indulgere, non permiserunt uarij quos hucusque sermones habuisti. oivov, Uinum Colophonius Nicander uocatum censet ab Oeneo.

Qui uinum pateras Oeneus diffudit in amplas, oivov, Vino, quod retinet nomen dedit. Melanippides Milesius: oivov, Vinum, here, ab Oeneo cognominatum. Hecataeus Milesius praefatus in Aetolia uitem primum inuentam fuisse, subdit, Orestea Deucalionis filium ad Aetoliae regem uenisse, illiq; caudicem peperisse canem suam: quem cum defodi iussisset, natam ex eo uitem uis onustam: ac ideo gnatum suum oivov, id est Satorem, appellasse, nepotemq; ex illo genitum Oenea, a uite scilicet, quam prisca illi Graeci oivov, nuncupabant: Aetolumq; ab Oeneo fuisse procreatum. Plato in Cratyllo uocis (oivov)

(ὄν) rationem & originem indagans, sic inquit notatam fuisse, quod animum nostrum impleat... Idem simili ratione cibarioria vocare solet...

a Varro in Satyris, Est modus in... b Victorius cap. 1. 8. Var. c Hippocritus. d Vinum vetus, ac nouum. e Quoniam ingenium cuiusque...

Menelaus dy fecerunt optima vina... Diphilus Comicus, Quae tristes hominum curas dispellere possint... Philoxenus, Ignauis, ut audeant: ut fortes sint, timidis.

Indomitum puerum, taurino aspectu toruum... Mnesitheus inquit, Iuuenem, non iuuenem mitissimum amorum grauitate fremantium...

Vinum deos Mortalibus monstrasse: recte utentibus... Eubulus Bacchum fingit, Tria ego pocula tantum misceo... hae loquentem:

f Erasim. adagio, seruatori tertium. g Dum vixantes ebrii oculos inuicem sibi percutiunt... h Qui in insuoret, post accepta vitro citroque vulnera. i Furor, infans, intemperies, buxio bacchatio. k Membra quae vinculis arctantur...

Illis qui sapiunt: unum bonae valetudinis... Epicharmus; E sacrificio epulum; ex epulo compotatio, quod festiui meo iudicio fuit: e compotatione petulans comessatio...

ptor Gratijs, Horis, Baccho primam tribuit potionem: secundam Veneriac de- nuo Baccho: Iniuria tertiam & Atæ. Nam, quod Euripides inquit, Plagas comessatio, iniuriamque, contumeliosam excitat. Quapropter Bacchum simul cum iniuria quidam natum fuisse dicunt. Alicubi haec Alexis:

Est natura homo vino simillimus... Quodam modo: nam vinum sicuti nouum... Necessesse deseruere est, sic prorsus e hominem.

Cyrenaeus, Est eadem vini ac ignis vis: corpora nostra... Cui subijt, fluctus commouet, in Libyco... Vi pelago notus, aut boreas: occulta reuelat.

Vino nihil est hominis natura similis: Senescens ille odiosus est. Vini autem vetustissimi maxima est gratia. Exhilarat nos vinum, offendit ac mordet senex.

Vinum optimum est munus deorum mortalibus, Ac luculentum: vino congruit quaeuis cantio: Saliatio quaeuis: amabilis omnis beneuolentia.

Timaeus Tauromenites domum quandam Agrigenti hac de causa vocatam fuisse Triremem narrat. Iuuenes quidam in ea temulentum vsque adeo demerati sunt, ebrietate ac vino aestuantes, vt in triremi nauigare se crederent, horrenda tempestate in mari iactata...

l dicitur, seportibus, in curia deo, qua rebus mortaliis turbas e nocas immittunt: Lita que illas sarcinunt. Erasim. adag. Ira omnium iudicissima senescit: adagio, Nephallium sacrum, Metaphora sumpta a vino, quod firmet, florem trahit, duriusculum est, aetate miscescit. o Moribus intrastabilem, aduersus bona consilia praefectum, p Callimachus.

Alibi contra Alexis:

Panyasis,

Idem rursus:

r Nondum ad se redierat, et fluctibus adhuc nauem percussit putabat. s in buxio. Sic Polluci vocatur nauis pars infima.

Erasmus adagio in vino veritas.

Erasmus adagio de tripode.

Erasmus adagio hoc rursum declaratur lib. 10. Hec vox significat ad ignem ascendentem.

Aquam lauantis ad corpori affundens.

Ignem non ex- perios.

Dentalionu filium, qui cum re- tu positor, duo- decim Gradie po- pulos cognovit in concilio publico. Erasmus adagio, Am- phictyonum consef- sus. Panfauias. Erasmus adagio, Seruatore ierunt et adagio, Perdidit vinum infusa a- qua.

Cypri iugum, vicam, cumulum contentiones.

Inanis adagio, Nectar spirat. Eras- mus adag. Necta- ris fos: et adag. Ambrosia alendus. f. Vide libr. 11.

ratem appellarunt. Theognis: *Igni cognoscunt aurum argentumq, periti: Ast hominis vino proditur ingenium.* In Bacchi certaminibus victoris primum est Tripus. Nam qui vera fantur, illos e Tripode loqui dicimus. Ceterum hic intelligendum Bacchi tripodem poculum fuisse. Etenim apud priscos Tri- podum genera duo fuisse, quae ambo nominantur aliquando etiam Leberas, alte- rum caldarium, Empyribates seu Lætrochoos quo ad ignem utebantur calfa- ciendis aquis: de quo Aeschylus: *Exceptit hunc domesticus lebes tripus, Perpetua cuius ad ignem statio est.*

Alterum Tripodis genus poculum fuit, de quo Homerus: *Septenos tripodas, et avygs, id est, quos non admonerat igni.* In his tripodibus vinum miscebatur. Est itaque tripus hic veritatis congruus index, Apollini ob certa oracula sua conueniens, Baccho vero, quia non mentiantur ebrii. Semus Delius: *Aeneus tripus est, non quidem Pythicus, sed quem nunc vocant Lebetem.* Avygs Tripodas olim nuncuparunt, in quibus vinum temperabatur: *λοτροχοός* vero, & *εμ- πυριβάτας*, in quibus aquam calfaciebant. Horum quidam auriti sunt. Tripodas autem in vniuersum appellarunt, quia ternis pedibus infima pars sustineatur. Ehippus: *Cogit loqui te multa vini copia: Non temere est, quod aiunt, ebrios vera dicere.*

Antiphanes: *Celare Pheidia Exceptis duobus, omnia possit quispiam: Nimirum vinum si quis adbibit, et amore si correptus est. Oculi quidem ambo illa prorsus indicant, Atq, etiam oratio: ut qui negant, Illis potissimum signis immotescent plurimis.* Philochorus scribit Amphictyo- nem regem Atheniensium cum a Baccho didicisset vini temperandi rationem, primum diluisse, ac idcirco, qui sic mixtum biberunt homines, rectos ambulasse, cum antea curui ob meri porum incederent: ob tantum beneficium aram eundem Recto Baccho edificasse in Horarum delubro, quoniam Horae vitis fructum edu- cant, & proximè illam Nymphis alteram extruxisse, documentum bibituris, vinum temperandum esse, quia Nymphas Bacchi nutrices fuisse tradant: praeterea legem promulgasse, vt statim cum cibus, degustandum solum meri non nihil afferretur, quod boni Genij quam magna potestas sit, declararet, deinde postea vt tempera- tum quisque biberet quantum esset libitum, sed cum praefatione nominis Iouis Ser- uatoris, pietatis ergo, potaturiq; vt meminissent, pro indubitato saluos se ac incoh- mes fore, si ad eum modum biberent. Plato libro secundo De legibus inquit, ad bo- nam valetudinem vsu vini conducere. Bacchum porro veteres pro ebriorum sta- tu ac moribus, quoniam ad violentiam temulentos vinum concitat, nunc cum tau- ro comparant, nunc cum panthera. Alcæus: *Nunc melle stano dulcior hic mihi: Spiritus acutus et tribulis magis Nunc sauciat: nemo queat iam Quis deus hic fiet explicare.* Sunt enim vinolenti quidam iracundi. Taurus eiusmodi est. Euripides: *Tauri proterui, suis irati petunt cornibus.* Quidam ob pugnam audaciam efferantur, quod Pantherarum naturae conuenit. Rectè igitur dixit Ariston Chius suauissimum potum esse qui & dulcedinis sit particeps, & tranquillitatis. Itaque circa Lydiae montem Olympum, quod Nectar vocant, a quibusdam preparari, vi- no, fauis, & floribus qui bene olent, in vnum commixtis. Non quidem me later Anaxandridi Nectar deorum cibum esse, non potum. *Nectar ego equidem dentibus attritum comedo, Bibo ambrosiam ministro Ioui. Ob id glorior, quod cum Iunone loquar sepius.*

Et

Et quod Veneri proximus assideam. Alcman inquit deos Nectar comesse: Sappho verò, *Mixti iam fuerant Ambrosiae scyphi. Surgit Mercurius, sedulus vt sua Cunctis calitibus pocula porrigat.* At Homerus deorum esse potum Nectar censuit. Ibycus scripsit Ambrosiam melle nouies esse dulciorem, & in melle nonam tantum partem eius voluptatis quae in Ambrosia sentitur, percipi. Alexis: *Improbis nemo est compotationibus deditus. Non enim gemina matre Bromius editus Gaudet malorum consuetudine, vitag, rustica.* Idem vinum inquit loquaces il- los reddere qui sese largius inuitant. Autor epigrammatis in Cratinum: *Vinum equus est lepido promptus veloxq, poeta, Si potantur aqua nil paris egregium. O Bacche ista Cratinus cum spirans ait, utrem Haud vnum, potius dolia tota oluit. Aedes illius decorabat multa corona. Vt tibi, fons hederæ frondeq, cincta fuit.* Polemon scribit Munichiae religiosè coli heroem Acratopoten: & Spartanorum nonnullos coquos in Pheiditiis Cer- donis ac Mattonis statuas collocasse. Achæos verò Deipnea, quem a cœnis ita vo- cant, veneratos fuisse.

Ex arido cibo nunquam ioci ac sales Prodeunt, nunquam versus extemporamens: Quin nec venustas, nec excelsus animus. Probè igitur in his versibus Homericis: *Quonam abijt vestra in Lemno iactantia tandem? Cum multas carnes ederetis, pocula vino. Atq, coronata illic vos hilares biberetis?* Aristarchus grammaticus delendum carmen censet, quo de carnis esu Gracos poeta gloriari finxit. Non enim ob quam- uis animi iucunditatem, & saturitatem exultamus, aliosq; iridemus ac disteriis in- cessimus, sed ob nimiam latitiam qua mens alienatur, & ad falsas opiniones tradu- citur, qualis nimirum vinosos perturbat. Quamobrem Bacchylides ait: *O valde nobis grata necessitas, Suavis Lyæi qua bibitur calyx, Solare mentem: Cypridis spes Nunc animum exhilara, beatis Permixa Bacchi muneribus. Deus Curas edaces, inijcit omnibus Supremus, alta à caeli sede, Diruit oppida qui superba, Qui summum in omnes imperium tenet. Scintillat aurum, fulget ebur domi, E diuite Aegypto repanda, Qua triticum reuehunt carinae, Magnas auaro diuitias, maris Vasti secantes aquora caerulea, In litus appulsa bibentis Cor recreant placidum, et quietum.*

Vinum malorum remedium: Vinum esse letum telluris fructum.

Qui miles toto, vino atq, cibo satiatus, Non cessat pugnare die, illi est magnanimum cor: & quae sequuntur deinceps. Comœdia prima quidem origo & Tragedia fuit ex compotatione ac remissentia in Icario Articae pago, et τρυγός, id est vindemiae tempore, vnde & Trygodiam prin- cipio

Quoridam iu- dicto in fuit Deme- trius Haliarnas- sus: in Graecis epi- grammatibus legi- tur titulo Nicera- ti. Erasmus adagio, Aquam bibens: et adagio, Non est di- thyrambus si aqua bibas. Vide lib. 11. elegantes de hac re versus Ecdyli, et lib. 14. h Meribium, vt apud Plautum. i Cœnis et ca- nacula publici. h Kledon, deus à quo iurum expe- ctatur: Matton, qui subigenda mala praest. l Frons adaca- reia. Sic ego potius verbi, quam iactan- tiam, et arrogan- tiam. m Iliad. 6. n Mutius et de- pranatus hic locus est Homero sic em- dandus: Quo abie- re iactationes, cum nos esse diceba- mus firmissimos, Quas olim in Le- mmo rari predica- bamus, stulte glo- riantes? Boum ere- sta carna gestan- tium carum mul- tam comedentes? Coronatas vino pa- teras bibentes? o Dolorum et so- licitudinum anzi- lium necessarium. Hanc cationem ci- tat, et in ordinem versum rediit, Scaliger sui com- mentarijs in Catul- lum pag. 151.

Quonam abijt vestra in Lemno iactantia tandem? Cum multas carnes ederetis, pocula vino. Atq, coronata illic vos hilares biberetis? Aristarchus grammaticus delendum carmen censet, quo de carnis esu Gracos poeta gloriari finxit. Non enim ob quam- uis animi iucunditatem, & saturitatem exultamus, aliosq; iridemus ac disteriis in- cessimus, sed ob nimiam latitiam qua mens alienatur, & ad falsas opiniones tradu- citur, qualis nimirum vinosos perturbat. Quamobrem Bacchylides ait: *O valde nobis grata necessitas, Suavis Lyæi qua bibitur calyx, Solare mentem: Cypridis spes Nunc animum exhilara, beatis Permixa Bacchi muneribus. Deus Curas edaces, inijcit omnibus Supremus, alta à caeli sede, Diruit oppida qui superba, Qui summum in omnes imperium tenet. Scintillat aurum, fulget ebur domi, E diuite Aegypto repanda, Qua triticum reuehunt carinae, Magnas auaro diuitias, maris Vasti secantes aquora caerulea, In litus appulsa bibentis Cor recreant placidum, et quietum.*

Vinum malorum remedium: Vinum esse letum telluris fructum.

Qui miles toto, vino atq, cibo satiatus, Non cessat pugnare die, illi est magnanimum cor: & quae sequuntur deinceps. Comœdia prima quidem origo & Tragedia fuit ex compotatione ac remissentia in Icario Articae pago, et τρυγός, id est vindemiae tempore, vnde & Trygodiam prin- cipio

Quonam abijt vestra in Lemno iactantia tandem? Cum multas carnes ederetis, pocula vino. Atq, coronata illic vos hilares biberetis? Aristarchus grammaticus delendum carmen censet, quo de carnis esu Gracos poeta gloriari finxit. Non enim ob quam- uis animi iucunditatem, & saturitatem exultamus, aliosq; iridemus ac disteriis in- cessimus, sed ob nimiam latitiam qua mens alienatur, & ad falsas opiniones tradu- citur, qualis nimirum vinosos perturbat. Quamobrem Bacchylides ait: *O valde nobis grata necessitas, Suavis Lyæi qua bibitur calyx, Solare mentem: Cypridis spes Nunc animum exhilara, beatis Permixa Bacchi muneribus. Deus Curas edaces, inijcit omnibus Supremus, alta à caeli sede, Diruit oppida qui superba, Qui summum in omnes imperium tenet. Scintillat aurum, fulget ebur domi, E diuite Aegypto repanda, Qua triticum reuehunt carinae, Magnas auaro diuitias, maris Vasti secantes aquora caerulea, In litus appulsa bibentis Cor recreant placidum, et quietum.*

Vinum malorum remedium: Vinum esse letum telluris fructum.

Qui miles toto, vino atq, cibo satiatus, Non cessat pugnare die, illi est magnanimum cor: & quae sequuntur deinceps. Comœdia prima quidem origo & Tragedia fuit ex compotatione ac remissentia in Icario Articae pago, et τρυγός, id est vindemiae tempore, vnde & Trygodiam prin- cipio

Quonam abijt vestra in Lemno iactantia tandem? Cum multas carnes ederetis, pocula vino. Atq, coronata illic vos hilares biberetis? Aristarchus grammaticus delendum carmen censet, quo de carnis esu Gracos poeta gloriari finxit. Non enim ob quam- uis animi iucunditatem, & saturitatem exultamus, aliosq; iridemus ac disteriis in- cessimus, sed ob nimiam latitiam qua mens alienatur, & ad falsas opiniones tradu- citur, qualis nimirum vinosos perturbat. Quamobrem Bacchylides ait: *O valde nobis grata necessitas, Suavis Lyæi qua bibitur calyx, Solare mentem: Cypridis spes Nunc animum exhilara, beatis Permixa Bacchi muneribus. Deus Curas edaces, inijcit omnibus Supremus, alta à caeli sede, Diruit oppida qui superba, Qui summum in omnes imperium tenet. Scintillat aurum, fulget ebur domi, E diuite Aegypto repanda, Qua triticum reuehunt carinae, Magnas auaro diuitias, maris Vasti secantes aquora caerulea, In litus appulsa bibentis Cor recreant placidum, et quietum.*

Vinum malorum remedium: Vinum esse letum telluris fructum.

Qui miles toto, vino atq, cibo satiatus, Non cessat pugnare die, illi est magnanimum cor: & quae sequuntur deinceps. Comœdia prima quidem origo & Tragedia fuit ex compotatione ac remissentia in Icario Articae pago, et τρυγός, id est vindemiae tempore, vnde & Trygodiam prin- cipio

c 4

cipio, & Comœdiam appellarunt. Euripides in Bacchis :

Vitem dedisse quæ molestias graues
Mortalium sugaret : absens est Venus
Vinum si abest : nec aliud oblectamentum homini
Est præterea.

Astydamas:

Mortalibus molestiarum auxilium
Vini matrem vitem ostendit.

Antiphanes:

Crebro quidem expletus vino, securus est,
Qui verò parcus bibit, impensè cogit abundus.

Alexis:

Ebrius mente non sum, sed eousque tantummodo
Litteras ut oculis certo queam discernere.

Seleucus memoriae prodidit non

esse vetusti moris, aut vinum aut alias delicias qualuis largius apponere, deorū caus-
sa nisi fieret, ideoque vocatas θοῖνας, θαλίαις, μέθαις : θοῖνας quidem, quod fas esset ὄψε
τὸς θεῶς, id est, ob deorum sacra vino indulgere : θαλίαις verò, quod ob reuerentiam
deorum ἀνελίοντο ἑσθίωσι, id est coibant ac excubabant : id quod Homerus vocat
θαῖτα θέλαια, conuiuium abundans rebus omnibus, & tanquam floridum : deni-
que μέθαις, quod, μετὰ τὸ θύειν, id est peractis sacris biberent. Euripides inquit :

Exigua τὰ θεῶν, nempe sacra, qui dijs offerunt,
Religiosiores sunt, quam qui immolant boues.

In hoc loco vox τὸν, τὸν θοῖναν,

id est rem diuinam significat, vt apud Homerum :

Nullum crediderim (τὸν) sacrum iucundius esse,
Quam cum lætitia populus diffunditur omnis.

τὸν τὸν verò etiamnum appel-

lamus, feitorum solenniores celebritates, cum arcanis & mysticis quibusdam ritibus
traditas, ob illam quæ sit impensam. Est enim τὸ τὸν, sumptum facere, vnde & τὸ
λυτὸν qui pecuniæ multum infumunt, ἄτλῳ qui parum. Alexis:

Aequum est fortunatos splendide viuere,
Et aperte, quantum dijs dederunt, ostendere :

Sic enim qui bona largitus est, sui beneficij
Sibi gratiam haberi putat : qui verò id celant

Et modicas opes esse suas predicant, inutiles
Cum videt, & illiberalem vitam agentes fordidè

Occasionem nactus quæcumq; dederat prius, admittit,
Non ^a gaudet poculis

Ab educatione prima qui abstemius est.

Hesiodus in Melampodia scribit:

Gratum, vbi sunt epula læta, & conuiuia, pastos

Iucundis delectari sermonibus omnes.

At nemini nostrum in mentem venit

de aquis disserere, è quibus vinum nascitur, quamuis Pindarus ille præter cæteros
grandiloquus, aquam omnium esse optimam dixerit : Homerus quoque maximè
diuinus, illam plurimum alere nouerit, cum ait,

Populorum qua nutrimur aquis, nemus.

Idem pellucidam & claram com-

mendat :

Fontibus è quatuor liquidis aqua candida manat.

Eam verò quæ ob leuitatem

cæteris præfertur (ἰμετῶν) id est optabilem, idem appellat, sic Titaresium ^a qui in
Peneum fluit, vocans. Meminit & idem aquæ abstergentis, quam accepto ex illo
verbo Praxagoras Cæus pulchram vocat.

Et spurca abstergens pulchra hic subterfuit vnda.

Idem latam ^a aquam distin-

guit à dulci ^a, & Hellespontum latum vocat : de altera verò sic inquit,

Sed tandem nauis sistuntur aquas prope dulces.

Comperta quoque illi fuit

aquæ tepidæ natura & facultas ^a ad vulnera. Itaque sancium Eurypylus ea fouet,
ac perfundit, quamuis si cohibendus erumpens sanguis fuisset, conueniebat frigida,
vt quæ constringat & repellat. At dolori mitigando calidam is adhibet, quæ placaret
cruciatus. Est enim apud illum τὸν λαιόν, id est tepidum, quod vulgo θερμὸν, id est ca-
lidum. Id manifestissimum est ex eius verbis de Scamandri fontibus,

Effluit vnda tepens, (λαιόν, inquit,) circum prouoluitur ater

Ex

p. Epulas fistas, opi-
para cœniis, com-
potationes.

q. Verus incerti
cuiusdam poete.

r. Verus Homeri
est, οἷον ἡμεῖς
τὸν τὸν τὸν
ἐπιπέτρο. Strabo
lib. 9. Qui circa flu-
men Titaresion ar-
na colebant.

s. Marii.
f. Laminum.
r. Quæ dolores le-
uit, & abortus tu-
mores discutit.

Ex ipso ^a fumus, veluti cum accenditur ignis. An verò tepidam esse putamus, è
qua vapor igneus fumusque feruens exhalat? at de altero fonte is ait,

Grando per astatas qualis, vel frigida nix est,

Concreta aut lymphæ glacies, talis fluit vnda.

Solitus præterea is dicere nu-

per accepta plagâ vulneratis calidum sanguinem circumfluere, de Agamemnone
inquit,

Prodiit accepto (θερμός,) calidus dum vulnere sanguis.

De fugiente ceruo quem venator sagitta percussit, ait veluti quadam sententia
prioris interpretatione,

Dum (λαιόν) tepidus fluxit cruor, & genua ipsa valebant.

Athenienses ^b

χλιαρόν, nempe quod tepidum est, μεταίρετας appellant. Sic Eratosthenes dixit,
Aquoſum, & μεταίρετας, id est tepidum. Ex aliis aquis Homerus θεροπῆρας ^c vocat, ni-
mirum tanquam inutiles, & insalubres, quæ scaturiunt è faxis, & per saxa labuntur:
at fontanas quæ per longa spatia terrarum fertillium diucuntur, antecellere bonitate
reliquas censet, vt & Hesiodus :

Ille est perspicuus fons, destitutus, atq; perennis.

Pindarus:

Iucunda membris ^a, Ambrosiæque, par;

Dilapsa riuus perperuis aqua

Quæ profuit Tilphossæ ^a fonte.

Est autem Bœotia: fons Tilphossæ, cu-

ius potu Aristophanes Teiresiam scribit interiisse, cum ob senectutem eius tolerare
frigiditatem non potuisset. Theophrastus libro de aquis tradit, Nili fecundissimam
& dulcissimam aquam esse, at ^b ventrem soluere cum bibitur, ob admixtam quan-
dam vim nitri. Idem libro de plantis inquit, alicubi procreandis liberis genitalem
aquam ^c esse, veluti Thespiis ^d: contra, in Pyrrha ^e sterilitatem afferre. Idem alibi, è
dulcibus aquis, nonnullas augere fecunditatem, alias prohibere, vt quæ in ^f Oeta
& Tarrha scaturit ^g: & aliquando, cum magnis squaloribus exaruisset Nilo vicinus
Ægypti tractus, aquam fluxisse virosam ^h, quæ plurimos incolas necauerit ⁱ: præ-
terea idem scribit amaras aquas non solum mutari, sed etiam falsas, atque adeo totos
fluuios, vt ad Cithæronem ^k, vbi Iouis ^l, & in Caria, vbi Neptuni delubrum est.
Causa verò mutationis illius crebrior est fulminū in ea regione delapsus. Ex aquis
multæ corpulentæ sunt, & velut insita grauitate quadam ponderosæ, vt ad Troæze-
nem, quæ gustata os statim implēt. At eius quæ fluit è Pangæi ^m fodinis, Cotyla ⁿ
nonaginta sex hyeme drachmas pendit, ætate sexaginta sex. Spissat enim & con-
trahit magis illam frigus quam cæteras. Quapropter in horarum indicibus ^o cum
fluit, horas non reddit certas, & pares æstiuis, sed inæquales, exitu ob crassitiem tar-
diore ^p. Terrena magis est falsa, coctioneque ^q indiget exactiore, velut & marina,
cuius est natura calidior, & maior ad quiduis patiendum firmitas. Ex omnibus ^r non
falsis, Arethusæ saliosa ægerrimè coquitur. Quæ gelidior, durior, & ad stateram
grauior aqua est, ob eandem rationem deterior, nempe quia propter nimiam frigi-
ditatem, & multam quam habet terrenam crassitiem, laboriosius à ventriculo ^s con-
ficitur: at salubris quæ subito incalescit, & leuis est. Cranone ^t aqua est citra sum-
mum feruorem calida, quæ addita vino calorem eius biduo ac triduo custodit in va-
sis. Profuentes, & riuus canalibusque ductæ pigrius meliores sunt, & propter humo-
ris illius ac percussum molliores. Ea de causa optimam esse iudicant è niuibus, quia
sursum attollitur, quod aptissimum est ^v potui, idque ab aere fractum extenuatur. Ea-
dem ratione cœlestis aqua melior est, & quæ liquatur è glacie, nimirum quia leuior
est vtraque, vel hoc argumento, quod aqua glacie quæuis grauior est. Aqua gelida,
quoniam

a. Fonte, sub. al-
tero. Hos versus ci-
tas Strabo lib. 1.
post Demetrii Sce-
pium.

y. Alij nigras ex-
ponunt, & que ἰσ-
χυροῦς, id est cū
strepitū, per saxa
fluunt, minime per-
spicuas. Tales in
Allobrogum Cen-
tronā alpiibus mul-
te sunt, quarum
potu omnes in eo
populo gutturosi
sunt, & ranci.
z. Μεταίρετας, qui-
dam interpretari
malunt, instar mel-
li dulcem ac sua-
uem.

a. Eius meminit
Strabo lib. 9. Ad
imitationem Pan-
darii Florantis odem
scripsit: O fons
blandissime splendi-
dior viros, &c.
b. Sic legendum.
Nili quidem aqua
natura sua dulcissi-
ma: verum quia so-
lum Ægypti nitra-
sum perlit, falsi-
ginem inde contra-
hit, qua venstem
ducit.

c. Conceptus mu-
lieribus representa-
re. Plin. cap. 2. 31.
re & Platam flu-
men Arcadia.

d. Oppidum id est

Bœotia.

e. Oppido Magnæ-
siæ Thessaliæ.

f. Locum hunc cor-
ruptum sic emen-
dandum puto, &
hec arbitror ite-
rum citari è libro
philosophi De a-
qua.

g. Tarrhe, qui lo-
cus est Crete, me-
minit Theophr. ca.
2. 1. Efflor.

h. Idem, arginosa,
vel gutta, vel
colore: amara plu-
uia infestam. Plin.
cap. 4. 31.

i. Necesse est: &
hoc quidem in Æ-
gypto accidisse, vbi
cælum clementius
est præterea idem,
&c. Hæc meo iu-
dicio sic transponenda.

k. Bœotia salum. Plin. l. Fortassis Iouis Liberatoris, cuius meminit Strab. lib. 9. Fluuium eum Ismenum esse puto,
quod Cithærone nascitur, ac per illam Bœotie planitiem mare petit. Emendandus sic hic locus è Plinio cap. 5. 31. Amvū ille Carie è dulci factus est sal-
sus. m. Thracia montis, in quo Cadmus auri metallum & constaturam primus docuit. n. Cotyla continet cyathos sex. Cyathus scunciam, &
scriptula quatuor. Cyathi sex efficiunt drachmas septuaginta octo. Aqua Pangæi hyeme grauior est reliquis riuicis duabus, & totidem drachmis, æsta-
te leuior scuncia. o. Indicem quidam intelligunt in horologio versatilem, atq; clepsydram. p. Quidam legunt, pro Σεγδύρεθου Βαβυλῶν.
q. Si quis necessitate coactus eam bibat. Aqua marii non sine iniuria stomachi bibitur ad purganda corpora, inquit Plin. cap. 6. 31. r. Addendam esse
negationem liquet è Strabone, qui τὸν Ἀπιδῶντος ὕδωρ πῶσιμον esse scribit. De Arethusæ Syracusia hæc intelligo. Nam & in Eubœa Chalcide alter fons
est eiusdem nominis. s. Hippocrat. aphor. 26. lib. 5. Grauitatem & leuitatem medici æstimant non tricina, sed ventriculi sensu, si in eo moretur diu-
sius, aut cito permeet. t. Cinitas est Thessaliæ. Plin. cap. 2. 31. v. Plinio cap. 2. 16. Nix aquarum cœlestium spuma est, purissimisque, ac leuissimis
eius liquor. Plinius hæc resillit cap. 3. 31. Hippocrates mualam & glaciale damnat, & noxias esse eradis, libro De aëre, aquis, & locis.

Concordia diffi-
cilior.
Aestate, diobus
inducim. Plin. cap.
5. 31.
Aestas. Plin.
cum nec arena, nec
limo inficitur. Idem
focetur & in
Rhodano nobilio.
A Phisus cap. 103
libr. 2. idem scribit
de Lyncefidio
acidula aqua, &
de altera in agro
Caleno.
b Est Naphtha is
liquor, paulatim in
bitumen, & pissa-
phalithon spissa-
fions. Eiusmodi vi-
situr in Arverno-
na sine prope Ger-
gobium.
c Tralibus vici-
nam; magis medi-
terraneanam. Strabo.
d Dascyli civi-
tatis a qua Dascy-
licum lacum vo-
cantur, meminit
Strabo lib. 11.
e Oppidum id est
vici proci ab An-
tiocia. Strab. lib.
14.
f Notus est fons
ille Musae facer po-
tarum carminibus.
Profluit ad radicem
Acrocorinthi.
g Sic Atticam vo-
cari puto, quod in
ceramino de illa
nominanda susce-
pto Nephthum e-
quum distendentem
olea edita Pallus vi-
cerit.
h Sponde. Ea vox
significat etiam te-
pla, & templorumq;
adya.
i Eam partem A-
stae in qua fuerit Mi-
letus & Ephesus
Telogus olim tenuit
ve. Strabo.
k Plinius cap. 2.
l Lacum esse vult
Ovidius; Sotom,
Victorinus fontem
appellavit. Quid
Cicero quicunq;
suum de fonte leu-
dit, &c.
m Xlaeg. Sic ver-
si. Alia sunt multa
hinc vocis signifi-
cationes nota me-
dica.
n Erasim. pro-
verb. Sapientia vi-
no obumbratur.
o In epigram hoc
falsum est ora-
tionis cuiusdam
conuulatoribus. Epi-
tome autor has ter-
monia particulas
prope intersit.

quoniam magisterrena durior est. Nam quae corpulentior, calfacta calidior, re-
frigerata frigidior est. Idem causari licet, cur e motibus profluens salubrior sit, quam
quae nascitur in campestribus, nempe quia minus illi terreni admixtum est. A quaru
talis color est, qualis terrae quam lauant. Babylonis lacus aqua rubet per aliquot
dies: Bosphethenis vero certis temporibus cœrulea est, quamuis omnium tenuissi-
ma, vel hoc indicio quod Hypani supernat, ob summam aquarum leuitatem quae
ex Septentrionalibus locis fluunt. Multis in regionibus aqua fontium potui gratior
est, quia vinum sapit, sicut eius qui in Paphlagonia, vt aiunt, indigenas ad biberen-
dum confluentes inebriat. Salsi acidiq; saporis apud Sicanos in Sicilia fluunt. In
Carthaginensium ditione fonti liquor innat; oleo similis, colore nigrior, quo
excepto ad iumentorum & ouium scabiem vtuntur. In aliis quoque gentibus fontes
eiusmodi pinguedine scarent, qualis fuit ille de quo scripsit Alexander, olei fontem
sibi repertum fuisse. Aquarum quae natura calent, dulces quaedam sunt, vt Aegis Ci-
liciae, Tragalis ad Larissum Troadis, circa Magnesium; in Melo, Lipara, & Prusa,
quae Olympo Mysiae adiacet, quas Regias vocant, in Asia circa Tralles, & Characo-
meten fluium. Circa Nysam adeo quoque pinguis est, vt qui in ea lauant, oleum
non desiderent. Talis emicat & in Dascyli vico, Caruris aqua vehementer calet
& exsiccat: in Mene Phrygiae pago, asperior est, atque nitrosior, vt & ad alium
Phrygiae vicum quem Leonis appellant. Circa Donylaeum potu suauissima: ad
Baia Baianumve sinum Italiae praesus bibi nequit. Peirenes fontis in Corintho
aquam ego cum ponderassem, omnium quae in Graecia nascuntur leuissimam depre-
hendi. Nec enim assentior Antiphani comico, regionem Atticam reliquos Graeciae
tractus multis dotibus antecellere, sed aquarum praecipue bonitate. Eius verba sunt;

*Qualia Hipponiae fert regio
Praestantiora quam in uniuerso terrarum orbe,
Mel, panes, ficos: ficos enim per Iouem gignit plurimos.
Pecudes, lanas, myrtae bacas, thymum, caseos; aquam optimam.
Itaq; vel gustu aquam bibens nouerim, mox Atticam.* Eubulus comcediarum
scriptor Chæremonem tragicum scribit aquam vocasse fluuij corpus:
*Quoniam verò caulas ouium nos iam transiuimus,
Et fluuij corpus aquam traiecimus,
Et nostras omnes aqua copias irrigat.*

In Teno fons est eius aqua non per-
miscetur vinum. Herodorus libro quarto scribit Hypanin e fontibus quinque die-
rum, via exilem profluere, ac dulcem, deinde post aliorum quatuor dierum iter per-
quam amarum, amaro quodam fonte accedete. Theopompus scribit iuxta fluuium
Erganem acidam aquam esse, quae perinde ac vinum temulentos faciat. Aristobu-
lus Cassandrens inquit, Mileti fontem esse; Achilleum incola nominat, cuius pro-
fluens aqua dulcissima est, quod verò in imo fundo resedit, salsum: eod; fonte He-
roem sese iustrasse, interfecto Strambelo rege Lelegum. Aquam in Cappadocia
quandam narrat largam & optimam, cui nullus patet exitus, nisi forte sub terra la-
batur, nunquam putrescere. Ptolemaeus rex libro septimo Commentariorum, Co-
rinthum, inquit, nos cum essemus progressi via quam Contoporiam nuncupant, &
ad montis summum iugum processissemus, fons occurrit aquam niue gelidior em-
fundens, quam multi bibere ausi non sunt, metuentes ne gelaerent, ego tamen
bibi. Phylarchus scribit Clitorea fontem esse, e quo qui biberint, ne odorem qui-
dem vini tolerant. Clearchus tradit aquam & lac candida vocari: necar ac vinum,
rubra; mel ac oleum, flava; expressam vnguentorum faciem nigram. Eubulus in-
quit, eos qui solam aquam bibunt, inueniendis rebus sagaces ac ingeniosos esse,

Vinum autem nostram obumbrare prudentiam. Idem versus iambici a Phi-
leta recitantur, *Tot ego, velut rhetores, ad aquam dixi.* Paululum is po-
stea aquam interquieuit rursus inquit, Amphip Comicus alicubi dixit,

*Inesse rationem vino probabile est:
Qui bibunt aquam stolidi quidam sunt atq; fatui.
Vinum vero expellendum: lasitudo lasitudinis.* Antiphanes
Tubis

Erasim. proverb. Aquam inaniter absumo. p Lib. 10. Alceus. Alium calicem e capite depellat alium.

*Tubis tube: pracone vociferator:
Strepitu strepitus: scortum triobolari prostitulo:
Fastu fastus: Callistratus coquo:
Seditio seditio: pralium pralio: oculorum suggillatione pugil:
Labor labore: lis lite: faminis femina.* Aquam veteres *εκαταρον*, id est me-
ram etiam dixerunt. Sophron:
Aquam meram in poculum.

Phylarchus scribit Theodorum Larissam ab-
stemium alieno semper animo fuisse ab Antigono rege: praeterea Hispanos quam-
uis hominum ditissimos aquam bibere, solos cibum capere ob parsimoniam: indui
tamen sumptuosissima veste. Aristoteles siue Theophrastus refert Philinum quen-
dam toto vitae cursu nec cibo nec potu alio vsum fuisse quam lacte. Pythemus inter
eos qui tyrannidem in Peiraeo exercuerunt Glauconem reuocet, aqua potorem.
Hegesander Delphus scribit Anchimolum & Moschu in Elide philosophia ac elo-
quentiae doctores per totam vitam aquam bibisse, & cum ficis tantum vescerentur,
nihilo secius robusto corpore fuisse, at illorum sudorem adeo grauitur oluisse, vt eos
in balneis omnes auerfarentur. Matris Atheniensis quandiu vixit nihil praeter pau-
cas myrtae baccas edit, a vino & aliis delitiis abstinens. Fuit & abstemius Lamprus
musicus, de quo Phrynichus ait, eo mortuo Gaius luxisse:

*Vir aqua potor, excellens artifex lugubris & queruli cantus,
Musarum sceletos, lusciniarum hepialus,
Inferorum cantor.*

Machon comicus Moschionis meminit abstemij. Aristo-
teles libro de temulentia scribit, quosdam salios cibos esitantes absq; siti durasse, ve-
luti Argium Archonidem. Mago Carthaginensis ter vastas Aphricae solitudines
carentes aquis peragravit, sicca polenta sola victitans, absque potu. Polemon Aca-
demicus anno trigesimo aquam bibere cum coepisset, ad finem vsque vitae fuit ab-
stemius, vt scribit Antigonus Carystius. Dioclem Peparethium scribit Demetrius
Sceptus ad extremum vsque vitae diem gelidam aquam bibisse. De seipso locuples
testis Demosthenes ait, per aliquod tempus se aqua sola contentum fuisse. Itaq; Py-
theas inquit, Nunc verò quam diuersam populares isti reipublicae gubernatores ac-
cōcionatores Demades & Demosthenes vitae rationem sibi proposuerint, animadu-
uertite: hic quidem abstemius, etiam noctu meditabundus vigilat, vt fama est: ille
verò quotidie temulentus, scortator, ac leno, ventrosus, coram nobis in concioni-
bus versatur. Euphorion Chalcidensis quodam loco scribit, Lasyram Lasyonium,
potu, quemadmodum alios, non eguisse, minxisse tamen velut caeteros homines,
multosq; aggressos id curiose obseruare anteaquam satis rem explorassent non cre-
didisse. At per aetatis tempus cum triginta dies illi assedissent, cibariisq; nullis ab-
stinentem salis vidissent, vesicam tamen exonerari lotio plenam, tandem verum
id esse sibi persuaserunt. Potu quidem ille sane utebatur aliquando, non tamen
indigebat.

*Varias mutare epulas
Iucundum est, (inquit Antiphanes,) & ijs quas celebrant
Sapius expletos gustare quasdam nouas,
Duplam certe voluptatem parit.*

Herodorus libro primo scribit, Regi Per-
sarium in potum aquam vehi ex Choaspe fluuio, Susa praeterlabente, e quo tantum,
& alio nullo bibit, aqua illa decocta onustis perquam multis plaustris quatuor rota-
rum, quae mulis tracta, vasis argenteis illam portant, & regem sequantur. Quo mo-
do verò aqua illa regia decoquatur, & vasis excepta feratur regi, tradit Ctesias Cni-
dius, eamq; leuissimam esse ac potu iucundissimam affirmat. Ptolemaeus secundus
Aegypti rex, cognomine Philadelphus, cum filiam Berenicen Antiocho regi Syriae
nuptum dedisset, mittendam ad ipsam Nili aquam sedulo curauit, vt eam solam gna-
ta biberet, quod Polybius scripsit. Heliodorus autor est, Antiochum Epiphanem,
quem ob res infanè gestas Polybius vocat Epimanan, Antiochia fontem vino di-
luisse, quod, vt inquit Theopompus, & ante illum Phrygius Midas fecerat, cum Si-
lenum ebrium vellet capere. Bion fontem illum esse prodidit medium inter Pæonas
atque

q Diabolares me-
retrices olim per co-
tempum vocantur
quæstuaris mini-
ma mercede: Apud
Varronem lib. 6. De
lingua lat. ex Plau-
ti Clitellaria. Dia-
bolares, schenica-
le, miracula. Διά-
βολοι, & μορμύρες
μοιρατοί. Vide
Scaligerum in eum
locum.
r Ineptus & mo-
lestus coquus alle-
ro importuno & o-
dioso. Erasim. pro-
verb. Clauum cla-
uo pellere: & pro-
verb. Spes seruat
afflictos. Hippocr.
s. Epidem. si ex era-
pula cabut dolet,
vini cotyla biben-
da.
t Vide pag. 18.
Eubuli versus.
u Quod epitheton
proprie de vino vs-
surpatur.
v Erasim. pro-
verb. Hiberna nanie.
x Ineptus, & rep-
bos, abstemij poe-
tae garrulus & cla-
mosus aues, in a-
quis semper degen-
tes, mortem luxuri-
se fessum Phryni-
chus ait, quasi in-
tercederet quaedam
amicitia & neces-
sitas. Eius memi-
nit Aristot. 7. Polit.
dicitur etiam 7. mi-
strat. & 7. 7. 7. 7.
καλὰς ἀνθρώπο λέ-
γει μάδος ἢ τί-
χλο, quem locum
deprauatum testi-
fuit Muretus cap.
5. 9. Var.
y Aridum cadauer.
o Lento calore cor-
pus abstimens oc-
culca febris, de qua
medici. Lusciniæ
poetas vocat. In-
nius adag. Lusciniæ
musarū: & adag.
Cadaueris instar.
z De Demade in
senio fracto & in-
ualido apud Plutar-
chi Antipater di-
xit, velut ex im-
molata victima so-
lum ventrem super
esse, ac linguam.
a Erasim. pro-
verb. Iucida vicissitudo.
b Ob amorem er-
gi fororē, uxoremq;
suam Berenicem ma-
trem.
c Illustris, nobi-
lem, inclitum.
d Furiosum &
amentem.

tanquam vi-
nosum: dicitur
f. Medius olim
non incelebrum.

g. Alij, ut pluri-
mum calidam.

h. Venter, os
ventriculi. Eandem
sive visus ratione
praescribit Galen.
sub finem libri de
Cibus boni & mali
succi.

i. Calfaciat, acres
succos gignat.

k. Vinum leuissimum
de quo vid. pag. 14.

l. Eubulus
Ventriculo gratum
est.

m. Dulcedinis ex-
pers: sua salu-
sui saporis.

n. Multis aroma-
tibus odoribus, va-
lidioris, distilla.

o. Vasa argente
non infusa. Plinius.
p. Aphor. 2. 6. 5.

q. Eubulus, Ego se-
verit, quia in do-
ra esse aqua debet
qua optima est, o-
minibusque, & aqua
est aer similes, ut
ait Plinius.

r. Anaxandrus. Qui-
dam autem: Plinius
illam sanam lau-
dat, quia crebro
haustu, exercita-
tionis ratio contin-
git, & quia colan-
ta terra assema-
tur.

s. Quos in honore
Cereris celebrabat.

atque Medos, & Oenam vocari. Staphylus vini diluendi modum à Melampode
primum inuentum fuisse memorat. Pleistonicus aquam coquendis cibis vine
liorem esse discipiat, tum etiam illorum qui auidius ac largius bibunt ventriculum
malè affici, vehementerque lædi probat, & ea de causa saepe alimentum corrumpi: ac
ideo qui bonæ valetudini student, ut copiosum sudorem prouocent, mediocriter
exerceri, & corpus ut humectetur, ac mollescat, in balneis lauare: ac postea, quod
est imprimis salutare, aquam præbibere, vere ac hyeme quàm calidissimam, æstate
frigidam, ne exoluatur stomachus, & eam quidem copia mediocrem, eo consilio
ut ante vini potum in habitum corporis distribuatur, nec eo vini perueniat integra
& indomita vis, quæ vasorum sinibus impacta mordcat. Id autem facere si nostrum
quispiam grauat, is primum dulcem aquam vel calidam bibat: deinde vinum dul-
ce Lesbium, (Protropon vocant) quod ventriculum roborat. Vinum subdulce
caput grauat, inquit Hippocrates libro de ratione victus, quem quidam inscripserunt
De morbis acutis, alij verò, Aduersus Guidias sententias. Eius hæc verba sunt: Vi-
num dulcè capiti graue minus est quàm vinosum, mentem quæ minus tenet: per in-
rectina citius meat & excernitur alio quouis. Non est autem propinandum quod so-
lent Carmani, ait Poseidonius. Ij namque humanè ac benignè cum aliquos exci-
piunt, in conuiuio, frontis vena tusa manantem sanguinem admiscunt ei, quam bi-
bendam offerunt, potioni, summam id esse amicitiam putantes, si suum inuicem
sanguinem gustauerint. Hæc verò libatione peracta vnguento caput illinunt, præci-
puè quidem rosaceo, aut, si non hoc, Melino saltem, potionis ut vapor inde repella-
tur, nec vini halitus offendatur. Alterutrum verò vnguentum si desit, Irino vel Nar-
dino vtuntur. Probè igitur Alexis inquit,

Nares vngit, que bona pars valetudinis

Est maxima: odoremque capiti suauem obijcit.

Vitanda porro sunt vnguenta
crassiora: aqua verò bibenda aspectu tenuis & pellucida, pondere ad lancem leuis,
in qua nihil terreni sit. Optima quidem illa est quæ citò calefit & refrigeratur, & quæ
vasis argenteis æneisve affusa, nulla tingit æruginè. Hippocrates leuiorem sem-
per illam esse iudicat quæ promptius incalescit ac refrigeratur, malam, qua tardius
coquuntur legumina, nimirum quia salta vel nitrosa sit. Idem auctor libro de aquis,
optimam esse statuit multum exercitatum, & agitatum, noxias autem refides & pi-
gras, quales sunt paludum & stagnorum: præterea fontium aquas esse maxima ex
parte duriores. Erasistratus inconsideratos esse falliq; illos tradidit qui statera boni-
tatem aquarum expendunt, quoniam si aqua ex Amphiarato saluberrima, cum aqua
Eretria vitiosa comparetur, nullum ponderis discrimen est. Hippocrates libro de
locis optimam esse aquam pronuntiat è locis sublimibus, & aridis tumulis profuen-
tem, ut quæ candida sit, dulcis, nec limi trahere multum possit, & æstate frigida, hye-
me tepet. Idem aquam maximè laudat eius procurfus orientè solem versus eru-
pit, præsertim æstiuum, quia leuis, limpida, & naribus grata sit. Diocles memoriæ
prodidit aquam vtilem esse coctioni, minime flatuosam, modicè refrigerare; visum
acuere, nihil caput onerare, animi corporisq; motum facilem ac promptum redde-
re. Eadem Praxagoras memorat, & præ reliquis laudat pluuiam. Euenor cisterni-
nam, & collatam cum Eretria aquam ex Amphiarato meliorem existimat quàm
Eretriam. Aquam citra controuersiam alere inde manifestum est, quod ea sola nu-
triantur animalia quædam, veluti cicadæ. Ex liquidis alia multa corpori alimentum
præbere nemo dubitat, veluti lac, vinum, ptisanam. Subrumi fœtus lacte nutriu-
tur. Multæ gentes lactis potu vitam tolerant. Democritum Abderiten ob tardium
senectutis, cum mortem sibi consciscere decreuisset, fama est de quotidiano cibo ali-
quid detrahentem, instantibus iam festis diebus Thefnophoriorum, rogantibus
domesticis mulieribus ne per id celebritatis tempus moreretur, sibi ut liceret solen-
nes ac festiuos illos dies agere, annuisse, & mellis vas sibi iussisse propius admoueri,
atq; sic in multos dies vitam prorogasse, solo mellis odore & halitu continuatam, in-
teritiseq; diebus post aliquos asportato melle, quo semper is delectatus fuerat, adeo
ut cuidam percontanti qua ratione vitam sanus degeret, is responderit, si corporis
interiora

interiora melle rigaret, exteriora oleo. Pythagoricorum nutritum panem cum
melle fuisse Aristoxenus scribit, additq; morbum nunquam sensuros qui pransuri eo
cibo quotidie vescantur. Lycus scripsit ideo longæuos esse Corfos, (habitant ij vi-
cinam insulam Sardinie,) quod melle apud eos abundantissimo nunquam non vtan-
tur. Nunc inuestigandum est omnium, qui proposuerunt, quæstiones explicare. ævris
vox, pro visis, addita, quæ superuacua est, litera α, ut ἀσχυρος σχυρος, extat apud
Cratinum.

Non quidem tu primus ævris, id est, ieiunius ad carnem venis. Apud Diphilum
legitur vox ἀσχυρος.

Mihi volupe est nudos conspiciari

ἀσχυρος, id est, famelicus istos qui ante tempus omnia

Semper scire festinant.

A. Hec vno morbo laborat:

Semper enim ἀσχυρος, id est, famelicus est. B. narras Theossalum

Mihi prorsus hominem.

Zethum quidem in nitidum Thebanorum agrum

Proficisci iubet, & eum incolere: præstantiores enim

Ut credibile est, panes illic veueunt.

Tu verò famelicus es: Musices autem peritissimum

Amphionem Athenas migrare claras imperat,

Vbi facillimè Cecropidum proles esurit,

Auras decurans, spe inani pasta.

Apud Alexidem vox ἀνοσίτωρ inuenitur.

Priuatam hominem cibum capere solum si videris,

Aut poetarum versus & numeros non expetere,

Proletarium illum virum vite dimidium

Perdidisse putas: artis verò poetam sua

Dimidiam partem: & vix utrumq; viuere.

lauta edulia. Araros:

Elegantia hæc νογαλεύματα.

Vino Thasio

Reliquam diei partem madescit,

Ac νογαλέσει.

Vuas, punice, palmulas, & alia νογαλεύματα, id est, alias cupedias.

Philochorus ἀπύσιτον, nempe solo tritico victitantem dixit: Crobylus verò Parasy-
tum ἀπύσιτον: nempe quod cibus præ voracitate totus esse videatur: Eubulus au-
tem ἀνεπίσιτον dixit, id est, impransum: Crates ἀναγκασίτην, id est, inuitum nutrire:
vt & Nicostratus:

Adolescentulum casu oblatum valde obligatum fastijs,

Humi pallio obuolutum, necessitate coactus nutrio.

Alexis ἀεισόδειπνον dixit:

A quibus nobis confestim paratur αεισόδειπνον, id est, cæna cum prandio.

Post hæc nos assurreximus, & ut cuique libitum est, accubuimus, non expectato No-
menclatore suum in cæna cuiq; gradum & ordinem assignaturo. Apud antiquos
conclauia fuerunt Triclinia, Tetraclina, Heptaclina, & reliquis deinceps nume-
ris lectorum distincta. Antiphanes,

Tres cum essent, in triclinium conduxit.

A. Conclauem pulchrum hoc fuit, heptaclinum,

Deinde enneaclinum: quin & lectos Siculos

Quinque habuit. B. Addis ne quidquam præterea?

A. Cervicalia insuper quinque Sicula.

Num mibi tandem sternes triclinium?

Seni confestim stratum est triclinium,

Commocati qui tibia lyræq; canerent,

Hospitali diuersorium aperit: verre domum:

Sterne lectos: ignem accende luculentum: tolle poculum:

Apud Diphilum

Antiphanes:

Eubulus:

νογαλεύματα veteres dixere

Alexis,

Antiphanes:

ἀπύσιτον

Phrynichus:

Amphis:

Anaxandrides:

Alexis:

d Vinum

Angustia quaer-
rent: quam ra-
tione in longissima
fenestra rigore cor-
poris & animi cu-
lodisset, idem sive
Polio Romulus re-
spondit, nempe in-
tus mulso, sive
oleo.

v. Erasim. pro-
uerbio, Cynria ia-
stura.

α. Ea dictio iei-
unium significat.

γ. Spica.

δ. Famelicus: esu-
rator: sumi impa-
tiens.

ε. Auidos discendi,
et in suo desiderio
more impatientes.

ζ. Lib. 6. Thessali
vortices. Iunius a-
dagio, Thessalica
buceca.

η. Lib. 10. Edaces
Bæotij.

θ. Lib. 10. Edaces
Bæotij.

d. Hominem se
appellabant, qui so-
lus et absq; conui-
ua cibum caperet.
Legendum puto ut
de memoratis.

e. Cupedias: der-
litas: lantitas. Re-
peritur hi versus
duobus locis libro
tertio.

f. Exquisita ciba-
ria.

g. Lautis epulis se-
curat.

h. Iunctura cum
prandio cænam.

i. Phlander in
cap. 5. lib. 6. Victri-
ni, in quibus locari
et sterni poterant
accubitorij lecti
tres, quatuor, se-
ptem, ideo tricli-
na, tetraclina, hepta-
clina, diuersiq; à
cubicularibus, in
quibus dormiebant.
Iuxta Græci voca-
nt adum illam partē
in qua lecti pone-
bantur: conclauia,
conclauia, & cæ-
narula, latini di-
xere.

k. Magnificè or-
natas.

l. Pansyrica. Prius
rigatur panimentū
ne puluis occideretur,
deinde scopis verri-
tur.

Vinum miscet suavisimum. Plato philosophus, Nunc verò, inquit, stragulas vestes conficiunt, non operiendis circumtegendisve lectis, sed calcandas, subiiciendasq; pedibus. Plato poeta:

In lectis deinde, eburneis fultis pedibus, stragulis tinctis purpura, ostro Sardiano, dormituri cubant. Variarum quidem vestium textura olim floruit, celeberrimis è Cypro magistris eius artis Acefa, & Helicone, clarissimis textoribus. Fuit autem Acefa filius Helicon, vt inquit Hieronymus. Itaque in Pythico templo cuidam illorum operi inscriptum fuit:

Fecit Helicon Acefa gnatus. Horum manibus Diuinam Pallas veneranda gratiam tribuit. Nobilis fuit & eo artificio Pathymias Aegyptius,

Vt exulto iam dudum, cum stragula rosam olent, Cum vnguemis delibutus & aspersus lauo. inquit Ehippus. Aristophanes, Qui in stragulis pernoctans bene olentibus dominam premis.

Instrati sunt magni pretij aduoluti panni, inquit Sophron. Admirandus verò ille Homerus è stragulis, quæ substernuntur λιτὰ vocat, id est frugalia, nempe candida, nulloq; colore tincta, nullis picturis variegata, ἕγχα^m verò quæ circumtenduntur & suspenduntur αὐλαῖα, quia tincta sint. Heraclides scribit, quos stratores vocant à Persis primùm repertos fuisse, vt explicandis stragulis suis constaret ornatus ac venustus contactus. Itaque Timagora Cretenfis, vel, vt ait Pharnias Peripateticus, Entimo Gortynio, qui æmulatione Themistoclis regem adoraturus ad eum profectus fuerat, Artaxerxes tentorium dedit insignem pulchritudine, & amplitudine, ad eumq; misit stragula, & hominem qui ea sterneret, Græcos nescire dicitans quomodo substerni oporteret. Inuitatus est & ad gentiliū cognatorumq; prandium Cretenfis ille, regem exhilaraturus, quod Græcorum nulli antea contigerat, nec postea cuiquam concessum est, quia honor ille cognatis solis deferretur. Timagoras quidem Atheniensis cum regem adorasset, & honore magno fuisset acceptus, id tamen non esse assecutus, sed illi tantum ex appositis regi ferculis missa quædam est portio: Antalcida verò Lacedæmonio rex suam ipsè coronam vnguento immerfam ferri iussit: eadem benevolentia signa permulta erga Entimam ille declarauit, ac eum gentiliū & cognatorum conuiuio adhibuit, indignantibus Persis tantum honorem sic publicari. Cum autem expeditio in Græciam denuo susciperetur, ad eum rex misit argenteis pedibus innitentem lectum, stragula, & tentorium lacunatum instat regij tabernaculi, violacei coloris, argenteam sedem, vmbellam inauratam, aureas phialas gemmatas, maiores argenteas centum, argentea pocula, ancillas centum, pueros totidem, aureos sexies mille, præter ea quæ ad imperfam quotidianam impendebantur, mensas eburneis pedibus suffultas, acerna^o illarum parte superiore. Cratinus:

Quandoquidem remotus est tripes, & manus lauimus. Eubulus: Tibi quinque ac quinque tripodes: diciturus tandem sum quinquaginta. Epicharmus: A. Hac quamam sunt? B. Tripus. A. Quid tibi vis? nonne pedes habet quatuor? Tripes non est, sed quadrupes, ni fallor. B. Huius scilicet Tripes nomen est, A. Pedes tamen habet quatuor. B. Oedipi

in ἕγχα, ἕγχα, ἕγχα, ἕγχα, ἕγχα, ἕγχα, ἕγχα, ἕγχα, ἕγχα, ἕγχα

p Tanthiaum,

o De acernarum mensarij pretio videlicet Plinium.

p Quidam: non dicitur duobus pedibus,

Olim

Olim enigmatat^a qualia fuerit non intelligis. Aristophanes: A. Mensam nobis affer qua tres habeat pedes, Non autem que quatuor. B. mensam tripodem Vnde sumam? In cœnis prisco more, conuiuatori, postea quàm accubuisset, tabella in qua omnium ferculorum nomina descripta fuerant, tradebatur, vt sciret ille quodnam obsonium allaturum esset coquus. Quandoquidem Damasci amplæ ciuitatis & claræ meminerunt antiquorum multi, & arbor in eorum agro plurima nascitur, ac diligentissimè colitur, quam Prunum appellant, Damascenum peculiari nomine eius fructum vocant, tanquam^a ab ijs diuersum quæ gignuntur in aliis regionibus. Pruna igitur hæc sunt & aliis & Hipponacti memorata;

Coronam habui è prunis atq; mentha. Alexis: A. Quin è in somnis videre visus sum mihi Præmium victoriae. B. Quale id erat dicit. A. Aduerte iam animum. In stadio concertatorum me quispiam Nydus accedens coronare visus est corona tortili Prunorum. B. Dij boni. A. Maturorum. Vidisti^m unquam omalum^a paratum, aut splenem Inquinatum condimento, maturorumve prunorum sportam? Talis est prorsus eius facies. Nicander,

Malum, quod^a cuculli vocant, Clearchus peripateticus scribit Rhodijs & Siculis pruna vocari brabyla: vt apud Theocritum Syracusium:

Ramos brabylis graues è in terram curuos. & alibi, Quanto malum brabylis suauius. Est autem^a brabylon fructus pruno vulgari ambitu minor, eodem sapore, sed paulo acrius^a. Seleucus in linguis eadem esse ait madrya, brabyla, pruna, & τὰ ἰλα. Dicta porrò sunt μάδρυα velut μάδρυα^a, & ἰλα^a quia ducunt aliquid quasi βογάρι βάλαντα, id est cibos depellentia, & ἰλα^a quasi μάλα, id est, mala, vt Demetrius Ixion prodidit in Etymologia. Theophrastus^a, Prunus, inquit, & Spodias, quæ veluti prunus syluestris est: Araros Coccymelam vocat ipsum arborem, Coccymelum verò eius fructum. Diphilus Siphnius esse pruna succi mediocriter boni scripsit, facile corrupti, & egeri, parumq; alere. De Cerasis hoc Theophrastus^a in opere de plantis scriptum reliquit. Peculiarem quoque naturam sortita est Cerasus, vastæ magnitudinis, vt quæ ad cubitos viginti quatuor assurgat: foliis Mespilo^b similibus, duris, crassioribus, cortice tiliæ simili, flore candido, qualis est pyri, & mespili, ex paruulis floribus composito, qui ceram^a olet: fructu rubro, figura Diospyro^c simili, fabæ magnitudine: at Diospyri nucleus mollior est. Cerasi durus. Rursum idem Theophrastus de Cratægo quam Cratægon quidam nominant, Folium, inquit, rigidum habet, Mespilo^e simile, sed maius, latius, oblongius, & in eo scissuras Mespilo dissimiles, Arbor ipsa nec crassa est admodum, nec procera: lignum varium, flauum, firmum: Cortex lauis, qualis Mespili: radix quæ vnica est non altè descendit: fructus rotundus, oliuæ syluestris magnitudine, maturus è flauo nigrescit, succo & sapore Mespili, quamobrem agrestis Mespilus esse potius arbor videatur. His scilicet verbis philosophum arbitror, quod nunc appellant Cerasium^f indicare. Asclepiades Myrleanus arborem quandam Chamæcerasum nominans, in agro Bithyniæ Chamæcerasus^g gignitur, inquit, radice parua: quin nec arbor ipsa magna est, sed Rosæ par: cætera fructus omnino Ceraso similis, quo largiore si quis vtatur, non aliter quàm vini potu caput dolet, & graue est. Hæc quidem^h Asclepiadem scripsisse puto de Memaculo, id est Arbuti fructu. Talem eam fructum arbor illa gignit, & qui plures septem ex ea poma comederit, capitis dolore vexatur. Aristophanes,

In montibus sponte Memacyla nascuntur permulta. Theopompus: Myrti bacis vescuntur, maturisq; Memacylis. Crates, Longè formosissima sunt manna, quale estⁱ malum, aut Memacylum. Amphis, Quod vides, mori mora fert, ilex acylas^k, arbutus memacyla. Theophrastus: Arbutus Memacylon fructum qui edenda est, generat. Satyricam fabulam Agena d 2 qui

g Erasmo pronerbo Boeotica enigmata r Alij: tanquam ijs præstantorem. h hucq; reticulum: omnia gens.

k Κοκκινύδοι: fortassis quoddam gran descendibus cucullus è suis latebris prodeat, & conspiciatur.

l Hæc quidam referunt ad prunum Damascenum.

m Δομύριον, ineptè vsus est hoc verbo Athenæus pro σποδύριον, vel σπόδιον. Acerbius est prunum syluestre, acidius Damascenum.

n Malorum genus quoddam. Cap. 7. libr. 3. Hist.

o Cap. 11. libr. 3. De historia. Eius descriptionem integram non addidit Athenæus.

p Setania, non Aronia. c Κράδρυς. Apud Athenæum κρηαειδής: R. uellius vertit, sua similia, quod in eo flore nõ perspicitur, ego verò odoris cerei, quod omnino verū est.

d Diospyros, Italia, Vna Indica, vulgò Gaiacana. e Aronia, non Setania. Arbor hæc setibus est terminalis officinarum, & herbariarum.

f Autori danda ratio, parū exercitata in re herbaria.

g Sic legit Natanaël, & non incommodè. Arbutula hæc Cerasus syluestris est Mathioli, ubiq; nascens in sepiibus, Vaccinium Plinij, Italia satum ad auencia, Gallia verò etiam purpurea tingens caussa, ad feruiciorum vestes. Chamæcerasus verò eiusdem, Theophrasti Padus, Mathioli Cerasus racemosa. Alij legunt, δάμνα, fructu. Alij, sed, radice equalis.

h Fallitur Athenæus huius tractationis imperitus.

i Rotunda, glabro, parua, colore subrubro nescis, qualis est Memacyli.

k Glandem suam

qui composuerit, an Catanæus siue Byzantius Python, an rex Alexander ipse, dubium est. Hic qui Rhetorum cuiusdam proximus accumbat Laurentius, Vos quidem Græci, ait, vobis multa vendicatis. quod ea primum vel à vobis inuenta sint, vel nominata, hoc tamen nescitis, Lucullum Romanum imperatorem, qui Mithridatem & Tigranem debellavit, è Cerasunte oppido Ponti, hanc plantam in Italiam primum aduexisse, eundemque nomine ciuitatis illius, fructum hunc Cerasum nuncupasse, quod proditum est à nostris scriptoribus. Sic locuto Daphnus quidam ita respondit, virum illustrem Diphylum Siphniium, qui sub Lysimacho rege vno ex Alexandri successoribus vixit, multis annis Lucullo antiquiorem, Cerasorum meminisse his verbis; Cerasa stomacho grata. ¹ sunt, parum nutriunt, bonum succo gignunt: Cum frigida sumuntur, placere ventriculo^m, præferri cæteris Miletia, & quæ magis rubent, quoniam mouent lotium. Sycamina cum simpliciter omnes appellent Mori fructum, Alexandrini soli Mora nominant. Sycamina quidem non intelligo fructum Ægyptiæ ficus, quem nonnulli Sycomorum vocant, eum nimirum quem indigenæ cum ferro leuiter scalpserint, in planta relinquunt, vbi vento iactatus ea cura intra triduum maturefcit, odorosusque sit, & esu iucundus, præsertim si Fauonius aspirauerit. Idem ob lenem refrigerandi vim, eorum quos febris vrit stomacho impositus cum rosacco non parum ardorem ægroantium mitigat. Fructus hic non ex Ægyptiæ ficus ramis & surculis prodit, sed ex ligno caudicis. Apud Æschylum in Phrygibus Hector Sycamina mora vocat:

1 Edes moris: Alij, ventriculo profunt. m Edes moris: Alij, in paulo amara.

m Erasmi, prouerb. Maturior moro. o Locus rusticus coniectura. p Sic vocat fructus arboris mori rudimentum, sicut simile.

q Sic ille vocat Rubum, & erectus, & humi iacentem. r Edes moris: Alij, in do vox beryon. s De cortice radicis Dioscorides id prodidit. t Hippocrati lib. 6. Aphor. Podagra non laborant eum puchi, nec mulieres; nisi menstrua defecerint, nec pueri ante veneris usum.

u Nucis, & Quercus, quæ iuglandis vesta est, & Caryis, oppidum Bæotie. Auelianam nucem Caryis vocant. Caryia Carystia, quæ fert illam arbor, nempe Corylus. x Mesolus. legendum puto mesolus: quibus putantem valde lignosum & durum est. oi mesolus, turres lignæ. a Hæc loquitur qui Athenæi priores libros in compendit redigebat.

Fuit vir ille moris ^m maturior. Idem in Cressis sic nominat; & in Camicis^o: Candidis enim moris, ac nigrum succum fundentibus, Venustos, rubricæ colore tinctis omnia sunt eius regionis arbores. Sophocles: Primum quidem cernes candidam quæ ^p floret spicam, Deinde terces atq. puniceum morum. Nicander in Georgicis tum arborem ipsam vocat semper Moream, vt & Alexandrini, tum etiam declarat, eius fructum priusquam reliquarum omnium conspici,

At Morea pueris oblectamenta tenellis, Quæ primum suauem fructum mortalibus offert. Phanius Ereus Aristotelis discipulus syluestris ^q mori fructum etiam morum vocat, cum maturuit, dulcissimum quidem ipsum, atq. suauissimum. Eius hæc est oratio: Rubi morum exsiccata pilula moris simili, angulosa veluti morum, habet tubercula in quibus semen continetur, alimentumque præbet boni succi, sed fluxum, & quod facile dissipetur. Parthenius Sycamina, quæ mora vocant nonnulli, Abryna nominat; Salmonius rubi fructum etiam appellat Batium ^r. Demetrius Ixion sycamina & mora eadem esse voluit his verbis: Veluti mora quæ sanguine manant, & ficis meliora sunt. De moris ad hunc modum scripsit Diphilus Siphnius medicus: Sycamina verò, quæ & Mora nuncupant, succum mediocriter bonum generant, parum alunt, celeriter excernuntur, ventriculo grata sunt. Peculiari verò facultate ante maturitatem lumbricos ^t expellunt. Pythermus, vt inquit Hegesander, memoriæ tradidit, æuo suo moros annis viginthi fructum non edidisse, & popularem morbum podagram ita fuisse grassatam, vt nõ solum viros, sed etiam pueros, virgines, eunuchos ^u, mulieres is morbus corripuerit: quin & eam ægritudinem adeò vehementer sepius in greges, vt ouium partes duas ille morbus affligerit. Caryia ^v & Arici, & alij scriptores communi vocabulo fructus omnes operimento duro testos appellant: Epicharmus verò, vt nos, per excellentiam amygdalas vocat καρυοειστρούγονα κάρυα, id est nuces quæ pro bellariis tota mensis apponuntur. Philyllius:

Sorba, nuce, amygdala. Heracleon Ephesus scribit, & amygdalas, & quas nunc appellant castaneas, nuce vocatas fuisse. Caryia, id est nux arbor, legitur apud Sophoclem:

Et Caryia, & Fraxini. Eubulus: Fagi ^x Caryia Carystia ^v, Nucum genus quoddam Mostenum ^z vocant. Amygdalas Naxias veteres celebrarunt: nec immerito: quandoquidem in ea insula gignuntur egregiæ, vt mihi persuado, inquit Athenæus ^a. Phrynichus:

Dentes

Dentes molares sic excussit omnes, vt Naxiam Amygdalam iam nequam frangere, Amygdala quoque præstantes nascuntur in insula Cypri, diuersa ab iis quæ alibi proueniunt figura. Sunt enim & oblongæ, & in summo reflexæ. Seleucus in Linguis scribit dulces amygdalas à Lacedæmoniiis vocari Tenios, ampliores verò nuce, Myceros. At Amerias, Myceros Amygdalas dici tradit. Bibendi appetentiam præsumptæ amygdalæ summopere excitant. Eupolis:

Da quas manducem Naxias amygdalas: Da vinum quod bibam è vite Naxia. Fuit quidem & olim vitis quædam Naxia. Plutarchus ^b Charonæus scribit apud Drusum Tiberij Cæsaris filium, medicum quendam alios omnes qui bibendo vinceret, antequam potaret, quinque ^c vel sex amaras amygdalas edentem fuisse deprehensum: & cum id facere prohibuissent, ne tantillum quidem ad computationem perferendam valuisset. Eius sanè rei causa fuit amaritudinis vis exsicccans, & humorem discutiens. Herodianus Alexandrinus auctor est Amygdalas dictas fuisse, quod sub virenti cortice illarum putamen καλαῖς ἀμυγδαῖς, id est, multo scarificatu sit veluti discissum atque fissum.

Iam vadis asinus in paleas tragematum ^d, inquit Phileæon: Fagineum ^e Paris dei simulacrum, quod ait Nicander libro secundo Georgicon. Neutro genere Amygdalum etiam dicitur. Diphilus, Bellaria, myrti bacca, placenta, amygdalum. Sed de vocis ἀμυγδαλή tono & accentu, vbi statuendum sit, ambigitur. Pamphilus quidem censet, cum fructum significat vltimam syllabam graui notandam esse, vt in hoc dandi casu, ἀμυγδαλή: at cum pro arbore vsurpatur, eam syllabam circumflexu signandam esse, ἀμυγδαλή, vt & in voce ῥοδῆ ^f. Antiochus,

ῥοδῆς τε, id est, rosa, venustum florem. Aristarchus æquè fructum & arborem cum acuto in penultima profert. Philoxenus in vtroque significato circumflexum addit. Eupolis,

Ναὶ μὲ τὴν ἀμυγδαλήν, id est, Per amygdalam tu me perdidisti. Aristophanes: Agedum, has ἀμυγδαλας sume, caputq. tuum saxo frangito. Phrynichus,

Ἀμυγδαλὰ τυφλοῖς ἰατρικὸν ὀφείμην. Quidam in vltima graui ἀμυγδαλῆς pronuntiant, vt καλῆς ^g. Tryphon in opere de Atticis accentibus fructum ἀμυγδαλήν cum graui tono in vltima, & genere feminino dixit, quod neutro τὸ ἀμυγδαλήν nos efferimus, arborem autem ἀμυγδαλήν, vltimæ syllabæ circumflexo tono adiecto, quia præter fructus intellectum ea vox possessionem ^h demonstrat cum illa nota & specie. Pamphilus in glossis ait, καρυοειστρούγονα à Laconibus vocari καρυοειστρούγονα ⁱ, pro Amygdalocate, quia Lacedæmonij καρυίας vocant amygdalas. Nucum Ponticarum, quas Lopima quidam nominant, Nicander meminit. Hermonax verò & Timachidas in glossis tradunt vocari διὸς Βαλῶναρ ^k, id est, iuglandem. Heraclides Tarentinus in quæstionem hoc adduxit, an prima mensa inferenda sint bellaria, vt mos est quibusdam in locis Asiae & Græciæ, an non, sed post cœnam. Nam cœnatis si apponuntur, copiosioribus in ventrem ac intestina cum iam subierit, quæ post eduntur nuce, quia bibendi cupiditatem & delectationem iritant ingestio cibo permixta, inflant, & alimentum iam sumptum corrumpunt, ob naturam earum ad concoctiones difficultatem ac contumaciam, supernatantemque pinguedinē, vnde fiunt cruditates, & ventris intempestiæ deiectiones. Diocles scribit nutrimenti multum amygdalas suppeditare, iucundas esse ventriculo, calfacere, quia oleosum ^l quidpiam habeant. Noeent minus recentes quàm sicca, aqua macerata quàm arida, frixæ quàm crudæ. Heracleotica ^m nuce, quas & iuglandes vocant, non tantum alunt quantum amygdalæ, & aliquid habent quod innatet, & quod stertorem ac raucedinem ⁿ vocis efficiat: largius sumptæ caput grauant, & minus offendunt recentes quàm sicca. Persica nuce ^o capiti non minus graues sunt quàm Heracleotica, magis nutriunt, os & fauces exasperant, astæ verò minus lædunt, & ex omnibus nucibus, si edantur cum melle, egeruntur promptissimè. Latæ ^p nuce magis inflant: minus noxiæ sunt elixæ quàm vel crudæ, vel frixæ, & frixæ minus quàm crudæ. Philo-

b In Symposiaco, Quæstione 6. lib. 1. c Plinius cap. 8. 12. d Erasmi, prouerb. Asinus in paleas. vsurpatur hoc loco dictum illud, in noxam, qui auidè bellaria comedebat.

e Prouerbij loco hoc iactatur in abiectionem hominē, & turpis oris. Panī cornua tribuit. faciem rubentem, & amictu hinc illi pellem, capra pedes, inferiorem corporis partem hispidam, id quod est admortum desinere. Phagineum autem dicit vile, vt ficulneum.

f Rosa planta. g Pulchra. h Ἀμυγδαλή nūque arbor, amygdalas fructum parit, alij, fœnet, & tanquam sobole suam habet & eueit.

i Nucifragijbuli: quæ voce ῥοδῆ est Plautus, nimirum instrumentum quo franguntur iuglandes, anellana, amygdala.

k Alfarum hoc videtur. Castaneam potius illa nominata est. quæ & ῥοδῆς καρυίας, & καρυίας βαλῶναρ appellat. & Castana, sine Castania, & Εἰσοίcas nuce.

l Το δρυαδῆς. Sic legit Ruellius. Quidam legunt ῥοδῆς, alij ῥοδῆς, alij ῥοδῆς, alij ῥοδῆς. Ego Ruellij iudicij sequor: id est non nesciam illos qui plurimum nucibus ventur, raucedine, humilitate illarum pinæ qui liquore, tunica interiore gustur.

m Auellana. Hic Athenæum falli vult supra monimus. n Hoc loco magis conuenire putauit ῥοδῆς, & καρυίας. o Regia, sine iuglandes. p Castanea.

lotimus libris de alimento scribit, nucem latam, quam & Sardaniam vocant, aegre confici, ac vix digeri, quoniam a pituita in ventriculo detinetur, & quia non nihil adstringentis facultatis habet. Pontica nux pinguis est concoctusq; difficilis. Amygdalarum minus operosa coctio est. Quamobrem citra noxam multas edimus. Pinguioribus quidem illae sunt, pinguemq; succum ac dulcem praebent. Diphilus Siphnius Regias nuces scribit dolorem capitis excitare, innatareq; stomacho, ex iis & teneras, quae adhuc candicant, esse meliores, ac fucci laudabilioris: parcius nutrire quae in furnis frigentur: amygdalas vero attenuare, prouocare lotium, purgare, parum nutrire: recentes ac virides prauum succum gignere, & eum paucioribus, siccis autem inflare & innatare magis: teneras, plenas, albas, lacteas meliorem succum generare: ex siccis Thasias & Cyprias, quia sunt teneriores, promptius excerni: Ponticas nuces parere dolorem capitis, & minus quam regias innatare ventriculo. Mnesitheus Atheniensis libro de edulis, nucum Euboicarum siue Castanearum, duobus enim his nominibus appellant, coctionem tradit esse laboriosam ventriculo, & cum multo flatu perfici: si quis tamen superarit, habitioribus fieri: Amygdalas autem, nucedsq; Perficis & Heracleoticas, & alias omnes castaneis esse deteriores: ex his tamen eunctis generibus in vniuersum edendum nihil esse quod non sit igne coctum, praeter virides amygdalas, sed elixari quaedam ex his oportere, quaedam frigi: quoniam horum alia sunt natura pinguis, vt exsiccat amygdala, & iuglandes: alia sicca & acerba, veluti fagi fructus, & quicquid est eius generis. Nucum earum, quae vnginosae sunt, nocentissimam pinguedinem absorbit ignis: Quae vero durae & acerbae sunt, igni maturescunt, lento ac exiguo. Diphilus castaneas vocat Sardanias glandes, & illas multum alere scribit, bonum succum gignere, aegre coqui, & veluti dispensari, quod in ventriculo diu maneat: si frigrantur, minus alere, sed facile digeri ac confici: elixas vero, minus inflare, nutrique vberius.

Quam multum frigit, vel quomodo in ventriculo abundat, et ea ventriculus obicitur, quod dicitur sicut medicorum schola veluti quaedam res fallante nutrimento. Ad verbum, acerbae. In iuglandes, & auellanae. Ut castaneas. Ut amygdalas, iuglandes, auellanae. Ille indicent docti lectores an Equum latinorum intelligat Mnesitheus, quae est Ocyra Theophrasti, an Theophrasti Phagus, quae est latinorum Aesculus, glande vesica. Magna. Vilius cap. 1. lib. 20. Variar. lect. adnotat uti uia ad hoc significacione dicitur loco citato ex lib. 9. huius auctoris. Vide lib. 6. Quae, metere: auctores, mesum. Arboris ita vocatur, quod sit proventus illius fructus mesum generibus nonnullis, quae castaneae tantum videntur. De eodem, multa in multis locis huius auctoris. Cantion ad aliorum imitationem modulatum. Quam ad hunc corpore, quae et aliter dicitur vocatur, qui regionem uasauerant. Veritas tamen numero id dicitur, tanquam Myrus, vel Mesus, vir quidam fuerit. Romanu tamen mihi litem, pro Romanis militibus repere dipece. E vel excellens, ut auctores liber, vel coloris flauis. Cicero enim triplex color est, niger, flauus, albus. Cap. 1. lib. 8. hist. g Marius, filius, puor. h Mithi et filia. i Farina subacta cum aqua et oleo. k Adipus: lyre modis minime conueniens. Albidit ad canus muscorum.

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus: Mithi et filia: cum aqua et oleo.

Lopimon, ac nucem

Euhoici, alij vero glandem nominarunt, inquit Nicander Colophonius in Georgicis. Agelochus Castaneas vocat & μύρα. Vbi Sinopicae nuces gignuntur, inquit, Amota vocant arbores quae illas ferunt: Cicera. Crobylus:

Recentes cicer quoddam, velut cottabo in alium iaciebant, inanè prorsus. Bellarius sane misera huius sumia. Subsulcat cicer, et nigro faba tincta colore. Xenophanes Colophonius in Parodis:

Ad ignem hac oportet loqui hyemis tempore, In lecto molli cubantem, et satium, Dulce bibentem vinum, arrodentem cicera. Tu curas es? quot natus annos, vir optime? Quantus eras cum discesseris Mysia? Aureum cicer perpetuo nascebatur. Theophrastus libro de Plantis quoddam ciceris genus vocat Arietinum. Sophilus:

Huius pater est longe amplissimum arietinum cicer. Phantias in opere de plantis scripsit loco belliarum esse quidem fabam recentem, ac teneram, cicer, eruillam, vt plurimum autem apponi fere bellaria sicca, tosta, siue friza, & elixa. Alexis: Mihi vir inops est: ego vetula: est et puer, et filius, Et gnata, eaq; sane probissima, quinque prorsus omnes. Horum tres profecto cenant: nobis vana duabus de maza vnica Impertitur nonnihil: voces vero absistas. Tum mittimus, cibi cum est nihil. Pallidus impastis est nobis color. Nostri vero comuij partes: et tanquam victus hac est series. Faba, lupinum, olius, rapum, cicerula, Phagus, bulbus, cicada, cicer, syluestre pyrum, Et deorum cibus, à matre quondam mihi datum charissimum

Edulium, Huius vocis notio pertinet etiam ad muscos. m Aesculi glans, cibo idonea. Hi cibi vilissimi et hominum tenuissima fortuna.

Edulium, carica, ficus Phrygiae munus. Tenuerum statim cicer tu facies. Cicer fixum cum roderet, suffocatus est. Diphilus auctor est cicer aegre coqui, abstergere, cicer lotium, esse flatuosum. Diocles addidit, esu ciceris turgere, veluti fermento quodam, molem carnis. Nigro praestantius est tum album, tum buxum: Miletum eo quod arietinum vocant: recens arido: madafactum sicco. Neptunum ciceris inuentorem fuisse tradunt. Lupinus:

Aliquando tandem cum opportunum erit, Malis afflictus occurrat mihi qui lupinos hic edit: Quoniam eorum putamina reliquit in vestibulo. Nec tot deuoratis est strangulatus: certissimum Habeo Cleenetaum hos non est affe Tragicum: nullius enim leguminis Putamen unquam abijcit, cum illis vicitat: Vsq; adeo promptus est, ac expeditus homo.

Lycophron Chalcidensis in satyrica fabula quam irridens scripsit aduersus Menedemum philosophum, à quo Eretriensem sectam nuncuparunt, iocosis dictis illudens philosophorum coenae, ait:

Et democritus saltant in super copiosus, Tricliniorum ac pauperum conuina lupinus. Ars nulla est perniciosior Quam lenonia: hac in ambulans via vendere cupio Rosas, radicales, thermocyanos, vinacea, Et aliqui potius quidvis quam meretrices alere.

In his verbis qui loquebatur sophista voce δεγμουλῶνα significari dixit δεγμουλῶνα id est lupinum, quo vocabulo etiam nunc quidam nominant. Polemon scripsit lupinos à Lacedaemoniis vocari Lyfilaidas. Theophrastus libro de Causis plantarum narrat lupinum, eruum, cicer, sola ex leguminibus animal non parere, ob amarorem, & acrimoniam, cicerq; nigrescere cum corrumpitur. Idem libro quarto eius operis erucas ciceri tradit innasci. Diphilus Siphnius refert lupinos abstergere, multum alere, praesertim si aqua diutius macerati dulces euaserint. Quapropter Zeno Citieus in familiares durus ac iracundus, multo vni haustu cum placidus & lenis fieret interrogatus quidnam sic ingenium mutaret, id accidere sibi respondit quod & lupinis, priusquam madaferant aqua, amarissimis, postea quam macerati sunt, & appoti, dulcissimis, & mitissimis. Phaselus. Polemon tradit Lacedaemonios in suis illis coenae, quas Copidas vocant, pro bellariis dedisse caricas, fabas, & recentes phafelos. Epicharmus:

Phafelos quamprimum ure: alia Bacchus amat. Aut ficum, aut phaselum, aut eiusmodi quidpiam. Oliuæ. Eupolis: Sepia, ac oliua Drypetes. Has Romani Drupas nominant. Diphilus Siphnius inquit oliuas parum alere, capitis dolorem inuohere, nigras vero grauare caput, & offendere ventriculum: quas Colymbadas nominant, alium sultere, ventriculo magis conuenire, vt & nigras contusas. Oliuarum quae tunduntur meminit Aristophanes:

Tusas oliuas parare. Haud idem condita muria oliua sunt, et fraces. Tusas esse praestat, quam conditas muria. Archestratus in Gastronomia: Rugoseq; tibi, et druppa apponantur oliuae. Hermippus: Itaq; memores in posterum Marathomis, bone scena gratia Marathom habu adibus omnes semper inijciunt. Philemon scribit misellas & improbas oliuas Pityridas nuncupari, nigras vero Stemphyllidas. Callimachus in Hecale oliuarum genera recenset Gergerimon, & Pityrin. Didymus oliuas ολιωωεις id est, in arbore sua maturatas, asserit vocatas fuisse Ichadas, & Gergerimos, ac in super, ολιωωεις, non adiecta voce, Oliuarum. Teleclides:

Supplex is rogabat, ut post aliquot dies cum meis oliuis maturis (ολιωωεις) rem et con- d 4 suetudinem

fraces. h Maturas, et torculo iam subiiciendas, vt ex iis pressi fiant ολιωωεις id est, fraces. i Poematio quo coena describitur Theseo parata ab Hecale ancilla pauperrima.

Pherecrates: Idem rursus:

Mithi et filia: cum aqua et oleo.

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus:

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus:

Diphilus: Pherecrates: Idem rursus:

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus:

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus:

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus:

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus:

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus:

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus:

Idem rursus: Pherecrates: Idem rursus:

Quasi Capreae...
Eupolus...

Hic prima syllaba...
Eupolus...

Placentarum...
Eupolus...

Comedia...
Eupolus...

Locus...
Eupolus...

Contra...
Eupolus...

Comiferarum...
Eupolus...

Pinnis...

Herodoti...
Eupolus...

Eius...
Eupolus...

Exigua...
Eupolus...

Ventosa...
Eupolus...

suetudinem haberet, ac ignavus...
Atheniensis oliuus tritassima...

Est similis rhabanidi...
Eupolus...

Anates fauos...
Eupolus...

Foliolum...
Eupolus...

E faba fresca...
Eupolus...

Saltabat chorus...
Eupolus...

Pro opsonio...
Eupolus...

Keros...
Eupolus...

Suiventaneum...
Eupolus...

Ledam...
Eupolus...

Uta anseris...
Eupolus...

Item Ehippus...
Eupolus...

Vini Phanicij...
Eupolus...

Alexis alicubi...
Eupolus...

veteres nuncuparunt...
Eupolus...

Neocles Crotoniatis...
Eupolus...

minas Ora ponere...
Herodorus Heracleotes...

Equites strenuos...
Eupolus...

Rei paululum...
Eupolus...

Ona haec candida...
Eupolus...

peperit inquit...
Eupolus...

Propoma...
Eupolus...

inquit, Ante cenam...
Eupolus...

Nec quantum in malua...
Eupolus...

Radicem...
Eupolus...

Ego equidem Maloche...
Eupolus...

Euthydemus...
Eupolus...

Quam adiposam...
Eupolus...

Uta anseris...
Eupolus...

Uta anseris...
Eupolus...

Uta anseris...
Eupolus...

Uta anseris...
Eupolus...

Uta anseris...
Eupolus...

Uta anseris...
Eupolus...

Uta anseris...
Eupolus...

d Astoria...
Eupolus...

Placentarum...
Eupolus...

Compressam...
Eupolus...

Potus ex vino...
Eupolus...

Propoma...
Eupolus...

Gustatoria...
Eupolus...

Hemistichium...
Eupolus...

Cum eius...
Eupolus...

Sic maluum cognominantur...
Eupolus...

Non, ut alie
gones, vel ludia,
vel Sicyam.
b Lunius adagio,
Cucurbita capi-
te.
c Pusille cucur-
bitae, cucurbitula.
d Erasmi adagio,
Cucurbita sanior.
e adages: in-
narrabiles, ineffa-
biles, verus esse
puto, sed quos di-
stinguere non pos-
sum. Daffiores id
praesent.
f Erasmi adagio,
appedere.
g Vol. oppedere,
vel somnari et
reclinare.
h Arborum, her-
barum, animan-
tium.
i Versus quous
mellito propomate
dulciores.
k Ad verbum, quod
res ipsa volebat.
l Que calli cur-
sum, motum, figuram,
ostendit.
m Tale describitur
apud Petroni
Trimalcionis repro-
storium rotundum,
quod habebat duo-
decim sterna in or-
becum disposita, et
super illa convenien-
tiam materiae cibi.
n Pisci.
o Pifsem, hoc ali
davo, quem quod
caelestis sydas est.
p Er ab usu cibo-
rum, impeditur eo
sermone, abduce-
batur.
q Prout h specie
dilectum hoc vi-
detur, et illi con-
venire qui id am-
bunt et operant ad
quod non sunt apti.
r Fungi nascuntur in
molli et humida
terra, non inter sa-
ra. Consimile ada-
gio est, opiat ephip-
pia bos piper, etc.
s Quidam legio,
dicitur, vorax puel-
lus.
t Imbris tenuis a-
pergine terra ma-
deret. Victorius ca-
p. 13. Var.
u Vel subactente
vel fugiens et rap-
pescens: vel nimis
dilutum.
v Signum, videlicet
Alii verum ad hunc
fugali et parca
impense explicata
et expensa.
w Lunius adagio, Turgida nomina, adphi-
grovat vertit, omni timore carentem. Victorius cap. 19. 17. Var. Sic Catullas: A te sudor abest, abest
falina: Mucosus et mala punitanasi. Vide pag. 8. x Lunius adagio, Thymo nemo et escitur, ubi adest caro, fabula titulum Parantiam fuisse tradit.

vocabulo Colocynthen^a vocant. Hermippus:
Quantum habet caput^b rogas? quantum cucurbita. Phrynichus diminutio
nominis protulit:
Vel exiguae maza^c parum quidpiam, vel colocynthij^c. Epicharmus:
Longe salubrius id erat quam cucurbita^d. Epicrates comicus:
A. *Quid queso Plato, Speusippus, Menedemus? apud quos nunc agunt? quid meditan-
tur? quas rationes peruestigant? haec tibi si comperta sunt, ut nunc Athenis redis, attende,
per Cererem, mihi ediffere.* B. *Aperte possum tibi haec proloqui.* Panathenaeis in Aca-
demia gymnasio adolescentulorum gregem conspexi, absurdosq; audivi & inexplicabiles^e
sermones, De rerum natura y decernebant, animantium vitam, arborum naturam,
olerumq; genera distinguentes, ac deinde in his cuius generis esset cucurbita indagabant,
d. *Quidnam tandem est ab illis statutum? cuius generis illum esse plantam iudicatum? hoc
si nosti, mihi declara.* B. *Primum quidem obtulerunt omnes, longosq; temporis spatio ca-
pite demisso taciti cogitabant: tum repente, ad huc obstipis adolescentulis & meditabundis,
quidam ex ipsis, rotundum olus esse dixit, alius herbam, alius arborem. Haec cum audisset
ex insula Sicilia quidam medicus, illis ut delirantibus & nugantibus oppedit^d; qua inso-
lencia vehementer excanduerunt, derideri se vociferantes. Id enim facere^e in eiusmodi
colloquijs, & frivolis disceptationibus haud est indecorum: nihil tamen id adolescentulos co-
monuit. Plato, qui tum adfuit, nihil irritatus, admodum benigne rursus inquit ipse cuius
esset generis praecise ac designate pronuntiare: illi vero denuo summa ea^f genera diuide-
bant. Alexis, ut est festivus, propoma^g omnino illis offert, qui eius venustatem
possunt intelligere, ac discernere;
Imprudens eo accedit, quo ducebat^h fors.
Aqua manibus data est: mensam quidam attulit
Cui non impositus fuit cascus, non varia oliuarum genera.
Non qua nidorem plurimum spargerent
Lances, aut ejusmodi nuga, sed aduecta est
Patina superba, quaeⁱ voras redoleret, ac tempora,
Nempe^k calti totius dimidiatus globus.
In ea nana, fuerunt, quaecumq; in caelo pulchra visuntur.
Pisces, laedi, quos intercurabat scorpius^l
Asellum^m et regens: nos porro sydaribus
Manus imicimus, mecum vero ille colloquens,
Et quid vellet nutibus crebris significans, occupatusⁿ erat,
Totum ergo id ad me certamen redijt: tandem patinam
Prius non dimisi quam per fossa cribrum videretur.
Fungos^o concupiscit lapidosus^p ager,
Subactam
Parvam & atram mazam, acerosam,
Habuit nostrum uterq; bis quotidie:
Ficos pusillos: fungus interdum quispiam
Assabatur praeterea: coehle, si vorasceret^q,
Captabantur: quarebatur vernum olus,
Tusag, oliua: villum autem licebat bibere
Iam dubium^r.
Cena est maza circumvallata
Aoceribus, frugaliter^s instructa.
Bulbus vnus: paropsides aliquot:
Sonchus, vel fungus quispiam, vel sane qua
Misera locus miser nobis suggerit.
Talis victus nec gignit pituitam^t, nec febrem^u.
*Thymo praesenti carne^v nemo vescitur:**

Nf

Ne quidem is qui Pythagorae disciplinam sectari videtur. Idem aliquantulum
progressus:
Nostrum quis nouit quod futurum est, aut quid euenturum
Amicis fata decreuerint: statim sumito
Hos duos ad ilicem collectos fungos, & assato. Cephifodotus Isocratis discipu-
lus in suis scriptis aduersus Aristotelem, (quatuor libris ea continentur,) philoso-
phum reprehendit quod Parcaemias coaceruare & in libros congerere operum pretium
esse non duxerit, cum Antiphanes fabulam totam ediderit inscriptam, Adagium,
ex qua haec citat:

Ego namque rerum uestrarum si quid comedo,
Crudos mihi fungos comesse videor,
Et acerba mala, & si quis alius strangulat cibus. Prodeunt e terra fungi, pau-
ci edules: suffocant enim multi: quamobrem per iocum ait Epicharmus:
Emaciati^x, ac strigosi veluti fungis strangulabimini. Nicander in Georgicis,
qui ex fungis lectiferi sint, recenset his verbis:

Nona olea,
Pumice, ilicis, quercus, purgamenta iacent,
Tumidi, glutinosi, malefici, strangulantes fungi. Idem:
Ficus caudicem altius egesta terra cum a stercore
Detectum purgaueris, & aqua perenni rigaueris,
E profundo nascentur tui fungi, quorum caput
In cibum ab humili & infima radice^y praecidita. Reliqua legi non potuere.

Idem & in eodem opere inquit:
Amanitas fungos conquiras. Ephippus:
Vt te, veluti fungus strangulem. Eparchides narrat Euripidem poetam ali-
quando in Icarum peregre profectum, mortua in agro foemina cum liberis, duobus
scilicet adultis maribus, & vna puella fungorum pestilentium esu, & cum prole stran-
gulata, hoc epigramma composuisse,

O Sol, qui sempiternum caeli verticem peragrans,
Adone indignum facinus oculis tuis antehac conspexisti?
Matrem, virginem filiam, & fratres duos consanguineos
Eodem die fato abreptos. Diocles Carystius libro primo de tuenda vale-
tudine, scribit elixari haec syluestria, betam, maluam, lapathum, vrticam, attripli-
cem, bulbum, fungos, tubera. Sion. Speusippus libro secundo Similium
tradit Sion^z in aquis prouenire, foliis Eleoselino^z simile. Quapropter Aegypti rex
Ptolemaeus secundus Energetes^b apud Homerum scribendum putauit:

Circumstant amana prata το σις^c & σελιν, id est, Sij & apij. Sion enim cum apio
nascitur, non autem viola. Diphilus scribit fungos esse gratos stomacho, alium
mouere, alere multum, aegre coqui, inflare: Tales esse ex insula Ceo, verum mul-
tos esse venenatos, ac mortiferos: Qui vero naturae nostrae conueniunt, esse illos
quidem teneros, friabiles, & maxime graciles, innascentes plnis ac vlmis: pernicio-
tos autem, nigros, liuidos, duos, & qui elixi ac impositi mensis, picis colore nigre-
scant: illos enim cum sumuntur, necare. Auxillari porro aquae mulsae potum, aceti
mulsae, nitri, aceti, statimq; ab ea potione vomitum: itaque parari fungos oportere,
vel cum aceto, vel cum melle, vel cum aceto mulsae, vel cum sale, vt eorum perni-
ciosa vis, qua strangulant, auferatur. Theophrastus^d libris de historia plantaru scri-
bit, ea quae radice carent nunc^e oculi terra, nunc insidere terrae, vt Pezitas simul^f
cum fungis nascentes, quibus nulla radix est. Fungis enim caulis in longum porre-
ctus adhæsus initium est, iisq; veluti crux subditum. Idem^g memoriae prodidit in
mari, quod Hercules columnas alluit, iuxta litus fungos nasci, eosq; solis tepore la-
pidescere. Phantias libro primo de plantis, quasdam scribit floris indicium aliquod
emittere, alias nullum, atque adeo nec verticis in quo semen futurum fit, nec femi-
nis ipsius, vestigium, vt fungum, tubera, filicem, hederam Helicem: idemq; scri-
ptor notat filicem a quibusdam vocari Blachnon^h. Theophrastus in opere de plan-
tis

x Lunius adagio,
tanquam fungus sus-
ficiat.

y Ficus.

z Dioscoridi da-
plex: alterum la-
ner: alterum cra-
tense, officinarum
Herba sanctae Bar-
bare.
a Hippocelino.
b Dioscorides.
c Non E. is. vi-
dentur haec oratio-
ni quae fuit de fun-
gis interposita pa-
rum conuenienter.
Erasmus prouerb.
Apio mollis.
d In nostris exem-
plaribus haec nus-
quam legitur, ne-
pe mutilla.
e Vt tubera.
f Apud Plinium
cap. 1. 19. sic legit
Turnebus cap. 24.
11. Aduers. Pezitas
fungos rufis esse
volunt, quos vul-
gus Auriculas vo-
cat.
g cap. 8. 4. hif. sed
in rubro mari id
accidere Theophra-
stus asserit.
h Vide Plinium,
& Dioscoridem.

i Ceraunio, nigrum tuber, velut antipistum fulmine: aut tuberos alium genus in scordiam & nigrum pulve- som etiam fecerat: at vniuersa huius tu- beris veritas quo modo laui cortex intelligi possit do- lli viderit.

k Misy vocat Pli- nius, non Mison.

l Praecipuum fru- ctu dicitur, ut sa- poris, sed carnositas.

m Ocum, quid dicitur.

n Vitis tenerima, Plin.

o Plinius, Nobilissima.

p marinam.

q Quae humoru a- crimoniam sunt exa- scerata.

r Διαιτορητικὴ ἔ- γει, alium ducant: quidam. Neutrum medici verum esse cognoscunt.

s Iunius adagio, Naucledis solitudo, etc.

t Alij, vudlu.

v Iphium Theo- phrastus inter ca- riosas herbas re- censet affinis, bul- losas, quae semine feruntur, et strem adunt ante solis.

w Dodoneo Ἡρακλει- stus autumnalis.

x Erasmi, pro dicitur. Cuius quam co- quantur asparagi.

y Dioscoridi, ra- dices asparagi ἀφί- ψινος ἑσθῆτι νε- φελικαῖς, auxili- tar requiri vitijs.

z Anaxilas in hoc heristicis, horne- nis, bulbi, legisse videtur ἑσθῆτι νε- φελικαῖς. Vide Plin. cap. 10. 10.

a Cuius vitijs re- fectis in velticia fe- ratur indaganti- bus.

b Non morbum notum medicis, sed herbis similem sal- uia, apud Theo- phrastum. Inter her- bas in sepe videtur nominari Vitis, & Tympanum. Pro- xima legedum for- tassis vitijs, pro- ximum vitijs, id est, Pignus vitijs.

c Parcus, parua vitijs, ab homi- num frequentia se- motus, omnino tacitus, diuersus a cicada, quae est maxime vocalis. Erasmi adagio, Cochleae vita.

d Iunius adagio, Cochleis diffidentior.

tis laui cortice tegi scripsit tuber, fungum, peziten, ceraunio¹. Tubera. E terra quoque sponte nascuntur, praecipue locis arenosis, tubera. De tuberibus haec Theophrastus: Tuber, & quod Ceraunium quidam nuncupant, & si quid aliud sub terra generatur. Ac rursum: Eorum quae sub terra pariuntur eiusmodi natura est atque generatio, quemadmodum tuberis, & Misi², sic enim vocant, quod circa Cyrenem gignitur, & suauissimi gustus³ esse credunt, odore carnis. Est & eiusmodi Istos⁴ quem in Thracia effodiunt. De tuberibus haec traduntur peculiariter: cum fuerint imbres autumnales, ac crebra tonitrua, tunc nasci, & maxime a tonitribus, tanquam ea causa magis propria & idonea sit: in annum ea non durare, sed quotan- nis renasci: vere praecipue vigere, & vlti⁵ esse. Sunt tamen qui de semine ortus sui principium habere opinentur. In Mitylenaeorum quidem littore non antea gigni memoraunt, quam imbre copioso semen deprehatur e Tiaris: loci id nomen est in quo multa generantur. In littore potissimum ea proueniunt, & vbi subest arenosum so- lum. Optima⁶ nascuntur ad Lampsaenum Acarnidis, Alopeconnesum, & Elidem. Lynceus Samius:

Matron in Coena: Vrticam⁷ mare procreat, terra vero tubera.

Ostrea is attulit Theridis Nereidis tubera. Diphilus scripsit Tubercum natu- ram illam esse, vt aegre coquantur, bonum succum gignant⁸, leniant⁹, facile egerantur¹⁰: quaedam vero ex iis, vt & fungos, strangulare. Hegesander Delphicus neque tuber, neque thymum, neque glauciscum in Helleponto nasci praeiudicauit, aequo ideo Naucledis¹¹ esse solitudinem, quae nec ver habeat, nec amicos. Pamphilus in glossis Hydriophyllon vocari tradit herbam supernascentem tuberibus, cuius indicio sub- esse tubera cognoscunt. Αναλόγη, id est, vrticam Attici dicunt¹², herbam nimirum, cuius contactu cutis prurit. Aristophanes in Phoenissis:

Primam quidem esse nata Iphya¹³, deinde mordaces vrticas. Asparagi. Ho- rum alij palustres vocantur, alij montani. Praestantissimi & ad omnes interaneorum morbos efficaciter non feruntur: qui vero satu proueniunt¹⁴, crescunt eximia qua- dam magnitudine. In Libyae Getulia, instar arundinis Cypriae fama est crassescere, assurgereque ad cubitos circiter viginti: at in montosis & vicinis oceano locis eius re- gionis, ad ferulae magnae crassitiem augetur, & viginti cubitorum proceritatem. Cratinus cum litera φ, & φασκαίου nominat, itemque Theopompus:

Deinde in demo quodam Aspharagum contuitus. Amcipias:

Non Lentiscus, non Aspharagus, non rami lauri. Diphilus scribit Asphara- gum brassicae, quem Hormenon peculiari vocabulo dicunt, esse gratiorem ventricu- lo, & facilius egeri, nocere tamen oculis: acrem esse, vrinam prouocare, laedere¹⁵ vesicam & renes. Attici Hormenon¹⁶ vocant brassicae cum desloruit cymam, & col- liculum. Sophocles in Venatoribus¹⁷:

Coliculos emittit, nec unquam cessat Germinare. Sic autem dicitur παρὰ τὸ ὄρου εἰς τὸ Βλασάνειν, id est, quod ad germinationem obnixè properet. Antiphanes cum litera π asparagum protulit:

Asparagus luteus quidam & speciosus desloruit. Aristophon:

Capparin, pulegium, thymum, asparagum, picem, spacetum¹⁸, tympanum.

Cochlea. Philyllius,

Cicada, uxor, nec ego sum, nec cochlea¹⁹. ac rursum:

Mamides, scombri, cochlea, coracini. Hesiodus cochleam vocat domiportam,

φρεσάνου. Anaxilas:

Cochleis tu es longè diffidentior²⁰, Quae quia nemini credunt, circumferunt domos, Vel quot cornutas cochleas alunt memora. In conuiuio solet hoc proponi ani- gmatibus vice: In syluis nata, spinis carens, exanguis, humida via incedens. Aristo- teles libro quinto de animalibus tradit vere & autumnis cochleas praegnantem appa- rere, solasque ex omnibus testaceis in coitu videri cohaerentes; ac congeminas. Theophrastus libro de animalibus quae se abscondunt, scribit cochleas hyeme late- re, sed

re, sed aestate magis: itaque plurimas prodire cum autumno pluit: illisque per vsta- tem latibula quaeri & in terra, & in arboribus. Cochlearum quaedam Sefilos²¹ vo- cant. Epicharmus:

Pro his omnibus acridas²² & conmutant: Abito in malam rem²³ concha Sefilus. Apellas scribit Cochleam vocari a La- cedæmonis Sefilum. Apollodorus libro secundo Etymologiarum tradit cochleas quaedam vocari Colyfadeipnos²⁴. Bulbi. His vesci apud Eubulum in Amal- thæa Hercules recusat his verbis:

Calidius, friabiliusve, an mediocre, Sit edulium perpendere, quam capere Troiam laboriosius cuius est.

Ego nec herbarum caulibus²⁵, ne Silphij quidem, Neg, sacrilegis & amaris paropsidibus²⁶, Nec bulbis me satiaturus huc accessi.

At qui cibi primas tenent, vires roborant, Ad bonam valetudinem conducunt, ijs vescar omnibus: Carne bubula elixa, magna, eleganti²⁷, Bonis artibus masculi, porcellis Pinguisculis²⁸ tribus. Alexis, declarans bulborum ad vencrem stimulan- dam²⁹ vim, inquit,

Pinnas, locustam, Bulbos, cochleas, cerycas³⁰, oua, extremos pecudum artus. Tam multa ex his inuenias remedia.

Scortum vero qui amat, etiam his utiliora. Ruit domus infœcunda³¹ dominorum infortunio Labefactata: eam subuertit Alastor³² quidam: Pelopidarum Sterilis domus est: nec est profundo ceruicem³³ exerens, Ac Cereris contubernalis, terra procreatus³⁴ bulbus, amicomum, Cum elixus est, adiutor, huic malo succurrerit: Quin nec maris caruleis educatus vorticibus Venarum mutator polypos³⁵: captus hominum Intorto vinculo cum rotam virgo³⁶ circumduceret, Implet repository capax³⁷ pectoris sinum.

Bulborum & caulium valere inbeo oxybapha³⁸, Aliasque omnes paropsides. Heraclides Tarentinus in conuiuio. Bulbus, co- chlea, oua, & similia, gignere semen videntur, quia prima illorum natura eandem cum genitura speciem & potestatem habeat. Diphilus scribit, bulbos aegre coqui, multum alere, viles esse ventriculo, abstergere, visum hebetare, incitare vencrem. Adagium hoc peruulgatum est, Neruum³⁹ nisi habeas, bulbus nil proderit. Accen- dunt vencrem ij quos Regios vocant, alijs praestantiores. Proxima bonitas flauorum. Libycorum & alborum ea⁴⁰ natura quae Scyllæ. Omnium Aegyptij de terrimi. Quas vero Bulbinas appellat, meliorem quidem praebent succum quam bulbi, sed mini- me ventriculo conferunt, ob lentum suum & subdulcem succum: alunt tamen vberius, quia sunt admodum duræ, nec egeruntur faciliè. Matron in Parodis meminit Bulbinæ:

Sonchos ego nec eloquar, nec nominabo, Medullosum⁴¹ germen, spinis comantes, ac frondosos: Nec bulbinas, cantores Iouis Olympij. Quas educauit in terra Iouis filius copiosus imber, Nunc candidiores, amylo similes aspectu. Nascentes illas venerandus exoptauit venter. Nicander Megarense⁴² bulbos commendat. Theophrastus libro septimo de Plantis⁴³ tradit alicubi sic esse dul- ces bulbos, vt etiam crudis vescantur, velut in Taurica Chersoneso. Phanius eadem e⁴⁴ refert,

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

e Sic eas Diofio- rides vocat que ve- pribus & fructu adhaerent.

f Locustas, tenel- la arborum cacu- mina, & vesca.

g ἄραυς ἰς φά- ρου. Prouerbialis locutio, vt, ἄραυς ἰς φάραγαν: & ad coruos, apud Eras- m. Tam amplas vt singula ad cenam sufficiant, & alia fructula tægere pro- hibeant. Quidam legunt Colyfadei- pnos, quod Coly- ctijs similes sint ille cochleae. Erasmi. a- dug, Colyfadeipno- tis.

h Silphij, quos Ma- spelos vocabat, & in magno pretia ha- bebant.

i Intybi, Seriditi, & alij hoc genus aleribus.

k ἄροισα. No- rant omnes quale sermone vitium sit Solæus, ἀρόισαυ carnem potia vo- cat, non vitiosam, non macilentam, re- ctè preparatam, & conditam, integram.

l Iun. adag. Solæus, m Natalis legit, ἀρόισαυ: sile spar- sis.

n Eiusdem potia versus de hac re ci- tantur lib. 8.

o Buccinas: con- cha genus: de qua vide Rondeletium.

p ἄραυς: ad ve- neris ignaua, quæ, quidam curat, vt de pag. 13.

q Erasmi. adag. Malus genus.

r ὀσσεύλιον, pro- prie qui scapulis sursum adductis co- trahit caput. Iu- nius adagio, ὀσσεύ- λιον, ὀσσεύλιον, id est, ad vencrem langui- dum, & sequem, nu- tabundâ vertit: an- restè, viderit.

s Erasmi. adagio, Nil profuerit bul- bus.

t Lib. 8. Alexis in Pamphila, ad id va- lere Polypos testa- sur.

v Que solum nec, ex quo rete fit.

w Hæc ἄραυς, mediâ lancem.

x Vasecula infun- dendo aceto para- ta, in quod cibum intingerent.

y Colymbella. Iam Megarie veniant genitalia femina bulbi. d Cap. 13.

z Ruellius legit pro νεφελικαῖς. a Ob acrimoniam ingrata. b Instar medulla vel candidum, vel sine gustu. c Colymbella. Iam Megarie veniant genitalia femina bulbi. d Cap. 13.

... Vnguentis a-
ptum, non autem
quod sit ex amy-
gdali. Sic resituen-
das locus e Greco
Theophrasti codice.
Phaulias ad id pre-
cipue laudat Theo-
phrastus, quod o-
leum tenuissimum
fuit, et mini-
me pingue.
Thuriis, oppi-
dum nobile magna
Graecie, ad sinum
Tarentinum, inter
Crathim et Syba-
rim flumines.
Acamantidum
tribus gens fere
Sphettij, virulentis
et delatores, Che-
rephon quidam ca-
lumnator sic vo-
catus est, Iunius a-
dagio Sphettius. A-
cetum Sphettium
acerissimum fuit.
Cleonis modi-
cum oppidum inter
Argos et Corin-
thum.
Ergaliter, vi-
liore cibo. Iunius
adag. Laconice ce-
pit.
Mensura genus
qua suum acetum
Cleonis metiebant-
ur et vendebant:
supra oxyitii.
Infulsa et insi-
pida sunt.
f Acetum enim
continet paribus
multis frigidum, sed
calidum nonnulli ob
putredinem qua
corruptum vinum
exaccescit.
g Decleia, locus
et populus tribus
Hypohontidos.
h Acetum cum ro-
faceo mixtum.
i Condimenta, sei-
famenta.
k Iunius adagio,
Cognus male con-
ditus.
l Iunius adag. No-
est cuiusvis recte co-
dit.
m Erasmi adag.
In lente vnguen-
tum.
n Intritum bar-
barum gratia, ex por-
ro, nasturtio, gra-
nis mali punice, et
id genus alijs.
o Libro De curan-
dis apibus.
p o cibus, vel cu-
xus hinc cucumer,
nunc pepo: ac cu-
xus coquarius
Pepo, non cucumer,
ideo sic dictus quod
semen eius maderent, et hodie sit ab Itali.
q Rerum imperitum: rebus domi fructu; gerenda ineptum: garrulum, Iunius adagio, Cucullus. Era-
smus adidem proverb. r Laxo tumore distentis. Iunius adag. Cucurbitino capite. s Qui semine caret. Pepo namq suo semine siccus solidior est.
t Iunius adag. om phacinus. Erasmi proverb. Spongia mollior.

uis Phauliis *. Amphis oleum quod Thuriis * fit, vt excellens commendat :
Apud Thuriis oleum, apud Gelam lentacula. Garum. Cratinus:
Garum fscella nostra plena est. Pherecrates in Triptolemo salsamentarii gari
mementit. Plato :
In putri garo demersum me suffocabunt. Generis masculini vocem illam esse
ostendit Aeschylus his verbis,
Hunc ex piscibus garum. Acetum. Hoc Attici quamuis solum sit, condi-
menti speciem esse autumant. Praestantissimum Aegyptium esse, ac Cnidium, Chry-
sippus affirmat. Aristophanes in Pluto :
Aceto Sphettio * madidus. Didymus versus illum cum exponit, fortassis, in-
quit, quod Sphettij acuti sunt homines. Alicubi meminit & idem poeta Cleonaei b
aceti, vt optimi,
Cleonis oxytides sunt,
A. Abditus cenat : qui putas? B. Laconice *,
Aceti nempe cotylam. A. Pax. B. Quid pax?
Oxis d Cleonaeorum mensura, Cotylam capit.
Eorum condimenta * aceto carent. Heraclides Tarentinus in Conuiuio scri-
bit acetum foris adhibitum externas partes, intro sumptum, ventrem adstringere,
tumores autem discutere, quod humores f in nobis varij misceantur. Acetum quo-
que Decelicum g in pretio fuit, Alexis :
Cotylas quatuor
Plenas acetis Decelici postquam haurire me cogissit
Per medium forum ductis. / δγύ, per v, scribendum. Acetarium vas oxyba-
phum dicunt. Lyfias in oratione contra Theopompum δγύμαλα, id est, acetum mul-
sum dixit: Ego equidem oxymeli bibo. Porro sic & nos oxyrrhodion h dicimus.
Αγρύματα i vox reperitur apud Sophoclem :
Cibi αγρύματα, & apud Aeschylum :
Αγρύματα tu maceras. Theopompus : αγρύματα modij quidem multi, li-
brorum cista ac facci complures, aliarumq; rerum omnium vtilium ad vitam. Ver-
bum αγρύμα, id est condio, inuenitur apud Sophoclem :
Ego coquus haec sapienter αγρύσω, id est, condiam k.
Αγρύμα id est, condire l recte non est cuisinis.
Opsonio improbo m, laboriose αγρύμα, id est, condito, Alicubi condimenta
haec Antiphanes recenset : Vuam passam, defrutum, salem, laserpitium, caesum, thy-
mum, sesamum, cuminum, origanum, nitrum, tenellas herbas, acetum, oliuas cum
paratur Abyrtaca n, laser, herbae virentis folia, capparin, ova, nasturtium. Aethio-
picum cyminum veteribus cognitum fuit. Origanum quidam & Thymum gene-
re masculino dixerunt. Anaxandrides :
Asparagum concidit, ac lentiscum, et origanum qui, admixtus coriandro, salsamen-
tis gratiam addit et ornamentum. Ion ;
Eius manu abditus est statim origanus. Fcemino genere protulit, sine Can-
tharus, siue Plato :
Ex Arcadia hic origanum attulit acerriam. Neutro, & Epicharmus, &
Amcipfias : thymum vero masculino Nicander in Melissurgicis o. Pepones Cra-
tinus in Vlyssibus σικυος p coequarias vocat :
Ecquando vidisti o Laertia fili mihi ex amicis quempiam
Ementem in Paro maximum σικυος q coequarium.
Nonne vides Meleagrū Glaucōnis filium, ortum claro genere,
Cucullum r, insulsum q obambulare,
Tibys Sicyo s peponi sterili t similibus.
Tuncbant magis quam Sicyos pepo, malleoli.
Mollior illa mihi Sicyo u pepone fuit. Phantias scribit cucumerem immaturum
cum

cum carne quae semen circumdat, in cibo lautum esse, peponem vero detracto semine,
minime vero carnem eius quae semen amplectitur, nisi matura sit : cucurbita
cruda neminem vesci, elixam vero & assam in cibum venire. Diocles Carystius lib.
primo De tuenda valetudine inquit, syluestria esse ac sativa quaedam olera, vt lactu-
cam, eamq; si nigra est, optimam nasturtium : Adrianum v : synapi : cepa : cuius species
sunt Aescalonium, & Ceteion : allium : phylsingas * : cucumerem : peponem v. & paulo
post : Crudus pepo facilius coquitur, & cordi * gratior est : cucumis vero elixus de-
licatior, innocentior, & ad ciendam vrinam efficax. Pepo elixus cum multo aluum a
magis soluit. Speusippus in similibus Peponem Sicyum nominat : Diocles cum
Peponem semel appellauit, non amplius Sicyum vocat, idemq; Speusippus in alijs li-
bris quem Sicyon nuncupauit, Peponem non appellat. Diphilus scribit Peponem
meliozem succum gignere, & humorum b acrimoniam obtundere : cucumerem dete-
riorem succum praebere, parum nutrire, corrumpi facile, celeriter excerni. Lactuca.
Attici Thridacinen vocant. Epicharmus,
Decorticata lactuae caulem. Thridacinidas Strattis appellat:
Praescourides * deinde quinquaginta foliosos quae per hortos summis pedum vestigijs ince-
dunt, leuiter herbas attingentes, caudat arum q, satyrorum catus in orbem voluunt circa o cy-
mi et thridacinidum folia, odoratig. apij. Theophrastus scribit e lactucis dulcioram
albam esse ac teneriorem : esseq; eius oleris d praeter candidam tres species, primam
lato caule, secundam rotundo, tertiam laconicam e, folio Scolymo simili, rectam, pro-
ceram, quae germen a caule nullum edat : ex iis f quibus latus caulis est, adeo quibus-
dam dilatari, vt ad hortorum ostiola pro antis nonnulli vrantur. Idem scribit rescisis
caulibus, quae rursum germinant, suauiores esse. Nicander Colophonius in Glossis,
libro secundo, inquit lactucam a Cypriis vocari Brenthin, eam scilicet quam Adonis
cum auidē in cibo sumpsisset, ab apro est interfectus. Amphis in Laemo g :
Inter lactucas h quae pessime perant,
Has si quis edat vel nondum sexagenarius
Consuetudinem cum femina is nunquam habiturus est:
Verum totam noctem huc illuc conuertitur, nec ideo magis
Perficii quod optat : eius opera i vice
Necessariam sortem manu k terens l.
Callimachus
refert Venerem Adonin in lactucis occuluisse, ea quidem allegoria m poētis inuenerit
tibus, qui assidue lactuca vescuntur ad venerem esse inualidos. Eubulus in Atytis n :
Lactucas vxor mihi ne apponito
In mensa : vel alioqui te ipsam accusato o :
In eo quondam olerē predicant
Adonin mortuum a Venere sepultum fuisse:
Itaque mortuorum edulium est. Cratinus inquit Venerem, eum Phaonem
deperit, in pulchris lactucis eum abdidisse : Marfias vero iunior in segete virentis
ordei. Pamphilus in glossis scribit lactucam ab Hipponacte vocari Tetracinen.
Cleitarachus a Phrygiis sic nominari tradit. Ibycus Pythagoricus eam lactucam quae
latis est natura folijs, ac distentis, & sine caule, Eunuchum p appellari scribit, & a mu-
lieribus q Atyrida, quia ciet lotium, & venerē hebetat r, quauis lactucarum omnium
eū iucundissima. Diphilus autor est lactuca caulem alere multum, sed externi diffi-
cilius, quam folia, quae magis sunt flatuosa, nutriunt vberius, & celerius egeruntur. In
vniuersum lactuca ventriculo confert, refrigerat, per aluum facile secedit, conciliat
somnum, Veneris impetum cohibet. Tenerior ventriculum iuuat magis, magisque so-
porifera est. Durior & aridior minus & somnum accersit, & per aluum descendit, &
ventriculo amica est. Nigra refrigerat valentius, & aluum mollit : aestiua lauda-
biliorem procreat succum, & nutrit copiosius : autumnalis deteriorem succum
praebet, & alimenti minus. Lactuca caulem situm prohibere credunt. Elixa lactu-
ca in patinis quomodo parari solent brassicarum asparagi, si Glaucia fidem tribui-
mus, omnibus elixis oleribus anteposenda est. Theophrastus s alio loco Epiphora t
c ; vocat

... Vi quibusdam
placet, Apian.
x Quorundā sen-
tentia, vltimum quō-
dam & proprie foli-
culis turgidis in
alijs capite, quo se-
men continetur.
y Syluestriam Pe-
ponem se vidisse ne-
mo, quod sitam, te-
statur.
z. Ιωακείμω τω
verit quoq; potest,
et ori ventriculi
magis placet.
a Promptius eger-
rius.
b Inuenerunt ei-
vas : in nostris ex-
planibus Ιωακείμω
tūm, aluum cohi-
bere.
c Insecti vsum,
terra oculitū quod
olerum radice ore
praescat. olitoribus
Vn taillepré, vel
taillepor. Nomen
poetica licentia si-
ctum quasi Nym-
pha illa fuerit vta
si, id est Porri filia,
eum tamen ea vox
d tonando porro
dicta sit.
d Emendatū hoc
ex Theophr. cap. 4.
7. hist.
e Sestium Plinius
cap 8. 10.
f Ex Theophr. cap.
20. 1. Cassi. Athe-
naus videtur hac
eius. Pro his cap.
4. 7. hist. legitur
que sequuntur: Syl-
uestri similia est, cui
lactū copia, situm
minus, et caulis
candidior.
g Sic situm et
insulsum vocat Iu-
nius adag. In Iale-
mos adscribendus.
h Subiacet, dor-
mit, quiescit, aut
aliud quidpiā eius-
modi.
i Coitus, concu-
bitus, veneris.
k Videndum sit-
cans. Iunius adag.
Necessariam forti-
nam ferit.
l Videtur poēta in-
videre grauisimam
illam sententiam
Tragici in Aiacē
Mulligopharo, tūc
Αυτὸς ἄγος τῆς
ἐκ τῶν ἰδῶν ἰατρῶν
ἀνδραπόδων κακῶν.
m Inuersionem
Quintilianus in-
terpretatur.
n Vide pag. 49.
o Si ad venerem
sequitur et impoten-
tior fuit.

p Castratam. q Quod appetentiam veneris tollat. Iunius adag. Nil boni cogitat qui arrigit. r Verbum e verbo: ad venerem exolutus reddit.
Cap. 1. lib. 3. hist. t Que pluries anno feruntur.

quodam mediocri magnitudinis, fructumq; perficit, maturat, & absolvit. Diphilus Siphnius tradit Ægyptiæ fabæ radicem, quam Colocasion appellant, cõducere stomacho, alere mulrum, difficilius excerni, quoniam adstringit: præstare quæ minimum lanuginosa est: fabas verò inclusas ciboriis^f, virides ac recentes ægrè coqui, parum nutrire, aluum mouere, sed flatuosissimas esse: siccas verò minus inflare. Ex ciboriis flos emicat, coronis aptus, inquit, quem Ægyptij Loton^g vocant. Naucratiæ verò mei ciues, inquit Athenæus, Meliloton, à quo dicuntur Melilotinæ coronæ, odoris suavissimi, & magnis æstibus valde refrigerantes. Phylarchus scribit eum antea & nunquam & nusquam Ægyptia faba sereretur, aut facta cresceret præterquam in Ægypto, Alexandro tamē Pyrrhi filio regnante, prope Thyamin fluium Theoprotiæ, quæ in Epeiro est, in palude quadam enatam casu fuisse, ac toto biennio post abipdè fructus peperisse qui adoleuerint: cum verò præsidium Alexander ibi collocasset, quo arcerentur non ij tantum qui decerpere vellent, sed illi etiam qui eõ commearent, videndi gratia, exiccatam paludem fuisse, & in posterum non solum eius fabæ non genuisse plantas, sed nec iam inde aquam in ea fuisse conspectam. Accidit & in Edepsõ^h par miraculum. Nam procul à cæteris aquis rivulus mari vicinus gelidam aquam fundens emicuit, cuius potus ægris plurimum auxiliabatur, ideo confluentibus illò multis, vel è locis remotioribus vñ aquam biberent. Antigoni verò duces cum res Principis administrare diligentius cuperent, & bibitoras vœtigalis nomine pendere quidpiam iussissent, evanuit illa scatebra. In Troade cum antea cuius permitteretur salem Tragacæum auferre gratis, salarium tributum vt Lysimachus exigi mandavit, illic postea nihil salis visum est. Admiratus id Lysimachus tributum remisit, continuoq; sal rursus extitit. Vulgarum adagium est,

Sicyonⁱ arrodens vxor lacernam texe. Matron in Paradis:

Et Sicyon vidi quem tellus clara creauit,

Hortensius^v inter diuino corpore plantas,

Inq, nouem mensas diuiso.

Ac velut in rosido loco auferens Sicyos. Attici tribus syllabis *σικυος* pronuntiant, Alcæus verò, *δ' ἄκκ' ἢ σικυος*, dixit, id est, Sicyos momorderit, à recto casu (*σικυος*,) vt *σικυος* à *σικυος*, Phrynichus in Tragicis *σικυος*, dixit, vocabulo diminuente.

^f Τα κισσός & κισσός, id est arculus, in huius fabæ capite vocabatur eos locis quibus seman consuevit.

^g Lotum & Ægyptiam sibi dicitur ab huiusmodi fundere.

^h Edepsi meminit Strabo libr. 10. Ea videtur fuisse Macedonia quibusdam.

ⁱ Erasmi, eo adagio. Luminum adagio. Cucumere resens ephlamydem textio: Sensus est: Paruo tenuisq; visu est erata opus tuum, vxor, perage. Alij: Quod tibi faciedum, ne omittas, vt ea confectum qua palato placeat. Alij: Mumeri tuo adeo intentas, vt vel cibum capias, dum opus facies.

^k Versus Homeri sunt: Καὶ τρυφὴν εἶδον πρὸς τὸν ἄλκιον: καὶ τὸν αἰὲν ἐν δαίμονι δὴν ἐν τῷ αἴθερι κέλευθον. Citatur et hic versus lib. 4.

^l Phlegon, quædam & ἑρπυλίου hircina pellicula.

^a Cap. 1. hist. Gaza eo loci Cucumere veris.

^b Hoc genus se dictum voluit quod raris ovædagis, id est sententis eius sermone prelonga similia sint.

^c Theophr. cap. 12. 3. Causa fructus dulcioris quæritur.

^d Cap. 1. 7. Cucumera, hoc loco Cucumere angustum vocant officina.

^f Quod è terra suavis prodeat. De melone potius quæ cucumere hoc intellegendum puto.

esse Sicyon^g, prima mensa sumprum, quia radicula modo in superiorem ventriculi partem efferatur: postremâ verò, negotij minus facessere, & coqui facilius, elixumq; vrinam mediocriter prouocare. Diphilus Siphnius tradit cucumerem vi quidem refrigerandi præditum, vix tum in corpus digeri, tum per aluum descendere, horrores excitare, bilem gignere, venereis cohibere. Plenilunio incremento manifesto augetur hortensibus cucumeres, non aliter quàm echini maris. Ficus. Nemini ego sanè permittam vt de ficibus disputationem aggrediatur, inquit Magnus^h, vel suspendij periculum si adendum fuerit. Nam supra modum ficium sum avidus. Quapropter ingenio quæ me conueniant, edisseram. Ficus, ò amici viri, mortalibus elegantiorisⁱ vitæ magistra fuit, vel hoc argumento, quod locum vbi primum arbor hæc reperta est, sacram ficum Athenienses vocauerunt, ipsiusq; fructum *κύναιον*, id est vinctioris ac cultioris vitæ ducem, quod ante mitiores cibos omnes inuentus fuerit. Ficium genera plura sunt. Atticum memoratum ab Antiphane in Homonymis^k. Laudans enim agrum Articum, inquit:

Qualia fert, ò Hipponice, ista regio,

Excellentiora quam vniuersus orbis, mel,

Pancem, ficus. Ficus enim, ita me amet Iuppiter,

Abundè gignit.

Ister in Atticis prodidit, vetitum fuisse caricas exportare in Attica nascentes, his indigenæ vt foli fruerentur. Cum verò multi furtim auhere deprehenderentur, delatores qui apud iudices illos accusarent, vocatos principio fuisse Sycophantas. Alexis in Poëta:

Sycophanta nomen immerito

Viris improbis est tributum.

Nam qui foret bonus, & urbanus, is debuit

Indicatus ficibus^l mores approbare^m suos.

Nunc autem flagitiosos cum sic nominent,

Dubitare id cogit, cur ita factum sit.

Philomnestus libro de Sminthiis Rhodiis scribit, Sycophantam inde nuncupatum fuisse, quod illis temporibus è ficium mercatura, vini, olei, tributa colligerentur, ac portoria, & mulctarentur qui ea non soluisent, è quibus in administratione reipublicæ sumptus fieret: itaque coactores qui exigent, & eorum prouentum suis rationibus ostenderent, vt credibile est, appellatos fuisse Sycophantas, ad idq; munus delectos fuisse ciues spectatissimos, atque optimæ fidei. Laconicæ ficus meminit Aristophanes in Agricolis his verbis:

Ficus omnes ego seram, præter Laconicasⁿ.

Infecte namq; sunt illa, ac tyrannice:

Nec enim pusilla forent, si animosè plebem odio non prosequerentur^o. Ficum scilicet eam pusillam vocat poëta, quod exigua & humilis planta sit. Alexis in Olynthio, cum Phrygiæ ficus mentionem facit, ait^p:

Et diuinus cibus, à^q matre date mihi deliria, carica, ficus

Phrygiæ munus.

Phibalearum ficium meminere comici multi; Quin & Pherecrates in Crapatallis^r:

Fabricita, ò miser, nulla de re sollicitus:

Et nunc per astatem Phibaleas ficus comede:

Illisq; satur meridiator.

Deinde Sphacelum^s expectato, ardeto, vociferator.

Amphictyonibus: *Quam pulchra ficus: Phibaleas^t quidem sunt.* Myrtos etiam Phibaleas commendarunt. Antiphane in Cretenfibus:

Omnium verò primum,

Adesse mensa volo myrtos, quas

Si quid erit consultandum, ego mandam,

Et illas quidem Phibaleas, speciosas, coronarias.

Chelidoniarum ficium meminit Epigenes in Branchia^v:

Deinde paulo post aduenit Chelidonijs^w

^g Cucumerem.

^h Illius orationem fuisse que longa sequitur, vide ab hinc pag. 3. aut 4. i. n. ad pag. 3. alij: *κύναιον*, beata.

^k Cognominibus.

^l Que contra legem autoritatem clanculum asportabantur, in suam fidem, prauitatem, iniquitatem.

^m Lacedæmoniorum hostilem animu erga Athenienses poëta significat, ac eorum dominatus crudelitatem summum abolende popularis potestatis studium.

ⁿ vel, nisi plebi odiosa fuerit ea ficus, id est, dominandi ratio.

^o Citatur & hic locus pag. 42. prolixius.

^p Sic libr. 4. Cænem marinum.

^q Phibaleos minus quosdam sic vocant.

^r Sphacelus morbus notus medicis, cum inflammationis magnitudine membrum ad ossa usq; corruptus, & emoritur.

^s Phibaleos, Atticæ locis.

^t R. aucedinof. Plinio cap. 18. 15. nouissima hæc maturatur sub hys me.

Hucusque producta est Epitome. Athenæi sunt quæ deinceps sequentur.

RADICVLAS tres misit, Sicyos quatuor. Theophrastus^a scribit Sicyon esse tria genera: Laconicum, Scytalian^b, Æceotum: ex his Laconicum proficere cum rigatur, alia, cum aquam desiderant: ficum meliorem^c præbere Sicyon, cum semen saturi, mulso, aut lacte paulo antea macerauerint. In libris de Causis idem memorat: in historia^d verò, celerius exire, semine vel aqua vel lacte macerato, priusquam terræ credatur. Euthydemus libro de oleribus, Sicyorum^e genus tradit, quod Dracontiam nuncupant. Demetrius Ixion libro primo Etymologiarum scribit Sicyos dictos fuisse à verbo *σικυος*, quod concitari significat, & *κύων*, quod est, vel osculari, vel vtero gerere, quoniam eo ciba venus accenditur. Heraclides Tarentinus in Coniugio Sicyon *ἰδὲ γυαυῶν*^f vocat. Diphilus Carystius scribit, molestem esse

Ficibus

Ficubus onusta confertim quadra. Androtion, siue Philippus, siue Hegemon in Georgico hæc ficuum genera sic recenset. In planis & campestribus ferere Chelidonias ficus expedit, Caprificus, Leucerineas, Phibalca: at quouis loco Oporobasilidas. Horum enim generum cuique sua est utilitas, maxima verò Coluris, & Phoryniis. Fructuosæ sunt & imprimis viles, bifera, Laconica, Megarica, si rigentur. Rhodiorum meminit Lynceus in Epistolis, ea comparans quæ proueniunt Athenis præstantissima cum Rhodiis. Eius hæc est oratio: Atheniensium Erinea certare de bonitate sic videntur cum Laconicis Rhodiis, vt mora cum ficubus. Id ego, non cœnatus, vt Athenis sit, peruerso iam gustu ob satietatem, sed ante cœnã, cum appetentia intacta & nondum occupata est, comparatione facta perpexi. At quas in pulchra Roma Callistruthias vocant, si quemadmodum ego, Lynceus gustasset, bestia eiusdem nominis longè fuisset perspicacior in huius contentione iudicio, adeo ficus illæ antecellunt omnes quæ in vniuerso terrarum orbe generantur. In pretio sunt & alia ficuum genera Romæ nascentium, nempe Chiæ, Liuianæ, & quas Chalcidicas vocant, & Aphricanæ, vt testatur Herodotus Lycius in opere De ficubus. Parmeno Byzantius in Iambis, è Cauno, quod oppidum Aeolicum est, laudans, vt excellentes, ait,

*Per longa maris spatia ego accessi, nec tamen ficuum
Cauniarum fascem aduexi.* Caunias è Caria ficus celebrari peruulgatum est. Toxaliarum ficuum meminerunt Heracleon Ephesius, & Nicander Thyatirenus citatis versibus ex fabula Apollodori Carystij, cuius est titulus, Quæ gratis se stituit vestitaria, vel, vt alij, Mendicæ vestitaria.

Ceterum villum admodum fuit

Et acidum, & improbum, adeo vt me pueret:

Aliæ quidem regiones Toxalias ferunt

Ficus, mea vero etiam vites. In insula Paro eximie gignuntur ficus, Hæmonias incolæ nominant, congeneres Lydiis, quas ob rubrum colorem eodem quoque nomine vocant. Earum sic meminit Æschylus:

Paron missam facito, & ficus illas, & marinam

Vitam. Hæc certe ficus tantum à reliquis vulgaribus discrepant, quantum apri caro ab attilis porci & villatici pulpa. Leucerineos, ficus species est, illa fortassis cuius albus est fructus. Eius sic meminit Hermippus in Iambis:

Seorsim verò è Leucerineo caricæ, Elyci fici, id est agrestis, siue Caprifici, imeminit Euripides in Scirone:

Vel adficere Elyci, id est, caprifici ramos.

Epicharmus in Sphinge:

Elyci hæc nullo pacto similia sunt.

Sophocles in Nuptiis Helenes fructum arboris nomine, figuratè sic dixit:

Immaturus erinus, id est, immatura Caprificus cum sis, nec idonea

Cibo, alios oratione tua caprificas. πειροῦ εἶναι ille nimirum dixit, non autem πειροῦ εἶναι.

Alexis in Lebere:

Quid prætere nos dicere opus est? frequenter ficos

Qui vendunt in canistris, inferne quidem

Duros & vitiosos semper

Occulant, bonos autem & maturos supernè ostendunt;

Deinde qui mercatur, quasi tales emat,

Pretium numerat, eaq; fraude, pecunia in buccam abstrusa

Caprificum ille dat, iuravit se cum ficos vendere.

Agrestis fi-

cus arbor masculino genere εἶναι appellatur, eius verò fructus neutro, εἶναι. Strattis in Troilo:

Erinum quendam, id est, Caprificum, animaduerristi iuxta illum fuisse. Homer.

Huic adest Erinus procerus, folijs patulis, Amerias scribit grossos vocari εἶναι.

Hæmonias in Glossis Cretensibus genera ficuum enumerat, Amadea, & Nicylea. Philemon in Atticis vocabulis quasdam ficus Regias vocari tradit, & ab illis regias caricæ nominatas fuisse. Huic idem narrationi addidit matras ficus vocari Colytra

g Monpessulani hodie vocant Ficus regias.

z Syriacæ fici.

a Plinio loco citato, reliquis hæc parum sapore præstantiores, ficorum omnium sunt frigidissima.

b Forsythi, vel Liuii, vel Lydiæ. Ambarum meminit Plinius, & Aphricanarum.

c Plinio Duracina è duro corio: quarumdam trifido prouenit.

d Victor. cap. 6. 37. Var. Cicero libris De diuin. Plin. cap. 19. 15.

e Orogaribaiuli omnis. Fici olim seruabantur in capris, oreis, caduipunc in iuncis, & in fici.

f Tanquam inficæ sanguine: Sam quineas.

g Plinio Lydiæ purpuree sunt.

h Absidus nauigationes.

i Sic Plinius cap. 19. 15. Caprificum dixit pro Caprifici fructu. Lunus adagios, Grossus matras est inceptus, male verus Grossus. Est enim Grossus ficus fatina immaturus fructus. k εἶναι. De Caprificone vide Theophr. cap. 11. 3. Causs. Plin. cap. 19. 15. Conuenit hoc adagium temerarijs adolescentibus, qui se nec peritiores docere conantur.

l Sic solent, qui præ estimatione traditam pecuniam ore potius excipiunt quam marisupio.

m Ficus agrestis pomum, & εἶναι. n Odyss. 11.

Colytra. Seleucus in Glossis refert, Glycidem quandam vocari, figura perquam similem fico, à medicisq; obseruatum fuisse, in cibo sumptam rubra sceminarum profluua sistere, ac valere contra malum mentis, & infatuationes, id quod Plato comicus ait in Cleophonte. Pamphilus hybernas ficus vocari tradit ab Achiuis Cydonæa, idq; scriptum ab Aristophane in Glossis Laconicis. Hermippus in Militibus Coraceas fici, earum quandam speciem vocat his verbis:

Phibalæarum potissimum, aut Coraccarum.

Theophrastus secundo libro De historia plantarum scribit, ficus arboris tale quoddam genus esse, quale id est, quod Charitiam siue Arateam nuncupant. Idem libro tertio autor est, circa Idam Troiæ ficum prouenire, fruticofam, folio Tiliæ simili, fructu quem ficum appellant, rubro, magnitudine oliuæ, rotundiore, gustu mespili. De ficu quam in Creta Cypriam vocant, idem Theophrastus libro quarto de historia plantarum hæc prodit: Quam in Creta Cypriam ficum nominant, fructum parit è caudice, ac ramis crassissimis: Germen verò quoddam emittit, paruum, sine folijs, veluti radicis exilem fibram, in cuius extremo fructus est. Caudex magnus est, albæ populo similis, folium vltimo. Quatuor fructus, quot sunt & germinationes, arbor hæc perficit. Dulcedo quæ fici interiora caprifici pomo similia: magnitudo, pruni. De præcocius fici idem Theophrastus libro quinto de Causis plantarum ad hunc modum scribit: Fici humidus aer & clemens cum fuerit, elicitur germinatio, & ea de causa præcoces fici: Idem progressus inquit, quasdam fici, præcoces fructus gignere, vt Laconicam, & Leucomphalian, quasdam minimè. Seleucus in Glossis, ficus speciem quandam vocari πρωτεμνίη ait, id est, Primariam, quia præcocem fructum pariat ante cæteras. Ficus bifera meminit Aristophanes in Concionatricibus:

Vos, quasi sumpsertis ficus bifera folia.

Antiphanes in Scleris:

Iuxta bifera ficum, inferne est.

Theopompus libro quinquegimo historiarum scribit, Philippi regis principatu, circa Bisaltiam, Amphipolin, & Grestoniam Macedoniæ, medio verè ficus poma, vitem vuas, oleam, quando ipsam florere par est, oliuas edidisse, omniaq; tunc ex voto successisse Philippo. Theophrastus libro secundo de Plantis scribit caprificus quasdam esse biferas, & triferas quasdam, vt in Ceo: itemq; ficum satam iuxta scyllam celerius prouenire, nec viciari à vermibus, & quidquid iuxta scyllam nascitur ocyus augeri, ac lætius germinare. Idem rursus libro secundo Causarum tradit Indicam ficum, cuius vasta & admirabilis est amplitudo, pusillos & paucos fructus gignere, quia suum alimentum in germinationem absumat. Idem philosophus libro secundo historiæ scribit, in Helladè, Cilicia, & Cypro aliud ficus genus esse, quod Olynthum ferat, & eum quidem post exortum folium nasci, sicum tempestiuum sub folio, & vtrumq; non ex nouello ac recenti germine, sed ex annotino, contra quam fit in nostratibus fici, cumq; fructum omnium primum maturari, ac dulcescere, haud paulo vulgari fico maiorem, intervallo non longo succedentem germinationi. Non me fugit alijs quoque nomenclaturis ficorum species appellari, Regios ficos, Cirrhocæladios, Hyladios, Sarcelapheos, Lapyrios, Picridios, Dracontias, Leucophias, Melanophias, Crenæos, Mylaticos, Acalonios. Tryphon secundo libro historiæ plantarum, de ονυαίη, id est, ficuum appellatione differens, inquit, Dorionem in Georgico narrare, Sycean vnum ex Titanibus, Terræ filium, insequente Ioue exceptum à matre fuisse, illamq; gnato arborem emisisse, cuius fructu oblectaretur, & aleretur: prætere nominatam ab illo Titane Syceam fuisse Ciliciæ ciuitatem: at Pherenicus epicus poeta, Heracleotes genere, appellatam fuisse tradit à Syce Oxylis filia. Oxylum enim Oriæ filium concubitu Hamadryadis sororis genuisse Nucem, Iuglandem, Cornum Oxiam, Ægiron, Vltimum, Vitem, Ficum, quas Hamadryadas omnes vocarunt, illarumq; nomine multas arbores nuncupatas fuisse, ac ideo Hipponactem dixisse,

Nigram ficum vitis sororem.

Sofibius Lacedæmonius cum ficus inuentorem Bacchum fuisse ostendisset, subiunxit ea de causa Lacedæmonios Bacchum Syciten, id est Ficulneum, venerari. Quod Andricus & Agasthenes referunt. Naxiis Bacchus Meilichius appellatur, quod mortalibus Ficum dederit; ob eandemq; rationem

o Fortassis, quasi κολοφάκη, id est, leues: sunt enim matras fici immaturis ficijs leuiore.

p Veonia Glycidem esse, fici similem, vel siliquis, quæ semen continent, vel appendicibus glandis similibus, in radice semina. Emendatus locus ex Plinio, & Dioscoride.

q Tanquam Coruinas: ob nigredinem, puca.

r Nusquam apud Theophrastum hæc leguntur, & multi la esse videtur hæc oratio.

s Cap. 17.

t Cap. 1.

u Dioscorus arborem vltimum esse prodidit.

x Sorbi, Plinius.

y Cap. 1.

z In ονυαίη, duritia, rigor, austeritas, seueritas.

a Cap. 17. a. hist. & cap. 7. 5. Causs.

b Grossum Plinio cap. 26. 16. serotini pomum, vel raro, vel nunquam maturefcens.

c Sic Plin. cap. 16. 16.

d Plauos & tanquam excautos: siliques: carne cui ceruorum simili: amariiculos: obtortis draconum more, natura nigros, & albos, sin-tanos, mole instar rotundas: Afcalonis similes: ob suauitatem denudatos.

e Ιαονοίη: herofficator, hexameterorum carminum scriptor.

f Latinorum figum.

g Populum nigram.

h Erasim. adag.

Ficulnus: ex adagio: siliquis Morycho.

rationem apud Naxios dei Bacchi quem Dionysum vocant è ligno vitis facies est, illius verò quem Mellichium nuncupant, è ficu: ficus enim μελιχια Naxij vocant. Omnium certè fructuum quos φυλίως¹ appellant, vtilissimos esse ficos hominibus Herodotus Lycius in opere suo De ficibus planum facit multis verbis, ac ficuum succo recens natos puellulos optimè ali, vegetosq; fieri, si illis nutriantur, assermat. Pherecrates, qui Persas edidit, inquit:

Aspexit nostrum si quispiam aliquando ficum recentem, cum tempestiva est, Puellulis, ut niteant, obritam in cibum dat, tanquam medicamentum non vulgare ficus sit. Herodotus in primis admirandus, & mellifluis, libro primo historiarum, ingens bonum mortalitati ficus esse, ad hunc modum scribit: Aduersus illos homines, ô rex, exercitum comparas, qui anaxyride^k & reliquo vestitu coriaceo vtuntur, cibantur verò non iis quæ cupiunt, sed iis quæ suppetunt, regionem asperam incolunt, vinum, per Iouem, non bibunt, nec ficos, nec aliis lauris cibis vescuntur. Polybius Megalopolites libro duodecimo narrat, Philippum Persei patrem, cum incurfionibus Asiam vastaret, commectus inopia, quia frumentum decisset, in cibaria militum à Magnesiis ficos accepisse, ideoq; positum Myunte, pro datis ficos eum locum tribuisse Magnesiis. Ananius Iambicus:

In adibus auri multum si quis concluserit, Et paucas ficos, duos, vel tres homines, Quanto ficos auro sint præstantiores intelliget.

Tam prolixè Magnus de ficibus cum tractauisset, ad hunc modum locutus est Daphnus^l medicus: Philotimus libro tertio De alimentis recentium ficuum ait plures esse inuicem differèntias, nempe generis, temporis quo proueniunt, & facultatis: ceterum in vniuersum, humiditas & maturas ocyllimè dissolui^m ex omnibus, & quouis alio fructu celerius coqui, nec alius impedire cibi coctionem: humidarum facultatemⁿ glutinosam esse ac dulcem, subnitrosam^o tamen: deiectiones moliri largiores, liquidiores, promptiores, minimeq; molestas: succum salum & subacrem corpori suppeditare cum sale deuoratas: at quod præbent alimentum cito dissipari. Itaq; multis ficuum esu valdè auctam molem corporis, breui post tempore gracilescere ac extenuari supra modum, quod profectò non accideret, si perstaret alimentum è ficu perceptum, & statim non discuteretur. Reliquis porro fugacibus fructibus à ventriculo facilius superari hoc arguit, quòd non solum citra noxam copiosius aliis fructibus ingerimus, sed etiam quòd illis præsumptis, si consuetum & parem cibi modum nos addamus, id nihil incommodet, vnde manifestum est, vtrumq; cibum à ventriculo confici, & minore negotio ficus vinci quàm alios fructus, nec obstare quo minus alius cibis coquatur. Facultas quidem ea ficus est, quam propesiuimus. Glutinofam & salum, ex eo deprehendimus, quòd ob lentorem manibus inhærescit, & illas tamen absterget: dulcem linguæ & oris iudicio cognoscimus: quòd autem sine torminibus & perturbatione alui deiectionem moueat celeriore, copiosiore, molliore, vt probemus, verbis opus esse non arbitror. At verò in ventriculo ficus parum immutantur^p, non quia difficilis sit earum coctio, sed quia confestim deglutimus dentibus nondum extritas, & comminutas, qua de causa promptior est illarum excretio. Salsum quidem succum à ficos procreari, & in corpus diduci nos indicauimus, quoniam, vt est demonstratum, nitrosi sunt; verum salior ille vel acer euadit ob ea quæ interueniunt, quandoquidem falsugo addito sale augetur, acrimonia verò adiecto vel thymo, vel aceto^q. Heraclides Tarentinus in Conuiuio, dubitat, & percontatur, post esum ficuum an aqua gelida bibenda sit, an calida. Qui calidam malunt, illos inquit hoc suadere, quòd animaduertant sordidas manus aqua calida lotas confestim purgari, & hoc exemplo credibile putent in ventriculo ficus è vestigio dissolui, præsertim cum extra corpus nostrum aqua calida ficuum continentes partes distrahatur, & in tenues portuncululas liquatas diuidatur, frigida verò illas contrahat, & cogat. E diuerso, qui frigidam bibendam sentiunt, sic ratiocinantur, frigidæ potione, ob eius grauitatem, quæ insident ventriculo deorsum protrudunt: non admodum bellè ventriculum habere post esum ficuum, quia æstuosus & imbecillus reddatur, quamobrem quidam extemplo merum

ⁱ Lignos, quoniam vim è materia stirpium lignea oriuntur: alij fructus celesiales sunt, uti apud

^k καλύπτει: si morales, subligatum.

^l Vnus ex conuuiuiis.

^m Alimentum esse iis confectum dissolui.

ⁿ Talem esse recentium succum ex manus extractis, ex gustatu linguæ deprehendimus.

^o Ob lactis exiguam acrimoniam.

^p ἀνοίγει: ad verbum alteratur.

^q Hinc licet coligere veteres ficos astrasse cum sale, thymo, aceto.

merum bibunt: aquam porro frigidam in ventriculum acceptas illas depellere. Est autem post sumptas ficus largius & assatum bibendum, ne in ventriculo substent, sed ad inferiorem intestinorum partem delabantur. Quidam ficus aiunt edendas meridie non esse, quia tum morbosæ sint, id quod etiam in Crapatallis Pherecrates dixit. Aristophanes in Proagone:

Aegrotantem verò aliquando ipsum ætate cum vidisset, Vt aegrotaret etiam ipse, meridie ficos comedebat.

Eubulus in Sphingocariocis:

Per Iouem ita est: Et equum rectè non valebam, ô vir optime, Quæ qua nuper ficos edidisti meridie.

Nicophon in Sirenibus:

Receptus, postquam estans, obdormiscat, febris protinus Casu aduenit, non facienda in trocholo.

Quæ aggressa, quæritum bilis prouocat. Diphilus Siphnius inquit, recentes ficos & prauum & paucum alimentum præbere, egeri facile, innatare ventriculo, & citius in habitum corporis distribui, quàm siccas: Quæ verò sub hyemem gignuntur, vi maturecentes, esse deteriores, meliores autem quàm in sua tempestiuitatis articulo & vigore proueniunt, quia natura opera beneficioq; ad maturitatem perducantur. Quæ lacteo succo abundans, & raris in tribus, & maduere, ventriculo sunt conducibiliora, tametsi magis eum grauent. Trallianus ad portionem facultate pares esse Rhodiis: Chias, & alias omnes, peiorem quàm illas succum generare. Mnesitheus Atheniensis libro de edulis scribit, crudicum manduntur fructus cuiusmodi, quales sunt pyra, ficus, mala Delphica, & reliqua id genus, obseruandum esse commodum tempus, quo succus ipsorum nec crudus sit, nec putris, nec vaporoso cœli statum^r nimium exsiccat. Demetrius Scepsius libro decimo quinto Troiani apparatus scribit eos qui ficos abstinet, esse vocaliores, ideoq; Hegesiphanæ, ciuem Alexandrinum, qui historias composuit, cum initio pauper esset, eximium Tragediarum actorem & histionem euasisse, voceq; mirum in modum sonora, quia per annos octodecim ficum non gustasset. Nota mihi sunt quæ de ficos iactantur hæc prouerbia:

Post piscem ficus, post carnem legumina. *Auibis gratas ficos nolunt serere.* Mala. Mnesitheus Atheniensis libro de Edulis, mala Delphica nuncupat. Diphilus inquit, recentia & immatura mala prauum succum generare; offendere ventriculum, reliquis cibis innatare, procreare bilem, morbos inuicere, horrores efficere: ex iis quæ matura sunt succi laudabilioris esse dulcicia, excerniq; minore negotio, quia nihil adstringant: acida succi deterioris esse, aliumq; magis tardare: quorum autem remissior dulcedo est, illa sanè ori placere cum eduntur, & ob aliquantulum adstrictionem ventriculo prodesse: orbicaria (sic enim vocant) quibus adstrictio iucunda est cum dulcedine, ventriculo conferre: Setania, & Platania quæ nominant, succi bonitate commendari, & propterea quòd excernuntur facile, sed ventriculum nihil iniurare: quæ Mordiana vocant, & optima speciosissimaq; nascuntur Apolloniæ, quam Mordiam nominant, portione respondere orbicariis: Cydonia, quorum genus quoddam appellant Struthia, in vniuersum ex omnibus quidem malis ventriculo esse vtilissima, præsertim quæ maturuerunt: Glaucides tamen inquit omnium fructuum esse præstantissima mala Cydonia, Struthia, & Phaulia^s. Philotimus libro decimo tertio De alimentis scribit, verum mala pyris ægrius coqui, siue vtraq; nondum matura sunt, siue iam ad maturitatem peruenierint. Quod ad facultatem spectat, acidorum & immaturorum succum reliquis acerbiorem esse, & aliquantulum mordacem^t, illaq; succum præstare corpori, quæ radentem^u vocant: itaq; mala pyris in totum difficilius coqui, & si quis pauciora mala comedat, in illis conficiendis plus laborare: si plura idem pyra sumperit, minus. Radentem, qui ex ipsis gignitur, Praxagoras succum appellat. Quæ quidem à ventriculo tum pyra, tum mala percocta non fuerint, ea crassiores succum præbent. Est igitur à nobis demonstratum in vniuersum coqui difficilius mala quàm pyra: tum etiam quæ acerbata sunt solere crassiores succos gignere. Ex hybernis

^r Certaminis præiudicio.

^s arduo.

^t Sic reddidi cœli statum, ut esset, ut esset, ut esset, ut esset.

^u Quæ testa pro bellario apponi solent, ut esset, ut esset, ut esset, ut esset.

^v De Phaulis paulo post agatur.

^w Radentem, lancinantem, superficiem eorum partium quas attingit exulcerantem. Videtur hæc inordinatè inesse repeti ac inculcari.

a Quae ad hyemem usque recenduntur. *b* Valentius adstringentem. *c* Aut viri proprium nomen, aut vasis genus. *d* Sic viti cuius acini prograndes sunt, βύγγων νύμφησαν. *e* Phuricum Dioscoridi libr. 6. Vide Marcelli commentaria in Dioscoridem. *f* In calathio qui est in punico malo figura similitudo. *g* Alij contra Timam. *h* Cuius viti proprium nomen. *i* Plinij apud Delphos. *k* Ait descriptio nis oppidi, aut operis de Herculis rebus gestis. *l* Ego equidem sic existimo dictum, non quod viti ferent, nulliusve pretij, quandoquidem respondentur inter optima, sed quod essent frequentissima, & maxima popularia ac plebeas promiscuo nempe illorum vsu omnibus. *m* Iunius adagio. *n* Fimo abiecit. *o* Phaulis enim ac struthis id commune fuit, quod fructus a suo pediculo non discederet. *p* Quod earum vel fructus vel folium lanugine pubesceret. *q* Quidam esse voluit monstrum Curti pendula. *r* In cibum homini expetito. *s* Libro De glossis & nominibus. Sic citatur & lib. 14. hic locus. *t* Dioscoridi, & Galeno, Epimelis Mespilii genus est. *u* Confusa haec & mendosa, ut licet restituta sunt. *v* Aures nostrae quidam esse voluit, odoris suavisissimi, sed nondum in cibos recepta eius scribitur saeculo. Vide pag. proxima. *x* Haec nondum apud Theophr. offendi, & ut sentio, corrupta sunt. Ex cap. 1. 2. distor. 1. lib. 3. & 4. lib. 4. sic restitui. Manifestum quidem est maiorum omnium plantarum principum modis pluribus, veluti Nucis, Amygdali, & aliarum huiusmodi, item Punice, Mali, Pyri, excepta mala Persica. Haec enim pluribus modis minime gignitur. (Persicam malum scilicet intelligit Citrium, sive Medicam, quae semine tantum nascitur non autem Persicam nostratam, ut Atheniensis videtur existimasse.) *y* Originis initium, nempe seminis, radice, stolo, surculis, &c. cap. 1. lib. 1. dist. Plani.

hybetnis^a verò malis Cydonia succum acerbiorem^b generant, struthia pauciorum, minusque acerbum, & à ventriculo superantur facilius. Nicander Thyateirenus Cydonia mala struthia vocari tradit, sed ignoranter, Refragatur enim quod Glaucus memorat, dum ait esse praestantissima Cydonia mala, Phaulia, & Struthia. Cydoniorum malorum Stesichorus meminit:

Multi Cydonia tum mala iaciebant in fellam regi,
Multi etiam myrti folia, rosarumque, ac violarum elegantes coronas. Alcman:
Cydonia mala Cantharus^c asseruat, quae magnitudine sunt mammis^d paria.

Philemon in Rustico Cydonia mala struthia vocat. Phylarchus libro sexto historiae hebetari, Phariacumque^e venenum iniectum canistro^f adhuc olente cydonia mala in eo reposita, euanidum factum maleficam facultatem suam amisisse, itaque mixtum & in potu exhibitum quibus insidia struebantur, nihil attulisse noxae, causamque postea eius recognitam fuisse illius inquisitione & inuestigatione qui vendiderat. Coepit enim hoc accidisse propterea quod condita in eo calathio mala fuissent. Hermon in Glossis iudicialibus Codymala vocari tradit mala Cydonia. Polemon libro quinto sui operis ad^g Timaeum, horis genus esse Codymalon ait. Alcman verò cum inquit,

Struthium minus, vel Codymalum, Apollodorus & Sotibius cydonium malum interpretantur: A struthio differre cydonium malum Theophrastus historiae libro secundo palam facit: Excellentia quidem mala nascuntur in Sidunte agri Corinthij vico, ut autor est Euphorion, sive Archytas, in Grue, his verbis:

Elegans vi malum quod in argilloso ripis
Siduntis parva purpureum alitur. Horum quoque Nicander sic meminit in Transformatis^h

Statim ille è Sidunte, vel ex hortis Plinij,
Mala recentia cum secuisse, imaginem Cadmi tum in sculpsit. Siduntem agri Corinthij vicum esse libro primo Heracleus^k suae Arianus tradidit, itemque Apollodorus libro quinto Recensionis nauilum. Antigonus Carystius in Antipatro inquit,

Aduenit & pulchrior speciosis malis
Purpureis, quae ventosa Corinthibus educat. Phauliorum^l malorum Teleclides meminit sic in Amphictyonibus:

O partim elegantes^m ac festivi, partim viliores malis Phaulijs. Meminit & eorundem Theopompus in Theseo. Androtion verò in Georgico, Malos, inquit, Phaulias struthias etiam vocant; Non enimⁿ malum in struthiis decidit à pediculo: Vernae autem malos, Laonicas & Siduntias lanuginosas^o appellant. Ego verò, amici viri, omnium maximè sum admiratus mala Romae venalia nomine Martiana^p, quae aduehi ferunt è quodam pago, sito in Alpibus prope Aquileiam. Illis bonitate non multum cedunt quae in Gangris vrbe Paphlagoniae gignuntur. Mala Bacchum reperisse his verbis Theocritus Syracusius affirmat:

In sinu Bacchi quidem mala custodiens,
In capite gestans albam populum, sacrum ramum Herculis. Neoptolemus Parians in Dionysiae refert & à Baccho inuenta mala fuisse, & alios fructus^q omnes. Pamphilus^r Pyrorum quoddam genus Epimelidem^s vocari scribit, ac praeterea mala quaedam, Hesperidum^t nominari, sicut & Timachides libro quarto Coenae, restatus apud Lacedaemonios illa diis apponi: Pamphilus verò, suauiter olere tradit, sed in cibos non admitti, vocarique Hesperidum^u mala. Aristocrates libro quarto Laconicorum: Insper mala, & quas Hesperidas vocant. Persica. Theophrastus libro secundo historiae^v plantarum de iis tractans quorum fructus non est conspicuus, ita scribit: Manifestum quidem est maiorum omnium plantarum principium^w

vt

vt Amygdali, Nucis, & aliarum huiusmodi, itemque Punice mali, Pyri, Mali, excepto Persico, cuius obscurum est, ac minime tale. Dipphilus Siphnius libro de iis quae vescenda bene valentibus & agris dantur, ita scribit, Quae Persica mala vulgò nuncupantur, & à quibusdam Persica pruna, succi sunt mediocriter boni, & plus nutriunt quam mala. Philotimus libro decimoquarto De alimentis scribit, Persici mali nucleum pinguiorem esse, laxiorem, tufum olei multum reddere, raucedinem, stertoremque excitarè. Aristophanes Grammaticus in Glossis Laconicis scribit à Laconibus Pruna vocari Oxymala^a Persica, & à quibusdam Adria. Citrium. De hoc pomò Deipnosophistis oborta est magna quaestio, an eius mentionem veteres fecerint: Myrus enim nos id perscrutantes velut ad capras sylvestres^b relegans inquit, Hegesandrum Delphum in suis commentariis eius dictionis meminisse, sed locum in praesens memoria non tenere. Huic repugnans Plutarchus, At ego, inquit, assero, nusquam Hegesandrum ea voce usum fuisse, perlectis, vt inuenirem, totis eius commentariis, cum ex amicis quispiam alius ita se habere affirmaret, cuiusdam scriptoris non incelebris adnotationibus & scholiis adductus: quare iam tempus est, testem alium tibi, ò Myrile, perquirere. Tum Amelianus, Iubam dixit Mauritaniae regem, virum doctissimum, suis de Libya commentariis facta Citri mentione, scripsisse apud Libyas id vocari Hesperidum^c malum, inde Hercule in Graeciam translulisse, aureaque vocata fuisse eius arboris mala^d ob coloris speciem. Asclepiades libro sexagesimo Rerum Aegyptiarum memoriae prodidit in Iois & Iunonis nuptiis arborem illam à terra editam fuisse. Hos sic loquentes Democritus commodum inuit, Si quid horum, inquit, Iuba narrat, valeto cum libris suis Libycis, praeterea; Hannonis^e erroribus, ego verò pernego Citrii nomen extare apud veteres: at ipsa res descripta prorsus ab Eresio Theophrasto in plantarum historiis credere me cogit Citrium esse quod oratione sua ille significat. Scribit enim ad hunc modum philosophus libro quarto historiae: Regio verò Mediae, atque Persidis, plantas alias plures habet peculiaries, & quam^f Medicam aut Persicam malum nuncupant. Arboris folium Adrachnae [Lauri Nucis^g] folio simile est, & ferè par spinæ quales Pyro & Oxycantha, laeues, firmæ, peracuta. Fructus quidem non manditur, sed odorem apprime iucundum spirat, sicut & folium arboris: vestibis interpositus illasas^h seruat. Est etiam is vilis si quis letale venenum biberit, [quiaⁱ potus è vino, alium deturbat, & venenum exigit,] & halitum commendat: Nam si quis iuscule vel liquoribus aliis quibusdam incoctum pomi corticem^k in os exprimat, ac sorbeat, odoris gratia conciliatur. Extractum semen vè in sulcis scriitur, terra diligenter subacta, deinde quarto vel quinto quoque die rigatur, & cum adoleuerit, transferretur rursus vè, ac in solo molli, riguo, non valde tenui, plantatur^l. Nullo non anni tempore pomifera est, aliis cadentibus malis, decerpis aliis, aliis florentibus. E floribus^m qui prominent in medio veluti colum habentⁿ, secundi sunt, alij steriles. Idem libro primo eiusdem operis, & de colu extante, & de fecunditate florum tractauit. His impulsus, ò amici, & ea perpendens quae Theophrastus scripsit de odore, colore, & foliis, designatum ab eo fuisse reor malum quod Citrium vocamus. Vestrum autem neminem in admirationem trahat quod ille prodidit, pomum non mandi, quandoquidem ad usque memoriam aiorum nostrorum nullus comedit, sed cum vestibis in arcis reponebatur vt res quaedam ingentis pretij, & thesauro digna. Quod autem ex Asia superiore^o plaga in Graeciam reuera stirps ea descenderit, scriptum à comicis poetis inuenitur, qui de ipsius pomis cum aliquid dicunt, de Citrii malis videntur id tradere. Antiphanes in Boeotio:

A. De opsonio quidem stultum est quidquam apud vos dicere,
Tanquam insatiabiles: sed haec accipe.
O virgo, mala. B. pulchra sanè. A. Pulchra quidem, dii boni,
Nuper semen hoc peruenit
Athens, à magno Persarum rege.
B. Ab Hesperidibus credidi, sic mihi Lucifera^p propitia sit.

cap. 2. 1. n. Victorius cap. 5. 3. 2. Var. o. Media, Persia. p. φωφίρ@: Pausanias, epitheton Diana: Plinio cap. 4. 2. Veneris.

z Deuocata pituita è cerebro, exusse ratiq; amare suo fauulus. *a* Aetida poma. *b* Erastri, adag. in Capras sylvestres. De re obscura, inuentu porquam difficulti, & quae cum maximo labore inuestigetur, prouerbum hoc usurpat. Sylvestres enim caprae in asserimis & abditissimis rupibus degunt, in quibus aut nix, aut nunquam venantes illas reperiunt. *c* Filiarum Hesperis, sicutis Atlantiae, Aegles, Aethusa, & Hesperidum, & quatuor horum malis aut feris interfecto dracone cuncto de Hercules ad Erythraeum victricium vitulic. Medica è Persica mala haec Theophr. vocat: Medica Virgilius. d. Orpheus in Bacchi crepundij haec recepit: κίτριον, & μέλιτον, & καρύνη καρυτίζου μελίτα. *e* Hannonis καλό ποσ κατέδον λαγόφρον. Vide Victorium cap. 5. 3. 2. Var. *f* Carthaginensium dicitur iusti amatum Africa explorare Punice rebus florentissimis. Plin. e. 1. 5. Suae navigationis commentaria ille scripta reliquit. *g* Ad verbum, & quod Medicum aut Persicum malum vocant. *h* Apud Theophrastum haec non legitur. Plinius cum arbitro confert, cap. 3. 12. *i* A lineis non perforatis, vitiatas, e-rosas. Plin. cap. 1. 12. arceet animalium vocat. *k* In Theophr. haec non legitur. *l* In Greco, τὸ ζῶν: Plinius Graecia. Verum quia concitius gustu, non pulpe, aut seminis, habitus suauis est, ita vertendum putauit. *m* Tali namque gaudet. Theophr. *n* Vt diximus: Theophr. nimirum

q Non putari ver- sus precedentes esse hic vultum incul- candos, cum nihil proprius in illis di- versum sit, hoc vero excepto quod Eri- phus, pro vi tui φασφάγη, dixit vi tui φασφάγη.

Aurea haec mala tria esse inquit Tantummodo. B. Pancum est quod pulchrum, & ubinis In honore. Eriphus in Melibœa praepositis iambicis illis versibus, Antipha- nis stylo ac elegantia maxime propriis, subdit: In honore: pro his obolum, quod multum non est, Impersum numero: Rationes post ego supputabo. A. Haec verò mala Punica Quam generosa? B. In Cypro namq, Venerem Arborem hanc senisse fama est, unicam tantummodo, Magni faciundum premium: haec porro tria iam accipe Sola, & asportata: habere plura non potui.

His si quis reluctetur, & quod Ci- trium vocamus, locis à me citatis indicatum minime fuisse contendat, clariora testi- monia proferto, quibus sententiam suam tueatur. Phantias tamen Eresius iniicit no- bis suspicionem, Citrium à Cedro, tanquam Cedrium, nominatum fuisse. Cedrus enim, ut ille scribit, libro quinto de plantis, circa 4 folia spinas exerit: id autem in Citria malo videri nemo est qui ignoret. Sumptum verò Citrium ante quoduis ali- mentum, siccum pariter, & humidum, omnibus venenis resistere, ego fati novi, à meo ciue id edoctus, cui Ægypti mandata fuerat administratio. In maleficio depre- hensos quosdam ille ad serpentum morsus damnauerat, quos oportebat omnibus eiusmodi bestiis lacerandos obici. Productis illis, & ad theatrum euntibus destina- tum latronum supplicio, in via forte caupona quaedam misericordia commota, quod in manibus tum habebat, & rodebat, malum citrium dedit: acceptum verò illi co- mederunt, & paulo post ingentibus ac ferocissimis anguibz oblari, commorsiq; ab aspidibus, nihil læsi sunt; hæsitabundo & arronito iudice, qui tandem cum illorum custodem militem interrogasset, num quid bibissent, aut edissent, vt id comperit quod acciderat, nimirum absque dolo citrium illis traditum fuisse, postridie alteri rursum çari iussit, alteri minime percussus hic confestim periit, illæso altero qui ci- trium comederat; indeq; multis id expertis cognitum est citrium aduersari venenis omnibus. Quod si quis citrium, integrum, & quale natura est, cum semine, in At- tico melle coquat, donec liquatum tabescat, & eius liquoris matutino tres quatuor- ve digitos sumat, tutus erit à venenatis omnibus medicamentis. His fidem si quis non adhibeat, discat Theopompum Chium veritatis studiosum hominem, & qui historias exacta inquisitione, magno pecuniarum impendio, perstrutatus est, libro trigesimo octauo Historiæ suæ narrare, Clearchum 1 Heracleotarum, qui in Ponto sunt, tyrannum, per vim necauisse multos palam, ac quamplurimos potu cicuta per insidias è medio sustulisse: cum verò innotuisset omnibus propinandi huius ve- neni amoris specie fauus tyranni mos, priusquam ex ædibus progredierentur, esu ru- ræ 1 sibi cauisse; cuius præsidio nihil læduntur, vel qui Aconitum 1 biberint, quod idem autor sic appellari scribit, quia nascatur in Aconis. Locus sic quidam nomi- natur Heracleæ vicinus. Locuto hæc Democrito, admirati Citrii vim multi id man- debant, tanquam nihil antea vel edissent, vel bibissent. Pamphilus in Glossis, Citru 1 à Romanis vocari tradit. Post fercula quæ supra recensuimus seorsim illata sunt ostrea multa, & testacea, quorum maximam fere partem dignam putauit Epichar- mus in nuptiis Hebes quam celebraret, vt apud eum inuenio, his verbis:

Affer 1 omnigena conchyliâ, Lepadas, Aspedos, Strabelos, Cecibalos, Tethynactia, Glandes, Purpuras, Ostrea conclusa, Quæ vix sanè aperiuntur, sed vorantur facile, Musculos, Anaritas 2, Buccina, Sciphydria 3, Quæ quidem esu dulcia sunt, cruttis verò aculeatis, Et conchis oblongis tectos Solenas, nigramq, Concham, quæ & Conchothera 4 est, ter ac quater vendibilis. Alia præterea Concha Amathitides 5, clari nominis, ad conceptus & partus laudata, Quas Androphytidas 6 mortales omnes vocant Nos autem dij, Candidas. In eiusdem autoris Musis scribitur: Pro

Pro Concha nos Antellam vocamus, cuius caro suauissima est. Tellinam is sci- licet vocatâ inuit, quam Mitulum 1 Romani dicunt. Aristophanes grammaticus eius cum mentionem facit libro de Anxia Scytale, conchis, quas Tellinas appellant, similes esse Lepadas 1 asserit. Callias Mitylenæus libro de Alcei lepade, apud Alceum çarmen esse tradit cuius est hoc initium:

Scopuli esuscitentiq; maris filia. eiusq; sub sinem adscriptum esse, In lepadibus 2 animum recrees ô marina lepas. Aristophanes expuncta voce lepas pro ea substituit, χελύς, id est, testudo, aitq; Dicæarchum non rectè sclegisse dictionem λεπάς quam hic collocaret. Puellulos enim inditis ori lepadibus sonare, & lasciuire, quemadmodum & apud nos dicaculi & procaciores adolescentuli con- chis quas Tellinas vocant. Itaque Sopater Phylacographus 1 in fabula Eubulo- theombroto scripsit:

At resiste: nam è Tellina repente quidam Aureus iuauis peruenit qd meas sonus. Epicharmus allucibi in Pyrrha & Pro- mothico dixit:

Si quis autem Graecorum lepas quam a sit contempletur. Apud Sophronem 1 concha Mckenides 2 dicuntur:

Melenides enim mihi adnatant è paruo littore. Idem in libro cui titulus est Ha- lieuticon 1, siue Agriotes 2, Cheraba nominat. Meminit & Cherabis 3 Archilochus: Ibycus, Anaritis, quem & Anartan vocant, ostreum nimirum conchis simile, quod Lepadis more scopulis adhærescit. Herondas in Coadiutricibus:

Agglutinatus, vt marinis cauibz Anarites. Æschylus in Persis; Quis insulas vastauit Anaritarum abriges? Tetheorum mentionem fecit Homerus, Diocles Carystius in libris De tuenda valetudine scribit, ex conchyliis alua mouendo, ciendoq; lotio, excellere pectines, musculos, chamas, ostrea. Ar- chippus in Pificibus:

Lepadibus, echinis, escharis 4, acubus, pectinibus. Dioeles Conchyliorum firmissima 1 esse tradit Conchas, Purpuras, Buccina, De Buccinis Archippus ita dixit:

Buccinum 2 maris alumnus, purpura filius. Speusippus libro secundo Simi- lium, purpuris, buccinis, conchis, strabelis muruam intercedere similitudinem 1 af- firmat. Strabelorum 1 ita meminit Sophocles in Camicis:

Marine huius Strabola prolem, se quam inuenire possumus. Præterea rursus Speusippus deinceps priuatim recenset conchas, pectines, musculos, pinnas, solenas: & in alia libri parte, ostrea, lepadas, Araros 1 in Campylione;

Hæ profecto belle deliciae, Conche, atq; Solenes, curuæq; Locusta, exiliebant Delphinorum instar. Sophron in Mimis; Quenam hæ tandem sunt, ô charum mihi caput? Oblongæ Concha, Solenes, & carne inunda Conchylium, viduarum 1 mulierum cupedia. Pinnatum meminit Cratinus in Arilochis:

Ea quidem pinna & ostrea similia. Philylius, siue Phrynichus, siue Aristopha- nes, in Urbibus:

Polypodium, Sepiolam, Carabum, Astinum, Ostrea, Chamas, Lepadas, Solenas, Musculos, Pinnas, Pectines ex Methymna Deligite. Anthracides 2, Mullus, Sargus, Mungil, Perca, Coracinus. Agias & Dercylus in Argolicis Strabelos 1 Astrabelos 2 nominant, & ad edendum veluti tu- bz sonum aptos esse memorant. Apud clasicos scriptores nunc masculino genere

χόγξας, nunc feminino κόγξας reperire licet. Aristophanes in Babylonis; Eodem prorsus modo illorum quæ hiabat Quo teste in prunis concha. Concham diuidere 1, inquit. Concha quidem vno veluti iussu

1 Mytilum, in exē- plari Græco. Eter- molaus Mytilum: fGaKa veris Pa- cellas. Vide Ronde- let. 2 Gesnerum. Erasmi. adag. ostrei more adheresce- ra. 3 Locus ex ambi- guo lepadis signifi- catu: in patinis. 4 Ridiculorū di- cteriorum scriptor. lib. 1. q. 1. φλάσξας, δεικνύσκει. Quidā legunt φλασξάξας φ. 5 Mimographum. 6 A viro testis colore. 7 Piscium in mari captura. 8 Præterea tan- quam venationis pi- sicium dicitur. 9 Δειπνὸν ἔστιν ἰσθῆς ἢ γένος con- che dictū est, quod eo vidua delictum- anes: vt paulo post di- cetur de soleniibus, nisi idem sine con- chis & χελύβας. 10 Hæc vox Cru- stam significat. Vi- de Rondeletium. 11 Vel d. scilicet coqui, vel alimen- tum valitissimum præbere. 12 Κόγξας ἑσθλάσξας ἢ φουξὸς ἢ παγο- κόγξας. Acque nuptis mari buccinam ac purpura, Rondele- tius ita legit. 13 Vel eadem esse firma, vel alimen- tum simile genera- re. 14 Strabelos & Strabos censet eos- dem esse Rondele- tius, negat Bolo- nius. 15 Hic locus cita- tur libro supariore, & posthac in men- sione Caridis: ubi additur: ἰσθῆς, in- ras: ἰσθῆς ἑσθλά. Vide posthac. 16 Leopardus, cap. 22. lib. 10. Remedia- tionum. Demetrio Phalereo, allegoria valde fictiua. Solen simile pulchrum, si- gnificat, viduis mu- lieribus carum per- quam inuindam, ac summas delicias. 17 Pisculi super prunam assari soliti. 18 Staphidæ, elai- culatos. 19 Vt Staphidæ, Astaphidæ. 20 Resorare, ape- rire.

Adhauerunt nobis omnes, Singula carnem exerentes, Conchum masculino genere dixit Aeschylus in Glauco marino :

Conchi, musculi, ostrea. Aristonymus in Theseo : Conchus sunt alijs iunctoris similis. Eodem genere protulit & Phrynichus in Satyris. Icesius Erasistratus scribit, Chamatum vocari quasdam asperas, alias regias & asperas quidem prauum succum gignere, parum nutrire, facile excerni: & pro esca illis uti purpurarum piscatores: laeues autem, ut quaeque maior est, ita distare, & reliquis antecellere. Hegesander in Commentarijs scribit asperas conchas à Macedonibus Corycos appellari, ab Atheniensibus xpatos. Supra recitatis conchis Icesius lepidam scribit promptius excerni: ostrea verò minus quam haec nutrire, satiare magis, celerius egeri: pectines uberiori alere, sed improbiorem succum generare, & tardius per alium descendere. Musculorum autem, Ephesios, & qui sunt his similes, bonitate succi anteire Pectines, Chamis verò esse inferiores: ad vrinam tamen prouocandam commodiores, & ad soluendam aluum: sed ex his quosdam mordaci & ingrato sapore Scillam resipere, vitiosum succum procreare, gustui displicere: his autem minores, & foris hirtos, vrinam magis ciere, & succum meliorem suppeditare quam quibus Scillae gustus est, sed minus alere, tum quia magnitudine pares alijs non sunt, tum quia eiusmodi natura illorum est, ut parcius nutriant. Cervices autem buccinorum stomacho sunt viles, minus alunt quam musculi, chamae, pectines. Profunt iis quibus est imbecillus ventriculus, ac quibus non facile cibis ad interiora ex alijs digeritur, quoniam vix corruptuntur. Nam quae in confesso est facile coqui, è diuerso incommoda sunt eiusmodi ventriculi affectui, quia paruo negotio ideo corruptuntur quod tenera sint, ac statim dissoluantur. Quamobrem horum papaueri, quae stomacho valentiori non conueniunt, debiliori ventriculo congruunt. Alunt magis & deliciaiora sunt purpurarum quam horum papauera, sed acriore, insuauiore, & ad scillam magis accedente gustu, qualis est totius conchylij. Hoc autem peculiare forritae sunt purpurae atque Solenes, quod elixarum ius spillescit. Per se igitur elixae ceruices purpurarum, inualido stomacho & languenti conducunt. Horum sic meminit Posidippus in Locris:

ε αὐτῶν δὲς ἄλλων. Vide Gesnerum. d Cervice carent omnia testacea. Verum quidquidem Graeci οσφύλιος id est, ceruicem, vocant duram, nervosam, callosam partem, cui caro reliqua innidetur, ob quamdam cum verberis similitudinem, ego ob eandem rationem veniam praestitum, audeo ceruicem interpretari. Quia in imagine varum galathei cibos lepores excruis ac corruptis, idem pat. 69. f Ligentur, & in chylis naturam verentur, sed prauis, & improbi. g Excrementa in omnibus sine testaceis quae membrana continetur ad extremam parte sua nura reliquis partibus. h in hanc par e mpori, Aristoteli p p sic quidam graca loq. i Hoc loco ὀσφύλιος significat partem concha renus, nempe sphaerulium, quam ceruicem. k Vide Rondeletium. l Facultate & alimento, non forma, m Vacuone purpurae spacia: ut ego puto, sic Aristoteles vocat Πελαγίαν, cuius flos, ut inquit Plinius, buccini per se dammati nimiam nigritiam, & vitiosam, tanquam exhalat, aufero mitor. n Condituario libro, vel, de Conditimentis. o Cap. 15, s. hist.

Tempestiuum est anguillas ac locustas transigere, Conchas, echinos recentes, meconia, Pinnas, trachelos, musculos. E Balanis, maiores excernuntur facile, & oriplacem. Auricula, (gignuntur haec quidem in insula Pharo quae ante Alexandriam iacet, largius alunt quam omnia supradicta, sed aegre per aluum subeunt. Antigonus Carystius in opere suo De dictionibus, ostreum hoc ab Aeolibus vocari scribit Aurem Veneris. Pholades multum alunt, sed virus olent. Tethea supra memoratis similia sunt, abundantius tamen nutriunt. Sunt & quaedam ostrea quae syluestria nuncupant: Multum haec alunt, odoris sunt virosi, & vilis fastidiendiq; gustus. Aristoteles in opere De animalibus has testaceorum species recenset, ostreum, pinnam, musculum, pectinem, solenam, concham, lepadem, tethea, balanum. Huc illuc vaga progrediuntur buccinum, purpura, hedyorphyra, echinus, strabelus. Virgatus est ex his, & aspera testa operatus pecten: Tetheum concha laui testum, & nullis distincta virgis. Pinnarum tenuis est os, ostreis bialuis crassum. Lepadibus concha, & ea laeuis, unica est; Musculorum duplex testa vno loco tantum cohaeret. Solenis & balani vndique tota coalescit & coniungitur. Ambobus id commune generibus est, quod operiuntur testa. Quod iatra pinnam est Epænetus in Artytico vocari scribit Papauer. Aristoteles libro quarto Historiae animalium, Nascuntur, inquit, purpurae circa veris tempus, buccina verò hyeme deficiente. Prorsus, quae oua dicuntur manifestum est habere testacea vere, & autumnop, praeter echinos illos quibus vescimur. His enim temporibus semper illi valentissimi sunt, magisq; plenilunij, ac potissimum diebus æstiuosis, exceptis rufis in Euripo degentibus, qui pusilli, sunt per hyemem suauiores, & ouis pleni. Eodem tempore similiter concipere cochleas omnes apparet. Progressus verò philosophus subdit: Vere igitur purpurae

in eundem congregata locum, id faciunt quod Meliceram vocamus: id autem veluti fauus est, non adeo sanè politum, ac nitidum, verum perinde ac si ex alborum cicerum putaminibus strues congesta compactaq; sit: nullus tamen apertus in iis meatus est, nec purpurae quidem ex iis procreantur, sed quemadmodum reliqua testacea, è limo ac putredine. Id autem Purpurarum atque Buccinorum velut purgamentum est: Nam & edunt Buccina fauos & quae testacea fauos construunt, reliquis testaceis parem ortum habent, verum magis ibi nascuntur, ubi antea sui generis alia versata fuerint. Nam cum incipiunt fauos edificare, lentorem mucosum faciunt, ex quo illa concresecunt quae putaminibus esse similia diximus. Haec scilicet omnia diffusa, quod continent in terram dimittunt, nascentibus aliquanto post in eo ipso loco exiguis purpuris, quas maiores captae gestare deprehenduntur, nunc perfectas & absolutas, interdum verò nondum exacte distincta forma. Quod si prius quam pariant matres capiantur, aliquando fecrificant vbicunq; forte contigit, verum tamen in eundem coaceruat locum, non aliter quam in mari. Itaque propter angustiam loci, tanquam vuae sunt. Purpurarum autem complura sunt genera: quaedam magna, ut circa Lectum, & Sigæum: quaedam parua, ut in Euripo, & circa Cartam: in altis maris sinibus, asperae & magna, Plurimis harum flos niger est, quibusdam subruher. Ex illis magnis quaedam etiam librales sunt. Circa littus oramq; maris parua nascuntur, & rubente flore. In septentrionali plaga flos nigricat, in meridionali ut plurimum rubet. Apollodorus Atheniensis in suis de Sophrone commentarijs, dictum illud exponens, Purpuris voracior, adagium esse tradit, sumptum, ut quidam aiunt, à purpurae fumo, & tinctura, propterea quod ad sese illa trahat quidquid attigerit, & coloris splendorem transfundat in ea quae admouentur: alij verò ab eius animalis ingenio ductum putant. Capiantur purpurae, inquit Aristoteles, vere, editis iam fauis, sub cane verò nullae, quia tum vagae non pascuntur, sed abdite latent. Flos purpurarum inter papauer & ceruicem positus est. Sunt autem haec tria spisso quodam coalitu inter se connexa. Quod florem continet, & ab inferioribus eximitur, membranam candidam aspectu repraesentat. Expressus ille succus manum florido colore tingit. In longum protenditur, tanquam vena quaedam, floris inuolucrum. Quod intus est, flos scilicet esse videtur. Reliqua, quibus cum ceruice & papauere cohaeret, colore sunt aluminis. Purpuris, buccinis, & caeteris turbatis, omnibus in eadem testa parte ingentum est operculum, sub quo linguam distant exorunt, dum pascuntur. Purpurae digito lingua maior est, qua cibum capiat, & conchyliia conchyliorumq; testam perforat. Diu viuunt & purpurae, & buccina, Purpuris ad annos sex vita prorogatur. Quantum aucta sit aetas, quotannis apparet ex intervallis quae spectantur in tortili testae clauicula. Conchae, Chamae, Solenes, Pectines, in vadis sabulosis procreantur: Pinnae rectae nascuntur ex ipso fundo, in arenosis & lutosis. Custodem intra testam habent, quem ab hoc officio Pinnophylaca nominant, & eum alia Cancellum, alia paruum Squillam, quo destituta celeriter pereunt. Pamphilus Alexandrinus libro de Vocabulis affirmat cum pinnis eum pisciculum gigni: Chrysippus Solensis libro de honesto & voluptate, Pinna, inquit, ac Pinnae custos mutuas operas praestant, nec viuere seorsum queunt. Pinna quidem ostreum est, Pinna verò comes, & tutor, exiguus cancor. Pinna igitur distincta testa, otiosa & quieta expectat aduentantes pisciculos. Adstans verò custos si quis subierit, morsu significat. Velligata sic concha os comprimit, & eo quod intus est exceptum, ac inclusum, communi dape cum socio vescitur. Quidam autem cum pinnis eundem generari, velut ex eodem semine. Rursum Aristoteles scribit: Prorsus autem in limo sponte gignuntur omnia testacea, pro eius varietate diuersa: in caenoso quidem, ostrea: in arenoso, conchae, & alia quae memorauimus: in rimis & fissuris saxorum, tethea, glandes, & quae affiguntur extremae superficiei scopulorum, ut lepadis & neritae. Testaceorum quoque modo generantur & illa quae testa carent, velut Vrticæ & Spongiae in saxorum hiatibus. Sunt autem Vrticarum duo genera. Alia quidem in cauis abdite faxis nunquam ab illis separantur: alia in planis & aequalibus scopulis commorantes, huc illuc transmeant, τὰς νιδὰς, id est,

p Extructum meli continendo fiam. q Id Cerficare no no et inificatio ver bo dixit Plinius, to xneat. Ervenda ta sunt que sequun tur ex Aristotelis codice Graeco. r Sic Aristoteles. Autor verò, Sanit. s Pugnare secum videtur Philo. plus, qui antea scri pserit purpurae gigni è limo & putredine, nunc verò tra dat captiuas illas, procul à limo parere. t Quo captina de tintentur. u Ex castris Λαυποδων in sphaer conuersione. x Sigæum Atticae promontorium, alteru Lectum, quod Aeolida & Troada disterminat. y L. Iliu pendunt. De pretio Ga. 2 in tellectit. z Erasim praenob, Edacior purpura. a Non leguntur haec in Aristotelis codice. b Quae ad huius historie delarationem profus necessaria sunt ex Aristotele nos adieci mus. c Correcta haec ex Aristotelis codice. d Rondeletius emulit, ex b. p. s. s. s. Eius tamen sententiam multirepudiis, quod Pinnarum byssus non quidem ortus, principium huius cothe sit, sed vinculi ramiis usum praebet, quo alligata us que vicina sunt Pinna, firmis sunt. e Plinius: Ciceroni lib. 2. De materia decorum, hanc Pinnae naturam explicat Squilla. Plutarcho, in commentario quo quaerit, Vira praedensiora sunt animalia, etc. scribit, ἡ ἀναγωγὴ τῶν ἀποθημῶν ἐν τῷ αἰόλῳ παρὰ τὸν ἵππον, & τοὺς ἀφ' ἑσῶν ἐσθλῶν ἐστὶν ἰσὶν. f Eod. cap. 15. lib. 5. hist. g Defunt hic mal ta. Quae sequuntur sunt ex cap. 16. libri eiusdem petita. h Vrticæ maxime μάδων.

Præter unum hominem mecum necessitudine coniunctum:

Lesbon is vitiferam incolit: Agathon verò nomen est. Philyllius, aut quisquis

Vrbium¹ autor est, inquit: Chamas, lepadas, solenas, mitulos, pinnas, pectines, è Methymna. ὄστρεα tantum reuera dixerunt veteres. Cratinus in Archilochis:

Pinnis ὄστρεοῖσι ὁμοίαι, id est, ostreis similis. Epicharmus in nuptiis

Hebes:

ὄστρεα conclusa. ὄστρεον verò, vt ὄστρεον, id est, auis, post in vsum venit, Plato in

Phædro: ὄστρεα τριόσωρον, id est ostrei modo ligati. Idem in Timæo: τὸ ὄστρεον, id est

ostreorum genus omnium. Idem libro decimo de Republica scribit^m, ostrea, algas,

lapillos, adhærescere. Pelorides à voce πελώριος dictæ fuerunt, quod chamis maio-

res sint, & ab illis diuersæ. Aristoteles eas scribit in fabulosis nasci. Chamarum Ion

Chius meminit in Epidemiis siue Peregrinationibus. Sic verò fortassis appellata

sunt ea conchyliia πικρὰ καὶ κεχρημένα, id est, quod apertâ testâ semper hient. Nunc qui-

dem tempestiuum fuerit de Indici maris ostreis differere, ob margaritarum frequen-

tem vsum. Theophrastus libro de lapidibus ad hunc modum scripsit de illis: inter

ea quæ miramur est profectò Margarita, natura pellucida, è qua pretiosa monilla

fiunt. Nascitur in ostreo Pinnæ simili, sed minore, margarita, eiusq; magnitudo am-

prioribus piscium oculis par est. Androsthenes in Indiæ navigatione ad hunc mo-

dum scribit: Turbinum, & Chærinarumⁿ, ac reliquorum Conchyliorum variæ spe-

cies, & quæ multû discrepant à nostratibus illic gignuntur, vt & Purpuræ, & aliorum

ostreorum ingens numerus, sed vnum peculiare genus, quod Berberi vocant, in quo

Vnio gemma nascitur, magni in Asia pretij, & quæ apud Persas, ac regiones Perside

superiores auro contra emitur. Ostreum aspectu pectini simile, concha^o spissa, non

striata^p, sed læuè operitur, non vtrinque aurita pectinis modo, sed vnâ tantum par-

te. Vnio in ostrei carne gignitur, quemadmodum in suisbus grandæ: & aliâs quidem

aurei vsque adeo coloris, vt ab auro vix dignoscatur si propius id admotum sit, aliâs

argenteus, aliâs prorsus candidus, oculisq; piscium similis. Chares Mitylenæus libro

septimo historiæ Alexandri tradit, in Indico mari, Armenia, Perside, Sufiana,

Babylonia, Ostreo capi similem piscem, grandem, oblongum, carne intus amplâ, eâ-

dida, odoris apprimè suavis: Huius exempta ossa, quæ alba sunt, vniones appellari, è

quibus hiant in aures, monilia, & armillæ brachiorum pedumq; ornamenta, apud

Medos, Persas, & Asiaticos omnes pluris æstimata quàm quæ ex auro conficiuntur.

Isidorus Characenus in descriptione Parthiæ scribit, Persici maris insulam^q quan-

dam esse, in qua vniones plurimi reperiantur, ideòq; per illius ambitû casas ex arun-

dine temporarias extrui, è quibus in mare desiliant ad vnas viginti, conchas tan-

tum duplices reportantur. Añunt verò cum sæpe tonat, & imber largior effunditur,

tum magis pinnas concipere, vnionesq; plurimos generari, & insignis magnitudi-

nis: hyeme in profundis maris gurgites pinnas demergi solitas: æstate verò adna-

nant hiare noctu, interdum compressas: quotquot scopulis saxorumve sese cauis af-

fixerint, radices agere, & ibidem commorantes vniones parere: easdem cibum ca-

pere ac fecundicare sui parte quæ carni adhæret: huius etiam conchæ ori adnasci quæ

Pinnophylacem vocant, paruo cancro similem, brachiis in forfices bifidis, qui ho-

spiti cibum procuret: carnem ab ore veluti radicem quandam pertingere ad con-

cham vsque mediam, iuxta quam Vnio genitus in solida conchæ parte augetur, &

alitur, quamdiu adnexus fuerit: cum verò gemmam editura caro illam subierit, &

molliter præfectam à concha separauerit, amplecti quidem & retinere se iunctam,

verum nihil alere præterea, sed læuiorem, nitidiorem, puriorem efficere. Pinnarum

quæ in alto degunt clarissimos esse vniones, puriores, grandiores: contra illarum

quæ per æquoris summa fluitant, & sursum euehuntur, minores, colorisq; nubili,

quia solis radijs percutiantur. In magno versari periculo qui margaritas venantur,

cum in hiantem concham recta manum indiderit: illa enim tum compressa inclu-

fos digitos abscindi, quibusdam eo cruciatu confestim morientibus: at si quis à late-

re conchæ manum subiciat, aqelli faciliè à saxo. Maragdi mentionem fecit Menan-

der in Campo:

Maragdos

Operis nomen est, quo famose et illustres ciuitates describuntur.

In Platonis loco aimum fordescentem vitis corporis confert cum Glauco pulcherrimo pisse, mortuo, fluctibus agitato, cuius partes fructu, tria, vniis corrupta sunt, adhærescentibus ostreis, algas, lapillis.

In codice Græco, ἄγριον: de chærinis vido Gesnerii. Porcellanas vulgus nominat.

o Male Plinius, hirsuta echinorum modo.

p Plinius, infesta esse ἄγριον ἄγριον.

q Ormusium nunc vocant.

Maragdos hæc esse oportuit ac Sardia^r.

Est autem Maragdos absque signa pronuntiandum, quandoquidem ἀπὸ τοῦ μαργαροῦ, id est, à splendore dictus est, quia

ait eat. Posthæc patinas elixa carne multa onustas circumtulerunt, pedibus, ca-

pitibus, auriculis, maxillis, ventribus, lactibus, linguis, vt mos est in iis Alexandria

locis, quæ ἐσθωπώλια^s vocant. Ἐσθωπώλιον enim à Posidippo in Campo, è Vipiane,

vsurpatum est. Rursum nobis inquirentibus an earum in animalibus partium ali-

quam quidam sic appellasset, ventris in cibum parati Aristophanem in Equitibus

meminisse quispiam dixit:

Accusabo te quod ventres fraudato decimis populo vendas. & deinceps:

Cur me, ô bone vir, ventres lauare non sinis? Hillsq; vendere? cur me derides? ac rursum:

Ego verò bouis omasum, et ventrem suis. Cum abliguriero, ebiberog, ius, illotus.

Sonora voce exagitabo rhetoras, ac perturbabo Niciam. Ac iterum:

Hæc verò splendidi patris filia elixam è iure carnem. Intestin, omasi, ventris frustum. Maxillæ Cratinus in Plutis meminit:

De maxilla bubula pugnat. Maxillas apponit molles. Plato in Timæo scripsit: Cum ipsis maxillas sum-

mas ligatas aptauit sub natio faciei situ. Xenophon in libro De Hippice^s: Max-

illam contractam, longam. Qui cum v. enuntiant, per analogiam id se face-

re dicunt, tanquam ἀπὸ τοῦ ὄστος, id est à Sue, ductum sit. τῶν χορδῶν, id est, lactium me-

minit Epicharmus, easq; ὄστας^s vocauit, inscripta quadam ex suis fabulis ὄστας ti-

tulo. Aristophanes in Nubibus: Impensa mea hæc studiosè contemplantibus χορδῶς, id est, lactes apponunt. Crati-

nus in Pytine^a: A. Quam gracilis erat: B. Quantum est Chorda, id est, lactium frustum. Eupolis in Capris^b.

Alexis in Leucadia, siue Fugitiuis: Pusillarum lactium (χορδῶς) aduenit resegmentum, ac frustulum. Antipha-

nes in Nuptiis: Cum excidisset mediam chorda, id est, lactium partem, pedum, auricularum, ac in-

super rostri. Alexis in Crætea, seu Medicamentario. Quandoquidem multa ex his vocabulis quæ nos quærimus in promptu habeo, auctoris huius paulo-

post testimonium^c proferam. Theophilus in Pancratiaste:

A. Elixæ carnis propemodum Libras tres. B. reliqua memora. A. rostrum: armum^d: pedes

Suillos quatuor. B. Proh diue Hercules. A. bubulos tres. Anaxilas in Coquis:

A. Multo satius esse credo quàm Aescylyli versus ediscere, Assare pisciculos. B. Cur pisciculos ais?

Conuiuas vt agros tractaturus es: quanto Potius est extremos artus elixare, rostra, pedes. Anaxilas in Circe:

Magnum^e habentem rostrum suillum è amicè Cinesia. Idem in Campso:

Rostrum suillum gestans id tum sensu. Auriculas dixit Anaxandrides in Saty-

ro. Axionicus in Chalcide inquit: Piscem calido iure condio^f, & in lance compo-

no, aggestis semetis reliquias: Auriculas ac intestina è Silphio paro: hillarum faicias

discindo: è lactibus frustum admoueo: rostrum in acetum deprimo: saxo verò vt hesternum diem vel nuptiis lautiozem fuisse omnes fateantur. Aristophanes in

Proagone: Me miserum lactes, ô gnate, degustauis: Quo pacto ambustum rostrum aspiciere potero? Pherecrates in Nugis:

Hoc rostrum prorsus ne suis est. Est & locus circa Straton Ætolia, quem ῥύγχο, id est, Rostrum vocant, vt tradit Polybius libro sexto historiarum. Stesicho-

rus in Venatione suum: Sub terra summum rostrum abdere. τὸ ῥύγχο, id est, rostrum, de suisbus pro-

prie dici antea monuimus. De cæteris verò animantibus vsurpatum fuisse nunc in-

dicamus,

r Sardiniam Gemmam, de qua vide Plinium.

s Propterea quoddam animalium intestina et viscera, extremiq; artus elixi veniunt: vulgo, la tripperie.

t sub, mandis, in cibo sumit, pro obsonio habet.

v Amycus Babri- ciorum rex à Polluce interfectus: præterea vnus è Centauris.

x Equorum edu- catione, atq; disci- plina.

y Similium decli- nationem similem, originis congruen- tiam. Vide Galium cap. 25. z ὄστας, et ὄστας, cumulare. Hinc factu lactes ὄστας dicuntur, quod cum mulatibus in casti- bus seorsum sint.

a Vase vinario, lagena, amphora. b Deest citati por- ta oratio.

c Hoc libro post- hæc citatur.

d ῥύγχο. Signi- ficat et hæc vox anteriorem partem vultus, et pudam da.

e Δεινόν, quidam subaudiunt ἰσθῆρα, ut ac molestem est. f Hæc loquitur seruus, colligens quod ex hesternæ cœnæ opipara da- psilliq; restabat.

m... oraculi... m... oraculum... n... inuictum... p... oraculum... q... Tellyri arato... r... Ob clamorem... s... Oppidi caelestis... t... De huius voca... u... Erasto poctore... v... Quod ex arg... w... Dimepsum diu... x... Quod non est... y... Erasm. adagia... z... Vel... aa... Venenum fun... ab... Quodam in sic... ac... Quod alitur in... ad... Rose pedicam... ae... Suffragium... af... Custodem... ag... Apion... ah... Apud Aristotel... ai... Quodam... aj... pag. 72.

fronfo, ἄρτυρον m vocabat. Eloquentiae idē suae cum publica declamatione vim ostentaret, vrbisq; reginae laudes persequeretur, admirabile dixit esse Romanorum imperium, & αὐτὸν πῶτερον p, id est, cuius potentiam nemo sustinere possit. Tales sunt, o amici, imitatores Vlpiani, sophistae, qui & Miliarium a Romanis dictum, nimirum aquae calfacienda vas comparatum, ἰανηλίστα, id. furnaceum lebetem vocant, multarum dictionum fictores, multisq; parasangis p Dionysium Siculum antecurrentes, virginem ideo Μένανδρον vocantem, quia virum maneat & expectet; columnam vero ἄλκυονα, quod valida perduret; iaculum autem βαλλάντιον p, quia in aduersum iaciatur: murium caua & latebras μυσήλα, quia τὸς μὺς τυρεῖ, id est, quia mures feruent. Athanis libro primo Rerum Sicularum scribit Dionysium, bouem appellasse γαρότην p, suem vero iacchum. Eo quoque ingenio fuit Alexarchus Cassandri Macedoniae regis frater, Vranopolidis s conditor, de quo Heraclides Lembus t historiarij libro trigesimo septimo ad hunc modum prodit, & refert: Alexarchus, qui Vranopolin aedificauit, loquendi peculiares formas inuenit, vt qui ὄβλαβον v gallum appellaret, ronseum βροτοκένη x, drachmam argyrida y, chœnicem hemerotrophida z: praconem ἀπύτην a. Idem ad Cassandri duces aliquando ita scripsit: Alexarchus bellator primipilos solis filios saluere iubet. Illum noui qui diuinorum gestorum autores fatali sorte oppresos deseruit, eos, inquam, deorum fontes qui hauserant, & tuendis montibus errant praefecti. Quidnam hac epistola significetur, nec Pythium quidem intelligere puto. Nam quod apud Antiphancm Cicophanes ait,

Tyrannis est quidnam sit honestum, ac sequendum
In Lyceo cum sophistis altercari, vel cum dialecticis
leuius, & siculneis b rixari, ac dicere;
Hae res nondum est, si adhuc fiat;
Nondum enim factum est quod adhuc fit,
Nec, si antea fuit, iam id est quod nunc fit.
Nihil enim est quod non sit: quod verò nondum est factum,
Id ipsum non est quod factum est: quod autem factum est
Ex eo quod est, factum est. Nam si non esset,
Quo pacto fieret ex eo quod non esset? hoc sane fieri nequit.
Quod si ex illo factum est, amplius futurum illud non est.
Dixerit fortasse quispiam: si ex aliquo fiat
Quod non est, in id quod non est minime occidet.

Non me fugit Simonidem poetam Iouem nuncupasse Aristarchum e; Aeschylum verò Plutonem Agefilaum d: Nicandrumq; Colophonium Aspidem serpentis genus ἰαχέωρον f. Ob haec quidem & alia huiusmodi admirabilis Plato suis libris de Republica non dixit ex animalibus quaedam esse ἑυροβατικά f, quaedam ὑροβατικά: sed in animantium, terrestrium, aquatilium, & aëriorum mentione ἑυροβατικόν g, ἑυροβατικόν, & ὑροβατικόν addit, & effert, hos nominum fictores & nouatores velut admonens, vt insolentes fugiant. has voces, ad verbum ita scribens: De rerum nominibus ne multum labores: si vitabis, prudentia locupletior ad senectutem peruenies, Herodem Atticum, rhetorem, ego equidem scio τροχόπεδον h appellasse lignum quod per rotas traicitur, cum per loca decliua curru vectus iter faceret, quamuis Simonistis in Synonymis lignum hoc ἐπὶ χλαῖα i nominarit, & alicubi Sophocles poeta, φύλακα k repagulum vocarit his verbis: Bono esto animo: pauoris magnam ego sum repagulum. Idem alibi anchoram ἰχάδα l vocauit, quia nauem retineat: Nautis ἰχάδα e profundo naua traxere. Demades orator dicebat Aeginam m esse Peiraei portus leuam, ac gramiam; Samum verò, vrbis fossas n: plebis ver; puberes; oppidi vestem, moenia: tubicinem, publicum Atheniensium gallum: hic autem sophista nominum aucupator, mulierem ἀνέθεραρον o vocat, cuius suppressi sunt menses. Vnde verò Vlpiane in mentem tibi venit vocem κερκασσομένης p proferre,

cum eius loco dicendum esset, κερκασσομένης, id est satiati? Ad haec comiter subridens Vlpianus, At ne oblatraro q, inquit, amice, nec canina rabie incitatus effector, canicularibus praesertim his diebus, quibus magis aquum est conuinis abbladiri, placidumq; ac commodum se praestare, ne Cynophontin r festum diem hic agamus, eius vice qui apud Argiuos celebratur. κερκασσομένης, o fortunate vir, dicitur apud Cratinum in Vyllybus, ad hunc modum:

Laete candido κερκασσομένης, id est, saturati, toto die sedebatis. Menander etiam in Trophonio dixit, κερκασσομένης. Aristophanes in Cerytade: Esto nobis satulus s, monodijss, nos κερκασσομένης, id est, satia. Sophocles in Tyro: Qui hospitibus tractauimus κερκασσομένης, id est, omnibus ad satietatem ferculis. Eulilus in Dolone: Ego equidem, o boni viri, non male κερκασσομένης, id est, satiatum sum. Qui adeo plenus ac distentus sum, vt egre admodum, Quamuis nihil non molitus sim, ligauerim soleas. Sophilus in Phylarcho, Ingluuius copia x futura est: proemia Nunc bella video: satiaber ego proxus. κερκασσομένης. Per Bacchum iam iam, o boni viri, potus proteruto y. In vesperam κερκασσομένης, id est, satiatam bonis omnibus. Hae equidem, o Cyulce z, ad manum a tibi possum dicere, cras verò, aut ἑνῆπι, id est, perendie, sic enim Hesiodus tertium diem significauit, verberibus τε κερκασσομένης, id est, satiabo, nisi dixeris apud quem scriptorem extet vox κερκασσομένης b. Illo verò tacente, At enim tibi, o canis, id dicam, ait. Eupolis assentatores in fabula eius nominis sic appellauit: testimoniū ego tamen non prius citabo quam plagis te multauero. Exhilarati cum illis iocis omnes fuissent, At verò, inquit Vlpianus, de vocabulo μήτρας, id est, vulua, orationem c persequar. Alexis in fabula, cuius titulus est Ponticus, Callimedontem oratorem, quem κέρβαρον, id est, locustam, cognomine vocabant, comico saie perstringens, (fuit autem Demosthenis saeculo vnus ex iis qui rempublicam administrarunt,) inquit,

κέρβαρον μήτρας, id est, pro patria mori quibus cupit, κέρβαρον μήτρας, id est, at pro vulua Callimedon Carabus Decolita fortassis alacriter mori velit. Insignis quidem famosusq; obsoniorum helluo Callimedon fuit. Vuluae quoque (κέρβαρον) sic in Philometore Antiphanes meminit: Lignum si ἑμυτρού d est, germinat: Metropolin e nos dicimus, non Patropolin, μήτρας, id est, vuluam, quidam vendunt, carnem suauissimam, Metras f Chius populo charus est. Euphron in Tradita: Magister meus preparatam vuluam Callimedonti appesuit, & simul comedentem Vt saluaret induxit, quamobrem vocatus est Carabus. Dioxippus in Antipornobosco g: Quos cibos expetit? quam mansuos h? Oμαζα. vuluas, lactes. Amphicles in Historiographo, Stoicorum scholae disciplinæq; insultans i, ac illudens, Vuluas duas suspensas postquam ostenderit, Illum dimittite, prolocutus, si videris k. Iecuscula, gracile intestinum, pulmones, vulua. Lyncaeus Samius Theophrasto familiaris, & notus, vsu vuluae cum succo Cyrenaico non ignorauit. Nam cum Ptolemaei conuiuium describit, sic ait: Vulua quaedam cum aceto & laere dum circumferretur. Laeris meminit Antiphanes in Dyerotibus l, quo loco de Cyrene verba facit:

Inde vero cum nauē redijt Vnde profecto auulsus est, valere q, insit Equos omnes, Silphium m, bigas.

g... Catu... h... A... i... k... l... m... n... o... p... q... r... s... t... u... v... w... x... y... z... aa... ab... ac... ad... ae... af... ag... ah... ai... aj... ak... al... am... an... ao... ap... aq... ar... as... at... au... av... aw... ax... ay... az... ba... bb... bc... bd... be... bf... bg... bh... bi... bj... bk... bl... bm... bn... bo... bp... bq... br... bs... bt... bu... bv... bw... bx... by... bz... ca... cb... cc... cd... ce... cf... cg... ch... ci... cj... ck... cl... cm... cn... co... cp... cq... cr... cs... ct... cu... cv... cw... cx... cy... cz... da... db... dc... dd... de... df... dg... dh... di... dj... dk... dl... dm... dn... do... dp... dq... dr... ds... dt... du... dv... dw... dx... dy... dz... ea... eb... ec... ed... ee... ef... eg... eh... ei... ej... ek... el... em... en... eo... ep... eq... er... es... et... eu... ev... ew... ex... ey... ez... fa... fb... fc... fd... fe... ff... fg... fh... fi... fj... fk... fl... fm... fn... fo... fp... fq... fr... fs... ft... fu... fv... fw... fx... fy... fz... ga... gb... gc... gd... ge... gf... gg... gh... gi... gj... gk... gl... gm... gn... go... gp... gq... gr... gs... gt... gu... gv... gw... gx... gy... gz... ha... hb... hc... hd... he... hf... hg... hh... hi... hj... hk... hl... hm... hn... ho... hp... hq... hr... hs... ht... hu... hv... hw... hx... hy... hz... ia... ib... ic... id... ie... if... ig... ih... ii... ij... ik... il... im... in... io... ip... iq... ir... is... it... iu... iv... iw... ix... iy... iz... ja... jb... jc... jd... je... jf... jg... jh... ji... jj... jk... jl... jm... jn... jo... jp... jq... jr... js... jt... ju... jv... jw... jx... jy... jz... ka... kb... kc... kd... ke... kf... kg... kh... ki... kj... kk... kl... km... kn... ko... kp... kq... kr... ks... kt... ku... kv... kw... kx... ky... kz... la... lb... lc... ld... le... lf... lg... lh... li... lj... lk... ll... lm... ln... lo... lp... lq... lr... ls... lt... lu... lv... lw... lx... ly... lz... ma... mb... mc... md... me... mf... mg... mh... mi... mj... mk... ml... mm... mn... mo... mp... mq... mr... ms... mt... mu... mv... mw... mx... my... mz... na... nb... nc... nd... ne... nf... ng... nh... ni... nj... nk... nl... nm... nn... no... np... nq... nr... ns... nt... nu... nv... nw... nx... ny... nz... oa... ob... oc... od... oe... of... og... oh... oi... oj... ok... ol... om... on... oo... op... oq... or... os... ot... ou... ov... ow... ox... oy... oz... pa... pb... pc... pd... pe... pf... pg... ph... pi... pj... pk... pl... pm... pn... po... pp... pq... pr... ps... pt... pu... pv... pw... px... py... pz... qa... qb... qc... qd... qe... qf... qg... qh... qi... qj... qk... ql... qm... qn... qo... qp... qq... qr... qs... qt... qu... qv... qw... qx... qy... qz... ra... rb... rc... rd... re... rf... rg... rh... ri... rj... rk... rl... rm... rn... ro... rp... rq... rr... rs... rt... ru... rv... rw... rx... ry... rz... sa... sb... sc... sd... se... sf... sg... sh... si... sj... sk... sl... sm... sn... so... sp... sq... sr... ss... st... su... sv... sw... sx... sy... sz... ta... tb... tc... td... te... tf... tg... th... ti... tj... tk... tl... tm... tn... to... tp... tq... tr... ts... tt... tu... tv... tw... tx... ty... tz... ua... ub... uc... ud... ue... uf... ug... uh... ui... uj... uk... ul... um... un... uo... up... uq... ur... us... ut... uu... uv... uw... ux... uy... uz... va... vb... vc... vd... ve... vf... vg... vh... vi... vj... vk... vl... vm... vn... vo... vp... vq... vr... vs... vt... vu... vv... vw... vx... vy... vz... wa... wb... wc... wd... we... wf... wg... wh... wi... wj... wk... wl... wm... wn... wo... wp... wq... wr... ws... wt... wu... wv... ww... wx... wy... wz... xa... xb... xc... xd... xe... xf... xg... xh... xi... xj... xk... xl... xm... xn... xo... xp... xq... xr... xs... xt... xu... xv... xw... xx... xy... xz... ya... yb... yc... yd... ye... yf... yg... yh... yi... yj... yk... yl... ym... yn... yo... yp... yq... yr... ys... yt... yu... yv... yw... yx... yy... yz... za... zb... zc... zd... ze... zf... zg... zh... zi... zj... zk... zl... zm... zn... zo... zp... zq... zr... zs... zt... zu... zv... zw... zx... zy... zz

d... Simedullam... e... Oppidum... f... Poeta... g... Lenoni... h... Vel... i... E... k... Illu... l... Inf... m... Erasm... n... Batti

Κιδνωσε: signi-
ficat & haec vox
celoces, affluvia
navigia, que ve-
gunt vicio rema.
o Aut feminarij,
aut pecudum.
p Vost eieclum se-
tum abortu. Plin.
cap. 17. et altera,
que edico parva
excinditur, Porca-
tis vocatur.
q Cactura.
r Xopis. Alij, rru-
es, cist.
s Iunius adagia,
Vmbros tenuior.

f rudijs: quiddam
saxosus, & myrrha
stacte.

g gpidus: quiddam
gallinarum.

h Erasim. prouer-
biana aquam.

y Erasim. prouer-
b. Baccharis. Vide post
hac principium lib.
z Verbum obleso-
rem, & expugna-
torem. gloriosus hic
& magnificus ti-
tulus.
a Festos Veneri
dies.
b Hesiodi.

Mospectum, desultores, mammas, febres, lafer. Quantum praestet eieclitia vulua, memorat Hipparchus, autor Iliadis Aegyptiaca, his verbis:

In lancibus me delectat vuluae pulchra facies
Eieclitia, ac porcellus qui suauiter in libano oleat.
Sed veluti fecunda eieclitia vulua
Elixa, dealbata, & suis corpus.
Suilla vuluae non elixum frustum,
Quod cum acri thymo intus acidam muriam habeat.
Suilla vuluae elixum frustum ut edas,
Intinctum acri ruta virentis succo.

Sopater in Hippolyto:

Idem in Physiologo:

Idem in Blattis:

Veterum quidem nemo ante cenam aut lactucam, aut vuluam, aut aliquid eiusmodi, vt nunc fit, appofuit. Archestratus igitur parandi variis modis obsonij peritus, a cena propinationes compotationesq; adhibendas esse, ac vnguentis vtendum sic inquit:

Perpetuo verò coronis inter cenam caput redimitum sit
Omnifarijs, quibus folijs terre solum floret:
Stillatitijs vnguentis coma bonis inungitor,
Myrrham ac thous in tepidum ignis cinerem
Toto die conijce, Syriae fructus, incundum spirantes odorem:
Potanti verò tibi haec apponantur bellaria,
Suis venter, elixa porca vulua, cum Cymino
Cum aceto acri, & Silphio accedens,
Auium praeterea tenellarum genus, quamdiu
Tempestiuae sunt: Syracusios verò istos negligita
Qui iamum bibunt, ramarum instar, nec cibi quidquam sumunt:
Illis morem caue ne geras: quae recensco
Esu grata sunt, alia verò illa omnia bellaria
Paupertatis indicia, nempe lens elixa, cicer,
Faba, mala, carica: at placentarum
Athenis confectam lauda, aliunde verò
Comparanda tibi si erit, inde abiturus
Atticum mel exquire, quo vimirum insolescit Attica placentia.
Homini libero sic est viuendum, vel sub terras
Per horrendas voragines ad ima tartara in exitum
Faceffendum, corpore innumeris stadjs sub humo defosso.

(669)

(669)

Lynceus Samius cenam exponens Lamiae tibicinae, qua Demetrium Poliorceten excepit, ad cenam ingressos statim pisces escitasse varios, & carnes, refert. Idem cum Antigoni regis Athenis celebrantis Aphrodisia cenam enarrat, itemq; Ptolemæi, pisces initio allatos fuisse, & carnes prodidit. Admirari sane Archestratum par est, qui praecipua nobis illa praecleara tradidit, Epicuroq; sapienti voluptatis sectandae magister fuit, Ascrati poetae modo sententiosè nobis consulentem, quibusdam ne obtempere- mus, sibi verò animum vt aduertamus, haec & illa insuper comesse nos tam exactè iubentem, vt illo coquo apud Damoxenum comicum nihilo videatur inferior, qui in Syntrophis ait,

A. Epicuri autem me
Discipulum vides sapientis: apud quem
Biennio, & mensibus non integris decem,
Talentum ego tibi coaceruavi quatuor.

B. Ecquidnam hoc quae so est? eloquitor, ediffere.

A. Coquus eram, nec ille sciebat. B. dii boni.

Quales coquus? A. Natura omnium artium
Primigenia & primæna parens est. B. Verum, o improbe,
Nihil sapientius quam labore exercere sese.

A. Facile id mihi fuit, in rerum pernoctanda
Ratione adeo exercitato: multa enim ad hanc artem sunt necessaria.

(669)

Itaq;

Itaq; literarum ignarum coquum tu cum videris,
Et qui Democriti scripta omnia non perlegerit,
Vel potius in promptu non habeat, eum deride, vt futilem:
Ac illum mercede conducito qui Epicuri Canonem
Vsu plane didicerit: etenim hoc oportet cognoscere
Omnium primum, vir optime,

Aestate aq; hyeme Glaucisci quanam sit differentia:
Praeterea id sciendum, piscium quis sub occasum sit
Vergiliarum, quis sub brumam utilissimus:
Nam mutationes hyderumq; ac calvarum motus, ingens
Malum, hominibusq; varios status

Circa brumam inuehant: hoccine intelligis? quod autem
Tempore suo capitur perquam gratum est.
Sed quis haec assequitur? itaq; ob tormina
Et inflationes quae succedunt, decumbere

Indecoreq; sese iactare coguntur agri: apud me verò
Commode nutriti qui apponitur cibus, digeriturq; extenuatus,
Ac recte diffiatur: idcoq; per meatus corporis
Aequabiliter quaquaersum succus spiffatur, & coit.

B. Succum dicis? A. Democritus contemplationis studiosum neminem
Censet qui vescatur sponte nascentibus cibarijs.

B. Et tu medicinae quoq; mihi videris esse particeps.

A. Certè: vt & quicumq; rerum naturas didicit: sed per deos
Quanta nunc coquorum ignorantia sit animaduertito,
Cum midorem videris quendam ex piscibus
Naturae praeditis inter se diuersa, vnum efficientes,
Et ad id terentes Sesama: horum singulis
Seorsim assumptis tu oppedito,

Sic ego tanquam oraculo iubeo. Nam ecquid boni tibi accidere potest,
Peculiaris natura si cum aliena miscatur,
Saporesq; minime consentientes complicantur?
Haec dispicere ingeniosi est artificis,
Non lances abluere, non olere sumum:
Ego equidem culinam non ingredior,
Sed quae ibi sunt contemplor prope assidens:

Operam praestant alij, ego causas acutè enucleo,
Et quid euenturum sit, omnis seculorum resegmentibus
Harmonicus sum, non coquus ignem auge,
Aequabiliter paleam indat primum aliquis: patina
Feruet: reliquam orationis non ignoras
Formulam. B. Sancte Apollo, qualis esse apparet ars ista?
A. Praeterea, frustra nullum appono conuiuium
Eduium, sed mixta concentu omnia,
Vt illis conuenit: nunc qua per διατρονισμ¹

Consonent: alias qua per διατρονισμ^m, aut rursum διατρονισμ^m:
Haec interuallis adapto vimirum suis,
Et cum mensis infertur cibus, confestim aptè concinno:
Nonnunquam semotus impero, cur haec attingis?
Quid horum mixturus es? hoc vide,

Quae non congruunt tu coniungis: modum hunc ne transgreditor: sapiens
Epicurus voluptatem sic congeriebat
Curiosèq; mandebat: cuiusmodi bonum sit
Ille quidem solus perspexit: in sua verò porticu
Assidue id alij quaerunt, ignari quale sit:

(669)

(669)

(669)

(669)

(669)

(669)

(669)

(669)

c Prima illa pars
Epicuri philosophiae
fuit, quam & ego
rigor appellabat.
Vide Laertium.
d Nam Glaucis
estate latere scri-
bit Aristoteles. Qui
dicit, Et nunquam
estimo consuetus
sydere Glaucis.

e δανδιδωρι τειδ
χολει: imperisi la-
boris mercedem re-
fert, ac gratiam.

f xupis:

g φοιντιν δομωδω
Αλιγ τιν εδωδωδω
cum cibum.
h Sesamum ob
pinguedinem non
minni suauè quam
butyri, aut olei, ad
intinctus ferculorū
expeditur.

i Que coqui suo
compendio sepo-
nunt, & afferunt
sibi.
k Conventus mu-
scos ego moderor,
& tempore, no cu-
linam.

l Igni accenden-
do.

m Vocis, soni-
ascensus, & gra-
dus quatuor, vulgo
accordus quatrie-
me.

n Interualla quin-
que: διατρονισμ
ακτο.

o Τα Αλεφωνα,
que sono discrepāt
in committis. Per-
stat in mesapho-
ra & ἀφωλια.
p Meditabat: a-
yimo voluebas. Me-
saphora.
q Cu τῆ σέμ. Stoi-
cos innuit.

g 3

Itaq;

Itaq; nec bonum, quo carent, ipsi nouere, Nec impertire alijs possunt: ita ne censes? Cetera videlicet missa iamiam faciamus, Plato in Deceptore adolescentuli patre indignante fingit, quod a praepceptore filij corrupta fuisset vitae ratio, his verbis:

A. Adolescentulum tibi traditum meum perdidisti Scelste, eiq; persuasisti vitam ut ageret Ab ingenio suo alienam: matutinis compotationibus Tuo nunc consilio indulget, non assuetus antea. B. Ille si viuere didicit, here, cur me increpas? Sic quidem viuunt, ut sapientes autumant. Epicurus profecto summum bonum asserit Voluptatem: adipisci vero illam non licet Aliunde quam ex lautiore vita.

A. Mali prorsus quidpiam mihi conflaturus es Sotia: Dic sodes, an philosophum unquam aspexisti Ebrium, aut vitijs qua memoras allectum? B. Omnes hercle. atq; adeo ex ijs maxime superciliosi, In suis qui deambulationibus inuestigant prudentem hominem, Ac scholasticis disputationibus, tanquam fugitiuum: Si glaucus appositus in mensa fuerit, Scitunt eius qua pars attingi prima debeat, Et caput inuadunt, ut haec de re Stupeant ac mirentur omnes, Apud Antiphanem in Milite, quidam e plebe

huic seruo non dissimilis, ad vitam sapienter instituendam sic exhortatur:

Quisquis mortalium In vita certi quidpiam possideri animo reputat, Fallitur quidem plurimum. Aut enim tributi nomine Eripuntur qua domi sunt omnia: vel lite quis implicatus perit: Aut exercitus imperator aere alieno obruitur: aut Choragus Delectus, aureas ubi eboris vestes praebuit, pannis tegitur laceris. Aut irremi praefectus mortem sibi laqueo consciscit: aut nauigans in potestatem venit hostium; Aut dum foris ambulat, vel dormit, a seruis trucidatur. Nihil ergo firmi est, praterquam si quotidie quispiam Hilariter sumptum quendam sua causa faciat. Verum ne id quidem etiam tutum est: mensam enim Irruens quispiam rapere admotam potest: at cum buccam Dentium intra septum iam deglueris, Ex omnibus qua sunt rebus, in into positum esse id solum existima.

Eadem in Hydria idem autor scripsit. Haec si quis consideret, amici viri, elegantem Chrysippum merito laudauerit, qui Epicuri profecto ingenio eius philosophiae metropolin esse dixit Arcestrati Gastrologiam, quam omnes ex philosophorum natione & ordine ventri dediti, nimirum heroicis versibus conditum istud praclarum opus, illorum esse Theogoniam quandam iactant. Aduersus hoc Theognerus in Spectro, seu Auaro ita scripsit:

A. Tu me quidem, homo, enecas: oratiunculis E porticu varia questis factus: mente non satis vales. B. Deliras: homini aliena sunt diuitiae, & pruina: Sapientia vero propria, & glacies: nemo unquam Haec adeptus amisi. A. me miserum: Quocum philosopho Genius me habitare voluit? Leuas didicisti, o improbe, literas, Vitam euerterunt libri tuam: Cum caelo ac terraphilosopharis, ac loqueris,

Quibus

q. Platonis eadem alij rixant: Trinitate ac vulgare quidpiam mihi narra-bis. Et quoque ver sus citantur lib. 7.

r. Erasmi adagio, supercilium atq; lere.

s. Eadem sero citantur lib. 4. ex Ba fone comico. Eadem lib. 7.

t. Nimirum auro- rochi, pars ante- rior corporis cum capite, delicatioris gula hominibus tu- ropere celebrata, in hoc pise suauis, & pinguis.

u. Sic eum voca- bant qui publico suo sumptu ludos exhiberet, appara- tum omnem sceni- cam & instrumen- tum suppeditaret de suo.

x. Praecipuum est tanquam prima- riam ciuitatis, ni- mirum opus e qua sumeret argumen- ta & rationes sue disciplinae validis- simas atq; firmis-imas.

y. Theogoniam He- sedus scripsit, qua explicatur deorum generatio, origo, & stirps.

z. Pruna & ca- duca.

a. Solida, & du- rabilia. xpo. hie quoridam iudicio, non congre- tam aquam frigo- re, sed gemmam si- gnificat. Citantur & hi versus lib. 15. b. Victorius cap. 7. 4. Var. Erasmi adag. Vento loque- ris: adagio, Ca- lo ac terra loquen- vis. posthaec lib. 15.

Quibus tua nihil cura verba sunt. Vlpiano adhuc de his disceptante pueri ingressi sunt in patinis locustas ferentes, oratore Callimedonte grandiores, quem ideo locustam cognominarunt, quod eo cibi genere delectaretur. Itaque Alexis in Dorcide vel Poppyzusa, vt & alij comici, in vniuersum piscium auidum fuisse tradit his verbis:

Piscium mercatoribus decretum est, Vt aiunt, aneam Callimedonti statuam Ponere diebus festis Panathenaeorum, quae inter pisces alios. Dextra manu assam locustam habeat: Est enim illorum artis solus seruator, Alij vero omnes damnum, ac calamitas.

Locustas magno studio conqui- sitas, in cibo ac pretio fuisse multis locis citatis e Comico fabulis monstrare licet: Sufficiet tamen in praesentia Aristophanes qui in Thesmophoriazusi ait:

A. Piscis quis emptus est? an Sepiola? An Squilla quepiam? lata? an Polypus? An Mugil Nestus? an Orphus? an Squalus? an Loligines? B. Non per Iouem. A. Raiane? B. nec sane hac, inquam. A. Vulua ne? aut pulmo, aut iecur apris? Num fauis num porca sumen? Num anguilla parua, sum locusta magna, Cuius esu mulieribus defessus auxiliemini?

Latas Squillas is videlicet nomi- nat, quas Astacos dicimus, a Philyllio memoratos in Urbibus, & ab Arcestrato in famoso suo poemate, quo nusquam Carabi, id est, locustae mentione facta, Astacum is appellat, vt in his versibus:

At omnis prorsus nugis multis, Astacum mercare, Brachia cui longa sunt, & admodum graua: Pedes autem parui, humi pigre ambulantes, Frequentissimus ille, saporeq; omnium praestantissimus Est Liparis, multos tamen Hellepontus conacruat.

Epicharmus in Hebes nu- ptiis, quem Arcestratus Astacum dixit, Carabum, id est, locustam esse declarat his verbis:

Adsunt Colybdena, & Astaci, quibus parui pedes, longaq; brachia: Carabos nunc cupant. Est tamen suum peculiareq; genus Carabis, id est, locustis, Asta- cis, & Caridibus, id est, Squillis. Attici Astacum per, o, Ostacum proferunt, quem admodum & Ostaphidas. Epicharmus in Mari & terra, inquit,

Et curuis unguibus ostaci. Speusippus secundo libro Similium ex iis qua includuntur molli crusta, similes esse tradit, Coracum, Astacum, Nymphen, Vr- sum, Pagurum. Diocles Carystius scribit Squillas, caneros, locustas, astacos grati saporis esse, vrinamq; mouere. Colybdenam Epicharmus dixit, in iis qua supra nos adduximus, Mentulam, vt inquit Nicander, marinam, vel, vt in Opfartyico Hera- clides exposuit, Squillam. Aristoteles libro quinto historiae animalium scribit ex iis qua testa molli operiuntur, Locustas, Squillas, Astacos, & id genus alia coire a ter- go, more quadrupedum, idq; veris initio, prope terram: horum enim visum iam fuisse omnium coitum: interdum vero cum maturefcere ficus incipit. Locustas por- ro gigni in asperis saxosisq; locis, astacos in lauibus, neutros in caenosis: ideoq; in Helleponto, & circa Thafum astacos generari, circa Sigeum, & Athon locustas, qua omnino diu viuunt. Theophrastus libro de animantibus qua latent, scribit astacos, locustas, squillas, senectutem exuere. Quod ad squillas pertinet, circa Chium mul- tas fuisse Ephorus libro primo refert, oppidumq; in ea insula condidisse post Maca- ras, illos qui superstites e diluuij periculo seruati fuerant, quod accidit tempore Deucalionis, & hucusq; locum illum Caridas, id est, Squillas, nominari. Arche- stratus parandi obsonij ingeniosus artifex, ita nos admonet:

Si quando Lasum oppidum Cariae tu accesseris, Praegrandem Squillam accipies: emere cupientibus rava haec inuentu est.

c. Iunius adagio, onerat aliquam Xe- miam. d. Faminis Cere- ris festum celebra- tibus. e. Vide Ronde- lium.

f. Fallitur Athe- neus, vide Ronde- lium.

g. Mentula mari- na. Vide Ronde- lium.

h. Pro Astaphidas.

i. Lego xogonias, id est, corum, sic di- ctum a colore fusco. Heracleoticus Ron- delius vocat. k. Quidam sic di- ci voluit Squillam, sed rixit Rondeletij. l. Iunius adagio, In Paguro sapien- tia.

m. Vita sanctas, nempe illos qui a- quarum inunda- tione perierant. n. In quo Squilla frequenter sunt.

At in Macedonia & Ambracia perquam multae. Ararops in Campylione Caridas producta media syllaba dixit:

Citatur hic locus supra pag. 67. In nassa. q Orthanes. v. nuu ex Priapi m. nistris, erecto pene, ut Priapus. Iunius adagio. Aeditimus Comissalu. Nido lib. 10. r Minutiu' alaofa. s Pifibius, non auti cyla. i Ita legit Nata. li, & r. l. d. ut ar. hivar. Ridetur hic aliquis diminati. us eiusmodi vocib. us uti solitus. u Gibbarum, de quibus vide Kon. deletium. p Anchura modo antrorum corpus inflexum habet. y Sic Natali. v. x. e. textoria peflon. pifillus Noftri co. dice. in Ceruo. x. p. x. s. r. afis genui. cauda tam h. minit. quam animantiam reliquarum. z Iunius adagio. Squilla rubicun. dior affa. a Cuiusdam be. no curati. v. tri gu. le. q. add. ch. Horat. p. r. g. u. v. i. n. d. e. d. o. m. u. p. o. f. i. t. P. h. a. e. a. q. u. e. u. e. r. t. i. Iunius ada. gio. P. h. a. e. a. c. u. m. m. o. r. e. v. i. u. e. r. e. b. h. u. e. d. a. n. t. i. n. e. u. s. u. s. c. a. l. c. e. u. s. p. u. n. i. c. e. u. s. q. u. a. l. i. s. c. o. l. o. r. e. s. t. a. s. s. i. S. q. u. i. l. l. a. E. p. i. c. h. a. r. m. u. s. m. a. g. i. s. t. a. m. a. c. e. q. u. a. m. a. c. e. m. o. l. l. i. t. u. m. l. o. r. u. m. a. r. d. e. l. i. u. s. v. e. r. b. e. r. o. f. l. e. g. r. i. o. Iunius adagio. u. g. d. x. l. i. a. e. e. R. o. n. d. e. l. e. t. i. u. s. l. e. g. i. t. M. a. l. t. i. d. e. r. m. i. s. d. V. i. d. e. r. a. t. a. s. o. b. c. o. l. o. r. i. s. v. a. r. i. e. t. a. t. e. m. e. R. o. n. d. e. l. e. t. i. u. s. i. n. d. i. c. i. o. c. e. l. a. t. a. m. S. q. u. i. l. l. a. m. a. d. e. o. r. u. b. r. a. m. v. e. l. a. n. c. i. l. u. s. c. a. n. c. e. l. o. r. e. s. t. e. s. t. q. u. o. d. d. i. x. i. t. M. a. r. t. i. a. l. i. s. f. S. u. b. c. o. m. e. s. f. u. i. t. q. u. e. e. i. u. s. m. o. d. i. q. u. i. d. p. i. e. m. g. P. r. o. a. d. e. i. u. s. n. o. m. e. n. v. t. u. l. i. t. i. u. s. i. n. v. u. l. g. i. s. v. i. d. e. l. u. e. r. e. c. i. r. c. u. m. p. e. g. e. r. e. h. Q. u. i. d. a. m. T. h. e. o. r. i. s. u. s. i. s. t. e. s. t. s. p. e. c. t. a. t. o. r. i. b. u. s. f. a. c. t. o. r. u. m. m. i. n. i. s. t. r. i. s. o. r. a. c. u. l. i. s. c. o. n. s. u. l. t. o. r. i. b. u. s. q. u. o. n. o. m. i. n. e. c. i. t. a. t. u. r. a. l. b. i. s. e. h. u. i. u. s. a. u. t. a. r. i. s. f. a. b. u. l. a. i. p. a. g. 71.

Et curuae Carides exiliere delphinum modo. In vasa texta iunice. Squillam humi deposui, & retraxi postea. Lusitat cum Squillulis, Perdiculis, Thrifidijis, & Passerculis, cum Coruulis, & Trachuridijis, cum Gobidijis. Idem in Pandaro: Si te curues, haud recte futurus es, vir optime: Squillarum more arcuatum corpus haec inflectit, Obiectaq. ante corpus anchora prorsus est. Assa squilla rubentior te reddam. Squillamq. gibbam. Ac gibbae squilla in arido solo. Saltabant, ut squille super prunis Gibba salunt. Eupolis in Capris cum acuto accentu in prima correpta media dixit:

Verum semel aliquando in Phaeacibus adibus uicidas comedi. Idem in Populis: Faciem habens Squilla punicea. Carides, id est Squilla, & τὸ κέρειν, id est, à capite ducta sunt, quod corporis illarum pars maxima caput sit. Caridas penultima breui Attici proferunt, & proportionem quidem congrua, quia vox illa κέρειν, id est à capite ducta sit, quoniam Squilla maiusculum caput est. Quemadmodum igitur à voce κέρειν, id est, scriptura, vel pictura, formatur dictio κέρειν, id est, stylus, vel penicillus, & à βολή, id est, iactus, βολή, id est, iaculum, sic à κέρειν κέρειν fingitur extensa verò penultima syllaba, producta est & vltima. Simili ratione in vsum venire φησὶς, id est, calculus, κέρειν, id est, crepida, κέρειν, id est, loligo. De hisce Malacostracis Dipphilus Siphnius ad hunc modum scribit: Ex Malacostracis astacus, squilla, locusta, leo, quamuis eodem genere contineantur, inter se tamen differunt. Astaco Leo maior est. Locustas etiam κέρειν dicunt. Plus carnis haec scilicet habent quam Cancris, qui & ventriculo graues sunt, & a grè coquuntur. Mnesitheus Athenionis libro de eduliis, Locustarum, inquit, Cancrorum, Squillarum, & huiusmodi reliquorum, difficilis est coctio, atque adeo laboriosior multo quam ceterorum piscium. Aitari quam elixari pisces illos magis conuenit. Caridas, id est, locustas. Sophron in Muliebribus Couridas ita vocat, Vide pulchras Couridas, vide Cammaros.

Vide amica, illas aspice, ut rubent, ut laues & hirsuta sunt. Epicharmus in Terra & Mari: Courides phaeiceae. Idem in Logo κέρειν ita dixit: Aphyas simul & flexuosas κέρειν as. Simonides verò, Thynnus loligo, gobijis κέρειν es. Allata sunt deinde friga iecinora omento quod κέρειν vocant, inuoluta: Philetærus in Tereo κέρειν appellat. Ea conspiciat Cynulcus, Dic nobis, inquit, ô sapiens Vlpiane, apud quem legitur iecur sic κέρειν: tum ille. Si prius, inquit, tu indicaueris, quis Epiploon pro adipe & membrana vsurpauerit. Ad hunc modum illis velitantibus & colluctantibus, Myrtilus inquit, κέρειν extat apud Epicharmum in Bacchis: Panem inflexo epiplooo circumdedit. Apud eundem in Theoris: De lumbis, & epiplooo. Ion Chius in Peregrinationibus dixit, Epiploon inflectens. Habes igitur, ô charum caput Vlpiane, κέρειν, quo aliquando κέρειν, id est, circumuolutus cremeris, & nos ab hac quaestionum molestia liberet. Iam verò æquum est vt sic præparati iecinoris testimonium adducas, quod antea cum de pedibus & auriculis disceptaremus, pollicitus es, ex Alexide in Crateua, seu Medicamentario. Quiuis sanè delectus ad multa prodest. Verum quandoquidem nunc id memoria non tenes, recitabo ipse. Sic ergo Comicus ait: Primum quidem ostrea apud Nereum quendam intuitus

Senem. Hoc significat, antea cum indicia & recte factum, quid testimonium illud Crateua in aliud tempus distulisset.

Senem, algis vestitum. Ea cum echinis sumpsi. Est autem hoc cœnæ procemium lepidè ac festiuè instructæ.

His expeditus humi iacentibus minutis pisciculis Metu tremantibus ne quid paterentur mali, Bono illos esse animo inssi, & me nihil timerent, nulli Iniuriam facturum me promisi: tum Glaucum ingentem emi: Deinde Torpedinem accepi, mecum sic cogitans: Quandoquidem vxor digitos admouebit, Mollisculos, nihil eius spinis offensos iri. Sartagini post Phycidas, ac Passeres quosdam imposui, Squillam, Phycena, Gobium, Percam, Sparum, Quam Pauone magis varium reddidi, Carnularum pulpas, pedes, rostra quedam, auriculas, Nullum iecusculum circum operum: Nam ob suum lividum colorem id verecundum est. Ad hæc coquam si accedentem videro, Per touem non impune feret: hoc dico palam, Hæc ego administrabo splendide, & varietate Opsonium tanta ipse apparabo, vt cœnantes conuine In reliquias præ voluptate dentes nonnunquam immittant. Hæc autem quo pacto preparanda & apparanda sint Omnia paratus sum ostendere, dicere, Gratis docere, addiscere si quis velit,

Quia verò mos erat iecuscula omento contegi, Hegesander Delphus in commentariis narrat Metaneiran scortum, cum inter velata iecuscula pulmonè offendisset, detracto adipe vt eum vidit, exclamasse, Perij, peplorum sinuofæ me plicæ perdidit. Fortassis verò quemadmodum Alexis in Crateua, sic & Crobylus comicus in Pseudypobolimæo iecur pudere dixit his verbis:

Et plectanas valde densas, ac cum his verecundum iecur, & capriscos comedi. Id est, iecusculum dixerit Aristophanes in Tagenistis, Alcæus in Palæstra, Eubulus in Deucalionem. Est autem κέρειν spiritu denso pronuntiantum, vt apparet ex literarum coalitu cum eo iunctarum apud Archilochum, his verbis: Etenim bilem non habes & κέρειν, id est, in hepate. Est etiam piscis quidam Hepatus, felle carens, vt inquit Eubulus in Laconibus: Habere felle me non putabas, mecum velut cum Hepato loquebaris: Ego vero adhuc sum ex Melampygiis. Hegesander in suis commentariis scribit in Hepati capite lapillos duos reperiri, splendore ac colore conchyliis perquam similes, Rhombi figura, Pisciculorum qui fringuntur meminit Alexis in Demetrio, quemadmodum in Orthanne fabula supra citata Eubulus,

Quæcumq. pulchra femina Amat, huc illic ambulat, ad sartaginem lasciuit. Pmsit popana, puerulos cibant. Simul vero loligo, & virgo Phalerica. Visceribus agnorum immixta Subsilit, vt pullus sub iugo exultans: Flabelli iactatus custodes vulcani canes excitat. Et sartaginis nidore feruido experrigit: Commotus ac dispersus odor nares Ferit: subacta cereris puella, Appressu digitorum in specura cauata Stridet, trememumq. rostra imitatur, Tentaculum scilicet, quod carne præcurrit.

Philetærus seu Nicofærus in Antyllo: Vescebantur & sepiis frixis veteres. Nunquam

Iunius adagio, Procemium & exo dium rei.

De Phycene & phycida vide Rondeletium. n Erasmi adagio, Hydra magis varius: Iunius pro uerb. Tangam pa no circumspiciant se. Sic digni lacertiu, & condimen to tinxit, vt versicolor videretur.

Somesus carnes, atrita ossa, reiecti ias membranas, & que supersunt huiusmodi.

Id est Astolarum.

Septa polytrive cirrhos, brachia, fella.

De illo vide libro 7.

Iunius adagio, Iecorarius. k Erasmi pro uerb. Ne in melampygiis incidat. Melampygos dicitur, cuius piscium nigris piscis horridam & hispidum est, animosus fortis, iracundus. Ele patus ob nigram in cauda maculâ κέρειν dicitur.

Viringi cunicatos. Emendati hi versus è lib. 6.

n Aphye genus sic dicta, vel à candore, vel à Phalereo portu. Virginè appellat, quod nunquam ovis prægnat: sic vulgo Melete. c Ad ignem dormitantes. Eadem citatur lib. 4. y Farina, mazza.

ATHENÆI DEIPNOSOPH.

82

2 Vel lac, vel una, vel minatos pisci- culus.

a Addita hec vox ab Vlpiano, ut Myrtilli antea locutum nominatim perstringeret.

b Invenca.

e Iocus ex ambiguo significatu. rō dūm, herba rosa. d dūm, ita, iracunda.

d A cibariis, quod fruges & frumenta hominibus monstrant.

e Quidam Semidalida.

f Morychus pro uerbis Siculo, ridiculus, & stultus, qui suorum negotiorum negligenti aliena curat. Erasmodag. Morycho stultus.

g Quidam in Timæum, sub. Platoni.

h Scolus Plinio, bestie oppidum vicinum Thebi. Erasmodag. Ad Scolum nec proficisceris ipse, nec alterum comitaberis.

i Magni panis. Magna maza.

k Fermentatum, firmum, carum, sem: e semidalide confectum, ex alica paratum: nullo fuisse a farina secreto pistum.

l Olyra, Siligo fuge, Solina Romanis: Tiphia hylem, Græc. Botanocello.

m Vnde rei herbarie scriptores.

n Vulgo, Spelta, n Furnarium.

o Falsis latronibus.

p Arcam panariam.

q Monpeffulanz, v. scilicet: reliquis Gallis, Græcis.

r Laudari Athenis Encryphias panis post.

Nunquam rursus è sartagine sepiam comesse solus ausum. Hegemon in Philina quosdam inducit semen ac genituram piscium fixam comedentes, his verbis: Tu quamprimum Polypum eme, Et da manducandum, vel è sartagine piscium semen. Vlpianus, cui molesta hæc fuerant, nedum placuerant, nos contuitus, ex Orthanne Eubuli hos iambicos versus recitavit:

Vt belle naufragium fecit in sartagine Hic deorum inimicus Myrtillus: Nam illum certo scio horum quidquam nec vnquam emisse, nec comedisse, id quod à quodam eius domestico intellexi, hos ex Eubuli Lenone versus iambicos recitante,

Atit me Thessalus quidam, homo grauis, Locuples, auarus, scelestus, Obsoniorum quidem belluo, sed qui ad tres obolos tantum obsonium emat. Quoniam verò fuit is adolescens eruditus, non quidem in ædibus Myrtilli, sed apud alium quendam, vt ex ipso percontatus sum, quomodo iuuenis in Myrtilli potestatem venisset, ex Antiphani Neortide hæc carmina respondit:

Quomodo vero Athenas huc cum sorore appulisti? Accessi equidem à mercatore adductus quopiam: Natione Syrus sum: nobis vero sorte cum superuenisset Fenerator hic, me sub præcone venalem emit, Homo certe, supra quam dici possit, improbus Ac eo ingenio, vt ne quidem domum aliquid eorum seruat quæ ter ac quater beatus Edebat Pythagoras, præter thymum.

His Vlpianus cum adhuc iocaretur, exclamat Cynulcus, ægrus, id est, pane opus est, non tamen rege illo Messapiorum, gentis, inquam, Iapygiæ, de quo librum scripsit Polemon, à Thucydide memorato libro septimo, & à Demetrio Phalereo comico in fabula Sicilia, his verbis:

Mare nos traiecinus ad usq. Messapios, Eo nos appulsus hospitio comiter Artos excepit, Lepidus nobis hospes, vir magnus, & splendidus. Artos videlicet is nunc tempestiuus non est, sed vnus ex inuentis Cereris, quam ideo Sito & Simalida cognominarunt, Ea namque Cererem appellatione Syracusij colunt, vt Polemon idem autor est libro de Morycho. Idem libro primo eorum quæ scripsit ad Timæum, refert in Scolio Bgeoriz Megalarti, & Megalomazi statuas erectas fuisse. Panes cum iam afferrentur, ac præter illos cibariorum omnifariam copia, Cynulcus illis conspectis dixit,

Panibus quot præ tendit laqueos misera mortalitas, inquit Alexis, in fabula cuius titulus est, Ad puteum. Nos igitur disseram iam de panibus. Hoc proposito, Poptianus præuertit omnes, ac, Thryphon, inquit, Alexandrinus in libris quos Phyticos, id est, De plantis inscripsit, nisi me fallit memoria, panis recenset genera, Zymiten, Azymon, Semidaliten, Chondriten, Syncomiston, & hunc quidem, magis quam purum aluum tradit pellere: præterea ex Olyra quendam fieri, alium ex Tiphia, alium è Panico. Chondrites, inquit, conficitur ex Zea, & eius alica, quæ ex ordeo minimè paratur. Pro cocturæ varietate idem ait videri vocari, memoratum à Timocle in Pseudolestis:

Admonitus ego matram calidam illic esse repositam, Calentem adhuc intravi, id est, è furno panem comedi. item Eschariten, cuius meminit Antidorus in Protochoro:

A. Sumptos feruentes escharitas. B. Quidni? A. Eosq. aduolutos intingere passo? Crobilus in Strangulato: Et peluim acceptam quandam Purorum escharitarum.

Lyncæus Samius sua ad Diagoram epistola, qua quæ Athenis ædulia nascuntur, confert cum iis quæ Rhodi proueniunt, inquit, Grauitate moleste seuera cum apud illos gloriarentur forenses panes, prima mediâque con-

na,

na, afferunt illis Rhodij nihilo inferiores: fatiatis verò & edendo lassis iucundissimam transigendo tempore exercitationem ac operam præbucere, nempe quem eschariten panem vocant, eximium, ita melle conditum, tantaque suauitate, & tanto dum manditur consensu cum passo, vt admirabili quadam vi ad appetentiam sui cogat, & quemadmodum multoties accipit vt remulentus sobrius non sit, eodem pacto contigit vt voluptatis illecebris inter comedendum esurirent. De Tabarite, hæc Sopater in Gnida:

Tabarites panis fuit quo buccas implenerat. Achæini meminit Semus octauo libro, cumque parari scribit per Thesmophoria sacra Cereris: fuisse magnum, ac μεγαλέγρια dictos fuisse illos festos dies, cantantibus qui gestabant hæc de Cerere:

Achæinen plenum adipe dea comedeat. Cribanites. Huius meminit Aristophanes in Senectute, quo loco panes vendentem feminam inducit, direptis suis panibus ab iis qui eius senectutem ludibrio habuerant, sic conquerentem,

Quidnam hoc fuit, calentes adhuc, fili, Cribanitas an despicias, valde candidos? ita ne fili? Encryphias. Huius mentionem facit Nicotratus in Hierophanta, atque etiam Opodædalus Archestratus, cuius testimonium cum tempestiuum erit proferam. Dipyros, Eubulus in Ganymede:

Calentesq. dipyros. Sunt autem ij, panes quidam laui, & delicati. Laganium. Læue hoc alimentum est, parumque nutrit, eo tamen minus quæ Apanthracis nominatur. Lagani Aristophanes meminit in Concionatricibus:

Lagana, inquit, coquuntur. Epanthracidis verò Diocles Carystius libro primo de tuenda valetudine, his verbis: Inter lagana cæteris delicatior & ad coquendum facilior est Epanthracis. Videtur quidem hoc panis genus à pruna coqui, quemadmodum Encryphias apud Athenienses, quem & Alexandrini Saturno dicatum in eius delubro edendum apponunt cuius eo vesci cupienti. Epicharmus in Hebes nuptiis, & Musis, (est autem hæc fabula prioris velut apparatus & dispositio,) panis genera hæc enumerat, Cribaniten, Homoron, Staititen, Encrida, Aleiphaiten, Hemiartion. Horum meminit & Sophron in Mimis muliebribus ad hunc modum:

Patrius suis in cenam emittit Cribanitas, homoros, hemiartion. Non equidem ignoro, amici viri, Atticos cum p litera κελβαρον efferre, & κελβαρῆς. Herodorus libro secundo historiæ dixit, Cribano pellucido: Sophron quoque ait,

Ecquis Staititis, aut Cribanitas, aut Hemiartia, coquit? Idem & Placitæ cuiusdam panis meminit in Mimis muliebribus, Sub noctem me querit cum pane Placitæ. Tyrantis panis mentionem idem fecit in fabula, cui titulus est Socrus, ad hunc modum:

Pane vt Tyrante recenti vescamur consulo puellulæ. Nicander Colophonius in Glossis panem azymum Daratum vocat. Plato comicus in Noctæ longa, magnos panes & sordidos, Cilicios vocat, his verbis:

Deinde panes venit empturus, mare puros quidem, sed magnos Cilicios. Idem in fabula cui titulus est Menelaus, Gregales quosdam panes vocat. Panis Autopyri meminit Alexis in Cyprio:

Autopyron panem cum nuper edisset, Phrynichus in Poastriis autopyrites illos panes sic appellat:

Autopyritis panibus, & pinguibus fratribus. Ornida panis meminit Sophocles in Triptolemo, nimirum qui conficitur vel ex oriza, vel ex semine Sefamo simili quod in Æthiopia gignitur. Collabum panem in Tagenistis Aristophanes memorat:

Collabum quisq. sumpsit: ac rursus: Aut porcellum, aut squatinam, aut mugilem afferte hoc, cum tepidis collabis. Fiunt panes hi ex nouello tritico, quod indicat Philyllius in Auge:

Adsum ipse, ferq. tritici prolem trimestris, lactes coloris feruentes collabos, conidis panis Alcman libro decimo quinto, sic meminit:

Leiti

s Potum cupiat & postulet. t Tabæ, Cilicia oppidum Plinio. v Sic Attici pronuntiant: alij Cribanites: d d d κελβαρον sive κελβαρον id est, rritu, vel te- flo, testuacena pa- ni, coctus sub te- stu æreo, streo, fi- sili: vulgo, tur- triere. x Submeritium, qui calido cinere o- perum coquitur. y Sacrorum anti- site. z Post nam aut alteram pag. a Recollus: vulgo bisucl. b Ventriculo mini- me onerosum. Laga- num placenta ex- aque & farina su- bacca, cocta in iure pingui, addito ca- ste, pipere, croco, cinnamomo. c Epanthracis pla- centa siper pruna cocta: Lugdunen- sibus, vne epioque, d Staitites sive imiti- ato adipe: Encris, ex farina, oleo, mel- le: Aleiphaites mel- le, coctus in iure tur, e Erasmodag. Anus cribanum, f greges, subigit, pin- sit. g Caseo conditi. h Breui, Natali. i Iunius adagio, Ci- licia insularia. k Gregatim vena- les, riles, plebeios. l Isipso est que an- tea Syncomiston vocauit: Plin. cap. vii. lib. 22. Fermen- tatam vocit, nec vocit: Cribarium Ci- cero vocat. m Sic feminas vo- carunt sata run- carites. n Id ego sepiusculd reperi cum. Zingi- bere. o Malegeta, colore nigro, gustu dulci. o Corruptissimus. hic locus est in co- dice Græco, omen- datus è pag. 72. p Collabos panes esse voluit similes collabis, id est cla- mullis cithara, qui bus fides intendun- tur, ac remittuntur. Quidâ minutos & velut mutilos ex- ponunt, κελβαρον- sibus.

q Laido colore tin-
ctis ornatus caustis.

r Cibum qui ex
lacte & melle pa-
ratur.

s Namibus onera-
rijs.

t Tabulis ferreis,
veruculorum vir-
gulis lineatim scal-
ptis: vulgo Gau-
fres, publies.

v Ob affusum a-
leum licotho, o-
learia trullatimq;
vitellus oui, & len-
ticula fesa, e qui-
bus omnibus sic pa-
nis vocari potuit.
x Compactum, so-
lidum, densum, du-
rum. Nastro quo-
que vocatus e mol-
les, vix passu, & a-
romatibus conse-
ctum. Vide pag. 86.

y Rafila.

z Vel colore ci-
neritius, vel sub ci-
nere coctus.

a Fermentatum:
Epanthrada spe-
ra nominavit.

b Ianus adagia,
Nive candidior,
Martial. Toto can-
didior puella cy-
gno, Argenteo, nive,
lilio, liquet. Post-
hac Matron: Lau-
ratis, xibos,
edon, d' auo loieny
pauis.

c Graeci nimirum
pani Aegyptia tunc
vraquos sunt, id
est panis centum
illustres.

d Nihil. Giga-
ton, nunc vinacei
gramm: nunc qd
didotox.

e uolunt panem
subcineritium, ro-
tundum, pastilla se-
gura similem Gra-
mastic exponunt,
non terebenti.

f x d' x kofny:
id est crastore tri-
nici farina.

g x d' x xodog.
h Supra pag. 82.

Lacti quidem septem, mense totidem, onusta pane
Maconide, lino, sesamo, liuidis^a pedibus. His scilicet verbis poeta Chryfocol-
lam innuit, edulium ex lino paratum ac melle. Panis quem Collyram vocant, me-
minit Aristophanes in Pace:

Et Collyram magnam & Candyron^r in ca coxi. Idem in Holcadibus^s:
Et Collyram mare traiecturus, ob erectum in Marathone trophaeum. Obelias pa-
nis ideo dicitur, vel quod obolo veniat, vt Alexandria, vel quod in veruculis^t tor-
reatur. Aristophanes in Agricolis:

Demde ex tostis panibus Obelian quidam sortitur. Pherecrates in Obliuiofo:
Obelian in cinere perdidit, quia panem hunc nihili faceret. Obeliophori porro
vocabantur qui super humeris panes illos in pompa gestarent. Socrates libro sexto

Appellationum & Cognominum, a Baccho inuentum, cum exercitum duceret, pa-
nem hunc tradit. Eunites panis is est quem & Lecythiten^v appellant, vt inquit Eu-
crates. Quod Graecis ἀγρ, est gentibus alijs Panis. Plenitudinem corporis Paniam
Mestapij vocant, & quidquid corpus implet, Panion. Blesus in Mesotriba, Archilo-
chus in Telepho, Rinthon in Amphitryone. Ἀγραϋ Romani panem vocant. Nastro^x
Panem fermentatum nominant, & cum magnum, vt inquit Polemarchus, & Ar-
temidorus: Heracleon vero placentæ genus esse vult. Nicostratus in Lecto:

Nastro albus ea magnitudine fuit here,
Crastitudo vero illius, vt super canistrum emineret.
Operculo detracto sursum odor euolabat, ac vapor
Melli quidam admixtus subibat nares:
Adhuc enim tum calidus fuit. Panis xwsos^y qualis fuerit apud Ionas, declarat

Artemidorus Ephesius in Ionicis commentariis. Est & Thronos nomen panis. Ne-
anthes Cyzicenus libro secundo Rerum Graecarum ita scriptum reliquit: Codrus
autem, panis quem Thronon vocant, acceptum frustum cum carne, maximo natu
tribuit. Bacchylus apud Elæos ceneritius^z panis vocatur, vt Nicander in Glossis li-
bro secundo autor est. Eius meminit sic Diphilus in Aberrante femina:

Panes Spoditas, id est, cineritios, Chrysetretas circumfert,
Nempe Bacchylos. Est & panis species quem Apopyrian vocant. Torretur
is super pruna. Quidam hunc etiam Zymiten^a nuncupant. Cratinus in Mollibus:
Primum Apopyrian habeo, Zymiten, ingentem, plenum ac sarctum, fuscum. Ar-
chestratus in sua Gastronomia de panibus, polenta, & farina ita disserit, & præcipit:

Principio munus eloquar Cereris
Pulchra coma ornata, amice Mosche, hæc vero tu mente repose,
Omnium præstantissimam ac optimam
Habere licet polentiam, ex ordeo secundo paratam,
Puriter subactam, Lesbii, in fertilibus Eresi glebis,
Acthærea^b niue candidiorem, qua dii vescuntur:
Mercurius scilicet eò proficiscitur, vt empiam illinc auferat.
Thebis^c etiam, quæ portis septem patens, probam.
Et in Thaso, & in quibusdam alijs oppidis nansiferis,
Verum hæc cum illa comparata giganta^d videbuntur,
Hoc scito, & pro comperto habeto.

In rotunditatem vero teretem circumactus, & manu diligenter subactus
Collis^e Thessalicus in promptu tibi sit:
Illum Crimnatiæ^f vel Thessali, Chondribon^g panem alij vocant.
Post hos ego laudo Semidalidis filium qui Tegeis paratur.
Encryphian^h panem, quem, vt in foro vendant, conficiunt,
Optimum celebres hominibus Athene præbent.
Qui Erythris quarum fertilibus, clibano educitur,
Albus, speciosa pulchritudine vitens, cœnantem te obletabit,

Hos versus qui
scripsit helluo catilloq; Archestratus, nos præterea hortatur pistorem vt habeamus
e Lydia, vel Phœnicia, necius præstantissimos esse laudatissimosq; panificio Cappa-
docas.

docas. Poeta hæc est oratio:

Esto tibi domi Phœnix quidam, aut Lydus

Qui tui palatiⁱ guarus quotidie

Vt infferis, omnifarias panis species conficiat.

Attici panis, vt excellentis, me-
minit sic Antiphanes in Omphale:

Quo vero pacto nobili stirpe natus quispiam

Aliquando poterit ex hoc recto efferre pedem,

Panes cum cernit hos corpore candidos,

Furnum circumdantes^k inferne, densis tanquam agminum ordinibus?

Cum præterea videt formam eos in clibano mutasse

Ad Attica manus imitamentum, id quod posteris

Thearion ostendit.

Fuit autem Thearion clarus pistor, cuius in Gorgia Pla-
to meminit, ei Mithæcum^l adnumerans, his verbis: A. Qui sunt aut fuerunt cor-
poris boni curatores? B. Attentè studioseq; dixisti: nempe Thearion pistor, & Mi-
thæcus, qui Siculum apparatus obsoniorum conscripsit, & Sarambus cognomine
Locusta, caupo tabernarius. Hi namque corpus admirabili diligentia curarunt: Thea-
rion quidem, quod eximium panem conficeret. Mithæcus, quia condiret obsonium,
Sarambus, quod excellens vinum suppeditaret. Thearionis Aristophanes in Gery-
tade & Acolosicyone meminit his verbis:

Adsum Thearion relicta pistoria taberna,

Vbi multus cibus est in cribano paratus.

Cyprij panis, vt egregij, meminit sic

Eubulus in Orthanne: Grane quidem est, vel equiti, conspecto pane Cyprio præteruehi:

Efurcantes enim veluti magnes lapis is trahit.

Collicij panis, qui cum Colla-
bo idem est, Ephippus sic meminit in Diana:

Apud Alexandrum in Thessalia Collicias edit

Ac Cribanitas panes.

Oh salve, Collicophage^m, homuncule Bæotie.

Hæc disceptata cum sic fuissent,
è præsentibus grammaticis quidam Arrianus nomine, Hi cibi, ô amici, Saturnijⁿ
sunt, inquit: nos enim nec polenta gaudemus, (est enim panis plena ciuitas), nec pa-
num horum enumeratione. Ego quidem certè quoniam in Tyane^o Chryssipi aliud
opus incidi, cui titulus est Artopoicon^o, & apud multos ex amicis meis panes illic
nominatos vsu experimentoq; agnouit, de panibus quidpiam diciturus quoq; accedo.
Artopoicus^p panis à Furnaceo & Cribanite differt. Is cum duro^q fermento suba-
ctus nitidus est, esuq; gratus si solus & ficcus manditur: si cum remissiore, leuis
quidem erit, sed minimè nitebit. Cribanites & furnaceus mollius fermentum po-
tunc. Apud Græcos panis quidam mollis^r vocatur, conditurq; lacte pauco, oleo,
& sale quantum satis est. Huius materiam^s esse remissiore oportet. Panem hunc
& Cappadocium vocant, propterea quod vt plurimum in Cappadocia panis mollis
paratur. Syri panem huiusmodi Lachman nominant, in ea regione ideo saluberrim-
um, quod calidissimum edatur, alioqui farina: flori similis. Quem Boletinum pa-
nem appellant, forma boleti fingitur. Panem hunc antequam pinsant, oleo mastra
inungitur, deinde subtus aspergitur papaueris semen, post superiniicitur materia,
quæ dum fermentatur nusquam adhærescit mastræ: panem vero farno immisuri
alica furnariam^t palam conspergunt, ac tum demum panem imponunt: sic conci-
liatur elegans color, qualis scilicet est casei fumo durati. Streptitij farina pauco lacte
colligitur, adiecto cum pipere oleo pauco, sin minus, adipe. In panem quem Arto-
laganum vocant, conicitur vini paululum, piper, lac, & oleum paucum, vel adeps.
Panibus Capryris^v conficiendis, quos Tractas^x vocant, miscentur eadem quæ & in
Artolaganis. Hæc Aristarchia^y placita cum Romanorum primarius Sophista ex-
plicasset, Cynulcus exclamat, Quanta, ô diua Ceres, hominis ista sapientia est. Non
frustra sanè discipulos innumeros arenæ^z modo habet admirandus^a Blesias, aut
diuitias sibi parauit tantas ex hac præclara sapientia, vt opibus Gorgiam ac Prota-
goram superet. Itaque dictu per sacras deas^b haud facile est, an cæcus ille sit, an po-
tius qui discipulos ei tradunt, coelites vno tantum oculo videant, atque adeo tan-
tam

i Ad verbum, tue
mentis, tui iudicij.

k Extrahos fur-
no, & humi circa
furnum agmina-
tim dispositos.
l Ianus adagia,
Mithæcus cum sit,
Agamemnonem si-
mulat. Eius posthac
mentio sit aliquot
locis, lib. 7. & 12.

m Collicis belluo,
& vorator.
n Erasmi adagia,
Antiquiora dipthe-
ra: Saturnia lema:
Saturnia tempora:
Antiquiora quam
Chaos.

o De pane confi-
ciendo.

p Quisico à cine-
ribus mandato sub
testa coquitur, con-
gestis carbonibus.

q Acrior, & va-
lentior. Sic muria
dura dicitur.

r xwsos, latus,
delicatus.

s Vel firmam a-
qua subactam li-
quidiorem: vel le-
uissimum immi-
scendo.

t Tor paxos, Re-
mum, fortassis Athe-
nei seculo ita Ro-
manus pistor instru-
mentum furnarium
illud vocabat, qui-
dam pupas legunt.

v Aride spidiabi-
bus, hiuleis.

x Tracta, & Tra-
ctæ, & xatraspa-
ra, & xatraspa-
ra, & ab ho-
rum similitudine
in panificio farina
aqua & oleo sub-
acta veluti ducta
sua.

y Aristarcha di-
gna, nobilissima
grammatico.

z Erasmi adag.
Arenam metiris.

a Arriani magi-
ster, qui sermonem
illud habuerat: vel,
vt alijs placet, Epi-
cureus philosophus,
eam sectam profes-
sus Rome publicè.

b Ceres, & Pro-
serpinam.

e Prae oculorum vicio. d Maxazus, iocus ex paronomasia. Maxa, vita & factio sunt. e Erasmi, prouerb. Dolariis vita: & album panem pinso tibi: & illotis manibus. f Piperi & ventri dediti hominis indicium hoc est. g Vellit hic colaphum postu intel ligere. h Testras quibus asidit ludis i Hermolaus in adnot. k Supra pag. 84. l Quidam, Erno phoris, nemp O schophoris, id est, facis, quibus ramae onustas suo fru itu Athenis fere bant adolefcentes. m Thessalie gen tem. n Ex farina leguminum se forum pulmenta rium: vtriusq; panis qui ex ea farina fit: vel legum fesu m, praecipue len ticula, sed nondum in farinam protitu m. o Xorododus. p In crinulo ex culso. q Aegyptium a stralogi insigne m, Suidas, Plinius. r Alij, Inueni. A. Dij te perdant. Sed quot affert? s Apud Hefychiu, Edia: Gallu paim bria. t Hora. Et mihi diuiduo fndetur mu nere quadra. Mar tial. Sedla plurima quadra de placen ta. Idem: Vnguentum fitor bonum dediti: Cuius be re, sed nihil scidisti. Hefiodus. Agroy dei pthous, vtriusq; vov, adia Edia. Brouos, buccia. pa nis fragmentum. v Mazam nunc interpretantur pul mentarium ex polenta, aqua, & oleo: nunc edulium paratum e tritico & lacte: nunc libum, aut placen tam. x A lactuca distit. y A vino. z A melle. a A Lily figura. b Sanitate. c Placuntulas lates & venus, sacrificijs aptas.

tam multitudinem cernere vix possint. Ipsos ergo felices, imo verò potius beatos esse iudico, quos interpretationibus eiusmodi doctores erudiant. Ad hunc Magnus, factus & urbanus homo, laudato summo opere grammatice ob copiosam & prolixam illam suam panis explanationem; dixit, Heus vos Cynici, pedibus illotis, humi cubantes, sub dio habitantes, vt inquit Eubulus comicus, impuri, gulosi, alienarum facultatum aduenturij cenatores, nonne vestrae disciplinae primus author & tanquam pater, cum audius in cena placentam voraret, interroganti quidnam comesset, respondit panem se mandere scite confectum, Vos autem, o patinarum strangulatores, quod ait idem Eubulus, albis aqualiculis, alios loqui non finitis, nec vnquam estis quieti, donec vobis, vt catellis, panem vel ossa quidam impingat. Vnde vobis cognitum est, cubos, non eos quos semper manibus tractatis, quadratos esse panes, anetho conditos, oleo, & caseo, vt scribit Heraclides in Opfartyico, quod tacuit Blepsias, quemadmodum & Thargelon eum panem esse quem & Thalyrium quidam appellant. Crates libro secundo Atticae dialecti scribit Thargelon & Sami ren panem dici, qui post messem è nouellis frugibus primus conficitur: at ille scitit eum vocari Nalton, qui in Arnephoris paratur. Est & Pyramus panis cum sesamo pistus, idem fortassis cum sesamite. Omnium horum meminit Tryphon libro primo de plantis, sicut & eorum quos Theiagonas appellant. Panes quidem sic vocantur, in honorem deorum apud Aetolos confecti: apud Athamantes huiusmodi panes Dramices & Araxes nominantur. Varias quoque panis appellationes glossarum scriptores enumerant: Seleucus Dramin, à Macedonibus & Thessalis sic vocatum: Eriten panem esse Lecyithen idem ait, vocarique etiam Ericiten illum, qui fit è tritico tuiso in crassiore farina, ac minime cribrato, Amerias Xeropyriten vocat panem autopryon. Similiter & Timachidas. Nicander Theiagonas ab Aetolis vocari tradit panes diis sacros. Aegyptij subacidum panem Cyllastin vocant. Eius meminit Aristophanes in Danaidibus:

Et Cyllastin loquere, & Petostrin. Eius meminere Hecataeus, Herodotus, Phanodemus libro septimo Atthis, Nicander verò Thyateirenus ordeaceum panem ab Aegyptiis Cyllastin vocari tradit. Sordidos panes Fuscos Alexis vocat in Cyprio, ad hunc modum:

A. *Deinde tandem venisti.* B. *vix quidem affos Inueni profusus.* A. *Sed quot affert?* B. *Sedecim huc afferam: candidos octo: fuscus totidem.* Seleucus panem diligentissime obrutum & calentem *βλιννα* vocari tradit. Philemon libro primo de omnigenis oraculis, Pynnon vocari tradit panem confectum è tritico solido, & cuius minimè furfur secretum sit, quidquid in grano fuit continentem. Idem Blomilios panes dici scribit, incisuris diuisos, quos Quadratos appellant Romani: Brotinien verò furfuraceum panem, quem Eucnon seu Teuconon Amerias & Timachidas nominant. Philetas in Atactis Spolea vocari panem tradit quo soli cognati vescuntur. Mazas descriptas apud Tryphonem & alios complures inuenimus. Athenienses Physten vocant non valde subactam; praeterea Cardamalen, Beraca, Tolypas, Achilleam, fortassis eam quae fit ex ordeo Achilleo, Thridacinas, Oenuttam, Melittutam, & quam Crinon vocant, tametsi apud Apollonem in Dalnide, Crinon gestus ac staculus sit cuiusdam saltationis chori. Alcmanis Thridacinae cum Atheniensium Thridacinis eadem sunt. Haec porro Alcmanis verba sunt:

Thridacinas & Cribanitas panes. Sosibius libro tertio de Alcmane, Cribana ab eo dici tradit, placentas quasdam mammae figura similes. Hygeam Mazam vocauerunt, quae in sacris dabatur degustanda, Hefiodus Mazam quandam Amolgæam vocat:

Et Amolga maça, & lac pereuntium capellarum, pastoralem innuens, & tempestiuè sub meridiem è lacte confectam. Est enim *αμολγός*, mulgendi pecora opportunitum maximè tempus, Meridies. Prouinciam suscipere ego profecto reclus, cum non ita mihi felix sit memoria, ea recitandi quae exposuit & bellaria & popana Athenien

Atheniensis Aristomenes libro tertio de iis quae ad peragenda sacra requiruntur. Nobis iunioribus homo cognitus fuit, comediae veteris histrio, Adriani imperatoris moderatissimi & humanissimi ἀπαιλόθεος, id est, libertus, ab eoque vocatus, Attica perduxit. Hic Vlpianus, ἀπαιλόθεος, apud quem legitur: inquit. Dicente verò quodam eo titulo fabulam editam fuisse, subdidit ille rursum, *Quaeso te, ecquid differunt ἀπαιλόθεος & ἐφέλοθεος*: Ea quaestio vt in aliud tempus reiceretur tum visum est. At Galenus, eum panes esse iam in manum sumpturi, Non antea cenabimus, inquit, quam auscultaueritis, de panibus, bellariis, & polenta, quae memoriae tradiderint Aesclepiadarum filij. Diphilus Siphnius libro de iis quae offerantur agris ac bene valentibus, Panis, inquit, triticeus magis alit quam ordeaceus, administrationi naturae facilius obtemperat, & in totum praestantior est. In hoc genere antecellunt Semidalitae: sequuntur Aleuritae: tertium locum obtinent Syncomistae, ex farina subacti incerniculo excussa, quoniam hos minus alere putant. Philistion Locrus inter panes ex alica subactos ad augendum robur corporis, Semidalitas asserit praecipue conferre: deinde secundas Chondritas tribuit, tertium locum Aleuritae. Qui autem ex polline sunt, succum vitiosum creant, magis alunt, status gignunt, nec facile digeruntur: adhuc calentes succum meliorem generant: refrigerati plenitudinem efficiunt, à natura vix superantur, ac distribuuntur: at omnino inueterati perfrigeratque parcius nutriunt, aluum cohibent, succum vitiosum procreant. Encryphas panis ventriculum grauat, aegre vincitur ac digeritur, quoniam aqua biliter non coquitur. Eius quem Furnaceum siue Caminiten appellant operosa coctio est. Escharites, & qui in sartagine frigitur ob admixtum oleum promptius excernitur: at quoniam vterque nidrosus est, ventriculum offendit. Verum Cribanites omnibus dotibus reliquos anteit, quandoquidem laudabilem succum suppeditat, ventriculo gratus est, facile coquitur, ad distributionem commodissimus, quia nec moratur aluum, nec soluit. Andreas medicus scribit in Syria ex moris panem confici, cuius esu capilli defluunt. Mnesitheus panem quam mazam facilius coqui tradit: minimoque negotio ex Tiph paratur: ac illum quidem nutrire quod satis est, propterea quod celeriter coquatur, & citra magnum laborem: at ex Zea confectum si largius sumatur, ventriculo molestum esse, & aegre coqui, ideoque minus valere qui eo vescuntur. Hoc autem sciendum, fruges vel non tostas, vel probe non extritas inflare, ventriculo graues esse, torminibus vexare, capitis dolorem inuehere. Post tam prolixas disputationes conuiae sibi iam cenandum esse putauerunt. Tum allato salsamento quod Oræon vocant, Leonides inquit, Euthydemus Atheniensis, o amici viri, libro De salsamentis, Hefiodum refert de omnibus quae sale inueterantur, haec dixisse:

Lenticulam primum ac ordeum in conuinium appositam Maxillis pannosi piscatores diffrigerunt, Quibus adire Bosphorum placuit, salsamentorum mercatum: ij ventri obsequentes Quadrata cybia dissectis piscibus fabricant, Nemp oxyrincho: quod piscis genus mortalibus insuauè non est: Eum scilicet & integrum, & concisum piscatores auerere, Adulorum Thymorum parens est Byzantium: Scombrorum in profundo latentium, Raraque bene paste. Parianorum autem oppidulum Caliarum nutritrix incluta, Ionios verò fluctus fugiens è Gadibus adducet Brutius quispiam, vel Campanus, vel ex opulento Tarento, triangula Orcyni praecisa: qua verò in Orcis recondunt Salsamenta, hilares vicissim hominum cenas comitantur. Hos profecto versus alicuius esse coqui potius reor, quam Hefiodi elegantissimi poetae. Etenim vnde cognoscere is potuit Parianorum urbem, aut Byzantium, aut Tarentum, aut Brutios ac Campanos multis annis & atatibus illis antiquior? Illud ergo poema Euthydemum esse puto. Hic tum Dionysiodes, Vestrum est, inquit, o bone Leonida, qui Grammatici estis probatissimi, diiudicare cuius sint poemata: verum quoniam de

d Quod dum ager vel fabulas, non minus esse succundas spectatoribus, quam per dicit caro. e Hefiodus, Pol luci, idem qui & ἀπαιλόθεος, Liber tui: Hefychia verò, ἀπαιλόθεος, manumissus, & ἀπαιλόθεος autem, libertus, siue liberti filius. f Vellit hic colaphum postu intel ligere. g Vellit hic colaphum postu intel ligere. h Testras quibus asidit ludis i Hermolaus in adnot. k Supra pag. 84. l Quidam, Erno phoris, nemp O schophoris, id est, facis, quibus ramae onustas suo fru itu Athenis fere bant adolefcentes. m Thessalie gen tem. n Ex farina leguminum se forum pulmenta rium: vtriusq; panis qui ex ea farina fit: vel legum fesu m, praecipue len ticula, sed nondum in farinam protitu m. o Xorododus. p In crinulo ex culso. q Aegyptium a stralogi insigne m, Suidas, Plinius. r Alij, Inueni. A. Dij te perdant. Sed quot affert? s Apud Hefychiu, Edia: Gallu paim bria. t Hora. Et mihi diuiduo fndetur mu nere quadra. Mar tial. Sedla plurima quadra de placen ta. Idem: Vnguentum fitor bonum dediti: Cuius be re, sed nihil scidisti. Hefiodus. Agroy dei pthous, vtriusq; vov, adia Edia. Brouos, buccia. pa nis fragmentum. v Mazam nunc interpretantur pul mentarium ex polenta, aqua, & oleo: nunc edulium paratum e tritico & lacte: nunc libum, aut placen tam. x A lactuca distit. y A vino. z A melle. a A Lily figura. b Sanitate. c Placuntulas lates & venus, sacrificijs aptas.

falsamentis agitur, de quibus scio iactatum esse proverbium hoc memoratu dignum à Clearcho Solensi, Putre falsamentum^a organum amat, accedo quoque pro artis meae disciplina & instructo aliquid de iis dicitur. Diocles Carystius libris quos inscripsit de tuenda valerudine, falsamentorum quae pingui carent esse præstantissima tradit ore^a: ex pinguibus verò *καὶ ἀχρῆνα*, id est, ceruici, faucibus, claviculis propinqua. Icesius refert neque melandryas,^b nec orea falsamenta facile alio reddi: auchenia recentiora portione respondere Cybiis^c: magnam Cybiorum differentiam esse ab omnibus quae oraea vocant, sed præcipuam, ut asserit, Byzantinorum oraeorum cum iis quae aliunde petuntur, nec Thynnorum solum, sed aliorum omnium piscium qui Byzantij capiuntur. His addidit Daphnus Ephesius: Archestratus ille qui orbem terrarum habitatum navigio circumiit, & ventris causa, & eorum quae ventri^d subsunt, inquit:

*Et Siculi Thynni frustum vrnis reponunt
Excetum, multoq; sale asseruandum falsamentum,
Saperdam multum valere iubeo Ponticum obsonium,
Et illam qui laudant: hominum namq; pauci
Vile ac ignobile ipsam esse norunt edulium.
At triduanum habe soombrum, priusquam in falsam aquam
Abcat, intra ampboram, recentem, ex dimidio falsum.
Byzantij tamen illustris in urbem si quando te conferas mundam,
Oraei rursus tu frustum mapde: est enim lautum
Ac tenerum.*

Helluo verò Archestratus dum hæc falsamenta enumerat, prætermisit memoratum à Cratete comico in Samiis Elephantinum^e falsamentum, de quo is poeta dixit:

*In vire coriaceo Elephantinum falsamentum auxit
Marina testudo, ex piceis & atris^a fluctibus,
Tum etiam Cancræ pedibus celeres^b, ac distentis pinnis lupi:
Aequè pro coriaceo vtre ac pro caelo pugnant
Homines: heus tu puer falsamentum illud arripe,
Illud reime^c. In Ceo quisquam dies^d.*

Celebre quoque fuisse Cratetis elephantinum falsamentum Aristophanes testatur in Thesmophoriazusi, his verbis:

*Magnificiundus hercle cibus est Tragici poeta musica,
Quam Crates elephantinum falsamentum esse luculentum
Quodpiam existimabat nullo labore appositum: alia huiusmodi
Sexcenta varia per risum effutens, Omotarichon^e falsamenti genus vocavit
Alexis in Apeglaucomeno. Idem poeta in Improba, vel Ærumnosa, coquum inducit
de præparatione falsamentorum hæc loquentem.*

*A. Rationem tamen subducere ipse mecum volo,
Simulq; ordinem præscribere, quid primum inferendum mensæ sit:
Et quo sint modo singula mihi condienda.
Primum quidem oraeum adest hoc falsamentum:
Obolo tantum illud constat: diligenter id eluendum est:
Deinde in lancem scitamentis subius aspersis
Frustum cum imposuero, albumq; vinum affudero,
Et oleum instillauero, elixabo tandem postea,
Cocturamq; mollitum ubi ab igne remouero Silphia corroborabo.*

Apud eundem in Apeglaucomeno quidam rationem pecuniæ pro symbolis datæ reposcens ait:

*A. A me verò nisi rationem sigillatim reddas omnium,
Ne denarioli^a quidem partem duodecimam abstuleris.
B. Aequum postulas: tabulam sume, & calculos.
Constat omotarichus denariolis decem. A. Perge ad alia.
B. Marina^b testudo denariolis septem. A. Nihil dum impius es:
Dic præterea. B. pro echinis obolus. A. adhuc sceleris nihil.
B. Nonne post hæc fuit & raphanus^c? A. nempe quam esse*

^a Erasmi adigin, Putre falsamentum etc. Reperitur post hæc pag. 90.

^b Cauda proxima. Ita sunt e Tritone Pelagide.

^c Quadrato frustis que sunt e medio corpore Pelamydum, & Apolestorum sapor gratia & incanditate esse similia: vetustiora recentiora.

^d Eadem sero citantur pag. 91. ex Diphilo Siphonio. ^e Libidinis: referendorum.

^f Fortassis præratum ex Elephantino pisco, id est, Astaco.

^a Profundi maris alumna.

^b modè veloces: ventorum instar excurrentes pedibus. ^c *ἀγροῦ*, manu compressum detime. ^d *ἀγροῦ*.

^e Erasmi in hoc adagio, quod etiam conuenit obsonia multa coemebantibus in epuli apparatus. Iunius in hoc adagio, & proverbio, Tibi ipse calendas educio.

^f Velut crudum falsamentum. Quidam legunt Ootariachon: id est, oua sale asseruata, vulgò Bouargues.

^g *πυλῶν*. Chalcos octo drachmas continet.

^h *Μῦς*. Alij Musculos intelligunt, numeri enallage.

ⁱ Vel brassica, vel radícula.

Optimam

Optimam vociferabaris, nibili tamen fuit. B. pro ea dedi obolos duos.

A. Quorsum nos exclamabamus Cybium triobolo Emptum, cum tanti, quod deterius est, isto mercatus sit? B. Nescis, ô fortunare, quod rerum sit in foro pretium, nescis Ab erucis corrosa fuisse, vastatâq; olera.

A. Id scilicet est, cur emptum duplo falsamentum indices, B. In foro est falsamentarius: ipsum adi, & interroga.

Conger decem obolis. A. non magni, dic cetera. B. Assum piscem emi drachma. A. Papa.

Febris more aucta impensa est. B. ad vltimum Adde vinum, quod vobis iam ebrijs accepti:

Congios nempe tres: congium verò decem obolis.

Hicesius libro secundo de alimentorum materia, Cybia^a ex magnis Pelamydibus fieri tradit. Cybiorum meminit Posideippus in Translato. Euthydemus libro De falsamentis ait, Delcanum piscem vocatum à Delcone fluuio in quo capitur, sale inueteratum gratissimum esse ventriculo. Dorion, libro De piscibus, Leptinum Lebianum vocat, & quorundam sententia eundem esse ait cum Delcano, Coracinumq; à multis Saperdam nominari, ac præstantissimum esse ex omnibus piscibus quos falsos mittit palus Mæotis: admirabilem esse bonitatem mugilum, quos circa Abdera piscantur, & illorum deinde quos circa Sinopen, vtrosq; sale conditos ventriculo placere: Quos autem Myllos vocant, à quibusdam Gnotidia, ab alijs Platistacos nominari, cum iidem^b sint: euenireq; hoc ipsum in appellationibus Chellaræ, quem & Oniscon^c nuncupant, & Bacchum, & Chellaren, piscem videlicet vnum, sed adeptum multa nomina. Huius ergo generis maiores Platistaci dicuntur: ætatis mediæ, Mylli: parui autem, ac corporis mole pusilli, Gnotidia. Myllorum Aristophanes in Holcadibus meminit:

Soombri, Colie, Lebij, Mylli, Saperda, Thymides.

Hic conticescente Dionysiole, Vder grammaticus, Quinetiam Antiphanes, inquit, horum falsamentorum in Deucalione meminit:

*Antaceum^a falsamentum si quis optat,
Vel ex Gadibus, aut Byzantie Thymidibus
Odore gaudet.*

Idem in Parasito:

Antaceum falsamentum in medio positum fuit, pingue, prorsus candidum, calens.

Nicostratus siue Philæterus in Antyllo:

*Byzantium falsamentum hic debacchator^a,
Gaditanum abdomen huc accedito.*

& progressus:

*Sed mercatus sum à viro, ô dij & terra,
Falsamentario, valde probo, bonoq;
Tilison^b maximum, æstimandum drachma, obolis*

*duobus, quem ne triduo quidem consumpserimus,
Vel si conuiuia adsint duodecim qui edant: nam*

Prægrandis est. Locuto hæc grammatico Vpianus coniectis in Plutarchum

oetilis, Heus tu, inquit, inter hos pisces, apud vos Alexandrinos Mendescios nonne aliquis recensuit, quos nolit vel insanus canis gustare, nonne elegantes Heminiros, aut Siluros falsos? Tum Plutarchus, cequid differat à supra memoratis falsamentis Heminiros, inquit, festiuus Archestratus vester declarauit: Paphius tamen Sopater Heminiros sic in Mystici Thetio^c nominat:

*Antaceum is accepit quem magnus alit
Ister Scythias, ac Heminiros voluptatem.*

Idem etiam Mendescium sic ad-

numerat:

*Mendescium oraeum^a in summo conspersum^b benè,
Et flauis ignis radijs assatus Cephalus.*

Hæc profectò cibaria esse illis multo suauiora quæ apud te^c in maximo pretio habentur, nimirum Cortis^d, & Lepidiis, experto cuius notum est. Dic igitur & tu quoque nobis, an genere masculino *τῶν χοιῶν* Atreji vsurpent? Epicharmum sic quidem protulisse non me fugit. Plutarchum id

h 3 disquiren

^a Id est quod scribit Plin. lib. 9, cap. 15. Pelamydes, Apolectiq; particulatim confecta in genera Cybiorum distantur. Pelamydes magna sunt, vel Tritones, vel Apolesti, sue Synodoutides: minores, Sarda.

^b Nempe Coracini omnes; sed, vt paulo post auctor declarat, hæc differentia, quod maiores Velæ, Platistaci, Saperda, Coracini, dicantur: medijs, Mylli: minores, Gnotidia. Vide lib. 7.

^c Sturionem nostrum Rondeletius esse vult.

^d Antacei vase magnitudinis pisces in Mæotide & Borysthenes, è quibus falsamenta sunt. ^e Cum plausu, & leiorum conuiuatum strepitu, tanquam Bacchi pompa hæc afferatur.

^f Tilones Herodoto lib. 5. Prasadin paludin pisces. Indofortassis Tilison falsamentum.

^g Myllaci serualo morenario. ^h Vel, firmosum & vegetum, vel casum è partibus cauda vicini. Hic subaudio *τῶν χοιῶν*.

ⁱ Apti condimentorum scitamentis. ^k Apud tuos populares.

^l *τῶν χοιῶν*: millij panicula, & *κοιῶν*, & *κοιῶν* anteriora capitum synciput, caput.

disquirentem Myrtilus occupat, & ait: Cratinus in Dionysalexandro:
Ponticum Tarichium in sportis adueham. Plato in Ioue malè affecto:
Quo igitur habeo hoc fact. Tarelyos ego perdam. Aristophanes in Epulonibus:
A. Non pudebiti hanc tarichum
Abluere omnibus. B. Quot sibi malorum conscius est. Crates in Feris:
Brassica elixanda est: assandi pisces: à taricho verò nos manum abstinere oportet.

Obscuro huic loco nos per paraphrasin lucem attulimus.

Hic tamen masculino genere non magis enuntiatum quis contendat, quam neutro: Verum apud Hermippum in Artopolidibus, priuatim masculini generis formata est hæc dictio,
Et tarichon pinguem; tum etiam,
Receus tarichus, aspectu Aegyptius, Tarelyos diminutive significatu dixit Aristophanes in Pace:

Mercator quod rus ferat, probum aliquod tarichion. Cephisodorus in Sue:
Caruncula miscella quadam, aut tarichion. Pherecrates in Transfugis:
Olearium gutturum expectat uxor,
Quæ nostrum singulis elixat lenticulam,
Et paululum assat nigri tarichij. Epicharmus genere masculino dixit τῶν τῶν:

Erasmus virgo adagio, y Citatur ex Clearcho, supra pag. 88.

itemq; sic Herodotus libro nono. Tarichi super igne positi saliebant, & palpitabant. Masculino quoq; genere prouerbis ea vox inferitur: Assus tarichus, statim ac ignem viderit. ac rursum; Origanum amat tarichus putris. Ea tarichus nunquam patietur quibus dignus est: Neutro genere sic Attici dicunt, vt τῶν τῶν genitius casus sit. Chionides in Mendicis:

Tarelyos non Tarelyos.

Qui boni, tarelyos aut mandetur quidpiam? datius autem τῶν, vt ἴσθαι: quo casu hoc dictum est: ἐπὶ τῶν τῶν, id est, ob salsamentum igitur hoc plangendum pectus. Menander in Vertentibus:

ἐπὶ τῶν τῶν, id est, in salsamentum salem iniice, cum occasio sese offeret. At cum ea vox masculini generis est, secundus inflexionis casus non habet. Tantum verò Atheniensium in salsamentis cõquirendis & commendandis studium fuit, vt, quod Alexis inquit in Epidauro, Chærephili salsamentarii filios ciuitate donauerint, Poëtæ verba sunt:

Chærephili gnatos, Athenienses ideo cines,
Quod salsamentum pater aduexisset; illos Timocles
Conspicatus, scombrus esse duos,
Vel Satyros dixit. Meminit & ipsorum Hyperides orator. Euthyni verò salsamentarii Antiphanes in Nouacula, his verbis:

Ob summam græi deformitatem, & curam exilitatem. Qui salsamentorum frusta & pulpamentis vendit.

Cum ad Temachopolam veneris, expecta me:
Eum aio, à quo salsamentum auferre soleo: quod si forte
Nondum adsit Euthynus, illic confabulator
Quod ex usu tibi sit quidpiam, & dum hominem operieris
Nihil proficendi inbeo. Phidippi, qui & salsamentarius fuit, meminit Alexis in Hippilco, & in Soracis.

Nihil tibi salsamenti diuidi. Equuleo, & ceteris, vas quo recõditur histricionum supellex.

Phidippus alius quispiam, externus homo, salsamentum aduexit. Nos itaque salsamento cum vesceremur, & multi potionem appetent, manibus protensis Daphnus inquit, Heraclides Tarentinus, ò amici viri, in libro cuius titulus est Conuiuium, antea quàm bibamus mediocrem cibum sumendum esse inquit, ac præcipue illum tum apponendum, qui familiaris sit & consuetus: Etenim quibus rarius & ex interuallis utimur edulia, ab ea vini portione quæ stomacho infidet, corrumpi, eaq; de causa morderi ventriculum. Arbitrantur verò quidam ea ipsa ventriculo nocere, oleum inquam & salsamentorum genera, mordaci quadam facultate prædita: prodesse verò cibaria glutinosa & adstringentia, nescij plæraq; egestionis irritantia ventriculo conducere, cuiusmodi est quod Sifaron vocant, memoratum ab Epicharmo in Agroftino, & in Terra ac mari. Eiusmodi cibos Diocles recenset libro primo De tuenda valetudine, asparagum, candidam betam, (nam nigra excretionem cohibet,) conchas, solenas, musculos marinos, chamas, pectines, salsamenta adulta,

Aut ventriculo, aut eius ori.

Qua aluum pellunt.

Ante vini potum: quæ aluum morantur.

adultæ, minimè virosa, & boni succi pisces. Salubre verò est ante potionem sumere Phyllida, betam, atque etiam salsamentum, nec, cum vrget ciborum appetentia, iis affatim sese, quæ multum nutriunt, explere. Principio sane vitari debet largior potus. Humorem enim qui copiosior est, natura vix tolerat. Macedones, vt inquit Ehippus Olynthius libro de exequiis Hephæstionis & Alexandri, modestè bibere non didicerunt, sed statim vel in ipsis propinationibus vini plurimum hauriunt: quamobrem nondum remoris primis mensis iam ebrii nullam percipere voluptatem ex cibis possunt. Diphilus Siphnius inquit, salsamenta, siue marinis è piscibus fiant, siue è fluuiatilibus, siue è palustribus, parum nutrire, exiguum succum præbere, ætuosa esse, ventriculum iurare, aluum ducere, appetentiam irritare. Ex salsamentis quæ pingui carent, optima sunt Cybia, Oræa, & reliqua his similia genera: ex pinguibus verò Auchenia, & Clidia. Verusta meliora sunt, & acriora, præsertim è Byzantio. Auchenion fit ex maiore Pelamyde, ac recentius, Cybio gustu non abfimile est. Oræon fit ex eodem piscis genere: Sarda magnitudine Coliæ par est. Scomber leuiter cecititerq; à ventriculo secedit: Colias glutinosior, acriori quodam Scyllæ gustu, mordacior, peiore succum gignit, multum alit. Præstantior Amyclanus, ac ex Hispania, quem Sexitanum vocant, vt cui tenuior & dulcior caro sit. Strabo libro tertio Geographicorum scribit ad Herculis insulas, prope Carthaginam, nouam urbem esse Sexitapiam, à qua salsamenta cognominantur, aliamq; Scombrariam à Scombris dictam quos illi capiunt, è quibus Garum fit excellentissimum. Salsamentorum, quæ Melandryas vocant, Epicharmus in Vlyssæ transfuga sic meminit:

Ex herbarum filijs concisis & collis ferculam: motum.

Eadè fermè aducuntur ex lecto pag. 88.

Que sunt ex partibus ceruici & clauiculis vicini.

Tritone, vel Apollonio, quem & Synodontidem nominant.

Pelamys oblonga, sed in eo genere minima.

Colias, inquit Plinius, siue Varius, siue Sexitanus, lacertorū amulus.

Ex hoc & concisa Pelamyde Mæstis Cybius fit, Pelamys hoc nomen habet cum è mari in vitum reuertitur.

Cordyla verò pusilla Pelamys est, cum post x. dies è Poto in mare exit.

Sic emend indus ille locus. Thynni è mari subeuntes in Ponto pariunt. Fætus primus Cordyla est: post annum Pelamys: qua iam oblongiuscula, Sarda dicitur: maior Triton: maxima, Apolelus, siue Synodontis. Post illam etatem, veri Thynni sunt. Hi grandiores, Orcyni dicuntur: vasi verò, Ceti, communi appellatione ingentium piscium.

Orcynus, vel Cetacen.

Nam quæ à ventriculo coquantur, secantur, & minutatim diuiduntur, ac franguntur. Nota est medicis illorum opinio, qui cibos atritum coqui censebant.

Verum id esse vti cogitatum. Maria namque citius salsuginem aluit quàm aqua dulcis.

Plinius, Necrosis principis inuentum est, decoquere aquam, vitroq; damissam in niues refrigerare. Ita voluptas frigoris contingit sine vitis niuis: omnes vitæ decoctam vitiorè esse conuenit, item calidè magis refrigerari, subtilissimo inuenio, &c.

Aduectitium frustum salsamenti fuit, Melandryi vicumq; simile. Melandryas salsamenti genus est, ex maximis Thynnibus paratum, vt Pamphilus docet libro De nominibus. Eius frusta pinguiora sunt. Omotarichon, ait Diphilus, quidam uyrma, id est, Cetaceum nominant, ventriculo graue, concoctu difficile, viscidum. Coracinus fluuiatilis, quem quidam, vt accolæ Nili, Pelten vocant, Alexandrini verò peculiari vocabulo Heminiron nuncupant, subpinguis est, ac succi minime prani, carnosus, multum alit, facile coquitur, & digeritur, omnibus numeris Myllo præstantior. Piscium quidem aliorum, & eorum qui sale asseruantur, oua omnia ægrè coquantur, & corrumpuntur, magis tamen pinguiorum, & ingentium, quoniam duriora permanent, & indiuisa. Sunt autem illa quidem ori suauiora, cum sale reposita, deinde assata. Salsamentum quoduis abluendum, quoad inodora & dulcis aqua effluat. Aqua marina salsamentum elixum dulcius redditur, suauis est salsamentum dum igne calet. Mæstheus Atheniensis libro De eduliis, succos eorum quæ comedimus, dulces & salios omnes aluum subducere tradit, acidos & acres vrinam ciere, amaros lotium magis elicere, quosdam tamen. aluum mouere: acerbos verò excretiones sistere. Xenophon venustissimus, in opere cuius titulus est Hieron, siue Tyrannicus, hæc cibaria vituperans, inquit, Cur, Hieron, multa hæc artificia excogitasti, quæ tyrannis apponuntur, acida, acria, acerba, & his cognata. Valde quidem, quod ait Simonides, valde, inquam, contra naturam hominum hæc esse mihi videntur. Cæterum, quid putas, è Hieron, inquit, hæc esse cibaria, an potius mollis luxuq; languentis animi cupiditates: quandoquidem, vt probè nosti, qui libenter cibo vescuntur, his fraudibus ac offuciis nihil egent. Hoc habito sermone Cynulcus Decoctam petiit bibendam, oportereq; dixit salsas disceptationes lymphæ dulci eluere. Aduersus eum indignatus Vlpianus, ceruical manu feriens, Quousque tandem, inquit, barbarè loqui non cessabis: aut quando relicto conuiuium hinc facessam, eiusmodi locutionum impatiens: At ille, Quandoquidem Romæ, quæ omnium vrbium princeps ac regina est, vitam dego, in præsens, ò probissime vir, vocabulo pro consuetudine vernaculo vsus sum. Nam apud veteres poëtis atque scriptores tersam Græci sermonis puritatem secutos, inueniuntur Persicæ dictiones ob consuetudinem vsurpatæ, quales sunt Parafangæ, Astari, Schœni, masculini foemininive generis, mensuræ viarum nomina, ad nostram vsque memoriam à multis sic appellata.

Erasm. adag. Marinam audicionem stiuiali sermone abluit. Immutato paululum eo vocabulo Persæ nos vocant Parafang.

Verficuli ex Aristophani Equitibus.

Sophocles, Tauri fons, aqua de Tauro fluio Traezenio. Taurus nunc animal, nunc mons Ciliciae, nunc locus Achiorum, nunc Perineos.

Suis fortunis ita spolios, ut cum etiam detrahatur.

Erasm. adag. Boni pastoris est condere pecus, non deglubere: et proverbio, lucri bonus est odor et re qualibet.

Erasm. adagio, Lingua iuravit. Hic locus citatur ex Hippolyto coromato.

Erasm. adagio, Plures solem orientem adorant: et adag. Saturnia leme.

Apud Pausaniam libr. 2. Concedentibus per montes Hermonon de Traezeno, fons se ostendit. Hylci amnis, cui nomen Tauris principio fuit: Sed hac corrupta, ex hoc Athenaei loco restituitur.

Horatius oda 19. Quis aquam temperet ignibus: quamvis de balneo quidam interpretatur. Planus in Militie. Neque ille calidam hic ebibit in prandio. Vide Pollucem lib. 9. Plin. cap. 4. 18. Mercuriale cap. 8. 1. Var. d. A miscendo vino, dum aqua dilui per. Vreolos ministratorios Martialis vocat.

Erasm. adagio, Non inest remedium adversus Sycophtam morsum. Alii legunt, aegri facit. Philo. mei dicitur. Medicus adest optimus mihi dignus: nempe vomitioni provocanda, qua leuantur torminibus affecti.

Pa nem.

pellata. Atticos etiam plerosque noui, quia cum Macedonibus versati sunt, ac permixti, à Macedonicis vocibus, & loquendi proprietate non abhorre. Satius verò mihi fuerit Tauri sanguinè bibere, & illo mortis genere perire, quo Themistocles è medio sublatus est, optabilius, quam in te aliquando incidere. Ego equidem hic Taurinam aquam bibere non dicam. Ea quæ, & qualis sit, tu ignoras. An nescis apud nobilissimos poetas & scriptores esse quæ malè ac ineptè dixerint? Cephisodorus Isocratis oratoris discipulus libro tertio sui operis aduersus Aristotelè, inquit, reperiri posse vnum vel alterum dictum, quæ à summis poetis, atque sophistis, parum rectè sint pronuntiata, veluti apud Archilochum,

Omnes homines esse deglubendos.

Apud Theodorum:

Laudandum quod equum est, verum cuius, iubendum, ut plus equo habere studeat.

Apud Euripidem, cum dixit:

Lingua iurata est.

Apud Sophoclem in Æthiopicibus:

Ad gratiam tibi ista dico, nec te volo cogere,

Verum, quod facere solent viri sapientes,

Iusta laudato, sectator verò lucrum.

Idem alibi dixit,

Mali nihil esse quod cum lucro iunctum sit.

Apud Homerum: insidiatam fuisse Iunonem Ioui: Martem stupratorem & adulterum fuisse: quæ crimina illis omnes exprobrant. Ego igitur, si quid peccaui, ò bellissimorum nominum & verborum aucupator, ne stomacheris. Nam, quod ait Timotheus Milesius poeta,

Prisca non cano: præstantiora quidem noua.

Iuppiter qui iuuenis est, regnat: olim Saturnus imperabat.

Valeant itaq; & fa-

cessant vetera. Antiphanes in Alcestide:

Quæ noua sunt

Boni consulit, ut cui sit cognitum

Nouum quoddam inceptum, quamuis audacius

Antiquis nimio multis esse utilius.

Veteribus ignotam non fuisse quam sic

vocamus aquam, ne iterum succenseas decoctam si rursus dixerò, monstrabo. Quod enim Pherocrates ait in Falso Hercule:

Ex illustribus quisquam viris si quid dixerit,

Et ego contradicam, ideo ne sis anxius,

Verum, tibi si videatur, aduerte mentem, rem omnem aperte edisseram.

At ne

mihi, quæso, inuideas, Vlpianus inquit; aquæ Taurinæ explicationem, ut qualis ea sit intelligam. Has enim voces ego sitio. Tum Cynulcus, Tibi amoris & benevolentia nomine præbibo, inquit: quandoquidem cepit sermonum te fisis, & ex Alexidis Pythagorizusa sumpisti,

Aqua decocta cyathum, quam si bibisses

Crudam, grauis fuit & laboriosa futura.

Taurinam aquam Sophocles dixit

in * à Tauro fluio prope Traezena labete, iuxta quam fons Hyoëstla dictus manat. Porro aquæ perquam frigida vsum in propinationibus veteres non ignorarunt: verum ea de re tacere constitui, nisi me docueris in epulis an veteres calidam aquam biberint. Nam si crateres ex eo quod facere solent casu vocati sunt, & ij vino commixto plenè adstabant, feruentem potum illi conuiuis non exhibuerunt, lebetum more igni subiecto ebullientem. In vsu fuisse calidam aquam præcis, liquet ex Eupolide in Populis:

Athenum calfacere nobis aliquem, & aquam

Tube decoquere, visceribus ut auxiliemur.

Antiphanes in Omphale:

Aquam in olla mihi qui coquat neminem aspiciere sustinebo:

Non enim malè valeo, & dii faxint ne valeam: verum

Si tormina circa ventrem & umbilicum cruciantur,

Adest à Phertato mihi drachma emptus annulus.

Idem in Aliptria, hoc enim

titulo & eius poetæ & Alexidis fabula circumfertur:

Celebris officina vobis si faciunda est,

Gratam primum Cerecem dispertite, deinde maximam

Arytenam

Arytenam in medio vestrum statuite, demersam in aquæ feruentis lebetem.

Ego, adepol, quæ libera sum, aquam frigidam nunquam biberim.

Plato libro

primo De Republica, Cupiditatem in animo veluti quandam sitim esse tradit. Ac sitim quidem potionis vel calidæ, vel frigida, esse appetentiam, & vel multi, vel pauci cuiusvis potus. Itaque adiuncta siti caliditas si fuerit, frigidi potus desiderium inuehit: si frigiditas, calidi. Si quis verò ob præsentis humoris copiam multam sitit, potionem largiorem is cupiet: si paucus humor adest, exiguam poscet. Sitis autem profus est appetitus natura insitus potionis, ut fames cibi. Semus Deilius libro secundo Nestadis, scribit in Cimolo insula, per ætatem frigidarias specus effodi, in quibus aquæ tepentis æstu plena dolia reponant, illam post inde haurientes niue ipsa non minus frigidam. Tepentem aquam μετάνεσας Athenienses vocant, ut Sophilus in Androcle. Alexis in Loeris:

Ancille affundebant,

Alteram quidem calidam aquam, alteram μετάνεσας,

Philemon in Corinthia:

Amphis in Balneo:

Alta voce iussit

Aquam sibi calidam afferri: alius μετάνεσας.

His quædam accumulaturò Cynico, Pontianus inquit, Veteribus, amicissimi viri, non ignotus fuit aquæ valde frigida potus. Alexis itaque in Parafiso ait,

Etenim volo

Aquam te gustare: cum puteo mihi res est

Qui frigidiorum introrsum penitus abstruxit.

Hermippus in Cercopibus

putealem aquam sic nominat.

Alexis in Mandragorizomene illos bibisse niuem sic ait:

An non supra modum hominum stirps curiosa est?

Vix plurimis utatur rebus diuersissimis?

Alienos diligimus, gentiles & cognatos negligimus.

Cum nulle facultates sunt, diuites nos esse credimus: vicinis

Si munificam gratiam conferimus, præparè & malignè id fit.

Quod ad cibum spectat quotidianum, eam rursus

Malam optamus quæ candida fuit,

Et eo ipso die nigrum ius machinamur:

Speciosum colorem indelebili nos alio tingimus,

Bibendam niuem nos preparamus:

Aqua verò nisi calida sit, seruos obiurgamus.

Vinum subacescens ne pitissimus quidem,

Abyrtacarum tamen studio & voluptate insanimus:

Quamobrem, à multis quod dictum est viris sapientibus,

Non nasci quidem semper optimum est,

Natis verò, abire vitæ quàm citissimè.

Dexicrates in fabula cuius titulus est,

A seipsis errantes, inquit:

Quid si ebrius sum, & niuem bibo,

Ac præstantissimum unguentum quo facies limatur mihi

Aegyptus conficit.

Euthycles in Prodigis, seu Epistola:

Primum is rescivit venalis an esset nix,

Primum illum comesse sanuum necessum est.

Eleganti quoque Xenophonti nota

fuit in suis Commentariis niuis potio. Chares Mitylenæus in suis de Alexandro historiis qua industria nix conseruari debeat, exposuit, quo loco Petræ vrbis Indorum obsidionem enarrat. Scribit enim Alexandri iussu fossas triginta, parum inter se distantes, excavatas fuisse, easq; niue impletas superiniectis quercus ramis, ac niuem longo sic tempore perdurasse. Vinum autem ut gelidius biberent veteres olim refrigerasse, Strattis docet in Ppsychastis:

Vinum bibere

Calidum nunquam is volet: sed multo magis contra

Instrumentum coqui narium, quo ex abno hauritur calens aqua.

De insula: Vide prolixè de tota hac re tractantem Mercurialem cap. 8. 1. Var.

Veluti calido & frigido temperata. Desunt huius poeta versus.

Vasis & veteratoribus. Iunius adagio, Cercopi. Desunt & hinc poeta versus.

Erasm. adagio, Grata nouitas. V. de Adnotationes.

Abyrtace condimentum barbaricum è porro, nasturtio, acinis punici mali, & id genus alijs. Placet in Abyrtace subactis sapor, quem in vino profus auesamus.

Refrigerantibus.

En

Lyfippus in Bacchis:

In puteo refrigeratum, aut dilatum niue.
A. Hermon, quidnam istud est? quo modo habemus?
B. Quid aliud quam quod se pater in puteum superne
Vt estate vinum, videtur deturbasse?

Diphilus in Mnematio P:

p Exiguu monu- mento.

q Euphrate, vel Nilo. r Hydrys. Erasm. adagio, Hydria pro fribus.

s uduer? λακ- ναις: λάκκα, ci- sternasiffa qua cae lesia aqua colligi- tur: lama: vulgo Maro. t Muliere animo deficta.

u Vel, Muliebris exorcita, vel, Mu- liebris ductu, exim- perio. Erasm. adag. Mulier imperator, mulier miles.

x Quod iusculo delectaretur, e sal- famensis parato. Quid legunt? u- mota? xos.

y Alij, uicodai- xos: gulosus: catillo: liguritor: qui mado- rem culinae lingit. Inuenatli, Te py- tar ille sine capium midore culinae. Ian, adag. Sartaginum pernicies. z Baccie.

a Obsonioru hol- luo.

b Catillo.

c Liguritionem, ex catillationem: cupediariam vora- citatem.

d Trulla.

Protagorides libro secundo Co- micarum historiarum, quo loco regis Antiochi navigationem secundo flumine describit, nonnihil attigit aquae refrigerandae artificium his verbis: Interdiu aquam in solantes, & sub noctem quod crassissimum erat colo secerentes, reliquum vrnis f

Aqua e cisterna: habere tu a me hanc potes. & rursum: E cisterna fortassis aqua perijt. id est, aquae e cisterna, vt lo- qui nos solemus, Apollodorus quoque Gelous sic meminit y' a' πολυωσση f:

Atimo suspensio ac conturbato situle qua in cisterna fuit, Et eius que in puteo, funes exolutos Vt accommodati essent, perferi. Haec Myrtilus dum audit, Quoniam ego sum, o amici, φιλῶτατοι, id est, saluamentorum audis, quod Simonides ait, niuem bibere cupio. Tum Vlpianus, φιλῶτατοι, inquit, apud Antiphanem extat in Om- phale, his verbis:

Nequaquam Philotrichos sum, o virgo. Alexi in Gynaecofratia y, Zomo- tarichon in his quendam appellauit:

Cilicicus hic Hippocles, Zomotarichos x histrio. Quod vero dudum citasti e Si- monide, id quid sit nescio. Quia tibi curae historia non est, o ventrose, Myrtilus in- quit: Cnifolæchos y enim quispiam es, vel, vt inquit Afius Samius poeta, priscus ille Cnifolæchos. Callistratus libro septimo Miscellaneorum scribit Simonidem poë- tam, quo tempore vehemens æstus est, apud quendam epulantem iis qui a poculis erant niuem cæteris, dum biberent, miscentibus, sibi vero minime, hoc epigramma ex impræmeditato recitasse:

Hæc olympi latera niue circumtexit Celer e Thracia irruens Boreas: Qui hyemali penula minime vestitorum animum percellit: verum missa est

In Pieriam salua regionem z manibus compressa: Quandam eius portionem mihi affundito quispiam: non enim par est Amico homini calidum porrigere quod initio bibat. Cynulcus igitur cum bibisset, percontatus est rursum Vlpianus, apud quem extet vox Cnifolæchos, & quanam forent de Cnifolæcho Afij carmina. Afij versus, inquit Myrtilus, hi sunt:

Clandus, notis compunctus ac inustus, vetulus, mendico par. Accessit Cnifolæchos, cum Melen uxorem duxit. Imvocatus iusculum sorpsit, ac in adstantium medio Tanquam heros constitit, tuto emergens. Cnifolæchos apud Sophillum in Phylarcho sic legitur:

Opsophagus a es, e Cnifolæchos b. Idem in fabula, cui titulus est Concur- rentes, Cnifolæchiam f sic dixit, Leno quidem præ Cnifolæchia Botellum sanguine factum ipsi parare Hunc me iussit. Cnifolæchi meminit etiam Antiphanes in Bombyllo. Quod vero inter epulas vinum dulce olim biberint, palam est ex Alexide in Dropide:

Ingressum est scortum dulce vinum ferens In argenteo quodam drachmarum quinque poculo, Conspectu elegantissimo, quod nec tryblum d fuit, Nec phiala, sed utriusq; forma ac modi particeps. Allata est post hæc pla- centa,

centa, ex lacte, sesamo, ac melle subacta, quam Romani libum nominant. Tum Cy- nulcus ait: Saria nunc te, Vlpiane, Chebrodlapso patrio tuo, quod, per Cererem, nomen, apud nullum ex antiquis scriptum est, nisi forte apud eos qui Phœnicia: res memoria commendarunt, Souniathonem inquam, & Moschum ciues tuos. At Vlpianus, Mihi quidem, o canina musca f, mellitarum fati placentiarum est, alicam ve- ro comesse volupe mihi fuerit, cui Ostracidum siue Coccalorum f abunde sit admi- xtum. Vos igitur afferre, mihiq; dare mystilenum, id est cochlear: μύσση enim di- cere mihi religio est, quia nostrorum maiorum nullus voce vsus illa fuerit. Obliuio- sus, admirande vir, profecto es, inquit Æmilianus. Nicandrum Colophonium he- xametrorum versusum poëtam nonne semper es cum admiratione veneratus, vt stu- diosum antiquitatis, multaq; doctriq; Ab eo Peperium b dictum fuisse nonne mo- do referbas: atqui libro primo Georgicorum alicæ vsum declarans mystron nomi- nat his verbis:

At cum vel hado recenter ingulato, vel agno, Vel etiam gallina, tibi cibus instruitur, Chondrum tritum in vase cauo sternito, Admixtoq; oleo fragrante pinlito, Addito iusculo quod feruens ac fremens hauseris: tum operculo Imposito exhalare ne permittit: sic crimmon Ne transpiret excoctum i: vehementer intumescit.

Sensim vero tepidum mystris tu canis in cibo sumito. His videlicet, o in primis admirande, Nicander vsum alicæ ordeiq; decorticati proponit, ac describit, hædi, agnive, aut gallinæ iusculum affundi iubens. Alicam ergo, inquit, tunde in morta- rio, oleoq; mixto, subige quam diu coquitur: efferuescens iusculum sic præparata crebrius cochleari k commisceto, nihil præterea super affundens, sed ipsius subla- ram partem quandam hauriens, & agitans, ne quod pinguius est feruore ollam su- peret, ac foras effluit. Quapropter ait: cohibe quod immodicè feruet, operculo ad- moto: sic enim crimmon coërcitum, ac tanquam suffocatum intumescit: tandem vero leuiter id tepidum cauis mystris in osingere. Quinetiam Hippolochus Mace- do in sua ad Lynceum epistola, qua cœnam Macedonicam quandam exponit, sum- ptu qualis alias omnes vbiuis apparatus superantem, memorat conuiuii singulis da- ta fuisse aurea mystra. Quandoquidem verò id affectas, vt antiquitatem esse tibi gratam omnes putent, o amicissime, & ipse nihil ais te loqui, quod dictione Articum non sit, quidnam illud est quod Nicophon priscæ comœdiæ poëta dixit y' χερσὶν ἄ- σορσι l. Hunc enim comperio z μύσση meminisse, cum ait,

Membradum venditoribus, vini meri, caricarum, coriorum, polenta, mystrorum, vin- quentorum, librorum, cribrorum, sagenarum, seminum. Alii quælo μύσση πάλαι esse possunt, quam qui μύσση vendunt, id est cochlearia. Ex his igitur, o belle Syratice m, mystri vsum edoctus, alicæ te ingurgita, ne te dicas ἀκινυ μ εἶναι, id est, im- becillum esse, & ἀλυοδραυῶν, id est, languentem spiritum vix trahere. Miror autem te non interrogasse vnde alicæ hæc sit, an Megarica, an Thessalica, quæ Myrtilo pa- tria est. Tum Vlpianus, Comesse, inquit, desinam, si me docueris, apud quem lega- tur hæc vox Chondros. Tum Æmilianus, Hoc tibi non inuidebo, ait. Cum enim cernam splendidissimum cœnæ apparatus, te Chondro satiatum volo instar galli ferocientem irritari, ac nos docere cibariorum, quibus nobis posthac vescèdum est, vim ac facultatē. Indignatus ad hæc Vlpianus, vndenam hæc alicæ sit, iam à te peto, inquit: non enim facere possum quin semper ab his sophistis tardius eruditus quæ- ram aliquid. Atqui de hac re ego rationem tibi reddam, inquit Æmilianus, agamq; prius de chondro, citatis his Antiphanis verbis ex Antea:

A. In sportis quidnam est o lepidissimum o caput? B. In tribus quidem, Chondros Megaricus bonus: Nam probum esse Thessalicum negant. E phœnicia semidalis est, iam diu Expetita. Eadem fabula nomine Alexidis publicata est, ab illa valde pa- rum

e Libr. 4. Nicom- morerix Cyno- mya vocatur. Era- smus adag. Muscæ: e adag. Improbri- tas muscæ. Vide su- pra pag. 4. f Nucis pinæ nu- cleorū. Natalis vel ἀσπιδος οὐα ex- posit, vel præter- eu legit. e z uay, e cuorum. g Pro Peperi, Pi- per.

h Πύσσα: ad ver- bum suffoca. i Quædam ad ver- bum assum, tostum. Crimmon, quæ cras- sor farina est triti- ci, αlyæ, z ee, pro chondro, id est ali- cæ, poëta dixit. k z ij Cypriolus. Culinarium id est instrumentum, ne- pe cochlear, instar cribri peritium, quo iusculi ssuma exi- mitur: vulgo, vne Escumoire.

l Manuarius opi- scibus.

m Εἰρωνικῶς. Sy- re natione: Attice Ἰνδύσι, e elucutio- ne.

n Homericæ vo- cabula. Alicæ ve- creari confirmariq; viues corporis, a- pud medicos indu- bitatum est.

o Ad verbum, o amicissime.

rum distans. Idem Alexis in Improbis: Chondrus adest Theffalicus multus. Aristophanes in Epulonibus, sic chondrum dixit, non Alicam, sed Sorbitionem ex ea paratam:

Vel chondro decocto

Muscum iniectam sorbendam dedit postea.

p Vel homine perditio, id est de patione vel a morbo conualesce, et recreato, id est de patione scriptura nominis diuersa. Ex hac comedia versus luminis citat adagio, ταλις γαρ λωσος. q Aequilibrium.

v Ad id enarrandum nos accingamus.

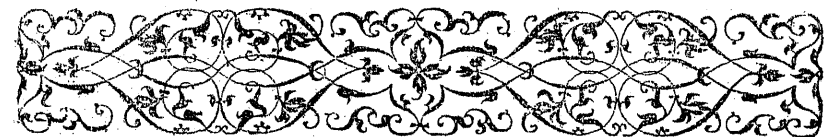
Quamuis testimonium eius memoria non teneo, meminit & Semidalidis Strattis in Anthroporrhaisicis, & Alexis in Ilostasio: Casum vero genituum, [Semidalidis,] Strattis in eadem fabula sic dixit:

Geminorum autem nepotum Semidalidis. Ed'εραται, id est, cibaria, sic Antiphanes dixit in Geminis:

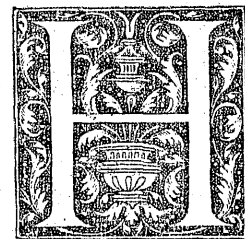
Ed'εραται, id est, cibarijs multis ac lautis contigit frui:

Ter fortassis, aut quater, alijs propinantibus, bibi:

Cibo vorato, quantum tres edant vel quatuor elephant, lasciuicbam. Finiendus hic iam liber. Catastrophe ac vltima pars est de cibarijs sermo. Sequentem enim deinceps cœnæ descriptionem ab illis auspicabimur, non prius tamen, Athenæ, quàm nobis Hippolochi Macedonicum conuiuium exponas. Enimvero tibi, si hoc gratum est, ô Timocrates, inquit Athenæus, iam aggrediamur.

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTARVM LIBER QVARTVS.

a Ad verbum, si milia mōtū et propinatio Lyncei, An recte, videant perspicaces.

b Eius mentio supra fit pag. 76. Argutum illius iudicium contra Bochoridis sententiam vide apud Plutarchum in vita Demetrii.

c Vestes Veneris dies.

d ελασθη, ελασθη, aurum capitis ornamentum, aurea lamina ductilis, qua mulierū caput redimitur.

HIPPOLOCHVS Macedo, Eresij Theophrasti discipulus, ô amice Timocrates, qui Samiorum Lyncei & Duridis arte vixit, vt licet ex epistolis eius cognoscere, cum Lynceo pactus est, si quando sumptuosæ cœnæ interesset, apparatus eius ipsi se declaraturum, idemq; vicissim Lynceus facturum se promisit. Vtriusque etiamnum seruatur conuiales epistolæ, Lynceo quidem cœnam Lamix Atheniensis b tibicinæ, quæ exceptus est Demetrius rex, cognomine Poliorcetes, enarrante, (fuit autem eius amica Lamix) Hippolochi vero nuptiæ Carani Macedonis epulum describente. Alias quoque Lyncei nos epistolas ad eundem Hippolochum datas nacti sumus, quibus Antigoni regis Athenis celebrantis Aphrodisia c cœna explicatur, & Ptolemæi regis item alia. Epistolas ad te propediem has mitteremus. Verum quia Hippolochi rarò inuenitur epistola, quæ illa complectitur, traducendi temporis, oblectandiq; animi gratia, tibi percurrant. Apud Macedonas, inquit, vt tibi iam significauī, nuptiale conuiuium Caranus cum exhiberet, conuocati ad id viginti fuere, quibus statim vt accubuerūt, dono datæ sunt argenteæ phialæ, singulis vna: Antea quoque aurea corolla d priusquam ædes introiret, æstimata quinque aureis, vnusquisque coronatus fuerat. Phialas simul ac ebiberunt, in æneo disco æris Corinthij panem æqualiter latum singulis præbuerunt, gallinas, anates, columbasq; præterea, anseres, & aceruatum dapsilem eiusmodi ferculorum copiam. Ea sumpta cum ipso disco, omnibus qui à tergo

pone

pone stabant, vnusquisque dabat. Circumferebantur & alia multa variâq; cibaria. Post hæc allatus est alter discus argenteus, & super eo magnus panis, anser, lepus, hædus, aliq; panes artificio pistorio elaborati, columbæ, turtures, perdices, & quotquot alia sunt volucrum genera. Illa quoque seruis nos, inquit, tradidimus, expletiq; cibo manus lauimus. Tum coronæ ex omnifariis floribus allatæ sunt multæ, additis vnicique aureis lemniscis, qui tantum penderent, quantum corolla prior. Hic Hippolochus cum interfuerisset Proteam nepotem Proteæ Lacinnæ filij, quæ vt plurimum regem Alexandrum nutrierat, bibacem fuisse, pariterq; auum suum Proteam, Alexandri familiarem, quoniam cunctis præbiberet, continenter hæc scribit: Cum autem iam nos voluptate perfusi minus temperantes essemus, ecce repente intro mittuntur cantores, tibicinæ, & quæ sambucam pulsabant Rhodiæ quædam mulieres, vt arbitror, & tum mihi visum est, nudæ: aiebant tamen quidam tunicis indutas fuisse. Cantus illæ e ac modos exorsæ confestim abierunt: moxq; successerunt aliæ, vnguentaria vascula gestantes, vnaquæque duo, aurea fascia colligata, aureum alterum, alterum argenteum, quæ cotylam caperent. Conuiliuarum singulis ea data sunt: Allata deinde est cœnæ loco opulentiæ, argenteus discus, non parum crassius, circumauratus f, tam amplus vt suam assum g valde magnum contineret, in eo recubantem supino corpore, aluum sursum conuersam ostendentem, & eam lautitiis omnibus refertam. Assi namq; simul inerant turdi, vuluæ, innumeræ ficedulæ, vitelli ouorum affusi, ostrea, peccines: Datus ille porcus est adhuc igne calens conuiliuarum singulis, vna cum ipso disco. Post hæc cum bibissemus, hædum quisque accepit alteri rursus eiusmodi disco impostum, feruenti iure tinctum, cum aureis cochlearibus. Tum Caranus mensuram inter fercula contemplatus angustias, mandat nobis dari corbes ac panaria canistra, eburneis loris atq; ramentis b contexta. Nos eo munere valde læti sponsum cum applausu laudauimus, iis quæ data nobis fuerant exonerati. Rursus nobis allata est tum corona, iterumq; vnguentarium vasculum duplex, aureum, & argenteum, æqualis ponderis cum prioribus. Hic silentibus ac quietis omnibus irrumpunt Chytrorum i Athenis ministri, deinde Ithyphalli k, post Scleropectæ l, ac mulieres quædam præstigiatrices, in caput se prouolentes per erectos pugionum mucrones, & ignem efflantes ore. His spectaculis vt recreati fuimus, inessit denuo meracione ac feruidior compotatio, vino Thasio nobis, Mendæo, Lesbio affuso, & ingenti aurea patera cuique porrecta. Post comotationem vitreus discus diametro m bicubitalis, in repositorio statutus argenteo, assis piscibus omnegenus congestis plenus, appositus est. omnibusq; distributa panaria cista, Cappadocis panis. Horum quædam nos manducauimus: reliqua famulis tradita: lotis deinde manibus rursus aduectæ coronæ cum aureis lemniscis duplo n quam antea pluribus, & alia rursus vnguenti duplex arcula. Hic facta pausa, lecto Proteas exilit, scyphumq; aureum poscit, ac impletum vino Thasio, inspersum aqua pauca ebibit, hoc deinde profatus, Qui plurimum biber maxima voluptate is afficietur. Tum Caranus, quandoquidem primus, inquit, bibisti, munus scyphum primus habe: aliis quicumque bibent, id præmium est etiam futurum. Locuto hæc Carano, extemplo nouem assurrexerunt omnes, poculaq; arripere, alius alium præuertens. Interea misellus quidam cum bibere non posset, flebat sedens, quod scyphum pari cum aliis condicione ac sorte non obtineret. Vacuum ei Caranus poculum largitus est. Post hæc centum hominum cœtus ac chorus ingressus est concinnis modis carmen nuptiale canentium. Secutæ sunt eos saltatrices, aliæ Nereidum, aliæ Nympharum cultu, & ornatu. Procedeat compotatio, & iam inclinante die aduersperascebat o: patefacta est domus quædam, circumcincta candidis velis distincta, quibus replicatis faces clanculum machinis surrectæ apparuerunt, ac laxatis p septis, Cupidines, Dianæ, Pânes, Mercurij, & huiusmodi aliæ imagines, lampadibus argenteis, tanquam facibus prælucentes. Nobis artificium mirantibus apri re vera Erymanthei q cuique circumferebantur in quadratis lancibus auro præcinctis, argenteis iaculis r transfixi. Admirabile profecto id fuit nos temulentia exolutos, tentatosq; grauitate capi

e Quasi tantum cibarius excelsus aut illa spectanda que sequebantur. f Neque quæ aureo circum ambitu. g Erasmi adag. Porcus Troianus. Macrobius libr. 1. Saturni.

h Tanquam vimini quibusdam virgulis.

i Chytri celebre fistula Athenis, à Deucalione instituta, quo Baccho & Mercurio Chthonijs legumina omne genus in ollis cocta offerrebat: pro mortui.

k Ithyphalli vestis veretrum in summo thyro præfixis gestabant. Quis esset illorum ornatus vide lib. 14.

l Scleropectæ, qui tæ xixmæo machinatur, nempe in theatrorū spectaculis tabulata per se surgentia, & in sublimo sacris crescentia, de quibus Martialis: Et crescent media pugnata celsa via. Rogmatu imposti gladiatores, statim ac venerant in conspectu, pugnabant. In istam accendebatur ignes orbis & rotarum effigie, tanquæ theatri tabulas, turres, trabes accensuri, & crematuri, innocuè tamvis vagi, & errantes, vt ait Claudianus, per quoru flammæ illesi hinc illinc Petrusilla corpora emitteret. m Dimetiente per medium linea. Erasmi, adagio, Est diametro.

n Vel duplo quàm aliarum patens: vel duplo maioribus.

o Sublustris nox erat: nocturne tenebra inuibratâ, ad verbum.

p Reductis, deductis, demissis velis, tabulatis: Videtur veris etiam potest, impulsis.

q Erymanthus Arcadia mons, in quo vastam agrorum Herculis viuin cepit, & huiusmodi ad Erymanthem pertulit.

* εγγυαζεις σιβαβιους. σιβαβι, alijs Romanum pilum, alijs Persicum iaculum.

tis, quoties ea spectanda forent quæ adducebantur, sobrios omnes fuisse, rectosq; ut prouerbio iactatur, assurrexille. In beatas pueri sportas omnia congeserunt, quoad tandem extremæ cœnæ tuba signum editum est, ut mos est. Macedonum enim tu consuetudinem non nescis in frequentibus epulis obseruatam. Tum Caranus poculis minoribus comperationem auspicatus, pueros iuber in orbem circumire, ac omnibus miscere. Perquam libenter omnes bibimus, tanquam eo remedio sanantes contractam ex superiore meri potu molestiam. Interea Mandrogenes ridiculus scurra ingressus est, ut fama percrebuit, Strattonis illius Attici nepos. Multum effusimq; risum ille nobis postea quàm excussit, cum muliere saltauit annos iam nata plusquam octoginta. Aduecta tandem sunt postremæ cœnæ mensæ, bellariq; omnibus data in canistris ebore textis, ac omne genus placentæ, Creticæ, vernaculæ tuæ, ò Lyncei, Samiæ, & Atticæ, cum propriis eorum tragematum loculis. Post hæc consurreximus omnes, ac discessimus, ædepol sobrii, & attentis, earum diuitiarum metu, quas asportabamus. Tu verò Athenis, ubi tantum manes, felicem vitam agis, ut qui Theophrasti audias placita, thymum, erucam, in tortos panes comedas, Lenæorum & Chytroorum celebrem pompam & ludos spectes. Nos quidem in Carani cœna sic epulati sumus, ut pro ferculorum portionibus, diuitiis ille nos auxerit. Itaque nunc quærimus, alius venales ædes, alius prædia, alius mancipia. Hæc, amice Timocrates, si expendas, cui cœnarum Græciæ conuiuium hoc propositum æquiparare possis? cum Antiphanes comicus in Oenomaos, seu Pelope, iocans scribat,

^s Erasmi prouerbi, Erasmi.

^r iudicium regis, m. 4.

^y Ciliu vitæ, arido, ut fixia cicadibus, cicadis, et alijs id genus minimi præij.

^x Erasmi prouerbi, Soidos, & ciliano boues.

^y Alludit ad Phœnicem, & obscure Cleonymi notat, ut impostorem.

^x Syderis quod sub noctem conficitur.

^a Pociolorum generatæ, pateram; calycem.

^b Iphicrates maræ Lacedæmoniorum interceptæ, omnesq; copias eorū fugauit: Epaminonda contra Lacedæmonios impetū reuertit.

Et quid verò agant Græci, in mensa præparati.
Assueti rodere, ubi quatuor carnis exigua frustra emeris obolo.
Apud nostros maiores solidus bos assabatur, agnus, ceruus.
Deniq; magno regi, quod monstruosum prorsus est,
Coquus assavit apposuitq; camelum integrum. Aristophanes etiam ipse Barbarorum magnificentiam declarans in Acharnensibus ait:
A. Deinde hospitio nos excepit, & apposuit integros
E ciliano boues. B. Quis unquam vidit
Cilianitas boues? ò mendacem & vaniloquum nebulonem.
A. Atqui, per Ionem, maiorem triplo Cleonymo
Volucrem ille nobis apposuit, cui nomen erat Phœnax. Anaxandrides in Protesilaio irridens conuiuium nuptiarum Iphicratis, cum regis Thraciæ Cotyis filiam in vxorem duxit, ait:
A. Hic mihi iam narra, quàm splendida
Cæna vos accepit. B. nihil in ea simile fuit
Iphicratis cæna quam in Thracia exhibuit. A. Rumor
Quidem est, laute, eleganter, ac munde celebratam illic fuisse,
Forum stratum purpureis tapetibus, Vrba adusq; exortum.
Cænasse viros bubulcos aiunt,
Squallida coma, infinitos numero;
Lebetes aeneos fuisse, cisternis maiores, in quibus lecti possent locari duodecim.
Cotyn ipsum accinctum iusculum tulisse in aureo congio,
Calicesq; prægustantem, ante compotores inebriatum fuisse.
Ipsis Antigenidam tibias inflasse: Argan cecinisse: citharam pulsasse
Acharnensem Cephisodotum: carmina Spartam agri spatiosi
Dominam cantasse: septem portis patentes Thebas
Tunc eo migrasse: dotem verò accepisse duos
Flauorum equorum greges, clypeum aureum,
Phialam lepastam, mihi bibenda gutturum,
Ollam milly, bulborum torquem cubitorum duodecim:
Polypodum becatomben: hæc quidem ita fecisse aiunt
In Thracia Cotyn, Iphicratis nuptijs: his autem maiori
Cum dignitate, ac magnificentia futurum est apud heros meos
Epulum: nulla enim nostra domus indiget omnifarjs bonis,

Myrrha.

Myrrha, Syriacis odoribus, thuris suffitu, maza coloris
Aspectu elegantis, pane, amylo, polypodibus, lactibus,
Thymo, omasis, iusculis, cicercula, eruilia, dolicho, faba:
Beta, thrio, pisco, allio, aphya, scombro, enthyrmatide,
Ordeo decorticato, pulse, melle, casco, chorijs, iritico,
Nucibus, halica. Suppetunt nobis asse Locusta, Loligines,
Thymides: elixa verò Sepia, Murena, Mugiles, Gobij,
Phycides, Rana marina, Perca, Synodontes, Aselli, Raia,
Passeres, Camicula, Cuculli, Clupea, Torpedines, Squatina,
Salsamentorum frusta, Vna, Fauti, Fici, Placentæ, Mala,
Corna, Punica, Serpyllum, Pyra, Cnecus, Olina integra
Ac tusa, Ametes, Porrum, Gerhyum, Cepa, Physte,
Bulbi, Caules, Laser, Acetum, Feniculum, Lenticula,
Tosta Cicada, Nasturtium, Sesamum, Buccina,
Sal, Pinna, Lepades, Mituli, Ostrea, Peccines,
Orcyni, prætereaq; auicularum inenarrabilis copia:
Anates, Columba, Anseres, Passeres, Turdi, Alauda,
Pica, Cygni, Pelecanes, Cincli, Grus frontem
Distendens, hiante podice, discisis lateribus;
Vinum tibi vernum, album, dulce, lene, sumo inueteratum,

^e Siliqua, leguminis generis.
^d Edulium id parabatur ex semidalide, lacte, adipis, sillis, quod antea notauimus.
^f Placentæ generis.

^f vel intestini: vel cibo è lacte ac melle confecto.

^g Fortassis, Crocus. Cnecus enim edendo non est.

^h Placentæ generis. Plinio Pallacina.

^k Maza ex polenta & vino parata, diuturna in scapha, paulatim vino rigata.

^l Auicule tenues, & ex carnes: quibusdam Motacilla.

Lynceus Samius

Atticis cœnis illudens in Centauro ait:
A. Heus tu coque, qui sacrum facit, nobis in cæna conuiuator,
Rhodijs est, ego verò conuina Perimthijs;
Neuter nostrum cœnis Atticis
Obletatur. Peregrinis, ita me dij ament, odiosa est
Attica mensa: ea lancem magnam statim apponit,
Habentem discos quinque paruulos,
Quorum vnus allium continet, alter echinos duos,
Alius thryrmatida dulcem, alius conchas decem,
Alius antacxi paululum: interim verò dum hoc comedo,
Illud alter è medio tollit: interim dum aliud ille mandit,
Hoc ego è conspectu aufero: cum alijs vir optime laborare velim:
At quod hic fieri non potest, ego cupio:
Non enim mihi vel ora decem, vel labra sunt.
Aspicienti varietatem quidem hæc ostentant,
Sed ad placandum ventrem hæc nihil conducunt:
Opplent enim labra, non implent aluum.
Quid ergo faciundum? ostrea tibi multa sunt, lancem mihi
Horum appones, cuius amplitudo magna sit:
Echinos habes, alia ex his paretur laux:
Obolis ego equidem illos octo mercatus sum,
Obsonij tantillum illud mihi solum apponito
Idem omnes ut comedant, non hoc ego, illud alius. Dromeas parasitus, ut refert Hegesander Delphus, cuidam interroganti an cœnæ lautiores essent in vrbe, an in Chalcide, respondit proœmium cœnarum in Chalcide elegantius ac iucundius esse, quàm totum vrbs apparatus: cœna proœmium ac præfationem vocans ostreorum varietatem ac copiam. Diphilus in Animo defecta, coquum inducit quendam hæc loquentem:
A. Quot numero sunt ad cœnam inuitati
Nuptialem hanc, vir optime: vtrum Athenienses
Vniuersi, aut externi mercatores quidam? B. Quid verò
Tua hoc interest, arte qui tantus coquus sis?
A. At in ea princeps iure habetur, ò pater,
Qui prius epulantium palatum ac gulam nouerit,

^m Placentæ generis.
ⁿ Salsamenti generis id est, o Eodem cum illis cibo refecti.

^h Iunius adagio, Proœmium & exordium.

i 2 Veluti

Veluti Rhodios si acciisti, ingressis da
 Confestim magnum Silurum discernendum
 Cum feruesceto iure, vel Lebian^g, quod ferculum
 Multo magis gratum erit, Myrinam^h quam si affundas.
 Lautus ac delicatus illis est Silurifimusⁱ. Sim Byzantios
 Accersis, quacumq; appones multo rigato absinthio,
 Sale multo fac condita ut omnia sint, & allio:
 Nam ob frequentem, quibus abundant, usum piscium
 Pituitosi sunt omnes, ac mucro^j vuidi.
 A. Hospes quidam hac mihi caena excipendus est.
 B. Cuias ille? coquo id plurimum refert:
 Nam insulares hi nihili hospites
 Assueti recentibus ali pisciculis
 Atq; varijs, salsamentis non admodum
 Capiuntur, sed attingunt languide fastidiosum,
 Ac sicut amentorum inquinamenta, & condituras
 Potius laudant. Contra si quis Arcadicus
 E montosis aduenit, salsamentorum^k patinis gaudet
 A mari semotus: Ionicus locuples recessurus domum
 Candaulon^l postulat, & que venerem stimulant cibaria.

Menander in Trophonio:

Veteres cibus vsi
 sunt appetentiam^m irritantibus, ut muria conditis oliuis quas Colymbadasⁿ vocant.

Aristophanes itaque in Senectute ait:
 Heus tu senex, vtra tibi placent, an cadina^o
 Meretrices, an fere adhuc virgines, tanquam muria condita oliua, bene habitae?
 Philemon in Transente, seu Iusculo;
 Piscis tibi visus elixus est: paruolus fuit: audin?^p
 Muriag^q, alba, & supra modum crassa:
 Nec lauces^r piscis olebat, nec condimenta,
 Clamabant omnes, quam suauem muriam paras. Excitanda appetentia gra-
 tia olim Cicadas^s & Cercopas comederunt. Aristophanes in Anagyro:
 Cicada Cercopag^t, tu per deos libenter vesceris,
 Et arundine illas gracili^u venaris. Est autem Cercopa Cicadae & Trygo-
 nio^v animal simile, ut liquet ex Spenippo libro quarto Similium. Epilycus in Co-
 ralisco^w earum meminit. Alexis in Thracone inquit:
 Que verò tua foret
 Numquam vidi Cercopam, vxor,
 Aut picam, aut lusciniam, aut turturem, aut cicadam.

Nicostratus in Ancil-
la puella:

Anteibat prima lanx ex magnis
 Que habeat echinum, omotarichum^x, capparim,
 Thrymmatida, salsamenti frustum, & ex bulbo intritam. Veteres etiam, ut
 audiores cibi forent, vsos rapis fuisse aceto & sinapi conditis, planum facit Nicander
 libro secundo Georgicorum, his verbis:
 Rapi, aduerte animum, genus duplex est, ut & Radicula:
 Oblongum alterum, alterum rotundum in arcibus hortorum conspicitur.
 Rapa collige borea frigidibus iam domita,
 Hyemi grata, famulusq; tum domi otiosus:
 Calente aqua illa madesacta^y reuiuiscunt.
 Abscinde radices raporum, & corticem nondum exucsum
 Illaq; purgata minutim seca, & in solatu
 Exiccata paululum, in seruentem cum demexeris
 Aquam, abrafa muria dura obruito:
 Nonnunquam verò mustum album simul cum aceto metitor,
 Par pari, & in ollis stipata rapa sale tege:

Sapius

g Hepaton.
 h Vinum vnguen
 su conditum. Plin.
 sap. 13. 14.
 i Siluri efus.

k Barygades, in-
 star ouium mucro.
 l Sinegades, stit-
 di, sicut.

m Iunius adagio,
 in ollis venari, ali-
 ter hunc locum in-
 terpretatur.

n Paratur ex eli-
 ca carne, fricato pa-
 ne, casto, pingui su-
 sculo. Citatur hic
 locus lib. 11.

o Tois anagyras
 edendi cupiditate
 redintegrantibus, ad
 epulas exosiatis,
 & ut inquit Flora,
 stomachu in mor-
 sus resistentibus,
 ac peruellentibus.

p Quasi in muria
 natantes, & vri-
 nantes: Natatitices,
 Vripractices.

q Aegon zais, ca-
 quam olea ex ar-
 bore caduca, vigo-
 se, & floccescentes.
 r Cicadas, florido,
 solido, toroso corpo-
 ra habita.

s Patinarum in
 quibus pisces co-
 quantur ingraturum
 odorem, & nidoro-
 sum.

t Cicadas fami-
 nas, mutas, oblon-
 gas, pusillas.

u Que insidentes
 arboribus & canē-
 tes decurrit.

v Fortassis ita Gryl-
 lum vocat, à soni,
 Try, proprietate.

w Adolescentulo,
 h Placenta genus.

x Que corrupta
 & marcida vide-
 hantur, intame-
 sunt, & ad esum
 apta redduntur.

Sapius autem inpersis vna passa acinis, pistillo tritum
 Sinapi mordax semen additur, cui si accedit
 Aceti sax, halitu caput tentabit vel robustissimum.
 Sic condita rapa è muria tu hauries, & cum tempestiuum erit, praebebis cibo indigen-
 tibus.
 Diphilus siue Sofippus in Animo defecta:

k De raporu con-
 ditura & salgano
 huc intelligenda.

A. Adest^l, en tibi, acetum acre.
 B. Quod opinor, fili, laser iam accepimus:
 Cum his optime spissabo & premam omnia.
 Herbarum suauiter olentium addentur cribrata folia, vel ramuli:
 Etenim senum condimenta haec
 Recludunt, quam velocissime sensuum instrumenta,
 Stuporemq; ignauum, & veternum
 Discutiunt, ac libenter cibo ut vescantur, praestant.

Alexis in Tarentinis Athe-
nientes scribit appotos inter epulas saltasse:

A. Hoc enim tibi nunc est
 Pulchris Athenis populare.
 Vniuersi mox saltant, vel si vini tantum
 Odorem sentiant. B. Calamitosum ac miserandum quod refert,
 A. Id projecto verum esse dices, conuiuium si ex improviso adeas:
 Imberbes cum sunt fortassis quandam^m id gratiam
 Habet: at cum praestigiatores Theodotum
 Aut impurum gulosumq; parasitum aspicias
 Lasciue crebro saltantem, & pueriliter gestientem.
 Eum adepol suffigere in cruce peruelim mihi traditum.

Antiphanes etiam

fortassis in Caribusⁿ, ut saltandi mos Atheniensibus fuit, sapientem quendam qui
 inter conandum saltauerat, sic reprehendit:

l Saltare senem,
 apud Romanos bo-
 ni fuit omniu. Vide
 prouerb. Omnia se-
 cunda, saltat senex.

m Alij, Cressen-
 sibus.

Saltantem nonne cernis
 Et manibus gesticulantem Baculum^o, impudentem,
 Qui tamen Heraclitum explanet omnibus:
 Qui Theodecti^p solus artem inuenerit,
 Qui Euripidi sententiarum^q philosophicarum capita conscripserit. His non ab-
 surdum fuerit attere quae ab Eripho Comico dicta sunt in Aolo^r:
 Vetus sane dictum est, nec id prater rem,
 Vinum aiunt senibus, o pater,
 Persuadere ut choreas agant etiam nolentes^s.

Alexis in fabula cuius titulus

est Ilostation^t, ait,
 E symbolis compotauerunt, saltare tantummodo
 Cupientes, ac prater ea nihil: obsoniorum nomina
 Et eduliorum habentes: obsoniorum quidem, Locusta,
 Gobius, Semidalis. Anticam cenam haud inuenuste describit Matron pa-
 rodus: quam ideo vobis non pigebit recitare, inquit Plutarchus, quia rari sunt hi
 versus.

n Cinadum, mal-
 lem, stupidum. Era-
 smus prouerb. Bace-
 lo simili.

o De Theodecte
 Phasile, para &
 filio, illo Platoni,
 Aristotele, Isocra-
 tis, discipulo, vide
 Suidam.

p Quibus scriptor
 ille suas tragedias
 passim exornat.

q Ventorum deo:
 Versuto, Vastro, Ver-
 spelli.

r Erasmi adagio,
 Vinum senem etiā
 nolentē saltare cogit.

s Aequilibrium:
 Aequipondium.

t Iunius adagio,
 Nive candidior, E-
 rasmi prouerb. Al-
 bum panē tibi pin-
 so.

u Suauis, & dol-
 ces.

x Quae Erechthei
 filium Orithyiam
 rapuisse boreas di-
 citur, fittius Ma-
 tron panes albos
 Athenienses fuisse
 inquit.

y Erasmi prouerb.
 Larus hians.

Accesserunt postremo meretrices duae, praestigiatae, Quas agebat Stratocles, tam pedibus celeres quam pennis sunt auis. Alexis in

Concurrentibus coenas Atticas deridens ait:

Ego equidem duos conducere coquos volo,

Quos sapientissimos in urbe posero,

Cena excepturus Thessalum hominem,

Non Attica frugalitate, nec ut cum exactis elegantijs

Ad famem accedamus: verum sigillatim

Vnicuique ipsorum magnifice ut apponatur cibus. Thessalorum¹ profecto dap-

lis mensa est, quod sic inquit Eriphus in Peltato:

Hec quidem nec Corinthus, nec Laeis, o Syre,

Nec lautorum in mensis Thessalorum edulia,

Quorum exors manus hac non fuit.

1 Vide proverbia, Thessalus missus, libr. 14. Thessali Graecorum sumptuosissimi sunt. Vide lib. 12.

2 Castori, et Poluxi.

3 Scholae pricipales orum.

At enim qui Mendicos Chioni attributos scripsit, Athenienses, cum Dioscuris² prandium exhibent in Prytaneo, tradit mensis imponere caseum, phytēn placentam, oliuas caducas, & porrum, ut prisci victus memoriam reficerent. Solon iis qui alebantur in Prytaneo mazam praeberi iubet, diebus vero festis panem adhiberi, Homerum imitatus, qui conuocatis ad Agamemnonem optimatibus pinxi ait polentam. Athenis ut narrant, cum coena duae celebrarentur more non valde antiquo, vna in Lyceo³, altera in Academia, & obsoniorum coquus in Academiam coenae die ollam ad alium quendam usum figlinam portasset, eam fregisse omnes sacris operaturos, quod inhonestus fuisset illius hominis accessus quem abesse procul oportebat: in Lyceo vero flagris caesum fuisse qui falsam carnem falsi piscis loco praeparasset, tanquam scelestum impostorem. Plato libro secundo de Republica suae nouae ciuitatis incolae his epulis conuiuari vult. Sine obsonio, inquit, videris, cibum viri ut capiant, edicere. Vera, inquam, memoras: at oblitus penes sum, ne defutura quidem obsonia, nimirum sale, oliuas, caseum, bulbos, & olera, ut in agris sit, ad iusculum elixa: quia & bellaria ipsis apponentur, ficus, cicer, faba, myrti baccae, Aesculi glans igne tosta, cum modico potu: qua vitam frugalitate cum traduxerint, eius exemplum posteris sint tradituri. De Laconicis conuiuiis deinceps nobis tractandum. Herodotus libro nono historiarum de apparatu Mardonij locutus, iniecta mentione Laconici conuiuij, Xerxem inquit, ex Graecia fugientem regiam omnem suppellectilem Mardonio reliquisse, Pausaniamque illam conspiciaturo auro, argento, & tapetibus variis instructam, iussisse pistores ac coquos eandem sibi parare coenam, quam Mardonio solebant, illisque obsecuris, Pausaniam intuitum stratos aureos, argenteosque lectos, mensas ex argento, magnificumque ac superbum coenae totum apparatus, & omnia quae in mensis prostabant ferula, stupefactum, ministris suis per iocum mandasse Laconicam ut coenam pararent. Morem illos gessisse: Pausaniam vero iam parata, accersitis Graecorum ducibus, ubi conuenerunt, vtriusque coenae apparatus ostendisse, dixisseque, Ego vos, o Graeci homines, ideo conuocavi, Medorum imperatoris amentiam ut indicarem, qui vitam adeo lautam cum agat, nos inuadit tam duriter & miserè victitantes. Narrant & quidam Sybaritam⁴ ciuem Spartam profectum, cum in Phiditiis cognasset, dixisse, non sine causa fortissimos esse omnium viros Lacedaemonios. Quemuis enim, si mens constet, millies potius optaturum mortem, quam rata vilis ac aerummasi victus communionem. Polemon libro de Canathro⁵ Xenophontis, coena, quam Copida Lacones vocant, Cratinum in Plutis meminisse scribit.

4 Idem lib. 12.

5 Xerxes, cuius viciuibus conuocatus: plebeium plebs, o Lycei, sedilia publica, in quibus otiosi ciues quiescunt, & de rebus varijs consulantur. Senum conuenticula.

6 Cipidantur hac e quodam scriptore, sed cuius nomen incertum sit, aut delensum.

A. An vero, quod aiunt, reuera hospitibus haeret

Omnibus qui accedunt, in Copide lautè canare?

B. In Leschis⁶ phytē quidem placenta clauis affixa.

Pendent, quas senes dentibus mordant.

Parabitur his hodie Copis. [Peculiaris⁷ coenae modus est Copis, ut & quam

Æclon nominant.] Copidem coenaturi primum quidem in tentoriis iuxta dei templum erectis, e palea, fronde, gramine stratos lectos tapetibus operiunt, & in iis conuiuas discumbentes epulari iubent, non solum aduentantes e nostra prouincia, sed externos

externos quosuis accedentes. In Copide capras immolant, & aliam praeterea nullo victimam. Carnis cuique sua portio distribuitur, cum exiguo pane, encridi similis, figura rotundiore, ac compressiore, quem Physicillum⁸ nuncupant: Dantur & eorum singulis qui ad illam coenam coeunt, caseus recens⁹, ventris ac omasi frustum, & pro bellariis caricæ, faba, & phaselus recens. Copidem parare licet extra ciuitatem Spartiatarum cuiuscumque collibitum est: in ciuitate vero Tithenidiorum¹⁰ festis diebus, quos pro infantium salute celebrant. Tum enim mares puellulos nutrices in agrum exportant, ad Dianæ templum, quam Corythalliam¹¹ vocant, prope Tiasan fluuium situm, & in ea parte agri ubi Cletæ fanum est, Copidem superiori similem exhibent. Illic vero lactantes porcellos etiam sacrificant, & furnaceos panes in coena praebent. Quod Æclon Lacedaemonij, reliqui Dores¹² δ'αζνον, id est, coenam vocant. Epicharmus itaque in Spe ait:

Vltro quidam ad Æclon si inuitauit,

Tu sponte illuc procurrere.

Eadem & in Periallo idem scripsit. Lacedaemone, ad coenam quam Æclon vocant, Pheidition, quod Atrium publicum fuit, aduentibus Earrhichides panes afferebantur viritum, ac caro, diribitorem prosequente viatore, qui praeconio Æclon promulgaret, eius qui miserat addito nomine. Haec Polemon tradit, cui repugnans Didymus grammaticus, vocatus βιβλιοδότης¹³ a Demetrio Traezenio ob librorum multitudinem quos edidit, sunt enim ter mille ac quingenti, ait, Polycraten in Laconicis prodidisse, in Hyacinthiis Laconas triduo sacrificare¹⁴, & ob luctum, quo interemptum Hyacinthum desent, nec coenantes coronari, nec panem afferre, sed bellaria, & quae huiusmodi sunt, dari, nec vllum de deo hymnum canere, nec eiusmodi quidpiam adhibere quale fit in alijs sacris, sed cum summa modestia coenatos discedere: eo vero die qui trium medius est, ludos variisque spectacula fieri, magno atque nobili hominum concursu, pueris tunicatis ac praecinctis nunc citharam pulsantibus, nunc ad tibiam canentibus, ac plectro¹⁵ cunctas simul fides cursim ferientibus, modis anapesticis, acutoque vocis sono deum laudantibus. Alij equis magnifice ornatis insidentes theatrum percurrunt: eodem accedunt multorum adolescentum coetus, quosdam gentiles versus cantantium, quibus & saltatores admiscuntur priscis quibusdam staticulis ad tibiam & cantionculas tripudiantibus. Virginum autem aliae Canathris¹⁶ rectae, aut sub fornice ligneorum curruum vehuntur, magno sumptu ornatorum: aliae ad certamina publica¹⁷ iunctis curribus pompae specie proferant. Commota gaudio ciuitas vniuersa laetatur iis spectaculis. Eo die multae mactantur hostiae. Familiares omnes ac domesticos feruos coenatum oppidani vocant. A sacris nullus abest. Effusis ad spectacula cunctis per id tempus vacua ciuitas est. Copidis meminit siue Aristophanes, siue Philyllius in Urbibus, & in Coralisco Epilycus his verbis:

Quando Amycleam Copida canabo?

Abaracas famuli multi valde lepidi annuntiant.

Liquidò mazas declarans in Copide apponi solitas. Id enim vox Abaraces significat, non dolores, & animi molestiam, ut Lycophron arbitratur, nec, ut censet Eratosthenes, mazæ προφύραμα¹⁸, panemve, aut iusculum aliquod nimia diligentia conditum. Qualis Copis fuerit aperte declarat Molpis in Republica Lacedaemoniorum his verbis: Exhibent quoque coenas quas Copidas vocant. Earum ferula sunt maza, panis, caro, crudum olus, iusculum, ficus, & pro bellariis lupinus. Caeterum in illis, orthroragoricis¹⁹ non vescantur, sic dictis, quod πρὸς τὸ ἄσπερον πρὸς ἀσπονδον, id est, diluculo veniunt, ut referunt Sæus in libro De republica Lacedaemoniorum, Dioscorides secundo, & Aristocles primo libro operis argumenti eiusdem. Idem Polemon hoc insuper tradit a Lacedaemoniis, quemadmodum & ab omnibus alijs Doricis, coenam Æclon appellari. Sic enim locutum fuisse Alcmanem:

Et ad pistorias molas, & in Synaclys, nempe coenantium congressu. Idem rursum:

Æclon Aleman praeparauit.

Vnde manifestum est illos errare qui Æclon dictum censent vel ciborum portionem quae post coenam restat vnicuique, vel quod in Phiditiis

9 Bullae modo infatum.

10 Xerxes quidem, concisus & admixtu herbi virentis exponunt, qualis paratur apud Eclonios.

11 Nutriciorum celebritate.

12 δ'αζνον, id est, puellulis. Tiasa fluuius est Spartani agri Amyclae euntibus, cui proxima est Phaeina & Cletæ Gratiarum ades. Pausanias.

13 Librorum suorum immemor.

14 Apollini. Pausanias libr. 3. De Hyacintho, & eius sepultura, quae Amyclis fuit sub Apollinis statua, vide eundem.

15 Erasim, adagio, aliud septem aliud plectrum.

16 Viminis carpentis.

17 Virgines, non minus quam mares iuuenes, Lacedaemone olim publicis certaminibus exercebantur.

18 Fermentum antea quam maza paratur, iam subactum.

19 Porcellis.

A is qui in Phiditijs epulantur.

¶ Pseston placenta oleo & melle macerata. Eustathius: alij farina cum oleo cocta, lauri folijs operata.
¶ Amantij quorundam, in subacta farina materia expressio.

¶ Erasim. adagio. Tanquam in Phiditijs.
h Quod in eo triu. ciuitatis mores & instituta narret.

i Conuiuij publici in Phiditijs participes.
k Hunc locu. Canterus emendauit cap. 7. Var. ex antiqua editione Mureti in Xenophonem.

Phiditijs post cenam datur, nimirum panem & carnem. Epæcla namq; illa vocantur, quia velut auctaria destinati Aëcli à Phiditijs^d præbeantur. Inde scilicet ductam vocem puto. Fuit autem Epæcli non vnicus apparatus, vt opinatur Polemon, sed duplex. Quod enim pueris dabant, admodum vile fuit, atque paratum facile, polenta scilicet oleo pinsita, vt ait Nicocles Lacon. Præbebant autem lauri folijs id obuolutum, quod auidè post cenam vorarent, qua de causa Cammatidas lauri folia nuncuparunt, & Plæsta^e ipsa Cammata. Lauri porro folia pro bellarijs apud veteres habitura fuisse sic docet Callias siue Diocles in Cyclopibus:

Lauri folia tu arrodes. Species^f autem ac imagines quas virorum Phiditijs inferunt, ad figuram certorum quorundam animantium effinguntur. Eas largitur Phiditijs vnus ex locupletibus, nonnunquam & plures. Molpis scribit Mattyam etiam vocari Epæcla. De Epæcli Perseus in Republica Lacedæmonioru ita scribit: Opulentos ille statim mulctat pecunia ad Epæclorum sumptum impendenda: (Sunt autem Epæcla post cenam bellaria): inopibus verò arundinem imperat, vel tumultuarium lectum è fronde stratum afferre, vel lauri folia, vt post cenam Epæcla iis obuoluta deglutire possent, quæ videlicet è polenta oleo irrigata sunt. Prorsus autem veluti parua quædam ciuitatis administratio est Epæclorum illa distributio, atque participatio. In ea namque seuerè id obseruant, quem oporteat primo loco secundòve accumbere, aut in sella sedere. Eadem & à Dioscoride commemorantur. At de Cammatis & Cammatidibus ita scribit Nicocles: Omnium lites cum Ephorus audiuit, tum vel absoluit eos, vel damnat, & iis qui causa ceciderunt leuem mulctam indicit Cammata, vel Cammatidas. Sunt autem Cammata, Plæsta: Cammatides verò lauri folia quibus obuoluunt Cammata. De Phiditijs^h cena hæc prædidit Dicæarchus in libro quem Tripoliticumⁱ in scripsit: Primum quidem cæna, inquit, singulis apponitur, nulla cum alio communicatione: deinde mazæ quantum quisq; cupit: vinum singulis quoties bibere animo lubet, vnique appositum: obsonium idem semper omnibus: Suilla caro elixa: interdum aliud nihil præter obsonij paululum, quod quadrantem libræ ad summum pendat, & aliud præterea nihil, excepto harum carniuum iuscule quod sufficit, vt ad conuiuias omnes transmitti possit toto cænae tempore, & si quæ oliua, vel ficus, vel caseus, vel piscis in cænae auctuarium cuiusdam liberalitate ac donatio sit erogatus, aut lepus, aut columba, aut eiusmodi quidpiam. Raptim ac properanter cænatæ postremò hæc afferuntur quæ vocant Epæcla. In Phiditia quisque de suo confert, polentæ ad summum Atticos tres dimidios modios: vini congios vndecim, vel duodecim: ac in super ficum libram quandam, & ad obsonium emendum Aeginetes quosdam obolos decem. Sphærus libro tertio de Laconica republica ita scribit: Afferunt & ipsis Epæcla Phiditijs^j, & multi quidem quæ ipsi venatu^k cepèrint, panem verò etiam diuites & quæ in agris tempestiua sunt, quantum ad eum conuictum satis esse putant, superuacuum existimantes iis plura comparari, & quæ minime conuiuijs apponantur. Molpis verò inquit: Post cænam quidpiam semper à quodam reportant, nonnunquam à pluribus, in illorum ædibus iam promptum & paratum quod Epæclon, siue Mattyam vocant. Nihil autem datur quod emptum sit. Non enim voluptatis gratia, vel in temperantiæ, ventri vt seruiant id accipiunt, sed quod donantium in venationibus virtutem ac diligentiam testetur. Multi ex ipsis qui greges alunt, fetus ouium abundè & liberaliter impertiuntur. Pro Mattya sunt columbi, anseres, turtures, turdi, mērulæ, lepores, agni, hœdi. Coqui verò semper illos qui in medium quidpiam atrule denuntiant, vt eorum in venatu laborem & alacritatem cognoscant omnes, & prolixam in ciues suos munificentiam. Demetrius Scepsius libro primo Troiani apparatus inquit, Carneorum festum apud Lacedæmonios imitamentum esse militaris disciplinæ ac vitæ. Etenim loca esse numero nouem, quæ Vmbraçula vocant, tentorijs nonnihil similia, in quorum singulis nouem cœnent homines, nimirum tribus ex curijs terni delecti, mandato per præconem publico ibi omnia geri, prorogariq; festum illud in nouum diem, Austerum id vitæ genus Lacedæmonios vbi dissoluerunt, in voluptates & luxum dilapsos fuisse. Itaq; Phylarchus libro trigesimoquin-

to historiarum scribit. Vt patrius mos erat, in Phiditia non conueniebant tum Lacedæmonij, & si quando illò concederent, vel pauca cibaria circumgestata gratia plurimum conciliabant: ac rursum: Lecti quidem ipsorum permagni, tanta impensa, & tam egregia varietate elaborati fuerunt, vt vocatis ad cenam hospitibus quidam cubito inniti ceruicalibus cunctarentur, & qui antea toto conuiuij spatio in nudo^l cubili perdurabant, tum in lectis accumbentes, ne semel quidem puluinaribus cubiura fulciebant. Eò verò luxus ipsi processerunt, vt multa poculorum genera spectanda exposuerint, variatis omnigenis ferculis, & ob condituræ scitamenta lautis mensas onerauerint, vnguentisq; peregrinis & inauditis vsi fuerint, tum etiam vini, & bellarijs. Hoc primum incœptum est ab Areo & Acrotato, aulica licentiâ corruptis, qui paulo ante Cleomenem regnauerunt. Eos tamen adeò superarunt priuati quidam Spartæ ciues illo seculo, ac in ea quæ tum fuit reipublicæ administratione, vt Areus & Acrotatos, ex illis qui præcellerant tenuissimos quosuis frugalitate antecelluisse videantur. Cleomenes verò, tametsi iuuenis, rerum cognitione cæteris præstantior, moderatissimus in victu fuit. Tantis enim gubernandis rebus iam præfectus, iis qui dum sacrificaret inuitati fuissent, apertè ostendebat, quæ apud illos pararentur suis esse nihilo deteriora. Idem, cum legati ad eum multi accederent, cum illis nunquam elegantius^m curiosusve est conuiuiatus quàm soleret, nisi quod illis præsentibus lecti quinque sternebantur, ac nunquam plures: cum verò nullus adesset legatus, tres tantum. Apud eum neminem vocator monebat vt primus vel sederet, vel accumberet. Ad lectos conuiuias ducebat qui esset ætatis provecitissimæ, nisi aliquem è vltro aduocaret. Cum fratre vel aliquo ex æqualibus recumbentem sæpe offendebant. Super tripode stabat æneus psycterⁿ, cadus, argentea parua scapha, quæ corylas duas caperet, & cyathus, cum æneo gutto. Potio minime dabatur nisi conuiuijs poscerent. Antè cenam conuiuijs cyathus vnus præbebatur: Sæpius verò cum primum ille annuisset, reliqui tum petebant. Quæ apponebant, in quavis forte obuia mensula afferbantur. Cætera, nec supra modum epulæ abundabant, nec erant iusto pauciores, sed omnibus ita sufficiebant, vt qui aderant conuiuijs nihil deesset. Nec enim, vt in Phiditijs, putabat ille iuscule & carunculis parcè ac simpliciter esse tractandos conuiuias, sumptus vt nullus fiat, neque rursum sic esse profundendum, victus vt mediocritas excedatur, quod illud sit illiberale, hoc superbum. Vinum paulo suauius fundebatur, si quis externus adesset. Post cenam ratabant omnes, ac tum puer adstabat, qui dilutum potum roganti offerret. Eadem temperantia, cænatæ plus duobus cyathis non dabatur, & id quidem si annuissent, vellè se bibere. Nullus super^o cænam aduentabat, qui memoriter audienda quædam recitaret. Perstabat ille cum singulis colloquens, ac omnes compellans, partim audituros, partim dicturos, ita vt omnium congressum tanquam venaretur & captaret, omnesq; viritum percurreret, & appellaret. Antiphanes in fabula, cuius titulus est Archon^p, Laconicas cœnas comico sale perstringens sic ait:

*Lacedæmone si fueris, eius ciuitatis legibus
Obtempera. cænatum perge ad Phiditia.
Nigro iuscule fructu, barbam ale superiore labro.
Eas leges ne contemnit, nec, quæ pulchra sint, alia querito.
In his illorum moribus priscam grauitatem retine.*

De Cretensum Syllitijs^q. Dosiadas libro quarto historiarum Cretensum ad hunc modum scribit. Lyctij^r verò sic ad communes sodalitates cogunt. Contubernaliu quisque ex fructibus prædiorum decimam partem confert in eam sodalitatem, ac in super redditum perceptum ex publicis vectigalibus ciuitatis, quæ ab vrbis præfectis in singulas familias dispersiuntur. Serui autem in singula capita staterem Aeginensem pendunt. In societates ciuitas vniuersa diuiditur. Conuiuium mulier curat, adiunctis tribus vel quatuor è popularibus, qui ministrent, & quorum singulis famuli duo comites sint Xylophori: Calophoros^s illos vocant. In Creta vbique sunt destinata conuiuijs cœnacula duo: alterum *aidosioy*^t nuncupant: alterum in quo dormiunt peregrini & hospites: hoc cœmiterium^v appellant. In domus ea parte vbi epulantur, mensæ duæ

l Nullu stragulu aperto.

m Curiosus conuiuijs.

n Vas argenteum in quo lauabant pocula, & vinum refrigerabant.

o Histria, saltator, auctor Erasim. adagio. Intersecta musica.

p Summus Atheni magistratus.

q Contubernijs, sodalitatibus, communibus ac publicis conuiuijs.
r Lyctos, vrbis Creta.

s Calopes, lignatores.

t Virorum indigenarum conclauis.

v Quod in eo dormiunt hospites.

q Erasmi. sacrifici-
caut.
r Erasmi. proverb.
Canis viciis e Ma-
gdala. Pinlander
esp. 3. lib. 6. V. Etru-
niq.
s Vestime Erasmi
scribit. no esse ma-
rile hoc remedium
aduersus canes no-
cturnos adorientes tra-
ctorem.

t Ceryneum appi-
dulum in finibus
Acolidi. cui vicini
Cerynei nemus A-
pollini sacrum.
v viciis. pag-
ni. comestora.
x Nemini. aliq.
acceptibula.

y Trogus. v-
g. Quidam inter-
pretantur caser Si-
culi frustum rotæ
simile.

z Summus in ma-
gistratus fuit. sic di-
ctus. quod viciis
et dicitur. et
fuit. quod eius ma-
ximâ dignitas es-
set. et autoritas.

a Ochi quide me-
munt Ctesias in
Persicis: verum e-
jus belli quo Aegy-
ptium regem vicis
nullam facit men-
tionem.

b Daphne medio-
crie vicus Antio-
chie proximus. Iuco
fontibus irriguo. A-
pollini sacro nobi-
lis. in quo Antio-
chenfes ac finitimi
quotannis festos co-
nentus agunt. Strabo
lib. 16.

c Galatæ
d Galatam.

Talem Pol sane generosum ac virilem existimant, quod admirabile celebrandamq; laudibus putent edacitatem. Cœnari diis libant^a, manibus illotis, sed frusto panis absterfis. Apomagdalian^r vocant, quod abiturus quisque secum portat. Id autem^s fiebat ob nocturnos, qui in compitis accidere solent, pauores. Posteaquam libatum est, carmen in deorum laudem canitur. Idem cum Heroibus sacrificant, boues multos immolant, ac cum seruis omnes epulantur, nudis pueris cum patribus in ea conuiuiorum celebritate insidentibus saxo, & vnâ cibum capientibus. Theopompus libro quadagesimo sexto Philippicorum scribit Arcadas epulis solennibus heros ac seruos excipere, vnâ mēsam apponere, cibaria in medium omnibus præbere, idem poculum miscere omnibus. Apud Naucratarum, autor est Hermeias libro secundo de Apolline Gryneo^t, eos qui in Prytaneo cœnât Vestæ Prytanidis natali die, Bacchanalibus, & insuper publico ac festo conuentu Apollinis Comæi^v, tunicis candidis vestitos accedere, quas etiamnum Prytanicas vestes appellant, & posteaquam in lectis se composuerint, assurgere in genua, & vnâ cum sacro præcone libantes, patriis consuetisq; precibus diis supplicare: His peractis mensis accubere, ac sumere vnâ quemque vini cotylas^x duas, sacerdotibus Bacchi, & Apollinis Pythij demptis, quorum vtrique duplum vini, & aliorum quæ distribuunt, præbetur. Singulis deinde purum panem apponi, in latitudinem compressum, ac super hoc panem rursus alterum, quem Cribaniten vocant, cum suilla carne, pristana exiguâ disco, aut oleris, quod tum est tempestiuum: ouis duobus, oblongi & teretis casti^y frusto, siccis ficibus, placenta, corona. Præter hæc si quis dum sacris operatur aliquid præparauerit, mulctant eum Timuchi^z: quin nec in Prytaneo pastis edulij quidpiam inferre concedunt. Quæ memorauimus sola comeduntur. Reliquias impertiuntur famulis. Aliis anni totius diebus eorum qui aluntur in Prytaneo vnicuique licet, quoties adhibuit, in Prytaneum ire, ac ibi cœnare, parato apud se domi olere quodam, vel legumine, vel fassamento, vel pisce, vel suillæ carnis paululo, ab eo qui Prytaneo præest vini cotylâ accipientem. Mulieribus Prytaneum adire interdictum est, præterquam soli tibicinæ. Matulam inferre Prytaneo lege vetitum est. Naucratarum si quis nuptiarum gratia conuiuatur, prohibet lex nuptialis oua dari, mellitasq; ac dulcarias placentas. Quænam eius sciendæ ac promulgandæ legis causâ fuerit, æquum est nos abs te doceri, Vlpiane. Lynceus in Ægyptiacis, gentis illius cœnas Persicis anteponebat inquit, Cum Ægyptij aduersus Ochum^a regem Persarum expeditione suscepta victi fuissent, & rex Ægyptius in hostium potestatem venisset, comiter ac benignè captiuum tractans Ochus, ad cœnam inuitauit, splendido apparatu instructam, quem Ægyptius irrisit, tanquam Persa nimis parcè victitante: ac tum, Perspicere, inquit, ô rex, si placet, felicium regum qualis esse victus debeat, coquis olim meis perimite Ægyptiam tibi cœnam parare. Annuit & iussit rex, qui tamen postea delectatus eius cœnæ apparatu, inquit, Malum te malè dij perdant Ægyptie, qui relictis huiusmodi cœnis, frugaliore ac viliores epulas nostras expetieris. Quænam Ægyptiæ cœnæ fuerint declarat Protagorides libro primo De Daphnicis^b ludis his verbis: Tertia cœnarum species est Ægyptiarum, in quibus non admouentur in mensæ, verum patinæ circumferuntur. Phylarchus libro sexto scribit apud Gallos^c assatum mensis panes multos contractos imponi, & ex ahenis carnes, quas nemo tamen gustet, priusquam regem viderit ea quæ admota sunt tetigisse. Idem Phylarchus libro tertio scribit Ariamnem Gallum^d ditissimum, Gallis omnibus promississe futurum anno se toto conuiuatore: idq; præstitisse hac ratione, & diligentia: opportunissimas vias tractuum regionis illius mansionibus diuisit, & obsedit, ac in illis ex arundinibus, palis, & amerina falice tabernacula extruxit, quæ trecentos circiter viros caperent, vel etiam plures, quantum locus permetteret, vt commodè ex oppidis atque vicis concursura multitudo exciperetur: illic ahenâ magna carnibus omnifariis plena statuit, quæ anno prius anteaquam id futurum esset, accitis ex oppidis artificibus, fabricandâ curauerat: quotidie multas hostias immolauit, tauros, fues, oues, aliasq; pecudes: multa vini dolia comparauit, polentæq; iam subactæ plurimum: eaq; rerum copia voluit frui non solum eos qui ex vrbibus & pagis aduentabant,

bant, sed prætereuntes externos homines, quos ei negotio præfecti serui non dimitterent priusquam epularum essent participes. Apparatus cœnarum meminit quoque Xenophon libro septimo Ascensus, describens id quod Seuthes^e exhibuit conuiuium, ad hunc modum: Ingressis ad cœnam ex Thracibus qui tum adfuerunt, nobilissimis, Græciq; exercitus tribunis ac centurionibus, & si qui ab vrbibus legati ad regem missi fuissent, in orbem sedentibus^f allata cœna est, super tripodibus mensis, cuique sua, numero in totum viginti, onustis discissis carnibus, quibus affixi erant magni fermentati panes. Hospitibus, vt mos gentis fuit, curiosius toto cœnæ tempore mensæ instruebantur, Seuthesq; primus id satagebat, vt qui appositos sibi panes in manus sumpserit, & frustulatum ruptos, quibus visum est, proiecerit, idemq; mox de suis carnibus fecerit, id tantum sibi relinquens quod gustare posset. Idem factum est & ab aliis^g quibus admotæ mensæ fuerant. Hic Arcas quidam nomine Arystas^h impendio vorax, neglecta illa proiciendi cibi comitate, arrepto pane trium choenicum^k, carneq; genibus imposita cœnabat. Vini cornua, quæ ministri circumferebant, accipiebant omnes. Arystas, ad eum pocillator cornu gestans cum peruenisset, Xenophontem intuitus nihil cœnantem, Ei porrige, inquit. Otiosus ille est, at ego nondum. Audiuit id Seuthes, ac pocillatorem interrogauit, ecquid dixisset. Elocutus est pocillator, Græcæ nempe linguæ non ignarus, ac mox eo dictorio risus obortus est. Procedebat compositio. Accessit tum quidam Thrax, album equum habens. Sumpto is pleno cornu, Propino tibi, ô Seuthes, inquit, & hunc equum do, quo vectus facile capies quemcumque persequeris; & cum pugna excedes, ab hoste nunquam timebis. Alius præbens, puero, quem introduxerat, Seuthen donauit: Alius indumentis, quibus vxor vestiretur: Timasion quidam similiter propinans, argentea phiala, & tapete libris decem æstimando. Assurgens tum Gnesippus Atheniensis, prisca lege, & ea quidem iustissima sancitum esse dixit, vt quibus suppetere facultates, honoris causâ regem munerarentur, inopibus autem largiatur rex de suo. Quapropter, inquit, ego quoque, velut nuncupatis votis, profiteor afficere te muneribus, atque honorare me velle. Xenophon autè dubius tum nesciebat agendum sibi quid esset. Sedebat ille quidem in proxima regi sella, honoris gratia, & iam Heraclidasⁱ pocillatorem cornu præbere iusserat, pocillatorq; summissis corpore iam offerebat: at tum confidenter & alacriter is exsurrexit, & accepto cornu, Ego tibi, ô Seuthes, inquit, & me ipsum, & hos socios meos trado, amicos posthac fideles futuros, ac illorum neminem inuitum. Adfuit ij, mercedisq; nihil à te poscunt, sed pro te periclitari, & labores quosuis adire vltro cupiunt. Horum opera, si annuat Superi, & prouinciam quæ à patre tibi hæreditaria est, recuperabis, & alias in tuam potestatem rediges, cum equis, virisq; multis ac mulieribus: quam prædam nihil tibi consecrari necesse erit: illam videlicet intercipient isti, & pro donis tibi offerent, atque sistent. Inuitatus Seuthes surgit, ac cum Xenophonte bibit, deinde in eius vestem qui proximus assidebat cornu effudit^m. Posthæc introierunt Cerasuntij, tibii, ac tubis omoboïnisⁿ signum bellicum Thracibus dare soliti, certis numeris tubæ magadis^o sonum imitantes. Posidonius Stoicus in historiis quas nihil alienas ab ea philotophiâ cui sese addixerat, composuit, multas nationum multarum leges ac consuetudines dum recenset, Celtæ, inquit, sceno subtrato libationes^p proponunt super ligneis mensis, à terra parum extantibus. Panis, & is paucus, cibus est: caro multa, elixa in aqua, vel super prunis, aut in verutis assa. Mensæ quidem hæc pura & munda inferuntur, verum leonum modo ambabus manibus artus integros tollunt, morsuq; dilaniant: & si quid ægrius diuellatur, exiguâ id cultello præcidunt, qui vagina tectus, & loculo peculiari conditus in propinquo est. Apponunt in conuiujs pisces, qui fluuios accolunt, & interioris^q exteriorisq; maris littora, eosq; assos cum sale, aceto, & cymino, quod etiam potioni iniiciunt. Oleo non vtuntur, & quia rarum illis, & quia ingratum viderit quod inassuetum est. Conuiuæ plures ad cœnam si conueniant, in orbem confident. In medio præstantissimi sedes est, veluti cœtus principis, eius nimirum qui cæteros vel bellica dexteritate, vel nobilitate generis antecit, vel diuitiis. Assidet huic conuiuator: ac vtrinque deinceps pro dignita-

e Thracia rex,
cuius meminit Ae-
milius Probus in vi-
ta Alcibiadi emen-
data est hæc Xeno-
phontis oratio ex
Græco codice. Quæ
deerat ex eodem
adiecta. Vide lib. 1.
f Amasius, accum-
bentibus, nō roctid.

h Thracia proce-
ribus, et primarijs
viri.

i Apud Xeno-
phontem, Aristus. Vi-
de Leopardi cap.
3. lib. 6. Emend.

k E tribus farine
choenicibus, id est
famijextarijs con-
fectis. Chæniæ tri-
tici, quantum ho-
mini die vno sat
est.

l Seuthes velut pa-
rarius, et internus,
qui anteaquâ
sederent, conuinas,
et Xenophontem
præcipue, hortatus
erat, vt regem mu-
neribus afficerent.

m Sidas adno-
tat in Thracia mo-
rem fuisse, vt in
conuiujs posteaquâ
tantum quisq; bi-
bisset, quantum vel-
let, quod restabat
vini effunderet in
vestem coniuarum,
id quod dicebant
κατασκεδανισμα.

n Quidam, è crua-
do bouis corio fa-
ctis Amasius, è bu-
bulis ostentus: Qui-
dam, asperis quid-
dam, veluti cru-
dam sanantibus,
καὶ τὸ ἀμύμητον
βού.

o μάγειρος, genus
tribus, de qua sub
finem huius libri.
p Quis cœteris
regibus, vel, omnium pri-
mum dijs libat: vel
infirias mortuis sol-
uunt.

q mediterraneis,
et oceani.

tis splendore qua excellunt. Adstant à tergo cœnantibus, qui pendentes clypeos pro armis gestent, hastati verò ex aduerso in orbem sedent, ac vtrique cibum cum dominis capiunt. Qui sunt à poculis, potum ferunt in vasis olla similibus, aut fictilibus, aut argenteis. Ex eadem materia sunt & patinæ, quibus aduehunt cibaria, æneæ tamen aliquibus: nonnullis patinarum loco, canistra lignea, vitilibus contexta. Locupletes vinum bibunt ex Italia peritum, vel Massiliensium regione, & id merum, interdum aquæ paululum affundentes: Dercoma id multi nuncupant. Sorbilla autem paulatim ex eodem poculo, non plus cyatho, frequentius pitissantes. Pocula dextra sinistraque manu puer circumfert. Sic illis ministratur. In dextram conuersa deos ea gens adorat. Idem Posidonius, Laernij^c, qui Bitritis^d pater fuit à Romanis^e profligati, opes cum enarrat, tradit eum popularè gratiam aucupantem, per agros curru vehi solitum, aurumque & argentum in turbas Celtarum innumeras eum prosequentes spargere: quin & septum eundem quadratum stadiorum duodecim aliquando cinxisse, in quo potione sumptuosa & exquisita pleni lacus essent, parataque cibariorum copia, vt complurculis diebus liceret iis quibus placeret, ingredi, fruique illo apparatu, cum assiduis ministrorum officiis. Epularum diem aliquando cum ille constituisset, ac præfinitisset, barbarum quendam Poëtam^f tardius cæteris eo comneantem illi occurrisse, ac canentem, laudes eius, excellentesque virtutes celebrasse, vicem verò suam doluisse, ac desleuisse, quod ferius aduentasset: illum canni delectatum auri sacculum poposcisse, & accurrenti cantori proiecisisse: quo sublato poëtam eius rursus laudes iterantem prædicasse, currus quem ducebat imprefsa terræ vestigia aurum & beneficia procreare mortalibus. Hæc libro vigesimo tertio Posidonius memorat: quinto verò de Parthis cum disserit, Quem ad cœnam, inquit, rex amicum vocat, is mensæ particeps non est: verum humi subsidens, rege in sublimi lecto recumbente, quod ab ipso proicitur, canis instar comest, ac sæpe ob quamuis leuiculam causam, ab ea cœna qua humi pascitur, abreptus, virgis, lorisque ideo nodosis, quia innexi tali forent, verberatur, & cruore fœdatus illum à quo cæsus est, tanquam accepto beneficio, in terram pronus, ac procumbens, veneratur. Idem libro decimosexto, cum de Seleuco refert, expeditione in Mediam suscepta, cum Arface bellum gerentem à Barbaro captum, & diu apud Arfacem commoratum, habitumque fuisse regia prorsus magnificentia, & impensa, hæc insuper scribit, regem Parthorum, cum cœnat, in altiore, quam cæteros, lecto, separato ab aliis, solum accumbere, soli tanquam Heroi, mensam apponi, refertam barbaris ferculis, admotis. Idem, cum de Heracleone Berceæo verba facit, qui ab Antiocho rege, cognomine Grypo^g ad honores prouectus, bene meritum de se principem regno tantum non expulit, ita scribit libro quarto historiarum: In solo milites is discumbere iubebat, sub dio, ferè mille, cum cœnam exhiberet. Edulia præbebantur, ingens panis, & caro: potus verò, aliquando merum, sæpius aqua frigida dilutum vinum. Ministrabant viri ensibus armati, modesto conuiuinarum silentio. Idem libro secundo, in vrbe Roma, tradit, cum^h in Herculis fano epulantur, cœnâ tum illo præbente qui triumphum agit, apparatus esse conuulij profus Herculeum. Mulsam enim affundi: pro edulis carnes esse fumo duratas, elixas, & hostiarum nuper mactatarum affas partes, abundè multas. Apud Thuscis bis quotidie sumptuosæ mensæ parantur, cum stragulis florido colore tinctis, ac omnifariis ex argento poculis, & magno seruorum numero, qui decoris ingentisque pretij vestibus induti adsistunt. Timæus libro primo historiarum prodidit apud illos etiam ancillas, quousque adultæ sint, nudas ministrare. Megasthenes Indicorum libro secundo inquit, apponi suam cuique mensam, eamque similem arcæ, vasorumve repositorio, ac super ea catinum aureum, in quem primum coniciunt elixam oryzam, vel allicam, si forte iam cocta sit, deinde obsonia multa scitamentis indicis ac patriis condita. Germani, vt autor est Posidonius libro trigesimo, in prandium afferunt carnem membratim affam, & lac superbibunt, vinumque merum. E Campanis quidam super conuiuia singulari certamine digladiantur. Nicolaus Damascenus Philosophus è secta Peripateticorum, scribit centesimo ac decimo libro historiarum, Romanos post cœnam gladiatorum paria committit

^r Strabo libr. 4. puerij. Legendum suspicor L. uerij Aruerij.
^s Bitriti. Strabo.
^t A Fabio Massimo ad confluentem Isara & Rhodani: à Domitio, ad confluentem Rhodani, & Salice.
^v Bardum. Bardos Gallorum poëta fuisse, & uenerit, Strabo scribit.

^x Ob aduicium nasum.

^y Rome in foro boario Hercules Trichialis fuit, sic dicitur, quod dum triumphum ageret, palmata triumphalique veste ornaretur.

committere solitos, his verbis: Gladiatorum spectacula non solum publicis ludis, & theatris, populique frequentia & celebritatibus edunt Romani, à Thuscis inuesto more, sed etiam inter epulas. Itaque nonnullos ex amicis ac necessariis & aliis de causis ad cœnam inuitant, & hac potissimum, vt gladiatorum paria duo triaue dimicantia conspiciant, tum scilicet eos aduocantes, & eius cæde^a læti. Quidam testamentum iussit formosissimas mulieres quas emerat, eo pugnae genere inter se configere: Alius impuberes pueros, quos uiuus in deliciis habuerat: quam tamen populus cõtra leges seuitiam ac immanitatem execratus est, ideoque testamentum abrogauit. Eratosthenes libro primo Olympionicarum Tyrrenos scribit ad tibiam pugillatu contendere, Posidonius libro vigesimotertio historiarum scribit Celtas nonnunquam super cœnam gladiatorio certamine congregari. Armati enim sese inuicem ad umbratilem^b pugnam prouocant, summasque tantum manus ac gladiorum cuspides conferunt, mutuo parentes, nonnunquam adusque vulnera res procedit, ac tum iritati, nisi qui adsunt eos dirimant, ac inhibeant, ad mortem usque præstantur. Priscis quoque temporibus mos apud illos fuit, vt appositis pecudum artubus femur fumeret strenuissimus, & si quis alius id sibi vindicaret, ad alterutrius interitum usque gladiis pugnant. Aurum alij argentumve in theatro accipiunt, aut doliorem vini certum quendam numerum, & ubi iureiurando polliciti sunt irritam^b nõ fore donationem, muneraque accepta intimis & charissimis amicis dispersiti sunt, supinos se distendunt, & in scutis iacent adstante qui gladio iugulum fodiat, & excindat. Euphorion Chalcidensis in historicis commentariis scribit, apud Romanos iis qui securi percussit se pati velint, vt ad hæredes merces ea perueniat, minas quinque promitti, ac sæpiusculè complures per scriptis nominibus apud iudices litigare, vnoquoque discipante æquissimum esse sic se cruciari & ad supplicium trahi. Hermippus libro primo De legislatoribus, Mantinæos gladiatoriam inuenisse declarat, Demonaëtis, qui ex ciuibus vnus fuit, consilio, Cyrenæosque imitatos postea id fuisse. Ephorus libro sexto historiarum tradit, Mantinæos & Arcadas artem militarem exercuisse gnauiter, ac idcirco, tanquam repererint, & militarem habitum, & armaturam vetustam, Mantinæam etiamnum appellari. Arma tractandi scientia Mantinæorum, ante reliquos omnes, inuentum est: artificium id docuit primus Demeas lanista. Apud antiquos solennes quoque fuisse gladiatorum congressiones sic in Phœnissis dixit Aristophanes:

Oedipi luces, geminos certè filios^c

Mars funditus enervit, singularis lucta

Instante nunc certamine.

Vox quidem *μονομάχου*, potius à verbo *μάχεσθαι*, id est, pugnare, ficta ac composita est, quam à nomine *μάχη*, id est, pugna. Nam in iis quæ à nomine *μάχη* ducuntur, vltima penultimaque syllaba in eundem accentum finiunt, vt in *σύμμαχου*^d, *πρωτόμαχου*, *ἐπίμαχου*, *φιλόμαχου* *ἡρώου* *ἐκ περσεως*, apud Pindarum: tum enim acuto signatur accentu antepenultima: cum autem ea quæ vltimam antecedit syllaba acuto notatur accentu, verbum *μάχεσθαι* completitur ea compositio, vt in *πυγμαχου*^e, *ναυμαχου*, *αὐτομαχου* *πυγμαχε* *πρωτομαχου* apud Stesichorum, *ἀπλομαχου*, *τεχομαχου*, *πυργομαχου*. Posidippus verò comicus in Lenone sic ait:

Qui non nauiganit nihil vidit mali,

Miseriores nos quidem sumus gladiatoribus^f. Illustres quidem viros, & exercituum duces prouocatos singulare certamen^g non detrectasse alibi diximus. Diyalus Atheniensis libro nono historiarum prodit, è Bœotia reuersum Cassandrum, rege cum regina, & Cynna Euridices matre Ægis^h sepulto, & honoribus aliis quibus par erat mortuos prosecutum fuisse, & gladiatorum certamen edixisse, in quo milites quatuor pugnarunt. Demetrius Scepsius libro duodecimo Troiani apparatus scribit, apud Antiochum regem cognomine Magnum, in cœnâ quadam armatos saltasse non amicos solum regis, sed ipsum etiam regem. Cum autem ad Hegefanactem, Alexandriae Troadis ciuem, historiarum scriptorem, ordine saltationis vicifirudo ac munus pertigisset, surrexit ille, ac Vtrum, inquit, o rex, maior ineptè sal-

^a Erasm. adagio, Gladiatorio animo.

^b Erasm. pronon ουμαχου.

^c Id se perpeffiuos cuius causa dona receperunt.

^d Beoclen & Pelynicen.

^e Camillito: qui in primis ordinibus pugnat: ad bellum subsidiarius, & auxiliarius: pugnae è Persæo genus.

^f Pugiliclastarius miles: Te ipsum à Pygmache, primū omnium: qui armatus pugnat, qui è turris, qui è turribus præliatur.

^g Erasm. pronon b. Miserior monomachia.

^h Quale fuit M. A. Cornini cum hoste Gallo.

ⁱ Macedonia id oppidum & caput fuit.

tantem me videre, an potius lubet versus à me compositos eleganter pronuntiantem audire. Tum recitare iustus vsque adeo magnificis laudibus extulit, vt eum dignum liberalitate beneficentiaq; sua rex existimauerit, & in amicorum suorum numerum ascitus sit. Duris Samius libro decimoseptimo historiarum narrat, Polyperchontem, si complusculum bibisset, quamuis natu iam grandiozem saltatè, cum Macedonum nulli cederet, vel peritia rei militaris, vel auctoritate. Saltasse verò vestitum Crocoto¹, diuq; saltantem persecuisse, calceos Sicyonios² indutum. Agatharchidas Cnidius octauo libro Asiaticorum scribit, cum Alexandrum Philippi filium exciperent amici conuiuio, quæ bellaria mensis apponi debebant, inaurata fuisse, & conuiuas illis vt qui cuperent, aurum detrahere solitos, & cum ciborum purgamentis abdicere, vt eius luxus essent ac impensæ spectatores amici, famuli verò domini. His scilicet in mentem non succurrebat Philippum Alexandri patrem aureum suum poculum quinquaginta drachmarum pondò, cum dormitum iret, sepositum capiti subiecisse. Seleucus ex Thracibus quosdam in conuiuiis scribit suspendium³ ludere, tereti laqueo altiori Cuidam loco adaptato, subiectoq; ad perpendicularium saxo volubili, si quis ascendisset. Illos ergo fortiri, & cui fors euenisset, falcem eum manu tenentem, insistere lapidi, ac collo restim innectere, aliumq; tum accedentem saxum pellere, quo fugiente, nisi mox falce laqueum abscindat, qui pender strangulatur, & perit, aliis ridentibus, qui mortem eius pro ioco haberent. Hæc de antiquorum conuiuiis memoria tradiderunt, ò amici viri, ac compositores⁴, ex Græcis homines primarij, & huius rei scientissimi. At libro primo de legibus accuratè de conuiuiis ad hunc modum sapiens ille Plato disputat: Leges perfectò Spartanæ inter homines de voluptatibus optimè cauissè videntur. Nam quo homines potissimum in petulantiam, omnemq; insaniam, & maximas voluptates incidunt, ab vniuersa lex nostra regione id exterminauit. Nec enim comotationes aut in agris vsquam videas, aut in oppidis quæ in Lacedæmoniorum fide ac ditione sunt, nec⁵ ea quæ comotationes sequuntur, & ad omnes voluptates excitare possunt: atque adeo nullus est qui comestabundo simul & ebrio factus obuiam grauissimas pœnas de illo nõ exigat: nec Bacchanalia quidem, quorum prætextus maximus est, deprehensam à supplicio liberauerint: quemadmodum apud vos aliquando per menses⁶ vidi, & apud Tarentinos nostros colonos, omnem temulentam in Bacchanalibus ciuitatem. Apud nos verò eiusmodi nihil fit. Hic Cynulcus. Ego equidem malim, inquit, tentato illo ludo Thracio perire, quam istic apud vos qui religiosè ieiunatis, expectates dum exoriarur sydus⁷. Nam qui optimam istam philosophiam excogitarunt, quidquam gustare nefas esse credunt, priusquam id appareat. Ego verò miser, quod ait Diphilus comicus,

Summa pra inedia hic stam mugil⁸. Obliti quidem eorum vos estis quæ præclarè dixit poeta, huius præsertim versus,

Expediat at cunctis in tempore sumere cenam. Festiuus etiam Aristophanes in Cocalo⁹ dixit,

At pater, meridies prorsus est,
Quo tempore cenandum iunioribus. Mihi quoque satius fuisset, vt ait Parmeniscus, in Cynicorum conuiuio cœnare, quam hic febricitantium¹⁰ modo videre omnia circumferri¹¹. Arrisimus nos: & tum quidam, At ne nobis, inquit, vir optime, illius Parmenisci conuiuij enarrationem inuideas. Erigit ille sublimem se, ac

Vobis, inquit, ò viri, per eum iuro decum,
Cuius beneficio inebriari licet vobis omnibus,
Optaturum me potius hanc vitam vivere,
Quam sublimia regis Seleuci fastigia:
Metu vacuis lentem sorbere iucundum:
Metu anxys molliter cubare, miserum. Exorditur sic quidem Parmeniscus. Parmeniscus Molpidi salutem. Exemplis ego cum abundem quibus celebres ad epulas inuitationes tibi eloqui possim, animi pendeo, vereorq; in plenitudinem¹² si incidas, ne mecum expostules. Quamobrem cœnæ participem esse te cupio quam

¹ Veste rotunda & simbrata, diuorum matronarum. Erasmi adag. Felicocoton: & adag. Leonis exuuii super crocoton.

² Lunis adagio, Sicyonij calcei: Erasmi. prouerb. Colophonum calcamentum. Leopardi cap. 11. r. Emen. l. Ludi genus, admodum periculosum.

³ Συμπόσιον.

⁴ In Græco Platonis codice hæc compositio citata.

⁵ ἡμῶν αὐτῶν: apud Platonē, ἡμῶν αὐτῶν.

⁶ Vesper.

⁷ Demugilo, quæ ἡμῶν id est ieiunium ideo vocant, quod in eius ventriculo ac intestinis cibi nihil inquam reperiarit, vide Rom delectum.

⁸ Vinco pimeæ, si uoluerit: si uoluerit, in ostracodermo: nobis Coquille.

⁹ Qui verigine laborans.

¹⁰ Nec in mensa palinqui, quo ad illu faciatis nos stamus. Erasmi adag. Cum Delphi sacrificauerit, carnes abstulit.

¹¹ Si pluribus historijs te fatigam, Sumpsum à medicis quibusdam ego dicitur molestia sui mimetate sanguinis redundandis, & exuperandis.

Cebes nobis exhibuit Cyzicenus. Cum tempestiuum esset bibit ille hyslopi¹ decoctum, deinde ad conuiuium abduxit dum Athenis Bacchi festos dies agerent. Allumptus ego pro umbra ad eum perrexi. Cynicos sex discumbentes illic offendi, & Cynulcum² vnum insuper, Carneum Megarensem. Cœna verò cum moraretur, de aqua sermo interuenit, quænam sit suauissima. Laudabant alij hauistam è Lerna³, alij è Peirene⁴: Carneus, quod olim Philoxenus responderat, optimam esse dixit, qua manus⁵ abluuntur. Mensa post admota nos cœnauimus, lentemq; exhaustimus: ea verò affluebat⁶ rursum. Allata est iterum lenticula aceto macerata, & tum Iouis alumnus⁷ pugno toto prehensens, inquit,

Huius⁸ lenticula quis autor sit, ne te lateat Iuppiter. Exclamauit deinceps alius,

Lenticula te demon, lenticula te fortuna⁹ opprimat. Quod ad me pertinet, vt Comicus Diphilus ait in Columbis¹⁰,

Cœnula florida & luculenta oppidoquam fuit:
Ingens viritum catinus plenus lenticula:
Primum omnium varijs coloribus nitens, in medio
Optima saltauit Saperda¹¹ vasti corporis,
Deinde qui graue nonnihil subolebat heros Anthias,
Quem Turdis¹² esse multo suauiozem autumo. Nobis in risum effusus, præsto fuerunt Melissa theatrotoryne¹³, & Nicium Cynamya, scorta non ignobilis. Apposita fercula illa contuitæ & admiratæ riserunt: ac tum Nicium, Vestrum, inquit, nemo, ò viri barbæ alendæ colligendæq; studiosissimi, piscibus vescitur. Hoc autem, an ob eam causam propter quam¹⁴, vt in opere quod Gratiæ vocauit scribit vester auus Meleager Gadarenensis, Homerus generè Syrus patriæ suæ more prisicos heroas piscibus abstinuisse flagit, cum eorum magna sit in Hellesponto copia: an verò eius opus tantum legis quod lentis & oleariæ trullæ contentionem ac comparationem continet? Multum enim video lentis apud vos apparatus. Eum dum aspicio, quod faciendum Antisthenes¹⁵ Socraticus arbitrabatur, vobis consulo, his cibis cum aliamini, ista ærumnosa vita vt vos educatis. Ad ea respondit Carneus: Euxitheus Pythagoricus, ò Nicium, vt autor est Clearchus Peripateticus libro secundo vitarum, dicebat illigatos esse corpori, huiusq; vitæ animos omnium, supplicij causa, edixissetq; deum, nisi cum his maneat, quoad sponte ille soluat, plures grauiorèsq; ipsos calamitates subituros. Quamobrem omnes qui cauent ac metuunt animi sui præsentem statum ne amittant, voluntarium è vita discessum formidant, persuasi, solam, quæ accidit senio, mortem obeundam esse libenter, eamq; tantummodo animi dissolutionem arbitrio domini nostri & decreto contingere. Horum placita nos amplectimur. Nulla quidem inuidia tangimur, inquit Nicium. Vobis per nos¹⁶ licet ex malis tribus¹⁷ vnum deligere. Hoc enim vos ignoratis ò miseri & peruicaces homines, grauius his alimentis obsepipi principem ac reginam vim animi, eduliaq; id genus obitare quo minus sibi constet prudentia. Itaque Theopompus libro quinto Philippicorum ait cibo multo, & præsertim si caro manditur, rationis iudicium eripi, tardiorèq; non solum animum hebetari, verum etiam iracundia stoliditateq; oppleri, ac vecordia. Quapropter rectè admirandus ille Xenophon inquit, cum vget fames¹⁸, in cibo placere & mazam, & nasturtium, cum sitis, aquam de fluuio hauistam non sine voluptate bibi. Socratem multoties olim pro ædibus in ambulantiem ad seram vsque vesperam offenderunt, respondere solitum cum interrogaretur illic quidnam ageret, in cœnam se obsonium¹⁹ comparare. Illa sane vestræ cœnæ pars quam tribuetis, nobis sufficet, nec molestè feremus quod iusto minus datum sit, quemadmodum apud Anticlidem Hercules. Scribit enim is autor libro secundo de Reuerfionibus, cum Eurystheus rem diuinam faceret, laboribus suis omnibus defunctum Herculem vna cum cæteris aduocatum fuisse, Eurystheoq; suam portionem cuique dispertito, Herculi contemptiorè & minorem datam, ac idcirco ignominiosè despici fieri arbitratum, ex Eurysthei liberis tres occidisse, Perimedem, Eurybium, Eury

¹ Fortassis cum melle, quod pulmonarius esse, vel, pro alius cuiusdam morbi auxilio.

² Præter alios oru improbi, atque duri.

³ Vel lacu agri Argini: vel fluuio per Præfius in sinu Argolicum labete.

⁴ Fonte qui ad radicem Acrocorinthi scaturit.

⁵ Præfius, aut cœnatus.

⁶ Erasmi adagio, insulit quod excharisur: pro quærit, id est, vt prouerbio iactatur, quærit dicit.

⁷ Εἰρηνοῦς, poetarum modo. Quiddam Ditrephes proprium nomen esse voluit.

⁸ Versus ex Euripidis Medea. Quærit, pro κακῶν. Leopardi. cap. 12. 6. Emen.

⁹ Quærit pro κακῶν: Quærit pro κακῶν: idem fore iocus lib. 6.

¹⁰ Peliadibus.

¹¹ Vilius piestis, exiat adag. Saperda videtur.

¹² Turdos pisces intelligit, non aues.

¹³ Theatrotoryne, theatroru cochlear vel rudicula: quod in theatri tam frequens esse, quam in ella cochlear. Cynamya, canina musca, ob impudentiam. Vide adag. Musca. Supra pag. 95. Vlpianus Cynulcum vocat Cynomyan.

¹⁴ Quoniam est natione Syri, quibus ideo religio est piscis comessio, quod Perceto sive Acergatidem deam, in piscem mutatâ, sanctissimè colant. Vide G. raldum. Pag. 7. alia ratione ita Homerum scripsisse ostenditur.

¹⁵ Quia philosophiam mortem esse intellexerat è turri se precipitauit.

¹⁶ Prostitutas meretrices.

¹⁷ Aut feruam & duram vitæ conditionem: aut acceleratam mortem: aut in his malis patientiam.

tiam. p. Erasmi. adag. optimum condimentum fames: & adag. Bona etiam ossa post panem. q. Nimirum, appetentiam.

Heroum conuiuijs non indignam, quorum tristes casus ex aduersis fortuna tragici memoria tradere. s. Alij, a morbo solum lenticulam forpsisse. Erasmus hoc adagium explicat. Erasmus adagio, Ante lentem.

Cibus i hulbo esse compositus. Vide adag. Oleum ne comedas. Philo- sphi uita adeo parca esse debet, ut herba uita illum cotensum esse oporteat quamuis ad manus est: oliui autem, cum per hys mem uita ex- aruit.

Lautissimus delicatissimus cibus. Vide hoc pro- uerb. apud Eras- m. Vsurpatur de is qui uoluntate ad aliquid propensi sunt: ollam uidetur amare lenticula, et uero ad illam re- pire.

Cynolco. b. Quatuor tabe- ric: plena taber- nu in quibus len- cula uenalis est: uel, mercatoribus qui leni uendunt. c. Oculi: Sic for- tassis cognomina- tus, quod lenticu- lam miris suis laudi bus extulisset.

Argiuo nobili, qui cum Polynice ad bellum Theba- num profectus, cum scalis muro admo- tu scanderet, a The- bani lapidibus est obrutus.

Cicero in Chry- sippus in omni histo- ria curiosus fuit, sed quaedam ita te- tra prodidit, ut ea fugiat et reformi- det oratio. Vide Vi- ctorium cap. 13. 13. Variat.

Ex Euripide ver- sus hic citatur.

Eurypylum. Non enim sic vos excandescitis, quamuis Hercules prorsus imitatores. Quendam Archagathus inquit alicubi scripsisse tragicam esse lenticulam. Sophi- lus comicus scribit forbitione lenticulae Orestem a morbo conualuisse. Decretum porro Stoicorum est, Sapientem omnia recte facere, atq; adeo prudenter condire lenticulam. Itaque Phlasius Timon dicebat Zenoniam esse lentem coquere, pra- uia imbutus disciplina, tanquam aliter coqui non possit lenticula quam ex Zenonis praescripto, qui duodecimam coriandri partem iniici mandauit. Thebani Crateris dictum hoc memorabile fuit: Ante lentem ollam caue auxeris, ne in seditionem nos conicias. Chrysippus libro de Honesto quasdam nobis sententias dum ingerit, has quoque refert. A. Vricam hycmis tempore si habebis, oliuam ne comede. B. Quid autem Bolbophacen? A. Papæ, Papæ: rigidissimis frigoribus Bolbo- phace Ambrosia est. Festinus Aristophanes in Gerytade ait:

Prisamam coquere an lenticulam eum doces? Idem in Amphiarao: Epicharmus in Dionysis: Antiphanes in Similibus: Accessit commode indigena femina quaedam lenticulam coquere que me docuit.

Vlyssis prudentissimi ac circumspcctissimi sororem quoque nominatam Phacem, id est, lentem, fuisse, noui. Hanc quoque ab alijs Callisto nuncupari tradidit Mnaseas Patrensis libro tertio Europicorum, ut refert Lysimachus libro tertio De reuerfio- nibus. Ad hac Plutarchus effusus cachinno sublaro risit, stomachante Cane spre- tam eruditionem suam quam in oratione de lente habita ostentauerat: Et vos, in- quit, o Plutarche, in Alexandria pulchra natos cibo e lenticula parato statim a te- nericis vnguiculis nutriant: totaq; uestra ciuitas eo legumine referta est, cuius memi- nit Sopater, lenticularis Parodus, in fabula Bacide, his verbis:

Non possum ego cum aspicio ex are ductum Ingentem colossum, panem e lente confectum mandere. Porro quid mortalibus ad vitam opus est, o grammaticae doctissime, praeter ea duo quae tuus Euripides me- morat,

Fruges, Cereis munus, e profluentibus aquis potionem, Quae ubiuis adsunt, e natura lege nos alunt: Horum affluentia nobis non est satis: pra luxu me hercule Aliorum eduliorum uenamur artificia. Alibi philosophus hic Scenicus ait: Mihi sufficiunt frugalis mense mediocria, quae ad vitam necessaria sunt, cibaria: Quidquid autem immodicum est, ac intempertuum, non admissim. Socrates ab alijs hominibus e se differre aiebat, quod ut edant, uiuant ceteri, ipse uero ut uiueret, cibo se sustentaret. Diogenes, quia se fricaret, tanquam inciuis notatus, & reprehensus, Vtinam, inquit, affricu ventris famem ac egestatem placare possem, Euripides in Faeminis supplicibus hac inquit de Capaneo:

Hic Capaneus est, cui ad uinendum opes multa fuerunt, Suis fortunis minimè insolens, nec animo Elatiore quam e plebe pauper quilibet: Mensa lautiore si quis extumesceret, improbus: Quod satis est, laudans: non enim ventris edacitate Honestam beatamq; vitam metiebatur: sed mediocria Sufficere aiebat. Eo quidem non fuit ingenio Capaneus, quo fuisse multos

alios elegans Chrysippus ait libro de iis quae expetenda per se non sunt, his ver- bis: Vsq; adeo nonnulli pecuniae studio sibi excidunt, ut proditum sit quendam sub exitum vitae deuoratis non paucis aureis nummis obiisse: alterum autem in tuis tu- nicæ, eam induisse, praecipisseq; familiaribus ut ita sepelirent, nec corpus pollin- tu- ra vngi, & curari, vel cremari finerent. Hi scilicet, & eiusmodi omnes propemodum orientes exclamant:

O aurum pulcherrimum acceptissimumq; mortalibus, Non tantum voluptatis mater affert, Non tantum in adibus filij: non clarus pater,

Quantum

Quantum illis tu, domi qui te possident. Veneris profecto si tam blandus conspectus est, Cupidines innumeros illam comitari nil mirandum. Tanta cumulantæ pecu- niæ fuit eo saeculo hominum cupiditas, de qua Anacharsis percontante quodam ad quam rem esset pecunia Graecis vsui, respondit, ad numerandum. Diogenes in sua Republica pro nummis ut sint tall peccudum, lege sanxit. Appositè dixit Euripides:

Plutum ne dixeris: pro deo ego non veneror Quem sibi facile acquirat improbissimus quisque. Chrysippus in Introductio- ne considerationis ac inuestigationis eorum quae bona & mala sunt, narrat, adole- scentem quendam praediuitem Athenas ex Ionia profectum, indutum veste purpu- rea cum aureis simbris respondisse quaerenti cuias esset, se diuitem esse. Alexis in Thebanis eius fortassis meminit, his verbis,

Hic genere cuias est? B. diuus. A. Omnes Quidem hos nobilissimos esse praedicant: Inopes uero etiam Eupatridas nullus respicit. Hac locutus Cynulcus, quia nemo applausisset, stomachatus. Quandoquidem, o conuiuij magister, inquit, Lo- godiarthæa hi vexati non esuriunt, & quae de lenticula dileximus cum fanna derident, in mente habentes quod est a Pherecrate dictum in Corianno:

Age dum: ego accumbam; tu mensam affer, Et poculum, e quod edam aliquid, bibam ut incundius. B. Ecce tibi calycem, mensam, e lenticulam.

A. Ne per Iouem lentem mihi praebeas: ea non delector: Etenim si quis illa vescatur, os ipsi graniter olet. Quoniam igitur ob id sapien- tes isti homines lenticulam fastidiunt, nobis panem dari iube, sed cum eo sumptuosi nihil, uerum famosam concham, uel, quemadmodum appellant, conchum. Arrise- runt omnes, ideo potissimum, quod masculino genere Conchum enuntiasset: Tum ille, Indocti mehercle, ac insulsi vos estis, o viri conuiuae: Libros enim non legitis, qui soli rerum pulchraru cupidos erudiunt, libros, inquam, Sillorum Timonis Pyr- rhonij. Meminit is scilicet Conchi libro secundo illius operis ad hunc modum:

Mihi neque placet maza ante diem sextum cocta, subacta ue, nec caryca Lydia: mihi sapit uilis e aridus conchus Graecorum: calamitosus enim quibus superuacuum luxus. Excellunt dubio pro- cul Hebrae maza, sicut & Eretrienfes, ut sic testatur Sopater in Bacchidis procijs:

Eretriam polenta candida celebrem irruere. Sunt & in pretio Lydiae caricae, utrisque tamen Sopater conchum praefert. Ad hac probus conuiuator noster Lau- rentius, o viri canes, inquit, quod apud comicum Strattidem in fabula, cuius titulus est Phoenisse, ait Iocasta,

Prudens uobis consilium dare uolo, Lenticulam dum coquetis, ne infundatis unguentum: Sopater quoque, cuius modò uerba recitasti, o Cynulce, in Funere huius prouerbij mentionem ita fecit: Ithacensis Vlyses, quod aiunt, in lente unguentum, Adest: confide anime.

Clearchus Peripateticus Adagiorum libro, ueluti pro- uerbium hoc dictum recentet, In lente unguentum, cuius etiam vnus ex maioribus meis, Varro meminit Menippeus cognomine. At grammaticorum Romanorum multi in poetis Graecis scriptoribusq; multis non uersati, unde iambicum uersum il- lum Varro mutuatus sit ignorant. Videris autem, o Cynulce, mihi, (hoc enim gau- des nomine, & quo natu appellauerit te mater, taces, ut est apud Timonem tuum,) magnus quidam ac bellus esse, qui nescias uocem Conchum vsurpatam ab Epichar- mo in Festo, & in Infulis, & ab Antiphane rursus, qui in Nuptiis etiam imminuen- te signi ficatu dixit:

Exiguamq; Conchium, e profectum hille frustum. Sermonè hic abripit Magnus, & acutè, inquit, uidetur, urbaneq; Laurentius, uir omni ex parte praestantissimus, ven- trolo cani de Concho respondisse, & quod aiebat, probasse. Ego uero, quemad- modum Galatae, ut ait Sopater Paphius in Galatis, si foeliciorè cum h oste successu praeliati

g diuitiarum dea.

h Eupatride Athe- nis, antiquissimo nobilissimo Thefi genere ori. i Futili loquaci- tate, ungaci carru- litate, uerbosus pro- fluuio. Alios Cynul- cus reprehendit, mal- ta, sed inepta, effu- sientes, inquam so- lus ipse uilia e scitu digna protu- lisset, Iunius adag. Logodiarthæa.

k Eretrij, ad uen- dum saciana: qui- dam, e farina se- nario pita. l Lydius cibus, uarijs, e sanguine paratus.

m Theosoro quod dicitur, e uisceribus, superuacuum ali- mentum.

n Erasmus adag. In lente unguentum.

o e ty uexia, Mortuorum filio.

p Quod, ut apud Graecos Menippus philosophus Cyni- cus, sic apud Lati- nos Varro hominè uita e prauos mo- res intrepidè ac li- berè inspectus sit.

q Citatur saepe a Grammaticis Var- ronij Satyra Me- nippea. Turnebus cap. 3. 1. 9. Aduers. sic legendum pu- tat: e i q; quæ p e- g; h e i d i e- delas.

r Haec fibularum nomina sunt.

s Conchylum, s Romanos parè in euoluendis poetis Graecis tritos, cum Romanus ipse, eae Antiphane locum paucis notum ad- duxerit.

Non veros & germanos, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

Non veros, sed tanquam factuos, nationes, & qui in eum honorem gradum illegitimè obreperant.

praefati sunt, diis captiuos immolare confecerunt, sic eorum imitatione,

Ego quoque demonibus crematurum me vovì
Dialecticos tres ascriptitios.

Quinetiam philosophari, & prolixis disputare sermonibus
Curiose vos quoniam audiri, profiteriq; patientiam,
Certum experimentum de vestris placitis ego capiam.

Primum enim succendam ignem, deinde cum assabimini,
Vestram quempiam si videam qui crus non retrahat,
Proxime Zenonem dominum vestrum illum ego collocabo:

Non enim intelligi quemquam excendi è vita sit vestra sapientia.

Ego equidem philosophos istos liberè ac intrepidè sic alloqui velim: Frugalitatem sua contentam forte, nec aliunde quidquam desiderantem, si amplecteris, ô Philosopho, cur non æmularis Pythagoricos illos, de quibus Antiphanes in Monumentis hæc inquit:

E Pythagoricis forte fortuna miselli quidam
Ad confragosos torrentis ripas Alimum collectum, &
Alia huiusmodi lauta rodebant.

Idem in fabula, quam inscripsit Heri peram, vel bulgam:

Primum quidem, velut Pythagore sectator, cibum sumit,
Animam nihil, sed malam emptam obolo
Plurimam, eius atriorem partem delibrans, quam edat.

Alexis in Tarentinis:

Pythagore discipuli, ut fama est,
Nec obsonio vescuntur, nec alio quod animatum sit, & vinum soli non bibunt,
Epicharides autem canes mandit

Vnus ex Pythagoricis, quos videlicet occiderit,
Non enim tum animati sunt.

& progressus inquit,

Pythagore rationes, ac orationes
Subtiles, exactasq; scalpro cogitationes
Illos alunt: at pro quotidiano victu hæc sunt:

Panis unus virique purus, & aqua
Poculum, & nihil amplius.

B. carceris

Vitam narras. A. Sic omnes vitam degunt
Isti sapientes, arummasq; sanè has tolerant,
Verumtamen alios in delicijs alij habent: an nescis
Melanippiden se prostituere, itemq; Phaonem,
Et Phromachum, & Phianum? qui diebus vix quinque

Idem in Pythagorizussa:

Potentia cotylam unam canantes absumunt.
A. Conuiuium erit, carice, fraces, vinacea,
Cascus. Hæc enim Pythagoricis sacrificare

More ac lege statutum est. B. Tu itaque, sic me amet Iupiter,
Qualiscunque sit ex his, victimam habes,

Et paulò post:

O vir optime, pulcherrimam,
Sordes paululum oportuit ferre, iciumum,
Cæli rigorem, silentium, tristitiam, illumem.

Horum nihil, ô Philosophi, vos exercetis, sed, quod omnium molestissimum est, de iis garritis quæ vobis ignota sunt; & in cibatu, quod dixit lepidissimus Antiphanes, assimilata modestia buccæas inditis: sic enim in Drapetagogo, inquit,

Modestè buccæam immittens,
Exiguam primam, deinde plena introrsum
Manus volas: Vos, ut mulieres, per quam multa celeritè deuoratis, cum liceat, ut est apud eundem poetam in Thombycione:

Emerere drachma qua vobis conueniant cibaria:
Alia, cepas, caseum, capparim:
Drachma tantum constant hæc omnia.

Aristophanes in Pythagoris:

Quid,

Quid, per deos, censemus, eos qui olim
Pythagorici fuisse, sponte reuera
Sordibus squalluisse, vestesq; laceras
Gestasse libenter: horum mihi videtur nihil:
Sed adductos necessitate, cum illis deessent omnia,
Frugalitatis pulchra quadam inuenta specie,
Sumptus vtilem finem præfixisse pauperibus:
Nam apposita illis vel carne vel pisce,
Nisi suos etiam digitos abliguriant,
E cruce volo pendere decies.

Non absurdum fuerit epigramma de

vobis editum commemorare, quod Hegesander Delphus libro sexto commentariorum scriptum reliquit:

O sursum elatis supercilijs ansteri, pilo in naribus defixo hirti,
Barba in mento densa hispida, inertes, patinarum & ollarum sures,
Erectam ceruicem circumagentes, nudi, culinarij mensis dediti,
Noctu clamulum comedentes, nocturni latrones astuti, & dolesi,
Inuenim deceptores, cauti singularum syllabarum obseruatores,
Vanis opinionibus sapientiam arrogantes vobis, virtutis inuestigatores.

Archestratus Gelous in sua Gastrologia, quæ sola versuum compositio chara vobis est, ô viri sapientes, qui taciturnitate sola Pythagoræ obsequimini, ideo quod infantes estis, & ad dicendū impotentes: qui artem amatoriam Sphodriæ Cynici magni facitis: Protagoridæ narrationes amatorias, & Persæi elegantis philosophi coniuales dialogos, ex Stilponis & Zenonis commentarijs concinnatos, in quibus ille quærit, qua ratione conuiuarii somnus arcetur, quo modo vinum libationibus affundendum sit: quando in conuiuium formosi adolescentes formosæq; virgines perducendæ sint, quando venustate gratiaq; commendabiles admittendi, quando, ut fastuosi, amandandi, de iis quæ obsonijs adduntur, de panibus, & alijs huiusmodi, veluti basijs, de quibus Socrates Sophronisci filius ambitiosè & sollicitè disceptauit. Ille scilicet friuola hæc studia mente semper versans Acrocorinthum sibi ab Antigono rege commissam, ut tradit Hermippus, dum assiduis comotationibus ad ebrietatem vsque indulget, simul cum vrbe ipsa Corintho amisit. Arati Sicyonij bellicis artibus astutiaq; deceptus, ac fugatus, qui antea suis ad Zenonem dialogis contenderat omnia sapientem rectè facere, eumq; solum bonum esse imperatorem; id quod, si diis placet, rebus gestis suis comprobauit bellus ille Zenonis amicus, id est, famulus. Scitè namque Bion Borythenites inspecta eius ænea statua, in qua scriptū erat, Persæus Zenonis utrius, id est, Citiensis, dixit, errasse illum qui eo modo inscripserat, oportere namque sic notari, Persæus Zenonis omnius, id est, famulus, quod ille Zenoni famularus esset, ut tradit Nicæas Nicensis in historia philosophorum, & Sotion Alexandrinus in Successionibus. In libros sapientis huius tractationis duos nos incidimus, quorum titulus est, Coniuualia colloquia. Ctesibius Chalcidensis Menedemi necessarius ac familiaris, ut autor est Antigonus Carystius in Vitis, sciscitante quodam quid emolumenti percepisset è philosophia, quod cæno gratis, inquit. Quamobrem alicubi Timon de illo dixit:

Insane canarum captator, oculis morticinis, effero corde.

Ad dicteria quidem

ridicula Ctesibius ille Chalcidensis argutus fuit, & summa cum gratia vrbanus: qua de causa illum ad coniuua omnes inuitabant. Hoc tu nunquam feceris, ô Cynice, qui nec Musis nec Gratijs vnquam sacrificasti. Virtus igitur te ac tui similes fugit, & voluptati affidet, ut inquit Mnasilæes Sicyonius in Epigrammatibus:

Ece, ego misera virtus huic asideo
Voluptati, criminibus turpissimè laceratis:
Ira, doloreq; magno percita, quia cuncti
Maleuolam delectationem me præstantiorem esse indicent.

Baton comicus

in Homicida, inquit:

A. Modestos appello hic ego philosophos

Sibi

Has versus Lucilianis verbis sic eleganter versit Iohannes Scaliger: Sionica perones, vrbis, speromèti, Me sicobarbicos, diciterebrogas. Plani, ducere, arcinami, et, scilicet, iustitiam, noctidolostudij, Pullipremi, pugij, sultecar, iusticia, R. uniger, unicipide, unigianorecepi.

Erasm. adagio, Supercilium atollere. m Naves demisso mento affertentes: quod est summa auferitatis indicium. Alij.

Scal. eiuarum, vrbis, vrbis: vrbem circa superiora corpora aduoluentes.

o Bion Borythenites: ad lucernas vigilatulo cernitentes. Scal. p Cænam, qua Heate in vrbis ap. ponitur.

q Libro de venuri cupidis. r Apud Platonem in Coniuijs. s Kallianus. Erasm. prouer. Anus costonissat.

t Plotarch. in Arati vita narrat, cum ei per fugam Acrocorintho elapso, eisdem philosophia sectator quiddam hoc sero diceret, respondeste id aliquando sibi crediti, verum se à Sicyonio iuvene correctum sententiam mutasse.

v Auditor, discipulus.

x Alibi nos nominus Citiens esse oppidum Cypri, Zenonij patriam.

y Imitatio est huius carminis Homericæ, ôvôçapçç, xovs iustitias, iustitias, xovs iustitias, iustitias.

z Iunius adagio, Gratijs musis commiscere. Vide et adagio. Gratijs sua.

a Voluptatis. Eadem propemodum citantur à Platone comico, supra pag. 78.
b Pecuniam, quâ confraas in conuiuium.
c A compositionibus abstineas?
d Vinea colentibus.
e Vini institori- bus.
f Machinam rotarum & funiculi circumactu indicâ mouentem, qui horas monstrat.
g Versus integer citatur lib. 7.
h Repetuntur hî per se lib. 6.

i Suida, Cephalion, sine Cephalo, Gorgethius, orator & historiographus Hadriani seculo vixit, & ob simultates ac odia magistratum & opti- matum exul in Sicilia vitam finit, editis multis libris. Aduersus eum con- ioclo Athenogenem librum scripsisse ple- num conuictis & probis.
k Erasmi adagio, *αὐτὸν αὐτὸν*.
l Erasmi adagio, Animus in corijs su- pra pag. 18.
m Erasmi adagio, Pichon firmosus.
n Linum Apollonia & Terpsichores filium, Thamyra, Heronida, & Or- phi præceptorem fuisse tradunt poë- ta.

Sibi nihil qui procurant boni,
In suis qui ambulationibus prudentem querant,
Atque scholis & disputationibus, tanquam fugitiuum.
B. Homo tibi insectissime, cur, cum habeas unde^b symbolam des,
Sobrius^c es? cur scelus tantum admittis in deos?
Cur pecuniam, homuncio, pluris facis
Quam teipsum? aut quam naturam comparatum est?
Inutilis es civitati, tametsi aquam bibas,
Agricolis^d damnosus, atque mercatoribus^e,
Vestigalia ego publica temulentus augeo,
Præterea diluculo statim oleariam trullam circumagis,
Pt olei quantum insi cognoscas, putantibus
Qui vident, te non trullam manu tractare, sed horologium^f, Arcestratus, ð
 Cynulce, (Homeri loco illum tu adoras ven tris gratia, quo, vt ait Timon tuus^g, vo-
 rarius & auidius nihil est,) de marino cane cum verba facit, hæc scribit:
Mortalium^h pauci diuinum hunc cibum nouerunt,
Atque adeo vesci eo nolunt homines leuis
Stupidaq; mentis, & profus attoniti,
Quod ea bellua humana carne pascatur: quiuis sanè
Piscis hominum carne gaudet, eam si adipiscatur.
Certe quicumque stolidus hæc nugantur, puriores vt sint,
Relegare ad olera conuenit, & ad Diodorum
Ire sapientem, vt temperantes apud illum Pythagoræ præcepta discant.

Fuit autem Diodorus iste Aspendius genere, ac cum Pythagoricæ videretur sectæ se tradi- didisse, Cynicis moribus vestris vixit, capillatus, sordidus, sine calceis, vnde & Py- thagoricorum, qui comam alunt, familiam, originem duxisse credunt, vt inquit Her- mippus, Timæus verò Tauromenites libro nono historiarum ita de illo scribit: Cum Diodorus natione Aspendius inuistatam corporis cultum inuexisset, & animum ad Pythagoricam disciplinam se fingeret applicuisse, Straetonicus literis ad eum scriptis, tabellario discendenti mandauit, vt renuntiaret Pythagoræ clienti, qui constanter in Stoicorum secta permaneret, quæ dixerat de eius petulantia, & insano erga sto- latus mulieres amore, quarum insidiatus erat castitati. Socrates libro tertio de philosophorum successione refert, Diodorum barbam densiorem alluisse, pallium induisse, non attondissè comam, ac quodam seueriore fastu illud institutum prou- xisse, Pythagoricis qui præcesserant solitis splendida veste amiciri, balneisq; vnguen- tis, & assuetâ tonsura corpus curare. At si vos, qui reuera estis philosophi, quod na- turæ sufficit, frugalesq; cœnas, nec aliud quidquam expetitis, cur innocati huc ac- cessistis? an velut in popinam & ganeam, culinaria instrumenta recensere discatis, vel vt Athenogenis Cephalionemⁱ memoriter recitetis? Nam, quod est apud Sopho- clem in Cedalionem, verberones vos estis, vafri, alieno semper cibo^k visitantes: de cœnis vos nunquam^l non cogitatis; æquum tamen est emendicari quo vescamini, vel alioqui canino quodam vos edulio sustentari. Non enim quidquam ad gratiam vos loqui fas esse^m putatis. Manifestum hoc est ex iis quæ Alexis in fabula, cui Linus titulus est, narrat. Herculem is fingit, cum à Linoⁿ erudiretur, iustum ex libris mul- tis qui aderant, eum accipere qui casu obuennisset, illumq; mansumptum librum de paradisi obsoniis enixè retinuisse. Sic ergo Linus loquitur:

A. Accede, & librum quem voles accipe,
Deinde lege, & attentè considera,
Ex inscriptis titulis, sensim, & otiosè.
Adest Orpheus, Hesiodus, tragedia,
Chærilus, Homerus, Epicarmus, operaq;
Scriptorum omnifaria: nunc quale sit ingenium tuum,
Et quonam potissimum indignetur, planum facito. B. Hunc capio,
A. Ostende primum quis sit. B. Obsoniorum apparatus,

Vt titulus loquitur. A. Philosophus es quispiam:
Apparet id quidem, cum præteritis tot voluminibus
Artem Simi tu ceperis. B. Simus iste quisquam est?
A. Acri, amanog, ingenio vir. ad tragediam
Nuper se conuertit, ex histrionibus longè
Præstantissimus obsoniorum coquus, vt putant
Qui eius opera viuunt: at inter obsoniorum coquos histrio
Iste dira famas^o est. B. Quidquid lubet dicito,
Ego profectò esurio: hoc scias volo. Hæc Magnus cum expeditè percur-
 risset, quibus Cynici perfringerentur, Cynulcus præsentem philosophos intuitus, ait,
Huncine vidisti muriam sacrificantem^p, qualiter adlatrat^q,
Quam se bene ac celeriter vltus est: quam extemplo
Apud surdum cæcus^r loqui visus est? inquit Cratinus in Archilochis, Oblitus
 enim apud quem iudicium ille confestim ac concilium iambicos suos lepidos sanè
 ostentauerit, ob ingenitam voracitatem & scurrilem dicacitatem mutilos recitat,
 quod prouerbis iactatur, modos tibiæ^s non congruentes, cymbalaq; minimè^t stre-
 pentia, & post hos bellos scilicet inuisos musis sermones aliorum domos circumit,
 vbi lautè cœnæ parentur inuestigans, vel impudentius quàm Chærephon Athenien-
 sis, de quo Alexis in Exule dixit:
Aliquod semper artificium Chærephon inuenit;
Et sibi nunc cœnas parat gratuitas:
Sicubi testis est quem conducere soleant
Coqui, statim ille diluculo
Eò properat, & adstat: ac, si conducentem fortè videat
Ad epulum, coquam tum rogat,
Quisnam sit conuiuator, deinde hiantes fores
Si offendant, primus introgreditur.

Nec verò cunctabatur vir ille, quem- admodum & nec Magnus hic lepidus, extra patriæ fines ventris gratia peregrinari, vt idem Alexis testatur in Comorientibus:
Corinthum profectus ad cœnam est Chærephon,
Non inuitatus: iam enim maria peruolat,
Adcò vesci alieno^v cibo iucundum est. Theopompus etiam in Vlyssè, ait:
Euripidusq; prandium: non enim vel absurdum, vel improbum est
Bene fortunatum, aliorum sumptu cœnare. Ad hæc cum risissent omnes,
 Vlpianus inquit, Vnde verò *ἰδὺλογοῖα* dictio, id est, Suauiloquentia, voluptuarijs istis locutuleis, in sermone tam frequenter peccantibus? Respondit Cynulcus, Phrynichus comicus, ð porcelle benè curate, in Ephialte *ἰδὺλογοῖα*, id est, suauiloqui, sic meminit:

Eorum quæ nunc agenda tibi, ab illis canere difficillimum opus fuerit.
In digitis^x enim stimulum quandam habent,
Nimirum pubertatis florem homines exorsum: deinde omnibus suauiter colloquuntur,
Semper in foro, circum subsellia obambulantes: cùm illic sunt.
Quos allocutione suauis compellarunt, magnis incisiuris
Compungunt^y, & occulic cian id fecerint, omnibus illudunt. Verbum *χα-
 ειτολογοῖαι*, id est, ad gratiam loqui vsurpauit Æschylus in Prometheo victo:
Κερα hæc esse tu cognosces: non enim frustra
Χαιτολογοῖαι^z meum est. Interfatur hic rursus Vlpianus, Quænam, ð amici viri, culinaria sunt, inquit, instrumenta, in Arcadicis quidem cœnis, eorum præsertim quæ memoratu digna sunt, sit mentio. Præterea vox *ἀσώπιον^a*, apud quem extat: Luxu dissolutos homines & ganeones multos ego noui: & vnum quidem no- tatum sic ab Alexide in Cnidia:
Diodorus^b, perditus lurco, biennio
Patrimonium fecit pilam,
Tanta ingluuie & celeritate absorpsit omnia.

Idem in Phædro:
 l 2 Multo

o Simum Alexis videt, qui tam ieiunè de arte culina- ria tractasset, vt vi deretur ad famem potius homines ad- gere, quàm stren- di lautè conuiuij modum trudere.
p Sordidum, aua- rum, præparum, tenacem, qui nisi muria vltime lo- co sacrum peragit.
q Quidam vorant, Murie audistim, & falsamtorum, & P. ôbey, id est, ôpuz, ei. rld ðr- pu.
r Bâçen hoc ca- tellorum est: ôca- sion, canum.
s Erasmi adagio, Sardo oppedere.
t Erasmi adagio, Nihil ad versus: Nihil ad fides: Ni- hil ad Bacchum.
v Quidam indig- na plausu Erasmi. adag. Nihil ad Bac- chum, verit, Cym- bala non congruen- tia ad numeros sal- tationis.
w Erasmi adagio, Tibicinâ vitam vi- uo.
x Ad manum, in promptu.
y Vehementem a- morem sui exciât.
z Referre que pla- ceant.
a Ganeæ, Popinæ, Vide posthac pag. 126.
b Victorius cap. 18. 21. Variat. Ho- rat. Parentis Præ- clarâ ingrata strin- gat malus inglu- uie rem. Idem, ubi omne Verberit in- sumum, & cinerè.

Metaphora sumpta à medicorū castrois, que in rotundam pilulā formata deoranant.

Multo minus, quod ais, per Solem, ac tardius fuit: Epicarides parvus iste dierum quinque spatio Pilam fecit patrimonium suum, Aded celeriter & gulose rotundatum & deglutijt, Ctesippus Chabriae filius adeo luxu corruptus fuit, vt patrij monumenti, quod mille drachmarum impensa Athenienses extruxerant, lapides diuenderet, ne deesset ad conquirendas voluptates pecunia. Itaque Diphilus in Parentantibus inquit: Phadimo nisi familiaris esset

Chabria Ctesippus, legem, ni fallor, vtilem suafissem, Vt aliquando absoluat eus patris Monumentum, quotannis vnum tantum saxum Ponit saxum, inquam, & vilis admodum pretij, Et quantum plaustro vehi potest. Timocles in Satyris popularibus inquit: Chabria vero filius Ctesippus ter adhuc tomatur, Inter mulieres splendidus, non inter viros. Menander in Ira de illo quoq; hac ait: Quamuis iuuenis aliquando, & vxor, fuerim, Non tamen quinquies laui quotidie Illa etate, sed nunc: nec tum chlamydem habui, sed nunc: Nec tum unguentis delibutus fui, sed nunc: posthac, per Iouem, Et intingar unguento, & pilos vellam, & suam Ctesippus, non homo: breui tempore, Quem admodum & ille, deuorabo lapides Prorsus omnes, non ipsum tantummodo solum.

Fortassis igitur ob insignem eum luxum, ac impudentiam, nomen illius tacuit Demosthenes in oratione De immunitatibus. Est autem aequum poenas illos pendere, qui rem à patre relictam dissipant, vt ait Menander in Nauclero his verbis: O charissima terra mater, quam mortalibus Mente non captis admodum veneranda es possessio, Itaque fundum à patre relictum si quis adeptus Abligurijt, eum par est ad extremum vsque vita nauigare, Ac terra numquam insistere, vt sentiat Cui bono à maioribus accepto non pepercerit. Pythodeli cuiusdam luxu infamis, Axionicus in Tyrreno sic meminit: Pythodelus iste, quem Isoballiona Cognominant, accedit, luxu maxime dissolutus, Ebriaq; à tergo sapientissima Apotympaniscas proxime illius vestigia incedit. Polyucti mentionem facit Anaxandrides in Tereo, illum comico sale perstringens: A. Aucm te vocabunt, inquit. B. Quid ita, per Vestam? An quod paternas dilapidarim opes, Quem admodum bellus Polyuctus? A. Non hercle, sed quod Marem re femina disperserim.

Et Erasmi adag. Galorum incusare vt res.

e Victor. cap. 20. §. Var.

f Fortassis quod varijs notis maculatus esset, aut quod precepti & ventosus.

g Larum intelligit, voracem & rapacem auem. h Meretricis, Perduces feminas inuuit, nonnunquam libidine sic estuant, vt de maris egressu dum inter se certant, eum dilanent.

i De quodam Tarentino haec scribitur, cum quo Eubulum Theopompus Atheniensem confere.

k Alius Callierates Lacedemonius fuit, quem Galenus cu dyuo aetereali cu scribit, solum in gyrum se diuisissime vertere, oculis nulla caligine offusis.

re dum olim viuant. De luxu, vitaq; Philippi, & suorum familiarium, Theopompus libro quadragesimonono historiarum hac scripsit. Philippus vt plurimam habuit in potestate pecuniam, eam ocys non expendit, sed prodegit, & proiecit, omnium hominum pessimus rei suae dispensator, & non ipse tantum, sed etiam comites, atque ex familiaribus intimi. Nullus enim, citra exceptionem, recte viuere didicerat, aut modestè suam familiam regere. Eius autem insolentiae praecipua causa rex fuit, qui sumptuosior iusto, auaritiaq; esset inexpleta, & omnia inconsulta facilitate donaret, acquireret, faceret. Bellis enim militiaq; affucto numquam vacauit rationes subducere, quantum reditus esset, quantum expensi. Praeterea necessarii ac familiares eius diuersis ex locis ad illum consuebant, alij ex eadem prouincia, alij ex Thesalia, alij ex alijs Graeciae regionibus, non optimi, & virtutis respectu delecti, sed vt è barbaris aut Graecis quisque petulans fuit, impurus, moribus audax, in Macedoniam hi omnes congregati amici Philippi vocabantur. Quod si nemo ad eum tam peruersis moribus venisset, facile tamen educatione Macedonica illis euassisset similibus. Macedones enim ob bella, expeditiones, & ingentes sumptus ad audaciam instigantur, vitamq; inhonestam, & luxuriosam, qualis est praedonum, & latronum. Duris libro septimo Macedonicorum, Pasicypron regem Cypri cum luxuriosum fuisse tradit, ita scribit: Alexander, post obsidionem Tyri, ad eum Pnythagoram legatum misit, alijq; muneribus eum donauit, & eo tractu quem sibi dari poposcerat. Antea vero sic Pasicyprus ob luxum egens talentis quinquaginta Pymato Citio regnum, ac regionem, in qua regnabat, vendiderat: qua recepta pecunia in Amathunte consensit. Talis fuit & Aethiops Corinthius, cuius meminit Archilochus, vt inquit Demetrius Scepsius: Is enim voluptatum studio ac intemperantia mollis, cum Archia Syracusae conditum o posteaquam traiecit, hereditatem, quae forte obuenerat, & qua Syracusis potiturus erat, sodali ob mellitam placentiam concessit. Demetrii vero, vnus ex posteris Demetrii Phalerei, tam insanus fuit nepotatus, vt amicam habuerit Aristagoram Corinthiam, magnificè ac splendidè vixerit, & ab Arcopagitis euocatus ad honestiorem, melioremq; vitam cohortantibus parereq; iubentibus responderit, se liberam ac liberalem vitam agere. Scortum enim sibi pulcherrimum esse, iniuriam nemini facere, vinum bibere Chium, caetera quod satis est suppetere, eaq; prouentuum suorum priuata copia suppeditati, nec, quem admodum uestrum quidam aiebat, vitam sic instituisse, vt muneribus & largitione à recto defleceret, aliorumve vxores stupraret, eorum, qui talia patrarent, quibusdam nominatim etiam appellatis. Hac Antigonus rex cum intellexisset, legibus de rebus diuinis & humanis ferendis ac emendandis illum praefecit. Itaque festis Mineruae diebus quinquatriis, cum pro rege ciuitati praesesset, iuxta Hermarum, id est, Mercuriorum statuas, menianum Aristagorae Hermis altius extruxit, & in Eleusine, cum arcana mysteria celebrarentur, regiam sellam prope templi adytum poni voluit, si quis prohiberet, interuinctus male acceptum iri, poenasq; lustrum. Prodigios vero, & qui ad vitam è re sua familiari nihil comparcerent, Arcopagitas solitos in ius olim vocare, punireq; Phanedemus, Philochorus, & alij non pauci tradidere. Menedemum igitur & Aesclepiadem aetate iuuenes, philosophos, & inopes, accitos cum interrogarent, quo pacto dies totos otiosi philosophis operam nauarent, & omnibus destituti facultatibus corporis habitu sic essent valido, eos postulasse è pistrinorum dominis aliquem accersi, qui cum venisset, ac testatus esset, singulis noctibus in pistrinum eos descendere, molereq; ac laboris sui mercedem accipere drachmas duas, miratos Arcopagitas ducentas drachmas honoris ergo dedisse. Democritum Abderitam, quod patria bona dissipasset, accusatum, ciues sui publicè causam dicere voluerunt: at cum Magnum ornatum, & Quae fiunt apud inferos, Iudicibus pellegisset, & in eam monumenta ingenij rem familiarem absumptam esse dixisset, absolutus & dimissus est: Verum isti, non sic prodigi, vt Amphis inquit,

Quod in biduum sufficiat, quotidie bibunt, Concusus meri potione temporibus. Tricipites sunt, veluti Diana signum.

Et, vt est apud Diphilum, Rei familiaris hostes, vt Satyrus dicit

k Macedonia

l Oppido Cypri, Veneris sacro.

m Vnde praeterea eum pompe spectaret. n Anaxandrides est & Anaxandrii Castorij ac Pollucij edes.

o Is libri titulus fuit, in quo de mundo & vniuersitate rerum disputabat philosophus.

p Alterius operis titulus.

q Granasis: deo autu.

r Lib. 10. d Menandro in Arrhictophavo temulentus habet quatuor capitea. Erasmi adag. E duobus tria videt. Vide lib. 10.

Erasmi proverb. De la parta. pag. 6. id est dicitur, et in dicitur dicitur. x Citharibus ero-gave. y locus ex homo-nimia incrementu capere: proficere: additamentis cre-scere & augeri. Vat-erius significat i. ai dicitur. z Alii, Phoci so-dalibus. a In ead. Graec. aliter hac legitur, sed obsecro sen-su. b Quasi id su-pra fuit pag. 121. c Zosteris, co-chlear crebris ser-aminibus portusum, quo frutescens iu-sulam desputa-tur. d Vucum quo ca-ro vel olla extra-hitur, vel aliqui calens accipitur: harpaginum. e rugositas: qua galeus raditur a pueris. f dicitur quo pe-cudes exortant. dō eadē Pollux. g Kibetov, vel xōbetov plerique o-mnes interpretantur bipennem, ac sen-tim quod si proba-mus, & avus nēda fuerit, magna secu-ris, discindendū pa-culum artibus idē uca, & qua certami bello apta es se pōsit. Pollux li-bro 6. & 10. xōbetov esse vult rugo-sitas radulam ca-sariam. Hoc si pla-cet, duplicem fuisse suspicor, alteram minorē, quam pū-lo ante vocant pū-lonem, & xōbetov, alterā maiorē, quam nūc appellat xōbetov & xōbetov, id est, non sine labore tractandam. h Quidam, Ca-rysti magistrā: nō nōm proprium sit, i Bamulam voca-ri & xōbetov signifi-cat. k Codex nos-ter permixta, sub cum suis condimentis. l dicitur, Artolli-tur: id quod sit dū piscis iure suo hu-meclatus in eius summam partem effertur, & tanquam enatat. m Lances & patinas mordere, tanquam illas deuoratos.

xit libro De characteribus, excursionibus agrum suum vastat, domos suas diripiunt, fortunas suas, tanquam spolia a bello parata, diuident, non quid insumptum sit cogitant, sed quid insumentum: nec quid superfluum sit, verum quid non superfluum: a tate iuuenili, antea quam senectus obrepat, eius viaticum profligant, amicae, non amicorum consuetudine gaudentes, vinoque, non conuiuiis. Agatharchides Gnidius libro vigesimo octavo Europicorum scribit, Ephoros Spartae vetuisse Gnosippum luxu effeminatum versari cum iuuenibus. Posidonius libro quadagesimo nono historiarum scribit, apud Romanos memoriae mandatum, Apicium quendam homines luxuria cunctos exuperasse. Hic nimirum Apicius in causa fuit, ut exilio damnaretur Rutilius, qui Graeca oratione Latinam historiae edidit. Antea nos quoque istius Apicij, ob immodicum luxum famosi, meminimus. Diogenes Babylonius libris De nobilitate scribit, Athenis fuisse neminem qui Phocum gnatum Phocionis non odisset, & quoties illi ciues occurrerent, solitos acclamare, o tui generis probru. Patris enim hereditatem in luxum & helluaciones ille cum prodesset, Munichiae praefecti adulator fuit, apud quem illi colaphos omnes incuterent. Pecuniam aliquando cum in usum publicum Athenienses conferrent, in concionem ille prodit, ac se quoque dixit in dicitur: acclamantibus unanimi consensu Atheniensibus, in dicitur quidem, sed ad luxuriosam nequitiam. Fuit autem & Phocus com-potationibus deditus. Cum in Panathenais equorum cursu ille vicisset, & ob victo-riam pater familiaribus necessariisque suis epulum exhiberet, ad cenam iis conuenientibus splendidus fuit apparatus, ingredientibusque allata pelluua, vino plena, cum odoribus: quibus conspectis pater accito quodam ex amicis, Phocum nonne reprimes? inquit, ac facies, victoriam tam insignem sedare ut desinat? Luxu dis-solutos fuisse alios quoque multos scio, de quibus dicere nunc superfedeo, praeterquam de Callia Hipponici filio, noto vel puerorum magistro. De aliis vero quae antea pro-posui, si quid habetis quod edisserere libeat, aurium certe mearum fores iam patent. Quare agite, dicite: hoc aedepol est quod mihi quaeritur. Magnus tum vbinam in dicitur, & in dicitur, inueniatur, percontatus est. Aemilianus vero, vocem in dicitur b. Legimus, inquit, apud Stratridem in Chryippo, cuius haec oratio est:

Bi sine cacare quidem vacat, Nec in Afotian a via desistere, Nec, si quis occurrat, cum vilo sermonem habere. Culinaria porro vasa Ana-xippus in Citharcedo sic enumerat:

Affer cochlear vnum, veruā duodecim: Fuscina, mortarium, radulam puerilem Cum manubrio: pelues tres: cultellum: mucronatos gladios quatuor, Et quem prius eluas, o caelestibus inuise, Lcchetem exiguum, rursumq, ollam postea, Ac Cybelum agonisteriam. Chytram, id est, ollam, Aristophanes in Tentorijs circumuentionibus, in dicitur ita dixit:

Caccaben magistrā & Carysto. Idem in Epulonibus: Antiphanes in Philothebæo: Caccaben illum adducere. Ad sunt nobis omnia: anguilla Bæotia, Idem cui nomen est atq, ancille domestica: Dissēta, in fundo caua caccabes Tepesti, extumescit, elixatur, feruet. Idem in Eurthydico: Deinde polypus frustatim discissus In batianys coctus. Alex in Asclepioclide: Adeo ingeniose parare obsonia Circa Siciliam ipse didici, ut eos Qui canant inycere cogam in batania Pre voluptate nonnunquam dentes.

Antiphanes in Eurthydico: Deinde polypus frustatim discissus In batianys coctus. Alex in Asclepioclide: Adeo ingeniose parare obsonia Circa Siciliam ipse didici, ut eos Qui canant inycere cogam in batania Pre voluptate nonnunquam dentes. Antiphanes in Samo

Samo dixit:

Patania, betam, laser, ollas, lucernas, Coriandra, Cepas, salem, oleum, catinum. Coquus iste patanion.

Philetærus in Oenopione:

Antiphanes in Parasito, hæc recenset vasa

coquinaria:

A. Alius post hunc magnus Adueniet quidam, mensa par generosus. B. Quem ais? A. Carysti alumus, terra genitus, feruens. B. Quorsum hæc tandem? ne dixeris: perge. A. caccabum aio. B. Ollam potius fortassis dixisti. A. nomen tu nihil Differre puta, siue caccabum quidam Apellare malint, siue sittybum. A. At enim quod vis dicis, ego noui.

Eubulus in Ione, & batania, & pata-

nia ita dixit:

Catinos, batania, caccabia, Lopadia, patania, spissa, frequentia Ne dicendo quidem dixerim.

Condimentorum velut indicem Alexis

in Lebeta sic proposuit:

A. Has excusationes mihi ne finge, quidquam quod desit: Quae opus sunt eloquere: omnia tibi ego sumam. B. Recte sanè abi, & sesamum ante cetera sumito. A. At iam domi est. B. vnam passam contusam, Faniculum, anethum, snapi, laserpitij caulem, laser, Coriandrum siccum, rhu, ciminum, sapam, Seseli, rutam, porrum.

Idem in Pannychide, siue Erithis, hæc dicentem

coquum inducit:

In orbem me oportebit circumcurrere, ac vociferari Si quid opus habeam: canam a me tu posces, Statim ac veneris: mihi verò deest Acetum, anethum, origanum, Thrium, oleum, amygdala, Allium, defrutum, getium, Bulbus, ignis, cyminum, sal, Ouum, lignum, scapha, sartago, Fumis: cisternam nec dum ego vidi, nec puteum, Nusquam stula est: frustra ego hic vnam sto Cum meo cultro, atq, aded præcinctus.

Idem in Improba:

Origanum Primum in ollam nouam subijce. Tusum, summa parte concinne Perfusum aceto, defruto coloratum, & incusso Lasere multo conditum. Idem in Epulonibus: Antiphanes in Philothebæo: Caccaben illum adducere. Ad sunt nobis omnia: anguilla Bæotia, Idem cui nomen est atq, ancille domestica: Dissēta, in fundo caua caccabes Tepesti, extumescit, elixatur, feruet. Idem in Eurthydico: Deinde polypus frustatim discissus In batianys coctus. Alex in Asclepioclide: Adeo ingeniose parare obsonia Circa Siciliam ipse didici, ut eos Qui canant inycere cogam in batania Pre voluptate nonnunquam dentes.

Aristophanes in Pluto:

Ante hac pre inopia omnia edidit, id est, comedebam. Porro à coquis distabant quos Antiphanes nominarunt. Quodnam illorum esset officium, aperte sic declarat Antiphanes in Inquilino:

Adueniens hunc assumpsit, qui vasa eluct, Lucernas parabit, libationes faciet, Et quaecumque ad hoc munus spectant.

Hic quaerendi datur occasio, an Antiphanes idem sit, qui & Antiphanes in Philothebæo.

Idem in Philothebæo: Antiphanes in Philothebæo: Caccaben illum adducere. Ad sunt nobis omnia: anguilla Bæotia, Idem cui nomen est atq, ancille domestica: Dissēta, in fundo caua caccabes Tepesti, extumescit, elixatur, feruet. Idem in Eurthydico: Deinde polypus frustatim discissus In batianys coctus. Alex in Asclepioclide: Adeo ingeniose parare obsonia Circa Siciliam ipse didici, ut eos Qui canant inycere cogam in batania Pre voluptate nonnunquam dentes.

1 4 lexand

n Sub. querit, la- uat, aut aliquid aliud huiusmodi.

o Erasmi proverb. Terra filius. Iunius adag. L. uca proge- nies. vide lib. 10.

p Ollus. q nulla oratione complecti & com- memorare possum. r Hinc simile est adagium, Non per- suadebis, etiam si per- suaseris. s Victorius cap. 20. 38. Variar. t Manibus com- pressam, ut horis inculcetur, non pen- slem. u Quidam, de- futum, & paxos. x Pernotante, si- ue lanificis. Victo- rius cap. 20. 38. Va- riar. legit, Eriphi.

y Hic, ficus silium. z Pollacana Plinio.

a Nasicule vas simile quo insulæ ex olla hauriunt. b Quocum stua- la aqua extraha- tur.

c Pretoribus con- sulto praefectis, rei fumentarie cura- toribus. d Oranium du- ctoribus.

e Structores, qui & mensam curant, & quae ad mensam pertinent.

f in honorem deo- rum vinum effun- det.

g Mensarum stru- ctor. h Mensarum ad- ornator.

Alexandri fabula, cui titulus, Potatio:

In crastinum sumere oportet me tibicinam:

Mibi quoque sumendus est artifex quidam τραπεζοποιός,

Ex agro huc misit ad id me herus.

trapezopoiou veteres appellarunt eum cuius cura & industria mensae apparatus & ornatus committeretur. Philaemon in Irrepente: Magnam haud ita contemplationem opera culinaria postulat.

In structoris autem ministerio ea pernecessaria est. Επιτραπέζια veteres appellarunt imposita mensae fercula. Plato in Menelao:

Quam pauca επιτραπέζια restant.

Αγοραστής iidem etiam vocarunt, quem nunc obsonatorem nominant, nempe illum qui emit obsonia: qua voce visus est Xenophon libro secundo Commentariorum ad hunc modum: Ministerium huiusmodi, & agorasten, habere nos gratis velimus. Apud Menandrum in Phania latius patet huius vocabuli significatio.

Parvus erat, & moderatus agorastes, id est, emax. δΐλων Aristophanes in Tagenistis obsonatorem sic dixit:

Nostrum enim prandium δΐλων morari videbatur.

Cratinus in Cleobulini obsonari δΐλων ita dixit: πΐ αγοράστην verò, Alexis in Dropide. Ελεατροί, ut inquit Pamphilus, vocatores appellantur, nimirum qui ad regiam mensam inuitant, à voce ελεός. Artemidorus ipsos δΐλων κληροσός nuncupat. Scribit idem ελεατροί quoque vocatos fuisse προγεύσας, id est, Prægustatores, sic dictos, quod ut à veneno reges securi cutiq; sint, de illorum cibis non nihil prius mandunt, & gustant. Nunc autem ελεατροί is dicitur, qui toti ministerio præest, quod certe munus honorificum ac illustre fuit. Itaque Chares libro tertio historiarum scribit Ptolemæum cognomine Seruatorem eleatron ab Alexandro designatū renuntiatumq; fuisse. Fortassis verò quem nunc Romani Prægustatorem vocant, Alexandri sæculo Græci προγεύστην nominarunt, ut Aristophanes in Nubibus, his verbis:

A. Cur igitur in Prytæneo cibum è publico Non ipsis kalendis, sed pridie, magistratus accipiunt?

B. Accidisse videtur illis quod προγεύσας, id est, prægustatoribus, Ut quam citissime publici reditus surripiantur, Vno die celerius ideo προγεύσασαι, id est, prægustarunt.

προγεύσασαι quoque meminit & Pherecrates in Agrestibus:

A. Hoc tibi me mirum esto, E Procent his nos sumus: verum id tu nesciebas.

Et Phyllyllus in Hercule:

Quando sanè vultis, ego qua sim, vobis eloquar: Protembarum ego mater sum. Dorpiag, vocor.

Inuenio & plebiscitum de Cephifodoro summum Athenis magistratum gerente, in quo veluti collegium ac cæterus quidam Protenthae memorantur, quemadmodum & quos Parasitos appellabant, his scilicet verbis: Phocus censuit, ac retulit, æquum esse, ut cum reliquis Atheniensibus festos Senatus Apaturiorum dies celebrer, idq; more patrio. Decrerunt quoque fuit, Senatus ut maximus in tot dies senatores suos dimittat, quot in cæteris conciliis à iurisdictione feriantur, & ab eo die quo Protenthae celebritatem auspiciantur, in quinque post dies lege nusquam agatur. Antiquis etiam fuisse quos Prægustatores vocant testatur Xenophon in libro quem Hieronem siue Tyrannicum inscripsit, his verbis: Tyrannus sic vitam degit, ut suspectum cibum atq; potum habeat, & cum eorum primitias diis offerre debet, ministris potius imperat illa ut prægustent. Diffidit enim, ac ne quid noxium edat bibatve timet. Anaxilas in Calypso inquit:

Annus de potione tibi prægustabit.

Bellariorum placentarumq; artifices δμειρογός maiores appellarunt. Menander in Hercule falso, accusans coquos illa quæ artis suæ minimè sunt aggredientes, inquit,

A. Molestus admodum esse videris, δ coque, Quot mensa nobis extruenda? Porcellum unum immolamus:

Porcellum unum immolamus:

Κερωνιστοσίου. & Rerum in sistro venalium emptorè: vulgo, despensier.

I Pro rei cuiusvis emptore, non obsonij tantum.

m Deest Cratini testimonium.

n Quæ mensam coquinarum signifi- cat.

o Ad canam vocantur.

p Antici Galli hor- die vocant, Magni magistrum.

q Vocatur in magistratus poeta, qui bus epulu sumptuo- si vno die citius quam alij in Pry- tæneo victus præ- bebatur.

r Protenthae hie potius larcones & belluones intellexe- rim. quam prægu- statores, ut scilicet poeta dices illorum hominum matrem esse dapsivum est, cænas frequētes, & lautas.

s δμειρογός, po- pulares festi dies quatuor Atheni: primus δέσμιου, quo sodales simul ca- nant: Secundus εὐαγγέλιος, quo sa- crificabant Ioni So- dales, & Palladi: ter- tius κρυφῶν, quo pueros & puellas in tribus suas ad- scribere: quartus ἐπιβόη, Vide Suidam, & Suidam. De iudicij Athe- nensium vide Pau- saniam lib. i. & Opifices inge- niosos.

Octo mensas ponito, duas, unicam.

A. Tua quid hoc interest? unam apponas volo.

Candylos num potes facere, & quemadmodum tu Solebas quondam, miscere ac condire simul

Mel, semidalin, oua? tu quidem omnia

Contra quam soles nunc agis: Apud Pichechetum coquim

Placentas pifit, & assiat: halicam coquit, & affert

Post, salsamentum, deinde thria, & unas.

Coquo vicifim demurgos in officio respondet,

Carnesq; torret, turdas, bellaria:

His paratis qui cenat bellarijs satiatur,

Fragueto prius delibutus, coronatusq; postea,

Turdis simul vescitur, atque mellis dulciarijs.

Discreta verò fuisse illa mu- nera, Demurgosq; feminas procurasse bellaria, coquos autem obsoniorum prepa- rationem, Antiphanes in Chryside his verbis planum facit:

Tibicina quatuor

Conducta sunt, coqui duodecim,

Ac totidem demurgi, quæ sibi dari vel mellis scaphas petunt.

Menander

in Demurgo:

A. Hoc, puer, quidnam est? veluti ministraturus, per Iouem,

Huc prodixi. B. Ita sanè: opera multa pistoria effinximus;

Noctem per vigilauimus: & nunc præterea

Adhuc imperfecta perquam multa sunt.

Seleucus omnium primum ωμειρογός, id est, bellariorum, meminisse tradit Panyasin, quo loco narrat homines ab Ægyptiis immolatos fuisse, & ωμειρογός, id est, bellaria multa huiusmodi victimis im- posita fuisse, pullasq; multas volucres. Prior tamen Stefichorus siue Ibycus in fabu- la, cuius titulus est, Certamina, dixit,

Dona vos afferte huic puella Sefamidas,

Alicam, & Encridas,

Aliaq; ωμειρογός, & flavum mel.

Illud verò poema esse Stefichori, testis est locupletissimus Simonides poeta, qui cum de Meleagro loquitur, ait:

Omnes hasta qui vincis iuuenes,

Vorticofum illam trans Nauron iaculam

Racemosa ex Iolco;

Sic enim Homerus, Stefichorusve,

Stefichorus enim in cantione

quam citauius, & inscribi Certamina diximus, sic inquit:

Saltu quidem me Amphiarus,

Iaculo verò superat Meleager.

Mihi certè non ignota sunt quæ scripsit Apollodorus Atheniensis de Delijs, coquorum ac structorum ministerium aduenis præstitisse, qui sacrificaturi illò se conferebant, inditaq; fuisse nomina ab officiis eius- modi, Magadin, & Gongylin, nempe quod interdiu viri mazam terentes sacris epulis apponerent, mulieres autem Gongylas subactas. In ea gente quidam etiam- num vocantur Porcelli, Agni, Artyfilai, præterea Sefami, Artystragi, Aeditui, Pi- scarotes; feminae verò Cyminanthæ: sed omnes communi quodam vocabulo, ελεο- δύς, quod in conuiujs ministrantes subirent τὰς ελεός. Est autem ελεός, mensa coqui- naria, Homerus:

At postquam assauit, imposuitq; τοῖς ελεοῖσι, id est, mensis.

Itraque Polycra- ton Critonis Herenæi filius cum apud Iudices accusaret, non Delios ipsos vocauit, sed peruulgato illo nomine & communi Eleodytis licem se intendere professus est, Lex quoque ab Amphictyonibus promulgata, Eleodytas iubet aquam præbere, ea voce structores & ministros huiusmodi significans. Criton Comicus in Curioso Delios sic vocat Dei parasitos:

Phenicem mercatorem ample crumena dominum.

Quod porcellus tantum iugulatur. Placentas ex la- ste & molle.

Quanam ea so- rent supra nos in- dicauimus. a Formina bella- riorum, & dulcia- riorum apparatus.

Multo plus quam opus sit ad suam pi- storiā artem. Ada- gij speciem hoc ha- bet, veluti quod & dicitur, Bonorum plaustra. Brasim, a- dagio, Bonorum myr- micia.

Placentas è Se- famo confectas. d Placentæ genitæ.

Nauros fluius Demetriadem Iolo- vicinā alluit. Stra- bo.

Cinitate Thef- salie vinctis nobi- li, diruta inestinis seditionibus, & ty- rannorum violen- tia.

Quidam legen- dum putant, Ma- Radu.

Rozmdas bolos raso similes: rotun- dam mazam.

Plabei, & ad cuiusvis ministerij parati coqui, & obsoniorum condi- tores.

A preparandis bellarijs.

Quod cumino suas Gongylas con- dirent.

m Apollinis, cui Delos sacra fuit. n Bene numma- tis, & pecuniosum.

Octo

Cui

o Cum navigare minimè constituitur. p Ve sic cum obunda est navigatio. k Ogeuicou.

Cui navigium non erat in portu, nauicularium fecit: Naues enim duas nautico stramine adornare cogit, B Peireo Delum trajicere cupiens, Quid ab omnibus audiret, eam parasito insulum Tria videri suppeditare tantum bona:

g Opirari, delicatè, exquisitis cibi preparatoris. Inuis adag. xuevua. Erasm. adag. Lydorum caryca. lib. 12. r Erasm. proverb. Delphicus gladius.

Forum abundans obsonio, omnifariam incolarum turbam, Et Delios ipsos parasitos dei. Achæus Eretrienfis in Alcmaeone satyrico poemate Delphos ipsos κερκοποιούς ita vocat:

Carycopæos istos contuitus, abominor. Dissectas enim victimas non aliter quam Delij, arte culinaria coquebant, & condebant: ad quod respexit Aristophanes cum diceret,

At enim, qui plurimos, ô Apollo, Delphorum gladios exacuis: Et ante conuiuia ministros ac sacrificos tuos quæ opus sunt doces. Idem Achæus deinceps ait:

s Sic Delios, velut tabernarios per risum & contempitum poetæ vocat.

A. Cauponum ecquis abditus hic manet? B. Cui novis nomen idem est, ac cultro coquinario. Delphos enim Satyrici poetæ notant & perstringunt, quod circa sacrificia, & epulas assidue versentur. Semus libro quarto Deliadis scribit Delphis De lum commecantibus acetum, salem, oleum, ligna, stragula Delios præbuisse. Aristoteles, siue Theophrastus, in Commentariis, ubi de Magnesiis ad Mæandrum fluium sitis loquitur, eos Delphorum colonos esse, hospitibusque aduentantibus totidem quæ vsui sunt pendere ita scribit: Magnesij qui ad Mæandrum flumen habitant, deo sacri, Delphorum coloni, peregrinis accedentibus, testum, oleum, acetum, salem, lucernam, mensas, lectum, stragula vestes, suppeditant. Demetrius Scephius libro decimoquarto Troiani apparatus, scribit, in agri Laconici via, quam Hyacinthidem vocant, statuas Daïtoni, & Ceraoni erectas fuisse ab iis qui in Phiditiis mazam faciunt, & qui miscendo vino in conuiujs ministrant. Idem in eius operis vigesimoquarto libro, refert, apud Troianos Dætan heroem coli, Mimnermumque eius meminisse. Hegesander Delphus autor est Cyprios venerari Iouem, ἀλωπιώνη, id est, Epulonem, & ἀπλωγχοτόμοι, id est, extorrem dissectorem. Huiusmodi multa conuiujs vitro citro confabulantibus auditus est è propinquo hydraulici sonus quidam, iucundus & suavis admodum, qui nos modis illis delectatos omnes in se conuertit. Tum Vlpianus musicum Alcidem cum aspexisset, Audis, inquit, musices omnium peritissime, elegantem hæc vocis gratiam, quæ nos omnes ad se traxit allectos musices voluptate, Monaulis apud vos Alexandrinos frequētibus multum dissimilis, qui audientes molestia potius afficiunt, nedum grata, delectatione musices exhilarant? Tum Alcides, Hoc tamen, inquit, musicum instrumentum Hydraulis, siue reponas inter ea quæ tenduntur fidibus, siue inter ea quæ inflantur, inuentum est nostratis Alexandrini, tonforis arte, cui Ctesibius nomen fuit, quod ab Aristocle libro de choris memoriæ traditum est, his verbis: Hydraulis an ex instrumentis sit quæ animantur, an ex iis quibus adaptantur fides, ambigitur. Aristoxenus quidem hoc quale foret ignorauit: Platonem verò aiunt paruum quandam notionem huius fabricæ ostendisse, cum nocturnum horologium clepsydre prægrandi simile excogitasset, ac compegisset. Instrumentum enim hydraulicum esse videtur clepsydra: verum iis quæ pullantur, & quæ fidibus annexis sonant, non est adnumerandum, sed illis rectius quæ inflantur, quoniam aquæ illapsu spiritum accipit, fistulis in aquam obuertis, & aquam iuene quodam agitante, axibusque præterea instrumentum peruadentibus. Sic enim fistulis immititur spiritus, lenemque sonum illæ reddunt. Est autem aræ rotundæ instrumentum non absimile, repertum, vt fama est, à Ctesibio tonfore, qui sæculo Ptolemæi secundi Euergetis tum Apendum incoluit, præclaraque honesta vita excelluit mirum in modum, & vxorem suam Thaidem, illam artem edocuit. Tryphon libro tertio De rerum appellationibus, (est autem id opus de tibiis & instrumentis musicorum compositum,) narrat Ctesibium machinarium de hydraulis quædam scriptis mandasse. Mihi verò competum non est an de ipso nomine hallucinatus sit. Aristoxenus quidem certe instrumenta

t Erasm. proverb. Carica musa. g Obitus & quoniam instrumenti musici meminere Hegesichius, Herodotus in Melpomene, Aristotel. quest. 14. scilicet. 19. idemque Atropi, quod aliud instrumentum est musicum. Ambubala Syrii αὐλῶνα δὲ, tibieta.

h Coniuuatijs Epuloni. q Pacillatori.

y Solitarijs tibijs.

z Eadem Vistruius cap. 9. lib. 9.

4 Tiv ἀρρωστῶν, quæ, vt nonnulli putant, hæc ἐξ ἑσθλοῦ huius instrumenti appellatio est. Quæ ab ἑσθλοῦ in veteri glossario ἰδὲ ἐξ ἑσθλοῦ organarius dicitur. b Vistruius cap. 13. lib. 10. c ἀρρωστῶν δινοκμίον. Philander commentarijs suis in Vistruium, ἀρρωστῶν δινοκμίον legit, nec mediū hoc correxit. d Pamphylie ciuitatem.

menta quæ tenduntur, iis præfert quæ implentur anima, ideo quod hæc tractantur facilius: multos enim absque magistro fistula canere, ludereque tibia, veluti pastores. Hæc, ô Vlpiane, profecto sunt, quæ de organo hydraulico potui dicere. Gingris visus fuisse Phœnicen Xenophon tradit, nempe tibiis palmum longis, stridulum sonum ac lugubre edentibus, quibus & Cares mortuos lugent, nisi forte Caria Phœnice vocata est, vt apud Corinnum & Bacchylidem legimus: Sunt autem sic appellata illæ tibiæ à Phœnicibus, ob lamenta quibus Adonin desent. Vos enim Phœnices, vt refert Democlidus, Adonin Gingren nuncupatis. Gingrorum meminit Antiphanes in Medico, Menander in Carina, & Amphis in Dithyrambo, his verbis:

A. Habeo verò Gingram sapientissimum. B. Ecquis iste Gingras est? A. Nouum nostrum Inuentum quoddam: theatro Numquam monstratum; vsitatum verò Athenis: In conuiujs iucundissimum. B. Quare verò In vulgus non profers? A. Quia tribum confido Ambitosam valde me sortituram aliquam: hoc enim scio Fore, vt applausu omnia suscipiat, deq. misceat populus. Axionicus in Phileur ipide: Ob Euripidis versus virique adeo

Aegre est, vt illis profus videatur Esse γυργαυτα, id est, luctuosa carmina, & grande aliquod malum. Quanto verò hydraulicum organum, ô Vlpiane sapientissime, illo præstantius est, quod Nablan vocant, & quod Sopater parodus in poemate, cui titulus est Portæ, à Phœnicibus inuentum fuisse ita scripsit: Neque Sidonij Nablæ Strepitus è faucibus personans fidibus, excitatur. Idem in Mystaci seruolo: Inter alia musicorum instrumenta Nablæ suauiter canorus est: Cuius lateribus affixa lotus inanima Emittit spirantem & animatam musam, voluptatemque affert, Chororum versus decantantem exhilarans, ac Bacchico furore commouens. Philemon in Adultero:

A. Adesse Parmeno hic oportuit tibi cinam, Vel nablam quandam. B. Nablæ quidnam queso est? A. Hoc tu nescis, attonite, stupide? B. Per Iouem haud noui. A. Quid ais? Nablæ quis sit ignoras? Quid bonum sit mehercule Tu nescis: ignota quoque tibi est Sambucistrina. Instrumentum porò musicum quod Trigonum vocant, luba libro quarto Historiæ theatralis repertum à Syris fuisse prodidit, & item alterum quod Sambucam Lyrophœnicem appellat. Huius instrumenti Neanthes Cyzicenus libro primo De horis, inuentorem fuisse Ibycum Rheginum affirmat, Barbitiq. Anacreontem. Quoniam verò nos Alexandrinos vt imperitos musicæ tu insectaris, & Monaulon familiarem nobis ac patrium frequenter obiicis, audi quæ de illo ex tempore commemorare possum. Iuba in opere iam citato, Ægyptios scribit asserere Monaulon ab Ofiride inuentum fuisse, & quem Photinga vocant, obliquis fistulis constructum. Eius meminisse virum illustrem mox probabo: etenim apud nos frequens est Photynx tibia. Monauli Sophocles in Thamyra sic meminit:

Periere suaves, applaususque digni Pectidum modi, Lyraque, & Monaulos, fluctibus oppletus tempestate iactatis, Nauis per undas lasciuientis firma tutela. Arrepto Monaulo, qui putas? Leuiter exilijt. Sumpto Monaulo Hymenæum accinebam. A. Monaulon ubi nam aluisti, heus tu, Syre? B. Qualem Monaulum? A. Harundinem tibialem. Sopater in Bacchide: Monauli modis ille canendis sese exercuit. Protagorides Cyzicenus libro secundo

Organum excauatum & carinatum partem, alia similem, ita vocat. h Adhuc Virgil. Euantes orgia circum. Hinc apparet in Orgijs Bacchi, animos eorum qui festi celebrarent, Nablæ ad choreas & tripudia Phœnices irritare solitos. i Erasm. adagio. Sambucam citius. m A triangulari figura n & ægæ multiplici significatus est. Anni partes quatuor hic commode nos intelligemus.

o ἀρρωστῶν: vel quæ obliqua tibia est. Tale organum musicum est, quod hodie Cornu vocant. p Quidam, Plagiolos, vt paulo antea. q De Thamyra vide Suidam: vt progerb. Thamyrae infans. r ἀρρωστῶν organum musicum. s Alij, Nause per undas lasciuente priuatus.

Periere suaves, applaususque digni Pectidum modi, Lyraque, & Monaulos, fluctibus oppletus tempestate iactatis, Nauis per undas lasciuientis firma tutela. Arrepto Monaulo, qui putas? Leuiter exilijt. Sumpto Monaulo Hymenæum accinebam. A. Monaulon ubi nam aluisti, heus tu, Syre? B. Qualem Monaulum? A. Harundinem tibialem. Sopater in Bacchide: Monauli modis ille canendis sese exercuit. Protagorides Cyzicenus libro secundo

Periere suaves, applaususque digni Pectidum modi, Lyraque, & Monaulos, fluctibus oppletus tempestate iactatis, Nauis per undas lasciuientis firma tutela. Arrepto Monaulo, qui putas? Leuiter exilijt. Sumpto Monaulo Hymenæum accinebam. A. Monaulon ubi nam aluisti, heus tu, Syre? B. Qualem Monaulum? A. Harundinem tibialem. Sopater in Bacchide: Monauli modis ille canendis sese exercuit. Protagorides Cyzicenus libro secundo

Periere suaves, applaususque digni Pectidum modi, Lyraque, & Monaulos, fluctibus oppletus tempestate iactatis, Nauis per undas lasciuientis firma tutela. Arrepto Monaulo, qui putas? Leuiter exilijt. Sumpto Monaulo Hymenæum accinebam. A. Monaulon ubi nam aluisti, heus tu, Syre? B. Qualem Monaulum? A. Harundinem tibialem. Sopater in Bacchide: Monauli modis ille canendis sese exercuit. Protagorides Cyzicenus libro secundo

Posthac pag. 6. ab hinc.

Odyss. d.

Lib. 6. Parast. id se minime facere inter cenandum ait.

Odyss. 1.

Uliad. 1. Qui libabat apud Romanos his supplicabat verbis: Maestas hoc vino infirio esto.

Adura, non expectatis ceremoniis. Erasmus adag. Sacra haud sacrificata denorat. Gualdo adura qua dicit sacra sunt, & quaedam duce adura.

Erasm. adagio. Quod in animo solij. in lingua est.

Apud hinc.

In nitidum solum transibant, atque lauabant. Etenim, quod Aristoteles inquit, inurbanum ac indecorum fuerit, sudore multo & puluere sordidum conuiuium adire, & quod Heraclitus ait, elegantes comptiq; homines nec esse debent sordibus obfiti, nec squallere, nec gaudere luto. Porro qui in alienam domum cenaturus primum accedit, eum non statim oportet, ut ventri & gula seruiat, ad conuiuium pergere, sed spectandi cupiditati non nihil concedere, & ædes contemplari, quod a poeta non est omisum:

Aedes ingressi diuinas, spectabant

Admirabundi regis palatia, Iouis alumnii:

Nam veluti splendor solis aut luna

Fulgebant omnia in præaltis adibus clari Menelai. Aristophanes in Vespiis,

senem quendam rusticum ac litigiosum fingit, à filio monitum corrigi, ut vestitum ciuileq; vitæ genus amplectatur, his verbis:

Desine: tu quidem hic accumbes; disce iam

Comiter in conuiujs, & amicorum congressu versari. Deinde quomodo sit

accumbendum ubi docuit, addit:

Postea ex amicis vasis aliquod laudato:

Lacunaria spectato: stridentemq; per aulam citharæ sonos admirator.

Quintiam rursus Homerus ante conuiuium faciendum quid sit commonefacit, nimirum ciborum primitias diis esse tribuendas. Itaq; Vlysses, quamuis inclusus antro Cyclopi,

Accenso illic igne, dijs sacrum fecit, deinde

Casum acceptum comedit. Et Achilles, tametsi à legatis vrgeretur, qui

media nocte accesserant, tamen

Dijs sacrificare iubet

Patroclum familiarem suum; is autem libamenta flammis iniicit. Idem etiam

conuiuas libantes inducit:

Pateras quidem potione coronarunt pueri,

Ac ordine cunctis quod biberent poculis exhibuere:

Ast ubi libarunt, Observatum quoque à Platone hoc ipsum fuit in Conuiuio.

Nam cenatos libasse is narrat, deumq; sacris carminibus laudasse, honoribus confectis veneratos. Apud Xenophontem similiter id factum etiam legitur. Contra apud Epicurum diis non libatur, nullæ offeruntur primitiæ: verum, quod Simonides ait de petulanti & immodesta muliere,

Non immolatas victimas sepe deuorant.

Vini quidem conuenientem cum aqua mixtionem Atheniensibus monstrasse regem Amphictyonem fama est, ac idcirco Bacchi recti delubrum illum extruxisse, quoniam tum re vera Bacchus relictus sit, minimeq; titubet, ac noceat, cum modicè dilutum vinum bibitur.

Iubet namque vinum

Insanum, quod vel cordatos cantare multum imperat,

Molliterq; ridere, & saltare permittit,

Ac verba nonnunquam effudit, qua satius erat tacuisse.

Vinum profecto hic poeta nec ηλέει vocat, tanquam stultum, & vesanum, sed quia bibaces demerant, nec tetricos & austeros nos esse præcipit, ut nunquam rideamus, cantemus, concinne saltantes animum relaxemus. Haud quidem tam durus & agrestis Homerus est,

aut tam vecors & inauspicatus, verum quantum & quale sit horum vnumquodque, & quam insignis ea differentia cum apprimè nouisset, non simpliciter dixit prudentem ut canat, à vino instigari, sed ut multum canat, hoc est immodicè, & plus quam deceat, adeo ut molestus obstrepat, nec per Iouem ad risum vel saltationem cogi, sed quod utriusque commune statuit, molliter ut fiat, parum virilem in ea propensionem & lasciuam damnat & reprimit: nec interim mollem saltationem risumve prohibet.

Apud Platonem horum nullus modus est. Conuiuæ sic affatim bibunt, ut ne suis quidem insistant pedibus. Vide, quæso, comes abundantus Alcibiades quam præter decorum ineptiat. Quidam octo cotylarum poculum exhauriunt, inde occasione sumpta, quod Alcibiades illexisset, ac prouocasset. E diuerso apud Homerum,

Postea

Postea quam libarunt, & biberunt, quantum animo collibitum est. Horum igitur quedam semel ac omnino circumscribenda sunt, aliis verò mediocriter vtendum, veluti quibusdam auctariis, & additamentis, quorum paucus habendus sit respectus, ut inquit Homerus,

Cantus, saltator: hæc enim sunt additamenta conuiujs.

Cæterum profusus hæc prociis & Phæacibus Homerus tribuit, non item Nestori, & Menelao. In Megapenthis nuptiarum descriptione, Aristarchus, quia non intelligeret crebra iam fuisse conuiuia, ac elapsos statos dies quibus sponsus desponsam & amatam excipiebat, finitas iam Megapenthis nuptias, Helenamq; ac Menelaum domi tum solitariam vitam agere, hæc, inquam, quia non animaduerneret, deceptus hoc primo carmine,

Hunc offenderunt nuptiale conuiuium amicis præbentem, huiusmodi quosdam versus alios atrexit:

Ita quidem epulabantur in præaltis & amplis adibus

Inchyti Menelai vicini, ac necessarii,

Hilares: apud ipsos camebat diuinus poeta

Citharam pulsans: duo verò illic saltatores

Cantionem exorsis, in illorum medio se in orbem circumuertentes tripudiabant.

Hos scilicet versus ex armorum descriptione in eum locum Aristarchus transtulit, falsus etiam in dictionis significato, ac proprietate. Non enim ἐξάρχου, id est, inchoant saltatores, sed auspicante profusus cantore saltant. ἐξάρχου verbum citharæ peculiare est. Quapropter Hesiodus in Aspide dixit,

Diua autem Musa Pierides ἀνδρῶν ἐξάρχου, id est, cantum incepere.

& Archilochus:

ἐξάρχου, id est, incipiens ipse ad tibiam Lesbium pæana.

Stesichorus musam vocat ἀρχοσύμαλον, hoc est, cantiones incipientem, Pindarus autem præfationes siue proemia, ἀρχοσύμαλον, quod choris & saltationibus præcant. Diodorus Aristophanius tanquam ludens, totam illam de nuptiis orationem poetæ delet, & inducit, nec secum reputat dies illos nuptiarum postremos fuisse, non primos, vanumq; ac friuolum conuiuium illud futurum: deinde scribendum censet, Duos saltatores καὶ ἀνδρῶν, hoc est, per se ipsos, in aspirata litera poetam cogens solæcisimum committere. Nam καὶ ἀνδρῶν, est ἑστῆσθαι ἀνδρῶν, nimirum, apud illos ipsos, at καὶ ἀνδρῶν, hoc est apud se ipsos, vitiosum omnino fuerit, & solæcon: cæterum, ut dixi, quod modesto huic conuiuio cantus & narrationes auribus gratas inseruerunt, ascriptitium obrepit, petatum ex chorea Cretensi, de qua in armorum descriptione poeta sic inquit:

Chorem autem claudus utroq; pede Vulcanus illustris

Varijs lineamentis affabre sculpebat, ei similem quam aliquando

In spatiosa Gnossa Dædalus Ariadna crinibus pulchris visenda

Elaborauit: ubi quidem iuuenes, nobilesq; honestæ virgines

Saltabant, iniectis brachiorum carpo nutu complexu manibus.

His enim subiungit: Multa venustam choream turba circumstat,

Lata: duo verò saltatores iuxta ipsos

Cantum incipientes in caput se prouoluabant in choreæ medio.

Cretensibus quidem familiare ac patrium est, tum saltare, tum in caput se deiicere. Quamobrem Merionen Cretensem quidam sic alloquitur,

Merione, forsassis te quamuis agilem saltatorem

Hæsta mea compefset, transfixum utring, se percutiam.

Inde vocantur & Cretensia hyporchemata, quorum modos Cretam appellant, instrumentum verò Molossium. Quos Laconistas nuncupant, Timæus autor est, in choris quadrangulis instrumentis cecinisse. In vniuersum autem Græcis varia fuit musica. Athenienses choros Dionysiacos & circulares omnibus prætulerunt: Syracusij verò Iambistas: aliud alij. Aristarchus sanè Menelai conuiuio interpositis versibus quos minime conueniebat, non solum ab institutis & disciplina

m 2 Lacedæ

Odyss. d. & g.

Odyss. d.

κρούσας, pedibus & manibus tractis, & in stram arcuato corpore, in caput se prouoluentes. Uliad. a. h ἐξάρχου, musicum verbum, incipere, Virg. Incipe Menalia mecum mea tibia versus. i Præudenti: sonos & modos inchoantii. k Cantilenam in honorem deorum. l Vel, ἀρχοσύμαλον: vel, ὑπόμνημα χερῶν, accentiu mutato. m nuptiale, celebratis iam nuptijs. n Iunius adagio, Solæcis.

Uliad. a.

p Vel, saltantium gestus & motus: vel cantilena que saltantibus acciuntur. q κούλιος, κούλιος, ἐξ ἑκῆν, exponunt, in multos versus extensa, distichyram bica, artificiosa, varia, eodem argumento scripta, ut hymnos, pæanæ, profodia.

Lacedaemoniorum regiâ; temperantia ostendit alienum fuisse, verum etiam à Cretenfî chorea exemit cantorem, ad hunc modum præciso poemate:

Multa elegantem choream turba circumdabat

Oblectata: duo verò saltatores iuxta ipsos

Cantum incipientes in caput se aduoluebant, in illorum medio. vt immedicabile

sit, quod infictum vulnus est, quia seruari nequeat, id quod ad cantorem referri debet. Credibile verò non esse apud Menelaum recitationes illas & cantus adhibitas fuisse, hinc apparet, quòd mutuis colloquiis totum conuiuium traduxerint, nullumq; nomen cantoris illic extet, nec cantionis quam canat, atque adeò nec Telemachus in cantorem animum aduorterit, cum taciturnitate quadam, & animi quiete magnificentiam ædium alioquin expendens. Præterea verisimile non est Nestoris & Vlyffis hominum prudentissimorum filios adeò ineptos & rudes fingi, vt rusticorum modo paratis illis narrationibus & cantionibus, animum, auscultantes non attenderent. Vlyffes profectò cantores Phæacum non contemptos audit:

† Dissistratum & Telemachum.

. Odyss. d.

† Celeri motu agitatorum, quo fulgere videntur. Interpres Homeri.

† Aere fulgentibus, auro, electro, ebore. Odyss. d.

† Eiusmodi homines in conuiuio Platoni auctor fuisse negat pag. 140.

† Siquis sic obfcurat, vt exaudiri non possit. Hæc partim magis ad pag. 111. quam ad hunc locum, id est, illuc referenda.

† Iunius adagio, quod magis inter orig. ina. Brasius proherb. Ex eodem ore calidum & frigidum. Citatur in suo locus lib. 14.

† Eburnæ. b. Iunius adagio, quid barbitos crocoto loquitur? Apud Ouidium Sappho: Non facit ad lacrymas barbitos illa macula.

† Quasi furcina rassa, nimirum alneo, vndique tacto, vt occidat.

Cæterum Vlyffes, Pedum micationes spectabat, & animo mirabatur. quamuis distractus curis multis posset dicere,

Animo sollicitudines meo quam cantiones magis insident.

Quo igitur pacto stolidus non fuerit Telemachus, qui cantore & saltatore presentibus inclinat se ad Pifistratum, vas & supellectile stupefactus? Homerus mediisfidius tanquam bonus pictor Telemachum omnino patri similem repræsentat, & vtrumque lacrymis oboortis agnofci tradit, hunc apud Menelaum, illum apud Alcinoium. In Epicuri conuiuio assentatorum turba est sibi reciprocis laudibus palpatium: Platonis verò epulum irrisoribus & dicacibus refertum est, qui mutuo se vellicant, & ludificantur. Nam orationem quæ habita est de Alcibiade, sileo. Apud Homerum modesta conuiuia plausu celebrantur. Menelaum quidam cum laudasset, subiunxit,

Quod dicere non audeo

Tua voce, perinde ac dei, coram nos oblectamur.

Idem Menelaus si quid dictum factumve minus rectè fuerit, id reprehendens, ait,

Et nunc, si quid est præterea, obsequor mihi,

Molestum est mihi post carnem lamentari.

Idem rursus: Telemache, quodnam verbum dentium septo effugit? Per translationem ab Ixione hoc scriptum est.

Hemipopus & minorem tibiam magna statim deglutit.

Hemipopus eadem cum puerili tibia est, ad canendi certamina minime idonea, proptereaq; apta conuilius: quam obrem teneram vocat Anacreon. Haud me latet esse quoque alia genera tibiaram, nempe Tragicas, Lyfiodos, Citharisterias, quarum meminit Euphorus libro De inuentis, & Euphranor Pythagoricus libro De tibiis. Tibiam è calamis factam Tityrinum vocant Dores Italici, vt refert Artemidorus Aristophanius libro secundo De Doride. Quam Magadin & Palæomagadin nuncupant, eadem fistula grauem & acutum sonum edite, vt inquit Alexandrides in Hoplomacho, ad hunc modum:

Magadin loquat, alta simul & summissa voce.

Quas Lotinas tibia vocant, Alexandrinis Photinges nominantur. E loti ligno, quod in Aphrica nascitur, illas conficiunt. Tibiam, quæ paratur ex cruribus hinnuli, à Thebanis reperram fuisse Iuba tradit; Tryphon verò quas appellat Elephantinas primùm à Phœnicibus pertusas fuisse. Equidem magadin quoque instrumentum esse noui tenfis fidibus sonorum, vt citharam, lyram, barbiton. Euphorion, hexametrorum carminum scriptor, libro De Isthmiis, scribit, quos nunc vocant Nablistas, Panduristas, & Sambucistas, nullis vt nouitis instrumentis, fidiumq; graui sono Barbiton, cuius meminere Sappho, & Anacreon, Magadin, Trigona, & Sambucas esse proculdubio antiquas. Itaque apud Mitylenen ex Musis vnam cum sambuca videri, Lesbothemidis opus. Aristoxenus instrumenta peregrina recenset, Phœnicicas, Pectidas, Magadidas, Sambucas, Trigona, Clepsiangos, Scindapfos, & quod Enneachordon vocant.

cant. Plato libro tertio De Republica: Non igitur fidibus, inquam, multis, aut vniuerso harmoniarum concentu, in nostris modis aut cantilenis egebimus: mihi non videtur, inquit: nec Trigonis, air, nec Pectidibus, & ad summam instrumentis omnibus, quotquot tenduntur multis fidibus, & omni harmoniarum varietate personant. Est autem Scindapfus fidibus quatuor aptum instrumentum, vt inquit Marton Parodus,

Nec sub clavis appenderunt, quoniam distent a fides erant, Scindapfon tetrachordon, mulieris quæ nihil colu sua nebat.

Huius sic meminit & Theopompus Colophonius, hexametrorum versuum poeta, in opere cuius titulus est, Curriculum:

Scindapsum magnum, lyra similem manibus pulsans, &

Exacuens, ex viridi nouellaq; myrica fabricatum.

Anaxilas in Lyropœo, Ego verò barbitos tribus fidibus instructus, pectidas, Citharas, lyras, scindapfos preparavi. Sopater Parodus in opere, cuius titulus est Mystæ, pectidis fides esse duas sic inquit:

Pectis barbarâ musâ superbiens

Duabus attensis fidibus, in manum quo modo tradita est?

Pariambidon Epicharmus in Perialo sic meminit:

Semele saltat: alij fente contræctant citharam,

Et pariambidas: lætatur ea sonorum frequentamentum cum audit.

Psalterium, vt autor est Iuba, Alexander Cytherius fidibus compleuit, & Ephesi consensens artis suæ ingeniosissimum hoc inuentum in Dianæ templo dedicauit. Meminit & Iuba Lyrophœnicis, ac Epigonij, quod nunc in rectum psalterium transmutatum eius nomen seruat qui illo vsus est. Fuit autem Epigonus Ambraciotus genere, ciuitate donatus à Sicyoniis, musices peritissimus, & qui canens sine pectine manu fides pulsaret. Horum igitur quæ memorauimus instrumentorum omnium & tibiaram artifices docti ac experti sunt Alexandrini: cuius rei periculum de me facere si velis, industria specimen ipse tibi dabo, quamuis alij multi sunt in patria musici nobis præstantiores. Alexander quidem meus ciuis, qui haud ita dudum excessit vita, ingenij sui tale quidem documentum publicè Romæ præbuit, in eo quod Trigolon vocant instrumento, vt ad insaniam vsque Musices studio Romanos inflammauerit, multiq; numeros eius ac pulsus etiamnum recordantur. Huius Trigoni in Mysis Sophocles sic meminit:

Phrygi Trigoni multi, & suis tracta fidibus

Lydia pectidis chordarum celebrat concinnitas.

Idem in Thamyra, Aristophanes in Conuiuatoribus, Theopompus in Penelope, Trigoni meminere. Eupolis in Baptis:

Bene quidem tympanum pulsat, trigonisq; bene cantat.

Euphorion, vt supra diximus, & Protagorides libro secundo De festis conuentibus qui ad Daphnen fiunt, instrumenti musici, quod Pandoron vocant, meminere. Pythagoras, qui de rubro mari scripsit, Troglodytas inquit Pandurâ ex ea lauro, quæ in mari gignitur, fabricare. Tubas & cornua Hetrusci repererunt: Metrodorus Chius in Troicis scribit Marsyam fistulam & tibiam Celænis inuenisse, cum vno calamo superiores canerent. Euphorion hexametrorum scriptor libro De poetis lyricis tradit, fistulæ, cui vnicus & simplex calamus est, inuentorem Mercurium fuisse, vel, vt aliqui memoriæ mandarunt, Seuthen, & Rhonacen Medos: eius verò, quæ multis est compacta calamis, Silenum; illius autem, quæ cera glutinatur, Marsyam. Hæc habeto de nobis Alexandrinis, & Vlpiane dictionum aucupator, monaulorum perquam studiosis. Nescis enim Meneclum Barcæum scriptorem, & Andronem in Annalibus Alexandrinorum prodidisse, ac Alexandrinis eruditos fuisse & Græcos omnes, & Barbaros, cum iam defecisset ab exoleuisset disciplinarum in orbem conferta series, ob continuos bellorum motus, quæ Alexandri successorum temporibus exarserunt. Renouatæ sunt itaque omnes disciplinæ sub Ægypti septimo rege Ptolemæo, quem verè &

m 3 apte

† verbis: ὁ δὲ βαυδλον κρηνηλας ὀπιθεῖ δῖναξ ὀρχήτας ὑπανδῶταν νήμον, bubulcorum cera compacta fistula, canora, sopori feros modos edit.

d. Tanto studio musice tenebatur, vt colu suam, vt ne di aris negligeret.

e. Acutiorum sonu molens.

f. Lyram opifera. g. Sacris initiati.

h. Erasmi adagio, Carica musa.

i. d'icopd. k. Iambis, cum recitarentur, assclaram, & comitum.

l. in Errans. m. ὀψάρον, quidam ὀψάρον, qui leui celeriq; manu subitus tangunt, arguto pectine ferunt.

n. Psalterium id apud Nonium in voce Dicteria. Ortho psalterium Varro nominat: Qui mobilis Et orthopsalteria ac tult psalteria, qui bus sonant in Graecia dicitur Qui sbularum collocant exordia. Dicteria non iocis & sales: sed τὰ δὲ ψάλια ἑσθῆρα ὀψάρον, καὶ τὰς αἰσθητικὰς, qui at- tu sue fidine specimen & experimen- tum præbent.

Dictum puto quòd rectum pulsaretur, vel quia sonans in tenfo: numeros, vohēmentis, & acutos, quales cecime Arion, cum eū Delphibus excepit. Hæ rodos. lib. 1. Agell. cap. 19. 16. Scaliger in Manil.

o. ὀψάρον: chor- darum consensio, ob concentus.

p. Cotys, & Co- tyto dea, nocturnæ sacri Athenis colebatur, obscuro qui dem ac turpi ritu.

Eupolis Baptas comedia scripsit, qua sacri eius cultores acerbe exagitant, ab illisq; sic irritata in mari demersus et suffocatus est.

Iumen. Cecropiam soliti Baptas lassare Cotyco. Politian. c. 10. Miscellan. Iun. adag. Cotyos con- subornatis.

q. Oppidum id est Asia, in colle situm, quod imminet Asiae. In eo Marsyan firunt cum Apolline certa se.

r. ἡ κρηνηλας, κρηνηλας vocat poeta quidam apud Plutarchum lib. 11. ἐξ ἑὸ ἀσπυρίων, his modos edit.

^r Cùm aliq̄ Euer-
geten, id est, bene-
ficum, nominarent.

^s Erasm. adag.
Poetica auris. No-
tum est dictum Al-
cibiada, Cantant
Thebani qui loqui
nesciunt.

^t Plutarchus, in
Alcibiadis vita scri-
bit, cum noluisse di-
scere tibiæ cantum,
quo vultus eo sic
deformetur, ut vix
agnoscat familia-
res, ideòque Palla-
dè abiecit tibiæ,
Marsiam verò ti-
bicinam excoriatã
ab Apolline. Vide
Leopardi cap. 13.
a. vide lib. 14.

^x Castor & Pol-
luci.

^y Enopion can-
tum duobus dacty-
lii constare putant,
et spondeo, qualis
hic fuerit, Hæstibus
obitus exit, Aggre-
diturq̄ vagantes.

^z De Cæneo vi-
de Ouid. libr. 13,
Metamorph.

^a Que dormien-
tes, cantu inslar
Gallorum desper-
gificiat.

^b Buxea, ex Ide
lynea materia con-
ficta.

apud Cacergeten, id est, maleficum Alexandrini vocauerunt. Hic enim iugulatis mul-
tis Alexandriæ civibus, & non paucis eorum, qui cum ipsius fratre pubescentes ado-
leuerant, actis in exilium, vrbes insulasq̄ repleuit grammaticis, philosophis, geome-
tris, musicis, puerorum magistris, pictoribus, medicis, & aliis multis artificibus, qui
ob inopiam ea docentes quæ scirent, omni humanitate præclaros viros expoliue-
runt. Fuit quidem & olim apud Græcos omnes in pretio musica, ideoq̄ tibicinum
artem summo studio discere cupiebant. Itaque Chamæleon Heracleotes in libro,
quem Exhortatorium inscripsit, tradit Lacedæmonios ac Thebanos omnes huic
arti operam nauare, prætereaq̄ suo sæculo Heracleotas qui Pontum incolunt, &
Atheniensem splendidissimos, ut Calliam Hipponici filium, Critiam Callæschri.
Duris libro De Alcibiade & Sophocle, tradit, Alcibiadem didicisse tibia ludere,
non à quouis plebeio magistello, sed à Prothomo, cuius tum maxima fuit claritas.
Aristoxenus scribit Epaminondam huius artis peritum euasisse, doctoribus Olym-
podoro, & Orthogora. Multi quoque Pythagorici hanc artem exercuerunt, ut Eu-
phranor, qui de tibiis librum conscriptum reliquit, & itidem Archytas. Aristoteli
phanes in Coniuuatiõibus quanto studio huic arti quondam incubuerint, palam
facit, cum ait:

Cum eius gratia tibijs lyrisq̄ tractatis

Mibi obruta manus sint, fodere nunc inbes.

Phrynichus in Ephialte,

sive Incubo:

Non hunc profecto aliquando tu aut citbaram pulsare, aut tibijs inflare docuisti.

Epicharmus in Musis tradit Minervam Diocuris armatam saltationem tibia ce-
cinisse. Ion in Phœnice, siue Cæneo, tibiæ gallum sic vocat:

Canebat verò gallus, nimirum tibia Lydia, Achinorum laudes.

Idem in Cu-

stodibus, siue Prædiariis:

Præcurrit verò fistula, Ideus gallus.

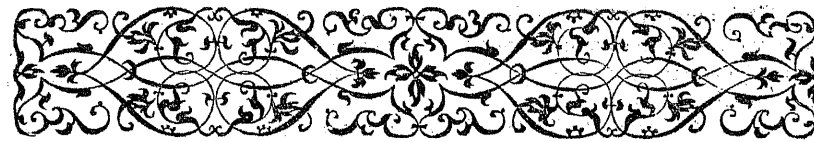
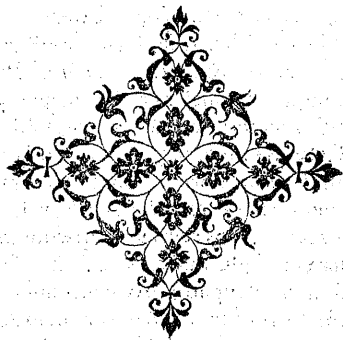
Idem poeta in secundo Phœnice:

Informem gestabat, grauemq̄ tibiæ, modis veluti cursu quodam acceleratis. Hos
scilicet modos Phrygios innuit, nempe graues, quibus ideo accommodan-
tur cornua, quorum sonus tubarum strepitui portione respondet.

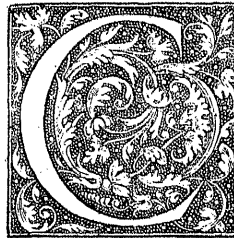
Hic iam, o amice Timocrates, liber iste finiat,
iustam actus magnitudinem.

669

ATHEN

ATHENAEI DEIPNO-
SOPHISTARVM LI-
BER QVINTVS.

ÆTERVM, quandoquidem superioris prolixæq̄ de con-
uiujs orationis hucusque perducendæ laborem exantlau-
imus, & omnia sunt in hac disputatione vtilissima multa,
animo quidem minimè graua, sed quæ permultum iuuent
ad explicandam intelligendamq̄ vniuersam conuiuandi
rationem; ab Homero prorsus diuino introducta & com-
monstrata, quæ de his Masurius optimus differuit expo-
nam. Nos etenim, ut inquit lepidus Agathon,

Operis loco ducimus accessorium,

Poëta igitur cum de Menelao

Et in opere satagimus ut accessorio.
verba facit, inquit;

Eum offenderunt cum amicis multis conuiuientem

Sua domi, inculpato filij filiaq̄, nuptiarum causa.

Sic enim moribus & le-

gibus scitum est, ut in nuptiis epulum fiat, tum Nuptiales deos ut veneremur; tum
ut pro testimonio id sit. Conuiuium autem quo accipiuntur hospites, quale esse
debeat ostendit Lyciæ rex, excepto magnifice Bellerophonte:

Quem diebus apud illum hospitatus est, nouem ille boues mactauit.

Videtur

autem vinum ad conciliandam alliciendamq̄ amicitiam vim quandam habere, ut
quod animum diffundat, & calfaciat. Quamobrem non antea qui essent rogabant,
quam bibissent: sed gustato iam vino, hospitijs & fidem honorantes potius, quam
priuatim hospitem singulos. Inter cœnas quæ nostra memoria celebrantur, pro-
uidè legislatores Phileticas, Populares, Thiasos, Contribulum, ac Orgeonicas
permiserunt. Sunt autem multi philosophorum conuentus Athenis; Diogenista-
rum, Antipatistarum, Panætiastarum. Legauit ad hæc conuenticula pecuniam
Theophrastus, non ut in eo cõgressu lasciuè & impudenter proteruiant, sed ut quos
habent in conuiuio sermones temperanter & doctè persequantur. Qui alebantur
in Prytaneo cœnis aderant quotidie conuiuæ, publico sumptu paratis, modestisq̄ &
salutaribus. His scilicet conuiujs acceptum retulit Demosthenes quod Elatea
potiti essent Athenienses. Vesper namque in Prytaneo cœnantibus nuntius ad-
uenit Elateam occupatam fuisse. Philosophis etiam curæ fuit, cum iuuenibus ad se
coactis stata quadam lege conuiuari, quam Xenocrates in Academia sua, itidemq̄
Aristoteles moderandis conuiujs tulerunt. Spartani ad patria Phiditia, Creten-
ses ad Andrea, maxima cura suos conducebant. Quamobrem quidam non
ineptè dixit,

Necessariorum conuiujs amici diu abstinere

Non debent: incundissima namq̄ illa recordatio est.

Antipater aliquando

inuitatis ad conuiuium amicis, de captiosis & fallacibus conclusiunculis, quas *oophi-*
opara vocant, eos qui accederent, disputare iussit. Arcefilaum narrant ad conui-
uium accersitum, cum voraciter ingurgitanti se cuidam accubuisse, nec vilo cibo
posset frui, porrigenti cuidam ex præsentibus conuiliis quod comederet, dixisse:

Leta prosperaq̄, tibi omnia sint: auxilium cum Telepho hæc ego certo.

Fuit au-

m 4 tem

^d Tragediarum
scriptor.
^e Iunius proverb.
Accessorium operis
loco.
^c Odyss. d.

^d Nobis placere
probariq̄ nuptias.
^e Iliad. g.

^f Quæ amicis &
familiaribus præ-
bentur. Populares,
quæ vniuerso po-
pulo: Thiasos, quæ
sunt in sodalitijs
& societatibus: Or-
geonice, quæ in Or-
geis & sacris Bac-
chi.

^g Vel vilius to-
pocum: vel sa-
lubribus: qui tan-
ta sobrietate & te-
perantia cibantur.
^h Strabo Rhodijs.
ⁱ In Lyceo.

^k Erasm. adagio.
Multas amicitias
dremis silentium.

ATHENAEI DEIPNOSOPH.

tem ille quem Telephum vocabant, insignis obsoniorum helleo. Zeno cum obsonij audior quidam e conuiujs, piscis, mox vt appositus est, superiorem partem dilacerasset, conuersi eiusdem piscis integram adhuc partem dilaniatam corripuit, tumq; dixit,

1 Versus de quodam tragico.

Ino altera in parte diligenter effectum opus reddidit. Socrates quendam conspicatus obsonium immodice vorantem, O vos qui adestis, inquit, vestrum equis, pane vt obsonio, obsonio vt pane, vtitur? Nos iam de Homericis conuiujs disceptemus, in quibus poeta causas, tempora, personas, sapienter definit, quod recte ac solerter imitari & exprimere conati sunt Xenophon, ac Plato, qui librorum suorum initio causam exponunt conuiujs, & eos qui interfunt, nominant, Epicurus autem nec locum nec tempus constituit, ac nihil proloquitur. Est igitur diuinandum quo pacto conuiuia, poculum tenens, repente quaestiones proponit tanquam in schola orationem habeat, & quod dixit Aristoteles, illorum pulueremq; fordidus, ac oppletus, conuiuium adeat. Homerus certe qui vocandi sunt docet, cum acciri iubet praestantissimos quosuis, & illustres:

m Supr. pag. 134. Erasmi adag. illis manibus.

Accerserat senes ex vniuersis Achuis spectatissimos: Aliter quam Hesiodus, qui vicinos porissimum inuitandos esse putat:

n Vide apud Erasmi hoc adagium.

Qui prope te habitant, Ceterum id conuiuium obruti cuiusdam humani sensus est, & cum adagio generi hominum infestissimo ac imprimis odioso conuenit,

Procul amici qui degunt, non sunt amici. Profus enim alienum est a ratione, locis non moribus amicitias metiri. Apud Homerum, posteaquam biberunt, Senex omnium primus qua de re consultandum sit, exorditur aperire: Contra apud eos qui agitant conuiuia parum modesta,

Assensator omnium primus scurriles irrisus exorditur, ac incipit. Praeterea

Homerus conuiuas inducit, aetate institutoq; vitae diuersos, Nestorem, Aiaceum, Ulysses, sed omnes citra exceptionem virtuti deditissimos, quanquam diuersa via ad illam incitarentur. Epicurus suos omnes conuiuas indiuiduorum corpusculorum explanatores perhibet, cum exempla suppetent apud poetam variorum quidem conuiuorum, & apud Xenophontem ac Platonem, venustae eorum scriptorum gratiae. Plato quidem Eryximachum medicum, Aristophanem poetam, aliumq; alius instituti recenset inter conuiuas: neque enim vel assensatorem adeste, vel irrisorem decet: Epicurus in conuiuio suo rursus de cruditate quaerit, de augurijs, ac deinceps de febribus. Nihil attinet hic dicere, quam inconcinna eius oratio subultim ac inepte huc illuc excurrat. Apud Platonem quidam singultu vexarus aquae gargarismo sanatur; alius subdita festuca nares titillans sternutat. Voluit is quidem comica libertate Agathonis Antitheta, & Isocola, irridere, notare, carpere. Apud eundem Alcibiades aduersae obscenaeq; libidinis desiderio prurire se fatetur: & qui talia scribunt, Homerum e ciuitatibus eiciunt. Verum, vt ait Demochares, nec e Thymbra fit hasta, nec ex huiusmodi sermonibus viri boni euadunt. Nec vero solum Alcibiadem Plato infamat, sed etiam Charmidem, Euthydemum, & alios ex iuuentute multos: qua profecto maledicentia comicorum modo Athenensium ciuitatem is tradidit, Graeciae Musaeum, quam Helladis Helladem esse dixit Pindarus, Apollinis vero Pythij oraculum; Penates, Regiam, Prytaneum Graeciae. Quod vero adolescentes illos falsis criminibus insinulauerit, ex eodem licet perspicere, qui Alcibiadem initio statim dialogi eiusdem nominis scripserit, inelinante iam aetatis vigore senescentem, cum ab omnibus corporis amatoribus desereretur, cepisse cum Socrate loqui. Quae autem suis de Charmide maledictis repugnant, cognoscat ex eius dialogo qui volet. Fingit enim ipsum, quod minime dialogi sermonibus congruit, pueri cuiusdam amore vertiginosum, ebrium, impotentem sit, ac veluti mortuum, robori leonis succubuisse: eius tamen pulchritudinem ipsum nihil pendere. Xenophontis quidem conuiuium, quamuis non illaudatum, habet tamen non pauca quae merito reprehendas. Callias ad conuiuium multos conduxit, ob Autolycei victoriam pulli sui, qui in Panathenaeis de Quinquertione adeptus coronam fuerat: & statim qui accubere, animum puero aduerunt, idq; assidente patre,

o Tales in conuiuio Platonis multos fuisse auctor affirmat pag. 136.

p Ad verbum, Tardior collatione.

q Opposita ex contrarijs. Quintilian. cap. 1. 9.

r Similiter desinetia, aequata mēbris, cōparia. Quintilian. cap. 4.

s Atheniensium Platonis hoc loco insensior est.

t Erasmi adagio, Non e quouis ligno fit Mercurius.

v Iunius adagio, Bibliotheca anima pa.

x Quidam amatum delictarumq; suorum.

patre. Nam quemadmodum noctu cum lux fulget, eo diriguntur omnium oculi, sic Autolycei pulchritudo omnium conspectum ad se rapit. Deinde nullus ei conuiuio interfuit, cuius mentem pueri species non commoueret, alijs tacite mirantibus, alijs gestu habituq; corporis ad id formato admirationem suam prodentibus. Ceterum Homerus tale quidpiam dicere nunquam tentauit. De Helenae praesentis forma, quidam iniquior illi, veritate victus, haec inquit:

Non aegre ferendum, Troianos bene caligatos Achiuos Pro tali foemina longo tempore graues labores perperit, Immortalibus haec oppidoquam facie deabus similis est. Verum, quamuis eiusmodi sit, nauibus domum redito.

3 Iliad. 2.

deinde subiungit: Adolescentuli sane, qui ad Menelaum se contulerant, nempe Telemachus & Nestoris filius, quamuis inter pocula & nuptiales epulas versarentur, prope Helenam sedentes, vt decorum fuit, silent, celeberrima illius forma exurdati, & attoniti. Socrates vero, cuius rei gratia cum tibiae iam tolerasset, mulierem in caput desilientem, puerumq; saltantem, ac citharam pulsantem, indecore vnguentum respuit? Non enim citra risum illorum qui aderant vngi se permisisset, praesertim si animo succurrissent hi versus,

Pallidos istos inquis, & nudis pedibus E quorum numero sunt miser Socrates, ac Cherephon.

4 An conuiujs praestantium hominum, eruditiorum, adhibere oporteat tibicines, fiducines, citharistas, & alia id genus acroamata, elegantior & accuratè disputat Muretus ca. 15. 6. Var. Supr. pa. 11. Demodocus Maris & Veneris concubiu canis Phaeacibus.

Rigidis sane & austerris moribus ea quae sequuntur minime conueniunt. Critobulus enim, urbanus adolescentulus, Socrati praecceptori suo illudit, eumq; Silenis multo deformiorem esse ait. Socrates vero cum illo de forma contendit, eligitq; iudices puerum, ac saltatricem, ac vter cuius, praemium pollicetur iudicum osculum. Quis ergo iuuenem, cum in haec incidere, non obteretur & perderetur potius, quam ad virtutem proficiat aliquid? Apud Homerum in Menelai conuiuio, velut in schola quadam, quaestiones inuicem proponunt, ac ciuilliter colloquentes, & mutuo sese & nos obiectant. Menelaus igitur, cum accessisset e balneo Telemachus, instructa cibus mensa, illis vt velcatur, iubet his verbis:

Cibus manum injicite, laticq; estote, deinde Cena pasti, qui sitis eloquemini.

Postea ex iis, quae ipsi apposita fuerant, velut auctarium coenae quoddam, partem largitur, humanitate comitateq; singulari.

Sic fatus tergora statim admonuit pinguis bonis, Assa, manibus sumpta, quae illi attulerant honoris causa.

Cibati vero hospites, vt iuuenes decebat, inter se confabulantur, sensim acclinato capite, non de ferulis, vel ancillis conuiuatoris, quae in balneo ministratae fuerant, sed de opibus illius qui hospitio exceperat.

In adibus profecto Iouis tales opes conduntur: Sic enim melius Seleucus putat scribi, Aristarchus vero non recte scripsit:

Iouis Olympij tale est intus atrium.

Non enim magnificentiam aedium tantum admirantur, ornatis parietibus electro, argento, ebore spectandam, sed palatium illud esse dicunt vocale ac sonorum. Quod vero tale praedicatur amplum est, altoq; & excelso fastigio. At de regia supellectile inquitur:

Auri multum, electri, argenti, eboris. In adibus profecto Iouis talia reponuntur.

Quae innumera dum cerno, pra admiratione stupeo. hic autem non conuenienter subsequeretur huic carmini,

Iouis Olympij tale est intus atrium, Quae innumera.

nam inusitata ea lectio solaeo vitiosa foret. Praeterea, vox αἰλῶν aedibus non congruit. Apertus perflatusq; locus αἰλῶν dicitur: & δεικλω-νίσην locum dicimus qui ex vtraque parte ventum admittit. αἰλῶν etiam instrumentum est quod flatus permeat, & quaecunque figura in rectum proteaditur, illam nos αἰλῶν vocamus, veluti stadium, & canalem sanguinis.

Confestim canalēs crassus naribus prodijt: αἰλῶν etiam cassidem nuncupamus, quae ex medio in rectum assurgit. Athenis αἰλῶνες quosdam sacros appellant, quorum meminit Philochorus in nona. Aulonae masculino genere olim

a Aristophanis in Nubibus, b Erasmi, prouer, Sileni Alcibiadis,

c Ζῆλος πῶ τοῦ αἰτῆν δῆμοῖς ἐκ δῆμου κείνου.

d Ζῆλος πῶ τοῦ αἰτῆν δῆμοῖς ἐκ δῆμου κείνου.

e Quod assuetū praecebat Aristarchus.

f Philander commentarijs in Velletrium, cap. 6. 6.

g Sanguis. Quod continet pro eo quod continetur.

h Praeterea, seu bucculam, in qua figuratae conus.

i Conualles, angustias, anfractus, k Ode.

olim pronunciarunt, vt Thucydides libro quarto, poetæ verò sceminino. Carcinus in Achille:

Profundam in anlonem que exercitum circumdabat. Sophocles in Scythis:

Præcipitia, specus, & maritimas

Aulonæ. Excipiendum ab hac obseruatione, quod apud Eratosthenem

in Mercurio genere masculino vsurpatur sceminini vice:

Apud Hesiodum.

Profundus aulon diuiditur: pro eo quod est profunda, veluti & hoc dicitur:

Θύλος ἔβρον, id est, mollisculus & tener ros, pro θύλα. ἀλλὰ ἴγῃ, & ἀλλὰ

Veteribus, vt Homero.

id significant quod nos diximus. Nunc autem Regias Aulas vocant, vt Menander:

Aulas & Satrapas colere. Et Diphilus:

Aulas colere est, vt equidem censco,

Aut exulis, aut famelici, aut verberomis: quod ante ædificia subdialia loca habeant, in quibus dormiunt & consistunt regij stipatores. Homerus aulam

Septimij, Cortalis, Penetralis, Domestici.

semper locum detectum & sub dio positum vocat, vbi Iouis Hercei ara fuit. Itaque

Peleus deprehenditur

In aula septo: habuit autem poculum aureum

Quo fuluum vinum libabat, vitiis ardentibus infundens. At Priamus

In aula septo stercorei aduolutus. Et Vlysses Phemio sic imperat:

At adibus eleganter structis egressi

Post cadem in aulam. Quod autem simul & regiam & opes laudarit Telemachus, liquet ex oratione Menelai:

Chari gnati, cum Ioue mort alium nullus contenderit:

Immortales sunt ipsius & opes, & ades. Verum iam ad conuiuium redeamus,

in quo Homerus rara dexteritate quadam sermonis occasionem sic nactus est, vt facultates & diuitias cum amico sapienter comparauerit. Non enim veluti dubiam

quæstionem id proposuit Menelaus, sed lepidè interseruit auditis suis laudibus, scq;

opulentum esse minimè negauit, inuidiam tamen etiam tum deprecatus, quod earum

opum post multas ærumnas dominus esset, non tamen se dignum esse qui cum diis conferretur:

περίφρασις. Huius dictionis significacum diligenter Budæus exposuit.

Immortales enim Iouis opes esse, ac palatia. Suæ autem erga fratrem beneuolentiæ documentum cum explanasset, & diuitem se ac viuum necessaria fatorum

lege superesse dixisset, his velut ex aduerso amoris in suos respectum opposuit:

O vtinam reliqua mihi tantum sit tertia horum pars

Domus degenti, saluig foreni qui ad Troiam cecidere

Spatiofam, procul ab Argis ad equorum pascua feracibus. Ecquis igitur ex illorum

posteris, qui pro eiusmodi duce ac imperatore mortem oppetiuerunt, suum de amisso patre dolorem grata mortui recordatione compensatum non arbitretur,

& reparatam iacturam? Ne autem videretur communis & publica esse illa gratia,

quam habebat iis qui pari alacritate animum suum erga illum beneuolulum ostendebant, subiungit:

Omnium tantopere vicem non doleo, licet ob eorum infortunia mæstus,

Quantopere vnus, qui nec somno me refici, nec cibo recreari sinit. Ne verò ex

Vlyssis domesticis & propinquis neglectum fuisse ab illo quempiam suspicaremur,

eorum nominatim reminiscitur:

Eum sanè complorant

Senex Laertes, ac cordata casta, Penelope,

Et Telemachus, quem puerum dormi lusit antem pater reliquit. Telemachi verò

ad parentis memoriam lacrymantis fletum inhibet. Accedit & ingreditur Helena

interea, Vlyssisq; filium coniectat esse Telemachum è facie similitudine: mulieres

enim, quia suam inuicem curiosius pudicitiam obseruant, liberorum similitudinem

cum parentibus dignoscunt, & adnotant certiùs. Interfatur hic quædam Pisistratus,

(nec enim par erat satellitum more tacitum adesse,) & honestè de pudore Telemachi disserit. At Menelaus iterum de sua cum Vlyssè necessitudine locutus, cum

eo solo consensere dixit optatissimum sibi fuisse. Lacrymas, vt æquum fuit, id excussit

Ad verbum, qui cibi mihi somnig; inuisum facit.

Nestoris filius. Erasm. adagio, Doryphorematis risu.

cussit Telemacho. Helena verò, Iouis gnata, oratione commercioq; sapientum Ægyptiorum multa edocta, Panaces, efficax reuera mæroris auxilium, iniicit vino, & de Vlyssè narrare incipit, obiterq; etiam texendi consuetam operam aggreditur, non quidem vt famam gratiamve captaret, id agens, sed quia domi ita fuisset educata, & assuefacta. Quamobrem Venus post singulare certamen ad illam perrexit,

Et affata est amose vetule similes,

Quæ lamificio celebrem Lacedæmonem incolebat,

Lanasq; tractabat pulchras.

Quantum verò in eo sedula & attenta opere esset, monstrant hæc:

Huic quidem mox Adraste sellam affabre laboratam statuit:

Alcippe tapetem lana molli textum attulit:

Argentum canistrum aduexit Phylo, quod Helena dederat

Alcandra Polybij vxor, qui Thebis

Ægyptijs habitabat.

Hoc scilicet aduectum ancilla Phylo admouit,

Penso iam torto plenum: super ipso

Distenta colus fuit, cum aduoluta purpurea lana.

Suam quoque industriam Helena videtur perpexisse, ac propterea Telemachum peplo cum donaret, inquit,

Munus, o chare fili, hoc tibi do,

Monumentum manuum Helenes, quod gestandum vxori trades

Nuptiarum, quas tu vehementer exoptas, tempore.

Eius verò in opere continuando voluptas & assiduitas castam ac pudicam fuisse indicat. Poëta certè nec

luxu mollem, nec delicias ob pulchritudinem facientem inducit. Eam telam te-

xentem, picturisq; variantem domi offendunt:

In palatio illam reperit telam magnam texentem

Duplicatam, nitidam, cui multa insperfit

Prelia Troianorum qui domare sciunt equos, & Achiuorum aneis loriceis armatorum,

In quibus ipsius caussa consixerant, sub Martis auspicijs.

Homerus præterea nos docet, debere illos qui inuitati sunt, conuiuatorem admonere, & rogare, sibi vt

exurgere & abire liceat. Menelaum compellat sic Telemachus:

Agitedum, in lectum nos abducite, somno

Vt blando iam dormientes recreemur.

Sic quoque Minerua Nestorem, quæ se Mentorem esse assimulabat,

Agitedum, fauete linguis, vinum miscete,

Vt Neptuno & alijs dijs immortalibus

Cum libauerimus, de cubili nos curemus, id enim tempestiuum est. Vel festis

deorum celebratibus nefas esse videtur in epulis iusto diutiùs manere. Pallas igitur

apud Homerum sententiosè inquit:

Tenebras iam lux subit, nec aquum est

Diu in epulo deorum sedere, sed domum reuerti.

A quibusdam etiam facris ante solis occasum vt discedant, lege cautum est. Apud Ægyptios olim temperanter

conuiuioꝝ genus quoduis peragebatur, vt autor est Apollonius, qui de gentis illius moribus scripsit. Sedebant enim, cum cœnarent, eius nationis homines, vilissimis quidem cibus contenti, sed saluberrimis, ac vino, quantum sufficeret ad ex-

hilarandum animum, quod Pindarus ab Ioue poscit:

Ecquid facere possum, tibi vt charus sim,

Ac Musis, versuum gratia, & venustate, qua vos letificet,

Id te rogo, o Saturnie, valide fulminator.

Platonis verò conuiuium philosophorum non cõsensus est, non curia, non cõuenticulum. Socrates enim abire con-

uiuio non vult, quamuis Eryximachus, Phædrus, & alij quidam iam discesserint, sed

vigil perstat cum Agathone & Aristophane, ex argenteoq; puteo bibit: Ingen-

tia namque pocula sic rectè quispiam vocauerit: idem post è phiala ingeniosè rur-

sus bibit. Ex iis qui vigilabant, vt idem scriptor refert, duo post dormitantes ni-

ctarunt, priorem tamen Aristophanem somnus oppressit: at cum iam dilucesceret,

Socrates

Paridis cum Menelao.

Desunt hęc multi versus, quibus sumptuosa canistri fabrica describitur, Odysse.

Subtilissimo vello: muliebri vestes Odysse.

Ilia.

Ad verbum: multa certamina quæ ipsius caussa perpessi fuerant à Marti palmu. Odysse.

Odysse.

Ad verbum: procidite linguas.

Alia, Erasm. adagio. κενεκοινοσ. d Erasm. adagio, Argenteus puteus.

Proverbij specie
putant quidam hoc
dici, quo Herodotus
significat & Pla-
tonem, & suos con-
vivas exitio quovis
diuos fuisse. Le-
strygenes immanif-
simi Campanie po-
puli, humans car-
ne vilitantes, eius
modi sunt adagia,
Ad corinthios Bea-
tam: In Panica-
paum.
f Odyss. x.
g dicitur quod
quidam, Nullum
vite finem, propo-
situm, institutum.
h Ad verbum, hi-
laritatem & ho-
netos ludos com-
plectatur.
i Hoc exemplum
Vlyssi pollicebatur,
tamesi tot proci
impar videretur,
sive, ut tandem eos
superaret, ac truci-
daret.
k Odyss. x.
l τὸ ἄνωδος
scabellum, pedum sul-
cro: vulgo, marche-
ped.
m Tanquam ac-
clinatorem, quod
in ea sedentes mol-
liter acclinentur.
n Ex nominis epy-
ma, sella in qua duo
pluresve sedent: vil-
go, vin Batuc.
o Vasa vinaria,
e quibus vinum in
dilatam fundebant
pueri in singulorum
conviviarum pocula.
p Iliad. d.
q Ad bibendum in-
vitabant, tradito
cum vino poculo,
priusquam bibissent.
r Qui prius ex-
hausto poculo, alium
ut idem faciat, pro-
vocamus.
s Prius obibere,
quam propinare.
t Iliad. i.
u Lib. i. pag. g.
x δειπνῶν, meri-
dies, merenda, sera
vespera, occasus so-
lis: inde δειπνῶν.
y Non autem, cum,
relentaueris, vel
merendaueris.
z Odyss. a.
a Et superuacuum
est tertius.
b ἀπὸ τῶν οὐ-
velut ornamenta
convivij detrahe-
runt: vasis sui me-
sam spoliaverunt.
c Emendatus hic
locus à Phaurino.

Socrates qui illos sopuerat, cum Agathone surrexit, abiitque in Lyceum, cum ad Lastrygonas Homeri liceret, (inquit Herodicus.)

Apud quos duplicem mercedem auferit, qui infominis est. Omnis certe ad conuiuium hominum congressus apud veteres honoris deorum causa fieri existimabatur, quos & propriis coronis, & canticis sacris, & hymnis venerabantur. In illis nefas erat seruum adesse, qui ministraret: ingenui liberi que adolescentes vinum fundebant, veluti Menelai filius, tamen iam tum sponsus, atque ipso nuptiarum etiam die. Apud lepidam Sappho Mercurius à poculis est. Ante noctem cenati dimittebantur. In quibusdam Persarum conuiuiis de maximis rebus consultabant: quod & factum est in Græcorum castris apud Agamemnonem. Alcinoi verò conuiuium ad quod intenditur hæc Vlyssis oratio,

Nullam impensam gratiosam magis esse puto,
Quam cum latus est vniuersus populus:
Et cantorem in adibus auscultant conuiuæ.

Qua comitate & humanitate fit hospes excipiendus, innuit. Luxu quidem soluti fuerunt Phæaces, conuiuium tamen illorum si quis cum philosophorum cæna conferat, modestius id esse comperiet, tamen hilaritate & honestis ludis festiuum sit. Nam post athletarum nudorum certamen cantor recitat de Martis amoribus fabulam, cum acerba irrisione permixtam, quamvis ad consilium de intermendis proci capiendum, Vlysses ea cantio hortaretur, quod Vulcanus viroque pede claudus Martem fortissimum denicissit. Sedebant eo sæculo conuiuæ. Itaque multis in locis Homerus ait,

Deinde in sellis atque thronis sederunt.

Est autem thronus sella cum sub-
sellio, in qua sedent liberi ingenuique homines, quam & nonnulli θρόνον vocant, no-
mine sumpto à verbo θρόνισσι, quod pro sedere usurpant, quia sedendi causa afferatur. Philetas:

Θρόνισσι, id est, sedere, humi, sub platano:

Sella verò, quam Clifionem nuncupant, ad corporis inclinationem curiosius ornatur. Vilissimum in hoc genere sedile fuit δίσκος, id est scamnum. Itaque Vlyssi, quia mendicus esse videretur, δίσκον, id est scamnum scædam apposuere cum exigua mensa. Crateres ipsi, quod & nomen significat, vino iam antea diluto pleni, adstant. Ex his, qui ministrabant pueri, honoratissimis conuiuio poculum plenum semper exhibebant, cæteris autem ex æquo vinum distribuebatur. Agamemnon igitur Idomeneum sic allocutus est:

Tibi plena patera semper
Adstat, ut & mihi, quoties bibere placet.

Propinabant sibi mutuo, non quemadmodum nos, (hoc enim potius προσηκίει fuerit, quam προπίνω,) plenas pateras.

Impletam vino pateram dextra porrigens & propinans Achillem comiter salutauit.

Quoties autem cibum sumerent, antea nos exposuimus, nimirum ter, quia cibatum ex iis tribus vnum aliàs δειπνῶν vocarent, aliàs δειπνῶν, ridicula eorum opinione, qui vos quater cibo in diem fuisse arbitrantur, quod Poëta dixerit,

Tu autem veni δειπνῶν.

Enimvero hi non animaduertunt, eo poetæ verbo significari, ubi ad occasum vsque solis commoratus fueris. Nullus tamen apud poetam ostenderit quendam fuisse qui cibo ter vesceretur. Porro grauius peccant, hos deinceps versus qui collocant:

Cibaria qua attulerat veneranda proma apposuit:

Eorum multa genera, que ad manum fuerunt benignè ac liberaliter mensæ imponens.

Structor etiam sublatis carnis lances admouit.

Nam si proma genera multa apposuit, manifestum est nihil opus fuisse carnis reliquias afferri à structore: quapropter versus priores duo sufficiunt. Peracta cæna mensæ remouebantur, ut apud Procos. & Phæacas, de quibus ait poetæ:

Ministri verò τὰ ἔντα conuiuij asportarunt.

ἔντα, vasa poetam appellasse indubitatum est. Nam ex armaturis, quæ corpus defendunt, ac muniunt, ut thoracem, caligas, & reliqua his similia, τὰ ἔντα vocant, quod intus corporis partes ambiant,

biant & tegant. Ædium, in quibus Heroës habitabant, ampliores, μίτρας δ' ἀμύματα, κλίσια, Homerus appellat, ætatis verò nostræ homines ἑσθίοντες, & ἀνέσθιοντες.

Verum, quo nomine, o amici viri, dignabimur conuiuium Antiochi, Syriæ regis, vnus è Seleuci posteris, quem Epiphane vocatum, ob res amenter gestas Epimane, id est, Furiosum, nuncuparunt, & de quo Polybius ad hunc modum scripsit, illum nonnumquam secedentem ab aula strepitu, in quemcumque ciuitatis locum venisset, cum duobus, tribusve famulis comitibus aspectum fuisse, depræhensumque: sæpissime cum argenti sculporibus, & auri fusoribus in ipsorum officinis, copiose verba funditantem, & de artis subtilitate cum cælatoribus, & aliis opificibus, ingeniosè, ambitiosèque: ratiocinantem: præterea in popularium hominum cœtum se demittentem, quisquis fortè occurrisset, cum eo solitum confabulari: cum aduenis vilissimis & peregrinis compotare: si quando iuvenes quosdam simul conuiuari sensisset, nullo aduentus sui dato signo, illò commeat, lasciuientem & comestabundum, nec aspernantem figlina vasa, nec cantantium rudes concentus, ut inexpectato eius accessu territi huc illuc multi dilaberentur, & auferent: eundem sæpius exuta regia veste, amictum toga, forum circumire, velut in comitiis candidatum, & magistratus ambientem, nunc hos dextra præhensantem, nunc illos amplectentem, rogantemque suis ut suffragiis aliàs Tribunus plebis crearetur, aliàs Ædilis: magistratum verò quem petebat, adeptum, in eburna sella curuli sedentem, ut mos est Romanis, de forensibus actionibus, commerciis, ac contractibus cognouisse, magnoque & alacri studio ius dixisse, eamque ob rem ansam dubitandi præbuisse cordatis modestisque: viris, quibusdam eum simplicem esse atque facilem suspicantibus, quibusdam insanum: eiusmodi quoque fuisse in dandis muneribus illius ingenium, ut qui nunc dorcadum talos donaret, nonnumquam phœnicobalanos, interdum aurum, aliquando fortè obuios, quos nunquam viderat, in speratis muneribus afficeret: omnes, quotquot regnarunt, sacrorum magnificentia, quæ illius sumptu in claris urbibus fiebant, cultusque ac veneratione deorum exuperante: id coniectare licere ex ipsius dono, quod apud Athenienses custoditur, item ex eo quod in Olympij Iouis templo dicunt, & ex statuis, quas in delubro Apollinis Delij circum aram ponendas curauit: in publicis balneis cum lauasse, etiam cum frequentissima plebis turba occuparentur, pretiosissimorumque vnguentorum fictilia tum ad eum perferri solita, quorum odore oblectatum quendam dixisse, fortunatos esse reges, qui iis delibuti suauiter olerent, hominibus nihil Antiochum respondisse, verum postridie eò ingressum ubi lauabat ille proletarius, vnguenti nobilissimi, nempe stillatiæ myrrhæ, maximum fictile in eius caput effundi iussisse, omnesque lauaturus affurrexisse, & in vnguento illo sese volutantes, ac ob lentorem labentes, regemque etiam ipsum, risum excitate: eundem, cum egressus ab Emilio Paulo Romanorum imperatore editos in Macedonia ludos fuisse, volentem largitionibus suis, operumque magnitudine illum antecellere, in ciuitates Græciæ legatos, oraculorum consultores, nundinarum & conuentuum publicorum inspectores dimisisse, qui nunciarent ipsum ad Daphnen ludos exhibiturum, ut multos Græcorum ad eum visendi gratia concursus factus sit, acriterque studio: conuentus initium pompam fuisse, quæ sic ducta est. Præibant hominum ætate florentium millia quinque, Romanorum instar armatorum, cum hamatis lorice: sequebantur continenter Mysi totidem: ab his Cilicum tria millia, leuis armaturæ, expeditorum, cum aureis coronis: post hos Thraces totidem, Galatarum quinque millia, & præterea quidam cum argenteis scutis: post hos deinceps gladiatorum paria ducenta quadraginta. Horum à tergo fuerunt equites Pisæi mille, urbani ter mille, & horum complures cum aureis phaleris, ac coronis, alij cum argenteis. His succedebant socij & amici, equites circiter mille, omnes cum aureis phaleris. Coniuncta cum iis fuit amicorum legio, numero illis par, & ornata. Præter hos delecti mille progressi sunt. Postrema fuit equitum cataphractorum ala, sic aptè vocata, quod & viri & equi armis oblecti & operati essent. Mille ac quingenti illi fuerunt. Omnibus, quos recensuimus, paludamenta purpurea, quibusdam auro texta, & animantium imaginibus picturata. Post hæc cur-

d Atria, palatia, conclaua.
e Hestitia, & virtutum cœnacula.
f Iulianum.
g Eadem rursus canitur lib. 10.

i ἑσθίοντες & ἀνέσθιοντες. Quidam, collisæ fictilia concentus musicos imitantem: quidam, cum vnguenti fictilibus vasculis, & musica voce, instrumentis consonantibus: quod magis placet: neque uero cari etiam aurea, argenteaque vasa, et cur ita nominantur vide lib. 6.
l Damaram, cæprearum.
m Palmulas matras.

n Antiochus lanæ veli textili Assyriorum opere, Phœniciæque purpurea lenticulum in ede Iouis Olympiæ creauit: Atheniensibus vero egidem auream donauit, in theatri fastigio cum cæteris donis locatam. Pausan. lib. 5. Ex eo seriptore nos hunc locum restitimus.
o Vasa. vide lib. 10. p. Vas.

q Quidam, lorice cum torquibus.

rus sex equis iunctis centum processerunt, quadrigæ verò quadraginta, currus vnus, bigæq; vna elephantis copulatis: elephantis sigillatim dispersi triginta sex: reliquum apparatus pompæ, oratione comprehendere operosum fuerit: summam hoc tamen percurrendum. Adolescentes puberes circiter octingenti cum argenteis coronis progressi sunt, boues optimi circiter mille: popæ^a ministri sacrorum parum à trecentis aberant: elephantorum dentes octingenti: statuarum numerum referre nemo queat. Omnium enim quotquot apud homines vel creduntur vel dicuntur esse dii, aut demones, atque adeo heroum simulachra gestabantur: alia inaurata, alia stolis aureis induta, adiectis his omnibus cum ornatu sumptuoso elogii, ac sententiis, quæ pro tradita de illis historia congruerent: additæ sunt & his imagines Noctis, Dicit, Terræ, ac Cœli, Auroræ, & Meridiei. Auræ verò argenteaq; supellectilis vim ac multitudinem quanta fuerit sic quispiam animo conceperit. Dionysij vnus regis amicorum, qui ei fuit ab epistolis, pueri mille in eo pompæ ductu incedebant, argenteis vasis onusti, quorum nullum minus pendebat mille drachmis: regis autem sexcenti pueri illos consequebantur, aurea vasa sustinentes, & hos mulieres circiter ducentæ ex aureis vrnis vnguento aspergentes: His proximæ fuerunt octoginta feminae lecticis infidentes, quarum pedes auro, & quingentæ lecticis, quarum pedes argento fulgebant, magna impensa cultæ ac exornatæ. In pompa hæc splendidissima fuerunt. Peractis ludis, gladiatorisq; certaminibus, ac venationibus per triginta dies, quibus hæc spectacula celebrata sunt, primis quinque postea, omnes in gymnasio ex aureis arculis vnguento crocino illiti sunt. Quindecim arcule scilicet illæ fuerunt, totidemq; & Cinnamomini, & Nardini. Pari munificentia deinceps alijs diebus allatū est Amaracinum, Telinum^b, Irinum, omnia odoris suauitate præstantia. Ad epula sternebantur aliquando mille triclinia, aliquando mille quingenta, cum ornamentis maximi pretij. Negotium id totum rex ipse tractabat, qui vectus equo vilior, & pompam intercurfans alios iubebat progredi, alios subsistere, in conuiujs ad cœnaculorum aditum stans alios introducebat, alios in lectis componebat, ministrorum qui fercula portabant dux ipse, & circumambulans nunc affidebat, nunc resupinatus accumbebat, nonnunquam interea buccæa deposita, nonnunquam patera, exurgebat proficiens, circumibat mensas compotantium, propinationes aliàs ab alijs rectus excipiens, cum iis iocabatur^c qui festiuum quidpiam recitarent. Pro ducto iam in longum tempus eo congressu, cum iam excessissent multi, regem histriones mimi torum vestibus occultum, & allatum humi posuere, velut vnum quendam ex suis consortibus: is autem musicorum concentu & numeris incitatus saltauit, histrionem egit cum ridiculis scurris, adeo vt præ pudore cuncti diffugerint. Omnia porro hæc sic absoluta & exculsa sunt partim iis quibus in Ægypto, perfidè violato fœderis pacto, regem Ptolemæum Philometora^d adhuc puerulum defraudauerat, partim iis quæ amici vtenda congesserant, partim rapijs & spolijs plurimorum templorum quæ expilauerat. Mirantibus tum conuiujs regis mentem, qui reuera ἐπιμαχὴς, id est, furiosus potius esset, quam ἐπιφανὴς, id est, splendidus, Masurius Callixenus Rhodium libro quarto De Alexandria citauit, his verbis pompam enarrantem Ptolemæi Philadelphi regis, principis vndecunq; optimi. Prius quàm rem aggrediar, inquit, extructum in arcis septo tentorium, seorsum à militum, opificum, & peregrinorum diuersorijs, exponam. Id enim supra modum pulchrum fuit, & memoratu dignum, tam amplum, vt lectos in orbem collocatos centum & triginta caperet. Fabrica huiusmodi fuit: Lignæ quinque columnæ singulis statutæ sunt lateribus, in altitudinem longæ quinquaginta cubitos, vno verò minores aliæ, in latitudinem porrectæ. Adaptatum columnis epistylum^e fuit, quadratum, quod vniuersum tectum cœnaculi fulciret. Sub medio lacunari conopeum^f explicatum fuit, per ambitum albicans: vtraque in parte trabes albo per medium distinctæ aulæis turrium imagine pictis obuoluebantur. In earum medijs spatijs efficta picturis laquearia distenta cernebantur. E columnis, similes palmis quatuor fuerunt, intermedijs verò thyrsorum formæ. Extra hæc fossione depressus locus erat, columnis cinctus à tribus lateribus, tecto concamerato, vbi discumbentium

^a ὁμοίαν. Leonis in adnotationibus, malè vertit spectacula.

^b Ἐλενογράω. Dioscorides horum preparationem docet.

^c Ἐστῆνα quædam per locum recitabat, alijs.

^d Ptolemæi filij, Philadelphi nepotem, quartum Ægypti regem.

^e Sic trabem Architecti vocat imponi solitam columnis.

^f Ἐπεπίπτον ἴτα reddidi. Vmbellam, ἢ οὐδὲν, alijs vult. Hestichio κωνοπέου καλεῖται, in regum tabernaculi oportorium rotundū quod puluerem ex alto cadentem excipit: Seruius, conignationū celum dixit.

cumbentium comitatus restaret. Interior eius stationis pars phœniceis tapetibus circumuelabatur. Interuallo medio, quod hunc locum à tentorio separabat, animantium pelles incredibilis varietatis ac magnitudinis pendebant: quod autem subdiale spatium complectebatur, myrtus, laurus, & aliæ conuenientes frondes spissè opacabant: totum verò solum floribus omnifarijs conspersum fuit. Nam Ægyptus ob circumfusi aëris temperiem, & olitorum industriam, quæ parcius etiam tempore suo alibi proneniunt, copiosissima gignit, & perenni fecunditate, vt nunquam rosæ, violæ, alijsve quibus flos facillè non suppetat. Quamobrem media hyeme cum apparatum id cōuiuium esset, inopinata & insolens tanquam visorum species quædam apparuit. Nam quæ ad vnus coronæ contextum in alia ciuitate vix reperta fuissent, ea largissimè ad conuiuiarum singulorum coronas abundabant, & suppeditabantur, atque adeo tam cumulatè effusa tabernaculi solum obtegebant, vt prati cuiusdam diuini profus imaginem ostentarent. In tentorij vestibulo marmoreæ animantium effigies iacebant, primariorum artificum opera, centum: at medijs inter ea simulacra locis, pictorum Sicyoniorum tabulæ, ac vicissim in interstitijs, ad viuum rerum variarum effigies expressæ, tunicæq; aureæ, ac paludamenta pulcherrima quædam intextis regum veris imaginibus, quædam fabularum delineationibus ac descriptionibus elaborata. Super hæc scuta alternis aurea & argentea circumaffixa fuere. Supra hunc vtrumque locum antra excavata fuerant, octo cubitorum, per longitudinem tabernaculi ex vtroq; latere, sex, per latitudinem, quatuor, in quibus comici, tragici, satyrici viui homines, cum peculiari artis cuiusque habitu, ex aduerso sibi oppositi epulabantur cum vicinis aureis poculis. In antrorum medio relicta fuerant lacunata^a caua, in ijsq; depacti cum f. b. stentaculis suis Delphici tripodes aurei. In supremo fastigio tecti tabernaculi aquilæ duæ micabant, aureæ, facie è regione obuersa mutuo, quindecim cubitorum magnitudine. Ad duo tentorij latera siti erant lecti centum, aurei, pedibus ad Sphingum similitudinem formati: oris enim aspectum nudum ac resectum artifex dimiserat. Tapetibus vtrinque villosis, purpureis, strati primo die lecti fuerunt, hisq; circumposita aulæa varia, eximia quadam arte insignia. Quæ verò pedibus calcabantur intermedia loca, glabris tapetibus Persicis operiebantur, exacta pingendi scientia intextis pusillis animalibus. Accumbentibus mensæ tripodes aureæ admotæ sunt, numero ducentæ, ad lectos singulos duæ, argenteis fulcris constabilitæ. Posteriore lectorum parte, quæ despectus erat in subiectum campum, centum locatæ fuerunt argenteæ pelues cum totidem vrceis^b. E regione cœnationis defixus alter lectus fuit, in quo exponerentur calyces, pocula, & reliqua ad vsum idonea vasa, quæ omnia gemmata & aurea fuerunt, artificioq; mirabilia. Horum sigillatim fabricam & genera longum mihi videtur declarare: pondus autem vniuersæ illius supellectilis talenta decies mille fuerunt. Quoniam tentorij fabricam percurramus, enarrationem quoque pompæ nos exequamur, quæ per stadium ciuitatis ducebatur. Eius primum agmen cœpit orto lucifero statim incedere. Quo enim tempore illa stella emergit, transuersionis fuit initium. Secuta est deinde illa quæ regum parentibus ac progenitoribus destinatur: tertia fuit quæ deorum omnium sigillatim historiam indicabat, cum accommodato illorum cuique apparatu: sub vesperam postrema fuit, anni parte^c ad id diei tempus, eius progressum cogente. Hæc particulatim cognoscere si quis velit, Quinquennialium commetaria legat & addiscat^d. In Bacchica pompa ante omnes prodierunt Sileni quidam, lænis^e purpureis induti, alij phœniceis, turbam arcentes. Hos Satyri sequebantur, per vtramq; stadii partem lampadas gestantes, hederaceas^f, inauratas, viginti. His proximæ fuere Victoriæ cum alis aureis, thymate^g ferentes, sex cubitorum, aureis columellis, hederaceis^h, exornata, tunicis vestitæ animalium figura depictis, aureoq; multo cultu nitentes. Post has ara cubitorum sex portabatur, duplex, hederacea fronde inaurata densius stipata, cum aurea corona, quæ forma vitæ imitabatur, candicantibus tænijs fasciisq; distincta, sublequentibus centum ac viginti pueris, amictis purpurea tunica, crocum, myrrham, thus in aureis mazonomisⁱ ferentibus. Post hos incedebant quadraginta Satyri,

^a ἰσοπέδι. Νόβη φλω Hestichius esse vult, casum illud quod inter mœium & Labrum inferius est. τῶσιν Pollux vocat, & quod in Labro superiore conspicitur. ἰσοπέδι. Ad eorum casuum similitudinem τῶσιν φλω Callixenus hie dixit.

^b Ἐ ἰσοπέδιος τῶν. Hic κατὰ τὸν οὐρανὸν κατὰ τὸν ἄστρον, instrumentum quo hausta aqua effunditur.

^c Quæ hyems fuit, breuissimo dierum spatio. Ad verbum, cœtempletur.

^d Τῶν ἰσοπέδιων. Erasim. adagio, hederate penula deterris.

^e Hederæ fronde vestitur.

^f Aut thuribula, & acerræ: aut fœcos in quibus odor ad suffitum vrbantur.

^g Sculptis ad similitudinem foliorum hederæ: vel hederæ folio amictis.

^h Grandioribus patinis.

a Hedera figuram imitantibus.
k Erasmi adagio, Virgula divina.
l Ingenium infortunatæ naturæ. Iam adag. Cubitalis. Erasmi proverb. Tredecim cubitorum.
m Lunius adagio, Herculi cornu. Erasmi proverb. Cornu.
n Arhora in Aegypto nobili ob fructus suavitatem.
o Nominis ratio inde petita, quod anno quinto quoque Bacchi pompa deinceps creverat.
p Poculi genus.
q Musici, scenici, ludiones, histriones.
r Matronali veste, rotunda, et simbricata. Erasmi adag. Pelicocoton. Et adag. Leonis exuvium super croton. Plautus inter manarios artifices Crocotarius enumerat.
s Philyllium ussagium, seu pterostichum, quod in amphoram esse interpretatur.
t Mithra, capiti integumentum Persicum.
v Thiasos, turba comitum Bacchi, precipue mulierum.
x Er mistic vannonis Bacchi. Virg.
y Bacchum è nomine Iouis iterum natum Parca immanibus anguibus cinxerunt, innocente tamen os pueri lambentibus. Catullus, Paris sese tortis serpentibus incingebant.
z Noms: aliq. vias. Nysa, urbs India à Libero patre condita, Straboni: Diodoro vero Arabia, in qua Bacchus est à Nymphis educatus.
a Lacus, lacus quo excipitur fluens è torculari mustum, inde in dolio uisum cantio, quæ, dum uvas premunt, canitur.
b De his multa lib. 11.
c Infima parte, quæ tanquam pedamentum ac fundamentum est.
d Bisulci: aliorum vulgò bichieri.

aureis coronis redimiti, hederaceis^a, corpore inuncto, quidam rubrica, quidam purpuræ flore, & aliis coloribus, coronam manibus gestantes, auream quoque, aureis bracteis & vitis pampinis confertam. Sileni duo post hos gradiebantur, purpureo pallio vestiti, cum albis soleis. Horum alter petasatus aureum caduceum^k paruum ferebat, alter tubam. Medius inter hos vir quidam ibat, aliis procerior cubitis quatuor^l, habitu personæq; tragica, aureum Amalthææ cornu^m tenens, qui Annus vocabatur. Eadem corporis magnitudine sequebatur mulier formosissima, auro multo elegantiq; vestitu ornata, altera manu ferens è Persæaⁿ coronam, altera virgam è palma. Nomen eius fuit Penteteris^o, id est Iustrum. Hanc sequebantur anni tempora quatuor, magnificè adornata: thymiateriaq; duo, aurea, foliis hederæ umbrosa, cubitorum sex, & ara in illorum medio, quadrata, aurea: rursusq; Satyri cum panicea veste, & aureis coronis, ferentes alij trullam auream, alij carchesium^p. Vestigiis horum insisterat Philiscus poeta, sacerdos Bacchi, simulque Dionysiaci omnes^q artifices. Post hos deinceps ferebantur Delphici tripodes, illorum premia qui certaminibus athletarum necessaria subministrarent, vnus quidem, altitudine cubitorum nouem, ad puerorum, alter verò ad certamina virorum destinatus, cubitorum duodecim. Post hos, quatuor rotis currus agebatur à centum & octoginta viris, longus cubitos quatuordecim, latus octo, in quo stabat effigies Bacchi, cubitorum decem, ex aureo carchessio libantis, cum tunica purpurea ad talos demissa, ac super ipsa, crocota^r pellucida: extrema vestis circumiecta purpurea fuit, auro variegata. Laconicus aureus crater, metretarum^s quindecim, ante illum iacebat, cum aureo tripode, super quo thymiaterium fuit, cum phialis duabus, croco & casia plenis. Simulachrum ategia circumdabat ex hedera, vite & alia frugiferarum arborum temporaria fronde implicata, appensis coronis, tæniis, thyrifis, tympanis, mitris^t, personisq; tragicis, comicis, satyricis. In eodem curru fuerunt sacerdotes viri ac foeminae, cum Persica veste, arcanaq; initiationum & sacrificiorum mysteria, omnifarij thiasij^v, & quæ vannos^x gestabant mulieres. Post has, Macetæ, quas Mimalionidas, Bassaras, & Lydas vocant, passis crinibus, & coronatæ, quædam serpentibus^y, aliæ simillæ, hedera, vite, manibusq; tenentes, aliæ pugiones, angues aliæ. Post has currum alterum rotarum quatuor, octo, cubitos latus, sexaginta viri trahebant, cui Nysæ^z insidebat effigies, cubitorum octo, tunicam induta croceam, auro distinctam, amicta veste Laconica. Machinamento quodam ingeniosè fabricato illa exurgebat, nullo manibus attollente, & vbi lac ex aurea phiala libasset, sedebat rursus, thyrifum manu læua tenens, mitris coronatum, in capite coronam auream gestans, hederaceam, cum racemis, ex gemmis fictis, maximi pretij. Umbraculum eam statuam operiebat. Ad curru illius quatuor rotarum angulos defixæ fuerunt inauratæ lampades quatuor. Sequebatur deinde currus alius rotarum quatuor, longitudine viginti quatuor cubitorum, latitudine quindecim, vnus onustus, quas satyri sexaginta calcabant, ad tibiam canentes versus epilenios^a. Præfectus his Silenus erat. Tota via fluebat mustum. Ferebatur deinde & alius rotarum quatuor currus, longitudine cubitorum vigintiquinque, latitudine quatuordecim, quem agebant viri sexcenti. In eo vehebatur vter, amphorarum ter mille, ex pardalidum pelli bus confusus, è quo per totam viam stillabat etiam vinum, paulatim emissum. Comitabantur Satyri, Sileniq; centum viginti, coronati, ferentes vrceos alij, alij phialas, quidam Thericlea^b vasa, magna, ex auro omnia. Nullo post interuallo crater agebatur, argenteus, amphorarum sexcentarum, in curru rotarum quatuor, quæ trahebant viri sexcenti. Sub crateris labris, auribus, & basi^c, animantium imagines fuere torno sculptæ. Aurea, gemmataq; corona medijs is præcingebatur. Ferebatur deinde poculorum abaci argentei duo, ambitu duodecim cubitorum, altitudine sex, ornati supernè acroteriis, ac rursus in orbem, aluo media: ad pedes verò animalium exiguorum inaginibus, tribus quidè cubitalibus, dimidij verò cubiti, multi. Solia post ampla decem vehebantur, crateres sedecim, quorum ampliores triginta capiebant amp horas, minimi quinque: deinde, lebetes sex: vtrumque anfasti viginti: quatuor, super repositoriis quinque: lacus argentei duo, super quibus fuere pocilla^d viginti

ginti quatuor: mensa ex argento solida, cubitorum duodecim, aliæq; triginta cubitorum sex, ac præterea tripodes quatuor, quorum vnus ex argento solidi cubitorum sedecim ambitus fuit: reliqui tres illo minores, parte sui media gemmis splendebant. Post hos ferebantur octoginta Delphici tripodes, argentei, minores superioribus, quadratis angulis: hydriæ^e viginti sex: amphoræ Panathenæicæ^f, sedecim: psycteres^g centum sexaginta, quorum maximus amphoras sex, minimus duas capiebat. Vasa hæc omnia argentea fuerunt. Continenter post hæc incedebant aurea vasa gestantes, crateras nempe Laconicos quatuor, cum coronis vitigineis^h: alia in super duo, Corinthiaci operis, amphorarum quatuor, super repositoriis, cum animantium sessilibus figuris, tornatis, supernè conspicuis in ceruice, & aluo, figuris summa cum arte & cura expressis. Capiebat vterq; amphoras octo. Ferebatur & lacus cum pocillis decem, holceæⁱ duo, vtrumq; amphorarum quinque: Cothones duo amphorarum totidè: Psycteres viginti duo, quorum maximus amphoras triginta capiebat, minimus vniam. Transiecti quoq; sunt aurei tripodes, magni, quatuor: eum aureæ supellectilis repositorio, aureo, gemmato, decem cubitorum, in altitudine gradibus sex erecto, in quibus animantium effigies multæ fuerunt, dodrantum quatuor, ingeniosè, solerterq; fictæ, cum exiguis duobus abacis calycum, & vitreis totidem, inauratis: præterea bicubitalia duo aurea repositoria, minoraq; alia tria, hydriæ decem, ara tricubitalis, mazonoma vigintiquinque. Post hæc pueri mille sexcenti gradiebantur, alba tunica vestiti, ac coronati, partim hedera, partim pino: ducentiq; rursus & quinquaginta cum aureis congiis, quadringenti cum argenteis: Psycteria trecenti viginti: alij ferebant, aurea quædam, quædam argentea: & post hos alij pueri ad passum vini vsum ac potum amphoras^k gestantes, aureas viginti, argenteas quinquaginta, trecentas verò omnigenis ceræ coloribus depictas^l. Quod in dolijs & hydriis mixtum passum fuit, in stadio temperanter omnes hiberunt, eius potum multum deliniti. Post hæc idem author recenset quadricubitales mensas, super quibus visu spectatuaq; digna multa circumuehebantur, adornata sumptuosè: inter cætera lectus genialis Semeles, in quo præcellabant tunicæ quædam aureæ, gemmisq; pretiosissimis fulgentes. Alium quidem rotarum quatuor currum, silentio præterire haud æquum fuerit, longum cubitos viginti duos, latus quatuordecim, à quingentis viris tractum, in quo antrum fuit supra modum profundum, vitibus & hedera opacum, ex quo per totam viam syluestres euolabât ac domesticæ columbæ, & turturæ, pedibus fascia reuinctis, vt à spectatore facile raperentur. Scaturiebant & ex ipso riuu duo, alter vini, alter lactis. Circa ipsum Nymphæ multæ fuerunt omnes cum aureis coronis, vestituaq; sumptuosè: Mercurius autem cum aureo caduceo. Super alio curru quatuor rotarum, qui Liberi patris ex India reditum complectebatur, Bacchus duodecim cubitorum, elephanto insidebat, purpurea trabea vestitus, cum hederacea vitigineaq; corona aurea, manu tenens auream thyrifis hastam, auratas soleas indutus. Ante illum in elephanti collo sedebat pusillus Satyrus, cubitorum quinque, cum aurea corona, pinea, dextra manu capræ cornu inflans, aduentum dei vt significaret. Aurens elephanti ornatus fuit, cum hederacea corona circa ceruicem, aurea. Subsequebantur quingentæ virgines, tunicis purpureis amictæ, cum aureo cinetu. Harum duces erant centum viginti, coronatæ, toto corpore armis tecto, quatuordecim argenteis, aliarum æneis. Post has incedebant a fellorum turmæ quinque, insidentibus Silenis, atque Satyris, coronatis. Quorundam ex a fellis aurea frontalia fuerunt, cum ornamentis reliquis, argentea quorundam. Post hos prodierunt elephantorum currus viginti quatuor, hircorum bigæ^m sexaginta, leonum duodecim, orygm septem, bubalorum quidecim, struthiocamelorum octo, ceruorum septem, asinorum syluestrium quatuor, & currus totidem. In hæc omnia conscenderant adolescentuli, cum petasis, & aurigarum habitu, quibus se comites addiderant puelluli, exiguis peltis, thyriforumq; hastis instructi, cum aureo vestitu, & coronis, aurigarum quidam pineis, puellulorum autem hederaceis. Vtraque ex parte camelorum quoq; bigæ tres aderant. Has sequebantur iunctis mulis carpenta, quibus barbarorum tentoria vehebantur. In his sedebant & Indicæ, & aliarum

e Aquaria situla
f vna, aquales.
g Erasmi adag. Hydriam pro foribus.
h In similes quibus Athenienses, videbatur in Panathenæis.
i Vasa quibus vinum refrigerant, et lauant pocula: cupæ.
k Ad pampinorum viti similitudinem effictis.
l Vasa vnguentaria.

k Quidam, laconicæ.
l Encasticæ picturæ, de qua vide Plinium, et Vitruvium cap. 2. lib. 4.

m Paria.

gentium feminae, captiuarum habitu. Ex camelis, quidam thuris libras trecentas ferebant, alij, croci, casiae, cinnamomi, iridis, & aliorum odorum, ducentas. Proximè his iuncti fuerunt Aethiopes hastati, ferentes, alij sexcentos dentes elephantorum, alij ebeni stipitum bina millia, alij crateras aureos argenteosq; sexaginta, & auri ramenta. Post hos processerunt venatores duo, cum iaculis inauratis, ducentes bis mille ac quadringentos canes, partim Indos, partim Hyrcanos, Molossos, & aliorum generum. Post hos viri centum quinquaginta arbores portabant, quibus fune alligatae belluae omnifariae, cum raris auibus multis fuerunt. Portabantur & in caueis psittaci perquam multi. Alia plurima is author posteaquam enarrauit, & armenta gregesq; animalium commemorauit, subiungit, Oues Aethiopicæ, centum triginta: Arabicae, trecentae: Euboicae viginti: Indici boues candidis artubus, viginti sex: Aethiopici octo: ingens vrsus, albus, vnus: Pardi quatuordecim: Panthera sedecim: Lynces quatuor: Vrsorum catuli tres: Camelopardalis vna: Rhinoceros Aethiopicus, vnus. Post hæc in curru quatuor rotarum, Bacchus cernebatur, insectante Iunone ad aram Rheæ confugiens, coronam habens auream, adstante Priapo, cum aurea corona hederacea. Iunonis imago cum corona etiam aurea visebatur. Alexandri Ptolemæiq; statuæ ibidem fuerunt, cum aureis coronis, hederaceis: Virtutis autem simulachrum adstant Ptolemæo, ex olea coronâ auream habebat: Priapi verò imago his adiuncta, hederaceam auream. Corinthi ciuitas Ptolemæo vicina, aureo diademate coronata fuit. Adiacebat horum singulis poculorum abacus, plenus vasibus aureis, cum aureo cratere, amphorarum quinque. In eodem curru mulieres sequebantur vestitu cultuq; corporis sumptuoso, cum titulis ciuitatum Ioniae, & reliquarum Hellenidum, quotquot in insulis & Asia conditæ subiunctæ Persis fuere, omnes cum aureis coronis. In alio curru quatuor rotarum ferebatur thyrsus cubitorum nonaginta: aureus, cum argentea hasta cubitorum sexaginta: in alio, phallos aureus cubitorum centum & viginti, depictus, & coronamentorum voluminibus inauratis reuinctus, cum aureo sydere in eius vertice micante, cuius circuitus fuit cubitorum sex. Multa igitur variaq; in huiusmodi pompis recitata cum sint, ea tantum nos delegimus in quibus aurum argentumve fuit. Aliae namq; multae in ea celeberritate dispositiones spectaculorum fuerunt, auditu non indignae, veluti ferarum, & equorum magna vis, Leones prægrandes quatuor & viginti. Fuerunt & in ea, currus alij, rotarum quatuor, quibus non tantum regum statuæ, sed deorum etiam multae vehabantur. Post has chorus progrediebatur virorum sexcentorum, in quibus citharistæ trecenti concinnebant, inauratas cirharas totas pulsantes, cum aureis coronis. Ab his proximè transiere bis mille tauri, colore similes, cornibus inauratis, cum aureis frontalibus, & in medio capite coronis, cum torquibus & ægide ante pectus. Aurea hæc omnia fuere. Post illa pompa Iouis ducebatur, aliorumq; deorum permultorum, & præter hæc cuncta, Alexandri, qui aureus in curru veris elephantis iuncto ferebatur, Victoria & Pallade eius vtrumque latus claudentibus. Euctæ sunt & in pompa sella regiae multae, ex auro & ebore compactae. Super vna harum iacebat aurea corona, super alia aureum totum cornu. Super regis Ptolemæi sella corona fuit, ex aureis decies mille conflata. In hac quoque pompa aurea thymiateria trecenta delata sunt, altaria inaurata quinquaginta, cum aureis coronis, quorum vni affixæ fuerunt decem cubitorum faces quatuor, aureæ: Inaurati foci duodecim. Horum vnus ambitus fuit cubitorum duodecim, altitudo cubitorum quadraginta, quorundam quindecim. Producti sunt & Delphici tripodes aurei nouem, cubitorum quatuor, alij cubitorum sex, octo: alius cubitorum triginta, super quo fuerunt animalia, quinque cubitorum, aurea, & in orbem aurea corona, vifiginea. Præteruictæ sunt & inauratæ palmæ septem, cubitorum octo, caduceus inauratus, cubitorum quadragintaquinque, inauratum fulmen, cubitorum quadraginta, sacellum inauratum, cuius circuitus fuit cubitorum quadraginta. Geminum cornu, cubitorum octo, cum inauratorum animantium magno numero, & horum multis cubitorum duodecim, cum feris magnitudinis eximiae, & aquillis cubitorum viginti. Ostensæ sunt & in ea pompa coronæ ter mille ac ducentæ, aureæ, cum altera

Quæ in Aethiopiae fluminibus colliguntur, cum arenis, & inter solis arenas, quæ magnas plantitas distendunt: & in ipse auri fodunt.

Græci sermonem videntium.

Clypeo: eræo pectoris munimento, prominente in medio Gorgonis capite.

Vel poculi genus, vel tubæ: vel cornu copie.

tera dicata sacris, aurea, gemmis nobilissimis splendente, cubitorum octoginta, Berenices templi hæc valuas circumdabat, cum ægide pariter aurea. Spectatae sunt & in ea pompa aureæ coronæ perquam multae, quas puellae ferebant, sumptuose & magnificè vestitæ. Coronarum ambitus fuit cubitorum sexdecim, vnus verò altitudo, bicubitalis. Fuere & inter pompæ fercula lorica aurea, cubitorum duodecim, & argentea cubitorum octodecim altera, quibus imposita fuerunt aurea fulmina duo cubitorum duodecim, & è quercu corona, gemmata. Spectati sunt & aurei clypei viginti: totius corporis armaturæ aureæ, sexagintaquatuor: caligæ aureæ tricubitales, duæ: aureæ pelues duodecim: phialæ numero perquam multae: gutti vinnarij triginta sex: vnguentaria vasâ magna, decem: hydriæ duodecim: mazonomia, quinquaginta: mensæ variæ: aureorum vasorum repositoria quinque: triginta cubitorum cornu, ex auro solido. Aurea hæc utensilia omnia præter illa fuerunt quæ in Bacchi pompa conspecta fuerant. Post hæc argenteæ supellectilis planstra processerunt quadringenta: aureæ viginti: odorum octingenta, & super illa omnia equestres copiae, ac pedestres, omnes armis mirum in modum munitæ. Peditum fuere quinquaginta septem millia, cum sexcentis: equitum verò, cum ducentis, vigintitria millia. Prodierunt hi quidem omnes, congruentem vnique vestem induti, & conuenienti totius corporis armatura teñti. Præter torius corporis armaturas, quas hi sibi acceperant, aliaë quamplurimæ adhuc reconditæ fuerunt, quarum numerum adscribere difficile est: Callixenus tamen eas recensuit. Ludis quidem publicis aureis coronis viginti Ptolemæus primus donatus est: Berenice verò tribus & viginti, super aureis curribus aduectis, & luco Dodonæ. Pecuniæ in ea impensæ summa fuit, talenta bis mille ducenta triginta nouem: minæ quinquaginta. Apud regiarum facultatum procuratores & dispensatores hæc omnia repræsentata supputataq; sunt, singulari donantium alacritate, priusquam accederent ludorum spectacula. Ptolemæus Philadelphus illis genitus, coronis aureis viginti donatus est, & duabus quæ aureis curribus impositæ fuerunt, vna cubitorum sex: quinque, totidem cubitorum: sex, cubitorum quatuor, ad columnas impactis. Quod igitur post natos homines regnum, è viti conuiuæ, auro sic abundauit? Non quidem illud quod Persidis Babylonisq; fodinis positum est, non quod illarum prouinciarum tributis opes congeffit: non cuius regiones irrigantur Pactolo, auri ramenta deuolvente. Omnium quidem certè fluuiorum solus Nilus re vera Chrysothoas nominari debet, quia cum alimentis exuberantibus aurum purum purumq; deuehat, sine periculo excultor & collectus, tanta copia, vt cunctis mortalibus sufficiat, instar Triptolemi in vniuersum terrarum orbem distractum. Quocirca Parmeno poeta, cognomine Byzantius, inquit, Nile, Iupiter Aegyptie. Philadelphus sanè reges multos opibus antecelluit, & quæ molitus est ac edidit omnia, summo studio, honoris & gloriæ cupidus magnifico sumptu absoluit. Nauium profectò multitudine superauit omnes, Amplissima apud eum fuerunt, ordinum triginta, duæ: ordinum viginti, vna: quatuordecim ordinum, quatuor: duæ, ordinum duodecim: vndecim ordinum, quatuordecim: nouem ordinum, triginta: septem ordinum, triginta septem: sex ordinum, quinque: septemdecim quinqueres: quadriremes, triremes, & hemioliaë, duplo plures. Nauigia verò quæ ad insulas dimittebantur, suæq; ditionis vrbes, & Lyciam, plura quam quatuor millia fuere. De librorum multitudine, & coaceruatis in suam bibliothecis, quid attinet dicere? aut de Musei structura? cum in hominum memoria hæc versentur. Quoniam verò de nauium fabrica non nihil diximus, agedum, auditu namque id dignum est, exponamus constructas à rege Philopatore naues, de quibus idem Callixenus his verbis tradidit libro primo de Alexandria. Ordinum quadraginta nauem Philopator, inquit, ædificauit, longam ducentos octoginta cubitos: ab aditu altero in alterum, latam octo & triginta. Ad acrostolion vsque, octo & quadraginta cubitorum altitudo fuit: eius verò partis quæ à puppis tabulis ad mare vsque demittitur, cubitorum quinquaginta trium. Clauis fuere quatuor, cubitorum triginta: remi longiores ad puppim inserti: horum maxi-

Mystica.

Quidam vnus, puellæ, intelligunt, non coronæ.

Ab Aegypto, priusquam accederet ad ludorum spectacula.

Ab Aegypti populis. Lagi filius, maritus Berenices, & Aureo, nisi filiorum.

Quidam: priusquam accederet ad ludorum spectacula.

Ptolemæo primo & Berenice.

Lyciam significat.

Sic vocatus est Pactolus, ob aureas suas arenas.

tritium.

Qui Cereris iussu, curru alatis ferentibus iuncto, terrarum orbem peragravit, & summentorum re indicaret omnibus.

Biremes, quæ à puppi ad malum vsque bina remis, à malo ad proram vnico tantum aguntur.

Iunius adagio, Bibliotheca animata.

Acrostolion summa pars, & ora stolii. Stolon verò, lignum quod à puppi ad proram distenditur, per summam nauis superficiem.

δὲ δὲ ἢ ἀπομνηστεῖον ἀφ' ἑαυτῶν. ἡ φρουρὰ πύππιδος ἑστὸν ὀργανεῖον ἀπὸ πύππιδος, ἢ ἀπὸ πύππιδος.

ximi, octo & triginta cubitorum, tractatu & remigio in usu faciles, ob plumbum ad manubrium additum, & quia quæ navis lateribus adiunguntur, introrsum apprimè graues forent. Duplex in ea tum prora, tum puppis fuit: rostra fuerunt, septem: præcipuum quidem unum, extans præter cætera: alia breuiora, & contractiora: quædam ad laterum proiecturas. Navis costæ & tabulata duodecim fuerunt, singula cubitorum sexcentorum, structura supra modum eleganti, sed valde mirificis & reliquis eius ornamentis. Etenim in prora & puppi animantium imagines fuerunt, cubitis non minores duodecim: quibus in ea locus cereæ picturæ versicolori varietate distinguebatur. Ea verò pars in qua remi collocantur, ad carinam vsque, thyrifis & hederacea fronde operata fuit. Armorum quoque multus & insignis fuit ornatus: his videlicet vti navis partes, quæ opus haberent, implerentur, rex cum curauisset, & navis in mari cursum experiri vellet, supra quatuor millia remigum illa excepit: mediastinos & administras operas, quadringentas: classarios milites in foris, ter mille, demptis centum quinquaginta: sub transtris in media navis parte, aliam scorsim hominum turbam: commeatum nauticum non exiguum. Ex Eschario quodam principio protracta est, compacto, vt aiunt, ex materia quinquerecium quinquaginta, populo cum faustis acclamationibus & tubis in mare perducere conante. Phœnix verò quidam postea rationem excogitavit qua deduci posset, fossa quæ nauis longitudine par esset, subiecta, prope litus excavata. In hac iacta fundamenta è solido lapide substruxit ad altitudinem cubitorum quinque: deinde per illa, continuas phalangas transuersas impulit, sub quibus ad fundum vsque fossæ, quatuor cubitorum spatium relinqueretur: tum immisso mari, eius aqua effusum locum totum impleuit, ac in eum facillè quorumlibet hominum labore nauem induxit, obturato maris accessu quem aperuerat. Aquam verò marinam, quam nauis hauserat, instrumentis & haustis exantlauit: quod vbi perfecit, tuto super phalangis quas diximus, nauis stabilita est. Edificauit & idem Philopator, nauem alteram, quæ in Nilo fluuio nauigaret, Thalamegon nomine. Eius longitudo fuit dimidij stadij: Latitudo maior quàm cubitorum triginta: Altitudo cum tabernaculi subrecto fastigio, parum à quadraginta cubitis aberat. Figura nec longas naues imitabatur, nec rotundas, sed ab illis diuersa, pro vsus commoditate, & altitudine fluuij: infernè quidem ad carinam, lata, & humilis, sublimes verò mole: at eius summæ partes, præcipuè ad proram, multum extendebantur, reflexum tamen rectis constare lineis apparebat. Duplex eius prora, duplexq; puppis fuit, in altum excelsa, quia sæpe in fluuio valdè elatus fluctus allidatur, & irruat. In eius alio media, cœnationes, & cubacula constructa fuerunt, & ad vitæ degendam vtilia reliqua: in ambitu verò nauis ad latera tria, duplex ambulatio fuit, non minore circuitu quàm iugerum quinque: & inferioris quidem humoq; propioris species ac dispositio porticui similis fuit, quæ columnæ sustinent: superior autem & à terra distantior, camerata, fenestris fenestrarumq; intersepimentis vndiq; circumdata. Ambulatio prior, nauem subeuntibus ad puppim porrecta, in orbem versus illa patebat, quæ è regione sita erant. In ambulationis illa parte quæ ex aduerso proræ obiecta fuit, vestibulum constructum erat ex ebore, aliq; materia pretiosissima. Hoc pertranseuntibus, veluti prospectenium occurtebat, sic aptatum, vt positu suo à lacunari statim, vteriora obtegeret: itidemq; rursus in lateris medio proram versus à tergo deambulantium, par velum propendebat. In ambulationem ducebant fores quatuor valuis clusiles. Dextro sinistroq; latere valvæ illæ fuerunt, maior vt esset ad eundi commoditas. His adiuncta fuit maxima domus, vno tantum columnarum ordine circumvallata, quæ lectos viginti capiebat, maxima edificij parte è cedro fissili materiata, cupressotq; Milefia. Fores per ambitum numero viginti, ex assamentis Thyriæ coagmentatæ fuerunt, cum eburneis ornamentis. In earum fronte, clavis ostiorumq; marcibus & annulis ex ære rubro conflatis color aureus igne adscitus est. Columnarum scapi è cupressu fuerunt: capitula operis Corinthiaci, auro & ebore ornata: Epistylum rotundum aureum, cui Diazosma adaptatum fuit, cum insignibus animantium imaginibus, eburneis, cubito maioribus, artificij mediocris, sed numero materiâq; admirandis.

k ἐπιπέδου, ligna ex vtraq; parte prore eminentia, velut auriculas.

l τὸ ἑρμῶνος, Poluchi, Scalmus.

m Τρία, Natalis. n ἐπιπέδου, temporarium edificium ex assamentis & eraticibus, sub quo naues edificantur, ne materiam iniuria cæli corrumpat, fibræve ledat.

o Ne hinc illinc fissæ latera collaberentur, vt firmius stabiliantur phalanges in muro, quàm in terra. p Rotundas teretesq; fissas, quibus subditis naues deducuntur, vt subducuntur.

q Quæ voluptatis gratia veheretur cum reuere, vt ijs omnibus, quæ ad chalamum, id est, lectum nuptialem, pertinent.

r Pedum trecentorum duodecim.

s Vel puppis sola: vel vtraq; puppis ex prora: vel nauis tota.

t Latera duo, vt puppim: ab aditu nauis, in eius medio latere, aperto, per puppim vsq; ad alterum aditum oppositum prior.

u τὸ ἐπιπέδου, x ἐπιπέδου. Alij, magis abdita, non intercolumnijs parata, sed fenestris tantum.

y Non in anteriorem nauis partem.

z Velum quod scæne pretenditur.

a Vel, ambulationibus: vel, foribus & vestibulo. b ἑρμῶνος. Philander in Vitruium cap. 1. lib. 3.

c Trabs quæ columnarum capitula imponitur.

d Ad verbum, præcinctio: Sic Zoophon vocat: vulgo τὰ ξίδια, de quo vide Vitruium.

randis. Cœnationi testum superstabat, elegans, quadratum, è Cypressi ligno, cum variis ornamentis, sculptis, inaurata superficie. Cœnationi propinquum fuit dormitorium cubiculum, cum lectis quinque: cui coniunctus fuit angustus canalis, in latum per nauis aluum distentus, mullerum conclaue dirimens, in quo cœnaculum fuit cum lectis nouem, sumptu & magnificentia par maiori: ac cubiculum, cum lectis quinque. Ad primum vsque testum hæc ita disposita fuerunt. At in scalas cubiculo vicinas vbi ascendisses, alia domus occurrebat, instructa quinque lectis, conuexa testi summitate, figura rhombo simili: & prope ipsam ædes Veneris, camerata, in testudinis rotundum fastigium desinentem cacumine: in qua marmorea diuæ statua fuit. E regione huius domus, aliud cœnaculum fuit sumptuosum, vno columnarum ordine circumseptum, columnis è lapidibus Indicis constructis. Huic propinqua etiam cubacula, iis quæ antea declarauimus, ornata simili respondebant. In proram euntibus Bacchica domus subiacebat, vno columnarum ordine cincta, inauratis suggrundis vsque ad epistylia circumdantia. Testi fabrica eadem quæ & ædis Veneris. Ad huius edificij dextrum latus antrum effusum fuit, eo prorsus colore, qui videtur in lapideo cæmentitioq; opere, ex veris lapidibus & auro confectum. In eo regia cognationis ac stirpis imagines erant collocatæ, ex Lychnitide lapide. Fuit & alia cœnatio perquam amœna, super maximam domum testu posita, ordine ac forma tentorij, non illa quidem proximè testu incumbens, verum intervallo quodam sciuncta, & arcuato flexu distenta. Aduerso flumine cum nauigabatur, aula in ea expendebantur, purpurea. Cœnationem hanc excipiebat locus subdialis, cuius in superiore parte nauis ea collocatio fuit, quæ subiectæ Prostatidis. Huic vicina fuit scala tortilis quæ ad occultam ambulationem tendebat, & cœnationem nouem lectis instructam, fabricæ dispositione Ægyptiam. Nam teretes, quæ illic columnæ fuere, vertebratis scalpturis differebant, candidæ vicissim ac nigra. Rotunda in illis forma capitulorum fuit, totaq; circumscriptio rosæ aliquantum dehiscentibus similis. Circa partem quam Calathum vocant, nullæ volutæ fuerunt, quemadmodum in Græcis, crassa nulla folia. Sed loti fluuiatilis calyces, & palmæ nuper germinantis fructus: in quibusdam aliorum florum multa genera exculpta: Quod autem radici capituli suberat, nempe quod vertebræ capitulum iungenti cum scapo insidet, ciboriorum floribus, & veluti complicatis folijs cælatum erat: Sic enim columnæ Ægyptij construunt, & ornant, parietesq; nigris lateribus & albis variant, interdum etiam lapide, quem Alabastriten vocant. Edificia quoque alia multa in media mole alui nauis, & in cunctis eius partibus fuere. Malus eius cubitorum septuaginta fuit: velum byssinum, purpureis funibus ornatum. Vniuersæ quidem Philadelphæ opes diligenter ab alijs regibus conseruatæ ab vltimo Prolemæo, qui tibicen & magus, animoq; parum virili, bellum Gabinianum excitauit, dilapidatæ & profligatæ fuere. At de naue quam construxit Hieron Syracusius, & cuius fabricæ Archimedes geometra curator ac præses fuit, tacere nefas esse puto, cum de illa Mofchion quidam librum ediderit, quem nuper attentè & studiosè legi. Sic igitur Mofchion scribit: Dioclidem Abderiten omnes mirantur, ob Helepolin machinam, quam muro ciuitatis Rhodiorum Demetrius admouerat: Timæus autem ob rogam extructam Dionysio Sicilia tyranno: Hieronymus ob fabricam Harmamaxæ, qua corpus Alexandri deferri contigit: Polycleto ob lucernam quam Perfæ fabricatus est. Hieron autem Syracusarum rex omnibus in rebus amicus Romanorum, magno studio & templorum structuris, & gymnasiorum, operam impendit, in nauibus edificandis magnificus, & honoris ac gloriæ cupidus, præsertim ad rem frumentariam onerarijs. Vnius illarum fabricam ego explicabo. Ad materiaturam ligna ex Ætna comparata sunt, quæ ad conficiendas triremes sexaginta sufficeret. Ad manum illa vt fuere, & clauis ad costas tabulæ, arrectariaq; statumina,

e γὰρ ἐπιπέδου, f Mullerum. g αἰχῆ. ἄλλο. Vitruius cap. 10. 6. nunc æcon vocat, nunc domum vulgus Salam appellat.

h ἑρμῶνος. i Vel, ἑρμῶνος, quod arbitror, vel marmoribus ex India petitis.

k In qua vel portabant, vt comestabantur, vel sacrum deo fiebat.

l Testi prominentijs, quæ à partibus arcens stillicidia.

m Quidam gemmis. ex ἑρμῶνος.

n Lychnites, marmor. Vlt. cap. 5. 36. ex Varrone, Parisi, sic dictum, quod ad lucernam in cuniculis cederetur. Est & lychnites gemma à Carbunculo-rum genere, è qua porpora rufa fiunt.

o Quæ velorum instar secundi ventis exciperent, aduersus quidam à navigatione cessationem, vertunt.

p Parafas, sive Prostat in adificijs Græcis, via quæ è meridiano porticu peristylj ducit in Quædam Gynaecion, ubi matres familias lanificijs sessiones habent. Sensus est: quemadmodum per Prostat dicitur in Gynaecion, sic per locum illum subdiale accessus patebat in sublimi cœnaculo.

q Non Græcam.

r In quibusdam columnis capitali loco calathus est, vniuersum implexu teæus, succibus plenus. Philander in Vitruium cap. 1. lib. 4.

s Acanthi, & similia. Vitruius loco citato.

t Cerebrum è ἑρμῶνος. Alba medulla Diocloridi.

u Faba Ægyptia de qua vide Theophrastum, Plinium, Diocloridem.

x Byssus, præstantissimum & tenuissimum linum. y Auletæ. Hanc consumpta ingenti pecunia quam ab Ægyptijs exegerat, regno pulsum, A. Gabinius contra senatus & populi iudicium, viuis Pompeij iussu restituit, vltis pedestri naualiq; prælio Ægyptijs, occisq; Archelæo Berenices sororis mariti, quam reginam Ægyptij creauerant. z In humidam voraginem actam, vt nec progredi posset, nec regredi, ita captam. Diognatum vocat eum architectum Vitruius cap. 22. lib. 10. a Theon in Progymnasmatibus scribit à Philisto lib. 13. historia Dionysij finis diligenter explicatum si sit, cum ornata rogi. Vitruius cap. 10. 38. Variarum. b Vehiculi, cuius forma partim curvus fuit, partim planus. c Iunius adag. 64. Centumie 1. τριτάτου vocatum fuisse tradit, & Ptolemæo regi à Hierone. Antigonem nauem Pollux sic vocat, à tribus velis.

Quis bacillus... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Ne imbre... Archimedis... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Loca desinata... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Cenacula... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Cubicula... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Locus ubi... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Longitudinis... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Quidam... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Cedo... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Ad ostium... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Horologium... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Solarium... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Columnarum... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Antoni... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

tumina, & ad alios vsus idonea materies, populea quidem ex Italia, rudentes ex Ibe- ria, cannabis & iuniperus... Fabros & opi- fices alios conduxit, praefecto illis omnibus architecto Corinthio Archia...

Continens huic fuit Scholasterium, cum lectis quinque, materia buxea parietum, & ianuarum, in eoq; Bibliotheca, & in summo tecti fastigio Polus...

Solarium autem, amustum, in quo stylus, seu veruculum defixum umbra sua horas signat...

Columnarum, in quo stylus, seu veruculum defixum umbra sua horas signat...

Antoni, in quo stylus, seu veruculum defixum umbra sua horas signat...

Antoni, in quo stylus, seu veruculum defixum umbra sua horas signat...

rim ascendebant iuvenes quatuor, armati, sagittarij; duo. Turrium pars interior saxis atque sagittis oppleta fuit. Super naus foris murus praeterea cum propugna- culis extructus fuit, & in eo iaciendis saxis collocata machina, fabricata ab Archi- mede, lignis in tria veluti crura...

Ecquis tabulatorum transtrorumq; prodigiosam hanc molem in terra statuit? qualis Princeps indefessus rudentibus in mare deduxit? Quo modo carinis impacta sunt haec tabulae? qua securi...

Antigoni sacram triremem, qua...

Antigoni sacram triremem, qua...

Antigoni sacram triremem, qua...

Antigoni sacram triremem, qua...

Antigoni sacram triremem, qua...

Antigoni sacram triremem, qua...

Antigoni sacram triremem, qua...

b in... dicitur... hederam... Siciliam... ad hanc... hederam... Siciliam... ad hanc...

Legendum patet, Trochlea, qua ex patetis centum vi- nas profundis in Libya deserti a- quam hauriri scri- bit Theophr. cap. 1. lib. 2. histor.

Quidam Lem- num vertunt. Qui proram ve- git...

Altitudine, p Laticudine & amplitudine. q Malorum supra- ma pars thorax est.

Acuendis ferramentis: vel mole manuaris, contereudo fumento versatiles. x Tolamones: signa virilis figurae, que murulos & coronas sustinent. Vi. Trigonius, triplices canales sul- peti in columinarum: Zoophoro, ad eius ornamentum, traiecta per parietem super trabem lignorum capita trifida referentes. Philander in Vietruu. Ad verbum, in p... elaborata fuit. xaxiqus, antenni similes trabes, transversae. a qalidam... veluti fenestrae, per quas in subeuntes desse- ritus esset.

Acuendis ferramentis: vel mole manuaris, contereudo fumento versatiles. x Tolamones: signa virilis figurae, que murulos & coronas sustinent. Vi. Trigonius, triplices canales sul- peti in columinarum: Zoophoro, ad eius ornamentum, traiecta per parietem super trabem lignorum capita trifida referentes. Philander in Vietruu. Ad verbum, in p... elaborata fuit. xaxiqus, antenni similes trabes, transversae. a qalidam... veluti fenestrae, per quas in subeuntes desse- ritus esset.

Acuendis ferramentis: vel mole manuaris, contereudo fumento versatiles. x Tolamones: signa virilis figurae, que murulos & coronas sustinent. Vi. Trigonius, triplices canales sul- peti in columinarum: Zoophoro, ad eius ornamentum, traiecta per parietem super trabem lignorum capita trifida referentes. Philander in Vietruu. Ad verbum, in p... elaborata fuit. xaxiqus, antenni similes trabes, transversae. a qalidam... veluti fenestrae, per quas in subeuntes desse- ritus esset.

Acuendis ferramentis: vel mole manuaris, contereudo fumento versatiles. x Tolamones: signa virilis figurae, que murulos & coronas sustinent. Vi. Trigonius, triplices canales sul- peti in columinarum: Zoophoro, ad eius ornamentum, traiecta per parietem super trabem lignorum capita trifida referentes. Philander in Vietruu. Ad verbum, in p... elaborata fuit. xaxiqus, antenni similes trabes, transversae. a qalidam... veluti fenestrae, per quas in subeuntes desse- ritus esset.

Acuendis ferramentis: vel mole manuaris, contereudo fumento versatiles. x Tolamones: signa virilis figurae, que murulos & coronas sustinent. Vi. Trigonius, triplices canales sul- peti in columinarum: Zoophoro, ad eius ornamentum, traiecta per parietem super trabem lignorum capita trifida referentes. Philander in Vietruu. Ad verbum, in p... elaborata fuit. xaxiqus, antenni similes trabes, transversae. a qalidam... veluti fenestrae, per quas in subeuntes desse- ritus esset.

Acuendis ferramentis: vel mole manuaris, contereudo fumento versatiles. x Tolamones: signa virilis figurae, que murulos & coronas sustinent. Vi. Trigonius, triplices canales sul- peti in columinarum: Zoophoro, ad eius ornamentum, traiecta per parietem super trabem lignorum capita trifida referentes. Philander in Vietruu. Ad verbum, in p... elaborata fuit. xaxiqus, antenni similes trabes, transversae. a qalidam... veluti fenestrae, per quas in subeuntes desse- ritus esset.

Acuendis ferramentis: vel mole manuaris, contereudo fumento versatiles. x Tolamones: signa virilis figurae, que murulos & coronas sustinent. Vi. Trigonius, triplices canales sul- peti in columinarum: Zoophoro, ad eius ornamentum, traiecta per parietem super trabem lignorum capita trifida referentes. Philander in Vietruu. Ad verbum, in p... elaborata fuit. xaxiqus, antenni similes trabes, transversae. a qalidam... veluti fenestrae, per quas in subeuntes desse- ritus esset.

^g Lego Cilicia. Est enim Leucolla promontorium in Cilicio mari, & oppidum Chelidoniae insularum. ^h Insula quadam vulgariq; narratione. Erasmi pro verb. Baoticum ingenium. ^a Scrinium, repositorium, arca, quiddam legunt esse dicit, quod vasorum & armorum conditorium sit. ^b Philius oppidum Cloonia, & Argi propinquum. ^d Poculi genus. ^e Patrii Crassi. ^f Tanquam exituum tribunal. ^g Ad verbum, eorum suaditas. ^h Ad verbum, indioses.

ⁱ Ad verbum, advenientes excepit. ^k Ad verbum.

^l Quidam sic reliqua, multa discodentes asportant. ^m *αὐτοῦ* *ἐπιπέτῃ*, multiforme. ⁿ Legitimus filius.

qua Ptolemæi duces ad Leucollam Coæ⁷ superavit, ego sciens omitto. Hanc ille dicavit Apollini triplo fortassis aut quadruple ista Syracusia Alexandrinave minore. Haftenus de navium enumeratione hæc recensuimus, non à Bæotis² exorisi, sed à maximis & hominum conuentu frequentissimis pomparū celebritatibus. Quoniam verò bonum Vlpianum memini rursū nobis proposuisse, quānam sit apud Callixenum Engytheca^a, nos ei respondemus, orationem quandam tribui Lyfiæ rhetori, inscriptam, De engytheca, cuius initium est, Si quod vel æquum esset, vel moderatum, iudices, Lyfimenes diceret: in qua progressus orator inquit tandem: Mihi nunquam in mentem venisset apud vos de engytheca disceptare, drachnis triginta non æstinanda. Engythecam æneam fuisse deinceps his verbis idem mōstrat, Anno, inquit, superiore, cum refici vellem, ærariæ officinæ tradidi: est enim minimè simplex, ac nuda, verū Satyrorum sigillis ornata, bubulisq; capitibus. Paris magnitudinis altera quoque in eadem officina est. Opifex enim multa huiusmodi, similiaq; vasa conflat, & fabricatur. His verbis Lyfias engythecam æneam esse cum dixit, aperte significat, quod & Callixenus tradit, illam esse lebetibus subditum fulcrum: Sic enim explicat Polemon Periegetes^b, operis quod ad Antigonum & Adæum scripsit libro tertio, in quo exponit dispositionē picturæ in Polemarchia porticu apud Phliantem^c elaboratæ à Sillace Rhegino, cuius meminere Simonides, & Epicharmus. Polemonis verba hæc sunt: Engytheca, & super ipsa Cypellum^d. Hegesander Delphus, in libro cui titulus est, Commentarius statuarum & imaginum, scribit Glauci Chij Delphis opus esse, engythecæ ferreæ simile, Alyattis^e donarium, cuius meminit Herodotus, *ἄσπερον* *ἢ ἑλδίας*^f appellans. Nos Delphis consecratum id vidimus, reuera spectatu dignum, ob animalcula quædam, insecta, & pusillas plantas torno cælatas. Quam verò Angothecam Alexandrini vocant, ea triangula est, in medio caua, vt inditum fidile capere possit, inopibus lignea, diuitibus ænea, vel argentea. Cū igitur de Engytheca sermonem habuerimus, deinceps rursū ad reges in apparatu^g cœnarum magnificos reuertamur. Cum Antiochō iam memorato eiusdem nominis rex, Demetrii filius, vt Posidonius affirmat, epulis quotidie magnam hominum turbam excipiens, præter ea quæ absumpta fuerant, acruatim conuiuiarum singulis auferendis dabat integras carnes animalium terrestrium, volucrum, marinarum, iam paratas & tractas^h, quæ vel plaustrum implerent, & cum his mellita bellaria multa, & coronas è thure ac myrrha, cum aureis monilibus, hominis longitudine, lemniscorum & tæniarum loco. Antiochus verò alius rex, cū ludos apud Daphnen ederet, vt idem Posidonius asserit, splendidis conuiujs epulatusⁱ est. Primum enim viritum integra ferula, & cibaria distribuit conuiujs, ac postea viuos, anseres, lepores, damas^k, cum aureis coronis, multisq; argenteis vasis, famulis, equis, camelis, quibus infidentes sigillatim conuiuæ bibere cogebantur, suum sibi camelum abducentes, cum adfistente puero. Idem scribit Syros omnes ob regionis vbertatem, necessariis laboribus & molestiis defunctos plures conuentus hominum permisisse, vt frequenter epularentur, lauarent, sese exercebant ludicris certaminibus, oleis pretiosis ac vnguentis essent delibuti, & in Grammateis, sic enim publica cœnacula vocabant, non secus ac in ædibus suis degerent, maximam diei partem illic vino ac cibis se ingurgitantes, sic vt reliquæ^l multæ superessent, eos interim demulcente testudinis sonoræ^m strepitu, adeo vt in totis illi nonnunquam ciuitatibus musci cantus exaudirentur. Ego autem, o amici viri, conuiuium impertimis laudo Alexandri Syriæ regis, Antiochi Epiphani filij suppositiui, quia Demetriusⁿ omnibus inuisus esset, cuius familiaris noster Athenæus in libro De regibus Syriæ, vitam & res gestas memoriæ tradidit. Conuiuium illud huiuscemodi fuit: Diogenes Epicureus satis promptus atque disertus, cū de re quāpiam disputaret, qui genus ducebat è Seleucia Babylonis vicina, acceptus gratusq; regi fuit, quamuis Stoicorum placitis gauderet. Eum igitur Alexander in honore habuit, tametsi male moratum, maledicum, inuidum, & dum risum captabat, ne regibus quidem parentem. A rege is aliquando petiuit, quod sane philosophum dedecerebat, sibi vt liceret purpuream tuniculam induere, & auream coronam gestare, cum Virtutis imagine

gine in eius medio posita, cuius sacerdotem appellari se cupiebat. Vtrumque rex concessit, coronamq; & tuniculam insuper largitus est. Ea Diogenes continuo Lyfiodo^o fœminæ, quæ deperibat, dono dedit. Hoc Alexander cū resciuisset, philosophis ac insignibus viris quibusdam ad conuiuium accitis, Diogenem quoq; inuitauit, & accedentem, cum corona vesteq; purpurea iussit accumbere. Absurdū id fore Diogenes cū dixisset, nutu rex præcepit introduci qui cantionibus oblectarent^p, cum quibus ingressa est Lyfiodos, corona virtutis redimita, vestemq; induta purpuream. Multo risu tum erumpente, philosophus dum cessaret, expectauit, ac tum Lyfiodon oratione proluxa & diu continuata laudauit. Hunc Diogenem qui Alexandro successit in regno Antiochus, eius virulentam maledicentiam cū pati nollet, iugulari mandauit. Fuit autem in rebus omnibus Alexander lenis, ac mansuetus, & in hominum congressu^q disputare solitus de literis, Athenioni peripatetico philosopho dissimilis, scholæ philosophicæ quondam præfecto, & Athenis, & Messianæ, & Larissæ Thessaliæ, postea verò vrbis Atheniensium tyranno, de quo multa Posidonius Apamensis particulatim scripsit, quæ & si fusiū tradita sunt, exponam tamen, vt accuratè omnes, qui se philosophos esse venditant, examinemus, nec detritis palliis, aut intonsis barbis temerè credamus. Nam, quod Agathon inquit,

Si vera dicam^r tibi voluptati haud ero:

Si sim voluptati, haud tibi vera dixerō.

Verū quandoquidem, vt aiunt, amica veritas est, eius hominis historiam exequar. In Erymnei peripatetici ludo Athenion^s quidā versatus est, disputationibus studiisq; perseueranter incūbens, qui ancillam Ægyptiam mercatus, eius concubitu filium sustulit, Athenioni domino cognominem, siue consuetudine heri, siue alicuius alius serua peperisset. Natum puerum alendum curauit pater, qui literas cū didicisset, cum matre senem iam dominum huc illuc manu ductans, eius beneuolentiam sibi conciliauit. Hæres igitur post eius mortem relictus, & Athenis in ciuitatem adscriptus, formosam puellulam duxit, eaq; sociā vehementi quadam animi contentione, se rhetorices ac philosophiæ doctorem professus est, adolescentulos, qui auditores & discipuli forent, captans: quod Messianæ & in Thessalia Larissæ cūm factitasset, pecuniamq; inde plurimam collegisset, Athenas reuersus, ad Mithridatem, cui tum prosperè omnia^t succedebant, legatus Atheniensium suffragiū missus, in regis beneuolentiam subrepsit, & in amicorum numerum receptus, facillimum ad illum accessum obtinuit. Quamobrem literis ad rerum nouarum spem Athenienses erigebat, quasi apud Cappadocem^v gratia & autoritate plurimum valeret, foreq; pollicebatur, non solum vt concordēs viuere, multis, quarum^w damnabantur, aboleris, sed etiam imperium populo restitueretur, publiceq; ac priuatim afficerentur muneribus amplissimis. His Athenienses fastuosè gloriabantur, existimantes, euerlum iam esse Romanum imperium. Ad Mithridatem ergo cū A sia iam defecisset, Athenion Athenas redire statuit, sed tempestate iactatus Carystiam^x delatus est: quod vbi Cecropidæ resciverunt, ad eum reuendendum naues longas misere, sellamq; argenteis sultam pedibus, maxima fere parte ciuitatis ad eum excipiendum effusa. Confluebant etiam spectatores alij, mirantes inopinatum fortunæ ludum, quod adscripticius & nouus ciuis Athenion in purpureis stragulis, sella pedibus argenteis subnixus, Athenas portaretur, qui prius pannoso tritoq; pallio vestitus purpuram numquam vidisset, cū nemo antea, ne Romanus quidem, tantā dignitatis specie ac imagine, eoq; luxu, Atticam adiiisset. Concurfus ad id spectaculum virorum quoq; fuit, fœminarum, puerorum, latissima omnia expectantium à Mithridate, interea dum Athenion, quondam inops, & opera quæstiuaria ludimagister, regis prætextu per Atticæ regionem ac ciuitatem, pompam agit, si quis alloqueretur, contemptim oculos aliò distorquens^y, & compellantibus superbè tanquam oppedens. Obuiam illi processerunt & artifices Bacchici, iunioris Bacchi^z nuntium in publicum domicilium, & preces libationesq; illic fieri solitas aduocantes. Egressus ille prius ex ædibus quas conducebat, in Dicuis domum, hominis Deli reditus locupletis, subuectus est, stragulis, picturis, viris, expositisq; vasis argenteis splendidam, è qua paulò post exiit, niti-

^o Lyfiodos, & magdos, idem, nempe qui magada instrumētum musicum pulsat. Vosthac lib. 14. ^p *τὸ κῆδος*.

^q *Φιλοσόφῳ*, qui-dam, affabilis.

^r Erasmi adag. Obsequium amicos.

^s Plutarch. in Syl. la. & Appianus A. r. sitionem vocant. Epicuri decreta amplexum fuisse Ap. prianus priuatim tradit. Vide Victorium cap. 24. 15. Var.

^t Qui tum rerum potiebatur. Alij.

^v Mithridatē Cappadocia regem. ^w Remissa, quam avario debebant, pecunia. Alij.

^x Oppidum Eubææ.

^y *ὀλιγοπρόσωπος*. ^z Mithridatē, qui Bacchum se nuncu pari volebat. Vide Victorium cap. 4. 7. ^{19.} *Varia*. ^{20.} *Muretum* cap. 1. ^{21.} *Varia*.

b Vires in quo habitabat.

c Mithridates Ni comode Bithynias Arriobarzane Cappadocia expulsi: vno die ac nocte Romanos in Asia necandos omnes curavit: Q. Oppium procons. M. Aquilium legatum secleratus interfecit. Plutarch. Ap. p. 110.

d Pedes decem. V. Florius cap. 24. 25.

e Qui ignem Romani non essent, eorum induerant, ut familiaris cum Romanis verberetur. Victor. cap. 7. 19.

f Duce Ariarathis Mithridati filio.

g rto ardua. Apud Plutarch. in Them. socle. Tringia tyram erectum in Pnyce tribunal quod mare spectabat, in terram reuertunt. h Peruotum id fuisse Pnyxianae tradit lib. 1.

i Theatri partem, ubi senatorum sunt subsellia, ex sider. k Nostri cod. Pnythia.

l Ducem creassu ex ordine vestre, ci nemq; vestrum.

m Erasmus in eo adagio.

dam lacernam trahens, annulum aureum gestans cum insculpta Mithridatis effigie, multis antecambulonibus, famulisq; multis afflectis.

In artificum Bacchicorum luco sacra coram eo facta sunt, & praecone proclamante libationes. Multi ad eius aedes cum venissent, donec exiret operiebantur. Peregrinis ac ciuibus plenus erat Ceramicus. Sponte, nullus iussu in concionem plebs coibat: vix tandem ille processit, stipantibus cum hastis, qui clari esse apud populum studerent, & bene audire, vnoquoque appropere obnitenteq; vestem eius contingere. Ascendit tandem ille in tribunal, ante porticum Attali extructum Romanis imperatoribus, ibiq; stans, & in orbem circumspiciens attentam multitudinem, Rem praesentium status, o viri Athenienses, inquit, vtilitasq; patriae, inuitum cogunt quae mihi nota sunt vobis denuntiare: at eorum quae dicturus sum magnitudo ob euentuum vicissitudinem, aduersosq; Romanorum casus, & calamitates impedit. Vociferata protinus est adstantium corona, praesenti vt animo confidenter eloqueretur: Dicam igitur, inquit, quae praeter omnem spem acciderunt, & quae nullus vel per somnium fingere sibi potuisset. Mithridates rex subegit Bithyniam,

superiorem Cappadociam, & continentem Asiae tractum vsque ad Pamphiliam, & Ciliciam. In eius satellitio sunt Armeniae reges ac Persidis. Ei parent & seruiunt regionum ac gentium praefecti quae circa Pontum ac Maeotum sitae sunt, ambitu stadiorum trigentes mille. Romanorum imperator Quintus Oppius in Pamphilia deditus & in vincula coniectus sequitur. Marcus Aquilius, qui consulatum gessit, & de Sicilia triumphauit, longa nexu catena cum Bastrane quodam, procero cubitos quinque pedes ab equite trahitur. Ex aliis Romanis, quidam ad deorum simulacra confugientes procumbunt, alij mutata veste quadrata, patriam, quam principio gestabant, nunc rursus induunt. Vniuersae ciuitates obuiam eunt, & augustiorum honore quam pro mortalium sorte regem deum appellant, & implorant: oracula vndique totius orbis imperium illi vaticinantur & promittunt: numerosus exercitus Macedoniam Thraciamq; inuasit. Omnes Europae prouinciae in eius partes inclinant. Apud ipsum legati sunt, non tantum ex Italiae populis, verum etiam a Carthaginensibus, qui arma consociare volunt, in exitum Romanorum. Hic paululum cum interfuisset, multosq; sciuit de iis quae praeter opinionem audierant confabulari, perfricta fronte, Quidnam igitur vobis consulo? inquit: primum quidem, ne abrogatos & sublatos vestros magistratus diutius abesse patiamini, quos Romanorum senatus super sedere a munere suo decreuit, quoad vestrae ciuitatis administrandae rationem a se probatam vobis praescripserit: ne templa clausa, squallida gymnasia, theatrum concionibus priuatum, murum iudiciale forum, Comitium deorum responsis consecratum, creptum populo, negligatis, ne, viri Athenienses, sacram Iacchi vocem ad perpetuum silentium redactam, ne clausum venerabile Castorum templum, tacentesq; philosophorum scholas contemnatis. Haec & huiusmodi alia multa declamando cum exaggerasset ignobilis seruus ille ac ludimagister, inter se collocata vulgi turbae cursim in theatrum conuenerunt, & Athenionem ducem renuntiarunt, traditis eius fidei publicis armis. In orchestra theatri confulit se peripateticus philosophus, Periolis grauitate ac passu incedens, gratiasq; egit Atheniensibus, & quandoquidem vobismetipsis, inquit, nunc vos duces estis, si me adiuuabitis, solus tantum ego poterò quantum in communi vos vniuersi. Haec factus, alios sibi magistratus allegit, quos voluit nominibus in publico eorum propositis, & haud multis post diebus tyrannide occupata, quid sibi decretum ac constitutum foret, statim publicauit, non quidem ad philosophiae leges, quam bonus Pythagoras induxit primus, vt affirmant. Theopompus octauo libro Philippicorum, & Hermippus Callimachus: Primum enim contra Theophrasti & Aristotelis praecpta, sapientes, & erga rempublicam bene affectos e medio iustulit, qua re cognitum est non falso proverbium vsurpari, Ne puero gladium: deinde cum ad ciuitatis portas custodes statuisset, Athenienses multi, vt, quae impendebant mala, vitarent, noctu e moenibus se demittentes auferunt. Ad hos persequendos cum equites procurrare Athenion iussisset, quidam necati sunt, alij vincti in urbem reducti. Scipabant

bant eum multi satellites ex iis quos φρακτινός, id est, lacus obsepientes, vocant. Aduocata concione saepius Romanorum ille res intelligere se assimulabat: accusabat idem multos, quod res novas molirentur, & profugos accerferent: militibus triginta singulis portis adhibitis, & qui vellent urbem ingredi arcebat, & qui egredi, prohibebat. Multis facultates eripuit, indeq; tantum congestit pecuniae, vt complures ea puteos impleuerit. In circumiectam regionem quaquaersum perscrutatores & obsestros viarum disperfit, secedentes ad urbem retracturos, quos tormentis prius excruciatos, indicta causa capite plectebat. Multis prodicionis crimen impingebat, tanquam exulum reditum auxilio suo procurarent, quorum ante iudicium quidam perterriti sibi fuga consuluerunt, quidam in iudiciario foro damnati sunt, illo etiam suffragium ferente. Eorum inopiam quae ad vitam necessaria sunt, inuexit, tritici ordeiq; parum viritim distribuens. In circumsitum agrum armatos viros dimisit, peruestigaturos, num ex iis qui recessissent aliquis intra fines subtitisset, & quis ex Atheniensibus extra fines abiisset, deprehensosq; fiduculis distentos, ac fustibus & virgis caesos, securi percussit, quosdam in ipsis tormentis ante interemit. Praeconem edixit ad Solis occasum domi vt omnes se continerent, nec quisquam foras commearet, etiam cum laterna aut funali: nec ciuium tantum fortunas diripuit, sed etiam peregrinorum, manibus quoque protensis in thesauros & opes Delij Apollinis, emisso in insula Apelliconte Teio, Atheniense ciue, cuius maxime vita fuit mutabilis, inconstans, & nouitatis cupida. Nam cum philosopharetur, Aristotelis bibliothecam, & alias plures copiosas ille coemittit, suppetebat enim multa pecunia: surrepta e Metroo decretorum quae a maioribus promulgata fuerant: autographa is possidebat, & ex aliis ciuitatibus si quid esset antiquum, vel arcanum & reconditum, id omne corraserat, quo in furto deprehensus Athenis, capitis periculum certum euasit fuga, reuersusq; paulopost multorum diligentia & opera, quos obsequiose coluerat, Athenionis ob seclerata societatem ceptis ac consiliis fauebat, & suffragabatur. Athenion autem peripateticorum imbutus doctrina, chœnicem orde in quatridentis Atheniensibus distribuerebat, ac viritim impertiebatur, gallarum potius quam hominum dimensum. Apelliconta vero cum cohortibus aliquot Delum celeriter profectum & illic commorantem, veluti festa potius quadam celebritate securum, quam militari disciplina cautum, negligentius circa insulam diuisis custodiis, atque adeo posteriore insulae parte sine praesidio & vallo relicta, dormientem, Orobius exercitus Romani dux, cui Deli tutela commissa fuerat, socordiae ac imprudentiae hominis certior factus, obseruata nocte illuni, expositis suis militibus, sopitos & ebrios adortus, Athenienses ac eorum commilitones pecudum more trucidauit, numero sexcentos: viuos cepit, ad quadringentos, praeclearo illo duce Apelliconte fuga clanculum elapso: multos quos in villas confugientes erat conspiciendus, exussit cum ipsis aedificiis, cunctasq; ipsorum machinas obsidionales cum helepoli, quam Delon profectus extruxerat. Trophæo erecto cum ara eo ipso loco quo hostes profligauerat, Orobius haec inscripsit,

Defunctos hoc sepulchrum peregrinos habet,

Qui pugnantes in mari vitam amiserunt:

Dum sacram Athenienses insulam vastabant,

Marte cum Cappadocum rege communicato.

Fuit & Tarfi tyrannus philosophus Epicureus, nomine Lyfias, qui a conterraneis ciuibusq; suis creatus Stephanephorus, id est, Herculis sacerdos, eo magistratu nunquam se abdicauit, habitu ipso tyrannidem praese ferens, tunicam purpuream indutus, albo distinctam, & sagum siue paludamentum sumptuosum, Laconicis albis soleis calceatus, corona ex lauro cinctus, aurea: diuitum fortunas erogans pauperibus, occidens multos qui dare abnuerent. Tales quidem sunt ad principatum euecti e philosophia, de quibus aiebat siue Crates, siue Demochares, vt lanceam e thymbra efficere nemo potest, sic nec e Socrate inculpatum militiae ducem. Plato sane tradit ter Socratem militasse: semel in Amphipolin, iterum in Potidæam, & denique in Boeotos, cum ad Delium pugna commissa est, ac eum fortitudinis virtutisq; praemia consecutum,

n Phrygiae deo templo, in quo seruabatur acta publica, edicta, plebiscita, decreta, iudicia, etc. o Propria manu scripta.

p Vel Apellicon, vel Athenio, vel aliquis alius Atheniensis eius insulae gubernator.

q Unica belli societate. r Coronatus. Summe auctoritatis dignitatisque apud Tarfenses is magistratus, honoris ergo coronam gestas. s Erasmus. prouer. Non e quous ligna Mercurius.

t Vicium Apollini sacrum.

v Duce Hippocrate, qui in eo conflictu occubuit. Thucydides lib. 4.

x Lib. 1. 77 28
Αθλουσαν βασιλ...
y Nam alij Socra-
tes memorantur.

z Socratis ani-
mam, & benevolē.

a Ad verbum,
memoria amicus.

b Urbem Thraciae
Olyntho vicinam.
c Thucydides lib. 1.

d Summum ma-
gistratum obtine-
bat.

e Ad verbum,
qui in intemperan-
tia voluntantur.

f An quaedā in-
ter Xenophontem
& Platonem am-
lato semelcaq; in-
tercesserit disputat
Agellius cap. 3. 14.

tum, cunctis Atheniensibus fuis, ac in fugam coniectis, desideratisq; multis, id quod nullius historiis proditum est. Haec autem omnia mera sunt mendacia. Nam expeditio in Amphipolin suscepta est Alcæo pratore, ductu Cleonis, delectis strenuissimis quibusque ac primariis civibus, ut inquit Thucydides, quibus adscribi^x Socratem necessum fuit, inopem hominem, cui præter baculum & pallium nihil profusus fuit. Quis verò historiae scriptor, aut poeta, aut vbinam Thucydides Socratem^y Platonis, militem depinxit? quid baculo cum scuto convenit? Quando verò, ut scribit Plato in Charmide, ad Potidæam meruit? & adeptum suæ virtutis præmium Alcibiadi cessit? quod idem Plato refert, cum nec Thucydides id scriptum reliquerit, nec Isocrates in oratione De iugo? Quo tandem prælio fortitudinis ille præmium consecutus est, aut quidnam infigne clarumve gessit, cum nulla tum pugna incidere, ut testatur Thucydides? Prodigiosa certè ea vaniloquentia Plato non contentus, memorat perfectam, imo verius affectam fortitudinē, & animi præsentiam, qua ad Delium manus conferuit. Ad Delium quidem istud, cuius meminit Plato, Socrates, ut scribit Herodicus Cræretius in libro suo ad Philosophatē^z, cum aliis quam plurimis turpiter fugam arripuit, cum Pagondas equitum alas duas post tumulum abditas transmisisset, Atheniensibus tum fuga petentibus Delium, quibusdam Oropum, aliis ad mare se recipientibus, quibusdam ad montem Parnetha, Bœotis vrgentibus, & interficientibus, equitatu præsertim suo ac Locrorum. Tali igitur pauore ac tumultu constrictis Atheniensibus, Socrates, si diis placet, solus minabundus & fremens, in equites Bœotorum ac Locrorum intuitus, eos repressurus constitit: & tam virilis animi neque Thucydides meminit, neque poetarum vllus? Quo verò pacto Alcibiadi virtutis suæ præmium concessisset, qui nec illius quidem belli omnino consors fuit? Quin idem Plato, alioqui memoriæ^a tenacis, in Critone scribit, nunquam peregrè profectum Socratem fuisse, præterquam ad Isthmum cum se contulit. Idem quod Plato narrat & Antisthenes Socraticus, de honorariis illis virtutis præmiis. Sed minimè verà est huius etiam oratio, quoniam Socrati multa canis ille gratificatur, ex quo neutri fides est adhibenda, præsertim cum sit Thucydidis historia nobis tanquam pro signo proposita, cui credamus. In fabulosa illa narratione loquentem sic Antisthenes Socratem inducit. A. Fama verò est in ea te pugna qua cum Bœotis dimicatum est, virtutis præmium reportasse. S. Bona verba quæso. Non meum, sed Alcibiadis id decus fuit. A. Ira sane: verum, ut audimus, quia tu illi dedisses. Plato quidem Socratem ad Potidæam stipendia fecisse tradit, præmioq; virtutis suæ cohonestatum. At magno consensu historici omnes produnt bellum ad Potidæam^b gestum Phormione^c dace, alterum illud, quo signis collatis ad Delium confixerunt, præcessisse: Sic omnia philosophi mentiuntur, à seq; multa scribi præter ordinem temporum nesciunt. Eiusmodi fuit & lepidus Xenophon, qui sui conuiuij argumentum designauerit, Callian Hipponici gnatum, ob Autolyçi Lyconis filii, quem amabat, de Pancratio victoriam, epulantem, & cum aliis conuiuiis præsentem fuisse Autolycum, qui nondum fortassis tum natus erat, vel ætatem puerilem nondum excefferat. Eo scilicet tempore Aristion rempublicam gubernabat^d, quo prætoze Eupolis impulsu hortatuq; Demostrati Autolycum fabulam egit, qua Autolyçi victoriam irridet. Xenophon rursus in eodem conuiuijo hæc loqui Socratem fingit. Atqui Pausanias, cui Agathon poeta in delitiis fuit, eorum causam defendens qui intemperantiæ^e dediti sunt, inquit, validissimum exercitum fore contractum ex illis qui amant & amantur: verituros enim maximè sese deserere. Mirandum profectò hoc fuerit, si qui nullo pudore aut respectu patrare inter se turpia & probrosa consueverunt, ne quid flagitiosum aut inhonestum admittant, verecundia deterreantur. Horum nihil à Pausania dictū fuisse, licet è Platonis conuiuijo cognoscere. Pausaniæ nulla ego equidem scripta legi, nec alius quicquam illa disputantem de amatorum & amatorum vtilitate induxit præter Platonem. Cæterum, siue id commentus est Xenophon^f, siue alioqui iam scriptum Platonis conuiuium nactus, hæc omittamus in præsens, at circa tempora nunc errorem adnotemus. Aristion, sub quo id conuiuium celebratum fingitur, annis quatuor magistr

magistratum supremum obtinuit ante Euphemum. Is autem reipublicæ cum præfset. Agathonis victoriā^g Plato celebravit, cœna descripta, in qua Pausanias de amore disputat. Est igitur prodigiosum & admirabile, si quæ nondū tum dicta, sed anno postea quarto tentata demum fuerant, recitet. Quapropter omnino Platonis conuiuij nugæ sunt. Nam cum vicit Agathon, annos tantum quatuordecim Plato natus fuit. In Bacchi festis ludis Agathon sub Euphemo corona donatus est, Plato verò sub Apollodoro genitus Euthydemii successore, vita ad annum octogesimum secundum producta, obiit, sub Theophilo, qui rempublicam post Callimachum rexit, & ab Apollodoro octogesimus secundus Prætor numeratur. Ab Apollodoro, natiuitateq; Platonis, Euphemus rempublicam administravit decimus quartus, sub quo ob Agathonis victoriā conuiuij excepti sunt. Quin ipse Plato congressum illum multo antea factum his verbis declarat: Prorsus^h, inquam, tibi videtur certi nihil dixisse qui hæc narravit, si ad eò nuper congressum illum extitisse putas, ut ego quoq; interfuerim. Ego equidem sic arbitror, inquit. Tum ego: Quid ita? an ignoras, o Glaucon, iam multis annis Agathonem huc non accessisse? Et sermonis progressu: At hoc mihi dicito, quando venturus ille fuerit: Ego verò, Nobis adhuc pueris, cum Agathon prima tragediam conuictus abiit. Multis quidem argumentis manifestum est, Platonem valde falli in æstimandis temporibus, non quia, ut est apud Poëtamⁱ, inconsideratè scribat quidquid temerè in linguam venerit. Non enim sine scribendi studio^k & meditatione quidquam dixit, sed multum attentè & cogitanter omnia, quale est quod in Gorgia scripsit: Archelaus, mehercule, hic miser est, quod ex oratione tua patet, o amice, iniustus si fuerit. Deinde cum disertè regnante apud Macedonas Archelao illa scribere sese dixisset, orationis procurfu dixit: Et Periclem hunc, qui nuper obiit. Si Pericles nuper fato concesserat, nondum Archelaus ad regnum peruenerat: Si regno iam potiebatur, multo antea Pericles mortuus est. Prius enim Perdiccas regnavit, quàm Archelaus, annis vno & quadraginta, ut autor est Nicomedes Acanthius, ut Theopompus, trigintaquinque, ut Anaximenes, quadraginta, ut Hieronymus, vigintiocto, ut Marfyas & Philochorus, vigintitribus. His tam differenter ab historicis proditis, minimum sumamus hic numerum, annos vigintitres. Pericles anno tertio belli Peloponnensis diem obiit, Epameinone Prætoze, quo tempore mortuo Perdicce in regno successit Archelaus. Quoniam igitur pacto, ut inquit Plato, Pericles nuper vitam finiisset. In eodem Gorgia Plato Socratem inducit hæc loquentem: Haud ita dudum tribu mea imperij summam obtinente, in curiam^l me cooptatum è concilij sententia decretum facere cum oporteret, risum excitavi, quòd senatusconsultum perscribere, aut sci-scere non didicissem. Id autem à Socrate factum constanti^m animi fortitudine, quòd leges nollet popularis administrationis labefactare, apertè declarat Xenophò libro primo Rerum Græcarum his verbis: Quosdam è senatu contra leges ferri sententias permissuros se negantes rursus Callixenus in suggestum ascendens accusauit. Eos nominari, qui reculerent, cum clamore populus iussit. At Senatores omnes perterriti magna consensione suffragiorum potestatem se facturos polliciti sunt, excepto Socrate, filio Sophronisci, qui solus abnuuit, ex legum præscripto omnia se acturum professus. Ad suffragia verò illa vocatus erat populus, ut de Erasfinide iudicaret, alijsq; ducibusⁿ, reis, quòd nauali prælio ad Arginusas commisso, illos, qui perierant, è fluctibus sepeliendos non sustulissent. Prætoze sanè Callia, nauali eo prælio certatum est annis vigintiquatuor post Periclis interitum. Idem^o in Protagora dialogo, quem post obitum Hipponici^p scripsit, cum iam Callias patris hæreditatem creuisset, refert, iterum Protagoram Athenas venisse, non multis ante diebus. Hipponicus autem, Euthydemo rempublicam moderante, exercitui præfectus cum Nicia in acie stetit aduersus Tanagraeos, & auxiliares Bœotos, iisq; prælio superatis in rebus humanis esse desit, antequam Eupolis sub Alcæo Prætoze Adulatores fabulam suam ederet, haud longo tempore, ut verisimile est, quoniam acta ea fabula indicat hæreditatem Callian haud ita dudum adisse, in eaq; fabula Protagoram Eupolis inducit peregrinum, & Athenas primùm comitantem. Ameipias

g De tragico certamine.

h Locus hic multis sanatus est adiectu è Platone que ad eius intelligentiam erant necessaria.

i Aeschylum, Leopardus cap. 217, E-mend. Victorius ca. 16. 11. Var. Erasmi, adag. Quidquid in buccam venerit, k. 1000. 400.

l Quingentorum senatorum, quorum potestas in trigintaquinque dies per durabas. m Non ignorantia edendi senatusconsulti.

n Pericle, Diomedonte, Lysias, Aristocrate, Thrasibulo, Xenophon.

o Plato, Hipponico mortuo, cum iam hæreditatem Callias filius adisset, scribit Protagoram iterum venisse Athenas: Eupoli Hipponico nuper mortuo Adulatores fabulam egit, in qua Protagoras inducitur, peregrinus, Athenas primùm comitans.

p Callie patris.

q Qua in annum
ipsum pacta fue-
rant.

r Persurum.

s Erasmi adagio,
Vicinam mihi con-
tingant que sunt
inter Sicyonem &
Corinthum.

t Ceteri vultus. Lam-
binus Cicronem
putat epist. lib. 6.
ad Atticum ex his
versibus que se-
quuntur sumpsisse
epist. vultus illud de
gestu hystionis: et
suis se suspicari:
ego a quibus scripsi.
melius tamen legi
puto, Ceteri vultus
Alcibiadi,
& Qui pra la-
tia erupit.

y Tunc dicitur: que
sponsus sponse dat
in conspectum pri-
mum prodeunt.
z Aspasia.

in Publico fabula, quam dedit biennio prius, illum non recenset in eorum cœtu qui in scholis quidpiam commentarentur. Liquet igitur, inter illa tempora Protogoram Athenas petiuisse. Idem Plato in Protogora Hippian Eleum cum suis quibusdam ciuibus adesse fingit, quos Athenis versari turò potuisse credibile non est, anteaquam sub Isarcho, Februario mense, in annum pactæ essent induciæ: ille verò cum dialogum sic instituisset, tanquam per scriptum eo tempore, quo nuper iura fuerant, sic ait: Nam si feri homines essent, quales in Agrestibus fabula dudum Pherocrates poeta designavit, edita Bacchi festis ludis. Agrestes fabula cum Aristion reipublicam teneret, acta est: post eum ab Isarcho, sub cuius magistratu induciæ factæ sunt, quintus reipublicæ præfuit Astyphilus. Nam Isarchum securus est Aminias, hunc Alceus, deinde Aristion, post Astyphilus. Itaque contra historiarum fidem Plato in eo dialogo Athenas duxit Hippian, qui hostis erat, exacto iam induciarum tempore. Idem Plato alibi scripsit, à Chærephonte Pythiam interrogatam an esset aliquis Socrate sapientior, respondisse nullum: qua in re dissidet à Xenophonte. Platonis verba sunt: Nam cum in Delphis aliquando de me Chærephon percontatus esset, oraculo deus pronuntiauit, ex hominibus qui viuerent nullum esse me iustiorum, ac magis temperantem. Quomodo igitur rationi consentaneum, aut probabile fuerit, Socratem, qui se nihil scire fateatur, omnium sapientissimum à deo, cui cognita sunt omnia, declarari? Etenim si nihil scire sapientia est, omnia nouisse stoliditas & stultitia fuerit. Ecquid autem opus erat Chærephontem deo molestum, de Socrate id sciscitari? ipsimet Socrati fides adhibenda fuit, se minimè sapientem esse affirmanti. Fatuus quidem certè percontator ille fuit, quemadmodum si quis roget, an Artici lanis quædam aliæ sint molliores: an Medorum & Bactrorum regibus quidam sint potentiores: an Socrate sit quispiam magis simus: Qui de his interrogat, illos acutè & ingeniosè deus eludit, & veluti colaphis inflictis obiurgat. Sic stupida & ridicula fuit illius interrogatio, qui quærebat, an falsa Æsopus scripsisset: itemque alterius huiusmodi, Quo pacto diues fiam, ò Iouis atque Latonæ filii ad quam ludificans respondit, Si quod inter Sicyonem & Corinthum est possideas. Quinetiam quæ de Socrate Plato memoriæ prodidit, comicorum nullus asseruerat, eum nimirum fuisse truculentæ ac toruæ obstetricis filium: aut Xanthippen improbam & odiosam fuisse mulierem, quæ in illius caput effunderet malluum: nec eadem læna opertum Alcibiadem cum eo dormiisse: quæ omnia necessum fuit ab Aristophane, qui & conuiuio Platonis interfuit, veluti quodam tintinabulo, personari, & diuulgari. Numquam enim tacuisset Aristophanes corruptorem iuuenem esse Socratem, quem Aspasia sapiens scemina, & eius in eloquentiæ studiis magistra, in carminibus ipsi attributis, & ab Herodico Cratettio publicatis, sic alloquitur:

A S P. Socrates prorsus cognoui ^z animum tuum vri desiderio
Gnati ^z Deinomaches & Clinia. Verum mihi obtempera,
Felicem esse tibi si voles amorem pueri, ac ijs que nuntio
Fac ut pareas, & obsequaris, sic tibi melius succedent omnia.
S O C R. Hac ego ut audiui præ gaudio corpus rigauit
Sudore ^z, è palpebrisq; non inuitus mæror decidit.
A S P. Iam abi, musæq; diuino afflatu mentem imple:
Musa tu ipsum capies. cantum is cupit: eo tibi opus est.
Ambobus amoris initium hoc erit. Musica
Eum retinebis, si musica cum audierit
Ob beneuolum erga te animum sponsalia munerat ^z tu addas.

Venatur ergo Socrates Alcibiadem, amatoris Milesiæ ^z præceptis instructus: Verum Alcibiades, quod ait Plato, nec cassibus illaqueare tentat Socratem, nec persequitur: quapropter Socrates lacrymari non cessat, ut equidem arbitratur, infelicitatem suam desens, quo in statu Aspasia eum cum videret sic affatur:

Cur quæso ploras, amice Socrates? an te commouet
Inhabitans pectori tuo tanquam fulmine illisus amor, oculis
Erumpens inexorabilis pueri, quem reddituram tibi

Cicurem

Cicurem ac mansuetum promisi? Quod autem reuera Socrates Alcibiaden amauerit, quamuis ab anno trigesimo parum abesset, constat è Platonis in Protogora his verbis: A. Vnde Socrates redit? an non ex venatu formosi Alcibiadis? B. Nuper, mehercule, visus est intuenti mihi pulcher, tametsi iam vir. A. Vir sane, ò Socrates, quod inter nos dictum sit, & barba iam oppletus. cæterum quid hoc refert? Homerum tu profectò laudas qui gratissimam esse dixerit primam ^a pubescentis lanuginem. Ea nunc in Alcibiade nascitur. Sunt autem natura & ingenio quamplurimi philosophi comicis ipsis maledicentiores. Æschines Socraticus in Telaugè ^b Critobolum Critonis filium indoctum & fardidè viuentem perstringit: ipsum verò Telaugen, quòd ob vestem spurcam ^c, quam gestabat, quotidie fulloni dimidium obolū pro mercede solueret: villosa pelle cingeretur: ansis è sparuto putribus calceos ligaret: eundem autem haud mediocriter irridet, quòd rhetorem quendam initiaisset philosophiæ mysteriis. Idem in Aspasia Hipponicum Calliæ filium vocat bardum & fatuum, sceminas verò Ionicas vniuersas adulteras, & quæstuaras. Callias autem eius dialogus, similitatem Calliæ cum patre continet, irrisionesq; Prodicis & Anaxagoræ Sophistarum. Narrat enim à Prodicò Theramenen discipulum initiatum fuisse, ab altero Philoxenū Eryxidis, & Aripheaden, fratrem Arignoti citharædi, initiatorum, quos nominauit, improbitate, nequitia, gula ^d & cupediis, demonstrare volens qualis fuisset præceptorum institutio ac disciplina. Idem in Axiocho Alcibiadem traducit perquam acerbè, tanquam vinosum, & alienarum vxorum pudicitia insidiatorem. Idem Antisthenes in altero Cyro eandem quoque Alcibiadem maledictis incessit, quòd contra leges & sceminarum congressu abuteretur, & reliquam vitæ partem ageret: esse namque illi cum matre, filia, sorore, more Perfarum, stupri consuetudinem. Eiusdem de republica dialogus omnes criminatur qui Athenis concionibus populo inferuient, & reipublicam administrarent. Archelaus Gorgiam oratorem notat. Aspasia Paralum & Xanthippum filios Periclis insectatur: & Paralum quidem vt contubernalem & sodalem Archestrati, qui velut in lupanari scortum, se prostitueret: Xanthippum verò vt familiarum ac necessarium Euphemi, qui obuios omnes frigidè quidem ac ineptè, odiosè tamen, diceris ac salibus mordebat. Platonem is mutato nomine Sathonem ^e vocauit, & aduersus illum hoc titulo dialogum edidit, quamuis amarulentis, inualidis tamen & irritis conuitiis oblatrans. His scilicet hominibus ^f nullius probantur consilia, nec imperatoris nec mimi. Sophistas ij paruifaciunt, poetas damnant, & inuitiles esse aiunt: temerarium esse populum & inconsultum dicitant: & tamen Socrates frequens est cum Aspasia tibicinis: cum Pistone armorum loricarumq; fabro disputat: Theodoten meretricem docet qua sint arte excludendi abigendiq; aduentores ^g & amatores, vt libro tertio commentariorum Xenophon autor est, apud quem ea præcepta Theodotæ philosophus tradit, quæ nec Saimæ Nico, nec Lesbæ Callistratæ, nec Leucadiæ Philonidi, sed nec etiam Atheniensi Pythonico amoris inuitamenta & incitamenta cognita fuerunt, tametsi his pernoscendis maxima diligentia incubuerint. Graues atque venerandas huiusmodi philosophorum accusationes exponere si velim, dies id me conantem deficiet. Nam, quod est apud Platonem, affluit ^h mihi turba harum Gorgonum, & Pegasorum, sermonumq; veluti natura prodigiosorum, quorum vt immensus est numerus, sic incomparabilis absurditas. Quamobrem iam tacebo. Hæc locuto Masurio, cum eius sapientiam omnes mirificam putarent, silentio facto Vlpianus inquit, Haftenus, ò viti conuiuæ, mihi videmini præter expectationem huius orationis vehementia exhausti ⁱ, & mero tanquam immerfi. Nam quod ait Parmeno Byzantius,

Qui vt equus aquam, homo vinum haurit,
Scythicè loquitur ^k, & ne cappa quidem agnoscit:
Mutus iacet, in dolioq; vrinatur, & natat,
Somnolentus, tanquam papauer medicamentum biberit.

vel in saxum obri-
guistis, Gorgonum, Masurios quas memorauit, aspectu, de quibus Alexander Myn-
dius libro secundo historiarum De pecudibus & quadrupedibus, animantia reuera quæ-
dam

a 4 dam

a Cicurem, eius
qui circa labra pi-
lus incipit exoriri.

b Liquido, Per-
sico. Nomen dia-
logi, & viti.
c Inquinamenta
& sordibus purgā-
dam.

d Et circa res hu-
miles abiectione
magno studio: Qui
dam.

e Sathonem, lib-
dinosum, perulan-
tem.
f Maledicti & ca-
lamniatoribus.

g Leopard. cap.
3. 6. Emend.

h Vide prouerb.
Influit quod ex hau-
ritur.

i Desisti, lassus.

k Barbarè & in-
conditè balbutit.

Iunius adagio, Tanquam Gorgone conspecta, in Vaga geni, qua peliola et fides mutat sepe. Hodie les Alarbes. n Plin. cap. 31. 8. Aelian. cap. 17. De animal.

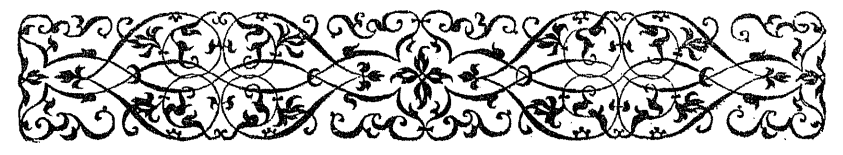
dam fuisse prodidit, quorum obtutu homines lapidescerent, his verbis: Gorgona¹ in Libya Nomades^m animal quoddam nominant, eodem tractu quo gignitur & Caroblepon^a, vt referunt multi, ex pelle id adnotantes, oui syluestri simile, vt quidam asserunt, vitulo, visque adeo retro & pernicioso halitu, vt quisquis occurrit, eum interimat: iubam a fronte in oculos demitti, qua vix ob grauitatem quassata & dimota, quemcumque intuetur aspectu necat, vitasque priuat, non anhelitu, sed perlato natiuo veneno oculorum aciei. Sic autem in cognitionem ea fera venit. Quidam cum Mario aduersus Iugurtham militantes, Gorgonem contuiti, & rati, quia deorsum nucret, lenteque moueretur, ouem syluestrem esse, in ipsam intruerunt gladiis suis confossuri, ad quem imperum fera trepidans, iuba succulla & ab oculis remota, inuadentes confestim occidit: rursusque ac rursus cadentibus aliis qui propius accederent, quidam Nomades ab indigenis intellecta belluæ natura, Marij iussu procul obsessam iaculis transuerberarunt, indeque redeunt ad imperatorem bestiam artulerunt. Talem igitur fuisse ostendit Mariana illa expeditio ac pellis ipsa. Minus fidei habet quod ab eodem historico scribitur, in Lybia boues quosdam Opisthonomos^a appellari, quia non antrosum pascentes ambulent, sed retrorsum euntes herbam vellant, esseque impedimento cornua ne secundum naturam herbam carpant sursum versus non incurua, vt in cæteris animantibus, sed deorsum inflexa, quæ oculorum lumini velut tenebras offundunt. Parum quidem hoc credibile est, præsertim cum alius nullus historicus attestetur. Hanc Vlpiani orationem, cum loqui desisset, testimonio suo confirmavit Laurentius, ac insuper dixit, Marij pelles eorum animantium Romam transmisisse, nec aliquem potuisse coniectare cuius animalis essent, ob insolitam & inusitatam speciem, dicatasque illas fuisse in Herculis templo, in quo triumphantes imperatores epulum ciuibus exhibent, quod etiam nostri poetæ & scriptores non pauci memoriæ mandarunt. Vos igitur grammatici, qui nihil horum posteritati scriptum reliquistis, vt est apud Herodicum Babylonium,

o Retro pascentes.

p Erasmi adagio, Stellis notare. q Iunius adag. Hispano simidor. Horat. Vitis hianulo me simili Chloë. r Iunius adagio, Angularis bobyx. Erasmi adag. in angulo. s Erasmi adagio, Omnis herus seruo monosyllabus. t Ipsi, vobis proferri. u Illud.

Aufugite Aristarchij^a per maris spatiosa terga
E Gracia, flauis ceruorum hinnulis^a pauidiores.
In angulis^a murmurantes bombyces: monosyllabi^a: quibus cura est
Σφῆρ^a & σφῆρ^a an dicendum sit, altercari, & an μῆρ^a, an vīp:
Hoc vos nunquam non torqueat, o morosi, ac tempestuosi: Herodico verò
Sua maneat Gracia, deorumque filia Babylon. Nam, quod ait comicus
Anaxandrides,
Volupe est
Si quis nouum aliquod inuentum excogit arit,
Omnibus patefacere. Nam qui sibi solis sapiunt,
Primum artis sue nullum habent iudicem,
Deinde sunt inuidiosi: debet enim in vulgus efferrī
Quidquid nouitatis habet quidpiam. Peractis his sermonibus, & clanculum discedentibus multis, conuiuium solutum est.

ATHEN

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTARVM LIBER SEXTVS.

VANDO QVIDEM, amice Timocrates, mihi sapius occurrens rogare soles quæ dicta sunt à Deipnosophistis, ideo quod existimes noui quidpiam à nobis repertum fuisse, in memoriam illa reuocabo quæ Antiphanes in Poësi ad hunc modum scripsit:

Beata profus tragædia^a
Poësis est, si eius quidem argumentum
Spectatoribus prius cognitum fuerit,
Quam actores loquantur, vt in memoriam tantum

Reducere poetam oporteat, veluti, Oedipum cum nominauero,
Alia sciunt omnia statim: pater Læius,
Mater Iocasta: filia, & gnati aliquot^b:
Quidnam sit ille passurus, quidnam commiserit norunt.
Alcmaonem rursus protuleris, vel pueruli
Omnes mox dicent furiosum interfecisse
Matrem indignatum^c. Adrastus^d in scenam prodierit,
Extemplo norunt quàm graues casus impendeant: & cum
Nihil est quod eloquantur amplius,
In agenda fabula sehis valde spectatoribus,
Tam facile quam digitum, attollunt machinam^e,
Idque ad explendam spectatorum expectationem sufficit.
Alia verò nostra conditio est: omnia cogimur
Adinuenire noua vocabula: quæ gesta sunt antea
Explicare, quæ presentia sunt, catastrophæ ac prologum
Exponere: horum si quid omittitur,
Illum explodunt, siue Pheidon fuerit, siue Chremes,
Peleo verò, ac Teucro, facere illa sane licet.
O dea tutelaris atque domina
Brauronis^f sacri, loci dijs gratissimi,
Latona & Iouis filia, o virgo quæ hostes arcu domas
Quemadmodum aiunt tragici^g, quibus omnia
Solus & agere, & fari licet.

Diphilus in Helenophotis^f:

Timocles Comicus hominum vitæ perutilem esse tragædiam scribit in Bacchis fœminis, siue Mænadibus his verbis:
Hem amice, nunc ausculta quod dicturus sum tibi.
Animal natura laboriosum^h homo est.
Tristia vitæ secum affert plurima:
Itaque curarum hæc adinuenit solatia:
Mentem enim suorum malorum oblitam,
Alienorum casuum reputatio consolatur,
Indeque fit ea læta, & eruditæ ad sapientiam.
Tragicos enim primum, si libet, considera,

a Erasmi adagio, Tragædæ loqui. b Eteocles, Poly-nices. c Quod Amphiraum patrem Iacintem prodidisset. d Is cum utroque genero, Tydeo & Polylice, Thebas profectus, accepto maximo detrimento domum reuersus est. e In pluriq; tragædijs è sublimi deus aliqui ostendebatur, qui repente commutatis rebus fabula finem immeret. Erasmi adag. Deus ex improbitate apparuit: adag. Tolle dicitur. Eius rei arifices epist. 89. Seneca machinator vocat, qui hegmatæ per se surgentia excogitant, & tabulata tacite in sublimi crescentia, & alijs ex inopinato volutantes, aut debilitantibus quæ coherabant, aut quæ distabant sua sponte cœmuntibus, aut quæ eminebant nauatim in se residentibus, quæ imperitorum oculos feriunt, omnia subita mirantium, quia causas non nouere. f Helena, ciuitas yminea cum salignis anst. Helenophoria, dies Atheniæ festus, quo myseria in beleni ferebantur. g Brauron Atticæ pagus vicinus Marathon, de quo Pausanias lib. 1. c. Stephanus. h Erasmi adagio, Tragice loqui. i Enimvero, molestis & doloribus obnoxium. Hos verus Stobæus citat in Cōsolatorijs, sermone 123.

QUAM

l Junius adagio, Vultum demittit saquam Telephus.

Quam profint omnibus. Qui eget Pauperiorem se fuisse Telephum. Cum intelligit, lenius fert inopiam. Insania qui agrotat, de Alcmæone is cogitet. Lippus est aliquis, Phineæ cacum is contempletur. Obyit tibi filius, dolorem leuabit exemplum Niobes. Claudicat quispiam, Philoeteten is respicito. Miser est senex aliquis, in Oeneum is intuetor. Omnia namque grauiora quam patiatur Infortunia quibus animaduertens in alijs cum deprehenderit. Suas calamitates luget minus.

l Insulam, Samo- thracia vicinam.

m Nulla.

n Adelpin, Teren- tii: Grecam appel- lationem seruauit.

o τὴν παλευτήριον.

p Giganti senisti- mo, & immanissi- mo. Centumgeni- num Virgil. appel- lat. ἑκατόγονος, Graeci.

q Eadem figura Galli de homine mi- litarem suam vir- tutem ostentante dicunt, il mango- les charrettes fer- rees: ferratos cur- rus comest.

r Figura & colo- re, quo illustrata oratio suauißima est. Vide Quintil.

s Est apud Eras- m. sed alio sensu, pro- uerb. Martem uer- ri. Eadem sive hu- ius adagij significa- tio, Lemnium inue- rit, & Atræi oculi.

t Iam leg. Eras- m. prouerb. Par pari, aliter explicat, sed minus apte.

u Pünio, aduersum Formas ille isceit.

x Junius adag. Niobes archotypi- & adag. Tanquam Gorgone cõspecta.

y Quod de Gorgo- nibus prædicant.

Nos igitur iam, ô Timocrates, Deipnoso- phistarum reliquias tibi reddimus quidem, non damus, quemadmodum Cothoci- des orator dixit, in Demosthenem cauillatus, qui Philippo Halonneson¹ tradente confulebat Atheniensibus, si reddere uellet, ut acciperent: minimè verò, si daret. quod Antiphanes per iocum in Neottide^m argutatur hoc modo:

A. Herus à patre recepit omnia

Ille ut acceperat. B. Gaudebat olim

Hoc uerbo cum uteretur Demosthenes.

Alexis in Milite:

A. An recepisti? B. Quidnam istud est? A. Huc redeo, & quem à uobis ego

Puellulum acceperam, refero.

B. Ohe, quid ita? num alere uis? A. Nec noster quidem,

Nec uester est, quamuis eum mihi

Vos dederitis. B. Neutiquam scilicet dedimus. A. Hoc quidnam est?

Idem in Fratribusⁿ:

B. Reddidimus sanè quem accipi non oportuit.

A. Istis feminis an aliquid ego dedi? dic sodes.

Anaxilas in Euandria:

B. Aedepol nihil: sed reddidisti, cum pignus accepisses.

A. Illices^o mihi, per Cererem, ne dederis.

Timocles in Heroibus:

Sed eas redde. B. Illas ferens exeo.

A. Quiduis igitur potius loqui iube,

Quam superuacanea. B. Id tua gratia faciam libens.

Et primum quidem, Demosthenes succensere tibi

Desinet, alioqui Briareo^p similis.

Catapultas & hastas^q ille comest:

Orationis uenustatem^r & leporem odit: numquam

Antithetis utitur: Martis instar^s toruum aspicit.

Poëtas ergo memo-

ratos si nos imitabimur, quæ ad supra recitata sequuntur cum dixerimus à nobis red- di, non autem dari, pergenus ad alia quæ his connexa sunt. Ingressi postea pueri pisces attulerunt, dii boni quam multos, marinos ac lacustres, in lancibus argenteis, admirantibus nobis & copiam & impensam: quando quidem vel ipsas propemodum Nereidas obsonatus erat, ut non absurdè parasitus adulatorque quispiam dixerit Ne- rptunum Pelagæo nostro pisces misisse, non tantum ob eos, quos pari pecunia^t Ro- mæ vendunt, sed quoniam ex Antio aduecti quidam fuissent, alij è Terracina & in- sulis Pontiis è regione^v fitis, quidam è Pyrgis urbe Thuscæ. Piscarij namque Ro- mæ iis quos Athenis comici notarunt, longè sunt inferiores. De illis Antiphanes in Adolescentulis ad hunc modum scripsit:

Hactenus ego putauit Gorgonas^x

Figmenta quadam esse: ad forum autem

Cum accessi, credidi statim^y: Nam ipsos respiciens

Piscarios, continuo factus sum saxeus.

Itaque necessum erit auersum me

Cum ipsis loqui. Nam si uidero

Quantulum piscem quanti indicent, obrigeſco planè.

Faciliori millies sorte ad imperatores

Tu accesseris, citius illi suo te sermone dignabuntur.

Amphis in Plano:

Et si

Et si quid interrogas, responsum impetrabis, Quam ab istis execrandis piscarijs in foro. Si quis percontatur sumpto ex us qui prostant Pisce quodam, quanti, primum, ut Telephiⁿ Demisso vultu silent, & merito quidem, Etenim homicida uno uerbo sunt omnes, Tanquam attenti: cum uerò nihil audieris Si polypum quatiens, stomachabundus inflatur, nec integris Verbis respondet, sed abscissa syllaba, tuor^a, Rursum si roges, hic mugil quanti, oct^b obolis. Obsonatorem hæc audire necessum est.

Amphis in Apeglaucomeno,

Imperatores ego cum uideo supercilia Contrahentes, iniquum nihil admodum Illos puto facere: mirorq, potius, quibus ciuitas Honoris plus habet, illis maior si non sit animus Quam ceteris: at piscarios, quos pessimè dij perdant. Deorsum aspicientes cum uideo, supercilij Vertice capitis alioribus, strangulatus emorior. Hos si roges, quanti mugiles Hos duos uendis: obolis decem, inquitunt: nimio: Octo numerabuntur: quod si alterum tantum uelis Mercari, tum aiunt: heus tu bone uir, duos accipe, Nec præter aquum illude, abi, prætercurre. Hæc uel ipsa bile nonne sunt amariora^c?

Diphilus in Curioso:

Arbitratus sum antehac piscarios Athenis esse tantum improbos: At hoc genus, nisi fallor, ut ferarum, Et natura, & ubiuis insidiosum est. Verum hic quidam est omnium selectissimus, Qui primum alere se comam ait Deo sacram^d non ea tamen causa est, sed quod Inuistam punctis frontem capillis obuelat. Illum si roges, quanti lupus hic? obolis Decem, respondet: nec quibus, adijcit: Tu deinde, illam pecuniam presentem si numeres^e, Aeginenses inquit se postulasse: at ipse, nummi si dandi Sunt minutiores, eos reddit Atticos, Commutans utrobique luero suo.

Xenarchus in Purpura:

Poëta, inquit, nugæ agunt^f: nihil enim Quod nouum sit, inueniunt: sed eadem Illorum quisque transfert sursum ac deorsum. Piscariorum autem genere nullum est Philosophum magis, aut impurum. Nam quia pisces illis non licet aqua Rigare, legibus, uetitum id fuit: Si quis ex illis maxime dijs inuisus Exarescentes pisces uiderit, pugnare Statim se cum alio simulat de industria: Hinc illinc uulnera: letale uerò Insultum sibi fingens concidit, & tanquam animus defecerit, Inter pisces iacet ueluti mortuus. Aquam ut afferant clamat quispiam: confestim sublato uiceo Eius artis socius quidam illius omnino paucillulum Aspergens, pisces assatim superne prouit:

n Junius adagio, Vultum demittit 7s Telephus.

a Pro quatuor vel obolis, uel dra- chm. b Pro octo.

c Junius adag. Bi- le amariora. Plant. in Truculentis, Cor- da in felle sua sunt, aut in acerbo acer- so.

d Victimus cap. 2. 6. Var.

e Erasmi prouerb. Hic R. uodis, hic sal- tus.

f Erasmi prouer- bus, Nugæ agere.

lur'as

Iurares ipsos esse captos nuper. Quod autem pisces mortuos atque putres venderent, planum facit Antiphanes in Adulteris, his verbis:

Nulla piscibus miserior est
Bellua. Haud enim satis est quod moriantur
Capiti, & quod eorum qui vescuntur alio
Sepeliuntur: infelices porro cum traduntur
Piscarijs, quoniam excidio dignissimis,
Marcidi putrent, iacentes biduo,
Vel triduo: vix autem caecum emptorem
Nacti, tollere se senuit mortuos.
Verum statim ut odoratus est qui abstulit, eicit domo,
Factoris periculo facti naribus.

Idem in Philoxebæo:

An non flagitium est, recentes si forte aliquis
Pisces vendat, contractis supercilij
Tristiq; facie maestum illum nos alloqui?
Sin putres, ridere hilarem, valdeq; iocari?
Prorsus enim contra illos facere oportuit,
Hunc flentem multum suspirare, ridereq; alterum.
tuo voneant, Alexis in Pylæis h, sic ostendit:

Quod autem nimio pre-

Ita mihi propitia Minerva sit: at ego miratus sum
Piscarij quo tandem pacto non sint diuites
Omnes, cum exigant regia plane
Vestigalia: propemodum enim decimant
Facultates cuiusq; in ciuitatibus resides:
Totas verò etiam abripiunt quotidie.

Idem poeta in Lebere ait:

Aristonico locuplete nullus unquam extitit
Prudentior legislator, nempe qui legem hanc sciverit,
Ut piscariorum quisquis piscem venundat,
Vbi pretium indicauit, si minori det
Quam aestimauerit, in vincula
Protinus coniciatur, ut pana metu
Iusto pretio contenti sint, & vesperi
Marcidos omnes reportent domum¹:

Idem progressus:

Ac in ciuitate, puer, vetula, senex
Marti adhuc vdos aquo pretio² comparent.
Post Solonem legislator nullus fuit
Aristonico sapientior: alias is quidem
Multas leges promulgauit atq; varias,
Nunc autem legem quandam edixit nouam,
Auream³, ne sedentes vendant
Piscarij, sed recti stent perpetuo.
Deinde ut appensis tabulis pretium scribant in posterum,
Quo citius mercaturi reuertantur domum,
Suasq; veluti dei, vendant è machinis⁴.

Eorumdem rudem feritatem, & inhumanitatem declarans Antiphanes in Misoponero⁵, cum illis confert qui flagitiosissimam vitam agunt, his verbis:

Nonne putas apprimè sapientes esse Scythas,
Qui statim matris infantibus
Equorum lac præbent atq; bouum,
Nec fascinoatrices per Iouem nutrices adhibent,
Nec villos liberis pedagogos suos,
Præstantiores y quidem sunt & circulatoribus
Et ijs qui falsis mensuris merces vendunt suas:
Nam perquam scelestâ⁶ est hac natio, nisi per Iouem

Piscarios

g Sumptum a 797
licari consuetudine
petendi causa mor-
tuorum cadavera
post prælia.

h Pylæa cenci-
lium quod apud
Pylæa habebatur.
Quidam legunt, cō
pulatione, in Circe
laturibus, sine Cir-
cumfrancis.

i Non in tabernis
forensibus relin-
quati, putrida ve-
ditura.

k Et quædam Na-
talia legit, & vix
mou: ne lege statu-
sum fuerit.

l Erasmi adagio:
Fictus homo.

m Erasmi adagio
supra citato, Dem
ex improposito.
n Malorum inju-
mico.

o Erasmi adagio,
Lydy mali.

Piscarios velit memorare quispiam
Post mensariorum ordinem excrandos: nummularijs
Enim profecto nocentius ac exitiosius est nihil.
Elegan ter quoque Diphilus
in Mercatore⁷, pisces maximo pretio vendi sic inquit:

p Nostri codices, in
Emporio.

Numquam pisces istis cariores vidi:
Si igitur, ô Neptune, pretij tu decimaam
Partem accipies quotidie, multo
Dys omnibus futurus es ditior.
Ego tamen, nisi piscarius arripisset mihi aliquis,
Tantum ingemiscens dedissem, quantum poposcerat,
Ac congruum, veluti Priamus Hectorem
Quantum pendebat, tanti emissem præsentis pecunia.
Semper in mari sunt & viua & mortua
Infesta nobis ac noxia fera.
Euersum forte si nauigium est, deinde, ut accidit,
Naufragum quædam arripit, eum deuorat protinus.
At si piscatores eas coperint,
Illos qui emunt prorsus obterunt⁸:

Alexis in Hellenide:

Nam quante sunt facultates nostræ, tanti veniunt,
Et, qui mercatur, domum inops statim redit.
Archippus in Equitibus pesca-
rij cuiusdam Ægyptij, cui nomen fuit Hermæus, sic meminit:

q An inopiam
miseriam redigit.

Ægyptius, sceleratissimus, piscium
Institor Hermæus est: is vi nos⁹ deglubit:
Squamas enim, squalos, & lupos nobis,
Vi aiunt passim, vendit ipsis¹⁰ visceribus.
Alexis in Epiclero¹¹ Micionis
cuiusdam piscarij meminit. Iure igitur piscatores ob artem suam animis efferun-
tur, ac superbiunt, magis certè quàm imperatores optimi. Horum quemdam Ana-
xandrides in Vlysse de arte sua sic gloriantem inducit:

r Iniquissimum pre-
tium a nobis doctor-
quet. Sic Galli di-
cunt, Etorcher les
genti. Sic Tibonius
Alexie, tendendam
esse pecus, non de-
glubendum. Erasmi
adag. Pastoris boni.
s Bonie omnibus re-
muerse. Adagy
speciem hoc habet.
De roci huius s-
gnificatio vide mul-
ta apud Budæum.
Turpilij in Epiclero
ro citat Nobis in
uocæ Gapi.
v Erasmi adag.
Ne a chyrope.

Elegans¹² labor pictoris manus,
Suspensis tabulis cum admiratione cernitur.
Noster verò in patinis cum gravitate ac reuerenter diripitur,
Vel de sartagine confectum è medio ac conspectu tollitur:
Ita per digitos colatur cibus, nisi forte urantur,
Et qui sumpsit, feruore oppressus, deglutire mox nequeat.
Abundans obsonio forum solum hominum
Societates facit: æquis mortalium coniuua esse velit
In cana, si emptas coracinos aridos¹³ esse comperiat,
Vel obsonij parati nihil? Formosus adolescentulus
Qualibus incantamentis expugnabitur, aut quibus
Sermonibus, dic quaeso, artem piscatoriam
Si excludamus? is enim domatur
Piscium elixa facie subactus,
Corporiq; subijcit cibi fores¹⁴.

u

v

Id naturam scilicet cogit conquiniscere¹⁵
Eius qui pecunia non collata immunis pascitur.
De his qui nimis anxie &
opipare obsonantur hæc Alexis in Epiclero:

y Podicem turpe
ad verbum, pran-
dij fores.
z Cornuari, incli-
nari, sedum. Vide
Nonium, & Festu.

Quisquis pauper multum emit obsonium,
Et in alijs rebus egens, ad id abundat pecunia,
Noctu obuios quosuis ille spoliat:
Deinde, si cui vestis adempta est,
Diluculo statim ad piscarium forum is obferuat,
Et quem primum iuuenem ac inopem conspexerit
A Micione anguillas mercantem,
Corruptum eum abducit in carcerem.

Diphilus in Mercatore legem quo-
p que

De coarctandis
et puniendis ga-
neonibus, lurconi-
bus, capediariis, ca-
tillonibus:
b Erasim. adagio,
Proteritiam scit,

Erasim. adagio,
In scribis reuocum,

d Victorius cap.
16. 7. Var.
e Erasim. adagio,
Apio opus est. Victo-
rius cap. 16. 7. Var.
Vide lib. 4.

f Obsonarij, ad-
les cibarij, qui an-
nona legem prebe-
bant.
g Quorum, Aru-
latorem, in omnia qd
parum, difficilem,
cunctatorem. Vide
Festum.
h Lupini adagio,
Spinas colligens.
i Tabula, lana,
fuitella, patina.
k Odyss. 4.
l Odyss. 4.

m Pollicostis
prouit Persis.
n Erasim. adagio,
Ne a chyrograde ei-
lum nōdum sacri-
ficatum capias.
o De Phlego plan-
ta, quam et Steo-
ben appellant, vide
Theophr.
p Citantur hęc
cum alijs quoque
versibus pag. 81.

que apud Corinthios fuisse de hac re, sic inquit:

A. Talis istic lex est, o vir optime,

Corinthijs: si quem obsonantem semper

Splendidius aspexerint, illum vt interrogent

Vnde uiuat, quidnam agat: quod si facultates illi sunt

Quarum ad eum sumptum reditus sufficiat,

Eo vita luxu permittunt frui:

Si amplius impendat quam pro re sua,

Ne id porro faciat interdicitur.

Si non pareat, multa quidem plectitur.

Si sumptuose uiuit qui nihil prorsus habet,

Traditur puniendus carnifici. b. prob. Hercules.

A. Quod enim scias, fieri minime potest

Vt qui eo est ingenio, non uiuat improbe, itaq. necessum

Vel noctu grassantem obuios spoliare vel effractarium, parietem suffodere,

Vel his se furibus adiungere socium,

Aut delatorem et quadruplatorem esse in foro, aut falsum

Testari: a talium hominum genere purgatur ciuitas.

B. Recte per Iouem: sed ad me quid hoc attinet?

A. Nos se videmus obsonantem quotidie

Haud mediocriter, vir optime, sed fastuose, et magnifice,

Ne pisciculum quidem habere licet causa tua:

Ciues nostros commisisisti, pugnatuos de aleribus:

De apio dimicamus tanquam in Isthmjs.

Si lepus accessit, cum extemplo rapis,

Perdicem, ac turdum ne uiolantem quidem

Propter vos, ita me Iuppiter amet, nobis iam uidere licet.

Peregrini multum auxistis vini pretium.

Morem quoque Athenis fuisse

tradit Sophilus in Androcle, vt ex senatu magnæ dignitatis et autoritatis viri obso-

niorum dispensatores crearentur, duo vel tres. Lynceus Samius artem struenda-

rum epularum scripsit ad quendam Coctionem, in qua docet quibus verbis com-

pellandi sint homicidæ piscarij, vtiliter et iucundè, vt quidquid vellet, emeret. Ex his

sermonibus Vlpianus rursum spinas colligens, An possumus, inquit, probare vete-

ribus argentea vtenilia in cœnis fuisse? πινάκι an Græcum vocabulum est? Nam

quamuis Homerus in Odysea dixerit,

His rursum carniū πινάκις subulcus admouit,

Aristophanes Byzantius

nouitium tamen esse inuentum censet, quod ἐπι πινάκι, id est, super patinis, adue-

hantur obsonia, nescius alibi poetam dixisse,

Struitor verò carniū πινάκις sublatas attulit.

Verum aliquid est quod

præterea rogo, an multos seruos olim possederint, veluti nostro sæculo? & an dictio

τρυγών in vltu quondam fuerit, non solum τρυγών? ne semper bibamus, & edamus,

quemadmodum ij solent quos ob voracem aluum & gulam Parasitos & κολακας, id

est, assentatores vocant. Vlpiano respondit Emilianus, πινάκι vtenilis genus apud

Metagenem comicum legi in Thuriopersis: τρυγών autem, o vir optime, Phere-

crates inquit, sic dixit in Menderis:

Ἄπι τρυγών, id est, a sartagine aphias se narrabat comesturum.

Idem

in Persis:

Ἐπὶ τρυγών, ad sartagine sedentem Phlegon accendere.

Philonides

in Cothurnis:

Excipere rays, ac τρυγών, id est, sartaginibus,

Idem rursus:

τῶν τρυγών, id est, sartagine offacientem,

Eubulus in Orthanne:

Flabelli iactatus Pulcani excitat custodes canes,

Et seruido nidore τρυγών, id est, sartagine, irritat,

Idem rursus:

Quæcumq. pulchra femina

Amat,

Amat, huc illuc obambulat, et ad τρυγών lasciuir.

Idem in Titanibus:

Arridens etiam

Olla feruet barbara loquela,

Saltant pisces in medijs τρυγών.

Verbum τρυγών, quod est, in sartagine

frigere, Phrynichus vsurpat in Tragœdis:

Suauis est, ἀπο τρυγών, (id est, cibum in sartagine parare) absq. symbola.

g Immense gra-
ti, nullo sumptu,
r Formicarijs ho-
minibus.

Pherecrates in Myrmecanthropis:

Tu verò ἀπο τρυγών, id est, in sartagine frigis.

Hegesander Delphus scri-

bit ollam à Syracusijs τρυγών appellari: τρυγών verò ξυποτρυγών, quasi aridam sarta-

ginem: ideoq. Theodoridan in aliquo poemate scripsisse,

τρυγών, id est, in olla, bene elixauit, et opsonario abeno:

vocasseq. τρυγών

ollam. Iones absque litera τ, τρυγών proferunt, vt Anacreon:

τρυγών que manum injicere.

Quid autem considerandum & explanandum

fit de vsu vasorum argenteorum suggestit, o probe Vlpiane, quod est dictum ab Ale-

xide in Profugo:

Sicubi fictile sit quod conducant isti

Cogni.

Nam adusque Macedonum tempora fictili supellectile in cœnis

ministrarunt, vt autor est meus Iuba: cum autem Romani mores ad sumptuosam

vitam conuertissent, eorum exemplo Cleopatra, quæ Aegypti regnum euerit, ad

luxum quoque instituta vita, appellationem τῶν κεράμων, id est, fictilis, quia mutare non

posset, fictile aureum & argenteum vocauit, fictiliaq. conuiuiis donauit asportan-

da, quod magnificentissimum & sumptuosissimum fuit: eadem in fictile Rosicum

nitidissimum quinque libras impendebat quotidie. Ptolemæus rex octauo libro

Comentariariorum, quo loco de Masinissa Libyæ rege verba facit, tradit eum Ro-

mano more fictilibus cœnam instruxisse, ac omnibus conuiuiis vtena dedisse argen-

tea: secundas mensas, ad Italorum consuetudinem etiam adornasse, cum canistris

omnibus aureis, ad vitilium similitudinem textis, quæ nectuntur è iunco: muficos

præterea Græcos epulis adhibuisse. Aristophanes comicus, quem Heliodorus Athe-

niensis in libris De arce, Naucraticen fuisse scribit, in fabula Plauto, cum eiusdem

nominis deus apparuit, lances piscibus onustas visas fuisse argenteas, quemadmo-

dum & omnia reliqua, sic inquit:

Acetabula omnia, et lanceas, et olla

Ex are sunt: scutellas verò putres

Quibus pisces imposuerunt argenteas videre licet,

Camini repente factus est eburneus.

Obtinuerunt Epicrates, ac Phormesius,

A rege plurima quibus corrupti sunt munera:

Aurca quidem acetabula, et scutellas argenteas,

muliebribus Mimis:

Aeneorum et argenteorum vasorum conditoria splendebant.

Plato in Legatis:

Sophon in

Philippides in

Argenti disperditiōne, vasorum eiusmodi rarum esse vsu, ac importunum & odio-

sum memorat, quibusdam tamen expetitur, aduenis, ditatisq. nuper:

A. Ast utcumq. miserari subit hominum genus,

Cum inopes esse video plurimos

Ingenuos, verberones contra, in argentea

Lance mine pondo, nonnunquam salsamentum

Duobus emptum obolis comesse, vel tribus.

Capparing, tribus areis nummulis addictam in catina

Argenteo, qui drachmas triginta pendat.

Olim sacratam dijs phialam conspiciere

Vix quisquam poterat. B. Et nunc profecto vix possit:

Nam si quis dicauerit, est qui mox surripit.

Alexis in Hippisco adole-

scntulum inducit amantem, suas ostentantem amicæ diuitias, his verbis:

Omnibus domesticis reliquis mandavi, duos enim adduxi ex adibus,

h Aurea et argen-
tea vasa quibus in
conuiuio vsu fuerit.
idem pag. 111.
i Rofis Plinio, ci-
uitas in Antiochia
pæ Syria.

o Contemnantem
suum autor fuisse
asserere hic vide-
tur.

p Oxides, ace-
taria vasa, ollarum
genera.

q Muliebrici capi-
tis ornamento.

Pocula ut absterfa in propatulo
Exponerent. Cyathus est argenteus, pocula
Drachmas duas pendunt: Cybium alias
Fortassis quatuor: Pfyeterium obolos decem,
Philippide² exilius. Ceterum haec prorsus
Excogitata solenter ad fastum fuerant.

Verum ciuem nostrum quendam noui
Panperem³ ac gloriosum, cuius omnia vasa
Argentea drachma tantum cum valerent,
Clamans tamen appellabat seruolum,
Qui erat amicus infinitis⁴ nominibus,
Heus tu puer Strombichides, ne hyberna vasa argentea
Nobis apponito, sed aestiua.

Talis est & apud Nicostratum, in fabula quam
Reges nominauit, insolens & iactabundus miles quidam, de quo haec scribit:

Superest acetabulum⁵, ac pfyeterium
Veste subtilissimè⁶ & texta tenuius.

Quidam enim argentum malleo duce-
bant vel vsque⁷ ad membranarum tenuitatem. Antiphanes⁸ in Lemnis:

Apposuit est tripes
Placentiam lautissimam, o dii summis venerandi honoribus,
Habens, & in argenteo catino
Mel.

Sopater parodus in Oreste:
Idem in fabula cui titulus est
Lenticula:

In caenis acetabulum is habet argenteum
Cum calatis torno draconum imaginibus,
Quale habuit quondam Thymbron Tantal⁹ filius
Perquam multis talentis exutus homo.

Theopompus Chius in suis ad Ale-
xandrum consiliis, quo loco de Theocrito ciue suo loquitur, sic ait: Aureis vasis
& argenteis ille bibit, aliaq; mensa huiusmodi supellestile vitur, antea haud so-
lum non aureis, sed ne quidem aeneis bibere assuetus, verum fistilibus, & nonnun-
quam mutilib, ac diffractis. Diphilus in Pictore:

Prandium exhibuit conquistis cibarijs
Quaecumq; noua lautatq; forent; ostrcorum genera
Omnisaria: patinarum disposita fuit acies.
Frixorum strues accepit e sartagine; horum condimenta

Philemon in Medico:
Menander in Seipsum¹ discruciant:
Idem in Hymnide:

Lyfias in oratione de aureo
Argentea vasa huc accedens, volo accipere.

tripode, si modò legitima est ipsius, Argentea insuper aureaq; donare licitum
erat: Graecæ tamen linguæ periti dicendum fuisse putant, aureum argenteumve
muliebrem mundum. Amiliano hæc locuto, Pontianus inquit, Perquam rarus
olim proculdubio fuit apud Græcos vñs auri: argentumq; in fodinis paucum: Qua-
propter Philippum regis Alexandri magni patrem Duris scripsit, exiguam auream
phialam, quam penes se habebat, in lecto cubatè puluinari semper subdidisse. Atrei
verò aureum agnum¹, cuius causa deliquium solis accidit, mutatum regnum est,
mutatq; tragædiæ ea de re conscriptæ, phialam auream fuisse tradit Herodorus He-
raclæotes, in cuius medio aurea fuit agni imaguncula. Anaximenes Lampfacenus
in historiis quas primas nominauit, tradit Eriphyles^m aureum monile ideo celebre
fuisse, quia tum auri magna foret apud Græcos penuria, quin & argenteum poculum
illa ætate non sine admiratione velut nouum & insolens quidpiam visum fuisse: at
postea quam Bæotj Delphos occuparunt, illa omnia tum abundasse: antea verò qui
credebantur esse ditissimi poculis aeneis bibisse, quorum loculos χαλκιδήναςⁿ voca-
bant. Herodotus Aegyptiorum sacerdotes aeneis poculis bibere autor est, nec regi-
bus

2 Erasm. adagio,
Philippide tenuius,
lib. 11. c. 11.

a Erasm. adagio,
Messe tenus pro-
pria vine.

b Erasm. adagio,
Erasm. adag. Ha-
renam metiri: &
adagio, Gargara
honorum. Iunius a-
dag. Arenam supe-
rat.

c dicitur
d qd dicitur
Quidam nomen se-
mine valde maci-
lentia esse voluit,
eamdemq; prouer-
bii speciem cum su-
periore, Philippide
tenuius.

e Bracteis illas nos
argenti filia nun-
cupamus.

f Quamvis index
poetarum citet Le-
mnias & Lemnias,
suspicio tamen
vtriusque legendum
Lemias.

g Erasm. adagio,
Annulus aureus in
paribus suis.

h Homines ditis-
simi. Erasm. adag.
Tantali talenta.

i Heautontimo-
rumena. Græcam
Terentius appella-
tionem retinuit.

k Sub, ornamen-
ta vocari.

l Thyestes cum
aurei velleris agni
surripisset Atreus
fratri, uxorem eius
suis quoque con-
suetudine sibi con-
glauiit. Hoc faci-
tate irritatus A-
treus, primùm qui
de regno expulsi-
s deinde seniore pa-
triam illam arbitra-
tus, filium ei come-
dendum apposuit,
cuius sceleris Sol
immanitatem ex-
horrescens cursum
reuo cõuertit. Pau-
sanias lib. 2. vido
q̄bbine pag. 9. vel
10.

m Quo à Polyni-
ce dato Amphia-
ram maritum la-
stem A draso pro-
didit. Pausanias,
q̄ Aeneas condita
fuit.

bus ipsorum, cum publicè sacra facerent, argenteas phialas dari solitas quemquam
prodidiisse: itaque Psmmetichum aliis regibus posteriorem libasse argentea phia-
la, superiores autem aenea. Cum ergo Pythicum templum Phocensium tyranno-
rum sacrilegio compilatum fuisset, apud Græcos aurum enituit, argentum verò pe-
culanter veluti comeslabundum lasciuiit: at post Alexandrum maximum, qui Asiae
thesauros diripuit, prorsus exorta est, quæ, vt Pindarus inquit, latè dominatur, opu-
lencia. Donaria quidem, tum aurea, tum argentea, quæ Delphis afferuabantur, Gy-
ges Lydiæ rex^p primus dicauit. Ante regnum illius auro argentoq; Pythius caruit,
vt scribunt Phanius Erefes, & Theopompus libro quadragesimo octauo Philippi-
corum. Eorum scilicet vterque memoriae prodidit, Pythicum templum à Gyge, &
qui ei successit Cræso^q, ornatum fuisse, deinde à Gelone & Hierone Siculis, quorum
ille ex auro tripodem ac Victoriæ obtulit, quo tempore Xerxes Græciam inuasit,
eademq; aliquanto post Hiero. De hac re sic Theopompus scribit: Olim quidem
templum exornatum donarijs fuit aeneis, non tamen stauis, sed lebetibus, & tripodibus
ex ære. Lacedæmonij, cum Apollinis Amyclæi faciem inaurare decreuissent,
nec aurum in Græcia reperiretur, ad oraculum legatos miserunt deum interrogato-
ros, à quo aurum emerent: cum autem responderet, vt à Cræso Lydio peterent, eò
profectos ac mercatores fuisse. Hiero Syracusius tripodem & Victoriæ ex auro
ignem^r non experto consecrare Delphis statuerat. At cum diu auri eiusmodi co-
pia non esset, conquisituros in Græciam post dimisit. Ij vix tandem, Corinthum cum
appulissent, perferentes apud Architelem Corinthium inuenerunt, qui longo tem-
pore paulatim coemendo thesauros ingentes coaceruarat. Quod Hieronis legati
poscebant, is dedit, ac insuper quantum manus plena capere potuit, velut auctarij,
munificè largitus est: pro quibus Hiero, onusta tritico naue, alijsq; donis multis è
Sicilia missis, remuneratus est. Eadem narrat & Phanius libro de tyrannis Siciliae,
in quo etiam prisca donaria, tripodas, lebetes, pugiones ex ære fuisse testatur, ac in
quodam pugione incisa hæc carmina:

Contemplator me: re vera in Iij amplis turribus
Tum ego fui, cum ob Helenam dimicaretur:
Gestabat Antenorides, inter Græcos illustris princeps,
Nunc autem custodit sacrum Latonijs sanum.

In tripode quoque vno ex
iis quos in Patrocli ludis funebribus præmia victoribus proposuerant, scripta hæc
fuisse: Aeneus tripes sum, in Pythij templo nunc donarium:
Pedibus Achilles permix in Patrocli gratiam olim me faciendum curauit:
Dicauit autem Diomedes, Tydei filius voce^s præstans,
In Helleponto spatioso victoriæ equis adeptus.

Ephorus, siue eius filius
Demophilus, libro trigesimo historiarum, vbi de Delphico templo loquitur, ait, O-
nomarchum^v, Phayllum, & Phalæcum, non solum quæ in templo fuerunt omnia
depeculatos exportasse, sed ad postremum illorum vxores Eriphiles monile abstu-
lisse, quod Alcæon dei iussu Delphis sacrauerat, ac Helenæ torquem à Menelao
dicatum. Vtrique oraculum deus reddiderat: & Alcæoni quidem consulenti qua
ratione ab infania liberaretur,

Pretiosum à me donum postulas, infania remedium,
Pretiosam quoque mercedem afferto mihi, eam nimirum
Qua olim mater Amphiaræum cum equis sub terra occultauit.

Menelao verò
Ex auro solidum ornatum, vxoris tue ceruici
Detractum affer, quem olim munus gratissimum
Helena Venus dedit: sic
Alexander pænas tibi pendet grauissimas.

Mulieribus autem de ornamen-
tis illis certantibus, vtra vtrum haberet, iacta sorte, vultuosæ, austeræ, vitæq; graui-
tate venerandæ^x, obrigit Eriphiles monile: alteri pulchriori, sed impudicæ ac libi-
dinosa, Helenæ. Hæc autem Epeirotæ iuuenis cuiusdam amore perdita, secuta est
abeuntem: altera verò ex infidijs maritum obruncauit. Plato sanè diuinus, & Ly-
curgus

p Iunius adag. Gy-
gi opes.

q Cræsum ancilla
sua, que paem pin-
sabat, auream sta-
tuam dicasse Del-
phis autor est. Pla-
tarchus libro de Py-
thie oraculis.

r Cræsus, puros, pu-
ro, obrizo.

s Eriphiles ad ver-
bum, postulo.
e Bellicosus & pu-
gnax: cui præ for-
midino minime vox
intercipitur.
De huius vide Pau-
saniam lib. 10. Ho-
rum mentio quoq;
fit posthac lib. 11.
Bellum id sacrum
Diodorus Luculen-
ter describit lib. 16.

x Ad verbum gra-
uitate plena. Diodo-
rus lib. 16. tradit, il-
lam, que Helenes
monile sortita est,
meretricio probro
suam pulchritudi-
nem experientibus
prostituisse: alterè
enim maior natu fi-
lius fures ignem in-
iecit domui, vni-
uerso incendio
fuisse.

*Aut olus quodpiam, cruce: si non lauandum, squallor:
 Si hyeme degendum sub dno, merula.
 Si tolerandus aestus, ac meridie confabulandum,
 Cicada: si nec inungendum, nec aspiciendum oleum,
 Puluis: si ex calcaneo spatium diluculo,
 Grus: si parum dormiendum, noctua.* Antiphanes in Progenitoribus

*Tibi notum est ingenium meum:
 Nullus fastus inest: aduersus amicos ego sum
 Huiusmodi: si ferio, ferri massa:
 Si serio, fulmen: si excrucandus aliquis, fulgur:
 Si tollendus & effereendus quispiam, ventus: si strangulandus, laqueus:
 Si emouenda cardinibus fores, terre concussus: si saltandum, locusta:
 Si canandum non inuitato, musca: si non exeuendum, puteus.
 Si quid suspicandum, si quis interficiendus, si dicendum testimonium,
 Vbi primum iussit aliquis, perficio, nihil praeterea cogitans
 Mandata omnia: iuniores igitur
 Ob haec omnia me fulmen vocant: verum nihil moror
 Dicteria: amicorum amicus sum,
 Naturaq, non verbis, sed factis fidelis, ac bonus.* Diphilus in Parasito, cum instarent nuptiae, parasitum haec loquentem inducit:

*Ignoras in diris execrationibus
 Quidnam illud sit: viam si quis recte non monitret;
 Si incendiarius est: si corrumpit & inficit aquam:
 Si ad cenam properantem impedit.
 Qui aliena cenare primus hominum reperit,
 Ingenio, ut credibile est, valde populari fuit.
 Quisquis vel ab amico vel ab hospite
 Ad cenam inuitato symbolam exigit,
 Is exulato, nec domo quidquam secum auferat.* Eubulus in Oedipode:

*Epicuro lepidè quoque de parasitis haec ait:
 Apertè probare volo
 Venerandum, legibus scitum,
 Atque diuinum hoc inuentum esse: aliarum verò artium
 Nullam à dijs repertam, sed à viris omnes sapientibus,
 Parasitari primus cepit Philus Iuppiter,
 Omnium consensu inter caelites maximus,
 Is enim domos ingreditur omnium,
 Nec inopem discernit à diuite:
 Sed cuius lectum bene stratum viderit,
 Admotamq, mensam, omnibus qua opus sunt
 Instruendam, accumbit modestissime.
 Vbi prandio se expleuit, potuq, ac cibo,
 Abit, nec vllum confert symbolum.
 Idipsum equidem ego quoque facio. Sicubi
 Lectos videam stratos, adornatas mensas,
 Patientemq, ianuam, intrò tum eo
 Tacitus, ac me decenter compono,
 Ne conuiuiarum alicui molestus sim,
 Allatis verò ferulis omnibus satiatus
 Atque potu, reuertor domum, ut Philus Iuppiter,
 Id autem pulchrum semper fuisse ac gloriosum
 Cognoscat quiuis hinc euentius:
 Ciuitas qua magnifice veneratur Herculem,
 Quisquamque gentis illa sit, cum operatur sacra,* Dio dorus Sinopenfis in

h Idè & pag. 123, an Anomandride.

Erasm. adag. Musca. Quidam: Si magistratu fungendū.

Erasm. adag. Amico amicus.

Haec omnia scelera publici improcationibus deuonebit.

Amicitia praestitur amicitia ac hifera tutor.

Ad illa

*Ad illa sacrificia parasitos deo
 Nunquam sortitur, vel assumit
 Obuios temere quoslibet, sed ex ciuibus
 Viros duodecim curiose nominat,
 Delectos, ortos è primarijs ac prepotentibus,
 Qui sumptum ad sacrificium praebeant, & honestè vixerint,
 Deinde postea exemplo Herculis
 Diuitibus parasitos quosdam designatos attribunt,
 Et eos bene ut alant, exhortantur, saepe non festiuissimos
 Eligentes, sed qui assentari didicerint,
 Et laudare omnia: quibus, in faciem si quis ructet,
 Radicula vorata, aut siluro putri,
 Rosam ipsam & violas dicent pransum esse:
 Aut cum quodam accumbens si pepederit,
 Admotis naribus vult eum sic alloqui,
 Vnde suffitum hunc accipis?
 Propter istos artem impudenter ac insolenter insamantes,
 Quod pulchrum & honore dignum est, turpe nunc existimant.* Axionicus in Chalcidico:

*Parasitari cum primum statui,
 Iuuenis adhuc, cum socio Philoxeno Pternocopide,
 Ictibus percussus sum & pugnorum, & catinorum,
 Et illis ortum ostium, tam validis, ut interdum
 Cum minimum essem vulueribus octo saucius.
 Idq, profuit: Nam voluptati facile
 Succumbo, deinde id quoddam modo
 Fore mihi conducibile arbitratus sum,
 Si quis enim contentiosus mecum rixatur de re quapiam,
 Ad eum me conuerto, & quacunque maledicta
 Ingesit, esse vera statim confessus, noxam amolior.
 Scelestus si quis honum se virum esse contendit,
 Eum laudo, usq, magnam habet gratiam.
 Hodie Glauci elixum recens frustum si comedi,
 Postridianum frigidum, marcidum, repositum, comesse non agrè fero.
 Haec mea natura est, hoc ingenium meum.* Antidotus in fabula cui titulus est Protochorus, quendam parasitum inducit iis similem qui nunc apud Claudium philosophantur, & rhetoricen profitentur, vix digni quos memoremus, haec loquentem de parasitorum arte:

*Vestro quisque loco stantes audite me,
 Priusquam in hunc ordinem adscribamini, & induatis pallium,
 De arte parasitorum sermo si quis incidat,
 Illam semper ego deuoravi bellulam artem,
 Et iam à puero illam discere in animo habui.* Parasitus nomine celebris fuit Tithymallus, cuius meminit Alexis in Milefia, & in Vlyssè textore, & in Omythiis his verbis:

*Adesto tibi parasitus, o mibi chara: hoc sanè
 Genus hominum mors, quod aiunt, solum reformidat.
 Itaque Tithymallus immortalis obambulat.* Dromon in Pfallria:

*A. Pudebat maximè
 Quod absque symbola cenaturus essem denuo. B. valde
 Id quidem turpe. A. ita sanè, ideoq, Tithymallum
 Videre licet cocco rubentiorum oberrare.
 Sic erubescentem, quod nunquam symbolam conferat.* Timocles in Centauro, siue Labro:

h Inuenal. Laudare parasitus, si bene ructauit, si rectum minxit.

i Ptermarum distillare, & Planus inquit, pernicia.

k Voluptati, qua in cibo ac potu est, desiderio sic afficior, ut eius potius de gratia molestias omnes perferam.

l Ad verbum, nihil laedere.

m Vel, chori primiceps, vel primus chorus.

n Ad verbum, quorum meminisse docet. Impudicatarum forsatis, aut impudicorum contentum intelligit. o Expetius cupisidissime.

p Quidam omythiis: sacrificijs in quibus nihil adolatur.

Tithym

Tithymallum ipsum, & parasitum appellabat.

A. Iam cibus allatus est: quid festinare cunctamini,

O amici? Tithymallus iste reuixit

Profus mortuus, cum obolo emptos

Lupos dentibus tandem emolliisset. B. Inedia quidem tum mortem sibi non conscivit,

Verum sese aliquandiu post sustentauit

Potu.

Eheu, miserum me, ut amore ardeo: per deos

Tithymallus nunquam amittit cibum

Tam uehementer, aut Cormus uestes acceptas,

Aut potentam Nilus, aut Corydus absque symbola

Dentium collisum.

A. Amicis gratis famulari is flagitabat.

B. Futuram ergo Tithymallum diuitem? praedicas.

A. Recte, mercedem enim luculentam ab is exiget

Apud quos cenabit gratis, ac eam crebro colliget.

Antiphates in Tyrtheno: Fuit & Corydus ex nobilibus parasitis. Huius Timocles sic meminit in Epichærecaco:

Obsonij videre in foro abundantiam, diuiti quidem

Gratissimum, inopi contra miserrimum est.

Itaque a nemine vocatus Corydus ut videtur mihi,

Sapienter apud se obsonatur domi.

Risu quidem, ut arbitror, dignum hoc nuper accidit.

Quatuor homo quidam obolos tantum cum haberet, anguillas

Conspiciens, thymni frustra, torpedines, locustas, ac dentibus stupens,

Omnia illa, circumeundo percontatus

Quanti uenirent, audito pretio recurrit ad Membradas.

metri seu Philetaro: At uereor

Corydum, si uideat prandere cum aliquo

Tam facile, non recusio tamen:

Etenim nec ille, si quis inuicet, denegat.

Corydus iste ridicula solitus

Dicere, se Blepaum esse optat, & quidem sapit:

Locuples enim Blepaus est.

Corydum aris sculpiorem obseruauit:

Eum tu nec panis quidquam relicturum putabis,

Nec obsonij, ceteris omnibus: si quando apud te cibum capiet.

De Corydo id te praemoneo, validas illi manus esse,

Aeneas, indefessas, ipso igne ualentiores. Corydum disteriis factum fuisse,

quibus arridere uolebat audientes, derideriq; seipsum, idem Alexis in Poëtis sic ait:

Uehementer cupio

Serio rideri, & qua uideantur loqui

Omnium Atheniensium maxime, post Corydum.

Eius fates memorandaq; dicta Lynceus Samius oratione complexus est, ipsumq; proprie Eucratem appella-

tum fuisse tradidit, his uerbis: Eucrates Corydus cum apud quendam biberet in

ædibus ruinosis ac putribus, Istic, inquit, cenandum est, subiecta manu sinistra, Ca-

ryatidum more. Philoxenus Pternocopis oborto sermone, caros esse tirdos, Co-

rydo praesente, quem fama erat olim se prostituisse, Atqui recordor, ait, Corydum

obolo tantum olim constituisse. Fuit autem Philoxenus & ipse parasitus, ut scribit

Axionicus in Chalcidico, cuius testimonium supra nos laudauimus. Huius me-

minit & in Cecryphalo Menander, id tantum scribens, Pternocopidem ipsum appella-

tum fuisse: meminit etiam Machon comicus, genere Corinthius aut Sicyo-

nius, qui vitam in Alexandria mea cum transeisset, comœdiarq; partes docuisset

ab Aristophane grammatico distinctas, ibidem excessit uita. Sunt autem eius sepul-

chro incisa hæc carmina:

Idem in Cauniis:

Idem in Epistolis:

Antiphates in Tyrtheno:

Fuit & Corydus ex no-

Alexis in De-

Idem in Titthe:

Cratinus iunior in Titanibus:

Comico leuis terra, poetarum amicam

Hederam Machoni uinacm super tumulo ede.

Non enim uespam identidem lotam complecteris, sed artis

Prisca magnificiundas reliquias contegis.

In Cecropis ciuitate olim senes narrabunt, prope Nilum

Aliquando Musarum solerem & ingeniosam stirpem enatam fuisse.

versibus natione fuisse Alexandrinum liquet. Machon ergo Corydi sic meminit:

Corydum aliquando interrogauit Eucrates

Presentem, quo modo illum acciperet

Ptolemaus: respondit is, se certo nondum scire:

Nam, ut medicus, inquit, dedit quod biberem,

Quod uero comedendum est, nondum ille dedit.

Lynceus libro secundo de Menandro, claros ob dicacitatem fuisse tradit Euclidem Smicrini filium, ac Philoxe-

num Pternocopidem: Euclidem tamen frigidum alioqui, & inelegantem, ea disti-

tasse, quæ nec memoria digna forent, nec libro: Philoxenum autem, ut summam

colligam, nihil unquam superuacuum & absurdum locutum fuisse, & si quid effare-

tur sponte, vel irritatus ab aliquo qui adesset, id omne plenum ueneris ac gratiæ ex-

plicuisse: itaque accidisse, ut Euclides, rantisper dum uixit, Philoxenus uero etiam

post interitum ab omnibus diligeretur cum honore, ac celebraretur. Alexis in Tro-

phonio Moschionem quendam parasitum memorat, eumq; Paramaseten nominat

his uerbis: Deinde Moschion Paramasetes inter homines uenerandus.

cratiaste enumerans Trechedeipnos inquit:

A. Primum quidem Callimedon locusta tibi praesto fuit:

Deinde Corydus, Cobion, Cerybion,

Scomber, Semidalis. B. Papa, amice Hercules:

Forum mihi narras uxor, non conuiuium.

Epicrates, Æschinis Rhetoris curator, Cerybion cognominatus est, ut inquit Demosthenes in oratione quam

habuit De legatione perperam obita. Porro adiectitias appellationes, quibus per

iocum alios deridebant Athenienses, sic Anaxandrides in Vlysse memorat:

Vos quidem inuicem numquam non subsannatis:

Hoc ego certo scio. Elegans & comptus si quis prodeat,

Sacras illum uocatis nuptias: si quis omnino paruulus

Homuncio, stillam: si quis splendens

Progreditur, eiulatum muliebrem: si pinguis

Spatiatur Democles, iusculum

Cognominatur: squalore si quis gaudet, ac sordibus,

Puluis mox appellatur: si pone quempiam sequitur

Assentator, lembus est: si quis incognatus obambulat,

Ieiunus mugil: si quis formosos respiciat,

Vanus: si quis praestigator agnam loco surripiat,

Atreus nominatur: si arietem, Phrixus: si villosam pelliculam, Iason.

Chærephontis parasiti nos supra meminimus. Fit & eius mentio apud Menandrum in

Cecryphalo, & ad hunc modum in Ira:

A Chærephonte nihil profecto differt

Is homo, quisquis est, qui ad epulum

Vocatus aliquando, umbra cum decempes foret, diluculo

Lucente adhuc luna, umbram intuitus,

Procurrit, tamquam serius adueniret, & cum die simul adfuit.

E brietate:

A. Me namque moratus est lepidissimus

Homo Chærephon: sacras ille se nuptias

Domi celebraturum dicit ad uigesimum secundum mensis diem,

Ut apud ceteros quarto cenet.

His

h Rem nihil. Pro- uerbij speciem hoc habet. Vespæ, musæ, apes, aquæ sa- pius & diuitius im- merse exanimantur, calido tamen cinere operæ reui- uiscunt.

i Parcè, modicè, non quantum uol- uissim.

k Mandendi socii: manducanem.

l Verbum e uerbo, ad cenam procur- rentes: uerum, ut interpretantur, ces- futores, ad cenam cunctantes & len- tius uenientes, uol- uisissimus. Eras- adag. Ἐποφύδῃ- αὐδῆ. m xad dicit: alijs, affinis, facer.

n δολοφῆ. Quæ- uis proprius ille sit huius uocis signifi- catus, non absur- dum tamen fuerit, uocem inflatū buc- cas rana, intellige- re, quam & δολο- φῆνα uocant. o Idem & pag. 178 ex Aristophont e. p uespæ & uespæ- uide Rondeletium. q uespæ, mani, uap- nq; studio deditus. r Alij, hystrio. De agno Atrei uide pa- gi. 173.

s Ad horam diei decimam. Eras- adag. Decipes um- bra. Vide sup. pag. 6 t Alius fuit Chæ- rephon noctua, ma- cileus, & palli- dus, de quo Eras- adag. A Chæreph- te nihil differt. u Quæ cum fissa hilaritate, & con- uinarum frequetia sunt. Sic iegy a- rige, fittum diei appellat.

Idem in

B. Enim

q Vel dono, vel facto.

r Qui nullo suo sumptu uitam sit acturus.

s Gaudente alle- nis malis.

t Domi se conti- net, & inedia to- lerat.

u Pra nimio eius obsonij desiderio, ac fame, seupent den- tes, cum inedia diu turba otiosi fuerit. x Viliissimum pi- sium.

y Amicorum stu- diosè.

z Aut, materter- ra, nutritio.

a Dines ac sordi- dus quispiam.

b Eras- adagio, Inter indoctos etia Corydus sonat.

c De Caryatidi- bus consule Victru- nium.

d Hæc uox & Ga- lexitam significat, & Parasitiu. Eras- adag. Inter indo- ctos etiam Cory- dus sonat.

e Pag. 179. f Aut Reticulo muliebri: aut secū- do cornatorum ani- mantium reticula- to uentis.

g Actus, sicut, prologos, catastro- pha. lib. 14.

Comico

B. Enimvero penitus ille nouit totum Luce cursum. Idem in Androgyno, siue Cretenfi, rursus illius meminit. Timocles in Epistolis, cum Demotioni parasitatum fuisse ita scribit:

Demotion quia permansurum sibi credit
Argentum, nihil comparat, sed uolentem quemlibet
Alit: Cherephon ille miserimus
Plane ad eius domum sepe commeat,
Et, quod est certè omnium indignissimum,
Paramaseten secum adducit, lignum * bifidum:
Vt qui nec concinnus sit, nec opulentus.
Comestatum nos, ita si uidetur, eamus, ut nunc sumus,
Non expectata face, omisis coronis: Cherephon
Si quando non cenauerit, sic comestari didicit.
Hinc digressi iam ad cenam tentemus uiam.
Lectis, ut indicauit mihi, septem canabimus,
Nisi forte alicubi Cherephon occultus * accedat.

Æmilia sacerdotè;

Nouam fabulam serunt: Cherephon in nuptijs
Ad Ophellam * sponsum non uocatus, ingressus est,
Cum sposta, & corona, statim ut fuisse tenebre,
Seque dixit sponsa munus gallinas asferre,
Nec sane uisus est post cenam forte fortuna illo accessisse,
Exeundum cum est mihi, Victorem & Martem aduocò,
Itemq; Cherephontem: is enim, si non aduocem,
Aduocet, etiam non uocatus,
Procul carnatum cum inisset aliquando
Ab urbe Cherephon ad nuptias,
Dixisse ferunt postquam Dipbilum,
In tuas Cherephon maxillas
Adige clauos utring, quatuor;
Ne demissis iastatisq; brachijs effusus * currens
Crebriò longam uiam dum tu conficis,
Malas distorqueas.
Aliquando Cherephonti carnis paululum obsonanti
Coquus, ut aiunt, multis obibus ualde grauem
Forte fortuna carnem cum exequisset,
Ossa mihi queso ista coque ne addas, inquit Cherephon,
At enim, coquus ait, lauta hæc caro est,
Sua uem carnem esse distant * uicinam obibus.
Tum Cherephon, hoc quidem uerissimum, inquit, uir optime,
Lauta sane illa, sed quod adijcis, molestissimum.

Callimachus in indice librorum omnifariorum Cherephontis opus adscribit his uerbis: De cœnis scripserunt Chærephon & Cerybion. Initium deinde illius operis Callimachus recitat, uersibus quinque delineatum, huiusmodi:

Quandoquidem sepius ad me literas dedisti. Cerybionem parasitum fuisse antea nos diximus. Archephontis parasiti Machon sic meminit:
Inuitatus ad cenam parasitus Archephon
A Ptolemæo rege cum
In Aegyptum nauigasset ex Attica,
Saxatili uariòq; imposito mense
Obsonio, admotis omnibus locustis
Lapideis *, allataq; patina confertissima,
In qua Gobiorum frustra fuisse tria,
Visa non sine stupore conuiuii * omnibus.

* Stolidum, fatuum, rusticumq; hominem: bifidum, quod homo lipes sit, ac diuulgum: ligni tunc fisco in duo crura. & brachia factum: & ut est in proterbio, uiculanum.
y Alij, ubi perfoluè fuerit quod de bonis.
z Placitum: lectulus sub maiori positus, Alij, extra numerum incalcat, & adiectus.
a Horatius Ostillum quendam inducit, rusticum, ac uicinanem, etc.
b Quia se adhuc esse ieiunum magna uocacitate clarauit.
c Placitum. Victorius cap. 2. 22. Var.
d Victorius cap. 1. 2. Var.
e Grandibus, quibus teste ob senit saxoa durities est.
f Vel, quod rarus piscis ille sit in Aegypto, uel quod delicatissimum esse putent Aegyptij, uel quod iniustate magnitudinis esset piscis ille, alius uulgaris.

Antiphanes in Scytha:

Timotheus in Carulo:

Apollodorus Carystius in

Idem in Ingulata:

Machon comicus:

ac rursus:

Scar'is

Scar'is nullisq; uescebat Archephon.
Ac phycidiibus ualde quidem libenter,
Sed austero uultu, manidibusq; ac membradibus
Et apua explebat sese Phalerica,
Gobijs uerò abstinebat pertinacissime:
Id autem cum præter omnium opinionem faceret,
Rex Alcenorem interrogauit,
An hallucinans gobios minime uidisset Archephon:
Respondit gibbus * ille: contra prorsus res habet,
O Ptolemæe: primus uidit: sed hoc obsonium
Non attigit, quia ueneratur, ac reueretur:
Præterea more patri non licet, cum cenat absque symbola,
Sine suffragijs * scienter alicui facere iniuriam.

Alexis in Vinoso Stratum
parasitum inducit, ei qui alebat succentem his uerbis:
Mihî satius esset parasitari Pegaso,
Aut Boreadis *, aut si quis currit his uelocius,
Quam Demea Lachetis gnato, Eteobutada *,
Volat enim per uiam, non incedit.

A. Amas me Stratie? B. magis quam patrem:
Etenim ille me non alit, tu uero pascis splendide.
A. Hoc ne precaris, semper ut uiuam, dys omnibus * propitijs?
B. Humanitus tibi si quid accidat, quo tandem pacto possim uiuere?
cucus comicus in Tyrrenico Gryllionis parasiti sic meminit:
Rursus amicus quidam aiunt
Ad comestationem uinum in presens non adesse
Quod facere Gryllion semper assolet.

Aristodemus libro secundo commentariorum quæ de iocis scripsit, parasitos recenset, Antiochi regis Sopatrum, Demetrii Poliorcetæ Euagoram gibbum, Seleuci Phormionem. Lynceus Samius in Apophthegmatibus tradit Silanum Atheniensem interrogatum, quisnam esset Gryllion parasitus,
Celebris, inquit, est Menandri Gnatho *. Idem refert Chærephontem parasitum, non accitum, uero ad epulum nuptiale perrexisse, accubuisseq; nouissimum: Gynæconomis * autem uocatos recensentibus, eumq; faceere iubetibus, quia præter legem, & statuta triginta conuiuarum numerum alios secutus se ingessisset, rursus inquit numerate, sed exorsi à me. Gynæconomis curæ fuisse conuiuia, inuitatorumq; numerum * solitos eos perferuari, ac examinare, an legitimus esset, Timocles sic ostendit in Philodicafe *:

Aperite iam fores, ut ad lucem magis
Conspici simus, si forte qui lustrans circumit
Gynæconomus exigere ad noua legis præscriptum
Velit numerum conuiuarum, ut facere consueuit:
Quamuis contra æquum fuit, eorum
Qui non cenauerunt * peruestigare domum.
Apud nuptiales Gynæconomos
Cum rescuisset coquos omnes qui ministrant
Describi lege quadam noua,
Vt ab inuitatis petant num quispiam

Menander in Cecryphalo:

Philochorus libro septimo Arthidis scribit, Gynæconomos cum Areopagitibus obseruasse conuentus qui fiebant in priuatis ædibus, per nuptias, & alia sacrificia. Corydi apophthegmata hæc memorat Lynceus: Cum Corydo scorto quodam, cuius nomen fuit Gnome *, potante, uinum defecit. Vnumquemque tum Corydus obolos duos numerare iussit, Gnome uerò * conferre * quod uideretur populo. Cum Polytor citharedus sorbendo lentem, lapillum dentibus attriuisset, O miser, inquit *, etiam te lentem

q 2 cula

* Alcenor.
h Rides obiter comitia & suffragia Atheniensium, uel de leuiusculis rebus: & afflictum irigobionem iniuria dicit, si Archephon cibo tam exquisito indignus esse crederetur.
i Zeto, & Callidi; Boreæ filij ex Orithya.
k Eteobutadarum gens, ex qua sacerdotæ eligebantur, clara fuit Athenis, Suidas.
l Erasmi adagio, Cum deo quisque gaudet, & stet.
m Quidam Archignathus primarius & egregius Gnatho.
n Mulierum curatoribus, quorum munus etiam fuit, conuiuarum curâ suscipere, & conuiuias numerare.
o Erasmi adagio, septem conuiuium, nouem conuiuium.
p Litigio, tabula firmi.
q Ve cenaturus accersantur.
r Mens, iudicii, sententia.
s Truolus q; uerba dicit: ha dicit: ut dicit: hac uerba distinguenda uel ad hunc modum, in dicit: ut dicit: uel ut trachus sit cõtinuatus, in dicit: ut dicit: Praconis illa uerba sunt, imperantia, ut sanatorum & eorum qui suo consilio reipublicâ regunt, quibus populo ad concionem uocato sententiam diceret de eo quod proponebatur.
t Corporis sui copia & uisum. Leopard. cap. 1. libr. 9. Erasmus in Apophthegmatibus.
u Idem sero iocus pag. 117. Phædo's ob dicitur. uti quod rixit dicit.

cula ferit. Is autem fortassis Polyctor fuit, cuius Machon sic meminit,

Malus quidam, ut palam erat, citharædus admodum

Aedificaturus domum, ab amico

Lapides petijt, dixitq, eorum ego

Maiorem partem morsu prehensam auferam.

Quidam Corydo cum narra- ret vxoris suæ ceruicem, mammas & ὀμφαλον, id est umbilicū, se osculari, improbum hoc iam est, inquit, nam Hercules ab Omphale ad Heben transit. Cum Phyro- machus in lentis iusculum panem intingens lancem euertisset, vt mulctare tur æquū esse dixit, quandoquidem veluti dato nomine cœnaturum se professus, id facere ne- sciret. Apud Ptolemæum cum Mattya circumferretur, & vt ventum erat ad Co- rydum, illa semper deficeret, Ptolemæe, an, inquit, ebrius sum, an hæc mihi viden- tur omnia circumagi? Chærephon parasitus cum diceret, vinum se ferre non posse, nec vnde vinum, inquit. Cuidam cœnæ cum nudus Chærephon immoraretur, non aliter, inquit, te Chærephon aspicio, quàm oleariam trullam: quantum plenus es? Quo tempore ab Harpalo Demosthenes poculum accepit, hic, inquit, alios tem- ulentem qui vocat, magnam calycem hausit. Sordidum panem cœnaturis ille solebat apponere: attriores autem quidam cum attulisset, eum non quidem panes, sed panum umbras dixit præbuisse. Philoxenas parasitus cognomine Pternocop- pis, cum apud Pythonem pranderet, appositis oliuis, ac paulo post lance piscium, percusso catino in quo oliuæ fuerunt, dixit, μὲν τῶν ὀλιβίων ἢ τῶν ἰσθίων. Ad cœnam vocatus cum atros panes conuiuator apposuisset, haud multos, inquit, affer, ne tenebras of- fundas. Parasitum qui alebatur à vetula, & cum ea rem habebat, affici Pausimachus dixit contra quàm anum ipsam, quia semper in aluum acciperet. De illo Machon ita scripsit:

Moschionem, cognomine Abstemium, Aiunt, conspicatum in Lyceo cum quibusdam Parasitum, quem alebat diues anus, Dixisse: heus tu, rem incredibilem facis:

Quod vetula nunquam facit, in aluum tu semper accipis.

Idem cum intellexisset ali parasitum à vetula

Cum qua quotidie is concumberet,

Nihil est, inquit, fieri quod non possit, illa quidem non concipit,

Hic verò in aluum accipit quotidie.

Ptolemæus Agefarchi filius, cuius Me- galopolitanus libro secundo historiarum Philopatoris, coactos fuisse tradit ex omni- bus ciuitatibus regi cōpotores, quos Ridiculos nominabant. Posidonius Apamen- sis libro vigesimo historiarum scribit, Celtas etiam cum bellum gerunt, se cum duce- re victus socios, quos Parasitos nominant, ab iisq; laudes ipsorum prædicari, & in fre- quentibus hominum circulis, ac conuentibus, & apud singulos priuatim qui audire velint, earumq; cantionum Bardos poetas esse, laudes illustrium hominum & patro- norū cum cantu celebrantes. Idem autor libro trigesimo tertio, Apollonium quen- dam memorat parasitum Antiochi cognomine Grypi, regis Syriæ. Aristodemus verò Bithen Lyfimachi regis parasitum refert, cum in eius vestem scorpionem li- gneum Lyfimachus inieisset, perturbatum exiliisse, deinde, cognita re, dixisse, ego re quoque terrefaciam ô rex, da mihi talentum. Fuit enim Lyfimachus supra mo- dum auarus. Agatharchides Cnidius libro vigesimo secundo historiarum Europæ tradit, Aristomachi Argiuorum tyranni parasitum fuisse Anthemocratum quin- quertionem. Parasitos communi vocabulo Epistios olim vocarunt. Timo- cles in Pugile:

Ex his epistijs quosdam audies

Qui alienis cibis assatim cœnantes se ingurgitant,

Cum dicunt pro saccis se ipsos exhibere, vera loqui.

A. Ne cursu propera, ô Smicythion epistie.

B. Quis hic præterea nobis est? A. hunc adduca

Mercenarium hospitem, omnino gulosum ac cupediarium.

Phereocrates in Verulis:

Epistij quoque

Præter Heben deam, que Hercu- li relato in nume- ram deorū nuptis, hæc vox pubem si- gnificat, inde iocus est.

Delicatisimus sibus, de quo mul- ta post hæc.

Pecuniam que emendum sit.

Augeræ ad dōnos meribibos, assatim bibentes.

Erasm. adagio, Ne umbram qui- dem eius mouit.

Apud Homerū id sonat, Scuticæ iacitavit equos ne cursum traherent: hic verò, oliuam flagellauit, nimirū tāquam sagro ex- pulit. Idem apud Lærtium iocatur Diogenes. Vide Leo paratū cap. 6. lib. 9. e cū vācpi hōu- fōuē de multib- bus propriè dicitur que fierum concipi- unt, hic verò per iocum de parasito qui anus imposita quotidie satiaba- tur.

Ob aduocum nasum. Erasmi. adagio, Omnis herus serua monosyllabus.

Eius meminit Plutarch. in vita Arati. Vel Sodales: vel sibi addictos.

quoque vocantur ij, qui, vt alantur, ministrant. Plato libro tertio de Republica Idq; epistij, nec præter cibatum mercedem, velut cæteri, vllam percipientes. Ari- stophanes in Pelasgis:

Iniustum si quem hominem iudicio persequaris,

Contrarium quod sit testantur reclamantes, cum duodecim suis familiaribus epistij.

Eubulus in Dædalo:

Absque mercede manere ille vult apud ipsos epistios.

Diphilus in Synoride, quod scorti nomen est, cum Euripidis mentionem fecisset, nempe iactus testerae cu- iusdam, alludens ad poetæ nomen, de parasitis hæc simul inquit:

A. Prosperrimè tibi cadit hæc testera.

B. Lepidus es, drachmam depone. A. Hem tibi deposita est.

B. Quo pacto iacere possim Euripidem? A. Numquam

Euripides feminam seruauerit. annon vides

Suis in tragedijs quantum faminas oderit,

Contra verò parasitos amet? Sic enim ait:

Cuires familiaris abundè suppetit,

Nisi cum minimum tres gratis alar,

Pereat, nec umquam reuertatur in patriam.

B. Vnde hæc per deos recitas? A. Quid hoc tibi cura est?

De fabula ne inquiramus: verum poetæ spectemus sententiam.

In eiusdem fabulæ dispositione de irato parasito hæc inquit Diphilus:

A. Itã ne, cum parasitus sit, irascitur? irascitur, inquam?

B. Minimè quidem: verum peruncta selle mensa,

Vt pueruli, seipsum à lacte depulit.

Ob cibum vide parasite

Quantum detraxeris arti. An ignoras

Post citharædam censeris parasitum?

Parasitus:

Valde morosum ac difficilem parasitum esse non oportet.

Menander in Ira- cundia, de amico verba faciens, qui nuptialis cœnæ spe nihil mouebatur, inquit:

Re vera hic amicus est: non ille rogat,

Vt cæteri, quando futura cœna sit,

Quominus cœnent qui adsunt, is nihil impedit:

In triduum post alteram sibi cœnam rursus non prospicit.

Parasiti præterea meminere Alexis in Oreste. Nicotratus in Pluto, Menander in Temulentia, & Le- gillatore: Apositi verò sic Philonides in Cothurnis:

Apositus ego ista non perpetiar.

Alia quoque parasito similia sunt voca- bula: vt epistius, de quo antea nos egimus, & œcositus, & oligositus, cuius meminit Anaxandrides in Venatoribus:

Qui domi pascitur, (oinsoi) filius, suauis est.

Oecositum etiam vocant, qui ciuitati non mercede, sed gratis ministrat. Antiphanes in Scythia:

Concionator is subito fit, & œcositus.

Menander in Dactylo:

Oecositum sponsum inuenimus

Dote nihil egentem.

Idem in Citharista: Epistij meminit Crates in Audaciis:

Epistius opilio est: inter buxos riget: pro mercede

Cibus erit.

Propriè verò idem in Fœminis simul prandentibus dixit:

Prbanum ac ciuile non est congregare feminas,

Aut incondite cœnam turba præbere,

Sed œcositas nuptias celebrare. Sitocuri meminit Alexis in Fœmina per- noctante, siue Lanificis:

Diu cum obambulaueris futurus es tandem Sitocurus.

Menander in Thra- syleonte Sitocurum vocat inutilem, & qui frustra nutritur, his verbis:

Tardus, in omnibus cunctator, Sitocurus.

In eiusdem

Ac deinceps:

Idem in fabula, cuius titulus est

Menander in Ira-

h Calio & badigi- no cap. 27. lib. 10. Euripides numerus quadragenarius est quia triginta tyra- niæacti unus fuit ex quadraginta p- fectis reipublice cō- stituendæ. Hic con- uenit adagium, sē- per feliciter cadit Iouē tali. Festus id dictum, quoniã Euripides vehemen- ter oderat mulie- res, ideo μωρίων cognominatus. i Quos vt ablectio nutritio mammam alio filio inun- gunt. Festus id si- gnificat parasitum effusa in mensam bile, redeundi ad cō- uitium facultatem sibi admissæ.

k Non parasitum.

l Cibos frigidien- tis, ieiuni.

m Supra, Epistius. n Domi vicinians, domi pascius. o Parca vicinians.

p Domi paratis q- pulis, absque stre- pitu & tumultu.

¶ Qui ali tantum ideo se videat, ut mortuus terra condatur. Vt enim simile est illud Horatianum, Telluris inuitile pondus, & c. ¶ Parcè, qui solo pane vicitas. ¶ Fames & inedia se macerantem: durrer vitam tolerantem: ad verbum, mali cibi, & pau-

¶ Exiguè cibi. ¶ Quidam, Vno die longa trirémis.

¶ Pindarum, & Similia similibus. Erasmi, adag. Linum limo conungit.

¶ Leopardus cap. 4. libr. 9. Emend. Idem frè paulo post respondet Democles.

¶ Tanquam non nisi blandè & comiter regem alloqui parafitum oportet. ¶ Alij moreretur, quod dicitur.

¶ Quidam, Adcantuannum, ut apud Casarem lib. 3. Comment. ¶ Saniatium, ut apud Casarem. ¶ Seldurios, Casar.

¶ Alij parum ingeniosum ac prudentem.

Miser, inutilis, & qui terra velut obiter ali se fatetur. Idem in Venalibus: Miser, hic etiamnum, ad fores stas, onere. Autofitum sic dixit Crobylus in Suffocato:

Tu qui autofitum te nutris, Plurima quidem coacervas hero. Cacofiti meminit Eubulus in Ganymede, Cacofitum somnus ipsum alit. Oligofiti meminit Phrynichus in Monotropo: Oligofitus verò Hercules ibi quidnam agit? Pherecrates siue Strattis in Bonis: Oligofitus adepol fuisti, qui deuoraueris

Vno longo die trirémis cibaria Hæc de parafitis Plutarchus cum disseruisset, excepit illius orationem Democritus, ac, Enimvero, inquit, ego, quod est apud Thebanum poetam, veluti ligno lignum agglutinans, de assentatoribus non nihil ratiocinabor. Quod enim dixit lepidus Menander,

Omnium hominum adulator fortunatissimus est. Colax quidem, id est, adulator, non longè distat à parafitorum appellatione. Clisophum igitur, quem omnes Philippi Macedonum regis assentatorem fuisse scribunt, Atheniensem genere, ut tradit Satyrus peripateticus in Philippi vita, Lynceus Samius in suis Commentariis parafitum nominavit, his verbis: Clisophus Philippi parafitus, increpante Philippo quod semper aliquid peteret; obliuisci se dixit, si quid datum esset. Equum faucium, quem Philippus donauerat, is cum vendidisset, in interrogante Philippo vbinam is esset, ex vulnere, inquit, veniit. Eum Philippus in prosperis & secūdis rebus animo læto ac tranquillo cum derideret, Ego posthac, inquit, te non alam. Hegesander Delphus in Commentariis, de Clisopho hæc refert: Cum dixisset Philippus literas sibi à Cotye rege allatas fuisse, Ita me deus amet, benè est, inquit Clisophus. Subiecit Philippus, At tu nescis quibus ad me de rebus scripserit. Per summum Iouem, accerbè quidem & vehementer me obiurgas, inquit. Satyrus in vita Philippi tradit, cum illo ex oculato Clisophum prodidisse eodem oculo fasciis obligato: ac rursus cum crus oblatus regi ac luxatum fuisset, Clisophum eodem crure claudicantem cum ipso in publicum exiisse. Si quem cibum acrem ori Philippus admoueret, vultum Clisophus contrahebat, quasi eo quoque vesceretur. In Arabum regione id quidem pariter fit, legum iusu, non assentandi causa, si regi pars quædam corporis affecta malè sit, ut eodem malo se laborare assument, ridiculum existimantes magno studio id se polcere, ut cum rege vita functo defodiantur, & cum æger ille mutilatusve fuerit, in eius gratiam eandem quoque aduersæ valeudinis molestiam saltem non præ se ferre. Nicolaus Damascenus ex Peripateticis vnus, in historia multis libris condita, nimirum centum quadraginta quatuor, libro centesimo decimo sexto narrat, Adiatomum regem Sotianorum, (est autem ea Gallie natio,) sexcentos habuisse proximos sibi delectos homines. Galli propria lingua Silodunos vocant, (ea dictio Græcis Deutos significat,) qui cum rege & vitam agunt, & moriuntur, id summopere votis optantes: ob quam erga regem fidem cum eo principatum gerunt, eodem victu, & corporis cultu, quoties eius necessitatis contingit occasio, mortem libenter oppetentes, siue rex intereat morbo, siue cadat in prælio, siue alia quavis de causa vita excesserit, nec est qui dicere possit ex illis amisso rege quempiam mortem vel expauisse, vel recusasse tergiversantem. Theopompus libro quadagesimo quarto historiarum scribit, Thrafydæum Thessalum à Philippo creatum fuisse gentis suæ regem, virum pusilli abiectionis animi, sed egregium assentatorem, à quo multum discrepabat Arcadion Achaus, qui, ut Theopompus refert, ac Duris, libro quinto Rerum Macedonicarum, odlo Philippi sponte solum vertit, homo sanè promptissimus ingenio, cuius complura venuste dicta memorantur. Accidit forte ut cum Philippus Delphos comesset, illic quoque esset Arcadion, quo conspecto Macedo, & aduocato, Quandiu profugiturus es, inquit, ô Arcadion? Quoad, respondit ille, ad eos peruenerim, quibus Philippus ignotus sit. Phylarchus libro vigesimoprimo historiarum scribit ad id responsum Philippum risisse, Arcadionem deinde ad cœnam inuitasse, inimicitiasque ita depositas & extinctas fuisse. De

fe. De Hegesio Nicefio Alexandri assentatore hæc refert Hegesander: Cum Alexander à musca se compunctum quereretur, ideoque muscas gnauiter abigere, ex adulatoribus Nicefias quidam tum præfens, Aliis profecto muscis, inquit, hæc, tuum sanguinem quæ degustarunt, præstantiores multo futuræ sunt ac strenuiores. Idem scribit Cheirosophum assentatorem Dionysij, cum procul videntem Dionysium vnâ cum familiaribus videret, & tanto spatio diffitus esset, ut exaudire non posset, risisse tamen, rogantemque Dionysio, cur rideret, cum ea quæ dicebantur minimè audiuisset, dixisse, Vobis credo esse risu digna quæ dicta sunt. Plures etiam Dionysio eius filio assentatores fuere, quos Dionysiocolas appellarunt. Ii, quia Dionysius minus oculis perspicax esset, inter cœnandum obrusè cernere se fingentes, apposita fercula tanquam visu non discernent, temere contrectabant, quoad manum Dionysius ad patinas perduceret. Cum sputator Dionysius esset, faciem sputo conspergendam ij obiciebant, saliuam, & quæ vomitu egressæ, delingentes, eaq; melle dulciora esse affirmantes. Timæus libro vigesimo secundo historiarum tradit, Democlem assentatorem iunioris Dionysij, cum mos Siculis esset domi Nymphis sacra facere, ac temulentos circa illarum imagines pernoctare, & circum earum simulachra saltare, omillis Nymphis, dixisse nihili faciendos esse deos qui anima carent, saltantemque ad Dionysium perrexisse: Eundem cum aliis missum legatum ad Dionysium, vna trirème vectis omnibus, accusatum fuisse à legationis sociis, tanquam in ea peregrinatione seditiosum, & publicis rebus quæ ad Dionysium pertinebant, officientem. Irato verò grauer Dionysio, eum dixisse, cum suis collegis inde natum dissidium, quod ex illis cœnati nonnulli Phrynichi, Stesichori, Pindari prænas iterum atque iterum canerent, ipse verò cum iis qui vellent, à Dionysio compositos absolueret cantando, eiusque rei manifestum hoc argumentum se præbiturum pollicitus est, quod accusatores sui ne numerum quidem tenerent canticorum ipsius, quæ omnia memoriter recitare paratus esset. Placata sic ira Dionysij, rursus Democles ait, Hoc mihi beneficium ac gratiam, ô Dionysie, te conferre postulo, ut tuo iussu aliquis eorum qui didicere, me Pæana doceat quem in Æsculapium edidisti. Te namque his versibus pangendis occupari delectarique fama est. Ad cœnam Dionysius aliquando vocatis amicis cum cœnaculum ingressus diceret, à militum ductoribus, quos Neapolim miserat, literas sibi redditas esse, interfatus Democles dixit, Rectè, per deos, illi fecerunt, ô Dionysie: at coniectis in eum oculis Dionysius inquit, Vnde nosti, quæ scripserunt an sint ex animi sententia, an contra quam vellem? Benè, sic me deus amet, inquit, ac iure me reprehendisti, ô Dionysie. Satyrum quendam vtriusque Dionysij assentatorem recenset Timæus. Hegesander obtusorem Hieroni visum fuisse tradit, acideo qui cum eo cœnarent familiares & amicos de industria, à cibis quos appetebant solitos aberrare, ut cum manum illorum ad patinas Hiero perduceret, acutiùs cernere quam alij videretur. Hegesander scribit, Eucliden cognomine Seurion, qui parafitus & ipse fuit, cum illi cœnanti Sonchorum multum quidam apposuisset, dixisse, Capaneus in Supplicibus inductus ab Euripide, urbanus profecto supra modum fuit, mensarum inimicus, quibus nimium aliquis ἐγομαιτο. Idem autor scribit Athenis oratores, qui rempublicam administrabant, Chremonidio bello populo assentantes pro concione dixisse, cum Græcis esse sibi communia cætera, at viam quæ in cœlum itur, solis Atheniensibus compertam esse. Satyrus in Vitis scribit Anaxandrum Eudæmonicum philosophum, vnum ex assentatoribus Alexandri, cum rege iter facientem ut stupendo fragore inopinatoque tonuit, omnibus pauore consternatis dixisse, Hoccine fecisti, ô Alexander Iouis filii: regemque ridentem illi respondisse, Non equidem formidabilis esse volo, quamuis id me doceas, suadeasque: ut regum & satraparum abscissa capita mihi cœnanti afferri iubeam. Aristobulus Cassandreus refert Dixippum Atheniensem quinquertionem, cum vulneratus aliquando fuisset Alexander, manante sanguine, dixisse,

Est sanguis qualis diuis fuit ipse beatus. Epicrates Atheniensis apud regem Persarum cum legationem gessisset, ut inquit Hegesander, multisque muneribus ab eo cumulatus fuisset, absque vilo pudore tam apertè & insolenter regi adulabatur, ut

In adagis, pro uerbo, Musca, hic locus malè versus est.

Victorius, cap. 24. Variar. Virg. Hæc tibi semper erit, & cum solennia vota reddimus nymphis, & cum iustitiam agros.

Ad extremum usque recitaret.

Bocaccum. in Extumesceret: Sono uesceret. locus est ambigua notione.

Erasmi adagio, in hostio formosus. Xenophonius Chremon, vnus ex triginta tyrannos quos Athenis Lyfander inuictis. Thucydides Chremon Mæfentis, dux iunioris Atheniensibus in eo bello quod Demosthenes infelicitè gessit contra Aetolos.

Adipungit φιλῶσφοι Λαέρτιο dicuntur δὲν ἔσθ' ἀβότρωα, ab insistentibus, qui de ista hecra discipulorum p. Iliada.

dixerit quotannis ad regem qui mittantur creandos esse populi suffragiis legatos nouem potius, quam totidem summos in gubernanda republica magistratus: quam hominis audaciam & impudentiam ego equidem miror Athenienses iudicio non vltos fuisse, qui Demadem antea decem talentis ideo multassent, quod Alexandrum ut pro deo agnoscerent persuadere conatus esset, & Euagoram capitis damnassent, quod dum apud regem legatione fungeretur, illum adorasset. Timon Philiastus libro tertio Sillorum¹, Aristonem Chium narrat Zenonis Cirtienfis necessarium, & familiarem, adulatorem fuisse Persae philosophi, qui cum Antigono rege amicitia quoque iunctus erat. Phylarchus libro sexto historiarum tradit Nicessiam Alexandri assentatorem, cum regem videret sumpto medicamento cruciari torminibus dixisse, Quid, o rex, nobis fiet, quando vos dei haec tormenta premunt? Alexandrumque respondisse vix sublatis oculis, Quales deos esse nos ais? vereor equidem ne inuisi diis inimicique simus. Idem scriptor libro vigesimo octavo tradit Antigoni, quem Epitropum² vocarunt, eius qui Lacedaemonios debellavit³, assentatorem Apollonem dixisse, Antigoni fortunam *Ἀλεξανδρῶν* *εὐχρησῶν*⁴. Euphantus libro quarto historiarum Ptolemaei, scribit eius⁵, qui tertius in Aegypto regnavit, adulatorem fuisse Callicratem in assentando peritissimum & callidissimum, ut qui non solum in annulo signatorio Vlyssis imaginem circumferret, sed liberis quoque suis Telegoni⁶ & Anticleae nomina indiderit. Polybius libro decimotertio historiarum scribit, Philippi a Romanis oppressi adulatorem Tarentinum Procliden eius totum regnum labefactasse, ac eueruisse. Idem libro decimoquarto scribit Agathoclis filio assentatorem fuisse Oenam, regi Philopatori Philonem, inter amicos adscriptum, Hieronymo tyranno Syracusarum Thrasonem cognomine Carcharum⁷. Cato Sinopenfis idem libro de tyrannide Hieronymi tradit, ac eum insuper refert saepius merum affatim largiusque bibisse, & a Hieronymo tandem occisum, alterius assentatoris fraude & consilio, cui nomen Osis erat, & qui Hieronymo persuaserat, ut diadema lumeret, cum purpurea veste, & alio toto cultu quo se Dionysius tyrannus ornabat. Agatarchides libro trigesimo historiarum scribit, Hærisippum Spartiatam, hominem supra modum improbum, & quem nullus esse frugi iudicasset, oratione valuisse dum assentaretur, ad persuadendum quidvis idonea, mirum artificem eos colendi qui opibus florent, quoscumque nactus esset. Eiusmodi fuit & Heraclides Maronites Scythæ regis Thraciæ assentator, cuius Xenophon meminit libro septimo Ascensus. Theopompus libro decimo octavo historiarum, Nicostratum Argium scribit regis Persarum adulatorem fuisse, his verbis: Nicostratum Argium merito nequam fuisse cur non existimabimus, qui antea praefectus ciuitatis Argiuorum cum fuisset, a maioribus clarum genus, pecuniae multum, & amplas facultates adeptus, omnes superavit assentationibus, & obsequiorum turpitudine, non solum milites qui tum in exercitu meruerunt, sed etiam quotquot post natos homines praecessissent. Primum enim ut esset apud barbarum in honore adeo concupiuit, ut quo gravior esset maiorque fides haberetur, obsidem regi filium⁸ tradiderit, exemplo nouo, cum ante ipsum hoc neminem fecisse constet. Idem quotidie cenaturus seorsim Genio regis instructam mensam apponebat, cibus & aliis rebus quæ epulis conueniunt, dapibilem, cum intellexisset a Persis id fieri qui in aula⁹ regia versantur, sperans ea colendi ratione regis munificentia plus nummorum se coaceruaturum. Fuit enim is sordidi quaestus avidus, & qui pecunia se duci atque vinci pateretur, si quis eo ingenio alius vnquam extitit. Attali regis assentator & doctor fuit Simachus¹⁰, quem Callimachus Theodorum nuncupat, & Hermippus inter discipulos Theophrasti recenset. Hic quidem de Attali educatione ac institutione libros conscripsit, quibus eius assentatio tota declaratur. Polybius libro historiarum octavo scribit Cauarem¹¹ Galum natione, virum alioqui bonum, ab assentatore Softrato genere Chalcedonio, deprauatum fuisse. Licinij Crassi, qui in expeditionem aduersus Parthos exiit, Nicolaus libro decimo quarto post centesimum, Andromachum Carpenum¹² assentatorem fuisse tradit, & ab eo Crassum omnia tentantem ut saluus euaderet, Parthis proditum perisse, quod scelus inultum dii non reliquerunt. Nam cum sui flagitij mercedem

q Salorum diciumque carminum.

r Curatorem, tuorem: quia Philippi uelam a Demetrio patre acceptam gessit.

s Eius auxilio Cleomene ad Sclasia uictus ab Achæis, expugnataque Lacedaemone. Pausanias lib. 2. Plutarchus in Vitis.

t Eam emulari, quæ Alexandri fuit. u Euergetis, Philadelphii filij. x Telegonus Vlyssis filius Ciro: Anticlea, Vlyssis mater. Omnis ex parte assentator ille festiuitate uolebat se Vlysses esse. y Asperum, acutum.

z Ad verbum: ad regem filium deponere.

a Verbum de verbo: qui circa ianuam regni: Sic Turca aulam sui principis hodie Portam vocant.

b Fortasse Symmachus.

c Vide proprium, an genus nomen sit. Cauares indigenis hodie, Ganois, Gallica natio est, Rhodano uicina, quæ a Valentia Cauaris, ad Auenionem usque Cauarum porrigitur: quidam per G scribunt.

d Carpenitem finem in Taurica Chersoneso Strabo memorat. Carpenum in Africa meminit Plinius. Eius meminit Plutarchus in vita Crassi.

mercedem Carporum, quæ illius patria fuit, tyrannidem obtinuisset, propter crudelitatem & iniurias Carpenis illatas, ab iis cum tota familia crematus est. Posidonius Apamensis, qui postea se Rhodium appellauit, libro quarto historiarum scribit, Hieracem Antiochenum, qui antea Lysiodis¹ tibia succinebat, assentatorem post fuisse Ptolemaei regis Aegyptiorum septimi, Euergetis cognomine, arte illa palpani egregium, qua plurimum apud eum regem potuit, deinde apud eius successorem Philometorem, a quo tandem est intersectus. Nicolaus peripateticus Mithridatis adulatorem Sosipatrum nominat, praestigiatorum hominem. Theopompus libro nono Rerum Graeciae scribit, Sisyphi Barsalij² assentatorem famulumque fuisse Athenarum Eretriensem. Fuit & in ore hominum celebris assentatio populi Atheniensis. Itaque Demochares Demosthenis oratoris consobrinus, libro vigesimo historiarum, cum assentationes explicat, quibus Demetrio cognomine Poliorcetae adblanditi sunt Athenienses, quamuis ipse nollet, ita scribit: Horum quaedam, ut apparebat, Demetrii offenderunt, quinetiam alia insuper, & alia, prorsus sceda, & humilia: nimirum Leanae³, Lamiaeque Veneris templa, & Burichi, Adecimanti⁴, Oxythemidis⁵ eius assentatorum delubra: horum cuique extructae arae, heroa⁶, libationes, Pæanum cantus, admirante ipso Demetrio quæ tum fierent, palamque dicente apud inferos nullum vnquam⁷ futurum magni excelsique animi ciuem Atheniensem. Thebani quoque Demetrio palpantes, ut inquit Polemon in opere De varia⁸ porticu Sicyonia, Lamiae Veneris templum confluxerunt, quam, ut & Leanam, amabat Demetrius. Fuit quidem certe praeter omnium expectationem quod Athenienses fecerunt, assentatorum assentatores, in honorem Demetrii Pæanas cantantes, & Profodia⁹. Demochares igitur libro vigesimo primo historiarum scribit, Athenas reuersum Demetrium a Leucade, ac Corcyra, exceptum ab Atheniensibus fuisse, non solum cum suffutibus, coronis, vini libationibus, sed etiam profodiis, choris scenicorum, ithyphallis, saltantibus, cum obuiam procederent, ac canentibus, qui vulgi turbis instantes ac interuenientes cum tripudiis, cantarent, & accinerent, illum solum verum deum esse, reliquos aut esse nullos, aut dormire, aut abiisse peregrè: Demetrium Veneris prolem ac Neptuni, corporis forma excellere, comitate humanitateque erga omnes comuni, cum precibus supplices cuius auxilium praesidiumque omnes implorarent. Hæc de assentatione Atheniensium memoriae Demochares tradidit. Duris autem Samius libro vigesimo secundo historiarum scribit, etiam ipsum Ithyphallum cecinisse, maximos tum adesse deos, & in ciuitatem maximè beneuolos: Demetrium oportune praesto esse, & aduenisse, ut veneranda mysteria virginis¹⁰ celebraret. Hilaris, sicut decet deum uenuste ridens, adest, inquam, ueneratione dignus, amicis omnibus conspicuis eum circumdantibus, in quorum medio illis ipse similis extat: verum amici instar syderum sunt, ille autem veluti sol. Salue o Neptuni dei potentissimi atque Veneris filii. Alij profecto dii vel absunt procul, vel auribus carrent, vel nulli sunt, aut rebus nostris curandis mentem non aduertunt, te verò nos praesentem cernimus, non ligneum, aut lapideum, sed verum numen. A te primum nos id postulamus, o charissime, & amicissime, pacem ut des. Penes te rerum summa est. Sphingem¹¹, non quidem Thebanam, sed tota Graecia peruagantem, Aetolidem cõfice, ac extermina, quæ insidens saxo, ut quondam¹² illa Thebana, omnium nostrum abstulit direpta corpora¹³, quia illi obsistere nequiterim. Est enim Aetolicum res¹⁴ vicinorum depradari. Tu verò, in posterum maxime, ne lentus & otiosus desideas. Quod si cessare uelis, Oedipum salte aliquem inueni, qui hanc Sphingem vel in praecipis agat, vel fame necet. Hæc scilicet canebat in Marathonio conspectu olim victores, non publice tantum, sed etiam priuatim domi, qui caesis innumeris Barbarorum myriadibus ciuem suum capite plecti iusserunt, quia regem adorasset. Alexis ergo in Medicamentario, seu Crateua, quendam vni compotorum propinantem inducit, & hæc loquentem:

Hæc tu puer poculum magnum porrige, affundeque Beneuolentiae, in hos qui adsunt, nostra, cyathos quatuor. Amoris tres alios mihi tu dabis postea:

e Scenica ex theatralibus musicis.

f Quidam, Pharsalij.

g Haec amicae Demetrii fuerunt, de quibus plura lib. 13. h Huius erga Philam uxorem Demetrii assentatio describitur posthac pag. sequenti.

i Quam ideo necant Antigonus, quod cum Demetrio filio scelerata multa facinora pertraxisset. Posthac libro 13.

k Basilice, monumenta publica, quæ hinc saltem heroibus ex praestantissimis viris edificari.

l Quidam, nulli sibi obuiam fuisse, ut dicitur.

m Multis variisque picturis ornata. Pausanias lib. 1. et quinto.

n Carmina supplicationum, obsecrationumque ad deum altaribus.

o Xægens: Puella: Proserpina: quidam, Cereris. Vide Cyraldam.

p Laccharin significat, qui ex consilio ex auxilio Caspandri Athenis tyrannidem inuastet, sauisimus in homines, in deos maxime impius. A Demetrio is electus, cui ornamentis omnibus quæ in arce fuerunt, ad Boeotias profugit, illicque Coroneis occisus est. Pausanias lib. 1. vel Demetrium Phalarum inuastet, quem exutum tyrannide Thebas addita praesidio duci iussit Demetrius Athenarum liberator. Plutarchus in Sphintio mouete.

q Nostras facultates.

r Vide proverb. Mens in Aetolis, manus in Clopide.

Finem

c Syria. Natali- d Pedes scalpsisse, cirilla...
e Paegobus in- ferere, inculcare, ingerere.

f Quod eius in- star traheret ho- minum ad se bene- uolentiam.
g Bellua, fera: Na- talis legit, qd eip.

h Homeri versus sunt: Καὶ οἱ μὲν εὖ εἶδον...
i Et non male qua- drauerit adag. In morsu pulicis deum inuocat.

k Ad fouendū mol- lium palpator.
l Si quando ob- uolens, uicus, aut alium quēuis mor- bum effene q̄ qui- bus affentabatur, fisciati. Sic antea pag. 186. Clisophus agriuidines Philip- si affimulabat.
m Eius memin- it Plin. cap. 5. 14. & cap. 4. 1.
n Differre eaman- scriptura, quod ἑ- λαῖ cum simplici λ, pingitur: καὶ ἑ- λαῖ uero, cum du- pliei λ.
o ἑλαῖ, uocatur- ὅς, uir humilis & abiecti animi, men- te quasi mutatus, inde ἑλαῖ.
p Iunius adagio, Vnde uita.

runt. Horum vnus ante lecti pedes sedens adolescentuli pedes suis genibus impo- sitos tenui panniculo Lydio contagebat. Quid autem praterea faceret, etiam si ego silentio prateream, sat manifestum est. Ab indigenis Parabytus ille uocatur, quia vel in eorum commercium ac consuetudinem, qui etiam respuunt, summo artificio assentando se inculcet. Alter uero in quadam sella reclinatus iuxta lectum posita, manui quam adolescentulus ueluti languidam remiserat, suspensa accidens, eam demulcebat, ac leniter contrectabat, digitos singulos uicissim ac sepa- ratim sumptos, trahens, ac distendens, ut ingeniosus & acutè dixisse uideatur, qui primus eum Cucurbitulam cognominauit. Tertius Ther fuit, horum genero- sissimus, & qui ministerij totius ueluti antesignanus primas obtinebat partes. Adstant ille capiti adolescentis, ceruicalium quoque byssinorum erat particeps, & in ea per- quam amanter ac familiariter reclinatus, sinistra manu adolescentuli capillum mol- liusculum adornabat, dextra uero Phocense suauiter flabellum dimouebat, clarum, sed non ita ut arceret quæ occurrerent. Quamobrem, ut equidem arbitror, daemone quispian liberalis, indignè ferens tantam molliem, adolescentulo iudicam h im- misit non aliam quam eam cuius confidenciam Menelao Palladem indidisse Home- rus scribit, ad eò robusta animoq; impanido fuit. Ad adolescentuli morsum, ob ac- ceptum vulnus exclamauit tam alta uoce custos ille, & sic indignatus est, ut vnus muscæ odio ex ædibus omnes eiecerit, unde cognitum est ei ministerio destinatum hominem fuisse. Huic Leucon tyrannus Ponti, dissimili hercle fuit, qui cum intellexisset ex amicis multos ab iis adulatoribus qui cum eo uersabantur, expilatos fuisse ac direptos, & quandam ex iis prædonibus conspiceret quempiam ex reliquis amicis calumniantem, ego per deos te, inquit, occiderem, nisi tyrannis uiris impro- bis egeret. Antiphanes comicus in Milite, iis quæ de regum Cyprioruna luxu retu- limus similia memòrat, inducto milite quem aliquis sic interrogat:

A. In Cypro, dicitur, an inquis uos diu Commoratos esse? B. toto belli tempore.
A. Quo in loco maximè, queso? B. in Papho, Vbi rem insigniter mollem uidere licuit, Et alioqui prorsus incredibilem. A. quam uerò? B. Ventus fiebat à columbis, & alio prater ea nemine, Cænantis regi. A. quo pacto? omisit enim rebus meis Sciscitari uolo ex te, id qui fieret. B. Vngebatur is Adueto è Syria unguento quopiam: E copioso semine confecto, quo columbas aiunt Libenter uesci: eius scilicet odore inuitata Aduolant, & adsunt, in regis caput Parata descendere: uerum assidentes pueri Assellunt: at illæ attolentes se paululum, Nec multum aut huc aut illuc omnino discedentes, Tantum uenti faciebant, quantum erat satis; Leni sic afflatu ac minime molesto is refrigerabatur.

Porro adolescentuli Cy- prij, cuius meminimus, adulator ille, ut ait Clearchus, fuit μαλακοβλάξ. Nam præ- ter tantam dexteritatem blandiendi, etiam corporis illorum quibus assentator erat, habitum & figuram imitabatur ac effingebat, obuios ab illis cubito repellens, tri- tisq; panniculis se uinciens: qua de causa ipsum quidam ἑλαῖ uocauerunt, id est, Cu- bito depulsorem, alij χιμαροβλάξ, id est, figurarum promptuarium illum uocauerunt. Idem certè cum Proteo esse uidetur adulator, ut qui non solum forma ob ingenium apprime uersatile & uasum, sed etiam oratione sit omnigenus. Androcydes me- dicus aiebat πολυκείων, id est adulationem, cognominatam inde fuisse, quod iis cum quibus habet commercium, adulator προσομιλάται, id est, agglutinatur: ut uerò sen- tio, ὁλαῖ ob magnam facilitatem dicitur, quia subit omnia, moribus animi uelut clirellarius ac dosluarius quidam, idq; perseveranter, nihil quod turpe sit grauius ferens. Adolescentuli illius Cyprij uita humidam si quis nominet, aberrauerit nihil.

Huius

q Foculo, quo ar- dens prima ferunt.

Huius multos Athenis esse doctores Alexis in Pyranno sic inquit:

Experimentum capere alterius uitæ cupio,
Quam solent omnes uocare humidam:
In Ceramico per triduum obambulans,
Eius, quam dico, uita magistros reperi
Ex una officina triginta circiter.

Crobylus rursus in Animo defecta:

Vita
Humiditas tuam aluit prodigalitatem:
Humiditatem enim quidam nunc uocant.

Antiphanes in Lemniis artem

quandam assentationem esse constituit his uerbis:

An uerò est, esse uere potest, ars incuuior
Aut reditus, quam si quis scitè aduletur?
Pictor in arte sua nonnihil laborat, & amarulentus est:
Quanta rursum agricolis imminenti pericula?
Nemo est quem non angat & cura, & labor.
Nobis autem cum risu uita & luxu traducitur.
Labor summus noster est, ludere,
Effuse uidere, dieterio quempiam incessere, bibere assatim.
Nome incuuium est: mea quidem sententia post diuitias optimum.

Quoad

eius fieri potest, assentatorem Menander in eiusdem nominis fabula diligentissimè expresse, ac designauit, ut parafitum Diphilus in Telefia. Alexis in Mendace as- sentatorem quandam hæc loquentem inducit:

Beatus ego sum, ita me amet Iuppiter
Olympius, ita Minerva: non quia
Ego in nuptijs epulabor, o uiri:
Sed quia disrumpar, mihi dij se faueant.

Hunc equidem, o amici uiri, helluonem

existimo non grauatim dicturum fuisse quod est apud Iouè tragicum in Omphale:

Annuum festum me dicere oportet
Nobis esse quotidianum.

Hippias Erythræus libro secundo historiarum

sue patriæ, cum narrat Cnopi regnum à suis adulatoribus euersum fuisse, inquit, Cnopo de salute sua oraculum consulenti, deum respondisse, ac iussisse, doloso Mer- curio ut sacrificaret. Paulo post, cum is Delphos properaret, comitibus illis qui re- gnum destruere conabantur, paucorum ut dominatum stabiliarent (fuerunt autem ij, Ortyges, Echarus, & Irus, inter eos qui regem obsequiosè colebant clari & nobi- les, ideoq; Assentatores uocati, & blandiloqui,) procul à terra in altum cum illis na- uigationis sociis prouectus, ab ipsis ligatus, & in mare proiectus est. Sic oppresso re- ge in Chium illi cursum cum uertissent, ab Amphyclo & Polytecno eius insulæ ty- rannis impetratis copiis Erythras noctu sunt reuerfi, quo tempore Cnopi cadauer in Erythrarum littus, quod nunc Leopodium uocant, fluctus ac æstus expulit: cuius uxor Cleonice, cum in parando funere ac iustis faciendis esset occupata, celebrare- turq; in ciuitate frequenti hominum conuentu festum Dianæ Stophææ, derepente tubæ sonus auditur, & ab Ortyge urbe capta, amici Cnopi multi necantur, Cleoni- cæq; re comperta Colophonem aufugit. Ortyges uerò iam tyrannus adiutus militè Chio, qui suis rebus & consilijs obstitere omnes è medio tollebat, proculcatiq; & antiquatis legibus, arbitrio suo rempublicam gubernabat, neminem eorum intra muros admittens, qui populares essent. Extra mœnia ante portas oppidi forum iu- dicialium idem ædificauit, ubi litigantibus ius redderet, pallio purpureo, purpureaq; tunica uestitus, calceos indutus per estatem multis incisuris diuisos, hyeme uerò cum muliebribus soleis assidue spatians. Alebat is præterea comam, & in nodum capil- lus ut obtorqueretur studiosè curabat, purpureo, melinoq; diademate caput redi- mitus: cetera, sceminarum instar ornamentis prorsus aureis splendens. Ciues idem coegebat alios sibi lecticiarios esse, alios listores & apparitores, alios uias purgare: quo- rundam gnatos in communem victum ac consuetudinem uocabat, quibusdam im- perabat

r Nos quotidie tam splendide epulari, ac si dies festus esse quocunq; recurret. s Erythrarum re- gi, Erythra ciuitas Ionie, Erythrarum Græcia, qua Tan- gra uicina fuerit, colonia. Strabo. Pausanias lib. 7. E- rythras dicitur pu- tas ab Erythro Rha- damanti filio, qui Cretes colonos in eam partem Ionie deduxit.

t Flauo, luteo, flammeo.

perabat suas vxores filiasq; ad se perducere, & si qui nō parent, extremo supplicio illos afficiebat: si quis è suis amicis & sodalibus diem obiisset, congregatos ciues cum liberis & vxoribus mortuum deslere cogebat, pectus validè plangere, lesumq; voce magna & acuta lamentantes ac eiulantes habere, instante flagellifero qui ad ea faciendā verberibus adigeret, donec Hippotes Cnopi frater, dum festi dies agerentur, Erythræis auxiliantibus cum exercitu improuisus urbem adortus est, illaq; positus in tyrannos irruit, multisq; ex iis contumeliosè discruciat, Ortygem fugam arripientem, & alios qui cum eo fuerunt, iaculis transfixit, eorumq; liberos ac vxores cum diris supplicii ac verberibus scdasset, patriæ libertatem restituit. Igitur ex his omnibus, ò amici viri, conspicuum est, quantis calamitatibus assentatio vitam hominum percellat. Theopompus libro decimonono Philippicorū autor est, ab Agathocle, qui & ipse aliquando seruierat, in eorum numero quos Thessali Penctas vocant, Philippum, ob assentationem magnæ apud ipsum autoritatis, quòd in conuiujs illi familiaris saltaret, ac risum moueret, contra Perrhæbos * missum fuisse, eorum agros vastaturum, totiusq; belli gerendi curam suscepturum. Eiusmodi homines semper habuit in comitatu suo Philippus Macedo, cum quibus ob bibacitatem, ac scurrilitatem, sæpius temporis multum terebat, in eorum consessu de maximis rebus consultans. De eodem narrat Hegesander Delphus, facietis & ridicula loquentibus in Herculis templo Dōmeorum⁷, coeuntibus non penitendā pecuniam donasse, ac quibusdā, vt quæ dicerentur lepide præscriberent, & ad se perferenda curarent, mandasse. Theopompus libro vigesimo sexto historiarum tradit, Philippum cum Thessalos intemperantes esse, ac lasciuæ petulantiq; vitæ perspiceret, eorum conuentus ac contubernia instituisse, iisq; vt placeret modis omnibus fuisse conatum, cum illis saltasse, comestatum fuisse, cuius libidini se ac nequitia tradidisse, nempe qui natura esset importunis salibus dicax, quotidie inebriaretur, & iis vitæ rationibus gauderet, quæ illò diriguntur, tum etiam hominibus quos ingeniosos⁸ vocant, & ridicula vel facientibus, vel dicentibus: qua victus cōsuetudine in amicitiam plures eorū qui illi se addixerunt pertraxit, quàm muneribus. Idem factum à Dionysio Siculo Eubulus comicus ostendit in fabula cui titulus est Tyrannus:

*Erga viros graues is est ferox nimis, & intractabilis,
Erga assentatores, & eos quibus est ludibrio,
Placidus, ac minime iracundus, illos existimans
Solos esse liberos, vel si sint mancipia.*

Verumtamen eos qui facultates suas in temulentiam, aleam, & huiusmodi flagitia dilapidassent, non solum Dionysius, verumetiam Philippus receptos colligebat. De vtroque Theopompus libro quadagesimonono hæc refert: Philippum modestos homines, benè moratos, & ad rem familiarem attentos contempnisse, sumptuosos autem, in comotationibus aleaq; vitam traducentes collaudasse, & honorasse: nec tantum iis vitijs vt adoperti forent adcurasse, sed etiam vt aliorum generū improbitatis ac iniustitiæ eximij propugnatores & athletæ periti forent. Ecquid enim turpe vel scelestum ab illis absuit? quid contra honestum probumve adfuit? Horum enim quidam iam⁹ viri barbam identidem radebant, & vellebantur: alij verò barbati citra pudorem vicissim se impudicabant, stupris intercutibus se flagitantes: regi verò duo vel tres circumducebantur, qui paterentur muliebria, & eandem operam nauarent alios subagitantes. Quamobrem illos iure aliquis non amicos regis, sed amicos esse credidisset, nec milites, sed prostibula nuncupasset, ingenio quidem ac natura sanguinarios, & homidas, moribus autem virilia scorta. Præterea sobrietatem ij perosi temulentia dediti fuere: ab omni modestia prorsus alieni, quos rapinis spoliarent, & trucidarent inuestigabant: vera loqui, & pacta seruare indignum sibi esse credebant, alios contra decipere, & peierare arbitrabantur esse maximè laudabile. Quæ ad manū erant ij negligebant: quæ deerant concupiscebant, idq; magnæ partis Europæ domini. Etenim sic existimo cum familiares & amici Philippo tum otingentis plures non essent, eos tamen fructus ampliores percepisse, quàm Græcorum millia decem, latissimam regionem & fecundissimam possidentium. De Dionysio idem autor libro vigesimo

⁷ Agathocles non Syracusarum reges, sed Atheniensis rei publicæ summum magistratum cuius meminit Diodorus lib. 13. sic intelligo. Regnante Philippo in rempublicam gubernauit. Quidam Agathocles sic dici volunt Lyfimachum filium à Geis in prelio captum, qui Lyfandri Ptolemæi primi & Euridices filiam duxit. Eius meminit Pausan. lib. 1. Verum nunquam in seruis fuerat, nisi captiuitatem eius seruauit fuisse intelligamus.

⁸ Thessalicæ gentem Pindo vicinā, y Dapetiar populus tribus Aegædus, sic vocatus à Domeo Herculis filio. Suidas.

⁹ d' opus, ameno & atri præditi ingenio.

^a a d' opus. Adnot. d' opus, molles, effeminati. Demetrius Phalereus lib. De Elocutione, quo loco agit De ornamento. Hec ipsa de amicis forijs Philippi recitat ex historijs Theopompi.

gesimo primo historiarum hæc tradit: Dionysius Sicilia tyrannus, eos qui patrimoniam alea, temulentia, aliq; id genus petulantia prodegissent, adscicebat, & benignè fouebat, quia perditis ac flagitiosis moribus suos velle esse comites. Ridiculis delectatum fuisse Demetrium Poliorceten scribit Phylarchus libro decimo historiarum. Idem decimo quarto hæc scripta reliquit: Gratum porro Demetrio^b fuit inter conuiuandum assentatores videre, soli Demetrio regi libantes, Ptolemæo verò classis præfecto: Lyfimacho custodi thesaurorum: Seleuco elephantorum magistro^c: quæ ad hunc modum distincta illi plurimum inuidia ac malevolentia conciliarunt^d. Herodotus tradit Amasin Ægyptiorum regem libenter iocari solitum, & conuiuas irridere. Cum adhuc, inquit, priuatus esset, comotationibus gaudebat, & iocis, vir alioqui minime ambitiosus. Nicolaus libro vigesimo septimo historiarum prodidit Syllæ Romanorum imperatori adeò placuisse mimos^e, ac ridiculos homines, quòd ex ludicris magnam voluptatem caperet, vt illis agri publici iugera multa sit largitus. Quantum ea re exhilararetur, ostendunt ipsius comœdiæ satyricæ patria lingua conscriptæ. Theophrastus libro de Comœdia scribit, Tiryntios iocosos, sed ad res serias inutiles, ad oraculum Delphicum se contulisse, eius monitu ab eo vitio liberari exoptantes: vaticinatumq; deum fuisse, immolatum Neptuno taurum si continentes risum in mare abicerent, cessaturam eam focordiam: illos autem metuentes ne quid peccarent aduersus dei responsum, sacro pueri ne interessent vetuisse: vnum tamen cum id resciuisset turba permixtum aliis cum clamore ipsum aspellentibus dixisse, Quorsum hæc: an Sphagium^f vestrum ne euertam timetis: oborto risu sic illi re ipsa cognouerunt deum inuuisse inueteratam cōsuetudinem emendari non posse. Socrates libro primo Rerum Creticarū ait, proprium id esse Phæstias vt statim pueruli in dicendis salibus exerceantur, ideoq; acciderè vt illi sententiosè, breuiter, ac scite quædam pronuntiant oportunè, quia primis annis ita consueuissent, ac ob id Cretenses omnes facetiarum leporem illis ridiculum tribuerent. Post assentationem secundo loco fastuosam^g iactantiam poluit Alexandrides comicus in Pharmacomanti^h, his verbis:

*Quod ostentator arrogans sim, hoc me increpas.
Sed quid ita? Hæc ars profecto omnibus longè ceteris
Nobilior est, assentatrice dempta, qua antecellit.*

Quò bone Psithyre, Colax, Samyrio,
Pergitis, scelesti ac perditii psomocolaces?

Reiuuenscente:

*Hic psomocolax est,
Semper ingressus psomocolacem is agit.*

Psomocolacisⁱ sic Antiphanes in Gerytade meminit:
Philemon in Renouata, vel

Philippides in Renouatione^k:
Colacis appellatio mirificè congruit.
Est enim κόλας, alimentum, vnde βουκόλ^l, & δουσκόλ^m, id est, morosus, ac fastidiosus: & κοιλία, venter, cibi conceptaculum. Diphilus in Thesæo Psomocolacum inflexione secunda sic dixit:

Esse te aiunt psomocolacem, ac fugitiuum.

Hactenus locuto hæc Demetrio & in bombylioⁿ Sambria vinum poscente, quis hic Sambrias est? inquit Vlpianus. Illo autem ad prolixam quandam^o & immensam se orationem accingente, famuli apparuere multi, cibos afferentes, de quibus rursum continuato sermone Democritus hæc disseruit. Ego equidem, ò amici viri, semper admiratus sum generis seruatorum continentiam, cum in tantis cupedijs versentur, ac tanquam volutentur, quas nō solum ob verberum timorem despiciunt, sed ob disciplinam, haud eam quidem, quam in Seruatorum magistro Pherecrates explicuit, sed ob veterem consuetudinem, nec quòd interdictum hoc sit, vt in insula Co, Iunoni cum sacra faciunt: Nam vt Macareus libro tertio Coicorum scribit, Coi Iunoni cum sacrificant, neque templum vltus seruus ingreditur, nec quidquam gustat ex iis quæ sunt apparatus. Itaque Antiphanes in Dyprato^p non abs re dicit:

*Appositos videre semesos Ametas,
Et aniculas, quas relictas à conuiujs, ne seruo quidem,*

^b Eadem Plutarch. in Demetrio.

^c Addit Plutarch. Agathocli Sicilia gubernatori.

^d Praefertim apud Lyfimachum, quia spadonem sic vocari se dicit, quòd ararū custodes spadones essent.

^e Plutarch. in Syll. l. 1.

^f Pelium qua hostia iugulate sanguis excipitur.

^g τὸ ἀναζωτικόν. h Medicamentario coniectore.

ⁱ Hæc vox somat adulatorem qui ob buccas assentatur.

^k In catalogo poetarum ea fabula citatur adastioeci.

^l Qui boues pascat.

^m Qui cibum rix admittit.

ⁿ Poculi genere, è quo dum bibunt, murmur edunt.

^o Pollux.

^p Iunius adagio, seruum non habet linguam. Erasmi. adag. Arabius tibicen, rix dicitur seruum dicitur. Hoc verbum reperitur pag. 101.

^q Infortunato, & misero.

Vt aiunt mulieres, comestestas est. Epicrates in Dysprato quendam stomachantem feruum sic inducit:

Quid molestius quam dum comitina potantes, puer, puer, Inclamant? quam imberbi adolescentulo Cuidam matulam afferre? appositosq; Semefos ametas conspiceret, & amictulas? Quibus derelictis seruo-uestei nefas, Vt aiunt femina: si quis nostrum bibit

Congium, gulosum vocant: eorum si quid comedit, belluonem. Collatis inter se versibus his iambicis palam est, ex Antiphane suos Epicratem mutuari fuisse. Dicu-chidas in Megaricis scribit Aras infulas inter Symen & Gnidon fitas sic vocatas fuisse. quod exorto dissidio, post interitum Triopae inter eos qui cum illo regionem inuaserant, alijs domum reuersis, qui cum Phorbante manserunt, Ialysum transfuisset, qui cum Periergo, Camirum tenuisset: verum Periergum Phorbantem diris inprecationibus deuouisse, indeq; in insulis nomen fuisse datam. Phorbantem vero paulo post nave fracta, simul cum Parthenia sua & Periergi sorore in Ialysi locum enatasse, quem Schedian appellant, & Thamea, qui tum circa Schedian venabatur, factum illis obuium, in hospitium domi saluos duxisse, seruo praemisso qui vxori id nuntiaret, ut accipiendis hospitibus quae opus essent pararentur: Verum eum domum peruenissent, Thameum, quia paratum nihil ostendisset, rriticu iniectum pistrino cum alijs quae conueniebant, permoluisse, ac eo cibasse hospites, Phorbantemq; adeo illa hospitali benignitate fuisse delectatum, ut moriens cum obtestatio-ne amicos sit precatus, sibi liberi ut homines pararentur, moremque illum adhuc seruari in Phorbantis sacrificio, in quo non nisi liberi ministrant, accessu per religio-nem seruis interdicto. Quoniam vero exiis quae Vlpianus proposuit, vnum hoc est, de seruis nobis vt sermo habedatur, agitedum, reuocemus in memoriam quae de iis iam olim nobis lecta sunt, de illis disceptaturi, Pherecrates in Agrestibus inquit:

Nec Manes tum, nec Sacis ulli sunt Seruus: illas oportebat domi elaborare omnia, Prater haec diluculo fruges molebant, Vt molaxum quas tractabant, strepitu personaret pagus, Anaxandrides in Anchise: Nulla usquam est, o bone vir, seruorum ciuitas; Transfert enim fortuna omnium corpora, Nunc quidem multi sunt nondum liberi, Cras autem Sumenses: tertio post die foro Idem venitur: clauum enim verti cuique deus.

Posidonius Stoicus vnde-cimo libro historiarum scribit, quosdam, & eos non paucos, quia propter imbecilli-tatem ac tarditatem mentis suam tueri nequirent, prudentioribus se ministros tradidisse; vt iis quae necessarij prouideri debent, ab illis defensi, vicissim reddant suam ipsis, quam possunt, ministrandi operam. Hoc sane modo Heracleotis subditi sunt Mariandyni, seruituros se perpetuo stipulati, si quae ad vitam necessaria sunt, ij suppeditarent; & insuper nominatum hoc pacti, extra Heracleotarum tractum nul-lam ex suis venam iri, sed in illorum tantum regione fore venalem. Fortassis igitur Euphorion heroicorum versuum scriptor sic Mariandynos vocat d'ωροφόνες:

Dorophari asceruntur cum fremitu & horrore suos reges formidantes. Calli-stratus Aristophanis in terpres Dorophoros appellatos fuisse tradit; vt acerba detra-heretur famulorum nomenclatura, quod & Spartiarum in suis Elotibus fecerunt, in suis Penestis Thessali, Cretenses in Clarotis, qui & domesticos seruos Chrysonetos nuncupant, Amphamiotas vero qui degunt in agris, indigenas autem, sed bello cap-tos, & in seruitutem redactos, κλαρότες, quod sortito diuisa praeda in dominorum potestatem venerint. Ephorus autem libro tertio historiarum tradit, Cretensibus seruos Clarotas appellari a sortibus ductis, cum distribuerentur, His in Cydonia fe-riarum quaedam legibus & antiqua consuetudine permittae sunt, quibus ab aditu ciuita-tis arcentur ingenui, seruiq; in omnibus rebus dominantur, vt liberos etiam flagris caedere

q Hec vox non Latina, sed Graeca, dicitur imprecatio- nes significat. Sic legendum e Stephano. r Strabo lib. 14. s Caria mariti- mam oram. t Pausania, libr. 1. Argi filij fuere Pirafus, & Phor- bas: Phorbantem ve- ro, Triopas. v Rhodi vicina Caria oppida, & Ialysi, vt con- iecto, quod ab eo, qui frater est, de- sereretur, nulla co- piarum bona par- to. y Quidam: ho- stis immolarent. z Nomina bar- bara seruorum. Can- terus cap. 5. libr. 4. a Danos & Getas appellatos magna ex parte fuisse. A- theniensium seruos adnotat Dionysij interpretis: Misale- rias. b Iunius adagio, Cras cerdo, hodie nihil. c Negotiatores di- uites, in Sappho ame- porij celeberrimorum. d Venales expo- nuntur. Iunius ve- ro, admoventur ci- uillium rerum gu- bernatores. e Gens ad Thra- ciam: Bosphori si- ta. f Beneficiarios mu- neribus & danis obligatos. g Suos dominos. Seruo dominus Iunius rex est. h Auro redemptos. i Oppido Creta.

caedere liceat. Soficrates libro secundo Rerum Creticarum tradit, publicam ac communem seruitutem a Cretensibus vocari μωϊα, priuatorum autem mancipia, Amphamiotas: Periecos autem, Subditos. Eadem memorat & Dosiadas libro quarto De rebus Creticis. Cum vero Thessali Penestas vocent non natalibus & gene- nere seruos, sed bello captos, Theopompus hac voce abutitur, cum inquit,

Penesta domini sordida curia semper est. Philocrates libro secundo Rerum

Thessalicarum, si legitimum id opus illius est, Penestas vocari quoque scribit The- salocetas. Quod Archemachus libro tertio Rerum Euboicarum scribit, ea Boco- tis in Arnam colonia deducta, qui in Bocoetiam non redierunt, amicitate & op- portunitate loci allecti, seipos Thessalis seruos manciparunt, ea pactorum lege, vt nec a dominis interficerentur, nec educerentur extra illam prouinciam, caetera do- minis agrum se culturos polliciti, & annum prouentum reddituros. Itaque tum illos, quod in pactis permanissent, & Thessalis se tradidissent, Menestas vocatos fuisse, quos nunc Penestas appellant. Horum multi suis dominis profecto sunt di- tiores. Euripides istos in Phrixo Latrias sic nominat:

Latrias Penestes meus antiqua domus.

Timaeus Tauromenites libro nono historiarum testatur, Graecis olim patrio more nullos fuisse emptitios seruos. Pro- fus, inquit, Aristotelem reprehendebant, ac errasse contendebant in explicandis Lo- crorum institutis. Non enim Locris seruos ancillaeve possidere legibus permittitur, nec Phocensibus, praeterquam vltimis & proximis temporibus, primaeq; omnium vxori Philomeli, qui Delphos occupauit, comites fuere duae pedilequae: similiter quoq; Mnaonem Aristotelis familiarem & amicum a Phocensibus accusatum fuis- se, quod centum haberet mancipia, quorum cibus alimenti ciuibus necessarij tan- tum detraheret: prisco enim more in domesticis negotiis senioribus iuuenes mini- strasse. Plato libro sexto de legibus tradit, quaestionem de seruis impeditam esse ac difficilem omnino. Elotum enim Lacedaemoniorum conditionem, praeter caeteris qui Graecis alijs seruiunt, maxima dubitatione ac rixa quosdam probare, damnare alios: minus vero controuersiae esse in examinanda Mariandynorum apud Hera- cleotas seruitute, ac Penestarum gentis, apud Thessalos: quae, & huiusmodi caetera omnia, considerare nos oportet, vt in comparandis seruis quidnam faciendum sit decernatur. Nihil enim probum ac sanum est in animis seruorum, nec huic generi hominum, si mens constet, fidendum est, quod nostrorum omnium poctatum fa- pientissimum ita pronuntiauit:

Alisonus mentis priuauit Iuppiter omnes Dimidio, quotquot fatum seruire coegit.

Itaque magno cum labore seruos possideri cognitum fuit in crebris Messeniorum defectionibus, & in eorum ciuita- tibus qui multos eiusdem linguae seruos possident, quod ob eam causam multa illis mala contingant. Documento sunt & quae memorantur seruorum in Italia omni- gena furta, facinora, & quae domini patiuntur ab illis detrimenta. Haec omnia si re- spiciamus, quidnam de omnibus huiusmodi sit iudicandum, nos haesirabimus. Ad ea incommoda duo nobis relicta sunt prudenter inuenta remedia, alterum ne inter se conterranei sint, quos facilius ac libentius seruire volumus, alterum vt, quoad eius fieri potest, maxime sint discordes. Eos autem debent recte alere domini, maio- rem tamen sui rationem habere, quam illorum. Sic vero nutriendi serui ac tractandi sunt, vt eorum nullus afficiatur contumelia, nullus item poenas nisi iustas ac meri- tas luat: blandis tamen ij perinde ac liberi monitis castigandi non sunt, vt propte- rea molliores ac segniores euadant: verum, quoties alloquimur, illis propemodum semper aliquid est cum imperio mandandum. Numquam certe cum illis est collu- dendum, siue mares, siue feminae sint, quod multi quidem valde inconsiderate fa- cere soliti, eos ad inertiam & vitae delicias tamquam inuitant, qua profecto stolidi- tate incommodiorem ac difficiliorem sibi vitam reddunt ad imperandum, seruisq; ad parendum. Chios e Graecis omnium primos emptis seruis vfos fuisse a Theopom- po scio proditum libro decimosextimo historiarum, his verbis: Post Thessalos & La- cedamonios omnium Graecorum primi Chij seruos in vsu habuerunt, sed diuerso

k Publica seruitus.

l Agricolas, vstifi- cas operas. Plutar- in Lycurgo, oi ebe- ouy, & apud r- tis κρητιν, διατηρ ελα- τες τοις λακωσι.

m Hoc tanquam proverbio notatur immundities ac il- luities Thessaloru. Poeta pro quouis Thessalo Penesten dixit.

n Thessalorum fa- mulos.

o Arna Thessalia oppidum, a quo post Troianum bellum Bocois profecti Coro- neam occuparunt. Strabo lib. 9.

p Deo & Apolo, id est, a manendo. Ta- les fere sunt, quos mortuae manus colo- nos Galli vocat. Eto- rodot. in Erato ser- uorum Argis domi- natu expositi. Apud eandem in Polymnia Cillyrij Siracusano rum serui vrbis do- minos caecere.

q Si quis exem- plar Graeci Plato- nis constraxit, cognos- set, Athenaei hac subtilim carpsisse, multum misit, quia, vt opinor, ad re- nil- hil facere crederet.

r Aliter hac legun- tur apud Platonem, quod exemplarium collatione immate- scit. Erasmi adag. Quot serui, tot ho- stes. Iunius prouer. Anima seruii ser- uitus.

s Aliquanto claria- ra haec sunt quam apud Platonem.

t Moribus ac volu- tatibus dissentiens. Serranus. v Ne amissu ob ini- quum & duru vi- ctum seruis iactu- ram faciant.

x Nec quisquam ni- si eodem & equali modo male miltite- tur. Serranus. Alij: Et minus, si feri po- test, priuatim cui- quam iniuria fiat, quam cunctis ex a- quo.

y Erasmi adag. Ni- quam otium seruis: & adag. Omnia he- rus seruo morosyda- bus.

Erasm. adagio, sparta maxime serui.

Erasm. adagio, Chios dominum emit.

ab illis modo. Nam Lacedaemonij atque Thessali seruitia Graeca instituerunt, incolae prius eius regionis quam nunc tenent, Lacedaemonij quidem Achiuos, Thessali vero Perrhaebos, atque Magnesios, eosque nuncuparunt in seruitutem redactos Eilotas Lacedaemonij, Thessali Penestras. Chij vero barbaros seruos possident numerata praesentique pecunia mercati. A Theopompo haec scilicet memoriae sunt tradita. Ego vero deos ob id Chius indignatos succensuisse arbitror. Nam aliquot post annis ob seruos sitos ij debellati sunt. Nymphodorus ergo Syracusius, libro quem Asiae praeternavigationem inscripsit, de Chiis haec prodidit, eorum seruos fugitiuos in montes secessisse, ac inde, cum iam esset numerosus exercitus, eorum villas irruentes vastasse. Insulam enim asperam illam esse, arboribusque densis obstitam. Parum ante nostram aetatem Chij narrant seruum quendam profugum in montibus concesso, illicque fuisse commoratum, animi quidem virilis hominem, ac bellicosum, & qui velut exercitus rex, fugitiuorum ductor ac imperator esset. Aduersus illum Chij cum expeditionem saepius fecissent, ac irrito conatu nihil promouissent, vt eos perire frustra vidit Drimacus, sic enim fugitiuus ille nominabatur, his verbis ipse est allocutus: Quod negotium vobis, o Chij dominique nostri, serui facti sunt, nunquam cessabit. Quo enim pacto desinere possit cum oraculo id euenturum deus praedixerit. At mihi si vos obtemperetis, & quiescere nobis per vos liceat, multorum vobis ego bonorum autor futurus sum. Fcedus ergo Chij cum iniuissent, ac inducias in aliquod tempus essent pacti, mensuras, pondera, & sigilla peculiaria sibi fabricatus, ea Chiis ostendit, ac dixit, quidquid ij daturum essent, eo se accepturum pondere, & mensura: acceptis vero quae satis sint, pretium relicturum notatum impresso eo signo, de fugitiuis postea illorum seruis se inquisiturum, ac fugae causam examinaturum: si quid atrocissimum & inexpiable passum fugisse videantur, eos secum habiturum: si iustam suae fugae causam non dicant, ad heros se remissurum. Eas fcederis & pacis leges reliqui serui cum viderent Chiis acceptas esse, multo minus fugiebant, illius iudicium metuentes: Eius autem comites fugitui magis ab eo sibi timebant, quam a dominis, & quae sui muneris essent omnia illius, vt imperatoris sui iussu, obediens exequabantur. Proteruos enim & extra suum ordinem palantes is puniebat, agrumque populari nemini concedebat, aut se nolente iniuste patrare quidpiam. Diebus vero festis ex montibus in agrum descendens, vinum, opimasque hostias auferebat, & si quid aliud domini largirentur: si quem autem sentiret insidiantem sibi, aut exitium molientem, ab eo poenas exigebat. Cum vero ciuitas per praconem denuntiaisset, magnam se pecuniae vim daturam, si quis eum caperet, aut abscessum caput eius afferret, Drimacus iam natu grandior amasium suum in secreta locum seduxit, & sic affatus est. Ego equidem omnium hominum te maxime dilexi, tu porro mihi puer es, filius, & alia omnia. Iam temporis satis vixi: tu vero iuuenis es, aetatis est iste vigor, ac flos. quorsum haec strenuum esse te ac fortem virum oportet. Quandoquidem Chiorum ciuitas si quis me interficiat, percussori plurimam cum libertate pecuniam pollicetur, volo te amputari mihi caput Chium perferre, receptaque a ciuitate pecunia, te posthac beatam vitam degere. Abnuenti negantique id se facturum iuueni, morem sibi vt gereret tandem persuasit: exectum illius caput ad Chios iuuenis deferret: Chij quos praeco nummos promiserat soluunt: corpore fugitui sepulto in patriam is remeat. Verum cum ab infestis seruis Chij adhuc multis iniuriis afficerentur, & diriperentur, memores aequitatis ac lenitatis mortui, in agro suo Heroum illi extruxerunt, appellaruntque Herois mansueri, ac beneuoli: cui etiamnum fugitui decimas omnium quae depradantur, offerunt, illum quoque aiunt in somnis Chiorum multis apparere, & significare quid insidiarum serui machinentur: ac eos quibus noctu visus est, in Heroi locum profectos illi sacrificare. Haec scilicet memoriae tradit Nymphodorus. In exemplaribus multis eius nomen ego non reperi. Neminem vestrum ignorare puto quae elegans Herodotus scripsit de Panionio Chio, quot malis, & iure quidem, afflictus sit, quia pueros ingenuos castraret, ac diuenderet. Nicolaus Peripateticus, & Posidonius Stoicus in suis historiis vterque narrant, Chios captiuos & in seruitutem abreptos a Mithridate Ponti

te Pontico vinctos fuisse ac traditos propriis seruis, vt in regionem Colchorum eam inhabitaturi transfuerentur. Sic illis reuera deus iratus est, qui primi emptis mancipiis vsi sunt, cum tenuis fortunae homines ad ministeria multi suppeterent. Inde scilicet natum est proverbium, Chius dominum emit, vsurpatum ab Eupolide in Amicis. Athenienses vero serui etiam fortunae consulendum esse rari, legem sciuerunt vt de iniuria seruis illata daretur actio. Itaque Hyperides rhetor in oratione contra Mantitheum: Accusari ob fceda verbera lex, inquit, statuit, non tantum liberorum hominum, verum etiam seruorum, vt si quis eos contumeliose flagris caedat, reus iniuriae postuletur. Eadem Lycurgus in oratione prima contra Lycophronem, & Demosthenes contra Midiam dixere. Malacus libro de Siphniorum finibus tradit, Samiorum seruos numero mille Ephesum incoluisse, qui principio rebelles in insulam ontem cum abiissent, grauibz damnis Samios affecerunt: ac anno post sexto oraculi monitu Samij cum percusso certis pactis fcedere, illa seruos dimississent, insula nauibus egressi Ephesum illi tenuerunt, horum qui nunc sunt Epheforum maiores, & atai. Chrysippus in libro De seruis, id est, seruum discrepare censet, τὸ οἰκέτης, id est, a famulo, libro secundo De consensione, quod serui adhuc sint, manumissi, famuli vero nondum exierint de potestate ac possessione dominorum: etenim famulum esse adhuc obnoxium domino qui eum possidet. Clitarchus in Glossis tradit seruos etiam vocari ἕξες, δεσποτικὰς, ἀποδοτικὰς, διακονικὰς, & praeterea πάλμανας, ac λάτρεις. Amerias Hercitas vocari scribit ruris seruos: Hermon vero in Glossis Creticis Mnotas, ingenuos famulos: Seleucus ἕξες tam ancillas quam famulos: ἀποδοτικὴν & βολεῖσιν, ancillam: Sindrona, seruolum: ἀμφοτέρωθεν ancillam quae dominae inseruit: πρόποδον, eam quae ante dominam ambulat. Proxenus libro secundo de Republica Laconica, scribit ancillas vocari Lacedaemoniis Chalcidas. Ion Chius in Laerte, οἰκέτης, id est, famulum pro seruo, ἀντί τῷ δόλῳ, sic vsurpauit:

Hei mihi: domum claude famule, ne homo quispiam

Aliger huc adueniat.

Achaeus in Omphale de Saryro loquens dixit:

Quam vobis, quam vobis fuit:

significare proprie volens eis δόλος

οἰκέτης, id est, in seruos atque famulos clementissimum ac maxime benignum fuisse: οἰκέτης sane illum vocari qui domi versatur, etiam si liber sit, in propatulo est. Veteris quidem comediae poetae de praeconum vita differentes, nullum seruorum tum vsu fuisse cum ostendunt, huiusmodi multa scriptis mandarunt. Cratinus in Plutis:

Quorum olim Saturnus rex fuit: cum panibus

Depositis talos iacerent: & in palaestris

Aeginenses maia premia victorum erant:

Oliueque, drupa, & herbose glebae.

A. Itane vero nulli seruus futurus est? ancilla nulla?

Verum etiam senex ministrabit sibi.

B. Haud ita sane, viator, omnia illa ego conficiam.

Atque adeo amplius. A. Quid quaeso? B. Vasorum

Vnumquodque, cum vocabitis, accedet, apponet

Que seipsum, Hec mensa, instrue teipsum:

Mortariolum, maia pinse: Cyathe vinum affunde:

Vbinam calyx est? teipsum diligenter laua:

Ascende maia: ex olla teipsum, beta, oportet exerere.

Huc ades piscis: at assus nondum sum parte altera:

Itaque, te conuertito, & oliuo te inungito.

Paulo post qui deinceps ex aduerso

respondet, ait:

Tu contra haec nostra cum tuis comparato: primum ego

Meos ad mare & calida omnino ducam balnea:

Eorum singulis aqua sponte fluet

In solium: exundansque & effusa illabetur.

Deinde unguenti mox aderit alabastrer

Vltro, spongiaque, & solea.

His autem melius Teleclides in Amphityonibus.

1 4 Dicam

b Οἰκέτης qui adhuc domi seruiant: δόλοι, & qui seruiunt, & qui olim seruiunt, tamen si libertate donati fuerint.

c Dominos colentes: dominos obseruantes: affectu: clementer, dominis obsequentes, ad dominorum vocem trepidantes: vel mercenarios, vel nimium pauidos.

d Quidam πάλμανας, id est, quae ante dominam ambulat, interpretantur, affutis, calidis, perfutis, & serpentes, & cortales.

f Non pecunia. g Locu constitutus ad ludos, & corporum exercitationes. h Praegrandes. i Inde forsibus natum adagium, Herbam porrigeret.

ATHENAEI DEIPNOSOPH.

Oratio haec Saturni est. Proverbij species: de his que copiose, & voluminose adfuit. in Venena, serpens est.

Trichinorum.

Tale xruuigeni. Erasmi adag. omnia obnoxiata.

Primus citatus est, qui de hac re scripsit, Erasmi adag. Lampada cursu tradente.

quod dicitur i pueris, excauato pectore, cochlearis loco insorbere, vnde quidam, pueri ad id, pro pulgari pane. Nasti, id est, melitum, & aromatis bus conditum praesto fuisse.

in eadem, ad verbum, id est, bene habita, Caechylion vas quo lauantes aquam balneatores affundunt. Situlam veritatis Pollucis interpretas, ego hauriam.

visu relinquo, tot voluptati. dux expletam ac si fiatam, urinari, & dicitur, comice, & stitine.

Ad verbum, pulchra pulchrorum, quod propter spem insipienter pulchra significat, sic Galli dicunt, le bon des bons, bonum bonorum.

Ve auellere laboriosum esset, Ad verbum, pitari.

De his huiusmodi, quo vocabulo significatur etiam iuuentutem laetitia, & putantia.

Dicam igitur vitam ego quam initio mortalibus praebui. Primum quidem omnibus pax fuit, tanquam manibus aqua: Nec qua metum afferrent, nec qua morbum, terra genuit; sponte prodibant ad vitam necessaria.

Torrentis alueus cuiusq; vino manabat: maxae pugnant cum panibus, Circa hominum ora, supplicantes ut deuorarentur, Si quid placerent, candidissima: pisces egredi domo sua Assantes seipso in mensis porrecti iacebant: Iuris fluebat prope lectos amnis, feruentes carnes prouoluens; Inriti condimenti riuus, illis si cuperent, aderat. Nardiq; recentis tanta copia, ut ad singulas buccas liceret Plenis deuorare peluib; punicorum auulsa grana condimentis inspersa erant. Asti turdi cum ameticis ad fauces aduolabant. Placenta festinanter in maxillas sese protrudentes tumultuose fremebant. Depositis vuluae fructis, & placentarum fragmentis pueri talis ludabant.

Ovesi tum homines fuere, & vasti gigantes. Per Cererem obsecro vos, socij, haec ita si fuerunt, quid seruis opus erat? Suis mehercle prisca carminibus veluti perlusum admonuerunt, & docuerunt, ut nobis ipsi ministrare assuescamus, oratione sua venusta tanquam epulis rescipientes. At quoniam veluti lampada succussit Cratinus cum primis admirandus recitatis versibus, & posteri, velut eius imitatores, perpoliuerunt quod inchoarat, ordinem sequens fabularum, & temporum quibus acta sunt, nisi vobis molestus ero, (nam de Cynicis ne tantillum quidem laboro,) per ordinem vobis commemorabo quae aliis etiam poetis dicta sunt. Ex illis vnus Pherecrates elegantiss Atticis venustissimus in Metallicis inquit:

A. Cum Pluto haec omnia promissa & subacta fuerunt, Bonis omnibus omni studio confecta, & absoluta Amnes pulce, nigroq; iure pleni Per angiportus murmurantes fluebant: Pueris iusculum sorbituris Nastorum suppetebant delicta, Sponte omnia facileq; adueniebant, atq; adeo Pel in gulam mortuorum subibant uncta buccae, Lucanica, & feruentia hillarum frusta Oistreorum vice prope fluuios dispersa stridebant: Piscium dissecta pulpamenta rosta quoque aderant: Scitamentis omnigenis apparatus Et illis proxima integra perna, coctura tenera, ac distabescentes, In patinis: elixiq; bis artus extremi Suauem afflantes vaporem, intestinaq; boum: Et pingua porcorum latera Lautissima adiacebant, amyliis insidentia, Elota lacte aderat & insuper alica In caechylis, peluib; demersa.

B. Eheu tu me enecas, in hac qua adhuc vita moreris, Cum tibi ad inferos urinari liceat. A. Quid postea dices, cetera cum audieris? Asti turdi, & adhuc feruentes, conditi, Circa os volitabant, deglutiri se supplicantes, Sub myrri fronde & dispersis anemomis Mala pendebant, aspectu eximia Pulchra super capitibus, nusquam adhaerentia: Puella induta pallis tenuissimo filo rextis, Pubescere tantum incipientes, deceptis rosis ornata, Plenos calices atro & odorato vino haurientes Per insundibulum bibere volentibus inuergebant.

Horum

Horum omnium quidpiam si biberet, aut comesset aliquis, Continuo rursum duplo copiosius id redibat quam initio. Quid tuis nobis opus est aratoribus? aut ingorum fabris? Aut falcium? aut ararijs? aut plantarum seminibus? Aut ridicis admoris viuib;? Sponte namq; per triuia Nigri iuris fluuij, inspersis pinguib; & Achilleis maxis, exuberantes Affluenter scaturiunt, ex Pluti fontibus: Et hauriri se postulant. Iuppiter vero nullo fumo condito vino pluet, & è dolio ministrabit. E regulis vuarum ameticorumq; riuu, & nasticorum, Casco multo conditorum, calentes defluent Cum pulce.

Idem poeta in Leiriopoanemonis: Montanae arbores pro folijs, haedorum lactibus frondescent, Paruulisq; loliginibus, teneris, ac turdis feruentibus. Quid attinet praeterea lepidi Aristophanis versus ex Tagenistis addere? Ex Acharnensibus adeo multa carmina tenentis, vt vobis nihil desideretur. At si memorauero quae Metagenes scripsit in Thurioperfis, sinem dicendi faciam, ac longum valere iubebo Nicophonis Sirenas, in quibus haec scribuntur:

Ningat palentis, rorescat panibus: Pluat pulce. Per vias iusculum deuoluatur cum caribus: Placenta se mandu iubeat. Metagenes vero haec inquit: Crathis fluuius nobis defert Maxas maximas, que sese vltro pinsuerunt: Alter vero fluuius, quem Sybarin vocant, Nastorum, & carniuum factum pellit Elixarum, & raiarum, que eodem ex loco aduoluuntur: Inde quoque amnes exigui oriuntur Loliginum affarum, paguorum, locustarum, Ac indidem, hillarum, ac mixtalium, Hinc elixorum, fricorum illinc: Piscium quoque pulpamenta sponte rosta Supernè in os labuntur, quaedam, alia iuxta pedes: Amyla vero in orbem circumfluunt.

Potro mihi compertum est Thurioperfas, illamq; fabulam Nicophontis actam nunquam fuisse, quamobrem illarum postremo loco memini. Hac Democritus cum iuculenter & celeriter prompteq; differuisset, eum quidem conuinae laudabant, Cynuleus autem inquit, Me profecto vehementer esuriens, & viri sodales, non iniucunde refecit ac cibavit Democritus, traictis ambrosiae & nectaris amanibus, quibus tameris mentem irrigauerim, nihilo scicis aucta yalde fames est, quia verba tantum deglutierim: itaque immensa iam orationis illa prolixitate rejecta, quod Praenienis orator dixit, eorum participes nos simus quae nec robor indant, nec mori suant. Vacuo namq; ventri formosorum nullus amor inest: & quod Achaus dixit in Aethone Satyrico, Famelicis amara Venus est. a quo sapiens Eutripides eandem sententiam sumpsit: Saturis Venus adest, non ijs quas premit fames. Eius vero fere semper aduersarius Vipianus tum dixit: Plenum forum est oleribus: plenum panibus: tu vero semper, & canis, & furis, nec his sermonibus pulchris nos ac copiosis frui finis, imo vero cibari potius. Est enim mentis cibus elegans oratio: tum ad famulum contersus, Leuce, inquit, si quidquam panis è stabuli tui purgamentis habes, da canibus. Tum Cynuleus, Si ad sermones, inquit, audiendos inuitatus fuisset, pleno foro non ignorabam veniendum esse. Tempus enim harum ostentationum ac disputationum sic vocabat sapiens quidam, ideo cognominatus à multis Plethagoras. Sin nobis iam lotis cenandae sunt orationeulae, vt ait Menander, ob hanc auscultationem exiguam

Idem in Persis:

a Xaagruais: vallo, castro, palatione. b Vel grandibus, quas Aeginetes vocatas fuisse notauimus pag. 199. vel ex ordo Achillea confectas. c Koçvδύvτες.

d Narcissus, & Anemona herbi.

e In sartagine frigidibus.

f Erasmi prouerb. Longa valere iussit.

g Tais edulium paratum ex oleribus & caribus minutim censita.

h Toruons amara & noxiosa. vide pag. 195.

i Demosthenes.

k Nec animos insistent, iurgiosq; ac superbos reddant: nec ad extremam nos redigant calamitatem.

l Erasmi, adagios sine Cerere & Baccho friget Venus.

m Qua diei parte frequentissimum est Eorum tertiam Suidas intelligit, Brodeus sextam.

n Lauabant cum à foro iam discessissent.

gua quam conferam symbola futura est. Itaque nihil prohibeo, quin, sicut ventrose, isto te cibatu pascas, & ingurgites. Nam, quod in Circulo Achaus Eretrienis inquit, Esurienti magna est auro, & ebore pretiosior est. Hæc locutus protinus surrexit, tamquam abiturus: at obuersus, & piscium magnam vim, apparatusque obsoniorum aliorum omnegenus contutus in orbem circumiectum, cervicali manu pulsans, exclamauit,

Iam patiens esto paupertas, & verbosos stultos hos tolera;

Obsoniorum domat te multitudo, tristisq; fames.

Ego namque inopia cibi, non quidem, ut Socrates, dithyrambicos versus eloquor, sed heroica iam carmina. Hos enim versus qui componuntur & cantant, egestate fere laborant, atque fame, ut in Funda recte dixit Amipias, qui de te vaticinatus, o Laurenti, hæc præterea scripsit: *Locupletum, per Vulcanum, tibi nemo similis est;*

Lauti mensa nullus splendidus, nullus item

Pingue sorbere qui velit iusculum:

Quod enim miraculum est incredibile, conspicio

Piscium varia genera circa litus? maris extremum

Lusitania, gobios, sparos, passeris, erythrimos,

Mugiles, percas, asellos, thymos;

Congros, caniculas, melanuros, sepias

Aulopias, mullos, elodonas polypos, scorpios;

vt est apud Hentochum in Curioso. *Quoniam igitur*

Pro carna decertare auis est auspiciatissima,

Hæc mihi patienter ferenda sunt.

quod ait Metagenes Comicus, Illo ergo tacente Maslurius inquit, Quandoquidem intractum superest adhuc nonnihil eius sermonis, quem de seruis habuimus, conferam & ipse Democrito viro sapienti, mihiq; amicissimo, amoris ergo cantionem quandam. Philippus Theangelensis in opere De Caribus & Lelegibus, posteaquam recensuit Lacedæmoniorum Eilotas, Thessalorum Peneftas, Caras tradit Lelegibus nunc uti, olimq; vfos fuisse pro seruis. Phylarchus libro sexto historiæ tradit Byzantios ita dominos fuisse Bithynorum, quemadmodum Eilotum Lacedæmonios. De iis quos Epeuactos, (sunt autem & illi quoque serui,) Lacedæmonij vocant, Theopompus libro trigesimo secundo historiæ hanc dilucide scripsit, in bello quod contra Messenios gesserunt cum occisi fuissent Lacedæmonij multi, reliquos superstites, veritos ne se commilitonibus esse destitutos hostis animaduerteret, in singulos eorum lectos, qui obierant, Eilotas aliquot traduxisse, & eos postea donatos ciuitate Epeuactos appellasse, quia in lectos mortuorum eos suffecissent, & retulissent in militares ordines. Idem libro trigesimo tertio historiæ scribit, appellari seruos quosdam Sicyoniis Catanancophoros, similes Epeuactis. Similia tradit & Menæchmus in Sicyoniæ, nimirum Catanancophoros seruos esse non absimiles Epeuactis. Præterea Theopompus libro secundo Philippi corum scribit Arcadibus esse Prospelatarum, qui Eilotibus non sunt dissimiles, triginta myriadas. Quos autem Lacedæmonij vocant Mothacas, liberi quidem sunt, sed non Lacedæmonij. De illis Phylarchus libro vigesimo quinto historiæ hanc prodidit: Sunt autem Lacedæmoniorum coalumni Mothaces. Nam cum singulis ciuium filiis, quantum sufficit res familiaris, vnum, duos, pluresve educandos Lacedæmonij curant Mothacas, liberos sanè, disciplinæq; ac institutionis vniuersæ participes. Ex illorum numero fuisse Lylandrum aiunt, qui Atheniensibus nauali prælio victis, ob fortitudinem adscriptus est ciuibus. Myron Prienensis libro secundo Messeniæ, Lacedæmonij seruos, inquit, sæpe manumiserunt, & quosdam Aphetas, alios Adespotos, nonnullos Erycteras appellarunt, in classes ac ordines distributos, quosdam etiam Neodamodas, ab Eilotibus diuersos. Theopompus libro septimo Rerum Græciæ Eilotas vocari quoque Eleatas his verbis indicat: Eilotum natio prorsus crudeliter & acerbè tractatur. Sunt autem hi per longum iam tempus à Lacedæmonis in seruitutem redacti, alij quidem Messenij, alij vero Eleata prius incolæ eius oppidi Laconicæ, quod Helos nuncupant. Timæus Tauromenites oblitus

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

Epitheton septimum, quæ sunt xgi- λδφθαλμοι, nempe oculi canis & de- presis.

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

In mortuorum locum suffecios.

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

oblitus sui, quod in eo reprehendit Polybius Megalopolitanus libro decimotertio historiæ, negat consuetum fuisse Græcis vt seruos haberent, in ea re tradenda profecto Epitimæus: sic enim Callimachus Ister eum nominat in suis aduersus illum contradictionibus, quia scripsisset alibi Mnaconi Phocensi plures quam mille seruos fuisse. Idem Epitimæus libro tertio historiæ prodidit, Corinthiorum oppidi fuisse tantam felicitatem, vt seruorum myriadas quadraginta sex possiderent, quamobrem vocatos à Pythia Chænicometras existimo. Ctesicles libro Chronicorum tertio scribit, centesima & decima Olympiade Demetrium Phalereum Atticæ incolæ recensuisse, inuentasq; Atheniensium duas myriadas fuisse ac insuper mille, inquilinos decies mille, seruorum autem quadraginta myriadas. Nicias Nicerati filius, vt lepidus Xenophon testatur libro de vectigalibus, quos habuit seruos mille Sofæ Thracio ad fodinas argentarias locauit, obolum quotidie singulis reddentibus. Aristoteles in Æginetarū republica seruorum quadraginta septem myriadas fuisse tradit. Agatharchides Cnidius libro trigesimo octauo Rerū Europæ scribit, è Dardanis aliquè seruos mille possedisse, quendā etiam plures: ac eorū vnumquemq; pacis tempore agrum colere, belli verò, militiæ nomē dare, suosq; illis duces esse dominos. Hic Laurentius interfectus, Atqui, o bone Masluri, probè nosti Romanos, inquit, quamplurimos seruos possedisse, ex illisq; permultos habuisse mancipiorum & decem millia, & viginti, atque etiam plura, non quæstus & prouentus gratia, qua spe Nicias Græcorum ditissimus seruos comparabat: verum magna ex parte, vt Romanorum cuiq; comitum, anteaambulorum, & assecularum ingens sit numerus. Seruorum quidem Atticorum tot myriades vinctis pedibus in metallorum fodinis exercebantur: Itaque Posidonius philosophus, cuius frequenter meministi, tradit eos aliquando rebelles metallorum præfectis ac custodibus in teremptis, arcem occupasse promontorii Sunij, & Atticam diu populationibus vexasse, quo tempore in Sicilia excitata est seruorum secunda defectio, nam multæ illorum seditiones fere, in quibus seruorum perierunt plus quam centum myriades. Cæcilius rhetor, in Acte pulchra genitus, librum edidit de bellis seruilibus. Spartacus gladiator, Thrax genere, ab vrbe Capua fugitiuus ex locis conterminis Vesuuii, seruorum maximo numero à dominis vt desciscerent, cum persuasisset, fuit enim ipse quoque seruus è Thracia, totam Italiam longo tempore vastauit excursionibus, seruis quotidie militis ad eum confluentibus: ac nisi cum Licinio Crasso congressus is occubuisset, nostratis sudoris haud parum excitasset, quemadmodum Siculis olim Eunus. Prudentes quidem, temperantes, & omnibus virtutibus excellentes præci Romani fuerunt. Scipio, cui Africani cognomen fuit, à senatu legatus vt terrarum orbis regna componeret, ac in manum eorum quibus reddi æquum fuit, illa restitueret, seruos tantum quinque secum duxit, testibus Posidonio & Polybio, vnoq; in itinere vita functo ad familiares literis datis emptum alium vt mitterent ad se, mandauit. Iulius verò Cæsar, qui primus omnium hominum cum mille nauibus in insulam Britanniam traiecit, seruos habuit tantummodo tres, vt autor est Corta sub eo militum ductor, libro De republica Romana, lingua nostra vernacula scripto. Alij Smindyridæ Sybaritæ mores sanè fuerunt, o Græci viri, qui ad Agorastes Clifthenis filix nuptias properans, præ luxu & deliciis mille seruos eduxit, piscatores, aucupes, coquos. Idem vir quam felicitate viueret ostentare cupiens, vt tradit Chamæleon Ponticus libro De voluptate, quod opus Theophrasti nomine circumfertur, iactabat annis se viginti nec orientem solem vidisse nec occidentem, idq; admirandum esse & magni ad felicitatem momenti existimabat. Vesperi quidem, vt credibile est, admodum sero expergeret solitus; manè is dormiebat, vtroque tempore miser. Estiæus verò Ponticus honestè gloriabatur se nec ortum solis nec occasum vnam aspexisse, quod literis operam iugiter nauaret, vt refert Nicias Nicaensis in Successionibus. Quid igitur? Scipioni atque Cæsari mancipia desuerunt? Minime quidem: sed patrias leges violandas ij sibi cum non putarent, publici moris obseruatores curiosi, aridiorem vitam castigatioremq; vixere. Prudentis siquidem est ac circumspècti antiquos imitari, nec ab eorum exemplis discedere. Itaque hostes illi

Locus ex allusione nominis, accusandus, culpandus.

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

Ad verbum, fames sic est vñaphodia.

illi aduersus quos in expeditionem exierunt, profigarunt, & si quid apud illos honestum ac pulchrum fuit, imitatione dignum, vt priscis temporibus Romani facere consueuerant, simul cum captiuis ad suos retulerunt. Nam integris patriis legibus, ab iis quos subegerant, si quas exercitationis honestae reliquias inuenirent, Romam illi reportabant, inutilia superuacuaque; ipsis relinquentes, ne aliquando sperarent ea se recuperare posse quae Romani ademerant. A Graecis igitur cum machinarum & obsidionalium instrumentorum fabricam didicissent, illis ipsos praelio ^b superarunt, Tyrreni eos docuere acie per phalangium turmas instructa pugnare, Samnites scuto se protegere, Hispani caesis dimicare, alij alia, quae ipsi melius absoluerunt quam qui erudiissent. Tidem cum Lacedaemoniorum disciplinam sibi tenendam esse decreuissent, constantius in ea vel ipsis Lacedaemoniis permanere. Nunc vero quamuis adhuc eorum quae utilia sunt, delectum habeant, ab aduersariis tamen etiam victorum imitamenta reuehant. Patriis quidem institutis, vt ait Posidonius, familiaris tolerantia, tenuisque victus illis fuit, & aliorum omnium quae possiderent, simplex, & absque morosa cura facili & vulgaris usus: deinde pietas in deos, religioque admirabilis, summa iustitia, & ne quid erga omnes homines peccarent diligens cautio, cum agriculturae studio, ac labore. Cognoscere id porro licet e patriis sacris, quae a nobis sunt. Certis enim quibusdam viis nos incedimus, ac praesentis praesentia quaedam gestamus, precibus loquimur, & in sacrificiis cum parsimonia & frugalitate nos agimus. Nihil enim amplius quam quod natura poscit nobis vestium est, nec proximae corpus, nec indumentorum externorum: exigui pretij amictus, calceatusque pileo caput opertum ex ouium pelle, villosa: vasa quibus ministrant, vel fictilia sunt, vel ex aere, ac in iis cibus potusque minimè exquisitus, quod absurdum esse credamus, ea diis offerre quae iubent patriae leges, nobis autem suppeditare, quae ascititia & aliena sunt. Quae nobis impenduntur ea nos vtendi necessitate metimur: oblati vero primitiis deos veneramur. Romae igitur Fannia ¹ lege Mutius Scaeuola tertius, Nautius, Caecilius, Tubero, Rufus, qui patriam historiam scripsit, adstringi se voluerunt, qua scitum erat ^m ne praeter domesticos conuiuae plures tribus exciperentur, aut ad summum quinque, & id singulis mensibus ter tantummodo fieret: ne plures quam duabus drachmis & dimidia obsonarent e foro. Eadem carnis fumo inueteratae in annum talenta quindecim absumere permisit, & olerum ac leguminum quaecunque terra gignit decocta. Victus autem cum esset tenuior in tam paruo sumpto, quia sprete lege qui largius & profulius impendebant, rerum venalium auerent pretia, ad liberaliorem modum salua lege progressi sunt, Tuberoque ex agri sui villicis drachma gallinae emit: Rutilius ex suis seruis piscatoribus tribus obolis libram obsonij, eius praesertim, quod Thuriarum nominant: est autem id canis marini frustum ⁿ, ac palpamentum: Mutius autem ab iis qui ^o acceptis beneficiis ei fuerunt obnoxij, ad eundem modum aestimabat, quanti valerent ea quae mercaretur. Ex tot igitur hominum myriadibus ij soli religiose tanquam obligati iureiurando hanc legem seruauerunt, ac ne minimum quidem munus vnquam acceperunt, immo vero maxima tum aliis, tum amicis sunt largiti, qui hac disciplina instituti ad res praecelaras contendere. Stoicorum namque placita illi amplectebantur. At sumptuosae huius magnificentiae quae nunc viget, dux & auctor fuit Lucullus, debellato, vt inquit Nicolaus Peripateticus, Mithridate. Romam enim ille reuersus post Mithridatis cladem, ac Tigranis Armenij, acto triumpho, & redditis eorum rationibus quae bello gesserat, ex antiqua teperantia delapsus est in sumptuosum victum, primusque Romanis deliciis inuexit; quia regum duorum quos antea diximus opibus frueretur, Catone ^p illo, vt Polybius tradit libro trigesimo primo historiarum, quiritante, ac ideo stomachante, quod peregrinus luxus Romam a quibusdam inferretur, salamenti pontici fictile drachmis trecentis ementibus, bellumque adolescentulum maiori quam agrum pretio, cum antea tam inopes Italiae fuissent incolae, vt, quod scribit Posidonius, etiam nostro saeculo qui valde rebus vitae necessariis abundant, abstemios vt plurimum alant pueros, & cibo quicumque forte occurrerit, nutriant, saepeque, vt idem scriptor ait, pater matrem filium interroget, an velit cenaturus pyris vesci, an nucibus, illo si quid horum

^k Ad verbum, praelio nauali expugnatum.

^l Sumptuosae, et baria.
 ^m Orchia prima sumptuosarum de conuiuarum numero statuit: Fannia vero anno post vicinosecundo lata, de sumptibus. Macrobius cap. 17. lib. 3. Saturni.

ⁿ Plin cap. 16. 32. Thuriarum romae vocat: et ab alijs nominari Xiphias scribit. Cartharina partem esse vide posthac lib. 7.
 ^o ff. de sumptibus 207.

^p Rigido seueroque visitorum censores.

horum comederit, contento, placideque dormiente. Nunc autem, vt libro primo Philippicorum Theopompus inquit, nullus est vel mediocriter opulentus, qui non sumptuosam apponat mensam, coquos, aliosque ministros ad ea curanda multos possideat, & impensa quotidiana plura non insumat, quam olim festis diebus & ad sacrificia expendere. Sed quia ad idoneam iustamque longitudinem haec commentaria protracta sunt, orationem hic finiamus.

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTARVM LIBER SEPTIMVS.

INTEREA dum cena perageretur, Cynici arbitrati eas ferias celebrari, quas Phagesia ^a nominant, quam caeteri magis laetabantur: tum Cynulcus, Tantisper dum cenamus, inquit, o Vlpiane, (dicendi namque epulis ^b tu nos accipis,) hanc propono tibi quaestionem, Phagesia festa, & Phagesiposia quisnam dixit? Haesitans ille, vt pueri patinas circumferre desinerent, iussit: Atqui, tamen iam vespera sit, inquit Cynulcus, non tamen, o vir sapientissime, cum his circumagor: itaque hoc vt explices iam est tempestium, quod suauius ac libentius coenes: vel, si gratiam habiturus es, cum id te docuero, ego dicam. Annuente Vlpiano, Clearchus Aristotelis discipulus, genere Solensis, inquit Cynulcus, libro primo Circumscriptionum ^c, eius namque orationem memoria teneo, quod vehementer ardeat mihi, ad hunc modum scripsit: Phagesia, vel, vt alij pronuntiant, Phagesiposia, festum vocarunt, iam abolitum, quemadmodum & rhapsodorum festum, prisco ritu celebrari solitum in Bacchanalibus, deorum singulis qui praeterirent velut tributum persoluentibus, rhapsodiam ^d. Haec scripsit Clearchus, quod verum esse, o amice, si diffidis, librum naetus vnde perquam multa discas, quorum cognitio harum difficilium quaestionum copiam suppeditabit, eum tibi non inuidebo. Callian Atheniensem inter caetera is memorat tragediam edidisse, e qua Euripides in Medea, & Sophocles in Oedipode suarum fabularum dispositionem, ac versuum exemplum sumperint. Eruditionem Cynulci cunctis admirantibus, similiter, inquit Plutarchus ^e, in Alexandria mea solenne fuit festum Lagenophoriorum, de quo Eratosthenes, in opere, cuius titulus est Arfinoe, haec prodidit: Ad festi celebritatem Prodemaeus cum omnigenas hostias pararet, eas praecipue quae Baccho immolantur, Arfinoe illum rogauit qui thallos ac thyrsos ferebat, ecquis ille dies festus esset: respondit is Lagenophoria nominari, quod cenaturi discumberent in thoris e palea, fronde, gramine stratis, ac reclinati e lagena quicquae sua, quam domo attulisset, biberent. Vt autem ille discessit, inspexit nos Arfinoe, illosque sordidos conuentus esse, ac contubernia spurca dixit, quod necessum esset illum conuentum fieri promiscua turba varias ^f epulas, rancidasque & inconditas sibi admoente. Quod si festi genus hoc reginae placuisset, nunquam fuisset molestum ea sibi praeparari, veluti fit in iis feriis quas Athenienses ^g appellat, in quibus

^a Ab edacitate, et auaritate.

^b λῶπος ἐπίσης. Frequenter Platonem hanc dicendi modum esse videtur vsurpare.

^c Eorum quae induta et delata sunt.

^d Versuum quorumdam recitationem. Quidam, Singulis caeteris, dum praeterirent, velut tributum quoddam diis pendentes nominant, quos recitabant versus.

^e Suspicor legendum, Alcides. Alexandriae is fuit, non Plutarchus.

^f ἀσκήσεις. Alij iudicant, Visumque reddidit.

bus viritum quidem ac separatim epulantur, eo qui ad epulum inuitavit, cibaria praebente. Grammaticorum autem praesentium quidam apparatus coenae intuitus. Enimvero, inquit, nos haec tam multa coenare fortassis pergemus *εὖ νυκτός*, id est in ferā noctem, quemadmodū festiuis Aristophanes dixit in *Æoloscione* his verbis: *Καὶ αὖτ' ὅτ' ἐστὶ νυκτός.* Tale est Homericum illud:

g Odyss. i. Corpore iam vasto, ut in omnes suas pecudes exporrigeretur.

Ἰατὸς ἵακτο ² *διεστύεντο* in antro *ὄψα μύλων*, id est, per suas oues ³, eius magnitudinem declarans. Hunc compellauit Daphnus medicus hac oratione: Vtiliores sunt, o vir amicissime, cunctis corporibus nocturnae coenae. Coctionibus enim alimentorum prodest Lunae sydus, quod putredinem efficit, quia putredine fit coctio. Hanc ob causam celerius putrescunt quae noctu mactantur hostiae, & quae ad lunae radios caduntur ligna: ex fructibus plurimi ad eius splendorem murescunt. Multi vero pisces cum iam essent parati, adhucq; pararentur, & varietate insignes, & magnitudine, haud immerito quidem, Myrtilus ait, o amici viri, ex omnibus quae nunc *πρὸς ὄψα*, nunc *ὄψα*, id est obsonia vocant, obtinuit tanquam victor solus piscis, quod egregius cibus sit, ut ita nuncuparetur ab iis qui ad insaniam usque id edulium appetunt. Opsothagos igitur nos appellamus, non eos qui bubulam comedunt, qualis fuit Hercules ⁴, qui cum bubula carne fisis recentibus vesceretur: nec ficorum avidos, qualis fuit Plato philosophus, ut scribit Phanocritus in libro De Eudoxo, qui & Arcefila uvas placuisse tradit: sed in foro piscario frequentes, Dorotheus libro sexto historiarum Alexandri Philippum & Alexandrum eius filium malorum esu impensè delectatos fuisse prodidit. Chares autem Mityleneus refert, Alexandrum cum mala pulcherrima in agris circa Babyloniam reperisset, iis scaphas compleuisse, ac illorum iactu è nauibus ut pugnarent ⁵; imperasse, periuicundo eo spectaculo, quod inde *μυλόμελαια* appellarunt. Ego equidem certè non nescio proprie *ὄψα*, id est, obsonium vocari quidquid ad cibatum igne paratur, vel quod *ὄψα ὄψα*, id est, elixatur, vel *ὄψα ὄψα*, quod affetur, ita nuncupatum, Pisces ergo multos cum aduexerunt, quos singulis anni partibus manducamus, o Timocrates imprimis admirande: (nam, ut est apud Sophoclem,

Plutarchum Symposiacis, quæst. 4. lib. 4.

k Culorone Allo brogii, quam Græci anapolum vocant, & Monpessuli Nictobrigum, adhuc ea pugna eius inter se conflagunt.

l Κόλλος, id est, mutilos vocat, quia tanquam mutilati pedibus careant. Gasterus Pisticum Cylam, siue Scylam canem marinum interpretatur. m Lautis, delicatissimi.

n Mutos.

o Cap. 1.4. De part. & cap. 15. i. Hist. p. Hoc minime verum esse Ronderiius monstrat, nec apud Aristotelem id legi.

Μυτοῦν κατὰ πῖσκιον ἀστρεπεῖα
Καυδὶς πύσαντιον, non mare quidē, sed patinas: vel quod Achæus in Parcis ait:
Τὴν πολλὰ πῖσκιον ¹ *μυτοῦν τοῦ ἁλίου*
Conciato cursu sumptus summonet, & si quis insperet,
Καυδὶς σέδατ' ἀνὰ τὴν ἀσπίδα ² *inquit Amphiscus in Leucade. Ut autem memoriae facilius hæc mandentur, ordine literarum nomina digerentur. At cum in Aiace flagellitero pisces *εὖ νυκτός* ³ Sophocles nominarit, hoc versu,*

Cum

Epicharmus in Sirenibus:

Cum Amias pingues come debes.
Ἴψο σταῖμ δι' ἄνυλον, ὀμνῖνο ὑπὸ ἀυροῦ
Ἀφθα, τερτες ἰν πρὸν ἄ ττορεβamus, ἄσασq;
Porcellorum carnes, ac polypos: dulce
Vinum deinde bibebamus. Heu me me miserum
Ad sepulchrum me vocat, & sistere parca vult:
O quam graua mala.

Idem:

Adfuere quoque nulli, ac duas pingues Amiae, per medium
Dissecta: adfuere & palumbi totidem, & scorpij.

Aristoteles eius nominis ratione cum reddidit, Amias sic dictus ait, quod simul eant cum sui similibus. Nam gregatim is pisci dedit. Icesius in libris de alimentorum materia scribit tenerum esse hunc piscem, boniq; succi, minus alere, mediocri facultate ad egestionem incitandas. Archestratus opsothagos ⁴ in sua Gastrologia ⁵, sic enim inscribi Lycophron ait libris De comœdia, veluti & Cleostrati Tenedij Gastrologiam, de Amia sic inquit:

q Variorum obsoniorum magister. r Libro De capedijs ventris.

Amiam autumnio post Vergiliarum occasum
Omni studio parare oportet quemadmodum exponam:
Eam, ne si velis quidem, ita possis corrumpere.
Scire itaq; si optas, o amice Moscho,
Apparare illam optime, qua ratione tu debeas,

6639

In ficis folijs, & origano multo
Omitte caseum, & id genus alias nugas, simpliciter hoc accura,
In ficis, inquam, folijs supernè funiculo obligato,
Deinde sub calidum cinerem introrsum pellito, menteq; tempus
Cognosce, quo percocta erit, ne illam exuras,
Sit autem ea tibi ex amano Byzantio,
Lautam habere si cordi est, qua propinqua mari est area:
Eximiam inde fumes: nam procul à mari
Hell' spontiaco deterior est: quod si & vicinum
Pertransieris Aegæi maris tractum, non amplius similis
Gignitur, sed pristinam gloriam suam maculat.

6640

Hic scilicet Archestratus, præ voluptatis studio vniuersam terram, omniaq; maria impigre lustrauit, mea quidem sententia, quod diligenter examinare ventris delicias is statuisset, ac eorum instar qui terrarum descriptiones & circa illas navigationes suas scriptis mandarunt, exactè omnia vellet explicare, ubi præstantissima sunt edulia nobis indicans, quod in præfatione illarum, si diis placet, egregiarum præceptionum facturum se pollicetur, quas amicis Cleandro & Moscho nuncupauit; illos admonens, ut suo Pichia quondam oraculo,

1 Erasin. adagio, Mezarenjis neque terij, neq; quartij.

Equam ⁶ *è Thessalia, uxorem è Lacedamone,*
Viros qui pulchra Arethusa aquam bibunt, quæri oportere. Chrysippus autem reuera insignis philosophus, & omnium rerum cognitione instructus, ducem illum ac præceptorem Epicuro, Epicurijq; sectatoribus fuisse tradit, voluptatis, quæ labefactauit omnia. Non enim obscure dicit, sed alta voce clamat Epicurus: Quod bonum sit ego nihil agnosco, detracta voluptate quæ labris & venere percipitur. Etenim sapiens hic, vir existimat luxu perditorum hominum vitam improbandam non esse, si accedat intrepidus & tranquillus animus. Quamobrem comici poetæ Epicuri sociorumq; voluptatem & in temperantiam præscindentes vociferantur, Plato quidem in Imposstore, inducto patre qui filij magistro succenseret, & sic obiurgat:

A. Quem tibi commisi adolescentulum
Perdidisti scelestè: vitam persuasisti
Alienam & inassuetam ut institueret:
Diluculo statim ille nunc consilio
Tuo potat, antea minime solitus.
B. Itane quia didicit ille viuere, o here, me increpas?

s 2 Id

Id quidem vivere est, ut sapientes asserunt.

Epicurus profecto summum esse bonum

Voluptatem affirmat, aliunde vero ipsam

Comparare nequeas, pulcherrimè quam si vixeris,

A. O. Sofia mihi prorsus tu pœnas dabis:

Vidisti' unquam, dic mihi, quendam philosophum

Temulentum? Et in ijs voluntatem se que memoras?

B. Omnes etiam illos qui attollunt supercilia,

Prudentiamq; in suis ambulationibus queritant,

Ac in suis scholis, & disputationibus, tanquam fugitivam;

His assum si quis Glauciscum apponat,

Sciunt quis primum attingendus sit locus,

Et caput mox petunt, ut ea de re

Attoniti stupeant omnes,

Idem in Homocida illudens modesto cuidam se-

datoq; philosopho, inquit;

Licebat huic cum vxore formosa cubare,

Accipereq; duas Lesbij vini ollulas:

At prudens iste homo quod bonum est despicit.

Epicurus illa dixit que nunc ego referam:

Si omnes eam quam ego vitam viuerent,

Nullus improbus, nullus adulter foret,

Epicurus sapiens flagitante quodam

Sibi ut diceret, quodnam illud sit bonum

Quod inuestigant assidue, voluptatem esse respondit.

Euge vir optime, ac sapientissime,

Manducatione præstantius nullum fuerit

Iam bonum, inquit, voluptas se bonum est.

Non solum autem Epicurei volu-

ptatem amplexantur, verumetiam Cyrenæi, & quos Mnesistratios appellant. Hi namque, ut autor est Posidonius, voluptuaria vita gaudent. Ab his Speusippus Platonis auditor & cognatus præcise non aberat. Itaq; Dionysius tyrannus suis ad eum epistolis cum eius auariciam voluptatisq; studium verbis executus fuisset, pecuniam à multis corrasisse obiicit, Lathenæ Sardianæ meretricis amorem exprobrat, & post illa omnia subiungit: Auaritiæ cur nos insimulas, qui nullum turpis quæstus genus unquam omiseris: eius rei causa quid non molitus es, cum etiamnum pro ea quam Hermeas debuit, & persoluit, pecunia, munera tentes coacturare? De Epicuro hæc Timon libro tertio Sillorum scribit:

Indulget ventri, quo nihil est auidius,

Gulam scilicet ut expleret, & aliis volu-

ptatibus corporis inseruiret, Idomenci ac Metrodori assentator bonus ille vir fuit. Quin & ipse Metrodorus non dissimulante, aut clanculum, has sententias prædicabat, omni studio tractandam esse orationem, quæ de ventris secundum naturam voluptatibus differit. Epicurus certe horum doctor clamans iactabat, omnium bonorum radicem ac fontem esse ventris voluptatem: ad eam referri quæcunque sapienter, eximius rationibus, & grandioribus verbis disputantur. Idem libro De finibus bonorum & malorum sic ait: Ego nihil esse bonum possum intelligere dempta laborum Venerisq; voluptate, aut si iucundus ille motus qui fit aspectu rerum pulchrarum nos non titillet. Progressus idem, In honore debet esse, inquit, quod bonum est, virtus, & hulusinodi cætera: verum nisi voluptatem præbeant, ea longum valere iubeamus. Sophocles quidem tragicus Epicuro prior, in Antigone hæc de voluptate scripsit:

Voluptatis enim

Proditorum, qui eam negligit, non ego censeo.

Vivere, sed animatum esse cadaver:

Esto domi, si vis, admodum locuples,

Vive tyranni habitu, & fastu, in his abest.

Alij, mali tu mihi consilium quidpiam. Citantur et hi versus aliquanto emendatioris paginæ, 78. Erasmus adagij, Atollere supercilium: Contrahere supercilium. Eadem pag. 78.

in deo et insul- sus, inceptus. y Amici, et necessarii.

In eo opere fuit et arrogantia philosophi mordet, et exagitat. In- nius adag. Vir si- su plenus.

a Cicero Tuscul. 3. Nec equidem ha- beo quod intelligi bonum illud, deira- hens est volupta- tes que sapore per- cipuntur. Et lib. 3.

Ex exemplari Athenæi corruptos hos versus emenda- vit Camerarius. Ci- tantur et hi ver- sus lib. 12.

Si lata mens, reliqua ego sumi

Umbra præ voluptate non emerim.

Mortalem hominem quid ego facere postulem?

Præterquam in diem viuat ut suauiter?

Dummodo sit quod ad id suppetat:

Verum si quis rerum humanarum statum considerat,

Eum cogitare planè oportet, ac sedulo

Prouidere, quidnam in crastinum reliqui

Futurum sit: cætera, valde stulte est anxietatis

Domus argentum recondere quod otiosum & inane sit.

Quotquot mortalium

Miserè viuunt, opibus eam affluant,

Infelices esse illos ego hercle autumo.

Post mortem anguillam tu non comedes.

Vita suntis nuptiales non coquantur epula.

Grammatidopæo:

O vniuersi homines, cur iucunda vita

Spretæ incommodis vos mutuis afficere satagitis,

Inuicem belligerantes? An, per deos,

Vitam præses nunc vestram regit quadam

Rustica fortunæ literarum, humanitatisq;

Expers omnino, quid malum sit, quid bonum

Ignara prorsus? veluti nos temerè

Huc illuc versans, prout fortuito contigit?

Sic equidem puto. Nam, quis re vera Græcus

Optarit magis videre suos

A seipsis afflictos, ac casos cadere,

Cum liceat ipsis hilaribus, ludentibus, appotis,

Accinente tibia lætis, hæc dicere, ô dulcissima

Rusticam nostram fortunam coercere, ac reprimere.

Id per deos vivere non est,

Quod viuere dicunt: quanto lætiores

In ciuitatibus res nunc forent

Vita commutata si nos degeremus?

Si potent Athenienses omnes, trigessimum

Iam annum qui attigerunt: si Corinthum equites

Egressi adeant, comessaturi per decem dies,

Coronati, & diluculo unguentis delibuti:

Si Megarenses elixam brassicam vendant,

Lauent in balneis, adiungant se nobis socios,

Ex Eubœa vinum misceant: hæc delitiæ fuerint,

Veraq; vita: sed nos indocta ac stolidæ

Fortuna seruiamus.

Voluptati quoque deditum fuisse priscum illum Tan-

talum poëtæ memorant. Atridarum itaque in patriam reditum qui scripsit, narrat, ipsi cum ad deos peruenisset, & in eorum consortium fuisset admittus, Iouem optionem dedisse petendi quidquid vellent: cum verò qui voluptatibus nunquam satiaretur, illarum mentionem fecisset, ac vitam diis si similem petiuisse, Iouemq; indignatum ea de re, quia pollicitus esset, præstitisse quod optauit, at ne frueretur appositis, verum mœstus & anxius semper esset, super caput saxum appendisse, quod obstat, ne quid eorum quæ admota sunt capere possit. Ex Stoicis quidam etiam voluptatis blanditiis ducebantur. Eratosthenes Cyrenæus, discipulus Aristonis Chij, è Stoicis vnus, in opere quod Aristonem inscripsit, magistrum suum ad voluptatem, iam senescentem, animum applicuisse his verbis tradit: Iam & cum deprehendi nonnunquam suffollo virtuti ac voluptati intergerino & interiecto pariete apud volupta-

Philetærus in Cynegide:

Erasm. adagij, Fumi umbra: Viuū cadaver. d Venatrice.

Idem in Oenopione:

Apollodorus Carystius in

Grammatidopæo. Leopard, cap. 13. 9. Grammatidopno: Gy raldus è Suida, Epi stolarum, Cænarū descriptore. f Alij, Misera cala- mitasq; vobis ve agatur vita procu- rati? g Imperita, rudis, inepta.

Idem progressus:

h Leopardus loco cita- to, et cap. 3. 10. i Hæc, et ut stultis coarctat.

k Megarensium for- des et inopiam co- mico sale videt. Me- garensium opes et- publicas et priua- tas quotannis fræ- mariimū terrestri- busq; Atheniensem copijs vexari solita- tas scribit. Eusebi- nus lib. 1. l Erasm. adag. Tan- tali lapsu.

Si lata

m In Silla. Erasmo. adag. Malum est bonum. n Histriones, scenicos versus pronuntiantes. o Kαλαρὸν ἔργον. Hinc ad ἄσπερον opponitur. p A ceruice ad caudam spinas tenui membrana commixtas, minime separatas. q Zoolo. de enis vocis notatione consule Rondelium. r Libro De piscibus. s Ob colorem subaureum, cum extrahitur maris, conspiciunt. Quidam legunt, Alphestia ceruice, ac coracini. t Iunius adagio, Michæus cum sit pag. 85. u Exmpl. nostr. Sciphus Rondel. nil mutat, ut nec Gesnerus, hi versus corrupti citantur sub fine huius lib. 7. x Plinio. Erythrii, & Chromyes feminae sunt omnes, itaque ex se concipiunt veris tempore, quo pisces ad verem incitantur. Tum ergo Chromyes auram generalem, que pro mare sit, quemadmodum Perdicæ, & Iusticavari equæ, avidè hauriunt, ut concipiant. Hinc locum Gesnerus non attingit. R. Delectus cap. de Chama, in explicanda piscis eius natura haec similia tradidit. y Lumborum scriptor. z In canis dem catulmam poni solitam, eamq; celebrem fuisse adhibere apud Plinium. Hippocrates eam recenset inter cibos confectos. a Galen. vulpis que vni die pasta est, carnem odore superius placere tradit. b Intritum condimentum ex alio, porro, aceto, casteo. c Cap. 37. lib. 9. hætor. d Adag. Rondel. xuvpov: album. e Xuvpov dicitur pascendi. Rondel. xuvpov dicitur. Gesner. cap. De scorpione. Vide post hoc lib. f Oppianus tamè hinc ἀσπερον eius scribit, ac xuvpov dicitur. Vide Rondel. g Nummi genero, Poluci, Plinio. h De Telchinibus vide Strabonè lib. 10. i Erasmo. adag. Sacer piscis. k Leoncentium lib. De varia historia, Achianni lib. 15. cap. 13.

tem visum fuisse. Aphanes quoque Aristonis etiam familiaris in libro cui Aristonis titulum similiter præfixit, voluptuarium fuisse doctore suum ostendit. Quid autem de Heracleote Dionysio attinet dicere? Aperte quidem & palam virtutis exuta veste, cum indumentum mutasse & alienum sumptuose criminarentur, gaudebat, quamvis iam natu grandis à Stotcorum schola defecisset, & transfuisset ad Epicurum. De illo non inveniuntur Timon scriptis:

Ille voluptati se tradit, iam moriturus.

Tempus amandi, tempus habenda coniugis, est quod

Rebus ab his tandem moneat desistere tempus.

Apollodorus Atheniensis libro De temperantia, quem edidit adversus mimos viros, quendam nominatim propositum Alphestis esse dixit magis Cynadum: Alphestia pisces sunt coloris magna ex parte lutei, quibusdam tamen partibus purpuræ. Eos fama est capi binos semper, sic ut ad caudam alter sequi videatur alterum. Quod igitur ad nates alter comes alterius sit, ex antiquis nonnulli Alphestas vocarunt incontinentes, & ad venterem propensos. Aristoteles libro De animalibus unam & indivisam spinam esse tradit Alphestico, flavum autem colorem. Eius meminit Heracleotes Numenius in Halicuitico, ad hunc modum:

Phycidas, Alphesten, rubro tingentemq; colore

Scorpionum.

Misculi, Alpheste, Coraciniq; cerei.

Item Epicharmus in Nuptiis Hebes: Eius quoque in opartytico suo Michæus meminit. Anthias, siue Callichthys. Huius meminit Epicharmus in Nuptiis Hebes: Et Xiphias, & Chromis, verno tempore cum auram avidè vorat, omnium piscium optimus: Anthias verò hyeme. Ananius.

Vere quidem optimus Chromis: Anthias hyeme.

At inter pisces lautos præstat locusta cum ficus folijs:

Esu capella caro suavis est autumno, porcelli verò,

Vnas post vindemiam cum calcaverint.

Tempestivus quoque est tum è cane cibus,

Lepore, vulpe, quemadmodum ætas cum viget;

Cicadæq; strident: deinde thynnus è mari

Edulium non malum: omnibus quidem piscibus

Myrtotos convenit: bos verò saginatus

Et medijs noctibus, ut videtur, interdum cibus est gratius.

Plures ex Ananio versus ego adduxi, liguritoribus & cupidariis præceptorum loco eos fore arbitratus. Aristoteles libro De moribus animantium scribit, ubicunque Anthias fuerit, maleficam nullam bestiam illic stabulari, eoq; indicio fidentes spongiarum piscatores vrinari, qua de causa piscem eum sacrum nominant. Meminit eius Dorion quoque, libro De piscibus. Anthian quidam vocant & Callichthyn, & Callionymum, & Ellopem. Icessus libro De alimentorum materia, scribit à quibusdam vocari Lupum, ab aliis Callionymum, esseq; vilem ac vulgarem quidem, sed boni succi, excerni facile, ventriculo tamen grauem: Aristoteles verò Callichthyn serratis esse dentibus, carniuorum, & gregalem. Epicharmus in Musis Ellopa quidem enumerat, Callichthyn verò & Callionymum silentio præterit tanquam iidem cum eo sint. Eius de Ellope verba hæc sunt:

Magni pretij Ellopem, chalcò venalem:

Solus è captus est: Iuppiter illum sibi ocyus

Et uxori apponi iussit.

Dorion libro de piscibus inter se differre ait Anthiam, Callichthyn, Callionymum, & Ellopem. Qui Telchiniacam historiam composuit, siue Cretenfis Epimenides fuerit, siue Teleclides, siue alius quispiam, sacros pisces vocari docet Delphinas & Pompilos. Est autem Pompilus in amore propensus, utpote simul cum Venere genitus è cæli sanguine. Nicander libro secundo Oetaicorum inquit:

Pompilus

λεωπύριον: album. e Xuvpov dicitur pascendi. Rondel. xuvpov dicitur. Gesner. cap. De scorpione. Vide post hoc lib. f Oppianus tamè hinc ἀσπερον eius scribit, ac xuvpov dicitur. Vide Rondel. g Nummi genero, Poluci, Plinio. h De Telchinibus vide Strabonè lib. 10. i Erasmo. adag. Sacer piscis. k Leoncentium lib. De varia historia, Achianni lib. 15. cap. 13.

Pompilus qui nautis anxius viam tutam Indicare libenter solet, vel quovis animante vocali melius. Alexander Ætolius in Cricæ, si legitimum ipsius opus est:

In summo clauo, nauem Pompilus gubernat,

Sacer piscis, dijsq; propitijs inferiorem partem pone regit.

Pancrates Arcas libro quem inscripsit Marina opera, præfatus, *Pompilus, quem sacrum piscem vocant in mari navigantes,* haud solum Neptuno, verumetiam diis Samothraciæ præsidibus charum Pompilum esse narrat, aureoq; hominum sæculo huic pisci senem quendam piscatorem graues pœnas dedisse, natum in Icaro insula, Epopeum nomine. Eum namque simul cum filio piscantem, alios captura nullos pisces adeptum quam Pompilos, ab illorum esu non abstinuisse, sed omnes cum filio comedisse, ac non multo post eius impietatis luisse pœnas. Ceterum enim factò in eius nauem impetu vidente filio Epopeum deglutuisse. Idem Pancrates scribit Pompilis hostes esse Delphinos: si tamen iis vescantur, impunè non abire, sed dolentes ac inquietos fatiscere, & infirmos lassari, posteaquam manducaerint, ac tandem in litus eiectos fluctibus, prædam ac cibum fieri gaudiis, & laris, ac interdum ab iis qui cetariis assident, in frustra diuidi. Timachidas Rhodius libro nono Cœnatum sic Pompilorum meminit:

Gobij marini, & Pompili sacri pisces.

Pompile piscis, qui nautis felicem cursum immittit,

Qui amicam suauem meam ad puppim deduxisti.

Corinna, vel is qui opusculum condidit versibus scriptum, quod Corinna tribuunt: *Pompile piscis, qui nautis felicem cursum immittit, Qui amicam suauem meam ad puppim deduxisti.* Apollonius Rhodius, siue Naucratis, in Naucratis ædificatione, inquit, Pompilum, hominem prius, in piscem mutatum fuisse ob amorem quendam Apollinis. Imbracum namque fluuium alluere Samiorum ciuitatem, *Cui Ocyrrhoën nympham, virginem pulcherrimam Chelias magnis orta natalibus peperit ex eius concubitu: Ocyrrhoën, inenarrabilem pulchritudinem cui Hora largita sunt.* Huius amore incensum Apollinem rapere conatum fuisse, Cùm ergo Miletum ad festum Dianæ quoddam illa traiecisset, ac iam esset rapienda, vt pudicitia sua confunderet, piscatorem quendam Pompilum nomine, sui patris amicum, obsecrasse vt in patriam saluam se reuereret, his verbis:

Quoniam mei patris amicus es, ac consors vnanimis,

O Pompile, frementiq; ponti rapidas & profundas

Nocti voragine, serua me:

illiq; in litus perductam cum transportaret, Apollinem apparuisse, & virgine rapta nauem mutasse in lapidem, Pompilum autem in piscem eiudem nominis, eumq; fecisse *Per mare celeriter natantem, equoreum nauibus famulum.* Theocritus Syracusius in opusculo cui titulus est Berenice, quem piscem λεωπύριον, id est, Album vocant, sacrum esse putat, his verbis:

Hominum si quis ad capturam felicem è mari

Vnde vita est, poscit, quod aratrum est alijs, sibi rete dari:

Hinc dea si vesperi sacrum piscem immolet,

Quem Leucon appellant, est autem omnium is sacerrimus,

Proiectam in mare sagenam is plenam extrahet.

Dionysius cognomine Iambus in opere De dialectis ita scripsit. Piscatorem quendam ac remigem, aliosq; multos piscatores nos audiuimus, qui sacrum piscem Pompilum nominarent. In alto degit procul à littore, colore varius, pelamidi similis. Circa naues is crebro visitur. Hunc igitur apud poetam quidam *In prominente littore sedens sacrum piscem trahit,* nisi fortè alius quispiam sit quem sacrum piscem appellant. Callimachus in Galateæ: *Chrysothryn, vel supercilij aureum, sacrum piscem, Vel percas, & quotquot alios immensum salis profundum creat.* Idem poeta in Epigrammatibus ait:

i Nam quidam sunt fluuiatiles. m Proserpa nauigationis index ac comes es.

n Hora cæli iantrices, & eorum que homines agunt obstruunt. Dionysius à Ione non Horis, sed Gratijs datum esse vult, & que ad oris speciem, formamq; ac decorem parium corporis spectat largiantur. Cyraldus. Pau sanias.

o Anthie secundum genus ita vocari Rondelius scribit.

p Linguarum proprietate. q Igenia: quidam ipse ad hunc piscem.

Apud Homerum, Virgil. Quid nou mortalia pectora cogit Auri sacra fames? ...

Sacer quidam, sacer inquam piscis. Sacrum piscem interpretantur alij deo cuiusdam dicunt, quo modo & sacrum bouem dicimus, consecratum: alij magnum, ut sacrum robur Alcinoi: quidam ad aquae fluentis auidam.

Captura portionem sua reliquerunt viuos adhuc iulos, Aut barbatur nullum: aut coloris varij surdum: Aut velocem cursu aureis super cilijs, piscem sacrum.

Post hanc nostram de obsonijs disceptationem quae fuit probus Vlpianus quam obrem Arcestratus in suis lepidis praerceptionibus locutus sit de Bospori falsamentis, ad hunc modum, Alia tibi candidissima parentur, sed quae Bosporo enatarunt: Pisci namq, alumno Paludis Maeotidis auctoq, in illa, Sed quem appellare carmine non licet, carnis solidae nihil est.

Quisnam ille piscis est, ait, cuius nomen versu includi non posse dixit Arcestratus? Aphyae, Numero singulari Aphyam etiam dicunt. Aristonymos in Soletigente: Nec mihi iam plane Aphyae est. Aphyae plura genera sunt. Quam Aphritin vocant, e semine non gignitur, ut docet Aristoteles, sed ex spuma in superficie maris fluitante, cum post imbres multos spissata illa concretataq, fuerit.

Alteram Aphyam Cobitin nominant: Ex pusillis ea, vilibus, paruulisq, Gobii in arena diu permanentibus, ac vitam tolerantibus, nascitur. Praeter hanc Aphyam, generantur & aliae quas Encrasicholos nuncupant. Est & aliud Aphyae genus fetus Mænidum, aliud Membradum soboles, aliud insuper mugilum paruorum, qui ex arena ac caeno generantur. Aphritis omnium est praestantissima. Dorion libro De piscibus, Aphyam Cobitin, & quae fit ex Atherina, Epleton vocat. Est autem pisciculi nomen Atherina. Idem & Aphyam quandam Triglitin memorat, quae ex nullis provenit. Epicharmus in Nuptiis Hebes inter Membradas & Cammaros Aphyam recenset a minutulis pisciculis quos γόνοϋ, id est aliorum foeturam ac prolem vocant, eam distinguens. Aphyarum Icesio quaedam est alba, valde tenuis, spumosa, quam vocant nonnulli Cobitin: alia grandior, & sordidior. Praestat tenuis & pura. Arcestratus opus adalalus inquit:

Stercus omnis Aphyae est praeter Atheniensem: Eam γόνοϋ appello, Iones Spumam vocant. Recentem ipsam pete, captam in sinuosi Phaleri sacris anfractibus. Est tamen & in circumflua Rhodo nobilis: praesertim si adueniat indigena. Eam gustare si tibi cordis est, Cnidias sine Vrticis Vndiq, solijs comantes obsonari oportet, Deinde ubi triueris in oleo fragranti eum florem holereis, In unum miscenda sunt omnia, & in sartagine assanda.

Clearchus peripateticus libro De proverbijs Aphyae, scribit, quia igne pauco egeat Aphyae, dum frigitur, Arcestratum iubere tolli cum iniecta fesuenti sartagini stridet: simul enim stridere veluti oleum, ac percocctam statim esse, vnde proverbium hoc sumpserunt, Ignem vidit Aphyae. Chryssippus libro De iis quae per se optabilia sunt, scribit, Aphyam obsoniam Athenis vilem esse, ac mendicorum obsonium: in alijs vero ciuitatibus, quanquam deteriore, in admiratione summa esse, pretioq, maximo: Sic, inquit, gallinas Adriaticas, quamuis deteriores, hic quidam alere solliciti student, nostratibus inutiliores, ac idcirco multo inferiores, Adriatici contra nostras ad se curant aduehendas. Singularem numero sic Hermippus dixit in Popularibus:

Nunc autem ne mouere quidem Aphyam videris. Callias in Cyclopiibus: Ante suauissimam Aphyam. Aristonymus in Rigente sole: Nec mihi iam plane Aphyae est. Aphydia sic in Tagenistis dixit Aristophanes: Neque parua haec Aphydia Phalerica. Lynceus Samius in epistola sua ad Diagoram laudans Aphyas Rhodias, & multa ex iis quae Athenis gignuntur, cum

iis quae Rhodi proueniunt, comparans, nimirum cum Aphyis Phalericis, quas vocant Aeniaticas, Ellopem cum Glaucisco, & Orpho, pro Eleufiniacis passeribus ac Scombris, & si quis alius piscis Ceecropis, fama gloriaq, superat alios, velut spofione facta, quem Vulpem nominant, fatidat. Qui vero Hedypathiam scripsit hortatur, si quis quod cupit assequi & conficere pretio non potest, edendum obsonium vt iniuria sibi quaerat. Lynceus Arcestratum catillonem & lurconem appellat, qui in suo famoso poemate de Galeo ita scripserit:

In Rhodo vero Galeum Vulpem, vel si Moriendum fuerit, vi eripe, vendere si nolint, Quem pinguem Canem appellant Syracusij: deinde Postea quidquid fato destinatum est, a quo animo patere. Acharnus. Callias in Cyclopiibus:

Citharus affus, batis, thymni caput, Anguilla parua dua, locusta, Acharnus ex Aeno. Batis, vel Batus. Batrachos. Batidis & Batrachi meminit Aristoteles libris De animalibus, cartilagineis piscibus vtramque adnumerans. Eupolis in Adulatoribus: Apud hunc Calliam multum voluptatis fuit: Aderant enim Batides, locusta, lepores, ac mulieres totum incedentes.

Epicharmus in Nuptiis Hebes: Adsuere torpedines, batides, zygena Presties humi iacentes, tectaq, aspera cute squatina. Idem in Megaride: Latera vos habeatis veluti Batides. Posteriora vero omnino veluti Bati. Caput osseum, veluti Cernuus: Ilia veluti Scorpius maris filius. O Batides: o Glaucorum caput.

Sannyrion in Risu: Aristoteles libro quinto Historiae animalium cartilaginea esse tradit, Bouem, Raiam, Lamiam, Turturem, Aquilam, Ranam, Torpedinem, & omnia Squalorum genera. Sophron in Mimis virilibus piscem quendam Botin sic appellat, Cestra Botin deglutientes. non autem herbae speciem. De Rana sapientissimus haec Arcestratus consulit in sententijs suis: Ranam sicubi videris, obsonator, ipsiusq, ventrem

Apparata, Elixam batidem hyemis tempore mande, Cum silphio & caseo: item quotquot carnem Pinguem non habent, maris filios. Quo vero modo Sini preparandi, rursum tibi iam hic eloquar. Ephippus comicus in fabula Philyra: (est autem Philyra scorti nomen.) A. Vtrum ego Ranam in frusta discissam Elixabo? quid ais? an affabo Siculorum modo? B. Siculorum modo. Bocas, Aristoteles libro qui inscribitur De animalibus, vel De piscibus, in tergo picturatum esse Bocem tradit, Coliam vero lincis obliquis notatum. Epicharmus in Nuptiis Hebes: Praeter hos etiam Bocas, Smarides, Aphyae, Cammari. Numenius in Halieutico Bocas sic appellat: Aut candidam Synpodonta, & Bocas, & Brinchos. Speusippus & alij scriptores Artici Bocas nominant. Aristophanes in comedia cuius titulus est, σκῆνακτα ταλαβάνεσαι:

Mihi Boacibus venter plenus cum esset, domum reuertebat. Sic autem voce piscis hic nuncupatur, quam obrem Mercurio sacrum esse fama increbuit, velut Apollini Citharum. Pherecrates in Myrmecanthropis cum dixisset: Inbiungit, A. Alium omnino piscem vocem habere negant, B. Nullus per deos alius piscis vocalis est quam Boax. Aristophanes Byzantius male nos piscem hunc Bocas nominare contendit, appellandumq, esse βόωντα, ex eo quod

Seu Galeum Rhodiam, seu Ellopem: Sturioni simillima. f. ad resyoneas. & Vite delicias, ac mollissem. i Thracia oppido. h. Raia, Rana. i. ellopem, curuatis & inuertis pedibus, ob femora implicata piscis. tatur & hic locus lib. 9. m. Mollia. n. Raia femina. o. Nates duras & solidas. p. Raia maris. q. Batidas tanquam mensarum delicias hic poeta nominat. r. Sphyrane, Suda. s. Sic libro nono legimus, ex Menemacho. incognitis piscis. t. Incusos opprimensia vel theatra, vel tentoria. v. Erasim. adagio. Magni mutus quam piscis. x. Formicibus hominibus.

quod parvus corpore μυγῆλος ὄψας, id est, magnos oculos, habet, ut ille βῶας pro-
pterea vocatur, quod βῶς ὀφθαλμὸς ἐχέει, quia bubulis oculis, id est, ampliis, sit prædi-
tus. At respondendum, id malè si nos appellamus, cur Coracinum & non Coro-
cinum dicimus, cum nomen inditum sit ἐκ τοῦ κόραος λιναῖον, quod pupillas frequenter
moueat? Cur itidem οἰλαροί, & non οἰλαροί pronuntiamus, cum nomen impositum sit
ἐκ τοῦ οἰλαρὸς σιωχῆς τὴν ὄρα μὲν, id est, quia caudam assidue quatit? Bebrades. Phry-
nicus in Tragœdis:

O aureis capitibus ornata Bebrades marina. Epicharmus in Nuptiis Hebes
Beβραδῶνας ipsas vocat:

Bebradones, Turdi, fortesq; Dracones. Sophron in Mimis virilibus:
Cum Bebradone Acus. Numenius in Halicutoico:

Bebradonas autem
Cum piscaturus venaberis, hanc escam meditare. Dorion libro De pisci-
bus: Bebrada, inquit, ablato capite si grandior est, cum tenui⁷ fale & aqua laueris,
eodem modo quo Triglitem², elixaro. Idem scribit è Bebrade sola edulium pa-
rari, quod Beβραδῶνιον nominant, sic memoratuta ab Aristonymo in Sole rigente:

Siculus Carcinobates^a Bebraphya adsimilis est. Attici quidem Bebradas
dicunt. Aristomenes in Præstigiatoribus:
Bebradas emptas obolo. Aristonymus in Sole rigente:

Nunc aperte ne^b apua quidem est mihi,
Nec rursus bebras: heu me miserum. Aristophanes in Senectute:

Bebradibus nutrita, quibus cana curis est. Plato in Legatis:

Dij boni, quæ bebrades? In Eupolidis Capris reperitur & ea dictio scripta
cum μ. Antiphanes in Cycœstideæ:

Absurdo de piscibus^c praconio
Alta voce proclamat nunc quispiam,
Habere se melle dulciores Bebradas.
Hoc si ita est, nihil prohibet
Eos qui mel vendunt, dicere ac denuntiare populo,
Mel se vendere puii^d Bebradibus. Alexis in Choregide cum μ etiam dixit:

Qui edenda Tetradistis^e apposuit
Nuper piscum, Membradas, vnam passam. Idem in Protochoro:

Molestiori, ita me Bacchus amet, conuiuio
Non interfui, ex quo parasitari capi:
Membradas satius fuit habere me,
Et Atticè posse^f colloqui.

Hoc scilicet inuasset. Belennus. Huius meminit Sophron in libro,
cui titulus est, Piscator:

Villicum laboriosum^g Belemno. Est autem is figura Cothio^h persimilis.
Epicharmus in Hebes nuptiis Bæonas pisces quosdam sic vocat:

Agedum, nullos gibbos adducito, & ingratos Bæonasⁱ. Apud Atticos vul-
gare properbium est:

Mihi Bæon ne contingat, malus piscis. Booglossos, id est, Solea, vel Lin-
gulaca. Archestratus ob suam abstinentiam & temperantiam Pythagoricus sci-
licet, inquit:

Passerem deinde magnum accipe, & subasperam
Buglossum: hanc venare ad Chalcidem^j inchoyam. Epicharmus in Hebes nuptiis:
Et Cithari, & Buglossi aderant. A Buglossis differunt Cynoglossi, de qui-
bus idem Epicharmus dixit:

Variæ Plates, & Cynoglossi, & aprica Umbra^k
Adfuerunt. Attici Cynoglossum Passerem vocant. Congri. Hos
Icesius durissimos inter gregales^l esse tradit: rariore ac laxiore carne: minus alere:
succum bonitate illis esse multo inferiores, sed ventriculo gratos. Nicander versuum
heroicorum scriptor, libro tertio Glossarum eos quoque Gryllos vocari scribit. Eu-
doxus

y Sale trito, mi-
nute.
z Parulium mal-
lum.
a Edulium para-
tum è cancri.
b Gesnerus iniqua
proverbio dici posse
arbitratur. de eo,
qui sp. adquirendi
quidpiam, quo tam-
men non est poti-
us, charum ali-
quid amiserit.
c Citharus cap. 14.
d Aquenibus sumi-
liaribus, quattuor
mensis die coëunsi-
bus.
e Indignè fere pa-
rastus, quod bar-
bare & ineptè lo-
quentibus conuiuia
fuisse.
f Sub. Alere oportet:
vel aliquid ali-
ud huiusmodi.
g Gobio. Hermol.
h Iunius adag. Ne
Bæon piscem mole-
stus sit. Erasm. pro-
verb. Bæon malus
piscis.
i Gesnerus, ad
Chalcidem inchoyam.
Alij pro eo, Chal-
cis olim, Eubœa,
Chalcis insula an-
te Aetoliam.
k Cynoglossi sunt
ōstres. Possit hæc in
Sphyrenæ.
l Quosdam Anguil-
li duriores, quos
egressus inchoyam
esse.

doxus libro tertio Ambitus terræ scribit, Sicyone congros multos capi qui homi-
nem ferentem onerent, quosdam verò etiam plaustris^m euehentos. Philemon com-
icus poeta quo loco nobilium pariter congrorum meminit, quos Sicyone piscan-
tur coquum de arte sua superbè gloriantem fingit hæc loqui in fabula quam Mil-
tem inscripsit:

Quanta me inuasit cupido caeloⁿ ac terra
Viatoriq; explicandi obsonium qui parauerim?

Ita mihi propitia Minerva sit, volupe admodum est
Ex animi sententia cum succedunt omnia.

Mihi piscis ille quam tener fuit?
Qualem apposui? non oblitum caseis
Tamquam medicamentis: nec alio quam suo colore supernè tinctum^o,
Sed qualis viuus, talis & assus fuit,
Ignem aded mollem^p & lenem adhibui:
Assum piscem fuisse mihi non creditur.
Ac veluti gallina cum rapuerit
Mains quidpiam quam ut deglutire possit, in orbem circumcirca
Procurrit vorare cupiens, circum eam verò
Festinat persequens altera: idem fuit spectaculum.
Nam voluptatem illam ex conuiuiis qui primus expertus est,
Simul cum patina exiit, eamq; retinens
In orbem profugit, alij verò insequabantur, pedatim insistentes
Vestigijs. Clamitabant omnes: & alij quidem
Magnam portionem abrupuerunt, alij nihil,
Alij verò prorsus abstulere nomihil, cum murmure.
Pretiosum eum piscem tuburcinantes,
Quid si tum mihi datus fuisset Scarus, aut ex Attica
Glanciscus, & Iuppiter seruator, vel ab Argis
Aper^q, vel ex chara Sicyone, quem dijs
Neptunus Congrum in calum usq; feri.
Facti omnino essent dij quicunq; manducassent.
Ambrosiam ego reperi: iam mortui,
Si olfecerint, ut reuiviscant efficiam.

Hæc, per Mineruam, ne Menecra-
tes^r quidem Syracusius, quem Iouem cognominabant, prolocutus fuisset, licet ani-
mo elatus sentiret magnificè de se, tanquam medicinæ peritia hominibus vitæ solus
esset autor. Eos igitur quos à morbo sacro curasset, cauere & scripto polliceri cog-
bat futuros sibi obtemperantes seruos, vbi conualuissent, ac comites. Ex illis vnus
Nicostratus Argius liberatus à morbo comitali Herculis vestitu incedebat, Hercu-
lesq; dicebatur. Eorum sic meminit Ehippus in Peltaste:

Sic esse deum se iactabat Menecrates:
Nicostratus verò Argius alterum se Herculem,
Alius verò quispiam se Mercurium, chlamyde
Ornatus, caduceo, & aliis insuper:
Nempe Zelites Nicagoras, qui patriæ
sua tyrannidem occupauit, ut testatur Batton libro De tyrannis Ephefi. Hegesan-
der scribit A stycreontem, quem sanauerat, ab eo vocatum fuisse Apollinem: alium
item eius auxilio morbo defunctum Æsculapij vestitu sumpto in eius comitatu fuis-
se: ipsum verò amictum purpura auream coronam capite gestantem, sceptrum te-
nentem, soleas indutum, cum illo deorum cœtu regiones multas circumiuisse, da-
tisq; literis ad Philippum regem, ita scripsisse: Tu quidem in Macedonia regnas: at
ego in Medicina. Tu bene valentes, si liber, perdere potes, ægris autem sanitatem
ego reddere, à morbo vindicare robustos, mihi si parcant, præstareq; ut incolumes
perueniant ad senectutem. Itaque Macedones tibi stipatores sunt, ac satellites. mi-
hi verò qui à morbis superflites futuri sunt: ego namque Iuppiter vitam illis tribuo.
Ad eum sic atræ bilis vitio insanientem, Philippus rescripsit: Philippus Menecra-
ti & ynduq.

n Erasm. adagio,
Cælo ac terra la-
queri.
o Gesnerus veritè
nulli desuper flori-
bus assersum.
p Victorius cap. 3.
29. Var.
q Piscis, non qua-
drupes.
r Iunius adagio,
Nihil ad medicorū
arrogantiam.

s Sanitatem optat, minimum bonam mentem.

ti ὕψιστον. Eadem scripsit Menecrates & ad Archidamum, regem Lacedaemoniorum, & ad alios ad quos literas mittebat, Iouis sibi nomen arrogans. Ad cenam aliquando Philippus invitatus cum cum suo deorum agmine, in mediis lectis omnes ut accumberent, curavit, altissimis; magnificentissimè, ac decentissimè pro ritu sacrorum ornatis, deinde ara superposita mensam admovit, cum omnium terræ fructuum primitiis: quo tempore conuiuii cæteris afferebantur edulia, pueris Menecrati, ac eius diis, libantibus, & ad suffutis odoris incenditibus, tandemq; ut narrat Hegesander, nouus ille Iuppiter cum subiectis ac morigeris diis irrisus aufugit è conuiuiis. Meminit huius Menecratis & Alexis in Minoë. Themison verò Cyprius, Antiochi regis delicta, ut scribit Pythermus Epheus octauo libro historiarum, non solum in publicis hominum conuentibus ac celebritatibus voce præconis renuntiabatur, Themison Macedo, Antiochi regis Hercules, verum indigenæ sacra illi omnes faciebant, acclamantes, Themisoni Herculi: & quoties ex illustribus viris quispiam sacrificabat, aderat ille, seorsim in lecto cubans, leonis pelle vestitus, arcum Scythicū ferens, clauamq; tenens. Menecrates ergo talis qualem nos ostendimus, nunquam adeo tumidus ac inflatus fuit, quantum supra dictus coquus:

s Enasim sames ca Aristophane, pro verb. Coquinaria verba, blanda, dicitur, placida, mollis, interpretatur.

Ambrosiam ego reperi: iam mortui Si olfecerint, ut reuiuiscant ego efficiam. Est autem fastuosa & insolens vniuersa coquorum stirps, ac natio, qualem repræsentat Hegesander in Delphis, inducto coquo hæc loquente:

s Iunius adagio, Apud Sirenas herere. Eadem fere lib. 14. ex Anaphane in Philothetæo.

A. Multis, ô vir optime, de arte culinaria multa Dicta sunt: aut fac ut videaris mihi noui quidpiam Præter cæteros commemorare, aut ne me obtundito. B. Vnum quoddam tantummodo coquinariae Inuentum ne me didicisse puta: eius finem consecutus sum: Non enim perfunctorie biennio edoctus sum, Ventrali pracinctus, sed toto vite cursu Particulatim exquirens artem, examinanti Holerum species: membrades cuiusmodi sint. Omnifaria lenticule genera: in summa, hoc scias volo, Cum in silicernio ego ministro, Vbi primum ab exequijs rediere, Adhuc funebri veste atrati, olla mox operculo Sublato, perficio ut rideant, qui stobant prius: Taliq; interiora corporis Percurrit titillatio, ac si fiant nuptiæ, Lenticulam statim & bembradas cum apposui. Sed leuia hac obiter aguntur: verum si dentur mihi Quæ opus sunt, semelq; coquinam apta uero, Quod olim apud Sirenas accidebat, ô Syre, Id ipsum tu quoque rursus nunc videbis contingere. Præ odoris suauitate nemo quidem poterit Planè hac angiporti præterire via. Si quis verò ad has propius accedet fores, Aperto statim ore stupefactus consistet, velut affixus clauis, Accurrens nares sensim prehensas Vellat. B. Magnus es artifex. A. Nescis cum quo verba Facias: permultos noui ex accumbentibus Mea qui causa bona sua dilapidarunt.

s Καὶ ἄλλοι ἄλλοι Exempl. nostr. corruptum.

s Delisimentis, bladiis. Quæ Sirenes Homero sunt, esse uandæ vocat Pindarus, homines ad se voluptatis suauitate pellentes. Ludiones, histriones.

Nunc vos, per deos quæso, à Cleodibus Pindari quid hic distare videtur, quæ eodem modo quo Sirenes alimentorum oblitos auditores ob voluptatem, ad tabernam redigebant? Nicomachus in Lucina, coquam etiam inducit vel Dionysiacos artifices insolenti vaniloquentia superantem, qui cum à quo fuerat conductus, sic alloquitur:

A. Mores

A. Mores valde urbanos præfers, Ac placidos: verum oscitanter ac negligenter fecisti. B. Quidnam? A. Hac in arte quinam sumus, tu non perpendisti: Nec illos prius interrogasti, exactè qui me nouerant, Et ita me conduxisti. B. Per Iouem id faciendum Non putavi. A. Fortassis quantum differat A ministro coquus, nescis. B. Sciam si dixeris, A. Emptum & acceptum obsonium reddere Antea concinnè preparatum ministri cuiusuis est. B. Papa, Hercules. A. Perfecti coqui alia nota & affectio est. Artes multas proferam celebres admodum, Quas rectè si quis ediscere negligat, non licet Hanc adire confestim. Antea namque conuenit Picturam attingere. Hanc scilicet ante culinariam Oportet didicisse, artesq; multas alias, Astrologiam, Medicinam, Geometriam. Me priusquam accereres, notum hoc esse tibi satius fuit. Piscium enim facultates, & parandi artem Inde cognosces, si considerabis tempora Quibus cibus tempestiuus quisque est, aut intempestiuus. Voluptatis enim permagna hinc est differentia: Interdumq; boax est thymno longè suauior. B. Sit ita sanè, verum quis usus tibi Geometria? A. Coquinam globum esse nos fingimus: Is porro diuiditur: una inde sumpta portio Solerter distribuitur pro artis varijs officijs. Ex Geometria translata hæc sunt in culinariam. B. Sic arbitror, reliqua missa facito. At medicina tibi quenam utilitas? A. Ciborum Quidam instant, quidam agrè coquuntur, Quidam noxam potius quàm alimentum præbent: Aliena mensa quicumque canat, manu promptus est. Ac intemperans. Talibus cibus remedia B medicina reperta sunt, & accommodata culinaria. Si verò quàm intelligentè & moderatè Sigillatim à me disponantur omnia, explicandum sit. Numeris coquorum enumeranda sunt omnes species, Quod præterea dicam tibi aliud nihil est. B. Ausculta me paululum, ac vicissim loquere. A. Neque tibi molestus esto, neque mihi: Sed hoc toto die in aurem utramque dormito. Coquus verò apud Philonem iuniorem, magistri autoritatem sibi vendicans, huiusmodi quædam ait: Sic esse vos sinite: ignem tantummodo Ad ea quæ assantur facite, nec eum lentum, Blandior enim elixat, non assat: Nec violentum: exurit hic contra quidquid tangit Extrinsecus, nec in carnem subit: Coquus est, non qui cochlear habens Cultrumve, ad aliquem venerit, Nec qui lancibus pisces inicit, Sed hac in re quadam est prudentia. Apud Diphilum in Pictore, his verbis docet quibus operam suam locare debeat, coquus alius: Mea non equidem tibi sumam, nisi prius videro Quo in opere mihi sit impendendus dies

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

☉☉☉

s Ad hoc, condicio, eruditio.

s Ad verbum, ille diem animo tranquillo ac sicuro struducio.

s Vasa & instrumenta coquinaria.

Mensis

Mensis bonis omnibus affluenter instructis.
 Nusquam enim prius vado, quam explorauerim
 Equis sacrificet, aut cuius rei gratia
 Pareat canam, aut quos aduocarit homines.
 Est autem mihi omnium generum descriptio,
 Quibus me locare, & à quibus cauere debeam.
 Verbi causa, ita si placet, in mercatorum genere,
 Nauticator rem diuinam faciat, amisso nuper
 Malo, aut nauis obruto gubernaculo,
 Aut eiectis mercium fascibus, quia non posset exantlari sentina,
 Hunc dimitto, quia nihil hilariter
 Faciat, sed tantum dicit causa, pro hominum moribus recepta consuetudine.
 Præterea inter libandum rationem init
 Cum ijs qui simul nauigarunt, quantum pro sua portione sit numeraturus:
 Illic apposita quisque viscera sua comest.
 Alius contra adnauigauit Byzantio
 Friduo, malorum immunis, copia rerum abundans, perlatus,
 Quod ad libra unius sortem decima usura fuerint, ac duodecima.
 Exactis nauis, senoris sui quæstum iactitans
 Administris quilenonibus eleganter vestitis sacrum
 Veneri facturus sit, nauis egressum confestim oculis aspicio nitentibus:
 Dextram porrigo: seruatorem inculco Ionem,
 Ministerio grauiter inhæreo, ac totus incumbo.
 Ingenium sic meum est. Rursum, adolescens quispiam amat
 Helluaturq, ac patrimonium dissipat, ad eum pergo,
 Familiare per Ionem sociosq, ad canam collata pecunia cogentem,
 Refegmina que supersunt in fictile non conyicientem,
 Fimbrias non exprimentem, non clamorsum.
 Obsonij nonnihil si parari vult in foro qui quæstui vacat,
 Vociferari permitto, Ad illum enim si me conferam,
 Perpetienda verbera sunt, totaq, nocte continuandus ministerij labor:
 Mercedem verò si petas, matulam mihi
 Redde prius, inquit, acetum lenticula defuit,
 Si posces iterum, flebis inquit, diu,
 Coquorum primus, alia innumera
 Huiusmodi recensere possum. B. Quo te duco nunc
 Lupanar est: Adonia magnifice
 Scoræ quoddam celebrat cum alijs sparsim meretricibus.
 Tu verò ubi te ipsum atq, sinum composueris,
 Ed procurre.
 Apud Archedicum in Thesauro alius quidam cauillator &
 arguator pusillus coquus, hæc loquitur:
 Primum quidem iacent adhuc
 Crudi pisces, & inuitati iam adsunt: da
 Sub manu promptè obsonium, cum hinc abibis, paratum auferes,
 Igni ollas ego lanceq, imposui, carbonem
 Oleo irrorauim: ubiq, flammam accendi:
 Dum hæc agitur, & olus, & paropsidum
 Acrimonia valide me delectant,
 Elixum piscem quod redditurus sim
 Eo gustu, ac sapore ita pungente muria,
 Ut cuius liberaliter nato iminctus incundus ea futura sit.
 Insumpta quidem olei hemina
 Ad triclinia fortassis quinquaginta suffecerit mihi.
 Philostephanus in De-
 lio celebrium coquorum nomina sic recitat:

d Aristoteli, nauigatio mercaturæ pari est.
 e Quod in nauigatio periculo sit cogente tempestate.

f De sua pecunia cenat, quam inuisit, & cum magno animi dolore conuulit. Hoc proverbijs fieri habet.
 g Ad verbum, & ruffianis: ipsi dicitur.

h Manillam, & mapharum, ut si quid inest olei exillit. Hæc omnia faciunt anari, paratq, senes.
 i Nihil respondeo conducere me rolentis, & clamantibus roganti.
 k Coquus esse sitracas ostendit Euclio Plautinus: Quid sit merogast? qui mihi omnes angulos sitrum implens in edibus misero.
 l Grauidis & acerbitas quam quibus unquam alius coquus sapulabile, & quæc dicitur.

m Ut citius exardescat.
 n Acer nidor, & halitus.

Omnis

Omnes artis scientia antecellere, te non sum ignarus,
 Ingenijq, acumine, d Dadale. post Thimbronem
 Atheniensem, quem artis finem & culmen nuncupant.
 Huc ego te adduxi: nunc autem venio
 Daturus quam poposcisti mercedem.
 Sotades, non Ionicarum cantionum
 poeta Maronites, sed mediæ comœdiæ scriptor, coquum etiam inducit hæc lo-
 quentem in fabula quam Inklusas vocat:
 Quas accepi squillas primum, has omnes
 In sariagine fixi: Squalus magnus captus est,
 Mediam assani partem: aduectos in pera reliquos pisces
 Elixabo, addito condimento quod è moris tritis fit.
 Glauci fero capita duo prægrandia
 In magna patina, adiectis, quod scitamentum frugale est,
 Oleo, aqua, sale, cumino, olerum folijs.
 Post hæc perpulchrum mercatus sum lupum:
 Pinguem illum elixabo cum oleribus in muria.
 Sepositis ac traditis, ut par est, in veru que assari debent.
 Mullos pulchros, pulchros turdos emi,
 Eos, quales sunt aduecti, prunis iniecti,
 Origanog, conditi, addito pingui muria.
 Loligines accepi deinde, ac sepias:
 Elegans visa est succo loligo maculat a suo.
 Bella quoque fuere simpliciter asse pinna sepia.
 Inritum his accommodaui luculentum, ac floridum
 Ex omnigenis rebus. Epsei secuti sunt loligines:
 Oxyliparon his scitamentum præbui:
 Emptum postea congrum valde crassum
 In floridiore suffocauim muria.
 Allati sunt & pusilli quidam gobiones, ac saxatiles
 Pisciculi quidam: eos posteaquam auulsis capitibus
 Vndique farina candida inquinavi,
 In eam dimisi viam in quam & Squillas.
 Amiam post viduam d: dere, valde pulchram bestiam,
 Eam oleo paucò rigatam ficus obuolui folijs,
 Omniaq, illa origano circumfasciavi,
 Ac sub multo cinere velut iitionem abdididi.
 Aphyam rursum Phaleritam tradidere mihi:
 Eam lauit affusus aqua cyathus vnus.
 Concisominuim multo post holere
 Trullam, etiam duas heminas si caperet, oleariam inuergo.
 Cætera, hoc ipsum ars quidem est, aliud nihil:
 Nec partitionibus illa nec commentarijs addiscitur.
 Sed de coquis fati: de
 Congro iam agamus. Archedictratus in Gastronomia, eius quoque vnde singulæ
 partes emi debeant sic declarat.
 E Sicyone, d amice, Congri quidem caput habeas,
 Pinguis, validi, magni, intestinaq, omnia,
 Deinde circumsparsum virens holus in muria elixa diu:
 Idem præclarus orbis
 descriptor tractans de Italiæ locis, inquit,
 Capitur illic eximius Conger, qui tantum
 Obsonijs antecit cæteris omnibus, quantum
 Pinguissimus Thymus vilissimis Coracinis.
 Alexis in Septem ad Thebas:
 Congri simul artus conaceruatos adipe
 Refertos. Archedicus in Thesauro, quendam inducit de iis quæ obsona-
 tus fuerat, loquentem coquum.

o Videntur hic deesse quadam. Nul-
 lus enim coquorum
 illustrium hic est ca-
 talogus.

p Vel pallido, qui
 in magna loligine
 purpurascit, vel a-
 tramento.
 q Tæritipugna. A-
 ristoteli in 10. 2. 2.
 r Ex oleo, & ace-
 to compositum.
 s Puriore.

t Eodem modo pa-
 rari & ceci, quo-
 locustas.
 u Solam, incomi-
 tatam.

x E Phalereo por-
 tu.

y Condiendi pe-
 rita, & coquendi.

z Ut cum eorum
 pingui coquatur pi-
 sci.

a Fabule nomen.

t 2 A. Drachmis

b Propiora capiti,

c Qui spondyli vocantur,

d Miliq; nihil impertuntur.

e Sic Plinius ex Columella Galeum veterunt.

f Canicula m. scutellum. Rondel.

g Tanquam calidum. Quidam vocant ex visceribus quasi hinc hunc locum sic emendat Rond.

h Corruptu hunc locum sic emendat Rond.

i Hec apud Aristot. nasq; leguntur.

k Ob aculeos in dorso rigentes.

l Immo iuxta r. tramque dorso sunt ex Acambis aculei, sed minus excipit ac manifesti.

m Et aculeos.

n De marino Acipenseris sive sturio ne hac intelligi debent, qui in dulcibus aquis non sicut monatus, et opimatus.

o Unde petita sit hac vel historia, vel fabula, doctiores inquirent. De Tlepolemo, Hercule, et Astioches filio, a sarpedone interfecto, multa poeta scripsere. Quidam legunt Triptolemo.

p Vir bonus Tlepolemi praedicti munus habuit. quid.

q Ex oleo et acceto confecta.

r Nam maiore parte ruffi, alicubi nigrescunt. Rond.

s Sic aliquando post legitur libro octavo.

t Minime fluctibus agitatae, quiescit, hinc etiam dicitur.

u Vel testudines: vel misuli concha. et insula in qua Theseus mortuus est.

v Tho xolo. Quidam exponunt viride condimentu paratum e triu oleribus virentibus. Et versus rursus citantur lib. 14.

A. Drachmis tribus Glauciscum, Congri vero caput, ac priora b frusta Drachmis rursus quinque. B. b miseram vitam! A. Drachma Trachelos c. Verum per solem Alium mihi Trachelum sicunde liceat accipere Aut emere si possim, hunc quem habeo, Et istac, priusquam huc afferam, strangulem me potius. Laboriosius quam ego nemo ministravit unquam. Cum multa, et magno valde pretio emi, Tum pereo: illa conuive dehorant d: sic autem mecum reputo, Isti me contemunt: caro humi Cum talis sim: va misero mihi.

Squalus e. Hicseus libro De alimentorum materia scribit ex Squalis teneriores esse quos Asterias, id est, stellatos vocant. Aristoteles plura genera Squalorum esse tradit, Acanthiam, Latnem, Varium f, Scymnum g, Alopeciam, Zygaenam h, quam aiunt ad caudam vnicam pinnam habere, in dorso nullam. Aristoteles libro quinto De animalibus Centrinam scribit Squali i genus esse, eandemq; vocari etiam Notidanum. Epænetus in Opfartytico Epinotidem k vocat, deterioremq; aliis Squalorum generibus esse prodit, ac foetidam: dignosci vero ab illis, quod aculeum iuxta priorem l pinnam habeat, quo carent congenere: nihil esse pinguedinis aut adipis hisce piscibus, quia cartilaginei sint; peculiarem Acanthia figuram esse cordis, angulis quinque distinctam. Parit vt plurimum Squalus tres fetus, editosq; in os recipit, ac rursus emittit, Varius praefertim, ac Vulpes, reliqui non item ob cutis asperitatem m. Arcestratus, qui vitam Sardanapali vixit, de Galeo Rhodio cum verba facit, cum esse putat quem Acipenserem vocant Romani, & cum tibiis ac coronis circumferunt in coenis, coronatis etiam illis qui portant. Verum Acipenser n minor est, rostro longiore, & corporis figura magis triangulari quam Galeus, Praeterea minimus Galeus atque vilissimus non minoris venditur quam mille drachmis Atticis. Appion Grammaticus libro De Apicij luxu, quem Ellopeim nominant, Acipenserem esse illum ait. Arcestratus quidem paterna fere benevolentia familiaribus suis consilium dans, inquit: Apud Rhodum Galeum vulpem, etiam mortis

Periculo, vendere si nolim, praeripe, Quem pinguem Canem appellant Syracusij, deinde Quod satis destinatum fuerit, postea iam feras. Horum versuum memor Lynceus Samius in epistola sua ad Diagoram, poetam inquit adhortatum iure fuisse, si quis pretium soluere nequeat, vt quod cupit vi ac iniuria sibi paret: quandoquidem Theseus vir bonus, Tlepolemo, vt opinor, piscem o hunc minimè praebenti p eripuit. Timocles in Digito ait: Squali, Raie, et quotquot huius generis In intrita oxyliparo q preparantur, Glaucus. Epicharmus in Nuptiis Hebes: Scorpj vary j, Lacerti, Glauci, pingues, Numenius in Halieutico: Hyccam, vel e Callichthyn, vel Chromin, vel Orphon, Arcestratus: Vel Glaucum permeantem algas molles e, At in Olyntho Glauci mihi caput obsona, Et in Megaris venerandis: capitur e in limosa maris elunie, Antiphanes

in Probat: Anguilla quidem Baeotia: mures v Pontici: Thynni Megarici: Manides Carystia: Phagri Ereici: e Scyro x locustae. Idem in Philotide: Paruum itaque Glaucum, vt alias, Aio elixandum in muria: pusillum vero hunc lupum Integrum assandum: ac Squalum cum intrito: Postulat haec Anguilla parua Ialem, organum, Aquam: Conger eadem: Raia virens y olus:

Adest

Adest Thynni frustum, affabis: haedi carnem Assa e vtrinq; contra Eubulus in Campylione. Licet sarcindus est, ac intestinum z. Lantem vnam, Glauci marini ferentem Anaxandrides in Nerco: Generosam faciem, elixumq; lupum in muria. Qui primus inuenit Glauci ora execta Grandia, magni pretij, thynnij, satis nunquam laudati corpus, Ac edulia cetera qua vdim mare suppeditat, Nereus locum hunc totum incolit. Amphis in Septem ad Thebas: Integri Glauci, eorumdem secamenta Idem in Philetæro: Capitis carnosae partes. Puram habere anguillam parua quandam Antiphanes in Cyclope lur-

conem Arcestratum exsuperans, inquit: Esto nobis mugil Hymettius: torpedo Sub testu coctæ: perca discissa: sarctæ loligo: Synodon assus: glauci pars superior: Congri caput: rana venter: thynni ilia: raia tergum: Cestra lumbi: passer: merula: maris: squilla: Nausicrates in Nauiculatoribus: Mullus: phycis: horum abesto nullus. A. Teneri quidem ac pulchri duo, nautis sapius In vlnis aquoris iam conspecti, Quos mortalibus aiunt ea qua b imminent predicere.

B. Glaucos ais? A. Rem nosti. Glaucum maris deum Theolytus Methymnaeus in Bacchicis carminibus scribit Ariadnes amore captum fuisse, cum in insula Dia Bacchus eam rapuit, eumq; per vim a Baccho aliquamdiu vitis sarmentis ligatum, solutum, liberatumq; tandem fuisse, ita de se loquentem:

Anthedon ad maris litus sita est, Ex aduerso Eubæe, fera contra Euripi fluxus, Promathidas Heracleotes in Hemiambis ex Polybo Mercurij filio, & Eubæa gnata Larymni, Glaucum tradit genitum fuisse: Mnæas vero libro tertio Europæorum, Anthedonen & Alcyonien parentes eius fuisse affirmat: natandi, vrinandiq; apprime peritum, ideo Pontion, id est, Marinum, vocatum fuisse: raptaq; Syme, Ialemi ac Dotidis filia in Asiam traiecit, ac prope Cariam, desertam quandam insulam habitasse, quam Symen ab vxoris nomine appellauit. Euanthes, heroicorum versuum poeta, in suo de Glaucio hymno, Neptuni filium d Naidisq; nymphæ, illum fuisse tradit, & cum Ariadne a Theseo derelicta, quam deperibat, in insula Dia concubuisset. Aristoteles in Republica Deliorum scribit, ipsum cum Nereidibus incolam eius insula, diis vaticinatum e fuisse. Possis Magnus libro tertio Amazonidis, nauis Argi Glaucum architectum gubernatoremq; fuisse tradit, & in Iafonis cum Tyrrhenis nauali pugna e solum eum nullo vulnere fauciatum fuisse, sed, vt Ioui placuerat, in fundo maris apparuisse, deumq; maris ita factum, a Iafone solo visum. Nicanor Cyrenæus in Transnominatis e ait Melicerem nomine mutato Glaucum appellatum fuisse. De eo narrat Alexander Aetolus in libro quem Piscatorem inscripsit, in mare demersum fuisse,

cum herbam gustasset, Quam ardente Sole In fortunatorum insultis pura vere gignit terra: Eam suis equis gratam in canam Sol exhibet, Sylvarum incolam, eursum vt absoluant Indefessi: ac ne medio cursu interueniat quadam molestia.

Æschrion Sanius in quodam ex iambis suis tradit marinum Glaucum Idenem amasse, Scylli Scionei filia, priuatim vero de herba h loquitur, cuius esu immortalis est factus, hoc modo: Deorumq;

Tu gramen

z visio. Est e m m gila species Nestis.

a Sphyræna.

b Profferam nauigationem: vel, vt Hesychius exponit, tempestatem: unde prouerbum, iEu yadous, vsurpari solitum ab is qui tempestato in mari periclitantur: quous id quidam exponant de Glaucio deo, non de pisce. c xaxods, quasi remigem dicat.

d Alius est Glaucus apud Erasmodag. Glauci ars. e Quod paulo post e Nicandro subiicitur, artem vaticinandi Apolline Glaucus docuit.

f De illo constituta nihil vsquam reperio. Credibile est Iasonem, cum suis ac sociis in Adriaticum mare Argo transportasset, illic cum Tyrrhenis sive Italiis dimicasse.

g Erasmo adag. Glaucus comea herba habitas in mari e adagio, Glaucus potio melle remissit.

c 3

Quidam Poly-
podium herbā fuf-
fo scribunt, quam
ob radicis figuram
Draconē vocant.

k Veneream, fupra
Amathitin, quae af-
fertur ē mari ru-
bru. Propert. Venit
ex rubro concha
Erycina falu.

l Apud Arifto-
tem, cap. 24. 6. 6. ni.
7. Jōdāna, Gal. 2.
veritē fullonē, gre-
galem pifcem, li-
toribus tranquillo
gaudentem. Vide
Rond. cap. de Tim-
ca.

m Vide lib. 14.

n Mopfus alter,
huus ex Argonau-
tis: alter Apollini
ex Mantus filius,
Colophoniū condi-
tor, vepentis rates.

o Cap. 2. lib. 3. Hiff.

Tu gramen ¹ inuenisti Saturnus quod fenerat. Nicander tertio Colopho-
niacorum ab Europa Nereide Glaucum amatum fuisse prodidit. Idem in Aetoli-
corum primo tradit Apollinem à Glaucō didicisse vaticinādi ſcientiam: Glaucumq;
in montolo tractu venantem, (montem verò excelſum illum eſſe in Aetolia,) lepo-
rem fuiſſe perſecutum, ac eum, quòd acius ſectando inſtituſſet, defectum animo &
captum prope fontem quendam tuſiſſe, ac iam refrigeratum exanimatumq; abſter-
ſiſſe herba vicina, cuius vi & contactu recreato ac rediuiſio lepore, cognita eius her-
bae poteſtate Glaucum illam guſtaſſe, afflatumq; numine, hyme proxima, vt à Ioue
ſtatutum erat, in mare ſe proieciſſe. Hedylorus Samius, Athenienſisve, ſcribit Glau-
cum amore Melicerti ardentem in mare ſe præcipitaſſe. Hedyle verò huius poëtae
mater, ac filia Moſchines Athenienſis, quæ iamboſ condidit, in opere, cuius titu-
lus eſt Scylla, ſcribit Glaucum amore Scyllæ accenſum ad eius antrum veniſſe:

Afferentem pro munere concham ex Erythraeis ^k ſcopulis,
Vel Alcyonium pullos adhuc implumes

Inexorabili nymphæ oblectamenta: cuiusq; lacrymas

Propinquam Sirenem virginem miſeratam fuiſſe:

Cum prope littus illud nauigaret, & vicina

Aetnae loca. ^l rvaφevs ¹, id eſt, Fullo.

Dorion libro de piſcibus ſcripſit,
humore in quo elixatus eſt Fullo, maculam omnem purgari. Epænetus eius memi-
nit in Opſartytico. Anguilla. Anguillae marinae mentionem fecit Epichar-
mus in Muſis. Dorion libro De piſcibus, anguillarum iniecta mentione, Copaidas è
Copaide lacu in primis commendat, in prodigioſam magnitudinem augeſcentes.
Agatharchides igitur lib. 6. Europicorum tradit, Bæotos ^m Anguillas Copaidas, inu-
ſitatae magnitudinis hoſtiarum modo coronare, aſperſaq; mola cum precibus diis
immolare, ac cum peregrinus quiſpiam inopinato ſacri genere obſtupescens cur id
fieret, ſciſcitaretur, Bæotios aliud nihil poruiſſe reſpondere, quàm ſeruanda eſſe ma-
iorum inſtituta, nec decere rationem aliis ſe conſuetudinis patriæ reddere. Mirum
autem eſſe non debet ſi victimarum inſtar anguillas Bæoti ſacrificent, cum Antigon-
us Caryſius libro De diſtione ſcribat, piſcatores quo tempore thynnos piſcantur,
poſt ſcelicem rerium iactum ſacrum Neptuno peragere, immolareq; deo thynnus
captum, ac vocari ſacrificium illud Thynnæam. Phaeſelitæ quidem ſaſſamenta diis
offerunt. Itaque Heropythus libro de Colophoniorum finibus, vbi narrat quo pa-
cto Phaeſelis condita fuerit, tradit Laciū, qui eò colonia dedit, Cylabrae paſto-
ri ad pabula tum illic oues agentis, ſoli in quo vrbe ædificauit, pretium dediſſe ſaſ-
ſamenta, quæ ille popoſcerat. Nam cum pro fundo Laciū propoſuiſſet vel ſalem,
vel polentam, vel ſaſſamenta, prætulit ſaſſamenta Cylabras, ideoq; Phaeſelitæ ſaſſa-
mentis quotannis Cylabrae etiamnum faciunt. Philoſtephanus libro primo de ciui-
tatibus Aſiæ ſcribit, Laciū Argium, vnum ex iis qui cum Mopſo ⁿ redierant, &
quem Lindium fuiſſe quidam aiunt, fratrem Antiphemi Gelæ conditoris, à Mopſo
cum viris quibuſdam miſſum, oraculo & iuſſu Mantus, Mopſi matris, quia nauium
ipſius puppes ad Chelidoniaſ inſulas diffractæ colluſi fuiſſent, cum focis retardatum
ſerius noctu appuliſſe, emiſſeq; terram vbi extructum oppidum eſt, vt Manto prædi-
xerat, à Cylabra quodam, dato ſaſſamento, quod ex omni com meatu nautico is ha-
bere maluit, indeq; morem inualuiſſe, vt Phaeſelitæ Cylabram tanquam heroem ve-
nerantes, annuatim oblaro ſaſſamento ſacris operentur. De anguillis Hiceſius li-
bris De alimentorum materia ſcribit, fucci bonitate anguillas omnes alios piſces an-
tecellere, eſſeq; ventriculo gratiores plurimis aliis piſcibus: multum ſatiare, ac cor-
poris efficere plenitudinem, abundè nurrire. Idem Anguillas Macedonicas inter
ſaſſamenta repoſuit. Ariſtoteles ^o ſcribit Anguillas gaudere aquis puriſſimis, ac ideo
qui alunt in viuariis limpidas ipſas affundere: turbidis enim ſuffocari. Quamobrem
aquam turbant qui eas piſcantur. Tenues enim illis branchiæ ſunt, quarum meatus
ſtatim obturatur cæno: quamobrem tempeſtatibus aquis conturbatis ſtrangulan-
tur. Coeunt ſeſe complexæ, ſtrigmentitium deinde lentorem emittentes, quo in
limo tepescente animal procreatur. Affirmant qui ipſas alunt noctu paſci, interdium
verò

verò in cæno pigras & immotas iacere, veluti quieſcentes ^p, ſicut & terræ lumbrici-
cos, vt aiunt: quamobrem Homerus ab aliorum piſcium natura eas ſeparans dixit,
In aqua voriticibus anguille ac piſces latitantes vexantur. E conuiuis autem
Epicureus quidam Eicadistes ^q appoſita nobis anguilla, A deſt, inquit, cænarum He-
lena, at ego Paris futurus ſum, & cum nullus adhuc manus intendiſſet, eam inuaſit,
arreptumq; latus nudauit ad ſpinam vſque. Idem aduecta placenta quæ nondum
feruere deſierat, & abſtinentibus ab ea cunctis, exclamauit,

Adverſus hanc gradior:

In ignem manus iniecit:

hiſq; dictis præcipitanter aggreſſus, deglutiendo
peruſtus elatus ^o eſt: tum verò Cynulcus ait, Gulæ prælio victus Larus auferitur. De
Anguilla ſic Eraſiſtratus narrat:

Anguillam quidem omnem laudo: longè tamen præſtantiſſima

Ad Rhegium capta, trans maris fretum:

Ibi tu in medio ſi locaueris omnium ciborum ei genti familiarium,

Edulium huiusmodi, quod ad guſtum ſpectat, vniuerſis præualeat,

Excellentiæ tamen gloriæ valde magnam adeptæ ſunt

Copææ, Strymoniaq; utpote grandiores,

Ac mirum in modum craſſæ. omnium ſanè, vt arbitror,

Quibus veſcimur, anguilla tanquam regina, voluptatiſ

Obiinet principatum, ſolaq; piſcium

Natura eſt Apyrenos ^r.

Vexantur ^s *εγγελευς*, ac piſces,

Multas recepiſſit cacas ^t *εγγελευς*:

numerum vnitate ſua loquendi conſuetudine per v, proferunt, multitudinis verò
non item ad ſingularis portionem. Itaque Ariſtophanes in Acharnenſibus inquit,

Aſpiciſſe, ò pueri, optinam ^u *εγγελευς*,

Bæotiam ^v *εγγελευς*.

Læuis vt ^w *εγγελευς*.

Thynnus, Orphus, Glaucus, Camis, ^x *εγγελευς*.

quàm Homerus Attici pronuntiant. Ariſtophanes in Equitibus:

Id pol accidit tibi quod venantibus ^y *εγγελευς*.

Imagines ^z *εγγελευς* meas imitantis.

Nec raiſ deleſtor, nec ^{aa} *εγγελευς*.

Natus eſt in ſluuijs ^{bb} *εγγελευς* conſobrinus.

Tanquam ^{cc} *εγγελευς* in ſuo ſtrigmento ¹.

Ardea cum offendiſſet Triorchim anguillam

Maandriam comedentem, illi eripuit.

Ariſtoteles libris De animalibus ^{γγ} *εγγελευς* cum ¹, dixit. Cum verò in hiſ carminibus Ariſtophanes inquit,

Accidit id tibi quod ^{dd} *εγγελευς* venantibus,

Stagno tranquillo nihil illi accipiunt:

Si autem ſurſum deorſumq; cænum permiſceant,

Præda tum obuenit, ſic tu quaſtum facis cum ciuitatem perturbaueris.

apertè
declarat ^{ee} *εγγελευς*, id eſt, à cæno, ^{γγ} *εγγελευς* ¹ nominari, quapropter in vs, ea vox ter-
minatur. Poëta quidem, cum indicare vellet ad profundum vſque vadum amnis in-
cendium ſubire, ſic dixit ^{ff},

Vexantur ^{gg} *εγγελευς*, & piſces.

Amplius namque inſignius, & peculiare
magis eſt quòd anguillas dixit, vt exuſtarum ^{hh} aquarum altitudinem demonſtraret.

Ariſtophanes in Lycone Aegyptios comico ſale notans inquit:

Cætera prudentes eſſe ac intelligentes aiunt

Aegyptios, quòd ⁱⁱ *εγγελευς* parem anguillam exiſtiment,

Multo namq; magis dijs eſt honoranda:

Precibus enim ſolis ac votis propitiatus deos,

At anguillas drachmis cum minimum duodecim

Vel pluribus impenſis odorari vix licet,

^p Quieſcentes. Vt
plurimū annos octo
vixunt. Rurſus ali-
bi eas naſci tradit
Ariſtoteles, nec ex
ouis, nec è genitall
ſemine, nec è coitu,
ſed è putredine li-
mi, ac cæni, quem
admodū terra lum-
bricos. Quamobrè
ex. Natalis ira le-
git, ſive ex Ariſta-
tele tranſcripſerit,
ſive in exemplari ſuo
repererit.

^q Epicureorum id
cognomen eſt. Sic
autem vocantur,
quòd vigintiſi ſex
diebus Epicuri na-
talem q; colant. Ca-
lius cap. 33. lib. 11.

^o Quòd animus
deſciſſet, peruiſi
ſaucibus ^{rr} gula
ſeruatis eius cibi
calore.

^r Apyrenos fun-
tus proprie dicitur,
cui nullus eſt
nucleus: Apyrenos
anguillam ^{ss} *εγγελευς*
Archeſtra-
tas vocat, omni ex
parte teneram, ac
ſuccoſi ſuctus in-
ſar, dum mandu-
catur, in ore liqueſcen-
tem.
^s Cum v in plu-
rali numero.

^t Junius adagio,
Anguilla in ſtri-
gamento. Eraſm. a-
dagis, Anguillam
captas: Cauda te-
nes anguilla: ^{tt} Fo-
lio ſiculo tenes an-
guillam. ^{uu} *εγγελευς*
Iun. ^{vv} *εγγελευς* interpre-
tatur ſacè olei vni-
dam, ego verò ſtri-
gmentitium mucçū
ac lentum, cuius ſu-
pra mentio facta
eſt.

^x *εγγελευς* enim,
quaſi ^{xx} *εγγελευς* dicitur,
dicitur ^{yy} *εγγελευς*,
è ^{zz} *εγγελευς* ¹ *εγγελευς* ¹
quòd in
cæno retineatur, ac
capiatur.

^y *εγγελευς*,
Scamandri, què
igne Vulcanus in-
iecto peruſſerat, ne
Achilles exundanti-
bus illius aquis
hauſtus periret.

Aedē sancta prorsus est haec bestia. Anaxandrides in Ciuitatibus ad Aegyptios oratione conuersa eos sic alloquitur:

Vobiscum ego militare nequeo:

Nec concordēs mores nostri sunt,

Nec leges, sed ab inuicem disident plurimum,

Tu bovem adoras, illum ego dijs sacrifico:

Maximum esse numerū anguillarū putas,

Obsonium verō nos multo lautissimum:

A suilla tu abstines, ego verō precipue

Illam appeto: canem veneraris, ego verberis

Sicubi offendam vorantem obsonium.

Sacerdotes hic omnibus esse partibus integros

Leges sciuerunt: apud vos, ut constat, omnes sunt delibati.

Tu selem si malē habentem videris,

Ploras: ego autem occisum maxima cum voluptate excorio.

Araneo muri apud vos maxima dignitas est, apud me nulla. Timocles in Aegyptiis:

Ibys quo modo, Canisve me seruaueris?

Nam in deos omnium consensu recepto

Impie si quis se gerat, non statim

Pœnas luit: ecquis verō

Ara felis obtuleris? Quod autem obuolutæ betis anguilla in cibo fuerit, multis in locis veteres comici testantur. Eubulus in Echo:

A. Inrupta nympba oblecto beta corpore

Alba carne anguilla en adest. B. O splendidum tibi,

O splendidum mihi iubar manifestum.

Thynnorum post asporum abdomina

Ad nauigantē diuisima, & in palude nata.

Aderant anguilla Bœotia, diua betis amicta.

Virginis Bœotia Copaidis: etenim nominare deam

Illam vrecurodor. Strymonias anguillas in pretio fuisse ostendit Antiphanes in Thamyra:

Est eiusdem tecum nominis mortalium fama celebratus

Thraciam irrigans fluuius, Strymonem vocant,

Anguillas is maximas procreat. Nobiles quoque fuerunt ad Eucleum fluuium, cuius meminit Antimachus in opere quod Tabellas seu Pugillares inscripsit:

Ad vorticosi Euclei fontes profectus. Demetrius Sceptius libro decimo sexto

Apparatus Troiani has anguillas tradit excellere. Ellops. De hoc supra

quædam nos differuimus. Cæterum & de ipso Arcestratus scribit,

Ad inclytas Syracusas Ellope tu potissimum vescere,

Est enim præstantissimus, si quidem illic

Primum natus est: at circa insulas

Aliamve regionem captus, aut circa Cretam,

Terpis, durus, fluctibus percussus emaciatusq; adueniet. Erythrinus. Aristoteles in opere De animalibus. Speusippus ac Dorion libro De piscibus, similes

esse tradunt Hepatum, Pagrum, Erythrinum. Cyrenæi Dycam Erythrinum vocant, ut Clitarchus asserit in Glossis. Encrasicholi. Aristoteles horum meminit in opere De animalibus, ut minorum pisciculorum. Dorion libro De piscibus inter eos pisciculos quos Epsetos vocant Encrasicholos, Iopas, Atherinas, Gobios,

Mullos, pusillos omnes, itemq; Sepiolas, Cancellos, minutas Loligines. Epsetus. Ex paruulis his piscibus est. Aristophanes in Anagyro:

Epsetorum non adest patina.

Aphya occurrit Epsetus, illamq; deglutit.

O Gratia, quibus cura sunt Epseti,

Archippus in Piscibus:

Eupolis in Capris:

Eubulus in Cygno, seu νεσορνια:

Contentus

Apin.

Amibia.

Compositio, m... illati vel recuti... Apella, vel ca... strati. Herodotus li... bro 2. Aegyptij sa... cerdotes semper ra... dunt caput, quod... genui est & amas... tie. Apud Home... riu, & aegyptio... naphodis deus est... uoxi Cadme. Idem... scriptor eodem loco... eradic Aegyptios vi... lilia circumcidere;... ut mundiores sint;... d indignanti con... semper fuisse nu... men suum.

Aristophanes in... Thamyra. E... thos deus pare... re.

Antimachus in... Tabellas. De... hoc supra.

Demetrius Sceptius... libro decimo sexto.

Ellops. De hoc supra.

Antimachus in... Tabellas. De... hoc supra.

Demetrius Sceptius... libro decimo sexto.

Ellops. De hoc supra.

Contentus vel Epseto cum betis unico, Elixo iam antea diebus duodecim.

Alexis in Apeglaucomeno:

Epsetorum quidam nobis adfuerunt, sane Dadalei:

Idem rursum:

Nam quæcumque pulchra sunt, opera vocantur Dadali.

Non igitur quales sint Ceracini experiris,

Epsetos multitudinis

numero vt plurimum vulgò dicunt. Aristophanes in Fabulis, siue Niobe:

Nihil, per Ionem, dicam de Epsetorum patina.

Menander in Perinthia:

Aduenit puer Epsetos afferens.

Singulari tamen numero in Hesiodo Ni-

costratus protulit:

Bembrada, Aphyam, Epsetum.

Posidippus in Exclusa:

Epsetum quendam mercari. Apud Naucratin meam Epsetos pisciculos

vocat in fossis derelictos, cum Nilus post restagnationem intra ripas suas reuertitur.

Hepatus, siue Lebias. Diocles faxatilibus hunc accenset. Speusippus

Hepatum Phagro similem esse tradit: Aristoteles verò carniuorum, solitarium, den-

tibus ferratis, colore nigrum, maioribus oculis quam pro mole corporis, cordē trian-

gulo, albo. Arcestratus cœnarum veluti ductor ac præfectus inquit:

Ingentem Lebiam Hepatum accipe è circumflua

Delo, ac Teno.

Elacatenes.

Mnesimachus in Equifone:

Scomber, Thynnus, Gobius, Elacatenes.

Cetaceus hic piscis est, & idoneus

ad falsamenta. Menander in Cluiis:

Gobius, Elacatenes, & Canis vraon.

Mnaseas Patrensis inquit:

Ex Ichthye ac eius sorore Hesybia, genita sunt Galene, Myrana, Elacatenes,

Thynnus. Hunc Aristoteles tradit in Pontum nauigantem dextrum littus ra-

dere, exireq; læuo, quod oculo dextro plus cernat, hebere sinistro: habere sub pin-

nis quem Oestrum nominant: apricatu gaudere: ideoq; in arena commorari: in ci-

bo placere cum pungi ab cœstro deserit. Coire Theophrastus inquit, dum latet

abditus: ægre capi, tantisper dum parui foetus sunt, ac cum adoleuerint, quoniã agi-

tatur ab cœstro, capturam esse faciliorem; occultum delitescere quamuis in alto ma-

ri degat. Arcestratus:

Circa sacram spatiosamq; Samum videbis

Captum Thynnum perquam magnum, quem Orcynum

Alij nominant, alij Cetum. Ex hoc dijs pro obsonio

Apponendum quod deceat, atque Cerevi, honoris gratia.

Est autem Byzantijs quoque generosus

Et in Carysto, & in inclytis Siculorum insula: capite suauior:

Multos id genus thynnos alunt etiam Laconica littora:

Quod si Italia sacra oppidum Hipponium tu adest,

Aut aquarum Metauri fluuij ostia, illic quidem sunt

Omnium longè optimi, summam qui victoria metam attingant.

Qui verò hic sunt, ex illis locis palantes aduenere,

Aequoribus nullis peragratis, per horridum maris vndas,

Illos nos Herele venamur intemptinos.

Thynnus porro nominantur &

το δειν & δειν, id est, à ruendo, impetuq; faciundo. Est enim huius piscis maximus

impetus, quoniam asilum capiti affixum parte quadam anni habet, à quo, vt Aristoteles

inquit, exagitur. Philolophi hæc verba sunt: Instante Canis exortu Gladius

& Thynnus cœstro perciti fuerunt. Tum enim prope vtriusque pinnae veluti

quidam vermiculus in hærescit, scorpio similis, aranei magnitudine, qui morsu illos

adeò stimulat, vt non minus quam Delphines exiliant, & in naues haud rarò deci-

dant. Theodoridas:

Thynni cœstro concitati cursu Gades petunt.

Polybius Megalopolitanus libro

trigesimo quarto historiarij de Lusitania Hispaniæ regione tractans scribit, in pro-

fundo maris quo alluitur, glandiferas quercus gigni, quarum fructu thynni vescan-

tur, & pinguescant: quapropter à vero minime aberraturum qui Thynnos esse di-

n Iunius adagio, Dadali machina. Erasim. proverb. De dali opera.

o E Perinthia Menandri partim con stata est Andria Terentij, in qua videtur locus hic sic expressus, Etiam pueru cœueni Chremi inde abien: sole ra, Et pisciculos mi nutos ferre, emptos obolo, in cœnam seni. Victor. cap. 8. 5. Var.

p Albo hepate. Ron del. Vide supr. pag. 81.

q Fortassis, Co las. Gesu. Rond.

r Palpamentum caude proscium. s Omnia hæc nomina propria maris, vocari, filiaru. Alias tamen piscem Ichthys significat Hesybia quietem: Galene tranquillitatem. Quidam pro Galene, legunt Glania.

e Pinguescit post latebra, vt inquit Theophrastus. Gesu. ex Arist.

y ποδωχρησθη. w. Natali vero, πολυειδη.

z Deorum matri, cui porcu & suem immolabant. Est autem Thynnus veluti porcus marinus, vt paulo post dicitur.

y Erasim. proverb. Thynni sunt, δειν- ται.

Citantur & hi versus pag. 224.

xerit marinos porcos, quia veluti fues glande pascantur, & augetur. Abdomen in hoc pisce commendatur, Eubulo teste, qui ait in Ione:

Afforum post thynnorum abdomina Admarabant diuissima.

Aristophanes in Lemniis:

Non anguillam Bæotiam, non glaucum, Non abdomen thynni.

Strattis in Atalanta:

Abdomen thynni, extremasq; partes, drachma emes, & fili. Abdomina thynnorum suauia.

Idem in Macedonibus:

Eriphus in Melibœa:

Hæc quidem inopes non possunt emere:

Thynnacis abdomen: lupi caput, congruæ: aut sepias,

Quas ne deos quidem beatos aspernari puto.

Quoniam verò Theopompus

in Callæschro dixit:

Piscium autem τρωγέσσιον, id est, abdomen, & Ceres: obseruandum τρωγέσσιον de piscibus vsurpari, ac rarò de suis, aut cæteris animantibus, efficq; incertum de quibus Antiphanes in Pontico intellexerit τρωγέσσιον, cum ait:

Quisquis obsonatus est execrandas has mustellas

Abdomine relicto, eum Neptunus male perdet:

Generoseq; affare praterea

Latus iubebit cum illis suum,

Alexis in Vlyse texente, caput thynni laudans inquit:

Piscatores in barathrum etiam deturbabo, Libertorum qui vilis hac mihi captant obsonia, Pusillas trischidas, sepiolas, & alios quosdam aridos.

Ab hoc prius thynni caput si accepero,

Anguillas misellas, non thynnium habere me suspicer.

In pretio fuerunt &

thynnorum, vt appellant, claues: Aristophon in Pirithoo:

A. Atqui prorsus corruptum est obsonium,

Affa claues due iam dudum preparatae.

B. Claues dicis quibus aperiuntur fores? A. Immo verò thynni,

Venerandum profectò edulium: & nullus Laconicus.

Antigonus Carystius

in libro De dictione, Neptuno, vt antea diximus, Thynnium sacrificari tradit. Heracleon Ephesius scribit Thynnium ab Atticis Orcynum appellari: Softratus verò libro secundo De animalibus, Pelamida vocari Thynnidem affirmat: auctiorem, Thynnium: grandiorum, Orcynum: & posteaquam in eximiam magnitudinem creuit, Cetum. Thynni Æschylus sic meminit:

Malleos sumere hunc, ac cudere iubeo

Ignitas ad is massas, qui, velut Thynnus, olim

Absque suspirijs, tacitus superbiebat.

Idem alibi:

Thynni more obliquè sinistrum admouit oculum: nimirum quia læuo thynnus oculo minus videat, vt inquit Aristoteles. Menander in Piscatoribus:

Obstreperumq; mare, magnum quod thynnium alit. Apud Sophronem θυννοβάτης, id est, thynnorum venator, legitur. Thynnus. Thynnidas nonnulli

vocant eos pisces, quos Athenienses Thynnos. Aristoteles scribit à maribus differre Thynnidas, id est, generis eius fœminas, quòd pinnam habeant sub ventre, quam ἀφάρτα nominant. Idem in opere De animantibus, eam discernens à thynno, parere scribit æstare, circa mentem Iunium, sacculo folliculum similem, quo multa continentur oua pusilla. Speusippus libro secundo Similium, & Epicharmus in Musis, has distinguunt à thynnis. Cratinus in Plutis:

Ego verò an Thynnus sum? an Mæna? an Thynnus?

An Orphus? Glaucus? Anguilla? Canis?

Aristoteles in libro De piscibus,

Thynnium esse tradit gregalem, ac locum mutare. Archestratus, minutarum rerum ac vilium anxius enucleator, inquit:

Thynna grandioris, quam appello Thynnida, Vream

Fac vt habeas: eius Byzantium metropolis est.

Eam

a Sive piscium, sive quadrupedum. Locum restituius γαλακταίας.

b Locus in Athenis fuit profundus, puto similis, in quem nocios precipitabant.

c Ad verbum, fricos, tostos, & posillos. d uides: alij uolunt dicitur partes brachij & faucibus proxima.

e Hæc thynnorum differentia pro ætate variatur, supra explicata est.

f Videtur hoc tanquam prouerbio dicitur in thynnos & ar rogantes, quasi ep sit ingenio thynnus & Quales edunt in opere suo fibri.

h Erasmi adagio, Thynni more.

i θωγέσσιον: alij canosum, imosum. k Erasmi adagio, Thynnissare, scribit Æschylus. Æschylus legit θωγέσσιον.

l Pulpa mentum cauda proximum. m Byzantium ea laudatissima est ac frequentissima.

Eam in frustra dissectam rectè assato Tuso sale tantum inspersam, oleoq; illitam: Frustraq; adhuc calida in muriam acrem demerge; Siccis post illis si uesci libet, generosa quidem sunt: Et natura & specie dijs immortalibus similia. Sin delirus & fatuus aceto rigabis, eaq; perierim. Optima quoque Thynnidis Byzantia Frustum medium in beta laceris Operimentis abicitur.

Antiphanes in Pædicone:

Thynnidis Vream laudat & Antiphanes in

Nouacula his verbis:

Quoniam ruri dego Nullo marino pisce vescor, Præterquam si iuxta littus, conger aliquis, vel torpedo capta sit. Aut thynnidis inferior pars cum oleribus apponatur. Hos comesse non de dignor: alios quidem omnes puto Hominum vorare carnem.

Idem & alibi:

A. Interdum ego comedo Flute huius tergus. B. anguillam dicis Aedepol Copaidem, valde rusticè.

& alibi:

A. Quoniam terram prope paludem aro. Anguillas, quod aciem deseruerint, & ordines, Accuso: prorsus enim nulla usquam fuit. Ex his versibus iambicis quosdam reperire licet in Acestria, quosdam in Agresti, sive Bubulco, Hipponax, vt Lyfias citat libro de Iamborum scriptoribus, inquit:

Hic enim ex ipsis vnus tacite & affatim Thynniam ac myttoton totos dies Abliguriens, quemadmodum Lampfacenus Eunuchus Hereditatem absorpsit: ideo effodere nunc cogitur. In montibus saxa, modicis ficis victitans, Ac collicibus ordeacetis, seruorum pabulo.

Thynnium meminit & Strat-

tis in Callipide: Hippuri, Aristoteles libro quinto De animalibus scribit veris tempore Hippouros oua parere, eaq; è minimis fieri maxima, vt & oua Muræna. Dorion libro De piscibus Coryphænam etiam Hippurum nominari tradit. Hicetius Hippureas nuncupat. Horum meminit Epicharmus in Nuptijs Hebes:

Oxyrrhynchi, Acus, Hippuri, Chrysothryes.

Numenius in Halieutico na-

turam huius piscis exponens, inquit, frequenter ipsum exilire, ac propterea vocari εἰσπυρῆ. Eius de Hippuro hæc verba sunt:

Aut magnum Synodonta, aut arnentem Hippurum, Hippurus Carystius optimus est

Archestratus:

Cum boni alioqui obsonij Carystia regio ferax non sit. Epænetus quoque in libris De obsoniorum condituris, Coryphænam appellauit. Equus. Fortassis is est quem τρωγέσιον, id est, Equuleum nominat Epicharmus, cum ait:

Coracini pingues, cerei; Equulei laues

Numenius in Halieutico:

Ac Passeres delicata virgines, Aut scarum, aut lauem Cynedum, aut Corbum bene educatum, Channasve, aut Colias, aut fuscum Coracinum, Aut Musculos, aut Equos, aut glaucam Cordylam.

Huius sic meminit An-

tiphanes Colophonius in Thebaïde: Vel Hycam, vel equum, vel quem Turdum appellant, Iulides. Has Dorion libro de piscibus scriptum reliquit, elixandas esse in muria, vel affandas in farragine. Numenius:

Fatum iam illum contemplare, voracemq; Iulida

Lumbricos,

Multam auersandam: ac venenum eiuculantem Scolopendram. sive terræ intestina, Iulos sic idem scriptor appellat:

Escharum

n Quam duram vocant. p Absq; condimento. q Suauia. r Exolest ac euanescent gratia sa por.

r Ideoq; abominandos esse nec attingendos.

s E diuersis fabulis citari hos versus paulo post notatur. t Hæc magis pertinet ad superiorem dispositionem de anguilla, quam ad hæc de thynno.

u Medicatrix, vel sarvice. y Edulium sive condimentum ex intrito allio, cepa, caeseo, ouo, allio, porro.

z Ignotus, panes qui seruis dabantur.

a Ob pinnam ere etiam crista modo, que incipiens à capite continetur ad caudam usque porrigitur. b Quasi agniti: quid agni demisso capite, parte posteriore sublimi ita se liant.

c Absque spinis, & suauia.

d Citantur & hi versus posthac, hoc lib.

e Quia morsu venata est. Vide R. delect.

d Lumbri, e igitur, Gesta, expositio litorales, & spales vermes, multus ac longis pedibus repentes, idoneos piscibus inest: Quam recte, ut dicitur, in p...
f Saxis aqua marina madida infidentis.
g Quo esca piscatores condunt.
h Non xiphias, i Scylla, Scilla, glaucen, hirudo, certamen, mergetes.
k Nebula, garm, stirps, splendor, canum, nullus, turdus.
l Turdus inter faea degit, non quilibet, sed ubi frequens alga est, Oppianus.
m Glaucus, Secidum genus Rondelii.
n Membrades, o Primi generis, Rondelii.
p Kubentem, undecim genus Rondelii.
q In nostris exemplaribus, Chromis, An Cremys, Chromis, & xiphias, & xiphias, diversi piscis sine, vide Geopon.
r Id est Apro, Caprisco magis haec est, mening quam Capro quidam putat.
s Nasse, siscina.
t Aprum lautissimum piscem haec significant, nec videndum nec gustandum est, qui in eo piscando non laborant, ut agricolis.
u Praesertim specie id docet nihil esse tam lautum, prosperum, letum, cui non sit adhaerentia quaedam molestia.
x Libro de voluptate, lautissis, cupedij. Sic interdu suam Gastrologia h vocavit.

Escarum tu memento. Has in summis terrae collibus Prope litus inuenies: illa quidem Itali^d Vocantur, nigri, terram comedentes, telluris intestinae: Sunt & cicada^e pedibus longis, cum areosa Saxa fluctuum aspergine spumosa^f, ad summum Usque consperguntur: inde petende Traherenda^g sunt, & in vas^h conferunt iacienda.

Turdi, ac Merulae. *χλυσ*^h, id est, Turdum Attici ideo dicunt, quod nomen femininum in *λα*, definitum si ante *λ*, alterum quoque *λ*, habeant, accusatiuus exit in *α*, vt in *σκύλαα*ⁱ, *σκύλαα*, *σκύλαα*, *σκύλαα*, *σκύλαα*, *σκύλαα*; non item eorum quorum nominatiuus in *λ*, terminatur: qualia sunt *κίχλη*^k, *φύτλη*, *γυβέλη*, *πρόβλη*, *πρόβλη*, *αγύλη*, ac similiter *κίχλη*. Cratinus.

Turdum si mandat belluo vir aliquis. Diocles libro primo De tuenda valetudine, piscium quos saxatiles vocant, mollem esse carnem inquit, vt Merulae, Turdi^l, Percae, Phycidis, Gobij, Alphefici. Numenius in Halieutico:

Glauci, orphive marinum genus, aut colore nigricantem Merulam, aut mari similes^m turdos. Epicharmus in Hebes nuptiis:

Membradesⁿ, turdi, lepores, draconesq. fortes. Aristoteles in opere De animalibus pisces quosdam atris maculis notari scribit, vt Pancrates Arcas in Operibus marinis Turdum nominibus multis appellari tradit:

Vinosum^o praeterea Turdum: quem piscatores Et Lacertum vocant, & Aeoliam, Orphis Capite similem.

Nicander libro quarto Eorum quae mutantur: Vel Scarum, vel appellatum diuersis nominibus Turdum. Aper, & Cremys^p.

Aristoteles in opere De animalibus scripsit, pisces quosdam laeues esse, ac edentulos, vt Acum: quosdam in capite habere lapidem, vt Cremyn: quibusdam carnem esse durissimam, & asperam cutem, vt Capro^r: quosdam duabus lineis distingui, vt Seferinum: quosdam multis, ac rubris, vt Salpam. Apri quoque mentionem fecere Dorion, & Epānetus. Archestratus:

Ambracia beatam in regionem si te conseras, Aprumq. videas, cum mercare, ac inemptum ne relinque, Vel si auri tantum rependendum sit, afflatu ne te Nemesis deturbet.

Irata & infesta dea: is enim flos metaris est: Nec cuius mortalium fas eo vestit, Atque adeo ne oculis quidem intueri: praesertim ijs qui plicatum^s textum Iunci, paludis alumni, manibus cauis tenentes, Maris calculos commouere non solent^t, famelica vita ratione Ouille stercoreis excrementa terre inijcientes.

Citharus. Aristoteles libro De animalibus, siue De piscibus, tradit solitarium Citharum esse, dentibus ferratis, lingua soluta, corde lato & albo, vesci alga. Pherocrates in Doulodidascalo:

A. Suavis piscis est Citharus: hunc eme: B. Id per Apollinem valde me conturbat quod aiunt, Est & in Citharo mali quidpiam^u, o boni viri.

Epicharmus in Hebes nuptiis: Hyantides adsuere, Solea, ac Cithari. Apollini sacrum esse piscem hunc, ob nominis affinitatem cum cithara scribit Apollodorus. Callias, siue Diocles: Elops, Cithari^vve assus, Raia, & hoc Thymic caput. Archestratus in Hedypathia^w:

Citharum iubeo, Albus quidem si fuerit, ac carne dura, Elixare, in puram muriam cum oleribus deiectum, Sin aspectu rufus est, nec valde magnus, assare, Corpus gladio recto & nuper exacuto ubi compunxeris. Casco postea multo ac oleo inungendus est.

Impensa profusa is gaudet, est enim intemperans. Cordylus. Hunc Aristoteles

Antiphanes in Lamponce: Alexis in Phryge: Ameipsias in Cottabo ludentibus: Euphron: Philemon in Comorientibus: Aristophanes in Gerytade:

Intus.

stoteles in terra pariter^y & aqua degere scribit: eumq; mori, ad solem cum^z exaruit. Numenius in Halieutico eum Corylon^a vocat:

His adaptata sunt omnia: tu nunc exarmato^b Myrum Sphyrnam, Corylon, vel marinam Cicadam. Corydelidis idem sic meminit: Aut Myas^c, aut Equos, aut glaucam Corydelin. Cammari. Epicharmus in Hebes nuptiis:

Praeter hos Bocas, Smarides, Aphyra, Cammari. Sophron in Muliebribus eorum meminit. Est autem Squillarum^d genus. Romani sic appellant. Charcharia. Numenius Heracleotes in Halieutico:

Verum interdum Charchariam, interdum vndarū illis fluctuantē Psammastidem^e. Sophron. Venatur alius Thynnos vestra, Charcharia carne vobis opus^f est. Nicander Colophonius in Glossis Carcharian etiam Lamiam vocari tradit, & Scyllam.

Mugil. Hicelius scribit Leuciscorum^g plura esse genera: Cestreus enim quosdam appellari, quosdam Cephalos, quosdam Chelonas, alios Myxinos. Saporis palato suauissimi esse Cephalos, optimiq; succi: secundos ab illis Cestreus: deteriores Myxinos: Chelonas verò, quos & Bacchos nominant, reliquis omnibus: Leuciscos omnes parum alere, succum bonum gignere, excerni facile. Dorion libro De piscibus Mugilem marinum laudat, fluuiatilem improbat: mariniq; species duas enumerat, Cephalum, ac Nestin^h. Idem echinumⁱ, qui est in capite Cestrei, Spondylum^k vocat, & à Cephalo inquit differre Cephalinum, quem & Blepsian nominant. Aristoteles libro quinto De animalium historia^l scribit Decembri mense ex Cestreis Chelonas, Sarginos^m, Cephalos, & quos Myxonas dicunt, parturire: diebus triginta parere: quosdam è Cestreorum genere minime coitu nasci, verum ex arena & limo procreari. Idem alibiⁿ scripsit Cestreos mutuo se non vorare, veluti qui sunt dentibus ferratis, cum ne carne quidem vescantur. Cestreorum autem species esse Peræan, Cephalum, Chelonem, qui prope terram pascatur arena & limo, & Myxonem, qui alio cibo non alatur, quam mucco eum oblinente. Cestreorum foetus à nullis piscibus denorari aiunt, quia nullorum piscium aliorum foetus ipsi mandant. Euthydemus Atheniensis libro De falsamentis inquit, Cestreorū species esse Sphenoneum, & Dactyleum: Cephalosq; sic appellari, ob grauius illorum caput: Sphenos autem, quoniam graciles, angusti, adductosq; ventre sunt, & quadrati: Dactyleos^p verò minus duobus digitis latos esse. Excellunt Cestrei ad Abderam capti, quod etiam Archestratus asserit, deinde ad Sinopen. Polemon libro De fluminibus Siciliae scribit, Cestreos à quibusdam Plotas vocari. Illos profecto Epicharmus in Musisita nominat:

Aeolia^q, Plotas, Cynoglossiq. aderant, & Kimbra. Aristoteles libro De moribus & ingenio piscium scribit Cestreos viuere etiam cauda mutilatos. Cestreum vorat Lupus, vt Congrum Muræna. Quod proverbio iactant, *λεσπεύς υνσώψ*, id est, Cestreus ieiunat, de illis exponitur, qui iustam^r & innocentem vitam agunt, quandoquidem carnem prorsus non comest. Anaxias in Monotropo^s, Matonem sophilistam gulæ ac hellpationis insimulans, ait:

Abreptum Cestrei caput denorauit Maton, Ego verò nullus sum. Archestratus elegans:

Ex Aegina circumflua Cestreum eme, Cum viris lepidis ac urbanis versaturus. Diocles: In mari saltat Cestreus pra gaudio. Cestreorum speciem Nestin esse Archipus in Hercule vxorem ducente inquit:

Cestreos Nestias, & Cephalos. Antiphanes in Lamponce: Alij quos habes milites, Cestrei Nestias^t sunt. Alexis in Phryge: Ego verò Cestreus Nestis domum recurro. Ameipsias in Cottabo ludentibus:

A. Rem conspicatus, id facere conabor, vt in foro quidquam mihi sit negotij. B. Minus ergo, veluti Cestreus, Nestis, me sequeris. Euphron: Midas sane Cestreus Nestis est: ieiunus obambulat. Philemon in Comorientibus: Cestreum Nestim sum mercatus, assum, non magnum. Aristophanes in Gerytade:

Intus.

y Esse Amphibiū. z Cum aqua egressus ex solū rē dīs exsūsus in flumē redire non potest, quāmadmodū ex flūte exsiccata sole demergere se amplius nequeunt. a Deracta litera d. b Desquamato, exsiccato, edorsuato. c Val Muscalors, vel Carificum piscem, de quo vide Rond. d Gammaros, lege in opere Rond. cap. de Squilla calata. e Porcum, ab arena dictū, quod arenam rostro fodiat, vt lucum sus. Gess. f Qui voracem ingluuiem vestram fuer. g Hic Leuciscos genus ad omnes Mugilum species. Cestreus, Muril speciatim dictus: Cephalus, Caput: Chelom, Labeo: Myximus, Mucosus, Leuciscus species. h Ieiunum: idem est cum Cestreo, Nestis, Peræa, Sarginos, Rond. i Asperum echini modo lapillum. k A similitudine verticilli, quo sic mulieres aggrauant, Rond. l cap. 11. m Cestreos speciatim dictos. n lib. 8. hist. cap. 2. o Sparum inftar vel, vt alij, cuneorum, crastorum supra, infra graciliū, & quadratorum. p Pauld post, Dida Etyleos, quasi bis digitales. q Coracini, vide pag. 230. r A aliorum iniurijs abstinens, quā tamen ab innocētia sua nihil laudis aut compendij reportat. Eraf. adag. Cestreus ieiunat. s Ea vox significat hominem simplicit, ac minime versipetlem. t Famelici, malè pastis, malè curati.

Abundare pos-
tam ad Cestrinam
Chloantia pariem
Erasim. adnotat.
x Lunius adagio,
Mugilis vitam de-
gere.

y Lanat; balneo
vitae.

z Alij vesperi
serius accedens: ve-
stimus.

a Quinto, quo ma-
liores a cibo absti-
nebant; tota enim
diebus nouem semis
na in Casto Cereis
erauit. Virg. Perij
uonem noctes ve-
nerem, taletusq; vi-
riles in vestitu pu-
merant.

b Cullus cum ole-
ribus. Infires ole-
ribus minutim con-
cisis nutriuntur, cui
firinas, & aqua.

c Astute, callide,
Sic apud Erasim. a-
dagio. θεασαλο; τό-
φιμα.

d Mutus, indoctus,
Vulgare est prover-
bium. Pisce magis
mutus.

e Hec analogia
si vera est, Anguila
λε ιδιοτης νό στε-
ριμι.

f Cynicos philo-
sophos per conuicti-
onem sic appellat.

g Citatur & hic
pursus pag. 229.

Intus ne hominum Cestreonum colonia est?
Nestias quidem esse a quoniam cognoscitur.
Sapius incarnatus spatiatur; Cestrinus ille Nestis est,
Quartum iam diem in aqua mergitur,
Misellij Nestios Cestrei vitam agit.
His tandem de lauto hoc obsonio re-
citatis accedens Hesperius vnus e Cynicis inquit, Ieiunium, o amici viri, nos quo-
que ne celebremus, quod sit medio Thesimophoriorum die. Cestreonum more
profecto nunc ieiuno. Nam, vt ait Diphilus in Lemniis,

Hi canarunt, ego vero miser
Extremum ob ieiunium Cestreus sacro,
Sermone illum excipiens Myrti-
lus, quod ait Theopompus, inquit,
Adstretis deinceps Cestreonum Nestium
Suauis ne gratiosus carnis, oleribus
Anserum modo tractatus, ac cibatus.

Vos autem nullius horum partici-
pes esse patiar, priusquam vos, aut condiscipulus vester Vipianus, exposueritis, cur
solus ex piscibus Cestreus Nestis appelletur. Quoniam, inquit Vipianus, animatam
escam nullam mandit, nec allicitur inescaturve aut carne, aut aliis id genus quæ ani-
mata sint, vt inquit Aristoteles, qui nisi ieiunus sit, vilem in cibo esse tradit Nestin,
in metu caput occultantem, perinde ac si corpus torum abdiderit. Plato in Feriis in-
quit: A. Excunti mihi occurrit piscator asserens Cestreos.

B. Ieiunos ille pisces & malos aduexit tibi. Tu vero id mihi dicito, o Thesfa-
le iustator, cur pisces a poetis ελωπιες vocentur? Tum ille, quia voce carent. Volunt
enim quidam ελωπιες tanquam ελωπιες dictos fuisse, ob eius vocabuli rationem ac
compositionem. Est enim ελωπις, ερωπις, arceri & prohiberi: οφ αυτημ, vox: id quod
tu ignoras, quippe qui ελωπις etiam sis; Ego vero, vt est apud sapientem Epicharmum,
Quandoquidem nihil respondit canis,
Quæ ante hoc seculum aiebant homines
Tanquam debitum es alienum, adduco;

& ελωπιες dictos affirmo, quia squa-
mis tegantur. Ego autem, quamuis propositum non fuerit, id explicabo, cur Py-
thagorici modicè aliis quidem animatis vescentes, quædam etiam sacrificantes, so-
los omnino pisces ne gustant quidem, nimirum quia silentium colunt, diuinum quid-
piam existimantes esse taciturnitatem. Verum quoniam, o Molossi canes, perpe-
tuo vos siletis, nec tamen estis Pythagorei, alios pisces ego persequar. Coraci-
nus, Marinus, inquit Hicetus, parum alit, excernitur facile, succi est medio-
criter boni, Aristoteles libro quinto de Animalium historia, contingere omnibus
ferè piscibus asserit, vt celeriter augeantur, sed potissimum Coracino. Parit is iuxta
terram, in locis algæ & musco densis. Speusippus libro secundo Similium, Melanu-
ro & Coracino eandem esse formam tradit. Numenius in Halieutico:

Facile is attraxerit Aeolian Coracinum. Considerandum igitur an Cora-
cini sint Aeliæ Epicharmi in Musis, hoc versu:
Aeliæ, Plotess, ac Cynoglossi. Nam in Hebes nuptiis idem Aeliæ me-
morat vt discrepantes;

Mus, Alpheste, Coracini cerei, Aeliæ, Plotess, Cynoglossi. Euthydemus li-
bro De fallamentis scribit Coracinum a multis Saperdam vocari. Idem quoque tra-
dit & Heracleon Ephesius, & Philotimus in opere de obsoniorum preparatione. Par-
menon Rhodius libro primo De disciplina coquinaria, Saperdam Coracinumq; Pla-
tistacum etiam nominari affirmat. Aristophanes in Telmissensibus:

Coracinarum quibus nigra pinnae sunt. Diminutiuo nomine in Obliuoso
Pherecrates sic est vsus:

Cum Coracini & Menidijs commercium habes. Amphip in Ialemot
Coracinum quisquis marinum comeit
Præsente Glaucio, mente is captus est.

Nilotici Coracini quàm delicata, iu-
cunda, & suavi carne sint, experti nouere. Coracinis inditum nomen est, quod effidè
ροζας κινδισι, pupillas mouent, nec vnquam cessant. Platacas Alexandrini vocant ob-
rotundam

rotundam & latam figurâ qua ambiuntur. Cyprinus. Gregalem esse hunc pro-
didit Aristoteles, ac minimè carniuorum. In ore linguam non habet. Eius loco
palato carnosio natura illum donauit. Dorion inter fluuiatiles & lacustres, his verbis
recenset. Ex squamosis est quem Cyprinum vocant. Gobij. Succum mul-
tum præberent, vt inquit Hicetus, gustu eximie placent, excernuntur facile, malum
succum gignunt. Suauitate gustus nigris candidiores præstant. Flauescunt la-
xior & minus pinguis caro est, succumq; paucior ac tenuiorem suppeditat: plus
tamen ob piscis magnitudinem alimenti præber. Diocles faxatiles Gobios esse mol-
liores autumat. Numenius in Halieutico eos Corthos appellat:

Aut Scarum, aut Corthum bene habitum, aut Cynadum dederim. Sophron in
Rustico, thynnorum piscatoris filium inde Thynnopyten & Corthonium fortassis
vocat. Gobium à Siculis Corthonem appellari scribit Nicander Colophonius in
Glossis, & Apollodorus in suis commentariis de Sophronis versibus. Epicharmus
in Hebes nuptiis Gobios nuncupat:

Pastinaca parte posteriore aculeata, mollesq; Gobij. Antiphanes in Timone
laudat Gobios, & vnde optimi aduehantur his verbis docet:
Iam aduenio sumptuose mercatus ad has quæ opus sunt nuptias:
Obolo dijs ac deabus thura
Omnibus, mellita liba heroibus dispartiar:
Nobis vero mortalibus emi Gobios,

Quos vt inspicendos admouere iussi effactarium
Ac scelestum pisces qui vendebat, en, inquit, propono tibi,
Illorum gentem ac populum, sunt enim Phalerici:
Alij vero, vt manifestum est, vendunt alienigenas,
A. E piscarijs quidam nuper quatuor
Drachmis Gobios aestimabat. B. nimio. Fluiuatilium Gobiorum meminit
Dorion libro De piscibus: Cuculli. Epicharmus:
Et miidi Cuculli.

Quos omnes diffisos nos ipsi assatos & conditos cum voluptate edebamus. Do-
rion eos iuxta spinam diuisos assari præcipit ac condiri sale, caseo, olero, rhoë, oleo,
lafere: inuersosq; vngere oleo, paucum sale inaspergere, & cum ab igne remouen-
tur, aceto irrorare. Rubrum à colore Numenius sic vocat:

Alias rubrum
Cucullum, paucasve Pemptheridas; alias Lacertum. Canis. Carcharias.
Horum meminit Archestratus helluonum Hesiodus, aut Theognis, qui, vt his versi-
bus de se testatur, voluptati quoque deditus fuit:
Statim ac Sol in æthere solidipedes equos
Ostenderit ad meridiem usque dudum peruenisse,
Cena finiatur in obcundis negotijs ardor, cuiusq; animus iusserit,
Omnifaria bona ventri largiturus:
Aquam lauandis manibus confestim è foribus ac coronas intro ferat
Molliusculis Lacedæmonia formosa puella manibus.

Quin & amore se
puerorum teneri non negat sapiens ille vir, his carminibus:
Hymnum deinde cantare permisit amabilem virginem.
Pramiumq; nostri certaminis fuit formosus puer, ætate florens.
De illo tu & ego contendamus, qui certamus de sapientia.
Vt quanto nulli præstantiores sint asinus, cognoscas.

Archestratus igitur in
suis præclaris præceptis hortatur sic gulones:
In Toronæorum ciuitate Carcharie canis oportet
Caua opsonari subdita inferne abdomina:
Deinde cymino conspersa saleq; non multo assare,
Quibus, o charum caput, addendum insuper nihil
Præter Glaucum oleum: ubi vero
Assata iam fuerint, ea cum inuito suauiter afferenda sunt.

Quotiens
v 2

h Corruptus hic
locus totus ex Ari-
stotele restitutus est

i Qui maximi
sunt, vt minimi al-
bi, medij nigri.

k Quid thynnos
à patre captos esse
rot.

l Toronæorum.

m T. A. G.

n Erasim. adagio,
Multi præstantiores
asin.

Quotiens autem in pleno lancis alveo iurulentia coques,
 Nec aqua gelida fontem, nec confectum è vino acetum
 Commisce, verum oleum affunde solum,
 Arido cum cymino, & olentibus suauiter herbarum folijs,
 At super pruna id elixa, nec flammam admoue,
 Agita crebro, ne te infacio exuratur.
 Non ita multis hominibus notum est diuinum hoc edulium:
 Eo vesci recusant quibus fatua & leuis
 Mens contigit, & qui stupidi sunt ac inter mortales attoniti,
 Quia hominum carne pascatur hac bellua: piscis enim
 Quibus humana delectatur carne, obuia scipi sit.

Plin. cap. vii.
 Thuriarum tomum, sive Xiphid.
 Vide supr. pag. 455.

Quod enim Onidius & Oppianus scribunt rete circumdatus, arenam cauda fudit, & iacens: rete quod supra trahitur, effugit.
 Erasmi adagio, Labrae Milesis.

Aetolie ciuitate, & Thessaliae lacum. Natale legitur, Boonhon. Mari vicinus est. Strabo.

Huius piscis pars est quam Thurianum obsonium Romani vocant, laurissimum & suauissimum. Lupi, Huius quod Aristoteles prodidit, carniuori sunt ac solitarij. Adhaerentem in linguam habent & ossicam: cor triangulum. Idem libro quinto Historiae animantium parere Lupos scribit, veluti Mugiles, & Chrysofryas, iis potissimum locis ubi fluuij mare subeunt, idq; bis, & hyeme. Hicessio teste Lupi bonum succum gignunt, nec alunt multum, sed minus facile egeruntur, at gustus suauitate primas obtinent. A voracitate huic pisci nomen dederunt. Aliis piscibus hunc anteire prudentia vulgo credunt, quod in se tuendo & conseruando ingeniosus & solers sit. Quapropter Aristophanes dixit:

Lupus piscium omnium sapientissimus. Alcaeus, carminum Lyricorum scriptor, sublimem eum in summis aquis natate prodidit. Arcestratus vero sapiens: Miletum cum adieris, ex Gæsonè tu accipe Cestreyum Cephalum, & prolem deorum Lupum. Illic enim optimi sunt, ob eius loci proprietatem. Alij quidem pinguiore multi ad celebrem Calydonem capiuntur. Et abundantem opibus Ambraciam, stagnumq; Bæbeida, Verum suauiter olens ventris pinguedo, grataq; Acrimonia pungens, illis deest: superiorum autem, ô amice, Virtus admiranda est: integros illos cum squamis Posteaquam sic assaueris, vt optime tenerescant, appone cum muria. Hoc autem obsonium cum tu preparabis, Nec Siculus, nec ex Italia quisquam interueniat, Nobilissimos pisces illi condire nesciunt, Sed caseo dum insarciunt omnia, illos male corrumpunt: Dum acetum inspergunt, ac laseris muriam liquidam. Pisciculos quidem saxatiles ter excorandos Omnium optime illi preparare nouerunt, Elegantesq; multas species adornare in conuiujs possunt Paruulorum obsoniorum, scitamentorumq; nugatoriorum.

Aristophanes in Equitibus lupos qui circa Miletum nascuntur, vt excellentes memorat, his verbis:

At Milesijs lupis cum te ingurgitaueris Tumultum factes. Idem in Lemniis: Non lupi caput, non locustam emes, tanquam in pretio sit lupi caput, velut & glauci. Eubulus in Nutricibus: Apparatu magnifico ne nos accipe, Sed mundo: ad te beneuolentiae causa venimus. Sepiolas prabe, loligines paruas, exilia polypi flagella, Nestin quendam, vuluam, intestina pinguis, Lupi caput ingens.

Gæson autem, cuius Arcestratus meminit, Gæsonis ve, lacus est mari iunctus, inter Prienen & Miletum, vt scribit Neanthes Cyzicenus libro sexto Rerum Graeciae, aut, vt Ephorus tradit libro quinto, fluuius Prienae vicinus, in eum sese lacum exonerans. Archippus in Piscibus, cum luporum meminit, inquit;

Aegypt

Aegyptius scelestissimus piscium
 Instititor Herymus, detracta vi pelle
 Squatinas cumctis & Squalos vendit, ac Lupos
 Exenteratos. Latus. Hunc in Italia optimum esse tradit Arcestratus

his verbis:

Latum quoque nobilem in Italia syluosa
 Scyllaeum fretum habet, cibum mirificum.

Qui Lati in Nilo gignuntur, ea nonnumquam inueniuntur magnitudine, vt plures quam ducentas libras pendant. Candidissimus hic piscis est, ac, quocumque modo praeparatur, delicatissimus, Glanidi ex Istro similis. In Nilo generantur & piscium aliarum multae species, omnes lautissimae, ac praecipue Coracini, in multa diuisi genera, & quos Maotas vocant, ab Archippo in Piscibus his verbis memoratos:

Maotas, Saperdas, ac Glanidas. In Ponto quidem multis piscibus à Maotide palude nomen est tributum. At Nilotici pisces, si meminisse queo, multis iam annis peregre degens, sunt, Torpedo lautissima, Porcus simus, Phagrus, Oxyrrhinchus, Allabes, Silurus, Synodontis, Eleotris, Anguilla, Thripla, Abramis, Typhla, Lepidotus, Phyla, Cestrea, & alij non pauci. Leiobatos. Squatinam etiam Baton, id est, Raiam, vocant. Raiæ læuis, vt inquit Epænetus in Opfartytico, candida caro est. Plato in Sophistis:

Sive Squalus fuerit, sive Leiobatos, sive Anguilla. Muræna. Theophrastus libro quinto de iis piscibus, qui in sicco perdurant, inquit Anguillam, Murænam, & si quis alius piscis huiusmodi est, serpentine similis, extra humorem posse diu viuere, quod parua illarum branchiarum humoris parum admittant. Non minus alimenti Murænas exhibere quam Anguillas, vel Congros Hicessius scribit. Aristoteles libro quinto De animalibus illam è paruula tradit celeriter crescere, esseq; dentibus ferratis, ac exigua omni tempore oua parere. Epicharmus in Musis absque σ, Myrænas his verbis appellat:

Nec Congrorum crassorum, nec Myræna. Sic & Sophron. Plato vero, siue Cantharus, in Symmachia cum σ, profert:

Raia, Smyrnaea, adest. Dorion libro De piscibus, fluuiatilem nostram Murænam vnam spinam habere tradit, Acello, quem Gallariam vocant, similem. Andreas libro de iis quæ morfu venenata sunt, tradit ex Murænis illas interficere, quæ viperæ fatu procreantur, esseq; minores ipsas, rotundas, maculosas. Nicanter in Theriaco:

De Muræna hoc stupendum, eam miseros piscatores. Saepius demorsos è suis nauiculis deturbare In mare, fugere cupientes, quæ è vipera prognata est, Si modo verum, illam cum venenum ei aculantibus viperis Coire, relicto maris pabulo, vt in continentem exeat.

Andreas libro De iis quæ falso creduntur, eos mentiri scribit qui aiunt Murænam in iurulentam maris oram progredientem cum vipera misceri, quæ in cænohis non versatur, sed nemorum solitudines amat. Softratus in opere De animalibus, (sunt autem ij duo libri,) iis assentitur, qui à vipera Murænam impleri aiunt. Myrus. Myrus, vt inquit Aristoteles libro quinto De animalibus, à Muræna distat, quod vnicolor sit, validus, dentes habeat intus atque foris, Piceæ colore similis: Muræna vero imbecillior, ac varia. Dorion autor est, Myrum carere spinis per carnem sparsis, totumq; supra modum esse tenerum, ac in cibis vtilem. Esse vero illius genera duo, alterum nigrum, alterum subrufum, ac meliore qui nigricat. Arcestratus voluptuarius philosophus:

Inter Italiam, quæ fretum angustum & fluctuosum est, Si quando capta Muræna fuerit, quam Flutam vocant, Illam emas, edulium scilicet admirabile. Mænides. Hicessius meliorem

has succum generare scribit quam Gobios, minus tamen palato gratas esse, alijq; minus excretionem adiuuare. Specusippus libro secundo Similium Mænidi similes esse tradit Boacas, & Smaridas, quarum Epicharmus in Terra & mari sic meminit:

v 3 Bocas

Quam detractâ vendat fabrica ligna politeri ac laugaturâ.
 Porcasis, vt Lupi hepatis gustu suauissimâ scorfim videret, quod assumit Arabij mali sic co conditum, galli uacuo anserinoq; de licatus est. Rond.

Raja læuis. Vide Rond.
 Corruptus hic esse locus videtur.

Lagunatur hæc in libello Theophrasti de piscibus, quæ nos veritimus.

Belli societate.
 Lampetra vulgi.

Sturioni vulgi, d'Exitio sum hominem, & autorè perniciosa calamitatis olim & Murænam vocant, & Viperam, & Draconem. Comicus ad oedipon tragœdij, sub-pura. Imus adagio. Muræna. ex Suida.

Et Siciliam, fredo quod R. hegiu à Mefana dissepit. Varro apud Agellium cap. 16. 7. laudat Murænam è Taranto, Pelamidem Chalcedoniâ, Asellum Pefinuntiam, Rhodiâ Elopem, Scaram Cælicium, Pefinuntiam Chium, Ostrea Tarantina, Martiali Gerres.

g. Κωδός οὖν, vel dicitur. Masarius Cynofina: legendum puto κωδός i- quibus, quid post eor- tum in pisci formā quidam oleat, in- stat canis marini, quemadmodum et Mama masob id di- ctus regis, id est Hircus, cui natura simillimus est. Ci- tatur et hic ver- sus sub finem huius lib. h. Viliſſimos nam- que, minimos, et contemptiſſimos pi- ſces habet in deli- cijs: Hecate, Eraſm. adag. Hecates co- na. i. αὐτῶν ποφῶν, et cum accenti in pe- nultima, hominum vorator: αὐτῶν ποφῶν, cum accen- tu in antepenulti- ma, quem homo vo- rat. Quidam αὐ- τῶν ποφῶν mag- nos et pretioſos piſces vocant, pro- pter impetum, qui- bus turconum et prodi- gorum opes abſu- munt. Geſta. Citan- tur et hi verſus lib. 3, ſed depravati in codice Græco. k. Eraſm. adagio, Perca ſequitur Me- lanurum. l. αἰγῶν, turpem. Rond. m. Nigrum, ſqual- lidum. Rond. n. ἀντιζῶν, me- raphora ſumpta ab oculorum initio et deſpecto conſpectu.

Bocas multos & Smaridas an non vides? Epenærus in Opſartytico: Smarida, quam Canis cubile quidam vocant. Antiphanes in Ruſtico ſive Butaione, Mænidas Hecates h. cibum appellat ob corporis breuitatem, his verbis:

A. Hos ſanè magnos piſces omnes exiſtimavi Ἀὐθῶ ποφῶν. B. Quidnam loqueris, o amiçiſſime? Ἀὐθῶ ποφῶν? quid ita? an quia homines illos comedunt? Ea quidem certè ſunt Hecates cibaria

Quæ iſte narrat, Mænides, & Triglides. Quidam Leucomænidas vocant, nonnulli & Boacas nominant. Polyochus in Corinthiaſte:

Hoc tibi, per deos, aliquis ne perſuadcat, Eò cum veneris, Leucomænidas

Vi appelles Boacas. Melanurus. De hoc in Halieutico Numenius inquit: Scorpium, vel Percarum ducem h. Melanurum. Hiceſius Sargo eum ſimilem eſſe tradit, ſed nec ſucci bonitate, nec ſaporis gratia parem: nonnihil adſtringere, & alere fatiſ. Eius in Hebes nuptiis Epicharmus ſic meminit:

Aderant & Sargini, & Melanuri. Ariſtoteles in opere De animalibus ſcribit ex piſcibus Melanuris & Sargis caudam caudæq; vicinam partem maculis eſſe notatas, ac in eorum corpore ſpectari nigras multaq; lineas. Melanderinus Melanuro ſimilem eſſe aiunt: Speuſippus libro ſecundo Similium, vocari Λογερῶν, & à Numenio Λόγγον, hoc verſu:

Aut Pſoi bum, aut Salpas, aut littoſalem Draconeſq;. Mormyros. Pluri- mum hic alit, vt inquit Hiceſius. Epicharmo in Hebes nuptiis Myrmas vocatur, ni- ſi forte inter ſe piſces illi diſcrepent. Numenij verſus eſt:

Hirundines, Myrmaç, Porci, Colie, & Myxones adſunt. Lynceus Samius libro De arte obſonatoria, quem ex amicis cuidam Dyſoni, vel Zenoni dicauit, in- quit, inutile non eſſe aduerſus ichthyopolas, qui rigida & immobili peruicacia nun- quam ſectuntur, vel ad oblatum pretium ſe demittunt, expoſitos piſces vituperare, citato Archeſtrato qui de Cupediis ſcripſit, vel aliquo alio poëta, & vnum ex ver- ſibus huiusmodi quempiam adducere:

Mormylus littoſalis piſcis malus eſt, nunquam bonus, & Aniam autumnno mercare, nunc autem ver eſt, &

Ceſtreum admirandum, hyems cum acceſſerit, Eſt verò nunc aſtas. Talia multa ſunt quibus ex tempore pronuntiatſ ad- ſtantes licitatores fugare, & ſummouere queas, vt cum hoc fiet, quod tibi viſum fue- rit cogatur is accipere. Torpedo. Plato ſive Cantharus in Symmachia:

Torpedo namq; incundus cibus eſt. Plato in Menone: Etenim mihi pror- ſus videris, ſi quid iocari licet, ſpecie alijsq; rebus, latæ huic marinæq; torpedini ſi- millimus eſſe. Nam illa ſemper appropinquantem & tangentem torpore ſtupefa- cit. Apud Homerum diſtio νάρκου extat:

Ad carpum manus νάρκωτος. Menander in Phano, per æ extulit, Toti meo corpori νάρκωτος ſupergreſſa eſt, cum veterum nemo ita fuerit uſus.

Hiceſius tradit eam minus alere, ſucciq; parum gignere, habere tamen cartilagi- neum quidpiam, laxum ac molle, ventriculo impendio gratum. Theophrastus li- bro de iis quæ ob frigora latent, ſcribit Torpedinem terram ſubire vt ſeſe abſcondat. Idem libro de iis quæ morſu aut percuffu venenata ſunt, ſcribit eam, ſuam vim tranſ- mittere per ligna & fuſcinas, quæ torporem manu tenentibus inducat. Clearchus Solenſis in libro De Torpedine, cauſam reddidit: at eius oratio quia prolixior eſt, memoria eſſugit, ideoq; librum eius vt legatis vos adhortor. Eſt autem Torpedo, Ariſtotele teſte, ex cartilagineis, & catulos parientibus. Piſculos ad pabulum ea ſi- bi venatur, ſi qui forte illam attingerint, torpore immobiles efficiens. Diphilus Lao- dicenſis ſuis commentarijs in Nicandri Theriaca adnotauit, non totum id animal torpore afficere, ſed certam quandam eius partem, experienciãq; ſe multa id cog- nouiſſe. Archeſtratus:

Elixam quoque Torpedinem cum aceto, & oleo,

Olercq;

Olercq; fragranti, & exiguo caſci ramento. Alexis in Galatea: Torpedo ergo, vt aiunt, condimentis peruncta, Integra aſſanda eſt. Idem in Demetrio: Deinde Torpedinem accepi, mecum cogitans Mulieris que aſſerebat, digitos

Molluſculos ab ea torporis nihil pati. Gladius. Hunc Ariſtoteles ſcri- bit breuem habere roſtri partem inferiorem, ſuperiorem autem oſſeam, longam, to- tius corporis magnitudini parem, quam Gladium vocant, tantumq; piſcem eden- culum eſſe. Archeſtratus:

At Byzantium proſectus, è Xiphia ſaluſum pulpamentum accipe: Nimirum prope caudam ſpina vertebram. Eſt autem & nobilis In ſiculo ſreto, ad extremum illius exitum iuxta Pelorum.

Verum, quiſnam quaſo fuit tam diligens monitor, & adeo curioſus de obſonijs iudex, quam non ſo- lum riſu, ſed etiam ludibrio dignus hic poëta, qui tam diligenter ventris gratia fretu quoque Siculum nauigio traiecit, & ſingularum in piſcibus partium qualitatem, ſuc- cum, & ſaporem, gulæ vt ſeruiret, perſcrutatus eſt, quaſi vtilem vitæ hominum labo- rem ſuſciperet. Orphus. ὀρχῶν vulgus cum o, ὀρχῶν cum ω, Pamphilus vocat. Ariſtoteles libro quinto De animalibus, quo loco ſcribit piſces quodam celeriter augetere, Orphon ſcribit ex paruo breui tempore magnum fieri. Carne Orphus paſcitur: dentibus ſerratis eſt, ac ſolitarium. Huic peculiare quod nulla genituræ via reperiatur, & diſſectus diu viuat. Latet & gelidiſſimis diebus, littoraq; terræ propin- qua magis amat, quam altius mare. Longius quam in biennium huius vita non pro- rogatur. Eius Numenius ſic meminit:

Hiſce a ſummo cubili procul Scorpium, aut Orphon vnde quæque aſperum ſublaturum abduxeris. Idem ruruſum: Glaucos, vel Orphorum marinum genus, vel atrii coloris Merulam. Dorion iuniorẽ Orphon ab aliquibus vocari Orphacinen

prodidit. Archippus in Piſcibus: Dei ſacerdos Orphus illis aduenit. Orphi ſaluſum pulpamentum tepidum, Te namq; domum reduxit, o anus, putrem, Cratinus in Vlyſſibus: Plato in Cleophonte:

Orphis, Phagris, & cartilagineis piſcibus acnorandam. Ariſtophanes in Veſpis: Orphos ſi quis emat, nolit autem Membradas. Nominatum huius diſtio- nis ſingularem cum acuto accentu proferunt Attici, vt ex Archippi verbis in piſci- bus ſupra nos oſtendimus: Genitiuum autem Cratinus in Vlyſſibus:

ὀρχῶν ſaluſum pulpamentum tepidum. Orcynus. Dorion libro De piſci- bus inquit, Orcynos ex mari, quod columnas Herculis circumluit, tranſmeantes in noſtrum venire, ac idcirco plures in Hiberico & Tyrrhenico mari capi, illincq; in alia maria diſpergi. Hiceſius eos qui Gadibus capiuntur pinguioreſ eſſe tradit: poſt eos, qui in Sicilia: at qui procul ab Herculis columnis intercipiuntur, minimè pingues eſſe, quod per regiones plures enatauerint. Gadibus ſale condiuntur eorū iuguli, vt Antacæorum buccæ, maxillæ, ac palatum. Saliuntur & ex iis pulpamenta quæ Me- landrya vocant. Hiceſius pinguia eorum abdomina guſtus ſuauitate alijs partibus multum antecellere iudicat, illis tamen palato magis ſapere iugulos. Onos, & Oniſcos. Quod ſcribit Ariſtoteles in opere De animalibus, huic b. apertum os hiat, ſimiliter vt Squalis. Gregalis hic piſcis non eſt. Solus hic piſcium in aluo cor habet, & in cerebro lapides molæ ſimiles. Aſtuofiffimis ſub canicula diebus ſolus hic ſe occultat, cæteris gelidiſſima anni parte latitantibus. Horum ſic meminit Epicharmus in Hebes nuptiis:

Channe valde hyantes, variõq; ventre aſelli. Ab Ono diſtat Oniſcus, vt in- quit Dorion libro De piſcibus ad hunc modum: Onos quem Gadon aliqui nomi- nant, Galleridas, quem Oniſcum & Maximum quidam vocant. Archeſtratus: Onon Anthedon præbebit, quem Callariam nuncupant, Bene habitum, ingentem, verum circa eius corpus caro alitur.

v 4 Multis

q. Sub. oſcu. r. o. e. p. s. s. Iunius adagio, Ambitiſtor Cleo- phonte. t. Mortuam in ma- re ſe abijciant. v. Eubius in p. p. m. d. a. n. t. u. a. i. u. e. s. m. e. p. e. c. y. d. a. s. O. v. r. e. s. d. i. v. a. r. i. e. t. i. a. n. t. i. a. u. t. i. n. t. e. u. a. n. d. i. Statim pro- pinquus dicit qui ve- dit Membradas, Ty- ranni. modo obſo- nari videtur hic ho- mo. Niſpe quod ve- gius piſcis Orphus ſit. Membras ple- beia. Superioribus hac addita rem cla- riorem ſciunt. a. Oceano tam ra- ſto, vt olim prouen- bio ſtatim ſit, et- tra columnas Her- culis circumluit, quæ- tu eſt, vide pro- uerb. Ad Herculeſ columnas. y. T. a. v. e. d. i. v. e. Idea quod aſſu- lu quernis ſimilia ſint. Plinius. a. Aſinus, et Aſel- lus. b. De Aſello Gale- rida, ſive Acipen- ſere hac intellexit Rond. c. Falſum hoc eſ- ſe Rond. diſputat. Iun. adagio, Aſella ſimili. e. u. g. i. l. a. Dijus Clemens lib. 2. Radagog. e. u. g. i. l. a. d. P. a. u. i. d. e. o. z. a. n. o. s. Iunius ex Epi- charmo o. e. r. g. a. r. i. s. l. a. y. a. n. t. e. p. o. r. t. e. n. ſ. o. v. e. n. t. r. e. o. b. c. o. r. d. i. ſ. u. m. e. Merlanus noſter. f. Acipenſer. g. Canterus cap. 5. 4.

h Polypus.

Multis quidem bonis, & suavis, mihi verò fatida: sic alijs alia placent. πολυπὺς h, sic Attici proferunt, quemadmodum & Homerus:

Veluti Polylope è cubili extracto. Conuenit proportio. Nam à dictione πῶς vox illa originem habet. Accusandi casus est πολυπῶν, vt ἀλκίον, & οἰδῶν. Æschylus πολυπῶν lebeta dixit, in Athamante, à primaria simpliciq; dictione πῶς, qualis est, & πῶς, πολυπῶν dicere Æolicū est, Attici πολυπῶν enuntiant. Aristophanes in Dédalo:

Habentem ista, nimirum, πολυπῶς, & Sepias.

Idem: Τὸν πολυπῶν ἔσθ' ἔφαθ' ἔμην.

Idem rursus: Πλάγῃ, vt dicunt, πολυπῶς τῆσι.

Alcæus in Sororibus vitiatis: Stolidum esse, ac Polypodis habere mentem.

Ameipsias in Lurcone. Multis scilicet Polyypis usus erit.

Plato in Pueris: Vt Polypodas, primum te.

Alcæus: Meipsium, vt πολυπῶς, comedi.

Quidam Polyypoda declinant seruata proportione, cum πῶδ'ος, πῶδ'ι, πῶδ'α, casibus nominis πῶς. Eupolis in Populis:

Tu rempublicam tractas, esto Polyypus moribus.

Diocles libro primo Salubrium, Molli carne pisces, & suaues gustu sunt, & ad Venerem conferunt, præcipueq; Poly-podēs. Aristoteles Polypo refert octo pedes esse, duos quidem supernè, ac infernè totidem, minimos, medios autem, maximos; cum acetabulorum ordine duplici, quibus ori cibum admouet: oculos, supra duos pedes: os & dentes in pedum medio: Dissecto ac explicato cerebrum bipartitum videri. Atramentum habere, non quidem vt Sepia, nigrum, sed rubescens, in vesicula quam μήκωνα m vocant. Iacere illam supra ventrem, similem vesicæ. Vt sepia, ac loligines, visceribus caret. Frequentissimum ei cibum esse conchularum carnem. Extra cubile testas earum euicere, quo signo qui venatur subesse deprehendunt. Complexu coire, longoq; tempore coitum absoluere, quoniam exanguis est. Fistula quæ corporis meatus est, oua racematim parere. In penuria cibi aiunt se ipsos comesse. Hoc scripsit Comicus Pherecrates in fabula cui titulus est Agrestes, his verbis:

Syluestribus anthriscis & braccanis eos victitare, ac strobilis.

Fama est, cum autem impensus esuriunt, Polypodum more digitos circumrodere suos.

Diphilus in Mercatore: Polyypus omnia hic habet integra brachia:

Sepium is non circumarrosit, è amicissima.

Hoc autem falsum est. A con-gris, persequentibus & infestis eius sic pedes lacerantur. Vulgo creditur si quis ante ipsius cubile salem disseminet, statim egredi. Memoriam quoque proditum est, ob metum fugientem colorem mutare, & ad similitudinem loci in quo se occulit, ostendere, quod & Megarensis Theognis in Elegis ita scripsit:

Plicatilis mentem habe Polyypus: cuiusq; saxo

Is adhaeserit, talem se colore & aspectu monstrat.

Clearchus libro secundo Prouerbiorum idem memorat, appositis etiam his carminibus, sed cuius poetæ sint, non indicans:

Polyypus, mi fili, Amphiloche heros, mentem habe,

Et ad quorum gentem veneris, te ipsi accommoda.

Olim circa Trezenen, vt idem Clearchus memorat, nec Polyypum, quem Sacrum vocant, nec alterum, quem Remigantem, faserat venari. Veritum nempe id fuit, sicut & marinam testudinem comesse. Est autem Polyypus tabi obnoxius, & alioquin brutus. Etenim ad eorum manum qui captant, accedit, & à persequentibus interdum non aufugit. A partu elanguescunt, & tabe pereunt eorum femina: quamobrem tum facile capiuntur. In siccum exire nonnunquam visi sunt, asperis præcipue locis. Læues enim odere. Ex plantis olea delectantur. Eius truncum flagellis amplexos sæpe offendunt. Ficis quoque ad mare natis affixi, & fructum mandentes nonnunquam deprehenduntur, vt Clearchus scribit De iis quæ in humore degunt. Oleam illos appetere hoc etiam documento est, quod eius rami si quis in mare demittat vbi polyypus habitant; ac parum illic contineat, quotquot volet nullo labore ramo impactos extrahet. In polyypis

o Alcimou, & Oedipum.

† Erasmi, adagio, Nū septem plagis Polyypus contusus. κενεσθῶσα: De-uoratore, Gurgite. I Subaudi prædix-tem esse volo, aut eiusmodi quidpiam aliud.

m Papauer qui- ad interpretatur. Ab oblonga figura potius ego dictam sic arbitror.

n Molibus enim viscera nulla sunt, sed partes que visceribus portione re spondeant. Rond. cap. De sepia.

o Torcills vibra- ta Pampino. Plin.

p Olerum sylue- strium hæc nomina sunt. Iuuius adag.

Agrestibus oleribus vicitat.

q Strobilis Æschy- chio, Cædrii spec- ies: mihi verò po- tius, Cædrii caput.

r Erasmi adag. Ex- os suum, vnde pedes.

s Præcipua brachia venasq; vt lacerata caudas; autor est Plinius.

t Erasmi adagio, Polyypus mentem ha- be.

v Amphilocheus Amphiarai & Eri- philes filius. Eadem- sero citantur prin- cipio lib. 12.

w Nautilum, sive Nauplium, Mutia- na sive Polyypus on- ti.

y Mares à colu- n. Opiarius.

lypis alia quidem corporis partes validæ sunt, imbecilla ceruix. Marem aiunt in vno ex brachijs, cui magna duo insunt acetabula, pudendo simile quidpiam habere, idq; nervosum totum, ad medium vsque brachium adhærescens. At Aristoteles libro quinto De animalibus, inquit Polypos hyeme coire: vere parere: duos circiter menses condi: numerosa prole fecundos esse, à femina differre marem, quod caput is longius habeat, ac illud in brachio præterea, quod verendum piscatores nominant. A partu ouis incubat: quocirca illo tempore deterrimus est. Edit in cubili Polyypus oua, aut sub aliquo figlino, aut in aliquo alio cauo, è quibus post diem quin- quagesimum factus numerosus, phalangijs similis prodit, ac serpit. Femina verò nunc qua corpore sœuet, nunc ostio cubilis assidens super ea brachia porrigit. Theo- phrastus libro De iis quæ colorem mutant, scribit, Polyypum è iis locis fieri similem quibus se admouerit, idq; in metu, sibi vt caueat. Idem libro de iis quæ in sicco ver- santur, scriptum reliquit, è mari Polypos egredi. Idem libro De locorum differen- tijs tradit, circa Hellespontum polypos non generari, quia frigidius illud mare sit, ac minus falsum, quod vtrumque polypo noxiū est, Quæ verò Nautilum dicitur, in- quit Aristoteles, Polyypus quidem non est, sed ei brachijs similis. Testa huic dorsum trahat: resupinatus verò, post nauigat, sublatis brachijs duobus, inter quæ tenuis in- ternata membrana distenditur, qualis est illa coriacea quam in pedibus auium digi- tis interpositam conspiciamus: alia verò brachia duo in mare demittit, iisq; se guber- naculi vice regit, cum autem viderit quidpiam accedere, pedibus contractis aqua testam implet, & se demergens in profundum celeriter abit. Idem libro De animalibus, Polyypum diuidit in Nautilum, & Trepfichrota. In Nautilum circumfertur Callimachi Cyrenæi hoc epigramma:

Concha ego sum, è Zephyriti, vetus: at nunc tu me

O Venus, Selenæ primum habes donarium,

Nautilum, mari olim innatantem: si ventus flaret

E proprijs rudentibus expanso velo;

At in nitida tranquillitate celer ego totus remigabam

Multis quos habeo pedibus, vt nomen indicat.

Iulidis tandem in litus incidi, vt essem

Tibi charum & ludicrum, è Arsinœ,

Iam non opto, quandoquidem expiravi, vt in cubili me iacente

Alcyon miseranda, veluti quondam, oua pariat.

Veriam in Clinia filiam beneficium conferas, que & honesta

Facere didicit, & nata est ex Aeolide Smyrna.

In hanc etiam Venerem, quæ in Zephyrio colebatur, Posidippus hoc epigramma scripsit:

Hoc, è flumine veſti, è terra ambulantes, Philadelphi.

Veneris Arsinœs templum veneramini:

Quam littoris Zephyry præsidem

Primum, classis præfatus consecrauit Callicrates.

Felicem eam nauigationem dabit, ac in media tempestate

Latum supplicibus æquor tranquillabit.

Polyypus meminit & Ion Tragicus in Phœnissis, his verbis:

Saxatilem cum exanguibus cirrbis

Odi mutantem colorem Polyypum.

Aristoteli & Speusippo genera Polypo- rum sunt, Eledone, Polypodine, Bolbotine, Osmylus. Idem Aristoteles in opere De animalibus molles esse tradit, Polyypum, Osmylen, Eledonen, Sepiam, Loliginem. Epicharmus in Hebes nuptiis:

Polyypus, Sepia, venerandaq; Loligines,

Et que mare olet Bolbitis, ac erithaci colore, Græcæ.

In Thaso & Caria Polyypus sunt optimi,

Corcyra magnos etiam alia, numeroq; multos.

Simonides. πολυπῶν, vt Epicharmus.

z Falsam esse il- lam opinionem mon- strat Rond. a Porrectum ad medium vsq; bra- chium, totumq; in marem femina in- ferti Rond.

b Ex litera Theo- phraſti correctus le- cus.

c Et si quid pauca- ris interueniat: Vli- nius.

d Colore mutabi- lem.

e Scriptum est hoc epigramma in gra- tiâ Selenæ Smyr- nenſis que Nautil- lon in templo Vene- ræ Zephyritis dicitur- uerat.

f Iulio polu Aegy- pti ciuitas; ab Ale- xandria distans pas- suum duobus mil- libus.

g Arsinœ in Asia suspenſum, vt me- dia; videri possit.

h Placidum ve- maras.

i Selenam.

k Zephyrion Aegy- pti promontorium, in quo extitit de- ſubro Arsinœn Phi- ladelphi vocatæ Ve- neris Chloridis, & Zephyritidis nomi- ne Aegyptij colue- re. Vide Scaligerū in Catullis, & Tur- nebium cap. 7. 1. A- nimaduert.

l Turn. cap. 7. 1. m Ποντογεν.

n Ποσειδών, aliq; ποσειδών; aliq; πο- ρείων, volucres. Lo- ligo extra aquam vultat.

o Veliarū Rubra- cula, vel Cerinthi, sive glutinis, quo suos apes obtinet, ne spiritus interue- niat.

p Qui pisces Græ- cæ sunt, nondum con- stat. Græcæ serpen- tis genus memorat Artianus.

ρωλύων

α Μελίος λέγεται, αβανόριδες.

δ αβανόριδες, αβανόριδες, αβανόριδες.

ε Πισκίβις, quae antea nominabatur.

f αβανόριδες, αβανόριδες, αβανόριδες.

g Per iocum piscis nomen effert, sapquam viri.

h A colorum varietate, ut episcopus, pisces, piscium sapores.

i Dentices Colymbelle.

k Siculo.

l Lacertus.

m Μελίος λέγεται, αβανόριδες, αβανόριδες.

n Paulo ante, Tricus.

o Ob colorem sordidum, αβανόριδες, αβανόριδες.

p Exiavon, q Sciathidis.

Euvones. Phagrag, pingues Lupi, & stercus Porantes obscura Salpa, astate tamen laeta.

Aristoteles libro quinto De animalibus Salpam tradit semel parere, idq; autumnno. Lineis multis illa virgata est, aureis, solitaria, dentibus ferratis: cucurbita delectatur, ac idcirco hoc allecia cibo capitur. Archemstratus:

Salpam malum ego equidem Piscem omni tempore iudico, maxime tamen edendo est Cam triticum metitur. E Mitylene Hanc pete.

Panocrates in Marinis operibus:

Salpaq. pisces aequales magnitudine, Quas quidem Boes, in mari vitam agentes piscatores nominant, Quoniam algam, ventri cibum, dentibus molunt.

Variis hic piscis est. Quapropter Mnaseam Locrum, Colophoniumve, qui in scriptos Lusuf composuit, ob varietatem eorum quae collegit, familiares Salpam nominabant. Nymphodorus Syracusius in Asia circumnavigatione, Lesbiam quandam feminam Salpam etiam vocatam fuisse inquit, quod de variis iocis librum condidisset. Aleimus in Siculorum rebus, Messenae, quod oppidum insulae est, Botryn quendam extitisse tradit, inuentorem salium, & disteriorum, qualia sunt quae Salpae tribuuntur. Archippus masculino genere dixit, αβανός:

Præco Boax fuit, Salpes verò rubra cecimur, Obolorum septem mercede conductus.

Salpa similis in rubro mari piscis gignitur, quem Scromateum, vocant, toto corpore lineis distentis virgatus, auri colorem non nihil emulantibus, ut narrat Philo in Metallico. Synodontes, & Synagris. Meminit horum sic Epicharmus:

Grandiores Synodontes, coloreq; rubro variantes Synagrides, Numenius in Halieutico Synodontem cum u, dixit: Aut albam Synodontem, & Boacas, ac Trinco.

Idem rursum:

Hic estis venare, capere si piscem cupis, Vel grandem Synodonta, vel subfultorem Hippurum,

Dorion autem αβανόριδα

cum, effert, ac insuper Archemstratus his verbis:

At Synodontem si pinguem esse cupis, Illum, b amice, ex freto ut habeas, adnitero, Hæc omnia Cyro mando, & tibi quoque Cleone.

Antiphanes in Archemstrate:

Ecquis anguillam pusillam mandat? vel Synodontidis caput? Sauros.

Huius meminit Alexis in Leuce, coequum inducens hæc loquentem:

A. Lacertus quo modo sit præparandus nostin? B. Equidem novi, si docueris. A. Exemptis branchijs Primum lana: deinde in orbem spinas circumcide, Dissindito post recte, & ubi dispescheris totum, Rite ac probe lasere pulsato.

Ephippus in Cydone, alios quoque multos

pisces enumerans, Lacerti his etiam verbis meminit:

Thymni salsa pulpamenta, Glanidis, Squati, Squatina, Conger, Cephalus, Perea, Lacertus, Phycia, Phycides, Brincus, Mullus, Cucullus, Phagros, Myllus, Lebias, Sparus, Aeolia, Thrissa, Hirundo, Squilla, Loligo, Passer, Dracenis, Polypodium, Sepia, Orphus, Gobius, Aphya, Acus, Cestra. Mnesimachus in Hippotropho:

Cum Carcharijs Torpedo, Rama, Perca, Lacertus, Trichias, Phycis, Brinchnus, Mullus, Cucullus.

Scepinus. Huius meminit Dorion libro De piscibus, & Artageinon vocari scribit. Vmbra.

Epicharmus in Hebes nuptiis: Aeolia, Flutaq; Cynoglossi, & marina Vmbra.

Numenius piscem hunc αβανόριδα sic appellat: Hic

Hic venabere cupere piscem si cupis, Aut magnum Synodontem, aut subfultorem Hippurum, Aut sublimi ceruice Phagrum, & interdum gregatim coeuntem Vmbra.

Syagrides. Meminit harum Epicharmus in Hebes nuptiis, ac in Terra & mari. Sphyrænæ. Has plenius nutrire quam Congros inquit Hicestus, gustui tamen ingratas esse, oriq; insuaues, ac succum generare mediocriter laudabilem. Dorion: Sphyrænā quam Cestram nuacupant. Epicharmus in Musis Cestra nominata Sphyrænā non ampliùs memorat, tanquam eadem sint:

Chalcidas, Canes, Cestras, versicoloresq; Percas. Sophron in Mimis virilibus: Cestra Batin mandentes. Speusippus libro secundo Similium, Acum,

Sauridem, Cestram vt valde similes recentet. Attici vt plurimum Cestram Sphyrænā appellat, admodum rarò Sphyrænā vocabulo vtentes. Apud Stratini igitur, in Macedonibus, quod Attico, tanquam nomen ignoraret, interrogante, ac dicente,

Quisnam Sphyræna piscis est? Cestram vos Attici nuncupatis. respondet alter, Antiphanes in Euthydico:

A. Oppidoquam frequens hic Sphyræna est. B. Atticè Cestram oportet dicere.

Nicophon in Pandora:

Epicharmus in Hebes nuptiis: Aristophanes in Danaidibus:

Cestra, ac lupi. Cestras percasq; varias. Sepia. Idq; Sepias habentem, ac Polypos. Vocis omnia penultima acuto notatur accentu, vt & harum dictionum, αβανός, αβανία, αβανία, αβανία.

Sepiam Aristoteles scribit octo pedes habere, ac inferiores duos ex iis, maximos: promuscides duas: & inter pedes ac promuscides os, & oculos: dentes duos, alterum supra, alterum infra: in dorso testam: atramentum in Muti, quæ prope os iacet, & vesicæ figuram imitatur.

Lata & lauis alius est, bouis omafo per quæ similis. Pusillis pisciculis aluntur Sepiolæ, distentis suis promuscidibus, veluti lineis piscatoriis, illos venantes. Cum sequit tempestas, Sepiam aiunt prehensis minoribus faxis vtraq; sua promuscide, velut anchora, stabilitam quiescere. Perfecite piscatore suum, atramentum effundit Sepia, antrosūm profugere, se simulans. Aiunt quoque, femina tridēte percussæ ac captæ maris auxiliari, eam in auersum retrahentes: maribus autem captis in fugam feminas se conicere. Ad bimatum Sepiæ vita non producit, veluti nec Polypi. Idem libro quinto De animalibus autor est, Sepias & Loligines coire amplexas inter se corpora, adaptantesq; mutuo ex aduerso nares, & brachia. Ex mollibus, vere, primæ omnium pariunt, omni tempore grauidæ: quindecim diebus vtero gerunt. Post partum oua edita mas persequitur, & afflatu pleniora, floridiora, solidioraq; vt sint, præstat. Coniugatas incedunt: mas quàm femina magis varius est: dorsoq; nigror. Epicharmus in Hebes nuptiis:

Polypi, Sepia, volucresq; Loligines. Adnotandum hoc quidem est Speusippi gratia, qui similes esse Loliginem ac Sepiam scripsit. Hipponax in lambis hyposphagma Sepiæ dixit. Interpretes atramentum exponunt. Aristophanes in Opfartytico, intritum esse vult, his verbis: Hyposphagma fit e carnibus assis, vel elixis, ac sanguine, cum sale, caseo, cumino, lasere. Glaucus verò Locrensis in Opfartytico scribit, hyposphagma parari ex elixo sanguinis, sapa, lasere, melle, aceto, lacte, caseo, & olerum foliis bene olentibus, concisis. Archemstratus plurimarum rerum cognitione instructus,

In Abderis Sepia, inquit, ac in media Maronea. Aristophanes in Thesinophoriazusis:

Emptus est piscis aliquis, vel Sepiola? Ofmylia, Memidia, Sepiola. Idem in Danaidibus: Theopompus in Venere:

Sepiam, quæ exiguum Polypum hunc intercepit, arrode. Sepiolæ quo pacto elixandæ sint, Alexis in Improbata docet, inducto coquo hæc loquente:

A. Sepia quanti? B. vna drachma Tres. A. harum brachia

r Λοβίου. Vide Rindel. capis. De Centrina.

s αβανόριδες. Natalis αβανόριδων irrestiam.

t Sudei. Plinio. Rodeletius paruis alevæ quàm Congros multus rationibus ostendit: itaque ex illis iudicio (minus alevæ) scribendū putat. Idē repetitur lib. 3.

v Hæc modò citata superuacua videntur.

x Causis: ludus piscium domus.

y De hac re consule Rodeletium.

z Τελ λολίγγα. Bonus triplex est: ventriculus, ut apud Aristophanem, reticulus: huius sporosoma sumi: Echinnus.

a Μυδιός. Fittor lam qua coeunt, et parunt, ita vocat. b Κολύμβη. Rindel. autem, referentur in edendū omni dies quindecim.

c Καλοφυσία, ην γλυκὴν φασί. Gesticus, oum, tanquam cum spiritu, gentilem humore offundis, (mucosum ac viscidum,) quo agglutinantur, solidescunt, rursusque exarantur. d Saffusum in succillatione creuorem.

e Δραχμή. Natalis legit, Δραχμή.

x Et pinnas

Alias Carchariam, alias impetu ruentem Psammathidem. Hyccas. Hyccam sacrum piscem in Hymnis Callimachus sic appellat:

Divinus ac sacer Hyccas. Numenius in Halieutico: Vel Sparum, vel Hyccas gregatiles, vel Phagrum, Ad saxa caprum.

2. Quod dicitur vagum & errantem: quidam. a Apud Plinium, cap. 8.3. Imacaren- sis, perperam, pro Hyccarense.

b Quem ultimam inter pisces vestri commentos inuenio.

c Rondeletio id dubium est.

d Apud Plinium: vel in statu flore, carnosum, pinguis, suavis, ac succulentum esse. Rond. legit, raris, par-

e Supra in Orpho haec citantur ex Platone in Cleophide.

f Oris suaves, Non facili ex-

g In exemplari suo hinc Natalis legit, in meo deside- rantur.

h Anguillarum.

k Mutus hic locus, integer citatur pagato.

l Civitas ea Macedonia est, Philippi & Alexandri natalibus clara. m Epiphoniam sumptum a Venere cognominem in Mare subeunt.

caro Siciliae oppidulo verba facit, sic appellatum refert, quia in eum locum primi homines qui venerunt, pisces vocatos Hyccas cum illic reperissent, praegnantes, eo augurio & omine, agrum Hyccarum nominauerint. Zenodorus scribit Erythrinum Hyccam a Cyrenais vocari. Hermippus Smyrnaeus suis commentariis in Hippo- nactem, Hyccam esse Iulidem autumat: eamque vix capi tradit, quamobrem Phil- etas dixit:

Nec Hyccas, ultimis piscis, effugit. Phagrus. Speusippus libro secundo Similium; Hepatidum, Erythrinum, Phagrum similes esse scribit. Meminit eius Nunianus in verbis antea citatis. Aristoteles eum scribit esse carniuorum, solitari- um; corde triangulo, vigore vere. Epicharmus in Hebes nuptiis:

Acus, Phagrus, ac Lupi. Meminit & Phagri in Thuriopercis Meragenes. Ameipias in Barba:

Orphis, cartilagineus, Phagrus cibus eris. Hiccius scribit Phagrum, Chro- min, Anthiam, A carnancem, Orphum, Synodontin, Synagridem genere similes esse, nempe dulces, subadstringentes, multum alere, & vt par est ad proportionem, excerni difficile. Carnosi ex iis, magis terrestres, & quibus minus est pinguedinis, largius nutriunt. Arcestratus inquit, ex oriente Syrio edendum esse Phagrum:

In Delo, Eretriaque, ad maris litora bene portuosa: Caput eius solum eme, ad posteriora, Reliqua piscis huius ne domum feras. Strattis in Limnomena: Idem in Philoctete:

Deinde in macellum profecti adultos obsonantur Magnosque Phagros, & tenerarum Copaidum, falsa frustra, & rotundis lateribus, Est & lapidis genus Phagros. Cretenfes enim cotem Phagron vocant, vt inquit Simmias. Channæ. Epicharmus in Hebes nuptiis:

Ac multum hiantes Channas, vario ventre Cestras, Afellos. Numenius in Halieutico:

Channas, Colias, & fuscum Coracinum. Dorion quoque libro De piscibus hanc commemorat: Aristoteles libro 7. de Animalibus, aram e rubro esse tradit, ac Pæ- cijlogranimon, quod atris lineis varia sit. Chromis. Epicharmus sic huius meminit:

Xiphias, & Chromis. Quod scribit Ananias piscium omnium hic vere est optimus. Numenius in Halieutico:

Hyccam, vel Callichtyn, vel Chromin, & alias Orphum. Arcestratus:

Pelba, Chromin accipies, astate Pinguem, & in Ambracia. Chrysofryus. Archippus in Piscibus:

Veneri sacer Cytherias, Chrysofryus. Hiccius hos pisces gustatu saporisq; gratia alios omnes anteire scribit. Plurimum quidem alunt. Pariunt, vt inquit Ari- stoteles, similiter ac Cestrei, qua fluunt amnes. Horum Epicharmus in Musis, ac Dorion libro De piscibus, meminere. Eupolis in Assentatoribus:

Centum drachmis pisces mercatus: lupos Tantum octo: Chrysofryas duodecim. Arcestratus ille sapiens in suis Praeceptionibus:

Chrysofryon ex Epheso pinguem ne praetermittas, Quem illi vocant Iomiscum, hunc compara, Alumnum Selinuntis veneranda: recte illum abluito,

Deinde integrum assum appone, vel si cubitorum decem fuerit. Chalcides, & simi- les illis pisces, Thrissa, Trichides, Eritimi. Hiccius scribit, quas Chalcidas nuncu- pant,

pant, Hircos, Acus, Thrissas acetosus esse, minimè pingues, & exsuccas. Epicharmus in Hebes nuptiis:

Chalcides, Sues, Miltui, & opimus Canis. Dorion Chalcidicas appellat.

Numenius, Tu verò & illam Chalcida.

Hoc modo experire, ac pusillam Menida. Chalcis, à Chalceo, id est, Fabro,

discrepat. Fabri Heraclides in Opfartytico meminit; itemque Euthydemus libro De falsamentis, eum scribens in Cyzicenorum regione nasci, esseque rotundum ac orbiculatum. Thrissarum mentionem sic Aristoteles fecit libro De animalibus & piscibus. Locum non mutant Thrissa; Encrasicholos, Membras, Coracinus, Ery- thrinus, Trichis. Trichias Eupolis in Assentatoribus nominat:

Parcus ille fuit, qui toto vita spatio Ante belli tempora Trichias opsonatus est semel, Cum semibolo veniret caro Samæ.

Trichides si vendantur obolo centum. Aristophanes in Equitibus:

Thrissa meminit, Trichidaque Trichiam vocat. Dorion libro De piscibus, fluuatilis Nicochares in Lemniis:

Trichidas verò, & Premnadas: sic autem Thynnidas vocat. Plato

in Europa:

Eum aliquando, dum piscaretur Andrachmes, vidit, cum Premadibus, & quia Boax esset, dimisit.

Similiter & Aristoteles libro quinto De animalium historia, & in libro 7. de Animalibus, Thrissam Orchestridem vo- cari scribit, quod saltatione & cantu gaudeat, eoque audito exiliat e mari: Eritimos Dorion memorat, cum Chalcidibus eisdem putat esse, ac cum hypotrimmate pla- cere inquit. Epænetus libro De piscibus: Mustellam, Smaridem, quam xuvovvov, Chalcidas quas Sardinios vocant, Eritimos, Miluum, Hirundinem. Aristoteles libro quinto historiae animalium, Sardinios Chalcidas appellat. Callimachus in Gen- tium nomenclaturis, ita scribit: Encrasicholos Eritimos Chalcedonij nuncupant: Chalcidas Trichia: Atherinam Istar. Idem in alia parte sui operis cum piscium no- mina recenset, inquit: Ozenam Ofmyliu Athenienses vocant: Eritimos verò, Thu- rios, & Iopas. Iopum sic meminit in Bœotiaco Nicander:

Ut cum circa greges Iopum generosus Aut Phagri, aut lautiores Boopes, aut Orphis. Aristophanes in Holcadibus:

Me miserum, qui in Trichidum muria primus sum demersus. Pisces enim,

qui vt super pruna coquantur, idonei sunt, intingebant muria quam Thasiam voca- bant, vt in Vespis ait idem poeta: Ne prus muriam bis ille Ankracidum bibit. Quoniam verò ad hunc sermonem ventum est, & de Thrissis iam disseruimus, agedum, qui pisces Thrattæ sint apud Archippum, in Piscibus fabula, hic explicemus. Nam in ea scriptioe pi- scium Atheniensium is nomina & appellationes recitat:

Reddamus inuicem quaecumque habemus: Nos quidem Thrattam, & Atherinam tibicinam, Ac Thyrsi filiam Sepiam: & Triglias. Et qui summum magistratum gessit, Eucliden.

Et ex Anagyrensi tribu, Coruzos, Et Coby Salaminiensis fatum: Et assefforem consulariumque, Baitrackon ex Orco.

In his poetæ versibus aliquis fortassis quæsierit, apud pisces quænam Thrattæ sint, quas hominibus se red- dituros paciscuntur. At quoniam priuatim de hoc scriptoris loco quædam conscri- psi, quæ ad hanc rem maximè faciunt, explicabo. Thrattæ reuera marinus piscicu- lus est. Huius meminit Mnesimachus comædiæ scriptor mediæ, in Hippotropho,

Myllus, Lebias, Sparus, Acolias. In his poetæ versibus

Thrattæ, Hirundo, Squilla, Loligo. Dorotheus Ascalonites libro centesi- mooctauo Collectionis vocabulorum, Thertam scribit, vel deprauato codice eius

fabulæ

x 3.

o Menarum sati- dos mares, post sa- menarum concepti. p Vel Thrassa: vel arida carne: & que succi parvi præsent.

q Thrissa, Alau- sa Ansony, Clupea Callisthens, apud Plutarchum lib. De fluminib. Trichias, Sardina maior: Tri- chis, Sardina mi- nor, vel, vt vniuers loquuntur, Sardella.

r Tocus comicus in clamoium, & tur- giosum.

s Vide quod adno- tatum est pag. 214.

t Quod dum in ma- ri natans, exiliant sepe.

u A piridi, caru- los, colore ocu- lum.

x apertior: præstā- tior.

y Alii qui Trichidæ primus in muria.

z Pisciculorum mi- nutorum, qui in pen- na assuntur.

a scortorum, que tum Aclenis fano- sa fuerunt, hac no- mina.

b Atheniensium, vt fusticor, familiam, a Miltui cognomi- natam.

c Anagyrenses, po- pulus tribus Ere- chideidæ.

d Colera nigros, xopauavras.

e Cuius quendam Salamme oriundæ.

f Hæc vox Ranam significat, quæ poë- ta marinam intel- lexit.

g Euhææ civitate.

h Thrattæ klauisa marina, parua, ari- dus, exsucca: Thrissa verò idem piscis a- quis dulcibus, in- quis migrans, opti- matus, & succulen- tus.

i Musimachi, fabulæ ¹ deceptus, vel insolitam cam dictionem correctam sic pronuntians. Prorsus enim apud Atticorum nullum extat Therra vox. Quod autem marinum pisciculum Thrattam nuncuparunt, Anaxandrides in Lycurgo palam facit his verbis:

Coire cum Coraciniâs, Percidiâs, & Thrattidiâs, itemq; Antiphanes in Tyrrenho: *A. Hic quidem mihi piscator est: solum id mihi restabat, male ut audirem.*

k Hac & piscium nomina sunt, & meretricum,

B. Quid ita? A. Thrattam, vel Psettam quandam, Vel Muranam, vel malum ingens quodpiam dabit Alarinum.

l Sub. lati sunt, vel quidpiam eiusmodi.

m Vel Orithragoriscus, vel Caprificus, n Oculatam Soleam esse Roudelphinus putat.

Hos Diocles reponit inter sicciore. Spensippus libro secundo Similium, Passerem, Soleam, Tæniam, valde similes esse tradit. Aristoteles libro quinto historię animalium hæc scribit. Similiter ex pisciculis plurimi semel pariunt, veluti & Fusanei, quos multos simul retibus circumdant, Chromis, Passer, Thynnus, Pelamys, Cestreus, Chalcides, & id genus alij. Idem libro *αδελφ. & Κοινον*, Cartilaginci, inquit ¹, vt Bos, Pastinaca, Raia, Torpedo: ac præter illos, Solea, Passer, Porcus^m. Dorion libro De piscibus ita scribit: Lati sunt Solea, Passer, Escharus, quem & Corinⁿ vocant. Buglossos, id est, Soleas in Hebes nuptiis Epicharmus sic memorat:

Hymides, Buglossi, & Cibarus. Lynceus Samius in Epistolis inquit, circa Eleusinam Atticę gigni optimos Passeres. Arcestratus:

Accipe deinde Passerem magnum, subasperamq; Soleam, ad venerandam Chalcidem^o.

Romani Passerem etiam Rhombum ² vocant, nomine proculdubio Græco. Nausicrates in Nauiculariis, antea de Glauco pisce locutus, subdit,

A. Flavo colore; quos ³ suctus Aexonicus

Omnium optimos suis in locis alit,

Quibus & decem virginem Luciferam honorant,

In cenam muner a cum nauta mittunt.

B. Mullum dicis. A. Lacteus ⁴ Rhombus quem

Sicula plebs comest.

Hanc verò de piscibus Deipnosophistarum garrulitatem cum expleuerimus, & Timocrates, hic orationem finiamus, alios cibos nisi præterea desideres, adiectis iis tamen quæ in Laconibus Eubulus dixit, siue in Leda:

Præter hæc thynni salis pulpamentum aderit tibi:

Porcelli caro; lactes, tetinumq; intestinum hœdi:

Apriecur: veruicis testes: exta ⁵ bouis:

Agni caput, leporis venter, omasum ⁶, flexuosa ⁷

Intestina, pulmo, lucanica.

His satiatus per mitte quoque nos corpusculum curare, vt, velut æquum est, possis iis quæ sequentur vesci.

o Vel Eubæam; vel insulam quæ sita est ante Aciliã.

p Lati piscis genus, Passeribus cognatum. Parisiensibus, Turbot. Menpestensibus seruato veteri nomine, Rhomb.

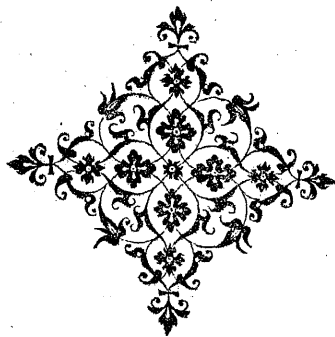
q Vide pag. 243. r Aliq. lacti simili Rhombus, Quod Sicula plebs comest.

s Xanthi

t Intestinum, quo fit lucanica.

u Xopda, Simnosus intestinum anfractus.

ATHEN

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTARVM LIBER OCTAVVS.

VISITANIAE, (ea regio Hiberiæ est, quam Hispaniam vocant Romani,) felicitatem Polybius Megalopolitanus cum explicat, libro trigesimoquarto historiarum, & Timocrates virorum optime, illic narrat ob cœli temperiem & homines fecundos esse, & animantia reliqua, & fructus qui in ea prouincia gignuntur minimè corrupti: olas quidem illic, violas, asparagos, & cætera his similia, non minus quàm trimestri spatio durare: obsonium autem marinum copia, bonitate, pulchritudine ab eo multum distare quod nostrum mare suppeditat; ordei siclum, (modius ea mensura est,) drachma tantum emi: tritici verò, Alexandrinis obolis nouem: metretam vini, drachma: mediocrem hœdum, obolo: leporem, tanti: agni pretium esse tres aut quatuor drachmas: suis iam cœnis apti, centum librarum pondo, drachmas quinque: ouis, drachmas duas: ficuum talentum, obolis tribus constare: vitulum, drachmis quinque: iugatorium bouem, decem: agrestium verò animalium carnes pretio fere nullo cœferi, sed gratuito dari, & auctarij vice, cum merces alias permutant. Nobis quidem certè Laurentius sapiens præbet Lustaniam, ac quotidie nos satiat omnifariis bonis, vt est vrbauitatis ac magnificentię studiosus, domo nihil afferentes, præter oratiunculas. Cum igitur de piscibus multa iam disputata fuissent, apertè Cynulcus videbatur indignari: eum tamen præuertit lepidus Democritus, ac, quod est apud Archippum, inquit, nonnihil certè prætermisit, & viri pisces: paululum enim insuper obsonari vos oportuit piscium quos fossiles vocant. In Heraclea, & circa Tium, Milesiorum in Ponto ⁴ coloniam, gignuntur autore Theophrasto. Idem philosophus de piscibus qui deprehensi glacie ⁵ torpidi rigent, tradit, illos nec sentire nec moueri priusquam in parinas coniecti elixentur, & id ⁶ maximè pati Gobios videri. At præter hos peculiare id est quod fossilibus, vt vocant, accidit Paphlagoniæ piscibus. Hos enim ex altis scrobibus effodiunt, magisq; iis in locis vbi nullus ⁷ est annuum affluxus, alijsve ⁸ aquæ, & tamen illic viui reperiuntur. Mnaseas Patrensis in Circumnauigatione scribit, vocales esse Cleitoris fluij pisces ⁹, quamuis Aristoteles vocem edere solos tradiderit Caprificum, & fluuiatilè Porcum ¹⁰. Philostephanus ortu Cyrenæus, Callimachi familiaris, libro de iis quæ mixta inopinata obseruantur in fluuiis, prodidit in Aorno fluuiio per Pheneum ¹¹ labente pisces esse Turdis similem emittentes vocem, eosq; vocari Pæcilias. Nymphodorus Syracusius in suis Circumnauigationibus refert, in Eloro fluuiio ¹² lupos esse, Anguillasq; magnas, tam cicures, vt ex illorum manu qui offerunt, panem sumant. Ego verò in Chalcidid ¹³ Arethusa cum admiratione vidi, quemadmodum & fortassis vestrum plurimi, Cestreos mansuetos, & Anguillas aureis argenteisq; ornatas inauribus, qui, & quæ, tum obiectum cibum à spectatoribus acciperent, tum à sacerdotibus victimarum exta, & musteum casticum. Semus libro sexto Deliadis scribit, Atheniensibus in Delo sacrificantibus, lauantis manibus aquam haurientè puerum vrbana demersisse, ac è phiala simul cum aqua pisces effudisse, oraculumq; ipsi à Deliacis vatibus redditum maris fore dominos.

d Hinc emendanda in Theophrasto scriptura.

e Qui ob hyemè rigens glacie circumdatus, Theophr. codex Græc.

f Addita hæc è Theophrasto. g Nulla est fluuiorum inundatio, a quarumve collectio. Theophr.

h Nulli fruentium aquarum cod. nostr.

i Erasmi adagio, Magnus quam piscis. Cleitor Arcadiae lacus, vel fluuius, & oppidum.

k Eum Apri nomine pinxit & de scripsit Belonius.

l Plinio Aornos, Epiri locus, ab exhalatione que auius pestifera est, dicitur. Pheneum Arcadiae oppidum, & lacus. Lego ex Pausania in Arcadicijs Aorano. Notus est Iopon lacus, vicinus Baigi.

m Sicilia. Plin. vel castello, vt idem cap. 1. 36.

n Oppidi Eubæe. Plin. qui & cap. 2. 32. scribit, anguillas in Iouis Labradij fonte in aures additas gerere.

ATHENAEI DE IPNOSOPH.

Idem Strabo lib. 4.
Castreos, Strabo.
q Nagam & erabundam fluio- rum aquam: Qui- dam. Prope tinnis- tiffimas arces, Sal- sae, & Locatam, in solo peludoso, ar- bufcularumq; plu- rimum suspensa radibus, aqua per uos, tales pisces etiã hodie reperiuntur.
Mena.
Que placido ma- ri circa litora pa- sciuntur.
e Coryb Alcyones mares: Trochili, Galls Beceafines: Elarius, Galls Cor- lis: Cretæ, Gesturi Falconellus, aures, cum mare pertur- hatu non est, in lit- toribus versantes, nihil ut comparat. Et tamen, Alcyo- ne dempta, pisces non vitruos, sed uermiculis, & interdum cœbulis, sed varentidistie sunt.
in Blyca. Plin. cap. 19. q. quod reli- quum legitur, & in 20. cap. 1.
Strabo sub si- num lib. 12.
Prystago pra- fuerunt: sanatum magistrati gessit: ut dixerunt. 2. Sarmatis, & Bulgaria.
a Diodotum co- gnomine Trypho- na, cuius meminit Strabo libro 14. & 18. Vide Iosephum cap. 11. & 12. lib. 23. De antiquit.
b Strabo lib. 16. pugnatu cum Sar- pedone, non Deme- trij, sed Ptolemei copiarum dux, tra- dit.
c Cilicia urbem helle fluuio vicina.

nos. Polybius libro trigesimoquarto historiarum scribit iuxta Pyrenæos^a montes Narbonam vsque campos esse, per quos Iberis & Ruscino fluuij iuxta ciuitates eiusdem nominis à Celtis habitatas decurrunt, ac in iis campis fossiles quos vocant pisces^b reperi. Eius namque loci tenuis solum esse, ac subnascente multo gramine herbosum: sub eo verò, cum ad duos tresve cubitos arenosa terra sit, quam ad- mouent aquam^c fluuij, labi, & cum effusa illa pisces sub terra meantes pabuli caus- sa, quod radice graminis impensè delectentur, subterraneis piscibus vniuersam oram illam replere, quos egeita humo capiunt. Theophrastus memoriæ prodidit, apud Indos, pisces in terram egreffos è fluminibus, ranarum modo subsultantes in aquam rursus abire, forma iis similes quos Myxinos vocant. Clearchum peripateticum li- bro quem inscripsit De aquatilibus, non me latet hæc de Exoceto pisce tradidisse, (autoris enim ipsam orationem, nisi fallor, memoria teneo), huic pisce, quem & Ado- nin quidam appellant, nomen inditum fuisse, quod sapiusculè extra maris aquam dormitans quiescat. Eum verò piscem colore subrufum esse: ab eius branchiis vtra- que parte corporis lineam albam vnam continuo tractu ad caudam vsque duci: corpore minimè lato, sed tereti, littoralis & pusilli Celtrei magnitudine, cui digitorum octo longitudo maxima est, pisciculo^d quem Hirum nominant, ut paucis comple- ctar, omnino simillimum, præter nigram sub aluo maculam, quam hirci barbam vo- cant. Saxatilis quidem Exocetus in saxosis locis degit, & tranquillo mari cum flu- ctu exiliens, in paruulis cautibus iacet, ac in sicco diu quietus ad solem obuertit se: deinde quod satis est ubi putat quietuissè, in mare se deuoluit, quoad exceptum flu- ctus reciprocus in altu rursus deferat. Cùm autem in sicco vigilat, ab auibus quas Pareudistas^e vocant, quales sunt Cerylus^f, Trochilus, ac Elorius similes Creci, sibi cauert. Eas namque à ventis mare cùm silet, in littore cibum quæritantes, & sapius inuadere solitas, statim ac prospexerit, palpitans subsultim aufugit quoad in mare se demergat. Idem Clearchus multo clariùs quàm laudatus iam antea Philostephanus Cyrenæus, scribit, pisces quosdam, tametsi gutture^g careant, vocales esse, talesq; reperi in Arcadiæ fluuio quem Ladonem appellant, qui vocem perfectam mul- tumq; sonoram edant. Nicolaus Damascenus libro centesimoquarto historiarum tradit, circa Apameam^h Phrygiæ, rēporibus Mithradatici belli, post terræ motum, in ea regione lacus erupisse, ubi antea nulli fuerant, itemq; fluuios, ac fontes terræ concussu reclusos: multos verò qui priùs extabant, euanuisse: scaturisse verò in eodem agro qui à mari plurimum sciunctus erat, aquæ tantum cœruleæ & amaræ, ut vicina loca omnia ostris & aliis piscibus quotquot mare nutrit oppleuerit. Multis quoque in locis piscibus deum pluuisse non ignoro. Phanas igitur libro secundo De iis qui apud Erethiosⁱ fuerunt, tradit, in Chersoneso piscium imbrem toto triduo cecidisse. Phylarchus scribit piscium multis visam fuisse pluuiam, non pau- cis in locis, multotiesq; & tritici, & ranarum accidisse. Heraclides Lembus libro vi- gesimoprimo historiarum narrat, in Pæonia^k & Dardania tantam vim ranarum è caelo delapsam, ut publicas vias, priuatasq; domos implerent: primis autem diebus incolas passim eas occidisse, ædibusq; ocellis aliquandiu patienter eam molestiam pertulisse: sed cùm nihil proficerent, domesticaq; supellex illis rota obtegeretur, ac cum cibariis elixas assasq; ranas ostēderent, aquarum erepta commoditate, & quia coaccruatis illis non erat pedem ubi ponerent, mortuarum odore ad extremum ve- xati, patriam deseruerunt. Possidonium quoque Stoicum de multitudine piscium hæc noui memoriæ commendasse, Tryphonem^l Apamensem, qui regnum Syriæ per vim occupauit, Sarpedonem copiarum Demetrii^m ducem, à quo bello lacessit- us fuerat cùm ad urbem Ptolemaidemⁿ viciisset, illo cum exercitu suo in mediterræ- nea secedente, parta victoria, militibus suis stipatum, per maritimam oram iter fe- cisse, repenteq; elatum in sublime maris fluctum ad incredibilem altitudinem sur- gentè, in terras irruisse, exundantemq; illos omnes obrutos suffocasse, ac in alueum suum redeuntem, cùm mortuorum cadaueribus eiectos aceruatim pisces multos re- liquisse: quam Tryphonis calamitatem Sarpedon cùm intellexisset, eò celeriter re- uersus, hostium quidem corporibus perpercit, pisces verò abundè multos collegit, & ante

ante suburbium oppidi, Auersori Neptuno sacrificauit^d. Ego equidem de iis mihi tacendum non duco, qui in Lycia ex piscium obseruatione vaticinantur, de quibus hæc Polycharmus libro secundo Lyciaeorum scripsit, Cùm ad mare transierint, ubi iuxta littus Apollini sacrum nemus est, ac in arena vorticofus aquarum gurges, eos qui oraculum consulunt, cum duobus ligneis veribus, & in vtroq; assæ carnis frustis decem accedere, sacerdote tacito prope nemus assidente, eo verò qui augurium ex- pectat in vorticem iactis veribus, quod euenturum est contemplante: proiectis ve- rubus mari gurgitem mox repleti, aduenireq; tantam piscium^e multitudinem, ut qui cernunt attoniti obstupescant, & ea magnitudine vt interdum oporteat, ne quid lædant, prospicere: piscium autem species vati cùm renuntiarit qui oraculum petit, responsum tum dari à sacerdote de iis quæ rogauerat: videriq; affluente mari Or- phos, Glaucos, & nonnunquam Balænas, ac Pristes, multosq; alios incognitos, & inuisitata peregrinaq; forma. Artemidorus libro decimo Geographiæ, scribit ab in- colis narrari aquæ dulcis fontem illic scaturientem in gurgites manare: horum in vorticofis recessibus pisces ingentes esse, quibus, qui sacris operantur, in veribus li- gneis eorum quæ immolantur primitias offerunt, nimirum assas & iurulentas carnes transfexas, mazas, panes: eumq; locum ac portum Dinon appellari. Ecquid de ma- gnis piscibus, & recentibus ficis simul cum illis ad Antigonum missis à Patroclo Pro- lemei duce, obscurè animi sui sensum ostendente, Phylarchus prodiderit, non igno- ro. Dario quidem olim regionem suam inuadenti Scythæ, vt scribit Herodotus, sa- gittam^f, auem, & ranam misere: at Patroclus, Phylarcho teste libro tertio historia- rum, aliqd inuens, ad Antigonum forte tum comessantem, piscem ac ficus supra memoratas cùm misisset, ambigentibus cunctis quid eo munere significaretur, ri- dens Antigonus amicis dixit intelligere se iis donis quid portenderetur: Patroclum enim velle aut imperio maris nobis esse potiundum, aut rodendas^g ficus, Præterea scio in vniuersum pisces omnes ab Empedocle Camasenas^h vocatos fuisse, hoc versu: Velut & arbores procera, & marini Camasenes. Qui Cyprios versus com- posuit, siue Cyprius aliquis fuerit, siue Staphis, siue alio quouis nomine vocari gau- det, Nemesin fingit, eam cùm Iupiter vrgeret, ac persequeretur, in piscem muta- tam fuisse, his verbis: Post hos tertiam Helenam vidit, hominibus miraculum, Quam olim crinibus formosa Nemesis, amantis concubitu Iouis delum regis peperit, vim ab eo passa. Instantem enim fugiebat: amplexuq; recusabat Iouis patris Saturnij, quia mentem verecundia pungeret: Nemesis ergo per hanc insulamⁱ, prope indomitas^j & nigras undas Profugiebat: insequatur verò Iuppiter, exoptans eam capere. Nonnunquam sub resonantis maris fluctibus Piscis assumpta forma vastum aquor peragrarè cogebat: Nonnunquam fluuios, oceanum, & ultimos terræ fines: Interdum continentem glebosam, ac tum in feras Quotquot alit terra transformabatur, illum vt euitaret. Quænam verò ad lacu nomine Bolycen fuerit^k Apopyris optimè noui. De illa Hegesander in Com- mentariis ad hunc modum scripsit: Apolloniam Chalcidicam annibus duobus al- lui, Olynthiaco & Ammite: vtrumque horum in lacum Bolycen defluere: ad Olyn- thiaci ripam tumulum esse Olynthi, Herculis & Bolyæ filij: narrare indigenas men- se Nouembri ac Februario, Apopyrin^l Bolyan immittere, id est, eo tempore infi- nitam piscium copiam, è qua salsamentorum, quod satis ad vsum sit, parent omnes qui circumhabitant: quod autem mirandum est, vltra sepulchrum Olynthi pisces non cammeare: prius, quod aiunt, in Apollonia, Februario mensè vita functis pa- rentare solitos, nunc autem id fieri Nouembri, ac ob eam causam solis his mensibus ascendere pisces quibus honore afficere mortuos consueuerunt. Hastenus ista, o viri pisces. Vos enim coaceruatis^m omnibus, vorandosⁿ piscibus nos obrufistis, hac de re tot effati, quot nec eloquatur Ichthyas philosophus Megarensis, nec Ichthyon,

d Neptuno trer phei exeat, qui- dam. Etac de re ni- hil Plutarchus in Demetrii vita.

e In Lycie Myræ in fonte Apollinis quem Curium vo- cant, pisces ter fi- stula euocati veni- unt ad augurium. Diripere eos car- nis obiectas latum est consultantibus, caudæ abigere, di- rum. Plin. cap. 1, 32, Aelianus cap. 1, 33. hist.

f Auem, murem, ranam, & sagittas quinque Herodo- tus lib. 4.

g Vel fortassis, aut siculum me esse ho- minem.
h Vel dicitur ka- raxodid est, barax- thro: vel dicitur ka- raxodid, id est, ve- ro dicitur pro quibus- dam, quod aqua na- tanet quæritant.

i Cyprium.
k Iuxta mariu lio- rum.

l Piscium ingens proventus & tan- quam annueta- ria mensura.

m Vagabundæ.
n aut 7.

o Que de hac re & in hoc argumen- to adducuntur.
p Nos ratio ac prolixitate eneca- uissu.

Ichthyon, (proprium viri nomen aio,) cuius meminit Teleclides in Amphictyonibus. Ego vero puero mandabo vestra omnium gratia, quod est apud Pherecratem in Myrmecanthropis:

Nunquam piscem, Deucalion, mihi, Etiam si petam, admoueris.

Semus Delius libro secundo Deliadis scribit, apud Delum cum Brizo sacra faciunt, (est autem illa dea vaticiniorum in somnis praeses, Beisay enim veteres dormire dixerunt,

Vbi ἀποβέβηκας, cum dormiuissemus Auroram Dinam expectauimus.)

Brizo, inquam, Deliadis cum sacrificant, scaphas ei bonis omnibus refertas offerunt, exceptis piscibus, pro omnium salute deam precantes, praecipueque nauigia ut seruet. Chrysiptum, o amici viri, Stoicorum ducem ac principem, ego, me hercle, in multis admiro, ob id tamen impensius laudo, quod famosum suis de obsoniis scriptis Arcestratum in eodem loco ac numero semper collocat cum Philanide, cui turpissimum de Venereis opus adscribunt, quamuis Aeschriion Samius, Iamborum scriptor, Polycraten Sophisten tradat, ut honestissimam foeminam calumniaretur, ei tribuisse. Sunt autem Aeschriionis carmina haec iambica:

Ego Philanis magni apud mortales nominis Longo confecta senio hic iaceo: Ne, o stulte nauia, cum ad promontorium stetes nauem, Illud, irride, insolenter conuiciare: Non enim per Iouem, non per iuuenes inferos In viros libidinosos, aut prostibulum fui, Verum Polycrates Atheniensis genere, Maledictus aut usque blatero, ac improbe lingua, Quaecumque scripsit maligne ac flagitiose scripsit: Ea vero qualis sint, nescio.

Ceterum imprimis admirabilis Chrysiptus libro De honesto atque voluptate ita scripsit: Philanidis libros, Arcestrati Gastronomiam, Alimenterum facultates, ancillas pariter horum motuum ac figurarum experimentis peritas, ac in iis meditandis exercitatas. Idem rursus: Addiscere ipsos quae huiusmodi sunt: penes se habere quae de his prodidere Philanis, Arcestratus, & reliqui scriptores eiusmodi. Idem libro septimo: Nam sicut Philanidis carmina ediscere, aut Arcestrati Gastronomiam, tanquam ad bene beateque viuendum quidquam conferant, non debemus. Vos quidem certe hunc Arcestratum saepius inculcantes intemperantiam conuiuium maculauistis. Etenim quid elegans iste versuum scriptor omisit, quod hominum mores obrerere ac deprauare possit? solus imitator vitae Sardanapali Anacindaraxis filij, quem genitoris appellatione scribit Aristoteles esse ignotiorem. In eius sepulchro haec incisa fuisse Chrysiptus autor est:

Sardanapalus Cyndaraxis filius Anchilan & Tarsum uno die condidit: Tu autem, o viator, ede, bibe, lude: Cum mortalem esse te bene scias, animosus & iracundus ne esto: Fastis epulis oblectator: mortuo nullus rerum tuarum fructus erit. Ego namque Nini magna quondam rex nunc cinis sum. Habeo quod comedi, quod proterue feci, quod in amoribus Voluptatis percepi: multa vero felicia exoleuerunt: Sapiens est hominum vita haec adhortatio: eam nunquam obliuioni Tradam: qui uolet aurum infinitum possideat. De Phazacibus haec poeta scripsit: Nobis semper placent epula, cithara, chorea, Mutatorie vestes, calida balnea, lecti. Alius quidam Sardanapalo similis haec etiam illis suadet qui temperantes non sunt: Cunctis hominibus id consilij dare uolo, In diem ut leui uiuant: nam mortuus Nihil aliud est, quam sub terra umbra.

p Odyss.

q Plutarch. in Sympos. quae 8.8. nulum dicit piscem imolari scribit.

r Philanis Leucadia, Elephasia, Cyrene de dicitur cognominata, & Atyanassa liberos scripsere: moichon, quae dicitur a Phileidem perditam libidinis, & aduicium inuentricem quoque fuisse aiunt, ob qua male audiuit Sappho mascula. Scalliger. Consultamus. Leucadis. Castoris & Poluxem.

s Iunius adag. Philanidis commentarij. Eadē sere li. 10.

t Ad uerbum repleuisti. Quia sere nemo sit qui de Sardanapali mollissima uita quidquam non audierit, cum eius pater Anacindaraxis, qui & qualis fuerit nemo sciat. lib. 12.

u Ad ista haec fignunt ex Strab. & libro post hac 12. a Nini. apud Strab. Nini uita relicta sunt. b Haec apud Strab. non leguntur: sed eorum loco ista: Nam hoc digniorum tropium ne digna quidem sunt res hominum alia.

c Odyss. d Erasmi adag. Sardanapalus. Vide lib. 12.

e Horat. ode 7.4. Nos ubi decidimus Quo pius Aeneas, quo Tullus diues, & Aeneas, Puluis & umbra sumus. Lambinus in eum locum: Nihil est, ac sub terra umbra.

Amphis comicus in Ialemo:

Vita breuitate uinos oportet frui. Quicumque mortalis, uita non studet, Neglectus omnibus alijs, uoluptatem adhibere, Stolidus est, mea quidem sententia. & omnium Qui sapienter de hoc iudicant: quin etiam Responsis deorum miser. Bibe, lude: uita mortalis est. Breue super terra tempus: Immortalis mors est, si quis obierit.

Bacchidæ, qui eandem cum Sardanapalo vitam egit, sepulchro haec insculpta sunt:

Bibe, comede, animos, indulge omnia, Bacchida loco hic ego lapsus sto: Alexis in Afotodidascalo, ut citat Alexandrinus Sotion libro quem de Timonis Sillis composuit, nondum enim fabulam eam nactus sum, & quamuis comedia, quam uocant mediam, plures octingentis fabulas epuluerim, habito delectu, nusquam tamen Afotodidascalus occurrit, atque adeo nec ullum quidem scio eius tituli meminisse. Nec enim Callimachus; nec Aristophanes, nec qui Pergami fabularum inscriptiones collegerunt, hanc memorant. Sotion igitur in ea fabula induci famulum Xanthiam inquit, cōseruos ad delicias cohortantem his uerbis:

Quid haec mugaris, quid sursum deorsum blateras Lyceum, Academiam, Odeum, Portas, Sophistarum nugamenta: in his pulchri nihil: Paremus, ebibamus confertim calyces: Gaudeamus, animam alere tantisper dum licet, Nullis eum turbis vexemus. Ventrem nihil incundius: Is tibi solus pater esto, rursusq; mater. Virtutes, legationes, exercituum imperia, Inanes fastus nobis obstrepunt, tanquam somnia. Fatali hora te perstringet deus: Sola tua futura sunt quae comederis, ac biberis, Reliqua cinis, ut Pericles, Codrus, Cimon.

Aptius, inquit Chrysiptus, uersus de Sardanapalo scripti sic inuenterentur:

Te mortalem esse genitum quandoquidem compertum est, maeste animi esto: Confabulationibus te oblecta: edacitas inutilis est: Ego quippe improbus qui plurima abligurierim, uoluptatisq; succubuerim, Ea mihi supersunt quae curiose didici: eorum subsidio Multa bona consecutus sum: cetera, uoluptatesq; omnes, reliqui.

Lepidiffime Timon sane dixit: Ex omnibus malis, grauissimum est cupiditas. Clearchus in opere suo Adagiogram, Arcestrati doctorem fuisse Terpsionem inquit, qui Gastronomiam primus scripsit, & discipulis, quibus abstinentum sit eduliis, praecipit: eundemque ex tempore dixisse,

Testudinem aut comedendam, aut non comedendam. quod alij sic efferunt, Testudinis carnem aut edendam esse, aut non edendam. Unde uero, o sapientissimi, uobis in mentem uenit obsoniorum scriptor Dorion, quasi scripta quaedam ille memoriae tradiderit, quem scio nominatum fuisse, χρωματοποιος, & φιλιχουρ, minime uero scriptorem. De illo haec scripsit Machon comicus: Chromatopeus Dorion aliquando Mylon, Cum accessisset, nec meritorium usquam diuersorium Reperire posset, in quodam luco sedens Qui ante ciuitatis portas forte situs erat, Et uidit sacrificantem quendam adituum, Per Mincruam quae, & deos omnes, inquit, o uir optime, templum hoc dei cuius est? Respondit ille, Iouis, hospes, ac Neptuni:

Idem in Gynaecocrazia: f Mulierum imperio.

g Horatius, Cum est manus auidas fugient heredis, amico Que deditis animo. h Lapidea pila, quae sepulchris imponitur.

i Structum gradatim uelut exiguum theatrum, in quo certamina muscorum, poetarum, rhetorum fiebant. Vide Suidam & Pausaniam. k Nicias Amphictyonum ad Thermopylas concilia, & conuenit. l Laetitiam, inuere, ac recreare. Anima extinguit qui se cuius & marore cruciant. m Victorius sap. 30.5. Var.

n Erasmi adagio, Testudinis carnem aut comesse oportet, aut non comesse.

o Canticum, quae modorum frequentamentis substitit ac solerter uariata, magis delectans, inuentorem ac magistrum. p Pifium auidu. q Urbem Aegypti.

Vita

Tim

n Hec vox signi-
ficat ex pupilla ex
pucillam, seu pingu-
em.

Kopas iam Callimedontis cura
Quartiduo. B. Huius ne vasa filia sunt?
A. Kopas oculorum ego equidem dico,
Has nec Melanthus sanè, qui solus Praetidas
Ab insania liberavit, suum in locum restituit.
Idem eum, in Concurrentibus fabula, tradit, & in Phædone, siue Phædria tãquam obsonij voracem sic taxat:
A. Aedilius futurus es, dijs si visum fuerit,
Vt, si me amas, Callimedontem toto die
Obsonijs, procella modo, irruentem, coerceas.
B. Quod faciunt tyranni dicis, non quod adiles:
Est enim homo ille bellicosus, civitatisq; utilis.

o Famina vsu
Mandrachore vel
scipita, vel deliya,

p Pisco.

q Cognati, affini-
satis iuncti.

guntur in fabula cui titulus est, Ad puteum: at in Mandragorizomena:
Si quos vobis magis diligam
Alios peregrinos, Anguilla siam,
Callimedon me Carabus ut emat.
Callimedonve Carabus, cum Orpho?
In ijs que decreui minus discedam à proposito,
Quam ab emendo Glauci capite Callimedon destiterit.
Eubulus in Conferuatis:
Alij verò cum dijs complicati?
Familiars Carabo sunt, qui solus hominum
Deglutire potest è feruentibus patinis
Conferim salamentorum pulpamenta, sic ut nil edant cateri.
Theophilus
in Medico, ipsum ieiunamq; ac frigidam ipsius orationem sic deridet:
A. Filius adhuc adolescentulus magna patri diligentia
Anguillam pusillam apposuit. B. Loligo fuit è feminarum
Provisissima. A. deinde Carabum, dixitq;
Ecquid tibi Carabus placet, è patercule? Apage sodes.
Inquit, frigidus est: rhetores fastidio.
Philemon in Transfuga:
A. Argyrus appositum sibi Carabum
Vt aspexit, Salve pappa charissime,
Cum dixisset. B. Quidnam fecit? A. comedit patrem.

r Locustam,

s Facile tanquã
piscis euolatorem
ipius gallina est, &
quodvis alia. Volu-
cris.
t Plutarch. in Sym-
pos. Quest. 4. 4. Plu-
nius eius meminit
inter nobiles pisci-
tes.

Herodicus Cratetius
quoque obsonijs cupidarius fuit Antagoras, poëta, qui piscem non eluere, sed oli-
uo inungere puerum sinebat. Idem scribit, Congrorum patinam in exercitu cum
Antagoras elixaret, Antigonom regem adstantem interrogasse an Homerum pu-
raret cum Agamemnonis res gestas celebraret scriptis, Congros elixasse, respondi-
seq; non incite, an verò cenfes Agamemnonem ea præclara facinora patrantem, so-
licitum fuisse, quis in exercitu Congrum elixaret. Idem poëta gallinam aliquando
cum elixaret, in balneum ire noluit, iusculum pueri absente se ne sorberent. Phi-
locyde verò dicente matrem asseruaturam, Marti an credis, inquit, volucre iusculum
me commissurum? Androcydes Cyzicenus, pictor, quia pisces illi essent gratissi-
mi, vt tradit Polemon, adeo voluptati fuit addictus, vt maximo studio circa Scyllam
pisces ad viuam repræsentaret. De Philoxeno Cytherio Dirhyrambico poëta hæc
comicus Machon scripsit:
Supra modum aiunt Philoxenum
Dirhyrambicum poëtam, fuisse
Obsoniorum voracem: eum igitur bicubitalem Polypum
Aliquando Syracusis cum emisset, ac preparasset, integrum
Fere, excepto capite, comidisse, ac cruditate correptum
Pessime habuisse: deinde medicum quendam
Eum inuisentem, grauius vt illum agrotare vidit,
Dixisse, Rerum tuarum si quid est de quo non statueris,
Statim Philoxene testamentum condito,
Hora namq; septima tu moriturus es:

Philoxe

Philoxenumq; subicisse: ad finem perducta mihi sunt omnia,
O Medice, ac iam dudum recte disposita:
Dirhyrambos relinquo deorum virtute in aetatem
Virilem adultos, ac coronatos omnes:
Hos Musis coalumnis meis dedico:
Curatores illorum esse volo, Bacchum, ac Venerem:
Testamenti mei tabula id declarabunt: at quandoquidem
Timothei ac Niobes Charon mihi negotium exhibet,
Et transfuchendus ad Lethes vt fretum accedam, inclamat,
Accersitq; parca tenebricosa, cui mos gerendus est,
Vt cum meis rebus omnibus procurram ad inferos,
Quod Polypi reliquum est, mihi vos date. Idem comicus alibi de Philoxeno scripsit:
Philoxenus, vt fama est, aliquando Cytherius
Tricubitalem optauit habere gulam,
Quod aiebat, longissimo tempore vt deglutiam,
Et omnium cibariorum diuturna voluptate persuar.

u u u

Diogenes Cynicus po-
lypum crudum cum manducasset, aluo magno impetu deturbata, supremum diem
obiit. De Philoxeno hæc scripsit Sopater parodus:
Duplici piscium vehe in medio posita
Latus ille medium Aetna signum conspicatus est.
Hyperides quoque Rhe-
tor obsoniorum fuit audus, vt inquit Timocles comicus in Delo, eos recensens quos
Harpalus muneribus corruerat, his verbis:
A. Habet talenta quinquaginta Demosthenes.
B. Fortunatus, si nemini quidquam impertiat.
A. Auri multum accepit Metrocles.
B. Insanus est qui dedit, beatus qui accepit.
A. Accepit & Demon, & Callisthenes.
B. Ignoscendum hoc est: sunt illi quidem pauperes.
A. Habuit quoque vehemens orator Hyperides.
B. Piscarius ille sanè ditabit nostros:
Est enim obsoniorum audus, vt Lari sunt omnes Syri.

v Laadatos, pra-
batosq; ab omni-
bus, nec pupillorū
modo egres turore,

x Timothei ac
Niobes Charonta,
vocat, vt suspicor,
à se descriptum in
Dirhyrambis, quos
de illis coposuerat.
Hominem ingenij
præfacti, quæ mo-
dus, steterit, exo-
rare nequeas, Ni-
ben dici Iunius ad-
notat, prouerbio,
Niobes archetypū.
y Iunius ad ego,
Cabitū adolefcere.
z Bubulum pe-
dē, Laetius: quod
minus est verisimi-
le.
a Craterem, quē
ex igne ac fumo e-
micantibus agno-
scunt.

Idem poëta in Icaris:
Præter obsonij voracitatem aleatorem quo-
que fuisse Hyperiden, scribit Philetærus in Æsculapio, quemadmodum & Callian
rhetorem Axionicus in Phileuripide:
A. Bicubitalem magnitudine piscem quendam,
Glaucus quispiam è Ponto aduexit in hac loca,
Squalum: obsoniorum lurconibus futurum edulium:
Popinonum delicias hominum: illum humeris gesto.
B. Quem huius apparatus explicabis? A. Primum intrito
Viridi cum asperferis, agrestiq; muria leuigata
Corpus inunxeris, ignis luculentæ flamme tradito.
Cum calente muria vir quidam vt mandat,
Nempe Moschion tibiarium studiosus: Callia verò
Vociferatu dedecus exprobra suum ad hunc modum:
Tu circa ficus exultas, pulpamenta, salsa,
Et bellum piscem hunc cum muria præsentem non attingis.

b Hyperidem Sy-
rum natione fuisse,
non Atheniensem,
comicus inuicit.
c Obsonijs tan-
quam spiritibus acri-
mento insuscit.
d Moschion, cele-
stis verbis tumidus,
ac insolentibus al-
legoria sumpta ab
aucti fluminis in-
undatione.

e Sycophanta. Allu-
dit ad Cratetis di-
ctum de frugalitate.
f Icarosus aofphos
adphos aofphos
g Hemicus Ste-
phan. in Parodij.
f Dura.

Ficus Calliæ pro-
bro dat poëta quod esset Sycophanta, salsa verò pulpamenta, forsitan quod faceret
turpia. Hermippus libro tertio De Hippocratis discipulis, scribit Hyperiden ma-
tutino inter mappelli pisces, obambulare solitum. Timæus Tauroménites Aristote-
lem quoque obsoniorum appetentem fuisse tradit, vt & Matronem Sophistam: Id
y 2 testatur

g Irrumaret, auo
fellaret. Quidã le-
gunt, aofphos ut e-
dos aofphos: quod
turpe lutrum secta
retur, hoc magia
probo.

restatur Antiphanes in Cirhaeodo, cuius fabulae hoc principium est:

Is profectio non mentitur, oculum accedens quispiam, Exculpfit, piscibus veluti Matron solet, Cestrei deuorauit caput

Anaxilas in Monotropo¹:

Raptum Matron, ego verò nullus sum. Extremæ quidem est ingluuici cibum rapere, præsertim Cestrei caput, nisi forte harum rerum scientes, ac experti, in eo quidpiam vtile subesse intelligant. Hoc certe apud vos helluonem Arcestratum² fuisse palam facit. Antiphanes in Diuitibus gulones recenset his versibus:

Eubynus cum sandalijs & annulo, unguentatus, Rerum suarum nescio quid animo cogitabat: Taureas verò, Phœnicidesq, mihi charissimus, Viri iam senes, obsoniorumq, liguritores, Qui vel omnia fori salsamenta tuburcinari possent, Id videntes, emoriebantur præ indignitate rei, Admodum molestè ferentes obsoniorum penuriam.

Hominum corona tandem coacta hæc illi locuti sunt: Nec vitæ conducit nec est tolerabile Mare quosdam ex nobis peculiare sibi Vendicare, ac in id pecunia multum impendere, Obsonij verò ad nauigare nihil, ne gry quidem³.

Quidnam ergo profunt nobis triremium præfecti? Coercendum id legibus est, & qui adseruntur pisces Pompa publica cunctis ostendendi: at Matron omnes corradit, Piscatoribusq, & Diogiton, vt per Iouem, omnibus Persuasit, ad sese ferant,

Ciuile id me hercle non est quod facit, qui tot absorbeat: Etiam si nuptia celebrarentur, aut iuuenum comotationes.

Euphanes in Musis:

Phœnicides vt vidit in magna iuuenum turba Feruentem Nerei liberorum plenam patinam, Ira contigit irritatas manus,

Ac dixit: è publico cibum capere quis didicit? Quis peritus artifex nouit in medio posita, vel feruentia diripere?

Vbinam Corydnus⁴, aut Phylomachus è publico vilitans? Ad nos concedito: horum fortassis non futurus est particeps.

Eodem ingenio

fuit & Melanthius tragicus, qui etiam elegias composuit. Voracitatis eum infimulant Leucon in Contribulibus, Aristophanes in Paçe, Pherecrates in Iuuenula. Archippus verò in Piscibus fabula vt helluonem, vinctum, piscibus tradit vicissim ab illis deuorandum. Fuit & obsoniorum audus Aristippus Socraticus aliquando reprehensus ob id à Platone, vt Sotion, ac Hegesander referunt. Aristippus, vt Delphus tradit, obiurgante Platone quòd multos pisces emisset, obolis dixit eos tantum duobus constitisse: tanti verò se mercaturum Plato cum affirmaret, Ergo vides, inquit, non helluonem me, sed te auarum esse. Antiphanes in Tibicina, siue Gemellis, Phœnicidis voracitatem notans, inquit:

Menelaus annis decem bellum gessit Cum Troianis, ob aspectu pulchram feminam, Ob anguillam verò Phœnicides cum Taurea.

Demosthenes orator, Philo-

crati, posteaquam scorta & piscium lautitias auro ob prodicionem dato coepit emere, intemperantiam ac nepotatum acerbissima oratione exprobrat. Dioclem piscium voracem, vt inquit Hegesander, cum interrogaret quispiam piscis vter delicatior est, Conger an Lupus: hic quidem assus, dixit, ille verò iurulentus. Obsonij quoque audus fuit Leontes Argiuus, tragicus, Athenionis discipulus, olim Iubæ Mauritanie regis domesticus, vt tradit Amarantus libris De scena, qui & à Iuba in eum scriptum fuisse hoc epigramma refert, qui malè Hypsipylen egisset:

A me iam Leontes tragicus helluo, qui voce

Per

¹ Homine simplici, ac minime versato.

² Raptus piscium, & obsoniorum inter edendum.

³ Qui multum in locis facundum id esse præcipiat.

⁴ Vrasia adag. Ne gry quidem.

⁵ Hæc vt verum publicum latro- nem patet infamissim.

Per theatrum malè dispersit¹ Hypsipyles animum, oculos auertit: Bacchi² ego equidem olim amicus fui: at quos oportebat Sonos auribus meis, quæ aurum explorare sciunt, non emisit: Fictiles eum olla pedibus subnixæ, aridaq, sartagine Indulgentem ventri clara voce priuauerunt.

Phoruscum gulosum narrat Hegesander, cum non potuisset, quantum volebat, piscis auferre, magna tamen parte manum eius secuta dixisse:

Quæ resistunt, pereunt stirpitus: ac mox piscem totum absumpsit. Bion, superiorem piscis partem quidam cum præripuisset, eum conuertit, illoq; abundè satiatus, post dixit,

Ino altera³ parte confecit. Theocritus Chius defuncta vxore Dioclis helluonis, parato eius causa silicernio, cum maritus simul & fleret, & obsonijs se ingurgitaret, Plorare, inquit, desine, ô miser, nihil helluonatu⁴ proficies. Idem cum alienati agri pretium in coemendis obsonijs dissipasset, feruentem piscem mandens, exustum sibi *ἀγῶν* querebatur. Id tibi reliquum est, inquit Theocritus, mare vt ebibas, sic maxima tria è conspectu sustuleris⁵. Clearchus in libris De vitis, quemdam memorat piscium audum his verbis: Technon antiquus tibicen, piscium helluo, cum excessisset vita, Charmus tibicen, apopyride⁶, id est congestis in tumulum piscibus mortuo parentauit. Alexis poeta catillo etiam fuit, vt inquit Lynceus Samius. Eum locutuleijs quibusdam ob edacitatem arguentibus, ac sciscitantibus, quidnam libentissimè comederet, Spermologos⁷, inquit, tostos. De tragico Nothippo ita scripsit in Fatis Hermippus:

Hæc etate strenuum bello si foret hominum genus, Exercitumq, duceret assa magna Raia, Cum suis lateribus, domum quidem alios custodire Oporeret, Nothippum verò militem cum exercitu voluntarium Mittere: is enim solus Peloponnesum totam abligurierit.

Eum poetam fuisse liquido monstrat Teleclides in Hesiodis: Myniscum tragediarum actorem voracitatis Plato infimulat, in Syrphace⁸, his verbis:

A. Anagyrensis⁹ tibi Orphus adest, Quo vescatur amicus meus Chalcidensis Myniscus.

B. Quod dicis, æquum est. Eandem voracitatem in Lampon¹⁰ vate Comici notant, Callias in Vinctis, Lyssippus in Bacchantibus feminis, Cratinus in Fugitiuis, his verbis:

Lampon quem vel ab amicorum feruenti cæna, Arcere hominum decreta nequeunt.

mox subnectit:

Rursum ille nunc¹¹ ructat: Nullum profectò edulium apponitur, quod non mordeat: Cum Mullo etiam num¹² pugnabit.

Hedylus in Epigrammatibus obsoniorum audos recensens Phædonis cuiusdam sic meminit: Phædon cantor Phycia laudat, & lactes: Est enim obsoniorum audus.

Agidis verò his verbis:

Elixus est Callischthys: sere clauem indiro Ne adueniat Agis patinarum Proteus: Fit enim aqua, fit ignis, & quidquid vult: sed excludendus est¹³.

In ea transformatus accedet, ac fortassis Iouis modo Vt aureus nimbus in hanc¹⁴ Acrisij patinam. Feminam quandam nomine Clio, ob hoc quoque vitium idem insectatur:

A. Obsonij auda est Clio: ore compressum illa te Vorare nitetur. C. L. Quidquid Congri est drachma consistit.

B. Fascia, vel cinctus, vel inaure, vel huiusmodi re quapiam Signum dato nobis: conspectum tuum solum nos refugimus: Nostra tu Medusa¹⁵ es: quæ vides omnia lapidescunt,

Vt olim à Gorgonibus¹⁶. A. Caterum miselli qui coquuntur in patina, congni sunt.

Arifodcmus

¹ Representans Hypsipylem erga patrem, & Argios ad Thebanam expeditionem proficiscentes beneuolentiam. ² Trag. alij, dioc. o Artificum Dionysiacorum.

³ Hemistichij cuiuslibet tragedie. ⁴ de supra. ⁵ Expectabant omnes, vt *ἀγῶν* id est, ploratu diceret, at ille *ἀγῶν* id est, helluonatum, ex inopinato dixit. ⁶ Palatum, colum, & Erasim. adag. Proteritiam fecit. ⁷ Pag. 249.

⁸ Spermologus & auem significat, & blasphemiam, ac vaniloquum.

⁹ Populi face.

¹⁰ Anagyrens, populus tribus Erechthidij. ¹¹ Erasim. adag. L. Æpon iurat per anserem.

¹² Nimia satietate.

¹³ Quamuis cibo disticius, nullum tamen si adstratur, inuadet.

¹⁴ Deest versus pentameter.

¹⁵ Nota est de Acrisio, Danaë, & Ioue fabula.

¹⁶ Aspectu terribili, toruo, horribili. ¹⁷ Erasm. adag. T. Æquam Gorgone conspecta.

Aristodemus in ridiculorum commentariis narrat, Euphranorē helluonem cum rescuisset, alium lurconem suffocatum interiisse dum feruens falfamenti frustum glutiret, exclamasse, o sacrilegam mortem. Cindoni ac Demylo obsoniorum audis, cum appositus esset Glaucus, aliudque praeterea nihil, Cindus piscis oculum prior exculpit: at Demylus iniecta in eius oculum manu, per vim, ut dimitteret, cogere volebat, subinde clamans, Mitte, & ego mittam. In cena, lautī obsonij patina allata cum esset, nec alium modum inueniret ut solus deuorare posset, in ipsam Demylus inspuit. Quod scribit Antigonus Carystius in Zenonis vita, Stoicorum familiae conditoris, is helluonem quocumque diu vixerat, ingeniosè castigauit. Ingens enim piscis cum esset appositus, paratūque nihil aliud, totum acceptum ē patina, quantas fuit, Zeno mandebat: eo vero Zenonem crebro inspectante, Quo animo esse putas, inquit philosophus, sodales tuos [quotidie] J, qui meam edacitate vno tantum die tolerare nequueris? Ister scribit Chcerilum poetam cum ab Archelao quotidie libras quatuor acciperet, illas expendisse in obsoniorum cupedias, quia helluonem foret. Pueros quoque ab incunabulis piscibus nutritos fuisse, noui, memoratos à Clearcho libro De arenosis solitudinibus, quo loco scribit Psammeticum Aegypti regem, fontes reperire Nili cupientem, pueros ab ineunte aetate piscibus alluisse, ad sitimque perferendam alios exercitasse, qui arenosa Libyae deserta perferuntur, eorumque paucos euasit incolumes. Hoc etiam me nō latet ad Molyonem Thraciae, pisces in praesepibus obiectos à bobus comedi. Phœnicides iis qui symbolam conuulissent appositis piscibus, mare quidem omnibus esse commune dicebat, pisces vero illorum esse qui emerent. Apud alios reperitur etiam vox ὀλοφάγος, & ὀλοφάγος. Aristophanes in Nubibus secundis:

e Qui sordidus nihil tibi reliquerat: Latruncius.
 f Laertius addit, quodidie.
 g In Laertio hac non legitur.
 h Macedoniae regis.
 i Obsonia vorare.
 k Turdos venari.
 l In obsoniorum apparatu. Videtur quaedam hic desesse.
 m Musci vocant, ad oclauam vocis ascensum: conuulsum singulis adducendum esse scortū significat.
 n Erasmus, adagio, R. sus Ionicus, quidam ἄγος μωωω viciu resini: et ita dici putant, quae vltro, etiam non accide, adfuit. Eras. adagio, Myconius ricius.
 o Promontorium quae mare subit Alpheus. Vlinus.
 p Ad oclum Alphei exierit: Strabo. De Alpheo & Aethusa, vide fabulā apud Pausan.
 q Eretria, locus in Aethiopia: ora: et cinita Eritra, viciu procul ab Eripo. Eretricus in praetio forasū pisces fuerunt, Strabo lib. 10.
 r Absque illius permissu: vel, quum prius ad illam strarentur, ut quos vellet, sibi deligeret.
 s De Decete & Atergatis multi multa. Vide G. raldum.
 t Haec addita, res ut clarior sit. Imaginem dea, superiute parte fuisse similem summa, infiore, pisci, traditū scriptores.

Νε ὀλοφάγος, sed κηλάειον.
 Cum ὀλοφάγος sis, ne tantum garrias.
 ὀλοφάγος sum: artis id mea.
 Fundamentum est. Quo enim malo dignus non est, Apposita fercula qui non cura maxima vastat? an non ille malus est insigniter? Praeterea si tibi quidem puri sensus fuerint, Nunquam aberrabis. Elixia: salis quod satis est Non habet? adijce tu: est insuper alia quadam re opus? Tu rursus degustato, ad iustam ut portionem adaptes, Lyra fides perinde ac si intendas, omnia ut iucunda sint: Deinde concinere iam cum videbuntur omnia Consonantia quae διαρροσάω est, Lauidas Iovicas inducito.

Cephalodorus in Sue: Machon in Epistola:

Præter hos obsoniophagos, o amici familiaresque viri, scio apud Eleos Apollinem Opophagum coli, cuius meminit Polemon sua ad Attalum epistola. Scio & ad Ichthydem, tabulam in Alpheoniae Dianae templo consecratam esse, opus Cleantis Corinthij, in qua Neptunum pinxit Thynnū offerentem Ioui parturienti, ut scribit Demetrius octauo libro apparatus Troiani. Tot ego, inquit Democritus, vobis ut obsonarer me huc contuli, non autem ut obsoniis me vestris explerem, idque praestantissimi viri Vlpiani gratia, qui ut patriis Syrorum legibus est institutum, piscibus etiam nos priuare velit, vel aduectis ex Eretria: quamuis Antipater Tarsensis Stoicus libro quarto de Superstitione, fama iactatum esse inquit, Gatin reginam Syrorum in tantum obsoniorum auidam fuisse, ut edicto per praenonem vetuerit, piscibus ἀρεῖ γὰρ ὀ, id est, sine Gatide, vesci: rerumque ignoratione multos & illam Atergatin vocauisse, & à piscibus abstinuisse. Mnaseas libro secundo De Asia haec scripsit. Mihi quidem Atergatis videtur regina quaedam fuisse grauis suis, quae subditis duriter ac inclementer vique adeo praefuerit, ut etiam pisces comesse prohibuerit, captosque ad se perferri iusserit, quod illi magnopere placerent: atque ideo morem adhuc seruari, ut qui supplices deam adorant, aureos pisces & argenteos dedicent: eius profecto sacerdotes quotidie veros pisces obsonati iurulentos & asios mense ante illius simulachrum imponunt, quos absumant postea. Idem aliquantū progressus, rursus inquit: Atergatis

gatis verò, ut scribit Xanthus Lydius, à Mopso Lydo capta, cum Ichthye filio, in lacu Ascaloni vicino demersa & suffocata est, ob suam insolentiam, & iniurias multis illatas, à piscibusque deuorata. Fortassis & vos, o amici viri, prudentes scientesque piscem quemdam sacrum Ehippi comici praeteriistis, quem Geryoni poeta in eiusdem nominis fabula scripsit his verbis apparatus fuisse:

A. Huic regionis incolae piscem quendam cum ceperint, Non qualem videmus quotidie, sed mari circum sua Creta maiorem, Corpore: est autem patina quae possit illum excipere: illam Accole centum circumdant, Lydi, Lycij, Mygdoniota, Cranai, Paphij, qui ligna cedant, magnum cum piscem rex coquit, Eaque conuicta, mons ante civitatem quae erigitur, succendunt: Deinde pleni lacus aquas adducunt: Ad parandam muriam salem ipsi Afferunt per menses octo plaustra saepe centum: Per superiora maris littora iuxta promontoria quinque celoces circumnauigant, Quinque remis atque, quae Lyciorum summis magistratibus Accendant ut ignem, deuuntiant. b. Has frigidas nugarum ampullas effutire desine: Ne ante Macedonum praetorem celoces istas qui disperdat, supplex flectas genua.

v Fortassis, magnum: in versibus nulla si fieri mentio, sed magnum.
 x Duarum Balea ridum, & Ebusi regi, quae res fabulae postiarum locum scie, ut tricorporē fuisse crederetur.
 y Haec legitur parasitus impudens, mendaciorum suorum praestigis auditores ut in admirationem trahas.

Non ignoro haec ipsa Ehippum quoque scripsisse in Peltato fabula, in qua illis verbis & hos subdidit:

Hac blaterans cauat, & cum magna aestimatione Impensa iuuenum vicitat, rationum calculos non supputans, Grauis, grauitè lenam trahens. In quem verò Ehippus haec carmina tanquam intenderit, tibi iam tempestiuum est, o Vlpiane, perquirere, ac nos docere, & si quid in his quae recitauit aut balbum est, aut inuentu difficile, quod apud Aeschylum Prometheus inquit, Ea iterum atque iterum replica, & aperte cognosce qualia sunt: At tibi quidem, plus quam vellem, adest otij. Exclamat hic Cynicus, Ecquem, non dico piscem, verum ecquam magni momenti quaestionem hic animo concipere possit, qui spinas perpetuo seligat Epsetorum, Atherinarum, & aliorum si qui miseriore his sunt, piscium, magna falfamentorum pulpamenta negligens, Nam velut in generosi hominis epulo, quomuis adsit Amylum, estur tamen sapius Anethum, Aptum, vel harum nugarum quidpiam, Vel preparatum Nasturtium. Sic mihi videtur Lebetocharon, ut mei Ceridae Megalopolitani vocem usurpem, hic Vlpianus, nihil quidem eorum comesse quae homini conueniunt, & eos interim qui cibo famem placant, obseruare, an spinam oculis transfuderint, vel traganum, vel cartilagineum quidpiam ex iis quae apposita fuere. Nos verò semper animo volumus, illustris & elegantis Aeschyli dictum, qui suas tragœdias esse iactabat magnificarum Homerij cenarum frusta. Eximius sane philosophus Aeschylus fuit, qui in agendis fabulis aliquando iniustus suffragiis ab aduersario superatus, ut autor est Theophrastus, siue Chamæleo, libro De Voluptate, tempore se suas tragœdias consecrare dixit, non ignarum olim meritum honorem adepturas. Vnde verò ille nouisse potest, quae Stratonicus Citharista dixit in Propin citharcedum Rhodium? Clearchus in Adagio scribit Stratonicum aspecto Propide, proceræ staturæ, artis indocto, inepti paucique sermonis, interrogatum qualem esse illum existimaret, dixisse,

Nullus, magnus, piscis, malus: obscurè significans, primum, quod esset nihil, deinde quod ampla quidem mole corporis, sed ob infantiam piscis. Theophrastus libro De ridiculo, verbum id Stratonicum dixisse refert, verum in Simylam histrionem, idque diuisis eius sententiole vocibus, ad hunc modum: Magnus, Nullus, Putris, Piscis. Aristoteles in Naxiorum Republica, de hoc adagio ita scripsit: Eorum qui apud Naxios copia rerum abundabant, aliis in ciuitate domicilia fuisse, alios in pagis sparsim habitasse. In quodam ergo vico, quem Le-

Pisces: vel, blateranem.

Ad te audiendū.

b Vlpianus. c Lunus adagio, Spinam colligere. Su pra pag. 71.

d Vel abenorum, lebetum, & cacaborum veluti portitor, quale est apud infimos Charon: vel ollarū & apparatus coquinarū studiū.
 e Quidam: an in spina videnda sine hallucinati.
 f Teophrastus, maritima planta aculeata. Haec pueri quædam.
 g Cartilaginū istar durum, minime vescum, abijciendum.

Erasm. adagio, Citius Telestago-
ra dicitur. Leopardus cap. 3. 9.
Erasm. Simula-
ta benevolentia em-
pium piscem Tele-
stago aduenerunt,
quem, cum ille li-
benter. Er. adag.
Nullus, malus, ma-
gnus, pisci. Idē hoc
proverb. Er. aliter,
Telestago citius da-
mauerim, legi per-
petuo Telestago.
¶ 2. Sui diuis. Grae-
cia nunc significat,
colleclum numerū,
quo modo intello-
xit, tuas quod. La-
cini dicitur, deorum
ope, deorum virtu-
te, dijs bene fauen-
tibus. Erasm. pro-
uerb. Cum deo quis
que gaudet Er. sit.
n. Urbem Carie.
n. Oppidum Ma-
cedonie.
o. Quodlibet.
Leopardus cap. 3.
10. Vide apud Eras-
m. adag. Bos ad pra-
sepe.
p. Sui diuis. Er-
asm. affatum.
q. Quo ludos im-
pensa sua exhibere
decreuissent.
r. Ado vs. propo-
modum maior esse
proconū numerus,
quam ciuūm. Eras-
m. Hac vox signi-
ficat Er. proconem,
Er. Buccinum con-
chani, non quidem
clauatam, aut acu-
teatam, sed tuber-
culi nullis eminē-
tibus asperam Er.
inagulem. Bucci-
num pro aculeata
Bupura dicitur vi-
datur Stratonicus,
Neoptolēter Eras-
m. Hic ingrediens pra-
econū pedem offer-
dam.
s. Hac seris solen-
bant cum ingens
aliquod malū me-
morabatur, id dijs vs.
auertent.
r. Erasm. proverb.
Asinus ad lyram:
cum scire caneret
voce, ceterum ly-
ram non pariendo vs.
parit.
z. Olim asinus ad
lyram dicitur esse,
nunc vero hos est
ad lyram. Eras-
m. y. Et ad Strato-
nicum Er. ad regē
huc referri potest.

stadas vocabant, Telestagoras debebat, praediues, & omnium opinione probus. Eum populus in primis honorabat, tum aliis rebus omnibus, tum etiam muneribus quotidianis. Itaque ex oppido qui descendeabant, si venale quidpiam minoris licitarentur quam par esset, qui vendebant solebant respondere, Telestagora h malle se dare, quam addicere tanti. Quidam porro iuuenes piscem magnum cum mercarentur, ac piscator ea dixisset, indignati molesteq; ferentes verbum illud a se toties audiri, iam poti¹ & comestabundi² ad eum perrexerunt. Telestagoram autem, benignè cum excepisset aduenientes, illi & affecerunt iniuria, & nobiles eius filias stuprauerunt: qua contumelia irritati Naxij arreptis armis illos adorti sunt, excitata maxima seditione, & Naxiorum praefecto Lygdamide, quem repente ab eius exercitus imperio patriae tyrannum omnes viderunt. Non in tempestiuum ego hic duco, Stratonici citharædi quandoquidem iniecta est mentio, ex iis quæ ingeniosè & solerter respondit, quædam commemorare. Cum doceret ille citharistas adolentes duos in ludo ubi erant Musarum nouem imagines, cum Apollinis statua, quodam sciscitante, quot haberet discipulos, Cum¹ diis, inquit, duodecim. Mylasmam² peregrinatus idem cum appulisset, delubra multa, homines verò paucos intuitus, in medio sono stans, clamabat, Audite templa. Arguta eius dicta Machon hæc refert: Pellam³ profectus, à multis cum antea intellexisset lienosos incolas eius oppidi fieri, plures in balneo qui se exercere ad ignem, iuuenes offendit, floridi coloris, ac benè habitos exercitationis vsu, illosq; falli dixit, qui talia narrassent: at egredientes balneo cum obuius esset, cui duplo magis quam alius, tumeret lien, Sedens extemplo dixit, Videtur quidem hic sumptas vestes ac lienes illorū custodire qui introierunt, ne vlla sint intus angustia.

Cantor malus excepit aliquando conuiuio Stratonicum.
Epularum magnifico apparatu, & splendido;
Artemq; inter potandum ostendit suam:
Auscultans canentem¹ Stratonicus, nec habens cum quo
Colloqueretur alterum, exhausto poculo
Atinus poposcit, cyathisq; multis acceptis
Soli calyces ostendit, ac statim²
Potus obdormiuit, Fortuna permittens omnia.
Ad comessionem verò accidentibus cantoris quibusdam,
Alijs casu, ut sit, familiaribus,
Confestim terreo iacuit Stratonicus ebrius.
Illis autem cum quidam narraret epoto vino
Continenter multo, sic inebriatum hominem, extemplo respondit,
Hic enim insidiator ac execrandus cantor,
Ad cenam inuitatum me occidit, ut ad praesepe bouem.

Stratonicus cum Abdera se conuulisset, ad statutum illic ludorum spectaculum, ciues singulos peculiarem sibi praconem habere contuitus, qui eorum iussu, cum adlubuisset, Nouilunium³ ipsorum annuntiaret, contemplatus in ea ciuitate pracones⁴ portione ciuibus esse plures, summis vnguibus pedetentim incedebat, in terram defixis oculis. Interrogante verò eius hospite, ecquid mali pedibus tam subito accidisset, hoc inquit: Ego equidem totis pedibus valeo, & quouis assentatore ad cenas excurro celerius: Anxius tamen sum ac prorsus metuo, ne calcando⁵ & κερυκα⁶ pes transfigatur. In sacrificio tibias inflaturo incito quodam tibicine, bona ominari me⁷ oportet, inquit Stratonicus, libemus iam, atque deos precemur. Cleon citharædus cognomine Bos, nec rectè pulsabat lyram, & voce⁸ plurimum dissonabat ab eius fidibus: cum cum audiisset Stratonicus, Asinus, inquit⁹, ad lyram, adagium olim fuit, nunc autem dicendum, Bos ad lyram. In Pontum ad Berisadem regem Stratonicus nauigauit, longoq; ibi tempore commoratus in Græciam redeundi desiderio captus, regi nec id probanti nec permittenti respondisse ferunt, Bene profectò est, quòd statuisti hic manere¹⁰. Stratonicum citharædum Corinthi peregrinantem vetula quædam cum aspexisset, proferebatur, nunquam oculis alio dimotis: cui Strato-

nicus, Per deos, ô mater, te quæso, quid me vis? quid semper me sic aspectas? tum illa, An menses te decem mater gestauerit, & vterò continuerit, dubito, cum nostra ciuitas, quæ vnum tantum diem te habuit, iam doleat,

Nicoceontis¹ uxor Biothea
Spatiatum egressa cum ancilla domestica
Fortē fortuna proculcatam obtruit ansam
Sicyonci calcei, deinde magnum pepedit:
Tum Stratonicus: non dissimilis crepitus
Noctū, inquit: eiusq; ioci caussa
Liberioris pamas uocis in mare² proiectus luit.

Ephesi aliquando ineptus citharædus amicis quendam suum discipulum cum ostentaret, praefens, vt fortè accidit, Stratonicus, Hunc, inquit, iste vt se ipsum venditat, non, ἰδὲ ἀνακρύβει³. Clearchus libro secundo De amicitia, scribit Stratonicum citharistam dormituum puero semper mandasse, potum sibi⁴ vt afferret, non quòd sitiam, inquit, sed, ne sitiam. Byzantij cum citharædus bellè proœmium cecinisset, reliqua verò perperam, & praeter animi sententiam, asurgens Stratonicus veluti praconio significauit, si quis eum qui proœmium cecinerat, indicaret, mille drachmas accepturum. Interrogatus à quodam, è Pamphilia qui essent pessimi⁵, Phaselitas deterrimos esse dixit, at Sideras omnium totius orbis gentium improbissimos. Alio rursus percontante, vt refert Hegesander, vtri magis essent barbari, Thessali, an Bœoti? respondit Eleos. Trophæo in schola sua extructo inscripsit: DE IIS QVI MALE CITHARAM⁶ PVL SAN T. Quodam sciscitante, quænam sint tutissima nauigia: rotunda, an longa? respondit, quæ in terram subducta sunt. Rhodi cum artis specimen exhiberet, applaudente nullo abiit, theatro relicto, ac dixit, Quandoquidem id vos non praestatis quod nullius est impendij, quo modo à vobis sperare munus aliquod viritum possum? Idem dicebat: Ludos Gymnicos designent Elei, Corinthij Thynnico⁷, Scenicos Athenienses: ab his si quid peccatum fuerit flagris⁸ vapulent⁹ Lacedæmonij, illis consueta verbera & flagra tacitè innuens, vt scribit Charicles primo libro De vrbanis ludis. Ptolemæo regi de arte pulsandi citharam ambiciosus cum eo differenti, Aliud, inquit, est, ô rex, sceptrum, aliud plectrum, vt autor est Capito versum heroicorum scriptor libro quarto suorum commentariorum ad Philopapum. Aliquando citharædum vt audiret accersitus, posteaquam ille cantare desuit, Homeri carmen Stratonicus¹⁰ recitauit;

Huc alterum quidem pater dedit, alterum denegauit: subiecit tum quidam, quale nam illud est: vt male citharam pulsaret, concessit, inquit, at scitè vt caneret, abnuit. T rabis delapsæ ruina cum improbus quidam oppressus interiisset, Dij quidè, ô viri adstâtes, dixit, δὸκῶ¹¹ (vt arbitror), sunt: ac, si nulli sunt, tamen δὸκῶ¹² (trabes¹³) sunt. Idem scriptor eodè libro quarto suorum Commentariorū aliâ Stratonici dicta, post superiora, hæc commemorat: Chrysofonus liberorum duorum pater omnibus cōmodis abundaturum se gloriabatur. Operum namque se redemptorem esse ac sequestrem: natorum verò alterum musices fore doctorem, alterum tibicinem: Vna præterea re tibi opus est, inquit Stratonicus: Quanam? subdit Chrysofonus: Theatro¹⁴ conueniente, ait. Mirante quodam vniuersam Græciam quòd peragraret, nec in vlla maneret ciuitate, omnes Græcos Stratonicus dixit à Musis tributum accepisse¹⁵, nunc autem vicissim ab illis incitrix¹⁶ suæ mercedem exigi. Idem Phaonem tibia canere dicebat, non Harmoniam¹⁷, sed Cadmum. Eidem Phaoni se peritum esse tibicinem assimulanti, habereq; se Megaris chorū prædicanti, Nugaris, inquit, illic quidem non habes¹⁸, sed haberi. Satyri sophistæ matrem admirari se maximore dicebat, quòd menses decem illum vterò rulisset, quem decem dies ferre posset nulla ciuitas. Idem cum rescuisset apud Ilium Satyrum peregrinari: Semper, inquit, & Ilienibus & Ilio mala¹⁹. Minnaco de musica pertinaciùs cum ipso altercanti, animum se non aduertere dixit, propterea quòd supra pedis malleolum²⁰ loqueretur.

¹ Auditoribus qui de ac tuos filios insepit canentes patienter ferant. n. Qui bonas & liberales artes ab illis didicerint. o. Tis ἀνακρύβει quòd Musarum nihil habeant. p. Harmonis Martij & Veneris filia, Cadmi uxor, item concertus musicus. Hinc iocus. Cadmi vita fuit calamitiosissima. Qui malè & miserabiliter canit, in Cadmum canit. q. Significat discipulum esse doctus quam magistrum, aut chorū ipso doctorem. Erasm. ² Erasm. adag. Semper illo male. s. Leopardus cap. 2. 10. Calcearius Minnacus fuit. Affine huic dictum est Ἀπὸ τῆς, Ne fuit vltra crepidam.

¶ Vide Leopardū cap. 10. 1. Emend. Ei debetur huius loci emendatio, ac explicatio. Machon comici verus fuit, a Erasmo scribit, offenso rege Cypriorum Nicocle venenū bibisse, & mortem sic oppetiisse. b. Abi aliò Scythia: dictum veluti proverbiale in eos qui alium pro alio vel nominant, vel obtrudunt: quasi diceret, scipsum, ac neminè alium. Qui dam putant verba lusit puerili fuisse, in quo vnus lectū oculū à quodā circumstantium percussus, eius quem arbitratu recigisse nomen profert, si aberrauerit, acclamante toto cætu ἰδὲ ἀνακρύβει: Abi aliò Scythia: quere alium quem nominet. Inter Stratonici ἀποψηθηματος, Erasmo, credo quia correptissimū esset, nō recensuit, alia multa persecutus. c. Vinum sibi affuuderet. Eras. Sic solent pleriq; ad quiescē iuri bibere. d. Miserimi. Eras. in Apophth. e. Aduersus malè canentes cithara. Erasmo. Repetitur hoc dictum paula post. f. Thymicos, Carili, ex Eustathio. Vide Leopardū ca. 2. 10. g. De verberibus puerorum Lacedæmoniorum, ad arā Orthie Dianæ, & in illis pestrendis admirabili constantia, vide Plutarchū in Laconicū institutū. h. Excorientur. Plutarch. in Lycurga. i. Iliad. q. Erasmo. adag. Alia dantur, alia negantur. Plinius secundus epistola 7. lib. 1. alio sensu de se id dicit. k. Vi finia. l. Trabes. Oratioe latina exprimitur potest sermo. n. Greci venustas. Sensus est manifestus.

Specie laudatis vi superavit: Erasmi male. Vide supra pag. 238. & 241. Idem cum forte venisset Miletum: Erasmi. Leopold. cap. 4. no. & Amphio musice gloria fuit clarissimus: Zethus vero eius frater bellicosus quidem, sed musica penitus rudis. Vide Pausan. lib. 9. y nihil proficeret. Erasmi. Quod alij dicunt eis uaeoplas, existim imprecantes. Notatur & obiter Macedonum barbaritas. Erasmi. Idem adag. in beatu, alij esse putat ad Proverb. Domi Miletia. a Sordido. Erasmi. b Oppido Thracia. c Quod a nigro Cyrenensis colore dicitur, luxu & voluptatum studio est. Erasmi. Infr. hac pag. d Erasmi adag. Spissus. e Quod, ut Corinthus, nobilitate est, ac opulenta, verum non tot scortorum gregibus infamis. f Erasmi adag. Mafchalam tollere. g Quod de opibus Corinthiorum instar gloriatur, verum stolidum ac inanissimum. h Quia solum membratibus, vilioribusque, id genus piscium reseretur. i Alludit ad Megalopolim oppidum non ignobile, simulque ostendit, oportuisse sones illos plebsi capite, non sola ignominia. k Erasmi adag. Quae quisque nouit arte. l Cuius es Cicaronum est adita nequationi. Erasmi. m Telephanem infare tibiam austeritatem, ve catione sua modos ac sonu bene adaptare, id inepit faciem reprobedit, & veluti rullare dicit. Vide Leopoldum c. 21. g. n Erasmi in Arcadia: Cardia ciuitas in Chersoneso Thracia. Steph. o Refertur & hoc dictum supra pag. 261. p Erasmi adag. Carcini poemata. Aliquot locis huius operis citatur Carcinus tragicus. q Telo alicuius sordes malitiamque gentis illius notat. r Ciuitas est, sed vix, subaud. locus ad commorandum idoneus: aut aliud quodpiam eiusmodi. s Dithyrambicos. Vide Leopoldum cap. 14. & 15. lib. 9. t vobis, cauendi leges, cum certo intente remissae: vocis flexu: praeterea sapientissimorum hominum decreta & sanctiones: vobisque, plebsita legibus saepe derogantia. Nomos vobisque longe praestantior. Hinc iocum. u Erasmi adag. Ad coruati. y Infelix pellicia. uellus, pellicia uel capra aut arcticus iocum ex dictionum similitudine. z Supra, hac pag.

queretur. Ignarum medicum idem dicebat, aegros quos tractaret, vno die ad inferos ut migrarent, efficere. Idem obuiam factus cuidam ex notis atque necessariis, calceos eius intuitus bellè spongia deterfos, vicem eius, veluti miseri, & aduersis rebus afflicti doluit, quod arbitraretur spongia tam diligenter abstergi non potuisse calceos, ipse nisi absterfisset. In Teichiunte t. agri Milesij oppido cum variarum nationum miscellanei homines habitarent, omnia sepulchra peregrinorum esse ac conuenarum intuitus, Facessamus hinc, inquit, puer: soli mori videntur hinc alienigenae, ciues autem nulli. Zethum citharistam de musica disserentem, de arte illa loqui maximè dedecere inquit, nomen à Musis alienissimum sibi quia delegisset, quod Zethum se, non Amphiona uoluisset appellari. Macedonem quendam citharam pulsare cum doceret, stomachatus quod nihil eorum faceret quae conuenirent, In Macedoniam, inquit. Malo frigidum: balneo, Herois vicinum templum ornatum magnificè conspicatus, ut malè lotus egressus est, Non miror, inquit, dicatas hic esse tabulas multas: Quisquis enim hic lauit, quod saluus ac incolumis euaserit, cōsecranit tabulam. In Aeno cœlum octo menses frigidum esse dicebat, quatuor autem, hyemem vigere. Idem Pōricos multos in Græciam, è Ponto, velut è quodam exitio, venire dicebat: Rhodiosque vocabat Cyrenæos albos, ac eorum oppidum Procorum ciuitatem: Heraclæam, virorum Corinthum: Byzantium axillam Græciae: Leucadios, futiles ac vanos Corinthios: Ambraciotas, Membraciotas. Ex Heraclææ portis cum exiret, omnia circumspiciebat. Percontanti verò cuidam quid circumcirca obtueretur, Pudet, inquit, si tanquam è lupanari videar egredi. Idem victos in catasta & collari duos conspicatus, quàm exiguae ac inualidae ciuitatis indicium est, hoc perfici non posse, inquit. Quodam harmoniarum & concentuum musicorum peritiam sibi arrogante, qui prius olitor fuerat, de harmonia quidpiam cum illo disceptate, Quam quisque nouit artem, eam canat, inquit. Maronea cum quibusdam potas, si per ciuitatem oculis testis duceretur, quo in loco ciuitatis esset, cogniturum se dixit. Operis deductus oculis, interrogantibus vbinam esset, in caupona, respondit, tanquam caupona foret tota ciuitas. Inflare tibiam incipienti Telephani accumbens dixit, Tanquam ructantes. Cardia cum balneator detergendo corpori terram inutilem, & salfam aquam præbuisset, terra marique se dixit obfidere. Victis Sicyone qui aduersus illū certauerant, in Æsculapij delubro trophæum crexit, inscriptionemque hanc addidit, Stratonicus de iis qui citharam male pulsant, Cum quidam cantasset, cuius essent modi percontatus est: respondit ille, Carcini: multo id quidem magis, quàm hominis, inquit. In Maronea ver non fieri dicebat, sed æstuosum feruidumque teporem. In Phaselide, cum eius puero rixante de mercede balneatore, quod lege statutum esset, ut illic pluris lauarent externi homines, o scelestè puer, inquit, ob areum nummulum Phaselitem me propemodum reddidisti. Cuidam ipsum laudanti ut non nihil muneris auferret, maiorem se medicum esse dixit. In oppidulo cum doceret, Hic locus, inquit, non uolus est, sed uolus. Pellæ ad puteum accedens, an esset potu salubris aqua sciscitatus est: respondentibus qui hauriebant, illam se bibere: est igitur in salubris, ait, quia luridi essent incolæ, atque palcentes. Timothei versus de Semele Bacchū parturiente cum audiuisset, operarium manuariumque hominē si peperisset, inquit, ac non deum, quales edidisset clamores? Superbiente Polyda, quod Philotas, discipulus suus Timotheum cantu superasset, Miror, inquit, si nescis Timotheum uobis condere, Philotan verò ψυφισματε. Arco cantori quadam in re molesto, ac importuno, ad coruos cane, inquit. Sicyone conuitanti cuidam qui coriarius malus fuerat, respondit, κακὸς αἰμοῦ, κακὸς αἰμοῦ. Rhodios delitiis exolutos, & calidum bibentes contemplatus, albos Cyrenæos nuncupabat, Rhodumque oppidum, ciuitatem procorum: Rhodios quidem à Cyrenæis colore diuersos autumans, at ob luxu similitudinem, & procliuatatem eandem in volu-

ptates, cum procis urbem illorum comparans. Ephorus libro secundo De inuentis, in his lepidis dictis Simonidis poetæ imitatore Stratonicum fuisse tradit, Philoxenumque dicacitatis eiusdem fuisse studiosum. Phanius Peripateticus secundo libro De poetis, Stratonicum Atheniensem scribit existimari primum omnium nudis citharæ sonis multas fides adiecisse, primumque doctum concentus musicos, ac cantuum numeros varietatesque designasse, ac deformasse, fuisseque in ridiculis dictionibus non insulsum. Ob iocorum libertatem excessisse vita fama est, iussu Nicoclis regis Cypriorum veneno potu, quoniam eius liberos irrisisset. Aristotelem verò ego demiror, quem isti sapientes, o lepide mi Democrite, summo opere celebrant, quamuis eius scriptorum ut & aliorum philosophorum ac oratorum arbiter censorque sis optimus, quæ tandem cura & diligentia, aut à quo Proteo vel Nereo è profundo maris emergente didicerit, quid agant pisces, quo pacto dormiant, quis illorum victus sit. Eiusmodi namque ille conscripsit, ut, quod est apud comicum, fatuus miracula & portenta credantur. Primum quidem buccina, & vniuersum testaceorum genus oriri absque coitu is asserit: longam esse Purpuris ac Buccinis vitam: Purpurarum enim vitam ad annum usque sextum produci: quod ipsi, per deos immortales, vnde innouit: praeterea in coitu viperam diutissime persistere is affirmat: Columbum in eo volucrum genere maximum esse, deinde Inada, minimam verò Turturem. Vnde illi compertum equum annos trigintaquinque viuere, equam autem plures quadraginta, & quandam ad septuagesimum usque peruenisse: Idem refert ex pediculorum coitu nasci lendes: è mutato verme gigni erucam: ex hac Bombylium; ex isto postea, quem Nedydalem vocant. Idem affirmat ad sextum annum vitam apibus prolatari, & quibusdam ad septimum usque: Apum & vesparum nunquam visum fuisse coitum, ideoque discerni non posse marem à femina. Vnde illi cognitum apes prudentia homines antecellere, ut quæ vitæ perpetuam æquabilitatem ac immutabilem feruent, mel semper colligentes, idque sponte, à nullo edoctæ, qua in re homines apibus cedunt, inani stultaque existimatione sui tam pleni, quàm apes melle. Vnde id obseruauit? Idem libro De vitæ longitudine scripsit visam muscam quæ ad annos sex vel septem vixerit. Qua porro demonstratione id probauerit? Vbinam ille hederam ex cerui cornibus enatam aspexit? Noctuis ac Nycticoracibus interdum oculos esse hebetes, ac propterea noctu sibi quærere cibum, non quidem tota & in tempesta nocte, sed appetente vespera: oculorum species esse dissimiles: quibusdam glaucas: aliis nigras: nonnullis raudas: homini verò omnifarios esse oculos, & in illis morum ingeniique certa indicia. Quibus enim hominibus caprini sunt oculi, iis acutum natura visum esse, moresque probissimos: hominum verò aliis oculos extrorsum prominere, aliis introrsum condi: aliis medio situ collocari, & hos perspicacissimos esse, lenique ac sedato ingenio: pessimos contra, quibus exeruntur: quosdam nictare frequenter, impudentiamque id arguere, ut leuitatem ac inconstantiam oculos rigidos ac intentos, mediocres autem, mores optimos polliceri: omnium animantium soli homini cor esse in parte sinistra, reliquis in medio pectore: maribus plures esse dentes quàm feminis, idque animaduersum in oue, suæ, capra: nulli piscium datos testes: nulli mammas, sicut nec auibus: Delphinum solum carere felle: quibusdam piscibus in hepate nihil esse fellis, verum prope intestina porrigi, ut Elopi, Synagrudi, Muræna, Xiphia, Hirundini. Amiae iuxta torum intestinum distendi: Accipitri seu Miluo, secundum iecur: Aegocephalo aut ad hepar, & ventrem: hirundini, columbae, coturnici, partim iuxta ventrem, partim iuxta intestina: Quæ tenui crusta obducuntur, quæ testa operiuntur, cartilaginea, insecta, diutius coire: Delphinum, & alios quosdam pisces acclinatos congregari: Delphini coitum absolui tardius, aliorum piscium celerius: ossa leonis usque adeo solidescere, ut eorum collisum non aliter quàm silium, ignis emicet: ossa quidem inesse Delphinis, spinam verò nullam: cartilagineis autem & suam cartilagineam, & spinas: Animantium quædam esse terrestria, quædam aquatica, quædam & in igne generari: Ephemera quædam appellari, quibus sita vno die finitur: Amphibia esse fluuiatilem Equum, Crocodilum, & Lutram: omnibus animantibus duos esse pedes ingressus veluti duces, cancris verò quatuor: quot

Quos vox non somniansur.

Quasi Fibrosum, Mepesulani, apud quos frequens est, vocant, in Tarragona. Male Galenus imaginem reddidit, quasi legerit ovis. Plinius cap. 11. d. Bucorum, quidam inquit.

Coloris interfluum & casum me di.

Rana Natalis.

Passeri, Natalis. Non aut, sed pin.

Vite ancipitis, quia in terra pariter & aqua degit. h. i. i. Quiddam, aquatilem serpente.

Enchiridion: in-
quibus motu suo
paribus.

in Serpentes co-
secratur vertebrarū
articuli spina. Vi-
de, num legendum,
quod dicitur in Vertice
marinae.
in Aristotelem cur
ita vocet, paulo
post explicabit.
in Aristotelem, am-
bulacione, vel am-
bulato.

in Socrate magi-
strum. Vide Suidam,
et Cellum ca. 1. 5.
in Socrate magi-
stro philosopho, Sui-
dam, et Cellum ca. 1. 5.

Quaedam hic
desse videtur, et
que legimus, alium
de serapio abru-
ptam, non citato scri-
ptoris nomine.
De eo vide Laer-
tium.

Philoporem,
Laertius.
Hec addita ex
Laertio.
in Ex Laertio. In
nostro codice, au-
tibus, vel, gallinū.

Emendatus lo-
cus ex lib. 13. Erat-
osthenis. Sicutior Me-
litis.

Ad hanc magni-
tudinem, differre tā-
tum quidā voluit:
alij sexu.

quotquot sanguine praedita sunt, aut nullos habere pedes, aut duos, aut quatuor: quibus plures quam quatuor pedes, exangues esse: ac ideo, quaecumque mouentur, quatuor veluti signis¹ cieri, hominem quidem duobus pedibus, & manibus totidem: auem pedibus rursus duobus ac totidem alis: Congrum, & Anguillam, duabus pin- nis, & gemino corporis flexu. Praeterea manus habere quaedam animalia, vt homi- nem: in quibusdam manuum speciem videri, vt in Simia. Nihil enim expertes rati- onis animantes vel dant, vel accipiunt, quem ad usum condita sunt manuum in- strumenta. Animalium quaedam rursus Aristoteles scribit, commissuris articulo- rum compingi, vt hominem, bouem, asinum: quorumdam membra nullis articulis vinciri, vt Pulmonis marini, Ostreorum, Serpentis²: Animalium multa non appare- re quouis tempore, vt quae latent: quaedam se non abscondere, & tamen non vide- ti, vt Ciconias, & Hirundines. Multa oratione persequi desino, in quibus Septastia- rius³ hallucinatus est: haud ignarus Epicurum veritatis amantissimum in epistola De vitæ rationibus ac institutis, prodidisse, illum dissipato patrimonio, repentina quodam impetu animi stipendia fecisse, & cum parum foelix ei fuisset militia, medi- camentra vendidisse, patefactaq; deinde Platonis schola⁴, ei se adiecisse, proximūq; assedisse, orationis dexteritate & eloquentia alioqui promptum, paulatimq; ad re- rum contemplationem ita processisse. Ea solum Epicurum de Aristotele memoriae commendasse noui, nec Eubuliden aut Cephisidorum eiusmodi quidpiam ausum fuisse de Stagirite publicare, quamuis aduersus illum libros ediderint. In eadem epi- stola Epicurum Protagoram⁵ sophisten scribit, ex sportarum⁶ baiulo ac calone ama- nuentem primum fuisse Democriti, cum eius industriam singularem in positura iun- cturaq; lignorum admiratus esset philosophus, hisq; initiis admittum in eius familia- ritatem, literas in quodam vico primū docuisse, deinde ad artem dicendi animum applicuisse. Ego verò, o coepulones, post multos hos sermones aluum iam ex- plere cupio. Interfatus est tum quidam, coquos id satagere ne ferula ob prolixum sermonum cibatum refrigerata mensa inferrent: Bene est, inquit Cynulcus: etenim frigidis nemo vescetur: & vt comicus Alexis in Milcone scripsit,

Ego, nisi apponant calida omnia cibaria,
Ea non comedo⁷.

Quod bonum est, ubiq; bonum esse Plato ait,
Oportetq; id nos discere, quod incundum est

Semper ac omnino incundum esse: hoc ego quoque nunc assero.

Sphaerum⁸, qui cum Chryippo apud Cleanthem philosophiae nauauit operam, aiunt in Ale- xandriam euocatum ad Ptolemæum⁹ regem, cum oborta¹⁰ esset quaestio, an opina- retur sapiens, & cum opinari Sphaerum negaret, cercis tandem inter cenandum ma- lis¹¹ Punicis allatis, Sphaerum in ea manum intendiisse, regemq; illum retinuisse, fal- sae opinioni assentiri dicentem: Sphaerumq; cum ingeniosè nec inscitè respondiisse, non quidem se opinioni assentiri, quod essent mala Punicæ, sed quod esse mala Pu- nica probabile videretur: distare verò illam imaginandi vim qua quidpiam compre- hendimus, ab eo quod verisimile tantum est: illam enim mendacem nunquam esse, in eo verò, quod est probabile, aliud euenire saepe quam putamus. Nobis igitur ad vi- sionum perceptionem cereum quidpiam circumferatur, in quo hallucinetur aspectus, ne perpetuò loquacitate futili garriamus. Cœnam ergo repetituros omnes cohibe- re se Daphnus iussit, prolatis ex Mammacytho¹² Aristagoræ, siue Auris Metagenis, his iambicis:

Veluticum
Alicubi canamus, vniuersi loquimur tum plurima.

Aio equidem minus ac- curatè quàm par sit, tractatum fuisse de piscibus, multoq; plura de iis disceptasse Æ- sculapij filios, Philorimum in libro De alimentis, Mnesitheum Atheniensem, ac Si- phnium Diphilum. Hic enim libro quem inscripsit, De his quæ offeruntur agris ac sanis, tradit, ex marinis piscibus saxatiles facile corrumpi, bonum succum gigne- re, detergere, leues esse ventriculo, parum nutrire: Pelagios autem corrumpi diffi- cilius, multum alere: vix in corpus digeri: ex saxatilibus Phycena¹³, & Phycida re- nerrimos

nerrimos pisciculos, virus non respere, facile corrumpi: Percam his ad similem ali- mento non nihil discrepare: Gobios portione respondere Percæ: ex his paruos & albos teneros esse, minime virosos boni succi, coctu faciles: Pallidis, quos Cauti- nas vocant, siccam esse carnem ac minimè pinguem: Channis, mollem, durioresem tamen quàm Percæ: Scaro teneram, friabilem, dulcem, leuicem, coctu facilem, per aluum¹⁴ facile labi, promptè distribui, in pisce tamen recenti suspectam¹⁵, quia ma- rinum leporem venetur, eoq; pascatur: quamobrem eius intestina cholera morbum invehunt: Quam vocant Ceridem¹⁶, molli esse carne, per aluum facile descendere, ventriculo placere, eiusq; succum aluum¹⁷ pellere, & abstergere. Orphon, vel Or- phon, esse laudabilis, multiq; succi, glutinosum, vix corrupti, abundè nutrire, vrinam ciere: partes capiti vicinas¹⁸ esse glutinosas, ideoq; ventriculo grauioribus agris co- qui, carnosas autem facilius, caudamq; tenerioresem esse. piscem totum picuitam ge- nerare, magnoq; labore percoqui: Sadem, siue Sphyranam, parcius¹⁹ alere quàm Congrum. Palustrem Anguillam minus lautam esse quàm marinam, sed nutrire ma- gis: Melanuro Auratam proportionè asinem esse: Scorpis pelagios, & fuluos, plus alimenti præbere, quàm lutarios, & magnos ittorales. Sparus eodem teste acer est, molli carne, odoris minimè virosi, ventriculo gratus, vrinam ciet: elixus paruo negotio conficitur, fixus verò coctu difficilis. Mulus ventriculo iucundus est, sub- adstringit, duram carnem habet, agrè corrumpitur, aluum moratur, præsertim afflus in pruna, at in sartagine fixus grauis est, coctuq; difficilis: in vniuersum autem, quo- uis modo paratus sanguinem elicit. Eiusdem generis Dentex, & Charax²⁰, sed præ- stat Charax: Pagri sunt & fluuiatiles: marini tamen salubriores. Capricus vocatur, & Sus. Virus olet, durus est, agris coquitur quàm Citharus, cutis mandi non po- rest²¹. Acus, quàm & Rhaphidè vocant, & à Rhaphi²², agrè coquitur, ventriculo grauis est, sed bonum succum generat. Alofa, congeneresq; pisces, vt Chalcis, & Eritimus, facile digeruntur. Cestreorum²³ alius est fluuiatilis, alius marinus, alius in stagnis de- git. Huic similis est, inquit, quem Oxyrinchum nominant. Excellit è Nilo Coraci- nus. Niger bonitate inferior est albo, elixus aslo. Iucundus sanè hic piscis est ventri- culo, aluumq; mouet. Salpa dura est, insuavis²⁴ ori, in Alexandria²⁵ melior, & per au- tumnum²⁶. Tum enim humorem emittit²⁷ album, odorifque minimè scedi. Gryl- lus²⁸ Anguillæ similis est, sed insuavis palato. Accipitri seu Miluo caro durior est quàm Cucullo, similis autem reliquis cõgeneribus, dempto Coruo, cui caro eriam- num solidior est quàm Accipitri. Ouranoscopus, quem & Agnon, & Callyony- mum appellat, ventriculum grauat. Box elixus facile coquitur, ac digeritur, humo- rémque reddit aluo ducendæ vitalem: Suauior idem est atque tenerior afflus in pruna. Bacchus²⁹ virosus est, coctu difficilis, succi tamen boni. Passer, & Solea abundè nu- triunt, & ori suaves sunt: his quoque Rhombus portione responderet. Glaucisci, Ce- phali, Myxini, Chelones eodem gustu sunt. Cephalo minus est gratiæ quàm Ce- streo: Myxinum Cephalus suauitate vincit: postremus omnium Chelon. Thynnus & Thynnus ventriculum grauant, vberius tamen alimentum suppeditant. Acarnan- gustu placet, & subadstringit, multum alit, facile egeritur. Aphyra grauis est ventri- culo, agrè coquitur. Quæ in hoc genere aiba est Cibotis appellatur. Ad hoc referri quoque debet Epsetus, minutus pisciculus. Ex cartilagineis, Bos carnosior: melior autem è Squalis quem Stellatum cognominant: Alopecias rostro³⁰ est animali ter- reno similis, qua de causa hoc nomen indiderunt. Raia ori suavis est: tenerior & boni succi quàm Stellatum appellant: lauis Raia virosa est, aluumque difficilius per- meat. Torpedinis, quamuis coctu sit difficilis. partes circa caput teneræ sunt, ven- triculo gratæ, facile coquuntur: alia non item: meliores pusillæ, maximè simpli- citer coctæ. Squatina, quæ & ipsa cartilagineis annumeratur leuis est, nec operosa coctionis: plenius alit grandior. Cartilaginei pisces omnes, vt generatim comple- ctamur, inflant, carnosius³¹ sunt, agrè coquuntur, largius si edantur, visum hebetant. Elixæ Sepia tenera est, ori grata, concoctu facilis, & aluum mollit: eius autem succus sanguinem attenuat, purgationemque per mariscas prouocat. Loligo facilius quàm Polypus coquitur, nec ori est insuavis. Polypus ad vencrem inertes iuuat, durus, ac concoctu

a Anguilla.
b De Mullo solo
id Plinius tradit,
cuius testum Ron-
deletius suffragat-
ur.
c Turdigenu.
d Gesternus admo-
nat quod videri sic
non conuenit.
e Emendata hæc è
Rondeletij censura.
f Vide supra pag.
241.

g Synagridem ita
vocat Diphilus, à
dentii firmo vallo.

h Ob duritiem tã-
tam, vt ne gladius
quid penetraret
in eam: vel, ori est
ingrata: vt paulo
post de Salpa.

i Quod lento gla-
tino, mucoso hu-
more carcat.
k Maglum.

l Squilla.
m Ex Mivlene lau-
dat Archestratus,
ex Elyso Plinius.

n Per messem Ar-
chestrato: quis tum
grauida est: Rond-
o Dum coquitur.

p Vel Coger nigri-
cans, vel Rondele-
tij Ophidion.

q Mugilis speciosus,
quam & scipio, &
vni dicunt. Nata-
lis verò legit: Bac-
chus multum bo-
ni inque succu præ-
bet, & alimentum
copiosum: Erucas ra-
tò malum succum
gignit, diffi-
cile co-
quitur, maleq; olet.

r Tj. Sic le-
gitum esse primus
animaduertit Iose-
phus Scaliger.

s Ad naturam car-
nis quæ dicitur ma-
gis accedere, vt su-
perioribus.

k Verbulis rem
imminuentibus
tere: ut piscibus,
piscium loco.

Moderatiora quam petis, o miser. A. Quodammodo
Rerum nomina conscinde: fallo me: pisces mihi voca
Pisciculos. Libentius enim multo sic ego periero. Quoniam vero diis bene
fauentibus recitata sunt quae audiuistis, o charissime Vlpiane, iam vos grammatico-
rum filij nobis explicare quo sensu Philippus in versibus supra memoratis dixerit,

Coronae vitulum crastino die
Cenabimus.

Historiam quandam opinor subesse, & quanam sit, discere
percupio. Tum Plutarchus, Rhodiaca profecto historia est, inquit: quam memo-
riter exponere in praesens non possum, quia iam diu librum quo haec continentur,
ego non attigerim: scio tamen Phoenicem Colophonium iambicorum scriptorem
quorundam hominum mentionem fecisse, qui Coronae stipem poscentes haec
decantarent:

Hordei manipulum, o boni viri, Coronae date
Apollinis uxori, vel ad cubile stratum e tritico,
Vel panem, vel tunicam, vel quod quisque volet:
Date, o boni viri, nonnihil eorum quae quisq; habet in manibus,
Coronae: & alicam accipit illa, & salem:
Perquam gratum est illi haec comesse:
Salem qui nunc dat, rursus olim ceram dabit:
Dinitis Thorenes filia haec audiuit,
Coronaeq; statim virgo ficus attulit.
Id vos dy precor, puellam multi ambientem,
Locupletem & maritum ut maniscatur, ac illustrem,
Seuq; patri ut filiolum in manus,
Marri, ut filiolam deponat in genua,
Illam & educaet atate florens, quousque nubat, cum multis fratribus:

Ego vero, quod pedes ducunt oculos,
Transco, & ambulo, ad adium fores haec musis canens,
Eorum qui dant, atq; plura etiam eorum qui dant nihil. Sub finem vero ho-
rum iambicorum poeta inquit,

At, o boni viri, eorum quidquam porrigite, quibus abundat sinus,
Da mihi, o rex, multa, da quoque sponsa mihi,
Ut mos est Coronae, beneficium tuae poscenti manus:
Haec enim scias, da quidpiam, id tu mutuo ac saenori dabis.

Coronistas, ut scri-
bit Pamphilus Alexandrinus libro de vocabulis, nominabant qui Coronae stipem
emendicarent, Coronismataq; eorum cantilenas, ut autor est Agathocles Rhodius
in Coronistis. Rhodiis etiam χελιδονισται vocabatur aliud mendicandi genus, cuius
meminit Theognis libro secundo De sacris quae Rhodi fiunt, his verbis: Mendicandi
speciem quae sit Martio mense, χελιδονισται Rhodij vocant, propterea quod
mos est acclamare,

Venit tandem, venit hirundo, quae pulchra
Tempora, & annos adducit pulchros,
Aluo candida, tergo nigra: sicuum pinguium
Offas conuoluere, vinig, pateram, & casei camistrum,
E triticoq; pulmentarium hirundini parare quid
Cunctamini? ne nos repellite: utrum abibimus,
An aliquid accipiemus? discedemus si quid dabis:
Si nihil, te missum nunquam faciemus:
Ianuam vel nos auferemus, aut limen certe superum,
Vel quae intus sedet mulierem: Paruula quidem
Illa est: facile nos asportabimus: Si quid nobis affers,
Magnum id aho quod afferes:
Aperi, aperi fores, inquam, hirundini,
Et enim vetuli non sumus, sed pueruli.

Eam petenda stipis rationem Cleo-
bulus

Coronidi, apud
Pausaniam in Ca-
rinthiacu. Ample-
xus Apollinis a gra-
uida, vterq; Ae-
sculapium gerens,
Vchya sui copiam
fecit, a Diana illo
interfecta, sciatia
rescensse cōtume-
liam: puerum tamē
ē medea stama eri-
puit liberavitque
Mercurio.

Caeci haec can-
tabant.

Here, domine.

Hirandinis no-
mine stipē rogare.

Μηνιδονισται, co-
dex noster, Con-
demon Augusto.
Iunius adag. Hi-
rundo ver loquitur.
Erasim. prouerb. No-
na hirundo.

bulus Lindius primus ostendit, cum Lindi pecuniae colligendae necessitas vrgeret.
At enim, quandoquidem Rhodiarum historiarum mentionem iniecit, ex amce-
na Rhodo, quam venustissimus *ῥωδίου* Lynceus nominat, ad vos istuc venio, de pi-
scibus aliquid ratiocinaturus. Ergeas Rhodius libris de sua patria, de Phoenicibus
qui habitauerunt ac frequentauerunt insulam quaedam praefatus, narrat Phalanthum,
cum propere lalysum, oppidum praesidio teneret munitissimum, Achaeam nomine,
commeatumq; parca ac temperanter dispensaret per longum tempus Iphiclo resti-
tisse: oraculum enim e dei cortina redditum fuerat, corui donec albi spectarentur,
& in poculis viderentur pisces, ipsum ea regione potiturum. Sperans igitur nun-
quam id futurum, bellum securius ac negligentius cum administraret, Iphiclus quae
Phoenicibus deus responderat a quodam intellexit, insidiatusque occulte, ex fide-
libus amicis Phalanthi quendam, nomine Larcam, euntem aquatum interceptit, ini-
toque credere, ac interposita fide, pisciculos e fonte captos iniecit vnae, Larcæq;
mandauit, ut perlata aquam in pateram illam effunderet qua Phalantho vinum
misceretur, quod ab eo factum est. Praeterea Iphiclus venatus coruos, eos dimisit
oblitos gypso: quos Phalanthus cum aspexisset, ad pocula se contulit, in quibus pisces
conspicatus, non amplius in sua potestate regionem futuram credens, legauit ad
Iphiclum qui significarent, vtro se abiturum hac conditione, si excedere tuto per-
mitteretur cum suis. Pollicitus Iphiclus cum id esset, fraudem hanc Phalanthus
est machinatus: Hostis maeratis, purgatoque earum ventre, aurum & argentum illic
abditum exportare furtim conabatur: quod vbi sensit Iphiclus, prohibuit. At eo
iusturandum obiciente, quo fidem obstrinxerat efferre se permissurum quidquid
in vêtre esset, Iphiclus eam fraudem elusit ingenioso astu. Nauibus enim, quas dabat
ipsi ut aueheretur, detraxit clauum, remos ac vela, & naues se daturum iurasse dixit,
aliudq; praeterea nihil. Ita Phoenices anxii, consiliiq; inopes, multum suarum facultatum
defoderunt, locum obsignantes, ut post aliquando reuerfi eruerent, multis Iphiclo
relictis. Hoc itaque modo pulsus ex ea regione Phoenicibus penes Graecos illarum
gentium imperium fuit. Polyzelus, qui in Rhodiis historiis suis eadem prodidit,
scribit, quod oraculum de piscibus & coruis retulimus, soli Phacae cognitum fuisse, ac
eius gnatae Derciae, quae Iphicli amore correpta, & nutricis opera ei desponsa, tum
persuasit illi qui ferebat aquam, pisces ut tolleret, & in Phalanthi poculum iniiceret,
tum coruos a se dealbatos, ut prouolarent emisit. Creophylus in opere De finibus
Ephesiorum tradit, Ephesi conditores dubitantes quo in loco ciuitas esset aedifican-
da, multum perplexos, ad deum misisse tandem sciscitatuos vbinam oppidulum po-
nerent, deumq; respondisse, eo loco extruendum, piscis quem ostendisset, agrestisq;
suis hortaretur. Iam inde fama percrebuit, vbi nunc fons Iypelæos dictus scaturit,
& sacer portus est, piscatoribus ad prandium obsonium parantibus exillientem cum
pruna piscem quendam in congestam e stramentis & virgultis materiam decidisse,
accensaq; illa congerie, sub ea latitantem agrestem suam igne perterritum, magnam
partem montis, quem Asperum vocant, cursu peragraste irruentem: iaculo vero
transfixum procubuisse vbi nunc est delubrum Mineræ, ac ex insula Ephesios, in
qua annos vnum & viginti commorati fuerant, anno vigesimo secundo in continen-
tem traicisse, & in illo aspero monte ac locis quae ad Corissum spectant, vrbana aedi-
ficia inchoasse, Dianæq; templum in foro crexisse, & in portu, Apollinis Pythij. Eius-
modi multa cum vtro citroque dicerentur, auditus est per vniuersam ciuitatem ti-
biarum strepitus, cymbalorum sonus, ac insuper tympanorum fremitus, cum multo-
rum qui cantabant vocibus. Celebrabantur enim Parilium dictae quondam feriae,
nunc Romanas appellant, extructo dicatoq; Fortunae vrbis templo, ab optimo &
humanissimo imperatore Hadriano. Eum scilicet diem cum soleni celebritate quo-
rannis festum agunt, non solum Romani ciues, sed etiam quotquot externi homines
tum Romae sunt. Hic Vlpianus,

Quidnam hoc est, o boni viri?

Epulum, an nuptiae? conuiuium quidem symbolis paratum id minime est.

Respondit aliquis, omnes per ciuitatem in honorem deae βακχισσος, o probissime

2 3 vir:

q Bonis piscibus
abundantem.

Erasim. prouerb.
Ad coruos. Iunius
adag. *ῥωδίου* Lyn-
cei. Victorius cap.
13. 20. Var. lalyssus
insule Rhodi oppi-
dum, a lalyso voca-
tum, Soli & Acan-
thus filio, ut inquit
Arnob. lib. 4. aduer-
sus gentes, lalyssum
a Protogene pictis,
quae tabularum eius
palma fuit, scribit
Plinius.

Vel comitibus, vel
facultatibus.

Creophylus Samij
lib. 14. Strabo me-
minit.

Quod olim sub-
ditus sit.

Duodecimo Ca-
lidas Maij, qui dies
natalis fuit vrbis
Romae.

Odyss. a.
Ad tympana cre-
pitantia, cymba-
larum, saltu, & tri-
pud. Arunde Gallicae
bal, & baller.

a Comesturi.
b Sature.
c Erasmi adagio.
d Erasmi adagio.
e Sacrorum ministrorum.
f Pronuba.
g Facem, puto.
h Tamuliosa comestivo.
i Odyss. u.
k Inde, λαφύσιος, prodigus. Erasmi. Bello paria. Vide posthac.
l λαγόνες, illa, λαγύνη, placenta.
m Abdomen.
n Odyss. u.
p Dilaniarunt: disperferunt: vorarunt.
q δὲ πρὸς τὴν τρώϊας δὲ ἐστὶν: quod conuiuio bene esset: quidam.
r τὸν μέθω. Gyraldus.
s ἰσὶν. λυαίον. Gyraldus.
t Latania voc.

vir: Arrisit Vlpianus, ac inquit, Græcorum quis vnquam hanc saltantium hilaritatem βακχισμῶν nominauit, dicere cum oporteat, omnes in vrbe κομῆσιον^a, aut χορῆσιον^b, aut aliquid aliud ex iis quæ vulgo vsurpantur. Tu verò nobis ex terra fubulca vocabulum id mercatus aqua vinum infusa^c perdidisti. Tum Myrtilus: At planè Græcam esse dictionem illam probabo tibi, amice, quoniam reprehendis. Omnibus certè qui loquuntur, os obturare dum adniteris, incitiaz neminem conuincis, te ipsum verò Leberide inaniorem esse^d declaras. Epicharmus Siculus, ò vir in primis admirande, in Theoris^e meminit τῶ βακχισμῶ: est autem ab Italia distita non procul Sicilia. In ea fabula Theori, quæ in æde Pythij donaria viscebantur contemplan-tes, & de singulis verba facientes, hæc aiunt: Æneii lebetes ac crateres. Latonæ verò nuptiæ à Deliis oblatæ, & qui cum loto βακχισσοι, quàm egregia opera. Sophron in fabula cui titulus est Nymphoponos^f, ait:

Deinde accipiam^g prætendebat: illi verò ἐβακχισσοῦ. Idem rursus: βακχισσοῦτες genitalem thorum oppleuerunt stercore. Quin & Alexis in Nouacula: Etenim comestabundorum hominum video Turbam accedentem, qui boni scilicet ac probi Huc conueniunt: dij faciunt nunquam ut accidat Me solum noctu occurrere, cum ad votum βακχισσοῦς^h successit vobis: ego mehercule Vestem nunquam auferrem, nisi eratis alis. Scio & alibi extare illam vocem. Locum ego in memoriam cum reuocauero, proferam. Æquum verò est, te, qui hos versus ex Homero adduxisti,

Quod conuiuiumⁱ, quis catus ille sit, & ad quem usum, Epulum ne est, an nuptialis celebritas? & symbolis quidè minime paratū est conuiuium: nobis explicare quid inter se discrepent hæ voces δαίσιον, ἐπισησιον, & ἐλευσησιον. Ego equidem, quoniam taces id edisseram. Nam, vt est apud Syracusium poetam,

Quod antea dicebant viri duo, Adducam ego, idq; sufficit. Sacrificiorum apparatus splendorος εὐλαπίνας prisci vocabant, ac eorum participes, εὐλαπίναστες: ἐρανοὶ verò sunt hominum ad epulas conuentus collata pecunia facti, & πρὸ συνεσθῆν ἢ συμφορῆσιν ἕκαστον, inde appellati, quòd viritum quisque pecuniam numeret ac pendat. ἕρανον etiam θιασόν vocant, & ἐραναίους, qui coeunt in eiusmodi conuiuia, & συνθιασιώτας. Thiasum etiam nominant turbam quæ sequitur Bacchum, quo significato dixit Euripides,

Thiasos video tres chororum muliebrum. Thiasos istos ab appellatione dei quem Lacones σιδον vocant, nominarunt, εὐλαπίνας verò à sumptu & apparatu qui in illis fit: λαφύσιον^k enim, siue λαπαύσιον, impendere ac inanire est, vnde pro deprædari poeta εὐλαπαύσιον vsurpant, & quæ in ea vastatione diripiuntur, λαφύρα, id est, prædam ac spolia dicunt: epula verò huiusmodi εὐλαπίνας Æschylus & Euripides, & λελαπαύσαι nominant: λαπαύσιον verò τροφήν, est cibum concoquere: & λαπαύσιον γινώσκω, inaniri. A dictione λαπαύσιον formata diuæ sunt, nempe λαπαύσιον, & λαπαύσιον^l: à λαπαύσιον verò, λαπαύσιον^m. Est autem λαπαύσιον, abundè multumq; vacuare, ac exinanire: δαπαύσιον verò, id est, sumptum facere, & δαπαύσιον dicitur, vnde vox etiam δαπαύσιον ducitur. δαπαύσιον autem & δαπαύσιον est ferarū modo, auiditate insatiabili, vorare. Homerusⁿ:

Hunc profectò aues canesq; vorant δαπαύσιον. Eουχίας quidem, non δαπαύσιον, quo vocabulo indicatur alimentum, nuncuparunt, sed quòd in iis rectè^o omnia fierent. Nam ad epulas conuenientes, primum deos venerabantur, deinde ad animi remissionem ac hilaritatem sese traducebant, potionem quidem δαπαύσιον^p appellantes, eiusq; largitorem deum Methymnæum, Lyæum, Euium, Ieium^q: quemadmodum & ἱλαρόν, minimè tristem hominem, sed cum comitate grauem. Deum autem cum ἱλαρόν, id est, sibi propitium esse cuperent, ἱλαρόν^r acclamabant, locum in quo hæc scribebantur ἱλαρόν, id est, templum vocantes. Quòd verò ἱλαρόν & ἱλαρόν eadem vocabuli notione dicerent, ostendit Ephippus, in fabula quam Negotiationem inscripsit, de quodam scorto loquens,

Deinde molestia si quis nostrum afficitur,

Inged

Ingredientem assentatione demulcet blanda, Osculaturq; non ore compresso Tanquam hostis, sed passerulorum instar Hiant: cantillans deinde consolatur, Protinus ἱλαρόν facit, molestiam Abstergit omnem, reddiq; ἱλαρόν. Prisci verò humana figura deos exprimentes, festas celebritates instituerunt. Nam cum illi perspicerent, à fruendis voluptatibus abstinere non posse hominum desideria, assuecereq; illarum temperato ac honesto vsui vile esse, ac conducibile, tempora præfinierunt quibus prius diis sacrificarent, deinde ad animi se remissionem & laxamentum verteret, vt dum putaret quisque ad primitias, & libationes deos venire, in iis verècundè ac pudenter versaretur. Itaque Homerus ait:

Venit autem Pallas ac rursus: Neptunus^y Occursura sacris. ac rursus: Neptunus^y Ad Aethiops transferat procul semotos Obuius futurus taurorum & agnorum hecatombis. præterea Iuppiter^z: Ad epulum heri profectus est: illumq; dij sunt omnes secuti. Quin vel si annosus quispiam interfit, vel instituto vitæ grauis & benè moratus, pudet omnes coram eo quidquam vel dicere vel facere quod inhonestum ac indecorum sit, & quemadmodum Epicharmus inquit,

At tacere bonum: adsunt enim præstantiores. Cum igitur deos prope sibi adesse crederent, modeste ac honestè festos dies transigebant. Quin, nec antiquis mos fuit accumbere, verum sedentes epulabantur, nec ad temulentiam vsque bibere, sed cum

Libassent^y, & bibissent, quantum animus iusserat, Domum quisq; redibat: At nostro sæculo qui sacrificare se diis fingunt, conuocatis ad sacra sua maximè necessariis & amicis, liberis suis malè imprecantur, conuiciantur vxoribus, obiurgant domesticos, seruis interminantur, tantum non Homeri hæc dicentes:

Ad canam modo venite pugnam ut conseramus: haud secum reputantes quæ scripta sunt ab eo qui Cheironem cõposuit, siue is fuerit Nicomachus rhythmicus^z, siue Pherecrates, siue alius quiuis:

Ad lautum conuiuium amicum si accessas, Tantisper dum presentem videbis, ne unquam stomachator: improbus hoc vir facit: Sed mente valde letus esto, illumq; exhilara. Horum quidem nihil prorsus memoria tenent, at quæ subiungam deinceps ediscunt, ad imitationem illorum omnino scripta quæ Hesiodo tribuuntur in libro Dierum ac operum, & Magnarum Eocharum^z:

Nostrum quendam ad canam, dum sacris operatur, si quis inuitet Quod veniat agrè fert, presentem limis ac deiectis oculis intuetur. Et quam citissimè foribus ille ut exeat, optat. Id autem conuiuia posteaquam nouit, consuetudinem reformidat: tum verò aliquis E compotioribus, inquit: hunc iam cur à metu non liberat? Conuiuator sic reprehensus ei succenset, Qui ne id faciat, prohibere conatur, statimq; ait, Nullum apud nos inuitum detine, manere ve coge, Dormientem nullum experrige, ò Simonides: domi Cenam cum paramus, amicum esse virum eiusmodi non dicimus. Verbis istis nos præterea hæc addeamus:

Conuiuio multi cum adsunt hospites, ne id displiceat. Inde gratia plurima comparatur, cum minimo sumptu. Nos equidem cum diis sacra facimus, quod Menander hortatur in Temulentia, ad sacrificium quamminimū impendimus, nec id exquisitum: Tum etiam, omnia non agimus, dijs.

z 4

Cum

y Odyss. u.

z Iliad. u.

y Hemistichia hæc sunt Homericæ.

z Muscorum numerorum magister ac doctor.

z Adnotauit Canterus cap. 3.3. opus Hesiodi, de laudibus mulierum, iocose appellatum, quod omnium fere versusum initium esset, òu. Citatur & id opus libr. 10. & 13.

h Mendisus, Pli-
pio. Aegypti pre-
fectura est. Sunt et
Menda in Macedo-
nia.
c Drachmis dec.
d Que talento
constant.

e Vide supra pag.
271.
f Adicitur et ac-
cessione auctas.
g Auctuatio ma-
gis opiparata.

h Erasim. adagio,
De sportula sana-
re.

i Alibi etiam O-
phelli mentio fit in
hoc opere: Horati-
us Ostillum indu-
cit rufficis et anor-
mem, sed tamen sa-
pientem.

k Consecratione
vocat Cicero in E-
pistolis familiari-
bus.
l Ve conuiuium si-
guificet, non con-
uiuium.

m Collatiuam
miru e collatiu sym-
bolis.

n Erasim. adagio,
Cymini pectoris im-
pendio paruum ac
sordidum.

o Compotane, a-
gitant conuiuium.

p Vsu Mandra-
gorae saporosa, et
inerti.

q Vnguentaria
rasa.

Cum sacrificamus. Emptam
Drachmis decem ouiculum non aspernamus. dam duco:
Tibicina, unguenta, fidicina,
Mendaum^b, Thasium, anguilla, caseus, mel
Propomodum, subducta ratione, talento constant:
Integris cum habere drachmis decem
Nos possumus, quo faustis et prosperis extis litemus.
Præter hæc^c illorum^d qui iacturam fecerit
Ei nonne duplicabitur damnum quod sacrorum causa patimur?
Ego sanè si deus sum, nunquam permisero
Victima lumbum ara imponi mea:
Nisi anguillam simul consecrent.

Pro qua vnus ex cognatis meis Callimedon^e, mortem non recusaret. Cænas
etiam quædam præfici nominarunt ἐπιδοσίμους^f, quas Alexandrini vocant, ἐξ ἐπιδοσίμου^g
τοῦ^h. Alexis in fabula cuius titulus est Ad puteum:

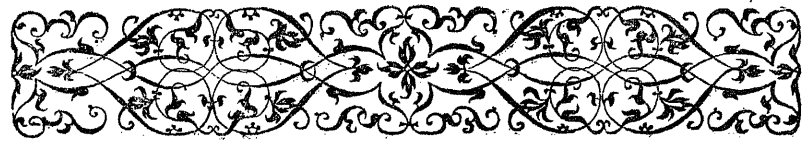
A. Nunc herus ad me
Quendam præmisit è domesticis, qui vini
Huc lagenam afferret. B. Rem intelligo:
Præter alia hoc ἐπιδοσίμου est futurum: amo
Prouidam illam animum.
Laetes ego tibi adsum: rem promoue
De qua me interrogabas: Philumena
Cuius gratia heri nolentem me cogisti bibere
Cyat hos duodecim, nostro intersit conuiuium:
Non desunt τὰ ἐπιδοσίμα.

Crobylus in Falso suppositio:

Veteribus quoque notæ fuerunt è sportulis^k
cænæ, quas Pherecrates in Mari seu Obliuio suo his verbis significat:
Cænam cum in sportula præparasset,
Ad Opbellum^l ibat. Hinc liquet è sporta cænâ vocari, cum cænâ parata
sibi quispiam, & in sporta recondita ad alium proficiscitur cum eo cænaturus. Syn-
deipnon^m pro conuiuium Lyfias dixit in oratione qua cædis accusat Miciniam. Eum
namque ad syndeipnon inquit accitum fuisse. Plato quoque in eo significatu sic vsur-
pat: his qui syndeipnon struxerant. Aristophanes in Gerytade:
In Syndeipnis laudans Aeschylum. Itaque Syndeipnon, tragœdiam Sopho-
clis, neutro genere quidam censent appellandamⁿ. Sunt & quædam cænæ σωμα-
γόμοι^o, vt apud Alexin in Elegantiæ studioso, seu Nymphis:

Accumbe, et illas aduoca:
Cænam synagogimon celebramus: verum probe scio
Iam pridem moribus ac ingenio esse te Cymini sectorem^p. Ehippus in Geryone:
Cænam synagogimon forte distribuunt. σωμαγόμοι quoque verbum in vsu olim fuit,
pro eo quod est vicissim compotare ac mutitare, & pro conuiuium, σωμαγόμοι. Menan-
der in Venali:
Et nunc horum causa priuatim σωμαγοί^q. Idem postea deinceps:
Expleuit σωμαγοίον. Fortassis verò conuiuium illud est, quod è symbolis
vocat. At quæ σμβολαί fuerint, ostendit Alexis in Mandragorizomena^r, his verbis:
A. Veniam igitur, symbolasq, afferam simul,
B. Quas symbolas? Chalcidenses teneas,
Et alabastr^s, symbolas vocant, è vctula.

Argui, vt in suis commentariis
Hegesander ait, Symbolam nuncuparunt pecuniam, quæ à potantibus conferretur
in sumptum conuiuii: & portionem cuique tributam, αἰσῶν. Quoniam verò ad finem
perductus est hic liber, è amico Timocrates, nostram hîc orationem desinere haud
intempestiuum est, ac, quod Empedocles inquit, pisces nos aliquando fuisse quis-
piam existimet. Scribit enim naturalium ille rerum interpres,
Iam ego puer, puellâq, fui,
Frutex, aut, è mari coctus piscis.

ATHENAEI DEIPNO-
SOPHISTARVM LI-
BER NONVS.

CENAE^a rursus mentionem faciemus, in manus aquam
Fundant: ad auroram vsq, futurum est colloquium
Tibi, ac mihi, è Timocrates. Nam cum perna
circumferrentur, & rogasset quidam, an essent τραπεζαί^b, id
est, coctura liquata, apud quem extat vox τραπεζός, inquit
Vlpianus: item, quis pro sinapi Napy dixit? nam in lanci-
bus cum pernis id video portari. Scio quoque in hoc signi-
ficatu masculino γε. iere τ κωλοῦ dici. Epicharmus in Me-
garide:

a Odys. d.

b De huius vocis
notione vide Vico-
rium cap. 3. 19. Var.

Cascolus, κωλοῖ, verticilli: edule verò nihil.
Chorda per Iouem laute, ac κωλοῖς. Hoc autem ex me discite, è sapientissi-
mi viri, Epicharmus χροῦ^c ἢ hoc loco dixisse, quod alibi perpetuò vocat ὄρου^d. Aspicio
quoque & salem condimentarium in aliis patinis. Inconditi quidem salis pleni sunt
Cynici, apud quos, vt Antiphanes in Coryco ait, canis quispiam hæc loquitur:

A. Marinis semper alijs
Obscenis, et assidue salem hic inspergit,
Deinde nos villum bibimus, vernaculum, et per Iouem insuaue.
B. Proh Neptune. A. Idq, bibendum omnibus qui adsunt præbet,
Semel tantum, et poculo non maiore, quam est cochlear.

Conspicio & mixtum
cum aceto garum. Ponticorum certè quosdam priuatim ac seorsim Oxygarum pa-
rare non me fugit. Excepit Vlpiani hunc sermonem Zoilus, & ait: Aristophanes,
heus tu, in Lemniis, τραπεζοῦ dixit pro molli, tenero, ac delicato, his verbis,
Lemnos que τραπεζός fabas alit, et amplas. Pherecrates in Crapatalis:
ταραπεζά ibidem cicera facere. Diëtione Sinapi vsus est Nicander Colopho-
nius in Theriacis, ad hunc modum:
Et vel cucurbitulam æneam, vel sinapi.
Mordaxq, semen sinapi.
Nasturtium vernum, solijs nigrisq, sinapi.

Idem in Georgicis:
& alibi:
Crates libris de Atticis voca-
bulis Aristophanis citat hunc locum:
Sinapi respexit, et frontem contraxit. vt est apud Seleucum libris de Græcæ
linguæ proprietate. Est autem versus is ex Equitibus ad hunc modum legendus:
Respexit Napy^e: nullus enim Atticorum Sinapi dixit. Vtrique verò sua
est ratio, ac interpretatio. νάπυ etenim quasi νάφυ dicitur, quia φύσις ἐστὶν ἄφρα, ve-
lut Aphyra, id est, quia ob paruitatem natura^f priuatam sit. Sinapi verò, ὅτι οὐδὲ τὰς
ὄψεις τῆ ὀδμῆ, quia olfactu lædit oculos, vt & πρόμυον, id est capra, ὅτι νεῖας μύον, quia
nos oculos claudamus, dum admouetur. Xenarchus comicus in Scythis,
Malum quidem hoc, malum amplius non est: filiola namq, mea
Peregrina mulieris gratia σεωνάωμεν, id est, sinapi consperfit. Salis & aceti memi-
nit lepidus Aristophanes, quo loco de Sthenelo tragico verba facit, ad hunc modum:
Stheneli quidem orationem aceto vel cædido sale intinctam ego utcumq, comesse possum:
Nos igitur, è lepide vir, tibi percontanti hæc copiosius explanauimus: te verò iam
par

e Id est, Toruini
aspectus, vel stibis,
vt qui sinapi ve-
scentur. Erasimus
proverbio, Sinapi vi-
bitare.
d Quid ob pusil-
lam molem non ef-
se aut vix esse cre-
datur.

par est nobis ostendere apud quem pro vase paropis legatur. nam pro vario quodam obsonio, iam parparato, & iucundo, legi scio apud Platon. in Festis, ad hunc modum: Unde foret maxa, unde paropides. Idem hac significatione protulit in Europa, longa oratione, cuius haec velut abscissa pars est,

A. Dormit quidem uxor iners. B. Rem noui.

A. Peruigiles autem sunt paropides Sole, ad voluptatem longè præstantiores, Illis si quis frui nouerit. B. Vbi verò sunt haec paropides, Per deos te quaeso?

Idem in Phaone.

Aliena res similis est paropidibus: Nam ubi pauco tempore delectant, statim absumitur. Aristophanes in Dædalo: Mulieribus omnibus eodem prorsus modo, Ut paropsis, adulter est paratus.

o Paulò post etiam hi versus citantur.

Conticescente Vlpiano, At ego, Leonides inquit, cum adhuc obstinatè filuerim, pro meo iure possum iam aliquid disserere, Multis (quod inquit Euenus Parius,) mos est, omnibus de rebus ex æquo contradicere. Non autem mos rectè contradicere, Qui verò illo vitio laborant, hac priscorum sententia sat castigantur,

f Hunc locò restituit Theodorus Cæterus cap. 3. i. Var.

Illa quidem tibi sic esse videntur, haec verò mihi, Prudentes & circumspectos, si quis bene dicat, in suam citissimè sententiam flexerit: Quoniam facillimè res ipsas intelligunt. De vase igitur, o amice Myrtille, tuum enim sermonem ego tibi præripio, Antiphanes dixit in Bæotio,

g Philides sui commentariis in cap. 5. li. 6. Vicitruuij, hinc colligit, mēsa, hoc est repositoria, toties mutari solitas, onustasq; à duobus seruis, & apponi cōtinenti acubitis, quous ferula & obsonia mutabantur.

Quae accinerat apponit in paropside. Ut vidit mensam homines intro duos Gestantes, variarum paropidum, Apparatu grauem, non amplius me conspiciens.

Operum, quæ Magneti adscribuntur, autor, in primo Baccho:

Et haec quidem malorum paropides. Concisa mihi sunt aliarum paropidum

Achæus in Æthone Satyrico,

Elixa, nidoremq; exhalantia, igne raptim cocta obsonia. Sotades Comicus in fabula, cui titulus est τῶ ἀλυτρώτου, quasi dicas Iniquiūs redemptum, Paropsis esse videor ego Crobylo:

Illam enim mandat, me verò similiter exest. Ambiguus est vocis huius intellectus apud Xenophontem libro primo Institutionis Cyri: ait enim philosophus: Ei quidem paropidas adducebat, omnifariaq; condimenta, & ferula. Apud autorem Cheironis, qui Pherocrati attribuitur, pro scitamento paropsis vsurpatur, & non, vt arbitratu Didymus libro De abortiua dictione, pro vase: ait enim,

h Corrupta.

Per Ionem, vt paropides Ob condimenta y damnantur ac vituperantur, Quos Caleras nibili prorsus facit.

Nicophon in Sirenibus: Aristophanes in Dædalo:

Alius pugnato de sede paropidis. Omnibus mulieribus eodem prorsus more Ut paropsis, adulter paratus est.

Plato in Feriis:

Unde nobis adierunt maxa, & paropides? Loquitur autem de bulbis apparandis & condiendis. Artici verò, Vlpiane Syratice, pro condimento vocem ἔμβαμμα vsurpant, quasi intinctum, vt Theopompus in Pace:

Loquitur autem de bulbis apparandis & condiendis.

Panis quidem suavis est, intinctum posthac Velut fucum pani adhibere, prauum est.

Dixerunt & iidem pro petasone tum κωλίνα, tum κωλίον. Eupolis in Autolyco:

Cruza, & petasones statim diluculo. Euripides in Scirone.

Nec mortuorum perna. Facta porro hæc dictio per contractionem est, à voce κωλίνα, & vt à συκία συκίη, λεαντήα λεαντήη, sic à κωλίνα κωλίη.

Aristophanes in secundo Pluto: Hei mihi, qualis fuit perna, quam comedi. Idem in Conuiuatoribus: Porcellorum tenellorum petasones, & alata cupediae. Idem in Ciconiis: Agnorumq;

i Voluptates ac delicia. k Citantur & hi versus paulò antea. l Farina aqua & pleo subacta, qua ut pulis vestebantur. m Par iocū sic vocat, tanquā natione Syrii, & Atrici sermone elegitiam affertantem, n φωνήσεν ἔμβαμμα. o κωλίνα. p κωλίνα & κωλίη, quæ vocabula posthac repetuntur, q εἶπεν non hic ἔλεοντες, doloρίη, sed ὀφθαλμοῦν, letitia. r Volueres.

Agnorumq; capita, & haedorum pernam.

Plato in Gryphibus: Ameipias in Barba:

Pisces, carnem strebulam, omasa.

In sacrorum epulis perna maxime datur:

Latus: & dimidiati sinistra pars capitis.

Carnosa quæ sunt circa coxendicem: illa humida.

Xenophon in Venatorio:

Xenophanes Colo-

phonius in Elegis ait:

Missæ namq; perna hædi, vicissim pro munere

Reddi tibi voluisti pingue tauri saginati crus magni pretij.

Laus quidem tua in Græciam perueniet totam, nec desinet unquam.

Tantisper dum existet Græcorum poetarum genus.

Posthæc illatis multis & omnifariam cibis, qui memoratu digni fuerunt, nos indicabimus. Fuit enim & anserum & gallinarum ingens copia, tum etiam pullorum gallinaceorum, quos quidam πέρωνος, vocant, & præterea suilla, & phasianorum celebrium exquisitarumq; auium. Verum vbi antea de oleribus apud te disseruero, de aliis posthac verba faciam. Rapa, in libro de vrbibus Peloponnesi à Lacedæmonii vocari γαστέρας, id est ventres, Apollas scribit: Nicander Colophonius in Glossis, apud Beotos γαστέρας brassicas nominari, rapa verò Zeceltidas: Amerias autem & Timachidas appellari cucurbitas Zeceltidas aiunt. Speusippus libro secundo Similium, Radicula, inquit, Rapum, Rhaphys, Anarrhinon similia sunt. Glaucus libro De obsoniorum conditura, sine aspiratione cum p, scribit Rapyn. His autem nihil aliud simile est quàm quod nunc Napum, βενιάδαι, nuncupamus. Theophrastus nullam mentionem facit Buniadis, sed rapum quoddam maculatum esse tradit, quod fortassis est Bunias. Nicander in Georgicis Buniadis meminit:

Rapa fere in terra arcis cylindro æquatū,

Vt patenti loco humiles vireant simul

Buniades: simulq; Rhaphani cum Rapis

In terra latentibus. Est autem duplex Rhaphani progenies,

Nunc enim rotunda figura, nunc longus conspicitur in hortorum puluibus.

Raporum è Cephisso meminit Crates in Rhetoribus his verbis: Rapis è Cephisso valde similia. Theophrastus Raporum duo genera esse prodidit, marem ac femi-

nam, ex eodemq; semine ambo nasci. Posidonius historicus libro vigesimo septimo historiarum, tradit circa Dalmatiam rapa syluestria extra hortos gigni, atq; patinacas. Diphilus Siphnius medicus, Rapum, inquit, ex tenuat, acre est, ægrè coquitur, flatusq; gignit. Melior eo Napus est, dulcior enim, concoctu facilior, & ventriculo gratior, alimenti multum præbet. Assum rapum, quod idem ait, facilius coquitur, & valentiùs extenuat. Huius meminit Eubulus in Ancylone hoc pacto: Assandum hoc rapum affero: item Alexis in Fanatico:

Alloquor Ptolemæum dum frustra raporum affo.

Rapū sale conditū magis extenuat, quàm elixū, ac præcipue addatur sinapi, vt ait Diphilus. Eudemus Atheniensis libro de oleribus inquit esse tria genera Brassicæ, nimirū quod Halmyrida vocat, quod læuibis est, foliis, & Selinustū. Halmyridæ gustus voluptate ceteri primā omnium. Nascitur Cumis, Rhodi, in Egerria, Cnido, Epheso. Quæ læuibis est foliis oritur, inquit, vbique locorum. Selnustiam appellarunt ob crispa folia: Apio namq; similis est, & præter alia, foliorum densitate. Theophrastus verò ad hunc modum scribit: Rhaphanus, Brassicam dico, altera crispis est foliis, altera syluestris. Diphilus Siphnius inquit, speciosissimam & dulcem Brassicam oriri Cumis, amaram in Alexandria. Quod autem semen in Alexandriam è Rhodo fertur, in annum efficere brassicam dulcem, sed quæ post id tempus pro natura loci amarescat. Nicander in Georgicis:

Leuis quidem brassica, interdum verò syluestria obtusa,

Cum scribitur, foliosa, in arcis hortorum pubescit:

Crispa verò, fruticosa, tyrio colore folijs nitentibus,

Sut Phœnicis, & Halmyridi similis,

Cymis decolor, & aspera, similis est

o πούβιρλίη, vulo-
tibus: γούβι.
r φόνος: ampliss-
sima insectina, è
quibus factis luca
nice sunt.
v Κωλή, Hefesbio,
κωλίονον ἀπὲ τῶ
ἀπιδ. δ' ἄν & βοοῦ
ἢ ὄπις ὅτι ἄδ' ἔγ' ἔγ'
Carostrebula, quæ,
vt Arnobius expo-
suit, demitur de co-
xæ, dicta à versura
ἢ curuatura eius
articuli. ὀφθαλμοῦ-
νιμ, curuum.

x Pippium galli-
nacci pulli: inde
Pippi dictio forma-
ta.

z Capitate pa-
tis, ἢ alia: vel eas
ad radicem quarū
velut rapum extu-
berat.

a Quibusdam An-
arrhinon, sed huius
loco non id conse-
mit: alijs Nestur-
ium: quod si præ-
banus, similitudo
in acrimonia sapa-
riū est intelligenda,
non in figuratiliq;
rapum nigrum, &
ipsum agrum albo.
b Cap. 4. 7. histor.
c Napi.
d Radicula.

e ὀφθαλμοῦνιμ,
f Bæotia flauia.

g ὀφθαλμοῦνιμ
Nimius afflatio.

h Quia nisi in ma-
ritimis non proue-
nit. Plin. cap. 8. 19.

i Minimè plica-
tis, rugosis, contra-
ctis.

k Foliorum densi-
tate Apio simili-
tem. Apiana, Cris-
pa, Selinoideis: Ca-
toni, & Plinio cap.
8. 19. & cap. 9. 20.
l Cap. 4. 7. histor. in
tris genera Brassi-
ca diuiditur, cri-
spam, lauem, &
syluestrem.

m Altera leuis
Theophr.

n Sic vocat Seli-
nustiam, πυκνὸφύλ-
201.

o Κωλή, ἔγ' ἔγ', ma-
li coloris.

Soleis,

Erasmus pro-
uerbio, Crambe bis
posita.

Erasm. in pro-
uerb. Malo accepto
stultus sapit.

Sic vocabant fi-
stos dies Apollinis
honori ipsi uiuos,
qui celebrabantur
mensis Thargelione,
id est, Februario,
vel, ut alij, Aprilis,
vel, ut alij, Maio.

Tale negotium
sic Quatuor voca-
bant, et summos
magistratus.

Vide pag. 177.
Laertius in eius
uita. Erasm. pro-
uerb. Iouem lapidat
iurare.

Dies ab infante
nato quintus, quo
manus oblecticia
purgabatur, mitte-
banturq; a propin-
quis specie ac poly-
p. Suid. Hefych.
Phavor. Erasmus
proverb. Amphidro-
mia agi, citantur
hi versus ex Euba-
lo pag. 50.

Cherfonisio
adhecti.

Cherfonisio
lib. 1. quo loco citan-
tur et hi versus lo-
gunt, Cherfonisio
nuidi, splendidi.

Plumis nudatos
ad cocturam para-
re denuntiare.

Vulpus quoque
in Amphidromis
mensis sitis Suidas
autov est, ut supra
notauimus.

Cibaria in olla
cella: quae noxia
et minus delicata
essent.

ad verbum, visce-
rum.

Plumae, alijs, uer-
geu, vultu. Magis
placere sibile, cui
opponit xudavon.
Eromelous, vultu-
la, furculosum, po-
pulare, candidum.

Amatoris stult-
tate praediam.

Amatoris stult-
tate praediam.

Amatoris stult-
tate praediam.

Soleis, quas assumi mutatoris calcis.
Brassicam inter olera² vatem prisci vocauerunt. Non autem solus Menan-
der brassicam appellauit sacram: Est enim apud Hipponactem in Iambis dictum
huiusmodi:

Elapsus ille supplex brassicam adorabat
Septifoliam, aut eam succosam Pandora³
Sacrificabat Thargelijs⁴, antequam pharmacum biberet. Ex multis homi-
nibus, per brassicam, te maxime diligo, inquit Ananius. Teleclides in Prætoribus⁵,
per brassicas hoc iuro, dixit: Epicharmus in Terra & mari, itidem, per brassicam, hoc
asseuero. Eupolis in Baptis⁶, Per brassicam ita est. Insurandum vero Ionicum hoc vi-
debatur: nec absurdum fuit per brassicam deierasse quosdam, cum Zenon⁷ Cittiens-
is, qui Stoicam sectam condidit, imitatus iureiurandum Socratis per Canem conce-
ptum, per Capparim iurauerit, ut Empodus autor est in suis commentariis. Apud
Athenienses puerperis brassica parabatur, velut idoneum medicamentum quoddam,
& apta nutriendo corpori. Ehippus itaque in Geryone scribit,

Deinde cur, quæso,
Nulla pro foribus corona est,
Nec ullus feris victimarum nidor extremam prominentem naurem,
Cum Amphidromia⁸ celebrentur, quibus mos est
Assare frustra casei Cherfonis⁹,
Oleoq; brassicam in fusciculos collectam¹⁰ incoquere,
Ac cum carduelibus columbas simul & turdos vellere¹¹,
Se piolisq; ac loliginibus in commune vesci,
Flagella multa polyporum diligenter congerere¹².
Calices item multos bibere meraciores.

Antiphanes in Parasito brassicam
memorat tanquam vilem cibum, his verbis:
Allia nostri vxor qualia sunt:
Caseus, placenta, & cibus liberali homine dignus
Salsamentum: condimentis & eum suis
Agnina prorsus abundans: intritum
Confusum: & patina¹³ mort alium pernicies:
Brassicam tamen unctam coquunt, & dij,
Pultemq; e pisis, mirificum cibum.
A. Aduenias: quacunque bona sunt afferamus statim:
Brassicam unctam, viscera¹⁴ multa, carnis frustula
Tenerissima. B. Nullum meis cibarijs per Ionem edulium
Simile est, oliuisq; tuis.

Alceus in Palæstra: Brassicarum ollam iam attigit.
Polyzeus in Musarum fixtu, brassicam καράβω, non Rhapsanon vocat:
Frequentes, ait, καράβω, sublimis ac distenta. Debetis scribit Theophrastus,
melioris succi candidam esse quam nigram, verum paucioris seminis, eamq; Siculam
nominari. Idem autor est πευλιδα, quasi betula, dicas, & πευλα differre.
Quamobrem Diphilus comicus in Heroë fabula quendam ut incepte locutum re-
prehendit, qui τευτρα πευλιδα vocaret. Eudemus libro De oleribus esse Betarum
quatuor genera tradit, sessile¹⁵, in caulem erectum, candidum, & vbiq; vulgare,
quod colore fuscum est. Diphilus Siphnius betam meliorem ait, quam brassicam,
succum gignere, magis alere, & id tamen modice: aqua feruida elixam, & sumptam
cum sinapi, extenuare magis, & lumbricos interficere: candidam, aluum magis du-
cere, nigram, vrinas: radices ipsarum esse gustu gratiores, & plus alimenti præbere.
Pastinacam Diphilus esse tradit acrem, satis alere, mediocriter iuuare stomachum,
aluum pellere, inflare, ægrè coqui, cære lotium, satis ad venerem stimulare, ideoq;
à nonnullis Philtron¹⁶ vocari. In Piscatorio Numenius ait:

Foliorum¹⁷ quacunque in agris radices egerunt
Hyeme, aut cum ver abundans siccibus accesserit,
Squallidum¹⁸ caranum, & syluestrem pastinacam.

Nicander in Georgicis:
Ircj

Inest autem Fœniculi caulis crassus, saxis
Radice affigens: & cum eo in arido solo Pastinaca¹:
Smyrnum, Sonchus, Buglossus, Seris:
Ariq; mordacis acre folium,
Et quam vocant Gallina lac².

Pastinacæ Theophrastus meminit, Phantias
libro quinto de Plantis ita scribit: Eius plantæ quam Pastinacam vocant, semen³
aiunt contra sepas esse vtile. Primo verò libro: Seminis exortus petaso similis est,
& instar umbellæ, Aniso, Fœniculo, Caulalidi, Pastinacæ, Cicuræ, Coriandro,
& ci quam Myophonon⁴ vocant. Quoniam verò Nicander, ut dictum, Ari men-
tionem fecit, adiciendum, Phantiam libro modo citato scripsisse Dracunculum
Aron vocari. Staphylinum Diocles libro primo De tuenda valetudine etiam Asta-
phylinum nominat, cum nimirum quem Caroton⁵ vocant. Magna ea est, procera,
satiatq; Pastinaca, succi melioris quam syluestris, quæ magis calcacit, & pellit vrinas:
Stomacho fatiua grata est, ac facile digeritur⁶, ut Diphilus asserit. Porri genus capi-
tatum appellari idem Diphilus autor est, melioris succi quam tonsile, flatuosum,
quod nutrit & attenuat mediocriter. Epænetus libro De obsoniorum cõditura, ca-
pitatum porrum Gethyllida vocari scribit. Memoratum quoque id nominis re pe-
rio apud Eubulum in Pornobosco⁷, sic:

Nullo pane vesci possum:
Nuper enim comedi apud Gnathemum⁸
Quam offendit elixamem gethyllida.
Quidam capitatum id esse volunt,
quod Gethyum⁹ nominant. Huius meminit Phrynicus in Saturno, cuius fabulæ
interpres Didymus Ampelopras¹⁰ similia tradit esse Gethya, quæ & Gethyllidas
vocant. Gethyllidum Epicharmus in Philoctete meminit, sic:
Ecce allia duo, totidemq; Gethyllides.

Aristophanes in
secundo Æoloficon:
Radices Gethyrorum, quæ allium naturâ olent.
Polemon orbis enarrator¹¹
in libro De Samothracia, Latonam ait Pica¹² vexatam Gethyllidem appetuisse his
verbis: Apud Delphos in sacrificio quod Theoxenia vocant, quasi in peregrinos
hospitales dei munera, sanctum est, ut qui Latonæ Gethyllida maximam attulerit, è
sacra mensa portionem accipiat. Ego autem, ait, Gethyllida vidi rapo, aut tereti ra-
dicula non minorem. Tradunt autem Latonam, cum videret Apollinem gereret, ob-
picam¹³ cibos auersantem, Gethyllidem expertuisse, ideoq; Gethyllidi tantum ho-
noris fuisse tributum. Hyberno tempore cucurbitas circumlatas mensis fuisse cum
mirarentur omnes; recentes esse putantes, eorum sumus recordari quæ festiuus Ari-
stophanes pulchras Athenas laudans dixit in Floris¹⁴:

A. Media conspicis hyeme, cucumeres, vrinas, temporarios
Ac fugaces fructus, è violis coronas, & oculos cæcannem pulcrem.
Idem institor vendit turdos, pyra, fauces, oliuas,
Colostrum, intestina¹⁵, cicadas¹⁶, himmulorum carnes:
Apud eum conspicias ficorum simul & baccarum myrti
Canistra niue¹⁷ conspersa: Præterea cucurbitas
Simulcum rapis serunt, ut nemo sciat, quando
Maximus sui anni prouentus, quandoquidem eius
Quous tempore liceat habere quidquid optes.
B. Maximum certè hoc malum est. Nisi enim ad m. num
Hoc esset, neque id cuperent, neque sumptus in eam rem fieret.
A. Ego verò peregrè temporis multum impendi,
In alijs ciuitatibus præter quam Athenis, hoc factitans.
Atheniensibus hoc concessum quia deos religiosè colunt.
B. Coluerunt sanè, cum vos expulerunt.
A. Quid ais? B. Quid? Ciuitatem ipsam
Athenarum loco Ægyptum effecistis¹⁸.

Nos igitur cucurbitas men-
lanuario estantes, quod virides ac recentes essent, & natium propriumq; succum
A retinerent.

i subpōitō: sacra-
ficia amara. Sicquæ
in offerri iaci.

Ornithogalō Dio-
scoridō.
Locus valde cor-
ruptus.

m Ixia, chamaleo
altus est, muribus
perniciosus, ideoq;
vocatursquædā: De
Nigritatem flos in
umbellæ est, nō hu-
sus.

Nos ad huc Ca-
rotos.
o d'augvèpālō
id.

Qui meretricis
aut sic vocatur, le-
no.

Scorvi nomen.
Pallacanani ca-
pam Phinius appel-
lar.

Porri syluestri-
bus in vineis na-
scentibus: de qui-
bus Dioscorides.

Fortassis ad do-
cendum: vario cu-
cumere, aut, varia
cucurbita.

caucurbitis:
terrari orbem ille
descripserat.

Fastidio cibi
quod grauidis solet
molestum esse.

Elormol in suis
Corollarijs verit,
quod capitati por-
ri in malacia præ-
gnans concupiscit.
Anni quadripar-
titi temporibus.

Xōgual vel inte-
stina, vel cibum, è
melle lacteq; para-
tum: quidā xōgual:
vulvas.

Asu illi pro bel-
laris vtebatur A-
theniensis.

Nicōpōpoc: Niue
appellat florē mel-
litum, qui, velut si-
tus, sicut insidet, ac
tāquam efflorescit.

Obicitur Athe-
niensibus Ægyptiæ
religionis cultus.

retinerent, mirabamur. Fuerant autem ab obsoniorum conditoribus, qui hæc scitamenta mangonio parare didicerunt, ita compositæ. Quæsiuit deinde Laurentius, an veteres vsum cucurbitæ illum nouissent. Respondit Vlpianus, Nicandrum secundo Georgicorum huius vsus mentionem facere, vocareq; cucurbitas ακυβας. Sic enim, vt antea diximus, olim appellabantur. Nicandri hæc verba sunt:

Cucurbitam concisam in flexuosas spiras
Sub dio siccato: ad fumum suspendito:
Vt hyeme satis patentem ollam famuli
Impleant, ac inde sorbeant, cum à suis cessant operibus,
In eandem ollam pistrinaria serua demensa omne genus legumina conijciet.

Sic eleganter Agrippæ vocat, cucurbitas in longum distillas instar mouili-um & exsiccatas, quod etiam fit hodie à Genuesibus. f Fortasse conditio salis, vt sit. g εμεουλα, tuam præle expref- sarum reliquias ac retrimesta.

In quam lota miserant famuli cucurbitæ monilia
Ac fungos: prætereaq; fasciculos olerum dudum complicatos,
Cum brassicis crispis, quas probè domesticis misceat. Infidebant autem cucurbitis gallinæ, pleribusq; vulsilibus, sic enim Aristophanes in Desia vocauit,
Concisa minutim, olera vulsilia, aut vimatea. Tum Myrtilus, Nunc quidem

mos inualuit, inquit, vt gallinæ tantum δρνιδας & δρνιδια nominent, quarum aspicio magnum numerum circumferri: gallos autem ἀλεκτρούνας, & ἀλεκτροειδας. Chrysi- pus philosophus libro quinto De honesto, & voluptate, ad hunc modum scribit: Veluti nonnulli candidas δρνιδας (id est gallinas,) nigris esse putant suauiores. Veteres quidem masculino fœmininoq; genere vocem δρνις vsurparunt de aliis auibus, non autem de hac priuatim, de qua dicere solemus, δρνιδας, (id est gallinas) emere. Itaque Homerus ait,

δρνιδας πολλα, aues multa sub iubar solis: & alibi fœminino genere, δρνιδι λιγυρα, (aui strigula:) ac rursus:

δ ακυβας, δει τι ει ειλεω αυτη, (αυτη fœmininum genus indicat.) i ακυβας, quæ sola paruentium heres est filia.

Vt δρνις pullis implumibus cibum affert,
Quem natura est, magno proprus labore. Menander, in secunda sua Epicle- ro, apertè quod in consuetudine est, dicit, ac sic declarat,

A. Gallus quidam aliè est vociferatus. ac rursus:
B. Nonne, inquit, hinc δρνιδας abiget? Cratinus in Nemesi δρνιδια sic dixit:

Vix tandem illa δρνιδας exegit. Et alia omnia δρνιδια. Masculino verò genere, non solum δρνιδας, sed etiam δρνις, idem Cratinus in eadem fabulâ:

k Monpessulani à flammeo penarū colore vocat Flam- mans. Hic tamen gallum, cuius phœ- wicea penna forent, arbitror significari nomine δρνιδας. l Et hic δρνιδας Gal- lum interpretor, m Etiam hic gal- lus, qui veluti pra- cō dicit nuntiat. Hæc de optimo seruo di- spensatore. n Indicem, quu- tium, αδρνιδας, pra- conem.

Phœnicopteron δρνιδας: ac rursus:
δρνιδας igitur magnum esse te oportet. Sophocles in Antenoridis:
δρνιδας, præconem, ministrum. Æschylus in Cabiris:

Itineris mei δρνιδας te non facio, Xenophon libro secundo Institutionis Cyri: δρνιδας invidiabat ut perrima hyeme. Menander in Geminis: ac deinceps:
δρνιδας mittit. Quod autem numero multitudinis δρνιδας dixerint, apud Me- nandrum testimonium extat. Quin & Alcman ait, Infecta re soluerunt conuentum iuuenulæ, non aliter quàm δρνιδας superuolante accipit. Eupolis in Populis:

Est ne molestum, præstantiores quàm ego sim, me filios procreare,
δρνιδας δ, gallinas verò, patri similes pullos? δ ακυβουνα, contra quàm sole- mus fœminino genere prisici dixerunt. Cratinus in Nemesi:

o Hæc ea Menan- dri fabula Plauti quidam puidati suo rum Menekchmorū argumētum sum- pisse. p Refrigerantibus, recreantibus ac re- ficientibus animū.

Leda tibi honestè munus exequendum est tuum:
Ab ingenio ἀλεκτρούνας, gallinæ, nihil differas,
Huic ouo incubans excludit pulchram
Χοβις & admirabilem ex eo quandam auem. Strattis in Pſychastis:

αὶ δ' ἀλεκτρούνας, gallinæ cuncta, & porcelli,
Perierunt, paruaq; auicula. Anaxandrides in Tereo: Huius porro Comici quandoquidem mentionem feci, eiusq; fabulam Tereum inter pri- mas & commendatissimas minimè cenferi noui, vt de hoc iudicetis, exponam vobis, amici viri, quæ Chamæleon Heracleotes in sexto de Comœdia scribit ad hunc modum,

modum, de illis vos vt iudicetis. Cùm Anaxandrides Dithyrambum Athenis recitaret, aliquando in equo sedens accessit, & sui carminis partem quandam pronun- ciauit. A specto is pulcher, & magnus, comam alebat, iuduebaturq; veite purplea, cum aureis fimbriis: acerbis profectò moribus, vt qui fabulis docendis si quando vin- ceretur ab æmulis, hoc facere solitus sit, vt eas ad obuoluendum thus daret discer- pendas, nec, vt multi, mutaret ac corrigeret. Itaque spectatoribus iratus ob senilem morositatem elegantes multas fabulas è medio sustulit. Nacione Rhodium fuisse aiunt, ex Camiro. Quo igitur pacto seruata fuerit Tereus fabula, miror, aliâq; eiusdem, similes, cùm in illis dandis victor non euaserit. Theopompus in Pace, τὴν ἀλεκτρούνα fœminino genere vsurpauit, his verbis:

Quod ἀλεκτρούνα, id est, gallinam, perdidit, quæ oua pariebat pulcherrima, moleste fero. Aristophanes in Dædalo: ac rursus: Maximum ouum peperit, vt ἀλεκτρούνα, id est, gallina. Idem

δρνιδας, id est, gallinarum multa vi sepius irrita oua pariunt. Idem in Nubibus cùm senem docet, quæ nominis differentia sit, ait,

Iam verò quo modo appellare debeo, ἀλεκτρούνα, (id est, gallinam,) hunc, illum verò ἀλεκτρος? (gallum?) Dicitur etiam ἀλεκτροίς & ἀλεκτρος. Simonides,

Dulci voce amabilis ἀλεκτρος, id est, galle. Cratinus in Horis: Veluti Persicus ἀλεκτρος, id est, gallus, alta voce ad omnes horas canens. Sic verò appellarunt, quia nos ea δρνιδας, id est, è lecto, excitet. Dorienteses, qui in hoc vo- cabulo nominandi casum per ξ, efferunt δρνις, genitium δρνις cum χ, scribunt: Al- cman autem δρνις recto casu cum σ, protulit:

Purpurea veris δρνις, id est, ales. δρνις in genitio: δρνιδας, id est, quem porcel- lum interpretantur, Epicharmus in Vlyssæ proditore, porcum marem appellat,

Vicinorum δελφικας, id est, porcum quem Eleusinijs sacris reseruabas magno infor- tunio amisisti, Inuitus. B. hæc tamen fidei meæ symbolum criminatur, Achivus me dedisse, porcis, δελφικας, proditorem fuisse me deierat. Anaxilas in Circe masculino genere dixit δελφικας, eoq; nomine significauit adultum por- cum, his verbis,

Pascetes in montibus vestrum quosdam δελφικας, id est, porcos errabundos faciet, Quosdam pantheras, alios lupos, leonesq; aduenatum pernices. Aristophanes in Ta- genitis inter nomina fœminini generis reposuit,

δελφικας, id est, porci autumnalis fumen. & in Acharnensibus, Iuuenula est, sed cum in porcã creuerit, δελφικας, Caudam habebit rubram magnam, & crassam:

Educare verò si placeat, porca futura est speciosa. Sic Eupolis in Aureo secu- lo: & Hipponax, vt εφασιν δελφικας, id est, Ephesus porcus. Propriè tamen sic fœmi- nas sues appellaueris quibus vteri sunt: δελφικας enim vuluas nuncupât, vnde peritur δελφικας, id est fratrum nomenclatura, & interpretatio. De huius animalis æta- te, sic Cratinus in Archilochis ait:

Iam porcelli, δελφικας, cateris annis sues, χοίροι. Aristophanes grammaticus li- bro De ætatibus inquit, Ex subibus autè, nuper concretos δελφικας, porcellos siue ne- frendes nominant, grandiores verò, qui iam nec tenelli sunt, nec humidiores, por- cos, vnde Homeri locus clarior fit:

Domesticis famulis apponitur suilla, Proci verò saginatos porcos edebant. Plato comicus, in Poëta, masculino ge- nere dixit:

Tacitus δελφικας, id est, porcum abegit. Lege prisca sancitum fuisse in sin- gulis gregibus, vt proli confuleretur, Androtion ait, ne ouis aut intonsa, aut prius- quã peperisset, occideretur: Itaq; olim iam adultas in cibis apposuisse, & nunc quoq; Palladis sacerdotem fœminam, nec agnam immolare, nec gustare caseum. Cùm

q Versus in hono- rem Bacchi compo- situs, de: Nubibus τὴν ἀλεκτρούνα fœ- minino genere. r Horat. Deserat in vicum venden- tem thus & odo- res, Et piper. & quidquid chartis amittitur incipit. o ἰφαιδης. s Rhodus insula habitata fuit tri- bus oppidis, Lindo, Camiro, Lalyss, quod Rhodum vo- cantur. Plin. cap. 31. s. ἰσολύμα. Plin. cap. 60. 10.

γ Αἰγύ, ἀλεγοροφί- ος, πυρρῆς, quod nō displice, vt hoc intelligatur de lu- scinia. x In mysterijs si- crii Ceteris porca pro se quisque fa- ciebat. Tullius, Ho- stiaq; è plena my- stica porcus. hura. Hadr. Iunius cap. 7. 4. Turnebus cap. 31. 29. y Sic eos vocat poi- ta qui frigens in sartagine quidpiã nobis, les fricas- seurs. z Hæc de virgi- ne cuius pudendâ xægon ambigua si- gnificatione poëta vocat. inter se col- loquuntur Dicae- polis, & Megaren- sis quidam eius. Vi de locum. a ἴπ ἄμα δὲ τῆ αὐτῆ δελφοί σιω- λήφουσαν, τρεῖσι μήτρα. b Οδυσσ. c ἄπειρος, suo iu- stiaq; velle nonnulli testia. d ἄπο σιάλως τὴ σίας μινσῆς ἰδε- σι, quæ superuacua sunt, deleui. e Onium, puco: vel etiam, fœtiarum quarumcumq; ani- mantium: ne, aliis caseus sit, lac sub- trahatur factus.

per aliquod tempus, inquit Philochorus, boues defecissent, ob eorum penuriam promulgata lex est, ut ab illis animantibus abstinerent, eo quidem consilio, ut multos co-gerent, iisque abundarent, quod non sacrificarentur. χοίρειον, porcum, femini- no genere Ionum quidam dixerunt, ut Hipponax ad hunc modum:

Inter libamina, ac viscera & yelias χοίρειον, sicut is suis. Sophocles in Tanariis: Ego profecto custodire porcos didici, tanquam victos. Ptolemæus Ægypti

rex libro nono suorum commentariorum, in Asson, inquit, cum peregrinus essem diuersatus, Assij porcum adduxerunt iuuenem duos cubitos & semillem altum, cui par esset corporis longitudo, coloris niuei, narraruntque Eumenem regem magno studio mercari ab ipsis tales solitum, vel drachmarum quatuor millibus unum. Æschylus ait:

Ego porcum, opimum lactatu hunc in testu calente ponam: Quod enim præstantius hoc fuerit hominibus obfontium? ac rursum:

A. Albus porcus. B. Quid ni? A. Iam pulcher & grandiusculus est: Elixia, igne tam leni ut te non offendant. ac rursum:

Porcum sacrificata, cum ipsa sue, Multis ades affectu illa damnis, Ac quatiens, euertens sursum deorsum, omnia conturbauit. Hæc scilicet citauit

Chamaeleo in opere suo de Æschylo. Suem sacrum esse apud Cretenses animal Agathocles Babylonius libro primo de Cyrico ad hunc modum scribit. Iouem in Creta partu editum fuisse ad Dictam montem fabulantur, in qua & arcanum sacrum peragunt. Ferunt enim porcama mammas infanti præbuisse, & circumcursantem grunitu suo ne à præsentibus exaudiretur, vagitum eius occultasse: quamobrem animal id ueneratione summa dignum omnes arbitrantur, & suilla, inquit, ea gens non vescitur. Præsi h quidem sues immolant: quo sacro ipsos initiari lege statutum est. His similia Neanthes Cyzicenus refert, libro secundo De initiationis ritu. Πεταλίδιον suum meminit Achæus Eretrienensis in Aethone Satyrico his verbis: Has esse formas suum Petalidum ego sæpe audiui. Petalidas scilicet is nuncupat, à vitulis translatione sumpta, quos à cornibus πετάλας vocant, cum explicata distentaque illa iam habent. Simili ratione ut Achæus Petalidas, sic Eratosthenes in Anterinnye, sues Larinos vocat, à Larinis bobus translatione ducta, quos & λα-ευνάδς, nuncupant, nimirum quod uberiore pabulo pingues sint: Sophron,

Boues λαεινώδς, id est, opimi sunt, ac saginari: vel à Larine Epiri pago, vel à bubulco, cui nomen Larinus fuit. Cum deinde nobis allatus fuisset porcus, cuius dimidium assatum magna industria arcecerant, dimidium uero alterum, elixum aqua, ideoque molliusculum & tanquam eliquatum, cunctis coqui sapientiam admiratione profectis, ob artis suæ peritiam gloriosus ille, ac de se magnifice sentiens, Quin vestrum nemo, inquit, ostendere possit quâ iugulatus est, aut quâ uenter impletus omnifariam lautitii. Nam & turdis farctus est, & aliis auiculis, & portionibus quibusdam abdominis porcorum, & vuluæ concisis particulis, & ouorum vitellis, & gallinis quarum uenter plenus est, tum vuluæ frustis, tum lautis buccis, & lucanicis confectis ex carnibus minutim tritis ac cum pipere subactis, quas ob Vlpianum Isicia nominare uereor, tamen si eum non ignorem his libenter uelci. Cæterum Isiciorum meminit Paxamus meus, scriptor. Ego uero non multum laboro de Atticarum dietionum usu. Vos itaque porcus quomodo iugulatus est, indicare, atque etiam quomodo altera ex parte elixus est, assus altera. Hæc ergo cum nos inquireremus, tum coquus ait, An uero me censetis antiquis illis coquis indoctiorem, de quibus Comici multa, ut Posidippus in Saltantibus: alloquitur uero coquus suos discipulos hac oratione:

A. Leucon discipule, & qui mecum hic ministras, Adeste uos: quibus est aptus locus De arte nostra disceptaturis, omnium condimentorum in arte culinaria quodnam est præstantissimum? n. Arrogans factus us: ac in uniuersum omnibus in artibus, Si quis oculos habeat, præcipuum hoc, & caput est.

Peregrinos

f χοίρειον. In-
struuntur ad ob-
sonia coquenda a-
ptum: vulgò, Tar-
rasi: Latius, Tes-
tusi.
g χοίρειον. Ea
uox proprie signi-
ficat adl. scutum
qui pubertate ex-
estit.

h Creta papuli
Stephan.

i Magnorum, in-
gentis, statua vi-
tuli iam cornuti.
k Nigro, vitulo, vi-
tuli.

l Furiarum ho-
ste: vel furiarum re-
media.

m Vide & hodi-
num cap. 7. 6.

o Tomacula, & ta-
macula Latini, qui
buldam inficia, ab
infecione carnis.
p Vel, familiaris,
vel, popularis &
contingentis.

Peregrinos mercenarios qui ducit, thoracem indutus Squamosum, aut draconem insculptum ferro, Visus est Briareus: at si res ita ferat, lepus. Coquus, ministri, & discipuli, eni subditi sunt, Quamuis ad plebeios, & inficis rerum adierit, Cumini sectores, & qui omnes vel ipsa fames sint, tamen ad votum Statim prospere, agit omnia, & ut etiam Non nisi vera loquatur, illis tamen excoriat is abit. Quod igitur præcepi, in anibus loco cede, Conuiuarumque palatum cognosce, Nam uelut is qui mercatus petunt, sic arti nostra Sum finis propositus est, ut ingeniose palatum præuertamus. In nuptiarum epulis nunc ministramus: sacrum qui facit Et boues suppeditat, illustris ac splendidus est, Clarus & qui conuiuio accipitur: Horum uxores deæ sacerdotes: ad hoc spectaculum Comparantur tibi, Corybantes, pernoctationes, susque deque omnia: Coquorum hic tibi circus ac hippodromus erit, Hoc ut memoria teneas, curato. De altero coquo qui Seuthes nominaba-

tur idem poeta hæc scribit: Valde trivialis Est illorum iudicio Seuthes, quod tamen, vir optime. Nosti, ab imperatore bono is nihil differre videtur. Occurrunt hostes, statim qui natura est Imperator, subsistit, remque gerendam animose suscipit. Hostis est quodammodo compotorum turba: Assatum namque bibit: illa uero accedit, Ante quindecim iam dies concepta de ea caena spe: Alacritate plena, suluto remissioque animo, Obseruans quid in manus sumptum allaturus quisque ministrorum sit: Quenam turba sic collecta uilitas sit, intelligis. Iam audite quæ in Synephe-

bis Euphronis de se coquus prædicet: Cum is qui collatis symbolis conuiuantur ministrabis Carion, Ludere quidem non licet, atque adeo nec que didicisti præstare. Heri tu periculum fecisti: nullus ad te uenit. Gobius omnino, adfuerunt quidam, sed inanes illi: Quibus alteratum cerebrum erat: oportet uero Cum ad eiusmodi hominum colluuiem accesseris, Ut Dromonem, Cerdonem, Soteriadem Qui mercedis tantum planè dant tibi, Quantum poscis, iustum esse: Nunc uero quandoquidem ad nuptias Vadimus, homicidas esse: in animum si hoc inducas tuum, Meus es discipulus, & coquus adeo non malus. Commoda occasio si offertur, quod est utile tibi procura: Senex auarus est: merces exigua, si te cognouero Nunc, uel ad carbones usque non deuorasse omnia, Nullus es: hæc intro iam aufero: ex edibus Nam ipse prodit senex: oculisque, tervis nos respicit. Sophista profecto ma- gnus est, nec arrogantia fastuque medico dissimilis apud Sospitrum in Mendaci co- quus qui hæc loquitur: Non penitus contemptibilis ars Nostra est Demyle, si tecum perpendas: Verum ea obsoleuit disciplina, ac omnes fere

g Iulius adagio, 70. 4. Cent. Briareus, alias lepus. h Feracissimus giga-
s, uariorumque. Cæ-
sum geminus. Virg. 6. Aeneid.
i Merulosus: per-
quam timidus: ha-
beret tamen pro-
strenuo, quia fastuo-
sus est.
k Sordidissimos,
parcissimos, tenaci-
sissimos.
l Magna sumptu
exhausta.
m Ne rem habeas
cum hominibus for-
tune tenuioris, qui
ferre impensam nõ
possint.
n Namque gulam
domini debet habe-
re coquus. Martial.
o Vi emans quod
placeat.
p Gustum eorum
qui sunt ad epulas
inuitati.
q Hæc sacerdo-
tes, furiosi, & in-
fani
r In ea occasione
malitia sua uel co-
qui par est, eamque
suum exercere.
s Turbulentus, &
ingenij cocinatio: dicitur
e aduocatus, inquit
tus.

o To munere in-
curiosè ac negligem-
ter perfungi.
p Sumpta meta-
phora à piscatori-
bus: diues aliquis
in quo tractando
lucri nōmibil esset.
q Inopes & te-
nuiori fortune, cũ
quibus nihil esset
questus.
h Stultis, recordes,
mente capti.
i Rapinis & fur-
tis eos interfice qui
te conducunt.

k Veterator, ca-
uillator, contentio-
sus, iurgiosus. Iun.
adag. 49. 4. Cent.
Nihil ad medicorum
arrogantiam.
l Kæsar, uoluptuosus,
Falsus accusatore.

A 3 Sese

m Δουδαιος κα-
ταστα. referri hoc
quod; potest ad ar-
tis notitiam: qui ci-
borū omnium vim
et facultatē sciat.
n Maximi con-
temptus indicium.
o iπιδρω α πα-
ρια: vel proprium
nomen.
p εγγυρο, αση-
σορ. iuuenior, sua-
dator.

q δεικτερο. Nata-
lu legi. εγγυρο.
Tempus oportu-
num.

r Τουρδαδης: in
lato barat. φλου-
γει; turbatur, nec
expeditur se potest.

s ασησορ: propriū
in qua carnes af-
santur.

Sese coquos esse iactant, quanquam prorsus ignari.
Ab illis scilicet ars nostra corrumpitur.
Nam perfectum & verum si singas coquum,
A puero recte ad id institutum fuisse conuenit:
Viribus firmis^m, & qui deinceps liberalibus disciplinis sit imbutus.
Aliud hoc fortassis esse cognosces quam putas eris.
Superstiti tes adhuc tres sumus,
Boidion, Chariades, & ego: reliquis oppeditoⁿ. B. quidnam ais?
A. Egone? ludum ac scholam nos retinemus
Sicyonis^o, qui artis nostrae princeps^p fuit.
Nos primum scierum ille docuit motus:
Post deinde, statim adificandi rationes:
De rerum natura disceptationes omnes ad manum idem habebat:
Post hac omnia, quae ad militarem artem pertinent, enucleabat: exequebatur.
Et ante culinariam artem ut hac disceremus, urgebat:
B. An verò is es, vir optime, qui alijs hac celata velis?
A. Haud equidem: sed interea dum è foro puer aduenit,
De hac re pauca quadam te docebo,
Tempus ad alia parum opportunum^q in hunc sermonem ut impendamus.
B. Apollo sancte, operosa haec res est.
A. Arrige aures bone vir: Primum scire debet coquus
Ex ijs quae sublimia sunt, ac caelestia, occasus siderum,
Ac exortus, cursumq; solis,
Quando reuertatur ad longiores aut breuiore dies,
Et ad qualia signiferi animantia:
Nam omnia, quod aiunt, obsonia, atq; edulia,
Ad conuersiones totius caelorum ordinis,
Aliam atque aliam gustus suauitatem concipiunt.
Qui ergo haec probe didicit, cum anni tempestatem considerauerit,
Vitetur horum singulis, ut expedit:
Contra horum inscitus, merito nugas^r agit.
Iam verò fortassis admiratus es,
De Architectura, quidnam ad hanc artem conducatur.
B. Admiratus sum me hercule. A. Ego nunc tibi patefaciam.
Culinam^s recte statui, & lucis
Accipere quod satis est, ac unde ventus aspires
Contemplari, praebet ad hoc utilitatis plurimum.
Fumus enim huc illuc iactatus, discrimen aliquod
Afferre interdum solet dum coquuntur obsonia.
Qui talis est coquus, eum affirmo
Imperandi non carere scientia.
Nam recte ordinandi peritia,
Vbiq; & in arte quauis meua est sapientia:
In nostra verò propemodum veluti dux omnia regit,
Nam singula ordine apponere & tollere,
In hisq; temporis opportunitatem perspicere,
Quando patinas crebrius oportet congerere, quando pederentim,
Quonam erga caena ferula sint animo conuiuere, quando
Tempestinum sit feruentia hac inferre obsonia:
Calore iam remisso quaedam, alia mediocriter calentia,
Refrigerata prorsus nonnulla, haec omnia scilicet,
Ad imperatorie disciplinae precepta exquiruntur.
B. Nunc tu mihi cum explicueris quae opus facta sunt, abito, & quiescito.
non precul abest coquus qui apud Alexidem in Milefisi haec loquitur:

Ab hoc
A. An

A. An ignoratis plurimis in artibus,
Voluptatis non esse autorem solum architectum,
Sed etiam eorum qui utuntur illis,
Dum bene utantur operam non nihil ad id conferre?
B. Id quale est? peregrinum me aequum est hoc intelligere.
A. Apparandi obsonij bonum artificem habere tantum oportet,
Aliudq; praeterea nihil: Verum si contingat,
Ut qui cibis illis vescetur & de ijs iudicabit,
Tempestinè ad epulum accedat, ars sic iuuabitur,
Sin tardius adsit, & post statum articulum cibi,
Ut qui antea coxit coquus^t refectaciat iterum,
Aut, si antea non concoxit, cito percoquere festinet,
Artem ille voluptate defraudat sua.
Sophistarum classi coquum ego adscribo:
Adstatis vos otiosi: ignem mihi accendite.
B. Frequentes dudum accendunt Vulcani canes^v
Prompti & alacres, sub dio, quod scias, ut frequenter sit.
A. Nostra^x quidem etiam vita finem adiungit^y
Necessitatis^z solius lex quaedam minime aspectabilis.
Euphron verò, cuius paulo ante memini, iudices, sic enim vos appellare non formido, vestri sensus iudicium expectans, in Fratribus, ea fabula est, quendam inducit coquum, multis eruditum artibus, ac feliciter institutum, qui se priores artifices memoret, & quam priuatim illorum quisque virtutem esset adeptus, & quatin re anteiret cæteris, talem tamen nullum recenferet, quales multos ego vobis proposui: Eius haec est oratio:
Cum multi, Lyce, discipuli mihi fuerint,
Quia mente perspicax ingenio semper valuisi,
Meis ex edibus abire te volo,
Vix totis decem actis mensibus iam coquum, quamuis sis nouissimus.
Agris Rhodius assare piscem exactè solus nouit:
Nereus Chius congrum coquere dys immortalibus:
Orion album iusculum parare: flauum Chariades:
Lamprias nigrum primum omnium reperit:
Allantias & Euthynus cognomine Lenticula
Extra omnem positi inuidiam,
Ex symbolis^a reditus^b viris primoribus dignos sibi quesuerunt:
Post illos priscos sophistas^c,
Secundi nobis septem fuere hi sapientes viri.
Ego verò multa iam cum à caeteris occupata ceruerem,
Primus inueni furandi modum, ob quod inuentum nemo
Insensus mihi futurus est, quandoquidem antea id nullus excogitauit alius.
B. Hoc sane tibi proprium reperisti, hoc omnino tuum est.
A. Quinto^c sacra die faciebant Tenij,
Senes cani, quod longa essent defuncti nauigatione,
Gracilemq; & album haedum immolabant, pelle detracta
Subiecta caro candida non visa est: itaq; magistrum ac doctorem^d
Coegi mihi prabere alios haedos duos.
B. Eorum autem iecur veluti sat hiscens
Tu demissa subito altera manu clanculum,
In peluim celeriter renemq; abiecasti,
Multumq; tumultuatus non habuisse renem
Clamasti, qui verò adfuerunt eam iacturam ut viderent, se inclinauerunt.
A. Immolatus est alius continuò. B. Secundi profecto
Cor ego te deglutientem aspexi.
A. Lamdudum vir magnus es, hoc scias velim, lupus.

669

670

671

672

673

674

675

t Ad piscium co-
cturam hoc potissi-
mum spectat.

v Mediasini: cu-
linarij ministri, ca-
num more in facie
excubantes.

x Quando neces-
sum est ut fiat ignis
sub dio, a quo animo
id ferendum, quan-
doquidem in ritū
etiam nostram im-
perium habet ne-
cessitatis lex ineni-
tabili.

y Euphronis. An-
tecedentibus vite
actionibus conne-
ctit, tanquam co-
ronidem.

z Inenitabili fa-
ci et decreti deorū.

a Pecunij colla-
tie ad epularū im-
pensam.

b Festinè non co-
quos appellat, sed
coquos tanquam
soli coqui sapientes
sunt, illi verò clarif-
simi homines ma-
ginè tantum quan-
dā sapientie osten-
tarunt.

c Veteribus mos
fuit post longam &
periculosam navi-
gationē & dijs sa-
crificare pro facti
restitu, & cum ami-
cis epulādo sese ob-
lectare.

d Ex senibus illum
qui alias docebat
qua impensa opus
esset.

A. 4 Frustra

f. Foci & ignis
 exeri deam, qui-
 bus utitur pra-
 cipue coqui.
 g. Quibus tibi meū
 operam locam,
 r. Molam: ordeum
 cū sale mixtū quo
 vltimarum, prin-
 quam sacrificaren-
 tur, caput asperge-
 bant: vel canistra
 quibus mola capie-
 batur.
 s. Sal, tanquam con-
 creta aqua.
 t. Melinum, xli-
 gunt: ut mani-
 bus abluendū a-
 ptum.
 u. Alius, panis fru-
 sta caribus obia-
 fta.
 v. Vel fida, ser-
 uat: vel hostia discif-
 sa membra.
 y. Duplicem: di-
 ctam: geminū, po-
 tentionem.
 z. Instrumentum
 culinarium praecu-
 rā, caribus trans-
 figendis aptum.
 a. Facundie deam.
 Ignis adagio 17.
 Cent. 1. Ne ipsa qui
 dem Suedela per-
 suauit.
 b. Narrandi, per-
 discendi.
 c. Aoyōtōtōi, hi-
 storie & antiqui-
 tati peritissimi, &
 in eo argumento
 facundi.
 d. Apud Eras-
 mū Chilia. Genū
 sua propius.
 e. Adscribi prouer-
 bii hoc potest, de
 homine qui peregre
 nando multa sese
 didicisse iactat. Ni-
 hil Erasimus.
 f. Ex poetis, quales
 Oeneus & Peleus
 fuerint, petendum.
 Hoc significat a-
 liud pro alio non
 esse dicendum.
 g. Huxor: cū
 vltimū dicitur
 in furo assat.
 h. In quam vacuū
 porcellum iudide-
 rit.
 i. q. q. q. sua mo-
 le: sui fibrā: sua
 corporatura.
 k. Purri nomen.
 l. Sub carnes.
 m. Moroso.
 n. Erasimus hunc
 versum citat in
 proaerbio Tibicen
 vapulat, nec men-
 dum corrigi.
 o. dicitur: ut
 ad verbum, stercu-
 re inquinatum.

Coquo licere effari quidquid lubet?

B. Caterum per Vestiam quae nostra quid interest?

A. Eius sermone, reliqua persequor, aduerte animum.

B. Homerī verbis enccare me decreuisti?

A. Sic loqui soleo. B. At ne sic loquitor,

Tantisper dum apud me es. A. Ob arachmas quatuor,

Meum ne, ait, institutum me vis omittere?

Huc, age, ἀρχύρας affer. B. Quidnam hoc est?

A. Hordeum. B. Cur igitur ambagum inuolucra loqueris attonite?

A. πρύος adest? B. πρύος num peluim

Sic poscīs? aperiūs quod volēs mihi dicitō.

A. Stolidus & inficius es senex, ait: affer salem,

Is πρύος est, ostende iam χεῖρῶν.

B. Praesto tum is fuit: sacrificauit, aliaq; verba effatus est

Huiusmodi, omnibus per Cererem, inaudita.

μίσυρα, id est, cochlearia: ποίγας, δῖπτυχ, ἔβελος, ut ego,

Sumptis in manum Philetæ libris,

Examina rem quisnam singularum esset harum dictionum significatus.

Supplex autem ab eo postulauit, consuetudinem ut mutaret,

Et hominum more loqueretur, id quod non statim

Peruasuram vel ipsam Pithe, mihi planè per Cererem compertum erat.

Coquorum genus reuera curiosum admodum est, tum in ipsis vocabulis, tum in hi-
 storijis. Quamobrem horum disertissimi, in ore hæc habent,

Genū tibia propius: & hoc item: Asiam Europamq; circumlustrari:

tum etiam si quem increpent, aiunt, Peleum, ex Oeneo minime faciendum esse.
 Ego verò ex priscis coquis vnum imprimis sum admiratus ob artis experientiam,
 quam explicat, magnum ex ea consecutus emolumentum. Alexis in Lebete reci-
 tantem hæc illum inducit:

A. Sero tandem mihi visum est

Lantum obsonium, suffocatus porcellus.

B. At illum excussit. A. Hæc de re ne labora.

Nam huic incommodo mederi hoc pacto licet.

Recepto porco, acetum in peluim effundito,

Inijctioq; frigidum: deinde calfactam ollam

In acetum immittito: feruida quoniam adhuc illa est,

Per sese madorem trahet, ac fermentescens

Tanquam pumex recludet meatus

Inanes suos, per quos humorem excipiat:

Carne verò ita future non sunt retorida,

Sed nonnihil succose, habituq; rosida.

B. Apollo sancte, quantum hoc ex artis medicina preceptis. A. Glaucia

Hoc facit, & ita, puer, apponito,

Verum cum appones, frigida ut sint, obseruato:

Sic enim vapor naribus

Non assiliet: eo pacto si manducabis,

Vt par est, multo sanè id incundius comedes.

B. Forensis quidem orator es, non coquus: quod verò dicis,

Arti tuæ probro est, ac dedecori.

Sed de coquis satis, viri conuiua, ne fu-

perbior ex illis quispiam ex Menandri Dyfcolo hæc garriat:

Nec ullus

Coquo leso impunitus aufugit.

Ars nostra quodammodo sacra est.

Ego verò, quod est apud suauissimum

Diphilum, in medium appono:

Integrum agnum, illesa compage corporis, condimento delibutum:

Porcellos

Porcellos sua pelle tectos, exsiccatos prorsus,

Anserem etiam Dureum adduco, magna inflatum mole.

Cum ergo cir-
 cumferrentur hi anseres, aliq; accuratissime præparati, αἰτυρὸς εἶνα, id est, altiles es-
 se, dixit quidam. Tum Vlpianus, αἰτυρὸς χῆνας apud quem legimus? At Plutar-
 chus: Theopompus, inquit, Chius in Hellenicis, & libro decimotertio Philippico-
 rum, autor est Agestilao Lacedæmonio cum in Ægyptum appulisset Ægyptios mi-
 sisse anseres vitulosq; αἰτυρὸς, id est, saginatos. Antigenes comicus in Bacchanti-
 bus sceminis ait,

Si quis alendum me susciperet, velut anserem αἰτυρὸν, id est, qui optimatur.

Archestratus in famoso illo suo Poëmæte, altiles anseris pullum simul cum parento
 iubet apparari, eumq; aslari simpliciter. Iam verò Vlpianæ nobis æquum est te di-
 cere, cum de omnibus omnia perconteris, vbinam apud veteres mentio fiat hepatis
 anseris quod in magno pretio est. Anserum quidem pastores ac curatores ipsis co-
 gnitos fuisse testatur Cratinus in Dionysalexandro, sic,

Bubulci, anserum pastores.

Homerus & masculino & sceminio genere

χῆνα protulit.

Aquila Harpe & χῆνα, anserem ferens:

&c.

Quemadmodum hic cum rapuit domi ἀτιτυρῶν χῆνα, educatum anserem: &

Anseres mihi domi viginti triticum edunt.

Ex aqua.

Hepatis anserini, quod exquisitissimum cibi genus Romæ ha-
 betur, Eupolis meminit in Stephanopolidibus his verbis,

Nisi tu fortassis iecur aut mentem habes anseris.

Adfuerunt & in eo conui-

uio dimidiata multa capita porcellorum, quorum meminit Crobylus in Falso
 suppositio:

Accesserunt liquata porcorum succipita:

Horum, per Iouem nihil ego reliqui.

Hæc secutus est, ut vocant, Creo-

caçabus. Est autem is caro concisa, cum adipe, & sanguine, in edulcato iusculo.
 Aristophanes grammaticus id genus edulij Achiuos tradit sic appellare. Anticlei-
 des in septuagesimo octauo Reuerfionum, Inter cœnandum, inquit, Chios Ery-
 thrai cum essent per insidias occisuri, quispiam eius periculi, quod imminebat, cer-
 tior factus, sic affatus est,

O Chij, quandoquidem ad inferendam iniuriam paratissimi sunt Erythrai,

Aufugite mox vbi suillam in cœna comederitis, nec expectate bubulam.

Carnis in aqua feruente coctæ, mentionem fecit Aristomenes in Præstigiatoribus,
 Philippides in Reno-
 uatione, Gnathæx scorti gulosi voracitatem declarans, ait:

Deinde post hæc omnia accessit, que ferebat testiculos

Multos multiercula, eosq; apposuit:

Virorum autem internecio, tum ridens Gnathæna,

Speciosi sunt, inquit, renes hi, per charam

Cererem, arreptosq; duos deuorauit,

Vt præ risu conuiua supini caderent.

Cum verò dixisset alius quidam gratissi-

imum olim fuisse gallum μετ' ὄξυλιπαρῶν, id est, cum oleo & aceto, Vlpianus, qui alio-
 rum reprehensione delectabatur, & solus accubuerat, cibi parum fumens, ac eos qui
 dicerent, obseruans, ὄξυλιπαρῶν, ait, quidnam est? nisi vos & Coctana, & le-
 pidion, consueta nobis & parria cibaria etiam nominaturi estis. Timocles comicus,
 ait ille, oxylipari meminit in Digito fabula, his verbis,

Squalos, Rainas, & quæcumque hoc genus sunt, ex oxyliparo intrito præparate.

αἰερολιπαρῶν autem homines quosdam Alexis vocat in Scelestia, sic:

αἰερολιπαρῶν, id est, Summa parte erant quidem vncti, reliquum autem corpus ligneum.

Appositus verò cum esset piscis magnus ex oxalme, id est, acida muria, & aliquis di-
 xisset, obsoniū ὀξυλιπαρῶν suauissimū esse, qualecunq; ex oxalme apponeretur, adductis
 superciliis Vlpianus, qui ipinas colligebat, Vbinam, inquit, extat oxalme? nam ὀξυ-
 λιπαρῶν ab eorum qui viuunt nemine dictum scio. Multi sanè cum ipsi longum valere
 dixissent,

p. Equi Duratei
 modo sacellum.
 q. Quod saginatus
 esset, vel sacrificium
 dicitur.
 r. Græca historia.
 s. Eorum à Phi-
 lippo gestarum.

Nullusq; alio si-
 tamento conditi.

Aquile genus.

Hic versus nec
 masculinum genus
 indicat, nec femi-
 ninam.

Feminiū qua co-
 ronæ nectunt, &
 vendunt.

Locus hic non
 ostendit cibi lauti-
 tiam, sed ingenium
 fatuū potius, quale
 est eius auis.

Plautus succipit
 aliquot in locū vo-
 cat, alibi ophthal-
 mia.

Aut instatum,
 aut residuum.

Picardū ex Phan-
 drii, archeop. caro
 frustulata diffu-
 sa & in cacabo co-
 cta.

Signi-
 ficat & hæc vox
 dulcedinem ac vo-
 lupatatem, ὄξυ ἰδὸν
 τρυφῶν.

Iunius adagio,
 Absumpta suilla bu-
 bulam ne expecta.
 f. αἰερολιπαρῶν.

Alq; pingue, aci-
 dum, intritumq; cō-
 dimentū exponit.

Ficus exigua.

Τὸς γὰρ ὄξυλιπαρῶν.
 cap. 14. & 15. lib. 9.
 Colum.

Difficillima &
 obscurissima quæq;
 excipiebatur, ut de il-
 li differret. Iunius
 adag. Spinas colli-
 gens.

Cum eum spre-
 tum reliquissent,
 cum ne resisso qui-
 dem essent dignati.
 Vide apud Erasmi
 adagium, longum
 valere dixit.

dixissent, & cenare pergeret, Cynulcus ex Auris Metagenis haec clamado recitavit, At cenemus, & bone vir, deinde quidquid voles me interroga. Nunc enim, quia vehementer esurio, utcumque sum obliuiofus. Tum Myrtilus eius orationi subscribens, vt in his citandis videlicet, oneris nihil subiret, sed in tractandis, omnibus obloqui ac obfrepere liberum esset, Cratinus in Vlyssibus, inquit, oxalmen dixit his verbis:

m Antro: in quo captos incluserat.

Quorum loco captiuos omnes eductos vos socios Torrebo, elixabo, prunis iniectos coquam, assabo, In muriam, & o&almen, id est, acidam muriam, ac deinde alliatam muriam, Tepidam intingens, vt qui omnium assatus maxime Videbitur ex vobis, eum deuorem, & milites.

n Piscium qui super pruna torrentur, cinis illapsus affatu disijciunt. Praeterea du quidam assatur, igne affatus, luculentus cinis percoquat. Interpres Aristophani, o co ad t&almen Proditoribus, De p&aloribus.

Ariftophanes in Vespis, Cum me afflaueris, in calidam oxalmen iniice. A&almen autem nos qui in viciis sumus non soli dicimus, sed etiam Plato in Pisandro, de pisce nimirum:

A. Tam diu cum cibi nihil sumpseris, quale est quod datur? B. o&almen, id est, obsonij paululum. A. Labore fessus es, & hoc tibi apponitur? B. Ego equidem locustam dudum comedi. Pherecrates in Transfugis: T&almen, id est, exiguum hoc obsonium nobis equis apposuit? Philemon in

Theauro: Veracis non est, integritatis, hominis falsis supputationibus circumuepire, Aut hac o&almen, id est, obsoniola, quamuis proba, mercari. Menander in

Carthaginensi: Flante hoc borea tamen si cuperem suauius aliquid o&almen, id est, obsoniolum, Nullum adeptus sum: itaq, lenticula mihi elixanda. Idem in Ephesio, In prandium accepit o&almen, id est, obsonij tantulum: mox subiungens: Piscatorum aliquis drachmis quatuor gobios vendidit. Anaxilas in

Hyacintho lenone. Vobis ego o&almen emam. & paulo post: Appara nobis puer o&almen. Quod autem dixit Aristophanes in Anagyro, Nisi me frequenter consoletur t&is o&almen, obsonia & cibos nos interpretamur. Alexis in Peruigilio, loquentem sic inducit coquam:

p Calidus, quam quae medicoribus ca lens.

A. Calidioribus gaudes semper o&almen, quam vel modice calentibus, vel etiam minus? B. Quam, minus? here quid ais? quo quaso id pacto? Aedepol hic homo viuere non didicit, frigida Tibi ne appositurus sum omnia? A. Neutiquam. B. Fernida ne?

q Sub. me excepto.

A. Apollo, Nihil ne medium scilicet est? B. Eorum qui nostram artem proficiuntur alius id nullus facit. A. Sic cenfeo: sed nec aliud quidquam eorum qua nunc facis. B. Quid ita, dicam, conuiuius futurus Opportunum tempus praestituo iuste contemperationis. Age, per deos, haedum tu sacrificasti, Ne obtunde me: sed carnes, pueri, beus adducite: Pueri, culinam & caminum habere ne licet? Hoc porro vos pueri mihi renuntiate. A. Caminum quidem habet.

r Respondent pueri. s Heri persona. t Vox hac significat ventre beati.

B. Malum habet: fumosus est. A. me hic enecat. Haec tibi a nobis, qui adhuc vita fruimur, recitata sint, Vlpiane obliogastor. Etenim, vt mihi sane videtur, quod est apud Alexin, animatum nihil tibi pro cibo est. Scribit autem Alexis in Atthide sic:

v Sipientia praecipue imbutum. Pythagorei ab animam abstinebant.

Qui primus dixit sophisten neminem, Animatum quidquam comesse, sapientem mebercule fuit. E foro nunc reuertor, mercatus nihil Animatum: emi namq, pisces mortuos Ingentes: tum agni pinguis carnem quam edamus Minime vini: non enim quidquam aliud habere profecto licuit.

Accipi

Accepi & assum insuper iocysculum: horum quidquam Animatum esse, aut praeditum voce si quis ostenderit, Et culpam admisisse, & legem violasse me fateor. Haec ergo cum audieris, cenare iam nos permitte. Vide amabo quandiu tecum sum confabulatus, iam praeterea nauigant Phasiani, ob importunam tuam loquacitatem nos aspernati. At si mihi, & doctor Myrtilo, dixeris, inquit Vlpianus, vbi vox obliogastor reperitur, & ex veteribus an Phasianicarum quicumque auium meminerit, ego mediusfidius, non quidem in Hellepontum nauigio transectus, sed in forum profectus, Phasianum tibi comparabo, quo tecum simul vescar. Haec lego & conditione dicam, ait Myrtilus.

Amphis in Gynaecomania obliogastoris meminit his verbis: Sceleste? castillo, an vera tu obliogastor? non es? Phasianum iucundissimum Aristophanes memorat in Fabula quam Aues inscripsit, Atticos senes duos fingens ineres ciuitatem quaerere in qua otiosi degerent: iis auium conuictum placuisse, inter quas ferocis cuiusdam conspectu territi, mutuo se tamen consolantes, & alia loquuntur, & haec:

A. Haec vero quanam auis sit non dices, qua alium egesit? B. Dicam sane, Phasianus. In Nubibus autem quod de Phasianis altibus Leogora sic inquit, Equos alit, & Phasianos aues, de volucre omnino interpretor, non de equo, vt multi. Notarunt enim Leogoram comici, tanquam gulosum, & cupedia lautitiarumq; studiosum, vt Plato in Doloribus confecto. Mnesimachus vero, qui & vnus est ex poetis media comediae, in Philippo ait,

Adest, quod est rarissimum, lac gallinarum. Et Phasianus euulsus recte plumis nudus. Theophrastus Eresius Aristotelis discipulus, libro tertio de Animalibus, huius mentionem facit, his verbis: Est & in auib; haec differentia, quod graues quaedam sunt, & ad volatum ineptae, vt Attagen, Perdix, Gallus, Phasianus, mox vbi natae sunt, ad velociorem ingressum pernicies. Aristoteles libro 7. historiae scribit, auium quaedam in puluere volitari; alias aquis sese proluere, quaedam nec aquarum perfusione delectari, nec puluere: volutatione gaudere quae ad volandum minime sunt habiles, & a terra non abscedunt: veluti Gallina, Perdix, Attagen, Phasianus, Galerita. Meminit & Phasianorum Speusippus in libro Similitum. Phasianum hi vocant, non Phasianicum. Agatharchides Cnidius libro trigesimoquarto Rerum Europae, quo loco de Phaside fluuio verba facit, haec scribit: Auium magna copia quas Phasianos appellant, cibi quaerendi gratia, qua fluminis ora pelagum subeunt, eo comear. Callixenus Rhodius libro quarto de Alexandria, quo pompam regis Ptolemaei, cognomine Philadelphi enarrat, velut insignem miraculum de his auib; sic scribit: Ferebantur deinde caueis inclusi Psittaci, Pauones, Meleagrides, Phasiani, & aues Aethiopiae perquam multae. Artemidorus Aristophaneus libris quos inscripsit Glossas opartyticas, & Pamphilus Alexandrinus in libro De vocabulis & Glossis, Epænetum adducit scribentem in Opartytico, auem Phasianum, etiam Tatyram appellari. Ptolemæus Evergetes Commentariorum secundo, Phasianum ait Tatyrum nominari. De Phasianis haec disserenda putavi, quos ego tua causa non secus ac quos febris inuasit, circumuectos sum tantum contuitus. Tu vero, vt pactus es, nisi crastino die persoluas quae promisisti, non apud populum te accusabo mala fidei, sed ad Phasin te relegabo, vitam vbi traducas, veluti Polemon orbis enarrator Istrum Callimachi interpretem in eiusdem nominis fluuio demersit. Attagen. Aristophanes in Ciconis:

Attagen suauissima carnis in Epinicyis coquendus. Alexander Myndius scribit, Attagenem esse paulo minorem Perdice, toto dorso variis colorum notis distincto, colore fittilium, magis subrufescente: capi a venatoribus ob corporis grauitatem, & breuitatem alarum. In puluere sese volutare, pullos multos parere, frugum & stirpium seminibus vesci. Socrates libro De finibus, igne, lapidibus, scribit, Attagenas ex Lydia translatos ad Pylas per aliquod tempus Coturnicis vocem emisisse: cum autem ob inundationem Caeli fluminis pestis grassaretur, indigenarumq; multi perirent, hucusque, clarius quam adulti disertiq; pueri, canere non

Mulierum... Fabula non... dicitur, sed... fugisse ab Eur... base nefario homi... ne cuius mores sua... runc eiusmodi tra... fer, versate. 2. Hic, gula ven... tris, deducit. a Qui Phasianus, vt & auis, appella... batur. b. Hic, gula ven... c. Erasimus prouer... Lac gallinarum. Vide pag. 44. d. Olfactoris vo... cum ex lingue se... cretioris interpreta... tionem, qua vti... tur in obsoniorum... apparatu: vel pot... tius, linguam secre... tari, & voces mi... nus vitales ac fre... quentes in eo argu... mento. e. Nam fibra cor... ruptius, cibus ex ear... ne etiam si assentat... ur, non tamen da... ri solent. f. Anaxilaeus, doli... fraudationis, impo... stura mendaciq; cir... cumscriptio. g. Dignum esse pro... didit qui dimerge... retur. h. Inuulsa strum... philes opule: cele... bris, pro parva vi... storia. i. Vide apud Eras... in Chil. Attagen, & Attagenis ma... uuluum. k. Alij, q&almen de man... tibus. l. Sic vbi obso... n&al. Vide prouer... bium, Malis, ter... mala. m. Vide nam le... gendū Olyra. Sera... boni libr. 9. per Py... larum, sive Ther... mopylarum suoc&... & angustiae Spr... chini, Olyrae, Me... lae fluuij labuntur. Erasmus, Nihil, le... gi. n. Alij, λυδ&almen met.

o Fugitivus, ac per
bero servus.
p Erro, simulus.
q Acadia: λωπέ-
δω: tristitia af-
fectus.
r avocovos: suspi-
catus furis.
s avad: λωβ.
Aelianus, se necat
fistula. Qui hoc
dixisse est. Fame
petitū mōnem sibi
conficere probabi-
lissimum.
t Palmule colore.
u avad: λωβ.
Gestus: dicitur, ut
Plinius ait, ut Por-
phyriam solum
moribus habeat.
v avad: λωβ.
Aristoteles dicitur
Nax appellatus.
Passus: dicitur
Frequens est in Ce-
menis montibus, et
prope Nemausum.
w avad: λωβ.
et marina Arist.
x Sub, oblectat,
echinatus, dicitur
vires.
y Coturnici.
z Modij.
a Quidam, Cera-
mici.
b Perdicem Mace-
donē intelligi vo-
lunt, qui in Aegy-
pto per seditionem
est interfectus.
c Linnus adag. 13.
3. Cent. vel libidi-
ne incitatus, vel a-
stutia subdola.
d Aut Manuarius
artificibus, qui co-
tine opere quosdam
impediunt, ventri
aut, quibus venter
improbar est.
e Avad: λωβ.
Sunt et
quosdam sibi re-
cti pificuli, Nilo
in alveum se reci-
piunt.
f Avad: λωβ.
omnium ventrem
pati contra Arist.
tradit cap. 3. q. hist.
non miri nisi a vi-
dore: ac si forte al-
ter superaverit, ut
quidem admittens,
sed illi eo qui prior
victoriam adeptus
fuerat. Correllus
lorus.
g Hoc sumptum
ex cap. 8. e. hi-
stor. Eius tamen
lib. cap. 1. et cap. 8.
9. Perdicem nudi non
facit.
h Locus matius

non cessasse, ter improbis, mala: eosdem captos non mansuescere, atque adeo nec
voce nullam reddere: at si dimittantur, recipere vocem. Horum meminit sic Hip-
ponax: *Tu ne quidem es attagen, nec lepius herbam arrodens.* Meminit
& Aristophanes tum in Avibus, tum in Acharnensibus, tanquam frequentium in
Megarica. Attici præter iustam rationem circumflectunt: Nam quæ longiora dua-
bus syllabis in æs, et in ð, graui accentu in vltima notantur, vt *avades*, *avades*,
et *avades*. Est autem numerus multitudinis dicendum *avades*, non *avades*. Porphy-
rius etiam mentionem ab Aristophane factam fuisse liquet: Polemon quinto suo-
rum commestiariorum ad Antigonom, indocilem nec vquam mansuescere Por-
phyriam auem tradit, cum domi aliter, feminas virorum coniuges, tanta feue-
ritate custodite, tantumq; stupri sensum habere, vt cum id deprehenderit, præ-
monstraret antea domino, & vitam laqueo finiat, eundem non prius eibum capere
quam commodum sibi locum nactus, spatiatu fuerit, & post ambulationem illam
in pulvere volutus latet: tum enim denique cibari. Aristoteles fisis pedibus esse
tradit, colore caeruleum, longis cruribus, rostro ad caput vehementius obstricto, phœ-
niceo, galli magnitudine: ea vero quæ pedibus accipit, exiguis particulatim fru-
ctibus tanquam parsimonia quadam comesse: auidè veluti mordentem bibere:
in pedibus quinque digitos habere, & maximum illum qui medius est. Alexander
Myndius libro secundo historiae volucrum, Libycam auem esse prodidit, eius regio-
nis diuis sacram. Porphyridem autem à Porphyrione differre Callimachus au-
tor est libro de avibus, vt qui seorsim vitamque recenscat, & Porphyriomem sic pa-
sci, vt nullius aspectum patiarur, illis qui propius ad suum accedunt eibum, in sensum.
Porphyridis Aristophanes in Avibus meminit. Ibycus quosdam volucres Lathipor-
phyridas vocat his verbis: In summis foliis flauis pennis variae Penelope, variè
gato collo Lathiporphyrides, alisq; protensis Alcyonès. Idem alibi scripsit, Me sem-
per, amice, velut explicatis alis Lathiporphyris. Perdicum meminerunt multi, vt
& Aristophanes. Huius vocabuli quidam mediam syllabam contrahunt, vt Archi-
lochus: *Pavidam instar perdicis.* sic & *perdy*, & *perdy*. At frequenter
apud Atticos produciunt. Sophocles in Camiciis:
*Venit in celebres Atheniensium vicos
Qui cum aue Perdice nominis societatem habebat.* Pherecrates, siue is qui
Cheironem composuit:
Huc inuitus egreditur perdicis modo. Phrynichus in Tragediis:
Cleombroti & Perdicis gnatum. Auis quidem ipsa libidinis, symbolo quo-
dam, est iudicium, ac salacitatis. Nicophon in Cheirogastoribus:
Elicias & perdicis illas. Epicharmus in Comestatoribus:
Brevi tempore sepias natantes adduxi, volantesq; perdicis. De hoc animalis
genere scribit Aristoteles, esse terrestre, fisis pedibus: viuere annos quindecim: fœ-
minas diutius quoque: longiorem enim vitam esse fœminis auium quam maribus:
ouis incubare, ac pullos educare gallinarum modo. Insi dari aucupem sibi cum sen-
serit, è nido progressam, cruribus venantis sese aduolere, ostendereq; spem, capi se-
se posse: ea fraude quoad pulli euolarint, decipere, ac tum demum volatu aufu-
gere: esse animal versutum, malignum, & libidiniosum: itaque marem oua conte-
rere vt fœminæ coitu fruatur: quod quia compertum est, abscedit illa, seorsum &
clanculum paritura. Eadem Callimachus narrat libro de avibus. Aristoteles verò
scribit fœminarum congressu mares priuatos inter se dimicare, victum ab omnibus
subigi vicissim, syluestresq; à cicuribus. Quod si rursus alter quispiã superauerit,
eius quoq; libidinem victum admittere, sed clam eo qui prior vicerat. Hoc autè cer-
ta quadã anni tempestate fieri, quod & Alexander Myndius asserit. Nidificat ma-
res ac fœminæ in terra, ouisq; collata opera ambo duo loculamenta excavant.
Aduersus Illicem syluestrium dux in prælium exit. Hoc capto procedit alter ad pu-
gnam. Ita configunt cum Illex mas est: cum verò fœmina, si canenti gregis dux
obuius fiat, collecti cæteri insectantur, & à fœmina abigunt, quod illi non sibi mo-
rigeretur: quamobrem tacitus ad eam sapius accedit, ne audita voce adproperet alius
certaturus

certaturus prælio. Interdum sanè & vocem clamantis masculi fœmina compescit, &
dum incubat, si ad aucupis fœminam euntem illum senserit, oua deserit, & eius libi-
dini se præbet. Tam sunt attonitæ coitus tempore perdicis, & coturnices, vt au-
cupibus obrudant sese, capitq; eorum insideant. Aiunt verò perdicis fœminas quas
ad aucupium educunt, cum aspexerint, vel olfecerint mares, aura ab iis flante, aut si
circumuolent, prægnantes fieri: quidam etiam tradunt, continuo parere. Volant
autem, cum libidine pruriunt, hiantes, ac exerta lingua, tam mares quam fœmi-
næ. Clearchus libro De Panico, Passeres, inquit, Perdicis, atque etiam Galli, &
Coturnices genituram emittunt, non solum fœminarum concitu, sed etiam voce
tantum audita. Eius rei causa est impressa in animo Veneris & coitus imaginatio:
Manifestissimum id, cum ad Venerem stimulantur, si ex aduerso speculum obiciat:
si quidem procurrentes ob eam quam cernunt imaginem, capiuntur, & genituram
effundunt, exceptis gallis qui eius spectri sensu ad pugnam tantum accenduntur.
Hactenus Clearchus. Caccabæ perdicis à quibusdam vocantur, vt ab Alcmane, his
verbis: Inuexit & Alcman cantus, inuentamq; à se & compositam cantionem
Caccabidum, vulgari linguæ dedit, aperte significans perdicis canendi magistras si-
bi fuisse. Quamobrem & Chamæleon Ponticus ait, præcis hominibus reperit ac ex-
cogitatam musicam ab iis auibus quæ in solitudinibus canunt, ad earumq; imitatio-
nem institutam fuisse, musices disciplinam. Perdicis non omnes caccabant. Theo-
phrastus libro De varia voce animalium congenerum, scribit Athenis perdicis citra
Corydalum pagum, oppidum versus, caccabare, vltra verò, *avades*. Basilis libro
secundo Rerum Indicarum ait homunciones, qui aduersus grues bellum gerunt,
vt perdicibus ad curram iunctis. Menecles libro primo Collectaneorum Pygmaos
tradit cum gruib; & perdicibus bello decertare. Perdicum alterum in Italia genus
est, pennarum fusco & obscuro colore, corporatura minus, rostro cinnabaris co-
lore minimè rubescente. Ad Cirrham ob pabuli naturam perdicis caro gustu in-
suauis est. E Bœotia perdicis in Atticam non migrant, & si quæ forte illuc me-
uerit, voce dignoscitur ab indigenis, vt diximus. Perdicibus in Paphlagonia natis
geminum cor esse Theophrastus affirmat. In insula Sciatho cochleis perdicis ve-
scuntur. Parii interdum oua quindecim, ac sedecim. Parum volant, quod ait
Xenophon libro primo Expeditionis Cyri; his verbis: Otidas si quis repente ac ce-
leteriter in fugam vertat, capere licet: parum enim volant, vt & perdicis, & cito fa-
tisunt. In cibo placet earum caro. De Otidibus vera Xenophonem prodidisse re-
fert Plutarchus. Permultas enim id genus animantes ex vicina Libyã transire in
Alexandriam, & aucupio huiusmodi illas capi. Imitatrix auis est, eorum præcipue
quæ ab homine fieri videt. Quidquid facientem aucupem cernit, idem quoq; agit.
Stantes igitur ex aduerso aucupes medicamento quodam oculos suos linunt, para-
tum aliud habentes quod oculorum cilia glutinet, idq; non procul à se, in patellis
appositum. Vngentes sese aucupes Oti conspicati, idem faciunt, ex patellis me-
dicamento sumpto, & confestim capiuntur. De his porrò scripsit Aristoteles ad hunc
modum: Ex avibus est quæ peregrinantur, & sedem mutant, scissis pedibus, tribus
digitis, magnitudine galli grandioris, colore coturnicis, oblongo capite, acuto ro-
stro, exili ceruice, amplis oculis, ossa lingua, nulla ingluuic. Alexander Myn-
dius & Lagotian vocari scribit. Aiunt autem cibum ruminare, & equo delectari, ac
proinde, si equi pellem aucups induat, capturum quotquot volet, nimirum vltro ac-
cedentes. Alibi rursus scribit Aristoteles, Otum nocturnam auem esse, Noctua si-
milem, plumis duabus iuxta aures: Idem rursus, Otus, inquit, appellatur, colum-
bæ magnitudine, hominum imitator, & qui ab aucupe ex aduerso saltans capiatur.
Est autem vtrunque homini facie similis, & quidquid homines agunt, æmulatur:
quamobrem eos qui facile quauis occasione decipiuntur, Otos Comici vocant. In
eorum aucupio qui ad id maximè idoneus est, iis aspicientibus è regione saltat. Auis
autem directis in saltantem oculis laqueis irretitur, alio pone stante, & occulto, qui
prehendat imitatoris dulcedine captam, & ad eam voluptatem intentam. Scopas
aiunt & idem facere, fama q; est eos saltatione capi. Homerus illorum meminit.

o corruptus, vesti-
tuendus, & ex-
plendus è cap. 3. a.
hist.
m Ad verbum, et
subijcitur patitur.
n Ad verbum, co-
itus tempore.
o Vide apud Erast.
in Chit. Panicus ca-
sus.
p Ad verb. coitus
tempore.
q Alcmanes; Gil-
lius.
r Sic Gillius in-
terpretatus est.
s Nomen illud stri-
dulum magis sonu
ostendit, quam cac-
cabum. r velus
r vocis.
t Perdicibus in-
cubare. Gesnerus.
v Aucupioz rare-
dior, infirmit vola-
tu: Gillius, incom-
posito volatu. Star-
nae hodie vocant
Itali: Martialis,
Rufficus; Galli, Ci-
neres.
x Alioru est ta-
lem reddi auctor est
Aelianus.
y Ad verb. eden-
do non est.
z Avisy, instat,
Gesnerus cogat au-
figere, occidit: vt
surgit, & abeant,
terreficiat.
a Ad Oti aui no-
cturne auita, quæ
ad Oti auita natam
magis, hæc per-
dicis: nempe: quæ
citantur ex Aristo-
tele: ad Otidem.
b Elie notandum
cum scripserim vtr-
usq; auidus discif-
se, inuicem: fisis.
c Avucupioz, exi-
gum peluibus.
d In nostris exem-
plaribus hæc non
leguntur, quæ ideo
mutata esse puto.
e Hoc postremum
legitur apud Arist.
tum etiam, appen-
dices infra pauca
habere, quæ desinit
intestinum.
f Lagotian, auri-
bus leporinis. Hoc
intelligendum de
Oto.
g Pre saltandi a-
mulatione in aucu-
pem mimulicis, su-
stididq; oblitus sui.
h Figura oris.
i Linnus adagio,
11. 4. Cent. Otus,
et Otibus.
k Νυεγανασίτρω:
Asionem vocari à
quibusdam Plinius
scribit.

I Cum vultus imitatione deridere.

m Ab orationis progressu hac mihi videtur aliena, et alio transferenda.

n Perennis Scopas, et nunquam abennit.

o Nihil aliud nisi celeritate.

p Anteriori parte corporis pectoris.

q ad quod dicitur.

r Ve vultus dicitur.

s Vagus coturnix.

t Erychthon, Eryx, Beryx, propria nomina.

x Vt in phoenice, phoeniceus, phoeniceus.

y Koisraou.

z Tectonum modis, in tres velut cuspidis divisum.

a Hæc Aristicorum. De Erychthon ne sibiulam quare apud Ouid. lib. 8. Metamorph.

Saltationis genus ab illis σκώπεται dicitur, ob eius animalis varium motum indito nomine. Gaudet Scopos imitatione, ac similitudine. Itaque ab eorum ingenio σκώπεται dicimus, σκώπεται, id est, prorsus assimilare, & eos, qui sic irridentur, ἀνέλεον, quoniam eorum qui irrident propositum ac consilium est, illorum ingenium ac mores exprimere. Harum animantium, quibus larior est lingua, suas articulatè voces illæ pronuntiant, hominumque; & aliarum avium sonos reddunt, vt Psittacus, & Pica. Scopos autem, vt autor est Alexander Myndius, parvis est curibus, glaucus, colore ad plumbeum vergente, subalbida maculis notatus, & ad vtrumque tempus pennas è superciliis erigit. Callimachus σκώπεται tradit esse duo genera, vocales alios, alios mutos; & ideo simpliciter alios vocari Scopas, alios Aescopas. Sunt autem Aescopos glauci, vt putat Alexander Myndius, absque litera σ, Homero dicti κώπες, & ab Aristotele sic appellati. Semper hi conspiciuntur, nec in vsum cibi veniunt, cum Scopos vno tantum die, vel biduo, per autumnum appareant, edules sint; & ab Aescopibus crassitie differant, turturi & palumbo similes. Speusippus libro secundo Similium, absque litera σ, Copas nominat. Epicharmus:

Copas, Pypas, Noctuas. Metrodorus libro De consuetudine, Copas ait capi ex adueto aucupum saltantes. Quoniam verò in Perdicum historia diximus eas esse libidinosissimas, adtexamus & galli salacis auis historiam. Aristoteles scribit, ex iis gallis quos diis consecrant, qui prius dicitur est, à nouitis subigi, donec offeratur alijs: quòd si nullus donec, inter se præliari, & à victore semper iniuri victum. Narrant & gallum quascunque adijm fores ingrediatur, cristam summittere, eundemque alteri nunquam incundi sui copiam facere absque conspectu. Theophrastus scribit, agrestes cortalibus ad Venerem esse procliuiores. Idem autor est, mares statim è cubili ad Venerem concitari, feminas contra magis progressio iam die. Sunt & passeris ad libidinem proni. Quamobrem Terpsicles eos qui passeribus vescuntur in Venerem præcipites esse tradit. Num verò & ideo Sappho ex hac historia scripsit, Veneris curru ab illis trahi, quoniam & ad Venerem prompta est hæc auis, & fecunda, vt quæ, si Aristoteli fidem adhibemus, ad octo vsque pariat. Alexander Myndius passerum esse duo genera tradit, alterum sylvestre, alterum domesticum; Agrestium feminas & reliquo corpore esse debiliores, & rostri colore magis testaceo, facie nec nigra, nec valde alba. Aristoteles scribit mares hyeme occultos nusquam comparere, feminas autem permanere, probabile id esse coniectans ex colore, qui profecto in illis mutatur vt in Merulis, & Phaleridibus, quæ certis temporum momentis albescant. Nicander Colophonius libro tertio Linguarum scribit, passeris ab Eleis vocari Deritas. ἄρνυες, id est, Coturnices. In vniuersum de nominibus quæ in vsu, desinunt, quaritur cur in singulari genitiuo non ea consonans litera sit, quæ vltimam syllabam format, vt in ἄρνυες ἄρνυος, & ἄρνυες ἄρνυος; in iis verò quæ masculina simplicia, dissyllaba, vltimæ syllabæ initium habent litera aliquam immutabilem, cum o, assidente, quæ prima graui accentu signatorum coniugatio dicitur, genitiuus per κ, flexitur, vt κρηνῆς κρηνῆος, πέλιδος πέλιδος, ἐρυξῆς ἐρυξῆος, βέβρυκος βέβρυκος. Notatu quidem certè dignus est, in dictione ἄρνυες ἄρνυος, genitiui flexus. Verum citra exceptionem, in omnibus genitiuus singularis rectum pluralem sequitur, & eam ipsam consonantem retinet quæ vltimam syllabam figurat, quod idem fit etiam absque consonante. Aristoteles scriptis mandauit coturnicem mutare cælum, pedibus esse fissis, nidum nullum facere, sed paluerulentum stragulum, humili frutice aduersus iniurias accipitrum munitum, vbi incubat. Alexander Myndius libro secundo De animalibus, femina coturnix, inquit, est, quam mas, collo graciliore, parte mento subiecta minime pigra: in ea dissecta ingluuias ampla non videtur: magnum cor habet, & id trifidum: iecur, & fellis conceptaculum, intestinis agglutinata: fellis ad intestina labentis canalem paruum, & vix aspectabilem: testes iecinori subditos, vt & gallus. De coturnicum generatione Phanodemus libro secundo Atthidos scribit: Erychthon vt conspexit Delon insulam ab Achiuis Ortygiam vocatam, quòd multi coturnicum greges in eam contendant è mari, & subsistant illic, ob accessum & tanquam portus commoditatem. Eudoxus Cnidius libro primo Circuitus

Circuitus terræ, à Phœnicibus Herculi Coturnices immolari scribit, quoniam Hercules Iouis & Asteriæ filius in Libyam proficiscens, & interfectus à Typhone, Iolo coturnicem ipsi admouente, & præbente olfaciendam, reuixerit. Illum enim cum orbem terrarum ambiret, & peragraret, hoc animali delectatum fuisse. Eupolis imminuente vocis significatu in Verbibus ἄρνυες, tanquam Coturniculas, dixit his verbis:

Aliquando coturnices nonnullas tu aluisti: Ego verò postea, μικρὰ ἄρνυες, id est, exiguas coturniculas: quid inde? Antiphanes in Rustico sic ἄρνυες dixit: Equidnam facere potes, coturnicula cum animum habeas? Pratinas in Caryatidibus, aut Furiosis, coturnicem priuatim appellat ἄρνυος, id est, suauisonam, nisi apud Phliasios, aut Lacedæmonios vocales sint, vt & Perdices. Sialis inde vocata forassis est, inquit Didymus. Aues enim propemodum plurimæ à voce nomen adeptæ sunt. Eius quam Ortygometrâ vocant meminit Crates in Cheironibus, sic: Ithacensis ortygometra. Alexander Myndius de illa scribit, esse magnitudine turturis, longis curibus, gracili corpore, timidam. Clearchus Solensis libro quem inscripsit De iis quæ in Platoni Republica mathematicis rationibus tractantur, aucupium coturnicum sic particulatim exponit. Coturnices, inquit, tempore coitus, si è regione speculum ipsi obiciatur, & ante id laqueus, ad id quod speculum representat accurrentes, tendicula se implicant. De auibus quas Gracculos h vocant, idem autor similia narrat, his verbis: Gracculi verò ob insitum erga foetum amorem, quamuis tantum astutia cæteris auibus antecellant, patera oleo plena si apponatur, ad eius labra consistunt, & sese demergentes, oleum hauriunt: quamobrem oleo perfusus conglutinata pennæ captiuitatis causam afferunt. Dictionis ἄρνυος mediam syllabam Attici producunt, quemadmodum & δαίδυκος κέρυκος, vt ait Demetrius Ixion, libro De consuetudine loquendi Alexandrinorum. Aristophanes in Pace versus gratia corripuit, sic, ἄρνυες ὄρνυες, id est, coturnices domi natæ. Anium quas chennia nominant, sunt autem pusillæ coturnices, meminit Cleomenes sua ad Alexandrum epistola, sic: Phaleridas sale conditas decies mille: Tyladum, quinque millia: Chennia salsa, decies mille. Hipparchus in Iliade Aegyptia:

Non mihi vita placuit quam degunt Aegyptij, Chennia vellent, & salpas comedentes. Epulis quidem nostris Cygni pluraque non abfuerunt, quos Aristoteles scribit esse pugnaces, numerosa prole fecundos, mutuo pugnando sese interimere: cum aquilis etiamnum dimicare, sed laceratos: non enim certamen adorti: canoros esse, præcipue sub exitum vitæ: canentes mare traicere: pedes habere palmatos: herba pasci. Alexander Myndius refert, se moribundos plures profecutum cantum nullum audiuisse. Hegestanax Alexandrinus autor libri quem Cephalonis Troica inscripserunt, Cygnus, qui duello cum Achille congressus est, ab aue eiusdem nominis in Leucophrye tradit educatum fuisse. Bæus in Anium generatione, siue, vt ait Philochorus in Bæo, docet Cycnum à Marte in auem cognominem versum, ad Sibarim fluuium accedentem cum Grue couisse. Idem scribit Cygnum herbam in suum nidum congerere quam Lygæam appellant. Idem de Gerano, id est, Grue hæc prodidit, apud Pygmæos præclaram fuisse feminam, quam diuinis ciues honoribus colerent: ab eaque deos tanquam abiectos & humiles contemptos fuisse, præcipue Dianam, & Iunonem, quæ indignata, in auem turpem ac inuenestam transformauit, & infestissimam hostem Pygmæis, qui eam venerati fuerant, esse voluit. Ex illa præterea idem scribit & Nicodamante genitam fuisse terrestrem testudinem. In vniuersum certè qui ea carmina edidit, aues omnes aliquando homines fuisse narrat. Columbæ. Aristoteles tradit vnum Columbarum genus esse, quinque verò species, quas sic enumerat: Columba, Inas, Phaps, Phallia, Turtur. At quinto de partibus animalium Phaba is non recenset, quamuis Æschylus in Prometheus eius sic meminert, Cibum quarentem infelicem & miseram Phaba.

b Vnde prouerb. Coturnix Herculem.

c Vel, eius est, vel eius specie.

d Iunius adagio, 80. Cent. Coturnicula animus. e Caryatidum capitularum meminit Victorius. Eas præ captiuitatis indignatione in furorē exarisse probabile est.

f Hæc verba aut delenda puto, aut alio transferenda, cum rei, qua de agitur, parum conueniant. quælibet auis nomen esse cuius meminit Callimachus, reperio, nusquam verò esse.

g Δαίδυκος ἄρνυος. h ἄρνυος ἄρνυος. Monedulas Gæza vertit.

i Cochlearia præconi.

k Hoc intelligendum de potu a Carcinibus, iis, inter se concinnatissimis, pugnacibus, iurgiosis.

l Sunt ille similes alaudis, maiores, corpulentiores, rostrata latiore: vulgus Calendre.

m Genus id turdorum est.

n Locus restitutus coniectura.

o Tenedon Leucophrym quoque appellatam fuisse videtur apud Plinium.

p Vitici genus in aquis frequens. λ. γ. ο. Vireo, λ. γ. ο.

q A fibrosa carne dicta, Monpessulana, in Tarragou. Gæza malè vertit Vimaginem.

r Palumbes minor, vulgò Bisc. s Palumbes maior, vulgò Ramier. t Alij, in Protea.

Palumbae... Palumbes...

Ma... vici...

Cap. 2. 6. De... Peleias...

Legendum...

Luteum... Aethi...

Idem...

Famina... Poppy...

Candore...

Locus... depra...

Medijs lateribus irretitam obvoluas. Idem in Philoctete genitio casu... Inas columbo maior est, inquit Aristoteles...

ticarum auium minima, colore sordido, & nigrescente, acuto rostro. Huius oculi ad speculandum perspicacissimi sunt...

Anates, Graculos, Attagenas, Phaleridas, Trochilos, Mergos. Callimachus horum quoque meminit libro De auibus...

Frequens ergo caro... Cratinus in Deliadicis: Antiphanes in Rustico:

A. Et primum quidem, Optatam potentiam sumo, quam vitam largita Ceres hominibus...

Furatus sum carnem... Alcæus in Lucta: Herodotus primo libro autor est...

Elegans hic paruulus Cromaciscus, lactens, yalabwos. Erat bos aneus...

Quem o fili, ego laborem sustineo? Tu vero contra vnus ex lactentibus ignauo pectore obdormiscis.

Infantulus corona pulchra redimitus, lactens, yalabwos. Cum animam efflaret, leniter est lacrymatus.

n Fusco, rō... Tanquam Vri...

Testes, in porco... De obsoniorum...

In vacum inter... In Venatione...

Amicorum studio... In Antiphanes...

In Antiphanes... In Anacreon...

In Crates... In Simonides...

In Archemoro... In Idem alibi...

o Locus militus.

lulos recens natos inter epulas vorauerit. ... Mortalis summa uerba Helior dicitur, id est, sicut.

p Capreae Damae quibusdam.

q Vocabulorum ac nominum rationes exigens ac subducens.

r Alii legunt ... hinc asportauit.

s Varietatem pennae accipit, ad verbum.

t Arist. cap. 9. d. hist. Inde locus hic restitutus.

v Vel, imperitiu militum: vel immunitibus.

w Aspiratione ad dnam, Tahos.

x Hac eadem pagina.

y Tereum in yphnam mutatum sicut poeta fabulatur.

a Templum, Tym dareus, Memelans, qui nauis deseruit, Eunous, Nelenus, mi su, gnatus, Cius, Chius, diuinus, rti lu, plenus, Lenui, paruus, sifus, affi nis, lamentatio, ce ler, fluxus, riuus.

b Graece lingue proprietate, et sua. c Regredias: elate claratq; pronuntiationi.

Hinnulos sepiuit recens natos, lactentes, γαλαθυσος. Cum allatae quoque fuissent Dorcades, Palamedes Elcaticus onomatologus, insuauem dixit non esse carnem dorconum. Ad eum conuersus Myrtilus dicitur tantum dici ait, non digne uas, ut apud Xenophontem in Expeditione Cyri: Adfuerunt Otides, & Dorcades. Pauonem raram autem esse declarat Antiphanes in Milite siue Tychone his verbis:

Pauonem tantum par, rem sane raram,

Apaxen hinc abduxit, nunc autem plures sunt coturnicibus.

Phoenice;

Nam ob raritatem pauo in admiratione est.

Pauo, inquit Aristoteles, fissis pedibus est, herbam depascitur: in trimatu gignit, quo tempore & pennarum incipit uarietas: dies circiter triginta ouis incubat: quotannis oua duodecim, semel tantum, parit, & ea quidem non continuo enixu, sed interiecto biduo: Edunt octo primiparae foeminae. Pariunt autem irrita, ex quibus nihil gignitur, ut & gallinae, quibus pauonis oua fouenda subiiciunt qui hanc auem educant, quoniam id agente foemina mas aduolans conterit. Subduntur uero Gallinae non plura duobus. Pauonis foemina gallinae modo & incubat, & excludit. Eupolis in Astrateutis, ad hunc modum de Pauone uerba facit:

Per Hecatem nunquam mihi talis nutritur pauo,

Qui dormientes expergefacit.

Antiphon rhetor orationem conscripsit, cui titulus est, De pauonibus. In ea tamen nusquam pauonem nominat, sed crebro, uarias aues. Ibidem, ab Atheniensi populo nutriri multos praenitidos refert, multosq; e Lacedaemone ac Thessalia, eas aues spectandi desiderio commotos, Athenas solitos adire, & magna studio illarum oua sibi comparare. Post autem de illorum forma locutus, scribit, si quis velit in suam ciuitatem auertere, inde pauones recedere, & Athenas reuolare: quod si pennas refecerit, ne aufugiant, suo decore ac ornamento spoliari, quod in pennis situm est, non in corpore. Eorum autem spectaculum fuisse oppido quam expetitur, in eadem oratione sic rursus ait: Nouilunius quicumq; videre cupit, admittitur: reliquis diebus minime, quicumque is sit, qui adueniat spectare uolens, quod non heri, aut nuper factitatum est, sed per annos plurquam triginta. Athenienses, ut Tryphon inquit, Tahos, τῶος dicunt, circumflexa denataq; ultima syllaba, & in Astrateutis sic legunt apud Eupolin, cuius testimonium antea citauimus. Sic Aristophanes in Aibus:

Tereus tu es? utrum gallinae? an pauo? τῶος,

ac rursus:

Quenam tandem auis? num τῶος?

Dicunt & Athenienses dandi casu, τῶος, ut in eadem comedia Aristophanes: Apud Athenienses & Ionas fieri quidem non potest, ut in nominibus quorum syllabae vnica plures sunt, uicina a vocali exortia cum aspiratione pronuntietur: prorsus enim tenuem proferri conuenit, ut in uoce τῶος, τῶος, ἀρεος, ἀνέλεως, ἀσπέντος, ἰννεως, νελέως, περῶος, ῥῶος, κῶος, γῶος, δῶος, βῶος, ζῶος. Gaudet enim primis syllabis aspiratio, nec unquam extremis nominum partibus coeereatur. τῶος quidem ab alarum extensione nuncupatur. Seleucus libro quinto De Hellenismo, Athenienses, inquit, absurdè uocem τῶος circumfletere, & aspirare. Vult enim aspiratio simplici nominum prolatione cum prima syllaba pronuntari, in qua otiosa non est, quia tum excurrit celerius & contractiores ita sunt dictiones. Cum ergo ob hunc ordinem, congruentem accentui naturam Athenienses coniecerint, non, ut aliae nationes, post uocales aspirationem collocant, sed illis praeponunt. Ego uero arbitror veteres densum spiritum elemento, u, designasse, ideoq; Romanos praeter omnibus uocabulis quae essantur denso spiritum, u, pinxisse, uim eius principalem & ad auspicandum aptam significantes. Cum igitur alia multa inter conuiuandum de singulis ferulis quae inferebantur dicta fuissent, ego, inquit Laurentius, ut solet Vlpianus

vir

vir longè optimus, uobis etiam ipse quidpiam excutiendum in medium adducam, nobis enim pro cibo sunt quaestiones ac dubitationes. Tetragem quidnam esse putatis? Extemplo respondente quopiam, auis genus, solent, inquit, grammaticorum filij de omnibus quae interrogantur, dicere, plantae speciem esse, auis speciem, lapidis speciem. ego profecto, uir probissime, inquit Laurentius, non ignoro Aristophanem in Aibus Tetrageis meminisse his uerbis:

Et Porphyrii & Pelecani, Pelecino & Phlexidi, Tetrageis & Paonibus.

Ceterum hoc opto a uobis cognoscere, an apud quempiam alium eius fiat mentio. Si quidem Alexander Myndius libro secundo De uolucris animantibus, Tetrageis appellatione grandiore uem non innuit, sed minimam quandam, his uerbis: Tetrax auis parua, frugum semine uescitur, colore testaceo, sordidis punctis notata, lineis nigris uaria, herba quoque uictitat, cum parit: uoce stridula. Epicharmus in Hebes nuptiis:

Sumens enim Coturnices, Passeres, Galeritas,

Tetrageas, Phoenicocnemones, Spermologos, & inclinat Ficedulas.

Atq; multa Ardea collo in longum flexo, Tetrageis, & Spermalogis.

Quoniam autem nihil uobis ad manum est quod de hac re differatis, fauere linguis; ego qualis sit auis explicabo. Cum ego Mysiae praefes domini imperatoris res in eo magistratu procurarem, in illa prouincia hanc auem ego uidi, & cum a Mysis & Paonibus intellexissem sic appellari, ex iis quae scripsit Aristophanes recordatus sum Tetragem esse. Arbitratus uero apud doctissimum Aristotelem, in opere talentorum multorum mercede famoso, (nam Stagiriten rumor increbuit, ab Alexandro donatum fuisse talentis octingentis ad impensam condendis iis libris necessariam,) ut comperi nihil ab eo memoratum fuisse, quod festiuum pro certissimo teste ac sponse habebrem Aristophanem, imprimis gauisus sum. Hac dum loqueretur ingressus est qui in canistro Tetragea portabat, grandissimo gallo maiorem, forma Porphyrii similem, palearibus utriusq; ab auribus, uelut in gallo, pendulis, uoce graui. Admirantibus cunctis eius auis pulchritudinem, haud multo post attulerunt iam praeparatum, carne marinis passeribus non dissimili, quam saepe nos comedimus. Lumbi qui Atridarum reditum composuit, libro tertio scribit,

Hermioneus uero aequè celeri pede retractum

Hasta perfodit uenas, id est, lumbos.

Simaristus libro tertio Synonymorum ita scribit: Quae attollitur caro iuxta lumbos, obliqua, uenas dicitur, quae uero utriusque uisuntur caua, & uenas, appellant, & γαλαξ. Clearchus libro secundo de Cadaueribus exsiccatis, sic ait: Carnes ac musculi ex utraque parte, quas hi uenas, illi Alopecas, quidam νεορομύστας appellant. Quibus quoque meminit sanctissimus Hippocrates. Est autem hoc nomen inditum quia facile αποψώνη, id est, auelluntur, quandoquidem lumbos ea caro leuiter solum attingit, & ossibus superficialia infidet. Meminit & huius Euphron comicus in Speculatoribus:

Fibra quaedam est id quod uenas uocant:

Has incidere, priusquam contempleris, discas.

Id est, uer. Telecleides in Solidis:

Quoniam femina sum, ut par est, id est, mammam gero.

Herodotus libro quarto Historiarum. Raro autem id uocabulum dictum reperias de aliarum animantium mammis. Hypogastrium fere de piscibus tantum in usu est. Strattis in Atalanta:

Thymni hypogastrium, & extrema membra.

Piscium abdomen (hypogastrium) frustra expectauit.

Idem in Sirenibus uocat hypogastria, his uerbis:

Ac thymorum de Sicilia candidorum uocat.

De lepore Archestratus ingeniosus uariorum obsoniorum enarrator ad hunc modum scripsit:

Preparandi leporis multi sunt modi,

Mulleq;

Sumen, abdomen, Plinio cap. 16. 9. pars uentri inferior. Tetrage quod ab umbilico est ad pubem usque. Erasm. prouerb. D. 2. ypus carnes desideras: & prouerb. Tute lepore, es, & palpatum queris: & prouerb. In leporini.

d Tetrage, & uenas quidem sunt affines, sed quae multum differunt aues significat. Est enim tetrageis auicula paulo maior alaude, quae ramis arborum insidens stridulo cantu obstrepat, uulgo Pratile: tetrageis autem, auis magnitudine anatis, in aruis frequentans, quam uulgus appellat Canepitiere.

e Haec uox significat, phoeniceis tetrageis aues, quales sicut Erythropus, Imanotopus, Ortygometra, Rhodopus Gessiori.

f Spermologus hic proprie nomen auium est, non epulibus. Quadringentis & octoginta millibus anteorum.

h Videtur hac historia delineare Galenae Numidicae. diuones, floridam & elegantem speciem.

k Sic Plantae uocat struthincamelos, quas Atheniensis hoc loco epulibus mutatur.

l Vulpes.

m Nervosus matri rec.

p Diuusuriston-sulin.

q Quae tetrageis: in Contemplatoribus, uide paulo post.

r Aedus: qualis est iacinarum, & pulmonum: sed uenas hoc dicitur, quod enim est, cum uenas, licenter id poeta.

s Verba Herodoti in libro unari, laimè reddita sic habent: Tubulos Scythe ad instandum aptos, ostios, thymis similitudo: geniale equorum immissum, & ore infans: hoc cum fit, equam alij mulgent, ubi id autem hoc se anut facere, quod implicatur equa uenas infans, & uer descendat.

Multaq. rationes, sed omnium longe optimus hic modus est, si esurientibus conuiuiis singulis apponas assam carnem, Calentem, prorsus nihil unctam, raptam e veru, Nonnihil subruentam, nec vero fastidium moueat Saniem e carne stillantem si aspicias, sed auidius eo comede: Alia quidem mea sententia omnino superuacua sunt Preparaciones, sordium conspersiones, casei additamenta, Olei perfusiones nimia, que fiunt ab ijs qui tanquam felib hac preparant.

o Oleo, butyro, harido. Erasmi proverb. Me e chyperopades etc.

a Erasmi: sic per contemptum condi menta vocat.

b Felis enim pinguis e vnctis impenis delectantur.

c Δεισιπαιδα, alij leporem vertunt, alij cuniculum.

d Grammaticus citatus in hoc opere multoties.

e λαγών non λαγός.

f ε δεισιπαιδων Eupolibus.

g Templum, populam.

h ειλίποδες, ob feruor implicate fatis. Citatur e hic locus pag. 23.

i Horum apud Lacedaemonios inter feruos e liberos media conditio fuit.

k Vide apud Erasmi, Lepore edit. Locus restitutus e iestima.

l Ob naturam meticulosam πικρος lepores dictos fuisse vide apud Rhodiginum cap. 29. e 30. lib. 16.

m ε εραται. Demetrii filius si fuit, nouo quodam cognomine sic appellatus.

n Vbi facerdos, o Insulam ex Sporadibus vnam vicinam Astypalae. Idem de Carpatho scribitur apud Erasmi proverb. Carpathius leporem.

p Lib. 2. Plin. cap. 55. b.

q Excepto dasy-pode. Plin.

r Implentem, Plinius.

Naucrates comicus in Perside affirmat, in agro Artico raro Dasypodas inueniri, hoc pacto:

In Attico tractu quis vnquam vidit leones? aut alias eiusmodi feras?

Quin nec illic facile est reperire dasypoda.

Alceus tamen in Calisto, multos esse in Attica ostendit his verbis:

In promptu quoque est tuisum coriandrum, ut δασύποδες,

Si quos capiamus, cum sale positis eo conspergere.

λαγών, quod ait Tryphon d, Aristophanes in Danaïdibus accusandi casu, acuto notauit accentu, addita v, litera e, sic,

Pedibus solutum fortassis λαγών (leporem), nobiscum ille rapiet.

Idem in Conuiuiis:

Perij dum leporem, λαγών, vello, me quisquam aspiciet.

Xenophon,

libro de Venatione, λαγών, dixit absque v, accentu circumflexo. Nos enim λαγός nominandi casu dicimus, & accusandi casu λαγών, veluti ναγός, λαγός, quod Athenienses λαγών, ναγών, λαγών cum ω. Accusatio singulari λαγών, portione responder apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominatiuus pluralis λαγοί:

Grues, cornices, ποδῆνα, milui, λαγοί, id est, lepores.

accusatio verò

singulari λαγών, pluralis nominatiuus λαγών, scriptus per ω, apud Eupolidem in Assentatoribus:

Vbi aderant quidem, locustae, raiæ, λαγών, lepores, e femina versis curuatisq. pedibus ambulantes.

Quidam præter rationem, horum vltimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntia est, quandoquidem quæ vocabula in os, finiunt, etiam si ab Atticis in ω, mutantur, retinent tamen eundem accentum, vt ναός καλός, νεός καλός. Sic Herodotus videlicet vsus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas coposuit. Ionicum est λαγός: vt, λαγών, id est, leporem, turbatum ferit: & λαγόν, id est, leporem, marinum k edit. λαγός quidem cum ω, Atticum est, quamuis & interdum Attici λαγός, per o, dicant, vt Sophocles:

Grues, cornices, milui, λαγοί. Quod verò aiunt, πῆμα λαγών, id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat ω, sin Atticum, superfluum est o. Leporinam, τὰ λαγώνωα vocant. Hegesander Delphus in Commentariis tradit, principatu Antigoni regis Gonatæ m, tantam leporum in Astypalæa copiam exticisse, vt propterea ciues eius oppidi oraculum consuluerint, quibus Pythia n respondit, alendos canes ad venationem, & vnius anni spatio sexies mille, adeoq. plures captos: tantæ verò multitudinis in causa fuisse Anaphæum quendam, qui lepores duos in insulam coniecisset, velut & antea contigerat ab Astypalensi quodā perdicibus duabus o in Anaphen dimissis, tantam vim prognatam fuisse, vt periclitari sint incolæ ne alio migrandum foret. Antea certè lepores Astypalæa non habebat, sed perdices. Lepus fecundum animal est, vt ait Xenophon libro De venatione. Herodotus p porrò sic de hac re scribit, leporem, quia omnium præda est, ferarum, auium, hominum, ideo tantopere fecundum esse, ac solum ex omnibus brutis animantibus q superferre, aliumq. fœtum pilis nudum r ventre gestare, alium iam vestitum, alium in vtero tantum inchoatum, dum editos iam alios educat. Polybius libro decimoquarto Historiarum, aliud animal esse tradit lepori simile, quod Cuniculum vocant, idq. sic describit: Quem appellant Cuniculum, ait, procul inuentibus paruus esse lepus videtur: cum autem in manus acceperis, multum fanè discrepat, & externa corporis facie

facie, & inter mandendum, gustatu. Sub terra s plurimum degit. Horum meminit & Poseidonius philosophus in historia sua. Multos quoq. nos vidimus, cum Neapolin e Dicæarcheia nauigaremus, in insula a terra parum distita, quæ ad extremam Dicæarchiæ partem iacens hominibus paucis incolitur, & his abundat cuniculis. Est leporum genus quos Chelidonias appellat. Horum mentionem fecit Diphilus siue Calliades in Ignorantia:

Quidnam hoc? cūtas hic lepus? an ne Chelidonius? carulea quidem Mimarcys e est.

Theopompus libro vigesimo Historiarum circa Bisaltiam iecinora esse bina leporibus autor est. Allato verò post apro nihil minore quam fuit Calydonius speciosus ille, quærendum, o curiose & ratiocinator Vlpiane, propono, dixit quispiam, ecquis prodidit Calydoniam eam bestiam, & feminam, & coloris albi fuisse. Cogitabundus ille vehementer, quæstione neglectim ac dissimulanter transmissa, At vos, inquit, o ventri gulaq. dediti viri, cum cibitiam tantum ingesseritis, nisi estis fatiati, perquirit voracitate famosi fuerunt, superare mihi videmini, quinam illi fuerint, perquirit. Carterim vos proferre ois, cum σ, id est, sus, æquius, & origini verbi congruentius est. Trahitur enim a verbo σενει, quod commoueri & impetu cieri significat: vsus tamen obtinuit, vt absque σ, ois, pronuntietur. Quidam putant velut θυ e dictum fuisse, quoniam sit aptus ad sacræ. Vobis autem si molestum nõ est, mihi responderet, quis pariter ac nos, vsus est vocabulo σάαα, eo intellectu vt suem ferum indicet: Sophocles enim in Achillis amatoribus canem sic appellauit, ideo quod ois άρενα, id est, fies & apros venando capiat, his verbis,

Tu verò o syagre adferas pro cursu ac d recursu insectandas edncate.

Apud Herodotum lib. 7. Syagros viri proprium nomen est, Lacedæmonij genere, qui ad Gelonem Syracusum legationem obiit, vt ad inuendam belli societatem aduersus Medos hortaretur. Noui & Syagrum quendam Aetolorum ducem fuisse, a Phylarcho memoratum libro quarto Historiarum. Tum Democritus e: Nihil vnquam, o Vlpiane, corum quæ parata sunt degustare soles, prorsus quam didiceris, num vultus sit vocabulorum vsus. Est itaque periculum, ne ob has curas aliquando vt Philetas f Coulus, peruestigans ex rationibus, falsas, & mendaces, exolutus s pereas. Nam corpore ob id studium valde attenuato is obiit, quod insculptum eius monumento declarat hoc epigramma:

Hospes, Philetas sum, mendax e captiosa ratio Me perdidit, verspetinaq. ac nocturna studiorum cura.

Ad hunc modum ne Syagrum quæritans marcescas, hoc scito Antiphanem in Harpazomene h sic nominasse: Prehensum σάααρον, id est, aprum domum reducam, Eademq. nocte, leonem ac lupum. Dionysius in Adone: Nympharum sub antro natiuo formice tecto, σάααρον, id est, aprum, sine sagittis captu facilem esse audio, Cuius plurima membra primitias dijs consecrabo.

Lynceus Samius sua ad Apollodorum epistola ita scribit: pueris vt caprina sit, aprugnam verò, σάααα, cum amicis vt habeas. Hippolochus Macedo, cuius meminimus in epistola missa ad memoratum Lynceum, crebro σάαααρον mentionem facit. Quoniam verò quæstionem de Calydonij suis colore, an album fuisse quisquam tradiderit, a te reiecasti, cum qui prodidit laudabimus, tu autem eius testimonium perferutare. Erenim iam olim Rheginensis Cleomenis dithyrambos legi, in quorum Meleagro, id asserit. Nec me porrò fugit eos qui Siciliam incolunt, aprum vocare Aschedorum. Itaque Æschylus in Phorcidibus k, apro Perseum comparans, inquit,

Velut άχιδωσ, id est, aper, antrum subijt. Sciras, qui vnus fuit ex poetis Italia comicis, genere Tarentinus, in Meleagro inquit, Vbi greges pascere vult opilio, Nec vagus ad pastum άχιδωσ, id est, aper, furens seuit.

Nihil autem mirum Æschylum diu versatum in Sicilia Siculis dictionibus multis vsutum fuisse. Multi iam inde circumuecti sunt hædi, apparatus vario: ex iis quidam cum multo iufculo l,

In multis hinc specibus, quos animalis nomine Cuniculos appellant.

hic olim Puteolos vocauerunt.

Forastis ab insula Chelidonij, que contra Tauri Asie montem sita sunt.

Condimentum ex sanguine e infestius leporum preparatum, vulgo, le Ciuier.

Thracia regionem. Plinio verò, circa Bresth, Tharum, e Chersonesum ad Propontide, Cellius cap. 11. 16.

Interfectus ab Hercule.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

Ad sacrificia e immolationes idoneum. Clemens Alex. 2. Strom. 2. 5. 2. e in vna e Phylarcho dicitur eum vocari σάααρον, id est, aperem, que eis dicitur e σάααρον, id est, aperem.

7. In ad verbum, fucio fortasse, affatura: non sic aridis ut succi multum non superesset, quod in eo cibo non pauci expectant. Ad verbum, distantur, ad accipiendum: quidam ad idem dicitur, vix conficiuntur. n. Sarrice, medicatrice. o Alludit ad praeparatum, Capram caelestem orientem conspexerunt: vide apud Erasimum. p Verres. q Verres. r Equifone: Equorum curatore, et altore. s Seruile nomen, a favore impositum nobis, Enrage. t Tribuum principis ac praefecti. u Quod tardius ad conuiuium veniant. x Obsequium: in sum ex humore et firmitate materia, ad panisificium macerata, et temperata, vulgo paste. y Nouerit. z Ridicula et risu stica saltatio, qua suscipit lumbos et spinam quaeque hinc. Quidam legunt in xij. regibus, ut apud Aristoph. in Nubibus, et Terentio, Tu inter eos restim ducitans saltabu. a Vi solent negligentes et parum attenti. b Brasica. c Edulium ex lacte, semidulce, adipe fuit, coctum in fimo ficus. d Intritum ex viridibus filijs, xlv. ed. in t. e. Ignosus piscis. Quidam legunt Phoxinus. f Pars cauda proxima. g Vulgo, Sardina. h Alij, Oxyprrhinchus. i Aetatij media Coracinus. k Hepatus. l Turdi generis. m Mausus, Clupea Callisthenis. n Genus solea oculatum. o Ageri, quidam legunt: Aranei. p xlv. quidam legunt: turdi. q Quidam: xlv. legunt: turdi. r Lophoceros: antrosum pandans: obscaena vox, et quod sequitur, pungunt. s Boen.

iusculo, & illi sane voluptate haud vulgari nobis gustatu suaues. Caprarum quidem caro plurimum alit. Quamobrem Cleitomachus Carthaginensis, nullis ex academia noua rebus examinandis secundus, Thebanum quendam Athletam aetatis suae homines viribus ait superasse, quoniam caprarum vesceretur carne, ut quae succum gignat firmum, viscidum, & in mole corporis diu permanerem. Ridebatur vero, & diceretur incesebatur athleta ille, ob sudoris graueolentiam. Quillae certe carnes, & agnorum, in corporis habitu vix discutuntur: ob pinguedinem tamen corrumpuntur facile. Quas vero coenas appellant comici, siquillimae sunt, auditu magis quam palato & faucibus, ut apud Antiphanem in Acestoribus:

A. Carnem quam suauissimam edat aliquis? B. quam? Vili quidem pretio, omnium, quibus nec lana est, nec agnus, nec caseus, vir optime: Post eam caprarum, quae ad caseum lac non praebet. Haedi, cum eorum proventus est, optimi. A. Harum carniarum vilissimarum esu me sustentat. Idem in Cyclope: Ex terrestribus ad vos haec a me venient: Ex armento, bos, hircus per sylvas oberrans caelestis capra, Aries excisus, aper castratus, sus integra virilitate, Porcellus, lepus, haedi, musteus caseus, aridus, Fufus, rasilis, scetilis, coagulatus. Mnesimachus in Hippotropho:

Prodi ex thalamo cupressino Mares, Ad mercurios in forum abi, quod se conferunt phylarchi: Itemq; ad Phidonis discipulos quos in equum ascendere, & ex equo descendere ille docet: Nosti quos dico? Iis tu nuntia, domi iam esse frigidum obsonium, Calidum potum: aridam, quae subacta est, massam, siccum panem, Viscera quod assa nimis sint, friari: exemptam e muria carnem: Lucanicam, omasum, lactes, crassius intestinum, frustulatum Iam esse discissa: quasi bellico tumultu pugnare domesticos: Expulsa esse pocula: vini propinationes accendi, & procedere: Non cessat Cordax: adolescentum proterua mens intemperanter lasciuir. Intus omnia sursum deorsum: Hac fac ut memineris: ad ea qua loquor animum aduerte: Tu oscitas: huc aspice: potin es haec proloqui? Ab initio rursum haec mox repeto: Si cura statim ut veniant, nec cunctentur: In culina esse corrupta omnia dicit: obsonia iam elixa, assa, frigida: Ea tu sigillatim sic recense, bulbus, oliua, allium, Caulis, cucurbita, e faba fresca puls, thron, Phyllas: Thymi frusta, Glanidis, Squali, Squatina, Congri: Phyxinicus totus, Coracinus integer, Membras, Scomber, Thymis, Gobius, Elacatena, Galei Canis & Carcharia Vreum: Torpedo, Rama, Perca, Lacertus, Trichias, Phycis, Trincus, Mullus, Cucullus, Turtur, Murana, Pagrus, Myllus, Lebias, Sparus, Scarus, Acolias, Traita, Hirundo, Squilla, Loligo, Passer, Dryacanis, Polypus, Sepia, Orphus, Locusta, Escharos, Aphye, Acus, Mugil, Scorpius, Anguilla, panis: Caro autem inenarrabili scilicet copia, anseris, porci, bouis, Agni, ouis, apris, caprae, galli gallinacei, anatis, pica, perdicis, vulpecula. Peracta caena, mirum, quam magna bonorum copia sit. Omnes domi pinsunt, coquunt, plumam vellunt, tundunt, Secant, aqua feruida madefaciunt, gaudent, lusitant, Saliunt, canant, bibunt, exultant, in anteriorem Corporis partem incuruant, pungunt, operam Veneri dant: Tibiarum

Tibiarum voces admodum crebra: canit quisque, Clangit, turbas ciet, misit, anubelat, Casiam vrunt aduocetam ab Asiatica terra, nempe maritimis Syriae: Nares procul multus odor quatit thuris, Mari, myrrhae, calami, styracis, bdelyj, Cinnamomi, nardi, costi, merda.

Ea nimirum caligo nostras ades obsidet, bonis omnibus plenas. His recitatis allata est patina quam Rhoduntiam nuncupant, de qua tragico fastu verba fecit sapiens ille coquus, prius quam ostenderet quid atrulisset, ac valde celebres antea coquos non sine risu est infestatus, quibus nominatim appellatis, ait tandem, Ecquid huiusmodi apud Anthippum Comicum in Abdito, coquus reperit: Eius haec est oratio.

Sophon Acarnan, & Rhodius Damoxenus In hac arte discenda fuerunt condiscipuli: Eorum autem magister Siculus Labdacus. Antiqua & per vulgus iactata illi Suis e libris condimenta deleuerunt, E medijs, sustulerunt quae in condituris placebant, Cuminum inquam, acetum, silphium, Caseum, cortandrum, quibus scilicet condimentis, Saturnus vtebatur, amice: stolidum enim tum Putabant esse qui Pantopolas adire: Ipsis oleum probum, & olla noua in usu fuit, o pater, Ignisq; celeriter ac identidem excitatu. Hac scilicet arte quasuis caenarum epulas decenter praepararunt. Primi quidem illi lacrymas sternutationesq; multas Et saluam a mensis exegerunt: Conuiuarumq; meatus expurgarunt. Excessit vita Rhodius epota quadam muria, Et valde quidem merito, quia natura potio illa minime conueniebat. Sophon autem nunc per totam Ioniam magnum nomen obtinet, Ille nimirum qui meus praceptor fuit, o pater: Quin & ego philosophicas posteritati commentationes relinquere Admito, eorum qua in arte noua prorsus inueni. B. Pater, Tu me tandem obtundes, nobis ne est sacrificandum? A. Cras diluculo in manibus libros videbis Habentem me, & artem hanc sollicite peruestigantem: Vt alicam ex Aspendo vobis apponam: Et quod a me repertum fuerit, si libeat, prae gustabo. Cibaria non eadem omnibus offero: In singulis ad institutum vita eam mihi digesta sunt: Amarioribus alia, alia philosophis, Alia tributorum redemptoribus publicanis: si quis adolescens Amicam habet, patrimoniumq; dilapidat, Huic sepias appono, & loligines: Et ex saxatilibus varijs piscibus, Discissa frusta cum magifico intinctu: Is enim caenaturus multi cibi non est, Animo cogitationesq; ad amores suos intentus: Philosopho vero pernam, ac pedes: Nam hoc animantis genus perquam edax Est: publicans, glaucum, anguillam, sparum, Ac lenticulam, cum ad manum est, condio: Mortuis epulum funebre splendidum facio. Senum corpora ab alijs differunt, Et quae pigriora multo sunt quam iuuenum:

t Locus emendandi coniectura, y Mithis, quae vox significat et mantham, et stercus hominis. x Qua ministratur cibus rosa conditus, et propterea suavis odoris.

y Erasim. prouer. Saturnie Lemae. C. t. teras cap. 5. 4. aliter legit. z Rerum omnium insipidos, ac mercatarios, emedu condimenta. a Quas aut sumus enocat, aut acrior odor, ut caprarum. b Quae asphodelorum immundarum & sadaru expurget, cum ea nobis assiduo sunt. c Oculos, nares, stercus.

d Vrbe maritima Ramphylae.

e Quoniam eorum decoctum ad Venereum stimulat. f Multiplici colore picturatum.

g Appositae, et frinae. Salcius & anxi eiusmodi homines cibum melancholicum ingenio suo conuenientibus delibantur.

C

H6

His appono sinapi, & exprimo
 Succos, qui natura sunt acres,
 Ut agitat us aer^h in flatu vertatur.
 Vultum ubi vestrum conspexero, sciam, quid
 Ex vobis quisque comesse velit. Eadem est, o conuiuæ, & apud Dionysum
 in Thesmophoroⁱ coqui arrogans vaniloquentia, cuius meminisse alienum non fue-
 rit. Sic ergo ait:

A. Ea semper fuit insignis mea festiuitas.
 B. Oportere coquo hac esse nota antea dixisti.
 A. Semper enim multo prius us quibus
 Preparatur caena, summa cura prouidendum iucunda ut sit.
 Nam si quis hoc tantum spectet,
 Obsonium quo modo sit condiendum, quo vero modo
 Apponendum sit, aut preparandum,
 Nec ipse prospiciat, nec sataget,
 Coquus ille quidem non est, sed obsonij parandi fortassis artifex.
 Hoc autem cum coquo idem non est: sed distat plurimum.

Imperatorem viiq. vocamus qui regendos exercitus
 Accepit: qui prudenter in administrandis rebus potest
 Versari, & quod ex usu est perspicere.
 Imperator is verus est: alius autem, qui ducit copias:
 Sic, quod ad nos spectat, parare, discernere^h,
 Condimenta coquere, ignem sufflare
 Quis potest: itaq. obsonij parandi sciens.
 Eiusmodi vir fuerit: coquus vero aliud est quidpiam.
 Considerandus locus, tempus, conuiuator, ac deniq.
 Coniuna: quando, & quem piscem mercari expedit.

Ex tempore coquus de omnibus consilium capiet: non enim
 Hac semper occasionem similemⁱ habent, neq. fortassis
 Qua ad voluptatem pertinent omnia docuit Archestratus,
 Quem utiliter multa dixisse quidam autumant.
 Non pauca quidem ignorauit: & qua tradidit, nec omnia
 Auditione perceperat, nec vera esse experimento cognouerat,
 Qua ad iuuandam hominum vitam ab illo prodita sunt.

Hac ad epos affirmare non possumus
 Illum absolute tractasse de culinaria: nullus enim
 Rerum opportunitati finis praescriptus: sed ea sibi magistra est.
 Hanc quidem artem si exerceas,
 Artis vero occasionem amittas, ars ipsa perit.
 B. O bone vir, magnus es profecto: at te
 Dixi valde experitum aduenire,
 Et sumptuosius multis caenis praefectum fuisse, id verum esse probato modo.
 A. Si vel nutu tantum significes, dicto citius
 Thrion^h apponam, & reliquam cenam, que auram^h oleat Atticam.
 Mala plurima perpeti haud recuso,
 Ni efficiam ut perplexi vos ad patinas^h dormitetis. Æmilianus ad hæc, Mul-
 ta, inquit, vir optime apud Hegesippum in Fratribus de arte culinaria dicta sunt.
 Tu igitur,

Aut^h prater superiores noui quidpiam agere videaris,
 Aut ne me obtunde: ac ostende quidnam illud sit
 Quod fers^h. Respondit ille^h: Contemnor a te quia coquus sum, & for-
 tassis^h $\delta\epsilon\tau\epsilon\tau\alpha\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ $\tau\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\tau\epsilon\varsigma$ $\epsilon\pi\gamma\epsilon\alpha\mu\alpha\iota$ $\epsilon\gamma\omega$, id est, quoniam faciundæ huic arti operam
 nauau, quod ait comicus Demetrius in fabula cui titulus est, Arcopagita.
 A. Quantum perfeci ego in hac arte

^h Ad libidinem ex-
 citem. Sic enim ten-
 tigo fit.

ⁱ Aut legislatores
 aut, eo qui sacra
 Cereræ celebrat.

^h Quæ esculenta
 sunt, obsonia.

ⁱ Ad verbum: si-
 mile principium.

^m Locus restitu-
 tus coniectura.

ⁿ Vide paulo ante,
 o Eleganter, ut
 vidam, mundam.

^p Ad illud hoc al-
 ludit: Dubia cenæ
 est: nescias quo po-
 sistemum manum
 intendas.

^q Comici cuiusdã
 versus.

^r Coquus qui pa-
 tinã roscam af-
 ferebat.

Nullus unquam simul histrio effecturus est.
 Ars hæc fumo^h denigrata tyrannis est mera.
 Abyrtacum^h ego apud Seleucum parau:
 Apud Agathoclen Siculum, tyrannicam
 Lenticulam primus ego mensis intuli:
 Quæ porro maximum est, nondum narraui. Lachares quidam
 Cum gressante fame amicos conuiuio exciperet,
 De cibis ad id destinatis partem demi, atque retinui,
 Absque conuiuarum offensone, ita mihi propitia
 Minerva sit, nec cuiquam ob id factum odiosus fui.

Tum Æmilianus, ni osten-
 dis quod gestas: At ille agrè tandem, Rosaccam, ait, hanc ego ollam voco. Sic au-
 tem præparatur, vt non tantum imposita capiti è rosis corona voluptatem capias,
 sed intra teipsum lautissimis^h epulis totum corpusculum cibus, ac reficias: Fragan-
 tissimis rosis in mortario tritis, addo gallinarum & porcorum elixa cerebra, diligen-
 ter commixta, & ad vnitatem redacta, ouorumq; vitellos: deinde oleum, garum,
 piper, vinum, omnia curiosè trita in ollam nouam effundens, subiecto igne blando^h
 & continuo. Hæc locutus cum ollam detexisset, tam suauis peruasit odor cõuiuium,
 vt eorum qui adfuerunt rectè ac verè dixerit quidam:

Hoc iactato^h versus Iouis solidum ac magnificum domicilium,

Odor tamen in cælum ac terram quaquaersum spargitur: tanta odoris suauit-
 as à rosis exhalauit. Aduetæ deinde sunt affæ gallinæ, cum pisif & lenticula in ead-
 em olla coctis, ac cæteris eiusmodi^h, de quibus Phanius Erethius in opere de plan-
 tis hæc scripsit: Leguminum quæ cultu mitescunt, & femine proueniunt, alia ferun-
 tur ad elixataram, vt faba, pisum: quæ quidem ex his frefis fit edulium: alia ad paran-
 dum ex eorum farina iusculum^h pulaceum, vt aracus, & lens, è qua $\phi\epsilon\alpha\upsilon$ fit, nimirum
 lenticula, pulmentaceus cibus: quædam ad animantium quadrupedum pabu-
 la, vt eruum, aratorum bouum: vicia, ouium. Pisi leguminis meminit Eupolis in Au-
 reo genere^h. Heliodorus Periegetes^h, id est, totius orbis descriptor, libro primo
 De arce, cum, inquit, ab obsessis pisa coqui animaduertissent, Pisanon id cibi genus
 antiqui nominarunt, qui verò sæculo nostro viuunt, Holopison^h. Ista cum adhuc,
 aliq; multa sermonibus agerentur, ait Democritus, Si participes nos esse lenti-
 culæ permitteris, ollæq; ipsius, nemo, quod inquit Hegemon Thasius, saxis vos fer-
 riet. Tum Vlpianus: Quisnam est hic lapidum iactus? $\beta\alpha\lambda\lambda\eta\tau\upsilon\varsigma$ $\lambda\iota\theta\iota\upsilon\mu$. In Eleusine
 quidem mea festum, inquit, omnium hominum conuentum celebrari noui, quem
 $\beta\alpha\lambda\lambda\eta\tau\upsilon\mu$ appellant, de quo nihil amplius dicere mihi aliter statatum, quàm si ex vo-
 bis singulis mercedem quibus alter persoluat. At ego, inquit Democritus, cum, vt
 ait Timon in Prodeipno^h, tempestatum vates argento mercenarius^h non sim, de
 Hegemone quod propositum est, verba faciam. Chamæleon Ponticus^h libro sexto
 de veteri comædia, Hegemon, inquit, Thasius, qui Parodias^h scripsit, & Lenticula
 cognominabatur, quodam ex suis Parodis hos versus condidit:

Hæc mihi studiosè tentanti adstitit Pallas Minerva:
 Auream virgam tenens: quæ me impulit his affata verbis:
 O quæ grauiâ perpeffa es stolidâ lenticula, prodi ad certamen.
 Tum ego bono animo & confidenti fui. Idem in theatrum comædiam actu-
 rus aliquando processit, veste saxis plena, quibus in Orchestram iactis, ac spectato-
 ribus, cur id fieret, nesciis, & dubitantibus, intermisso sermone, paulo post ait:
 Adsum hem vobis saxa seriat me, si quis volet:
 Aestate hyemeq; lenticula bona est. Magna eius virilaus & gloria fuit ob
 euas parodias, recitandisq; huiusmodi versibus multum is celebris fuit. Callidus
 finim ac vafer erat histrio, ideoq; Athenienses impensè delectauit, vt eo die effusif-
 mè riserint, & quamuis de aduersis rebus in Sicilia calamitosè gestis in teatro nũ-
 tatum fuisset, nullus abiceffit, tametsi omnium propemodum cognati & affines oc-
 cidissent. Fleuerunt igitur opero capite, non aurem abierunt, ne spectatoribus, qui
 ex aliis confluerant oppidis, sensum animi sui proderent, & dolorem, quo ob infor-
 tunium

(629)

629

629

629

629

629

^s Καπιζοδία: si-
 mo obfcurata: si-
 mulata: omentia.
 vel. si ad caminum
 fãtum coquus sciat
 fumo se oblinere,
 præterea nihil.
^t Edulium barba-
 ricum ex porro, na-
 sturtio, granis ma-
 li Panici.

^r $\delta\epsilon\mu\sigma\iota\delta\alpha\eta\sigma\iota\varsigma$ sub,
 malè te accipiam.

^x $\tau\eta\ \eta\ \alpha\upsilon\delta\alpha\upsilon\epsilon\lambda\epsilon\varsigma$
 cenæ magnificæ, o-
 mni ciborum gene-
 re dubia, & varia.
^y $\tau\alpha\ \rho\epsilon\upsilon\sigma\iota$, $\mu\epsilon$
^z $\alpha\upsilon\tau\epsilon\sigma\iota$: Victorius ca.
 4. 18. Var.

^z Lento, non ve-
 hementi. Victorius
 cap. 3. 19. Var. supra
 lib. 2. pag. 42. ignis
 sic Iouis $\rho\epsilon\delta\alpha\upsilon\delta\epsilon$
 dicitur.

^a Iliad. 8.
^b Leguminibus.

^c $\lambda\iota\theta\iota\upsilon\mu$, fari-
 na leguminum mo-
 litorum, in aqua co-
 ctâ, adiecta pingue-
 dine.

^d Aureo hominum
 faculo. Anrea ara-
 re.

^e Vide pag. 277.
^f Edulium ex pi-
 sis totum confectum.

^g Ea vox tempus
 significat quod cœ-
 nam præcedit.

^h $\alpha\epsilon\gamma\lambda\omicron\gamma\eta\tau\epsilon\varsigma$ $\lambda\alpha$
 $\beta\alpha\gamma\epsilon\upsilon\sigma\iota$.

ⁱ Ortus ex Hera-
 clea Pontica: quam
 obr in indice pœ-
 tarum Heracleotes
 cognominatur.

^k Versus ad alio-
 rum imitatione cõ-
 cinnatos, emula-
 tions plerumq; lu-
 dicra & iocosa.

Nullus

cum ait, *Mihi quidem animus valde tristis est, obnixè tamen, ut edam, atque bibam, venter imperat, & tum omnium Oblivionem affert qua passus sum, tum ut expleam se, urget.* Hæc nec Sardapalpus quidem ille ^m auferet dicere, cum senex Vlysses *Integra nec discissa carne rapim se ingurgitet, suaviq; vino.* Poscidippus in Epigrammaris scribit Theagenem ° Thasium athletam, solum taurum comedisse, his versibus:

^m Famofam gule & aliarum voluptatum mancipiū. n Alius hic Homerius versus est. o Diuersus ab hoc Theagenes ille fuit, de quo vulgari est adagium, Theagenis Hecateum.

^p Heminas 24. Cōgius heminas octo capit. q Erasmi. prouer. Bouem in faucibus portat: ° Crotoniatarum postremus.

^r Festi epulis Ocertamine curfus in stadio.

^s iudicij certamine. s In quo saltu. curfus, discos, lucta, pugillatu palmā obtinuerat.

^t Iunius adagio, 24. 4. Cent. Abdominis minister.

^u Iunius, legit eis vniuersis. vniuersis. Opa parat. a. Iendo patrio solo? Galenus horū versum mequans paratū citat. cō. λδζη.

^y Erasmi. prouerb. Pannus lacer.

^z Ad. cursum, & saltum. a In pugillatu.

Ex compacto Meonium aliquando bouem comedi: Non enim Thasus, qua patria est, cibi mihi satis præbuisse: Quoniam igitur multo cibo sumpto plus poscebam, eius rei causa, Porrecta manu ex are statua mihi posita est. Milo Crotoniates, vt in libro de Certaminibus autor est Theodorus Hierapolites, viginti carnis libras, & totidem panis edebat, congios autem vini ^p tres bibebat. In Olympia quadrimum taurum cum humeris ^q impositum per stadium circumgestasset, & maclatum diuississet, vno die solus comedit. Alexander Ætolus narrat Titormum Ætolum de deuorando boue cum ipso certasse. Phylarchus libro tertio historiarum tradit, bouē ante Iouis aram pertractum à Milone voratum fuisse: quapropter Doricum poetam in eum versus hos condidisse:

Talis erat Milo, cum è terra sustulit onus, Quadrimam iuuenecam in Iouis ^r conuiuis, Pecudem sanè ingentem, tanquam nouellum agnum Leuiter ferens per totum illum hominum conuentum: Ad quod obstupuerunt: verum, quod maiori dignum est admiratione ille patravit: Ante aram, o hestres, ad quam Pisis Ioui sacrificant, Quem enim bouem iugo solutum in pompam deduxit, In carnis frusta discissum comedit solus.

Astydamas Milesius ter in olympiis victor ^s, post scutum Pancratium ^t ab Ariobarzane Persa inuitatus ad cenā, eoq; profectus, sese voraturū omnia pollicitus est, quæ cunctis essent præparata, & id præstitit. Rogante verò Persa, quod scribit Theodorus, suis viribus dignum vt aliquid faceret, lecti vinculum prorsus æneum molliuit, ac fregit. At extremo fato cum is functus esset, exusti cadaueris ossa, vna nō potuit vna capere, vixq; duæ. Eum, quæ nouem conuiuis apud Ariobarzanē parata fuerant, solum abligurisse, fama percrebuit. Absurdum verò minimè, voraces esse homines eiusmodi, quādoquidem laboriosis certaminibus qui exercentur, assuescunt multa comesse: quapropter Euripides in primo Autolyco inquit,

Cum innumeris abundet malis Græcia, Athletarum ^v genere nihil improbius, Qui primum nec discunt honestè viuere, Nec possunt: quis enim mortaliū Gule seruus, subiectusq; ventri, Luculentiores opes sibi parat quàm habuit pater? Idem nec paupertatem ferunt, nec se fortune vicibus sciunt Accommodare: nam cum bonis instituti non sint moribus: Rebus certè difficilibus ac impeditis vix ingenium mutant: Et splendidi quidem ij, cum pube sunt, suq; ciuitatis ornamenta & delitia, Incedunt: cum verò acerba senectus obrepserit: Laceræ amissis pilis vestes, & attrita euadunt ^y. Græcorum etiam institutum reprehendo, Quod è semotis locis conuentus agant, epulandi gratia, In quibus honore persequuntur voluptates inutiles. Ecquid enim feliciter luctatus, ecquid pedum celeritate ^z pernix, Aut discum in sublime tollens, aut malas feriens ^a probè, Coronam adeptus, patrie suæ ciuitatiq; prodest? An verò cum hostibus pugnaturi sunt, in manibus

Discos

Discos habentes? aut scitis, dum pedibus Currunt ^b hostem è patria aliquando sunt eiecturi? Sic nemo delirat, qui ad ferrum propius Constititit °. Aequum igitur, sapientes homines atq; bonos, Folys ^d coronari, & si quis ciuitatem optime Regit, temperatus ac iustus vir: Qui oratione sua praua facinora submouet °, Rixas & seditiones compefcit: hæc scilicet Sunt & toti ciuitati decora, & vniuersæ Græcia. Ea porrò sumpfit Euripi-

des ex elegis Xenophanis Colophonij, qui ita scripsit: *At si quis pedum celeritate victoriam consequatur, Aut quincuplici ^e certamine, vbi Iouis lucus ^f est, Ad Olympiæ Pise flumen ^h: siue lucta, Siue dolorifico pugillatu contendens, Siue graui illo certamine quod Pancratium ⁱ nuncupant, Multo longè est alijs apud ciues suos venerabilior: Primam is manifestè sedem in certaminum spectaculis obtinet, Alitur etiam publico sumptu: Aliquo donatur à ciuitate munere, quod sue virtutis sit monumentum, Atq; ad eorum suorum gloria: qui hæc tamen adipiscitur omnia, Minus, quàm ego, dignus est: Nam robore & virorum ^g equorum nostra præstantior est sapientia. Verum admodum inconsultè legibus hoc est sancitum: nec iustum est Corporis anteponeere vires bonæ sapientiæ. Non enim si pugil optimus è populo quuis vnus sit, Nec si quinq; certaminum peritus, nec si luctator egregius, Nec si pedum celeritate vincat, quod virium documentum Præfertur ^k omnibus quacumq; in eo publico certamine experiuntur. Sic enim futura non sunt in ciuitate leges æquiores, Nec vel leuem mandamlatitiam ex eo ciuitas est perceptura: Quid ad Pise margines victor quisquam sit declaratus: Non enim recessus ^l vrbis ideo pinguescit ^m.*

Alia quoque multa Xenophanes pro sapientiæ suæ captu disceptat, ea publicorum ludorū genera vt vana, superuacua, inutiliaq; vituperans. Quin & Achilleus Erethriensis de athletarum bono habitu cum verba facit, ait,

Etenim nudi brachia nitentia impellebant Puberes, copiasq; ac ⁿ plenitudine distenti inuentutis progrediebantur: Flore lucentes, validos humeros Assatim oleo, pectusq; & inferiorem pedis sinum Inungunt, quia domi assueverint huic luxuria. Heranccitus in Helenæ hospite ait, mulierem quandam plurimi cibi fuisse: Poscidippus verò in Epigrammatis Philomachum ^o, in quem hoc scripsit: *Philomachum omnium, edacem, qualis est atræ corrix, In littore prærupta ^p fessa claudit, Pennula obuolutum Pellenide ^q, eleganti villo texta: Verum quisnam horum iam vjus est Attice? coronarumq; suarum? ^r Eum aiunt cum Procyone cornestatum, redijisse, obscurius Videntem, edentulum, linidis ^s supercilij: Coma directa, cum vnica ^t lucernula: non enim ex certaminibus Que tum celebrabantur Lencis ^u, ad Calliopem ^v reuersus est.* Amaranthus Alexandrinus libris de Scena, Herodorum ait Megarensem tubicinem, trium cubito-

^b Ve sit à bonis & fortibus viris. c Cui decretum est arma & res bellicæ trahere, cui ferrum iam ad pugnandum sumptū est. d Pini, oleastri, apij, lauri, & quibus coronas necebant victoribus. e Ne admittantur impediti. f Cūm Inclam, aut saltū legimus, aut pugillatum, intelligendum est id certamen solum ab alijs omnibus scorsim: cūm verò, nō mislablos, certamēna illa quinq; audienda sunt, curfus, saltus, discus, lucta, pugillatus, ad que omnia ob-eunda strablos in ludis illis se offerret.

^g Quem Alim vocabant. Pausanias in Eliaci. h Alpheum. i Alijs, Quingertium: alijs, Pellenide. k Mibi non ita videtur. Virium argumentum maius esse puto in lucta, pugillatu, & pancratio.

^l Privati cuiusq; ciuis opes sunt ampliores. m Fortunatiores sunt ac feliciores. n Sphæris: vrbis quoq; potest, animo tumentes, elati, turgidi: atque etiam, crescentes, augetes, validi, regem lasciuientes.

^o Histriorem ac ludionem scemū. p In edito & precipiti loco excavata. q Pennule Pellenides magni pretij fuerunt, victoribus dari solite, Pollux, Strabo. Erasmi. adag. Pellenæa vestis.

^r In edito & precipiti loco excavata.

^s Penule Pellenides magni pretij fuerunt, victoribus dari solite, Pollux, Strabo. Erasmi. adag. Pellenæa vestis.

^t Penule Pellenides magni pretij fuerunt, victoribus dari solite, Pollux, Strabo. Erasmi. adag. Pellenæa vestis.

^u Penule Pellenides magni pretij fuerunt, victoribus dari solite, Pollux, Strabo. Erasmi. adag. Pellenæa vestis.

^v Penule Pellenides magni pretij fuerunt, victoribus dari solite, Pollux, Strabo. Erasmi. adag. Pellenæa vestis.

^w Penule Pellenides magni pretij fuerunt, victoribus dari solite, Pollux, Strabo. Erasmi. adag. Pellenæa vestis.

^x Penule Pellenides magni pretij fuerunt, victoribus dari solite, Pollux, Strabo. Erasmi. adag. Pellenæa vestis.

^r In seculis liuores & malisq; natiui caloris extinctionem præsciunt. Epigramma significat valde senem, ex comestione redeuntem, altero capiti oculo interijssit. s Morsus: vbi dicitur: cui vnica lucerna prælucebat: sic Græci αὐτὸν λέγουσιν vocant qui suam sibi lucernam præferunt absq; luce, vel, vt Plautus ait, qui ceram aut fecem sibi prælucent: aut αὐτοδύκωτος, rerum omnium tam inopem, vt vna lucerna supellex fuerit. Vide prouerbiū, αὐτοδύκωτος. t Ταλαῖα, saccha, sili des. u locus ex ambiguo, καλοπῆρ, pulcher aspectus, pulchra oratio, Mufa nomen.

a Vel, cogitaban-
da, vel, cibi recur-
datione.

Labra mordicus premens.^a Idem in Myfis fingit quendam, Herculem
sic alloqui:
Tureliſto, ut ais, Thebarum ſolo,
Vbi viri ad comedendum integros dies maxime ſtrenui:
Qui, toti quanti, guttura ſunt: & ſterquilinio ſemper proximi.
in Bœotio,
Poteſt ille ante diluculum exorſus, comefſe, ac deinde reliquo toto die.
Mneſima-
chus in Buſiride:

b Adulatorem al-
loquitur, qui homi-
num etiam vitia
aſſuetando conatur
excitare, aut rege-
re.

c Iunius adagio
ſi. 1. Cent. & ada-
gio 1. 3. Cent. Eſt
modus matula: &
anima ſicca ſapientia
ſiſima.

d Iunius adagio,
30 4. Cent. Cubiti
adoleſcere.

e Lampadae ge-
ſtaſibus.

f Pollux lib. 6. Lu-
nius adagio, Theſ-
ſalica buccina, 4. 1.

g rdo iſtorum Tu-
rundam: fruſtum
manſum. Eraſmus
malè, ut. Cyprianus
in prouerbio, Viti-
nam, male, quem
admodum inueni-
ſti, eijcias: loco &
vauis.

h Tunc poſſus:
Alij, Porcionibus.
i Sartagine ſi-
gemibus.

k Quae curruſia,
et plauſtralia, re-
ſicilloniſ. uauis
m. hanc uauis.

l Curruſ ex mu-
li aut equis, vel
plauſtra ex iunctis
bobus.

m Inde nobis, Ca-
baner.

n Cyllade Phano-
rimis: hiebat in pa-
nis ex olyra, & o-
ryza.

o ad hunc adagio-
nem.

p Fortuſſi, Neſta-
bin. ut apud Plin.
cap. 19. 36. Bœcha-
rim Herodotus vocat
Aſychim, &
poſt Mycerium re-
gnafſe tradit.

q Boves conſum.
Cicero lib. 1. De ma-
tura decurum, boue:
Vellrunus cap. 19.
Euclides prop. ſiſtio-
ne penultima lib. 1.
Hadrianus Iunius
cap. 9. 5. Animad.

Sum enim Bœotius,
Horum alij parum, ego uero multum comedo.
Nunc uero ne proſus,
Iis qui uos deridere ſolent, eſſe Bœotij uideamini,
Ad motum inertes, uaciferari ſolum, eſurire,
Perpetuoq; cenare edocti, totos dies ac totas noctes,
Exiite uos conſeſſim uniuerſi.
Achæus in Publicis ludis:

Præus hac contemplaris^b, deinde certatoribus dicis
Cibi multum ſumentibus, eos mores hominum eſſe qui ſe exercent.
B. Vnde, quaſo, ſunt hoſpites? A. Bœotij. Ob hæc ſcilicet credibile eſt, Erato-
ſthenen in epistolis ſcripſiſſe, Pretellum rogatum quos eſſe Bœotios exiſtimaret, re-
ſpondiſſe, id proſus, quod uafa^c dicerent, uoce ſi eſſent prædita, nimirum tanti eſ-
ſe quantum quiſque caperet. Polybius Megalopolites libro uigefimo hiftoriarum
ſcribit Bœotos poſt Leuctricam pugnam ſummam gloriam adeptos, ſupinos & deſi-
des animis concidiſſe, ad epulas, temulentiam, & communem amicorum ſocietatem
ac uictum conuerſos, ut multi ex iis qui liberos iam etiam ſuſtuliffent, maiorè opum
ſuarum partem ad ea conuiuia profunderent, & multis ex illis quot menſibus cenæ
plures eſſent, quàm menſium ipſorum certi dies. Quamobrem Megarenſes eo re-
rum ſtatu offenſi, & odiis aduerſus illos conceptis irritati, ad Achæos deſecerunt. Pro-
lcinduntur & à Comicis Pharfalij, ut edaces. Mneſimachus in Philippo:

A. Pharfaliorum,
Quiſpiam an aduenit, menſus qui comedat?
B. Nullus adeſt. B. Bene ab illis factum, aſſam proſectò
Achaicam ciuitatem illi deuorant. Notati ſunt omnes quoque Theſſalij, ut
edaces. Crates^d in Lamia:

Sunt quidem fruſta tritum cubitorum magnitudine,
Theſſalorum more diuiſa. Hoc nimirum poëta dixit, quoniam Theſſalij car-
nem in magna ſegmenta diuidant. Philetærus in Lampadophoris^e:
Vel manu grauis ſuilli pulpamenti caro, ſecta more Theſſalorum. Theſſalicam^f
etiam bucceam^g, magnam dixerunt. Hermippus in Fatis^h:

Harum portionum cum nulla cordi eſſet,
Bucceam Theſſalicam ipſe ſibi fingebat Iuppitor. Ariſtophanes in Tageniſtisⁱ
ea fruſta Capanica^k uocat:

Quid hæc ad Lydorum & Theſſalorum cenas?
Theſſalorum certe longe καρινωτέρως, id eſt, fruſtis cibi grandioribus,
Ut qua curru onerare poſſint, Theſſalij ἀρῆνας^l, καρινας^m dixerunt. Xc-
narchus in Scythis:

A. Septem καρινας curruſ alebant
Ad Olympicos ludos. B. Quidnam ais? A. καρινας Theſſalij
Omnes appellant ἀρῆνας. B. Rem intelligo. Hecateus Aegyptios eſſe tra-
dit panis auidos, ut qui uescantur Cylletiaⁿ: & ad potum, ordeum tritum mace-
rent, ac eliquent: quamobrem Alexis libro De frugalitate ſua ſorte contenta^o, ſcri-
pſit, Bocchorin, eiufq; patrem Neochabin^p, modico uictu uſos fuiſſe: id quod pa-
riter & de Pythagora refert Lycon Iafeus libro De eius uita. Eum tamen ab anima-
tis non abſtinuiſſe Ariſtoxenus tradit. Apollodorus arithmeticus autor eſt Heca-
tomben^q illum ſacrificafſe, quòd inueniſſet, in triangulo reſtis angulis conſtante,
lineam

lineam quæ recto angulo ſubtrahitur, tantum ualere quantum aliæ eundem angu-
lum continentes.

Cum^r ſam ofus Pythagoras deſcriptionem linearum celebrem
repperit, ob quam nobili ſacrificio boues immolauit. Fuit & Pythagoras pau-
ciſſimi potus, frugalemq; ſibi adeò rationem uictus indixit, ut ſæpius melle ſolo con-
tentus fuerit. Eadem narrantur de Ariſtide, Epaminonda, Phocione, Phormione,
claris imperatoribus. Manius^s Curius, Romanus imperator, toto uitæ curſu rapo-
rum eſu delectatus eſt: cui cum auri magnum pondus Sabini^t publicè miſiſſent, auro
ſe non egere dixit, quamdiu cenaret eas epulas. Hoc Megacles narrat libro De ui-
ris illuſtribus. Cenæ quidem mediocres, gratæ multis ſunt, ut oſtendit Alexis in
Amante ſœmina:

Verum ego, quandoquidem adſunt qua oportet,
Odi ſuperuacua. In ijs enim qua modum excedunt, ſumptus quidem eſt, nulla delectatio.
Idem in Mendaci:

Odiſa mihi ſuperuacua ſunt: in ijs qua præter modum
fiunt, impersa eſt, uoluptas ne uilla quidem. Idem in Syntrophis^v:

O quam incundum, quidquid mediocre eſt, nec plus iuſto plenum:
Ab eo nunc, mimimè uacuuſ: ſed, ut mihi uideor,
Latus. Mneſitheus porrò cenſet in omni re fugiendum quod nimium eſt.

Ariſton philoſophus libro ſecundo Amatoriorum ſimilium, ait, Polemonem Aca-
demicum hortari ad cenam iuſtos, cōpotationem ut curarent que eſſet non tantum
in præſens iucunda, ſed in craſtinum etiam. Timotheus Cononis filius ex magnificis
& imperatorijs cenis, à Platone ad conuiuium in Academia, ſimplici quidem appa-
ratu, ſed uelut muſica concinnitate^w eleganti, acceptus, profeſſus eſt, qui cenarent
apud Platonem, illos etiam poſtridie^x benè habituros. Addit in ſuis Commenta-
rijs Hegeſander, ſecuto proximè die obuium Platoni Timotheum ei dixiſſe, Vos
quidem, Plato, hilariter & benè cenatis, magiſq; in craſtinum diem quàm in præ-
ſentem. Pyrrhon Eleus à familiari quodam ſuo magnificè & ſumptuoſè tractatus, ut
ipſe narrat, poſthac, dixit, ad te non accedam, ſi ita epulari pergas, ne illibenter ui-
deam te, ubi neceſſum non eſt, impensam facere, ac ne tibi grauato incommodus &
moleſtus ſit hic ſumptus. Magis enim decet mutua nos conſuetudine noſtram in
amicos beneficentiam declarare, quàm ſerculorum multitudine, & epularum, quæ
plurimæ ſunt, inuectarum copia. Antigonus Caryſtius in Menedemi uita; quiſnam
ordo apud eum conuiuij fuerit, explicans, ait, cum altero, vel tertio, ſeorſim illum
ſemper præſum^y fuiſſe: Si quis illum conuenire uellet, præſo iam domi, acceden-
dum fuiſſe, quoniam eiufmodi foret Menedemum prandendi conſuetudo^z: qui autem
ad illum proficiſcebantur, aduocari ſolitos poſt prandium. Quod ſi, ut accidere pro-
babile eſt, eorum quidam temporiuſ adueniſſent quàm ad horam condictam, breui-
bus & reflexis ſpatiis prope fores ambulando, pueros exeuntes percontabantur, ec-
quid menſæ impoſitum foret, & ad quam temporis^a portionem prandium perue-
niſſet, diſcedentes, ſi audirent ſalfamentum, aut olus: ſi non nihil carnis, domum
ſubreuntes^b ad id inuectam. Fuit autem apud Menedemum æſtate lectorum tri-
cliniarium quiſque ſtratus arundinea tegete ad id parata: hyeme, uilloſa pelle. Con-
uiuiarum ſingulos ſibi afferre ceruical oportebat. Quod circumferebatur poculum
cochleari maius non fuit. Pro bellarijs dabatur lupinum, & ſæpius faba. Nonnun-
quam ex horarijs fruſtibus apponebatur quidpiam, æſtate, malum Punicum, uere
eruilia, hyeme caricæ. Idem teſtatur Lycophron^c Chalcidenſis, qui Satyros ſuos
Menedemum inſcripſit, quo loco Silenus ad hunc modum Satyros compellat:

Optimi patris filij^d ſceluſtiſſimi,
Ego, ut uidetis, hic uobifcum laſciuio^e:
Nec enim per deos unquam carna eiufmodi
Acceptus ſum in Caria, nec Rhodi, nec in Lydia:
Apollo, quam lauta fuit!
Pocillum aqua^f plenum,
Deinde progreſſus ait,
D Puer

r Hi ſunt uerſus
Apollodori.

s Valerius lib. 4.
cap. 3. de Abſtinen-
tia, & Cōmentia.
Marcum Curium
Dentatum uocat.
Plutarch. in Apo-
phtheg. Cicero in
Catone.

t Samnites, & Ci-
cerone & Romanis
ſcripturis, Villo-
rius cap. 5. 10. Var.

v Simul educatis.

w Iunius adagio
48. 1. Muſicus appa-
ratus.

x Vitorius cap.
3. 18. Var. Idem Ci-
cero libr. 5. Tuſcul.
& Plutarch. & Cic.
de uitijs magnæ
ſiquæ.

y Hac ad uerbuſ
apud Laërtium in
eius uita.

z Seruus, ac tar-
diti.

a Sic ad uerbum:
ad quem temporis
articulum.

b Vbi digreſſum
à prandio Menede-
mum alloqueretur,
uel diſceptantē au-
dient.

c Alioſetiam uer-
ſus ex hoc Lycop-
hronem citat Laërti-
us.

d Quiſnam Saty-
rorum genitor ſuo-
uit, conſulendus eſt
Eleſiodus in Theo-
gonia.

e pluri: aſperè
& acerbè ſtoma-
chor, ſucceſſo, in-
dignor: alij: quod
non placet.

f Vel, diluiſſimi
rimuſdupie, aqua-
ſum.

Ut ad dominum eam, mihi tempus est: Iam enim arbitror eos dēd' εἰνέναι, id est, cœnasse.

Ante cœnam, ἄγχι δὲ δ' εἰνέναι, videris mihi iam temulentus insanire. Plato in Sophista: & Epicrates Ambraciota comœdiæ, quam vocarunt mediam, scriptor, in Amazonibus:

h Frigentibus.

ἐν δ' εἰνέναι, id est, cœnasse namque viri admodum tempestivè Mibi videntur. Aristophanes quoque in Tagenistis h dixit,

i Pro hoc ἀναμύθη.

Ποταμίμυ, ὁ viri, ἔ' lautè νεῖς αὐτῷ, id est, pransi sumus. Hermippus in Militibus: ἀεὶ σάου, id est, prandere ἔ' adesse hunc. Theopompus in Callistichro: h

k Formoso turpi l Abhurgit, profudit, d. lapidant: Sic nos, il a tout distat.

νεῖς αὐτῷ, pransi sumus: continuandus iam nobis sermo. Antipho in Politico dixit κατ' αὐτοῦ, prandere: sic,

m Ut eius nomen inuocetur, ἔ' libatione colatur.

Ille sanè rem suam ἔ' amicorum, Male cœnatus iam dudum κατ' αὐτοῦ, pransus est, ὁ pueri.

n Temulentiam, ebrietatem.

Deos igitur precati, quod ait Plato in Philebo, vinum miscemus, seu Bacchus, seu Vulcanus, seu quivis alius deorum, hunc fortitus est honorem cum vinum m miscetur. Nobis quidem, vinum temperaturis, duo fontes adfunt, alter voluptatis, quem non iniuria cum melle tu comparaveris, alter prudentiæ, qui sobrietatem suadet, ac vinum n prohibet, quam aptè conferas cum aqua salubri, sed austera. Hos optimè vt miscemus prompto animo magnòque studio est adnitendum. Bibendi nunc tempus est: puerorum aliquis poculum nobis afferat, ex horum vasorum conditorio. Elegantia namq; & varia pocula intueor multa. Dato igitur ampliore poculo, meracius, ὁ puer, inquit, in meum calicem affunde, & cum imple cyatho, non, vt ait Comicus o Antiphanes, qui in Geminis hoc modo scribit:

o Fabula, cuius argumentū idem fuisse comœctio, quod ex Menachmorum apud Plautum.

Poculum sumit ingens, afferatq; mihi: Affudi ego merum, non autem puer: Cyathos bibi deorum deatūmq; mille decies:

p Σαυῆς δ' αὐτοῦ: Atheniensibus ἐπινοῦν δ' αὐτοῦ, Eumenides furie. Hic Cere rem sua bonè deam videtur potius significare. Quidam legunt ἐπινοῦν δ' αὐτοῦ, q' ista solent etiam nostro seculo Germani principes suam sibi sollicitatem præbire. r Vide Plutarchi questione 4. lib. 9 Symposiacum.

Post eos deinde omnes Deæ venerande, p Ac dulcissimi q' regis mille vigesies.

s Nigriusculo, e splendido. t Hic δ' ἔ' αὐτοῦ, ἐξ de vino dicitur, non de eo qui est à poculo, vt ex è plo superiore.

Meracius ergo mihi ὁ puer misce. & quia de numero cyathorum nondum animus est dicere, ostendam has voces, κατ' αὐτοῦ & ἀναρτῆσθαι de pocillatoribus etiam, non de vino tantum, vt sup' atas fuisse: agam tamen prius de voce ζωπότρου, id est, meracius. Antiphanes t in Melanione t:

x Puerorum amatoribus, Pædicombus. Viletrius cap. 13. 1. Var.

Hunc ego indico vbi lauerit, valetudinis gratia: Ribiturum, ac meraciore, ἔ' ζωπότρου, ἔ' surum pocillatore. Idem in Lamponē t:

Hoc tu, quicung; sis, iapix, funde prorsus merum, ἐξ ζωπότρου. Ehippus in Ephebo: Phialam utraque manu dedit, miscuit ζωπότρου, id est, meracius:

quod dicendi genus Homericum est. Quidam tamen apud Homerum ζωπότρου δὲ νεραπε, id est, meracius miscebat, vinum aqua non dilutum haud significare putant, sed aut viuificum, ἔ' τῆς ζωῆς, aut calidum, ἔ' τ' ζωῆς. Absurdum certè non fuit præsentibus amicis qui ad eas epulas conuenerant principio poculum iuuenem miscere. Alij, ἀναρτῆς, id est, nulla temperatū aqua interpretantur, qua forma δ' ἐστὶν ἔ' pro δ' ἐστὶν, id est, dextrum, Græci dicunt. Alij quoniam τὸς ἔ' εἰς, annos Græci vocant, & particula, ἔ', magnitudinem multitudinè mve significat, ζωπό, multorum annorum intelligunt. Diphilus in Pæderastis t ait:

Affunde quod bibant Pueris duobus, sed, audin? meracius: quidquid enim Vini aqua diluitur, animo noxium est. Theophrastus libro de Temulentia ζωπότρου dilutum esse vult, citatis his Empedoclis versibus:

Statim verò mortalia genita sunt, que esse prius immortalia cognoueram: Ac mixta, ζωῆ, que prius impermixta, mutatis vjs t. Cyathum pro haustro t

y Naturæ rationibus, ac proprietatibus. z, ἄν' ἔ' ἀεὶ τὸ ζῆν.

Plato in Phaone dixit, hoc modo: Ore hic cum cyathum illi accepissent.

Cyathos quotquot frequenter surripuerat. Idem in Legatis: Archippus in Piscibus: Cyathum

Cyathum emi à Desio t. Huc pertinet quod Aristophanes in Pace ait: Omnes simul sunt verbes suggillat a: nam suggillata compressa cyathis delentur, ac euanescent. Cyathi meminerunt Xenophon libro primo Institutionis Cyri, Cratinus, Aristophanes, multis in locis, Eubulus in Orthanne. Pherecrates in Nugis, argenteum cyathum dixit. Timon libro secundo Salsorum b mordaciūmq; iocorum, ἀποσάνας, haustro, ab ἀποσάσαι, id est, ab hauriendo, nominat, quæ ἀποσάνας etiā vocantur, & ἀπόσιχα. Simonides:

a Vox hæc significat ἔ' struicorem.

b τῶν οὐκ αὐτῶν.

Fecis ἀποσίχα, id est, haustro, ne vllus quidem dedit. Aristophanes in Vespiis: Ego profectò habebam τῶν ἀποσίχων, hæc haustro. Phrynichus in Fœmina ludere t: Calicem aryllichem. Indidem fit & ἀπόσιχα t. Eiusmodi vas etiam Ephebum t vocauerunt, vt Xenophanes in Congenito. Polybius libro nono historiarum fluiuium quendam memorat Cyathum nomine, circa Arfinoen oppidum Ætolia. Voce ἀναρτῆσθαι vsus est Hyperides, in sua contra Demosthenem oratione his verbis: Dolore afficit & molestia, quicumque meracius, ἀναρτῆσθαι, bibisset. Huic porro simile t est, quod aiunt, ἀναρτῆσθαι, id est, tristius, & quod Æschylus ait in Heliadibus t, ἀφθόνεσθαι, id est, abundantiorum laticem: & quod Epicharmus in Pyrrha, ἐναρτῆσθαι, id est, viliori pretio: ac quod Hyperides contra Demadem dixit, παρ' αὐτοῦ, id est, faciliorem & tractabiliorem ciuitatem: Voce νεραννῆσθαι, id est, vinum miscere, Plato vsus est in Philebo, sic: Deos, Protarche, cum implorauerimus, miscemus vinum, νεραννῆσθαι. Alcæus in Sacris nuptiis:

c τῆ παύσει. d Aeneam res quo in lucerna, plenum fundant. Kalluci, par' supellibis balnearum. inde medicis, inter latrynghū cartilagineas ἀναρτῆσθαι.

e Epicharmus in Pyrrha. f Eodem modo finitur, ac definit. g Phæthoniū sororibus.

h ἀναρτῆσθαι: Totius Ionia res discipando turbant.

i ex Homero. k Tales præparatum Romanorum Sali.

Vinum ijs miscent, νεραννῆσθαι, ἔ' illos è medio tollunt. Hyperides in Deliaeo: Calicem omnium t Iorum in cōmune Græci miscent, νεραννῆσθαι. Pocillatores apud antiquos fuerunt nobilissimi iuuenes, vt Menelai filius t:

Vinum autem miscebat illustris Menelai filius t. Euripides poëta inter pueros etiam vinum ministrat. Theophrastus libro de Temulètia sic inquit, Equidem audio poëtam Euripidem Athenis iis quos ἀρτῆσθαι, id est, saltatores vocant, pocillatoris munus præstitisse. Saltabant porro hi t circa fanum Apollinis Delij, primores ciuitatis, tragicis vestibus induti. Enimverò Apollo hic est, in cuius honore Thagelia t celebrant, qua de re in Daphnephoreio m tribus Atheniensium literè publicæ asseruntur. Idem prodidit & Hieronymus Rhodius discipulus Aristotelis, libro suo de ebrietate. Lepida Sappho passim Larichum fratrem ideo commēdat, quòd in Prytaneo curiæ Mitylenæorum, vbi publico sumptu epulabantur optimates, pocillator fuerit. Apud Romanos clarissimo genere orti adolescentes, hoc pariter munus obeunt in publicis sacris, omnibus modis Æolas imitantes, quemadmodum & vocis sono. Tanta verò prisorum hominū fuit in hac sumptuosa magnificentia, luxuria, vt non solum ministros à poculis haberent, sed etiam cœnoptas. Est ergo magistratus apud Athenienses οὐνοπίης, vt ait Eupolis in Oppidis, ad hunc modum:

Quos autem ne cœnoptas t quidem creassent antea, Nunc exercitui præfectos videmus: heu ciuitas t, heu ciuitas: Vt magis fortunata es, quàm prudens, ἔ' pronida.

In cœnis porro cœnoptæ hi, id est, cœnarum præsides & modiperatores animaduerebant, an ex æquo biberent conuiuæ, parua t huius magistratus dignitate, vt orator Philinus ait, in iudicio & causa Crocanidarum de publicorum munerum functione. Idem tradit cœnoptas tres fuisse, qui cœnantibus lucernas ellychniæque suppeditarent. Hos quidam etiam oculos t vocauerunt. Apud Ephestios qui adolescentes festo Neptuni die potum ministrabant, Tauri nuncupabantur, vt inquit Amerias. Hellepontij verò pocillatorem nominant ἐπεχύτρου, t & viscerationem νεραδ' αὐτοῦ t, vt ait Demetrius Sceptus libro vigesimo sexto Troiani apparatus. Cœlestibus Harmoniam à poculis esse quidam tradunt, vt refert Capiton versum t scriptor, Alexandrinus patria, libro secundo Amatoriorum. Alcæus Mercurium deorum esse pocillatorem fingit, vt & Sappho, quæ ait,

Mixtum iam erat Ambrosia poculum, Mercurius autem spem conceperat djs se illud ministraturum.

Veteres, illos qui hoc munere fungerentur, κῆρυκας t appellarunt. Homerus t: D 3 Pracones

l Dies festus, solennes mensis Februarii, vt alij, Aprilij, vt alij, Maio, vt ἔ' ἔ' αὐτοῦ, quibus fruētij priuilegia tantum vigentiam vt ἔ' ἔ' αὐτοῦ, id est, m. dca vobuebant, vide Suidā.

m Id fuit Deliorum tabularium, in quo monumenta rerum gestarum custodiebantur.

n Cæne magistratus: modiperatores. hi Velluci lucernas & ellychnia præbebant, ac conuiuii ex æquoriniū. o Vide prokerb. Atheniensium in cœnis iusta temeritas: ἔ' prou rb. Dormitiū rete trahit.

p Erasim. prouerb. Aut bibat, aut abeat.

q Tūquam inspectores & obseruatores corū que inter epulas gererentur.

r Ab infundendo vino.

s A carniū diuisione, ἔ' est.

t Hexametrorum, ἔ' trimetrorū præcipue.

u Nuntius: pracones.

x Iliados. 2.

2 Mappos: vesania: petulantia: protervia.
a a p q r s: in fundis, insecorū.

Etenim ijs qui assatim bibunt vinum amentia est:
Pedes, manus, linguam mentemq; ligat
Improuisus. vinculis, eum verò mollis somnus demulcet.
Talis aduenio quale vinum homini potu suauissimum;
Nec ita ieiunus sum, nec admodum ebrius.
Potionis modum quisquis excefferit,
Sui iudicij atque mentis iam non est compos:
Effutit ille turpia, & qua sobrijs sacra sint:
Quidquid agat dum temulentus est, pudorè nullo suffunditur:
Quantumvis antea modestus, & prudens fuerit: hac cum non ignores,
Vinum supra modum ne bibito:
Prinsquam animum obscurare ebrietas incipiat, surge, abi,
Ne te vitium obruat, uenter, improba & insidiosa corporis pars.

Theognis:

Anacharsis ille sapiens vitis potestatem regi Scytharum cum exposuisset, ostendens eius sarmenta, iam, inquit, ad Scythas hæc peruenisset, nisi flagella Græci quotannis amputarent. Stulti certè qui Bacchum pingunt, aut fingunt, & per medium forum impostum, plastro ducunt, vinolentum, quoniã spectatoribus ij probant vinum esse Deo valentius, id quod, vt arbitror, nullus veritatis studiosus admiserit. Quod si affectum eo modo nobis ostendunt, quia vini docuerit usum, æquum esse liquet, vt metentem, vel panem comedentem, Cererem repræsentent: ac quidem certè hoc Æschylō vitio verto, quod primus, non, vt alij censent, Euripides, in tragædiam ebriorum personas inuexerit. Nam in Cabeiris Iasonem ebrium induxit, quo vitio laborabat ipse poëta. Tragicus eo teneri mentitus Heroas. Ebrius sanè tragædias ille scriptitabat: quamobrem Sophocles eum accusans, dicebat, quamuis Æschyle facias quæ decet, inscius tamen & imprudens facis, vt narrat Chamæleon libro De Æschylō. Paluntur verò qui putant primum omnium Epicharmum, & post eum Cratetem in Vicinis ebriorum personam in Theatrorum scenis obruisse. Alcæus profectò versuum lyricorum scriptor, & Aristophanes comicus, poemata sua poti condebant: multi verò alij temulenti gloriosus manum in prælio cum hoste conseruerunt. At apud Locros Epizephyrios, si quis iniussu medici, & non recuperandæ valetudinis causâ, merum bibisset, capite plectebatur, quod lege à Zaleuco sancitum est. Apud Massylienses lege cautum, abstemiã vt sint mulieres: Apud Milesios etiã nunc de hac re legem extare scribit Theophrastus. Apud Romanos nec famuli, nec ingenue mulieres vinū bibunt, atque adeo nec adolescentes ingenui ante trigessimum annum. Ineptus quidem Anacreon est, qui totam suam poësin ebrietatis laudibus & mentione cõtexit. Itaque reprehendunt multi eius poemata, quod totum se luxuriôsæ mollisque vitæ tradidisset, non videntes sobrium illum inter scribendum, & temperantem, vltro temulentiam simulare, quamuis necessum id minime foret. Vini porrò quibus ignota vis est, Bacchum vesaniã autorem esse hominibus, aiunt, scelerstis valde & impiis maledictis insultantes eius numini, quare Melanippides ait:

a Samothracum dicit.

c Idem apud Romanos. Valerius, Plinius. Læris leges à Zaleuco scriptas fuisse Aristoteles in Politicis, & eius discipulus Theophrastus memoria tradiderunt, quod tamen à Timæo reprehensum est. Cicero ep. 1. lib. 6. ad Atticum.

d. Plutar. quest. 3. lib. 3. Sympo.

e r s: incedunt: in codice Græco, dicitur. In. quidam significari putant Dioscoridū r s: dicitur, cuius radix vinum olet, & ma-defacta, potu seras mitigat, & curat. f Postbac sub finem huius libri.

Aquam iam oderunt hi omnes, quibus antea vinum inexpertum fuerat.
Ocyus autem, ocycus, inquam, vino frui
Concessum illis: quapropter attonitam
Furiosamq; illam vocem ediderunt.
Aristoteles libro de ebrietate scribit, vinum modicè decoctum potu minus inebriare, quod eius vis coctura fiat imbecillior. Seniores idem ait inebriari citissimè, ob paucitatem & debilitatem sui caloris, eo qui accedit à vino facillè deuidi: ex brutis animantibus inebriari quoque sues vuarum satiatos vinaceis: præterea coruos, & canū genus, si œnanthen herbã depascantur: simias & elephantos, vini potu. Itaque simias venantur & coruos, illas vino ebrias, hos œnanthes esu.
Perpetuo ebrium esse, inquit Crobylus in Deficiente,
Delectationem quam præbet?
Cum prudentia viuus te ipsum priues,
Quod maximum bonum nostra sortita natura est.

Alexis in apparatu Phrygi: Ante

Ante ebrietatem si crapula, capisq; grauitas,
Inuaderet nos, nemo vnquam
Vini plus sibi permitteret, quam quod satis est:
Nunc autem quoniam ebrietatis penas non speramus
Accessuras, merum alacriter bibimus.
Vinum, quod Samagoreion vocant, tribus heminis temperatum Aristoteles scribit, super quadraginta homines inebriasse. Hæc locutus Democritus, bibit, & hæc, ait, refellere si quis volet, prodito, auditorus hoc Eueni,
Tibi quidem hæc videntur, illa verò mihi.
Ego quoniam susceptam disputationem de vini apud antiquos temperatione absolui, repetam orationem meam, ac in mentem reuocabo quod ab Alcæo dictum est,
Affunde, misce, ad vinum & duos.
In his verbis quidam existimant temperationem ab eo significari, sed alioqui temperatam poetam meri cyathum vnum sigillatim bibisse, & iterum sigillatim duos. Hic Chamæleon Ponticus aperte monstrat ignarum se fuisse quàm bibax Alcæus esset: quem quouis tempore, quouis statu cæli, vinosum fuisse constat: hyeme quidem, his verbis:

Pluit Iuppiter: in cælo uehemens sauit tempestas; gelata sunt fluentes aquæ:
Admoto igne hyemem expugna:
Mellitum vinum largius tempera, sed capiti lene, obscurum vtrinque:
Æstate verò his verbis:
Pulmones madefacito, ac tingito vino:
Sydus exoritur: graue tempus est: astu sitiunt omnia.
Florido verè accedente ego bibe ham.
Tu verò misce quàm celerrimè suauis mellitij, vini poculum:
Aduersi casus oratione mea recitandi non sunt:
Eos si canamus, o Bacchi, proficiemus nihil:
Remedium in illis optimum ad ebrietatem vsque vinum affundere.
Itaque nunc latum inebriari me iuuat, ac importuni doloris vim à me fugare:
Quod mortuus sit Myrtilus: & vt paucis finiam, in vniuersum hoc consulit,
Nullam vite prius seueris arborem.
Quo igitur pacto tam bibax & potui deuditus ille, sobrius adeo fuisset, vt cyathum vnum, duosq; seorsim biberet? Eius itaque poësis, inquit Seleucus, illis refragatur qui sic exposuerunt. Ait enim rursum:

Bibamus: cur lucernam expectamus?
Dies digitus est: maioribus vinum poculis distribuatur, atque variatis:
Vinum Iouis ac Semeles filius curarum vt obliuiscantur, dedit mortalibus:
Affunde, misce, vinum, duo, & insuper plura.
Alium calicem è capite depellat alius.
Vnum ergo ac duo, vt Seleucus putat, ille dixit, aquæ cyathos duos, cum meri tribus. Sic enim Seleucus, Aquæ duos bibisse videtur cū meri tribus. Pherecrates in Corianne cū vini quatuor miscet aquæ duos.
A. Amoue o Glyce, hydaren is affudit tibi.
B. Aquam sanè tu prorsus quandam effecisti:
Quantum scelestè affudisti. A. Aqua duos o mamma:
B. Vini quantum? A. Quatuor. B. Abi in malam crucem: ranis te vinum ministrare oportuit.
Ephippus in Circe:
A. Vini duos cum tribus aquæ bibes tutius. B. Nimis dilutum.
A. Haud ita per Cererem. B. Verum aquæ tres, vini quatuor.
A. Tamne merum, queso, bibes? quid ais? B. Par pari saltem.

f Forasus, quod in foro Samiorum venderetur.

g Chamæleon Pontici sic interpretati fuisse monstrant que sequuntur.

h Mardag, aut melle insiar dulce, aut mellei coloris.
i Qualia vina sunt generosa, & mellei coloris.
k Plutar. quest. 1. l. 7. Sympo. supra lib. 1. pag. 17.
l Lambinus legit hunc pro melleo in Horat. Ode 2. 4.

m Sic Horat. oda 28. 1. occidit & Peleopi genitor, &c. vide pag. 18.

n Sic Horat. Alcei carmen illud imitatus.

o lib. 1. 1. Cur lucernam expectamus? id est, mollem, cum ad lucernam cernatur.

p Iunius adagio, Dies digitus. vide Lambini comm. in Od. 7. l. 4. Horat.

q Vide pag. 14. r Hydaren, missi paululum cū aqua multa. vide proverbia, Ranu aquam: Ranu vinum ministras: & Victorij cap. 13. 1. Variar.

Timocles in Conissalo:
Feriam te, par pari, & calicibus
Magnis, veritatem vt eloquaris totam.
Alexis in Dorcide siue Adblandiente,
Pocula beneuolentia plena tibi propino, mixta par pari.
Xenarchus siue Timocles in Purpura:
Non, per Bacchum: par pari tubibus.
Sophilus in Encheiridio:
Asiduè merum porrigebatur: vel par pari: rursum poculis
Maioribus

s Conissalus mus ex ministris Priapi.

t Libello breniaris respugione. vide Victorij cap. 1. 22. Var.

Maiores possidebant. Alexis in Fœneratore, siue Mendaci;

A. Ne prorsus dilutum ei dato: audiri? B. Par pari. A. Aliquanto minus: recte est: Incunda sic futura est potio. Vinum quidem fluuius non est: Thasius hospes noster est, ac delicatus. B. Aequum est hospites suo more bibere, indi-

Non est tam dilutum bibendum, ut aqua videatur haussa à fluuiio. Quidam, externos externum vinum bibere, indigenas patrium.

genas, patrio. Vno impetu, sine respiratione, bibi quam suauissimè, Idem in Subditio:

Par pari mixtum. Menander in Fratribus:

Ocho quidam, ut affunderentur, exclamabat, ac duodecim Cyathi, quousque in ea bibendi ambitione & pertinacia, deorsum capite nutauit, κα-

τασσε. κατασσε porro, id est, deorsum caput inclinare, dicebant, de iis qui potantes succumberent, ac deciderent, ab iis translatione sumpta qui fructus ex arboribus decutiunt. Alexis in Abscisso:

Victorius loco proximo citato.

Non enim conuiuij rex ac modiperator erat, sed carnifex Chareas, qui viginti cum prabibisset, par pari: rursum poculum maius petebat.

Diodorus Sinopeus in Tibicina:

Cum cyathos aliquis decem biberit, ô Crito, Ad singula continenter pocula

Elmeris, ex animo suspirat.

Quod suis rationibus ac cogitationibus molestum est, an ebiberit, deinceps Hoc tecum ipse considera. Festiue Lyfander Spartanus, ut refert Hegefan-

der in Commentariis, cum dilutius vinum in exercitu caupones venderent, minime dilutum iussit vendere, ut merum ipsi emerent. Non absurdum est quod scribit Alexis in Æsopo, ad hunc modum:

Caupones tale se videri, quale fuisset emptum, itaque veterum fraudem eluderet, iussit merum emi, & vendi, & merum bibere.

A. Lepidum hoc apud nos, ô Solon, Ingeniosè, Athenis repertum.

B. Quale nam istud? A. In conuiuijs merum Ne bibatur: etenim facile hoc non est: quoniam vendunt, In plaustris statim temperatum.

Non quia lucrum inde captent, sed quod empturis Bene consultum esse velint, graue illis ne sit caput, Quod à crapula nos euenire cernimus: Græcis

Quæ potiorum, merum continens, quod & ἀνεργότατον, & δίοον ἀπὸ πῶλλον, Polluci: quo vinum refrigerant, suade. Cados & Πύστερα amplissima pocula nominant, cum balneo rum solijs comparanda.

Consuetæ potio, si quis medicis utatur poculis, hoc præstat, Secum ut loquantur cum voluptate, & nugentur, qui biberint.

Alterum quidem balneum est, non potio, Si quis cadis, aut psyctere bibat: id, non minus quam mors, noxium.

Plato libro sexto de legibus, ad ebrietatem vsque bibere indecorum esse ait, præterquam eius dei festo qui vinum largitus est, & alioqui non tutum. Itaque nec ei congruere qui uxorem ducere sibi proposuit, cum in nuptiis temperantes sponsum ac sponsam esse maximè conueniat, vitæ haud parua mutatione facta: simul ut liberi à temperatissimis parentibus procreentur. Incompertum enim fere est, quo die, quæve nocte genituri sunt. Idem eiusdem operis vndecimo libro ait: Inebriantur verò Lydi, Persæ, Carthaginienses, Galli, Hispani, Thraces, & eiusmodi nationes: vos autem Lacedæmonij prorsus abstinetis à temulentia. Scythæ quidem & Thraces meri potionibus omnino dediti, eorumq; feminae, & vniuersi promiscuè, in vestes effuso etiam vino, honestum ac fortunatum vitæ genus sibi delectum putant: Persæ verò aliis etiam delitijs multum operæ nauant, quas vos repudiatis. His profectò moderatius bibebant multi, polentamq; τὴν ἀλφίτην, iniiciebant potioni, ut inquit Hegefan- der Delfus. Mnesiptolemus quidem cum scripsisset Historiarum recognitionem, in qua tradebatur Seleucum ἀπὸ γλυκὺν ὄσπρον, id est, polentam inieciisse potioni, Epinicus fabulam Mnesiptolemum composuit, in qua Seleucum deridet, & de illa potione ipsius verbis vtens, quendam sic loquentem inducit:

Mnesiptolemi.

Cum polenta suauiter bibentem aliquando astate Seleucum regem conspicatus, Id ego scripsi, ostenditq; multis, ei iam si quid

Fulgare

Vulgare sit, aut vile admodum, Orationis mea vim grande & amplum efficere posse, Thasium senem, & ex Attica terra, Examen dulce apud summis floribus insidentis, In lapidibus fusilis corio commiscens: Humori toti cum arena Cereris, pontem adificans, Poculum insigne parauit, quod astum leniat.

e Vetus est Thaso vinum. f Mel Atticum, g Vitreo calice.

Idem narrat eum qui Theradi- bus insulis præest, polentæ loco vitellum oui bibere, eamq; potionem iucundio- rem cenferi, quam quæ fit ex polenta. Quod fit in nostris conuiuijs, Lacedæmonij præ- bibere soliti non fuerunt, nec inter se benevolentiam ea ratione conciliare. Planum hoc facit in Elegis Critias, ad hunc modum:

h Polenta, humorem totum polenta, velut poste quod dam operiens: a in- quariujs per risum hæc omnia. i Theras, & Therasium Cycladas intelligit, de quibus vide Plin. k Conuiuijs omni- bus.

Sparta mos est, ratumq; institutum, Eundem calicem vino grauem ebibere: Non autem nominatim inuitato compotore, prabibere, & calicem porrigere: Aut manum dextram versus in orbem bibendi vices extendere.

l

Pocula vino plena circumferre Lydorum inuentum est, Meracioriq; potu madidos, intemperanter se gerere: In dextram proferre calices quos propinant, suoq; nomine Eum prouocare cui præbibere velis.

l Coniectura re- sistens locum.

His scilicet potationibus in turpia verba Lingua soluitur: strigosus corpus Elanguescit: oculos hebetat insidens caligo. Ingenium ac memoria obliuione tabescunt:

m

Mens labat, perditis moribus famuli Corruptuntur: sumptus fit qui domesticam rem proterat. Lacedæmonij iuuenes eousq; bibunt.

n

Vt ad capiendum scutum alacres totum animum vertant: Linguam verò ad hilaritatem, modestumq; risum: Ea nimirum potatio corpori vitilis est, Ac menti: inuatq; multum ad Veneris opus.

m Omnes animi abducant: Quidam.

Nec parum ad somnum confert qui laborum portus est: Tum etiam ad bonam valetudinè, quam dii munus iucundissimè dederunt mortalibus: Nec minus ad temperantiæ pietati viciniam. Deinceps rursus idem:

Quæ calicum supra modum fiunt potationes, confestim Oblectant quidem, sed perpetuo dolore post afficiunt. Lacedæmoniorum victus aquabiliter institutus est. Modicè illi bibunt, ac edunt, palam.

Ac quantum sufficit laborem tolerare ut possint: est enim insolentis ac incompertis, Potione immoderata & vinolentia corpus suum obruere.

οἶδου, id est, vino- sus dicitur, ad vinum bibendum procliuus: φιλοπότης, id est, potior, potationis avidus: φιλοκωθωσίτης, qui ad ebrietatem vsque vinum haurit. Ex heroibus largissimè bibe- bat Nestor ter senex, præ aliis omnibus apertè vino deditus, atque adeo præ Aga- memnone, quem ut bibacem Achilles criminatur. Nestor instante sæuissimo prælio à potu non abstinuit. Itaque Homerus ait:

n Kóθου, ebrietas, temulentia. Vide pro- uerbiu καθωσίτης. o Quia trecentos annos vixit. p Iliad. ε.

Nestora non latuit consilijs, quamuis interea bibentem. Huius ergo solius poculum Homerus depinxit, ut Achilles scutum: siquidem cum poculo is prælia- batur, non aliter quam Achilles cum scuto, cuius ad cælum vsque gloriam euectam fuisse Hector ait. Itaque non aberrauerit qui Nestoris poculum phialam Martis esse dicit, quod Antiphonis Cæneus inquit, hoc pacto:

q E femina in vi- riu mutatus, deinde, quod ait Virgi- lius, post mortem, in veterè figuram facta reualutus.

Poscebat timidus phialam, quam Martis esse arma Timotheus dixit, rasisq; sagittas. Quin & in certamine quod occiso Patroclo in eius funere Græci celebrarunt, quoniam bibax esset, poculo Nestorem Achilles donauit. Non enim ut victoriam asse- cutus muneris eam pateram accepit, victoria namque bibaces ob ignauiam non po- tionem tur, sed quoniam siti maximè torquentur pugiles, manuum & brachiorum con- tentione

s Quia fortius pu- gnat vino recreati & animati mi- lites. t Iliad. ψ. Nestor illic narrat in ludu funebribus Ama- ryonci regis Epioru se pugillata vicisse Chyromedem.

Is quamvis ille-
so curru, & veloci-
bus equis postre-
mus è cursu redi-
rat.

tentione graues ac fessi. Eumelo v, qui nec cum periculo nec cum labore cucurre-
rat, thorax in præmium datus, nempe armatura quæ à periculo tuetur. Siti verò ni-
hil est cupidius. Quamobrem siticulosum Argos, omni tempore avidum esse poeta
dixit. Sitis enim vehementem omnibus appetitionem ingenerat, vt eo videlicet
fruantur quod exoptant. Quapropter Sophocles ait,

Sitibundo quantumvis sapienter dicta si recites,

Nihil plus proficias, nisi quod bibat dederis.

Pugnare tecum tam cupio, quam cum sitio, bibere.

Manum te cohibere iubeo, quæ eadem sitit.

Erga hospites comis es: permitte me sitientem bibere.

Item Archilochus:

Ex tragicis poetis aliquis dixit,

Anacreon:

Xenophon libro ter-
tio Institutionis Cyri, hæc illum dicentem fingit: vobis hoc gratificari sitio. Plato

* Eniseè cupio.

in libris De republica: Cùm, vt existimo, quæ in potestate populi ciuitas est, liber-
tatem sitiens, improbos pocillatores nacta fuerit, qui cum imperio sunt, mero plus
iusto inebriatur. Bibacissimus fuit Proteas Macedo, vt ait Ephippus, libro De Ale-
xandri, & Hephæstionis sepultura, robustoq; corpore vitam traduxit, quamuis se
plurimum in bibendo exercuisset. Alexander igitur poculum quod duos congios
capiebat, cùm poposcisset, Proteæ id præbuit: ille verò sumptum, multis laudibus
regem profecutus, exhaust, cum applausu omnium, ac paulo post, poculum idem
postulauit, rursusq; Alexandro propinans id hausit: rex autem generosè quidem
ebibit, sed perferre non potuit, in puluinar reclinatus, & poculo è manibus dimisso:
ac iam inde morbo correptus interiit, Baccho, vt fama est, irato, quod Thebas pa-
triam suam obsidisset. Bibacissimus Alexander certè fuit, vt qui temulentus, sæpius
duos totos dies noctesq; totidem cubans crapulam edormiret. Ex eius ephemeridi-
bus hoc innotescit, quas scripserunt Eumenes Cardianus, & Diodorus Erythræus.
Menander in Adulatore:

A. In Cappadocia, Condylon, è Struthia, heminarum

Decem capaxem, aureum ego, & plenum quidem, ter ebibi.

B. Plus sanè tu bibisti quam Alexander rex.

A. Non minus per Palladem. B. Magnum hoc quidem.

y Diarij rerum
ab eo gestarum cõ-
mentarij.

z Serui uomen Co-
micu. Apud Plau-
tum Acoloushestru-
the.

a Sappho.

b Mutilus hic lo-
cus restitutus est ac
expletus, è Plutar-
cho, libro de cohi-
benda ira.

c Quæst. ii. c. 12.
sect. 3.

Nicobulæ qui hæc
scripta tribuit, autor est, cœnantem Alexandrum apud Medeam Theffaliam, vigin-
ti qui accubuerant conuiujs, omnibus præbibile, illosq; paria fecisse, ac paulo post è
conuiuio discedentem somno se Alexandrum tradidisse. Callisthenes vir sapientia
& eloquentia clarus, quod scribunt Lynceus Samius in Cõmentarijs. Aristobulus, &
Chares in historijs, Alexandro conuiuante, cùm meri poculum, quod ad eum per-
uenerat, aspelleret, rogante quodam cur non biberet, respondit, nolle se dum Ale-
xandri poculum ebiberet, Æsculapio indigere. In Darij, qui Magos necauit, sepul-
chro inscriptum fuit, ipsum potuisse multum bibere, & vinum ferre commodè. Cre-
fias scribit apud Indos regi permissam nõ esse temulentiam: apud Persas vno tantum
die quo Mithræ sacrificant, regi licere ad ebrietatem vsque vino indulgere. Duris ad
hunc modum de ea re scribit libro septimo historiarum: Ex omnibus festis diebus,
eo solo quo Persæ Mithræ sacra faciunt, rex inebriatur, & Persico more saltat, alio-
rum, qui habitant in Asia, nemo, sed eo die vniuersi abstinent saltationibus. Persæ
quidem, vt equitare, ita saltare docentur, & motum in eo factum opere censent ad
comparandum robur corporis concinnam exercitationem præbere. Hoc ergo fa-
ctitatum à Persarum regibus, inquit. Ad eò verò nonnunquam temulentus Alexan-
der fuit, quod Pergamenus Carystius ait in historicis commentarijs, vt ad currum
iunctis aënis comestabundus ueheretur. Ob immodicam forte illam vini appe-
tentiam, ad venerem ideo procliujs non fuit, quoniam, vt explicat Aristoteles in
Quæstionibus physcis, hominum eiusmodi genitura in aquam eliquefcit. Hiero-
nymus in Epistolis Theophrastum referre tradit, Alexandrum ad venerem igna-
uum fuisse. Cùm ergo mater Olympias curassèt vt ei Callixena Theffala meretrix
longè formosissima dormituro accubaret, Philippo etiam conscio, subdubitabant
enim ne effeminatus & ad venerem impotens foret, eam crebro sed frustra Alexan-
dram sollicitasse, secum vt rem haberet. Philippum Alexandri patrem bibacem fuisse
testatus

testatus Theopompus libro vigesimo sexto historiarum. Alio eiusdem historiae lo-
co idem scribit Philippum natura furiosum fuisse, & ob temulentiam ad subeun-
da pericula præcipitem, quoniam & largiùs biberet, & ebrius sæpè vociferaretur.
Idem libro quinquagesimo tertio, cùm res ad Charoneam d prosperè gestas enar-
rasset, Atheniensiumq; legatos ad cœnam ab eo inuitatos fuisse commemorasset,
subiungit, Philippum post eorum discessum euocatis protinus amicis & familiaribus
nonnullis, accersi mandasse tibicinas, Aristonicum citharcedum, Dorionem tibi-
nem, & alios cum eo potare solitos, quos secum quocumque proficisceretur, circum-
ducebat, paratis ad conuiuia & huiusmodi familiarium cœtus, multis tanquam in-
strumentis. Nam uosus, & ingenio moribusq; petulans, ac intemperans, multos in
comitatu habuit scurras, muscos, & salfos ac dicaces qui risum mouerent. Eum itaq;
cum hoc agmine potantem pernõctasse, valere iussis reliquis omnibus, tumultuan-
temq; vehementer ebrium, & proximos quosque pulsantem, instante die desuisse,
etiam sub auroram comestabundum, vt id Atheniensium legati reuerfi cõspexerint.
Carystius in historicis commentarijs, Cùm Philippus, inquit, deliberaret, ad temu-
lentiam vsque bibere, hoc dicebat, compotandum est: Antipatrum sobrium esse
sufficit. Cùm aliquando is reseris luderet, & nuntiaret quidam Antipatrum adesse,
turbatus & anxius in lectum reiecit lusoriam tabulam. Bibaces & vinosos cùm re-
centet Theopompus, Dionysium iuniorem tyrannum Sicilia nominat, qui ob temu-
lentiam corruptis oculis excæcatus sit. Aristoteles in explicanda Syracusiorum
administratione publica, ait continenter ipsum ad nonagesimũ vsque diem ebrium
interdum fuisse, atque ideo hebetatos illius oculos. Theophrastus scripsit familia-
res suos, qui eius tyrannidi ad blandiebantur, simulasse nihil se videre, nec apposita
cibaria poculæ cernere, ad ea capienda manu illos ducente Dionysio, & idcirco
vocatos illos fuisse diuinos & lares, id est, Dionysij assentatores. Plurimum quoq; bi-
berunt Nysæus post Syracusis tyrannus, & Apollocrates, prioris Dionysij filij, vt
Theopompus refert libro quadagesimo historiarum, & alijs deinceps libris. De Ny-
sæo ad hunc modum ille scribit. Nysæus Syracusarum post Dionysium tyrannus, in
carcerem coniectus, tanquam reus capitis, & extremo supplicio pœnas mox datu-
rus, cùm paucos sibi menses viuendum esse prospiceret, temulentus ac gulæ deditus
vitam protraheret. Idem libro trigesimo nono: Apollocratem Dionysij tyranni
filium, inquit, moribus effrenatis, ac bibacem, assentatorum quidam instigabant, vt
esset à patre quàm alienissimus. Idem Hipparinum prodidit Dionysij quoque filium,
occupata tyrannide, ebrium iugularum fuisse. De Nysæo idem hæc scribit: Nysæus
prioris Dionysij filius, dominatum Syracusis adeptus, quadrigam sibi compingi vo-
luit, vestem variam induit, obsoniorum luxu, temulentia, in pueros ac mulieres con-
tumelia, se inquinauit, & alijs deniq; flagitijs, quæ ad eam vitæ nequitiam cõgruant,
vitam sic traducens. Idem libro quadagesimo quinto de Timolao Thebano inquit:
Cùm non pauci fuerint in quotidiana ratione victus, & potu dissoluti, neminem ar-
bitror illorum qui publicas res gubernarint, aut intemperantiorum, aut ganeonem
cupedarum magis studiosum, aut qui voluptatibus magis seruerit, fuisse, quàm me-
moratum Timolaum. Idem libro vigesimo tertio cùm de Charidemo Orite verba
faceret, quem ciuitate donarunt Athenienses, sic ait: Eius quotidianam victus ratio-
nem intemperantem, & eiusmodi animaduertebant, vt potaret semper, inebriaretur,
ingenuas auderet stuprare mulieres, eousque audaciæ & temeritatis progressus, vt
ab Olynthiorum senatu conatus sit adolescentulum impetrare, aspectu formosum,
& venustum, qui cum Derdo Macedone captus tum seruus erat. Fuit & plurimi po-
tus Arcadion f, (an verò is qui cum Philippo similtatem exercuit, mihi non con-
stat:) vt epigramma declarat, quod Polemon recitat libro De ciuitatum inscriptio-
nibus: Epigramma huiusmodi est:

Ebriosis monumentum hoc Arcadionis

Exerunt ad viam, qua in oppidum itur,

Eius filij Dorcon & Charmylus: extinctus autem ille est,

O viator, ore hianti, cùm meri calicem ebiberet.

Erifixenon quendam biba-
cissimum

E

d Vide Plutarchũ
in vita Demosthe-
ri.

e Plutarch. lib.
Quomodo possit a-
dulator ab amico
dignosci.

f Arcadion Achi-
aus Philippum re-
gem quem oderat
vsquequaque ma-
ledicium insectaba-
tur, dicere solitus
fugandum esse, eis
duobus: Achæni ad
con ferunt. Plutar-
cho. Eum tamẽn
tam inimicum do-
nũ Philippus pla-
cauit, reuelto ami-
corum cõsilio, qui,
pauas de illo resu-
meret, hortaban-
tur. Plutarch. lib.
de d. d. d. d. d.
Vide supra.

ciffimum fuisse hoc monstat elogium:

Profundum vini gurgitem Eriſixenon, bis continenter

Receptum meri poculum, quod indubitatum est, abripuit.

Bibaciffimus quoque fuit Alcetas Macedo, vt tradunt Ariſtus Salaminius, & Athenienſis Diotimus. Infundibulum eum cognominarunt, quod ori admoto infundibulo vinum affuſum indefinenter biberet. Hac ratione infundibili cognomen, vt Polemon ait, inditum eſt. Cleomenem Lacedaemonium meri auidum fuiſſe antea nos indicauimus: quod autem ebrius ſeipſum gladio conſciderit, ſcribit Herodotus. Bibacem poetam Alcæum fuiſſe ſuprà nos oſtendimus. Baton Sinopenſis libro De Ione ^g poeta, bibacem eum fuiſſe, ac in amorem maximè procliuem affirmat. Fatetur ille ſanè in elegis ſuis dilectam à ſe fuiſſe Chryſillam Corinthiam, Telei filiam, cuius amore captum quoque fuiſſe Periclen Olympium ait Telecleides in Heſiodis, Xenarchus Rhodius ob bibacitatem congruus appellabatur. Huius meminit Euphorion verſuum ſcriptor in Chiliadibus. Chares Mitylenæus in ſuis de Alexandro hiſtoriis, cum de Caleno Indo philoſopho narraſſet, illum in accenſum rogum ſe proieciſſe & ita obiſſe, reſert Alexandrum ad eius tumulū gymnicoſ ^h ludos edidiſſe, ac muſicos, & qua laudaretur funebrem orationem haberi præcepiſſe: tum etiam quoniam Indi bibaces erant, meræ porionis certamen propoſuiſſe, cuius præmium eſſet primario victori talentum: ſecundario, minæ triginta: tertio decem: eorum autem qui tum vinum auidius biberunt, trigintaquinque, perſtrigatos, mox expiraſſe: in tentoriis autem ſex exiguo poſt interuallo periſſe, victoriam obtinuiſſe quendam nomine Promachum epotis meri congiis quatuor. Timæus ſcribit Dionyſium tyrannum congiorum die feſto, ei qui primus cōgium ebiberet coronam auream præmium inſtituiſſe, Xenocratemq; philoſophum ſemel exhauſiſſe, & quam acceperat coronam cum domum rediret inieciſſe Mercurio ante palatium erecto, quem coronis è floribus textis ornare frequenter ſolebat, cum veſperi domum reuerteretur: quamobrem in admiratione ſumma fuit. Phænodemus ſcribit, cum Athenis feſtum congiorū diem celebrarent, à Demophonte ⁱ rege peregrinum, & Athenas profectum Oreſtem nō grauatiſſe exceptum fuiſſe, verūm admitti noluiſſe ad ſacra, nec libationum participationem fieri, iudicio nondum ^k abſolutum: itaque præcepiſſe vt clauderentur templa, vnicuique ^l vini congium appoſuiſſe, & placentiam ei qui bibendo primus exſiccariſſet promiſiſſe, mandaſſeq; , vbi compotare deſiſſent, ne coronas quibus erant redimitti, in templa referrent, quoniam vnā cum Oreſte ^m vinum hauſiſſent: hoc edicto vnūquemque ſuo congiō quam geſtabat coronam circumuoluiſſe, & in eo nemore quod lacus ambit, ſacerdoti ⁿ reddidiſſe, poſt, quod ſupererat in templo ſacrificaliſſe, ac iam inde feſtos illos dies vocatos fuiſſe congios. Illis porrō diebus Athenienſium mos eſt, ſophiſtis ^o munera mercedemq; , ^p mittere, qui & ipſi neceſſarios ac familiares ad hoſpitalem cenam conuocabant, vt ait Eubulides in fabula, quam Comedabundos inſcripſit ad hunc modum:

Sophiſtarum peſſime, congijs opus eſſe tibi ais,

Qui mercedem deni, & cenam interea lautam non paras.

Antigonus Caryſtius in Heraclæotis Dionyſij vita quem Tranſpoſitorem ^q cognominabant, tradit, Dionyſium cum domeſticis, diebus feſtis congiorum, ferias illas agentem, cum ob ſeneſtutem meretrice quam adduxerant vti non poſſet, ad conuiuas facie verſa, dixiſſe, Arrigere nequeo, ſumat alius. Fuit autem Dionyſius ille, quod ait Niceas Nicæenſis libro de Succeſſionibus, iam ab adoleſcentia, tam immani furioſaq; libidine percitus, vt ſine discrimine cū plebeiſ ancillis ac pediſſequis cōiret, & aliquando cum familiaribus inambulans, vbi ad ancillarum ædes venit, quas pridie ingreſſus aliquot obolos quos debebat non ſoluerat, caſu tum forte in oculis habens, diſtenta manu coram omnibus numerauit. Anachariſ Scythia apud Periandrum de bibendo præmio conſtituto, tanquam viciffet, id ſibi dari poſtulauit, quoniam primus omnium eſſet inebriatus: cum namque ſinem eſſe victoriæ quam bibendo quaerere, vt & currendi ^r cum metam attingerent. Lacydes & Timon philoſophi ad familiarem quendam vocati in biduum, & iis qui aderant accommodare ſeſe volentes,

^g De eo multa Leopardus cap. 20. lib. 1. Emend.

^h Athletarum, qui pugni certabant.

ⁱ Huius Demophontis mentionem ſecit Pauſan. lib. 1. cum inſigni quadā hiſtoria.

^k De matris cade. Initiatorum.

^m Piaculis ob eadem matris obnoſcio ex obſtrictio. n. Tj. leges: ſamine, non viro.

^o Scholarum magiſtris, qui ambitioni vel quaſtus cauſa docent. p. Minerval.

^q Mivndi. Va. rj. ſuis huius verbi ſignificatus à lexicographo expoſiti.

^r Mutili hic locus conſtituta reſtitutus.

lentes, bibebant alacrius. Primo itaque ſtatim die prior Lacydes abiit cum mentis quaſi ſuperficiem ^s vinum iam perculiſſet: at diſcedentem Timon conſpicatus, *Magnum, inquit, noſtrum decus, interfecimus ^t diuinum Heſtorem:* Poſtridie verò ad comotationem reuerſus Timon, cum oblatum calicem exſiccare vno hauſtu non potuiſſet, Lacydes vt eum vidit rurfum ori admoventem,

Meis ^v, inquit, viribus obluſtamur miſerorum filij.

Herodotus libro ſecundo hiſtoriarum narrat Mycerinum ^x Ægyptium, cum vatū oraculo reſciuiſſet breuem ſibi vitam fore, lucernas fieri multas præcepiſſe, totisq; noctibus potaſſe, animo hilari ſe oblectantem, idq; diu ac noctu nulla proſus intermiſſione, per paludes, & nemora vagum, & ſicubi conuiuia fieri audiret, ad ebrietatem vſq; bibentem. Amaſin etiam Ægyptiorum regem ſcribit idem Herodotus bibacem fuiſſe, Hermeias Methymnæus libro tertio rerum Sicularum ait, Nicotelen Corinthium vino fuiſſe deditum. Phainias Ereſſius libro cuius titulus eſt, Tyrannorum euerſio ſumptis de illis pœnis, Scopam ^y narraſſe Creontis filium, veteris Scopæ nepotem, fuiſſe perpetuò bibacem, eumq; de more abeuntem è conuiuio in ſella ſediſſe viris quatuor geſtantibus, ſic domum reuertentem. Phylarchus lib. 6. Hiſtoriarum tradit Antiochum regem etiam vinoſum, inebriari vehementer ſolitum, ac deinde obdormiſcere, deinde veſperi ſomno expergefactum rurfum bibere: eundem res publicas ſorbium raro admodum tractaſſe, temulentum frequenter: ideoq; à duobus, Ariſtone, & Themione, fratribus, natione Cyprii, quos Antiochus amabat, adminiſtratum regnum fuiſſe. Fuit & bibax Antiochus rex Epiphaneſ ^z cognomine, Romanis obſes datus, quem Ptolemæus Evergetes ^a libro primo ac quinto commentariorum reſert Indiciſ comellaſtionibus & temulentis cum ſe tradidiſſet, multum expendiſſe: quod autem reſtabat pecuniæ interdiu comeſſabundum, nonnunquam effuſiſſe, nonnunquam publica via ſtatem cum proclamafſet, ſumat cui fortuna dederit, iactis ſparſiſq; aureis nummis diſceſſiſſe. Sæpius idem nexam è roſis coronam capite geſtans, & auro textam trabeam indutus, ſolus ſpatiabatur, ſub aliſ ſaxa premens, quibus aſſectas ſuos impeteret. Idem ^b publicis thermis lauabat & vnguentis illis ſe oblinebat: quo in loco eum quidam è plebe conſpicatus, Fortunatus es, ó rex, inquit, pretioſum vnguentum oles: Tum oratione illa delectatus, hac voluptate ego te affatim ſatiabo, dixit, ac vnam quæ ſupra duos congios vnguenti craſſioris continebat, in caput eius profundi iuſſit, illò concurrente hominum tenuiorum ac forenſium multitudine: ipſeq; lubrico propterea loco, vna cum multis qui ſimul lauerant, cachinnans prolapſus eſt. Polybius libro vigefimoſexto hiſtoriarum eum vocat ^c επιμαννί, non επιφαννί, ob ea quæ ab illo ſunt acta. Non ſolū enim cum popularibus è vulgi ſæce hominibus conuerſabatur, ſed cum externis eò peregrinantibus viliffimis quibusque potabat: & ſicubi conuiuari iuuenes intelligeret, aderat extemplo cum lagenis ^d, & muſicarum modulationum concentu, vt multi inexpectatæ rei occuſu & nouitate deterriti ſurgentes è menſa diſſugerent. Relicta veſte regia, ſæpe togam ille plebeiam indutus forum circumibat. Idem Polybius hiſtoriarum libro trigefimoſexto ſcribit, cum in Antiochia ludos faceret, Græcos omnes inuitaſſe, alioſq; multos ad ea ſpectacula: & cum multi affluxiſſent in eo munino, ex aureis vaſis inſtillatis fuiſſe delibutos, & ad epulum conuocatis, nunc mille triclinia conuiuis, nunc mille quingenta impleuiſſe, apparatu ſumptuoſiſſimo. Miniſterij verò totius curam ille ſuſcepit. Nam ad tricliniorum aditus ſubiſtens, alios introducebat, alios menſis accumbere iubebat: miniſtris ſerculorum miſſus geſtantibus, dux ipſe præibat: circum epulantes inambulans, nunc aſſidebat, nunc conuiuis proximus cædebat: aliquando fruſto panis in mēſam interea depoſito, poculove, exiliebat, locum mutabat, conuiuia circumluſtrabat, propinationes alias ab aliis reſctus excipiens, ad ea quæ voluptatis gratia recitabantur ludibundus. Ab hiſtrionibus & mimis veſtibus obuolutus, quaſi vnus ex illis foret, interdum humi ponebatur, mox excitantibus muſicorum ſonis ac cantibus proſiliens ſaltabat, & cum mimis luſtrabat, vt tantæ indignitatis omnes puderet: adeò ſcilicet miſeros & probroſ

^s Cum tenuiter iam ebrius eſſet: ad vterbum, ſuperſtatante potu.

^t Iliad. 22.

^x Ægypti regem oraculum mouerat annis tantum ſex vitam duraturum. Vt ergo mendaciū deum cōtinueret, in duodecim annos vitā ſe protraherē dicebat, noctibus in dies verſis, quoniam tum vinum, cum vnguentum.

^y Nobilem Theſſaliam, cuius meminit Cic. lib. 2. De ora. Quintilianus, Suidas in voce Σκωπιδος: Aelian. c. 21. lib. 2. Var. hiſt. Philarch. Vide Leopard. cap. 14. 3.

^z Illuſtris ſplendidus.

^a Beneficus, benignus, liberalis.

^b Vide pag. 145.

^c Furioſum.

^d Vt ægyptiorum vinarij lagenis. Alij, nequiti, cum amphora vinaria: Alij cum vnguentarijs vaſis: vt ſupra lib. 5.

e Victorius cap. 31. 14. Var.

f Neoptolemi L. 1. lib. 16.

g Pleuride.

h Alij, ἰσως, nec tamen subditos rebellasse.

i Venae et arteriarum corporis visum φασκαλις rimos appellat.

d Plin. cap. 23. 14. e Arist. Quast. 11. 33. 27. sect. 3. Probi. vinum dulce non inebriat. f Arg. Sibena Strophano urbi Megaridum.

fos efficit, quæ nascitur ex ebrietate fatuitas. Bibax quoque fuit eiusdem cum ipso nominis Antiochus, qui contra Arsacem in Media bellum gessit, vt narrat Possidonius Apamiensis libro decimosexto historiae suae: & quem interfectum cum sepulturæ Arsaces mandaret, dixit, Audacia te partim fefellit Antioche, partim vinolentia. Sperabas enim magnis poculis regnum te meum ebibiturum. Antiochus magnus cognomine à Romanis euerfus, vt tradit Polybius libro vigesimo, in Chalcidæ Eubææ profectus vxore ducta, nuptias celebravit, annos iam duos & quinquaginta natus, res aggressus maximas duas, libertatem Græciæ restituendam quam redditurum se promiserat, & bellum contra Romanos. Captus igitur amore virginis Chalcidensis, eo ipso temporis momento quo bellum exordium fuit, ambitiosa quadam cupiditate de nuptiis cogitavit, vini potu & ebrietate lætior. Fuit autem virgo illa Cleoptolemi filia, cuius inter alios splendidi, pulchritudine alias omnes antecellens. In earum porrò nuptiarum celebritate, hycem traduxit, de iis quæ instabant nihil prouidus. Vxori verò Eubææ nomen indidit. Commissa tandem pugna is profligatus, cum noua nupta in Ephesum profugit, Agrona Illyrici regem idem Polybius ait, valde, quod vicisset Ætios, gauisum, cum bibax esset, in temulentiamq; & conuiuiorum licentiam procliuis, lateris dolore correptum obiisse. Idem libro vigesimo nono scribit, Tenthionem Illyrici regem ob temulentiam, donec vixit flagitiosa multa petulanter designasse, dies totos ac noctes ebrium. Occiso namque Pleurato fratre, cui desponsa fuerat Menunij filia, virginem eam duxisse, dirumq; fuisse ac crudelem in subditos. Idem libro trigesimo tertio scribit, Demetrium, qui apud Romanos obles elapsus fuerat, in Syria regnasse, bibacem, & maxima diei parte ebrium. Idem libro trigesimo secundo auctor est Orophernem breui tempore positum regno Cappadociæ, institutis patriæ neglectis, lacchi mysticos turbulentosq; cantus inuexisse, & artificum Bacchicorum insolentiam. Quamobrem diuinissimus Plato libro secundo de legibus sapienter lege cauet, ne pueri ante decimum octauum annum vinum prorsus gustent, quoniam in ignem non sit ignis velut riuus deducendus: vinum autem illis modicè ad annum vsque trigessimum concedendum, sic tamen vt eo tempore inuenturis, ab ebrietate, viniq; multi potu sibi temperent: vbi autem quadragesimum annum excesserint, dum conuiuabuntur ac epulabuntur, & alios deos precandos esse, & Bacchum propitiandum, vt initiationibus senum interfit placidus, & oblectationibus, in quibus homini vinum largitus est, quod austeritati senilium tanquam remedium auxiliatur, vt nos velut reproboscamus, & mororum tristitiarumq; obliuiscamur. Paulo post idem ait: Sermonibus & rumoribus hominum iactatum, huius dei animum & mentem à nouerca Iunone inuisse alienaram: quapropter furores bacchicos & omnem saltationum dementia, iniuriam eam viciscntem immittere: qua de causa vinum accusant, & maledictis insectantur. Phalacrus in Epigrammatibus bibacem mulierem quandam describit, nomine Cleo:

Crocea et auro nitenti veste amicta

Hoc munus Baccho Cleo dedit:

Quoniam in conuiuijs eximie lepida fuit: nec paribus poculis

Hominum quisquam extirrit qui cum illa contenderet.

Vinosum porrò esse mulierum genus vulgus nouit. Xenarchus haud inuenuste mulierem quandam in Quinquertio, horrendo maxime iurejurando sese obstringentem iuducit, hoc pacto: Mihi contingat te superstite, o libera filia, vinum bibentem animam agere. Apud Romanos, vt inquit Polybius libro sexto, vino mulieribus interdictum est: iis tamen passum vinum licuit bibere, quod ex vva passa fit, gustu simile vino dulci Ægosthenensif, aut Cretico. Hoc scilicet, cum vrget valde, sitim leniunt. Vinum autem si quæ biberit, celare id non potest, primum quidem quod cellam vinariam non committant mulieri: deinde quod eam osculentur tum sui, tum mariti cognati ad confobrinos vsque, & id quotidie, vbi statim illam aspexerint. Restat ergo, vt à vino caueat, cum nesciat quibus obuia futura sit, & qui allocuturi. Itaque, vel si minimum tantum degustarit, non desunt qui arguant, & rem prodant. Alcimus Siculus in eo libro quem Italicum inscripsit, omnes in Italia mulieres abstinerere vino ideo refert, quod

quod Hercules, cum in Crotoniatarum agrum peruenisset, domum quandam viæ propinquam sitibundus accessit, & ingressus poposcit quod biberet. Earum ædium domini vxor, quæ clanculum vini dolium subitus aperuerat, virum monuit imprudenter se facturum si hospitis causa dolium id reseraret, fatius esse aquam bibendam offerre. Hercules pro foribus cum illa exaudisset, eius virum multum laudauit, introq; reuerti iussit, ac dolium intueri. Paruit ille, & cum domum subiisset, saxum inuenit. Huius rei documentum in illius regionis mulieribus adhuc extat, quoniam probrosum ac turpe est ipsis vinum bibere ob hanc rationem. Quales verò sint apud Græcos temulentæ mulieres, Antiphanes in Iaculatrice memorat his verbis:

Vicinus quidam

Caupo est: hic statim, si quando ad eum

Accedens sitiam, probe nouit, & extemplo miscet,

Nec dilutius iusto, nec omnino merum, quod inter bibendum

Facile deprebendo. Idem in Mystide, (est autem mulierum confabulatio):

A. Vir bibamus, charissimum caput. B. Belle sic mihi fuerit.

A. Affer igitur: adusq; tria pocula venerandos esse deos aiunt. Alexis in Saltatrice:

Mulieribus omnium rerum satis est, si vini est

Ad bibendum satis: at ita me summus amet Iuppiter,

Aderit quantum volumus: aderit inquam, & id admodum

Suaue, edentulum, iam marcidum:

Annosum dico. B. Hoc mirifice mihi placet,

Vetulam Sphingem ad me duxerunt: vt anigmata loquitur: & reliqua. Idem

in Bislugente Zopyros & Zopyra dixit vasa vinaria. Antiphanes in Bacchis:

Hoc, si ita est, an non est impendio miser

Vxorem qui ducit, præterquam apud Scythas?

Illic enim tantum vitis non seritur.

Mulieris iusturandum ego in vino scribo.

lentiam mulieribus contingunt explicans, ait,

Vobis, vt olim, ita nunc sit, femine:

De vino in presens vos cogitare, velim,

Vester enim, quod iactatur adagio,

In canpona esse minime videtur animus.

Phaonem videre si optatis, initiationibus

Vos antea multis lustrari oportet huiusmodi.

Primum mei quidem pueri sacrificanda nutritio

Placenta mascula ex amylo, grauida turdis

Sexdecim, integris, melle persusa:

Lepusculi duodecim, lune: iam cætera

Quæ minimo pretio constant audite.

Bulborum Orthanna sesquiseptariis:

Comisalo, & duobus assessoribus

Myriorum lanx, decerptorum interdium,

Auersantur enim lucernarum odorem demones.

Dordoni drachma: Cybasa triobolus:

Tritici quartarius canibus, & venatoribus:

Heroi Celeti calentia thelymata,

Ha quidem impensa sunt: illa

Quæ afferet, ingrediatur, sin minus,

Vobis licet incassum ac frustra coitus libidine prurire.

Hoc mulieri crede, aquam se non bibere.

Axonicus in Philine ait: Totas etiam gentes insignes temulentia, & in eam pronas, memoratu dignas putarunt scriptores. Baton dimensor itinerum Alexandri in libro quem inscripsit, Stationes expeditionis Alexandri, & Amyntas in Stationibus, adeo bibacem esse scribunt Tapyrorum nationem, vt alio nullo vtantur vnguento quam vino. Eadem refert Ctesias libro De Asia tributis,

Fortassis, Amystide. Mystide, mysterioru perita. Amystus, compatiatio in qua sine respiratio bibitur.

h Senio, & vetustate.

i Iunius adagio 73. 5. Cent. Sphingem anigmata. k Obscura, dubia, perplexa.

Xenarchus in Quinquertio: Plato in Phaone, quæ ob vino-

l Erasmus prouerb. In agra scribis.

m Desunt reliqua. Quod sequitur, Phaonem vide re si optatis, &c. ad libidinem feminaru pertinet, & fortassis ex alio poeta est. Iunius adagio 59. 1. Cent. Aedimus Comisalo.

n Eum quem amat in, qualis fuit Phao Sappho.

o παλαστήριον, &c. γλο. masculam vocat, coleatam, festi culasam, vel ingen tem, & amplā: vel quæ veterem exci tet.

p Eadem fere in Truculento Plauti Phronesium, Pæro opus est cibus, &c. Parum hæc ad violentiam spectat. q Priapi administri & comites, Comisalus, Orthanes, Dordou, Cybasas, Celles: quibus Strabo Tychonē addit. xix. 1. muliere genitali.

r θήλυον, strinis melle subacta. Iun. adag. 12. 1. Cent.

r. Iudicium fortassis ea familia Rhodi fuit.

s. Kalos dicitur: Alij de haminibus nominatum appellati.

e. Indigna haec conuicia philosophorum arduum viris.

r. Incompositus, inconcinuus, inscius potor.

r. Pocalis genus, cor nibus simile, r. puer, heroibus peculiarare.

r. Tunc dicitur: a Dese Alcaei testimonium.

b. Vide prouerbia, in vino veritas.

e. Sic etiam Galli, sicut.

d. O amice.

e. Quod vinum excipit, mortem esse puto. Omnis enim moriendum, r. u. Verfus cuiusdam poetae.

f. Artus roborans, g. Prouerbij speciem haec habet, neque, leuissima de re.

h. Sacra subant aperto capite, id est, sic vinu bibe, r. posthac semper fistula: Na sedum vini marinus lepus affert, Plin.

dius, qui Cleobuli sapientis se cognatum esse iactabat, vt ait Philodemus libro De Sminthiis Rhodiis, natu grandior, fortunatus homo, & natura condendis versibus ingeniosus, toto vitæ spatio bacchabatur, vestem indutus solennem Bacchanalibus, & socios multos alens tanquam commilitones. Chorum autem comessabundum diu noctuq; semper educebat. Poësin ille quæ compositis nominibus fit, primus inuenit. Vfus est ea Philiastus Asopodorus in Iambis quos velut oratione profa composuit. Scripsit ille comedias, & alia multa eius generis poemata, quæ phallos gestantibus sociis ac comitibus præcinebat. Hæc Vlpianus cum audiisset, at præcon, id est, vinolentia demens, apud quem extat festiue mi Pontiane? Tum ille, quod ait lepidus Agathon, enecas me interrogationibus, & vltro tu, & more hoc nouo infligat, non admodum tempestiua oratione me interpellans. Quoniam verò reddere tibi omnium rationem est iudicio sancitum, Antiphanes in Lydo dixit:

Colchis vir ebriosus præcon. Te verò temulentum, & insanum vinolentia, nondum fatiavi, nec in mentem tibi venit Eumenem Pergamenum, Attali, qui Pergami regnauit, ex fratre nepotem, vt refert Ctesicles libro tertio De temporibus, ebrietate periisse. At Persei, quem Romani debellarunt, aliud ingenium fuit, vt qui patrem Philippum nihil imitaretur, aut bibacitate, aut vesanis erga mulieres amoribus, sed, vt refert Polybius libro vigesimo sexto, in cœna non tantum ipse modicè biberet, verumetiam amici quibuscum ipsi consuetudo fuit. Tu verò, o Vlpiane, quod ait Timon Philiastus, es ἀρρηθροπότῆς. Sic enim libro secundo Salsorum mordaciumq; disteriorum illos appellat qui merum vinum multum hauriunt.

Aut ferum bubulcum, Lycurgo crudeliorem, Qui Bacchi cateruam ἀρρηθροπότων, id est, mero madentem trucidauit: Disceit rhyta, & haustia nunquam vino satiat: non tamen es ποτός, id est, potus & ebrius. Alcæus in Ganymede hanc vocem vsurpat. Oculos porò nostros decipi temulentia, monstrauit apertè suo responso Anacharsis, ebriorumq; falsas esse opintones declarauit. Nam cum inter b compotandum vxorem eius quidam esset intuitus, Coniugem, inquit, minimè pulchram duxisti, o Anacharsis. Ita quidem mihi videtur, ait ille, sed heus tu puer, meracius mihi poculum misce, vt formosam illam faciam. Post hæc Vlpianus amicorum cuidam præbibens, ελαε, id est, trahe, vt Antiphanes dixit, o Philores. Is enim in Rusticis scripsit:

Totum vno haustu ebibit calicem ingentis sanè ponderis: Qualis foret ille, non expertus: Bibe, amice: plenos semper calices trahamus, ελαωμν. Idem ait in Vulnerato. Verum nos ratiocinatio in medium adducta feriat: Accedat & mellita quadam sermonis conuersio:

Mutantur quacumque nos agimus, vno tantum excepto. Porrigere deinceps mihi vinum, ἀρεσίοι, vt dixit Euripides. Tum quidā, Non, inquit, hoc dixit Euripides, sed Philoxenus. Nihil refert, o amice, inquit Vlpianus, syllabæ causa me reprehendis. At, r. tibi, id est, bibe, quisnā dixit: oculi tibi caligant, respōdit ille, o charissime Vlpiane, quoniam vini tantum hauseris. Legitur id apud Cratinum in Vlyssibus:

A. Hoc nunc sumpto calice tibi, id est, bibe, ac quod meum nomen sit, statim interroga. B. Quin tu etiam hoc calice bibis? A. Id tibi morem geram. Nam, o dij immortales, vrcumq; figura Calicis ad bibendum illicet, honoreq; ac gloria digna est, Quam his festis diebus illi non tribuimus: Etenim dudum scitilibus nos bibimus acetabulo non maioribus: Huius, o puer, dij multa bona largiantur Opifici, qui fabricatus est.

Tam apta partium conuenientia, tantaq; firmitate. Dipphilus in Balneo: Funde: imple calicem: corpus mortale istud circumtegit: tibi, bibe deo. Hæc nobis dedit pater, amicitie familiaritatisq; præses Iuppiter. Ameipias in Parco: Tu qui hæc turbasti, bibe marinum leporem. Menander in Tibicinis: Abi in malam crucem: ad satietatem iam diu bibisti, Sosila,

Cunctis

Cunctis nunc tibi: haud rectè diutius expectabis. πρῶμαι quidem, producto dicendum est. Sic enim habet hemistichium Homericum, πρῶμαι ἐκ βότρυς, id est, potum ex herba paratum bibo. Aristophanes in Equitibus: Ex eodem nunquam poculo ἐπιθύω, bibi. Idem alibi: Amarissimum hodie vinum πῖν, bibas: & hoc à verbo πρῶμαι fortassis ducitur. Quidam, contrahunt. Plato in Victimis quæ sacrificantur: Nec quisquis eius ciuitatis pecuniam ἐκείνῃ, ebibit. Idem in Syrphece: πῖν, bibite aqua multum. Menander duabus syllabis πῖν dixit in Encheiridio:

Bibere cogam prius sacrilegam: Tu verò πῖν, bibe, inquam, bibe. Tu igitur, o amice, quod Alexis in Geminis ait, Huic præbibe, πρὸ πῖν, vt & ipse præbibat alteri, simul vt & fiat domestica familiarisq; inuitatio, quam ἐπίστωπ vocat Anacreon. Sic enim Lyricorum versuum poeta cecinit:

Fluctus ut marinus nō obstrepebat, cum clamosa Gastrodora bibens affatim ἐπίστωπ, ἀδίστωα hoc nos appellamus. Tu verò bibiturus ne extimescas. Hoc enim cauebis, ne in posteriores corporis partes cadas. Vinum, quod curas propulset, vt ait Simonides, bibentibus hoc non accidit. Cæterum, vt scribit Aristoteles libro De temulentia, vino ex hordeo confecto, quod Pinum vocant, in tergum temulenti decidunt. Eius hæc est oratio: At peculiare quiddam contingit in vino ex hordeo confecto, quod πῖνῶπ nuncupant. Reliquis enim potionum generibus quæ inebriant, temulenti, in omnem partem labuntur, dextram, sinistram, proni, supini, at Pino poti supini tantum, & in posteriora reclinantur. Vinum ex hordeo confectum Brytum quidam vocant, vt Sophocles in Triptolemo:

Brytum terræstem in alium non demittere. Archilochus: Velut Thrax quidam, aut Phryx, ad tibiam pronò corpore bibens, brytum exugebat. Huius item portionis in Lycurgo meminit Æschylus.

Iam inde brytum bibebat, temporis spatio seipsum extenuans, Ac sub virili tecto cum gravitate modestiæq; sese tundens. Hellanicus in Prædiis, brytum etiam ex radicibus parari tradit, ad hunc modum: Brytum ex radicibus confectum bibunt, quemadmodum Thraces ex frugibus. Hecataeus libro secundo suæ totius orbis descriptionis, cum de Ægyptiis dixisset, eos pane vesci, subiungit, & hordecum potus conficiendi gratia molere. Idem in Europæ lustratione, Pæonas inquit brytum ex hordeo bibere, ac parabiam ex millio & oryza paratam, vngi verò oleo quod à lacte separatur. Et sic quidem hæc se habent. Ætate verò nostra, vt in Elegis scribit Ion Chius,

Vino Bacchus thyrsus gerens honorem habet, Is etenim sermonum omne genus occasio est. Frequentissimi Græcorum mercatus, festarumq; apud reges epularum, Ex quo ramosa vitis abditum terra sarmentum Extulit, vlnisq; virentibus explicuit: Ac ex oculis matris profulerunt crebri Filij, vocales cum alij cadum in alios, Antea verò taciti, ac vocis expertes Inde scilicet nectar emulgent, quod fortunatum hominibus solum datum est In commune: ad lætitiæ conciliandam natium remedium. Eius beneficio debemus conuiuia, o chari filij, comitates, saltantium canentiumq; festinos cætus: Bonorum omnium regem natura vinum statuit. Quapropter Bacche pater, quem venerantur coronarum cupidi Homines, latorum conuiuiorum præses, Salue, da, o proborum operum adiutor, nobis æuum, Vi bibamus, ludamus, & quæ iusta sunt cogitemus. Amphis in Philadelphus vinum laudans ait,

Mentem

f. Fortassis Nipen the, quæ marores discutiebatur.

l. Ad verbum, simpliciter, eius coniectura ita exposuit. m. Non, vln. n. Pugione, breuiario.

o. Quasi iohannis, paulo.

p. Proprium nomen: gustosi, vorticosa. q. Vinum familiariter propinatum, circa seueram legem illam, seos ieq. r. Quia par in bibendo non fiat. s. Vno poti in scietem cadit, Zylho, in terga. Arist. t. Dilatum.

r. Quidam, ad d. tubulo.

x. Quia vino carent u populis brytum conficiunt.

y. In adibus quæ fruges generosq; vni inhabitant.

z. Cu ruis, vlnes. ei. Alj, vlnes: stru thuris, adificis, fabricis.

a. Potionis genus: e. Sic barytum vocat.

e. Nam yua coarctata & concucata, dum mustum feruet, stridunt.

d. Aut hilaritatis causa in conuiujs, aut laudis, in mysticis certaminibus. e. Integrum ac plenum vitæ cursum.

f Apertorum, sim-
plicium, qui nihil
simulant.

g Vmbra erudi-
tionis ostentatis
superficiarie: vana
et simulata pru-
dentia intumesci-
t. Iunius adagio,
in fronte mentem
habere.

h Oregus, audax,
praeceptis, temerarij.
Erasm. proverb. Ne
nimium calidū hoc
sit modo.

i Quaestioibus co-
gnationibus, perple-
xi, obscuris, solutu
difficilibus.

k Eius operis tale
argumentum fuisse
opinor, quale Belli
grammatici, qui
libellus nostro factu
to editus est.

l Απεροφει: plan-
ta, atriplex: aphyra
piscis.

m Vt, si propona-
tur, dic piscem cu-
ius appellatio ne ha-
beat? Oregus: nōf-
pe.

n Orationem cum
nullo pronuntia-
tam.

o Vt Diocles.
p Δειξέμεν τὴν
ἀφροδίτην: a Mer-
curio et Venere.

q Vt dicitur: in-
quit Pollux: si vero eni
cleasent, carni di-
stributam praeiij
accipiebant. Vide
posthac.

r Et ex insidijs
periculum faceret
mei indicij, au cre-
diturus essem quod
tam absurdum vi-
deretur.

x Verum aut fal-
sum esse griphum.

y Veneris statua,
sacrificio opere.

z Fornace è ter-
ra nuper extracta.

Mentem habere volo potius
Bibacium ^ε hominum, quam vestram, qui tantummodo
In vultu ^β soletis animum prodere.
Nam vestra semper moderata & composita
Prudentia, quoniam subtiliter & frequenter
Omnia peruestigat, impetu subito
Res aggredi metuit: bibacium verò consilia, quia non aperit
Quid ex quavis re sit euenturum perspicunt,
Nec cum ratione disquirunt, quod calidum ^h & iuvenile sit,
Audent, & agunt.

His quidpiam additurus Vlpianus erat, cum Aemy-
lianus inquit, iam tempus est, amicissimi viri, de Griphis ⁱ sermonem habere, vt pau-
lulum recedamus à poculis, non tamen contentiosa oratione, qualis est Athenien-
sis Calliae in inscripta Tragedia ^k Grammatica, sed quænam Griphi sit definitio pri-
mum quæramus, non quidem quam tradidit Lindia Cleobulina libro De Ænigma-
tibus, est enim de his abundè tractatum à familiaribus nostro Diotimo olympico, sed
quo modo Griphorum meminerunt comici, & quam pœnam subirent qui non pos-
sent dissoluere. Tum Laurentius, Clearchus, inquit, Solensis griphum esse definiit,
iocosam quæstionem, qua iubentur cõiuuæ, perscrutari & acie mentis inuenire, quod
proponitur, multæ aut honorarij præmij gratia adductum. Idem libro de Griphis,
eorum septè esse species tradit: in littera, vt si pronuntiar iubeamur piscis aut plan-
tæ ^l nomen quod incipiat ab α, vel recitari versum qui vnam quandam literam ^m aut
habeat, aut non habeat. Tales sunt quos Afigmos ⁿ Griphos vocant. Itaque Pin-
darus De sigma oden composuit, quasi in iis condendis carminibus Griphus aliquis
propositus fuisset. In syllaba dicuntur Griphi, si peramus dictione versibus accom-
modatam, cuius initium sit, βα, vt βασιλεύς: aut finis, vt βασιλεύς: aut cuius prin-
cipium sit dissyllabum, λαω, vt λαωνιδης: aut quæ in id desinat, vt Thrasylcon: in nomi-
ne verò, cum vocabula rogamus, simplicia compositave, duarum aut plurium sylla-
barum, quorum tragica species appareat, vel contra plebeia & humilis, & ea quidem
absque dei nomenclatura, vt Cleonymos, vel cum appellatione alicuius dei, vt Dio-
nysius: & hæc rursum, vel cum vno tantum dei nomine ^o, vel cum multis, vt Her-
maphroditus ^p: & hæc præterea, quæ auspiciuntur à Ioue, vt Diocles: quæ à Mercurio,
vt ερμῆς, vt Hermodorus: tum etiam, si fors ita ferat, quæ exeunt in vñ ^q. Qui-
bus autem id mandabatur, ij si non exposuissent, calicè ^r ebibebant. Ita sane Clear-
chus definiit. Tu verò, belle mi Vlpiane, quidnam fuerit illud poculum, inquire. An-
tiphanes in Concis ^s oleribus, seu Ventroso:

Ego profectò illos antehac qui dicere iubebant
Griphos, inter bibendum plane delirare putavi,
Ac nihil dicere: vt cum iuberent
Enucleare confestim ^t, quid esset, quod ferens non fert aliquis:
Ridebam, ac nugus esse credebam, càm id diceretur,
Quod, vt arbitrabar, prorsus nunquam factum est:
Existimabamq, insidiosè ^v id dici: Nunc autem verum id esse
Cognoui: ferimus enim collectam ad cœnam pecunia summam quandam
Homines decem: nostrum verò nullus
Eam fert summam. Est igitur hoc manifestum, non ferre illum qui ferat.
Eò scilicet obscurus ille tendebat griphus.
Et condonari, adeo hoc facile potest.
At dij boni quæ monstra in hac re fingunt,
Etiam depositis in sponsonem ^x nummis alij: longè certè maxima:
Philippus per Iouem in griphis quibusdam felix & ingeniosus fuit.
in Aphrodisio ^y.
A. An verò dicturus ollam tibi, sic dicam?
Rota conuersione fabricatum corpore vas cauo,
Ex terra factum, sub alio lecto ^z matris coctum

Idem

Nuper

Nuper genito: quod gregis intra se suffocatos ^a lactentes fetus, molliuscula
Carne eliquatos irretiuit. B. Hercules enecas profecto me, nisi valde
Aperit eloquaris carnis ollam. A. Bene ais
Flaua apis fluentis ^b commixtus balantium
Caprarum extillans grumus ^c, ac insidens lato
Tegumento casta virginis ^d, filia Cereris,
Infinitis operimentis subtiliter compositis lasciuens:
An potius clarè tibi placentam enuntiabo? B. Placentam vt dicas malo.
A. Fontis ne Bromij sudorem? B. Contrabe in pauca, & vinum dicitio.
A. Maandri latices modo reliquit. B. Aquam dicitio.
A. Auram Casiam olentem, sereno celo. B. Myrrham dic mihi.
Apagesis: nihil huiusmodi posthac aliud dixeris.
Hoc enim, vt quidam aiunt, operosius est.
A. Mihi quidem nihil. Alienum tamen est frequentius in eo locutionis versari genere.

Alexis in Somno hos griphos proponit:
A. Non mortalis, non immortalis, sed temperatione quadam
Mixtus, vt nec in hominum, nec in deorum numero viuat, sed nascatur semper.
B. Ludificari me tibi volupe est, ò mulier, his ambagibus.
A. At qui cognitu facilia, manifesta, simpliciaq, dico.
B. Quinam igitur hanc naturam sortitus est puer?
A. Somnus, ò puella, hominum laboris quietes. Eubulus in Sphingocaryone hæc
enigmata ^e proponit, ac dissoluit:

A. Loquitur elinguis, vno tantum nomine vocatur, quamuis masculus sit ac femina:
Ventorum suorum promus: nunc glaber, nunc hispida:
Stulta stultis profatur, numeros ^f ex numeris trahit:
Vnum est, atq, multa: inuulnerabilis etiam cum vulneratur.
B. Quidnam hoc est? A. Ecquid hastas Callistrate?
Hic podex. B. Nugas agis.

A. Est ille quidem loquax, elinguis,
Vnum in multis nomen habet: vulnerabilis, inuulnerabilis, hispida:
Glaber, quid præterea vis? ventorum multorum custos.
Cui ^g locusta sunt oculi, rostrum acutum, obscurus vtrinq, color,
Pugnator ille natorum nondum genitorum semen delet. Ichneumon Ægyptius
est, qui oua Crocodeilorum si offenderit, priusquam soboles eius bellæ perfecta sit,
frangit, deinde omnino perdit, ac corrumpit.

A. Cur ^h illi geminum os esse dicunt?
B. Quia pungit infernè, labris verò mordet.
A. Qui ⁱ ego qui iuuenis grauis sit, leuis senex:
Sine alis volet leuiter, & terra conspectum oculis ^j adimat.
B. Spinofarum plantarum pappus est: recens ac nouellus hic
In semine ^k consistit: càm autem à semine reiectus fuerit, leuis euolat,
Præsertim cùm à pueris sufflatur ludentibus.
Statua ^m quadam est ore supra clauso, infernè hians,
A capite ad pedes usque peruisa, acuta,
Quæ tres homines parit, è natibus vnumquemque:
Horum alij fatum ⁿ suum sortiuntur, alij oberrant ^o.

Hæc iam num vnam in
quam sortes mittuntur significant, estote iudices. At ne omnia sumamus ab Eubu-
lo, Antiphanes in Proposita quæstione ait:
A. Piscibus ^p multis homo quidam arbitratus se rete
Inicisse, magno sumptu percam ^q extraxit vnicam:
Sic in ea decepto aliam mugil ^r adduxit ipsi parem:
Volens ^s melanurum ^t perca sequitur.
B. Mugil, homo, melanurus: quid dicas nescio:
Nihil enim dicis. A. At ego apertius loquar.

Quidam

a Agnus operes-
lato vase dicitur.

b Id est, mellis.

c Id est, lac con-
cretum.

d Id est, farinæ.

e Obscuras et in-
uoluitas quæstiones.

f Vnde et vobis,
modos cantilenarū
modis et caustile-
nis adlungit.

g Alius griphus.

h Alius griphus,
i Alius griphus,
k Sparsa pappo-
rum in terram lan-
nugine, quæ illam
operiam videri pro-
hibeat.

l Semen contegit,
m Alius griphus,
Vna in quam sor-
tes cõiciebantur de
morte, vita, exilio.
n Qui absoluuntur,
aut plecluntur
capite.

o Qui multantur
exilio.

p Fœminarū mul-
tarum amorē qui-
dam ambiens.
q Scortum nigrū
& deforme sibi cõ-
ciliant.

r Leno, eo sarpi
quæ est tanquam
cæuo viclitans.

s Erasmi, adagio,
Perca sequitur se-
piam.

t Scortatorem cui
nigra cauda est.

v Nam intelligit qui ignotam virginem compresserit. a Lac est, quod pater matri dat.

g Me, cui vitium obtulisti, virginem. x Marem an feminam paritura sum.

a Stridebant dum coquerentur facta gine. b Farina obvolvitur.

c Vide Leopardum esp. 22. 7. Emend.

d Infana orandi licentia.

e Alij, Iride, f Aristopyge. g Erasim. prouer. Tristis Scytale. h Planissimè et aperissimè Plutar chus in vita Lysan dri. i adopyveoz.

Quidam rem suam cum dederit, postquam dedit, nescit Cui dederit, & eorum quae dedit habuit nihil.

B. Dedit quidam, nec dedit, nec habet quod habet, Horum nihil intelligo. A. Quis & haec prater ea Dicit griphus: quaecumque nosti, nunc tibi nota non sunt. Nec qua dedisti, nec qua tu pro illis habes.

Talis igitur griphus erat. B. Ego quoque Griphum quendam vobis recitare volo. A. Recita. B. Pinna & nullus pisciculi cum essent voce praedati, Multa loquebantur: de quibus verò ambo se putabant quidpiam dicere, Nihil loquebantur: nec ullus intelligebat cum quibus sermonem haberent: Eos tamen, utcumque multum loquaces, confestim ambo Ceres nutriet. Idem

in Sappho ipsam poetriam inducit griphos proponentem, quodam ad hunc modum explicante: inquit ergo sic illa:

Feminea quaedam natura fetus sub sinu suos Servat: h verò muti claram vocem Edunt tum per aquoris fluctus, tum per continentem uniuersam, Quibus placet mortalibus: licet autem etiam absentibus, Quamuis surdum auditus sensum habeant, illos audire.

Hæc dissolvens

quidam ait:

Natura quam dixi, ciuitas est: Fetus ea intra se oratores alit: Vociferantes illi, marinas res ex Asia, Et ex Thracia questus, ac munera, Huc trahunt: illaq, depascentibus, & conuicia Semper ingerentibus iuxta populus Assidet, nihil aut videns aut audiens. B. Hoc qui fieri potest, o pater, Orator mutus ut sit? si non alijs rebus, hæc tamen leges violat.

Sappho deinde hoc

facto griphum dissoluentem poeta inducit:

Feminea natura epistola est: Fetus intra se circumfert ea literas, Quae muta loquuntur cum ijs qui procul absunt, Cum quibus volunt: at si quis prope eum qui legit Adstiterit, nonne is audiet?

Diphilus in Theseo, ait, fetiis Adonidis inter potandum virgines tres Samias griphum ad hunc modum proposuisse: Quid omnium valentissimum?

Ac dixisse primam, ferrum: attulisseq, Opinionis suae hoc argumentum, quod ferro pereant & discendantur quaeuis, Eiusq, sit usus ad omnia: secundam verò, cuius magna fuit existimatio, Fabro dixisse multo plus roboris Inesse, quoniam in opere, ferrum vel durissimum Flecissit, emollit, & quidquid opus est, efficit. Tertiam autem pronuntiasse mentulam esse Omnium validissimum: idq, probasse, quoniam fabri Ingemiscantis nates illa perfodiunt.

Achæus Eretrienis poeta splendidus, verbis condendis nonnunquam orationem obcurat, & ænigmati specie multa profert, velut in Iride Satyrica,

Ampulla unguinis lapidea argenti modo nitens appensa erat. Idem Lacedæmonios candidis loribus circumuoluto baculo inscribere solitos quæ vellent declarat abunde Apollonius Rhodius libro De Archilocho. Stefichorus in Helena polubrum

baçyveoz, id est, lapideum, argentei fulgoris, dixit. Ion in Phœnice, siue Cæneo, vicum dixit, quercuum sudorem, his verbis:

Quercuum sudor, & porrectus in longum ramus, Et in Aegypto pasta, è lino texta penula, pedica ancupum capturis idonea.

k Sic rectè ex Aegypto lino confectum vocat.

Theodecten Phafeliten Hermippus libro De discipulis Isocratis ait, ingeniosissimè propositos griphos enucleasse, alijsq, proposuisse solerter, qualis fuit ille de umbra: Naturam esse quandam in ortu ac interitu maximam, minimam cum viget. Sic autem inquit:

In rerum natura, quotquot terra nutrit fert, Quotquot mare, atq, adèò nec inter homines aliquid est Quod membrorum habeat incrementum simile. Ortus namq, principio maxima ea res est, Medio vigore parua: senescens autem, Magnitudine ac specie maxima prorsus.

l Ad verbum, generationis primo facta. Metaphora sumpta à plantis.

Idem in Oedipode tragedia, obscura ænigmati ambage diem ac noctem sic descripsit:

Sorores dua sunt, quarum altera parit Alteram: & eam quae peperit, rursus parit altera.

Callisthenes libro

De rebus Græciæ, tradit, Cum Arcades Cromnum obsiderent, est autem id oppidulum prope Megalopolin situm, Hippodamum Lacedæmonium ex obsessis unum tanquam ænigmatem indicantem quis esset ipforum status, præconi ex Lacedæmone ad eos misso iussisse, matri renuntiaret, ut mulierculam vincam in æde Apollinis solueret ante decimum diem, quem si præteriret, non amplius solutam iri, ea ratione manifestè declarans quò res deuenisset. Nam in Apollinis templo iuxta dei solum pictura fames expressa fuit, mulieris imagine. Patuit ergo cunctis obsessos in ediam ac famem tolerare posse per dies decem. Itaque Lacedæmonij verbis eius intellectis, magnis copiarum viribus auxiliati sunt. Feruntur & huiusmodi alij Griphi multi.

Hominem vidit, igneum as super homine glutinasse, Tam tenaci glutino, ut ea quibus applicuit consanguinea fecerit.

Hoc significat

admotam cucurbitulam. Est & hic Panarcis, ut ait Clearchus libro de Griphis: Ferrit ligno, non ligno, infidentem auem, non auem, vir, & non vir, saxo, non saxo. In his est ferula, noctua, eunuchus, pumex. Plato quinto De legibus, memorat, philosophos artium leuicularum ac inutilium doctores iis similes esse qui in cõuiujs accipiti & ambigua interpretatione disceptat de puerili ænigmatem, quod icturn eunuchi, & noctuam complectitur, quis eam, & quo percusserit in perplexis verbis scrutantes. Pythagoræ quoque ænigmata esse huiusmodi Demetrius Byzantijs ait libro De poetis: Cor edendum non esse, id est, curis animum non excruciantum: Ignem gladio non fodiendum, id est, ira percitum non lacerandum, ut iracundia sit ignis, gladius rixa: Stateram non esse transgrediendam, id est, fraudatis & circumscriptis alijs improbam ac immodicam, plus quam iustum est, habendi cupiditatem, fugiendam ac detestandam, quærendum autem quod fas & æquum est: Publica via non ambulandum, id est, non sequendum iudicium populi: quod enim sibi visum fuerit, temere quisque iudicio suo probat: Rectam lineam ducendam, id est, mentis ac consilij ductu vtendum: Chœnici non esse insidendum, id est, spectanda tantum non esse quæ in præsentem diem accidunt, sed expectandum semper crastinum, quoniam mors vitæ finis ac terminus est. Hunc igitur aduenire cum tristitia & molestia ne permittamus id dictum monet. Vt Theodectes, ita & Dromeas Cous, quod Clearchus scripsit, & Aristonymus Pilocitharista, & Cleon Mimaulus cognomine, Italorum mimorum præstantissimus, histrio etiam absq, persona iucundissimus, griphis lusere. In recitandis mimis Nymphodorum profectò is vincebat. Fuit huius imitator Ischomachus præco, in collectorum hominum circulis mimos agere solitus: qua ex re clarum iam nomen adeptus in publica spectacula transiit, & histronicam artem exercuit. Quos verò griphos iij comminiscabantur, huiusmodi fuerunt. Supra modum saturum quendam rusticum, ideoq, malè affectum, cum medicus rogaret, num in vomitum cœnasset, non ego sanè, inquit, sed in ventrem. Cum mendica ventris doloribus torqueretur, & sciscitaretur medicus, nunquid in

m Contentionibus morosis & difficultibus auxilij discedentes, nullo opere pretio, & inani peritina.

n Vide Erasimum in prouerbijs.

o rlvò πικρονέλιου.

p Erasimus hoc solum omisit.

q Tenui cithara canens. r Quid & mimos ageret, & luderet iudij.

s Hellenismus: num tantu cibo se ingurgiasset, ut vomitu reijciendus fuerit.

F ventre

Effet granida: videri gereret.

Cui multa pila ex ore fluabat: ὑπερῆστος ἄνθρωπος

Tempus. Eius nihil est, nisi quod praesens.

9 Pag. 334.

Dolissim. ac probissimus vir Claudius Mitalerius, me de hac literarum coniunctione disputante rationibus multis ostendit diversum esse sonum τῶν ἰσ τῶν ἠ, quemadmodum τῶν ο ὦ τῶν ω.

ἡ ἑποδὴ fabulae pars, in qua abeuntibus ἢ septa librationibus chorus ad spectatores conuersus iambicos tetrametros recitabat nonnunquam deorum laudes continentes, quos ὀδῆς vocabat. Choro in dextram verso ἑποδὴ dicebatur: in sinistram, εὐῆσποδὴ.

Tragediam. Obsecrus hic locus, qui excellentium iudiciorum sententiam praeter mea desideret.

Subvocales sunt. Sive grammatica, sive poetica, sive aliquid aliud eiusmodi.

Ait se granidam, id est, statum distentam: factus nomen futurum ἄνθρωπος. Id est, putrem graueolentiam, nemphe fecidum ventris crepitum: verecundum tamen ut honor sit auribus praefatur. Videtur desiderari versum, qui distionem ἑποδὴ tertium elementum A, depingat.

ventre haberet, quo vero pacto, inquit, quae toto triduo cibum non gustavi? Aristonymus certe griphos texere optimè callebat. Sospianes poeta Cephifoclen historionem maledictis incessens, & eum tanquam ἐν ῥήσασαυ, accusans. In tua, inquit, femora lapidem iacerem, nisi vererer circumstantes aspergere. Est autem vetustissima griphorum haec oratio, & eorum naturae accommodatissima. Quid est quod nescimus, & docemus omnes? Quid idem, nusquam, & ubique est? praeterea quid idem in caelo, terra, & mari est? Hic vltimus griphus positus est in nominis similitudine. In mari namque, caelo, ac terra sunt, vrfus, canis, serpens. Prius illud tempus innuit, quod apud omnes est, ac nusquam, quandoquidem naturam habet in vno loco non consistentem. Quod autem praecessit, est, animum nos habere. Nullus enim hoc scit, & proximè tamen adstantes omnes docemus. Callias Atheniensis, de quo etiam nos supra inquisiuimus, paulo ante saeculum Stratidis genitus, Tragediam Grammaticam scripsit, hoc ordine digestam. Prologus illius constat literarum elementis, versus autem principium ex illarum figura & scriptura inchoatum separatum, vltima sui parte, catastrophes modo definit in ἄλφα, βῆτα, γάμμα, δέλτα, ἐπίλωρ, ζήτα, ἦτα, θῆτα, ἰώτα, κῶππα, λάμβδα, μῦ, νῦ, ξῦ, ὀμικρον, πῖ, ρῶ, σίγμα, ταῦ, υψίλωρ, φῖ, χῖ, ψῖ, ῶ. Chorus autem mulierum, ex duabus simul iunctis compositus, metri ac modorum legem seruat hoc pacto: βῆτα ἄλφα, βῆ: βῆτα υψίλωρ, βῆ: βῆτα ἦτα, βῆ: βῆτα ἰώτα, βῆ: βῆτα ὀμικρον, βῆ: βῆτα υψίλωρ, βῆ: βῆτα ὀμικρον, βῆ. rursusque, in metri & modorum antistrophe, γάμμα α, γάμμα ε, γάμμα η, γάμμα ι, γάμμα ο, γάμμα υ, γάμμα ω: ac deinceps aliarum syllabarum vnaquaeque in aliis antistrophis, eadem omnes metri & modorum lege, adeo ut hoc exemplo non tantum Euripides Medeam totam scribere conatus sit, verum etiam aperte modos ex illa transfulerit. Sophocles autem, quod aiunt, cum id audiuisset, ausus est poema metris diuidere, & in Oedipode sic scribere:

Hoc quidem modo nec ego tibi, nec ipse mihi, dolorem incutiam quamuis tua reprehensione prouocatus. Ab hoc scilicet reliquos omnes Antistrophas in tragediis sumptisse verisimile est. Idem Callias rursus post chororum, Vocalium sermonem inducit, quem perinde ac supra dicta, sicut monstrant adscriptiones, oportet diuidere, ut artificiosa pro viribus poetae seruetur actio.

ἄλφα tantum ὁ mulieres: Deinde ε, solum dicere conuenit: Tertio loco υ, solum dices. Deinde profecto solum, ι, dicam: Quintum verò, ο, sextum, υ, solum dicito: Vltimum autem pronuntio tibi, ω, ex septem vocalibus: Septem verò tantum in metris. Haec cum dixisset, bis rursus, idem elocuta est. Idem primus iambicus versibus declarauit nominis scripturam, audacior ingenij licentia, sed aperte, hoc modo: Grauida sum equidem, ὁ mulieres, sed pudor placet. Vestris literis factus nomen ostendam. Recta longaque, linea est: ex eius medio Adstitit parua, vtrinq, supina, Deinde circulus, cui duo breues sunt pedes.

Inde postea videlicet, suspicetur aliquis, Mæandrium scriptorem, ut dilucidior esset oratio, ab ea imitatione parum declinantem in suis Praeceptis, Callia, quem supra nominauimus, asperius & durius scripsisse. Euripides in Theseo dictionem absque literis videtur finxisse, pastore quodam ignaro literarum Thesei nomē illic describente, ad hunc modum: Literarum inscius ego natura sum, Figuras autem dicam, & manifesta indicia. Circulus quidam veluti fune dimensus, In cuius medio signum est euidentis. In altero primum linea due, Eas separat interiecta vna alia.

Tertium

Tertium, capilli cinnus, tanquam aduolutus. Quartum sane fuit vna in rectum ducta linea: Super qua transfusa tres obnituntur: Quintum explicare haud expeditum est. Linea adstantes ab inuicem due, In vnum amba concurrunt pedem. Vltimum est omnino tertio simile.

Idem fecit & Agathon tragicus in Telepho, apud quem illiteratus quidam inscriptionem Thesei sic declarat:

Scriptura primordium umbilicatus in medio circulus: Deinde recte regula due, coniuncta simul: Arcui Scythico simile elementum tertium: Post hoc tridens in obliquum iacens: Exinde regula in vnam coeuntes due: Quod tertium fuit, idem & vltimum. Theodes etiam Phaselites literas nescientem rusticum Thesei quoque nomen designantem inducit: In scriptura primus fuit oculatus in medio circulus: Deinde regula due mensura prorsus aequales, Quas per medium connectit transfusa regula: Tertium capillo in cinnum retorto simile: Quartum deinde, ut apparebat, obliquus tridens: Quintum, aequales magnitudine virga due, Quae amba in vnum tendunt pedem: Sextum, ut antea, capilli cinnus.

His non absimile fecit Sophocles in Amphiarao Satyrico, cum literas saltantes induxit. Neoptolemus Parianus libro de Epigrammatibus, Chalcedone Thrasymachi sophistae monumento insculptum esse tradit hoc epigramma:

Nomen h βῆτα, εῷ, ἄλφα, σᾶρ, ὕμ, ἄλφα, χῖ, οῦ, σᾶρ, Patria Chalcedon: ars, sapientiae studium. Castorion Solensis, ut Clearchus ait, in Pana deum huiusmodi poema condidit. Singuli pedes integris vocabulis comprehensi, & antecedentes, & sequentes omnes pedes similes habent, veluti, Te, gleba niue percussa, & sana hyeme vias permeantem, O Pan ferarum altor, in Arcadium terra inuocabo. Hoc scribendi genere sapienter inuento, praclaros versus componens, ὁ summe rex, Cognitu difficiles audituris, sapientia non instructis: mellitam suauitatem iaciens Animalis ceream vestem induti, quod cum musis familiariter versatur: & ad hunc modum reliqua. Horum pedum quisque quocunque modo disponat, idem metrum reddet, hoc pacto: Te glebis niue percussis: Te glebis sana hyeme obstitis. Pedum vnusquisque decem literis constat. Licet autem non hoc modo, sed aliter edere, ut maior ex vno sit vsus, quemadmodum si dicamus, Modum dic mihi pedum, age: Modum mihi pedum, assumptum dicito: Modum pedum dicito, non enim Volo pedum modum assumere.

Pindarus, ut Clearchus ipse tradit, oden, absque, condidit, quodam velut gripho proposito, cum de lyricis versibus componendis ortus sermo fuisset, contendentibus multis carmen ea litera carere non posse, quoniam eorum poeta iudicium improbatat.

Prius tamen cadebant prolixae diithyramborum vocales, & impurum σᾶρ, ὁ mortales. Haec significare possit aliquis iis qui spuria odā esse credunt Lasi Hermionensis scripta absque, cuius titulus est Centauri. Talis quoque eiusdem hymnus ad Cererem, & Hermionē, ut ait Heraclides Ponticus libro tertio de Musica, cuius hoc est initium: Cererem cano, virginem, Plutoni coniugem. Suppetunt & alij griphi: In apertum prodij: quae patria mea est salsum equor,

ἡ ἑποδὴ, ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος

ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος

ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος

ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος

ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος

ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος

ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος ἡ ἑποδὴ ἄνθρωπος

F 2 Circum

Circumplectitur : mater vero numeri filia est. Innuu- griphus hic conspi- cuam Delon esse, mari circumfluam, cuius mater Latona fit, Cœi filia. Cœon au- tem Macedones numerum appellant. Est & alius de Prifana; ordei decorticati & tusi succum bibe. Prifana vocabulum est & πρίσανη & αὐαῖ fit. De cochlea iactatur hic griphus, qui & legitur in Teucri definitionibus:

p A pifendo, sue tundendo, & ma- di faciendo ac riga- do. Vide Plin. cap. 7. 18.

Animal sine pedibus, sine spinis, exos, testaceo tergo: Prolongis oculis, deorsum se flectentibus, sursumq; se attollentibus. Antiphanes in Amatore sui:

q Tegphandus oblongos caecos: or- bes caeseorum: frusta mollis caesi.

Trophalidasq; lautæ carnis: intelligis? dico caseum. Anaxandrides in Turpi muliere:

Nuper diuisi, & corporis in longum porrectos artus domuit in terra ad ignem strepente: ollâ porro sic vocat, quemadmodum alicubi dixit Timotheus. Timocles in Heroibus:

r Na & geyat: ius- iurandum.

Vt autem parata fuit,

Vita nutritrix, inedia hostis, seruatrix

Amicitia, sacra famis vires labefactantis medicina,

Mensa: curiosè, & ambitiosè, per cælum,

Cum mensam breuiter liceret dicere. Plato in Adonide, narrans Cinyræ de illo fuisse redditum oraculum ait,

s Vide Plutarchi Quaestione 5. lib. 4. Sympos. à Phano- cle dyllichon hoc re- citantem. Eisdem- deior Adoniu dpe- phirus Διδυμο- γεαται ἰσχυρὸν- xwepw ἰσχυρὸν- y@.

O Cinyra, rex Cypriorum, quibus hirtus podex est:

Infans tibi genius est formosissimus, & pulchritudinis

Inter vniuersos homines summopere admiranda:

Illum duo numina in potestate habebunt:

Oculis & auis callibus alteram ille subiget, illum verò alter: Bacchum &

t Huius nominis Plutarchus in vita Iyocraui.

Venerem id significabat: ambo namque illum deperierunt. Celebratur & Spin- gis ænigma, quod Asclepiades libro de iis quorum nomine editæ sunt tragediæ, scribit huiusmodi fuisse:

v Capre diuersi herbi vscuntur. Plutarchus Quaest. 1. lib. 4. Sympos. x Hircus, & del- phiu.

Est super terra bipes idem ac quadrupes, atq; etiam tripes,

Vnica tantum voce: Clamorè id tamen mutat, solum ex omnibus, quacumq; vel humi

Repentia mouentur, vel in aère volant, vel in mari natant:

Ceterum cum plurimis nixum pedibus ambulat,

Tum ipsius artubus minimum celeritatis inest. Griphorum & speciem præ

se ferunt quæ Simonides versibus inclusit, vt ait Chamæleon Heracleotes libro de Simonide:

z Oppido insula Cret. Plin. a Valentius, ideoz; resusam eius acie.

Hædi varias mixtim herbas depascentis pater, & infelix piscis,

Capitibus proximè admotis conflixerunt: noctisq; deinde filio,

In palpebras recepto, Bacchi regis

Boum interfectorem ministrum nutricari nolunt. Quidam aiunt in quodam

ex vetustis donariis scripta hæc fuisse, ac in eo scalptos hircum & delphinum, de qui- bus hæc audienda. Alij delphinum, & hircum, exalatos in ea parte psalterij qua ten- duntur funes, significari malunt, Dithyrambosq; versus esse Bacchi ministrû, boum

interfectorem. Alij memorant in Iulide, bouem, quem erant Baccho sacrificaturi, ab adulescente quodam ictum securi. Cum verò festus dies instaret, ad æriarij fa- bri officinam securim missam fuisse, ac Simonidem adhuc iuuenem qui deferret, ad

fabrum iuisse, quem cum dormientem offendisset, iacentesq; temere prope illum, cancrum, & vtrem, obuersa inter se anteriori parte, domum reuersum, familiaribus

suis quæstionem quam diximus proposuisse, in qua hædi pater vter sit, miser piscis, cancer, noctis filius, somnus, Bacchi verò minister boum interfector, securis. Scripsit

& alterum epigramma Simonides quod ignaris historiæ dubitationem affert.

Aio cum qui nolit cicada obire certamen, Luculentiam cænam daturum Epeio Panopeiada. Fama est cum in Carthea

degeret, agendi canendiq; choros rationem doquisset, schola procul à mari sita, in vr- bis superiore parte iuxta templum Apollinis. Aquam verò petiuisse & alios, & Si- moniden ipsum, ex inferiore oppidi regione, vbi fons erat, aduehente asino quem

Epeum cognominabant, quod fabulæ tradant ad Troiam heroibus Epeum aquam

præbuisse

b Sitim. c Cei insula op- pido. Plin.

præbuisse, & in Apollinis delubro picta sit Troiæ fabula, in qua Epæus Atridis aquâ fert, quod & his verbis Stefichorus dixit,

Eius regibus semper aquam ferentis miserta est Iouis filia. Cum igitur ita hæc essent, Simoniden aiunt sanxissè, ad conditâ horam si quis abesset eorum, qui cho- ri modos & cantum docebantur, vt is asino daret ordei semodium. Illud nimirum est quod significat, vt is qui cantare nollet, certamen cicadæ recusare dicatur, & Pa- nopeades nomen asini fit, ampla verò cœna, ordei semodius. Tale est & poëtæ Theognidis:

Iam me domum accersit marinus defunctus, Mortuus quidem, vino tamen ore loquens: Cochleam marinam hoc significat. Eiusmodi fuerit, si quis hominis appellationi vsurpet vocabulum simile: verbi gratia, Robur in prælio ἀρσένιον, id est, ad obtinendam victoriam commodif- simum: & tritum illud:

Quinque viri decem nauibus in vnum locum decurrerunt, Pugnaruntq; saxis: tollere saxum tamen nullus poterat: Perierunt illi siti, quamuis mentum aqua superaret. Quas verò pœnas Athe- nis penderent, qui soluere propositum griphum non possent, & an diluti vini phia- lam biberent, vt Clearchus scripsit in Definitione, inquirendum. Idem primo li- bro Adagiorum ita scribit. Griphorum perscrutatio aliena non est à philosophia: itaque sapientia in his speciem veteres statuerunt, inter conuiuandum eos propo- nentes, non vt qui memoria nostra se inuicem interrogant, ecquis veneres concu- bitus sit dulcissimus? ecquis sit piscis, aut qualis suauissimus? ecquis in præsens ma- ximè vigeat? præterea ecquis post Arcturum, aut Virgilia, aut Caniculam, edendo maximè sit? Præmium autem honorarium iis qui enodassent, olim fuerunt oscula, quibus ingenuus animi sensus est digna profus odio: multa verò illorum qui ex- tricare non possent, vt merum potarent, quod quidem bonæ valetudinis tuendæ studio ac cura gratius est. Hæc nimirum Philænidis cuiusdam scriptis conueniunt aut Archeltrati, qui & in his perscribendis diu versatus est, & magna diligentia cupedias exposuit. Longè honestiùs, hæc poscere, vt ei qui primus versus iambic- um recitaret, vicissim pronuntiet alter parem ex poëta quodam, qui eandem sen- tentiam expresserit: præterea imperare conuiuiarum singulis vt iambicum eloquan- tur versus: tum etiam, vnumquemque tantum carminum proferre, quantum mandatum fuerit, & quæcumque ad literarum & syllabarum contemplationem per- tinent. Iis quæ memorauimus simile est, singulorum ducum qui ad Troianum bel- lum è Græcia profecti sunt, nomina eloqui, vel Troianorum: aut Asiæ ciuitatum vnam data litera quauis appellare, & qui post dicturus est, Europæ vnam, & alios cæ- terarum prouinciarum, ordine mutato, siue Græciæ ciuitatum nomina, siue Barba- rorum postulentur, quod ad parandam rerum cognitionem ac doctrinam non pa- rum prodest. Præmium in his fuit, aut corona, aut laudatio, & plausus, quibus ma- ximè delectantur qui mutuo sese amant. Hæc dixit Clearchus. Atque ego profectò quæ commodè proponuntur, esse puto huiusmodi, ex Homero versus dicere qui incipiat ab α, & in α desinat:

Αγχῶ δ' ἰσαμδὴν ἔπεια πειρόμεντα προσυβδα. &

Αἰὲν ἄγε νῦν μάστιγα, ἢ νῦν σιγὰ δάμνα: &

Αἰὲν ἄγε ἐκκύνες, λαοκίκα τε πειρόμεντα: rursumq; ad hunc modum Iambicos:

Appella bonum virum, qui adfert bona. Aduersa qui equo animo tolerat, bonum putat. Homericos ab ε, exorfos,

E Lycæone genitum reperit inculpatum fortemq;: Iambicos pariter:

Et in ciuitate nostra, quandoquidem adfuturus non fui. Homericos ab ς:

Est despicibilis inopia Dercyle: Homericos ab Ϸ:

Ex ijs qua adsunt vite rationem explica. Ad

Hæc sic fata oculis glaucis Minerva discessit: F 3 Ad

Homerus dixit, in Aphrica terna parere singulas pecudes annis singulis, de quibus lege Muretum cap. 13. 14. Var. Idem cap. 20. 9. Var. ingeniosissime

Πανόπη & Εν- δυμῶνις filius. e Vt turbinem, quâ inflata suba lo- ce vrantur. f Anigmata esse puto hanc sententiam: Quinque classis præ- fecti, pugnam de- cem nauibus com- miserunt. Præliatū saxi, quamuis in æquore saxum nul- lum possit colligi. Bellatores sibi pe- rierunt, ardore pu- gnandi astuantes: & siti, quamuis aqua mentum superaret, depresti ac demeris nauibus. Quidam aquâ mento superiorem interpretantur, sil- lantem δ nauibus striam. Eras. pra- uerb. Inter lapides pugnant, nec la- pidem tollere pote- rât. Plutar. Quæst. 1. quartæ Decadæ Sympos. g eo τὸ ἄλλο: Alij, intermino. h Cibo sit aptus. i Quæsitum hoc est supra pag. 134. k Que de varietate & voluptate coitus quædam scri- pserat. Ion. adag. Philænidis cōmen- tarij. Bædem fere pag. 120. l Alij, eo carminis genere proferre. m Aut eorū qui- bus patria Troia fuit, aut eorum qui Troianū auxilio fue- runt. n Alij, qui iustus est elegans. o Prope adsans alata verba profa- ta est. p Age, nunc stu- ticam, nunc habe- nas piscis. Erasim. prouerb. Arripe ne- gotij curam. q Rotunda senta, & pennas sagit- tas. Reliquos ver- sus Græcos appo- nos non duxi. r Non abstine- s sunt quæstiones de Homeri versibus, quos ἰσοκρίτης vo- cāt: de nominibus, quorum in Homeri poemate reperitur ἀσπασίς: de ver- sibus quorum singu- la vocabula, singu- lis syllabis accre- scunt: de eo quod

Π Α Γ Κ Α Α Ο Σ, perturbatumq; ac corruptum eum locum

ἐπιεικῶς emendauit.

Et Vencrem sa-
tu lous peperit,
e tu unium ne
fulto, quos amicos
esse tibi censet.
p Iliad. 2.

Ad genua Diones^a procidit sacra Venus:
Esse tibi de amicis temperata^b fides.
Ilio ei^cdi^d percauit, inseculi, nullaq, hominum memoria celebres.
Hippolochus me genuit, ex illo natum me profiteor:
Simul omnium Gracorum, nec si Agamemnonem dixeris.
Sapis si fortuna a modestè fers.
Vt cum ab olympo introrsum nubes cælum perrumpit.
Erectum habeo ad omnia, constantemq, animum.

Iambicos itidem:
Homericos ab i,

Eiusdem poetæ ab σ,
Iambicum:
Homericum ab ω,
Iambicum:

Proponuntur iam & ver-

sus carentes σ, vt,

Omnia dare volo, & de meo quidquam addere: ac rursus Homericum quorum

principio ac fine sit nomen alicuius hominis: vt,

Aiax è Salamine decem adduxit vias, id est, naues.

Phylides, quem Ioni charus eques genuit Phyleus.

Egregius medicus Podaleirius atq, Machaon.

Sunt & alij versus Homerici

vtensilium nomina indicantes primis & extremis syllabis: vt

Ὀλυμπίου*, Perenniibus Danais tacito mæroreangebatur θυμός: &

Μυθῶν?, Loquitur rectè, & que vera puit esse quiuis ἀλλο?, alius: &

Λυγρὸς ἐὼν, Tristis ac metuens nequid mali grautoris ἐπαύρη, pateretur.

Sunt

& alij versus, qui primis & vltimis syllabis esculentum aliquid ostendunt, vt

Ἀργυρόπεζα*, Argenteis pedibus Thetis filia marini γέγονε, senis: &

μήτι σὺ^b, Hec tu me inquire singula, nec μετέλλα, perscrutare.

Quoniam verò

longa digressione de griphis prolixè disseruimus, iam dicèdum quas pœnas luebant, qui propositum griphum non enuclearent. Muriam illi bibebant, admixtam suæ potioni, ea lege vt absque respiratione calicem ebiberent, quod Antiphanes docet in Ganymede, his verbis:

A. Hæc me: tu me implicuisti:

Valde me interrogas: at ego aperitè dicam,

Si quid de raptu^c pueri conscius sum.

B. Confestim hoc dicendum, priusquam pendear. A. Num mihi

Griphum hæc proponis, hunc quem dissoluam,

An aliquid sim de raptu pueri conscius?

B. Explicare quod dictum est, nequit: dehinc iam properè

Lorum det aliquis. A. Quale? B. Fortassis id nescis.

A. At mihi multam hanc ne indixeris:

Muria poculum circumferre oportet.

B. Negitini^d verò quo modo id sis ebibiturus? A. Ita sanè,

B. Quo modo? A. Vt id me facturum quidpiam tibi pignori tradam.

B. Hanc ita mecastor, sed reductis in tergum manibus, uno te haustu oportet bibere.

De griphis hæc Deipnosophistæ cum disseruissent, & vespera iam occuparet, quæ dicta fuerant in memoriam reuocantes, in craftinum, sermonem de poculis relecti-

mus. Nam quod ait Metagenis Philoathytes^d, orationem ego mutabo

noua quadam narratione^e, & aduentitia, vt velut in affluetis

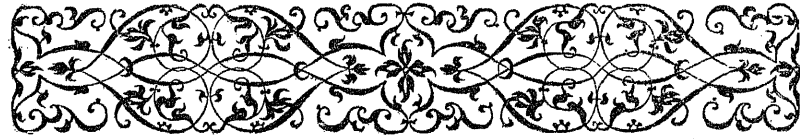
patinis ac multis, apud me spectatores epu-

lentur, de poculis sermonem deinceps habiturum.

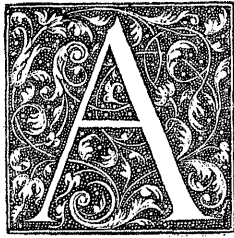
ATHEN

d Sacrificioris stu-
dij sui.
e Kar' ἐπιπέδου
ἐπιπέδου παρὲς τῆς
γῆρας, inter prolo-
gum, & actum cho-
ri.

c Ad Ganymedem
raptum hoc spectat.

ATHENAEI DEIPNO-
SOPHISTARVM LI-
BER VNDECIMVS.

GE verò quod futurum est sermonis huius initium? vt est apud Cephisodorum comicum, ó amice Timocrates. Nos cum tempestiuè & sedulo ad pocula^a conuenissemus, sedentibus adhuc cunctis, Vlpianus antea quàm de illis diceretur quidquam, sic est locutus. Apud Adrastum^b, ó amici viri, optimates^c ac primarij homines sedentes cœnant: Polyeidus dum in via hostiam immolat, aduentantem Peteum detinet, & in gramen reclinato, fronde loco mensæ infra-
ta, de iis quæ mactata fuerant, apponit. Præterea, Autolyco ad opulentum Ithacæ populum cum peruenisset, nutrix, sedenti, (priscos enim ita cœnasse liquet,) idem officium præstitit. Vlysses, quod scribit poeta^d,

Puerum tenellum oblatum, filia sua^e gnatum,

Euricleia genibus amicis imposuit,

Cœnare cum desisset. Thucy, inquit, id est, super genibus posuit sedentis, non

prope genua locauit. Nos ergo abiecta mora iam decumbamus, vt Plutarchus de poculis quod pollicetur, absoluto sermone, plenos calices omnibus præbibat. Primum igitur ποτήρια scio calices nominatos fuisse à Simonide Amorgio^f poeta, in Iambis, sic:

A mensis deturbarunt eum^g pocula, ποτήρια.

Alcæonidis autor inquit, Defunctis verò humi stratis^h & expositis in latris è gramine tortis, admouit opiparum conuiuium, pocula, & capitibus coronas. Est autem dictum ποτήριον, ἐπιⁱ ποσῶ, id est, poculum etiam pro potione. Athenienses ἐκπαμα, potionem, de aquæ & vini potu dicunt. Aristophanes in Equitibus,

Maxillis^h draconem, stolidum, potorem sanguinis, αἱματοπότην.

Idem ibidem, Multo Bacisⁱ utebatur τῶ ποτηρίῳ, ποτῖ.

Pherecrates in Tyrannide:

Præstantior vna, mille^k poculis.

Anacreon: οἶνοπότης ἦ, Vini potor factus sum.

Est & fictum ab hac dictione verbum οἶνοποτάριον vsurpauit. Sappho libro secundo inquit:

Multa atq, adèò innumera pocula^l ποτήρια Celephis.

Alceus: A poculis^m ἐκ ποτηρίων frequenti vertigine iactata assedi.

In Antheorum tractu, quæ est Achaïæ pars, colitur Ceres ποτηροφόροςⁿ, vt narrat Autocrates libro secundo de rebus Achæorum. Sed antequam longius hæc prosequamur, æquum esse puto numerum poculorum nos quærere, quibus κυλικίον^o, sic enim vocant ar-

marium poculorum^o, plenum est. Aristophanes in Agricolis,

Tanquam armarij poculorum, κυλικίον, velum protensum est.

Alexandrides in Meliloto eodem verbo vitur. Eubulus in Lydia^p:

Perinde ac si iam libauerit,

In armario κυλικίον confregit pocula.

Armaria, τὰ κυλικία, poculis condendis nobis reperit.

Idem in Psaltria:

Idem in Semele siue Baccho:

F 4

Mercurius

a Poculorum ex-
ponendorum gratia.

b Tragedie, vel
alicuius poematis
id nomen est.
c ἀρχαίαι, etiam,
strenui, fortes, belli-
cosi.

d Odysf. v.
e Anticlea vocat
Lærtis.

f Amorgos, insu-
la quedam ex Cy-
cladibus. Crineis-
lius hic fuit, alius
quàm Simonides
Leoprepis gnatus,
Cæus, Suidas.
g Niv: alij, νεῖ:
è mensa nunc sum-
psit calicem.

h Versus Aristoph-
phanis sunt: Ἄλλ'
ὁπόσω μέρησιν εὐφ-
ραίνωσιν ἀγκυλο-
χόλιος. Γαμφήλιος
ὀρέγεται, ἡρόλιος
μηνυμωροπόλιος
etc. Vide interpre-
tem Aristoph.

i Vates Atticus:
Aristoph. interpr.
k Repeita millies
potione.

l Sub. haustit. Qui-
dam legunt, καλή
φῶν: è φόρμωσιν nar-
tas.

m Poculum ferè:
fortassis Panachæa,
cuius meminit Pau-
sanias libr. 7. Vide
Gyraldum.

n Poculorum con-
ditorium.

o οὐκ ὀδύνη: the-
cam reponendū po-
culū comparatam.
p Alj, in Leda.

q Inexorabilis.

Mercurius Maia filius ad nostras preces saecus, In armario poculorum, κολυμβήω, magnificè obtritus est.

Cratinus iunior

in Chirone:

Post multos demum annos ab hostibus reuertor domum, Cognatos, tribules, popularesq; meos Vix inueni, hoc scripsi tamen in poculorum armario, (τῷ κολυμβήω) Adhuc superest mihi curialis & penetratis Iuppiter: Tributa ego pendo.

r Oportet esse in meli.

Quærendum iam nobis est, an maioribus poculis veteres sint vsi. Dicæarchus namq; Messenius Aristotelis discipulus, libro de Alceo, tradit exiguis ipsos bibisse & dilutius. Chamæleon Heraclæotes libro De temulentia, si memoria non excidit illius oratio, inquit, Eos verò qui opibus ad licentiam & insolentiam abutuntur, nihil mirum est ebrietatem hanc antepone. Cùm enim pulchriorem hac voluptatem nullam habeant, aut faciliorem, ad vinum meritò confugiunt. Quapropter diuitibus magnæq; potestatis viris familiaria & vsitata fuerunt ampliora pocula: quod mehercule nec priscum est, nec apud Græcos repertum, sed à Barbaris nuper inuectum, qui nulla humanitate præditi, nullo ingenij cultu polito, ad nimium vini potum incitantur, & curiosos sibi variosq; cibos parant. At in Græciæ tractibus, neque scriptis, neque illorum qui nos antecesserunt, testimonio cognoscemus, insignis magnitudinis aliquod poculum confectum fuisse, præterquam Heroibus, quibus solis id quod ἐν τῷ vocant, tribuerunt. Qua verò id de caussa in dubio est, nisi quis existimet, ita repræsentari, quòd ingrundi & infesti dæmones apparere soleant. Graues autem, & ad infligenda verbera truces, Heroas censent, idq; noctu magis quàm interdiu. Vt igitur non suo pte ingenio, sed ob temulentiam videantur esse malefici, maioribus eos poculis bibentes affinguntur. Rectè quidem eos dicere puto, qui magnum poculum puteum argenteum nominant. In his Chamæleonem ignorasse probabile est, non exiguum fuisse Cissybium, Cyclopi ab Vlysse datum, alioqui exhausto ter illo, non tam vasti corporis homo deiectus fuisset. Fuerunt itaque & tum temporis ampla pocula, nisi vini quis vires causetur, quas ipse Homerus exposuit, aut Cyclopiis scædam & iniucundam potionem, qui multo lacte se ingurgitauerat: vel fortassis barbarum fuit id poculum, cùm magnū esset, acceptum è Ciconum præda. Verùm quidnam dicemus de poculo Nestoris, quod iuuenis quidam vix sustinere poterat, senex tamen Nestor citra molestiam attollebat? De hoc doceto nos Plutarchus. Nam, quod ait Philiæus poëta Pratinas,

Mort alium terram non sulcamus, Sed optans mihi scyphum dari, calices laudaturus accedo, Non vnus tamen ex Cyclicranibus, quos iridens Hermippus comicus in Iambis ait, In agrum Cyclicranum lienis similem progressus appuli: Heraclæamq; vidi pulcherrimum oppidum. Sunt autem illi, vt ait Nicander Thyateirenus, Heraclæotæ, qui sub Oeta habitant, sic appellati, vt idem asseuerat, à Cylice quodam, genere Lydio, Herculis commilitone. Horum etiam meminit Scythinus Teius, in opere quod Historiam inscripsit, his verbis: Hercules captos Eurytum, Eurytiq; filium ideo necauit, quòd tributa exigere ab Eubœensibus: Cyclicranas vastauit, quòd prædas egissent: urbem condidit Heraclæam, quam Trachiniam cognominarunt. Polemon libro primo sui operis ad Adæum & Antigonium, scribit, ex incolis Heraclæiæ, quæ sub Oeta, & Trachinem iacet, nonnullos partim oriundos ex Lydia Cyclicranas, partim Athamanas, Herculi bellorum socios fuisse, à quibus locis indita nomina seruantur: cum his autem Heraclæotas, administrandæ ciuitatis ius non communicasse, quòd, licet simul & permixti habitarent, crederent tamen esse alienigenas: vocatos porrò fuisse Cyclicranas, quia calycis imago humeris esset inusta. Hellenicum, libro de Gentium nomenclaturis, scripsisse noui, Libycorum Nomadum quibusdam, nihil aliud in bonis esse, quàm poculum, gladium, aquale: mapalia verò ex Asphodelo iis construi, angusta, vmbra tantùm captandæ gratia, quæ quocunq; ierint, circumferant secum. Est & apud multos celebris

s Periphrasis: Alij, pilius.

t Posthac sub finem huius libri. r Amplum & capaxorem calicem. x Heroarum genij. y Inepia, ridicula, futilia, puerilia hæc mihi ratio videtur, ne dicam impia: quasi ad maleficia designanda ebrietate infliguntur dij. z Poculi genus vide posthac.

a De hac re citatur Homeri versus paulo post hoc libro

b Alludit hoc vocabulum ad, ῥόδιον καὶ κρητὸν, Macrobius cap. 11. s. Saturn. c Oblongum & angustum.

k Ab asperitate loci.

d Sic populus vocatur. ragas, pabula mutantes, grege & armenta patientes.

celebris in Illyrico locus, quem Calices appellant, vbi visitur Cadmi & Harmoniæ monumentum, quemadmodum scripsit Phylarchus libro vigesimo secundo historiæ. Polemon libro De Morycho tradit, Syracusis in extrema insula, ante delubrum Olympiæ, extra murum, aræ focum quendam esse, è quo nauigantes calicem implent, quem, vbi Mineræ scutum impositum templo non amplius cernunt, in mare deiciant, cum floribus, fauis, integris thuris micis, & aliis simul quibusdam odoribus. Cùm ergo vestrum conuiuium, vt ait Xenophanes Colophonius, hilaritatis & lætitiæ plenum conspiciam,

Nunc enim mundum solum est, pura cunctis manus, Atq; etiam calices: est verò corona quæ circumponitur, plicatilis. Alius in phiala suavis odoris unguentum porrigit: Adstat autem plenum delectationis poculum: Vinum alijs in promptu, quod nunquam se deserturos ac prodituros aiunt, Melliti gustus, in dolijs flores olens. Horum in omnium medio castum odorem ihus spirat, Gelida, dulcis, & sincera aqua est. Adiacent flauis panes, honoratq; mensa, Caseo ac pingui melle onusta. Ara quaquauersum media floribus stipatur: Aedes circumquaq; cantu personant, & conuiujs. Est autem hymnis laudandus primum sapientibus viris deus, Faustis verbis, mundoq; ac puro sermone: Post libationes, ac preces, vt qua iusta sunt Agere possis: hoc enim magis expeditum ac facile est: Nemini vt iniuriam facias: tantum verò bibas, vt te domum recipias Sine anteambulone, nec admodum, velut senex, fastidias: Ex hominibus illum celebres, qui præclara quæuis à potu designat, Vt qua memoria traduntur virtutem foueant.

Nolim ego pugnas Titanum, vel Gigantium commemorare, Nec priscorum Centaurorum seditiosos tumultus: Nec grauius eiusmodi prælia, quibus nihil utilitatis describendis inest: Hæc prudens bene vt prospicias semper curato. Lepidus verò Anacreon inquit: Eum non amo, qui cùm ad pocula supra modum vinum biberit, Rixas & luctuosum bellum canit. Sed quisquis musarum & Veneris incluta dona Commiscens, amabilis voluptatis memor est.

Salutem rex noster, pater, ac seruator: Nobis ad manum esto calix: pocillatores ministri Vinum misceant guttis argenteis: aurum Vino graue in manuum solum veniat: Libantes castè Herculi, & Alcmene, Procleo, Persidis, & auspicijs à Ioue, Bibamus, ludamus, tota nocte cantemus: Satis aliquis: vltro verò huius hilaritatis dux esto Quæ formosa manet sæmina coniunx: Bibito is scilicet quàm alijs magnificentius. Fuerunt & ad conuiuia eorum quos septem sapientes nominarunt, conuentus. Siquidem vinum, vt ait Theophrastus libro de temulentia, senum morosam anxietatem lenit. Nobis igitur ad festas Bacchi has epulas coëuntibus, iure nemo compos mentis inuiderit, vt in Tarentinis Alexis inquit, cùm nulla in re ex vicinis vllum afficiamus iniuria:

Tibi ne hoc compertum est, Quod vitam appellamus quadam consuetudine, Inditum nomen id fuisse, blandioris vt vocabulo Humana fors nuncupetur? Ego profectò, siue rectè, siue prauè,

e Iunonia.

f Cineribus nempe, & relictijs ab igne carbonibus.

g Plicatilis Plauto in Bacchidibus. Pro galea, scaphis pro insignis, corona plicatilis: è complicitate & consuetudine floribus parata. Paullus Plinio cap. 3. 11.

h & ἄσπετος. Ea vox significat etiam liberalitatem, & nam ex tribus gratijs. i Aut dulcis, quæ est mellis: aut suavis, & iucunda. k Sacrum aptum, quæ non nisi à castis hominibus peragenda sunt. l Fortassis crocò tinti, quod apud nos fit: aut è flavo melleo confecti. m Quam sceleribus vitam suam cõtaminare. n Vel scriptis, vel gestis.

o Bacche.

p In palmis sumantur aureæ patere vino coronatæ.

q Nobiles & insignes hoc fuisse viros suspicor quos honoris causa inter deos ac heros nominarunt. r m p cædæ Persis postea viduas meminit.

s Eudæregis: præstiosioribus poculis, libentius, melius. t Odius: alijs dicitur: collocatus meo, consubulationes.

u M nunc mundioso & odio. v Calamitosa, miserata, arumno.

Indicare

*Iudicare me quisquam dicat, refragari non decreui:
Verum hac ubi perpendi, sic sentio,
Planè furiosas esse res omnes mortalium:
Peregrinosq; semper nos esse,
Tantisper dum vivimus: tanquam in mercatum celeberrimum publici conuentus*
Advenientes: ex morte ac tenebris,
In hunc vita cursum transeuntes, atque lucem
Quam cernimus hanc: qui autem plurimum riserit, ac biberit,
Voluptatibusq; Veneris fruendis sibi vendicavit, & retinuerit
Quod aufugit tempus, collatitia cena exhilaratus,
Cum à mundanis discesserit, latus domum⁷ reuertitur. Sed quod ait venusta Sappho,
Ades Venus, aureis in poculis elegantibus temperatum
Nectar ut affundas his amicis nostris, pariter ac iuis.*

*a Cicero Tuscul.
Pythagoram autè
respondisse similem
sibi videri vitam
hominum, ac mer-
catum eum qui ha-
beretur maximo lu-
dorum apparatus,
totius Graeciae ce-
lebritate, &c.
y Aut in suas ades
remeat: aut in do-
mum eternà abit,
que sepulchro est.*

*z Coniuius ad dex-
tram recumben-
sibus: vel in dextri
conuersis.*

*a Tantisper dum
mortui cadaver re-
rebat, qui sinus
prosecuti fuerit, ut
vidiq; mortui faci-
em intuerentur,
rogum iustitantes,
& pyram circum-
euntes, ambulabāt,
designatore inhen-
te, nunc tui dēdō
se conuertētes, vñc
iā dēdō.*

*d Insanum mu-
lierum & coturni-
cum amorem de q̄
qui maximo studio
coturnices alebant
& exercebant ad
publica certamina,
vide Pollucem in
voce ἀλυσσῶν &c.
e Insanos gloria
studio.
f Insanos amore
mulierum.
g Insanos obfo-
nū vorator.
h Insanos vini
desiderio.
i Leniter attinga-
mus, abiter differa-
mus.
k Insanos: talis
prans.*

Dicendum hic est, bi-
bendi modos quosdā esse peculiare civitatibus, ut in Lacedaemonis republica, quod
Critias his verbis declarat: Chius ac Thafius vinum poculis maioribus praebeat ad
dextram^z, Atheniensis minoribus, ad eandem, Thesalus maioribus, cuiusq; libue-
rit: Lacedaemonius appositum sibi poculum ebibat: puer autem rursus affundit,
quantum fuerit epotum. Ad dextram bibere, ἐκ δεξιῶν, Anaxandrides dixit in Ru-
flicis, hoc modo:

*A. Quo pacto vos ad bibendum parati sitis,
Eia nunc dicite. B. Quo nos pacto bibiturū simus?
Eo prorsus, quo tibi videbitur.
A. Placet tibi, o pater, ad dextram ἐκ δεξιῶν dicere,
Omnes qui propinabunt? B. Ad dextram dicere?
Apollo sancte? veluti mortuo? ^a*

Repudianda sanè & abiicienda nobis sunt
fictilia pocula. Nam, ut Critias ait, quos ignominiosè reges Persarum despicerent, ij
fictilibus utebantur. Chætilus poeta^b inquit,
*Magnas opes ego in manibus habeo, calicis undique fracti testam,
Coniuiarum hominum naufragium, qualia multa
Bacchi regis procella seuè ac immaniter distripata eijcit.* Me quidem non latet
sæpius esse iucundissima fictilia pocula, ut quæ nobis in pretio sunt, aduecta ex Co-
pro^c. Subacta cum odoribus terra ea coquuntur. Aristoteles libro De temulentia,
Quas oilulas, inquit, Rhodiacas nominant, & voluptatis gratia afferuntur in conui-
uia, excalcato vino bibentes minus ut inebrientur efficiunt. Etenim myrrha, odo-
rato iunco, & aliis eiusmodi, coniectis in vinum, coquuntur, ideoq; vinum affusum
minus inebriat. Idem in eiusdem libri alia parte scribit, Rhodiacas oilulas fieri, myr-
rha, odorati iunci flore, croco, balsamo, cinnamomo, amomo, cum argilla simul co-
ctis, qua de causâ vinum affusum & potum tam valenter arcet ebrietatem, ut etiam
cocto diculq; vaporoso spiritu Venerem extinguat. Nobis ergo insanè, ἐκμανῶς,
bibendum non est, quamvis suspiciamus horum poculorum elegantium, & omni
genere artificiorum calaturæq; insignium, multitudinem. Chrysippus in Institutio-
ne, cuius argumentum est de iis quæ bona malæ sunt disputare, multos ait, pluri-
mis rebus insaniam, μανίαν, attribuire. Vocari namque τῶν γυναικομανῶν^d, & ἀγρυγο-
μανῶν, & à quibusdam gloriæ cupidos δῶδομανῶν^e, veluti mulierosos, γυναικομανῶν^f,
& qui auiibus delectantur, ἀγρυγομανῶν, idem significantibus his vocabulis, ut etiam non
inscitè reliqua hoc modo nuncupari possint. Nam obsoniorum audior & edacior
velut ἀλομανῶν^g est, vinofus ἀνομανῶν^h, & in cæteris similibus hoc pacto, insaniam haud
ineptè de illis dicta, qui insanè peccant, & aberrant longius à veritate. Nos igitur,
quod Athenis fieri solet, simul audiamus hos ridiculos mimos, & de aliis Bacchi arti-
ficibus, quædam pitissimusⁱ. De his Philochorus sic narrat: Athenienses ludis cer-
taminibusq; Bacchi, primum cum ientassent^k & bibissent, ad spectacula se confere-
bant, coronisq; redimiti spectabant. Toto verò tempore quo agebantur ludi, vinum
ipsis miscebatur: afferebantur bellaria: choris scenam ingredientibus ad porum vi-
num affundebatur, rursusq; à scena discedentibus, posteaquam certassent. His at-
testatur

testatur Pherecrates comicus, ad cuius vsque sæculum, qui spectabant, ieiuni thea-
trum non adibant. Phanedemus autem, inquit, haustum è doliis mustum ad ædem
Bacchi quæ est in Limnis¹, deo miscuisse, deinde ipsos bibisse, ac propterea voca-
tum fuisse Bacchum Limnæum, quoniam aqua mixta tum primum temperatū mu-
stum biberunt: eademq; ratione fontes, ac nymphas, Bacchi nutrices appellari, quo-
niam aqua permixta vinum augetur. Cum igitur bibissent vinum sic temperatum,
læti, ac hilares Bacchum versibus canebant, nunc floridum inuocantes, nunc Di-
thyrambum, nunc bacchantem furiosumque Bromium^o. Theophrastus libro de
Temulentia scribit Bacchi vera nutrices fuisse Nymphas, ideo quòd putata vite
manat humor plurimus, & naturâ vitis lacrymatur. Quapropter Euripides ex equis
Solis vnum inquit esse Æthopa^p Bacchicâ, floribus propitium, autumno vineorum
confortum ordines maturantem, indeq; mortales vinum ἀδονῶν nominasse.

*Quin & Ulysses^q praebeat suavis gustus vinum rubrum,
Impleta patera, vigintiq; mensuras aquae affudit:
Odorem iucundum spirante poculo:
In hederaceam pateram fundebat liquorem immortalem ad mensuras viginti, atrum,
efflorescente spuma.*

Homines certè quof-
dam scio, o viri coepulones, elato animo non tam gloriatos fuisse quòd diuites alio-
quin essent, quàm quòd argentea & aurea pocula multa possiderent. Eo fuit ingenio
Pytheas ex Arcadiæ Phigalia, qui excessurus vita, familiaribus suis diligenter man-
dauit, suo ut monumento hæc inscriberent:

*Pythea monumentum hoc est, boni, prudentisq; hominis,
Cui poculorum innumera vis fuit,
Argenteorum, aureorum, & ex electro^r lucido:
Plura multo quàm priores in epula is absumpsit.*

Hoc scilicet narrat Har-
modius Lepreates libro de legibus Phigaliæ. Xenophon octauo libro institutionis
Persarum, ait, eos si calices plurimos habeant, ostentare, & de se ob id sentire magni-
ficè, nec vllo pudore tagi, quamuis apertè iniquis modis & artibus quæ sita sint, quòd
apud eos iniustitia multum possit, & turpis quæstus. Oedipus ob pocula filios deuoi-
uit, ut autor est qui scripsit circularem^s Thebaidem, quòd apposuissent ei pocula
quæ auerfabatur. Poetæ hæc oratio est:

*At Iouis proles heros flauus Polyneices,
Primum quidem mensam Oedipodi pulchram apposuit,
Argenteam, Cadmi, rerum diuinarum consulti: deinde
Auream vino suavi, speciosamq; pateram impleuit.
Ceterum ut ille animaduertit admotam sui patris
Pretiosam supellectilem, magno dolore percussus animus est:
Confestimq; liberis suis duobus est diras
Calamifosas imprecatus, quod furias deas non latuit,
Patriam ut hereditatem beneuolè heriscere non liceret,
Sed perpetuis bellis prælijsq; disiderent.*

Cæcilius rhetor in Attica pul-
chra natus in Historia sua tradit Agathoclem^t tyrannum aurea pocula familiari-
bus ostentantem, dixisse, ex quo figulus erat, fabricata illa fuisse. Apud Sophoclem
in Larissæis Acrisius^u pocula quamplurima habuit, ut ait Tragicus:

*Aere certamen externis omnibus per præconem denuntiat,
Aereos lebetas pro premio futuros significans,
Et aurata vasa, & ex argento solido
Pocula numero sexaginta bis.*

Poseidonius libro vigesimosexto historia-
rum, tradit Himerum, qui non Babyloniorum tantum, sed & Seleucensium adeptus
est tyrannidem^v inuitato ad cenâ cum trecentis Lysimacho, sublati mensis, argen-
teum poculum^w cuique trecentorum præbuisse, pondo minarum quatuor, ac post
libationem, simul omnibus præbuisse, voluisseq; suum ut singuli auferrent poculum.
Anticleides Atheniensis libro decimosexto Reuerfionum, cum de Gra^x loquitur,
(co

*1 Limna, vicus
Attice, ubi templū
Bacchi fuit, quem
inde Limnæum co-
gnominant. Ari-
stophanis interpr.
m Eius meminit
Pausanias lib. 1.
y Quod veluti iu-
nus duas penetra-
re: in d'uo d'uegs
169.*

*o A mugitus, stre-
pitu, stremitu.
p adonæ, vel, à
calore, vel d'ua
adon, quod v'rat.
q Ouidio 2. Metam.
equi solis sunt,
Phlegon, Pyrois,
Heons, & Aethon:
pro quo legendum
Aethops.
r Odyss. 11.
s Cyclophum hi-
storia.
t Nsephōt, quod
nuper è lacu suscit.
u Lacrymâ per-
spicuo candore si-
milem.*

v Succino.

*x Κυκλιώ: aut
in hominum cir-
culo cani soltam:
aut carmine in se-
ipsum quodam ve-
lut orbe redeunte
scriptam.*

*y Huc pertinet
Ansonij versus: Ex-
ma est fictilibus co-
nasse Agathoclea
regem, &c.
z Danaë pater.*

*a Alij: Lysima-
chum Babylonium
inuitato ad cenam
cum trecentis Hie-
mero, qui
b Quo libarent.
c Græcorum re-
ge, à quo fortassis
appellati Græci.*

(eo nimirum, qui cum aliis regibus in Lesbum, coloniam classe misit,) narrat illis oraculo mandatum fuisse, vt inter nauigandum Neptuno virginem in mare proiicerent: additq; insuper, Methymnæos quosdam hanc fabulam de submerfa virgine narrasse: amore illius correptum ex ducibus quendam nomine Enallum, in mare defutuisse, natantem & vrinantem, vt adolescentulam seruaret, sed ambos fluctibus & vndis obrutos, amplius visos non fuisse: verum post aliquod tempus cum Methymna rursus habitaretur, Enallum eò peruenisse, ac quo pacto euaserat exposuisse: virginem illam quidem degere apud Nereidas, equos verò se Neptuni pascentem, concitato demum fluctu inuolutum & abreptum, vrinando emerfisse, cum sympulo rotundo, paruo, admodum vetusto, auribus valde contusis, vndecim aureis literis per ambitum inscripto, ΔΙΟΣ ΣΩΤΗΡ, Iouis seruatoris, auro tam excellenti & admirando, vt quod ipsi habebant cum eo comparatum videretur ab ære nihil differre. Tale profusus nos literatum poculum argenteum conspeximus, dicatum Dianæ, in Campaniæ Capua, insculptis Homeri versibus elaboratum, & illis quidem aureis literis exaratis, quod fama Nestoris fuisse increbuit. Achæus tragicus in Omphale de literato poculo Satyros hæc dicentes fingit:

d' ἔργα κέραιον. e Ansis vrinant; po sit.

f Literis insculptum.

g Stolidè hoc, Homerus Nestor multum precessit. Itaq; Homeri versus in eius poculo scribi non potuerunt. h Efficiunt hæc litera cōiuncte διαυροπρο δ' ἰουβου.

i vt ἰουβου: qd: filio. h Regius: quidam, breui syllaba.

l Citatur hic locus emendator pag. 339. Vide Leopardum cap. 15. 8. E. mend.

m Gallina, iuuenula.

n Quod filius tuus habuit.

o Petalantibus, la scinis, iugitiosis, inordinatis.

p Fortassis Dimos, quod in vorices tonatus sit.

q Cotyla, hemina, semifextarius, cyathi sex, ἑξ ὀβολῶν ἰσχυρόν.

r Gazæ, amphoram.

s Opinonibus, et iis que hominū longa consuetudine inuenerunt, ad iustitiam.

t cūctis, tenebra: dicitur: vertigo tenebrosa: Festina hic ἀμφιβόλια ἔδωκεν ἰσχυρίην, ἔδωκεν, poculi.

u Poculum furata est? hoc indignum profusus: Alia est hæc elegans ἀμφιβόλια, mutatione accētus, eadem scriptura.

Iam diu me poculum dei vocat
Literas monstrans h, delta, iota, & tertiam
o: iuncta verò v: sequitur vltro volens v:
Ac post id, quod σαυ, vocatis, & o.

In his deest postremum elementum v, quoniam litera o, vtebantur omnes Achæi, non solum ea facultate qua nunc pollet, sed etiam cum diphthongum significabat, o tantum pingentes. Iidem similiter v scribunt, & cum solum per se profertur, & cum adiuncto i. In iis ergo quæ adducta sunt, Satyri δ' ἰουβου vltimæ syllabæ, per o solum compendiosè sculptæ, literam v, adiciendam esse innuerunt, vt integra dictio sit δ' ἰουβου. Iidem σαυ, pro σ, more Dorico dixerunt. Etenim musici, vt multis in locis Aristoxenus ait, pronuntiare σ reculant, quod dura & aspera sit eius prolatio, minimeq; tibiarum modis conueniens, contra, ς, ob faciliorem & blandiorem sonum crebrius assumunt. Equos quibus impressa est nota literæ σ, Samphoras appellant. Aristophanes in Nubibus:

Nec ipse, nec iugatorius, nec samphoras. Pindarus ait: Prius verò cadebant prolixæ dithyramborum vocales, & impurum σαυ, δ' mortales.

Eubulus in Neottide poculi quod literatum vocant, sic meminit:

A. Pestimum odi literatum poculum:
Quandoquidem exiguam phialam ei similem cum meus haberet filius abiit peregre.
B. Huic sanè multa similia. Guala, Philetas in Aractis à Megarensibus

pocula vocari tradit. Parthenius Dionysi filius libro primo De vocabulis quæ sitis apud historicos, ait, Gyalas speciem esse poculi, vt Marfyas Herculis sacerdos ad hunc modum scribit: Ciuitatem rex cum ingreditur, obuius quidam sit cum Guala vino plena, è qua in manus accepta libat. Est & poculi nomen Dinos. Dionysius Sinopenfis in Seruatrice, huius meminit, cum nomina recenset poculorum, sic:

A. Quot verò pulchrorum genera sunt Thericleiorum,
O mulier, Dicotyla, Tricotyla, ingens Dimus,
Qui metretam capiat: Cymbium, Scyphus, Rhyta,
Pocula, qua vetula, & aliud præterea nihil, aspicit.

Cleanthes philosophus libro De sumptionibus, Thericleios calices & Diniadas vocari scribit ab iis qui fabricati sunt. Seleucus præfatus Dinon esse poculi genus, ex Medea Stratidis hæc citat: Ngu, cui simile sit, è Creon, tuum caput.

Noni profecto: nimirum pertuso subituo Dimo. Archedicus in A berrante, seruum quendam inducit de meretricibus loquentem ad hunc modum:

A. Nicostratam quandam adduxi valde diluculo,
Adunco naso, quam Scotodinen cognominant,
Propterea quod in tenebris dinon argenteum surripuit aliquando.
B. Δεινον: è δ' εὐνοῦ ὁ boni dñy. Est & δ' εὐνοῦ saltationis genus, vt Apollonaphanes in Daulide monstrat his verbis:

Δεινον

Δεινον hic δ' εὐνοῦ est, quemadmodum & καλαβιον. Telephilla Argiua Aream dei non vocat. Cyrenæi pollubrum deinon appellant, vt inquit Philetas in Atticis. Silenus & Clitarchus in Linguis apud Clitorios Δειπασσα vocari pocula tradunt. Antimachus Colophonius libro quinto Thebaidis ait:

Omnia profusus que aduenis imperauit Adrastus
Vt facerent: nunc aquam, nunc syncerum ac purum mel
In argenteum poculum prudenter miscuerunt:
Ac confestim regibus Achiuorum Δειπασσα, pocula, distribuerunt
In manum, conuiuantiibus, statimq; ad libationem affuderunt,
Aureo gutto.
Alij calicem ex argento solidum, siue Δειπασσα, pocula,
Afferant aurea, qua domi apud me reposita sunt.

Idem rursus: Idem in iis quæ sequuntur deinceps: Et aurea Δειπασσα, pocula, & illasum Celebeion, Melle pleuum, quod ei commodum sit. δ' ακτυλωτον poculum, digitatum, Ion in Agamemnone vocauit, sic: Munus pedum cursu dignum afferet, Digitatum poculum: intactum igni: Pelia insigne premium, opus Castoris.

Epigenes poculum interpretatur auritum ex vtraque parte, in quo capiendo digitos vtrinque diuidunt: Alij quod in orbem velut insculptos digitos habet: alij, poculum in quo eminent tuberosa quædam, qualia è Sidone aduehuntur: Alij læue. Quod autem dixit ἀγρευτον πυελ, ad imitationem est Homeri, qui leberem ἀγρευ, ignis expertem, appellat, vel idoneum excipiendis aquis frigidis, vel ad gelidæ potionem aptum. Quidam corneum vas intelligunt. Circa Molortidem narrat bobus inuictatæ magnitudinis esse cornua, è quibus pocula quomodo fiant Theopompus memoriæ tradit. Ex iis poculum habuisse probabile est. Iolcus certè Molossia vicina est, in qua Pelias ludos edidit. Satius quidem est dicere, inquit Didymus in eius fabulæ expositione, Epigenem oscitanter ac negligenter carmen illud Homeri, Quinto phialam vtrinque auratam, & intactam igni, apposuit, intellexisse, quod putauerit ἀμφιβετον φιάλην esse poculum, cum ea sit æneum, lebeti simile, vndique latum, quod commodum est ad recipiendam frigidam: at δ' ακτυλωτες phiala, id est digitata, intus velut in orbem cavitatem habet, & tanquam digitos, qua circumprehenditur. Quidam ἀγρευτον φιάλην esse volunt corneum vas, quod ad ignem non conficiatur. Fortassis autem, per metaphoram figuram, Phialam Homerus poculum dixerit. Philemon in Atticis nominibus, aut Linguis, cum antea multa disceptasset, Calpis, inquit, digitatum poculum, & vtrinque auritum, in quo amplectendo ex vtraque parte disparantur manuum digiti: Alij poculum esse putant, in quo digitorum figuræ per orbem apparent. Elephantem poculi genus appellatum fuisse Damoxenus ait in Seipsum lugente:

A. Hec si poculo contentus non es, Elephantum qui ferat
Aduenit puer. B. Per deos, quidnam hoc est? A. Rhyton,
Ducbus salientibus vinum effundens.
B. Quam amplum? A. Congitorum trium capax:
Alconis opus. B. Olim verò prabibebat mihi
Lubenter in eo Cypselus. Huius poculi meminit Epinicus in Supposititiis, cuius testimonium citabo, cum de Rhyto verba faciam. Ephebus poculi genus est, quod nunc Embasiceeten nominant. Sic vocari scribit Philemon Atheniensis libro De Atticis nominibus, siue linguis. Stephanus comicus in Philolaone ait,

A. Huic prabibebat rex κόμην quendam
Nouam. B. Quidnam hoc est? A. Poculum.
A. Κόμην quædam est circa Thurios,
In quam olim ego difficulter perduetus sum,
Et ad Ephebos, δ' Σοφία, ac eos sanè tractatu difficiles.

Lyncus Samius Hedypoti

α Saltatio hæc mo lesia est. Eadē ἰουβου: quæ & prozema.

β Alterum genus saltationis, vt & καλαβιον.

γ Confrimus l. b. De die natali cap. 24. Argiuam melicam præ riam minutiores edidisse mevos scribit.

δ Sub. executi sunt. Antimachus ille prolixo ordine ac recto tractatu bellum Thebanum excusos l. bro 24. ab interitu Moleagri usque ad reditum Diomedie continuauit: reliqua morte preuentus non potuit absoluer. Tumidū Catullus vocat.

ε Exigua Cerebe, poculi genus de quo paulo post.

ζ Non pustulatum, scabrum, asperum.

η In quo faciendo igne non est opus. θ Thessalia regionum. Vide proer. Boi Molossus: 5. Leopardum c. 19. 5. f. Oppidū Moquefia regionis Thessaliae, que sita est inter Pelion & Ossa.

ι Iolco.

κ Inuenes Græcos qui Latium f. via fasiliam iterum in expeditionem Colchicam comitarentur, inuitans, & cognos.

λ Δειπασσα: fortassis ἀφαιμα: τθ, vt paulo antea: in expositione eius cursorum certaminis.

μ Coniua. Homerus Iliad. 4.

ν Ab insigni magnitudine & capacitate.

ξ Δικρυπτα.

ο Cypselus Corinthiorum tyrannus, cuius meminit Herodotus in Terpsichore.

π Petronius, Quæ so, inquam, domina, certè Embasiceeten inseras danti, &c.

ρ Κόμην pagus, vicus: hæc genus poculi.

σ Hic lupanar.

τ Hic prostitutos pueros.

θ Δειπασσα: hæc genus poculi.

asportu graues, pa- rum humanos ac... Ex Europa in Africam transiit: ad Geditanum fretum, & columnas ab eo distas. Macrobius cap. 1. Saturn. a Insulam Oceani, in qua Geryon regnabat. Hyperionis filius, quem caelo & terra genitum apud poetas legimus. c. Dens pines, heros, & clarissimos viros Iouis filius dicit antiquitas. De illo haec sunt audienda cui Odan suum nuncupauerat Stesichorus: alioqui Phobus Iouis filius & Latone filius.

d Nympharum, qua occidit ex-sipiunt hospitio.

e Gigantum bellum. f. Macrobius cap. 1. Saturn.

g. h. e. colum: h. Quasi dimidiata: tumant per mediu seclum. Dimidiati mali eam figuram fuisse coniecto.

Hedypotides, inquit, Rhodios aemulatione quadam pro Thericleis Atheniensibus fecisse, cum Atheniensis diuitibus solis eo pondere ac mensura fabricati essent, Rhodij vero propter leuitatem, eiusmodi poculorum elegantiam communicarent etiam cum inopibus. Horum sic meminit Epigenes in Heroica:

Psylleria, Cyathum, Cymbia, Rhyta quatuor: Hedypotidas, tres: colum argenteum.

Semus libro quinto Deliadis ait, Deli consecratam esse auream Hedypotida Eche-nices mulieris indigenae, cuius idem meminit octauo libro. Cratinus iunior:

Ab Archeponte Hedypotidas duodecim.

Pisander libro secundo, Herculeam pateram esse tradit, qua vetus Hercules oceanum traiecit: Herculi vero illam oceanum commodasse. Poculis fortasse quia heros amplis gaudebat, per iocum scriptores, ac poetae, eum in poculo nauigasse fabulati sunt. Panyasis libro primo Historiae Herculis, refert ipsum a Nereo Solis phialam cum impetrasset, ad Erytheam nauigio peruenisse. Bibacem inter alios Herculem fuisse antea nos memorauimus. Solem quidem ad occasum tendere, inuictum poculo, Stesichorus sic ait:

Hyperionides sol in auream pateram descendit,

Oceanum ut emensus,

Ad sacra obscurae noctis profundas sedes accedat,

Ad matrem, & etate florentem coniugem,

Ac charos liberos; ille vero per nemus incedit lauris opacum;

Suis pedibus, Iouis filius.

Antimachus:

Tum vero in aurea patera

Solem deducebat illustris Erythea.

Aeschylus in Heliadibus:

Erat & in occasu patris forte fortuna a Vulcano fabricata patera,

In qua longum sui cursus meatum per fluctus ille peragit,

In blandimenta liquida, ac nigris equis insidentis noctis sese recipiens.

Mimnermus in Pumilionibus, In lecto aureo, inquit, ad illum usum a Vulcano facto dormientem solem ad exortum permeare, obscure sic indicans poculi cauitatem, his verbis: Quotidie sol laborat,

Nec unquam vel illi quies est,

Vel equis ipsius, ubi roseis digitis Aurora

Oceano relicto in caelum conscendit,

Solem enim vehit perquam grauium ipsi cubile,

Cauum honorandi Vulcani manibus & malleo cufum:

Aureum: quasi alis subnixum per summos fluctus aquoris,

Inter dormiendum raptum ab Hesperidum & cetu,

Ac Aethiopum regione, ubi tum velox eius currus, tum equi

Subsistunt, donec aurora diluculi mater redeat:

Tum enim Hyperionis filius alios & recentes conscendit equos, qui vehant.

Theoclytus libro secundo de Tempestatibus ait, in lebere ipsum nauigasse, cum idem antea prior dixisset qui Titanomachiam composuit. Pherecydes libro tertio historiarum, cum antea multa de Oceano differuisset, subiungit, Hercules vero arcum in ipsum distendit, tanquam sagitta percussurus: Sol autem cessare iussit: terre factus destitit: eius obsequij gratia pateram Sol auream dedit, quam nimirum cum equis ferre solet, ubi lapsus noctu in Oceanum, ad Auroram habenas extulerit. In ea patera ad Erytheam Hercules proficiscitur: at dum nauigat, Oceanus, eius fortitudinem ut experiretur, fluctuum imaginem obicit pateram exagitantium: Hercules vero in eum arcum dirigit, tanquam sagittis petiturus: quod veritus Oceanus, id moliri ut desineret, praecipit. De Ethanio in Aegyptiaca Hellanicus scribit, in hominum eius nationis aedibus suppellectilem esse, phialam, cyathum, & exiguum colu, ex are omnia. Pamphilus in Linguis, poculi quoddam genus ab Atheniensibus nominari tradit ἡμιστρομαῖον a figura. Thericleum poculum ad latera depressum est, satis profundum, auribus hinc illinc prominentibus, ut in vulgari calice. Alexis in Hefione, Thericleo bibentem Herculem inducit, ad hunc modum:

Vix tandem placatus,

Calicem

Calice in postulat, quem ubi dederunt, crebro

Hausit, ut, quod iactatur prouerbio,

Semper quidem prorsus vter & semper saccus,

Homo sit.

Calices Thericlea pocula fuisse aperte declarat Theophrastus, in libris de historia plantarum, quo loco de Terebintho verba facit, atq; eius ligno calices tornari Thericleos, quos a fistilibus nemo discernat. Eos calices fama est a Corinthio figulo Thericle factos, vnde & impositum nome, Aristophanis Comici saeculo. Calicis meminit Theopompus in Nemea his verbis:

A. Huc ades, o Thericleis fida proles,

Generosa facies: recte nos te vocauerimus

Natura speculum, quod plenum si dabitur,

Nihil sane unquam aliud ego sugam.

B. Hec tu anus Theolyte. A. Quis es qui me vocas? B. Tibi amicissimus.

A. Quo te nomine salutabo? B. Accede huc ad me Theolyte,

Accede ad nouitium conseruum tuum. A. Hic belle

Igniculi mei scintillam non in cassum excitat.

B. Ego bonis auibus benevolentiam propino tibi.

A. Bibe quantum lubet, quod comedas equidem postea dabo.

Cleanthes in opere De sumptionibus, sic ait: Quae igitur sunt ab hominibus inuenta eiusmodi, atque etiam reliqua, ut Thericleum poculum, Deinias, Iphicrates, eos qui inuenerunt primi, ostendunt. Nunc profecto manifestum id est. Hoc si factum non esset, haud parum nomen foret mutatum: verum, ut diximus, iis quae fortuita sunt, non est fidendum. Alij tradunt Thericleum poculum dictum, quod in eo sculptae ferarum pelles essent. Pamphilus Alexandrinus, quod Bacchus dum feras quae vehunt quatit, hoc poculo libat. Huius sic meminit Antiphanes in Similibus:

Vt est canatum, (nam qua intermedio tempore facta sunt volo coniectere)

Et Iouis Seruatoris instrumentum aduenit,

Plenum guttis expressis venerando labore,

Amoena Lesbii, spumans, accepit quisque dextra manu.

Eubulus in Dolone:

Vas ego nunquam laui:

Purius quidem fistile reddidisset ego

Quam Thericles suos calices, iuuenis cum eram.

Idem in Aleatoribus:

Calicem nuper e melandryo factum, Thericleum, nimum spumantem,

In remulentorum manibus frequentem, fremente sono circumstrepentem:

In orbem speciose ductum, affluentem scaturigine verberem,

Nitentem, ad lucem resplendentem, ablusum, onustum hedera,

Quem domum Iouis seruatoris vocant.

Araros, siue Eubulus in Campylione:

O figlina terra, olim Thericles

Te fabricatus est caui lateris dilatato fundo,

Cognita ad eorum mulierum natura,

Qua poculis exiguis non delectantur.

Alexis in Equite,

Et Thericleus calix corona in orbem aurea,

Ornatus, non vulgari, & plebeia quauis.

Idem in Epaco:

Mero plenum Thericleum ebibit,

Cauum, quod superfuebat.

Timaeus libro vigesimo octauo Historiarum, his verbis Thericleum calicem appellat: Polyxenus quidam ex eorum numero qui rempublicam Taurominitanorum gubernabant, missus ad Nicodemum legatus, & muneribus aliis, & calice Thericleo donatus, rediit. Adaeus libris De affectione, Thericleum & Carchesium idem esse autumat: contra differre censet Callixenus in suis libris de Alexandria, cum ait, in pompa quosdam Carchesia gestantes, quosdam Thericleos calices, incedere. Quale sit Carchesium, posthac nos monstrabimus. Craterem etiam quendam Thericleum nominant. Huius meminit Alexis in Cycno:

Latius vero in medio Thericleus crater

G 2

Constitit,

i Bibacem edax, vter vinarium, culicis: Sacco frumenta condantur. Vnde prouerbium, Vres thylaci. k Cap. 4. libr. 5. Erasmi prouer. Thericlei amicus.

l Alloquitur anu calicem. Sic anu apud Plautum in Curculione: Salue anime mi Liberi lepos: vini ut vetusticupidia sum: &c. locu vestitus cetera. m Sic Plautus: cuius vox sonat poculi? &c. n Quidam Translationibus. o Sub nomen seruant.

p Iyures.

q Quidam, nelo. r Libatorium poculum. s Mytileno vino.

t Rotunda & fistula quercus medulla. Theophr. cap. 4. 5. hist.

u Dum fruet suum: dum vinum affunditur.

x Vel, celatum hedera filijs, vel hedera fronde corona tum: ut paulo post. y Aarros, & nota volubilis.

k Quidam inuenerunt: paulatim hauriens.

l mibi delectatus. Quidam, de dispositione.

a Supra lib. 5.

b Haec vox signi- ficat... c Sub. elubet. quiddam... d Argentii cupido, anatro. e Sumptum ab us, qui ab militare... f Bortasii: qua de causa... g Vi paulo antea... h Theocrito. o Maiore impetu, conatu robore, ver sus scribat. p Sub. habent. q Possessionum, ex praediorum, patri- moniorumq; preside- dem. Bius statnam iusta ararium po- nebans. Eius memi- nit Pauja. lib. i. r De Ambrosia vide pag. 11. s aeg. didan. vsq; fcs genus, dicitur a profundendo: Sym- pnuu. Evajm. pro- uer. 1007 sap. legit, prochoaido, q (ex tefichio) mercuriu interpretatur, forte que prima duci- tur, versus hos se reddens: Sortem quam trahunt aliq quidem e prochoi- dio, aliq e cadisco temperato par pa- ri. Pallaci cap. 9. lib. 6. in Viscer. rione prima carnis portio Epau xlyq, id est, Mercurij fors appellatur. Vebere ad sacrum succes- sum bona scem

Copulit, candido neclare annofo, Plenus spumans, quem cum vacuum offendiffem, deterfi, vt splenderet effeci, tutum pede Statui, & adnexis hedera ramis fructu granibus Coronari. Femino genere Menander vsurpat in Theoporumeno^b: E dimidio temulentus, τὸν θετικλοῦν, trium heminarum^c. Dioxippus in

Philargyro^d:

A. Τὸν θετικλοῦν μεγάλως, magno calice Thericleo mihi opus est. B. Probè noui. A. atque etiam Rhodij poculis: nam lubentiffimè

His poculis bibere semper confueui.

Polemon libro primo de

Athenarum arce, neutro genere protulit, ad hunc modum: Aurea Thericlea, subtrus ligno fulta Neoptolemus dedicauit. Apollodorus Gelous in Philadelphus, aut In- dia sibi mortem consciscente, ait:

Deinde stragula vestes, argentea vasa, Thericlea tornata, sumptuosa, & alia pocula.

Aristophanes in Philonide:

Itaque mihi nuper herus Virutis pramium, Thericleorum, in orbem^e circumactum scutum, Superne spumans, delicatum, par pari temperatum,

Porrexit ac dedit, vt arbitror, quod esse me probam ac frugi cognouisset: Deinde libertatem est largitus, benigne & amice me vino cum madefecisset.

Theo-

philus in Bœotia:

Heminarum quatuor calicem fictilem quendam E Thericleis, quod velim credas, miscet,

Pulchre spuma feruescentem: at Autocles Incassum & inconcinne dexterum Humerum sustulit^f.

Idem in Præridibus:

Thericleum calicem affert, qui plusquam amphoras septem caperet, Prospera^g fortune.

Pamphilus libro De nominibus, Cyprios ait poculum

vocare Isthmum. De Cado, Simmias Anacreontis poculum explicans ait,

Pranfus equidem sum, contracto itry^h paululo: Vini autem cadum exhaufi.

Epigenes in Paruo monumento:

A. Crateres, inquit, cadis, peluesⁱ, & adepol, crouneia^k: verum quid opus est omnia sigillatim memorare?

Istis oculis tu conspicias. B. Aduenisse regis filium ais? A. Ita sanè,

Pixodarum scilicet.

Hedyllus in Epigrammatibus:

Bibamus^l: etenim nouum aliquod inter bibendum Reperiemus, ingeniosum^m, ac mellitum carmen:

At cadis vinum effundens, irriga, & dicit, lude Hedyle: qui inani cantu contendis, non autem ebrietate curas demulces.

Idem alibi:

Ex aurora in noctem, & ex nocte Passfoles In auroram bibit, cadis quatuor congios capientibus:

Deinde repente, quocumq; fors iulerit, abit: sed inter pocula, Siculoⁿ vate ludit multo suauis:

Eo tamen validior^o: sic illius affulget Lepos, quamobrem o charum caput, ad temulentiam bibe, & scribe.

Cleitarchus

in linguis tradit ab Ionibus cadum vocari κερχίμου, fictile. Herodotus in tertia Phœnice: Non, inquit, vini cadum^p. Philemon in opere citato, Cadiscum esse tradit poculi genus. Vas quidem certè illud est in quo Iouem κέρχου^q collocant, vt inquit Anticleides in Expositionibus suis hoc pacto: Iouis Ctesij sic imago statuenda est. Cadiscum, nouum, vtrinque aurium, deponere: eius aures alba lana corona: si- mulacri dextrum humerum ac frontem croceo peplo vela, quemcunque repereris.

Iuppiter enim Ambrosiæ^r puram aquam in potestate habet, & oleum, ac omnium fructuum copiam, quos immittit. Cadisci præterea meminit Straton comicus in Lepnomena, sic,

Mercurius, quem hi precantur ac innocant prochydio^s.

Alij

Alij cadisco, par pari temperato. Cantharum nomen esse nauigij cuius è plebe notum est. Sic etiam vocari poculi genus Amicipsias inquit in Cottabo ludentibus:

Auia, fer acetabula & cantharos. Alexis in Crateua, vbi de quodam in cau- pona potante loquitur, ait:

Hermæiscum deinde conspicio, ex istis viris quempiam, Cantharum, qui prope adest, inuertentem,

Stragulaq; ac suam sportam. Eubulus sæpius vtitur hoc nomine in Pamphilo: Ego verò, inquit, nam è regione fuit

Suarum adium, noua & ampla canpona, Hic obseruabam puella victum:

Intereaq; inbebam congium mihi canponem miscere oboli pretio, Et cantharum apponere maximum.

Idem rursum:

Idem alibi:

Cantharus autem dudum vacuum exsecatur: Simul acceptum è conspectu^t summouit:

Qua verò putatis magnitudine ab ea sublatum cantharum? Valde me Hercule is amplius fuit, quem tamen confestim exsecauit.

Xenar-

chus in Priapo:

Ne affunde, o puellule, in argenteum poculum, Sed contra potius, age, in profundum cantharum.

Puellule, per Iouem, in cantharum mihi affundito. At cantharos nunc non fingunt,

Me miserum, amplos illos, ac grandiores, sed humilia, Polita, sculpturisq; pulchra pocula, perinde ac si ipsa Bibituri sint, non vinum.

Epigenes in Heroina:

Tenuis verò gibbis^v fluctibus arridens Aura, Cheironis filie lento pede^w,

Phrynichus in Comeffabundis:

Admonit blandè ac rectè cantharum. Deinde cum in edibus modeste Chærestratus fictilia faceret,

Centum interdum vini cantharos absumi lacrymabatur.

Nicostratus in

Calumniatore:

A. Nquis, queso, an viginti ordinum est, an Cycnus^x, an Cantharus? Nam certior hac de re factus, omnia circumuertam^y.

Menander in Nauclero^z:

B. Acdepol Cycnocantharos, ex vtrinq; temperatus. A. Adueniat^b relicto Aegæo profundo salso,

Theophilus nobis, o Straton, vimirum ad probum suum Ac fortunatum, & saluum iam filium. Primus ego Tibi inaurauit cantharum.

Idem paulo post:

B. Qualem^c? B. nauigium^d? A. Saluam mihi nauem inquis? B. Nauem inquam meam

Quam fabricatus est Callicles, & quam regebat Euphranor vocatus, Thurius^e.

Polemon suis libris de Picloribus ad Antigonom, Athenis, inquit, in Peirithoi^f nuptiis Hippeus fecit guttur & poculum, è lapide, marginibus auro circumtectis: præterea lectos ex abiete, humi iacentes, variis stragulis ornatos: & pocula, fictiles cantharos: tum etiam lucernam pariter fictilem, è recto suspensam, sparsas flammæ emittentem. Philetærus autor est cantharum poculum dictum fuisse à Cantharo figulo.

Peleus^g nomen fuit figuli, aridi, lucernarum cantharorumq; opificis, Valde inopis, sed, per Iouem, minimè tyranni.

Antiphanes in Bœotia etiam

scribit, cantharum esse muliebrem ornatum. Callixenus Rhodius tradit in suis libris de Alexandria, Carchesium^h esse poculum oblongum, in medio leniter compressum, auribus vtrinque ad fundum vsque descendentibus, in longum satis porrectum, & quod sic extendatur, fortassis ita nominatumⁱ. Vetustissimum poculum fuit Carchesium, quandoquidem Iuppiter congressus cum Alcmena concubitus mercedem Carchesium^k dedit, vt refert Herodorus Heracleotes in secunda historia.

G 3 Asclepia

caussa Mercurium præfabantur, vt in consuijs & yuador deligens, & Ionem Seruatorem.

e Exhausti, abfor- pfit. r Inflatu, tumidi. x Vide proverbijs, Tacito pede. y Nauigij nomen: fortassis ab insigni. z Vermisebo, per- turbabo. a Nauiculario, Na- uiculatore, Nanti gubernatore. b Festiua imitatio veruum tragico- rum.

c Quale nam? B. Nauigium: neq; me cognoscis, o miser. Ex Macrobio cap. 21. 5. Saturnal. Vir- gilius aptissime Ca- tharum Liberi pa- tris poculum assi- gnat Sileno: Et graui astrita pen- debat cantharus ansa. d An poculum? e Thuria, locus in Sicilia: Thurium vrbs Italia, que postea Sybaris di- cta est. blega, belliger, strenuus, audax, impetuofus. f Quibus Hippo- damiam in vxore duxerat. Hanc Cæ- tauri cum eripere conaretur ab Her- culè Thefo sunt in- te. f. bti. Ouid. 1. Metamorph. g Hæo τὴ παλαὺν, à lino. & argilla. Ver- sus sunt eiusdem poete, non satis cō- mouit & tempus- uè hī iuferri. h Macrobius cap. 21. 5. Saturn.

i Quod mali nauis forma, in lōgum sic protensum. q xag- xōstav, mali sum- ma pars, & quod in ea circumagitur, vnde aptianur fan- nes. k Pateram aureā. Plautus, Nunc tibi hanc pateram que dono mihi illic ob- virtutem data est, Paterela rex qui po- titauit, quem ego mea occidi: manu, Alcmena tibi con- dono, etc. Macro- bius autor est, Plau- tum relicto nomine infueto Pateram appellasse.

Menandri versus. oratio est cuiusdam impudenter mētiēti apud verū signa-ros.

Quidā hunc locū sic interpretantur, passrem cui pectore auree pennae sunt, multis in locis frequentem, Cōdy vocari à Cappadocibus.

Abi in malam cruce, e Pororium vas a fragalia fultū, non pede. Vas magnum quo lauatur pocula, & refrigeratur vinum.

Perficacissimi: omnia vidētibz.

Multa nos omisimus inepre repetita à superioribus, quamvis faciās ad illa superiora emendāda, & supplēda. f. κάλαρος: animalium quorundam testa, ut cochlearium, concharum, etc. inde κάλαρος: ἄνω δὲ καὶ ἄνω. Vide proverbia. Inter os & ossum: Inter manum & mentum: Multa cadunt inter calycem supremāq; labra.

h Odyss. i Τῶν κατ' ἄνω. Ab hac voce Picar di sua pocula Godei nuncupantur, & mutato in γ, & in d. Certaminū initio.

Subdabo, vel ali quid aliud huiusmodi.

do in angustum contrahatur. Condyl Menandro poculum Asiaticum, heminarum decem capax.

In Cappadocia aureum Condyl, aurei passeris. Hipparchus in Sospitibus:

A. Huius militi cur istius praebeas

Argentum, heus tu? B. Neutiquam. A. at certo id ego scio.

B. Erras: immo exiguum tapetem, magni faciundum, varium,

Pictis adunco naso Persis, quos dii perdant,

Aduectum Perside. A. ad cornus, & verbero.

B. Tum etiam Condyl, Pfycterem, Cymbium. Nicomachus libro primo De festis Aegyptiorum, inquit, Condyl Perficam vocem esse. Forma eius fuit, ut ait Hermippus astrologus, qualis mundi, in quo diuina miracula nobis apparent, & à quo fructuum feracitas in terris prouenit, quamobrem eo poculo diis libauerunt. Pancrates in primo Conchoreidis:

Ille verò cum libasset argenteo Condyl Necliar, aliam viam pedibus ingressus est. Cononius. Istrus Callimachus libro primo Ptolemaidis Aegyptiae, ad hunc modum scribit: Poculorum Cononiorum par: par etiam Thericleorum incluforum auro. Cotyli pocula sunt vna tantum parte aurata. Horum meminit Alcaeus. Diodorus libro quem ad Lycophronem scripsit, apud Sicyonios poculum id frequens esse, ac plebeium tradit, profundo labello lauacrove simile, alicubi auratum. Meminit & huius Ion, cum ait, vino plenum esse Cotylum. Hermippus in Diis:

Cotylon primum attulit, vicinis pignus. Plato in Ioue male affecto:

Cotylon affert, inquit. Aristophanes in Babylois etiam huius mentionem fecit: Eubulus in Vlysse, siue Panoptis:

Sacerdos verò Euegorus in eorum medio stans speciosa veste ornatus Cotylo vinum libavit.

Pamphilus esse putat poculi quidem genus, sed Baccho peculiare. Polemon libro De ouis villosa pelle: Post haec initiationes sacras peragit, & cotylon accipit à cubili suo: vinum autem distribuunt viri cernos circumferentes.

Cotylae. Aristophanes in Cocalo:

Alia utunque natu grandiores vetulae Thasij nigri

Plenum vas, fistilibus magnis cotylis, deplebant,

Affundentes in suas pateras non inelagantes, amore nigri meriq; vini coactae.

Silenus, siue Clitarachus, siue Zenodotus:

Vidig, circa defunctū sanguis fluebat tam multus ut cotylis hauriri posset. ac rursus:

Multa cadunt inter Cotylam supremāq; labra. Simaristus album poculum sic vocari tradit. Diodorus censet quod nonnulli Cotylum vocant à poeta dictum fuisse Cotylen, hoc versu:

Si quis panis frustum & Cotylen porrexerit: Calicemq; id non esse, quoniam auribus caret, esse tamen posse id quod Aetoli & Ionum quidam Cotylum nominant, similem quidem supra memoratis, sed auratum ex vna parte. Huius meminit Crates in Iustibus, & Hermippus in Diis. Mensuram quandam Athenienses Cotylam nominant. Thucydides: Eorum singulis in octo menses aquae dederunt cotylam, tritici verò cotylas duas. Aristophanes in Proagone:

Mercatus ille farina tres semodios,

Vna cotyla minus, domi rationem subducit. Apollodorus esse vult alti & caui poculi genus. Nam quidquid cauum est, inquit, cotylum veteres appellauerunt, ut manus cauum: vnde κατὰ τὴν τρυφήν, sanguis tam copiose profluens, ut duarum manuum cauo hauriri queat. Εγχετόλις vocatur etiam ludi genus, quo manibus in cauum flexis victi victorum excipiunt genua, & illos gestant. Diodorus in linguis Italicis, & Heraclitus, ut Pamphilus ait, tradunt cotylen etiam vocari heminam, citato hoc loco Epicharmi:

Et aqua duplum bibere, ad heminas duas. Sophron:

Heminam euertitio, & fili. Pherecrates in Corianno, cotyliscam dixit:

Neutiquam cotyliscam. Aristophanes in Acharnensibus:

Cotylis

Cotyliscum, cui abscissum labrum. Cotylam etiam vocant coxendicis cauum & per deriuationem Cotyledona, quae in flagellis polypodium extant acetabula. Aeschylus in Hedonis Cymbala cotylas nominat:

Aeneis verò ille cotylis obstrepebat. Marfyas tradit in coxendice cauum os nuncupari & aleison, & calicem. Sacrum Bacchi craterem exiguum Cotyliscum etiam vocant, eum nimirum quo initiatis ac peritis eius religionis vinum funditur, ut ait Nicander Theatirenus, adducens hunc locum ex Aristophanis Nubibus:

Cotyliscum ne coronato. Simmias Cotylam interpretatur Aleison.

Cottabis. Harmodius Lepreates libro de legibus ac institutis Phigalensium, quo loco tractat de cenis incolarum gentilitiis, ita scribit: Haec posteaquam venerabundi consecrarunt, fistili cottabide singulis bibendum datur paululum aliquid, & qui offert, alta voce dicit, Quod faustum sit, latus cenato. Hegesander Delphus, in Commentariis quorum hoc initium est: In optima republica: Quem Cottabum vocant, inquit, venit in conuiuia à Sculis primum repertus, & inuectus, ut Dicarchus ait, tanto in ea re meditanda & discenda hominum studio, ut inter epulandum praemia victoribus proposuerint, quae inde Cottabia nominarunt. Tum etiam quae ad id videbantur idonea maxime pocula, conficiebantur, nomine Cottabides. Aedificium praeterea rotundum extrucebatur, ut cottabo in medio constituto, ex aequis spatii, similibusq; locis omnes certarent de victoria. Non enim solum conabantur notatum signum attingere, sed eleganter ac venuste quisque ut id faceret: oportebat enim sinistro cubito subnixum, circumacta perite manu dextra, latagem effundere: sic porro vocabant humorem qui excidebat à poculo. Itaque nonnulli magis sibi placebant quod cottabo ludere probe scirent, quam qui iaculandi peritia & dexteritate gloriabantur. Quod nunc poculi genus Craneion appellamus, veteres aliquando Cratanion dixerunt. Polemon, aut quicumque fuerit autor Helladicorum, cum de sacello Metapontinorum in Olympia sermonem habet, sic ait: Metapontinorum sacellum, in quo argenteae phialae centum triginta duae, gutti argentei duo, sympuuium aureum: inauratae tres phialae: Sacellum Byzantinorum, in quo Triton è cupresso argenteum crataneum habens: argentea duo carthesia: calix argenteus: guttus aureus: cornua duo: In sacello Iunonis vetusto, argenteae phialae triginta: argentea cratanea duo: olla argentea: sympuuium aureum, crater aureus donarium Cyrenaeorum: batianaeion argenteum. Crouncia. Epigenes in Monumento:

Crateres, cadi, pelues, crouncia. Sunt porro qui & crounas vocent. Cotylae simile vas est cyathis. Sophron in poemate quod Mimium inscripsit,

Mulieres autem, ut fama est, deam placauerunt.

In cyathide amuletorum, qua remedio fuerunt, corona defossa est. Calix. Pherecrates in Magistroseruo:

Nunc verò abluo calicem: & da quod bibam, pocillator operculo superiniecto.

Calices pocula fistilia sunt, ita dicti quod κατὰ πύλον κολίαν, id est, super figuli rota voluuntur: vnde sumptum est verbum κολυγῶν, cum inter calices & potandum aliquis concionatur. Athenienses medicorum etiam pyxidas calices appellant, quoniam torno aguntur. In pretio & autoritate fuerunt calices etiam Argiui, & Attici: Atticorum meminit Pindarus his verbis:

Gratum, & Thrasibule, carmen affero, iam quinquies

His secundis mensis, quod in commune sit conuiuis, & Bacchi fructui,

Et Atheniensibus calicibus, blandus quidam stimulus. Argiui quidem ab Atheniensibus forma discrepare videntur, quoniam labris sunt distortis, & acuminatis, ut ait Simonides Amorgius. φερίαιλα porro dicitur, quod in acutum fastigietur, in modum Ambicum. φερίαιλα enim in eo significato dicitur, velut Homerus de Therseite:

φερός ἐν κεφαλῇ, id est, acuto capitis vertice is fuit. Est autem φερός, tanquam, φερός τὰ φέρον δένος δρωμύλου, quem in aspiciunda luce acutum videmus. Eximij calices etiam fiunt in Naucratis Athenaei patria, qui nobiscum cibum capit, phialae forma,

m πνευμάτιος

in Χαλκιδίαις, ἀρὸν ὑψίς, ἀρὸν ὑψίς, ἀρὸν ὑψίς. Lego Edoni, ut apud Horat. libr. 2. Carm. Non ego facinus Bacchabor Edoni, id est, Buanthibus, Thyadibus, Mimalionibus, Madaibus, Bassariibus. Ouid. Probinus in Syluis matres Edonidas omnes, Quae videre nefasta radice ligant.

o Vide supra De Phigalia urbe Arcadiae, vide Pausaniam libro octauo. Sita illa fuit edita & praerupto loco. φερίαιλα: ἄρὸν ὑψίς. Frater. q Lib. 15.

r Lib. 15. s Vide prouerbia, Scopam attingere. De Cottabo plura initio libr. 1. De Mane Cottabismi parte vide post hoc lib.

i Fortassis à forma, vel caluae, vel galae.

r Pausania lib. 5. Metapontini in Olympia Alci thesaurum dedicauerunt, in quo fuit Endymionis statua. Idem Pausanias libro 5. scribit, eos donasse Iouē, altera manu fulmen tenentē, altera aquilā, opus Aristomi legumē. α ἀπαθραϊνός. y Suprà, Coru, poculi genus. z Poculi genus. Quibusdam sarrago.

a Τῶν μνημῶν Exiguo monumento: Commentario. Locu hic integrior estatur paulo post.

b Quidam: αιδέας γα ὁ δὲ μοι κορονα μὲν ἐξ Ἰακείης ἴσθ' ὀφείλει.

c ἀμβύλιον, ἐλάτῳ μὲν ὑπερκεῖται, ἐμὲν ἢ σφραγίσει. Inde ἀμβύλιον pocula quae eam figuram s. ferebant. d Ἄρὸν φερός τὸ φέρον ἴσθ' ὀφείλει.

sporta feratur, & quod cum necessum sit milites impuram aquam saepe bibere, in eo quis potus sit non valde appareat: deinde quia marginibus cingitur, quod impurum & turbidum est, in eo refidet. Antigonus in epistola sua ad Adæum & Antigonom, Lacedæmonios fictilibus vsos fuisse poculis ita scribit: At enim priscum fuit hoc vitæ genus, quod etiamnum seruatur apud nonnullos ex Græcis, vt Argis in publicis epulis, Lacedæmone festis diebus, Nuptijs virginum, & conuiujs quæ ob partam victoriam celebrantur, fictilibus poculis bibant, in alijs verò conuiujs & Pheiditijs, doliolis. Archilochus in Elegis, Cothonis, vt poculi meminit:

Erasm. prouerb. In Simpulo.

Lacedæmoniorum carnationibus, quas ita nominabatur, vel à parsimonia, vel quasi φίλτρα, ab amicitia.

Naves transportandæ equi aptas: Linus Hippagogas appellat. Erasm. prouerbis, Maschia lam tollere.

Erasm. prouerb. Allium in retibus, quidam hac carmina iambicis versibus sic reddiderunt.

In hippagogas salutariter Cothonibus quidam paratis: alia Emere quidam plurimi cepas acres.

Talis est, Lanicus, Agricolis. Quidam æge-
λαίωτες. Hesychius vocat æγε-
λαίωτες, id est
meri potu. Aristoteli tamen in Pro-
blem, & Plutarchi in Sympot. æγε-
λαίωτες dicuntur
qui non profusus e-
brii sunt.

Humor tenuis, acer, mordax.

Humor tenuis, acer, mordax.

Humor tenuis, acer, mordax.

Humor tenuis, acer, mordax.

Humor tenuis, acer, mordax.

Humor tenuis, acer, mordax.

Humor tenuis, acer, mordax.

Tu verò agetum cum cohore per celeris nauis tabulata

Meato, & cauis potum è cadis auferto,

Rubrumq; seorsum vinum à face, non enim

In hac custodia sbrj nos esse poterimus.

stophanes in Equitibus:

In Hippagines, alacriter generoseq; insulerunt,

Emptis cothombibus quidam, alijs verò & capis nonnulli.

Gorgonibus:

Quod bibamus aliquis ministret, sumpto cohore rotundo,

Igne genito, oris crassi, breuibus auriculis, gula filio.

minis militantibus:

E cohore ceruice distorta bibere non recusem, vel reflexo collo.

cenarijs:

Cothonem quatuor cotylarum capacem, vino plenum vas, mihi obtrudebat.

Ab hoc nimirum poculo ἀκεραιόφωνος vocant eos qui merum liberalius hauriunt, vt Hyperides in oratione contra Demosthenem. Callixenus libro quarto De Alexandria, Philadelphii pompam describens, multa postquam recensuit pocula, hæc addit, Cothones duarum metretarum, duo. De largiore meri potu, & quod per interualla salubre sit complusculum inuitare se poculis, Mnesitheus Athenienfis medicus in epistola sua De Cothonismo, sic tradit: Qui in sociorum & sodalium conuenticulis meri multum bibunt, valde corpore & animo læduntur. At certis dierum spatiis liberalior potus, τὸ καθαίνον, vt equidem censeo, & purgat corpus, & laxat animū. Superficiaria namque gignitur ex quotidianis conuiujs in nobis acrimonia, cui aptissimus ad exitum est per vrinam meatus. Ac certè maximè conuenit quæ largiore potione meri, τὸ καθαίνον, fit purgatio, quandoquidem vino corpus velut abluatur. Est enim calidum & humidum vinum: quod autem percolatum lotium meijmus, acre. Itaque fullones abstergendis vestium fordibus, eas vrina madefaciunt. Cæterum cum amplius bibere decretum fuerit, tria hæc obseruato, ne malum sit vinum, ne merum, & ne vtaris bellariis. Cum verò satis iam potaueris, ne te somno tradas, anteaquam plus minus vomueris: deinde cum vomitu reieceris quod sufficiat, stragulis circumtectus, balneo diutius vttere, & aqua multum calida in solium descende, ac reclinatus immorare. Polemon libro quinto Commentariorum suorum ad Adæum & Antigonom, Bacchus, inquit, adultus, super saxo sedens: ad eius verò sinistram, Silenus caluus, dextra manu cothonem virgatum vnum tenens. Perfici poculi nomen est Labronia, inde appellatum, quod abundè & auidè λαβῆς ex eo biberent. Magnum id, & latum, auribusq; patulis fabricantur. Menander in Pilsatore:

Quibus mediocres sunt facultates, ijs aurei calices,

Perfice vestes, & illæ quidem purpureæ, ac cælatæ vasa

Domi sunt, & boni viri, & pocilla, Tragelaphorumq;

Facies exculptæ, & labronia.

Iam vinum fundebatur: gemmati calices labronij,

Muscariag; habentes Persæ adstiterunt.

A. Aus hac labronius calix est.

B. Dj boni, poculum quod aureos duccentis pendit.

De Cothone calice hæc Ari-

Heniochus in

Theopompus in fœ-

Alexis in Mer-

Ab hoc nimirum poculo

A. O te

A. O te mihi charissimam nobilè propter hoc labronium.

Diphilus in Pi-

thrausta memorans & alia poculorum genera, inquit,

A. Tragelaphus, Pristis, Batiaca, Labronius.

B. Seruulorum hæc quidem nomina refert. A. Minime certè,

At poculorum. B. te quæso per Vestam, labronius poculum est?

A. Aurea verò pocula, & pueri, viginti.

Didymus similem esse Bombylio,

seu Batiacio Labronium ait. Laconicos calices appellant, poculorum speciem, ita dictorum, vel à fictilium materia, quemadmodum Attica vasa nuncupant, vel à figura, in ea regione frequenti, & vsitata, Thericleis similes. Aristophanes in Conuiuantiibus:

Epulas Sybariticas vinum Chium è Laconicis poculis:

Vt inebriari volupe ac incundum sit.

In voce λεπασή quidam vltimam syllabam acuto notant accentu, vt in καλή, quidam penultimam, vt in μεγάλη. Vocatum sic est hoc poculi genus ab iis qui ebrietati & luxui magno sumptu indulgent: λαφύνας eos appellamus. Est autem magna poculum. Aristophanes in Pace:

Quid ita puellulis vini calicem λεπασήν?

E quo λέλας quidem illi queant?

Nempe affatim bibere, contra quam

ex eo quod Bombilium nominant. Alicubi idem ait,

Sanguinem meum, & rex ac domine, λέλασας, lambisti:

id est, tanquam affatim

ebibisti. Idem in Gerytade:

Eræ, quod scias, festus dies:

In orbem celeriter lepασtam circumgestabat puer,

Offerebatq; nobis, largius vinum affundens, in imo poculo cæruleum.

His sci-

licet postremis verbis calicis profunditatem poeta declarat. Antiphanes in Æ-

sculapio:

Anus brytica, iam pridem morbo tentata

Radiculam quandam pusillam tritam & maceratam in gustatorio vase,

Cauro, magnitudinis lepασta, vt ebiberet fecit.

Philillius in Auge:

Plena omnia viris, & adolescentibus potantibus fuerit:

Multisq; simul vetulis, magnis sese vini lepασtis oblectantibus.

Theopompus

in Pamphila:

Spongia, peluis, pteron, meri lepασta,

Quam frequenter admodum epotans, veluti cicada,

Boni genij poculum dulci sono cantillabat.

Quam feliciter Achiuorum filios demulsi Callistratus,

Societatem federag; belli ab ijs postulans, proposita, quam optabant, mercede?

Quem eorum animum non flexit? exili quidem Rhadamantho

Lysandro id persuasit cothone:

Verum iam antea lepασten dederat.

Amerias scribit eum qui vinum mi-

nistrat, etiam lepασten vocari. Aristophanes & Apollodorus tradunt esse poculi genus. Pherecrates in Crapatallis:

Speitatorum quisquis sit, lepαστῆ vini plenā labendo absorpsit, tanquā in Charybdin.

Nicander Colophonius ait, calicem ita vocari apud Dolopas. Lycophron libro nono De Comædia, citato ex Pherecrate loco, quem nuper indicauimus, poculi genus esse pariter scribit. Moschus in expositione Rhodiorum vocabulorum, fictile vas esse prodidit, ijs simile quæ πομαρίδες nuncupant, sed latius & patentius: Artemidorus Aristophanius, certam esse poculi speciem. Apollonophanes in Cretensibus:

Suauis lepασtam vini odoratur interdū.

Theopompus in Pamphila:

Lepασta valde crebra,

Quam ubi mero plenam ebibit, veluti Boni Genij poculum,

Vociferans è pago multos excitat,

Qui circumfusè ac circumstantes coronæ modo circumstent.

Nicander Theia-

teirenus:

H

Ma ior

d Nè λαβῆς, κει-
νὸν ἄπο τοῦ ἐπιπέδου
videtur λαβῆς
u. g. vehementem
significat, voracè,
avidum, quæ bene
seruo conueniunt.
e Plautus in Sti-
cho, Batiolum vocat.

f Hælluones, lurco-
nes, gurgites, voraces,
prodigos. Vide supra pag. 270.

g Sub das?
h A sono quem edit ob angustiore viâ præterlabens humor.

i Vini enim, quæ-
nū rubrum, ob poculi
altitudinem, cæruleum appare-
bat.

k Tam passiva, ru-
gosa, & quod ait
Martialis, pannu-
ca, quam sunt rē
βέβαια, nempe reli-
quie vuarum, quas
& calcauerunt, & expresserunt.
l Umbella, musca-
rium, flabellum, ca-
nistrum, corbula:
omnia hæc mundi
mulebrii.

m Ad verbū: Quæ-
le corpus non deli-
nit? Callistrati
presantū & illu-
stri oratorū me-
minit Plutarchus
in vita Demosthe-
nis: Theopompi au-
tem huius scripto-
riū in vita Lysan-
dri. Lysander hīs
Rhadamantibus ap-
pellatur, quia ve-
lus inexorabilis iu-
dex infertorū mul-
tos necauerit, &
supplicij grauissi-
mū vltus sit: quæ
obrem cum Sylla
Plutarchus eū com-
parat.

Maior calix, inquit, ex indicibus ac magistratibus in Prytaneo versantibus. Teleclidi adnotus est, ut mellitum vinum hauriret, ex suaviter olente lepastra.

Mellitum coloris, saporis.

Hermippus in Parcis,

Si quid infortunij mihi obueniet, lepastram hanc cum ebibero, Baccho do facultates omnes meas.

Clearchus & Nicander Theiateirenus aiunt, Λεπάστρου poculum esse, quo in sacris oleum affundunt, αρωματιστόν verò, quo vinum: Λεπάστρου etiam αρωματιστόν ab Antimacho fuisse nominatam. Lesbium poculi genus esse Hedylus in Epigrammatibus sic planum facit:

Quae nunc cessat Callistium, inter viros certum ac indubitatum Miraculum, ieiuna tres ebibit congios.

Merum ipsi admetiens Paphia Venus gaude odoratum: Prope illam purpurea veste indutam vitreum Lesbium iacet.

Incolumem hanc, ò Venus, serua, ut dulcium potationum omnium suarum Spolia exuuiasq; templi habeant tui parietes. Est & poculi species

Λουτρούου, labrum. Epigenes in Commentariolo recensens poculorum genera, Crateres, ait, cadi, pelues, crouneia, siue Crouna, Λουτρούου.

Sed quid attinet priuatim singula memorare? tu ipse conspicias. Lyciourgeis phialæ quædam appellantur, à Lycône figulo & inuentore, ut quidam aiunt, veluti Cononia à Conone factæ. Lyciourgeis extat mentio apud Demosthenem, in oratione De corona, his verbis, Phialas Lyciourgeis duas: & in oratione De iniuria quæ accepit Timotheus, sic: Recondendas cum pecunia Phormioni tradit & alias phialas duas Lyciourgeis. Herodoto libro septimo, Spicula duo Λουτρούου, & ημιτρούου, id est, inchoara tantum, & ad dimidium facta, iacula sunt apta venandis lupis, quamuis Didymus grammaticus explicans eum locum, Λουτρούου dicta putet ab effectuore Lycio, qui natione Bæotius fuit, ingenuus, Myronis statuarij filius, ut autor est Polemò libro primo De Athenarum arce. Nesciebat ille grammaticus nusquam reperiri eiusmodi vocabulorum formationem sumptam à proprijs nominibus, sed à ciuitatum aut gentium appellatione. Aristophanes enim in Pace scribit:

Navigium futurum est cantharus ναξιουργής, in Naxo factus. Critias in Administratione reipublicæ Lacedæmoniorum, lectus μιλιουργής, in Mileto factus, & mensa φωνουργής, in Rhenia facta. Sic Herodotus libro septimo dixit, Spicula duo Λουτρούου, ad dimidium facta: sic est fortassis apud Demosthenem legendum, Λουτρούου phialæ, ut in Lycia factas non intelligamus. Est & Mele poculum quoddam, cuius meminit Anaxippus in Puteo, ad hunc modum:

Agedum Syrisce melam hanc cape, Et illam ad monumentum fer: audin? vinumq; affunde. Metaniptron poculum est, quod iam cœnatis, posteaquam manus lauerint, præbetur. Antiphanes in Lampade:

Post bellaria boni Genij poculum, quod libandum, & plandendum esse monet.

Diphilus in Sappho: Archiloche mihi hanc ostende Metaniptridem, Plenam, qua Ioui seruatori libemus, atq; bono Genio. Quidam, ut Hellenicus in Linguis, vocari sic putant, eam quæ manibus iam lotis sumitur, potionem.

Callias in Cyclopiibus: Accipe hanc Metaniptrida Bona valetudinis. Philetærus in Æsculapio: Magnam Aponiptrida incusit, plenam vino par pari mixto, Et deinde statim sanitaris nomen est effatus. Philoxenus Dithyramborum poeta in opere quod Cœnam inscripsit, lotis iam manibus cuidam præbens, ait,

Tu verò Bacchicam hanc rosicidamq; aponiptrida, plenam, accipe, Quandoquidem benignus propitiuq; Bacchus Hoc decus largitus, omnes exhilarat.

Nixia mensa, & præterea boni Genij metaniptron. Affunde illi bona valetudinis metaniptrida. Antiphanes in Lampade: Nicostratus ἐν Ἀντιφάνει: Apollodorus Cyrenæus, ut inquit

Διαπονομένη: α- λή, διαπονομένη, que nos accersit: Quidam, p. h. quidam, affi- debat. j. Ve tabulam affi- gat totius templo tuo, quibus se à te seruatiā profitea- tur, quoties tam ef- fusa bibes. l. Locus hic muti- lus supra citatur.

f. Athen. sibi non constat, cum antea scripserit Λουτρού- ούς φιάλας dici à Lycône. i. Rhenia insula ante Deliorum nau- alē stationem Pau- sania libro 4.

Vide proverbiū Bona fortuna, siue Boni genij: & lib. 15. vide & pro- uer. seruatori ier- tuis, & proverb. Philostrius crater. Graeci in consuij, primam deos salu- tantes, & paululū è cyatho effunden- tes, libabant; dein- de amicos suos no- minatim appella- bant, quoties deos aut sibi charos ho- mines vocarēt, me- rum bibentes. id quod, ut censet Pa- dianus, vulgo dice- batur, Græco more bibere. x. Hæc vox signifi- cat mulierem mu- tuo & vicium a- mantem.

inquit Pamphilus, tradit à Paphiis poculum vocari masop. Mathallides. Blæfus in Saturno:

Septem mathallidas vini dulcissimi affunde mihi.

Tanquam vber & mammam, quæ sugamus.

Pamphilus scribit aut poculi nomen esse, aut mensuræ; quemadmodum Cyathum, Diodorus calicem inter preteratur. Poculi quoque genus est μέγας. Nicon in Citharcedo:

Et opportunè admodum popularis quidam meus præbibens, Fictilem Manen amplum habebat, qui propemodum

Cotylas decem caperet, eum non recusauit.

Iambicos hos versus citant & Didymus & Pamphilus. Vocatur & Manes id quod extat in Cottabo, in quod lu- dentes demittebant latagas. Sophocles in Salmoneo æneum caput vocat, his verbis:

Risus hic est, ac osculorum marmur. Quæ cottabo rectè ludenti præmia. Propono victoria, si æneum caput feriat. A. Ego verò ostendam, qui scite Cottabum Demittas, ac Plastingem. B. Quale nam istud? A. Tabella exigua que superimminet, Hæc Plasting est, per quam obtinetur victoria. B. Quo tandem modo cognoscas an viceris? A. In Manen ea si decidit, strepitus Confestim valde multus auditur. B. per deos quæso, an Cottabo Veluti famulus quidam Manes adest? Cottabi tu virgam aspicias in paleis & aceribus volutatam. Nulla Manes latage resonat. Plastingem miseram ad hortensis porta cardinem videbis inter purgamenta.

Antiphanes in Veneris profapia:

Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Nestoridem Nestoris poculum dicunt, de cuius specie inquit poeta: Aderat patera formosissima, quam domo senex aduixerat Aureis clavis transfixa: auribus Quatuor gemine verò columbe circa singulas Aureas pascebantur: fundum verò duplex. Alius mensa vix amonisset: Cum erat plena, Nestor verò senex facile attollebat.

In his quæritur pri- mum, quidnam sit quod ait aureis clavis transfixam fuisse, deinde quænam essent aures illæ quatuor: aliis enim poculis, ut inquit Myrleanus Asclepiades, duæ tantum aures sunt: tum etiam quo pacto columbas circa singulas aures pasci nos intelligere possumus, aut duplex fundum calicis esse: Ei poculo fuit quidem hoc peculiare, quod vix alij gestarent. Nestor autem senex citra molestiam attolleret. Hæc cum propo- fuisset Asclepiades, primùm de clavis percontatus est, quomodo sit accipiendum, illis aureis transfixum poculum fuisse? Quidam censent extrinsecus argenteo calici oportuisse clauos affigi, ut docet ars illa quæ affigendi rationem monstrat, quemad- modum & de Achillis sceptro idem poeta scripsit:

Sic factus est accensus ira, sceptrumq; in terram abiecit, Aureis clavis confixum: His enim verbis apparet adactis clavis orna- tum fuisse, quod fit etiam in fenum scipionibus. Idē poeta de Agamemnonis ense:

Humeris ensē adaptauit, in quo clauis Aurei splendebant, cæterum vagina eum tegebat Argentea. Apelles quidem tornator, inquit Myrleanus, clauorum situm no- bis spectandum dedit, in quibusdam Corinthiacis operibus. Fuit autem exigua quæ- dam eminentia, scalpro sursum elata, quæ velut perficeret clauorum capitula. Affi- xos porrò clauos poeta dixit, non quod extrinsecus depacti & adiecti foret, sed quod essent affixis similes, nonnihil foras prominētes, altiōres quidem reliqua superficie: De auribus, ita statuunt, supernè fuisse duas, ut in aliis poculis, ac totidem ad vasis mediā conuexitatem, ex vtraque parte, similes ijs quæ in titulis Corinthiacis vi- dentur. Apelles perquam ingeniosè & artificiosè positum aurium quatuor decla- rat his

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

Antiphanes in Veneris profapia: Hermippus in Fatis: d. Spectatorum & collusorum applau- dentium victori, e. Admiratione hic vo- cat fontis qui fit, dū colliditur Cot- tabus & Manes. Freqüentior est alia vocis huius signifi- catio, nimirum po- tionis reliquia: & strepitus qui fit ijs illius pavimento, vel ciclii, & in peluim aqua plena delapsis. f. Asclepiades Myr- leanus de Nestori- de librum scripsit, pag. 349. g. Vide supra pag. 344. Locus est I- liad. 7. h. Deus videtur deus, Peleides, quas timas castra vertit, columbae sunt ve- luti syluestres, in rupibus nidificantes, & argentes, à no- stris diuersa. Tho- losani Peringues, i. νησίδες, & νησι- δίδες, si de auibus dicatur, commode vertas; passuntur: si de Peleidiibus vir- ginibus, cōmodius, singula auribus ap- pedita, & quasi at- tribute sunt. k. Erasim. prouer- bio, Assidua stella fixum excavat. l. Eni q̄ p̄nάλωι. βότανω- estā fuit Herculis claua. m. Iliad. 7. n. in suis idēgias.

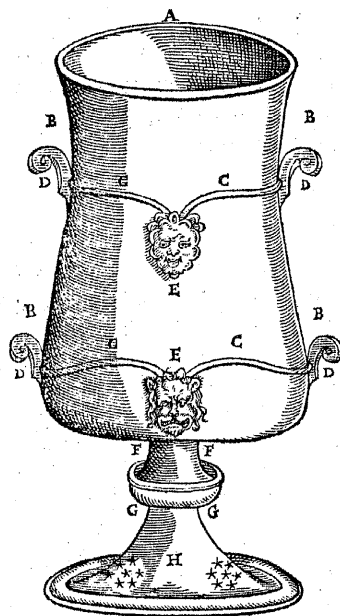
rat his verbis: Ex vna veluti radice, fundo vicina vtraque parte virgæ sunt, in vtramque aurem diffusæ, ab inuicem non magno distantes intervallo, quæ sub labio poculi pendentes, & aliquantulum erectæ quâ ad vasis fundum discedunt, diuitiæ pellant, verum ad extremum poculi, rursus coeunt, eaque ratione, perinde ac si labris inniterentur, sunt aures quatuor. Species quidè illa non in omnium poculorum fabrica, sed quorundam tantum cernitur, præsertim eorum quæ Seleucidas appellant. Quod autem de duplici fundo rogant, cur poeta dixerit; geminum fundum fuisse, ita dissolunt quidam, poculis nonnullis fundum vnicum esse nativum, poculo toti agglutinatum, & cohaerescens, ut in ijs quæ Cymbia nominant, & phialas, & si quid aliud phialæ est figura simile: quibusdam duplex, ut ijs quæ ouatos^p scyphos appellant, Cantharijs, Seleucidibus, Carchesijs, & alijs quæ sunt his similia. His enim fundum vnum subesse toti vasi agglutinatum ad alvei sinuosum ventrem, alterumq; præterea additum, quod incipiat ab acuta vasis figura, desinat in latorem, & cui vas innitatur. Nestoris talem fuisse pateram aiunt. Potest verò & duplex fundum subijci, alterum quidem quod sustineat molè totius poculi, & maiore circuli circumscriptione in altum mediocriter elatum sit: alterum aurem minori circulo comprehensum, maiori circulo subditum, qua nativum poculi fundum in angustum contrahitur,

^o Posthac sub finem huius lib.

^p οὐατος φια.

POCVLI NESTORIS DELINEATIONIS

A D V E R S A F A C I E S.

- A. Poculum.
- B. Aures vtrinque dua.
- C. Virgæ. Segmenta qua ex altera aure alteram versus protenduntur.
- D. Aurium radix, qua aures ἀνίστανται, eriguntur.
- E. Segmentorum coitio.
- F. Alterum & superius fundum, vasis molè proximè & continens.
- G. Alterum & inferius fundum.
- H. Pleiades in inferiore fundo.

ac vergit, ut ita duplici fundo poculum subuehatur. Dionysius Thracius Rhodi, ut ferunt, Nestoridem fabricatus est, collato à sc̄tatoribus & discipulis argento. Promathidas Heracleotes eam Dionysij dispositionem ac ordinationem explicans, scyphum esse tradit, cui aures iuxta sitæ sunt, ut in nauibus quæ duas proras habent: proximè aures, columbas duas, veluti fustes, aut clauas quasdam, poculo subditas esse, in longitudinem obliquas, & eas geminum esse fundum. Eiusmodi poculum visitur in Capua Campaniæ dicatum Dianæ, quod aiunt Campani fuisse Nestoris. Argentum illud est, insculptis Homeri versibus, aureis literis, in signe. Ego verò, inquit Myrleanus, de hoc poculo sic existimo: Veteres, qui primi humaniorem victum mortalibus

talibus instituerunt, cum globosum esse mundum arbitrarentur, ex Lunæ atque Solis figura, quæ manifestò rotunda est, in opinionem adductos, perpetuam in orbem conuersionem illius esse, ac ideo mundo, qui omnia circumplectitur, æquum putauisse similia multa ut fierent, quæ illius speciei ac formæ congruant. Itaque & mensam fabricatos esse orbicularum, & tripodas diis sacros, rotundos^q, stellis ornatos, quas Lunas appellant: & placentas^f: quin & ἀπ' τοῦ panem vocauisse propterea quòd inter figuras circularis ἀπὸ πρῆτα, absoluta & perfecta est: Poculum eisdem, quo humidum alimentum excipitur, ad imitationem & exemplar figuræ mundi, rotundum effecisse, magis tamen peculiari in poculo Nestoris specie. Habet enim stellas, quas cum clauis poeta comparat, quia stellæ clauorum instar rotundæ sunt, & cælo tanquam affixæ, ut Aratus de illis sic prodidit,

Adherent cælo semper, impacta noctis progredientis simulachra.

Accuratissima quidem est, ac egregia oratio poeta, cum aureos clauos fuisse addidit, eius scilicet poculi natura exprimens qualis in cælo ac stellis coloris sit proprietas. Cælum enim argento simile est, auro stellæ, ob igneum splendorem. Cum ergo finxerit Nestoris poculum stellatum fuisse, transit ad præstantissima sydera ex stabilibus ac minimè vagis, ex quibus quæ in vita sunt cuentura, homines coniectant, Pleiadas, inquam. Nam cum ait, Duæ verò πλειάδες, circa singulas aures pascebantur, aures fuisse non intelligit, quas falso columbas esse nonnulli suspicantur: Aristoteles enim à colūba differre Pleiadè testatur. Pleiadas verò, seu Pleiadas, seu Vergilias innuit poeta, quarum ortu & occasu definiuntur sementis ac messis tempora, generationisq; fructuum initia, & collectiones, ut scribit Hesiodus:

*Pleiades Atlantis filia cum exorientur,
Auspicianda mensis est, aratio verò incipiunda, cum occidunt.
Paucæ quidem illæ sunt, & obscuræ, sed celebres:
Manc ac vespere circumuoluuntur, etenim Ioui sic visum est.
Qui astatem ipsas & incuntem hyemem
Significare iussit, & imminens arandi tempus.*

Aratus:

Hoc ergo sydus, quod fructuum procreationem, & exactam maturitatem prænuntiat, iure poeta tornaue^r in sapientissimi Nestoris poculo, cum id vasis genus liquidum nobis alimentum exceptum suppeditet. Eo spectat, quod idem poeta Ioui à Pleiadibus ambrosiam afferri scribit:

*Huc nec accedunt volucres, nec Peleia
Celeres, quæ Ioui patri ferunt Ambrosiam.*

Aures Pleiadas Ambrosiam Ioui ministrare non est credendum, ut censent multi: indignum maiestate numinis, & absurdum hoc esset, sed Pleiadas. Cum enim tempestatum, mortalium generi sint indices, æquum est ambrosiam illas Ioui ferre: quapropter ab auibus separat, cum ait;

Huc nec accedunt volucres, nec Peleia.

Quòd autem Pleiadas existimarit esse clarissimum statumq; sydus, & minimè errabundum, hinc patet quòd alia recensens, has præposuerit:

*Omnibus cælum syderibus coronatum est,
Pleiadibus, Saculisq; & Orione valido,*

Tum etiam Vrsa, quam & Plaustrum mortales vocant.

Multi sunt igitur decepti, quòd aures esse Pleiadas aut tauerint, primùm quidem quòd non viderint poetiicam esse huius vocis formationem addita^r litera s. Deinde quòd πλειάδες columbarum tantum epitheton esse iudicauerint, propterea quòd ob imbecillitatem auis illa cauta^r & trepida est. Narrant enim fabulæ ab Orione fuga illas secedere, quoniam matrem earum Pleionem Orion infestus persequitur^z. Nominis autem inuersione, qua Pleiades & Peleides & Peleia dicuntur, apud multos poetas reperitur. Byzantia Mæro prima Homeri mentem perspexit, in opere suo, cuius titulus est Memoria, dixitq; Ioui Pleiadas ambrosiam conuehere. Crates Criticus^a eius sententiam sibi tribuit, & tanquam à se inuentum hoc profert. Simonides Pleiadas^b Pleiadas dixit his versibus:

Benignus^a ac liberalis erga te sit Mercurius, certaminum præses^d,

H 3

Maia cri

^q Κυκλοπερές, τάρτες.
^r Τὰς πλειάδας ἐπιβράτο καί πο. & σίγγιμο κοίτητας, δις ἑρρι σολίας.

^s Non multum lucide, collata cum alijs syderibus.
^t Quasi innoce-laxæ descripsit.
^v De scypho Symplegadis id Homerus adysse. Vide pag. 106.
^x Vbi, pro πλειάδες, Homerus scripserit πλειάδες, addito s.

^y Tgân enim aliquando ἄδυσσας significat, aliquando φάβας.
^z Aut, quòd vim inferre velit: aut quòd eam oderit.
^a Superbus hominis titulus, quò de aliorum scriptis esse se iudicaturum pollicetur. Hoc titulo gloriosior est, Hypercriticus.

^b πλειάδες & πλειάδες Thessalorum lingua dicuntur πλειάδες. Ne rodorus in Euterpe: Seruius in Eclagam 9.
^c Hæc verba, vssit ad, Atlas verò, superuacua, inutilia, expungenda videtur.
^d Mercurij & ἀγώνος meminisse Vindarus in Pythia, & ode prima Isthmicæ. Vide Gyraldum.

Maia crimes habentis pulchros filius.
Atlas verò genuit filias septem eleganti coma,
Forma praestantes, quas caelestes Peleidas vocant. Apertè scilicet Peleia-
 das hinc Peleidas poeta dicit Atlantis gnatas, vt & Pindarus sic:
Est autem probabile non procul ab oris Peleiadibus Orionem commearè. Nam, vt
 fydera collocatur, vicinus est Peleiadibus Orion, vnde vulgata est fabula, sua cum ma-
 tre Orionè illas fugere. *delas autem velut delas*, assumpta litera v, poeta vocat, quo-
 niam *ἰὼ τῆς δελάς*, in cauda Tauri^e sita sunt. Apertius id etiam Æschylus ostendit,
 alludens huic nomini similitudine vocis:

p Inter os Tauri
 & caudam Arietis
 Hic gno.

f Cælum humeris
 fulcitur.

g In caelo noctu lu-
 cent.

h *Μαία* pau: dino-
 rum.
 i *Τεγεοντε*, pau-
 de columba: repi-
 de Peleidas.

k Qui prouidè illa
 omnia curauerat,
 & imperauerat, vt
 patrem lateret.
 l *Εὐφρονας* ἰδι-
 οπραγίας: alio-
 nans.

m Alterum aduer-
 sum, alterum auer-
 sum.

n *Τῆς φολίης*: Est
 & φολία ficus, &
 lentiscus: quidam
 τῆς φολίης.
 o Sibi non constat
 hic Athenæus, vt
 qui pag. 364. de
 duplici vase fundo
 id exposuerit.

Septem verò, inquit, famose Atlantis filia,
Patris maximum^f laborem in terris ac caelo
Descebant, ubi nocturnorum spectaculorum
Formam^g habent, nullis pennis alatae Peleidas. Alis & pennis carere is
 scilicet ait, propter similitudinem appellationis cum auibus. Mæro autem & ad
 hunc modum ipsa scribit:

Educabatur in Creta magnus Iuppiter, nec vlli
Cognitum id erat beatorum^h: is autem membris omnibus crescebat.
Ipsam porro alebant in antro diuino Treronesⁱ,
Ex Oceani fluentis Ambrosiam afferentes.
Nectar verò ex saxo ingens aquila semper hauriens,
Advolans portabat consulto prudenti^k Ioui.
Eam victo patre Saturno Iuppiter altisonus^l,
Immortalitate donatam, in caelo habitare voluit,
Eademq; munificencia Trerones Peleidas honorauit,
Quae nunc astatis sunt ac hyemis nuntia. Simmias in Gorgo:
 Lamprocles Dithyram-
 borum scriptor, dilucidè inquit, columbis illas esse cognomines his verbis:
Et quae volucris cognomines columbis in aethere iacent. Autor Astronomiae
 quam Hesiodo adscribunt, Peleidas illas semper vocat:
Quas Peleidas mortales dicunt. ac rursum:
Hybernae occidunt Peleidas. & alibi:
Tum occultantur Peleidas.

Est igitur credibile Homerum poetica li-
 centia Peleidas appellasse. Cùm ergo demonstratum iam sit Peleidas torno in co-
 poculo cælatas fuisse, ad aures singulas, duobus modis hoc animo concipi potest, il-
 lis virginibus aut humanam speciem fuisse, aut auium, stellis distinctam, ac ornatam.
 Quod verò ait poeta aureas duas circa singulas aures pasci, non audiendum, circa
 vnamquamque aurem fuisse duas, alioqui forent octo numero, sed quandoquidem
 auris vtraque in duo segmenta^m diuiditur, infernè, quâ postremò desinunt, simul
 coëuntia, singulas aures eam partem dicit, in qua protenduntur omnia segmenta
 quatuor aurium, & vtramque aurem, locum eum, in quo extremo segmenta iungun-
 tur inde ducta quâ eriguntur aures. Cùm igitur dicit, *δωιάς* Peleidas aureæ circa
 singulas aures pascabantur, duplex verò fundum subtus fuit, intelligendum in vtro-
 que aurium segmento Peleida vnam fuisse. *δωιάς* verò, duplices, is dixit, propterea
 quod inter se coniunctæ sunt ac cohærentes. Nam *δωιοί* & *δωιάς*, duplices, nunc tan-
 tum binarij numeri speciem significant, vt:

Δωιός, duos verò tripodas, aurig, talenta decem: & *δωιοί*, duo famuli, nunc
 præter eum numerum, quod cohæret, & coniunctum est, vt,

Δωιός, duplices subiit frutices, Sunt ergo ad aures hu-
 ius poculi quatuor Peleidas. Cùm autem poeta subnectit,

Simul implexos, alterum oleastrisⁿ, alterum oleæ.
Duplices verò Peleidas circa vtramque aurem
Pascabantur, δωο δ' ἄσποπυθιδίης ἰσάγ, duplex etiam fundum fuit, non est au-
 diendum fuisse geminum fundum^o, quin nec vox ἄσποπυθιδίης legenda præpositio-
 ne diuisa, ἄσποπυθιδίης, vt retur Dionysius Thracius, sed coniunctim ἄσποπυθιδίης, vt
 de Pe

de Peleiadibus nos intelligamus: ad aures quatuor fuisse, & ἄσποπυθιδίης ad fundum
 duas, id est, ἄσποπυθιδίης, sub fundo, tanquam ἄσποπυθιδίης, vt fulciretur patera
 duabus Peleiadibus fundo subiectis. Sex^p enim Pleiades sunt, & numero totidem
 conspiciuntur, quamuis esse dicantur septem, vt Aratus inquit:

Septem per caelum mortales dicunt,
Quamuis oculis sex tantum conspicuae sint,
Non tamen à Ioue creata stella extimèta perijt,
Ex quo natam illam fuisse auditum est: verum sic hominum sermionibus
Est vulgatum: palam septem esse loquuntur omnes,
Tametsi conspectui nostro sex tantum appareant. Quod ergo cernimus in sy-
 deribus, & in vasis manifesta structura aptè poeta insculpsit. Hoc quidem innuisse
 poetam^q multi sibi persuadent, cùm de Ioue scribit:

p Plin. cap. 41. 2.
 sex in cauda tau-
 ri. Proclo sex. vide
 Gallium cap. 9. 13.

Huc nec volucres accedunt, neque Peleia
Trerones, quæ Ioui patri Ambrosiam ferunt.
Illarum quidem vnam semper laeuis rapit scopulus:
Alteram tamen pater substituit, inleger vt constet numerus. Acumine sci-
 licet & laeure errantium^r scopulorum Pleiadum vnam obteri poeta docet, & in
 eius locum alteram Iouem sufficere, vt seruetur earum numerus, more poetico ob-
 scure docens, cùm sex tantum Pleiadas in caelo fulgeant, nihil tamen earum nume-
 ro deperire. Numero quidem profus & nomine septem esse fama percubuit. Ijs
 autem qui cauillantur, Pleiadas quæ alimenta sicca prænuntiant, in poculo haud
 conuenienter cælatas fuisse, respondendum, pateris excipi alimentum vtrumque;
 quandoquidem Cyceon potio ex polenta & caseo temperata^s & confecta in patera
 miscetur, ex qua bibitur. Hæc nimirum duo in Cyceonem misceri, & bibi, sic de-
 clarat poeta:

Hic Cyceonem parauit Hecamede pulchris comis venusta:
Illisq; mensam primum apposuit
Elegantem, politam, de Cyanea^k metallo. Super ipsa
Aeneum canistrum fuit: potus. Et pro obsonio capra,
Flauumq; mel, ac iuxta sacrae polentia^l fructus:
Prope fuit & patera eximia pulchritudinis, quam domo senex adduxerat^m,
In ea, femina, deabus similis, Cyceonem fecit
Ex vino Pramnioⁿ, caprinum adradens caseum
Aenea radula, & albam polentam inspergens:
Paratum sic Cyceona bibere conuiuius iussit. Quod autem poeta dixit,
Vix alius mensa dimouisset pateram
Vino plenam, senex verò Nestor absque labore tollebat, hæc postrema verba de
 solis Machaone & Nestore non sunt explicanda, veluti quidam censent, legentes,
 ἄλλ' ἔς μὲν μογέων ἀπονειψόμενα τεγεονίης, id est,
 At ille vix à mensa dimouebat, voce μογέων existimantes Machaonem so-
 lum significari, quia vulneratus fuisset. Alibi nos probabimus nusquam ab Home-
 ro^r proditum, Machaoni vulnus inflatum fuisse. Illi porro nesciunt non de solis
 Machaone & Nestore qui compotant, ἄλλ' ἄλλ' alius, dicturum poetam, sed ἄλλ' ἄλλ' alter,
 potius, quod vocabulum de duobus vsurpatur, vt in his:
Ferte candidum^s τεγεον, alterum: nigram ἑτεγεον, alteram. Præterea, non
 aduentitium^t sumitur os, sed o, vt
Vbi verò Sisyphus erat, ὁ κέρας ἴσος γέυε, ἐνδ' ἑῶν, mortalium quidem astutissimus, &
vas ferrimus.

q Odyss. μ.

r Scopulos vagos,
 & inter se concu-
 rentes, quos ἄσποπυ-
 θιδίης καὶ ἄσποπυ-
 θιδίης ἄσποπυθιδίης
 vocant, si-
 gnificat.

s Affuso vino, cin-
 nus Nonio, potio ex
 multo liquoribus
 confecta. Iunius a-
 dægin Cyceon.
 t Iliad. λ.

k Aere subobscuro.
 n Panis, interpret:
 quod non placet.
 Testa namque fra-
 gina immiscebatur
 Cyceoni, nō panis.
 o Versus Nestora
 poculum describit:
 tex ne crebrius in-
 culcæret omisi A-
 theneus.
 p Nascitur in
 Smyrna regione,
 iuxta delubrum ma-
 tris denm. Plin.

r Apertè quidem
 Homerus scribit, in
 humero sagitta à
 Paride ictū fuisse,
 sed non vulnera-
 tum.

s ἀσποπυθιδίης: extra
 ductum orationis,
 quasi superuacuum,
 vt in fabulis Co-
 micorum, neg me-
 λος ἄσποπυθιδίης
 matutina perso-
 na extra argumē-
 tum fabule, que
 semel inducta non
 amplius adhibetur.

Deficit ergo in Homeri versibus dicti iunctura *tis*. Expletum hoc fuerit: ἄλλ' ἄλλ' τῆς μο-
 γέων, id est,
Aegrè quinis alius à mensa dimouisset
Vino plenam: senex verò facile tollebat: nempe quouis homine magno
 negotio à mensa dimoturo poculum, Nestore verò facile gestante absque labore, &
 molestia. Poculum enim & amplitudine magnum, & pondere graue hic proponitur
 quod

Huius meminit Aristophanes in Fabulis, sic:

Omnes verò intus calices Petachneuta.

Plemochoë, fictile vas luforio

puerorum turbini simile, ima sede leniter modiceq; stabili fundatum, quod appellant quidam Cotyliscum, vt ait Pamphilus. In Eleusine vtuntur illo vltimo die Myfteriorum, quem Plemochoas nominant ab hoc calice, quoniam impletas vino Plemochoas duas statuentes, ad orientem vnã, alteram ad occafum, illas myfticis & arcanis precibus recitatis euertunt. Harum meminit qui condidit Peirithoum, siue Critias tyrannus fuerit, siue Euripides, sic:

Vt has Plemochoas in terra biatum cum faustis letisq; verbis effundamus. Pristinam speciem esse poculi nos antea diximus, cum ageretur de Batiacio. Prochyten quoque genus esse poculi docet Simariftus libro quarto Synonymorum, Ion Chius in Elegeijs:

Nobis verò craterem qua vinum ministrant famula,

Mifceant in Prochytijs argenteis.

Philetas in Aractis ligneum vas esse

tradit, è quo rustici bibunt. Meminit huius Alexander in Tigone. Xenophon octauo libro Educationis Cyri, Prochoidas calices quosdam appellat, sic: Loquitur ille de Perfis: Lege sancitum illis fuit conuiuii ne Prochoidas inferrent: vnde patet eos sic iudicasse, cum immoderate non bibitur, minus corpus atque mentem labare. Hoc verò nunc adhuc retinetur, ea pocula ne inferant, cæterum intemperanter adeò bibunt, vt eius loco quod est veritum de inferendis poculis, ipsi efferantur, cum recti nequeant exire. Prusian erectum poculum esse antea nos diximus, appellationem eam sortitum à Prusia Bithyniæ rege, luxu & vitæ mollitia famoso, vt narrat Colophonius Nicander, libro quarto De iis quæ Prusiæ contigerunt. Dicuntur & pocula quædam *βίοντα*, id est, fluida. Horum meminit Aftydamas in Mercurio sic:

Primam quidem argenteos crateras duos:

Phialas quinquaginta: Cymbia decem:

βίοντα duodecim, quorum argentea decem

Fuerunt, aurea duo: & horum alterum Gryphus, alterum Pegasus.

Theodoro

βίοντα, id est, fluxus aurea phiala est. Cratinus in Legibus: *Rhytide libans.* Rhodias, Diphilus *ἐν αἰγαιστρέχει*, quam fabulam Callimachus Eunucho in scribit, hoc poculi genus sic memorat:

Hominem alterum vel Rhodiatis bibere, vel Rhytis.

Rhytorum meminit

Dioxippus in Auaro: itemq; Aristoteles libro De temulentia. Lyncei Samio in Epistolis *βύτον* v *βίλον* breue habet, & acutum in posteriore syllaba tonum. Demosthenes in oratione contra Meidiam, Rhyta, inquit, Phialas, & Cymbia. Diphilus in Eunucho siue Milite, (est autem hæc fabula *ἄργοντρέχεις*, veluti præuium, ac præcedens argumentum, & tanquam præparatio:)

Polliceri vel sponstone licet, plures largius quàm Rhytis, vel Rhodiatis bibituros.

Epinicus in Supposititijs:

A. *Rhytorum etiam maxima, qua aderunt, duo*

Hodie bibere ad clepsydram oportebit,

Salientis modo vinum fundentia.

B. *Quodnam sit utrumque auguror.*

A. *Vnum Elephas est,*

Elephantem Rhytum circumferens.

B. *Capit ille duos congios: hunc ne elephas quidem ebibat.*

A. *Plenum ego Aedepol exhausi sepius.*

B. *Nihil enim ab elephanto tu distas.*

A. *Triremis alterum est: quod congium non capit.*

Idem cum de Rhyto loquitur:

A. *Bellerophontes, inquit, è Pegaso flammam spirantem*

Chimeram iaculis confecit. B. Esto sane, accipe iam Rhyton hoc.

Rhyton,

cornu antea vocatum fuit. Videtur porro id vasis genus primi regis Ptolemæi Philadelphi iussu confectum, ad ornamentum statuarum Arfinoës excogitatum fuisse. Id enim sinistra manu gestant, omnibus temporarijs fructibus plenum, innuente opifice etiam

d In explicatione Labronij, pag. 361.

Quidam, Trygone: quidam Antigone. in indice poetarum 117. d. f. Erasmi prouerb. Vinum caret clauo.

Hæc vox significat murorum expugnatorum. h. βήσις. Sumptus hoc à rhetoribus, qui ad clepsydram erant.

ἰ βῆσις. Hæc vocabulum significat tubulorum modo, per quos fontium aqua fluit, huius more cum murum ac strepitum susurrantem egerit.

k Elephanti statua. l Magnam, amplam molu. m Per mensam circumducens, conuiuii propinans, & bibendum offerens: vel sumptum ab ijs qui elephanto circumducunt, spectacula, & corroganda pecunia gratia. Iunius adagio 49. Cent. 7. In iriclinio Choa.

a Erasmi. adagij: Nec elephanti ebiheret: & Nihil ab elephanto differens. n Ignisomam, flammam armatam. Virg. Lucret. Primo leo: postrema draco: media ipsa chimæra, id est, vñ, capra.

o lib. 13. Cleinus, que huic Ptolemæo amica & à poculis fuit, statua in Alexandria postea Rhyton manibus tenuerunt.

sic, etiam quàm Amaltheas cornu, id esse opulentius, & fortunatius. Meminit huius Theocles in Ithyphallis, sic:

Vota pro salute suscepta hodie immolatis hostijs exoluimus

Nos omnes artifices, cum quibus hoc epoto cornu

Ad dilectissimum regem accedo.

Dionysius Sinopenfis in Seruatrice quædam recensens pocula, meminit & Rhyti, vt antea nos indicauimus. Hedylus in Epigrammatibus cum de Rhyto, opere Ctesibij, machinalis scientiæ periti, verba facit, ait:

Meribibi, in Zephyri templo aspectu pulchrum hoc Tortile cornu rex dicant:

Quod ad salientis aque fluxum edat

Signum classici: atque etiam festarum epularum.

Niliaci tractus rex, sacrorum doctus interpretibus, & mysteriorum gnaris

Hunc inuenit patrum canum, aquarum diuinarum illapsu.

Verum sapientis inuentio Ctesibij hoc sanè peperit:

Huc adolefcentes in Arfinoës templum accedite.

Theophrastus libro de

temulentia scribit heroibus solis Rhyton tribui. Dorotheus Sidonius tradit, Rhyta esse cornibus similia, verum pertusa, è quibus tubuli modo liquorem angustius reddentibus, ima parte bibunt, dictaq; illa fuisse *ἔξ τῆς βύσεως*, ab humoris fluxu. Crates libro quinto De Attica lingua, Sannacram, quæ vox Persica est, poculum vocari docet. Philemon in Vidua, Batiacorum mentione facta, ridiculo nominis significatione ludens, inquit,

Sannacra, hippotragelaphi, batiacia, sannacia.

Seleucidem poculum

à Seleuco rege appellationem habuisse, nos antea diximus, ex Atheniensis Apollodori historia. Polemon libro primo Commentariorum ad Adæum, Seleucidem, Rhodiadem, Antigonidem consimilia esse pocula scribit. Philetas in Aractis, Callion exiguum esse pocillum ait, quo libant Æoles. *σκύφον*. Huius nominis genitiuum casum quidam cum *σ*, in vltima syllaba proferunt, sed non semper rectè. Cum enim masculinū est *σκύφον*, vt *λύχον*, ab *σ* genitiuus pronuntiatur: cum verò neutrius generis, addito *υ*, inclinatur, vt *τέχον*, *τέχος*. At rectum huius nominis casum & masculino genere Attici, & neutro flectunt. Hesiodus libro secundo Melampodiæ, addito *ω*, scypphum dixit:

Huic Mares velox nuntius in ades venit,

Impletumq; vino argenteum scypphum attulit, & regi dedit.

Vincula manibus vates abruptit vi.

Iphiclus verò pone à tergo instabat fugienti,

Alteraq; manu scypphum tenens, altera sceptrum attollens,

Custodes huc illuc dimisit, & famulos sic est allocutus.

ac rursus:

Vfus est & hac voce ita scripta Anaximander libro De Heroibus, sic: Amphitryon cum sociis prædam partitus, scypphum habens quem ipsi abstulerat: ac rursus, Scypphum autè Neptunus filio suo Teleboæ dat: Teleboës verò Pterelæ: adempto eo classem Amphitryon soluit. Sic & Anacreon:

Ego verò scypphum habens, Herxione, alba crista insigne, plenum ebibi, ἄπειρον.

id est, præbibi, *ἄπειρον*. Nam præbiberè, *ἄπειρον* proprie significat, antea quàm bibamus, alteri bibendum dare. Apud Homerum Vlysses,

In manus Arete pateram AmphicyPELLUM tradit.

Et in Iliade:

Impleta vino patera Achillem excepit. Impletis enim poculis inuicem præbibeant, se mutuo salutantes. Panyasis libro tertio Heracleæ:

Huius craterem magnum splendidum, aureum, temperans,

Crebros scypphos cum laudasset, suauem portionem bibebat.

Euripides in

Eurythea masculino genere dixit: Ion verò in Omphale, neutro: *ἐν τῷ σκύφῳ, Nihil in scypho vini est,* datiuo nimirum *τῷ σκύφῳ* formato proprie à neutrius generis nominatio, *τῷ σκύφῳ*. Sic & Epicharmus in Cyclope:

Agædum, affer in scypphum, εἰς τῷ σκύφῳ, affunde.

Alexis in Leucadia:

Honora

p Vide Erasmi in Prouerbis.

q Eos sic vocabant qui muliebri veste induti, in sacris Bacchi Phallon sequebantur, Phallicos versus canentes. r Laudatus si fuit, pneumatica ratione, & hydraulice organum reperit. Rin. Ea ratione merula fecit, que aqua motu voces edunt, & Enzybata, que bibentia sigilla mouet. Vitr. cap. 11.

s Apud Plautum, anus meribiba, mulatibiba.

t Es fuit Ptolemæi primi filia, Ptolemæi Philadelphi soror, Lysimachi uxor, forma præstantissima cuius nomine conditum in Cyrenæica regione oppidum Philadelphus Arfinoën uocauit. Locus restitutus coniectura.

u Supra.

x Nam cum uideretur dandum est.

y Equibuscumque.

z Menula.

a Vide pag. 369.

b Tū σκύφῳ.

c Tū σκύφῳ, vt ἄλλῃ.

d In qua coniectus fuerat.

e Qui fugientem comprehendere & reducere. Vnde intelligit, qui prædixerat Iphicli Teleboæ positurū, cum in poculis natarent pisces, & albi cornu spectarentur. Supra lib. 8.

f Pterela. Plant. A. Quid Amphitryoni à Teleboæ datum est? B. Pterela rex qui positare solitus est patera aurea.

g Cum hac voce *σκύφῳ*. Pindarus in Nemæo 7. & Olymp. 2.

h Vel, Gestorum Herculis: vel, de Heraclea ciuitate, i Frequenter epantos.

A THENAEI DEIPNOSOPH.

372

Sub bibit.

Odyss.

Dedit vero impletum poculum, quo bibit.

Supra.

Epitaphia alicuius in sepulchro. Nostra exemplaria huiusmodi, tenentio nullo conditum, et tamquam incultum.

Achaiae civitate, et Siphibus: a periculo servatis, liberatis, vindicatis, salvis, et incolu- mibus.

Hexametrorum seu heroicorum versuum scriptor.

Καπιδος, qua linuntur remi nautium.

Tenelli, et mol- lissimili.

Τοιχογραφον, ef- fractarium, qui paric- tas latrocinandi cau- sa fides, perferat, effringit.

Ab anopola vini caupo emit, quod compositurum ex de- symbolis coniu- turis minutim ven- dat. Cauponi ergo iniuriam facit anopola si quatum eum preterit, et ipsomet vendat, quod est emendum a caupone.

Corruptum ac vitiatum vinum, cuius specimen cae- pit.

Ephippi coma- dia.

Quoniam Stesi- chorius poeta vino- sus trimetra scri- psit, et dimetra. e Amphoram, ser- vium, dolium fi- stile quo vina co- duntur, et condi- tur: quasi capere et perire ampli- tudo est que la- genas duas conti- neat.

Odyss. x. e Τυλλου μυλτρα. f Vide proverbium Episcopi Rure.

Honoratis labris vini magnum scyphum, & μέγα σκύφον. Epigenes in Bacchia: Gauderam cum acciperem σκύφον. Phædimus libro primo Heracleæ: Ligneum σκύφον, latum, mellita merῶ, ποτίον. Apud Homerum 1

Aristophanes Byzantius scribit, Ἡλιστεύων δ' ἄρα οἱ δὲ κερ σκύφον ὡς περ ἔπιπυρ. Aristarchus verò, Ἡλιστεύων δ' ἄρα οἱ δὲ κερ σκύφον ὡς περ ἔπιπυρ. Asclepiades Myrlea- nus libro De Nestoride poculo ait, τῷ σκύφῳ, scypho & cissybio ne vfos quidem fuisse mediocri fortunæ ciues, sed pastores, subulcos, rusticos, qualis Eumæus fuit, qui τῷ σκύφῳ vino plenum dedit, quo ille bibit. Alcman:

Sæpius in montium verticibus, ubi cum dijs Festa luculentaq; celebrantur conuiuia, Aureum vas habens, magnum σκύφον, qualis fictilis Est pastoribus viris, formatum ° cascum Servabat magnum, album, delicatum °.

Quo mihi multa munera? quo de hostibus parta opima spolia? Quo auro & argento confecta σκυφώματα. Stesichorus, quod apud Pholum centaurum poculum fuit Scyphium pateram vocat, id verò tantum valet quàm si σκυφῶδες dixeris, id est, figura scypho similem. De Hercule sic ait ille poeta:

Sumptam verò σκύφου pateram que lagenas Tres capiebat, valide manu reimens, ebibit. Eam Pholus & temperauerat, & apposuerat.

Archippus in Amphitruo- ne genere neutro dixit. Lagenam mensuræ nomen esse volunt apud Græcos, vt Cotylam, & Choa, eamq; Atticarum duodecim cotylarum capacem. τῷ λέγνον, Pa- tris 7, mensuram eiusmodi vocari tradunt. Nicoftratus in Hecate τῷ λέγνον dixit masculino genere:

Dimensi nobis quot λέγνοι. Idem in fabula quam Lectum inscripsit, etiam masculino genere vsurpat:

Molestus est vicinus hic aceti λέγνον. Diphilus ἐν κωμωμοιῶν: τῷ λέγνον habeo vacuum, plenum verò saccum, & vetula. Lynceus Samius in epistola sua ad Diagoram, ita scribit: Quo tempore Sami peregrinatus es, & Diago- ra, sæpe te vidi ad nostras compotationes accedentem, in quibus iuxta singulos posi- tus viritum λέγνον, cum voluptate vinum ministrabat, vniciuique potum suppedi- tans. Aristoteles libro De Republica Thessalorum autor est, fœminino genere ab iis dici τῷ λέγνον. Arrianus epicus 4 poeta in Epigrammatibus:

Picis naualis dimidium, viniq; tantumdem, Certa instaq; mensura, & Archine, λέγνον & hac habet. Nusquam verò mihi conspecta exilioris 7 hœdi caro. Qui tamen Hippocrates misit, dignus est Quem omnes laudent.

Diphilus neutro genere dixit in Adelphis: Ofcelestum 7 furem 7 illum, quem non pudet τῷ λέγνον, id est lagunculam, Sub ala gestantem, ad venalis potus specimen experiendum venire, Ac in cœtibus hominum collata pecunia conuiuantium 2 vendere, Vt nullus sit caupo quem iniuria non afficiat is vinarius mercator.

Quod autem in Geryone a legimus, Mensura par lagenis Stesichori, obscutum & ambiguum est, tanquam b duabus tribusve lagenis consent. Eratothenes lagenum petalum expo- nit, aut σῶνον 6. Quidam τῷ σκύφῳ dictum putant à Scaphide, quæ vas pariter li- gneum est, rotundum, excipiendo lacti & sero idoneum, vt apud Homerum le- gimus d,

Serò manabant omnia vasa, Stimla °, & Scaphides ad eam rem comparate, quibus lac immulgebat. At for- tassit σκύφον tanquam σκῶθον dicitur, propterea quòd Scythæ plus quàm par est in- ebriantur. Hieronymus Rhodius libro De Temulencia, σκῶθου f, inebriari dicit, quasi σκυθῶσαι, quoniam literæ φ, cognata sit θ. Principio quidem fistiles fuerunt scyphi, ad quorum imitationem argenteos postea sunt fabricati, Bœotij primùm, magnæ

magnæ claritatis, & dignitatis, præsertim eos quos Herculeos ideo vocantur, quia primus genere Bœotius in expeditionibus Hercules illis vsus sit, quæ appellationis causa est. Differunt hi nonnihil ab alijs, quòd auribus insit nodus 8 quem Hercu- leum vocat. Scyphorum Bacchylides Bœotorum meminit, his verbis quibus Casto- rem Pollucemq; affatur, & ad hospitium inuitat:

Non boum adsunt corpora, non aurum, non purpurei tapetes, Sed animus beneuolus, suavisq; musa, & lene in scyphis Bœotij vinum. Excellue- runt post Bœotios ij quos Rhodiacos nuncuparunt, opifice Damocrate, & ab illis tertio loco Syracusij. Scyphum, vt ait Seleucus Lyrton, Epeirota vocant: Methy- mæi vero, vt inquit Parmenon libro De dialectis 8, Scythos. Ephorus libro decimo- octauo historiarum scribit Dercyllidan 1 à Lacedæmoniis Scythos 6 vocatum fuisse. Lacedæmonij cum audirent, inquit, Asiaticos barbaros astu dolisq; omnia soliti agere 1, idcirco Dercyllidan miserunt, eum arbitrati minimè circumuentum iri, vt cuius non esset ingenium simplex & Laconicum, sed ferum, & admodum versu- tum, quamobrem & Scythos cum Lacedæmonij appellabant. Tabætas. Amyntas libro primo de Asiæ māsionibus 10, cum tractat de Aërio melle, ita scribit: Simul cum folijs id decerpentes, componunt, & fingunt ad instar Syriacæ massæ 11. Quidam glo- bos ex eo faciunt, & vbi sumere collibitum est, diffractas ex iis micæ in ligneis pocu- lis, quæ Tabætas nominant, dilutum antea & colatum bibunt, gustu simili, ac si quis mel dilutum bibat, sed multo iucundiore. Tragelaphi pocula quædam vocantur, quo- rum meminit Alexis in Coniatis 12:

Cymbia, phiale, tragelaphi, calices. At phiale quinque sunt, tragelaphi duo. Tragelaphi, Labronia 1. Saproloutos, vt fama est, eius sponsus, cui in bonis sunt Talenta plurima, pueri, ad es, procuratores, Currus, cameli, stragule vestes, argentea supellex, Phiale, triremes, tragelaphi, carcestia, Gauli 5 ex auro solidi, nauigia, cadi, Quos etiam Gaulos appellant omnes ventricosi. τῷ τριῶν, triremem po- culi quoque genus esse declarat Epinicus in Pnellis subdititijs. Eius testimonium po- tea nos laudauimus 5. Est & Hytiacum poculi certa species. Rhinthon in Hercule: Puram in hystiaco placentiam 6, ex repurgata tritici farina polentag; absorbebas. Phiala. Homerus quidem cum scripsit,

Phialam ἀμυθητον 7, apposuitq; ignis expertem, Auream phialam, & pingue 8 duplex, non poculum dixit, sed æneum vas, patulum, lebeti simile, ex vtraque parte fortassis auritum. Parthenius verò Dionysij filius ἀμυθητον exponit, phialam carentem fundo 9. Apollodorus Atheniensis in opere quod de cratere scripsit, poculum esse ait, quod in fundum collocari, aut fir- mari nequit, sed in os. Quidam sic interpretantur, quemadmodum calix ἀμφιφορεύς dicitur, qui auribus vtrique ferri potest, sic & ἀμυθητον phialam vocari. Aristar- chus illam esse vult, quæ in vtramque partem statui potest, nimirum in fundum at- que etiam in os. Dionysius Thracius rotundam esse putat, circumcurstantem 10 figu- ra circularem. Phiala, inquit Asclepiades Myrleanus, in diuersam literam mutatio- ne πάλυ est, quia potionis habeat quod satis est, nimirum poculo maior. ἀμυθητον 11 verò, & ἀπόρωτον ideo dicitur, quòd frigidis malleis ducta fit, nec indita prorsus igni, quemadmodum lebetem poeta vocat nunc πνεύβητον 12, nunc ἀπόρωτον, inta- ctum igni. Poëta alibi:

Lebetem ignis expertem, ἀπόρωτον, a stimandū bonis pretio, elegantem 13. Hoc fortas- sis loco cum nos lebetem debemus intelligere quo frigida cōtinetur aqua, vt is phia- la sit, patulo aheni similis, quæ gelidam aquam excipit. Quod verò ἀμυθητον addit, an putare debemus, fundi solum habere ex vtraque parte, vt id duplex sit, an potius vocem, ἀμυθη, significare, πηλε, & hanc vocem πηλε, τῷ πνεύβητον, id est, quod in signe ac eximium est, vt innuat poeta affabre & ingeniosè factam phialam, quandoquidem &

Eubulus ἐν μετακλήσει 14: Menander in Piscatore: Antiphanes in Chryside:

& alibi: Phialam ἀμυθητον 7, appositq; ignis expertem, Auream phialam, & pingue 8 duplex, non poculum dixit, sed æneum vas, patulum, lebeti simile, ex vtraque parte fortassis auritum. Parthenius verò Dionysij filius ἀμυθητον exponit, phialam carentem fundo 9. Apollodorus Atheniensis in opere quod de cratere scripsit, poculum esse ait, quod in fundum collocari, aut fir- mari nequit, sed in os. Quidam sic interpretantur, quemadmodum calix ἀμφιφορεύς dicitur, qui auribus vtrique ferri potest, sic & ἀμυθητον phialam vocari. Aristar- chus illam esse vult, quæ in vtramque partem statui potest, nimirum in fundum at- que etiam in os. Dionysius Thracius rotundam esse putat, circumcurstantem 10 figu- ra circularem. Phiala, inquit Asclepiades Myrleanus, in diuersam literam mutatio- ne πάλυ est, quia potionis habeat quod satis est, nimirum poculo maior. ἀμυθητον 11 verò, & ἀπόρωτον ideo dicitur, quòd frigidis malleis ducta fit, nec indita prorsus igni, quemadmodum lebetem poeta vocat nunc πνεύβητον 12, nunc ἀπόρωτον, inta- ctum igni. Poëta alibi:

Lebetem ignis expertem, ἀπόρωτον, a stimandū bonis pretio, elegantem 13. Hoc fortas- sis loco cum nos lebetem debemus intelligere quo frigida cōtinetur aqua, vt is phia- la sit, patulo aheni similis, quæ gelidam aquam excipit. Quod verò ἀμυθητον addit, an putare debemus, fundi solum habere ex vtraque parte, vt id duplex sit, an potius vocem, ἀμυθη, significare, πηλε, & hanc vocem πηλε, τῷ πνεύβητον, id est, quod in signe ac eximium est, vt innuat poeta affabre & ingeniosè factam phialam, quandoquidem &

veteres

8 Vide pronerbiū, Hercules nodus. b Linguarum pro- prietas. i Sparta regem, κείνον. Iunius adagio 9. Cent. 7. l Apud Xenopho- tem lib. 3. Rerum Græc. Dercyllidas Sisyphus vocatur, vt quidam expo- nunt fir- asustissi- mus, qualē Sopho- cles Sisyphū intel- ligisse: vt alij, fallax, & doli in- structus, qualē Sisy- phum fuisse Corin- thi regem Polyæ- nus ait: vt alij, re- rum diuinarū pe- ritus. Nam Enstia- thio Iliad. e. αἰθ- ρῆς, αἰθρῶς αἰ- φῶς, Aœolica lin- gua. Aristophani in Acharnensibus, σι- σῆφῳ μύχανῳ. Theognidis, καὶ εὐνοῖα δ' εὖδεις αἰθρῶς Αἰολῶν. Vide Iu- niū in proverbs. m Τὰν σοφῶν: Εὐ vox significat & pondera, libræ, stateram. n Caricarum pin- guium que à Syria comuehantur. o Sic tellectores & albarios vocant, qui opere tellectorio, siue albario, patri- ces illuminat, obdu- cant, leuigant. p Hoc vocabulum significat eum qui alibi est agglutina- tus, quàm antea fuisse. q Citarat hic locus inæptior supra. r Aus multire: aut pocula nauibus o- nerarunt similia. s Pag. 170. t Εὐαίτιος, late placens genus. u Vrinque firmi- ter subsistentem. x Διῶσκα δὴ μὲν, omentum, ἢ τάλ- λωος, ego inter- pretor, ob eius par- tiū naturam medi- cū cognitam. y Erasim. proverb. largitio non habet fundum. z ἀμφιθέτων: cir- cumuersibilem. E- rasimus proverbio, Ex Amphibeto bi- bisti. a Vel qui in ignem condescendit: vel quæ ignis inuasione. b ἀμυθητον: stori- dum, speciosum, re- nussum.

mcerore affectis, Platonem, qui vnâ aderat, sumpto poculo hortatum fuisse ne caderent animis: etenim se idoneum esse qui scholam regeret, & Apollodoro præbibisse, qui dixit, mortiferam potionem se libentiùs accepturum à Socrate, quam ab ipso eam ad bibendum inuitationem. Inuidus quidem cerè Plato visus est, & moribus parum probis. Aristippum irridebat quòd ad Dionysium comesset, cum in Siciliam ter ipse traiecisset, semel quidem Rhyacas spectaturus, non citra vitæ discrimen tum cum seniore Dionysio congressus: postea bis ad iuniorem Dionysium, Inopi Socrati vnicus erat discipulus Æschines, quem à magistro ille abduxit. Cum intentata lite Phædonem seruum esse apud iudices disceptasset, fraude doloq; malo id egisse comperit, ac in vniuersum, erga discipulos omnes Socratis odia & similitates exercuit, quas noueræ in priuignos. Quamobrem Socratis de illo coniectans, adstantibus multis dicebat, non illepidè, visum sibi dormienti per insomniû Platonem, mutatum in cornicem, quæ suo capiti assultans glabram caluam rostro scarificaret, & peruicaciùs circumcirca runderet. Itaque hoc Plato fore prospicio, aiebat, vt multa de capite meo tu mentiaris. Præter morum & ingenij prauitatem, cupidior etiam gloriæ Plato fuit, qui dixerit postremam exuturum se gloriæ tunicam sub exitum vitæ, in testamento conficiendo, mandandis quæ fieri vellent, dū cadauer efferretur, ac extruendo sepulchro, vt testatur Dioscorides in Commentariis. Quòd aurem ciuitatem condere voluerit, ac leges imponere, quis non appetentioris gloriæ hominis eum affectum animi esse putet? Manifestum hoc est ex ijs quæ dicit in Timæo: Ita sum affectus erga reipublicæ statum optimum, vt si peior aliquis opera sua videre cupiat actiuosa, & sese mouentia, sic etiam ciues opto, quos descripsi. De ijs verò quæ disputat in suis dialogis, quid iudicandum? Quem quidem animum immortalem esse ille fingit, etiam vbi solutus à corpore separatur, Home- rus prior dixit, cum ait,

Patrocli animum sempiternum descendisse,

Fatum suum lamentantem, pubertate & ætatis vigore amisit.

Itaque si quis hoc Platonis iudicium fuisse putet, non video quam inde nos vtilitatem percipiamus. Nam, vt donemus eorum qui vita decesserunt animos in alias sedes migrare, & quia relicto corpore sunt leuiore, in sublimiorem locum efferri, quid hoc nos iuuat? Eius verò æternitatis, in qua, vbi cunq; simus, nihil meminimus, & quamuis omnino simus, nullo rerum sensu tangimur, gratia quam esse potest, ac delectatio? Quas verò leges ille sanxit, & quam præscripsit gubernandæ reipublicæ, prior illis ratio, quidnam conducunt? Num oportuit, quæ Lycurgus Lacedæmoniis, Solon Atheniensibus, Zaleucus Thuriis, edixerunt, ea si vtilia essent, Græcis reliquis consulere, vt ijs vtantur? Lex, quod Aristoteles inquit, oratio est publico ciuitatis consensu præfinita, qua iubetur & indicatur quo modo singula faciunda sint. Ineptum Platonem inde fuisse patet, quòd cum illustres apud Athenienses tres legiflatores fuerint, Draco, Solon, & ipse Plato, illorum leges ciues obseruauerint, Platonis verò nihili fecerint, ac irriserint. Eius verò disputatio de Republica, etiam si reliquis omnibus anteponenda foret, quandoquidem neminem commouit, quam vtilitatem præstat? Videtur sanè Plato non hominibus qui vbiuis sunt, leges præscribere, sed ijs quos imaginatione finxit, vt qui legibus ijs pareant, perquirendi sint. Debuit ergo, quæ persuadere posset scribere, nec id facere, quod qui obnixè votis aliquid sibi precantur, verum potius id amplecti, & retinere, quod accidit, & fit quotidie. At his omisissis, si quis examinet illius dialogos, Timæum, Gorgian, & alios huiusmodi, in quibus ea tractantur quæ docent mathematicæ disciplinæ, & quæ pertinent ad intelligendam rerum naturam, & alia perquam multa, ob eorum omnium commentationes admirabilis ille non est. Licet enim ab aliis eadem discere, vel melius, vel non peius explicata. Theopompus enim Chius libro De institutis & exercitationibus Platonis, ait, multos eius Dialogos superuacuos, inutiles, & falsos deprehendi. Alienos siquidem plures, ex Aristippi colloquiis & dissertationibus surreptos, quosdam ex Aristhenis congressu, & confabulatione, nonnullos ex Byrsone Heracleotæ dialogis. Cæterum quæ hominis sapientiam arguunt, & testantur,

ca si

¶ Vide proverbia, Concupit assam sarrinam.

¶ Aine crateres & spiracula, quibus flamma & ignes vomuntur, ac erumpunt fluminis instar.

¶ Qui mercedem solueret, & eius paupertatem leniret.

¶ Κομμοσασσων, discedere, perdere, vel, rudi & prima delineatione perfunctorie pingere.

¶ Vita, doctrina, moribus, præceptis.

¶ Ad obeunda munera sua intentos esse, ac diligentes, præceptis ac legibus suis incitatos. Iliad. 7.

¶ De Lycurgo Galen. in 2o de reg. gen. lib. 1o. Apollin. citat hæc oracula: Ηωσ ε λυργερε ισον νιν ποτη νιν Ζευς φησιν, ηγι πωσ οδλυμια δει ποσ εκουσ. Διζω ηι οι θεον παρτιν ουκαυ η εσθω ποσ. Αω ηι ηγι παδου θιν λανουε η ε λυργερε. si De Zalyco vide supra pag. 320. o veluti per nebulam, inani & vana spe.

¶ Eorum materiam & argumenta ipsum sibi falsè tribuisse, vel que falsa sunt in ipsis asseruisse.

¶ Ab alijs excogitatos, & inuentos.

ea si nos in eius sermonibus inuestigemus, nusquam inuenientur, sed conuiuiorum celebritates, & valde inhonestæ ac indecoræ narrationes de amore, quas contempto lectorum iudicio is contexit. Quin & ex eius discipulis tyrannico fuerunt ingenio multi, calumnijsq; & accusationibus insignes. Euphratus, cum apud Perdiccam Macedoniæ regem degeret, non minus quam ipse regnauit, improbus, delator, & qui regis familiaritatem ad eas angustias reduxisset, vt epulis neminem dignaretur, geometriæ, Philosophiæ ve ignarum. Itaque Perdiccæ Philippus cum in regnum successisset, Parmenion, in Orico eum assécutus, necauit, vt refert Carystius in historicis Commentariis. Callippus Atheniensis Platonis etiam auditor, Dionii familiaris, & condiscipulus, cum eo Syracusæ profectus, cum Dionem videret principatum sibi soli vindicare, eum obrunçauit, deinde tyrannidem occupare dum conaretur iugulatus est. Euagion Lampsaenus, vt scribunt Eurypylus, & Dicaeocles Cnidius libro vigesimoprimo suarum Commentationum, tum etiam Demochares orator libro De Sophocle ad Philonem, cum patriæ pecuniam scenerasset, oppignerata ciuitatis arce, per fraudem de arripienda tyrannide agitauit consilia, quoad Lampsaeni cõcurfu facta pecunia reddita exilio multarunt. Timæus Cyzicenus, vt scribit idem Demochares, pecuniam ac frumetum ciuibus largitus, ideoq; habitus apud Cyzicenos frugi, ac probus, cum breui temporis spatio se continuisset, Aridæo consultore & adiutore, de publico statu euertendo, & inuehenda tyrannide cogitauit; Quare in iudicium accersitus, conuictus, damnatus, ignominiaq; notatus, in ciuitate quidem permansit ad extremam vsque senectutem, sed inglorius obscuram & infamem vitam traduxit. Eiusmodi sunt quidam ex Academicis, sceleratam vitam & inhonestam agentes, qui facinoribus impijs & inhumanis collecta pecunia, rerum domini, ob illas præstigijs illustres sunt, & cõspicui, qualis fuit Chæron Pelleneus, qui operam Platonis non tantum nauauit, sed etiam Xenocrati. Acerba is tyrannide cum patriam vexasset, non solum præstantissimos ciues exegit, verum etiam illorum seruos, dominorum fortunis locupletauit, vxores iisdem connubio iunxit, scilicet quia multum profecisset in pulchra illa reipublicæ gubernandæ disciplina, iniustisq; illis legibus. Quamobrem Ehippius Comicus in Naufrago, Platonem & quosdam eius familiares comica libertate carpit, id obficiens quòd pecunia corrupti calumniosè multis obtrectarent, sumptuoso vestitu superbirent, & solliciti magis essent de forma ac pulchritudine corporis, quam libidinosus quibus è nostris ciuibus. Poetæ verba hæc sunt:

Deinde adstitit solers quidam iuuenis

Ex Academia, Platonis auditor,

Byrson, ad pecuniam audacia perniciosa, corradendam

Impulsus necessitate, mercenarijs ac quaestuarijs artibus;

Qui in congressu prudenter & consideratè loqui nouit:

Coma diligenter ac scite raso nouacula,

Pulchre summissa densa profundaq; barba,

Belle calceis indutus pedibus, sub recto tibia

Stipite: tunica plicaturis aqua proportione distantibus,

Pallio tumido venuste circumamictus,

Gestu graui & venerando, ementito quidem, non, vt opinor, suo baculo subnixus,

Sic profatus est, agri vos Atheniensis incola.

Hucusque producta nobis sit

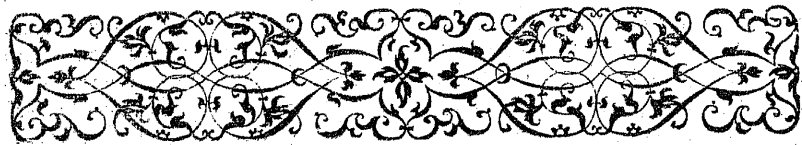
confabulatio, amicissime Timocrates: de illis qui luxu & delitijs celebres fuere postea nos sermonem habebimus.

¶ Maritima ciuitas Macedonia. Pergameus.

¶ Nec eius dominus participem se fieri.

¶ Θεουσιδωρα ψικερατων. α Λυφυραμειδω ενση.

¶ Πυλαριαν νεβη, λιγνο.

ATHENAEI DE IPNO-
SOPHISTARVM LI-
BER DVODECIMVS.

a Iunius adagio 7.
5. Cent. Cyrenaeus
videtur.

b Canterus cap. 1.
4.

c Cicero lib. de Se-
nect. Bene Sopho-
cles, cum ex eo qui-
dam iam aetate co-
fictio quareret, re-
xeretur ne rebus
veneris: Digniora,
mquit, liben-
ter vero istinc tan-
quam a domino a-
gresti ac furioso pro-
fugi.

d Sumptra ex Pra-
dico sophista, l. 1.
secundo De factis
et dictis Socrati,
e Colibus ad cur-
sum iunctis.

f Iliad. 8.

g Odys. 4.

h Erasmi prouerb.
Velocem tardus as-
sequitur.

QVOD inquit * Alexidis Tyndarcon, amice Timocrates,
Cyrenaeus esse mihi videris homo:
Nim, illic, vnum si quis ad cenam inuiter,
Ad sunt octodecim alij, currus decem^b, bigae quindecim:
Quibus apponenda, quae necessaria sunt omnia:
Optimum vt sit, accersere neminem.

Mihi quidem iam tacere videretur imprimis expedire, & tot commem-
oratis nihil insuper adiciere, nisi tu obnixè contenderes,
vt de iis qui luxu nobiles fuerunt, & de eorum voluptate
sermonem aggrediar. Nam ea qui potitur, ipsam primùm appetit, deinde illa dul-
cedine, quam voluptas affert, fruatur. Itaque * Sophocles etiam voluptati deditus,
ne senectutem accuseret, impotentiam veneris qua languet, temperantiam esse in-
terpretatur, ab eaq; liberatum se gaudet tanquam ab importuno & graui domino;
Ego verò sic aio, Paradis iudicium veluti comparationem quandam virtutis cum
voluptate priscos olim commentos fuisse. Nam quia Venerem, id est, voluptatem
ille anteposuit, omnia conturbata sunt. Inde profectò bellus noster Xenophon fa-
bulam de Hercule^d ac virtute finxisse videtur. Nam, vt Empedocles inquit,

Nillum ex dijs profus illi venerabantur:

Non Ionem regem, non Saturnum, non Neptunum:

Sed reginam Venerem,

Quam sacris statuis placabant, animalium picturis^e, vnguentis varia spirantibus,

Syncera myrrha suffitu, ac thuris suauiter olentis,

Effuso in pavementum melle-flauo libantes,

Menander in Citharista, vbi de

quodam loquitur musices studio ait,

Studio musices oppidoquam teneri,

Cantionesq; doceri auditu suaves ac delicatas semper.

Quidam secundum naturam esse volunt, quòd illi omnium animarum genus inferuiat, cum metus, ani-
mi paritas & ignauia, alijq; huiusmodi affectus omnibus non sint animantibus
communes, & ab iis quae ratione vtuntur vitari ac vituperari soleant. Voluptates er-
go intemperantiùs persequi, molestias & dolores venari est. Quocirca Homerus
dum probro factam & foedam esse voluptatem nititur ostendere, maximis inquit ac po-
tèntissimis deorum, nihil vires suas prodesse, sed grauissima damna pati cum volupta-
tibus prouehuntur. Ioui^f namque, voluptatibus interdum cum succubisset, curam
illam quam noctu vigilans habendam de Troianis duxerat, omnem excidisse. Mars
fortissimus ac generosissimus ab imbelli praecipue Vulcano impeditur & alligatur,
impudentia damnatus & eo multatus dedecore, quòd illicitis amoribus se tradidit
set. Itaque deos, qui ad vinculorum eius spectaculum accesserant, sic affatur^g:

Improbata facta non succedunt feliciter: velocem^h tardus assequitur.

Vt nunc Vulcanus quamuis incessu lentus Martem cepit arte sua

Deorum celerrimum omnium qui Olympum tenent,

Clandus ipse, quapropter cumulatiùs

Ei pe

Ei persoluendum est redemptionis meae pretium. Aristidis vitam nemo
suauem fuisse autumat, sed Smindyridæ Sybaritæ, ac Sardanapali, inquit Theophra-
stus libro de Voluptate. Hominum quidem opinione ea non minus splendida fuit
quàm illorum vita, at voluptatibus is, sicut illi, non indulgit. Nullius iudicio Agefilai
regis Lacedæmoniorum vita suauisⁱ fuerit, sed potius, ita forte si contingat Ananij^k,
hominis, vt tradunt, obscurissimi, Nemo vitam heroum & semideoum qui ad
Troiam pugnarunt suauem esse crediderit, sed eorum potius qui nostro saeculo flo-
rent. Illorum enim rudior victus fuit, incultus, nulla diligentia conquisitus, sim-
plex, nec^l varius, quem verò nunc frequentant plerique omnes, ad desidiã, mol-
litiem, voluptatem, & alias quasuis illecebras accommodatur, & veluti conditur.
Plato in Philebo nihil esse voluptate scribit insolentius. Condonari tamen à diis
voluptates rerum Venerearum, quæ sunt vehementissimæ, hominum sermonibus
iactatur, vt amantium^m periuria, & pueroꝝ voluptates, qui rationis nondum sunt
compotes. Idem Plato libro octauo de Republica, primus ostendit, quod semper in
ore habent Epicurei, cupiditarum alias esse naturales, non tamen necessarias, alias
nec naturales, nec necessarias, his verbis: A. Num igitur sumendi cibi ac obsonij de-
syderium, quantum sanitas postulat, & ad tuendum bonum corporis habitum suffi-
cit, necessariò inest? B. Sic arbitror. A. Cibi verò appetentia num est necessaria du-
plici ratione, & quòd ad sanitatem conducatur, & quòd animalium famem sedet? B.
Ita profectò. A. Obsonium verò, num ad bonum corporis habitum conferat? B. Val-
de quidem. A. Quid igitur censes? num aliorum præter hæc cibarioum cupiditas,
quæ, si prima ætate coërceatur disciplina, & bonis præceptis, multum carere possunt, &
quæ eadem tum animo tum corpori noxia, prudentiæ ac temperantiæ multum offi-
cit, rectè, minimè necessaria vocabitur? B. Rectissime sanè. Heraclides Ponticus
libro de Voluptate ad hunc modum scribit: Tyranni atque reges, in quorum pote-
state fortunæ sunt & opes, omnia expertiⁿ, voluptatem præferunt, quoniam homi-
nis ea naturam reddat animosiorum, & excellentiorum. Voluptati certè quicumque
student, & delicatè sibi viuendum esse constituunt, magnanimi sunt, & magnifici, vt
Perla, ac Medi, qui omnium hominum voluptatem & delicias maximè colunt, in-
ter omnes barbaros fortissimi, ingentisq; præcipue animi. Liber enim & ingenuis
competit delectatio ex vitæ mollicies, vt quæ animum relaxet à curis, & augeat, ser-
uis autem & humilioris fortunæ hominibus iugiter est laborandum, qui sunt angu-
sto demissoq; animo. Atheniensium ciuitas, quamdiu luxus in ea viguit, fuit flo-
rentissima, aluitq; maximi viros animi, purpureis vestibus amictos, ac subtus variis
tunicis indutos summa^o coma religata, cicadis aureis circa frontem & capillum ap-
pensis, & ne vbi vis indecorè ac incommodè sederent, pueris fellas plicatiles pone-
gestantibus. Eiusmodi fuerunt videlicet illi summi viri, ad Marathonem prælio vi-
ctores, qui soli totius Asiæ copias subegerunt, ac in captiuitatem redegerunt. Pru-
dentissimi quidem homines, clarissimiq; sapientia, maximum, inquit, bonum volu-
ptatem esse iudicauerunt: Simonides his verbis,

Mortalibus enim que optabilis aut vita, aut tyrannis,

Absque voluptate? quæ si desit, nec decorum quidem aternitas iucunda fuerit.

Pindarus Hieronem Syracusarum dominum hortatur,

Ne vite delectationes obscures^p, quandoquidem optimus est ille viræ cursus homini qui
voluptate non priuatur.

Homerus nihil gratius esse scribit animi læti-
tia & hilaritate cum poetam canentem auscultant conuiuæ, & epulis abundant mē-
se. Idem, fæa, facile deos inquit viuere, nimirum absque labore, quo innuit grauif-
simum esse malum in vita, laborem ac miseriam. Quapropter Megacrides poetas
Homero & Hesiodo posteriores increpat, qui Herculem scripserunt exercitus du-
xisse, vrbes expugnasse, cum maximè voluptariam inter homines vitam egerit,
plurimarum vxorum maritus, & puellis clàm multis compressis, è quibus suscepit
liberos. Hoc si quis verum esse neget, argumentis confirmare licet. Primum, cur
epulandi fuisse studiosissimum in confesso est: cur inoleuit apud homines eius exem-
plo consuetudo, vt libantes nihil in calice vini relinquunt, nisi placuissent illi volu-
ptates?

i Assiduo labori-
bus exercitatissi-
ma, & à volupta-
tum blanditijs ar-
tissima.

k Logo Anariregis
vetustissimi, qui
Deucalionem præ-
cessit, & cuius ob
reuerentiam memo-
ria est oblitterata.
Vide prouerbium,
Ab Anaco, de ijs
que ab extrema
antiquitate repe-
tuntur.

l Xunio. Huius
vocabuli significa-
tus referri quocun-
que potest ad conditi-
onem mixtionem
& preparacionem.
m Ouid. Iuppiter
ex alto periuria ri-
det amantum, etc.
Vide prouerbium,
Venerem iustur-
dam.

n Que voluptatis
studio ac virtutis
contingunt.

o Tode xpoiaçue.
Vide prouerbium,
Meos corymbos ne-
ce.

p Fugias, repudiet,
damnet.

q Erasm. prouerb. Herculeana balnea, & Herculei lecti, & Teneri calidis balnea. Strabo lib. 9. Herculei balnea esse tradit inter Cynum & Opuntem, fructu quadam planitie.

r Ex Elimera Sicilia oppido.

s Qualem Agamemnonis fuisse scribit. Tals fuit Herculei tunicati statua iuxta rostra, auctori incerti, Beleo habuit, torua facie, in suprema tunica senientis, maxima dignationis. Lucullus tizulum apposuit, se de manibus dicasse: eius vero filius, Senatusconsulto se possisse, Titus Septim. Sib. edilis cupula, ex priuato se in publicum restituisse. Plin. cap. 8. 34.

t Odyss. 1. u Odyss. 8.

u Vel aquarum calidarum: vel in calide solio lauaciones.

y Amphitravi rati & Erifiphyles u filius fuit.

z Vide prouerbium, Polypimentem obitine.

a Plutarch. lib. De causis naturalibus hac citat ex Pindarone libro, & ad uozu phidias.

b Perijt ea tragedia.

k Distichum in agrum creatum libro octauo sic Erasimus uertit. Nesciam habere rasi Polypi, qui precitimus illa se quibus admorit saxa colore referre. Supra pag. 236.

l Ladanum esse quidam interpretantur: alij nostrum Benionum.

ptates? cur calidas quibus lauamus aquas, e terra scaturientes, omnes Herculi sacras esse dicunt? cur lectos molles solent Herculeos nominare, si eos qui delicatius uiuunt contempserunt? Hunc porro poetam iuniores, inquit, fingunt praedonis habitu solum huc illuc commeari, ac vagari, cum claua, leonis pelle, & arcu: quae primus Stefichorus Himeræus commentus est. Xanthus lyricorum versuum modulator, antiquior Stefichoro, quod ipsemet Stefichorus non inficiatur, ut autor est Megacleides, talem vestitum Herculi non tribuit, sed Homericum. Multa quidem ex Xanthi carminibus Stefichorus est mutuatus, ut quod Oresteam poema nuncupant. Antiphanes voluptatem bonum esse dixit, sed eam, cuius non poeniteat, adiecit. Vlysses apud Homerum Epicuro dux videtur fuisse, ut voluptate, quam in tantum celebrat, omnia metiretur, cum ait:

Nihil ego puto gratius esse,

Quam cum hilaris est uniuersus populus:

Ac in adibus poetam audiunt qui epulantur,

Ordine sedentes: onustaeq; mensae sunt

Cibo, & carnibus: ac merum haustum e cratere

Præbet qui est a poculis, affunditq; pateris:

Animo cogitanti mihi pulcherrimum hoc uidetur esse.

Megacleides ait

Vlysses pro temporis occasione alloquentem Phæacas, inseruientemq; tempori, ut eisdem esse mores suos assimularet, mollissimam eorum vitam laudasse, cum ex Alcino de illis antea hæc intellexisset:

Nobis sunt iucunde semper epula, cithara, chorea,

Mutatoria vestes, calida balnea, cubilia.

Hac enim sola ratione iis quæ

sperauerat opinabatur frustratum se non iri. Eiusmodi fuit, qui filium Amphilochem sic hortatur:

Marina bellua inter saxa degens, o fili,

Mente quam diligentissime eum imitans,

Cum civitatibus omnibus habe consuetudinem:

Rerum presentem statum boni consule: alias aliud cogites & sapias.

Similiter &

in Iphigenia Sophocles,

Apud hominem cum eris, tibi in mentem ueniat, Polypi corporis

Ad saxa variari natuum colorem.

Theognis:

Mentem habe Polypi multi flagellis se implicantis.

Sunt & qui putent

Homeri iudicium id fuisse, qui frugi & continentia vitæ sapius anteponar voluptate dissolutam & dissolutam, his verbis:

Apud Iouem dæi in concilium uocati sententias dicebant,

In aureo solo sedentes, quibus Hebe ueneranda

Nectar ministrabat, illi uero sese aureis pateris

Inuitabant uicissim.

Apud eundem Menelaus:

Nihil aliud nos

Difunxit cum & amaremus, & alijs uoluptatibus oblectaremur.

ac rursum:

Sedemus epulantes carnes innumeras, & suauem merum.

Quapropter apud

Alcinoum Vlysses Delicias & libidinosam Lasciuam asserit vitæ finem esse. Omnium hominum primi celeberrimi luxu Persæ fuerunt, quorum reges Susi hyemarunt, æstiuarunt in Ecbanis: Susa Chares & Aristobulus uocari tradunt ob pulchram amœnitatem loci: σούσα enim Græco sermone liliu appellari: in Persæ poli per autumnum morari, Babylone uero, anni reliqua parte. Parthorum etiam reges uer traducunt Rhagis, hyemant Babylone, alibi quod ex anno superest. Insigne uero quod suis capitibus reges Persarum imponunt, uoluptatem eos captasse minimè negat. Quod enim scribit Dinon, id ex myrrha conficiebatur, & odore illo quem Labyzon nuncupant. Suauiter quidem Labyzus olet, & multo pretiosior est quam Myrrha. Cum autem rex, inquit Dinon, e curru descenderet, nec ille desiliebat, etiam si exigua foret a terra altitudo, neque ut exiret, manibus circumstantium sulciebatur, sed ei semper admouebatur aurea sella in quam egressus e curru ascenderet, cu

ret, cuius rei gratia semper regiae sella gestator sequebatur. Eius autem custodes sunt, ut scribit Heracleides Cumæus libro primo Rerum Persicarum, trecentæ mulieres, quæ ut uigilent noctu, interdiu dormiunt, & per noctem ardentibus lucernis perpetuo canunt, ac citharam pulsant. Cum illis rex per stationem clauatorum excubitorum perductis sæpius rem habet. E classe hastatorum clauatores ij fuerunt, omnes Persæ natione, numero mille, uirtutis ac fortitudinis ergo selecti ex decem Persarum millibus, quos uocant Immortales. In horum summis hastilibus aurea mala extabant, unde & nomen. Per illorum stationem pedibus rex transibat, tapetibus glabris substratis, Sardianos appellat, per quos incedere alij nemini quam regi concessum erat. Ad extremam illorum stationem cum rex peruenisset, in currum ascendebat, & aliquando in equum. Nunquam certè pedes e regia progrediebatur. Ad fores usque si prodiret, exhibant cum eo pellices. Solium in quo sedens ius dicebat, responsaq; dabat legationibus, aureum, quatuor aureis & gemmatis columellis circumpositis sustinebatur, super quibus uariam purpureamq; uestem extendebant: Clearchus Solensis libro quarto Vitarum, de Medorum luxu antea locutus, cum narrasset ab illis ex vicinis multos castrari uoluptatis causa, subiungit, Persas a Medis usum clauas gestandi accepisse, non solum ut iis iniurias propulsarent, & uiscerentur, si quis inferret, sed uelut in signe quoddam luxus satellitum, quantum a pristina sua uirtute degenerauissent. Posset enim, ut credibile est, in tempestiuum illud & stolidum in uita deliciarum studium, uel armatos lanceis inertes ac ignauos reddere. Is deinde non nihil progressus ita scribit: Regi si quis delicatorem cibum obtulisset, pro eo quod oblatum est præmium largitur: at cæteris quos honorat, id rex non impartitur, uerum potius eo fruuntur, sibi soli sapit. Id autem erat, nisi fallor, quod Iouis simul ac regis cerebrum esse dicebant. Chares Mitylenæus libro quinto historiae Alexandri, Eousque luxus, inquit, processerunt Persarum reges, ut ad uerticem regij cubilis supernè esset cœnaculum cum quinque lectis, in quo auri talenta quinquies mille nunquam non asseruabantur: Id ceruical regium appellabatur: cubilis uero pedibus alterum cœnaculum cum tribus lectis uicinum esset, ubi talentorum tria millia reponebantur, quod subsellium scabellum uel regis nuncupabant. In eius cubiculo fuit quoque uitis aurea, gemmis ornata, super lectum distenta, cuius uas Amyntas libro de Ponderibus & Itateris ait, ex pretiosissimis gemmis compositas fuisse, nec procul ab ea positum craterem aureum, opus Theodori Samij. Agathocles libro tertio de Cyzico, apud Persas aquam esse tradit, quam auream nominant, nimirum fontes septuaginta, e quibus soli bibebant, rex ipse, ac maximus natu filius, aliorum si quis attigisset, morte poenas luebat: Xenophon octauo libro institutionis Cyri: Tum, inquit, utebantur Persarum disciplina, Medorum autem ornatu, & delitijs: nunc uero Persarum obliteratam iam tolerantiam parui pendunt, & Medorum mollitiem retinent. Eorum quam sit delicata uita declarare in animo est. Primum quidem, lectos non satis est mollibus stragulis contegi: eorum pedes super tapetibus collocant, ne obnitatur pauimentum: cedunt enim tapetes. Quod ad cibaria spectat, eorum quæ prius inuenta sunt nihil prætermittitur, ac quotidie noua excogitantur: itidemq; obsonia: domi namque inuentiones ac nouationes in famulatu habent, qui utrumque id calleant. Hyeme non tantum caput, corpus, & pedes operiunt, sed etiam manicas induunt ad extremam manum, & digitalia. Per æstatem, præter saxorum umbras, & arborum, quas captant, etiam in illis umbras sibi machinantur, & obtinent alias. Idem deinceps de illis scribit Nunc stragula plura super equis habent, quam super lectis. Non enim tantum laborant bene ut equitent, quam ut molliter equo infideant. Iisdem sunt ianitores, pistores, pocillatores, qui cibum apponant, auferant, qui dormituros in lecto componant cubicularios, & qui expergefiant, ac ornatores qui fricent, vngant, & certa quadam moderatione illa omnia exequantur. Lydij adeo luxu corrupti sunt, ut primi foeminas castrauerint, quod refert Xanthus Lydius, uel autor historiarum quæ ipsi adscribuntur, Dionysius Scythobrachion, ut ait Artemo Caslandreus, in opere De librorum collectione, nescius tamen Ephorum scriptorem eius meminisse, ut antiquioris, & qui Herodoto argumen

e Τὸν ἐπιλοφῶρον. Eos qui præfixa clauis suis ex auro mala gestabant: stipatores & satellites regis sic uocabant, hastilia frictes aureis malis præpilata. f Τὸν αὐλοῦ: μάσονem, atrium.

g Ut suis mulieribus absque stupri & flagitij suspitione seruirent.

h Solebant Persarum reges de ferulis appositi partem aliquam ad eos mittere quos in pretio habebant, magni faciebant, uolebant sua benignitate honoratos uideri.

i Quod rex mittere autis: uel quod regis uas offerebatur: uide prouerbium, Iouis cerebrum, uel regis. Citatur & hic locus posthac hoc libro.

k Apud Apuleium in Apologia prima, Ennius in Edulibus, sine hæpeticis, Scorum uocant Iouis cerebrum, Quid? Scorum præterij cerebrum Iouis pene supremi.

l Theophrasti loculis. m Λιβῶδες, guttas, scaturigines.

n Ut ex ramis & fronde arborum cœgesta edificata suguria, uel, aulæi suspensis a sole tendia.

argumentum scribendi dedisset. Xanthus ergo libro secundo Lydiorum ait, Lydorum regem Andramyrtin feminas primùm castrauisse, & eunuchorum loco vsum illis fuisse. Clearchus libro quarto Vitarum, Lydos ait, vitæ mollitia solutos, extruxisse pomaria, & in hortos secedentes, umbras sectatos fuisse, delicatius existimantes, si omnino solis radiis non ferirentur, tandemque sic voluptati succubuisse, ut aliorum uxores & virgines in locum certum conductas, quem ob id Agneonem vocabant, stuprarent, & ad extremum animis prorsus effœminatis, muliebrem vitam sint amplexati. Quamobrem tam fœda vitæ ratio, mulierem ex illis vnam quas violauerant, excitauit, Omphalen, quæ tyrannide vsurpata prima exorsa sit à Lydis meritas pœnas exigere. Amissæ quidem libertatis manifestum id argumentum erat, quod vi iniuriam passæ scemina parerent. Ergo cum esset illa prorsus intemperans, & quæ iniuriam prius acceperat vicisci vehementer cuperet, seruis, qui in ciuitate fuerunt, dominorum filias matrimonio iunxit, in eo ipso loco vbi antea vis illata fuerat, dominasque coactas eò conuenire, cum seruis clausit. Itaque Lydi, ut indignitatem acerbiterentque rei leniant, eum locum appellant, nunc Mulierum certamen, nunc Dulce certamen. Porro Lydorum non solæ mulieres custode carent, & cuiusuis libidini prostitutæ sunt, sed etiam Locrorum Epizephyriorum, Cypriorum, & vt paucis abfoluam, omnium qui meretricio quæstui puellas suas addicunt, & dedicant. Quod autem sit apud Lydos reuera monumentum esse videtur iniuriæ grauioris cuiusdam, vindicata prioribus sæculis. Quidam enim in ea gente generosus, ad sumendum de Mida & Omphale supplicium irritatus est, Midæ regnum pertæsus, qui ignauus, ac deliciis torpens in purpura iaceret, & cum sceminis telis texendis lanificæ operam nauaret: in Omphalen verò malè animatus, quod hospites & externos omnes qui cum ea cubarent, trucidaret. Ambos ergo puniuit, illam quidem, mulieribus cui liber expositis, ut diximus, hunc verò præ ignorantia captum auribus, & surdum, regno eiciens, qui, quod imprudens & stolidus esset, stupidissimi omnium animalis cognomine est appellatus. Carycam profectò omnium primi Lydi repperunt, de qua paranda verba fecerunt qui de condiendis obsoniis scripserunt, Glaucus Locrensis, Mithæcus, Dionysius, Heraclidæ duo genere Syracusij, Agis, Epænetus, Hegesippus, Erasistratus, Euthydemus, Criton, Stephanus, Archytas, Acestius, Acestias, Diocles, Philestion. Tot ego noui qui de apparandis & condiendis cibis scripta sua posteritati reliquerunt. Candaulon etiam condimenti genus Lydi memorarunt, non vnicum, sed duplex ac triplex, adeo fuerunt harum deliciarum periti. Hegesippus Tarentinus id confici prodidit ex elixa carne, derafo pane, Phrygio casco, anetho, & pingui iusculo. Huius meminit Alexis in Pernoctatione, siue Erithis: Coquus sic loquitur:

A. Præter hoc, Candaulum quendam amplius

Tibi nos apponemus: B. Candaulum nunquam edis,

Ac ne audiui quidem, vel ita me amet Iuppiter.

A. Admirandum hoc meum inuentum est: hoc ego

Tibi si apposuero, tuos exedes digitos:

Ac in sinu gaudetis, velleræ quidem faciemus,

Heus tu bone vir, pingui candida:

Addemus his è pisce salsamentum, ac carnis recocta patellam:

Deinde concisum minutim ouum,

Colostrum: mellis acetabulum: frixi casei,

Dissecti, recentis, orbes:

Cythnia vne passe nonnihil: Chorion: è poculo

Dulce vinum affundemus: hoc condimentum

Candauli, cœna quidem pars & utcumque caput futurum est.

B. Tu me, ô homo, ludificas: abscede hinc

Cum tuis his que loqueris, Candaulis, Chorij, Patellis.

Quænam esset candauli iucunditas ac sapor Philemon in Prætereunte sic memorat:

Testes in ciuitate sunt, me solum

o Tanquam puri, ad emollitiam minuendam; eius scemoris surpuditiem.

p Vide prouerbium: Lydi mali, post hos Egyptij: Lydio more: Lydorum cœna: Lydi in meritis.

q Vide prouerbium: Midas auriculas asini. r Supra pag. 130.

s Pag. 85. & 210. Mithæci sic mētio.

t Lanificæ, Agricœ.

v Ita vocat epiplois siue omēti diuisi cœna, quæ velleræ, quibus carnes obuolunt, mētia: quidam vō ita.

w Aut intestina: aut vuluam, sub porce, pars pro toto, & ceteris, scilicet, quidam vocem vobis, ad casum referunt, non ad vnam partem.

Lucanicam parare, candaulon, oua, thria, breui tempore: In condiendis, his quando nobis peccatum quidquam aut erratum est? Memorat & Nicostratus in coquo, qui ius nigrum parare nesciebat, sed Candaulon, & Thron. Menander in Trophonio:

Ionius diues discessurus Candaulon sibi parari iubet,

Et que Venere stimulent cibaria.

Lydorum aduersus hostes exeuntium cum fistulis & tibiis turmæ & acies instruuntur, vt inquit Herodorus: Lacedæmonij cum tibiis irruunt in aduersarios, vt Cretenfes cum lyra. Heraclides Cumeus Perficorum auctor, in libris quos Præparantes nuncupat, cum dixisset in regione thurifera, voluntatem regis esse ipsi pro lege, nec cum legibus vllis obstringi, addit, perquam ignauum, negligentem, & luxuriosum esse, in balneis semper versari: summo sumptu mollem vitam agere: nihil rerum gerere: paucos in sui conspectum & familiaritatem admittere: iudices decernere, ac constituere, quos si quis non rectè iudicasse putet, fenestram in suprema palatij parte catena reuinctam apprehensa catena trahit, & referat. Tum rex, hoc vbi rescierit, eo qui conquestus est accessit, ius dicit. Malè à iudicibus si est pronuntiatum, occiduntur: sin rectè, qui fenestram mouit interficitur. Idem quotidianam impensam eius, vxorum, & amicorum, esse tradit quindecim talenta Babylonia. Apud Thufcos supra modum voluptuarios, vt Timon refert libro primo, viris ministrant ancillæ nudæ. Theopompus libro quadragesimo tertio historiarum scribit, apud Thufcos legem esse, communes vt sint mulieres: illas verò de sui corporis forma esse curiosas admodum: cum viris sapius exerceri, non nunquam inter se ipsas: non enim turpe cœseri si nudæ conspiciantur: ipsas porro cum suis maritis minimè cenare, sed apud quosuis ex illis qui adsunt, & præbibere quibus libitum fuerit: impensè quidem esse bibaces, & aspectu mirum in modum formosas. Alere Thufcos omnes qui nascuntur infantes, ignaros quis singulorum pater sit: adultos, eorum à quibus educati sunt, mores ac vitam sequi, cōpotare crebrius: coire cum quibusuis mulieribus obuiis: non turpe ducere si quid in propatulo fœdum vel faciant, vel patiantur, tantumque abesse vt obscœnum id credant, vt cum Veneri paterfamilias vacat, & quærit ipsum aliquis, respondeant hoc vel illud pati, inhonestis nominibus rem appellantes. Quin ad sodalicia & scortationes si conueniant, eum morem esse, statim ac cōpotare deserint, dormituris adducere ministros lucernis accensis, nunc meretrices, nunc pueros eximia pulchritudinis, nunc uxores: deinde illorum concubitu satiatis offerri rursus adolescentes ætate vegeta, quibus fruuntur. Veneri cum operam dant, coire, interdum mutuo se conspicientes, sæpe cratibus lecto circumpositis, quæ ligneis virgulis intexuntur, ac circumiectis supernè vestibus. Cum sceminis illos sæpius congregari, puerorum tamen & adolescentium consuetudine impensè delectari, qui apud eos egregiè pulchri sunt, quoniam ipsos molliter alunt, & eorum læuigant corpora: Omnes enim qui ad occidentem habitant barbaros, picari, & corpus radere: apud Tyrrenos officinas multas ad eam rem extrui, vbi sint eius artis periti, quemadmodum sunt apud nos tonsores: ad illos accedere Thufcos, picandos ac radendos se præbere, nullo prorsus pudore, si quis foris intueatur, vel dum hoc fit, interueniat. Hanc legem obseruare, & multos ex Græcis qui in Italia confederunt, à Samnitibus & Messapiis edoctos. Alcimus Thufcos ad voluptatem esse adeo propensos refert, vt tibiæ cantum adhibeant, cum fontes flagris cædunt, pugillatu certant, & farinam pinfentes subigunt. Sunt & celebres mensarum apud Siculos delitiæ, qui mare insulæ circumfusum dulce esse dicitant ob ciborum copiam quos suppeditat, vt ait Clearchus libro quinto Vitarum. At de Sybaritis verba facere quid attinet, apud quos primùm in balnea compedibus vincti pertracti sunt, qui aquam affunderent, & illinerent oleo, ne citius iusto abirent, aut festinantes eos vrerent qui laudabant? Primi Sybaritæ, quæ cum strepitu exercentur artes, vt fabrorum ærarium & materiariorum, in suam ciuitatem recipi noluerunt, vt ne alicunde somnus turbaretur, aut interrumperetur: quin ob eandem causam nec ali gallos in ciuitate permiserunt. De ipsis narrat Timæus virum Sybariticum aliquando profectum in

Edulium ex lacte & semidalide, adipe suis, in filio sicis coctum. r cœseri: in angustio, vel tempore, vel loco. a Vide pag. 100. b Nudatis peractis, venditis ac distractis mercibus.

c Pili aut enasis prohibiti, aut vultus, vt disturnior videatur etiam illos amabilis. Plin. cap. 20. 14. Pudet consistere resine maximum honorè esse in euellendo corpori virorum pilis. Dioscoridi Hyacinthi radix illita puorum coarctat puritatem. Vide lib. 11.

d Vide prouerbium Sicule mensæ. e Vide prouerbium: Sybaritica mensa: Sybaritæ per plateas: Sybaritica oratio: Qui ante diem fastalem mari nolite apud Sybaritas nec diem afficiat orietem, nec occidat. Iunius adagio 13. Cent. 8.

suppedarent: si coquus aut eorum qui obsonia condiunt aliquis priuatim cibum lautior^e adinuenisset, nemini licere ante sequentem annum illo vi, sed ipsi tantum qui excogitasset toto anni decursu, vt eius conficiendi negotium ipsi daretur, & aliorum eiusdem artis peritorum industriam ac diuigentiam gloria & quaestu ille superaret. A tributis immunes qui anguillas venderent, & piscarentur, iidem esse voluerunt. Eodem pacto iis qui marinas purpuras venabantur, & captas afferebant, tum etiam iis qui purpurarum sanie tingebant vestes, immunitatem concesserunt. Cum ergo ad omnem insolentiam & iniuriam animum appulissent, postremo missos à Crotoniatis triginta legatos interemerunt, & è muris deturbata illorum corpora à bestiis deuorari permiserunt, quod ipsis malorum initium fuit, irato tam impio facinore deo, Paucis post diebus visum idem eadem nocte omnibus primoribus, & iis qui magistratum gerebant apparuit. Iunonem in somnis illi se vidisse putarunt in medium forum venisse, ac bilem vomuisse. Præterea in eius delubro sanguinis fons scaturiit. Non tamen his prodigiis moniti à fastu & superbia destiterunt, donec à Crotoniatis sunt deleri. Heraclides Ponticus libro de Iustitia, Sybaritæ, inquit, euerfa tyrannide Telyis, omnes eius consiliorum ac negotiorum obuios participes, & confcios interfecerunt, etiam ad aras trucidantes. Ad eas cædēs auertit se Iunonis simulachrum, & è solo sanguinis fons erupit: quamobrem vicinum locum vniuersum æneis fenestris obturarunt, vt exilientem sanguinem cohiberent. Itaque suis sedibus expulsi, perierunt omnes qui antea ludos Olympicos abolere conati fuerat. Nam tempus quo celebrantur obseruantes, amplioribus præmiis certaturos ad se pertrahere & allicere sunt adnixi. Crotoniata^f verò, vt inquit Timæus, Sybaritas cum debellasset, voluptatibus se irretiri adeo sustinuerunt, vt ciuitatem, illorum prætoris licitor circummiret amictus veste purpurea, aurea corona redimitus, albis crepidis calceatus. Quidam ob luxum aiunt non id factum, sed ob medicum Democceden, qui natione Crotoniata, cum Polycrate Samiorum tyranno versatus, occiso illo ab Oræte^e captiuus post eius mortem ad regem abductus est à Persis, apud quos cum detineretur, & Darosian vxorem Darij filiamq; Cyri, cruciatu mammarum ægram, sanauisset, operæ suæ mercedem poposcit, vt in Græciam reuectus suis tantam postliminio restitueretur. Hoc cum impetrasset, Crotonem reuersus illic manere statuit, vbi cum quidam Persa tanquam regis mancipium in feruiturem afferre vellet, secundum libertatem Crotoniata vindicias dederunt, & detracta stola Persica, illius qui tum summæ rerum præerat apparitorem ea induerunt. Iam inde sanè Persica veste amictus licitor septimo quoque die, cum prætorè, deorum altaria circummit, non luxuriosi fastus aut insolentia causa, sed quod veluti per ludum ita Persis insultent. Postea verò, inquit Timæus, olympicorum ludorum celebritatem ac conuentum dissoluere ac impedire tentauerunt, eo ipso tempore quo peragebatur, certaturis apud se, pro præmio, argenti magnam vim proponentes: A Sybaritis id factum quidam scribunt. Clearchus libro quarto Vitarum ait, Tarentinos confisos viribus & copiis, quas tum magnas possidebant, voluptatibus ac delitiis vsque adeo se tradidisse, vt totius corporis cutem læuigarent, vnde pilorum auellendorum exemplum reliqui sumpserunt. Vestes, inquit, textiles pellucidas omnes gestabant, quibus nunc luxuriat molluscularum feminarum cultus. Secundum eorum peccatum id fuit, quod delitiis corrupti, & licentia vitæ ad iniurias vicinis inferendas pertracti, opidum in Iapygibus Carbinam cum deuastassent, pueros, virgines, & florentes ætate matronas in Carbinatum sacris ædibus congregarunt, deinde tentoriis^h fixis, nuda omnibus clara diei luce corpora spectanda præbuerunt, vt cui libitum esset, is tanquam in miserum gregem insiliens, libidinem suam expleret illorum qui eò collecti fuerant pulchritudine, sub omnium oculis, deorum præsertim, ante quos id nunquam patratum iri credidisset oppressus ille populus. Tãto flagitio sic indignatus est deus, vt quotquot Tarentini scelus id aduersus Carbinates præter ius & humanitatis leges commiserant, exanimauerit fulmine. Ad nostram vsque memoriam Tarenti ante singulas ædes pilæ statuta sunt pro foribus, & in illis eorum qui militarunt aduersus Carbinates insculpta nomina, & quando interierunt de cælo tacti, nec eorum qui sic

^e Eximium, insignem, præclarum.

^f Vide proverbia, Crotonæ salubrius, & Crotoniatarum postremus, reliquorum primus.

^g Persa, satrapa regis.

^h Vnde conspici possunt detracta corpora.

qui sic vitam amiserunt quisquam miseretur, nec legitima iis affundunt libamina, sed Ioui fulminantiⁱ sacra faciunt. Iapygum natio à Cretenfibus illis oriunda est, qui Glaucum^k quærentes in Italiam traiecerunt, & illic habitauerunt. Horum posteri Cretenfium in victu frugalitatis & temperatiæ obliuiscerunt adeo voluptuarij primū, deinde iniuriosi, vt primi faciem attriuerint^l, capiti galericulum & fictitiam comam^m adaptauerint, stolis floridis vestiti sint, labore & opera quotidiana exerceri turpe ac indecorum cæserint, & ex iis complures ornatiorem domum habuerint quàm deorum templa. Eorum duces aduersus numina contumeliosi, ex adytis & fanis, deorū imagines diripuerunt, præfantes ad præstantiores illas commigrare. Itaque fulmine percussi, igne simul ac areⁿ penas exoluerunt. Manifesta siquidem fuerunt etiam in longum post tempus æneæ sagittæ, in eos è cælo vibratæ: & ex eorū stirpe omnes procreati etiamnum ad cutem vsque tonfi, & squallida lugubriq; veste recti viuunt, inopes omnium rerum ac bonorum quibus prius affuebant. Iberi certè, quamuis tragicis stolis & variis amicti, tunicis etiam ad pedes vsque demissis vestiti, in publicū prodeant, nihilo tamen ad bella gerenda ideo sunt ignauiores, ac minus fortes: contra Massylienses, quibus^o idem cultus est ac Iberis, imbelles sunt & effeminati, ob animorum mollitiem turpibus vitiis se contaminantes, vt qui præ voluptatis studio etiam muliebria patiantur, vnde hoc inoleuit proverbium, Mallyliam nauiges. Qui Syrin^p incoluerunt, habitata primū ab iis qui è Troia accesserant, post verò à Colophonis, vt scribunt Timæus, & Aristoteles, non minus quàm Sybaritæ delitiis elanguerunt. Apud ipsos patrius & peculiaris mos fuit gestare floridas vestes, quas pretiosis fasciis mitrisve cingebant, quamobrem à vicinis μιτροχιτῶνες, quasi Mitrotunicati nominabantur, quandoquidem Homerus discinctos ἀμιτροχιτῶνες, appellat. Archilochus poeta ob felicitatem & fecunditatem Siritarum regionem supra modum est admiratus. Nam cum de Thaso, vt commodis omnibus inferiore, loquitur, sic ait:

Non amænus ille locus est, nec optabilis,

Nec amabilis, vt is quem Syris amnis circumfluit.

Sirin, Timæus & Euripides in Captiua, siue Melanippe, dictam volunt, à muliere quadam, cuius nomen Siris fuit, Archilochus verò à fluuio. Ingens porro fuit Græcorum hominū in ea regione multitudo, qui prosperis rebus inflati, sic voluptatem sectarentur. Quamobrem totum fere Italia tractum in quo hi habitabant, Magnam Græciam nuncuparunt. Milesij, vt scribit Ephorus, quamdiu voluptates contempserunt, superarunt Scythas, multas in Hellefponto ciuitates condiderunt, tam populosis & præclaris viribus Hellefponum frequentantes, & incolentes, vt Miletum omnes concurrerent. Postquam verò delitiis & voluptati succubuerunt, eneruatum concidit eius ciuitatis robur: vnde adagium de illis hoc increbuit, Strenui olim Milesij^q. Heraclides Ponticus libro secundo De iustitia scribit, Milesiorum ciuitatem in calamitates & ærumnas perductam ob luxum fuisse, ciuiumq; inter se simulates, ac discordias, qui spreta moderatione lenitateq; animi, radicitus inimicos perdere ac profligare voluerunt. Nam cum seditionem locupletes, ac populares, quos vocabant Gergithas, commouissent, primū quidem populus adeptus dominatum eiecit diuites: deinde liberos exulum in areas villarum conductos, pro bobus quos eò coegerant, aut permutarunt, aut iniquissimo & crudelissimo genere mortis necauerunt. Postea verò diuites rerum potiti, omnes, qui in potestatem venerant, cum prole cremauerunt. Iis confagantibus accidisse multa prodigia memorant, & oleam sacram (ponte accensam fuisse. Quapropter diu ab oraculo suo illos deus repulit, & cum rogarent cur deum consulere vetarentur, respondit:

Cædes quoque Gergithum sine pralio^r edita mihi cura est,

Seruorumq; pistriniorum fatum, & qua semper viret^s arbor.

Clearchus libro quarto Milesios scribit imitatos Colophoniorum delitias, eas cum finitimis communicasse, deinde cum id exprobraretur^t, dixisse, Domi Milesia^v & vernacula, non autem hic. De Scythis Clearchus hoc deinceps inquit: Communibus Scythica gens legibus primū vsa est: deinde calamitosissimi hominum ij fuere ob iniurias

ⁱ Καταδέρν, τανά, δένοντι. Vide Cysaldu & Passaniam in Eliaci.

^k Glaucum, qui, esse in mare deicisset, nec vsquam emergeret, quaestus ac expectatus diu, pro maris deo habitus est. Copiarū Minoi in Sicilia occisi Iapyx eius, & Cretenfis mulieris, filius, dux fuit: post regis obitum collectas exercitus reliquias cum in Apuliam tradidisset, à suo nomine Iapygiam vocauit. Strabo.

^l Exterendi pilæ causa, punicibus. Alij sicut illeuerint. ἐργασίαν. ἡ γὰρ ἡ Πόλις τοῦ Πόλιος ἡ γένεσις. m Qui olim imberbi mento essent, & appositi pilis barbam ementirentur, proverbia nauigare Τραχῆνα iubebatur, vbi portus est nomine τρωῶν.

ⁿ Trifidum fulminis telū, qua iratus Iuppiter intorquet, o Ciceroni tamē & Valerio Massiliensij disciplina grauiissima est. Vide Erasmi proverbia, Nauiges Massiliæ: & proverb. E Massylia venisti. Herodotus in Vrania. p Syris Heraclæa vicina Sybari, posita inter Syrin & Acyrin fluuios. Plinius.

^q Vide Erasmi prover. Fuere quædam strenui Milesij.

^r Καλοῦμαι: Αἰλί, ἀπολλοῦ: bella perso.

^s Olea. t Aut vicinū edoliciat Milesij. v Vide proverb. apud Erasmi, Domi Milesia.

iurias quibus alios affecerunt. Voluptati etiam addicti non minus fuerunt quam in Europa quiuis alius populus, cum ad voluptatem & diuitias, & eiusmodi caetera adminicula suppeterent, ac incitarent. Constat hoc ex illo qui restat etiamnum apud illorum duces victu, & cultu. Mortalium quidem illi voluptatibus maximè se immerferunt, & delitiis capti eosque truculentia & furoris promouerunt, vt omnium hominum in quos irrumperent nares decurrerent. Sic mutilatorum nepotes, expulsi patria, cognomen ab ea contumelia retinent * : Eorum autem vxores mulierum Thracum finitimorum qui ad Septentrionem siti sunt, & occidentem, subulis corpora sic notarunt, vt picturata viderentur: quam ob causam multis post annis Thraciae foemina eam iniuriam perpeffa, priuatim singulae, quò eam calamitatis notam obliterarent, cutem reliquam postea sic veluti depinxerunt, vt iniuriarum ac pudendae contumeliae vestigium, specie pulchrae varietatis dissimulatum venustatis appellatione pròbrum id obscuraret, & induceret. Cunctis illi profectò superbe imperarunt. Itaque omnium qui fuerunt illis subditi, obsequium, & lacrymosa seruitus, palam fecit posteritati, quale id sit, vulgo quod aiunt, Scytharum edicta ⁹. Caeterum cum multis essent calamitatibus afflicti, & nationes omnes irritatae suo luctu foelici rerum statu illos deturbassent, capillumq; ademissent, per iniuriam aliquem tondere posterì ἀποσκυβίσσαι ² dixerunt. Ionas vniuersos ridens Callias, siue Diocles, in Cyclopi-
bus ait:

^a Dilli fortassis, aut in ótibus: aut ενουόλο εστίν. R. hinc coluras civitatis in Aegypto ob eam causam sic nominatae meminit Herodotus.

⁹ Σκυθῶν ῥήσις: prouerbum; de his que acerbè, crudeliter, & barbarè dicuntur, aut imperantur. Vide Adagium Scytharum ῥήσις, inde tractum etiam vocabulum σκυθισμός, tortus. Locus hic in exemplari Graeco admodum vitiosus.

² Vide prouerbum ἀποσκυβίσσαι.

^a Καθαράν τε & ἁ. ἢ Κατασφύρις. L. u. nis adagio 24. 7. cent.

^c ἐν περὶ ἀλάσθης. ἀ δὲ παλαιῶν. M. terrices etiam dicuntur ἰαυθὲς παλαιῶν, cum exponitis se, copiam sui faciunt, & palam sibi quaestum indicant.

^e Vide prouerb. Abydus, Abydenus, Ne temere Abydū.

^f Σάσις: legendum πῦλο Σάσις, ἰσχυρῆς, τῆσι.

^g Volluci Saragus: & eo interprete, Medicum pestilentium.

^h Ἀλεξυρῆσι, omnia purpureas exponunt: ego vero infectis simpliciter purpureas, caruleas. A purpureis diuersus esse hic locus monstrat.

ⁱ Vestes lineae simbricatae, ad talos demissae, Persicas & Aegyptiacas.

^k Colore hyacinthi gemmae.

^l Tanquam littorales, quod in mari Persici littore sicut fuerint purpurea floridissima. Quidam legunt, ἰσχυρῆς.

^m Peste prolixa. Ab Erasmo citatur. L. u. nis adagio 7. Cent. 9.

Mibi iam dicito quid rerum agat delicata, & mensis lautis ² assueti Ionia.

Abydeni Milesiorum coloni fuerunt, vt testatur Hermippus, vita solutiore, & voluptatibus fracta ^b:

A. Gaudeo equidem cum trans mare bellum gero,

Aspectu & specie mollisculis cum corporibus:

Capillo Ionico; Phrygijs brachijs.

B. Abydum te accessisse nosti, o bone vir?

mendico, ex Ionibus multos perstringens ait,

Deinde quotquot adfuerunt illustres peregrini

Me prosequabantur, impensèq; orantes urgebant,

Puerum quem habebam apud Chios vt venderem ^d:

Alius vt Glaucomenis: alius vt Ephesi:

Alius vt Abydi: nam per omnia ea loca faciundum iter fuit.

Antiphon in oratione qua conuiciatur Alcibiadi, de Abydenis ita scribit: posteaquam vllò te idoneum tutores tui iudicauerunt, qui res tuas administrares, & opes tuas ab illis reditas tu accepisti, in Abydum ^e statim nauigio profectus es, nullam quae tibi deberetur pecuniam repetiturus, nec hospitij iure coniunctos tecum Abydenos inuisurus, sed vt ab Abydenis mulieribus mores disceres factis tuis conuenientes, quae est tua animi impotentia, & audacia in violandis legibus, & in reliquum vitae tempus illis vti posses. Perierunt ab Ephesis in seruitutem redacti & Magnesij plus iusto delitiis maridi, vt scribunt Archilochus, & Callinus in Elegijs. Democritus Ephesius libro primo De templo Ephesiae Dianae, cum memorasset Ephesiorum molli-
tiam ac luxuriam, vestesq; variis coloribus infectas ab iis gestari, haec tandem subnectit, vestes Ionum purpurei coloris fuisse, & violacei, tum etiam croceas, intextis rhombis: capita vero animalium ^f imaginibus, aequaliter collocatis, distincta: Sarapas ^g luteas, purpureas, candidas, caeruleas ^h. Calasires ⁱ opere Phrygio depictas, alias purpureas, alias violaceas, alias hyacinthinas ^k, interdum flammeas, interdum glaucas: Calasires Persicas omnium elegantissimas, & inter ea genera vestium etiam conspici quas Actaeas ^l vocant. Hoc est indumentum apud Persas maximi pretij, summa impensa textile, vt firmiter sit, & lauius, aureis millij granis conspersum, quae versus interiorem vestem media sui parte filo purpureo aprata vincitur. His omnibus vestimentis luxu turgentes Ephesios vti scilicet, is autor prodidit. De Samiorum luxu Duris historiographus citat Asij carmina, quibus traditur, armillas in brachijs gestasse, festis Iunonis diebus incedere coma depexa & reiecta in humeros, ac dorsum. Consuetudinem eam significari hoc prouerbio, Ingredi Iunonium implicatum ^m.

Versus

Versus hi Asij sunt:

Vt pexi crimes fuerunt, contendebant

In Iunonis templum illi speciosis vestibus amicti,

Terraeq; late niveis tunicis solum radebant:

Aurei ⁿ coma circinnii: iporum cicada

Insidebant crinibus, quos vittis aureis nexos ventus quatiebat:

Armilla, ingenioso ^o artificio elaborata brachia circundabant:

Pompam claudabant scutari bellatores. Heraclides Ponticus libro de Voluptate

scribit, Samios supra quam credibile sit, luxu corruptos, ob mutuum inter se contemptum ^p ciuitatem suam perdidisse. Colophonis, vt ait Clearchus, durior & austerior vita principio fuit: at cum Lydis inita societate, & amicitia, in voluptatem dilapsi, in publicum processerunt exornata cultu aureo coma: quod & sic Xenophanes inquit: *Inutilem velantiam à Lydis edocti,*

Quamdiu iristem & inuisam tyrannidem obtinuerunt,

In forum prodierunt purpureis vestiti pallijs:

Prorsus non pauciores quam mille:

Fastuosi: compositis venustisq; comis superbientes:

Vnguentis delibuti curiose paratis, & suauiter olentibus.

Sic autem voluptatibus fuerunt ij exoluti, vt ob importunam temulentiam nec orientem solem ^q viderent, nec occidentem, lexq; ab iis lata sit, obseruata etiam nostra memoria, vt tibi-
cina & quae canebant mulieres, & artifices id genus caeteri, qui auditores numeris & cantionibus oblectabant, ab aurora vsque ad meridiem & quoad lucernae accenderentur, mercedem acciperent, deinde tota nox computationibus ad ebrietatem vsque transigeretur. Theopompus libro decimo quinto Historiarum scribit eius oppidi mille ciues intra incenia obambulasse indutos purpurea stola, quod indumentum eo saeculo rarum fuit etiam apud reges, & aestimationis maximae, ac tanquam inclytum summopere affectatum. Par namque purpurae argenti pondus rependebatur. Itaque ob eam vitam molliorem cum de tyrannide inter se disceptarent, & publicum statum exagitantem seditionibus, cum patria vnà perierunt. De ipsis eadem scribit Diogenes Babylonius libro primo de legibus. In vniuersum de omnium Ionum luxu ita scribit Antiphanes in Dodone:

Quam regionem incolit haec turba? unde prorupit? an Iones sunt,

Molles, delicatis vestibus amicti, voluptate dissuolentes?

Theophrastus libro de Voluptate ait, de Ionum luxu immodico ad suum vsque saeculum aureum prouerbum ^r extitisse. Theopompus octauo libro Philippicorum scribit, quosdam ex iis qui Oceanum accolunt molliter viuere. Byzantij quidem ob popularem ciuitatis administrationem iam diuturnam, & quod ad mercaturam oppidum esset commodum, & quod populus semper vniuersus in foro ac portu versaretur, ad computationes & venerem intemperantes fuerunt, suis tabernis & cauponis assueti. Chalcodonij priusquam eiusdem publicae administrationis forent participes, & institutis, & vitae probitate perpetuo commendati fuerant: at populare imperium cum veluti gustassent, quale Byzantiis erat, in voluptatem praecipites ierunt, & quotidianam vitam luxu fedarunt, ex moderatissimis & temperantissimis bibaces facti atque sumptuosi. Idem autor libro vigesimo primo Philippicorum ait, Vmbrorum gentem Adriatico mari vicinam vitam agere nonnihil mollem, Lydis non absimilem, feracem regionem incolere, cuius fertilitate ad magnam rerum prosperitatem sunt euecti. Idem libro quarto de Thessalis ait, illorum quosdam in saltationibus vitam traducere, alios tesserarum alea & computationibus, in eiusmodi proteruita & insolentia diem absumentes, magis sollicitos vt omnifariis mensas obsonijs impletas apponant, quam vt honestè ac decorè vita sit composita. Pharfali, quod idem ait, omnium mortalium sunt ignauissimi, & in faciendo sumptu profusissimi. Thessalos Critias inquit faceri omnes ^s, ex vniuersis Graecis in victu ac vestitu esse maximè prodigos, idq; fuisse in causa, vt Persarum luxum & magnificentiam imitati, eos in Graeciam inducerent. Polybius libro decimo tertio historiarum scribit de Aetolis, propter bellorum assiduitatem,

ⁿ Aureo filo ligati, collecti, discriminati.

^o Dadaeo. Tunius prouerb. Dadaea machera.

^p Μερολογίαν: de minimis ac vili-
mi rebus anxiam
recandis conuentio-
nem. Sic aptius.

^q Suprà de Sybari-
tū hoc etiam di-
ctum.

^r Hoc nimirum:
Ιωνίους χίλας, Ιο-
νίους ῥίλους. Vide
Erasmum.

^s Suprà pag. 104.

de corruptis, debili-
tis & rursus impli-
citos, ere alieno op-
pressos.

tatem, & victus luxuriosum sumptum obæratos illos fuisse. Agatharchides libro duodecimo historiarum inquit Aetolos tanto reliquis ad mortem esse paratiores, quanto cæteris magnificentiorem vitam & magis dapilem sibi procurant. Luxu quoque celebres sunt Siculi & Siracusij, vt in Conuiuatoribus Aristophanes ait:

Hæc me duce non vos didicistis, sed potius comperare,
Deinde ad Syracusorum mensam probe canere,
Sybariticas epulationes & Chium vinum.

Plato in Epistolis ait: Cùm ea mens ac cogitatio mea foret, prima profectio in Italiam & Siciliam appuli, quò cùm peruenissem, mihi vita nullo profus modo placuit quam illic degebant, quia cibo se quotidie bis fatiarent, nunquam soli dormirent noctu, & alia instituta seque- rentur, quæcunque vitam eiusmodi comitari solent. Illis profectò moribus, homi- num quos cælum circumtegit, nullus vnquam cordatus ac prudens est futurus, si à teneris annis eos imbibere, ad temperantiam verò & continentiam ne aspirabit qui- dem. Idem libro tertio De Republica ad hunc modum scribit: Syracusiam men- sam, ô amice, ac Siculam obsoniorum varietatem laudare non vidèris: Corinthia etiam puella vitorum amica futura vt valido sit corpore non probas, sicut nec lauti- tias illas quas esse multi putant in Atheniensium bellariis. Poseidonius libro deci- mo sexto historiarum, cùm Asiæ ciuitates seruire luxui scriberet, tradit & hæc, in eius regionis oppidis ob vbertatem agri, homines eo labore defunctos qui necessariò in obeundis negotiis perferendus est, plures conuentus celebrare, in quibus assidue conuiuuntur, corpus exercere, in balneis lauare, oleis & vnguentis pretiosis illini: In tabulariis, (sic autem vocant ædificia cænis publicis communia,) perinde ac in suis ædibus cibum capere, maioreq; diei parte vino & ferulis sic explere ventrem, vt etiam multa abeuntes relicta auferant, exigua interim testudinis obtrepente so- no illos permulcente, totasq; ciuitates nonnunquam eiusmodi cantionibus persona- re. Agatharchides libro trigesimo quinto historiarum, Arycandei Lyciorum, in- quit, contermini, ob prodigalitate & sumptus profusiores cùm ingens alienum æs conflasset, nec vsuras possent ob inertiam, & nimium voluptatis studium persolue- re, in Mithridatis partes, quod ille cupiebat, inclinarunt, mercedem sibi promitten- tes nouas tabulas. Idem libro trigesimo primo refert, Zacynthios militiæ rudes & ignaros esse, quò diuitiis abundantes, & aliis omnibus rebus, delitiis sint affueti. Polybius libro decimo scribit Capuanos, qui in Italiæ Campania sunt, ob agri boni- tatem tantum opum congefisse, vt voluptati sumptuososq; luxui se dederint, ac eo vitio famam de Crotoniatis & Sybaritis vulgatam exuperauerint. Eam scilicet opu- lentiam ac felicitatem cùm temperanter ferre non possent, Hannibalem accue- runt, quamobrem à Romanis post grauissimis & atrocissimis suppliciis malisq; sunt afflicti. Petilini verò seruata erga Romanos fide, ab Hannibale obfessi tam fortes se præstiterunt, vt peresis omnibus coriis quæ in ciuitate fuerant, arborum cortici- bus quæ in oppido restabant, & simplicibus tenellisq; furculis famem sustentauerint: protracta tamen iam in vndecimum mensem obsidione, cùm nec Romani, nec vlli ex confederatis ac sociis auxilio venirent, se dederunt. Phylarchus vndecimo libro historiarum inquit ab Æschylo proditum fuisse, Curetas eam appellationem fortitos à voluptate pilorum:

de permutatis.

de Xpov d'arrogias:
Mithridatem spe-
rantes alienum æs
suscepturum quo sese
obstrinxerant.

de Himilcone Hani-
balis duce, Linius.

de Linius lib. 23.

de Alendorum &
summitudorū: vel
radendorum & sū-
dendorum. Creta
olim Curetis dicta
est: Acarnania
prius Curetis ap-
pellata. Plin.
de Quis fuerit ille
Pronax, nondum
comperi.

de Naxos, Iudi-
bundū.

de Curetis, Cybe-
les comites, eius
numme afflati, fru-
vareq; perciti olim
diuinabāt. Eras-
m. prouerb. Curetis os.

Delicati crimes, vt molluscules virginibus,
Vnde Curetum genti nomen id tributum est.

Agathon in Thycste procos qui ambibant Pronactis filiam, & reliquo cultu corporis nitidos ac comptos eò venisse refert, & capite crinito: vbi verò spe quam de matrimonio conceperant frustrati sunt,

Coma, inquit, deliciarum argumentum nobis abscessa est,
Latis hilaribusq; animis gratissimum Hercule ornamentum:
Gloriam porro continuo nacti sumus insignis cognominis:
Curetes sumus: quoniam tonfilis capillus roster fuit.

Cumani, Italiæ po- pulus, vt tradit Hyperochus, vel autor Cumanæ historiæ quam illi adscribunt, au- rum perpetuò gestabant, floridis vestibus induti, cum vxoribus in agros & villas bigis

vecti

vecti rusticatum ibant. De nationum & ciuitatum luxu hæcenus tractatum esto, de priuato singulorum hominum hæc ferme cognoui. Ctesias libro tertio Persico- rum scribit, quotquot in Asia reges dominati sunt, luxui & voluptatibus operam nauasse, præcipue Ninyan, Nino & Semiramide genitum, qui abditus domi, cùm vo- luptates omne genus sibi conquireret, nemini videndum se præbebat, præterquam eunuchis, ac vxoribus suis. Sardanapalus quoque eo fuit ingenio, vt quidam volunt, Anacindaraxis filius, vt alij, Anabaxaris. Arbaces quidam, genere Medus, vnus ex iis ducibus qui sub eo militabant, egit cum Parameize, qui inter Eunuchos principis erat, regis videndi potestas vt sibi fieret. Hoc rex cùm vix annuisset, ac permisisset, admissus Medus vt eum aspexit cerussa oblitum, muliebriter vestitum, cum pellici- bus carminantem purpuram, ac cum illis sedentem pedibus porrectis in altumq; su- blatis, tinctis fuce superciliis, muliebri stola indutum, rafa barba, læuigata pumicis attritu facie, colore quàm lactis candidiore, picturatis oculis, multi, & inter eos Du- ris, scribunt, indignatum illum quò regi tam effeminato parerent, suo se gladio confodisse, ac occidisse: Ctesias verò Sardanapalo bellum intulisse, collecto nume- roso exercitu, ac de regno deturbatum ab Arbace Sardanapalum, fato concessisse, cùm seipsum in regia cremasset, extructo rogo, ad quatuor iugerum altitudinem, impositisq; lectis aureis centum quinquaginta, mensis totidem, etiam aureis, ædifi- cato in busti media parte cœnaculo, pedum centum ex lignis, stratisq; in eo lectis, in quibus ipse cum vxore accubuit, pellices autem in aliis. Filios enim tres, filiasq; duas, res suas in peius ruituras cùm præsensisset, ad Ninum Nini regem antea mise- rat, cū tribus millibus talentorum auri. Ædificio igitur trabibus magnis & crassis, ne alicunde pateret exitus, circumsepto, lignis præterea crassis item ac multis in orbem circumiectis, intusq; depositis auri talentorum mille myriadibus, argenti decies mil- le, tum etiam vestimentis, purpuris, institis omnifariis, iussit rogam accendi, qui ante decimum quintum diem non profus conflagrauit, mirantibus qui circumfide- bant fumi tantam copiam, & sacris ipsum operari suspicantibus, confectis verò solis Eunuchis. Ita Sardanapalus, qui supra modum voluptatibus se immerferat, quatum in eo fuit, generosè vitam finiit. Clearchus, quo loco de regibus Persarum fermo- nem habet, inquit, si lautiorum cibum regi offerat aliquis, præmium illi propositum esse, at regem solum eo vesci, & sapienter quidem, sibi prouidum: id autem à Persis vocari Iouis & regis cerebrum. Omnium autem felicissimus Sardanapalus cùm to- to vitæ decursu voluptatem plurimi fecisset, post obitum declarat insculptis mo- numento digitis, res hominum esse ridiculas, & nec digitorum dignas strepitu, quem collisis inter se digitis duobus significauit: inutilem verò curam esse quæ impenditur reliquis. Sardanapalum quidem rebus gerendis attentum fuisse inde liquet, quòd eius sepulchro sit inscriptum, Sardanapalum Anacyndaraxis filium, vno die Tarsum & Anchialen ædificasse, post, diem obiisse. Amyntas libro tertio de Mansionibus, altum esse tradit in Nino aggerem, dirutum & detractum humi à Cyro, cùm illa ci- uitate obsidione cincta, prope mœnia, terræ tumulos erigeret. Aggerem illum, vt fama percrebuit, Sardanapali sepulchrum fuisse, qui regnarit in ciuitate Nino, Chaldaicisq; literis exaratum in faxeis pilis elogium, quòd metrorum lege ac nu- meris Chœrilus sic vertit:

Ego regnaui, & quamdiu lucem solis sum intuitus,
Bibi, comedi, Venerem exercui, quia scirem
Breue tempus esse quo viuunt mortales,
Idq; multis permutacionibus atque molestijs inquietum,
Ac eorum bonorum quæ sum relicturus fructum
Et delicias alios percepturos: itaque nullo cessavi die, quin id agerem.

Cleitar- chus libro quarto De Alexandro, Sardanapalum ait, vita senio decessisse, Syriæ ta- men imperio spoliatum. Aristobulus, Ad Anchialen, inquit, quam ædificauit Sar- danapalus, cùm in Persas copias duceret, Alexander castrametatus est. Illinc haud procul aberat Sardanapali monumentum, vbi sculpta in lapide fuit imago dextræ manus coniunctis digitis, velut ad sonum elidendum, in eoq; literis Assyriis hoc in- scriptum:

de Id fucigenus à
supercilijs: uox
de d'aggy appella-
bant.

de S'edon: alijs
stadia centum, a-
lijs, mille pedes.

de Vel, longitudine,
quod arbor, vel
latitudine.

de C'uitati amplifi-
sima, opulentiſſima,
& populosiſſima.

de C'itatur & hic
locus pag. 183. in-
terior, tanest cor-
ruptus, Erasmi, pro-
uerb. Iouis & regis
cerebrum.

de Hac intempesti-
ne, & nulla occa-
sione repetita, de-
lauda p'nto, quam-
vis emendatiora
integrora paulo
sint, quam vbi su-
pra citauit.

de Asia oppidum,
in Asia vbi sedi-
t'ant. Ea vox sig-
nificat etiam statera
& pondera.

de Erasmi prouer-
bio, Sardanapalus,
Supra pag. 250.

de Inde prouerbum
Erasmi, ne digito-
rum quidem crepti-
tu dignum: & prou-
erb. Huius non fa-
cio: & prouerb.
deuap'lycty. Est
& prouerbum nã
alienum ab easen-
tentiã, Computa-
torum digiti.

p Vide pag. 250.

scriptum: Sardanapalus? Anacyndaraxis filius Anchialen & Tarsum vno die condidit. Ede, bibe, iude: reliqua ne digitorum quidem strepitu digna sunt. Hæc scilicet illa loquebatur in scriptio. Porro non solus voluptatis studio tenebatur Sardanapalus, sed etiam Androcochus Phrygius, qui & florida veste induebatur, & quavis muliere venustius sese ornabat, vt ait Mnaseas libro tertio de Europa. Clearchus libro quinto Vitarum narrat, Sagarin Mariandynum præ molliæ, ad senectutem vsque nutricis ore cibatum fuisse, ne mandendo fatigaretur: eundem nunquam manum infra vmbilicum protulisse. Quapropter Aristoteles irridens Chalcedonium Socratem, quod meicendo virilibus non admoueret manum, inquit, Puræ quidem manus, at inquinata mens. Ctesias narrat Annarum ex regis præfectis vnum, Babylonie præsidem, & stola muliebri vestiri solitum, & cultu sceminarum vt: ad eum cœnantem quamuis regis mancipium esset, centum quinquaginta mulieres introductas fuisse, quæ canerent, & saltarent. Phœnix Colophonius poëta de Nino ita scribit libro primo Iamborum:

q Vide pag. 250. p. 1. fides pulsarens.

r Vide prouerb. Aureos montes polliceri. s Iunius adag. 80. s. C. Erasm. prouerb. Atenam metria. Callimachus simili figura, & dicitur, quod dormire interdu, noctu epularetur.

v Persarum magi igne in montibus accenso, quod vultuæ & nuptiæ vocabant, sacrificios verbenarum, seu virgultorum manentes, carmina sua & laudes accinebant, & vacillabant. Strabo. Herodotus. Scalliger in Catullum. Negligebat, parvis faciebat. Erasm. prouerb. In caput precipitari. y In quas exundat Indus & Ganges reflagnant.

z Regium diadema. a Theopompum & Timæum scriptores maledicentissimos fuisse scribit Emilius Probus in vita Alcibiadis. b puzlov' iniov' dicitur: aliena carmina in publicis cœlibus recitantes, & canentes.

Nimus, vir quidam fuit, vt audio
Assyrius, qui auri mare possidebat,
Et alia copiosius, quam arena est Caspia,
Astra nunquam vidit, nec forsitan id optauit.
Igne apud Magos sacrum non excitauit
Vt lege statutum est, deum nec virgis attigit:
Sacrificijs deos non est veneratus, iura non reddidit,
Subiectos sibi populos affari non didicit, ac ne numerare quidem:
Verum ad edendum & bibendum strenuissimus,
Vinumq; miscens, cetera in saxa amandabat.
Vir ille vt mortuus est, hoc de se testimonium reliquit omnibus:
Sepulchrum hoc conspiciat, nunc vbi Nimus sit
Audi, siue sis Assyrius, siue Medus,
Siue Coraxus, siue à supernis paludibus
Indus capillatus: frivola non demuntio.
Quondam ego Nimus fui, spiritumq; vitalem hansi,
Nunc vero aliud nihil quam terra factus sum:
Quidquid comedi habeo, quidquid volupe mihi fuit:
Et quidquid pulchrarum feminarum in amore lasciuji:
Opes quibus eram beatus inimici coeuntes
Auferent, hædum vt crudum que bacchantur Thyades:
Ad inferos cum descendi, nec auram, nec equum,
Nec argentum curram egi:
Cinis iam multus, qui olim mitram gestauit.

Theopompus libro decimo quinto historiarum Philippi, scribit, Stratronem regem Sidoniorum luxu & delitijs mortales omnes anteiuisse. Nam quod fabulatur Homerus Phæacas, dies festos celebrare, compotare, auscultare citharædos, & rhapsodos, Straton nullum tempus vnquam intermisit quin hæc assidue faceret, atque adeo magis quam illi, ad voluptates titillabatur, quoniam cum suis vxoribus illi, & filiarum interuentu compotabant, Straton vero cum sceminis tibias instantibus, saltantibus, citharistris cœtus cogebat, accersitis etiam scortis non paucis è Peloponneso, & multis ex Ioniam musices peritis, ancillis quoque multis ex vniuersa Græcia, partim quæ saltarent, partim quæ cantarent, coram amicis, illis præmia polliceri solitus, atque adeo cum illis coire, eo vitæ genere exultans, natura quidem voluptatum seruus, sed magis æmulatione, qua cum Nicocle contendebat. Ambo namque inter se de ea re certabant ambitiosius, vtroque id affectante vt delicatorem & securiorem vitam agere videretur. Hæc nimirum inter ipsos æmulatio eouque processit, vt, quod nobis est audicione compertum, aduenientes vterque interrogaret de apparatu edium, & palatij apud alterum, & de sacrorum quæ faceret magnificentia, & impensa, quod in his vincere mutuo se admitterentur, eo potissimum consilio, vt beati ac felices cun-

ctis viderentur. Non tamen sub exitum vitæ prosperam illi fortunam experti sunt, nempe violenta morte abrepti. Anaximenes in libro cui titulus est, Regum mutationes, narrat eadem de Stratone, certamen illi fuisse cum Nicocle rege Salaminis Cypriorum, intemperante homine, ac luxurioso, & vtrumque per vim occisum fuisse. Theopompus libro primo Philippicorum, cum de Philippo loqueretur, ait, tertio die illum peruenisse ad Onocarina, Thracie locum, elegantem nemore, ac summa diligentia culto, amœnum, & cum regibus immorari libet, perquam gratum, præcipue ætatis tempore, vnum ex iis quem aliis anteposuerat Cotys omnium Thracie regum, quotquot vnquam fuerunt, deditissimus voluptati, ac delitijs, vt qui dum eam prouinciam peragret, vbicunq; videret locum densum vmbrosuq; arboribus, & aquis irriguum, in cœnaculum eum sibi deligeret: & cum accideret forte vt aliquem ex iis adiret, sacrificaret diis, ac cum præfectis suis illic familiariter versaretur, scelix, ac fortunatus, quoad Mineruæ maledicere, & scelesti in eam designare aggressus est. Nam, quod referit idem scriptor, apparata cœna Cotys, tanquam esset illi Minerua nuptura, instructo ornatoq; thalamo ebrius deam operiebatur, & cum nusquam appareret, impos mentis, ex hastatis satellitibus quendam misit prospecturum num in thalamum accessisset dea. Reuersum eum, ac renuntiantem neminem esse in thalamo, sagittis eum confixit, ac interfecit: alterum deinde ab eo missum iterum, eiusdem rei causa, pariter occidit: tertius cum id rescuisset, accedens dixit, deam illum iam dudum expectare. Tum rex zelotypia percitus, ne quid in vxorem suam ausus ille fuisset, manibus suis militem conscidit, ac discerpit, à pudèdis exorsus. Idem scriptor libro decimo tertio Philippicorum, de Atheniensis Chabria tractans, ait: In ciuitate quidem viuere non poterat, partim ob morum insolentiam, partim ob sumptuosam magnificentiam in victus modo, tum etiam ob Atheniensium odia & inuidiam, qui splendidis factiosisq; & diuitibus viris omnibus inensu sunt: quamobrem illustres multi ciues, exulare, quam in ciuitate manere, potius voluerunt, Iphicrates in Thracia, Conon in Cypro, Timotheus in Lesbo, Chares in Sigeo, & Chabrias ipse in Ægypto. De Charete idem sic libro quadragesimo quinto scribit. Chares tardior ac legnior fuit, quamuis delitijs mollem vitam iam instituisset, vt qui exercitui præfectus secum tibicinas, citharistras, & meretrices pedibus prosequentes circumduceret, pecuniæ vero ad belli sumptus destinatæ partem in eum luxum expenderet, sua domi relicta, qua oratorum criminationes leniret & compefceret, iudicum decreta promulgantium asperitatem mitigaret, popularibus & plebeijs in iudicium vocatis subueniret, Atheniensium populo nequaquam ob ea succensente, imo vero erga illum magis quam cæteros optimates beneuolo, nec iniuria, quoniam ea fuit etiam Atheniensium in victu lasciuia, vt iuuenes apud mulierculas tibicinas & meretrices assidui forent, illis vero paulo seniores tesseres luderent, ac eiusmodi nequitia & insolentia tempus contererent: populus autem vniuersus in epula & viscerationes plus pecuniæ dissiparet, quam in ciuitatis gubernationem. Idem in opere cui titulus præfixus est, Syngamma, tradit, ex ea pecunia quæ direpto Apollinis Delphici templo compilata fuerat, Athenæo Chareti à Lyfandro data fuisse talenta sexaginta, & qua cœnam in medio foro Athenis præbuit, & victimas immolauit pro parta victoria, quod prosperè pugnatum esset cum hospitibus & amicis Philippi, quibus præerat Adæus, cognomine Gallus, cuius sic meminit Heraclides comicus poëta:

Gallum Philippi cum accepisset
Intempestiue canentem, & palantem,
Frustratim dissecuit crista quidem vna relicta:
Eo vero confisso, quamplurimos cœna excepit
Chares Atheniensis, quod factum certe tum generosum fuit.

Eadem refert & Duris Idomeneus scribit Hippium & Hipparchum Pisistrati filios comeffationes & festas epulas inuenisse: itaque apud illos equorum ac scortorum magnum veluti fluctuasse numerum, qua de causa grauis fuit illorum dominatus, tamen eorum pater circa voluptates moderatus sic esset, vt nec prædia sua nec hortos custodibus

e Nicocles, siue Nicocreon, Enagore filius, missus à Peolimo exercitu qui eius regnum turbaret, liqueo vitam finit: alius vero fratres mortem sibi conscuerunt: sorores, vxores, mater, partim gladijs se interemerunt, partim igne totu inrecto combusserunt, iugulatis liberis. Polyenus. Lycoparidus cap. 1. c. 1. Emendat. d Quasi dicas, asinorum tonsuram.

e Aduersus est bellum gestit Timotheus, & mille ducenta præda talenta reuicit in avarijs. Amylius Probus. Cotys filiam Thressum Iphicrates in vxorem duxit, ex eaq; suscepit Mnestea filium. Interfuit Cotys à Pyrrhono philosopho tradit Laertius, propterea, honoris ergo philosophi ab Atheniensibus ciuitate donatum.

f Ad verbum hæc hemit. Probus in Chabria vita, ut inde manserunt sit è Theopompo sua transferissit.

g Conon vna, Iphicrates, Timothei Amylius. Probus copiosius scripsit.

h De Charete apud Plutarchum extat hoc festiuum Timothei distichum: Cum ei belli ducem creandam ob insignem corporis robur populus ceteret, Haudquam Timotheum dixisse eiusmodi sane rille futurum de partanda exercitui sulcitra & stragulis, veru deliquit imperator à fronte & à tergo oculatus, qui nulla animi perturbatione impediatur, quo minus ea videat, & perpendat que vtilia sunt. Erasmus prouerb. Imperator bonus, &c.

i Commentarius. k Chareti mentio quedam apud Probum in vita Timothei.

l De Pisistratibus vide Herodotus lib. 5. & lib. 1. m Alij traizon, domesticorum, familiarium.

Plutarchus in eius vita, Aemylus Probus.

In manum taciti & clanculum darent.

Natu grandioribus Plutarch.

Cimonem ipsum sepe vestem suam exuisse, & tradidisse Probus refert.

Cui sic appellatus fuerit, vide Plutarchum in eius vita. Posthac hoc libro.

Ortam Mileto Axiochi filii fuisse Plutarchus tradit.

Eam Themistocles rex magnus desiderat, quae panem suppeditaret.

Idem, quae vinum, Mynta, quae obsonium, & quod scripsit quidam, Pericotes, & Palestipho, quae stragula, & vestem.

Is honor fuit velut summi pontificatus, & eius insignis corona capiti imposta.

Eurystyle feminae nomen, fuisse meritoria.

Berberii, gens Arcadiae. Erasmi, proverb. Versatili Artemon.

Eulides aspersiones eo accivitur. Hic ego res aspersiones veritas, calones. Scio tamem aspersiones fuisse in quibusdam tormenti genus, sic fortassis dictum quod talis admonetur.

Ubi in ea re usurpata fuisse, nempe iura talis illegitimi uodosa, quibus maiore cruciatu vapulant.

Alii vero ab eo, nuper elato, abluendi foridibus quibus obstem erat.

Hec maleficorum supplicia. Lignum hic furca: de rota vide Turnebii cap. 3. 4. Aduers. & cap. 16. 7. Furtivum enim fortassis intelligi fuisse.

Probus in eius vita, & Plutarchus, Erasmi, adag. Polyxi mentem: & adag. Versatili Artemon. e iuxta: aurigando. f Aleuada, in Larissa Thessalia nobilis familia. g Correctus hic locus ex Plutarcho in eius vita. h Contra morem Atheniensium, qui puberes facti comam detorsam alicui deo sacrabant.

dibus muniret, quod scribit Theopompus libro vigesimo primo, & volenti cuius liceret illis frui, ac quod opus esset inde sumere. Idem postea factum est & a Cimone, illius exemplo, de quo idem Theopompus libro decimo Philippicorum ita prodidit: In agris & hortis qui fructus custodirent Cimon Atheniensis nullos esse permisit, ut e ciuibus qui vellet ingressi fructus legrent, & si quid egerent quod proueniret in suis possessionibus, asportarent ut collibuisse. Præterea domum suam omnibus ille communem exhibebat, parata semper frugali coena, quæ multis hominibus satis esset, ut tenuis fortunæ ciues ac inopes accedentes & ingressi cœnarēt. Illis etiam fauebat qui quotidie ab eo quidquam poscerent, & cum per ciuitatē ambularet, duo vel tres adolescentuli eum comitari solebant, cum minutis nummulis, quibus imperabat, si quis obuius egeret, ei stipem ut erogarent. Eum quoque tradunt mortuis sepeliendis pecuniam contulisse, ac sæpe cum ex ciuibus aliquem malè vestitum aspiceret, adolescentum cuiquam ex iis qui sequebantur mandauisse, ut suam cum eo vestem commutaret. Ea profectò munificentia & liberalitate inclaruīt, & ciuitatis princeps habitus est. Pisistratus certe, quamuis multis rebus grauis ac molestus fuerit, tamen faciem Bacchi quæ Athenis visitur, eius imaginem esse quidam aiunt. Periclem Olympium Heraclides Ponticus scribit libro de Voluptate, exacta domo vxore voluptati se tradidisse, cum Aspasia scorto Megarico habitasse, & magnam rei familiaris partem in eam dilapidasse. Themistocles nondum Atheniensibus remulentiæ ac scortationi deditis, palam, quadrigam meretricum iugatam matutino egit per Ceramicum populo frequens. Ambiguè sanè Idomeneus hoc dixit, nempe, an meretrices quatuor, ut equos, coniugauerit, an in quadrigam iussu ipsius illæ conscenderint. Post libro tertio Magnesium ait, Themistoclem in Magnesia, cum coronati magistratus dignitatem assumpisset, Palladi sacrificasse, festumq; illum diem vocasse Panathenæa, tum etiam Baccho Choopote immolasse hostias, & eo ritu quo Athenienses, illic Cōgiurum ferias celebrasse. Clearchus libro primo de Phigalia refert, Themistoclem cum in Magnesia triclinium elegantissimum ædificasset, id sibi placere dixit, si amicis impleretur. Chamæleon Ponticus libro de Anacreonte cum hæc poetæ verba proposuisset:

Apud stauam Euryptelen est proculdubio qui circumuehitur Artemon, scribit Artemoni cognomen id inditum fuisse, quod mollem vitam traduceret, & in lecto circumferretur. Anacreon illum antea inopem & postea ditatum luxuriosum euasisse scribit his verbis:

Verum prius cum gestaret Berbenium integumentum adstrictum, Et calones in pedibus, ac costas operiret depilato bouis corio Nuper abluto, quod cariosi & putris chlypei velamen fuerat, Cum pistioribus prostibulisq; voluntarijs versatur Improbis Artemon, vitamq; impuram ac flagitiosam viuit: Qui sapius in ligno cervicem posuerit, Sapius in rota, sapius tergo flagro coriaceo cæso, Coma barbaq; auulsa: nunc autem curru uehitur: Amictus aurea veste stupidus & imbellis adolescens, Eburnam umbellam instar faminarum sibi prætendens.

De lepido verò Alcibiade Satyrus cum verba facit, In Ionia dicitur, inquit, luxuriosior Ionibus fuisse: Thebis corporis exercitatione ac labore, quam ipsi Thebani magis Bœotius: in Thessalia equis alendis, & freno regendo Aleuadis equestri illa disciplina peritior: Spartæ cum ad patientiam & animi securi tranquillitatem sese componeret, Lacedæmonios vicisse: meri potu superasse Thraces. Timæam Agidis vxorem is veluti scortum de stupro interpellauit, missis Daricis mille. Venustissima fuit ille forma: magna ætatis parte comam aluit: calceos ab aliis diuersos induebat, quos ab illo nominarunt Alcibiadeos: ludos publicos cum suo sumptu ederet, in pompa purpura

purpura vestitus incedebat. Theatrum ingredientem omnes admirabantur, non solum viri, sed etiam fœminæ, quamobrem Antisthenes Socraticus, oculus testis, ut qui vidisset Alcibiadem, cum validum fuisse asserit, generosum, optimis institutis eruditum, audacem, & quouis decursu ætatis speciosum. Ad expeditiones & peregrinationes cum accingeretur, sociis quatuor ciuitatibus, velut ancillis, imperabat quæ necessaria forent. Tentoria Persicis similia Ephesus suppeditabat: equis alimenta Chij subministrabant: Cyziceni hostias præbebant ad sacrificia, & viscerationes: Lesbij, vinum, & alia quæ opus erant ad quotidianum victum. Athenas reuersus ex Olympia, tabulas duas pictas ab Aglaophonte in publico posuit. In altera Pythias & Olympias ipsum coronabant: in altera, super Nemeæ sedentis genibus Alcibiades fuit, facie pulchriore, quam esse deceret muliebrem. Cum exercitui præesset, etiam id curauit, ut pulcher esset. Itaque scutum ex ebore & auro confectum ille habuit; & in eo pro insigni, Cupidinem qui vlnis fulmen amplecteretur. Comestabundus aliquando, profectus ad Anytum a quo amabatur, locupletem hominem, vnâ cum Thrasyllo vno ex familiaribus, simul comestante, cui res familiaris erat angustior, cum ei præbibisset, poculorum quæ super abaco iacebant, partem dimidiam ut ad Thrasyllo asportarent, comitibus imperauit, deinde humanè festinèq; Anyto valere iusso, abiit. Anytus verò liberaliter & amatorie, quibusdam id factum inurbanè & insolenter distitantiis, respondit, per Iouem non ita esse, verum ciuilitè, & circumspectè, quoniam cum omnia liceret auferre, dimidium reliquisset. Lysias rhetor cum de eius luxu sermonem haberet, sic ait: Nauigio, communi sumptu, Hellepontum Axiochus & Alcibiades cum petuissent, & ambo forent Abydi, communibus nuptiis duxerunt Abydenam Medontiadem, & Xynoçeipen, è qua filia cum nata esset; eius vter esset pater ignorare se dicebant. Vbi autem viro matura puella fuit, cum illa etiam consuetudinem habebant, & si dormiret cum Alcibiade, gnatam Axiochi esse ille dicebat, si cum Axiocho, Alcibiadis vicissim prolem is esse cauillabatur. Eupolis comica maledicentia eum proscidit, tanquam erga fœminas incontinentem, in Adulatoribus, sic:

A. Alcibiades iam à mulieribus egrediatur. B. Quid deliras? A. domum reuersus vxorem ille suam non exercebit. Pherecrates verò sic ait: Alcibiades minime vir, qualis cunctis videtur, Nunc mulierum omnium vir est.

purpura vestitus incedebat. Theatrum ingredientem omnes admirabantur, non solum viri, sed etiam fœminæ, quamobrem Antisthenes Socraticus, oculus testis, ut qui vidisset Alcibiadem, cum validum fuisse asserit, generosum, optimis institutis eruditum, audacem, & quouis decursu ætatis speciosum. Ad expeditiones & peregrinationes cum accingeretur, sociis quatuor ciuitatibus, velut ancillis, imperabat quæ necessaria forent. Tentoria Persicis similia Ephesus suppeditabat: equis alimenta Chij subministrabant: Cyziceni hostias præbebant ad sacrificia, & viscerationes: Lesbij, vinum, & alia quæ opus erant ad quotidianum victum. Athenas reuersus ex Olympia, tabulas duas pictas ab Aglaophonte in publico posuit. In altera Pythias & Olympias ipsum coronabant: in altera, super Nemeæ sedentis genibus Alcibiades fuit, facie pulchriore, quam esse deceret muliebrem. Cum exercitui præesset, etiam id curauit, ut pulcher esset. Itaque scutum ex ebore & auro confectum ille habuit; & in eo pro insigni, Cupidinem qui vlnis fulmen amplecteretur. Comestabundus aliquando, profectus ad Anytum a quo amabatur, locupletem hominem, vnâ cum Thrasyllo vno ex familiaribus, simul comestante, cui res familiaris erat angustior, cum ei præbibisset, poculorum quæ super abaco iacebant, partem dimidiam ut ad Thrasyllo asportarent, comitibus imperauit, deinde humanè festinèq; Anyto valere iusso, abiit. Anytus verò liberaliter & amatorie, quibusdam id factum inurbanè & insolenter distitantiis, respondit, per Iouem non ita esse, verum ciuilitè, & circumspectè, quoniam cum omnia liceret auferre, dimidium reliquisset. Lysias rhetor cum de eius luxu sermonem haberet, sic ait: Nauigio, communi sumptu, Hellepontum Axiochus & Alcibiades cum petuissent, & ambo forent Abydi, communibus nuptiis duxerunt Abydenam Medontiadem, & Xynoçeipen, è qua filia cum nata esset; eius vter esset pater ignorare se dicebant. Vbi autem viro matura puella fuit, cum illa etiam consuetudinem habebant, & si dormiret cum Alcibiade, gnatam Axiochi esse ille dicebat, si cum Axiocho, Alcibiadis vicissim prolem is esse cauillabatur. Eupolis comica maledicentia eum proscidit, tanquam erga fœminas incontinentem, in Adulatoribus, sic:

A. Alcibiades iam à mulieribus egrediatur. B. Quid deliras? A. domum reuersus vxorem ille suam non exercebit. Pherecrates verò sic ait:

Alcibiades minime vir, qualis cunctis videtur, Nunc mulierum omnium vir est.

Lacedæmone cum esset, Timæam Agidis vxorem stuprauit, quod nonnulli dum reprehenderent, non oblibidinem & intemperantiam cum ea se rem habuisse dixit, sed ut Lacedæmone stirps sua regnaret, & deinceps reges non ab Hercule nominarentur, sed ab Alcibiade. In exercitu cum imperator esset, Timandram secum Laïdis Corinthiæ matrem, & Theodoten Atticum scortum circumducebat. Atheniensibus, ab oppido profugus Helleponti dominatum reddidit: Peloponnesiorum amplius quam millia quinque captiuos Athenas misit, & suo in patriam reditu triremes Atticas oleæ fronde, vitis, ac fasciis coronauit, hostium naues quæ in potestatem venerant, extremis partibus mutilatas succendit: cum hippaginibus ducentis quibus potitus erat, manubiarum & Laconicorum armorum plenis, in patriam vela fecit. Triremis eius prætoria quæ uehebatur, ad Peiræi vsque claustra procurrat velis purpureis. Ut verò portum intrauit, & remis admouerunt manum remiges, Chryfogonus Pythicam stolam indutus classicos numeros est modulatus, Callipides verò tragœdiarum actor, clamore nautico illos est adhortatus ut gnauiter remis incumberent. Itaque festiuè dixit quispiam nec duos Spartam Lyfandros ferre posse, nec Athenas duos Alcibiadas. Exemplo Pausaniæ Medorum se moribus Alcibiades accommodauit, & tantisper dum apud Pharnabazum est commoratus, linguam Persicam didicit, ut & Themistocles. Duris libro vigesimo secundo historiarum narrat, Pausaniam abiecto popularium & gentiliū pallio stolam Persicam induisse, Dionysium verò Sicilia tyrannum, abollam, quæ tragica vestis est, induisse cum aurea corona, fibulis aurcis conferta. Alexander Asia subiugata Persica stola est vsus. Demetrius luxu

L omnes

i Detrahit acrostichis, sine rostris. Plutarch. k Plutarchus à Duride Samio scriptum hoc fuisse inquit: verum credibile non esse, & tacitum ab Ephoro, Theopompo, Xenophonte. l Quia Pythionices erat. Plutarch.

m Euisida. n Antigonis filius, non Phalerens.

o Alius Atheniense, à νεμεσιος de quo iactatum est prouerbiu, Vltia Hyperbolium.

p Apollinis dimicationem cum serpente Pythone.

q Caphisus. Alij nachosias: alij xaphosias: insignis tibiem, cuius meminere Plutarch. in Arato, & Demosthenio Socrato: Laertius in Zenone Scipion eius dictum videtur supra.

r Barchi spectatores, nempe cantores, musici, ludiones, histriones, scenici.

s Aegyptius. Tala fuit Aegyptius.

t Ea masculini venatores appellant, leu tailes.

u Ougonios: Sic nos hodie vocamus etel, calum, id quod demissis conopaeorum sine papilionibus superinditur mensi principum.

x Colere mali condonij.

y Color in seibat primum è cacco, deinde purpura tyria. Plin.

z approposio des a Plutarch. lib. De instituendis pueris, scribit, Alexandri ob id dictum inimicum Theocrito fuisse. Idem scribit Antigonij iussu esse interfectum, quia Eutropion cognominis principis Antigonij mandato ad illum eunti, rationes subduceret, dixerit, Crudum apponere me Cyclopi tu, exprobrans regi amissum oculis, Eutropion, artem culinariam.

b Ob aquilij aduocum nasum.

c Daphne Straboni lib. 16. oppidum mediocres, Antiochia vicinum, cum ingenti luco & opaco, fontibus irriguoyambitu studio sum 80. Oronia fluminis propinquitate ameno, in cuius medio sanum est asylum qd Apollini, & Diana templum.

Aristonimus Atheniensis, Athenodorus Teius: cantantes citharam pulsauerunt Heraclitus Tarentinus, & Aristocrates Thebanus. Accesserunt qui ad sonos tibia-rum caerent Dionysius Heraclotes, & Hyperbolus ° Cyzicenus: tibicines verò, qui primum Pythicum² cecinerunt, deinde cum choris modulati sunt, Timotheus, Phrynichus, Scaphisus³, Diophantus, & Euius Chalcidensis. Iam inde quos Dionysocolacas⁴ nominare solebant, Alexandrocolaces nuncupati sunt, ob larga munera quibus ab eo sunt donati, id quod gratum Alexandro fuit. Tragœdias egerunt Theilalus, Athenodorus, Aristocritus: Comœdias Lycon, Phormion, Ariston. Adfuit & saltator Phasimelus. Missa tum ad regem coronæ partim à legatis, partim à reliquis, talentis decies mille ac quingentis sunt aestimata. Polycletus Larissæus libro octauo historiarum, Alexandrum scribit in aureo cubili dormiisse, tibicinasq; semper & tibicines secutos eum in exercitu: ad auroram vsque illum potasse. Clearchus in Vitis, cum de Dario loquitur ab Alexandro euerso, ait, Persarum rex indicto premio si quis nouam ei voluptatem indicaret, regni sui maiestatem palam fecit esse inferiorem delitijs omnibus, nec se debellatum prius à seipso cognouit, quam occupato sceptro reges alij sunt declarati. Phylarchus libro vigesimotertio historiarum, & Agatharchides Cnidius libro decimo de Asia scribunt Alexandri familiares in luxum nimium effusos, inter quos vnus Agnon clauis aureis confixas crepidas & calceos gestabat: Cleitus verò, cognomine candidus, quoties aduentibus responderet vellet, amictus veste purpurea, & obambulans, cum iis qui compellauerant, sermones conferebat: Perdiccam verò & Craterum exercitatione corporis delectari solitos, pone sequebantur pelles magnitudine stadij, in quibus circumscripto loco vel castris positis exercerentur: Quin & multis iumentis ferebatur illis puluis ad luctas⁵ vtilis: Leonato & Menelao venationis studiosis aulæ⁶ ferebantur, quibus circumdatas feras insectarentur. Aureas quidem platanos, & auream vitem cum vuis confectis è smaragdjs, carbunculis Indicis, & alijs gemmis omne genus, summi pretij, fidem omnem excedentis, sub qua sæpius reges Persarum sedentes legatos audiebant, & ius dicebant, Phylarchus leuiora fuisse tradit quam qui apud Alexandrum sæpe fiebat quotidianus sumptus. Lectos enim centum capiebat eius tabernaculum. Aureis columnis octo sustinebatur. Lacunaria⁷ in summo protensa, aurata, magnifica varietate quadam eminebant, & superiorem partem contegebant. Ac primi quidem clauarij Persæ quingenti circa tabernaculum, fori adstabant, purpureis atque melinis⁸ vestibus induti: post eos sagittarij numero mille, partim amicti flammeis sagis, partim hygino⁹ colore tinctis, quidam cœruleis. His antestabant argenteis scutis insignes¹⁰ Macedones quingenti. In tabernaculi medio statuebatur aurea sella, in qua sedens ius dicebat, & legatos audiebat Alexander, corporis custodibus vndique circumfusis. Extra tabernaculum in orbem stratorum Elephantorum agmen dispositum erat, cum mille Macedonibus stola Macedonica vestitis, deinde Persarum millibus decem, & purpuratis quingentis, quibus Alexander eum vestitum indulserat. Ad Alexandrum tot amicis & famulis cinctum nemo audebat accedere, in tanta eius dignitate ac maiestate. Scripsit tum Alexander ad Ionæ ciuitates, & primum Chios, sibi purpuram vt mitterent: velle namque se familiares omnes purpurea stola vestiri. Apud Chios cum epistola recitaretur, adfuit Theocritus¹¹ sapiens, dixitq; cognoscere se verum esse, quod ab Homero dictum fuit,

Abstulit hunc purpurea mors, validumq; fatum.

Poseidonius libro vigesimo octauo historiarum scripsit Antiochum regem Grypum¹² cognomine ad Daphnen¹³ celeberrimos conuentus agentem, aduentantes splendidissime accepisse. Primum enim integra cibaria fuisse distributa, deinde viuos etiam anferes, lepores, capreas: conuiuis coronas aureas datas, argentea vasa multa, seruitia, equos, camelos, & eum qui singulis adstabat, puerum, lege proposita vt in camelum quisque ascenderet, deinde biberet, ac camelum haberet, & quæ gestaret camelus, ac puerum qui camelum ducebat. Idem libro decimoquarto, cum de altero eiusdem nominis Antiocho verba facit, scribit eum aduersus Arfacem in Mediam expeditione suscepta, quotidie conuiuiarum turbas cateruatim sic tractasse, vt præter ea quæ in

quæ in mensis absumebantur, & acruatim tollebantur, conuiuiarum quisque aufertret, intactam & integram carnem volucrum, quadrupedum, marinorum piscium, iam præparatam, quibus omnibus plaustrum oneraretur: deinde è melle concreto dulciarium opus multum, coronasq; multas è thure ac myrrha, insertis ac inculcatis aureis lemniscorum fasciis hominis altitudine⁴. Cleitus Aristotelicus in libro de Mileto refert, Polycratem Sami tyrannum præ luxu, quidquid esset vbique nobile ac clarum coegisse, ex Epiro canes, capras è Scyro, oues ac pecus è Mileto, sues è Sicilia. Alexis libro tertio de Sami⁵ pulchritudine, Samum ait ciuitatum multarum ornamenti decoratam fuisse à Polycrate, qui inuexisset Laconicos & Molotticos canes, è Scyro ac Naxo capras, pecoris greges è Mileto & Attica. Accibat idem & artifices ampla mercede. Anteaquam verò tyrannidem inuaderet, sumptuosos lectos faciendos curauerat, ac pocula quæ vtenda dabat, si quis aut per nuptias epularetur, aut apparatu lautiore amicos vel hospites inuitaret. Ob hæc omnia mirari par est tyrannum eum, quem nusquam legimus alienas vxores puerosve ad stuprum & libidinem accersuisse, quamuis macula venere ad stuporem vsque & insaniam exardesceret, adeò vt in amando puero Anacreontis poeta riuallis fuerit, qui ideo accensus ira amasi comam detondit. Primus Polycrates quas naues ædificarat, à patria Samias⁶ appellauit. Tradit Clearchus Polycratem delicatæ Sami tyrannum ob insolentiam & petulantiam periisse, cum Lydorum molitiam & lauticias imitaretur. Itaque pro cupediario loco, quem dulcem cubitum⁷ Sardibus vocabant, tanquam æmulam in ciuitate sua Lauran extruxit, Lydorumq; floribus famosos illos Samiorum flores⁸ opposuit ex aduerso. Samiorum quidem Laura angiportus fuit, in qua mulieres habitabant omnium cibariorum magistræ, & architectæ, quæ ad voluptatem & intemperantiam sunt inuenta. Illis certè Græciam totam Polycrates impleuit. Flores autem Samiorum, mulierum & virorum excellens pulchritudo fuit, ac ciuitatis vniuersæ in temulentia, & festis diebus agitando hilaritas, & lætitia. Hæc Clearchus. Apud meos Alexandrinos ego equidem scio Lauram fortunatorum etiam nunc forum quoddam vocari, vbi cupedia venent. Aristoteles libro De iis quæ per luxum admiranda fiunt, scribit, Alcisthenem Sybaritan luxu corruptum, tanta impensa vestem fecisse, vt in ea celebritate quæ in Iunonis honorem fit ad Lacinium promotorium, ad quam omnes Itali conueniunt, eam spectandam exhibuerit, ac ex omnibus quæ visa tum, & commonstrata sunt, admirationem illius summam fuisse. Eam aiunt, cum in illius potestatem deuenisset, Dionysium Seniore Carthaginensibus vendidisse talentis centum & viginti. Mentionem eius⁹ fecit Polemon in libro cui titulus est, De Carthaginis peplis. Herodotus libro sexto de Smindyride¹⁰ Sybarita Hippocratis filio & eius luxu id memorat, cum ex Italia procus nauigaret ad Cleisthenem Sicyoniorum tyrannum, Argarites eius filia nuptias ambiturus, tam mollem eum fuisse, ac luxu corruptum, vt aucupes & coquos mille secum duceret. Meminit & illius Timæus libro septimo. Satoryrus peripateticus in Vitis, de luxu Dionysij iunioris Sicilia tyranni literis hoc mandauit, in cœnaculo triginta lectos ab eo conuiuis impletos fuisse. Clearchus libro quarto vitarum ita scribit: Dionysius Dionysij filius totius Sicilia pestis, & perniciosus¹¹, cum accessisset in Locrorum ciuitatem, patriam matris, (nam Doris, è qua genitus est, Locrensis natione fuit,) ædibus in ea ciuitate amplissimis serpillo stratis & rosa, Locrensum virgines vicissim ac figillatim acciuit, & exuto omni pudore, nudus cum nudis illis in lecto se volutauit. At non multo post iniuria tam atroci Locrenses accepta, cum in eorum potestatem venissent vxor, & eius liberi, captiua corpora publica via prostituerunt, & violarunt, ac tandem ea contumelia fatiati, carnem sub manuum digitis acubus pungentes, interfecerunt: post ossibus defunctorum in mortario contusis, & conficilla minutim carne reliqua, eos deuouerunt, qui non aliquid inde gustaffent: deinde postea quam diras sunt imprecati, carnes eas molis¹² obrinerunt, vt ab iis varentur, qui fruges in alimenta sibi molebant, & quærebant: reliquias autem in mare demerferunt. Dionysius verò sub extremum ætatis tempus Cereri stipem emendicando cogens, ac tympana pulsans, cum morte

d Que explicata hominis altitudinē æquarent.

e Tōi agōn: quidam, quos, finibus ac terminis, quod minus probat.

f Vide prouerbiu Samij literati: & Samiorum mores: & Samiorum flores: & Samiorum Laura. g Vide prouerbiu Dulce cubitus: lustrium id & popina fuit voluptatibus fruendis destinata. h Hoc commentum inde sumptu quod Samum olim aduocum uocauit, forum copia nominauerunt, & ideo tanquam prouerbio quodam in ore vulgi fuerint Samiorum flores.

i Aut vestis, aut Sybarita. k Eius meminit Erasmus prouerbio Sybaritica mensa supra pag. 203.

l ἀδίκος, malus genius, perniciosus demon.

m Pistinaris.

vitam commutavit miserabiliter. Sunt igitur luxus & voluptatis illecebræ fugiendæ, perniciæ vitæ, temperandumq; ab iniuria, quam omnibus exitiosam nos censere debemus. Diodorus Siculus in sua bibliotheca tradit, Acraganthinos Geloni piscinam magno sumptu ædificasse, ambitu stadiorum septem, profundam viginti cubitos, in qua, fluvius & fontium aquis immixtis pisces alerentur, quorum magna copia Geloni ad lautitias & voluptatem superpetere: in eamq; aduolasse cygnorum ingentem numerum, iucundissimo eo spectaculo: illam post, aggesta terra, complanatam & abolitam fuisse. Duris libro decimo historię Agathoclis scribit, ad Hipponium oppidum, ostendi nemus perquam amœnum, & pulchrum, aquis irriguum, in quo Gelon ædificatum à se locum Amalthææ cornu vocauerit. Silenus Calatianus libro tertio De Sicilia rebus ait, circa Syracusas hortum fuisse magnificè instructum, quem Confabulationem appellabant: in eo Gelonem illos audire solitum, qui de publicis rebus conueniebant. Panormo vicina Sicilia regio tota hortus appellabatur, quod vbiq; abundaret cultis arboribus, vt autor est Callias octauo libro historiarum. Poseidonius vbi De Damophilo Siculo verba facit, ob quem excitatum est feruile bellum, quoniam affinis esset voluptati, ait, maleficum & luxuriosum illum fuisse, circumcirca per eam regionem rhedam quatuor rotarum egisse, ac tum equos, tum famulos pulchros, cum accursu intemperantium adulatorum, militariũque puerorum, postremò tandem cum vniuersa familia iniuriarum omni genere affectum, à domesticis trucidatum. Demetrius Phalereus, vt inquit Duris libro decimo sexto historiarum, cum annua mille ducentaq; talenta numerarentur, ac ex illis parum in militum stipendia ciuitatisq; administrationem impenderet, vt intemperans natura fuit reliquum omne prodigebat, paratis quotidie splendidis epulis, conuenientibus ad cœnam multis, sumptu ad eam rem profusior Macedonibus, munditiis superior & Cypris & Phœnicibus. Vnguentis namque solum is conspergebat. In virorum cœnaculis pauimentum, floribus, artificiosè multis in locis variegatum erat, & tanquam picturatum: Cum mulieribus clanculum tacitus is congredebatur: adolescentum nocturnis fruebatur amoribus: & qui leges præscribebat aliis Demetrius, cæterorumq; vitam moderabatur, contra legum scita insolentissimam vitam sibi delegerat, formæ curiosus, vt qui crinem capitis flauo colore tingeret, & faciem oblineret acantho, vnguentisq; aliis fucaret, vt aspectu hilaris & venustus videretur obuiis. In Dionysiorum pompa, quam præsul & prætor ducebat, in ipsum chorus versus cantauit Castorionis Solensis, in quibus nuncupabatur Soli facie similis, illustri admodum genere procreatus, ingenium mite fortitus, qui prætor diuinis honoribus Bacchum veneraretur. Carystius Pergamenus libro tertio Commentariorum scribit Demetrium Phalereum Himeræum occiso fratre ab Antipatro, cum Nicanore degisse, eo prætextu quod occiso fratri se parentalia sacrificare diceret: cum autem se in Castandri amicitiam insinasset, plerimum apud eum potuisse: & initio quidem pro prandio illi fuisse omnifuris oliuis & insulari caleso plena acetabula: vt verò ditatus est, Moschionem coquorum eius temporis optimum, & parandæ cœnæ peritissimum emisse: tantamq; fuisse in quotidiano victu cibariorum copiam, vt cum Moschioni reliquias largitus fuisset, biennio Moschus villas tres emerit. Ingenuis quidem pueris ille vitium obtulit, matronas illustrissimas stuprauit. Catamito eius Theognidi inuidebant omnes, tanquam amoris amulatione riuales. Tanti porro fuit ad illum accedere, vt cum pransus circa tripodas spatia retur, postea quàm magistratum iniiit, formosissimi pueri eò conuenirent, & spectandos se obtruderent. Nicolaus Peripateticus libro decimo sexto historiarum, tradit Lucullum cum Romam reuersus triumphasset, & rationes gesti aduersus Mithridatem belli reddidisset, à consuetâ frugalitate & temperantia, in sumptuosam vitam conuersum, primum Romanis luxum ducem & autorem fuisse, diuitiis & opulentia regum duorum potitum, Mithridatis, & Tigranis. Famosum etiam ob luxum & mollitiem apud Romanos Sittum fuisse tradit Rutilius. De Apicio nos iam sumus locuti. Pausaniam & Lyfandrum insignes luxu fuisse omnes prope modum narrat. Agis certè de Lyfandro dixit, secundum Pausaniam Spartam genuisse.

n Vide prouerbiũ, Herculi cornu, 88. 3. Cent. apud Iunium.
o Quem Athenis in potestatem redactum Cassander præfuit. Phanostrati filius is fuit, cuius Atheniensis, familiaris Theophrasti. Scripsit commentarios de Atheniensi re publica. Strabo lib. 9.
p Te colunt quidam referunt ad florido colore tinctas stragulas vestes, quibus panimentum operiretur.
q Acathi filia maculas & sordes faciei abstergunt, & eam lentore superluis lauant. Post hac lib. 13. de metricum lenocini: λουόμενος λένω τις ἐστὶν ἡ ἀσπίς τοῦ ἐν σφίσι. Alii faci genus esse volunt. Hinc Demetrio Atheniensis præcætas sexaginta statuas dicarite, quas mox lacerauerunt, nondum anno eò dies numerũ excedente. Plin. Ob nimis formæ curam Laertius tradit à muliere quadam cum vocatum fuisse λένωτα, & λένωτα βλάπτειν.
r Apud summum Atheniensi magistratus & princeps.
s Εὐφρόνια, quasi περιπταλίς, aut perempτορία: non περιπταλίς.
t Ζηλότυπος.
v Athenis via, sic dicta quod in ea starent dicati anei tripodes. Pausanias.
x Quidam legunt: Famosos etiam ob luxum & mollitiem apud Romanos Quinti filios Rutilius fuisse tradit: vt de Arrii gnauis hoc dicatur, de quibus Horat. Sat. 1. lib. 1. Quinti progenies Arrii par nobile fratrum, Nequitia, & vngui prauorũ & amore gemellum, Lusimias solis impenso prandere compitas.

nuisse. Theopompus libro decimo rerum Græcarum, de Lyfandro scripsit aliter, industrium nempe hominem atque gnauum fuisse, qui reges & priuatos colere nouisset, temperantem, & qui nulli voluptati cederet. Nam totius ferè Græciæ imperium adeptus, in nulla ciuitate aut venereis voluptatibus & libidine est exagitarus, aut intempestiuus vsus comotationibus. Sic verò apud antiquos promissus fuit sumptuosus luxus, vt Parrhasius pictor aliquando purpura indutus, capiti auream coronam imposuerit, quod à Clearcho in Vitis est proditum. Is enim luxu mollis, præter decorum, ac super pictoris sortem, verbis iactabat virtutem se amplecti, absolutisq; operibus suis inscribebat:

*Delicatus vir, atque virtutis cultor hoc pinxit,
Parrhasius, cui patria est inclita Ephesus:
Tacere quoque parentem nolim meum Euenorem, qui me genuit,
Natura verè Græcum, & pictorum omnium principem.*

Gloriatus quoque est arroganter, nec citra inuidiam quamuis audientibus narraret incredibilia, de sua peritia, in his quoque:

*Iam verò nunc aio:
Huius artis finem inuentum esse
Meis manibus: at insuperabilis me hic affixit
Terminus: sic mortalium cuius est quod conueratur.*

Aliquando Sami cum in certamen is descendit de Aiace pingendo cum altero minus laudato pingitore: à quo victus, vicem eius amicis dolentibus is dixit, de ea re non admodum se laborare, sed Aiace nomine moleste ferre, quod iterum ab indigno victus esset. Præ luxu purpuream vestem ille gestabat, & in capite albam fasciam, scipioniq; innitebatur, aureis veluti capreolis, & clauiculis circumuoluto: aureis habenis adfringebat calceorum ansas. Cæterum in artis operibus nunquam seueritatem & tristitiam præ se tulit, verum facilem comitatem, vt qui caneret inter pingendum, quemadmodum narrat Theophrastus libro De sclicitate. Prodigiosè quidem ille referebat, cum in Lindo pingeret Herculem, talem se deum representasse, & picturæ accommodasse, qualis per somniũ ipsi apparuerat: hos ergo tabulæ versus adscripsit:

*Qualem noctu sepe videndum se obiciebat
Dormienti Parrhasio, talem hic videre licet.*

Quin & Philosophorum totæ scholæ studium ad voluptatem suam profus destinaverunt, vt Cyrenaiorum, quæ ab Aristippo Socratico initium habuit. Vitæ iucunditatem atque voluptatem is sibi capeflendam ratus, finem esse illam iudicauit, in ea sitam esse sclicitatem, ac solam eam firmam durare, non aliter quàm luxuriosus, & helluo quiuis. Præterea earum voluptatum recordationem quæ iam abierunt, futurarumq; spem, inanem & friuolam esse, nihilq; pertinere ad beatam vitam, at id solum bonum esse quod præsens sit: iis voluptatibus quas olim percepit, aut aliquando sit percepturus nihil se moueri, quod prius illud iam euauerit, alterum nondum adsit, & quale futurum sit ignoretur, quod & iudicium hominum est luxu ac mollitie disfluentium, qui præsentia putant sola nobis delectationem asferre. Ab his præceptis non aliena vita fuit quam in omni luxu, sumptuosus vngentis, vestibus, ac mulierum congressu traduxit. Laidem scortum palam is amauit: Dionysij sumptuosâ magnificentia valde est allectus, quamuis iniuria ab eo sæpius afficeretur. Hegesander hoc de illo refert, cum apud Dionysium accubisset minus honesto loco, æquo animo tulisse: deinde tyranno percontanti postridie, ecquid videretur de eo loco in quo tum cœnasset, ad eum in quo pridie, respondisse eundem sibi videri. Nam hodie, inquit, quoniam à me disunctus est, contemnitur, qui heri mea præsentia fuit honoratissimus: is autem in quo hodie discubui, mea causa censetur honoratissimus, qui heri, quoniam me carebat, vilissimus fuit. Idem Hegesander alibi: Aristippum cum aqua perfudissent serui Dionysij, & quod id pateretur, Antiphon rideret, si ego quidem piscarer, inquit, & madefiam, an relicta opera ideo abeam? In Ægina plurimum versabatur Aristippus luxu dissolutus. Itaque vt resipisceret, quod ait Xenophon in commentariis, Socrates crebro exhortatus est, voluptatisq; & virtutis eius rei gra

y Παιὸς μέλας, inepitè, & indecorè. Vide prouerbiũ: Præter captionem.

z Plinius cap. 10. 35.

a Hanc artem à me consummatam fuisse.
b In eius sepulchro videtur hac scripta fuisse.
c Ex armorum iudicio; quo Vlysses ei Græci anteposuerunt.
d Timanthe, ingeniosissimo pingere. Plin.

e Laertius aliter hoc narrat.

Homines si deserant, illos non puto ego, vivere, sed animata esse cadauera. Domi, si libet ita, per quam dives esto: Tyrannico vine apparatus, si abest Lata mens, reliqua sumi umbra Mercari nolim hominem, pra voluptate.

z Vinea esse cadauera. Vide proverbum, vinum cadauer: Homo bulia.

a Vide proverbiu, Umbra sumi.

b Troadesis, Astyanactis filius, Laertius.

c Tλω μυσων μυσαριον, id est Musarum procuratorem, vocabant.

d Επιμελινη. Sic Athenienses μυσου ελευ επιμελινην appellabant regem factorum.

e Abderita. Laertius.

f Eudæmonici philosophi de beata & felici vita disputabant.

g Quod nescirent Anaxarchum philosophum esse.

h τω κρηνη. Eustath. rlt. Odyss. exponit lineum puniculum, ori nariumque obductum, ne molestem & odiosum quidpiam afflarent, qui farinam trahabant, & pingebant.

i In exempl. nostro, τολουαι, pracones. Olim diuitu canaque eulis pracones celebrabant.

k Notae & voculas magicas, quas qui gestarent, mira fecerunt, tanquam virgula divina, quidquid optarent, affequeretur. Vide proverbium, Ephesie litrae.

Lycon Peripateticus b, vt scribit Antigonus Carystius, Athenas profectus initio, vt in disciplinam philosophis se traderet, de Cothone quem ludebant collatis symbolis, & quantum mercedis scortum vnumquodque peteret, exacte cognouit, deinde Peripateticorum scholae praefectus, amicos excepit coena, multo cum sumptu & fastu. Nam praeter homines qui memoriter super coenam iucundas narrationes, & gratas aurius, recitarent, praeter argentea vasa, & stragulas vestes, reliquos apparatus, & in struenda coena diligentia, item mensarum tantus & coquorum strepitus fuit, vt expauescerent multi, & repressa, quam prius habuerant, adeundi coetum cum voluntate, tanquam prauam ciuitatis administrationem, choris magnificis personantem, ministrisq, tumultuosam, subire formidarent. oportebat enim constitutum in ea schola pro more ac legibus magistratum gerere c. Fuit autem consuetudo, vt ornatiorem coenam & elegantiorē praerberent qui magistratum inibant, obolos nouem promittere, non tantum qui adferre symbolam assueuissent, sed quos praeterea Lycon inuitasset, & si quis natu grandior scholam ingressus curiose omnia perspecturus casu occurrisset, vt ad vinguenta, coronas, sacrificia, & sustinendam Musarum procuratoris d dignitatem sufficeret contributa pecunia: quae omnia profecto parum consentire videbantur cum ratione ac Philosophia, sed magis luxui, & stolidae multitudinis circumfusis coronis ac circulis conuenire. Non enim ad eum honorem patebat illis accessus, quibus, vnde fieret impensa, non suppeditabat, aut qui non nisi vulgari sumptu ac tenui, quae dignitas ea postulabat, suppeditare possent. At enim valde ineptum fuit & inhonestum mercedem & symbolas exigere. Plato quidem & Spenippus coire familiares & amicos simul voluerunt, non vt posteaquam conuenissent, ad diluculum vsque mensis fruerentur, aut ad temulentiam biberent, sed vt palam fieret numina illos venerari, & quod natura suadet, facili vita comitate, mutuo sibi se dare, ac obsequii potissimum relaxadi animi ac de literis disciplinisq; confabulandi gratia: quae omnia postmodum eorum posteritas pra lacernis sumptuosis, & ea magnificentia quam exposuimus, parui fecit. Hoc ego de philosophis illis dictum volo, excepto nemine. Lycon certe arroganti temeritate in splendidissimo ciuitatis loco, nimirum Cononis aedibus, habitauit, coenaculo viginu lectis strato, quod ad excipiendos amicos & hospites idoneum, & laxum foret. In pilae quidem lusu magna fuit eius peritia, & dexteritas. De Anaxarcho e, Solensis Clearchus libro quinto Vitarum ita scripsit Ex philosophis Eudæmonicis f, cum ad Anaxarchum, ob eorum ignorantiam quibus sumptum praebant g epuli parandi summa potestas delata fuisset, nuda quidem ancilla vinum ministravit, conuiuarum iudicio pubescens, pulchritudine ceteras antecellens, eorumque reuera illam spectantium intemperantiam instigauit, & inflammauit. Pistor manicatus, & ore fiscella h capistrato farinae massam aqua resperfam tractabat, ne sudor stillans influeret, aut qui pinsebat halitu subactam farinam afflaret. Itaque in eum sapientem philosophum optime quadrabit quod al Anaxila poeta scriptum est in Ventum faciente:

Flauis unguentis cutem oblinens: lacernas gestans, Soleas trahens, bulbos comedens, caseum vorans, Oua exculpans, vinum Chium bibens, calyces i multos habens, Et praeter hac in consuetis corijs literas k Ephesias pulchras ferens.

Quanto his probior Gorgias Leontinus, quem idem Clearchus scripsit octauo libro Vitaru, ob temperantiam victus ad octogesimum ferè annum integra mente vitam traduxisse: & cum interrogaret aliquis quae victus ratione sic validus & sensibus illaesis tam diu vixisset, respondisse, quod voluptatis causa nihil vnquam fecisset, ideo vitam sic longinquam fuisse. Demetrius Byzantius in libro de Poematibus, Gorgiam Leontinu, sciscitant

sciscitante quodam quanam de causa fuisset ultra centesimum annum producta vita, refert dixisse, nihil vnquam a se factum in alterius gratiam. Ochus i animam agens, cum per longum tempus regnum obtinuisset, & ad regium sumptum pecunia, quod erat satis, abundasset, percunctante filio natu maximo, quae industria regnum per tot annos conseruasset, id edoctus vt imitaretur, dixit, pietate in deos, iustitia in homines regnum se tutatum fuisse. Carystius Pergamenus in historicis Commentariis narrat, a Cephalodoro Thebano scriptum, Polydorum Teium medicum, conuiuiam Antipatro fuisse, cum glabro rapete, croceo m, instar straguli, parui pretij, cui impositus fuit aeneus cadus, cum paucis poculis, quod is esset paucioris cibi, & acerrimus deliciarum hostis. Tithonum a diluculo vsque ad solis occasum dormientem vix exiecit cibi appetentia sub vesperam: quam obrem illum cum Aurora iacere fabulati sunt, propterea quod per senectutem n cupiditatibus irretitus, vt vinculis, obstringeretur, illis reuera tanquam alligatus & appensus. Melanthius o quidam voluptatibus & cupediis marcidus protensò collo suffocatus est, Homericò in Odyssæa Melanthio p gulosior helluo. Quibusdam ob importunas voluptates distortum corpus est, aliis supra modum pinguefactum: aliis ob delicias priuarum sensu. Nymphis Heracleotes libro secundo de Heraclea scribit, Clearchum patriae suae tyrannum, eius filium qui tyrannidem primus inuaserat, luxu & quotidiana voracitate sensum in tantam molem carnis extumuisse, vt propter crassitatem, & obesitatem anhelitus difficultate correptus sit & strangulatu, ideoq; medicos praecipisse vt tenuibus ad id paratis acubus, & praelongis, latera & ventrem configerent, quoties in profundiorē somnum laboretur. Carne in callum spissata ob nimiam pinguedinem, aliquandiu nihil ille sentiebat: cum verò ad puram adacta carnis acus perforasset, tum experrigebatur. Iis qui responsa petebant, reddebat, corpori obiecta arca, quae partes reliquas obregeret, vt facie tantum aperta colloqueretur cum iis qui compellabant. Huius Menander in Piscatoribus meminit, alioqui minimè conuiciator, inductis quibusdam exulibus ex Heraclea, qui haec loquantur:

Obesus q enim sus in os iacebat.

Luxuria sic indulgit, vt indulgere diu nequeat.

Expetenti mihi quae suauiora sunt,

Sola mors ea videtur facilis, & tolerabilis,

Si quis multis intestinis omasisq, distentus obesus iaceat,

Vix loquens, ex alto r ducens spiritum,

Et qui dum affatim cibus vescitur, dicat, voluptatibus ego putresco.

Annos quinquaginta quinque natus diem obiit, tyrannide per annos triginta tres continuata, prioresq; se tyrannos antecelluit comitate, & mansuetudine. Talis porro fuit & Ptolemæus, Aegypti rex septimus, qui beneficium se cognominauit, & veluti proclamauit, cum ex aduerso maleficum Alexandrini vocarent. Poseidonius Stoicus Scipioni, quem Africani appellarunt, in Alexandriam pergenti, comes, illum cum vidisset, ita scribit octauo libro historiarum, Ob luxuriosam vitam & delicatorem ventris & staturae totius crassa moles turgebat, quam vix vltis fuisset completus aliquis, inerti corpore, & languescente, quod ad talos vsque demissa tunicula vestiebatur, manicis ad palmas protensis. Pedibus nunquam ille è regia prodibat, sed perpetuo scipione subnixus. Gratam verò sibi voluptatem fuisse is etiam testatur octauo libro Commentariorum, Cyrenis creatum se Apollinis sacerdotem narras, & quae magnificentia illos qui eo sacerdotio erant antea functi in coenam aduocasset: inquit ergo: Cyrenis Artemisia celeberrimum est festum, in quo sacerdos Apollinis epulum praebet omnibus quibus antea delarum id sacerdotium fuerit, & catinos s apponit singulis. Vasa porro Catini sunt quae artabas t circiter viginti capiât, in quibus ferinae multum v carnis erat, diligenter conditae, aliorum cibariorum multum, domesticarum auium, marinorum piscium, ac peregrini fassamenti multa genera. Sapius verò conuiuatores nonnulli puerum, qui citharam pulsare sciret abeuntē conuiuias profecturum, velut asseciam iis addunt exiguum citharum x. Nos equidem amouimus illa omnia, & phialas totas ex argento fabricandas y curauimus, eius

l Ochus Artaxerxi filius, de quo vide Platarchum.

m Regibus: alij sibi imbratio.

n Nam in fabulis est Auroram illum amplexatam in calum suspulisse. Poeta: Tithoni croceò lingue Aurora cubile.

o Cygni callum is sibi optabat pag. 5. Iunius adagio 31. s. Cent.

p Vlyssu pastorem quem Telemachus interfecit, quia heri absentem & peius absumpsisset eius proci. Odyss. g. & x. Ouid. Pecorisq; Melanthius autor edidi. pag. 5. supra. Iunius adag. Melanthio delicatior. q Vide proverbiu, Sus Beroia. Catullus, Aut porcus Vmber, aut obesus Eshrusens. Pomponius in Veronibus: Porcus est, quae amare capi, pinguis, non pulcher puer. Erasim. proverb. Pinguis venier.

r Elato capite, & hiantior, quod sit a suspiretis, & anbelosis, quibus animus difficile est.

s Τριβλια. t Modus Atticor: τρις μεδυαρες.

u Ταυ ερωτικων: quidam exponunt aggressia olera, quorum sequeus rjus fuit Aegypti. Probabilis tamen in Diane venatrixis fido, appositam carnem ferarū captarum venatione.

x Pisco sacrum Apollini, aliq.

y Catinarum loco, quos pro minere auferret.

eius pretij singulas cuius sumptum praestitueramus: deinde ornatum equum aureis phaleris cum equifone suo dedimus, in quo sedentem vnumquemque domum reuerti fumus adhortati. Huius etiam principis filius Alexander euasit sagina multa obefior; is nimirum qui regni consortem matrem necauit. De illo Posidonius libro quadragesimo septimo historiarum ita scripsit: Aegypti verò Princeps inuisus populo, familiarium assentationibus excæcatus, delictis exolutus, ne ambulare quidem poterat, nisi duobus suffultus incederet. At in saltationibus quæ epulis adhibebantur, nudis ille pedibus è lectis superioribus desiliens, exercitatis concitatus & agilius corpus saltando mouebat. Agatharchides libro decimo sexto Rerum Europæ, scribit Magan, qui regnavit annos quinquaginta Cyrenis; cum bellis non occuparetur, & luxu diffunderet, immensa carnis mole auctum fuisse, vt sub vitæ finem prodigiosus esset corporis tumor, tandemque pinguedinis copia exanimatum partim ob ignauiam & segnitiam, partim ob ingluuiem, & nimiam cibi voracitatem. Idem scribit libro vigesimo septimo, apud Lacedæmonios insigni probum fuisse, si cui minus esset virilis forma, aut corporis tumor in aqualiculum proiectus & propensus conspiceretur; cum decimo quoque die nudos se iuuenes Ephoris contemplandos sisterent: qui & iuuenum quotidie tum cubilia, tum vestitum obseruabant, & merito quidem, quoniam Lacedæmone qui carnem ad obsonium præpararet fuerunt, aliarum præterea cupidiarum nihil. Idem autor libro vigesimo primo tradit, Naucleiden Polybiadis filium supra modum corpulentum & ob delicias crassum, à Lacedæmoniis in mediam concionem productum fuisse, & publicè à Lyfandro acerbè obiurgatum vt voluptarium, minimumque abfuisse quin in exilium ageretur, idque futurum minitatos Lacedæmonios, nisi vitam corrigeret: Lyfandrumque tum recitasse, Agesilaum, cum ad Hellespontum Barbaros bello premeret, & Asiaticos homines sumptuosos stolis exultos; sed imbelles & inutiles corporibus esse intueretur, captiuos omnes iussisse vestibus exutos ad præconem duci, qui venales prædicaret, indumenta verò seorsum vendi; vt socij & fœderati cognoscerent, præmiorum ampla spe aduersus homines nihili bellum susceptum esse, ideoque animo promptiore & alacriore cum hostibus dimicarent. Python rhetor Byzantius, vt Leon eius ciuis prodidit, corpore valde obefus, cum aliquando inter ciues esset orta seditio, ad pacem & mutuam beneuolentiam illos exhortans, Videte, inquit, ciues, quali sum corpore: obefior etiã mihi vxor est: & tamen concordens nos quous lectulus capit, discordibus autem vel ædes totæ angustæ futuræ sint. Quanto igitur fatius & honestius est, ò bone Timocrates, labore corpus attenuari, vt inquit Hermippus in Cercopibus^b, quàm diuitiis affluentibus similes esse Tanagrao^c ceto, quales viri fuerunt supra memorati: Hermippus ille, quem citauit, Bacchum alloquitur, & sic ait:

Qui laborant, & affliguntur, buculas tibi mutilas sacrificant, Leotrepidae^d ac Thaumantide^e exiliores. Aristophanes in Gerytade macilentos recenset, quos ad inferos legatos atrimissos ad poetas illic degentes. Eius verba sunt:

- A. *Ad mortuorum latebras aliquis & tenebrarum fores descendere non recuset; vnum verò ex singulis artibus deligamus, aduocata concione publicè:*
- Denuntiantes qui ad inferos legati sunt futuri, & frequenter illuc vltro commeantur.* B. *An verò quidam sunt vestrates homines ad inferos legati? A. ita per Iouem: Atque adeò sapissimè, veluti qui ad Thraces pergunt, omnia tenes.*
- B. *Quinam y futuri sunt? A. primum quidem Sannyrion, E tragediis: deinde è tragicis choris Meletus: è cyclicis^h, Cinefias.*
- Perquam tenui spe vos certè vehimini: Etenimⁱ hos, quamuis multos, si fortassis ingruat, Diarrhæa fluminis abripiet, & abibit, Cum Sannyrionis coriaceo^k presidio.*

De Meleto hic Sannyrion per iocum dixit Lenæorum^l esse cadauer. Fuit proculdubio tenuissima & procerissima statura Cinefias

^z Sub. probrosa fuit graui corporis moles. ^a Erasmi. prouerb. Pinguis veteri meo no gignit tenuem. ^b Astutus, Simus, Cyclopius. Vide prouerb. Cercopium cæcus: & Cercopixare. ^c Vide prouerbium, Tanagraeus cæcus. ^d Vide prouerbium, Macilentior Leotrepidae. ^e apud Iunium adagium 81. 1. Cadaueri inest venustus. ^f Thaumantius, Iris, Thaumatis & Eleitre filia, qua nihil fugacius, nisi inanis & momentanea quedam in aëre lucido cadentia pluuie guttari species cito diuascens. ^g Athenienses videt qui in Thraciam legatos miseret de iungendis fœderibus, & inuenda facietate. ^h Τα κούλια, siue κούλια, versus quos per vias ambulantes in circulo & coronis canebant, dithyrambi, hymni, psalmes, pro fodia. κούλια δὲ σκαλοῖς fuisse Cinefiam Aristophani interpres notat. Iunius adagio 11. 6. Cent. ⁱ Ridet vt valetudinarios, qui corporis exilitate ferre non possent diarrhæam, id est, alui profusum, in popularem morbum. ^k Sic vocat coriaceum thoracè, quo pelius circūdabat, vt firmior esset corporis truncus. Erasmi. prouerb. coriaceum auxilium, sic vocatum hominem putat, quod macilentus præter pellem nihil haberet. Posthac lib. 13. Lenæa Bacchi sacra, in quibus certabant poete ludicri certaminibus quibus risum excitarent.

Cinefias, de quo integram fabulam scripsit Strattis, Achillem eum Phthiotam^m vocans, quod in suo poemate sæpe Homerus Achillem sic appellauerit. Itaque ludens in eius speciem ac corporaturam, Salus, inquit, Achilles Phthiota. Alij verò, vt Aristophanes, identidem Cinefiam Philyrinum appellarunt, quod tabella sumpta è ligno tiliæ se circumcingeret, ne ob proceritatem & gracilitatem corpus flecteretur. Valetudinarium & asperis moribus fuisse Cinefiamⁿ Lyfias rhetor prodidit, in oratione quam inscripsit, de Sceleribus & delictis Phaniæ, eumque arte sua neglecta quadruplatorem ad calumnias & falsas delationes operam contulisse, indeque ditatum. De Cinefia verò poeta id dictum fuisse, non de alio, indicio manifesto est, quod impietatis, quia deos esse negaret, insimularint eum comici, & orator eiusmodi fuisse illum sic declarat: Miror equidem patienter vos ferre Cinefiam, in deos ea scelera patrantem, quæ vel oratione turpe sit alijs profequi. Eum tamen comedias dan tem quotannis vos auditis. Nonne verò aliquando Apollophanes, & Myftalides Lyfitheus^o ex atris & nefastis selecto die apud eum conuiuari sunt, assumpto Cacodæmonitarum^p nomine, præ Numenastiis^q, quod certe nomen eorum^r fortunis valde comperbat: non tamen hoc cogitant animo, cum sic se gerent, sed deos legesque vestras irridebant. Eorum quisque, vt scelestos æquum fuit, perit. Hunc verò notum quam plurimis dij sic affecerunt, vt inimici viuere quàm mori potius illum exoptent, exemplo futurum alijs, deos immortales in eorum filios qui nimis contumeliosi erga ipsos fuerunt, non differre pœnas, sed illos ipsos malè perdere, grauioribus & maioribus immisissis tum calamitatibus, tum morbis, quàm in cæteros homines. Vitam quidem certè cum morte commutare, & res aduersas, quamuis iusti simus, perpeti, commune ac publicum est nobis omnibus, at quotidie orientem è vita non posse discedere, eorum tantum est, qui erga deos, quod iste Cinefias, commiserint. De Cinefia hæc orator memoriæ tradidit. Eo gracilior quoque fuit poeta Cous Philetas, cuius pedibus ob corporis exilitatem globi plumbei subiiciebantur, ne à ventis euerteretur. Polemon Periegetes^s libro De admirandis refert Archestratum vatem captum ab hostibus, & in stateram^t iniectum ob oham tantum pependisse, adeò tenui corpusculo fuit. Idem narrat Panaretum, Arcefilai philosophi auditorem medicos nunquam consuluisse, consuetudinem habuisse cum Ptolemæo^v Euergete^w, annua mercede talentorum duodecim constituta: integra valetudine, quamuis gracillimum, vitam exegisse. Metrodorus Scepsius libro De reductoria, scribit Hipponactem poetam non tantum fuisse pusillo corpore, sed etiã tenui^x, at tam validis artibus, vt præ cæteris oleariam trullam vacuam proiiceret in longissimum spatium, tametsi leuia corpora, quoniam aërem diuidere nequeant, impetu violento non ferantur. Gracilis fuit & Philippides^y. In eum Hyperidis rhetoris extat oratio, in qua ex iis vnum fuisse ait, qui rempublicam administrarent, vili & despiciato corpore ob gracilitatem, vt inquit Hyperides. Alexis in Theoprotis:

- Mercuri deorum nuntie^z, ac Philippidis Tutelam sorte, oculus noctis velis nigris obscura.* Aristophan in Platone:
- A. *Triduo Philippide graciliorem eum reddidero.*
- B. *Siccine tam paucis diebus mortuos facis?* Menander in Ira:
- Fames ex vobis hunc bellulum si mordeat, Cadauer faciet Philippide gracilius.* Hinc *καφίλιππιδῶς*, gracilescere, & tanquam Philippidem fieri, dixerunt. Alexis in Mandragorizomene^{aa}:
- A. *Male habet penis, exiguus, ac pusillus est, ac καφίλιππιδῶς, extenuatus est.*
- B. *Nouis verbis te me alloquitur: miserum me, quàm emortuum est desiderium meum.*

Magis profectò esse talem decet hominis speciem, quàm, vt ait Antiphanes in Æolo^b, *Hunc igitur ob temulentiam, & crassitatem corporis, Vrem^c vocant omnes indigenæ.* Heraclides Ponticus libro De voluptate ait, Deiniam vnquentarium^d præ luxu amore lasciuientem, dissipata multa pecunia

nus adagio 28. Cent. 5. ^d Μυρράλλω: vnquentorum infistorem, ac venditorem.

^m Quis Philo dicitur tabulum. Phibia Theffalia vrbis, Achilli patria. ⁿ De Cinefia ob suppurationem pelvis marcescente, lepida Plato comicus, καλὸν αὐτὸν εἶναι φησὶν. Iunius adagio 76. Cent. 8. ^o Puralenti & tabidi Cinefiam meminit Galenus comment. in aphor. 44. lib. 7. Tales prisci nominantur κακοποιῶντες, vesiculos & pratenuer. Erasmi. prouerb. κακοποιῶντες. ^p Sic dicitur, quod deoris numina tollerit ac dissolueret. ^q Quod dicitur esse infestis. ^r Nouitiano, Apollini sacra faciebant, cum amicis epulabantur. ^s Orbis enarrator, vel ita clauus & faciliu descripto, vt lectorem audientem in rem præsertim enunciantem videtur. ^t Hoc proferus incredibile; nihil tam esse hunc loci oportet. Erasmi. adagio dignus: & oboli quatuor non emam. ^v Benefico ac liberali. ^w Notabili vultus feditate. Plin. cap. 5. 16. Erasmi. prouerb. Hipponactem præconium. ^x Supra pag. 172. ^y *καφίλιππιδῶς* tantumulo, prauis, deductor. ^z Que vsu Mandragora vel sapiebat, vel ad anorem illiciebatur. Ad ritumque valet Mandragora. ^{aa} Variis doloso, versipelli. ^{bb} Vivem etiam vocat fastuosum, virgidum, superciliosum Timon Philiæ filius κακὸς ἄνθρωπος, & ἀνοήτος, arrogante & venoso philosopho. Iun.

pecunia, vt ab ea infania & cupiditate liberatus est, dolore conturbatum, & poenitentia, virilia sibi amputasse, eiusq; amentiae causam fuisse indomitam & effrenatam intemperantiam. Athenis porro mos fuit luxuriosis, vnguentis pedes illinere, vt inquit Cephifodorus in Trophonio, ad hunc modum:

Mibi deinde vnguentum eme, quo linatur corpus,
Irinum, ac Rhodinum: mibi quidem id volupe est, Xanthia:
Seorsum autem pedibus mercator Baccharin. Eubulus in Sphingocaryone:
Lenas virginum in orbem circumiectas, delicatas,
In lecto molli decumbens nunc obiero:

Amaracinis vnguentis mei pedes confricantur. Apud eundem in Procride, quo pacto curandus esset Procridis canis, quidam explicat, de cane, vt de homine, loquens:

A. Primum cani molliter subfervite:
Et infra quidem subdite Milefiam
Lanam: deinde supra, vestem purpuream^e injcite.
B. Apollo: A. tum alicam illi macerate,
Cum anseris^f lacte. B. Hercules: A. post etiam pedes
Vnguento Megallino perungite. Apud Antiphanem in Alceftide quidam oleo pedes vngit. Idem in Metragyrte^h:

Ancillam cui vnguentum
Dina d. derat, pedes
Primum iubet illinere, ac deinde genua:
Eum mox vt ancilla tetigit fricatura,
Exiit.

Tum etiam mulierosus ego sum, sed immerito:
Quasiuis amicas esse mecum lubenter fero:
Quod tu nunc agis, prior olim passus ego sum.
Mollibus ac pulchris manibus pedes fricari
An non splendidum ac venerandum est?
Idem in Thoricisⁱ:

Lauat is profecto, in pelui aurea, vnguento
Aegypto linit manus, & pedes^k:
Phenicio malas, & papillas:
Sisymbriino vero vtrumque brachium:
Amaracino comam, & supercilia:
Serpyllino genua & cervicem.
Vnguento vero quod fuerat a Parone datum,
Heri, aspectu nigro, magni pretij,
Aegypto, Callistrati pedes inungit.

Themistoclen scribit mollem quoque & luxuriosum fuisse. Cratinus in Cheironibus, declarans antiquorum delicatam vitam, inquit,

Ad aurem tenellum sisymbrium, liliam, rosam, ponebat,
Manibus vero malum tenens, atque scipionem, concionabatur.

In Amatoriis Clearchus Solensis, cur manibus flores, poma, & id genus alia gestemus, sciscitatur: an quod qui delectatur illis, pulchritudinis appetetes esse natura demonstret? Itaque propter illud naturae ipsorum veluti specimen, quae pulchra sunt habent in manibus, & illis gaudet: An potius ob duas res haec circumferuntur nepe quod id felicitatis initium, & omen, ac voluntatis argumentum patefaciant. Nam quos habent flores, si quis petat, ad fruendum sua pulchritudine inuitat, & appellat: Sin vltro dant, iis qui accipiunt, pulchritudinis se participes vt faciant, antea praescribunt: An potius florum & fructuum venustatem, qui eiusmodi voluptate gaudent, sibi obiciunt, mulcendo leniendoq; suo desiderio, ac dolori, ob absentem illorum quos amant, pulchritudinem, molesto: Extunditur enim illorum quos amore prosequuntur desiderium, eius solatij praesentia: nisi forte ornatus & elegantiarum causa geruntur, ac in delictis sunt, vt quiduis aliud ad corporis ornamentum pertinens. Non enim tantum illorum

^e Καρυβων, placenta & nucibus.

^f Vnde & ustragium indumentum regum, vestem samineam salarem, & abolit. g. Pratiissimo dimetro. Sicin proverbio est lac gallinacium. h. Mendico Cerri stipem cogente. Sic olim vocabantur Cybeli circulatores & praestigiatores. Iunius adagio 33. Cent. 9.

ⁱ Vinofis, semulentia. Citatur & hic locus posthac lib. 35. k. Pedes & crura, lib. 35.

^l Sic magistratus Athenis vocabantur & iudices.

illorum qui pulchris floribus coronantur, sed etiam qui manibus illos tenent, decora & concinna magis est species. Fortassis etiam quod rerum honestarum simus cupidi. Grata nobis esse quae honesta sunt, arguit, quod formosa placent. Pulchra hercule omnino est autumnus & vere florum ac fructuum quae spectatur facies. An vero quicunque amant, hoc affectu motuq; animi procliuiores ad luxum, & nitidiores, pulchris illis gestunt, ac lasciuunt? Quin & vulgo creditur instum ac ingentum hoc esse. Praeterea probi ac formosi flores colligere dicuntur, vt Proserpinae virgines^m comites. Tum etiam Sappho ait, visam sibi teneriusculam puellam, quae flores demeteret. Porro voluptati sic incubuere eius aetatis homines, vt Callipygoⁿ Veneri templum aedificarint, hac de causa. Rustici viri formosa duae filiae in publicam viam egressae, ambitiosius inter se decertabant vtri pulchriores nates essent. Praetereunti iuueni, cuius pater senior erat, inspiciendas se ambae obtulerunt. Vtramque ille conspiciat, natu maioris pulchriores esse iudicauit, & eius amore captus est. Reuersus in urbem, cum aeger decubisset, iuniori fratri exposuit quod acciderat. Rusticus ille profectus, & puellas contuitus, alteram amauit. Iuuenem pater cum instaret, vt splendidius matrimonium sibi quaereret, idq; persuadere non posset, puellarum non inuito parente, illas euocat ex agro, & cum filiis collocat. Eas ciues καλλιπύγος nominarunt, vt narrat in Iambis Cercidas Megalopolitanus his verbis:

Syraculis Callipygon par fuit.
Amplas facultates naete ille, Veneri,
Quae & Callipygon nominarunt, adem construxerunt. Hoc etiam in Iambis Archelaus scripsit. Heraclides Ponticus libro de voluptate insanorum delicias esse iucundissimas ostendit hac historia. Thrasylus Pythodori filius Axonenfis^o, hac infania^p correptus fuit, vt existimaret esse suas quaecunque in Peiraeum naues appellerent, illas recenseret, dimitteret, deduceret, in portum subeuntes exciperet, tanto gaudio, quam si dominus earum mercium esset, de his quae perierant nihil requireret. de iis quae allata & salua fuissent vehementer gauderet: sic multa cum voluptate vitam agens. Vbi vero^q frater eius Creiron ex Sicilia reuersus praehensum medicis tractandum commisit, ab illa sanatus dementia, laetius ac iucundius se nunquam vixisse affirmabat, quoniam & omnis molestiae prorsus expers esset, & plurimis interea voluptatibus fruere tur.

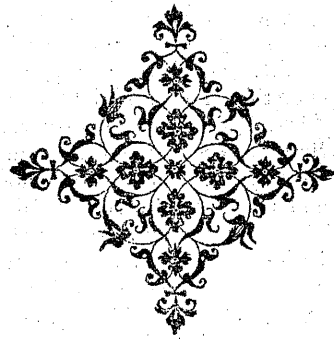
^m Natali. n. Natus & clibus pulchre. Vnde proverbium, Calipygos, apud Erasmo.

^o Tribus nomen hoc est. p. Erasmo. proverbium. In nihil sapiendo iucundissima vitas & proverbium. Infania non omnibus eadem.

^q Apud Erasmo. epist. lib. 2. Argianus quidam credidit in theatro suo tragoides se audire: ope vero cognatorum sanatus, questus est extorrem sibi voluptatem iucundissimam, aditumq; mentis errorem gratissimam.

M 2

ATHEN

ATHENAEI DEIPNO-
SOPHISTARVM LI-
BER DECIMVSTERTIVS.

ATIPHANES COMICUS, amice Timocrates, cum suarum comcediarum Alexandro quandam recitasset, & non admodum acceptam sibi rex fuisse pro se ferret, Oportet, inquit, o rex, has qui probatus sit, & symbolis crebro coenasse, & id saepius apud sortum, plagasq; multas & accepisse, & intulisse, ut ait Lycophron Chalcidensis in libris de Comcedia. Nos igitur hoc loco apud ignaros fortassis de amatoris sermonem ordine quodam incepturi, (na saepius antea sermo de vxoribus & sortis est habitus, qui illorum historiam ignaris explicaret,) Erato^a musam inuocemus, ut memoria percurrere possimus Amatoriorum illam enumerationem, hinc exordientes,

^a Ab amore nun-
cupata, quasi pra-
sit illa amoribus.

*Age nunc Erato, ades dum mihi, et que sum dicturus suggerito,
Nempe quid olim de amore & de amatoris sit disputatum.*

Nam bellus nos-
ter coniuuator, vxores laudans, Hermippum ait libro de legislatoribus scripsisse, Lacedaemone fuisse quasdam obscuras oedes, in quibus virgines concluderentur simul cum iuuenibus qui adhuc oelibes forent, ut quam quisque accepisset, indotata illam vxorem abduceret. Itaque Lyandrum multatum fuisse, quod relicta priore alteram pulchriorem sibi vellet nubere. Clearchus Solensis in Adagiis refert, Lacedaemone feminas quodam festo die oelibes viros circum aram tractos impactis colaphis caedere, ut indignitatem eius contumeliae perosi, liberos ac prolem tollere cuperent, & tempestiue adiungerent sese vxoribus. Athenis primus Cecrops vnam esse vnus edicto sanxit, cum antea licenter ac inuerecunde cum viris feminae congrederentur, & nuptiae communes^b essent. Quamobrem eum quidam fuisse putarunt ancipitis naturae^c, cum nescirent illi prisci, ob coitus promiscuos quis esset suus pater. His positis, non iniuria quispiam illos arguat qui vxores duas Socratem habuisse prodiderunt, Xanthippen nimirum, & Myrto, Aristidis non cognomine iusti filiam, repugnant enim tempora: sed eius qui ab ipso tertius fuit. Autores eius rei sunt Callisthenes, Demetrius Phalereus, Satyrus peripatericus, Aristoxenus, quos ad id scribendum prouocauit Aristoteles, qui libro De cognatione, literis id mandauerit, nisi fortassis plebiscito fuerit tum concessum ob ciuium raritatem, volentibus vxores habere duas ut liceret, ideoq; tacitum id a Comicis fuisse, quamuis Socratis crebro meminerint. De vxoribus Hieronymus Rhodius plebiscitum adscripsit, quod, vbi nactus librum fuero, ad te mittam. Iis qui de duabus Socratis vxoribus scripserunt contradicit Panætius Rhodius. Apud Persas regina multas pellices tolerat, tum quia rex vxori velut dominus^d imperat, tum etiam quia reginam, ut ait Dinon in Persicis, venerantur, colunt, atque etiam adorant pellices. Priamus feminis multis vitur. Aegre non fert Hecuba. Sic ergo Priamus loquitur:

^b Vel, eos vxores habere: quisque, quot vellet et curaret: vel cu obuia quam muliere sine discrimine coiret. Iunius adagio 71. Cent. 8.

^c Hermaphroditus, diuinitas, bisiformis, geminum.

^d Socrus, et asserius, quam vxori maritus, adeo ut regina ferendum sit, quod regi placitum est.

^e Phoenix hortatu suae matris cum Amyntoris patris concubina re habuit, Achillis praeceptor, quae ad Troiam secutus est, lib. 9. Iliad.

^f Creusam Creontis regis Corinthiorum filiam omnes appellant.

Nonemdecim prodierunt ex utero mihi tuo liberi:

Alios mihi pepererunt in palatio feminae. Apud Graecos Phoenicis^e mater Amyntoris pellicem non paritur: Medea tamen mos ille non ignotus esset, ut pote receptus a Barbaris, ob Glaucis^f nuptias excandescit, ut quae iam Graecis legibus

gibus & humanioribus assueuerit. Clytemnestra perturbatione commotioneq; animi in tranuersum acta Agamemnonem interficit simul cum Cassandra, quam princeps^g barbarico more nuptiarum iam imbutus, in Graeciam duxerat. Aristoteles inquit mirum fortassis videri, quod nusquam in Iliade tota Homerus scripsit pellicem vllam cum Agamemnone concubuisse, cum senibus apud eum Nestori & Phoenici mulieres sint, cum quibus dormiant, quippe qui annis iuuenilibus temulentia, venere, & ob voracitatem assiduis cruditatibus valetudinem sic non afflixissent, ut effectum illorum corpus esset, sed optimo iure in senectute validum. Helenam certe vxorem videtur Spartiata reueritus, cuius gratia tantum exercitum coegerat, ab aliarum feminarum congressu abstinuisse. Agamemnonem Therfites^h maledictis incessit quod pluribus ille feminis vteretur:

^g Κρηίων, βασιλίδε, ἀναζ, Agamemnonem sic Homerus vocat Iliad. α.

^h Vide prouerbiū, Therfite facies.

*Tibi multi sunt aene lecti, feminae q; multae
In lectis eximia, quas tibi Achivi*

Omnium primo dederunt:

Verum non par est, inquit Aristoteles, ad concubitus tot feminas illi fuisse, sed quas virtutis & dignitatis praemium nactus esset, quem admodum nec ad ebrietatem vini copia nobis quaeritur. Hercules porro, cui cum plurimis feminis commercio fuisse autumant, quoniam mulierosus esset, illas quidem separatim habuit, ut militaris vir, qui cum exercitu huc illuc in regiones varias commearet. Inde nata est illi tam numerosa proles. Herodorus scribit eum septem diebus virgines Thestijⁱ filias quinquaginta compressisse. Habuit & consuetudinem Aegus cum multis feminis. Primum enim Opletis filiam duxit: post vnam ex gnatis Chalcodontis, quas cum vtendas amicis tradidisset, nulla nuptiarum religione deuinctus, multas stuprauit alias: deinde sibi Pithei filiam Aethran connubio iunxit, ac denique postremam omnium Medeam. Theseus vero eius filius Helenam primum rapuit, deinde Ariadnen. Itaque Ister libro decimoquarto Rerum Atticarum cum recenset eius vxores, ait, alias quidem per amorem sibi conciliasse, alii vim attulisse, aliarum e legam praescripto maritum fuisse: & raptas quidem ab illo Helenam, Ariadnen, Hippolyten, Cercyonisq; & Sinidis filias, iustam vero illius coniugem fuisse Melibceam Aiace matrem: addit Hesiodus Hippen, & Aiglen, cuius causa fidem violauit quam iurciurando Ariadnae obstrinxerat, ut Cercops ait. Pherecydes adnumerat & Pherebean. Ante Helenam rapuerat iam quidem ille ad Troiam, Anaxo. Eiusdem Phaedra post Hippolyten amica fuit. Philippus Macedo in expeditionibus esse comites vxores nolebat, longè diuersus ab eo Dario, quem debellauit Alexander. Is enim totius belli tempore, ut scribit Dicaearchus libro tertio De victu & moribus Graecorum, secum trecentas quinquaginta pellices circumduxit. Philippus autem, ut autor est Satyrus in eius vita, quocumque inferret arma, vxorem illic ducebat. Annis igitur viginti quibus regnauit, ex Audata Illyrica quae illi nupsit, filiam Cynniam suscepit: deinde vxorem habuit Philam Darda & Machatae sororem: cum vero Thessalorum gentis beneuolentiam & amicitiam captaret, ex Thessalica duabus feminis liberos procreauit. Altera illarum fuit Nicesipolis Pheraea, quae ipsi peperit Thessalonice, altera Laryssa Philinna, ex qua genuit Aridaum. Olympiadis vero, e qua natus est Alexander, dos fuit regnum Molossorum. Thraciam idem cum subiugasset, Thracum rex Cithelas ad eum profectus est, cum multis muneribus, & filia Meda, quam post Olympiadis nuptias etiam duxit. Verum e cunctis vxoribus summopere dilexit Cleopatra, Hippostrati sororem, Attali ex fratre neptem, quam post Olympiadem duxerat, & cum ea transmisit reliquum aetatis, quoniam in ipsis statim nuptiis Attalus dixisset, tum demum reges futuros legitimos, non spurios: quod Alexander cum audiisset, calicem qui tum in manibus fuit impexit Attalo, & Alexandro poculum vicissim Attalus: post autem ad Molossos profugit Olympias, ad Illyrios Alexander. Fuit & mulierosus Euripides. Hieronymus in historicis Commentariis scribit, cum Sophocli diceret quidam Euripidem feminas auersari, eum respondisse, in tragicis quidem at in cubili esse illarum amantissimum. Quas vero pro vxoribus feminas habemus, eiusmodi non sunt quales Eubulus descripsit in Stephanopolitidibus^k:

ⁱ Alij Thestij vocant, et vna id nocte factum aiunt. Thestium Lede partem memorat Pauzanias, qui et lib. 9. ab Hercule vna nocte id factum scribit, excepta vnicuique. Vide locum.

^k Feminis quae coronas vendunt.

In prouerbijs re- cognis, Calathum Sycaminorum in malis habere de il- lis que faciem alie- no colore faciant: inuenerunt vo- cant.

Vel Sycamori succo, cuius facultas est absterforia: vel mororū succo, prae- fertim acerborum, qui cutem distendit: & rubeoens rubro colore tingit.

Sudore per nigriū calliblepharō ma- nante.

Que mulieres pro natino colore asci- ptum sic ostentat, apud Iunium ada- gio 52. Cent. 2. & in Prouerbijs reco- gniti dicitur Geo- metriam exercere in iij.

Milidōdā, rubrica inctum, qua na- tium sanguinis co- lorem fingunt.

Album capilli co- lorem mulieres las- dauisse hoc indicat.

Iuuecula, Puella. Homerus capita sex tribuit. Lycop- hrou μισονάστει- φορ κρησ vocat. E- rasim. ad. Incidit in Scyllam.

Scerzi nomen. Vi Bellerophon Chimera.

Apud Erasimum prouerbiū, Sino- pica.

Periculum effu- git auxilio valido- rum ramorum: me- zaphora. Hemisti- chium fortassis ve- teris cuiusdā poēta.

Fili nudata, quibus horrore fin- guntur Sirenes.

Præter modum gracilia, & maci- lenta: vel nigra.

Inter laudes mu- lierum flere κακί- τήναι & κακίοντες: in- ter vitia, Comper- tiū, valga, ratiū, extritū salus, cru- ra exiliora. Qui- bus erat extritū ta- li, κακίοντες vo- cabant, tenuiora crura crotala, quasi κακίον. Titimius.

Femina fibella, succrotila vocula. Festus tamē Todilla legit. & dicta pu- eat à Todii auculo, simili ratione qua Eubulus hic cecidit, no- bis dixit. Scal. in Varrohem.

Quodnam animal sit mane quadrupes, meridie bipes, vespere tripes. e Erasim. prouerb. Boeotica anigmata. d Dicitur hoc de is qui supra mortalium conditionem esse beatos se putant, & quod est in prouerbio, Cælum digito tangere. e Canterus cap. 5. 4.

Patian

Non, per Iouem, ceruisis oblita:

Nec quemadmodum vos Sycamino^m genis

Perunctis: si per astatem vobis est progrediendum foras,

Ab oculis continuo riuui

Duo fluunt atramenti^m: ex genis verò

Sudor^o manans in cervicem, miniatum^p sulcum notat.

Qui verò capillus in facie volitat

Cano similis³, cerussa plenus est.

Siquis hominum scortum unquam amauerit:

Eo nullum genus scelestius possit eloqui.

Nam quis serpens omnis societatis exors, qua ignem spirans Chimera

Que Charybdis, que triceps³ Scylla, marina canis,

Que Sphinx, hydra, leena, vipera, volucris Harpya

Despiciendum & abominandum genus hoc antequam sciantia?

Horum quidem nihil: improbitate antecellit omnia meretrix,

Hoc ab initio considerare licet: primum quidem Plangon^r,

Veluti Chimera quaedam Barbaros igne populatur.

Vnus eques^v solus ipsi vitam ademit;

Is conuasat a tota supellectile ex eius domo abiit.

Qui cum Sinope^r rem habent, an norcum Hydra nunc coeunt?

Vetula quidem illa est: adstat verò Gnathena proximè,

Cui cum plurima tribuantur, duplex me hercule id malum est.

Nam verò ecquid nunc à Scylla differre videtur?

Nonne duobus suffocatis amatoribus, tertium venatur

Ut diripiat? sed enasit nauigium^v abiegnis ramis.

Phryne haud multum à Charybdi profectò abest.

Nauiculatorem absorpsit illa cum scapha sua.

Theano proculdubio Siren vulsa^r est:

Aspectus & vox, mulieris: crura merula^a.

Thebanam Sphingem omnes vocare meretrices possumus^b:

Que aperit nihil loquuntur: sed ambagibus quibusdam,

Amare se, diligere, animo libenti congradi:

Deinde sibi opus esse aiunt bipede ancilla^c: quadrupede lecto, vel sedili:

Post atheno tripode. hæc cui perspecta sunt, statim facebit,

Perinde ac si ne illas quidem aspexerit,

Et solus, ita si visum fuerit, periculum effugit.

Qui verò se amari putant, suspensi confestim

In sublime ad ætherem vsque attolluntur^d: quid plura?

Vno verbo, ex bellis omnibus meretrice nulla perniciosior,

cùm recitasset Laurentius, Leonides vxoris nomen vituperans, & in inuidiam addu- cens, hos versus recitat ex Vatibus Alexidis:

Miseros nos qui vendidimus

Vita libertatem, ac delicias:

Amissa libertate serui mulierum viuimus:

Deinde magnam doiem cur non supplicium vocamus

Amarum, & ira^e muliebri turgidum?

Nam si conseras, ira virorum præ illa melior est:

Qui accepta iniuria facile quidem ignoscunt,

Cùm iniuriam facientes etiam lafos increpent femina:

Que non oportet inceptant, que fieri conuenit

Negligunt: peierant, cum mali nihil

Anaxilas in Neottide^r.

663

663

663

663

663

663

663

663

663

Patientur, agras esse crebro se dicunt.

Anne beata cicada sunt,

Quarum faminis vocis nihil inest?

Vi^r mollem, summe Iuppiter, & blandum aspectum habet.

Haud frustra est, quod ubique Veneri

Amice^v templum dicatum videmus,

At Marita nusquam in tota Græcia.

Nonne verò magis amica est,

Quam vxor beneuola, & facilis, idq; merito?

Vxor namque lege casta domi manet,

Amica verò probè nouit lenitate suauitateq; morum

Esse hominem sibi emendum, vel abeundum aliò.

Male percat quisquis iterum vxorem duxerit:

Ei qui primum, sic imprecari equidem nolim:

Nam hic, ut existimo, eius mali est inexpertus:

Ille verò quantum vxor malum sit satis didicerat.

quantulum progressus:

O summe & imprimis venerande Iuppiter, an verò aliquando

Fæminas maledictis profcindam? potius ego pessimè peream.

Optima adpol res est femina: quòd si

Præma Medea fuit, at Penelope

Eximia virtute: malam fuisse Clytemnestram dicit aliquis,

Probitissimam Alcestin oppono: fortassis quispiam

Phædrum^h, ut malam arguet: at mediū fidius

Excellent probitas fuit, cuius? heu me miserum,

Subitò inuestiganti mihi bona defunt femina,

Improbas etiamnum alias multas adhuc nominare possum.

lonideⁱ:

Malus malè pereat quisquis mortalium

Vxorem secundam duxit: qui primam, is peccat nihil,

Ignarus adhuc quam graue malum

Vxorem sumat: qui verò nuptias repetit

In malum iam antea pratentatum se conijcit.

A. Vxorem hercule duxit. B. quid ais? vera ne prædicas?

A. Duxisse certum. B. at ego viuum & ambulantiem^k reliqui modo.

in Arrhephoro^l, siue Tibicina:

A. Si sapiis, vxorem nec duces, nec vita mutabis genus.

Vxorem ego duxi: propterea ne ducas suadeo.

B. Ducere planè constitui: iacta esto alea^m.

A. Itaque perge: dij te seruent. Nunc reuera

In negotiorum & molestiarum pelagus tete conijcis,

Non Libycum, non Aegaum: ex triginta nauiculis

Naufragium vix tres faciunt:

Vxorem qui duxit nullus unquam sospes enatat.

Funditus dispareat flagitiosus ille qui primus coniunxit nuptias:

Tum, qui secundus, post, qui tertius, & denique qui quartus, ac eorum posteritas.

Carcinus tragicus in Semele, cuius initium est, O noctes, ait:

A. Proh Iuppiter, feminam quodnam esse malum dicere conuenit?

B. Enimvero satis fuerit, mulierem si dixeris.

Porro qui præter rationem ætatis maritantur, sese in expertum iam malum præcipitari non sentiunt, quamuis

de ea re poëta Megaricusⁿ admoneat:

Seni viro iuuenis vxor magna calamitas:

Non enim, veluti cymba, clauo illa obsequitur,

Quin, nec anchoram^o habet: effractisq; rudentibus

Xenarchus in Somno:

Philetærus in Corinthiafte:

Amphis in Athamante:

Eubulus in Chryfilla:

deinde paulo post ali-

Aristophon in Ca-

Antiphanes in Philopatore:

Menander

Idem in Accensa:

Porro qui præter rationem

M 4 Notu

f Paulo post hoc lib. hi versus citantur ex Cynegide Philetari.

g Tis ius: Eius paulo post sit mentio, ubi citantur & hi versus.

h Que apud The- seli priuigium Hip- polytam criminata est eaqum de stu- pro interpellasset, etc. i Alij, in Colonide.

k Tanquam vxore ducta mortem sibi conuulisset. l Apud Phædrum quatuor candidati in Minerue festo asurum dea ferebat. m Vide prouerbiū, Omne iacere alea, apud Erasimum.

n Theognis, Megari- riæ Siciliae natus, Suidas.

o Instabilis & in- constans est, metap- phora sumpta à ca- uibus.

Theophilus in Neoptolemo:

Noctu sepe in alium portum appellit.
Annofo quidem homini uxor inutilis est:
Nem ut acatos, ne tantillum quidem pareat
Vni gubernaculo,ruptis uero funibus
Noctu sepe in alio portu reperitur.

p Alijs, nauis a-
Euarat, eius o-
raria, quatin est fru-
mentaria: omerariu
potius esse credo,
qua magis uelu a-
gitur, quam celo-
rem & ahuariam,
qua remu & cla-
uo: Lembum quida
vertunt.

q Vide proverb.
Mulierum exitia:
& Lemnia mala.
Horat. Satyra 3. 1.
Nam fuit ante He-
lenam cannis de-
terrime belli Causa.

r Cirrha Phocidis
rhis ad Parnasi
radicem, Apollini
sacra, quem ideo
Cirrheum uocant.

s Idem Herodotus
lib. 3.

Plinio Corin-
thium est Ilyri-
ci. Vide ne scrip-
ta depraudata sit.

g Quasi Amor im-
pudicus, inhone-
stus, & indecorus
perpetuo sit, &
propter turpem li-
bidinem omnes a-
ment.

h Propertius elegia
8. lib. 1. Quicunque
ille fuit pueri qui
pinxit amore, &c.

k Tou d'auarou.
i Tou parou.
Que minime sint
amabilia.

m Inuerno, Cer-
uus:
n Proverbijs specit
id habet. De rudi
fictore, ac imperio
tammodò rursus pa-
bitur.

o Magister practe-
rior, institutor.

Neminem quidem vestram latere pu-
to, amicissimi viri, ob feminas tristissima bella exarsisse: Iliacum ob Helenam: pe-
stilentem lucem, ob Chryseida: Achilles indignationem, ob Briseida: quod sacrum ap-
pellarunt, ut ait Duris libro secundo historiarum, ob aliam cuiusdam uxorem The-
banam genere, cuius nomen Theano fuit, raptam à Phocensi quodam. Ad decen-
nium usque id extractum, anno decimo tandem confectum est adiutore Philippo.
Tum enim Phocidem Thebani ceperunt. Callisthenes libro De bello sacro, bel-
lum id quod Cyrthaicum est nominatum, ipsum quoque decennale, in quo Cirrhæi
aduersus Phocenses decertarunt, exortum inde esse tradit, quod Cirrhæi Megisto
Phocensis Pelagontis filiam & Argiuorum gnatas ex Pythico sacro redeuntes per
vim abduxissent. Exitu eius belli anno decimo tandem Cirrha venit in hostium po-
testatem. Iam uero vniuersæ familiæ, atque domus, feminarum causa labefactata
sunt: Philippi quidem patris Alexandri, ob Cleopatram coniugium: Hercules, ob ma-
trimonium Ioles Euryti filia, uia Deianira: Thefei, ob nuptias Phædræ Minoi filie:
Athamantis, ob Themisto Hypseilaonis ob Glaucen Creontis: Agamemnonis, ob
Cassandram. Cambyfes, ut autor est Ctesias, mulierum causa contra Ægyptios ar-
ma cepit. Nam cum mulierum Ægyptiarum congressum quam cæterarum iucun-
diorem esse intellexisset, ad Amasin Ægypti regem legatos misit, qui unam ex suis
filiam in uxorem poscerent. Suam quidem ille non misit, suspicatus uxorium hono-
rem illi non habitum iri, sed pro pellice futuram, verum eius loco Neitetin Apriae
filiam, qui copiis à Cyrenensibus profligatis Ægypti regno excidit, & ab Amasi est
interfectus. Neitetidis consuetudine Cambyfes delectatus, ac blanditijs vehemen-
ter allectus, omnia ex illa rescivit, obtestantisq; ut eadem Apriae patris uisceretur,
precibus est impulsus ad bellum Ægyptiis inferendum. Dinon in Persicis, & Lyn-
ceas Nauaratis libro tertio Ægyptiacorum scribunt, Neitetin ad Cyrum missam
ab Amaside, Cambyfesq; ex ea genitum, qui ut matris iniuriam vindicaret, aduersus
Ægyptios belligeravit. Duris Samius autor est, muliebri primum bellum exitisse,
duarum feminarum, Olympiadis & Eurydices, ac in conflictu cum tympanis furio-
sius Olympiadem impressionem fecisse, Eurydicem autem Macedonum more ar-
matam pugnasse, ut quæ bellicis esset rebus exercitata, commillumq; prælium fuisse
ad Cynanen. Illyrici. Post eum sermonem visum est Philosophis presentibus de
amore uerba facere, ac de pulchritudine: in quo argumento ultro citroq; philoso-
phorum modo, plurimi sermones habiti sunt, quibusdam theatralis sceniciq; Phi-
losophi Euripidis cantus in memoriam reuocantibus, è quibus hæc recitata sunt:

Ei qui cum amore versatur, virtutis accedit & sapientia
Maxima doctrina: omnium deorum hic natus est mortalibus suauissimus,
Ut qui voluptate nullis molestus aspersa.
Nos afficiat, & bona spe foueat: dij non faxint
Cum illis hominibus res ut mihi sit, qui non
Initiati sint ijs curis & laboribus quos iniungis:
Procul habitem ego à feris rusticisq; ingenijs.
Iuuenibus hoc prædico, amorem ne vitent,
Verum cum accesserit rectè illo utantur.

Ex Pindaro hæc alius me-

morauit:
Amare fas esto, & amori tempestiuè gratificari.
Tu uero, ò deorum hominumq; rex amor,
Aut quæ honesta sunt ne doceto homines,
Aut amantibus quorum es architectus & opifex,
Labore vexatis, adiutor & propitijs ades, prosperè fungantur labore ut suo;

Hoc si

Hoc si præstabis, magna futura est inter deos tua dignitas:

Si renues, qui tuo ductu amare didicerint

Gratiam non rependent, nec ullo te honore dignabuntur.

Pontianus scribit

Zenonem. Citientem existimasse Amorem deum esse, libertatis, amicitia, concordia largitorem, & procuratorem, ab eoque nihil aliud expectandum. Itaque in li-
bris de Republica ille scripsit, Amorem deum auxiliatorem esse in iis quæ ad ciui-
tatis salutem spectant. Philosophi quoque illo uerustiores, venerabilem quendam
amorem, & ab omni turpitudine semotum agnouerunt. Hoc inde manifestum est,
quod iis in ludis, in quibus corpus exercebant ipsi, Mercurioq; simul, & Herculi sta-
tuas ponerent, illi, ut orationis & faciundia, huic, ut roboris ac virium præfidi, ut
his in uinitatem coactis amicitia, & in rebus gerendis consensio uigere, quibus ade-
ptis & acquisitis libertas inualefcit. Athenienses uero tantum abest ut amorem fem-
inarum concubitu præfisse crediderint, ut cum eitra dubitationem esset dedicata
Mineræ Academia, illic Amoris quoque statuerint imaginem, & simul illi cum Pal-
lade sacrificauerint. Thespeus Erotidia, nempe Amoris festa celebratur, ut Athe-
nis Panathenea, in Elide Olympia, Rhodi Halia. Præterea in fœderibus quæ po-
puli ipsu & edicto percutiuntur, Amori plurimum honoris tribuitur. Lacedæmo-
nij ante instructas acies Amori rem diuinam faciunt, quod in militarii ordinum
amicitia sita uictoria sit, & salus. Cretenfes ad confictum iam expedito milite, ex
ciuibus formosissimos deligunt, qui Amorem inuocantes sacris operentur, ut scribit
Soficrates. Quam apud Thebanos sacram cohortem aut uirnam uocant, ex iis con-
stat qui amant, & amantur. In eorum uirtute atque fortitudine dei profecto maie-
stas elucescit, cum decoram ij mortem turpi ac probrosæ uitæ anteponant. Samij,
ut scribit Erxias in Colophoniacis, eum gymnasium Amori dicant, festum, quod
in eius honorem celebratur, Liberalia nuncupant. Huius certè numinis ope li-
bertas est Atheniensibus reddita: quamobrem Pisistratida imperio priuati huius
dei vim, sanctamq; potestatem & acta criminari sunt conati. His explicatis Plu-
tarchus ex Phædro Alexidis uersus hos citauit:

E Peireo mihi reuertenti, malis
Et animi aegritudine anxio philosophari uisum est.
Mibi quidem ignorare uidentur pictores,
Qualis amor sit, & ut absolutam paucissimis, quosquot
Huius demonis statuas faciunt.
Nec enim mas ille est, nec femina:
Nec deus, nec homo: nec fatuus,
Nec prudens: sed coagmentatus
Ex omnibus, in uno exemplari multas ostendens species:
Nam eius uirilis est audacia, muliebris uero timiditas:
Amentia furiosa: ratio
Cordata & circumspecta: ferina uehementia: labor
Indomitus: ambitio prodigiosa & admiratione digna.
Hæc per Iouem ac Mineruam
Qualia sint nescio, habent illa tamen
Aliquid, quod ab hac appellatione distet plurimum.

669

ros, in Campyllione:
Quis mortalium primus queso pinxit
Aut cera pinxit alatum amorem?
Nihil præter testudines ille pingere didicerat:
Quin & ingenium prorsus ignorabat huius dei.
Leuis enim minime est, aut ita facilis
Ut qui eius telis male habet, eo morbo statim liberetur,
Immo grauis supramodum: quorsum ergo illi penna?
Ea res planè nuge, tametsi quispiam ita esse aut uet.
Creber sermo est

Eubulus, siue Ara-

Alexis in Abscillo:

Apud

* Ego laica scripsisse
tradit Laërtius.

y Cicero lib. 4.
Tuscul. Egrotu q-
diaz, amorem ami-
citiæ uocat, cum a-
matur ingenia que
bene habitant, &
in amore queritur
corporum sacra &
nefaria commixtio.
Hoc amore qui u-
runtur Græcorum
more facere & a-
mare dicitur. Mu-
retus cap. 14. 15.
Var.

z Opus id à Zeno-
ne compositum au-
tor est Laërtius.
a Apud Plutarchu
libro, De puero-
rum institutione, amor
eum honestissimū
Euripides sic ostendit:
ΑΝΔΡΕΣ ΔΕΙΔΙΚΤΟΙ
ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΦΟΒΩ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

b Vide apud Iunili
proverbia, Ad-
imius Coniugalium.

c Amoris festa cele-
britates.

d Quasi maximam:
quod imperio ma-
ris aliquando positi
sunt Rhodij.
e Ex Abscillo, recu-
perate libertatis
indicia.
f Quoniam Har-
modius & Aristar-
gicon amici fide-
ligium, conuersione
ne fides, tyranni
Pisistrati maiorem
mali filium occide-
runt.

g Quasi Amor im-
pudicus, inhone-
stus, & indecorus
perpetuo sit, &
propter turpem li-
bidinem omnes a-
ment.

h Propertius elegia
8. lib. 1. Quicunque
ille fuit pueri qui
pinxit amore, &c.

k Tou d'auarou.
i Tou parou.
Que minime sint
amabilia.

m Inuerno, Cer-
uus:
n Proverbijs specit
id habet. De rudi
fictore, ac imperio
tammodò rursus pa-
bitur.

Apud Sophistas, non volare deum

Amorem, sed illos qui amant: alia vero de causa alas affingi, Pictores autem ignaros pennarum cum delineasse.

Ob inconstantiam, & varios animi motus.

Theophrastus in Erotico, Charemonem tragicum ait scripsisse, amorem ita misceri, ut vinum quod bibimus. Temperatum enim festiuium & comem esse: intensiorem autem, perturbare summa cum molestia: eundemque poetam recte distinxisse illius utramque facultatem, cum inquit,

Duos arcus illum tendere: alterum gratiarum, Bonis auibus, prosperaque fortuna:

Alterum doloris, quo vita hominum permiscetur ac confunditur.

Idem poeta in Saucio, de amatoribus ait:

Quis negabit eos solos vivere qui amant?

Illos enim oportet veluti milites paratissimos

Esse: ferreque, maxime posse laborem corporis:

Suisque, desiderijs constantissime & pertinacissime asserere:

Actuosos esse, praefractos, & inuercundos, alacres, consilio promptos,

In rerum difficultatibus oculos, miseriarum patientissimos.

Ad verbum belliosissimos. In stare, inharere.

Ad verbum miserum. Eo qui tibi delectatur.

Theophilus in Philaulo:

Qui amantes amentes esse iactitant,

Ingenio proculdubio fatuo sunt, atque stolido.

Voluptatem namque vite si quis detraxerit,

Amplius praeter mortem nihil superest.

Egomet quidem citharistram amo,

Puellam virginem: an idcirco per deos mente captus sum?

Amo, inquam, forma pulchram, statura proceram, artificem peritam.

Hanc intueri mihi sane incundius est, quam ludos & spectacula

Flagrantibus vobis frequenter edere.

Tum etiam in isto decreto est eiectus

A dijs ex concilio duodecim Amor suo merito?

Illos enim conturbabat, excitabatque, seditiones

Si quando una cum illis esset, quapropter nimis audaci

Ac petulantibus superbo alas praeciderunt,

Ne in calum iterum volare possent:

Et damnatum exilio huc ad nos depulerunt,

Ablatas vero pennas gesta ad us victoria

Dederunt: praecleara hostis spolia.

Ad verbum forma formosam, magnitudine magis, arte sapientem: qua omnia figurate per hyperbolem dicuntur. Erasimus pro- uerbio, Labore laboriosus.

Consuetudine & maiorum gentium quae dicti sunt: Iuno, Vesta, Minerva, Diana, Venus, Mars, Mercurius, Iuppiter, Neptunus, Vulcanus, Apollo.

Vide prouerbia, Mendicorum loculi semper inanes: Mendicorum pera non impletur.

In capitibus sacerdotum publicorum addi solebant, haec verba, ut apud nos, Amides amu, etc. Curias oppidum Cypri.

adagio 75. Cent.

fic inquit:

Heus tu quid ais? hac mihi persuasurum te credis,

Amatorem illum esse, qui elegantes amat

Eius mores quem diligit, neglecta forma corporis?

Insanus reuera ille fuerit, ego ut ita credam nunquam adducar:

Nihil magis quam inopem hominem importunum sapius

Diuitibus, ab ijs nolle quidquam accipere.

Quisquis uegeti corporis pulchritudinem amat,

Nec sui rationem amoris aliam statuit

Quam voluptatem, amicus ille amicorum non est:

Apertus, mortalis cum sit, amici deo est iniurius,

Qui enim apud omnes alios in suspicionem vocet, tanquam infidum.

Ex Alexide cum ea Myrtilus recitasset, & deinde in Stoicorum disciplinae sectatores oculos concuertisset, haec praefatus ex Iambis Herminiae Curienensis:

Audite Steiculi, nugarum mercatores,

Verborum arbitri & aestimatores: soli omnia

Quae laucibus apponuntur, nulla sapientibus data parte

Vos abliguritis: tum deprehendimini

Idem poeta

Theophilus

Aristophon in Pithagoriste

De amore Amphis in Dithyrambo

Alexis in Helena:

Ex Alexide

Alia

Alia facientes quam quod tragica voce proclamatis,

Iuuenibus illudentes: hac re sola imitatores Zenonis Phoenicis, vestrae sapientiae auctoris, & principis, qui, ut Antigonus Carystius in eius vita scripsit, pueris semper usus est, nunquam femina. Hoc quidem apud vulgus praedicatis, animum vobis amari, non corpus: ad vigesimum tamen & octauum usque annum eos qui amantur, retinendos esse docetis. Ariston Ceus peripateticus libro secundo Amatoriarum historiarum similiium, cuidam Atheniensi, aetatis iam prouecta, nomine Doro, qui se vt formosum ostentabat, non inepte dixisse videtur, quod Vlysses occurrentes Doloni est olim locutus, in te commodè transferetur,

Amplius muneribus animis quidem inhiabat.

Hegesander in Commentariis, ab omnibus inquit amari condimentum, carnem, aut piscem, non item. Si ergo desit condimentum, nullum carne aut pisce libenter vesci, quemadmodum nec cruda illa expetere, nec, si condimento careant. Piscum tamen est amare pueros, vt Aristophon tradit, quapropter Pustiones, & Pullos vocarunt eos quos amarent. Clearchus Amatoriarum primo libro dictum scribit à Lycophronide,

Nec masculi pueri, nec virginum qua auro sunt ornata,

Nec mulierum veste alius sinuosa indutarum

Pulchra natura facies est, sed modestia, cui flores pudor inspergit. Scribit Aristoteles amatores nullam magis corporis partem in iis contueri quos amat, quam oculos, ubi pudoris sedes est. Apud Sophoclem Hippodameia de pulchritudine Pelepis cum loquitur, ait:

Talem profecto Iyngem, venatricem

Amoris, fulgur quoddam in oculis habet:

Salit ipse deinde, meque aspicit, obtutus sic ad aequum dimetiens, vt fabri

Ad amulum euntis regula dirigitur.

Licymnius Chius cum Endymionem scripsisset à Somno amatum fuisse, illiusque oculos tametsi dormiret, claudii minime Somnum permisisse, vt perpetuo conspectus voluptate fruere- tur, sic ait:

Gaudens vero Somnus oculorum splendidis radijs,

Apertis oculis iuuenem sopiebat. Sappho de eo qui supramodum pulcher existimabatur, & in admiratione idcirco erat, inquit:

Consiste amice: obuius mihi esto:

Oculorum gratiam ac lepores explicato.

Anacreon: O puer, qui pudenter virginis instar contueris, te quaro:

Me vero tu non audis, nescis anime habenas mea à te regi.

Pindarus sublimis ille, & omnium poetarum maxime grandiloquus,

Qui micantes, ait, oculorum Theoxeni radios & scintillantes

Cernit, nec amore & cupiditate undabundus fluctuat,

Atra illius anima ex ferro & adamante fabricata est. Apud Philoxenum Cytherium Cyclops inflammatus amore Galateae, ac pulchritudinem eius laudans, tanquam caecitatem imminentem sibi praediinaret, exceptis oculis omnia caetera & recenser, & commendat, ad hunc modum:

O pulchram tuam faciem Galateae: o aureos coma vortices: o dulcem vocem: o amorum venustatem, quae profecto laus igniua & caeca est: longè ab hac diuersa quam Ibycus scripsit.

Euryale dulcium Gratiarum tenellum germen,

Nympharum eleganti coma spectosarum cura, & delictis

Te Venus ac Suadela hilari pulchroque supercilio

Decora, inter roseos flores educarunt.

Phrynicus de Troilo dixit,

In purpurascensibus gemis, atque malis splendere amoris lucem.

Vos autem raso iam mento exoletos amasios circumfertis, cum Alexandri tantum saeculo radendi barbam mos inuectus sit, vt ait Chrystippus vester libro De honesto & voluptate, cuius orationem adscribere, nisi fallor, haud intempestiuum erit: Valde namque mihi placet

Citius, de quo supra.

Refert Laertius puero semel aut bis visum fuisse, ancilla semel, ne secum ondisse videretur.

Catamitos, pullos, pustiones, amasios. Iliad. u. Obscurè significauit, eum qui formam suam ostentabat, magnis muneribus adduci posse, vt sui copiam faceret. Tu nudus.

Erasm. proverb. Pudor in oculis. Pili mo, male siue gene pudori sedes sunt.

Inius adagio 91.4. Cent. Erasim. proverb. Iyngē trahor. Alij, saltat. Erasim. proverb. Ad amulum, & proverb. Ex perpendiculo.

placet ille scriptor ob insignem eruditionem, & lenitatem ingenij. Inquit ergo Philosophus, Alexandri temporibus radenda barba consuetudinem inoleuisse, & uo que priore hoc fuisse inustratum, cum tibi cen famosus ille Timotheus prolixa barba tibi inflaret, & Athenis obseruatum sit non admodum vetustum esse, illum cui primo abrata est, ideo *κόσμη* fuisse cognominatum. Quapropter Alexis inquit,

1 ο κοσμη, τὸ ἴδιον. Vide supra pag. 381.

A. *Picatum, aut de rasum si quem forte uideris, Horum virumque cuius rei gratia factum putes?*

B. *Aut de militia cogitare ille mihi videtur, Facturus omnia quae barba non conueniant;*

Aut in ciuitate flagitijs omnibus se inquinaturus;

Nam per deos, sequitur nobis barba pilus molestus est,

Propter quem hominem esse unumquemque nostrum apparet?

Nisi fortasse mediteris quod indignum eo sit.

Diogenes conspecto

quodam, cui nudatum sic mentum fuerat, An naturae vitio vertis, inquit, quod virum te generauerit, non foemina? Alterum idem contuitus sic depilem, in equo sedentem, vnguentis delibutum, ac veste indutum quae ei mollitiei conueniret, pridem a se inuestigatum dixit, quidnam foret Equiscortum, tum demum verò inuentum. In Rhodo quamuis lege cautum sit ne quis radatur, nullus est tamen qui violata legis illius reos agat, quandoquidem raduntur omnes. Byzantij cum indicta sit multa tonsoribus, si nouacula habeant, nihilominus tamē ea vtuntur omnes. Haecenus admirabilis Chrysippus. Zeno verò sapiens ille, vt ait Antigonus Carystius, cum vaticinaretur qualis esset futura vita vestra, & assimulatum suorum praceptorū studium, dixit, qui decreta sua legesq; osecitantes audiret, vel non intelligeret, vel eis non obtemperarent, sordidos futuros, seruorum instar, & illiberaliter cultos, aut, veluti ex Aristippi sectatoribus qui deprauantur, intemperantes, auaces, ac temerarios. Ex vobis quidem plurimi eiusmodi sunt, humilis ° contractiq; animi, sordidati non solum corpore, sed etiā moribus. Nam cum vos frugales esse, ac vestra forte contentos, viliq; & tenui victu parcos probare vultis, pro foribus auariciae viuere miserē vos ac fordidē cōperiunt, angustiis brēnibusq; palliis vestitos, sonis inanibus impleto aurium corio. Cinædos autem illos vocatis, aut qui vnguenti non nihil olēt, aut veste amicti sunt vtunque lautiore. Sic vos adstrictos & solitarios profectō dedecet attonitos ad aurum stupescere, rasoq; tum pendendo, tum mento glabros, amassios huc illuc ductare, vobis assecias in Lycium euntibus, cum sophistis, sic me Iupiter amet, exilibus, iciunis, impastis, & quod inquit Antiphanes, coriaceis. Pulchritudinem ego equidem magni facio. Nam quibus in ciuitatibus magnus est virorum bonorum, fortium, ac bellicosorum numerus, pulcherrimos seligunt, & obtinere primas illos sinunt. In Elide pulchritudinis etiam sit iudicium. Quem pulcherrimum esse iudices pronuntiarunt, dei vasa ferenda illi traduntur: proximus ab eo boyem victimam agit: tertius infulas, vittas, coronas, libamina, & id genus reliqua imponit. Heraclides Lembus narrat apud Lacedaemonios virum pulcherrimum in admiratione magis fuisse, quam venustissimam foeminam, propterea quod Spartae pulcherrimae nascerentur mulieres: Archidamumq; regem ab Ephoris multatatum, quod cum hinc formosam mulierem spectasset, illinc deformem, sed diuitem, ad eam inclinasset, obiurgatumq; seuerē, quia Spartiatis regulos procreare mallet quam reges. Euripides inquit egregiam pulchritudinem, & quae alias omnes pulchritudinem mirabundi:

Haud reprehendendum quod Troiani, & armis conspicui Achini,

Pro hac femina labores diu perpetiantur,

Deabus profus immortalibus ore similis est.

Obstupuit etiam

Priamus ad eius mulieris speciem, quamuis aduersis rebus conflictaretur. Miratur & idem Agamemnonis formam, & sic eloquitur:

Oculis adeo formosum nondum sum intuius

Aut sic venerabilem, & angustum, regiam dignitatem ille pra se fert.

Pulch

1 ο κοσμη, τὸ ἴδιον. Vide supra pag. 381.

o Contradicti sunt periculis quidam.

p Auribus parum teris, tremulis, inerti, in scitis. Pro verbis specie hoc dicitur.

q Erasim. prouerb. Coriaceum auxiliium. Supra pag. 408.

r Ταε θυλάδες: quae ad hostiam ornandam, & peragendum sacrum operi sunt, molam, primitias, &c.

s Μικροί, non ἀγαθὸν: pusilla, exigua. Plutarch.

t Βασιλίσσης: at Plutarchi libro De instauranda puertate βασιλίδος scribit, reginas. Mureti cap. 23. Var.

Pulcherrimis viris plurimae gentes regnum deferebant, vt etiam nostra memoria Aethiopes, quos immortales vocant, vt inquit Bion in Aethiopicis. Etenim, vt par est, pulchritudo maxime regibus conuenit. De forma inter se dea contenderunt. Ob eximiam formam dii Ganymedem rapuerunt, qui esset Ioui a poculis,

Sua pulchritudinis gratia, vt ad immortalium sedem transfret.

Formo-

simos quosdam etiam dea raptos abduxerunt, cum quibus cubitarent, vt Cephalum, Cleitum, Tithonum Aurora: Ceres Iasionem: Venus Anchisen, & Adonin. Ob pulchritudinem Iuppiter nunc per tegulas aurum fluit, nunc taurus mugit: nunc aquila pennis volat, nunc ignis prope Aeginam lucet. Socrates philosophus, cum omnia despiceretur, Alcibiadis pulchritudini fuit impar: vt & grauissimus Aristoteles, discipuli Phaselitis. Nos verò quadrupedum pulcherrimas ceteris anteponimus, & Spartiatarum laudamus consuetudinem, qui hospitibus & aduenis nudas virgines ostenderent. In insula Chio iucundissimum est stadia gymnasiq; adire, & iuuenes aspicerere colluctantes cum virginibus. Tum Cynulcus, Haecine loqui tu audes Myrtilē, cum, vt Carcinus ait, tibi minimē rosei digiti sint, sed alterum crus stercoreum: & eius poetae tibi cognominis memoriam renoues, qui in tabernis, cauponis, & popinis assiduus est, quanquam Isocrates rhetor in Areopagitico dixerit, in caupona bibere, vel comesse, ne frugi quidem seruum sustinere, & hoc a veteribus eo consilio institutum fuisse, grauitati & honestati morum vt assueceret quisque, non insolentiae, & impudentiae. Hyperides in oratione contra Patroclum, si modò illi oratio haec falsò non attribuitur, tradit Areopagitas vertuisse quendam in Areopagum accedere, quod pransus esset in caupona. Tu verò, o Sophista, per cauponas vagaris, non cum sodalibus, & familiaribus, sed cum scortis, & lanis quidem multis, quae meretrices ad te perducant, manibus semper terens Aristophanis libros, Apollodori, Ammonij, Antiphanis, atque adeò Gorgiae Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt. O praeclearam istam tuam eruditionem: Quam nihil emulatus es Theomandrum Cyrenicum, qui, vt Theophrastus ait libro de foelicitate, huc illuc oberrans docturum se beatam vitam pollicebatur. Tu verò amorum doctor, ac magister, nihil differs ab Amasio Eleo, quem in Erotico Theophrastus ait, rerum amatoriarum fuisse apprimè scientem. Nec aberauerit profectō qui te meretricium pictorem vocauerit, quo nomine Aristiden, Pausaniam, atque etiam Nicophanem pictores appellarunt. Horum, vt in eo artificio praestantium, amicum Polemon libro de tabulis quae Sicyone fuerunt. O egregiam doctrinam, amici viri, huius grammatici, qui non modò non dissimulat, aut silentio tegit, sed palam semper ex Eubuli Cercopibus haec loquitur:

Corinthum accessi, iucundissime hic quidem

Oleris quidpiam arrosurus, vt Ocimum: at perditus

hic sum, & dum nugae ago, perulam amisi.

Bellus scilicet hic rerum Cor-

inthiarum Sophista discipulis interpretatur Ocimum fuisse scorti nomen. Aliis quidem fabulis multis, os impudens, a meretricibus praefixus titulus est, vt Thalartae Dioclis, Corinno Pherecratis, Antea Eunnici, siue Philyllij, Thaidi Menandri, & Phannio, Alexidis Oporae, Eubuli Clepsydrae. Sic nominabatur illa meretrix, quod ad clepsydram sui copiam faceret, donec aqua tota è clepsydra extillasset, vt inquit Asclepiades Arei filius, in opere suo de Demetrio Phalereo, vbi proprium nomen eius fuisse tradit Metichen. Quod in Rustico dixit Antiphanes,

Ei qui alit meretrix est calamitas.

Gaudet enim, malum cum maximum domi habeat.

Timocles in Neara lugen-

tem quandam sic inducit: *At miser ego sum*

Qui Phrynem tum amauerim, cum cappares ad huc

Colligeret: tum scilicet, quae nunc habet, non habuit:

Sapissime magnam cum impensam fecerim, nunc foribus

Excludor.

Idem Timocles in fabula quam inscripsit Tautocleides Do-

rius, inquit:

Civica miserimum hominem dormiunt

N

Amicæ

1 ο κοσμη, τὸ ἴδιον. Vide supra pag. 381.

2 Pute, scdm Erastum, vlcibus exesum. Erasmi prouerbio solistipnam: tanquam è stercore bubulo constat, interpretatur.

3 Plin. cap. 10. 11.

4 Voluptatibus & scortationibus infame oppidum.

5 Huius paulo post sit mentio. Scorti nomen.

6 Huc non nihil pertinet. Erasmi prouerbium: Inaniter aquam conijm.

7 Paulo infra.

f. Sinope iam annis facit rugas axoleum; colore suo calabat; unde sic est adagium quod dicitur: de q. qui pra se ferunt quod non sunt. Iamvis adagio 30. 5. Cent. 2. Ad qui ponderis, parvis estimatio- nis, aequilibrium. h. in exspectari meo haec non leguntur. Adit ille Natalis, tanquam in super- pererit. i. Depyren Horatius vocat, satyra 2. Depyren, natus, breui latere, ac pe- de longo est. k. Locus restitutus coniectura. l. Vide supra pag. 401. Ex hoc loco cō- jectare quod possit aut d. g. m. sicum esse, qui genae ru- bro colore tingat, qualis in pueris cer- nitur, et placent. Plurimus eius soci- usus est mulieribus Italici et Hispani- cae. Pederota Ae- gyptium quoq. vi- gnetum vocari di- ximus, quod ex fla- ribus Aegyptiae si- pe conficitur. Ar- tho radice est lu- gus, Marcellus rubra; Barbaro et Ruellio, ruffa. Ex ea fructus paraba- tur facis, ut nunc sit ex Anchusa ra- dice, aut Brasilio li- gno, quod Verzini appellant. m. Qui capiti in macello vendebat, myrica fide oros- hant; ut in myri- ca passas capras si- gnificarent; et ideo pueriorē esse car- nem, vel ut sedus carni odor mitige- retur. n. Nominis dicitur, sic Thebalos vocabat, quoniam cum sit equitandi peritissi- mi, variis boni ve- rantur. Promiscua libidinis hominem sic autor significat, o. Vide procerbum. Claudus optimē vi- rum agit. p. Aut doctorē, aut patrem sic vocat, qui aut sutor esset, aut sic vocaretur. q. Faminarum na- turā et puzenda sic appellat. Brasin, procerb. cetero dicitur, exponit, torum intueri, quasi philosophus nihil aliud discipulum docuisset, quam supercilium, et vultus truculentiam. r. Vide procerb. Sedens columba. s. Kurodes, tanquam hōitor rigat. t. Properat, elegia 15, lib. 3. Con- tra relictā que libere radis amictu Custodem et nulla septa timore placet, etc.

Amica vptusta, Nannium; Plangon, Lycas
Gnathena, Pryne, Pythionice, Myrrhine,
Chrysis, Conalis, Hieroclea, Lopadium, Horum scortorum Amphis quo-
que meministi in Neouacula, sic:
Esse mihi cecus videtur Plutus,
Qui ad huius aedes prorsus non ingreditur,
Apud Sinopen, Lycam, Nannium,
Laqueis per vim compeditus.
Intus sedet stupidus, nec prodit foras, Alexis in Fabula, quam Ifoctasium
inscripsit, meretricium apparatus, & artificiosum comptum sic exponit:
Præcipuum v. Studium ad questum est, et eos
Qui propius se admovent spoliandos: Superuacua cetera:
Omnibus struunt insidias: ubi vero ditata sunt,
Nouitias meretrices assumunt, tyrocinium artis facturas:
Ipsasq. statim informant, ut nec ingenium,
Nec vultus ac facies semper eadem permaneat.
Breuis si corpore quaedam est, suber crepidis
Insarcitur, si grandior, solea tenui calcens, suppingitur:
Et capite in humerum deiecto prodit:
Hoc de proceritate nonnihil admittit: si cui gracilior coxa est,
Assuta subris veste induit, ut pulchris esse natibus
Exclament qui viderint, venter
Si tumidiore est, fascijs rite obstringitur,
A tergo: si peccoris gibbus prominat,
Virgulis statim et tabellis anteriora versus
In corpore ventrem repellunt,
Ruffa quoque supercilia sunt, pinguntur fuligine:
Que nigra colore est, cerussa oblinunt:
Que nimis candida est, Pederota huic affricant,
Quod in corpore pulchrum est, nudum id ostenditur,
Quibus elegantes sunt natura demes, ridere coguntur inuita,
Et qui adsunt os conspiciant, quam venustum sit:
Rifus autem si odiosus est, totum diem agunt
Domi, et que se penumero coquis apponitur
Captarum dum vendunt caluas, ut gulam
Myrteam in labris, tenuem, rectamq. habent,
Ut et cum volunt, et cum nolunt, diductis labris opportunè dentes retogant,
His nimirum artibus faciem aspectumq. suum fictum concinnant, & interpollant.
Quamobrem id tibi consilij do, o Thessale, qui variis fellis vteris, ut iis quæ domi
sunt foemina contentus liberorum facultates non absumas, ubi minimè opus est.
Nam ædè pol strenuè tu claudus foeminas subigis: nec calcærius te fecit emenda-
torem qui docuit coria inspicere: Anne vides, quod in Pernoctante dixit Eubulus,
Præparcas et auaras pecuniarum iuices:
Pallas Veneris versutus, et veteranas,
Nudas ordine deinceps commode dispositas,
Tuniculis prætenui filo textis tanquam membranulis tectas, stantes, quales
Padus limpida aquis puellas abluat
Vicinus: tuto et sine periculo tibi licet
Paucis nummis hanc voluptatem emere, Idem in Nannio, est enim ca fa-
bula Eubuli, non Philippidis:
Quisquis per tenebras clanculum in alieno thoro sponsus cubat,

Anne

Anne mortalium est omnium miserrimus?
Cum liceat palam ad solem inspicere
Nudas ordine, deinceps commode dispositas
Tuniculis prætenui filo textis tanquam membranulis tectas, stantes, quales
Padus virgines puris abluat aquis
Propinquus: tuto et sine periculo tibi licet
Paucis nummis hanc voluptatem emere,
Non autem clandestina venere plerisque omnes
Persequi, per iniuriam, non voluptatis gratia.
Miseræ ego equidem Græcia vicem
Doleo, quæ Cydriam huic classi præfectam abire iusserit. Xenarchus in
Quinquertione eos arguit, qui tuo more viuunt, & has sumptuosas meretrices am-
biunt, ingenuasq. foeminas sollicitant, hoc modo:
Indigna et intolerabilia in ciuitate iustores admittunt:
Nam cum multum formosa sint iuuenes
In lupanarium lustris, omnino illas videre est.
Pectus insolantes, modo vestitas,
Modo nudas, deinceps opportunè collocatas:
E quibus licet, quæcunque grata fuerit, seligere:
Gracilem, obfam, rotundam, oblongam, rugosam, curuam:
Iuuenem, senem, ætate media, prouectiorem:
Non verò admotis scalis occultè ingredi:
Nec subire per foramen apertum sub tecto:
Nec inuolutum palea astutè importari:
Etiam recusantes illæ per vim attrahunt:
Nam quos senes vident appellant
Paterculos: quos iuniores, fraterculos:
Et harum singulas ut libet, vili pretio habere possis,
Interdium, vesperi, et omni quo voles modo.
Quas autem nec videre licet, nec si videas, apertè conspiceret,
Semper trepidanti, contremiscenti,
Formidanti, in manu vitam habenti:
Domina maris, o Venus, quaeso te, qui
Coire illi possunt, et osculari,
Præsertim cum in mentem veniunt Draconis leges.
Philemon in Del-
phis narrat, Solonem iuuenem ætate vigentium libidini emptas mulierculas in ga-
neis obiecisse. Idem Nicander libro tertio Colophoniacorum tradit, Vulgaris tem-
plum Veneris extruxisse, ac præterea in fornice meretrices ut prostitutæ, argentum
mererent, constituisse Versus Philemonis sunt:
In omnes beneficis o Solon fuisi.
Hoc enim primum te vidisse aiunt,
Quod, o summe Iuppiter, populare valde et salutare fuit,
Et, quod mihi fas sit dicere, magnopere tum expediebat
Cum frequentem iuuenibus ciuitatem esse tu, animaduerteres,
Qui necessarijs legibus natura obsequerentur:
Et multa ubi parum conueniebat, delinquerent.
Empitias mulieres statuisse quibusdam in locis
Omnibus communes, et apparatus,
Stant nude: ne te fallant, dispice omnia:
Tu mentis compos es: si voles, habes:
Accede: tibi quidem fores patent.
Obolum numerat: pro fili et abi: nulla
Earum ficta est simulataq. recusatio: nulle iuge: non illa se subtrahunt.
Si placet statim amplectere, et quo voles modo:

N 2 Existi,

Horat. satyra lib. 2.

Nempe aduersus iniuriam Solis caput obnubentes.

Ita uariis: ad verbum, maturum.

Amphiclytus, in noui comædij bla- dimenta domina- rum.

Suum vitam periculo exponen- tis: quam sola ma- nu, audacia ad defendendū se pa- rata inuentur. a. Quibus ad alte- rium capitale fuit. Vide apud Iunianum procerbum. Dra- conis leges. id. r.

Amphiclytus: ut in alijs mulieribus, quæ tamis maxi- mè cupiant, quod viri offerunt, per simulatione se nolle fingunt. Vide pro- uerbium, Accipere, c. Nihil tibi surri- piunt, quidam.

A. Si qua modesta oratione mulier,
 Egenibus atque rogantibus aliquid inferuat, & gratificetur,
 Ob eam familiaritatem & comitatem amicae traiecit.
 Nuncupata est: ac non quem admodum nunc loquuntur
 Meretrix, πρῶτον; amare eiusmodi tu mulierem
 Occupisti. B. ita profus. A. Est ergo simplex.
 B. Urbanis moribus elegans, ita mihi faueat Iuppiter.

Nostrer verò hic sapiens adolefcentulorum amator talis est qualem in Somno Alexis, siue Antiphanes sic fingit:

Eapropter catamitus iste meritorius porrum
 Non cenat quotidie nobiscum, ne scilicet
 Quidquam offendat charum amatorem.

De his Ehippus in Sappho

rectè dixit:

Nam quispiam si iuuenis alienam domum
 Ingressus, cibaria vorare didicerit,
 Immunis ac obsonijs manum inserat,
 Hunc polliceri iam puta noctem tibi.

Eadem, in oratione contra Timarchum, Æschines orator dixit. De meritoriis fœminis Philetærus in Venatrice,

Non temere, inquit, Veneris amica^o, τῆς ἑταίρας, ubique templa sunt:

At marita, nusquam in tota Græcia.

Memoria quoque teneo in

Magnesia festum celebrari, quod Etæridia vocant, non quidem à scortis, ἀπὸ τῶν ἑταίρων, sed ob aliam causam quam Hegesander in Commentariis sic explicat: Etæridia festa celebra sunt Magnæribus, ideo quòd, vt narrant, Iason Æsonis filius collectis Argonautis, primus Etæridio Ioui, nempe Sociali, sacrificauit, ac festum illud nominauit Etæridia. In Etæridiis quoque Macedones sacris operantur. Meretriciæ Veneris delubrum esse Abydi scribit Pamphilus. Nam seruitute^f cum premeretur ea ciuitas, custodes præfidiarij aliquando sacro peracto, vt in fabulosis Cleanthes scripsit, temulenti, multas suæ comestationi meretrices adhibuerunt, è quibus vna sopitos illos conspicata, furtim auertis portarum clauibus, muros transgressa id Abydenis significauit, qui extemplo correptis armis, & concursu facto, præfidiariis occisis, muris potissim libertatem recuperarunt, & meretrici gratiam vt redderent, templum meretriciæ Veneris extruxerunt, Alexis Samius libro secundo De Samiorum finibus, scribit, ædem Veneris in Samo, quam in arundinibus quidam vocant, alij in palustribus, meretrices Periclem secutas, cum obideret Samum, ædificasse, ingenti quæstu prostituta forma ditatas, Eualces in Ephesiæcis tradit, Ephesi quoque scorta meretriciæ Veneri templa construxisse. Clearchus libro primo Amatoriorum refert, Gygen Lydiæ regem in ore hominum fuisse, non solum quòd amica dum viueret, & se & regnum totum suum gubernandum commiserit, sed cum extremum diem clausisset, conuocatis omnibus eius prouinciæ Lydis tumultum erexerit congesta terra, quem adhuc Lydij scorti monumentum appellant, in tantam sublatum altitudinem, vt cum eum totum tractum, qui Tmolo cingitur, peragraret, quocunque verteretur, aggerem conspiceret, quem omni ex parte videre quoque possunt qui Lydiam incolunt. Demosthenes rhetor in oratione contra Neæram, si modo germana est, vt Apollodorus censuit, Nos, inquit, voluptatis gratia meretrices habemus, concubinas verò, quæ quotidiano pellicatu nobiscum viuunt, & corpus misceant, vxores autem legitimam nobis prolem vt edant, & fideli custodia domesticam rem tueantur. Tibi porro, ò Cynulce, prolixum & Ionicum^g, vt ait Æschylus, sermonem ordiar, de meretricibus, à Corinthoq; formosa auspiciabor, quandoquidem Corinthiacam^h sapientiam mihi exprobraisti. Chamæleon Heracleotes in libro de Pindaro, vetustam legem Corinthi fuisse tradit, cum Veneri ciuitas magnis de rebus supplicaret, vt accirentur in supplicationum pompam meretrices multæ, quæ deam precarentur, & post aliorum discessum in templis permanerent. Cum Persarum rex Græciam armis tentauit, Theopompus, & Timæus libro septimo autores sunt, Corinthias meretrices in Veneris templum conuenisse, & pro salute

ⁱ Erasim. prouerb. immunitatem venire.

^e Citatur & hic locus supra pag. 415, ex Corinthiensi Philetari.

^f Alij, Nam seruitute eam ciuitatem occupassent.

^g Vido apud Iulium prouerbium Corinthia, & Ionica verba. h Scortationis studium. Erasim. prouerbio, Non cuiuslibet adire Corinthum: & prouerbio, Corinthiari: Strabo lib. 8.

lute totius Græciæ deam orasse. Quapropter Simonides cum deæ tabulam Corinthij dicassent, adhuc extantem, in qua priuatim erant meretrices depictæ quæ supplicationibus deam propitiauerant, & in eius fano peractis supplicationibus subsisterant, adscripsit hoc epigramma:

Hæ pro Græcis & bellicosus ciuibus
 Constituerunt, diuæ opem Veneris imploratura.
 Itaque Veneri non est visum sagittarijs
 Persis arcemⁱ Græcia prodere.

Corinthiorum quoque plebs vouere

solet, si quod precibus flagitat, impetret, deæ certas quasdam se meretrices adducturam. Cum ergo de cultu ac veneratione deæ sancitum hoc fuisset, Xenophon Corinthius ad Olympicum certamen exiturus, meretrices etiam Veneri se adducturum, si vicisset, voto spondit. Eius tum Pindarus laudes versibus complexus est, quorum hoc initium,

Domum ter Olympiæ victricem laudo: deinde scolium carmen in eundem scripsit, quod cecinerunt dum victimam immolaret. Eius principium statim ductum est à meretricibus, quæ reuerso Xenophonti, & Veneri diuinam rem facienti adstiterunt, simulq; sacrificarunt. Sic ergo inquit,

O regina Cypri, in tuum istud nemus puellarum viginti quinque^k
 Lasciuarum gregem adduxit, votum letus vt exolueret. Carmen verò illud sic aggressus est poëta, Peregrina & hospitales^l iuencule, ministræ sacrorum,
 In opulenta Corintho, flauas manibus thuris lacrymas tenentes,
 Sapius nobis^m amorum calescem matrem placauerunt,
 Mentemq; &ⁿ animo ad Venerem prouolantes,
 Nobis illam à superis adiutricem præbuere.
 Harum mollisculam pulchritudinem, cum orget necessitas,
 Vos demetere lectis in dulcibus, ò iuuenes, perpulchrum est.

Sic exorfus,

post inquit,
 Miror autem quid domini^o de me sint existimaturi,
 Melliti huius scolij carminis excogitato huiusmodi principio,
 Quod publicarum seminarum laudi, veluti connubio adnexum & adiunctum est.

Est enim sat manifestum meretrices eum alloquentem, addubitasse, perplexoq; animo fuisse, ecquid gratum id Corinthiis esset futurum: cum verò animo secum reputasset illos, vt probabile fuit, boni consulturos, mox ait,

Aurum quam preciosum sit, cithara nos ostendimus, Lydio quasi lapide. Priuarim quidem Aphrodisia meretrices illic celebrasse, Alexis in Amante fœmina sic inquit,

Scortis Aphrodisia celebrabat ciuitas,
 Alteraq; seorsim ingenus fœminis:
 Per illos dies comessari mos est,
 Atque statuta lex, quæ sunt illic meretricibus
 Nobiscum.

Polemon orbis descriptor^p, libro De iis quæ diis dicata sunt Lacedæmone, tradit in ea ciuitate imaginem fuisse Cortinæ celeberrimi scorti, quam aiunt æneum bouem dicasse. Eius hæc est oratio: Est & Cortinæ meretricis imaguncula. Eiusdem domus fuisse nunc etiam dicitur Colona^q proxima, vbi templum est Dionysij, inter multa eius ciuitatis illustris ob fœminæ claritatem, ac plurimis nota. Supra Mineræ^r Chalciæci statuum donarium eius positum est, nempe æreæ buculæ simulacrum, quod antea diximus. Formosus Alcibiades, de quo hæc Comicus quidam,

Alcibiadem pulchrum, ò terra, ò dij,
 Quem excipere mæchum^s Lacedæmon cupit.

Agidis vxori dilectus,

spretis Lacedæmonii Atheniensibusq; matronis, ad meretricularum fores comestabat. Medontidem Abydenam auditione tantum amare ille cœpit, & imprimis charam habuit: eam tamen cum Hellepontum nauibus adiiisset, Axiocho nauigationis comiti, & pulchritudinis ipsius amatori, vt inquit Lyfias in oratione quam

N 4 contra

ⁱ Sic Corinthum vocabant, itaquam propugnaculum munimentumq; totius Græciæ. & vt Phippippus dicebat, clauem.

^k Puellarum quibus artus centum sunt, ad verbum: id est viginti quinque artus enim cuique quatuor.

^l πρῶτον γενναί, excipientis hospitibus affabiles, & comes, in Vniuersi Græciæ, in Intimo animi sensu orantes.

^o Corinthij ciues, quibus probrosum videbatur tantum honoris scortis deferre.

^p Ἐπιπολιεύς. q Panfan. libro 3. Colona, quasi iugum dicas, locus est Lacedæmons, & in eo Colonaæ Bacchi, tanquam Ingalis templum.

^r In colle quodam, quem Arcem vocabant, Lacedæmonia templum Mineræ fuit, quam & Χαλκιδεύς, & Χαλκιδεύς nominabat. Panfan.

^s Cùm exularet Sparta, Agidis regis absentis, & in castris agerit, vxorem suprauit, quæ eo concubitu grauidi facta est.

contra eum scripsit, utendam illi dedit. Alia semper scorta duo secum ducebat Alcibiades, Damafandra iunioris Laedis matrem, & Theodoten, quae in Melissa, Phrygiae pago, infidiis Pharnabazi occisum eum funeravit, & iusta perfoluit. Nos equidem in Melissa vidimus Alcibiadis monumentum, cum è Synadis Metropoli pergeremus, ad quod bos immolatur quotannis iussu Adriani imperatoris optimi, qui etiam Alcibiadis statuum è Paro lapide imponi sepulchro voluit. Porro autem mirandum non est auditione tantum quosdam amore captos fuisse, quandoquidem Chares Mitylenæus, libro decimo historiarum Alexandri, prodidit, nonnullis quosdam amatos fuisse nusquam antea inspectos, quorum species tantum in somnis obuersata fuisset. Hispaspæ natu minor, inquit, frater erat Zariadres: ambo tam insignis pulchritudinis, ut ex Venere & Adonide procreatos incolæ dicerent. Dominabatur Hispaspes in Media, & eo tractu qui Mediae subiectus est: Zariadres verò in ea regione quae est supra Caspiae portas ad usque Tanaim. In aliis prouinciis, quae ultra Tanaim iacent, regnabat Omartis. Huius filia, cuius nomen fuit Odatis, historis proditum est, Zariadram imaginem dormienti apparuisse, illiusque, ea visa, correptam amore fuisse; idem accidisse Zariadram, qui statim amore erga illam accensus est. Cum ergo perseueraret mutui ille amor visis nocturnis conciliatus, essetque omnium Asiae sceminarum Odatis pulcherrima, & Zariadres oppidoquam formosus, ad Omarten ille misit, nuptiarum earum cupidissimus, qui uxorem sibi poscerent. Renuit Omartes, quod filiis careret, & apud quendam ex familiaribus collocare decreuisset. Haud ita multo post conuocatis regni optimatibus, amicis, & cognatis, illam nubere voluit, & non tamen cui prius uxorem daturus esset indicauit. Ergo cum ferueret temulentia, ad epulum accita Odatis, conuiuii auscultantibus, & tacitis, Nos, inquit, Odatis, nuptias tuas nunc facimus. Omnes tu circumspice, & contemplator, auream phialam vino plenam sume, & ei trade quem tibi maritum optas: illius esse coniugem te proclamabimus. Patri obsequens omnes illa contuebatur, & flens circumibat, summopere Zariadren videre cupiens, etenim literis illi significauerat celebratas iri nuptias. Castrametatus tum ille fuerat ad Tanais ripas. Ceterum hoc ut rescituit, clam exercitu, auriga solo comite, fluuium traiecit, & noctu cum ciuitatem pertransisset, magna celeritate curru circiter octingenta stadia permensus prope vicum accessit in quo fiebant nuptiae: ibi certo quodam loco relicto curru & auriga, stolam Scythicam indutus processit, & aulam regiam ingressus, Odatis inspecta, quae ante poculorum abacum lacrymabunda stans cunctantibus phialam miscebat, ut prope illam constitit, adsum, inquit, tibi Odatis, sicut mandasti. Ea verò cum animaduerneret peregrinum esse virum, egregia forma, ei similem quem noctu viderat, gaudio exultans, phialam in manum dat. Accipit ille, raptamque Odatis in currum perduxit, & aufugit. Conticuere famuli & ancillae amoris consciae, imperanteque patre ut reuocarent, nescire se quo abiisset responderunt. Barbari, qui Asiam habitant, hunc amorem saepe commemorant, & dignissimum esse putant, quem obnixè imitentur, ideoque fabulam hanc in templis & regiarum atriis pingunt, atque etiam priuatis aedibus: primores autem gnatas suas Odatis vocari gaudent. Aristoteles libro de republica Massyliensium similem historiam refert: Phocenses Ionios mercatores Massyliam condidisse, Euxenon inter illos Nani eius orae principis, sic enim appellabant, fuisse hospitem. Is cum essent filiae praeparatae nuptiae, Euxenum, qui nauis tum forte appulerat, inuitat ad conuiuium. Sic porro fieri nuptiae consueuerant: Post coenam virgo intrabat: temperatamque phialam porrigebat cui vellet ex adstantibus procis: cui tradidisset, is sponsus erat. Accedit tum virgo nomine Petta, & siue casu, siue ob quandam aliam causam, Euxeno phialam offert. Ita cum accidisset, & pater deorum providentia contigisse crederet, lubens filiam despondit. Mutato vir nomine Aristoxenam illam vocauit, & oblitus patriae vnà cum illa vitam exegit. Proxis quidem Euxeni fuit & Aristoxenae filius. Ab eo gens propagata nunc Massyliae Protiadae appellatur. Iam Themistocles ex scorto quod Abrotonum vocabant est genitus, ut scribit Amphicrates in opere De vitis illustribus;

*a Verbes Phrygiae.
Plutarchus & Pro-
bus in eius vita.*

*Quid erga ho-
stitem beneuola
fuisse.
Ad verbum, in-
hisauit.*

Abroto

Abrotonum Thracia genere mulier fuit, sed quae

Magnum, ut aiunt, Themistoclem Graecis pepererit.

Neanthes Cyzice-
nus libro tertio ac quarto historiae Graecae Euterpes gnatum fuisse tradit. Cyrus, qui copias aduersus fratrem mouit, Phocensem meretricem pulcherrimam atque sapientissimam in exercitu habuit, quam Zenophanes prius nominatam Miltro fuisse tradit, postea verò mutato nomine Aspasiam. Secuta etiam ipsum est in illa expeditione Milesia concubina. Thais Atheniensis meretrix cum Alexandro magno fuit, eumque praecipue impulit, ut Cleitarchus autor est, ad comburendam regiam Persopolidis. Post obitum Alexandri, Ptolemaeo, qui primus Aegypti regnum adeptus est, illa nupsit, ex eoque liberos concepit, Leonticum, & Lagum mares, Eirenen sceminam, quae Solonis Eunosti regis Cypriorum vxor fuit. Secundus Aegypti rex, cognomine Philadelphus, ut refert Ptolemaeus Euergetes libro tertio Commentariorum, amicas multas habuit, Didymam quandam mulierem indigenam, elegantissima facie, alteramque Biblistichen, & Agathocleiam, praeterea Stratonicen, cuius monumentum ingens fuit ad mare Eleusines propinquum: tum etiam Myrtium, & alias perquam multas, quoniam propensior is esset ad venerem. Polybius libro decimoquarto historiarum scribit, Cleinus, quae ipsi à poculis fuit, statuas Alexandriae multas erectas, indutas simplici tunica, quae tenerent in manibus Rhyton, domosque ornatissimas & splendidissimas Myrtij, Mnesidis, & Potheines appellatione inelytas fuisse, quamuis essent tibicinae Mnesis, & Potheine, Myrtium verò vna ex publicis & vulgaribus Deicariadibus. Ptolemaeus rex, cognomine Philopator, sub meretricis Agathocleae, quae regnum illius euertit, potestate ac imperio fuit. Eumachus Neapolitanus libro secundo historiarum Annibalis, tradit, Hieronymum tyrannum Syracusiorum, cuiusdam filiam qui praefuerat domesticis rebus, uxorem duxisse, nomine Peicho, & eam reginam declarasse. Timothei, qui cum magna gloria Atheniensium dux exercituum fuit, mater erat Thracia genere, meretrix, sed grauibus & laudatis moribus. Nam eius conditionis sceminae cum ad temperantiam & continentiam sese applicuerint, aliis qui ob eas virtutes gloriantur, probiores sunt. Timotheus quidem aliquando cum irrideretur, quod eum mater eiusmodi generasset, illi se gratiam habere dixit, quia propter eam Cononis esset filius. Carystius in Commentariis historicis scribit Philetarum Pergami & eius prouinciae quam nouam appellant, regem, Boae genere Paphlagoniae, meretricis ac tibicinae filium fuisse. Idem autor libro tertio Commentariorum prodidit, Aristophontem rhetorem, cum legem promulgasset Euclidean praetore, ut qui non ex muliere ciue gigneretur, is nothus esset, à Calliade Comico esse reprehensum, quod ex Choride scorto liberos sustulisset. Demetrius Phalereus Lamiam tibicinam amauit perditissimè, ex eaque gnatam Philam suscepit. Lamiam illam Polemon libro De varia in Sicyone porticu, Cleanoris Atheniensis filiam fuisse tradit, & porticum memoratam Sicyoniis aedificasse. Leenam quoque, Atheniensem etiam meretricem, deperit idem princeps, & alias complures. Machon Comcediarum scriptor in ea fabula quam inscripsit, Sententiosa dicta, inquit,

Leane tu quidem cedis habitu corporis,

Quae migravit ad Demetrium, & cum illo nunc vitam beatam agit.

Idem ait,

Demetrium ab incubante Lamia concinnè suauiterque subagitatam fuisse, & cum illa rex idcirco laudaret, respondisse, Ad haec Leenam quoque, si vis, habe. Fuit quidem certe Lamia disteris salsa & acuta, prorsusque in respondendo Atheniensis, quemadmodum & Gnathæna, de qua postea verba nos faciemus. De Lamia rursum Machon haec scribit, Demetrium aliquando inter pocula, varia genera vnguentorum ostentantem Lamiae tibicinae, ut illa non ita iucundè olere dixit, non nihil commotum & tanquam vellicatum, quod improbanis omnia petulantius illuderet, innuisse ut Nardinum quoddam afferretur, & cum pudendum manu conficuisset, ac digitis contrectasset, dixisse, hoc Lamia iam olfacito, quantum à reliquis distet, cognoscas: illam verò subridentem respondisse, atqui, ô miser, omnium longe putidissimum hoc esse mihi videtur: regemque, mox subiecisse, è regia tamen glande per Iouem

*3 Sic ille dictus est,
quod maxima se-
licitate in regnum
et patriam redi-
isset.*

*2 Pag. 370. Ar-
stoteles huius Ptole-
maei, & fororis, et
uxoris, statuae & hy-
ton in manibus ha-
buerunt, quod esset
Cornucopiae loco.
a Sic prostituta, et
meretrices vltimi-
mas Alexandri
vocabant.*

*b Eam, visio ad
Cyprium Ptolemaeo
nauis ostendit, in-
ter regis pellices
Demetrius reperit,
et tam efficitur a-
maris, ut ab alijs
diceretur. amari,
eius verò esse ama-
tor. Plutarch. supra
pag. 189.*

*c Plutarchus eius
amicas reuocet,
Chrysidam, Demo-
Lamiam, Anticyra.
d Eubolus. Pro-
uerbia olim fuerunt,
Attico sale defricare,
et vialo aceto
perfundere. Vide
apud Erasmi, Sal-
sundo non inest et
Acetum habet in
pectore, Vide infra.
e Ad vnguentorum
confictiones glandis
oleo, quod ideo vng-
uentariam vocatis,
est sunt vereres, io-
cus est in duplici
glandis significatu.*

Cicatricibus prorsus tuberosum sensit, miser, iterumq; miser.
 Dixit, homo, unde insulsa haec tibi vulnera?
 Paucis respondit ille,
 Paerum olim se in ignem insilisse,
 Collapsam dum lustraret cum equalibus:
 Per amicam sacramq; Cererem, inquit, homo, iure te
 Excoriarunt, quandoquidem scutica & flagris castigari non potuisti.
 Apud Dexitheam meretricem cum carnaret aliquando
 Gnathana, & quidquid erat obsonij,
 Matri fere seposuisset Dexithea, per Dianam,
 Hoc, inquit, mihi certum si fuisset,
 Cum matre tua, non tecum carnassem, mulier.
 Aetate iam prouecta, &
 Iam citra dubitationem prorsus capularis,
 Quod aiunt, in forum sese contulit,
 Obsonium inspexit, sedulo quanti
 Veniret quidque, sciscitata est: casu vero intuita
 Macellarium¹ quendam lanium, festiuum admodum,
 Aetate valde iuuenem, heus tu, per deos,
 Adulescens, inquit, formose, quae so dic, quanti te indicas?
 Arrisit ille, & vili, ait, nempe triobolo²:
 Ecquis vero, inquit, o miser, permisit tibi
 Athenis cum sis, uti libra Carica³?
 In Stratoclem illa haec dixit tabernarium:
 Stratocles haedos familiaribus gratis dat,
 Sale veteri patinas se condere simulans,
 Tantam in crastinum relinquit sitim,
 Matutinam ut compositionem cupiant omnes hesternae adiungere,
 Longasq; in posterum dare symbolas.
 Gnathana cum amatorem vidisset militem
 Valde occupatum⁴ in colligendis symbolis,
 Stratocles in haedis⁵, inquit, tempestates excitat.
 Conspicata puberem Gnathana, perquam macilentum,
 Nigrum, & quidem certe supra modum gracilem,
 Sordidum⁶, breuiorem etiam reliquis adolescentibus⁷,
 Per iocum Adonis esse dixit. Cum admodum rustice
 Adolescentulus quidam & tyrannice⁸
 Occurrisset illi: respiciens pedisequam ancillulam que secum ibat,
 Aequius huic, o fili, te per deos⁹.
 E Ponto quendam narrant adolescentulum,
 Cum Gnathana cubantem ab illa petuisset
 Cum iam esset diluculum, clunes ut semel
 Praberet sibi, illam vero dixisse, miser clunes tu nunc postulas,
 Cum educendi ad pastum sues tempus est. Idem Machon Gnathænidis
 illius ex forore neptis scite dicta sic refert:
 Athenas cum appulisset peregrinus quidam,
 Satrapa impendio senex, nonagenarius:
 Per Saturnalium is ferias exeuntem vidit Gnathanium
 Cum Gnathana ex ede sacra Veneris:
 Eius formam contemplatus, ac concinnam elegantiam,
 Percontatus est qua mercede polliceretur operam
 Noctis unius: Gnathana in purpuram¹⁰
 Et hastas¹¹ coniectis oculis, mille drachmas
 Pretium taxauit: repente is quasi lethali plaga tetus, p. a. p. e.

¹ Μακρῶν, qui carnem venderet.

² Opera sua frastu, non corporis pretium intellexit. a Cur te minimo pretio aestimas? Vide proverbum, In Care periculum.

³ Ad verbum, militiamem. e Alludit ad haedos, celeste signum, procellosum.

⁴ Λιπαῶν, ὑψηλῶν, πινυῶν. e Synephebia. f Βασίλειο, superbi, arrogant.

⁵ Tam insolens obuium sterichius serua tam paruum respectum habere.

⁶ Quia vestitus erat. i. Sutorum stipatum.

Mulier

Mulier, inquit, quoniam exercitu me stipatum vides, viuum¹ capis:
 Tibi mina quinque numerabuntur: pacificator:
 Domi nobis lectos sternito: illa vero
 Satrapam qui dexteritate ingenij pollere videbatur, excepit:
 Dixitq; da quantum libuerit, pater: sat enim scio,
 Omninoq; certum & persuasum habeo,
 Filiola in hanc noctem mea daturum te duplum.
 Athenis faber quidam ararius ingeniosus & solers,
 Cum artem iam meritoriam fere desisset Gnathanium,
 Nec amplius meretricari vellet, quoniam
 Andronicus histrio eam haberet suavi
 Contubernio, sed qui tum abesset domo, profectus peregre:
 Ei scilicet masculum puellulum Gnathanium pepererat:
 Respuentem illam quoduis pretium,
 Quamuis mercedem, obsecrans, & acrius instans
 Magna cum sumptu, aureis tandem nummis obtinuit.
 Impense festiuus ille post fornacarius
 In sutoris officina cum quibusdam sedens,
 Otiosus ut sermo habitus est de Gnathenio,
 Cum altero nemine ita rem habuisse ac secum dixit:
 Illam enim sibi deinceps inquit asse quinquies.
 Aliquanto post cum audiret id factum Andronicus
 Nuper e Corintho reuersus in oppidum,
 Inter potandum dixit Gnathenio,
 Se quidem, licet valde cuperet, tamen
 Ab ipsa nunquam impetrasse, ut eo coiret situ corporis,
 Sic vero illuisse nebulonem ac furciferum:
 Respondit mox, ut finem dicendi fecit, Gnathanium,
 Sibi non visum fuisse, mammas ut circumamplecteretur manu
 Miser ille sordidusq; opifex, ad os usque tinctus fuligine,
 Quod auri magnam summam dederit, se pertulisse:
 Id tamen philosophatam summam ut corporis
 Minimamq; partem leuiter ille attingeret.
 Aliquando, quod aiunt, Gnathanium
 Inter potandum Andronicum noluit
 Basiare, superioribus ut erat diebus solita,
 Succensebat enim quod dedisset ille tum nihil.
 Cum vero is dixisset, An non Gnathana vides,
 Quam filia tua me superbe fastidiat?
 Indignata anus, misera, dixit,
 Filia, amplectere, & osculare, cum volet:
 Tum illa, quo mater pacto cum suauari queam,
 Qui commodi nihil tecto, adibusq; nostris afferat,
 Et communem agrum priuatim dono sibi dari cupiat?
 Publicus Athenis conuentus¹ habebatur: Gnathanium
 In Peiraum² descendebat ad peregrinum quendam
 Mercatorem & amatorem, sed comitatu villore: sedebat illa in cliella³,
 Cum ea fuerunt tres aselli tantummodo,
 Ancille tres, unaq; nutrix iuuenis.
 Occurrit illis in via quadam angustia
 Malus quidam luctator, ex eorum numero,
 Qui magno studio in publicis ludis certant, & vincuntur.
 Is praterire cum non posset facile,
 Et arctata via moraretur, dixit, bis terq; miser

¹ Ve sic in bello, cum pacta certa pecunia summa capitioru vite partitur.

669

669

669

669

¹ μνηστήριον. Quinto quoque anno in Athenis sebat. Herodotus. in 1o edito loco sita fuerunt. Athene: Peireus in depresso. in 2o μνηστήριον, scilicet praecia que ibi tegat, cliella. Cliellaria Plauti fabula inde Astraba vocata est.

Agaso,

Q

Stentium. Siquam Troade op- pidam vicinam Scamandro. Plin. ...

Multiloquus & futilis quidam in Peloponnesum se profectum fuisse loquacius ex- ponebat, qui ergo, dixit, primam eius urbem non adiit? quam quaso: ait, Sigeeum, inquit. Ad eam quidam ingressus, ouis in quodam vase conspectis, an cruda sunt, inquit, o Gnathæna, an elixa: ænea, inquit, puellule. Chærephon non inuitatus ad eam cenatum venerat. Poculum ei Gnathæna propinavit, & hoc cape, o super- be, dixit: tum ille, an verò ego superbus? Quis te superior, inquit Gnathæna, qui non vocatus adueneris? Nico, quam Capram vocabant, occurrenti parasito cuidam, vt Lynceus tradit, ex ægritudine macilento cum dixisset, quam gracilis es: ecquid me putas, inquit, toto triduo comedisse? vel oleariam trullam, inquit, vel calceos. Democli parasito cognomine Lagynioni, cum in loco tectorio sublito decidisset, tu, inquit Gnathæna, impediti, vbi calculi sunt. Idem cum aliquando subfili- rit in propinquum lectum, hoc vide, inquit, ne euersus corruas: vtrumque hoc distum Hegesander scripsit. Aristodemus libro secundo responforum festiuorum, inquit, Gnathænam aliquando fuisse ad duobus conductam, altero milite, altero verberone: & cum eâ proteruius lacum miles vocasset, Quid ita, dixisse, an quia duo vos amnes in me confusiis, Lycus, & Eleutherus? Apud Gnathænum eius filiam, mendici quidam & inopes amatores comestabundi minabantur ædes se perfosuros, ad id se iam ligones attulisse: hos si habetis, inquit Gnathæna, cum pro operæ vestræ mer- cede pignus acceperitis, domum remittite. Fuit quidem certè Gnathæna elegans, concinna, & vrbanitate quadam falsa festiua, vt quæ conuualiam legem præscripse- rit, obseruandam amatoribus, suis vel filiarum aduentoribus, philosophorum imitatio- ne qui leges constituerunt. Callimachus in tertia legum suarum tabula eam scri- ptis mandauit, eiusque initium hoc esse prodidit: Trecentis ac viginti tribus verbis paribus, atque similibus, hæc lex descripta est. Callistium, quam Prochelenam cognominabant verbero quidam conduxerat. Quia tum ætas fuit, nudus ille ia- cebat. Conspectis plagis, vnde tibi, miser, inquit, hæc cicatrices: puerulo mihi af- fusum est feruens insculum, ait: sic sane, inquit, sed vitulinum. Menandro poetæ ideo tristi quod scilicet in theatrico spectaculo non fuisset, subeunt ædes Glyceræ, obtulit ea lac, & vt forberet hortata est: respuit ille, quod anum superstare dice- ret: at, inquit, ipsam afflatu remoue, & eo quod subtus est vrere. Insolens & fa- stuosus Thaidis amator quidam, à multis pocula mutuatus, cum diceret, illis omni- bus concisis ac comminutis noua se facturum, Perdes, inquit, in singulis proprium, Leontium accuberat cum amatore: conuiuio superuenit Glyceræ, cui cum ama- tor proprius se adiunxisset, & subtristis ideo Leontium esset, ad eam conuersus fa- miliaris ille sciscitatus est, quidnam afficeret molestia, hystera inquit. Sigillo misso Laidem Corinthiam amator quidam ad se venire iussit: non possum, inquit, lutum est. Ibat Thais ad amatorem qui hircum olebat. Rogauit aliquis quod tenderet, ad Aegeum Pandionis, inquit, cum illo congressura. Cenans cum hircoso amatore Phryne, sublatam phorinen porrexit, & hanc, inquit, κατὰ πρότυπον. Misit ad eam quidam ex familiaribus vinum optimum, sed paucum, & decem annorum esse si- gnificauit, tot annis, inquit paruulum est. In conuiuio cum quaereretur cur coro- nas appendant, quoniam, inquit, animum oblectant, & erigunt. Cum verbero quidam petulantius adolescentum more cum ea iuuenatus, ac lasciuens, cum mul- tis dixit se rem habuisse, ficto vultu ea tristitiam simulauit, causamque roganti, quoniam multas habes, inquit, tibi succenseo. Auarus quidam amator, blandien- do dixerat, tu quidem es Praxitelis Aphrodifium, respondit illa, & tu quidem Eros Phidia. Quoniam verò ex iis qui rempublicam administrarunt, quosdam scio scortorum mentionem fecisse, & nunc earum artes vituperasse, nunc earum causam defendisse contra eos qui insimulant, de illis etiã verba faciam. Demosthenes in oratione sua contra Androtionem Sinopes & Phanostratæ meminit: Sinopem He- rodicus

rodicus Cratetius libro sexto De iis qui à Comicis notantur, Abydon vocatam fuisse tradit, quoniam esset vetula. Eius meminit Antiphanes in Arcade, in Holito- re, in Sartrice, in Iuencula: Alexis in Cleobuline: Callicrates in Moschione. Apollodorus libro De meretriculis Atheniensibus Phanostraten ait Ptheiropylen cognominatam fuisse, quod stans pro foribus pediculos quaeritabat. Hyperides in oratione contra Aristagoram, sic ait; quas Aphyas vocant, eadem ratione appellarunt. Meretrices quasdam Aphyas olim cognominarunt, de qui- bus idem Apollodorus ita scripsit: Stagonium & Anthidem sorores, Aphyas ideo nuncupatas, quod exiles essent, candidæ, oculisque grandioribus. Antiphanes li- bro De meretricibus Aphyam ob eam causam scribit Nicofratidem appellatam fuisse. Idem Hyperides in oratione qua Mantitheon accusat, de Glyceræ sic inquit: Glyceram Thalassidis filiam operto iugo ducebat. Hæc scilicet est quæ in palatio Harpali vixit: & de qua scripsit Theopompus in opere de epistola Chia, Harpalum post Pythionices obitum Athenis Glyceram acciuisse, ac illò profectam in regia, quæ Tharis fuit, collocasse, vt adorarent omnes, ac reginam salutarant, iussisse, & ne quis Harpalum coronaret prohibuisse, quin & Glyceram corona simul or- naret: ausamque illam fuisse æneam ex arte suam prope Harpali statuum in Rosa ponere. Eadem scripsit Cleitarchus in historiis Alexandri. Qui Agenem Satyricam fabulam scripsit, siue Python Catanensis, siue ipsemet rex Alexandri, inquit:

Atqui audio decies mille modios Harpalum Ad eos misisse tritici. Agenibus non minores. Glyceræ triticum id fuit, ac fortassis Ipsis arrha pignusq, exitij, non meretricis.

r. Leodov: Baob: profundum per es- ... r. Epidio Syria Antiochena. Plin. ...

Lysias in oratione ad Laidem sua, si modo illius reuera est, scortorum quoque horum meminit. Phylra iuuenis adhuc scortari desit, vt & Scione, Hippaphetis, Theoclea, Pfamathe, La- gisca, Anthæia: sic enim scribendum, non, quod faciunt aliqui, Anthæia, quandoquidem apud nullum autorem sic scriptum meretricis nomen reperitur: at de Anthæia integram fabulam edidit Anthæia titulo, vt supra dixi, siue Eunicus, siue Phyllyllius. Huius quoque meminit qui contra Nexram scripsit orationem. Lysias in oratio- ne, si ei tribuenda est, contra Philoniden, de iis quæ violenter gesserat, Naidem memorat, ac rursus in oratione ad Medontem sua, De falso testimonio. Eius scorti cognomen hoc fuit, nomen verò proprium, Oea, vt inquit Antiphanes in opere de Atheniensibus scortis, vbi Anticyram illam quoque vocatam fuisse tradit, vel quod deliris & insanis veratrum propinabat, vel quod illam diu Nicofratius me- dicus cum habuisset, moriens veratri plurimum reliquit, & præterea nihil aliud. Lycurgus in oratione contra Leocratem, Eirenidis scorti meminit, quæ Leocratis amica fuerat: Niconis Hyperides in oratione contra Patroclum: Hanc Capram vocatam fuisse antea nos docuimus, quod mercatorem Thallum fortunis exhau- sisset, & thallis capræ libenter vescantur: quamobrem Athenis in arcem nec ascen- dit hoc animal, nec immolatur Palladi: sed hæc de re alibi nos agemus. Sophocles tamen in Pastoribus capras pasci thallis sic ait:

Matutino, priusquam tibi cinem viderem aliquem, Cum recentes capræ pedibus aggerarem. Tarentinis sic Nannij meminit: Bacchanalibus furti Nannium, vt temulentam eam traducens. Falfo Hercule: Nannium is de concubitu non rogat.

Alexis in

Menander in

Antiphanes in opere De scortis

Proscenium vocatam fuisse tradit, quod esset lepida facie, sumptuosisque aureis ves- tibibus indueretur, exuta verò maximè deformis. Huius filia Corone fuit, cui scorta- tores in lupanari Nutricis appellationem indiderunt. Hyperides in oratione con- tra Patroclum, Nemeadis tibi cinæ meminit, in cuius mentione hoc admirandum, quod appellatam ludorum nomine, qui celeberrimi sunt, meretricem, Athenienses neglexerint, ac silentio præterierint. Non solum enim meretricibus, sed etiam aliis seruis

g. Scena vestibulis ... h. Fortassis ob m- ...

e ex oliv. alij. chio. Sic Attica tribum vocauerunt. d Phantia nate: vel, rarissime, et vicia, ut inter anes Phantia. e Torpentem, ignatum, immoderatum, iracundum. f In amandis formis, ut qui nuptias perpetuo sit auerfatus. Probus in eius vita. g Quod cum praefert feminam contemptum, cum illis tamen esset potantior. h Quale id fuerit, ut quod legisse memini. i Hunc locum depravatum fuisse ad notavit Canterus cap. 17. 4. R. est et hanc historiam. Plu- tarchus in. Nisi rhetor. k Vel obliuendi corporis causa, vel in honorem Neptuni. l T. lo. ad aduocat. x. de qua in multa epigrammata poeta scripsit. Plin. cap. 10. 3. ad exemplar Campes- ses pellicis Alexan- dri pictam scribit. m Operos velo Cupidinis oculos esse poeta fingunt. n Vide apud Pausan. in Attica quo- que illa Praaxiteles iudicium expressit de suis operibus, ut quae pulcherrima essent, cognosceret. o Vicium Adonis sic appellatur, de quo Pausan. lib. 10. p. Caius prior sum- lacrum id amouit, et frendum Romam curant. Red- didit Theophrastus. Claudius: abstulit iterum Neop: ab vicia- latu nomen vterq; imperator male pe- ruit. Pausan. Bana- tium. q Idem narrat. Plu- tarchus libro. De Pythia oraculis. r Quae ad statum simul et visum cog- eret, vel a siliu lacrymis. Iunius adagio 34. C. 9. s. Dicitur, cribro cer- nere ac excutere: unde etiam, qui cri- brum quassat et agit: alludit haec vox ad Silium op- tidum. t Ut ortice surfurique suo triticum mola factum in cribris stollatur.

tilus: Quandoquidem nobis feminas publicas enumerantibus impedimento fuisse, non ut eas recensuit Socrates Phanagoras in Solis, aut Nicænetus Abderites, Samiusve, in Mulierum indice; non nihil me inhibebo, & ad tuam interrogationem verterar, honorandæ Phœnix. Sic ergo habet masculinum genere Alexin in Pyrao ita dixisse: *Aperi, aperi fores: ne scijstis. Iam dudum hic ambulare me: statuas reuere astruum, equum fluuiatilem, parietem, Saleuæ ferum tigrin.* Succurrunt & alia testimonia, quæ in aliud tempus differenda nunc cenfeo, quoad pulchrum feminarum reuersionem abluero. Clearchus de Epaminonda Thebano scribit, cum grauiorem aliis fuisse, in congressu tamen foeminarum parum honestum, iudicioque suo falsum, si quis reputet secum eius factum in vxorem Lacedæmonij. Hyperides orator Glauippo filio eiecto paternis ædibus, Myrinen sumptuosissimum scortum domum accessit, eamq; habuit in vrbe: in Peiræo Aristagoram: in Eleusine Philam, quam, cum scriuere, magna pecunia redemptam donauit libertate, & custodem post ac cellariam dispensandis rebus domesticis præfecit, ut scribit Idomeneus. In oratione pro Phryne, falsus eam sibi mulierem amatam fuisse, eoque nodum amore defunctus, Hyperides Myrinen, quam diximus, domum ad se perduxit. Phryne Thespia genere, ab Euthya capitalis noxæ rea facta, ipsius ope absoluta est. Quamobrem Euthyas, ut tradit Hermippus, indignatus, aliam nunquam post causam egit. Phrynæ quidem cum patrocinarer Hyperides, & iam manifestum esset calculis iudicium condemnatam iri, in apertum eam produxit, & discissis tuniculis, pectoreq; nudato, postrema orationis parte illius conspecta pulchritudine ita perorauit, ut tanquam ministram sacerdotemq; Veneris, iudices religione tacti, & misericordia commoti, necandam minime censuerint. Verum posteaquam iudicium id euasit, plebiscito decretum est, ne qui causas reorum dice- rent, commiserationem excitarent, ac ne quis accessitus, ne quæ postulata, coram iudicibus sententiam pronuntiatursisteretur. In iis partibus corporis quæ non deteguntur, fuit quidem Phryne pulchrior: quapropter illam videre nudam haud facile fuit, quod adstricta carni veste id prohiberet, & balneis abstineret publicis. At frequētissimo illo conuentu qui apud Eleasinem fiebat, & per Neptuni ferias, depositis vestibus, capilloq; passlo mare ingrediebatur, adeo præstanti specie, ut ad eius exemplum emergentem Apelles à mari Venerem pinxerit, Praxiteles verò statuarius, eiusq; amator, Cnidia simulachrum Veneris finxerit, & in basi statuae Cupidinis ad theatri scenam posita, versus hos insculpsit: *Praxiteles quem passus est Amorem, elaborauit, E suo corde sumpto genuino primarioq; exemplari. Pro mercede illi dedit Amor Phrynem: is autem venenum dum amatorium mittit, Non iacit temere sagittas, sed intentis oculis collimat.* Phrynæ Praxiteles optionem dedit aliquando, ut è suis quam vellet statuis deligeret, siue Cupidinem, siue stantem in Tripodibus Satyrum. Cupidinem illa prætulit, & Theophrastus dicauit. Phrynes verò ipsius vicini & accolæ statuam auream Delphis posue- runt, super columna marmoris Pentelici, quam fecit Praxiteles. Crates Cynicus id signum conspicatus, intemperantiæ Græcorum donarium esse dixit. Inter Archidami regis Lacedæmonum, & Philippi Amyntæ filij statuas, ea locata est, cum hac inscriptione, Phrynes Thespensis illustris, ut scribit Alceas libro secundo De iis quæ Delphis dicata sunt. Apollodorus libro de scortis, Phrynas duas fuisse tra- dit, alteramq; Saperdion cognominatam, alteram Clausigelota. Herodicus libro sexto de iis qui à comicis perstringuntur, inquit, à rhetoribus alteram vocatam fuisse, *συσόρ*, quod eos qui congrederentur fortunis exueret, & tanquam cribro ex- cuteret: alteram Thespiciam, vsque adeo dinitem ut Thebarum mœnia extructuram se polliceretur, si adscriberetur, Alexandrum diruisse, Phrynem verò scortum refecisse, ut ait Callistratus libro De scortis. De illius opibus Timocles Comicus in Neæra

in Neæra mentionem fecit: extat supra de hac re testimonium, & apud Amphin in Couride. Parasitus fuit apud Phrynen vnus ex Areopagitis, Gyllion, ut tradit Satyrus Olynthius, histrio, in Pamphila. Aristogeiton in oratione sua contra Phry- nen, eius proprium nomen fuisse tradit Mnesaretus. Haud ignarus sum Diodorum orbis descriptorem prodidisse, Anaximenis orationem illam esse, quæ Euthyæ no- mine aduersus eam in vulgus prodit. Posidippus comicus in Ephesia, hæc de il- la scripsit:

Fuit ante nos Phryne longè clarissima, E scortis omnibus, quamuis iunior ac recentior Illis qua tum sternerunt, audistin certamen? Cum hominum vitam ledere videretur, Ad Helicam grauiore damno percussa est corpore, Cum lacrymis, & iudicum prebensis dexteris, Animam vix illa seruauit. Ignotum vobis non est, Demadem oratorem è tibia meretrice Demæam sustulisse, quem in subselliis frementem ac insolescentem velut ore clauso coercuit Hyperides, sic allocutus, num tacebis ado- lescentule? maiorem statum habes quam mater. Bion Boristhenites philosophus Olympiæ Lacedæmonia meretricis filius fuit, ut inquit Nicias Nicæensis in Suc- cessionibus philosophorum. Sophocles tragicus iam senex Theoridem scortum amauit, quæ de causa Venerem sic orat:

Precentem me audis, o nutrix iuuenum, hoc concede petenti, Iuuenum amorem & amplexus femina, ut hac renuat, Canis verò senibus delectetur, Quibus corporis vis est languidior, mens autem diuina est vegetissima.

Homero quidam hos versus tribuunt. Theognidis huius meminit ille in quadam statione chori ad hunc modum: Theoris enim mihi diligitur. Idem sub exitum vi- tæ, ut refert Hegesander, Archippam meretricem amauit, & bonorum suorum hæ- redem reliquit. Tantisper dum eum eo seniore Archippa versaretur, Smierines, qui prius illam amauerat, à quodam interrogatus, quidnam Archippa rerum ageret, se- stiuè respondit, eam, ut noctuas, assidere tumulo. Isocrates autem omnium ora- torum pudentissimus, amicam habuit Metaneiram, & eam quidem pulchram, ut tradit Lyfias in Epistolis suis. Demosthenes in oratione contra Neæram, Lyfias a- micam fuisse Metaneiram inquit. Victus est Lyfias quoque à Lagide scorto, cuius laudes scriptis mandauit Cephalus rhetor, quemadmodum Alcidas Laites f. Gorgia discipulus Naïdis meretricis laudationem composuit. De hac Naïde Ly- fias ita scripsit in oratione contra Philonidem: Meretrix quædam femina est, cui nomen Naïs, Archiæ mancipium. Hanc cognatus vester Philonides amare se dicit. Huius meminit Aristophanes in Gerytade: ac fortassis etiam in Pluto, cum ait,

Amat Lais, non causa tua, Philonidem, pro Lais, Naïs scribendum est. Hermippus in libro de Isocrate, iam ætate prouectum ait, Lagiscam scortum do- mum recepisse, filiulamq; ex ea genuisse. Eius Stærtis sic meminit:

Et Lagiscam Isocratis pallacem, Vidisse me ficos legentem, cum adhuc in cubili iaceret, Ipsumq; tibias perforantem.

Lyfias in oratione contra Lai- dem, si eius omnino est, alias quoque meretrices enumerans, sic eam memorat: Scortari deserunt Philyra, Scione, Hippaphesis, Theocleia, Psamathe, Lagisca, Anthcia, Aristocleia. Demostheni rhetori prolem ex meretrice susceptam fama est. Is itaque in oratione quam de auro habuit, matre absente liberos in iudicium produxit, ut misericordiam impetraret, quamuis moris esset, ut de quibus iudicium constitueretur, vxores illi adducerent, sed verecundia id factum, & quod metue- ret ne quis ea de re crimineretur. Oratorem eum fuisse intemperanter libidinosum scribit Idomeneus. Aristarchi adolescentis gratia, quem in delictis habebat, cum in Neæra

7 Pag. 412. 2 Nonacula, Pual- la. 3 De Phryne iam amosa, sed rugas faciei obliuete rugu- gulo, scripsit Ari- stoph. in Conciona: tribus; q. d. v. l. v. x. u. a. d. u. o. u. o. s. a. e. s. m. i. s. p. r. o. b. i. s. Vide proverb. Ha- bet lecythi in ma- lu. Eadem dicebat, et generosi, mi- multos facem bibe- re, quod se quam- uis retulam multi non sustulit. Pla- tarchus libro de Py- thia oraculis, Phry- nen ob partem ad- catam fuisse irade; ut puto quod cu- Phryne, id est Ru- beta, colore esset. 2 Quo de vita co- didis apud indices. a Forum Athenis celebrissimum, in quo capitis cause di- cantur, Pausan. b Corporis aspe- ctus, quod nudauit Hyperides. Verum proximum in ex- plari suo legit Na- talis: in meo doest. c Vide Leopard. cap. 21. 9. Emend. Quidam hoc refe- runt ad Diogenem. Vide et Iunium Adagio, Ampullas loqueri. d Theoridis sacer- dotis in vita Demo- stheni sit mentio, ab eo delata, seruos fillere quod doce- ret; et damnata capiti. e Saphelli, qui ex- trima Thesclidre filicinium esset, et iam tumulan- dus. f O dicitur: quidam dicitur: Olenum Achaia oppidum, Patri vicinum. g Euxisus: quidam dicitur: Olenum Achaia oppidum, Patri vicinum. h Tibias perforat, qui cum scortis ve- nerit maxime tri- te, et exercitate rem habet, quasi fertundat quod a- pertissimum est. i Supra pag. 437. k Quo fortassis ab Harpalo corruptus fuisse et accusatus et conuictus est. Euripus. Erasm.

Non extat illa inter orationes Demosthenis. Ob eam corruptos mores Batalus in vocatus est, nempe thallis, effeminatus, proterbio, Batalus.

in Nicodemum debacchatus, eum grauibus maledictis laceraffet, puero oculos exculpsit. Circa obfonia, iuuenes & feminas lumptuofum fuisse fama iactatum. De illo quidam fcriba dixit:

Iam de Demosthene quidnam eloqui possit aliquis?

Quae anno toto ipsi cogitata sunt.

Vna muliercula vna nocte miscet, ac conturbat.

Præterea cum domi esset vxor, Cnosionem adolescentem in ædes pertraxit, quapropter illa stomachata, Cnosioni stuprandam se præbuit. Myrinen Samiam meretricem habuit rex Demetrius, postremus è successoribus Alexandri, vt inquit Nicolaus Damascenus, omnium fortunarum suarum participem, excepto diademate. Ptolemæus Philadelphus regis filius, qui præfidiariis militibus impositis Epheso, præerat, amicam Eirenen habuit, quæ cum illi Thracæ infidias essent moliti, & in Dianæ templum confugisset, eò profecura est, ac posteaquam cecidit ibi trucidatus, arrepto valuarum annulo, altaria cruore illius sparsit, quoad simul eam iugularunt. Danaën Leontij Epicureæ filiam prostitutam Sophron Epheso præfectus amicam habuit, cuius fide ac beneuolentia infidias Laodices euasit: ea verò præcipitata est: quod sic Phylarchus duodecimo libro exponit, Laodice Danaë Leontij filia, quæ cum Epicuro physico philosophiæ operam impendit, veluti consiliaria, assidebat, sic intima, vt ei Laodice arcana omnia sua crederet. Sophronis amica prius illa cum fuisset, vt subauscultauit Laodicen illum occidi velle, eas infidias nutu protinus significauit, quibus cognitis, simulauit dubiū Sophron ac incertum id sibi esse quod sciscitabantur, biduumq; petiit ad id memoria recolendum; quod cum obtinisset, noctu Corinthum aufugit. Hoc à Danaë factum cum Laodice intellexisset, per præcipitium deturbari mulierem imperauit, nihil eius beneuolentiæ recordata, qua prius eam complexa fuerat. Danaën ferunt, cum imminens periculum ea præsensisset, interrogantem & compellantem Laodicen responso non fuisse dignatam, & cum ad præcipitium duceretur dixisse, à multis non iniuria deos contemni. Nam quod, inquit, virum meum seruaui, hanc mihi gratiam dii rependant, quod autem Laodice maritum suum interfecerit, in maximo honore est. Idem Phylarchus libro decimoquarto de Myta hæc prodit, Seleuci regis amicam fuisse; qui à Gallis superatus, vix se periculo fuga cum eripuisset, vestem regiam illa exiit, & eius ancillæ, quæ prima occurrerat, amictu sumpto, cum aliis captiuis comprehensa & abducta, simulq; vendita, Rhodum accessit, vbi quænam esset cum aperuisset, magnifico ad Seleucum apparatu illam Rhodij miserunt. Demetrius Phalereus Lampeto Samiam meretricem, quam amabat, vrbane aclepidè nuncupauit Lampeto: prius enim, vt scribit Diyllus, Charitoblepharos appellabatur. Nicarete meretrix Stephani rhetoris amica fuit, Lyfiæ verò sophistæ Metaneira, Casij Elci seruæ ambæ, cum aliis scortis, Antea, Stratola, Aristoclea, Phila, Isthmiade, Neæra, quæ amica fuit Stratocleidis, Xenocleidis poetæ, Hipparchi ludionis, Phrynionis Pæanensis, Demonis filij, Democharis è fratre nepotis. Hanc, Phrynion & Srephanus rhetor, cum arbitri de illa re amici ita statuissent, habuerunt alternis diebus, Stephanus verò eius filiam Strobilam, quam Phano post appellarunt, perinde ac gnatam suam cum Phastore Ægialensi collocauit, vt ait Demosthenes in oratione contra Neæram. Idem orator de Sinope scorto hæc recitat: In Archiam sacrorum præsidem, apud iudices conuictum impietatis, quod præter leges patrias sacra fecerit, vos animaduertistis. Archiæ quidem alia Demosthenes obiecit, sed hoc præcipue, quod per Aloa, Eleusine, in cœnaculi foco Sinopæ amicæ illuc deductæ rem diuinam fecisset, cum per eos dies lege vetitum sit ne quis sacris operetur, nec ad eum sacrificandi ius pertineret, sed ad sacrorum Antistitam. Famosa quoque meretrix fuit Plangon Milefia: Hanc pulcherrimam Colophonius quidam iuuenis amare cepit, qui prius Samiæ Bacchidis amore tenebatur. Venustissima forma Bacchidem esse Plangon cum intellexisset, vt ab illius amore iuuenem auerteret, quod fieri non posse credebat concubitus mercedem poposcit Bacchidis monile, hominum sermonibus maximi pretij. Iuuenis quidem cum efflicim deperiret Plangonem, Bacchidem

Ne qui forma illius ritium offere conaretur: aut, ne quem interea oculis ad amorem sui mutaret. In vita Demosthenis Messenij Nicodemi sit metio qui nunc Cassandri parzes, nunc Crateri secutus est. In insigni regio.

De pælagio, marculo, forte manu, qua trahuntur feres.

Venustis supercilij formosa. In adagij recogniti pronerium, Geometriam exercere in cilio.

De pælagio, Auctore Plutarcho, in Numæ, in eodem loco & ordine fuit, quo apud Romanos ponesse maximus. Festum agricolarum, subactis iam frugibus celebrari solitum in honore Cereris, & Bacchi.

dem orauit, ne se miserè tabescentem negligeret. Precibus illis commota Bacchis, perspecta eius summa cupiditate, monile dedit, quo accepto Plangon, iuueni sui fecit copiam, & cum nulla æmulatione laborasse Bacchidem euidenter cognouisset, illud ad eam remisit. Ea liberalitate deinceps & mutuo sese amauerunt, & communem amatorem comiter acceperunt, tam grato ingenue simplicitatis & bonitatis exemplo Ionibus, vt Pamphilam Plangonem appellarint. Archilochus benignitatis eius testimonium tulit his versibus:

Ficus in scopulis nata, multarum cornicum altrix,*

Quæ externos mira facilitate & humanitate recipit, est Passiphila.

Menandro poetæ Glyceram amatam fuisse norunt omnes. Cum autem Philemon, eiusdem scorti amator, in scriptis suis alicubi optimam vocasset, aduersus eum Menander scripsit, nullam esse probam meretricem. Harpalus Macedo plurimam Alexandri pecuniam depeculatus, & ad Athenienses profugus, amore scorti Pythionis flagrans, eius causa maximam numerum vim prodegit, & vita functæ magnificentissimum multorum talentorum impensa monumentum ædificauit, eamq; funeravit, & ad sepulchrum extulit, vt scribit Poseidonius libro vigesimosecundo historiarum, artificum nobilissimorum frequenti cœtu, & omnifariis musicis instrumentis cantibusq; prope cadauer adhibitis. Dicæarchus libris De descensu in antrum Trophonium, Hoc, inquit, illis accidet, qui Athenas petunt, via qua Eleusinen itur, & quam Sacram vocant. Nam eò cum peruenierint, vnde versus Athenas prospicientes, templa cernere & castellum possint, iuxta viam extructum monumentum videbunt, cum quo nullum aliud, ne ex iis quidem quæ vicina sunt, æquiparari magnitudine queat. Hoc autem vel Miltiadis esse, vel Periclis, vel Cimonis, vel alius cuiusdam primarij fortisq; viri statim quispiam arbitretur à ciuitate publico sumptu magna cura excitatum: cum autem cuius sit quæserit, & didicerit esse Pythionis scorti, quam de Atheniensibus opinionem concipiet: Theopompus in sua ad Alexandrum epistola, perditos Harpali mores dum insectatur, ait: Considera iam, & aperte ex iis qui Babylone sunt, audi, quo modo Pythionem mortuam in tumulo deposuerit, & eam quidem seruam Bacchidis tibi cinæ: hæc autem Thraciæ Sinope seruierat, quæ Athenas ex Ægina suæ scortationis officinam transevit, vt non solum ter mancipium, sed etiam ter scortum fuerit. Huic scilicet monumenta duo excitauit talentis plus quàm ducentis, quod nemo non est admiratus, cum eorum qui pro regno tuo in Cilicia mortem oppetierunt, atque pro salute Græcorum, adhuc nec ille, nec quispiam alius ex iis qui prouincias regunt, sepulchrum ornauerit, Pythionem verò meretricis Athenis visitur monumentum alterum, alterum Babylone, iam pridem absolutum. Quam enim sciunt omnes publicè quæstuarium, cuius communem fuisse, ausus hic est, qui de amicitia tua gloriaretur, illi & lucu & templum consecrare, ædemq; illam & aram Pythionem Venæris nuncupare, simul & deorum vltionem parupendens, & honores tibi debitos contemnere, ludibrioq; habere conatus. Quin & idem in Syriæ Tharlo arcem Glyceræ statuiam posuit, vbi tua erigenda fuerat, illique vt habitaret in eius oppidi regia permisit, lætus cum ipsam videret à populo & adorari, & reginam saluari, & donis cumulari quibus matrem vxoremque tuam honorari par fuit. Horum meminit Philemon in Babylonio, sic:

Babylonis reginam, fortassis,

Pythionem nostri, & Harpalum.

Huius meminit & Alexis in

Lycisco. Post obitum Pythionem Harpalus Glyceram acciuit, eam quoque meretricem, vt ait Theopompus, qui & Harpalum vetuisse tradit, ne quis se coronaret, nisi & coronam illi scorto imponeret. Attestatur his & autor Satyricæ fabulæ Agenis, quam docuit Bacchanalibus ad Hydaspis amnis ripas, siue Python Catanensis, Byzantinusve, siue rex ipsemet. Acta quidem ea fabula est, cum Harpalus iam à rege defecisset, & fugisset ad maris oram. Nam in eo Pythionem vt iam defunctæ sit mentio, atque etiam Glyceræ, quæ tum apud illum cum esset, vt muneribus sibi & largitione Athenienses deuinciret, persuaserat. Eius poematiij verba sunt:

Est quidem

Ut arboris in præruptis nata fructus edunt sola fræ, & peregrine anes, sic Passiphila externi fruuntur homines, non ciues, & indigene. Diogenes, nisi fallor, cum eiusmodi arboribus illos comparabat, qui aulendi parasiti, leonibus, & nebulonibus rem absumunt, non fouendi bonis & probis viris.

Vide pag. 437. Tibicinium, tubicinum, musicorum, & Pausanias lib. 1. Suprà pag. 437. y Πάριος, arcem. In exemplari suo Natalis hæc legit: in nostro desunt.

Vel, qui Babylone adueniunt.

Hoc ad verbum, ἀγιδυλον, verè & ἀγιδυλον hic inteligo, in signis mancipium, eximium scortum pag. 437.

Hæc diuisa à superiore Theopompi accusatione resartit.

Suprà pag. 437.

a Syriacus, quem odoratum medici vocant.

f In Aegypto, quo Harpalus primū fugiens se recepit. g Sapientes, diuinarum humanarumq; rerū periti. h Fortassis oīu p̄cipuos, quāsi tremebundum, et mota palpitantiem: quidā legunt p̄cipuos, pellicum amore resanum.

i Syriaci aut Aegyptiacam mensuram puto, pag. 437.

k Lib. 2. l Perrea, transfugendu & torrefaciendū bobus, ē decima parte venorū sicuti confecta. Herodotus, i budaē suuēlus.

m Vino nimirum, quod matutino iestaculo bibebatur, quia nocturna lūta & veneri exoritate incaluit, ac ruberet. n Leta & hilares. o Euphonia, lasciuas, libidinosas, ad Venere prurientes. p Sappho duas fuisse voluit, alteram Erythram, alteram Mitylenē, vtramq; Lesbiam, & condendū versibus illustrem.

q Aegēs, sordidus, preparatus. Eustathius.

r Orpheus. s Earydici plagis omnes vocant.

Est quidem ubi calamus^a prouenit: illic erectum ad sinistram sepulchrum Meretricis, nobilis afficit populus: id scilicet posteaquam Aedificauit Pallides, sui peccati conscius, solum vertit exilio. Hic^k autem Barbari quidam magi^l, Affectum illum tam praeclare generoseq; contuiti, Effecerunt, ut crederet sursum In beatorum sedes Pythionices animum se subuecturos. In his Palliden^m

Harpalum vocat, proprio nomine postea nuncupans. Sequitur porrò: A. Nunc ex te volo cognoscere In extremo agri Attici solo, incolarum Quam res prospera sint, & illic quam feliciter agant. B. Olim, ut aiunt, larga suppetebat arnonna: Quodque satis erat, illi comabant: nunc autem legumina Tantum edunt, ac feniculum, tritici non multum, Quamuis Harpalum mille decies audio Tritici modios non minores agenibusⁿ, Ad eos misisse, & inter ciues adscriptum fuisse, Epimero Glycerā id triticum fuit, quod illis forsitan Aliquando pignus arhaq; futurum est exitij, non meretricis. Celebres quoque meretrices, & insigni forma, tulit Naucratis, Doricam, quam elegans Sappho Charaxi fratri suo, mercaturae gratia Naucratin profecto naue, dilectam, versibus suis proscripsit, quod multa illum pecunia emunxisset. Herodotus eam Rhodopen vocat^k, ignarus aliam fuisse Rhodopen, quae Delphis illa famosa verba^l dicauit, à Cratino memorata. Posideippus Doricam in Aethiopia saepe meminit, & de illa epigramma hoc composuit: Quam mollis tibi crines, o Dorica, reuinxit Fascia, quam unguentum suauitate tua vestis oluit, Gratiosum Charaxum amplexata Concolor^m matutina pecula tu cum attractares, Suavis quidem Sapphus manent adhuc, olimq; manebunt Versuum candidaⁿ tabulae, personantes Beatissimum nomen tuum: quod Naucratis haec celebrabit Quoad per maris fluctus ad Nili voluptates & oblectamenta naues appellent.

Fuit & Naucratis Archidice, lepidum quoque scortum. Solet enim, ut scribit Herodotus, Naucratis meretrices habere venustas^o. Fuit etiam meretrix Eressia Sappho^p, nominis illa maximi, quae Phaonem arsit, ut scribit Nymphis in Afix circumnavigatione. Megarensis quoque Nicarete non obscura & ignobilis meretrix fuit, sed & natalium splendore, & doctrina perquam amabilis. Philosopho namque Stilponi operam dederat. Fuit & Argiuae Biblistiches magna celebritas, quae ab Atreidis genus traxit, ut tradunt qui res Argolicas mandarunt literis. Est & magna Leanae scorti claritas, amicae Harmodij, tyranni percussoris, quae ab Hippia tyranno cruciata, cum omnia celasset, in tormentis expirauit. Stratoclis rhetoris amica fuit Paroramos, cognomine Lime^q, quoniam duabus drachmis ad illos accederet, quicumque vellent, ut ait Gorgias libro De scortis. Haec locutus Myrtilus, iam, ut videbatur, taciturus erat, cum, Propemodum, inquit, amici viri, oblitus sum Lyden amicam Antimachi recensere, itemq; alteram huic cognominem Ledam, quam dilexit Lamynthius Milesius. Etenim horum vterque poetarum, ut ait Cleitarchus in Amatoriis, barbaro Ledae amore inflammatus Leden poema scripsit, hic quidem elegiacis carminibus, ille vero lyricis. Omisi quoque Mimnermi amicam Nanno tibicinam, & Harmesianaetis Colophonij Leontium: cuius gratia elegiacos libros tres scripsit, in quorum tertio illos enumerat qui vehementius amarunt, ad hunc modum,

Qualem charus Oeagri^r fuit reduxit Agriopen^s, Thracia instructus cithara

Ex infē

Ex inferis: cum ad dirum & inexorabilem caetum nauigauit^r: Vbi Charon, ut fama est, in cymbam trahit Mortuorum umbras, & procul sonat paludis Vnda, per densas illisa iactataq; arundines. Constanti tamen animo prope fluctus illos accinctus citharam pulsans Orpheus, varios flexit & ad misericordiam commouit deos, Cocytumq; inhumanum, qui supercilys arripit^t: Truculentissimi canis idem aspectum sustinuit: Ignea vox exasperati: igne micant oculi: Pauor ingens tricipitem belluam cernentibus^u: Illic canens scilicet à magnis inferorum regibus impetrauit, Mollis ut vita spiritus Agriopa restitueretur. Quin nec Luna^v filius inhonoratam neglexit Musaeus, Gratiarum praefes, Antiopen^w: Musaeus, inquam, qui ad Eleusinia multum decantata solum Iucunde spirans^x, protulit^y ex abditis oraculorum arcanis Puerulum^z ceremoniarum afflatu fouentem nutriendumq; Cererem, etiam Plutoni ac inferis notam. Iam verò Baeotius relicta domo Hesiodus, omnium rerum cognitione ac scientia praeclitus Aescraus, vltro ad Heliconem pagum migravit, Vbi cum Eoam^o Aescraicam virginem procus ambiret, Grauiam multa perpeffus omnes scriptorum suorum libros edidit, Hymnorum, à puella quam amabat, primum exorsus. Summus verò ille poeta, quem Iouis fauor sorte felici Omnium qui cum Musis versantur suauissimum esse voluit, Aridam macram^g, Ithacam adiit, diuinus Homerus Carmimbus suis, prudentis & castae Penelopes gratia Laborem, magno paruum ad insulam transiret auit, Multum à spatiofa patria sua remotus. Desleuit Icarij^h genus, & Amycleum populum, Atque Spartam, proprijs malis impulsus, Mimnermusⁱ, qui grauiam multa perpeffus, dulces reperit Sonos, & mollis pentametri caetum: Vrebat^j enim, temporibus iam canis, amore Nannus, Et in comessantium caetu frequens erat. Grauem deinde sibi Hermobium impatienter ferens, & offenso In Phereclen animo, versus illos composuit. Antimachus^k Lydiae Chryseidis amore Ictus, ad amnis Pactoli fluentia progressus est: Eam verò mortuam, in Dardaniq; terra arida sepultam Relinquens, Colophonem amantissimam sitam reuersus, Eiulatu ac questibus sacros impleuit libros, Atque ita molestiam planè suam leniuit. Lesbius Alceus^l quoties comessabundus lasciuierit, Dum Sapphus blandum amorem cithara canit, Probe tenes: Poeta quidem is lasciuarum cantionis gloriam amauit Suauis & copiosa oratione. Affectus dolore Teius^m, Et Sappho conuenit mellitus Anacreon, Mixtim alijs cum Lesbiadibus incedentem: Nonnunquam verò alio Samo relicta commeabatⁿ:

669

669

669

669

669

P Ex Oe

soni coeuis. g Mityleneus. Sappho apud Ouid. Nec plus Alceus confor patrieq; lyrae, Laudū habet, quamū grandius ille sonet. h Anacreon: à Teo, Ionie ciuitate: qui impensè amant Baryllum Samium. Horat. Non aliter Samio dicunt arripisse Barylla Anacreontis Tium. i Ad Baryllum.

r Traiecta stygis palude, & inferorum fluminibus. u Inuitus & insolitus aliquod latitiae signum ostēdit. x Pauorem ingenitū tribus capitibus ordine dispositū incutiens: ad verba, y Antiochemi filij fuisse, & Eumolpie scripsisse tradit Pausan.

z Pulcherrimam heroiam, Nylcti filiam, Lyci regis Thebani uxorem: à Ioue compressam: matrem Amphionis & Zethi. a Ob thymi & aliarum stirpū fragrantium copiam: vel odorū qui vebantur sustinuit. b Exposuit, declarauit: cum hominibus inuitatū comunicauit.

c Triptolemū, quē muricata Ceres inuēditū lacte alēbat, noctu igne cōsegebat, interea sacerdotum suorum ritibus, serendū frugum modum, & leges mortalitati prescribendū, unde dicitur dicitur vocatur, edocens. De Triptolemo Pausania multa lib. 1. & inter cetera, filium Aharis fuisse: quānobrem fortissis in hū versibus dicitur vocat Hermestianax.

o Hesiodus poemate laudauit illustres feminas. Versuum eius, operis initium erat, dicitur, aut qualis. Quānobrem poetama illud dicitur vocant, iuniores autē poēte, ut Hermestianax crediderunt isillo amicam illius fuisse. Cāterus cap. 3. 4. citat opus illud Pausan, lib. 1. Vide supra.

d Laconica regis patris Penelopes. e Colophonius elegorum poeta. Properi. Plus in amore valet Mimnermi versus Homero: Carmina mansuetus lenia queris amor.

f Colophonius, Thebaikos scriptor, Platonis.

ATHENAEI DEIPNOSOPH.

Quædam, quam... Ex Oenissa Doride... In Lesbum vino prestanti nobilem... Sapientiam dum seret, spectans, ex adverso... Rursum vero tanquam apus à ramosa... Discedens, secernit Sophocles in tragici chori stationibus... Amorem simul & Bacchum... Quos ipsi charo canendos Iuppiter dedit... Virum nunc porro dicam qui ab amore semper abstinuit... Et cui concubitus omnis fuit odiosus... Omnium mulierum... Percussus, ne noctu quidem dolore vacabat... Verum Macedonia omnia parvatus est lupanaria... Et Archelai quaestorem ac dispensatorem Aegionam profecutus amore est... Donec Euripidi malus Genius perniciem molitus... De vita cum canibus obuium certare voluit... Cithecum hominem Bacchi nutrices... Educant, tibi arumque fidelissimum custodem ac promum... Musæ, bene institutum Philoxenum... perculsus ille... Ab Oryge... in hanc civitatem venit... Nocti quam magnum suo ploratu desiderium Galatæ... Melijs excitavit, ipsius progenitoribus... Nocti & poetam, quem Eurypli... Cui, ex are sub platano dicarunt Philetan... Battida canentem alacrem, totis suis carminibus... Loquaci verborum prolixitate... Quin & nec illi durior sibi vitam qui indixerunt... Homines tortuosam meditantur sapientiam... Quos angunt sermonum amara studia... Et qua in honore est eloquentia vis prepotens... Amoris graue bellum vitarunt... Quamvis instare prospicerent, sed immiti aurige collum huic subdiderunt... Hac quidem insania Pythagoram Samium obstrinxit... Theano... qui circumvolutos & implexos Geometricarum linearum anfractus... Adiuvenit, & quantum orbem at her circumceat... Ea quoque omnia in exiguo digessit globo... Quem perdo audio vilissima philosophia cognitione... Vniuersos homines antecelluisse Socratem... Irata Venus sui viribus ignis ex imo... Illius animo iuueniles curas extudit... Itaque ad Aspasia domum cum frequenter iret, nullum unquam finem... Is dicendi faciebat, quamvis multas ad exitum vias excogitasset... Cyreneum virum in Isthmum pertraxit amor... Excellentem, ubi Larde Thessalia potitus est... Acutissimus ille vir nugæ omnes philosophorum excussit... Imperium dea ut detrectaret, cui coactus morem gessit... In his fallitur Hermefianax, qui Sappho coæuam Anacreonti fuisse putet, cū ea sub Alyatte Cræsi patre vixerit, Anacreon verò sub Cyro & Polycrate... Chamæleon in libro de Sappho tradit, quosdam asserere, in eam versus istos ab Anacreonte compositos fuisse: Me purpura indutum rapit, Et fert Amor: cui splendidus Auro capillus emitet: Captumq; varijs nunc iocis, Secum iubet me ludere Amara Lesbos quam tenet

Ex Oenissa Doride, qua vergit insula In Lesbum vino prestanti nobilem: Bathylli cubile ac patriam Sapientiam dum seret, spectans, ex adverso Rursum vero tanquam apus à ramosa ficu Discedens, secernit Sophocles in tragici chori stationibus, Amorem simul & Bacchum, deos coniunctos, beneuolus Quos ipsi charo canendos Iuppiter dedit. Virum nunc porro dicam qui ab amore semper abstinuit, Et cui concubitus omnis fuit odiosus Omnium mulierum: curuo ille arcu Percussus, ne noctu quidem dolore vacabat: Verum Macedonia omnia parvatus est lupanaria, Et Archelai quaestorem ac dispensatorem Aegionam profecutus amore est: Donec Euripidi malus Genius perniciem molitus, De vita cum canibus obuium certare voluit. Cithecum hominem Bacchi nutrices Educant, tibi arumque fidelissimum custodem ac promum, Musæ, bene institutum Philoxenum: perculsus ille Ab Oryge, in hanc civitatem venit: Nocti quam magnum suo ploratu desiderium Galatæ Melijs excitavit, ipsius progenitoribus, Nocti & poetam, quem Eurypli Cui, ex are sub platano dicarunt Philetan Battida canentem alacrem, totis suis carminibus, Loquaci verborum prolixitate, Quin & nec illi durior sibi vitam qui indixerunt, Homines tortuosam meditantur sapientiam, Quos angunt sermonum amara studia, Et qua in honore est eloquentia vis prepotens, Amoris graue bellum vitarunt, Quamvis instare prospicerent, sed immiti aurige collum huic subdiderunt. Hac quidem insania Pythagoram Samium obstrinxit Theano, qui circumvolutos & implexos Geometricarum linearum anfractus Adiuvenit, & quantum orbem at her circumceat, Ea quoque omnia in exiguo digessit globo. Quem perdo audio vilissima philosophia cognitione Vniuersos homines antecelluisse Socratem. Irata Venus sui viribus ignis ex imo Illius animo iuueniles curas extudit. Itaque ad Aspasia domum cum frequenter iret, nullum unquam finem Is dicendi faciebat, quamvis multas ad exitum vias excogitasset. Cyreneum virum in Isthmum pertraxit amor Excellentem, ubi Larde Thessalia potitus est. Acutissimus ille vir nugæ omnes philosophorum excussit, Imperium dea ut detrectaret, cui coactus morem gessit. In his fallitur Hermefianax, qui Sappho coæuam Anacreonti fuisse putet, cū ea sub Alyatte Cræsi patre vixerit, Anacreon verò sub Cyro & Polycrate. Chamæleon in libro de Sappho tradit, quosdam asserere, in eam versus istos ab Anacreonte compositos fuisse: Me purpura indutum rapit, Et fert Amor: cui splendidus Auro capillus emitet: Captumq; varijs nunc iocis, Secum iubet me ludere Amara Lesbos quam tenet

Sappho,

Sappho, meos sed negligens Canos, cupit alios sibi. In aureo vos qua throno Musæ sedetis, caritum Istud feraci ex insula, Quæ feminas pulchras alit, Traxit senex nunc Teius, Qui floridus scitè canit.

Sapphoq; sic ad illum respondisse:

Sapphus id carmen non esse neminem la- ret. Ego verò Hermefianactem per lusum de Anacreontis amore id scripsisse arbi- tror. Etenim Diphilus Comicus in fabula Sappho amatores eius inducit Archilo- chum, & Hipponactem. Hæc vobis curiosè, ô amici, recitavi, illos enumerans qui in amorem proni fuerunt, quod non inficio, amori deditus, sed amore quod calum- niatur, & obicit Cynulcus, non dementatus. Nam, vt Æschylus Alexandrinus inquit in Amphitryone,

Mifero homini quid verbis multis est opus? Tacere cum licet, & hac silentio tegere.

Hic quidem Æschylus est, Mef- feniacorum carminum autor, vir oppidoquam eruditus. Magnum itaque deum Amorem, potentissimumque ratus, Euripidis auream Venerem animo reuoluens, sic ait:

Nym, vides quanta sit dea? Nec verbis explicare queas, nec metiri animo, Quanta illa sit, & quousque vis eius pertingat: Et te, & me, & mortales omnes illa nutrit. Argumentum huius rei non solum oratione proferam, Sed ostendam reapse diuæ potentiam.

Amat imbre, tellus, cum humus arida Squaloreq; sterilis, humore indiget.

Calum autem venerandum satiatum pluuia, Venerè illectum labi in terram cupit:

In unum verò ambo cum permiscetur, Nobis generant simul, & nutriunt omnia.

Quibus viget & viuunt humanum genus.

Grauius Æschylus in

Danaïdibus Venerem eandem sic loquentem fingit:

Terram penetrare liquidum calum, Peroptat, & terra illis siui nuptijs:

A puro celo lapsa pluuia: Terram fecundat, vt pariat mortalibus

Pecudum pascua, & cereales fruges. Humidis his ipsis nuptijs pulchritudo arborum

Perficitur. Horum omnium ego causa & autor sum.

Apuè Euripidem

in Hippolyto, rursum illa sic loquitur: Nam quo quot intra terminos Atlantici

Maris possit, lumen Solis vident, Si vires quidem meas reuerentur, honore prosequor:

Illudo verò, & fallo, si erga me sunt elatiores, mo superbi.

Iuueni siquidem omni virtute prædito id solum vitij fuit, & perniciet causa, quod Venerem non co- leret, & nec Diana, cui fuit apprime charus, nec deorum dæmonumve quispiam opi- tulus est: Itaque, vt ait idem poeta,

Quisquis amorem magnum esse deum non putat, Et omnium eorum longe maximum,

Aut stolidus est, aut rerum honestarum imperitus, Non nouit eum mortalibus esse maximum deum.

Anacteontis versus Amore laudibus ad cælum euehentis in ore, sunt omniū. De illo sic optimus Critias inquit: Muliebrium versum cantus olim qui tenuisti

P 2 Dulcem

Quædam, quam... f. Hippolyto. i. Cum fugientes... i. Verum hunc... i. Calleschri filius... n. Ad verbum, plied- nisti, &c.

Comedij & 178
gedijs scribendis
minime deditum,

p Brachio,

k Theophrasti,
q Cottabi laux,
Vide lib. 15,

r Sardinum, lyri-
cum & elegiacum
poetam, qui pedi-
culari morbo ince-
pit,

s Iuvenem, ca-
befacit, excaecavit.

t Dulcis carmina,
r iuvenem, Tifias
proprio nomine, ob
maledicta in Ele-
na excoecatus, etc.
x Puerilis iustus &
delicias: puerilia
oblectamenta.
y Mares sex, totidē
feminas.
z Amoris pueror-
um infamem. Sic
pediculus vocan-
tur.

a Alij contra, di-
splicent.

b Vide prouerbia:
Ibyci grues. Ibyci
egritus. Ibyci mi-
nimit Cicerō &
Tusulan.

c Graeci ἰδίω δουρί
& ἰδίω & ob vo-
cum similitudine,
elegantiore sunt.
d iam senex.
e Commouetur, in-
citur.

f Malivocis: mali-
vocis: que ceram
& mel colligit.

g Archidami: de
quo Pausanias lib.
3.

h Dioclem puerum
amorem suum
honoribus affecerat
Macedonij: cui la-
dos dederunt, in
quibus de quibus
firmos coniectum
Theophrasti in
12. Amores puero-
rum & feminarum
inter se comparat.
Lucianus in Amo-
ribus, Plutarchus
in Eroticijs, Euse-
bius lib. 1. Praepar.
Curtius lib. 1. o.
i Ad verbum, in-
penit, in (lib.)

i Amores puero-
rum & feminarum
inter se comparat.
Lucianus in Amo-
ribus, Plutarchus
in Eroticijs, Euse-
bius lib. 1. Praepar.
Curtius lib. 1. o.
i Ad verbum, in-
penit, in (lib.)

Dulcem te Anacreon tum in Graeciam adduxit
Conuiuorum illecebras, & mulierum fallaces blanditias:
Tibiarum hostem: lyrae studiosum, suauem, semper gratum.
Nunquam vel senescet vel emoretur lepos tuus,
Donec aquam vino admixtam in poculis
Circumferes ad propinandum puer dextro humero,
Pernoctationesq; sacras mulierum catus celebrabunt,
Plastinxq; aris filia, summi Cottabi
Excesso virtutis, Bromij guttis infidebit.

Atchytas Harmoniacus scribit, vt ait Chamaleon, amatoris verbis condendis omnium principem & ducem Alcmancem fuisse, erga mulieres petulantissimum, & ante omnes in vulgus eam musam & ea carmina edidisse, quae in hominum congressu ac conuenticulis canerentur. Alicubi de seipso is scribit:

Amor denno me Cypridis filius illapsus exhilarat. De Megalofrata, quam modicè & honestè amabat, foemina verbis condendis exercitata, quae suo colloquio facile irretiret amatores, haec inquit, suauem hanc musam dono dedit felix virgo flana Megalofrata. Stesichorus autem amori non mediocriter deditus, eum canticorum modum coposuit, quae olim *ωαυμὰ* & *ωαυμὰ* vocauerunt, adeo certatim hoc de Amore scribendi negotium obibant, nec fuit tum aliquis, molestos esse qui putaret amoris studiosos viros. Itaque poetae magni Aeschylus & Sophocles suis tragicæditis Amorem in theatra duxerunt: hic quidem Achillius erga Patroclum: ille verò Niobes liberorum erga se inuicem. Quamobrem nonnulli tragicædiam Pæderasten appellat: placent tamen ea cantica spectantibus. Ibycus autem b Reginus haec exclamiat, ac vociferatur:

Vere Cydonia mali fluuiorum aquarigata, in hortis virginum illesis,
Vnaq; umbrosis sub vitis palmitibus augetescentes florent:
Mibi verò nunquam sopitus amor, vbi Boreas quidam
Exurens ab immani Thoracia, irruit à Venere,
Et torrido furore me horrendus percellit,
Vel à pueritia mentem validè meam occupans.

Pindarus etiam amori mirifice addicit, inquit: Amare liceat, amoris gratificari. Ergo in tempore, nec sane tardius, anime mi, huic rei incumbito. Quamobrem & Timon in Sillis ait:

Amori suum tempus est: suum quoque nuptijs: est & in tempore cessandum: nec opperendum quoad, vt hic ipse philosophus inquit, dum est occidendum oseruiamus voluptatibus. Idem Pindarus quo loco meminit Theoxeni amasij sui, ait: Oportuit, anime mi, cum tempestiuum erat, Et atq; ferebat, amoris fructum demetere. Nunc autem fulgentes in Theoxeni facie radios aspexit. Qui nulla cupiditate fluctuat, huic atrum. Cor è ferro vel adamante est fabricatum, Gelida flamma: Venus arcuatis cilijs formosa. Nulla eum honore dignatur. Semper in ardore. Difficilis labore est, aut matronali. Grauitate & fastu gelidus per omnes vias. Incedit: at ego corde velut ab ape mellifica puncto.

Peithon in gratiam filij Agefilai, Tenedi habitauit. Puerorum amorem anteposunt multi foeminarum amoribus. In multis ciuitatibus Graeciae, quae rectè legibus administrantur, consuetudine hoc receptum & probatum est. Cretenses, vt diximus, & in Euboea Chalcidenses prodigiòse amore puerorum flagrant. Echemenes in Creticis non à Ioue Ganymedem raptum fuisse tradit, sed à Minoe. Chalcidenses, quos indicauim

dicauimus antea, raptum apud se Ganymedem à Ioue prædicant, ac ipsum locum ostendunt, vocatum Harpagium, cregis myrtis constum. Inimicitias quae ob caedem filij inter ipsum & Athenienses exarserant; Minos condonauit, amore Thesei placatus, cui & Phædrum filiam nuptum dedit, vt scribit Zenis, siue Zeneus Chius in opere De patria sua. Hieronymus Peripateticus in amoribus puero- rum plurimum studij veteres posuisse ait, quoniam accidit saepe, vt ætate vigente mu- tuaq; beneuolentia & consensione tyrannidas euerterint. Nam coram puero ama- tor quiduis potius sustineat, quam vt apud amatum in opinionem timiditatis inci- dat. Reipsa planum hoc fecit apud Thebanos ab Epaminonda instituta sacra co- hors: Peisistratarum Athenis mors, coniuratione ab Harmodio Aristogeitoneq; facta: Charitonis & Melanippi, qui eius catamitus fuit; vt inquit Heraclides Ponti- cus in Amatoris, conspiratio Agrigenti Siciliæ. Si cum in suspensionem venissent tanquam insidiarentur Phalaridi, vt consiliorum participes denunciare cogentur tormentis subiecti, non solum non conscios prodiderunt, sed cum haberetur qua- stio de illis crudeliter, ad misericordiam ira Phalarin commouerunt, vt solui iusse- rit, laudata eorum constantia: quod eius factum sic Apollò probauit, vt gratiam red- dens prorogauerit eius necem, & de inuadendo tyranno oraculum consulentibus, differri præceperit, ac de Charitone honorificè è cortina responderit carminibus duobus, quorum pentametron ante hexametro, vt postea in elegijs suis ordinauit Dionysius Atheniensis, cui Aenei cognomen indiderunt. Ex adytis haec fuit vox Apollinis:

Fortunatus & Chariton, & Melanippus, Diuini optabilis amicitiae cultores ac duci. Celebratur hominum quoque sermonibus id quod Atheniensi Cratino contigit. Formosus is adolescens, vt refert Neanthes Cyzicenus secundo libro De mysterijs, & in iurationibus, humano san- guine Epimenide. Atticam terram ob vetusta quadam scelera expiant, pro patria, cuius alumnus erat, vltro sese deuouit, & interficiendum obtulit, post eumq; diem obiit illius amator Aristodemus. Horum interitu nefarium id flagitium est oblite- ratum. Ob eos itaque amores tyranni, quibus iniussa est ac inimica huiusmodi be- neuolentia, pueros amari veruerunt, & eam conjunctionem extirpant. Quidam & exercitationum ludum, velut ex aduerso constructa suis arcibus, mœnia, combus- serunt, ac demoliiti sunt, vt Polycrates Samiorum tyrannus. Apud Spartiatis, vt inquit Agnon Academicus, ante nuptias veruari cum virginibus, non secus ac cum pueris, licet. Quod verò legiflator Solon inquit:

Femora desiderans, & os dulce: apertè dixerunt Aeschylus, & Sophocles: hic quidem in Myrmidonibus: Purum crurum decus tu non reueritus es. O infelix, frequentia nec oscula: ille verò in Colchidibus nonnihil de Gany- mede loquens:

Cruribus accendens Iouis tyrannidem. Non porrò me latet Polemonem orbis descriptorem in suis ad Neanthen rescriptionibus censuisse fabulosa, quae de Cratino & Aristodemo vulgata sunt. Vos autem, o Cynulce, has narrationes, quantumuis fictitias, veras esse creditis, libenterque addiscitis ea poemata, quorum argumentum est puerilis amor, à Cretensibus primum, vt Timæus prodidit, inue- ctus, quamuis alij scribant ortum fuisse à Laio ad Peopem diuersato, qui adama- tum eius filium Chryssippum cum raptum imposuisset curru, Thebas aufugit. Pra- xilla Sicyonia Chryssippum à Ioue raptum fuisse inquit. Ex barbaris Celtæ, quam- uis pulcherrimas vxores habeant, amore puerili magis delectantur, vt saepius ex iis quidam in pellibus cum pullis duobus cubitent. Perfas Herodotus scribit, Graecis eos amores didicisse. Alexander rex ad insaniam amore puerorum exarsit. Dicarichus libro De sacrificio quod ad Ilium peractum est, eunuchum Bagoam adeo ipsum deperisse scribit, vt resupinus in conspectu theatri totius eum suauaretur: acela- mante verò cum plausu spectantium turba; & tanquam ad iteranda oscula inultan- te, patuisse, atque rursus inflexa ceruice basia congeminasse. Charopii Chalcidensis, vt scribit

k Androgei Pau-
sanæ lib. 7.

l Erasmi prouerbio,
Sacer manipulus,
m Contra Phala-
rin, qui tandem fi-
cto cinium impetu
captus, & ino tan-
to, quem alij eras-
maria fabricandū
curaras, inelusus
est, de viuis exu-
sus.

n Phesio Creten-
si, vide in prouer-
bijs. Epimenide
somnus, de illo Pau-
sanias, quaedam
Suidas scribit. Epi-
menidem iam sen-
tibus purgasse à
Cylonio piculo, à
lympiade quadra-
gesima quarta Pau-
sanias lib. 7. tradit,
Cylonem de tyran-
nide consiliis inisse,
statuamq; ei posita,
quod firme digni-
tate prestaret, est
serij gloria cele-
bra, quia in Olym-
pia de iurato fla-
dio uicisset. Ica-
rijs habere Thra-
gicis. Myrmidonum
tyranniam. Vi-
de Plutarchum in
Solone. Epimenide
lib. 7. Herodotum
lib. 1. Ciceronem
lib. 1. De legibus.
o Difficilius illud
Solonis à Plutarcho
citatur in Erotico
huic verbi: Es o i-
ans agerem in
istis: maudici
cei Magoi iustos
qui duxerunt obli-
gati.

p Crurum pulchri-
tudine Iouem regē
inflammant,
q Aeschylus, Do-
nusonibus.

r Multa de Laio
Pausan. in Bæoti-
cijs: de hoc tamen
recepto nihil.

s Sic Gallos in uni-
uersam olim appel-
larunt.

vt scribit Carystius in historicis commentariis, bellus puer erat, dominus valde charus, quem, dum apud Craterum Alexander potaret, vt visum laudauit, cum Craterus Alexandrum osculari continuo iussit: minime, inquit Alexander: hoc enim tantum mihi voluptatis non asserret, quantum tibi molestiae. Hic enim rex, vt ad amorem propensior fuit, ita in eo quod honestissimum ac maxime decorum est temperans, vt qui non solum Darij filias & eius vxorem formosissimam captiuas non violarit, sed ne quidem se captiuas esse vt intelligerent, voluit: & perinde ac si Darius adhuc in regia foret, imperauit illis omnia suppeditari: quod vbi rescituit Darius, deos est precatus manibus in solem protensis, vt aut se regnare vellent, aut Alexandrum: Rhadamanthi iusti Talon¹ amoris fuisse Ibycus ait. Diotimus in Heraclea, scribit Eurythem² in deliciis Herculi fuisse, eiusq; gratia Herculem eos labores famosos obiisse: Argynnum in Cephalo natantem Agamemnon cum vidisset, eius amore correptum fuisse fama percipit, frequenter enim in eo se flumine abluerat. Itaque vita functum illum ad Cephalum humauit Agamemnon, & ibidem Veneris Argynnidis³ templum aedificauit. Alcymnius Chius in Dithyrambis Hymenaeum tradit Argynni fuisse amicum: Antigoni vero regis citharcedum Aristoclem Antigonus Carystius in vita Zenonis his verbis: Comes fabundus Antigonus⁴ rex Zenoni illudere solitus, aliquando ex computatione interdum reuertens, in Zenonem profuit, & vt apud Aristoclem citharcedum, quem perditit amabat, secum comestaretur, persuasit. Fuit & in adolescentium amorem pronus Sophocles, vt sceminarum Euripides⁵. Ion poeta in opere cui titulum praefixit, Peregrinationes, ad hunc modum scribit, Cum exercitus imperator classe Lesbium Sophocles peteret, in Chio ego cum illo sum congressus, vico inter puera iocoso, & vrbane faceto. Conuiuio illum excepit Hermefileus, & priuatum eius hospes, & Atheniensium publicus. Ad ignem stabat qui vinum ministraret, pudore⁶, vt erat manifestum rubicundior. Huc Sophocles est sic affatus: Suauiter me bibere vis? Annuente puero, Calicem igitur lente mihi & asser, inquit, & aufer. Erubescite magis puero, ei qui proxime accumbebat, ille tum inquit, eleganter Phrynichum hoc dixisse:

In purpureis genis Amoris lux splendet: respondit Eretrienfis⁷, siue Erytraeus ludimagister, & literator, in componendis versibus, o Sophocles, sapientes: Phrynichus tamen non recte dixit, purpureas esse formosi pueri genas. Nam purpureo⁸ colore si huius pueri genas pictor tingeret, formosus iam non videretur. Non autem quod pulchrum, est comparandum cum eo quod minime pulchrum apparet. Arridens Sophocles Eretrienfis, non igitur, ait, placebit tibi, o hospes, Simonididis illud, quod dictum optime Graeci iudicant:

Purpureo vocem ab ore virgo misit: nec quod poeta dixit, anticomum Apollinem. Pictor enim si Apollinis capillum aureum, & non atrum, representaret, elegans tabula minus esset: nec quod Aurorae digitos esse roseos idem poeta scripsit probabis, quoniam roseo colore infectis digitis purpuratae manus sint, non pulchrae mulieris. Secuto risu, tanquam impacto colapho repressus est Eretrienfis: ac denuo sermo de puero haberi ceptus. Ei Sophocles dixit, festucani, minimo digito, in calyce fluitantem, si videret, vt tolleret: sibi conspici puer dixit: eam, inquit Sophocles, expelle flatu, ne digitum maedafias. Admouebat puer faciem poculo, cum interim Sophocles paulatim id propius os sustolleret, capiti suo vicinior vt esset pueri caput: vt autem proximum fuit, manu prehensum osculatus est, cum risu & clamore cunctis applaudentibus, quod ita puerum subdole ad suauium coegisset, mihi nunc, o amici, dixit, cogitandum id est, vt callide & prudenter exercitum ducam, quandoquidem Pericles facere⁹ me quidem ait, imperandi vero artem nescire. Mihi ne reus ac sollicitus vertit haec militaris astutia? Alia profecto multa Sophocles huiusmodi interponendum ingeniose ac festiue tum dicebat, tum faciebat, in administrandis publicis rebus nec ita sapiens & prouidus, nec diligens, & actiuus, sed inter Athenienses probus, & integer. Hieronymus Rhodius in historicis commentariis scribit, Sophoclem venustum puerum extra ciuitatis moenia duxisse, cum illo vt coiret, puerumque suum pallium instrauisse gramini, Sophoclem vero & se & illum sua

¹ Apud Pausaniam Cinathan scripsit, Talon Cratin fuisse filium: Tali Vulcanum: Vuleani, Rhadamanthi. De eo portento narrat, inuoluntatem fuisse, pedibus amens, no die tota. Cratin peruersus fuit. Nida praeterea: Sardobius risus: & prowenb. Chalcentos. & Sthenis filium, regem Mysiarum, Alij tradunt horum. Iudicium vt Herculem parider, illi periculum obiecit.

² De Argynno & Argynnidis Veneris templo, vide quae prolixius scribit Leopardus cap. 4. lib. 4. Emendat. est Phaeagus, Stephanus De verbis Alcymnia Chio.

³ Eius auditor, cum Alesia degeret, fuit Antigonus, cui quo apud Aristoclem Zeno sepis est conuatus. Laertius. 2. Diogenis. Legendum puo puooyus. Sic enim Euripide vocantur, quod auferantur mulieres, & castissimus esset.

⁴ Alij calare: quoniam ad ignem stabat.

⁵ Hic proprium id nomen est, non patris.

⁶ Quam est viala nigra.

⁷ Hic, vt scribitur, in fine scribere.

sua operuisse veste, opereque peracto, Sophoclis penula surrepta discessisse puerum, relicto illi quod subiecerat, puerili palliolo. Id quod acciderat, vt par fuit, hominum sermonibus & rumore ditulgatum, Euripides cum intellexisset, cachinnans per ludibrium dixit, illo se aliquando puero vsum fuisse, verum sibi furtio nihil amissum, Sophoclem autem ob intemperantiam & insolentiam contemptui habitum. Hoc vbi Sophocles audiit, in Euripidem epigramma scripsit huiusmodi, Solis & Boreae adaptatis nominibus, obscure tamen veluti per aenigmum adulteria illi exprobrans:

Sol quidem, o Euripides, non puer cum me tepesaceret,

Veste nudauit: tibi vero alienam vxorem osculanti.

Incessit boreas¹. tu hercle non sapias, qui amorem

Athenum in vulgus spargas, & vestium furem ducas domum.

Theopompus libro de iis quae sacrilegio in templo Delphico compilata fuerunt, scribit in Aesopiehi Epaminonda² catamiti scuto pugnam Leudricam caelatam fuisse: in eo praelio eum magno vitae discrimine fortiter illum dimicasse, appensumq; Delphis id scutum fuisse in porticu. In eodem opere Theopompus scribit, Phayllum Phocensium³ tyrannum mulierisum fuisse, Onomarchum vero in puerorum amorem procliuem: huncq; puero profecto Delphos, eleganti coma pulchro, cum quo rem habuerat, e templi muneribus strigiles pusillas quatuor aureas dedisse, a Sybaritis dicatas: Phayllum vero Bromiae tibicinae, Deinidae filiae, quae, nisi turba obstitisset, in Pythiis modos erat tibia factura, argenteum carchesium, & aureum cyssibium, Peparethioru⁴ donarium: Onomarchum rursus Lycola Physceidi⁵, Tricholei filio, formoso, coronam lauream ab Ephesis consecratam. Puer hic ad Philippum⁶ a patre ductus, & oblatu eius libidini, indonatus est remissus ad suos. Idem Onomarchus Dampipum Epilyci Amphipolitae filium perpulchrum donatio Pleisthenis muneratus est, vt Pharsaliam Thessalicam saltatricem Philomelus⁷, laurea corona ex auro, quam dicauerant Lampaceni⁸. Aeneam laurum Metapontinum⁹ sub reditum Aristei Proconnesij, qui ad Hyperboraeos vsque¹⁰ affirmabat se penetrasse, Apollini dedicaram. Ex ea lauro cum esset vox edita, Pharsaliam illam tum in forum Metapontinorum forte accedentem vates qui illic consistebant, furore & amentia perciti discepterunt¹¹, cuius facinoris causam post homines cum inuestigarent, compertum est, ob dei coronam quam sustulerat, dilaniatam fuisse. Ergo videte vos Philosophi, qui praeter naturae leges exercetis venerem, & aduersus deum numen hac impietate vos obstringitis, eo ne modo pereatis. Tum enim formosi pueri sunt, quod dicebat Glycera scortum, vt autor est Clearchus, cum sunt sceminae similes. Cleonymum Spartiatam ego equidem sentio hominum primum fecisse quod natura suadet, qui obfides a Metapontinis acceperit ducentas virgines¹² genere nobilissimas, & eximia specie, vt scribit Duris Samius libro tertio historiarum Agathoclis: Ego Hercule, vt inquit Epicrates in Antilaide, amatorios versus, & Sapphus, & Cleomenis Iamynthij, prorsus memoria teneo. Vos autem philosophi, cum primum amare sceminas in animum inducetis, si quod in votis est assecuturos vos desperetis, mox, vt Clearchus ait, euanescent atque cessabit amor. Circa Pyrenaeos montes in aenacum vaccam bos tanquam initurus conscendit: pictis vero canis, columbae, arseri, sceminae, matres eius generis sese cum adiunxissent, & insulissent, destiterunt, quoniam id fieri non posse cognoscerent, velut & Cleisophus Selimbriacus, qui in Samo, e Pario marmore facta statua amore perditus, in templo se clausum abdidit, tanquam cum ea cohaerens, spe vero deceptus ob saxi frigiditatem & renixum, id cupere desinit, & caruncula obdita¹³ libidinem expleuit. Eius rei meminit Alexis poeta in fabula cuius titulus est, Pictura, hoc modo:

Factum est, vt aiunt, hoc in Samo:

Saxeam homo quidam virginem

Expetiuit, oclusisq; in templo sese.

At olim in Samo marmoream statuam

Homo quidam amant: deinde in templo se inclusit.

fuit, vt inquit Adaeus Mitylenaeus libro De statuariis.

Eadem de re Philemon;

Ctesiclis¹⁴ id signum operis

Polemon autor eius operis

P 4 quod

¹ Veste contactus, ne te quis censem agnosceret alienum horum pallioli, vel, abdito capite, contractaq; veste, violato genitali aliorum lecto, supra se periculo eripuisse. Ob hoc etiam morum prauitatem quibus Boreae: vntus est asserimus. & ad diffinitum.

² Viri quos meminit Pausanias lib. 10. Supra pag. 173.

³ g. Ephrethos insula, cum a montem Athos.

⁴ h. Sapphus & familiae nomen, putant: quidam Phocensium interpretantur, obfessum, quosdam, i. Amant, qui aduersus Phocensium Thebans supplicat: & factu bellum conficit.

⁵ h. Qui diripiendum esse templum in Polio est.

⁶ Pharsaliam: de oraculo Pythiae, de narium fuisse Cnidiarum scribit.

⁷ Metapontum Italiae oppidum, vicinum Sybari.

⁸ h. Ad Pyrenaeos montes peruenisse: tra dit Pausanias lib. 5. o quibus iam multa de Hyperborae potuerit inuestigare.

⁹ Pharsaliam: de Pythia oraculo scribit, cum in Apollinis templo ea luderet, adulescentes impetum facto de auro inter se pugnares, mulierem disceptasse.

¹⁰ h. Factum quod quod id est: h. Hieronymus & omnia obfidesibus.

¹¹ q. Padesares, ex quam obscuritate verborum, regeda. Idem tantum quidam in Brasilia Venere Cnida, relicta macula indige cupiuitate: & rursus alius in eisdem officij Cupidine Pario, eodome amoris vestigio illi.

¹² h. Lunosus perantiquam statuam in Samo fuisse. Similitudine ab igne opus tradit Pausanias.

quod Hellenicum inscribitur, ait Delphis in tabularum armario pueros esse duos saxeos: quorum alterius, cum quidam consulturus oraculum, amore ferueret, eum in templo delituisse, & congressus premium coronam dedisse: deprehenso vero eius flagitio, Delphis percontantibus deum praecipisse, missum ut facerent: illum enim puero mercedem persoluisse. Amarunt quoque animantia bruta homines: gallus, quem centaurum vocabant, Secundum regis Bithyniae ministrum, qui ei fuit a poculis, ut tradit Nicander libro sexto De fortuitis. Apud Argiuos: puerum amauit anser, ut Clearchus narrat Amatoriorum libro primo. Puerum illum Amphilochem nominatum fuisse, Olenium patria, Theophrastus autor est in Amatorio. Hermeias Hermodori filius, genere Samius Lacydem: philosophum anseri dilectum fuisse prodidit. Clearchus pauonem scribit in Leucadia virginem sic deperisse, ut mox expirauerit illa morbo extincta. Delphinum: certe in Iaso: & fama est, & Duris scripsit libro nono, puerum amore persecutum fuisse. De Alexandro autor is loquitur ad hunc modum: Ex Iaso puerum acciuit. Etenim in ea ciuitate Dionysius puer a palaestra rediens, ad litus cum vrinaret, delphinus masi accedens, & obuius, tergo gestabat, longissime natans, in terramque post reuehebat. Est autem delphinus animal hominum amantissimum, ac prudentissimum, & quod gratiam sciat rependere. Phylarchus libro duodecimo narrat. Ceraunum Milesum, conspicatum in piscatorum verriculo Delphinum, quem pararent in frustra concidere, data pecunia redemisse, & relatum in mare saluum dimisisse: postea vero naue ad Meconum fracta amissis reliquis, omnibus qui in navi fuerant, solum euasisse, ab eo Delphino seruatum: cum autem iam senex fero concessisset in patria, & exequiarum forte fortuna secundum mare Miletii fierent, Delphino turbam in littore visam eo die, parum ab iis distantem, qui mortuum efferabant, tanquam homini iusta soluerent, & fauus quoque adiurarent. Idem Phylarchus libro vigesimo narrat, summam Elephantum erga puerum charitatem, & benivolentiam, his verbis: Cum hoc elephantus nutrita fuit elephas femina, quam Nicram appellabant. Huic vxor Indi animam iam agens, puellulum suum triginta dies natum eiusodiendum apposuit. Cum vero decessisset a vita illa femina, amore quodam, singulari infantem bestia dilexit, ut quae ipsum diuelli a se non pateretur, ac nisi praesentem aspiceret, tristes doleret: lacte satiatum a nutrice, & in cunis faciatum inter medios pedes reciperet, & nisi id fecisset, abstineret a pabulo: deinde toto die arundinem & appositum stramentum congereret, dormiente puero muscas abigeret, si ploraret agitatam manu: cunis ipsum sopiret, quod saepius fiebat etiam ab elephantum mare. Vobis autem philosophis mens est quam delphinis & elephantis agrestior, & immittor, tamen Perseus Citiensis in conuiualibus commentariis vociferetur, & asserat de veneris inter epulas esse tractandum, quandoquidem ad ea poti nos inclinemur: qua in re laudem si merentur qui cum hilaritate eorum usum moderantur, vituperandi contra, qui ferarum more in ea cupiditate sunt inexpleri. Nam vel dialectici, ubi ad componendum coeunt, si de suis conclusionibus & argumentationibus inter se disceptent, alieno loco & tempore id ab illis fieri quibus existimet. Boni quidem ac probi viri nunquam inebriantur: at falso temperantiam qui simulant, in conuiuiis, aliquandiu modestos se praestant: cum vero ad intima sese, vinum in sinuarit, indecore ac turpiter inepiunt. Accidit nuper hoc legatis Arcadum ad Antigonom missis, qui cum principio feueros & compositos prandere se crederent, & non solum ex nobis quempiam non aspicerent, sed ne se quidem mutuo, ut processit compositio, inducunt, sunt tum festiuae narrationes, tum Thesalae saltatrices, ut illis mos est, nuda, cum subligaculis, saltantes, se diutius non continuerunt, sed magno impetu desiluerunt a lectis, ac exclamauerunt, velut admirabili spectaculo stupefacti, felicem praedicantes regem esse, cui tali voluptate frui liceret, aliaque id genus multa odiosa facientes. Iam Philosophus quidam apud nos conuiuia, saltatrice ingressa, cum laxum esset vacuumque prope illum spatium, assidere volentem puellam non permittit, sed tetricum & feuerum exhibuit sese: deinde cum auctione veniret tibicina, ut fieri solitum est in compositationibus, in licitatione admodum iuueniliter licent

Sic apud Plin. cap. 22. 10.
 Addit Plinius, quod est in illis. Eius sapientia, anseri a Lacyde, nunc quod dicitur, nec interdu, nec noctu, nec in publico, nec in balneo.
 Addit Plinius, puerum abentem in litus delphinus anse in sequitur, in armam inuictum aspirasse. Alexanderumq; amor illi omnium propitij fuisse, interpretatur, Babylone puerum Neptuni sacerdotio praefecisse eadem ciuitate Hermiam puerum mare se persequentem, repitina procella subitibus obrutum, a delphino relatum in litus, nec delphinum in mare, nec sum, sed in sicca expirasse, sed in sicca causam fatentem.
 Oppido Caris, a quo stetit Iasus. In Iaso, in quo corpus exercitatus praecipue lucta.
 Victarius cap. 20. Var. h. Pheasida.
 Conuictio, & iurgio.
 Quam ab paguacem illorum praesentem, uter in canibus, vicia de-
 tur.
 Conuictio, (Conuictio, vicia de-
 dienda.)
 Plautus, vel a-
 dolescenti, vel puellam, vel, solum, & ancillam.
 Tibicina, vena-
 las olim in conuiuiis, eam in auctio-
 ne proponebat: qui maius praemium offerret, solus eas habebat, & illam co-
 gressu praebatur.

terque mercatus est, & cum venditore, pretio ab alio quodam celerius aucto, decertauit, negans ab ipso additam fuisse, tandemque ad manus est ventum, ipso philosopho digladiante, qui initio assidere tibicinam prohibuisset. Num vero, inquit Cynulcus, Perseus ille est, qui de tibicina pugilatu dimicauit? Scribit enim Antigonus Carystius in vita Zenonis Citiensis, Perseus inter potandum mulierculam tibicinam emptam ducere domum cunctante, quod simul habitarent, id ubi sensit, puellam in aedes illum pertraxisse, & cum Perseus concludisse. Me porro non fugit Polystratum Atheniensem Theophrasti discipulum, Tyrrenum cognomine, tibicinam vestes induisse. Studium quoque reges adhibuerunt, ut essent in comitatu feminae peritae musices. Liquer hoc ex epistola Parmenionis ad Alexandrum, in qua significat ipsi Damasco in potestatem redacta omnibus impedimentis, vasis, & facinis Darij se positum fuisse, recensens eos qui inter captiuos sunt reperi, nimirum pellices regias, quae callerent musicam, trecentas viginti nouem: coronarum textores sexaginta sex: obsonij praeparandi artifices: ducentos septuaginta septem: qui in ollis coquerent: viginti nouem: lactarios tredecim: qui pocula conficerent: septedecim: apothecis vini praefectos: cellarios septuaginta: vnguentarios quadraginta. Ego vero, o amici, apud vos liberè id profiteor, oculos nihil magis delectare quam formosam mulierem. Apud Chæremone tragicum Oeneus de quibusdam virginibus a se conspectis cum loquitur in fabula eiusdem nominis, sic inquit:

Iacebat haec ad albos luna radios
 Ostendens vbera, soluta pectoris fascia:
 Illa vero in chorea saltans sinistri lateris laxata fibula,
 Nudata, a thecens spectatoribus
 Finam picturam, intuentem praebuit in eius scilicet oculis
 Albus color per atram pupula umbram pariter lucentem coerebat:
 Detegebat alia vlnarum sinum cum pulchris manibus,
 Alia cervicem totam veste contegens
 Sub plicis palle reducta
 Monstrabat femur: sumq; amor
 Arridentis illarum pulchritudinis, citra potuendi spem,
 Tanquam sigillo impressus est mihi.
 Supina cadebant ille in Helenium:
 Violarumq; frondem nigri folijs densam obterebant:
 Atque croci, qui aureo texta
 Pella colore attingit venuste.
 Persicus vero, foliosusq; & latus Amaranthus
 Mollibus in pratis cervicem protendebat.
 Idem poeta in celebrandis
 floribus multus, & curiosus, ait in Aleusibcea:
 Fiebat autem species corporis
 Albo colore nitens decora, & elegans:
 Pudor vero modificabatur blandissimum
 Ruborem, candori addens illum splendido:
 Coma porro cerea, qualis in statuis,
 Ipsis capillorum circinnis implexa
 Leuibus argutisq; ventis iactata lasciuiebat.
 Idem in Io, flores ap-
 pellant veris filios: sic:
 Circumcirca stratis veris filijs.
 Idem in Centauro, quae fabula variis
 metris constat, prati liberos ac stirpem, his verbis:
 Vbi quidem ipsorum florum confertim simul genitorum
 Innumerum exercitum populati sunt, pratorum prolem voluptati venantes.
 Idem in Baccho:
 Chori amatrix bedera, anni filia.
 Idem sic de rosis in Vlyse:
 Capillis verna tempestatis indicium, rosa pulchrum florem,
 Gestabat, veris nutrix venusti sumi.
 Idem in Thyeste.
 Rosas

h. Plautus: La-
 cerius in eius vides,
 qui locus est corrup-
 tus.
 i. Coquos.
 h. Xystus: lego,
 xystus: medicina-
 stinos, qui oculos per-
 ficauerunt abster-
 gerent.
 i. Sedande per astus
 & squalores sibi.
 m. Quoniam, qui
 viti colu defecar-
 rent: inde dicitur
 dicitur.
 n. Paribon filius,
 Meleagri, Tydei,
 Deianira pater: de
 quo Ouid. 8. Me-
 tamorph.
 o. Epomide: vox
 haec significat, ut
 veteres dixerunt,
 strophium, ut Mar-
 tialis, mamillare,
 quae tumor papilla-
 ra cubiletur, v. i.
 Elum ad humeros.
 p. Apud dicitur:
 contra sidera exi-
 guum quidpiam sub-
 lucebat: ut dicitur
 hic se dicitur, re-
 missus.
 q. Secundum Dio-
 scoridum, odoratam
 plantam.
 r. Earum quae mu-
 linae Graeci vo-
 cant.
 s. Ad verbum, solari.
 t. Mulierum enim
 flammae lutea sunt.
 u. Persicum Ama-
 ranthum vocat, tan-
 quae Persia primus
 aduectum.
 v. Haec non perti-
 nent ad flores, sed
 ad descriptionem
 pulchritudinis.
 y. Flaua.
 z. Quidam in Au-
 rora.
 a. Sic Aeschylus in
 Persis: v. i. ma-
 phis v. i. v. i. v. i.
 Var.
 b. Que toto anno
 viret & riget.

d Laertius in eius vita. e Laertius tradit eam orationem ab Aeschino inscriptam fuisse, De calumnia.

illius vxor Aeschini dederit, quod Idomeneus affirmat. Sic igitur Lyfias in oratione cuius est titulus De aere alieno, contra Aeschinum Socraticum, (illa quidem recitare mihi propositum est, quoniam aduersus factum ingentem vestrum, o philosophi, multa commemorantur,) exorditur: ΝΥΝ ΟΥΔΑΜ, iudices, futurum putassem, vt auderet Aeschines in tam turpem causam descendere, cum aliam vix arbitraret eum posse inuenire quam tanta fraude & calumnia diceret. Hic enim, iudices, cum Sofimo & Aristogeitoni mensariis argenti drachmas tres deberet, me conuenit, & supplex rogat, ne se ob scenora suis fortunis iam deturbatum negligerem, in animo esse arti vnguentariae se tradere, sed deesse commoditatem: pro mina f vsura nouem se obolos mihi persoluturum. Pulchrum scilicet beatae vitae finem, & Philosopho dignum, is constituit artem vnguentariam, Socratis philosophiae convenientem, qui vsuum vnguentorum vituperauit, cum & legislator Solon artem illam exercere viros omnes vetuerit: quam ob rem Pherecrates in Somno, seu Pernoctatione, ait:

f Mina, centum drachma. Drachma, sex oboli. g Athenas haec verba.

A. Quanam, cedo, ars illa, vnguent a qua venditat? B. Eam qui didicit artem, sedentem oportet In sublimi, sub conopaeo, confessu hominum ad id congregatorum, Toto die cum adolescentibus confabulari. deinde aliquanto post deinceps: Culinariam nemo vngquam sciuit: Atque adeo nec piscinariam. Nam in singulis generibus Aptae esse oportet, quae ad artem sunt necessaria.

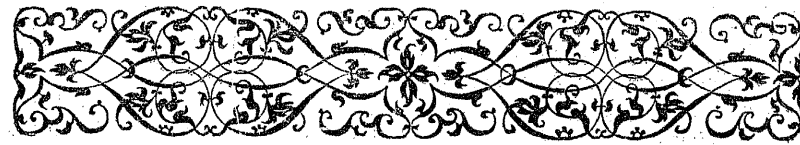
h Nec vendendi piscis ars. Ad verbum, οὐδ' αὖτε πωλείου. i Lyfias, cuius sermonem intermiserat.

Pergit orator: Illis ego persuasus, cum praesertim Socratis discipulum esse crederem, qui sic loqueretur, & de virtute ac iustitia disceptare solet multo grauius, sermone, suspicatus nunquam sum id facere vel ausurum, vel aggressurum, quod inceperant homines iniustissimi, ac scelestissimi. Idem postea cum ab eo patrata facinora exposuisset, quod pecuniam sceneratus, nec sortem reddidisset, nec vsuram: quod ad condictum diem vltro non satisfecisset, ideoque pro tribunali, contra eum absentem, indicta causa, pronuntiatum esset, ac eius punctis notatus seruus pigneratus fuisset, aliis eiusmodi multis hominem cum accusasset, haec tandem subiunxit: At non solum, iudices, erga me talem se praestitit, verum etiam erga omnes, quibus cum illo negotij quidquam, ac commercij fuit, An non vicini caupones, quibus acceptae portiones ille pretium non persoluit, clausis cauponis iudicio cum eo nunc experiuntur? qui autem in propinquo habitant, tot iniuriis ab eo laesi sunt, vt relictis aedibus alias procul semotas conduxerint: iam quotquot conuiuia collecta pecunia instructa sunt, si quid superfuit ex eo quod est collatum, non restituit, aut numerat, sed apud cauponem, velut ad monumenti pilam, cippumve, id corrumpitur. Tot verò, diluculo statim, petitori quod ipsis debetur, domum eius adeunt, vt ad exequias illius mortui conuenire videri cuidam possint. Sic autem qui Peiræum incolunt, sentiunt de illo, vt esse putent longè tutius nauigare in Adriatico mari, quam cum eo negotiari quidpiam. Etenim multo magis quae scenore mutatur, esse sua credit, quam quod haereditarium à patre obuénit. Hermæi quidem vnguentarij facultates interceptas nonne is possidet, stuprata illius vxore iam septuagenaria, quam cum amari sibi fingeret, eo perpulit, vt maritum & liberos ad inopiam & mendicitatem redigeret, seipsum autem efficeret à caupone vnguentarium, puellulam illam amanter blanditiis delinitam fouens, dum tenella eius aetate fruitur, cuius dentes numerare, quandoquidem pauciores erant, quam manus digitos fuit magis expeditum. Agite testes: huc confendite. Ergo sophistae fuit eiusmodi vita. Sic, o Cynulce, Lyfias perorauit. Ego verò, quod ait tragicus poeta Aristarchus, haec cum dixerim, non te adortus & lacepsens, sed maledicta regerens, huic orationi aduersus te & alios canes susceptae finem impono.

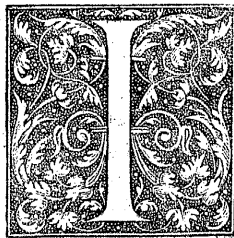
k Abliguitur, dilapidatur. Proverbij specie dictum hoc videtur, de ijs quae perduntur, nec recuperari possunt.

l Sic euocabantur in iudicio testimonij dicitur.

ATHEN

ATHENAEI DEIPNOSOPHISTARVM LIBER DECIMVS QVARTVS.

NSANVM Bacchum esse, o amice Timocrates, complures aiunt, quod plus iusto meri qui bibunt tumultuantur, Vinum te mellitum sauciat: vinum & alijs Noxium est, qui assatum hauriunt, & bibunt plus satis. Centaurum illustrem Eurytionem vinum Perdidit, in atrijs magnanimi Peirithoi, Ad Lapithas profectum, cum mentem vino Furiosus obruit, & quod minime iustum fuit, admisit in adibus Peirithoi.

a Malum dicitur colore, gustu. Cuius poetae sunt hi versus, auctor non indicat. Nota cuius fabula est centaurorum qui Peirithoo Hippodamen sponsam eripere sunt conati. Exstat proverbium, Lapitha.

In corpus enim cum vinum subit, vt inquit Herodotus, sursum efferuntur ac innatant indigna verba, & furore concitata. Clearchus comicus in Corinthiis sic ait:

Is qui inebriantur quotidie, Capitis dolor si accedat, priusquam bibant Merum, nemo nostrum vngquam biberet. Nunc autem quoniam ante illam molestiam

Voluptate fruimur, ea frustramur utilitate quae in vino est. Agefilaus, vt auctor est Xenophon, aequè fugiendam esse putabat temulentiam, atque insaniam, & cibum intempestiuum, atque inertiam. Porro nos, haudquaquam sic bibaces, vt quibus nimio potu mens alienatur, foro iam frequentissimo, ad musica venimus haec conuiuia. Curiosus enim reprehensor Vlpianus, cum dixisset quidam, se non esse egovon, eum increpuit, & vbi legitur, inquit, vox egovon? Apud Alexim, respondit ille, in Synecizomeno, sic: egovon, temulentus, haec faciebat. Quoniam verò quotidie, ad novos semper nostros sermones, & varias frequenter narrationes, ac colloquutiones, magnificus ac splendidus conuiuator noster Laurentius inducebat qui risum mouerent scurras, age de illis non nihil traestemus, quamuis hoc probè sciam, Anacharsin Scytham accitis in conuiuium edoctis ad risum mouendum hominibus, solum omnium non risisse: post autem adducta simia in risum solutum dixisse, natura quidem animal illud esse ridiculum, hominem verò arte, & studio, Euripides in Melanippe vinculis adstricta:

Hominum multi risus gratia Festiuos sales & iocosos meditantur: ego verò Captantes risum odi, qui in sapientes viros Effrent ore debacchantur: & ne quidem inter viros Censentur: ad risum verò mouendum elegantes ac idonei, Alienas domos frequentant, & quae classe adueta sunt Domi habent, & seruant.

b Apud Xenophontem est: atque gulosam voracitatem, & cibum intempestiuum, atque peccatum. c Sive hora, tertiana, sexta, d Vini potu de potestate mentis detestum: vino perturbatum: temulentum. e Eum, qui adibus & vice contubernio associatus est, aut connubio imbutus, id verbum significat. f Erasmi proverbium, Simia caudata.

Parmeniscus Metapontinus, vt scripsit libro quithes Deliadis Semus, primarius tum genere, tum opibus, cum in antrum Trophoniae descendisset, reuersus postea nunquam ridere potuit: ea de re sciscitanti oraculum; sic Pythia respondit:

De iucundo risu me rogas, o tristis homo, Domi sua mater dabit, quam imprimis venerare.

Sperans igitur post redum

g Magno vite discrimine, quale adesto solent qui nauigant, aut classem regunt, quae sita, & comparata: nempe magna labore patet, ridicula opera confeguntur, & acquirunt. h. Vide proverbium, In antra Trophoniae, & Lausaniam in Baeotia.

cuius deplorarent, & amoris spei sensu tangerentur. Quam obrem cantionem illam edidit, & vastas solitudines, ubi composuit, peruagata est, quod aiunt, vociferans, & eam canens, quam Nemion vocant. Eius haec est portuicula:

Proceræ quærim, ô Menalce.

Aristoxenus libro quarto de Musica scribit, primas feminas cecinisse cantionem quandam nomine Calyce. Stesichori versus extant, in quibus quædam nomine Calyca, Euathli iuuenis amore capta à Venere precatur eius nuptias: cōtempta verò à fastidioso & reuente iuvene, præcipitio sese interemit, id quod circa Leucadem ^b factum est. Eius virginis mores apprime fuisse pudicos poëta finxit, vt quæ iuuenis consuetudinem non prorsus & quouis modo cuperet, sed optaret, si liceret, Euathilo virgo nubere, aut, si quod in votis erat, obtinere non posset, abire vita. In compendiosis & breuibus commentariis Aristoxenus scribit ab Iphiclo, quem impotenter amabat, Harpalycen cōtemptam merore contabuisse, institutumq; ab euentu illo virginibus cantionis certamē, quam Harpalyce nominant. Nymphis libro primo de Heraclea, de Maryandynis loquens, ait, Apud eos cantiones itidem nonnullas audire & intelligere est, quas patria consuetudine cantantes, hominem priscum quandam nomine Borcum, in clamant, eumq; narrat viri diuitis ac illustri gnatum, forma & ætatis vigore alios excellentem, cum suis intensus ne gottiis, mellioribus quod biberent, dare vellet, ad aquam hauriendam profectum euauissile. Itaque illum quærere indigenas, cum flebilium versusum lamentis euocantes, quibus omnes ad hoc vsque tempus vri perseverarunt. Talis fuit & quem Ægyptus luget Maneros ^c. Coniuuii ne defuerunt quidem nostro Rhapsodi ^d. Laurentius enim, si quis alius, Homeri versus tam impensè oblectabatur, vt præ illo nugas egisse Caslandrum Macedoniæ regem putes, quem in historicis commentariis tradit Carystius Homeri fuisse adeo studiosum, vt in ore magnam eius carminum partem haberet, & seorsim ac priuatim tum Iliadem sibi, tum Odyssæam describendas curauerit. * Rhapsodos Homeristas vocatos fuisse Aristocles in libro De choris autor est. Quos autem nunc appellant Homeristas, primus in theatrum produxit Demetrius Phalereus. Chamæleon in libro De Stesichoro scribit, non tantum decantari solitos Homeri versus, verum etiam Hesiodi, Archilochi, Mimnermi, Phocylidis. Clearchus in primo, Antilochi verbis adscriptis, inquit Simonidem Zacynthium in theatro sellæ insidentem versus memoriter pronuntiasse ^e. Lyfianias primo libro De iambicis poëtis scribit, Mnasionem rhapsodum, ostentationis gratia, cum sui specimen ederet, iambos quosdam è Simonide, velut histrionem, recitasse. Empedoclis expiationes ^f in Olympicis ludis memoriter reddidisse Cleomenem rhapsodum, ait Dicæarchus in Olympico. Iason libro tertio De Alexandri sacrificiis, tradit in Alexandria magno theatro Hegesiam comicum historiam Herodoti egisse, Hermophantum verò Homeri poësim. Nobis frequenter mimi exhibentur nomine Hilarodi ^g, quos nunc quidam Simodos ideo vocant, vt inquit Aristocles libro primo de choris, quod Simus Magnes aliis poëtis hilarodus elegantior ac concinnior fuerit. Aristocles libro primo de Musica Magodos ^h recenset inter rhapsodos, his verbis: Magodus, qui idem est cum Lyfiodo. Aristoxenus Magodon exponit qui habitu muliebri, viri personam agit, contra Lyfiodum, qui mulieris, virili cultu: cætera eisdem versus canunt, & aliis in rebus omnibus nihil differunt. Ionico sermone Sotadis carmina in publicum prodierunt, & ante illum, quæ Ionica dicebantur, & quæ ab Alexandro Ætolo, Pyrete Milefio, Alexe, & aliis eiusmodi poëtis edita sunt. Alexen Cynædologon ⁱ vocant. In eo carminis genere floruit Sotades Maronites ^k, vt ait tum Carystius Pergamenus in opere suo De Sotade, tum Apollonius Sotadis filius, qui librum scripsit de patris poematibus, è quo perspicitur importuna Sotadis in maledicendo libertas, qui Lyfimachum in Alexandria probris incesse, apud Lyfimachum, Ptolemæum Philadelphum, & alios reges in aliis ciuitatibus, quam obrem meritas poenas luit. Nam, vt refert Hegesander in Commentariis, cum nauem iam soluisset ex Alexandria, & turus à periculo videretur, ipsum occiderunt, quoniam in Ptolemæum insolentissimè debacchatus, Arfinoes potissimum fororis sic exprobrasset nuptias,

h rhytm Leucadia peninsula, contra sinum Ambracium. De hoc scopulo, & is qui ex illo delauerunt, vide Strabonem, & Scaligerum in Anthonium.

e Ægyptijs Linus. Eū primi regis ipso rum flū, prematura morte eim decessisse, instituta soli ipsi cantionæ publicæ Ægyptiū lamenti decoraat. Herodotus lib. 2. d. Qui aliena carmina recitant in hominum cõuentibus: qui in aliis sensu aliudq; argumentum, vel megoris versus ab oriū rursant, vel ex illis discisse alios cõtinuatos & itaq; confusus faciūt. Vide Henricum Stephanum suo libello de Rhapsodis.

f Eas, & illius physica, millibus versu quinque fuisse iūprensas tradit Laërtius.

g Ad verbum hilaria, fuisse, lata canētes, vt de amicis & alijs rebus incudis, sed condita grauitate quædam tragicæ.

h Henrico Stephano, Magodi histriones, comicis similes, tympanū & cymbala ihebant, habitus muliebri, mæchi, lanonis, ebrij personam agentes, ad amissa cōmestatum eunū, & c. Lyfiodos idem discas putat, quod in Lysij filij epi initiationibus ea fabule peragebantur.

i Turpibus & obscenis verbis vtebatur. Natalis refert, ad Ionicum sermonem.

k Maroneis oppidū Thraciæ Plinio.

Nefandum

Nefandum stimulo foramen ¹ pertundis. Patroclus igitur vnus ex Ptolemæi ducibus in insula Cauno eum captum & in amphoram ^m plumbæam coniectum in altum euexit, ac demersit. In Philenum Theodori patrem ⁿ stilum acerbè distinxit. Talia fuerunt eius castmina:

Foramen via posterioris angustæ ubi detexit,

Ex frondosa valle ingentem clauam exprumpsit,

Qualem arator fræux laxat bos.

Gravior illis poëtis est, quem vocant Hilarodum. Nilul enim delicatè mollitèrve ^o agit, vel dicit. Virilem is candidam vestem induit, auream coronam gestat. Olim, vt inquit Aristocles, solea ^p pro calcamento fuere, nunc crepida. Simul cum Hilarodo, vt & cum Aulodo, cantat vel mas, vel femina. Coronantur Hilarodus, & Aulodus, non tibicen, non cantor. Magodus vtitur & cymbalis, & tympanis, vestitu muliebri toto, lasciuens, & mollitèr faciens omnia, nunc femina personam agens, nunc lenonis, nunc adulteri, nunc temulenti, qui comestatum ad amicam it. Aristoxenus scribit, post Tragœdiam, Hilarodiæ grauisimam esse, post Comœdiæ summam esse Magodiæ grauitatem. Magodi sæpe, comicorum argumento sumpto, instituto suo, atque dispositione, varias personas repræsentarunt. Magodiæ porro idcirco nuncuparunt, quod illis cantionibus magorum ^q prodigiola miracula exponantur, medicamentorumq; declarantur vires. Apud Lacedæmonios, vt inquit Sosibius, comica lusionis peruectus quidam modus fuit, haud ita magni laboris, quoniam in his apparandis simplex esset Spartanorum frugalitas. Populari & parum exquisita oratione quidam fructum imitabatur fures, aut externum peregrinumq; medicum hæc dicentem, vt Alexis in Mandragorizomena ^r planum sic facit:

Indigena medicus si dixerit, catinum

Huic matutino date pitisana, mox parui pendimus ^s.

At si quis dixerit, date pitisanam ^t & catinum,

In admiratione est: Rursum si quis è nostratibus

Σουτυλιον, betam, proferat, nobis est despiciatui,

Si quis τωψήλιον ^v, animo libenti nos audimus.

Qui eos lusuf proficerent δ' υπιδακῆς ^x Lacones vocabant, tanquam mimos, & scenicum apparatus ^y instruentes. Huius Decelistarum generis secundum regiones vatiæ sunt nomina. Phallophoros vocant illos Sicyonij, nonnulli αὐτῶν Βοιάδας ^z: Alij, vt Itali ^a, Phlyacas ^b: Sophistas multi: Thebani, quamuis assueti multa propriis nominibus appellare, Voluntarios. Dictionum innouatores esse Thebanos Strattis sic in Phcenissis testatur:

Nihil intelligitis vniuersi Thebarum ciues,

Nihil prorsus. Primum quidem vos sepiam,

Vt vulgaris est sermo, vocatis Opisthotilam ^c:

Gallum, ὀρτυλίον: medicum, Γαίληον.

Γεφυράν, pontem, φλεφυράν: σύκκα, ficos, τύνκα: hirundines, νοτιλάδας:

Μανσαν infantium ^d buccæam, ἀπολογὸν videre, ἐκελεδέω ^e:

Quod perforatum nuper est, νεοκατὰ τρυτον, νεοκατὰ τρυτον.

Semus Delius in libro De Pæxanibus inquit: Quos Autocabdalos nominant, ij coronati hedera, pedetentim ac incesu composito gradientes verba tãquam irrorabant ^f. Eos posterius sæculum, eorumq; poëmata, Iambos appellauit. Quos Ithyphallos nuncupat, personas ebriorum induunt, coronas gestant, & manicis anethino ^g colore tinctis manus operiunt: tunicis vestiuntur albo distinctis, Tarentino ^h amictu præcinguntur ad malloolus vsque demissio: tacitèque per vestibulum subeuntes, cum in mediam orchestram processerint, ad theatrum conuersi dicunt:

Abscedite de via: laxum deo spatium præbete.

Erectus deus, mallo ductus ⁱ, per medium i theatrum ambulare vult.

Phallophorik personam, inquit, faciei non admoent, sed hederaceum integumentum circumponunt

Q 4

59. Cent. 6. d. Ενδιασιον: significat & hæc vox quasi cibarium frusta indita ori.

e Iude Latinorum video. f. Lentè & cunctanter proferebant. g. Violaceo. h. E mollissima lana contexto, qualis est Tarantina. i. Sic avocam imagine m Bacchi vocant: ἑσφυραμένω: Alij τρωμαμένω: k. Hic Phallophori, qui Phallum canentes sequuntur.

1 Plutarch. lib. de peroratorum institutione. m. Μαλοθρησκον. ἑξαιδω. καὶ ἄλλοις λικνοσφαιρα, ἀμφορα, ε. quæcunque materia sit. n. Natalis addit, σαλατῶν, τινδιέντι. o. Συμῆ: ἄλλ' ὅτι νῆ: ἄλλ' κωολ: ἴ. Vide Vistoriū cap. 4. 34. Var. p. τῶοδ' ἕγεντα. q. Ita de causa apud Persas honor habebatur Magi, quod putarent illos admirabili quadã posestato veteris posse cobibere, pluuia ciere, & miracula id genus alia edere, tum etiam, quod illos crederent simplicium pharmacorum facultates optime nouisse. l. Ius cantionibus nō distimiles esse reor cõciones & musicos cãtus medicorū circumforaneorū, quos Charlutanos vocat Italia. r. Mandragora vsu suspensâ & attonita. s. Tanquam notum & ideo vilem. t. Quo pacto loqui solebat externi medici lingua vernacule rudis. u. Sic emmiabant externi, & aduenæ. x. Δεικνῶν, imago, μίμησις, ἑκείνου. Erasmi. proverb. Callipides. Iunius adagio ἴγ. Cent. 6. y. Quod ante histrionis in scenam prodentes veluti fabule essent preludia. z. Nihil. Vide cap. 34. lib. 5. Animaguerfonum Brodai, rudis, tumultuarius, extemporales. a. In magna Grecia. b. Temulentos, Hæschel. c. Οπίσθησι, quia parte corporis posteriori stercus, id est atramentum effundit: ἑσφυραμένω, pipio auroa nuntius: σαλίος, saginator: ἄλλοις, garula. Iunius adagio. Lentè & cunctanter proferebant.

Iunius prouerb. Medium sequere.

appellat. Pratinas¹ hæc alicubi scripsit:

Ne concitatore seect are, ne remissiore.

Qualis est Ionica: ad medium diuerte

Solum: Aeligos delige modos.

Idem aliquanto post manifestius inquit:

Auidos cantionum iuuenes. Aelica decet harmonia.

Prius ergo, quod dictum est, concentum eum vocarunt Aelicum, post autem Hypodoricum, quod & in tibiis nonnulli putant obseruatum fuisse, certum tibiariam sonum rati esse Hypodoricum. Ego verò arbitror homines cum in eius cantus legibus nescio quid tumidum, & quod generosi animi fortitudinem referret, esse perspicerent, hypodoricum appellasse, & veluti nos subalbam dicimus, quod albo simile est, subdulce, quod accedit ad dulce, quamuis non sit eiusmodi, ita & hypodoricum appellatum fuisse quod Doricum valde non sit. Milesiorum nunc ingenium expendamus, quod elucet in Ionibus, ob pleniorum corporis habitum gloriosis, animosioribus, pertinacibus, contentiosis, nulla comitate humanitate uadeutes inuitantibus, morum asperitate, citra vllum beneuolentia & amoris indicium rigidis. Quapropter modorum id genus minimè floridum & lætum est, sed austerum & durum, in quo tamen deprehendas elatum quidpiam generositatis non expers. Quamobrem amat concentum illum tragœdia. Nostra verò ætate Ionum mores deliciis sunt perditissimi, eorumque itidem cantus ab illo vetusto multum diuersus. Fama est Pythermum Teium in eo numerorum genere obscuros versus composuisse, & quoniam ille poëta fuit Ionicus, Ionicam harmoniam eam fuisse dictam. Pythermum scilicet eum intelligo cuius Clazomenius² Hipponax in iambis sic meminit:

Pythermus aurum loquitur, aliud nihil:

id nimirum significans aurum merum Pythermum esse, aliudq; præterea nihil. Est igitur probabile Ionicum Pythermum cantum suum accommodasse Ionicis moribus: harmoniam tamen illam opinor verè Ionicam non fuisse, sed admirabili quadam concentus specie modulatum. Parui sunt igitur faciendi qui generum illorum differentias nesciunt examinare, sed acumen tantum & grauitatem sonorum considerantes, hypermixolydium concentum, & præter eum nescio quem alium comminiscuntur. Ego equidem non video Hyperphrygi proprias esse leges, quamuis & nonnulli affirmant Hypophrygiam harmoniam nouam quandam aliam nuper excogitam fuisse. Harmoniam certè animi vel affectus³, vel mores⁴ oportet indicare, qualis est Loerensis, vsitata quibusdam Simonidis & Pindari coeuis, nunc rursus obsoleta. Tres igitur, vt principio diximus, quot & Græcia nationes, sunt harmoniarum differentia. Phrygia, Lydiæque Barbaræ Græcis innotuerunt; ex quo Lydiæ Phryges in Peloponnesum vnâ cū Pelope descendunt. In Lydia namque Sipylus⁵ est; è qua multi sunt comitati, quemadmodum & Phryges, non tantum quia sunt contermini, verum etiam quia principi Tantalo parebant. Visuntur in Peloponneso vbique, potissimum Lacedæmone, ingentes tumuli, quos Phrygum Pelopem secutorum esse aiunt sepulchra. Hanc Græci harmoniam ab illis didicerunt; quapropter Selinuntius Telestes ait:

E Græcis ad pocula primi cantum Phrygium⁶ Montana⁷ matris cecinerunt Pelopis comites, Cum Pectidum⁸ sonis Lydius hymnus strideret. Nec verò credendum quod ex historiis, Ephori Polybii Megalopolitanus inquit, vel ad homines tanquam præstigiis fallendos inuectam esse musicam, vel temere Lacedæmonios Cretenesq; veteres, loco tubarum in prælia tibias & modulatos numeros eduxisse: atque adeo nec antiquos Arcadas⁹ inconsultè totius reipublicæ administrationem musica fuisse moderatos, vt cum ea non solum pueri, sed etiam iuuenes ad annum vsque trigessimum educarentur, quamuis cætera illis esset vita maximè austerâ. Itaque apud illos pueri ab infantia consuecunt hymnos & Pæanas cantare¹⁰ præscriptis numeris, quibus singuli, vt patrius mos est, Gentiles heroes & deos celebrant: deinde postea cum Timothei & Philoxeni modos perdiderint, ad tibias in theatris quotannis saltant per Bacchanalia, pueri quidem, puerili certamine, iuuenes, virili: totòque vitæ decursu in publicis conuentibus, ij, nullis introductis quos canentes audiant, vicissim

Ephesus in fuit, Pythes & Procidus filius: sed à tyranno pulsus abij. Clazomenas, vnde & Clazomenium vocarunt. Avonius hie legitur. Vide prouerbium, Hipponax præconium.

Tram, tristitiam, amorem, iustum, ve gentinas & subitatis perturbatio: ne. In fuit virtutes, ac vicia.

Magnesia oppidum, Epheso vicinum. Plin.

Cybeles, Careris. a Phædis, udyadys: instrumentum musicum.

Erasm. prouerb. Arcadicum germè, contra quam scripsit Ashenaus, tradidit omnem musicam à suis ciuitatibus reiecit Arcadon.

Varro de vita populi. Roman. In conuiuijs vt pueri modestè cantarent carmina antiqua, in quibus laudes serant maiorem, et esse vocè, & cum viciu.

Alis se disciplinis eruditos negare, haud indecorum est: ignaros canendi se fateri, turpe censetur. Iidem, gressus ordinatè & pedetentim ad tibiam suspèdere meditantur, publicaq; impèsa & diligètia, saltatione cum exercitati fuerint, sui profectus in teatro specimen quotannis edunt. Hac porrò consuetudine maiores illos imbuerunt non voluptatis & licentiæ^d gratia, sed duriorum fore vitam prospicientes, moresq; asperiores, nempe ob aëris circumiecti frigiditatem, & crassitiem, quæ in eo tractu plurima & maxima est. Cælo enim circumstanti similes vt fiant cuncti homines, comparatum est à natura. Quapropter, vt est nationum diuersitas, plurimum ab inuicem distamus ingenio, forma, colore. Præter hanc in musicis disciplinam congressus publicos, & sacrificia quadam tum viris, tum fœminis in more posuerunt, virginumq; cæteris & adolescentum simul, natiuam & indomitam feritatem eius consuetudinis lenimento mitigare atque mansuafacere adnitentes. Ex Arcadibus Cynætenes, qui in asperrimo & loco & cælo eius prouinciæ habitant, sprete omnino illa & institutione, & prouidentia, ambitione ex mutua conuersatione nata vsque adeo sunt tandem efferati, vt apud eos tantum scelestissima facinora^e patrata sint. Quo certè tẽpore cædibus ij crudelissimis & atrocissimis læuierunt in illis vrbibus Arcadiæ in quas pertranscuentes irruerant, oppidorum omnium aliorum incolæ, voce præconis, suis è ciuitatibus illos eiecerunt^f, Mantiniæque post eorum discessum, ciuitatem expiarunt, victimas circa eius situm, quacumque ambitus patebat, circumducentes. Agias musicus dicebat styrcis, quem in orchestris per Bacchanalia fuffiunt, odorem, Phrygium^g olfacientibus esse. Apud præcos hortamentum ad virtutem musica fuit. Alceus poëta, si quis alius musicus scientissimus, pugnam strenuitatem anteponebat poëticæ, plus iusto bellicosus. Quamobrem ea de se opinione inflatus, ait,

Splendet mea magna domus are: Totum rectum mauortijs ornatum est galeis nitidis: Ex his cassidibus deorsum nutant candida ex equino pilo crista, Hominum fortium insignia: occultis muro clauis Indique affixæ sunt ocreæ splendida, munimenta Contra sagittas tibiarium: tum etiam lineæ thoraces noui, Cannæ, scuta superimicta, & hæc propè, enses Chalcidici^h: Baltei multi, & paludamenta non prætercunda silentio, Quandoquidem eorum cura imprimis habenda est:

magis fortasse conueniebat instrumentis musicis esse plenas ædes: cæterum fortitudinè inter ciuiles omnes virtutes esse præstantissimam veteres iudicabant, eam multo pluris æstimantes quam alias. Itaque Archilochus eximius poëta primo loco gloriatur quòd ciuilia posset obire certaminaⁱ, deinde memorat suam in condendis versibus scientiam, ac facultatem, ad hunc modum:

Mavis regis cultor sum: Amabile musarum donum ego quoque didici: Sic Æschylus, quamuis maximam famam consecutus esset ob poëticen, nihilo fecius hæc inscribi monumẽto voluit fortitudinẽ præferens: Præclaram animi fortis constantiam predicabit Marathonius lucus,

Expertusq; Medus ipse, coma densa capillatus, Fortissimi quidem Lacedæmonij cum tibia sub signis sunt: Cretenes cum lyra: cum fistulis & tibiis Lydi, vt scribit Herodotus. Ex barbaris multi legatos ad hostes cum tibiis & cithara mittunt^k, vt eorum infestas mentes emolliant. Theopompus libro quadragesimo sexto historiarum tradit. Getarum legatos citharas pulsantes aduenire, vnde verisimile est, Homerum præcum illum Græciæ statum & morem conseruantem, dixisse,

Cithara quam sociam epularum dij fecerunt, tanquam utilis etiam conuiuantibus ars musica sit. Fuit autem, vt probabile est, veluti lege id sancitum; primum quidem vt eorum qui ad satietatẽ & temulentiam edissent atque bibissent, mederetur petulantia ac insolentia musica, quæ impotentiam animi temerariam non solum cohibet, & mitigat, sed etiã discussa tristitia lenitatem affert, liberalemq; lætitiã

d. Tis aduersus.

e. Mutuæ cædibus, proscriptioib; & reliqua eiusmodi crudelitate. f. Ne ciuitatem incoherens tam immani scelere abominandam. g. Acrorem.

h. E. Chalcidici: quidam aeneos interpretantur.

i. Bella que pro salute ciuitatis & ciuium suscipiuntur.

k. De scienda pace, aut dandi iudicijs.

1 Cui Agamemnon per vim amicum stupuerat.

lætitiā : quapropter Homerus in prima parte Iliadis post ambitiosam illam 1 de Achille contentionem, fingit musica deos recreari:

Perstabant enim audientes

Cithara pulcherrime sonum: quam Apollo tenebat,

Ac musas, quae vicissim canebant dulci voce.

Sic enim par erat iurgia &

seditionem placari, ut antea diximus. Videntur ergo multi in hominum conuentibus illam scientiam musices approbasse, quod ad motus animi sedandos proficit: at prisca homines cōsuetudine legeque decorum hymnos & laudes in cōuiuuiis ab omnibus cantari iusserunt, ut reuerentia numinum, eius quod honestum ac moderatum est fines non transirent. Adiuuata namque musicis numeris de diis oratione, magis compositi sunt, & graues cuiusque mores. Philochorus autor est, non semper veteres, cum libarent, vfos fuisse dithyrambis, sed vino madidos, ac temulentos, & Liberum patrem si inuocarent: sū Apollinem, placidē & ordinatē cecinisse. Itaque Archilochus ait:

Bacchi regis canticum elegans dithyrambicum auspicari scio,

Vini fulmine percussa mente:

Epicharmus verò in Philoctete 2:

Dithyrambum, inquit, nullum futurum, aquam si bibas.

Non ergo leuisculae ac triuialis voluptatis causa, principio musicam in conuiuia receptam fuisse, ut quidam arbitrantur, planum est ex iis quae diximus. Lacedaemonij an musicam docerentur nec ne, haud certum est. De arte illos iudicare potuisse, & corruptam, ab illis ter conseruatam restitutamque fuisse, nemo ambigit. Ad exercendam acue-

m Conciatio ex summis vitiis.

n Erasmi adag. Nō est dithyrambus, etc. Idem adag. Aquā bibens, etc. Supra pag. 31. & 32.

o Εὐχρηστικὸς ἰνυσις adagio 80. 6. Cent. Erasmi. pro-nerli. Non est cura Hippocrati. Erasmi. proverb. ἰσοχρηστικὸς. p. Διὰ τὴν ἀσκήσιν καὶ τὴν ἀσκήσιν. q. Ἀρτεία. r. Vt nostro saeculo fit à musicis. s. Quasi subsaltationes, quod sub numeris & cantionibus poetarum saltarent.

t Ita vocabatur in Attica tribus.

damque mentem confert & musica: quocirca apud singulas nationes tum Graecorum, tum Barbarorum, quorum nobis innotuerunt leges ac instituta, in pretio est. Itaque, ut non incite Damon Atheniensis dixit, agitatio prorsus animo cantiones atque saltationes fieri necessum est, liberales ac speciosas ab animis eiusmodi, contrarias ab iis, quibus animus diuersus est. Festiuium fuit Clisthenis tyranni Sicyoniorum dictū, ac indicium mentis bonis artibus erudita, qui Atheniensem Hippocleidem vnum ex proci filiae laboriosius saltantem conspicatus, eum dixit ob illam tam graue saltationem excidisse 9 nuptiis, ratus, ut credibile est, hominis eiusmodi animum fuisse. Nam & inter saltandum, & inter ambulandum pulcher est ordinatus & honestus 2 corporis habitus: contra odiosa & turpis incondita & confusa peruersitas 3. Quapropter, ab omni memoria hoc si reperatur, poetæ semper ingenius saltationis modos praestituerunt; figuras depingentes 4, quae cantionum essent notae, diligenter id praescribentes quod virile ac generosum esset, quamobrem & hyporchemata 5 illa nuncuparunt. In eo ludo si quis praeter iustum ac praefinitum modum, corporis habitum figurasset, aut cantantibus interueniens nihil saltando caneret, indignum putabant qui laudaretur: qua de causa siue Plato, siue Aristophanes, ut Chamæleon inquit, sic dixit:

Itaque si quis probe saltaret, iucundum id spectaculum erat:

Nunc autem otiosi & desides nihil agunt,

Sed ut attoniti, rugientes vociferantur pedibus insistentes.

Fuit enim in

choris saltationis genus cum dignitate, ac magnificentia, & quod armorum velut motus imitaretur. Ob id videlicet, in suis poematibus Socrates inquit, eos qui optime saltant, ad bellicas res esse idoneos, his verbis:

Qui choris religiosissime deos venerantur, sunt

In bello strenuissimi.

Est enim saltatio velut armorum instructa ad prociendum meditatio, in qua spectatur non tantum ordinis conseruatio & modestia, sed etiam qua corpus diligentia curatum sit. Amphion Thespiensis libro secundo De musæo quod in Helicone est, accuratas fieri puerorum in Helicone saltationes ait, & vetustum de illa re epigramma hoc citat:

Ambo hac praestiti saltant, & musicam docui

Homines: tibi cen verò fuit Anacus Phibalensis 6,

Sum autem Baccheidas Sicyonius: dijs profecto

Sicyonij pulchrum hoc decus repositum est.

Non

Non ineptè Caphesias 7 tibi cen, cuidam ex discipulis altissimo sono tibiam inflare conanti, & id meditati, dixit manu feriens, in ea soni magnitudine sitam non esse artis bonitatem, sed ut rectè sonus in magnitudinem attollarur. Sunt autem prisca artificum 8 statuae, veterum saltationis reliquiae. Quamobrem hac de causa manuum gestus attentius sunt distincti, ac constituti, quoniam & in illis decoros motus requirerent, ac liberales, quod maximum est ad id referentes quod bene fiat. Inde scilicet figuraciones corporis probas choris adaptabant, & ex choris assumptas, palæstris, musica, & sedula corporis exercitatione, ad nanciscendam animi fortitudinem proficientes: quin & armatum corpus vario exercitationis motu lassabāt, unde saltationes Pyrrhichæ originem habuerunt, & omnes id genus aliae, quarum sunt multiplices appellationes: apud Cretenses Orsites, Epicredios, & Apocinos, cuius meminerunt Cratinus in Nemesi, Cephisodorus in Amazonibus, Aristophanes in Centauro, & alij complures, post dicta Maëtrismus, quam foeminae multae saltabant, ob id nominatae Martyriae 9. Reliqua tripudiorum genera simpliciora, & in quibus minus varietatis 2 est ac iactationis, vocantur Dactyli, Iambici, Molossica modulatio, Cordax, Sicinnis, Persica, Phrygia, Nicatimus Thracius, Calabrisimus, Telesias, Macedonica, quam Ptolemæus cum saltasset, Alexandrum Philippi fratrem occidit, ut scribit Marfyas libro tertio rerum Macedonicarum. Furiosae sunt Cernophoros, Mongas, Thermantris: popularis & plebeia Anthema, quam saltantes cum sese mouerent, hoc accinebant, Vbi mihi rosa? vbi mihi viola? vbi mihi formosum apium? Apud Syracusios Chitoneas peculiaris Dianae & saltatio, & tiliarum cantio est. Ionicam saltabant inter pocula, & Angelicam, qua ut exactius tripudiarent, multum adlaborabant. Est alia, quam Incendium 3 mundi vocabant. Eius meminit Menippus Cynicus in Conuiuio. Ridiculae sunt, Igdis, Maëtrismos, Apocinos, Sobas, Morphasmos, Noctua, Leo, Farinarum effusio, Noua 4 tabulae, Elementa, Pyrrhiche. Ad tibias saltabant in ea quam Celeustæ 5 vocabant, & in ea quam Pinacidem. Saltationum quoque species sunt Xiphismus, Calathismus, Callabides 6, Scops 6, Scoppeuma. In Scope manum curuam 7 fronti & oculis praetendebant, qua figura nos aliquid procul spectamus. Antiquorum Scoppeumatum Aeschylus meminit in Theoris 8: Callabidum sic Eupolis in Assentatoribus:

Ambulans 9 saltat Callabidas, e Sefamo placentas cacat.

Eiusmodi sunt &

Thaumastris, Caterides, Scopos, Prona manus, Medipodismus, Lignum in manus sumptum, Epanconismus 1, Strobilus. Militaris saltatio fuit Telesias, sortita nomen à Telesia quodam, qui primus illam saltauit armatus, ut scribit Hipparchus libro primo de Carthaginensium republica. Satyricam saltationem Sicinnin esse tradit Aristoteles octauo libro De choris: Sicinnistas enim Satyros vocari. Quidam aiunt, Sicinnin Barbarum hominem eius inuentorem fuisse; alij Cretensem natione quendam, nomine Sicinnum. Est autem ea gens saltandi studiosa, & perita, ut inquit Aristoxenus. Scamion libro primo de inuentoribus rerum, ait Sicinnin dictam fuisse, ἰσὶ τοῦ σάειος, à corporis succussu, & primum Therisippum illa tripudiasse. Motum pedum prius repertum fuisse quam manuum indubitatum. Antiquis enim pedes magis in publicis ludis 4 exercebantur, & in venatu, quam manus. Sunt autem venationi dediti Cretenses, ideoque pernices. Quidam Sicinnin poetica licentia dicta volunt ἰσὶ τῆς κνήμης, à corporis motu, eaque citissima tripudiare Satyros. Affectum ea nullum monstrat animi, ideoque saltantium motus ac gestus nihil mutatur. Olim quidem poemata Satyrica choris omnia constabant, ut & eo saeculo tragædia, quamobrem ab histrionibus agebantur. Tres porro sunt in scenica poesi saltationes, Tragica, Comica, Satyrica 1: totidem & Lyrica poeseos, Pyrrhiche 2, Gymnopædice 3, Hyporchematice 4. Est autem Pyrrhiche Satyricae similis: utraque velox, & tumultuosa, & Pyrrhiche 5 quidem militaris: armati iuuenes illam saltant. Celebritate in bellis opus est, tum ut instemus fugienti hosti, tum ut victi periculum fuganos euadamus, nec in eodem vestigio consistamus, stulto pudore metuentes ignominiam. Gymnopædice affinis est saltationi tragicæ, quam ἐμμελειαν 6 nuncupant. In utraque apparet venerabilis quaedam grauitas. Hyporchematice ei non absimilis

7 De eo vide supra pag. 400. 8 Leopardum cap. 2. 9. Emend.

x Saltatorum, & musicorum.

y Quidam Macroscopia.

z Magni stataria. a Vel à Phæthibon- tu fibula: vel ab il- lorum opinione qui conflagratione mū- di non putant.

b Natalis legit, καὶ τὸν ἀσκήσιν, Carnis exercitio.

c Καλοῦσθαι vocant remigum & naua- rῶν ἰσχυροτάτη: τὴν γὰρ ἄγοντες.

d Ηχοσκόπιο, καὶ ἀ- βίδος, ἵμνῳ can- tari soliti in templo Diana Dertheidi- da.

e Anū nocturna, vario nutu capitis, corporisq; gestu ri- dicula & imita- trix.

f Apud Plinij An- ephibus nobilissimū Satyrum pinxit cū pelle pantherina, διαποροσώμενος. g Legatur ad oracu- lum missus.

h Sic adulatores inopie affingit que ridicula & solida sunt. Citatur & hic locus posthac. i Flexuosa corporis distortio.

k Cursus, saltu.

l Histriones Itali hodie vocant Pa- storales.

m A Pyrrho Achil- lis filio.

n In qua nudi pue- ri saltabant.

o In qua saltabant ad postarū versus.

p Erasmi. proverb. Pyrrhichen: oculis pra se ferunt. Ex Xenophonte salta- tionem hanc descri- bit autor pag. 12.

De hac, & Cretens saltatione, Plato & de legibus. Fuit & ea saltatio frequens apud Gallos & Ger- manos. Nonius.

q Numerositas, & modulata.

R est

r Tardorum, & lentorum, qui sensim ingrediendum movent.
 s Cantionibus que deum & hominum laudes continent.
 t Ophelus: intonsos, sonoros. Eos canebat Arion cum in mare desiliit.
 v Iteoratum Iulii.
 x Dithyrambici.
 y Olympe, palmes pmissis suavisque generosis viti. Ta.
 a Bacchi sistum, in quo eos palmes gestant ingenii puberes, ac in templum Minerue Sciriada deferrunt.
 B A manuum gestulatione.
 n Quia ad versum numeros in ea saltant.
 b Sumus adagio, Nihil cunctandum.
 c Quia canerentur ad citharam. Tā.
 d Quod in apparatusu classis & expeditionis maritime illi versetur, praesertim cum solvent a portu.
 e A virginum saltantium castu.
 f Rustica & ridicula saltatio, in qua carpitur libos & spinam quatibant. Frequens in ea trocheus erat, qui ob contractionē & breuitatē dignitatem non habet, & Graecis, & tragicis.
 h Anaxi, molitor: fortassis, adatus, ero, medicus.
 i Sub peculiare. De Phrygia & Dorica melodia vide Aurelianum cap. 5.
 k Tardorum.
 l Pulpito, scena subdito.
 m Apud Plutarchum in Apollithogmatibus, nuntiansi euidam Atheniensis in Peloponnesum missi nouis armis instructum exercitum, Epaminondas respondit, non gemiturum tibi cinem optimum Amigenidem, si Tellus pestifera tibi nactus esset tibi noxas, m. Eius mentionem facit Apulius lib. 1. Floridorum, ut musci excellentissimi: & Erasmi pronerbi sibi canere.
 o Romanos multis in locis per iocum Plautus Barbaros vocat, quod ita Graeci appellarent.

est Comica, quam appellant Cordacem: vtraque est iocosa ac ludicra. Aristoxenus scribit Pyrrhichen nominatam fuisse à Pyrrhicho natione Lacedaemonio. Vocabulum certe etiamnum Laconicum est Pyrrhichus. Militaris ea videtur saltatio Spartanorum inuentum: & alioqui bellicosi Lacedaemonij, quorum addiscunt filij Embateria. Modorum id genus est, quod & Enoplion vocant. Iidem Lacedaemonij praeliaturi Tyrtei versus recitantes numero passu gradiuntur. Philochorus scribit, Lacedaemonios Tyrtei ductu & auspiciis cum Messeniis deuicissent, in exercitiis ac expeditionibus inolefcere morem voluisse, vt quoties caena conuiuus frequens appareretur, cum Praenibus, seorsim ac viritim vnusquisque Tyrta versus caneret. cognitor vero ac iudex esset imperator, carnem pro praemio illi daturus, qui alios cantu superasset. Apud ceteros Graecos abolita est Pyrrhiche, qua obsoleta etiam bella finiri contigit. Soli eam Lacedaemonij retinuerunt, vt quendam belli praemeditationem. Itaque Spartae omnes mox post annum quintum Pyrrhichen saltare consuecunt. Nostra vero Pyrrhiche magis esse videtur Bacchica, longè quam prisca illa placidior, quandoquidem hastarum loco thyrsos gestant saltantes, eosque alij mutuo in alios vibrant, ferulas & lampadas ferunt, saltandoque repraesentant Bacchi res gestas, subactos Indos, & Penthei supplicium. Postulat haec saltatio modos elegantissimos, numerosque rectos. Gymnopædices magna similitudo est cum ea quam nominauit antiquitas ἀναπαύση. Nudi saltant omnes adolefcetes, concinnio quodam impetu corporis, sed inter scisso, molli quadam manuum figuratione, pedumque venusto motu, vt luctae ac pancratiij exhibeatur species, & exemplum. Modi sunt Bacchici, & quales canuntur in Oeschophoriis, vt ea saltatio omnino sit Libero patri destinata. Aristoxenus scribit antiquos exercitatos in Gymnopædice ad Pyrrhichen transire solitos, priusquam in theatrum prodirent. Vocatur & Pyrrhiche, Cheironomia, estque Hyporchematica, quia cantans in ea chorus saltat. Quamobrem Bacchilides ait,

Opus illam esse nec sedentarium, nec otiosorum, & cunctantium, Pindarus autem, Opus esse Lacedaemoniarum virginum gregis: quoniam, vt ille scribit, Lacones eam saltant, hyporchematicam, viris communem ac mulieribus. Elegantissimi porro illi modi sunt quos saltant, nimirum Prosodiaci, qui & Apostolici, & Parthenij, seu Virginales appellantur. His modis & similibus Venerem, Bacchum, Panam, celebrant aliquando, aliquando minimè. Sunt & apud Barbaros, quemadmodum & Graecos, saltationes quaedam commendatiores, quaedam contemptiores. Apud Graecos Cordax fuit despiciatui, Emmeleia vero in pretio, velut apud Arcadas Cidaris, apud Sicyonios Alecter, quem & sic appellant Ithacenses, vt scribit Aristoxenus libro De comparationibus. De saltatione tot haecenus mihi dicta sunt. Prioribus quidem saeculis in musicis quod esset decorum & honestum seruabant, ornatus proprius & aptus quibusque canticis tribuebatur, erantque singulis tibiae peculiare, & ludis publicis, vnicuique tibicinum, quae modis quadrarent: nunc vero temerè & inconsideratè musicam tractant. Pronomus Thebanus primus pro varietate tibiae, modos distinxit. Olim populari turbae placuisse argumentum erat artis minus absolutae, quamobrem Alopodorus Phlasius tibicine magno plausu laudato, in hyposcenio adhuc moratus, quidnam hoc est? inquit, magnum oportet aliquod malum accidisse, alioqui tam multis non probaretur. Scio quibusdam de Antigenide id proditum, & nostris temporibus perfectionem artis, theatrorum gratia & successu aestimari. Quapropter Aristoxenus in Confusis conuiuialibus: Nos id facimus, inquit, quod Poseidoniatæ, ad Tyrrenicum sinum positi, qui antea Graeci, in Tyrrenorum aut Romanorum barbariem lapsi, mutatis voce, & institutis, festo quodam vno die exiis qui sunt in Graecia celebres, coeunt, memoriamque refricant & prisca nominum, & consuetudinum antiquarum ac legitimarum patriae, lacrymatique & sortem suam ad inuicem conquesti discunt: sic & nos, inquit, ex quo

quo theatra barbarie corrupta sunt, & publicae discrimen ingens musicae fuit, priuatim, qui restamus pauci, memoria repetimus olim ea qualis fuerit. Haec Aristoxenus, cuius oratione ad philosophandum & disputandum de musica impellor. Etenim Pythagoras Samius tam inclytus philosophus, vt multis indicis patet, non perfunctorie operam impendit musicae, qui naturam vniuersi musicis rationibus fabricatam fuisse demonstrat: atque adeo in totum prisca Graecorum sapientia musicae fuit addictissima: quapropter Apollinem ex Diis, Orpheum ex Semideis sapientissimos fuisse, musicisque, scientissimos autumarunt, & quicumque artem illam profiterentur, Sophistas appellarunt, vt Aeschylus in his:

Deinde probè testudinem pulsans sophista. Studio musices veteres admodum captos fuisse liquet ex Homero, qui propterea quod vniuersam poësim suam canebat certis numeris, atque modis, versus non dubitauit multos facere subinanes, absque capite, & ad extremum curtatos. Xenophanes verò, Solon, Theognis, Phocylides, Periander Corinthius elegorum scriptor, & ex ceteris omnes, qui modos carminibus suis non ad mouerunt, versus condunt metrorum ordine, ac mensura, idque laborant, ne capite verus careant, ne ad finem sint muti, ne tanquam graciliores sint ac nimis extenuati. Versibus caput deest, qui à principio claudicant, vt,

Ἐπειδὴ νῦν τε, καὶ ἐλλήσων ἴδοντο, Ποσειδάμονα καὶ Ἥλῆσποντον περὶ νεμερῆται. Item: Ἐπίπτον τε τάλισσος βοῶν ἐπιπλάσσειον, Vinculum bonis strenuè mactati discentium erat. Αἰσχροῖ ἀντὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμεῶν φήσιν Ἀρχίλοχος, Statim quidem Aeneam charum Anchise filium. & τῶν ἀδελφῶν ἡμεῶν φήσιν Ἀρχίλοχος: Ducebant hos rursum Aesculapij duo filij: μέιστροι verò, & trunci, qui ad exitum & finem sunt eiusmodi, vt: Τεῦδες δὲ ἐβρίσσαν ὄπως ἰδὸν αἰόλον ὄφιν: Obriuerunt Troes conspecto angue rario: & Καλὴ κροσίου πεισὶ θεοῖς δ᾽ ἑμας εὐκλεία. & Formosa Casterea, deabus corpore similis: & τῶν φερέν ἐμπλήσας ἀσπὴν μέγαρον ἐνδὲ καὶ ἦτα. Hoc impletum magnum utrem abstulit simul & viati: i commeatum. Musicam ex

Graecis integram Lacedaemonij maximè custodierunt, eius plurimo apud illos vsu, & frequentibus carminum poëtis. Priscas iidem cantiones curiosius memoriae tradunt, multasque ex illis discunt, quas exactè sciant. Itaque Pratinas ait: Λακωνική, in choris felix: Et poëtae diu cantiones Lyricas sic innuerunt: Dulcissimum praesidem carminum mellitis alis volantium musam. Nam ex austeris moderatæque vita facile sese ad scientiam musices conueriebant, quae plurimum allicit, vt ea meritò gaudeant qui audiunt. Demetrius Byzantius libro quarto De poëmate scribit Choragos vocatos fuisse, non, vt saeculo nostro, qui choros conducunt, sed chori duces, & praefectos, vt indicat vocabulum ipsum. Musicam sanè veteres optimè nouerunt, eius leges non sunt praetergressi, illi maximo studio vacauerunt: secuta deinde totius ordinis confusione, senio labascens iam cunctis ferè, quae approbat confuetudo, obliteratum est illud institutum, deprauatiq; musices numeri, quibus nunc cum vtuntur singuli, lenitatis atque benignitatis loco irrepit socors mollities: temperantiae, insolens audacia, ignauesque animi langor, ac remissio, quae fortassis posthac grauiora magis vigeant, nisi quispiam patriam musicam in pristinum splendorem asserat, vt, quod fiebat apud maiores, deorum laudes, heroïumque nos acta musicis canticis personemus. Homerus scribit Herculem ex heroibus viris ab Achille praecipue cantionibus laudatum: Phemium vero nouisse multa hominum delinimenta, deorum ac hominum opera, quae poëtae cantat. Apud Barbaros hic etiam mos inualuit, vt tradit in Persicis Dinon, qui poetas inquit vaticinatos esse primi Cyri fortitudinem, bellumque futurum cum Astyago. Nam priusquam

p Plutarchus libro De anima procreantione, in Timaeo Platoni descripsit.

q Αἰσχροῖ ἀντὶ τῶν ἀδελφῶν φήσιν Ἀρχίλοχος.

r Incipiunt à breui syllaba.

s Odyss. u. s Austragum ad Cambysam patrem, & Maudanem matrem Astyages illi in Persiam ablegasset. Vide Herodotum.

quod dicitur in
peribis armiferos

quam Cyrus in Persiam peregrè discessisset, inter virgatores⁹ lictoresve Astyagis prius fuit, deinde inter armatos⁸ stipatores, & post in Persiam est amandatus. Astyage fortè cum amicis tum conuiuante, Angares quidam nomine, inter musicos regios primariæ dignationis, accitus, & alia pro more cecinit, & ad vltimum dixit, in palustria dimitti belluam immanem, apro truculentiorè, imperatorem suis prouinciis, & prosperè cum paucis, aduersus multos præliataram: sciscitante verò Astyage, quænam illa esset bellua, Cyrum Persiam nominauit. Eum rex bene coniectasse ratus, Cyrum, sed frustra, reuocauit. Mihi porrò adhuc multa de musica disputare cum liceat, audito tiliarum strepitu loquacitatem meam comprimam, hæc profatus ex Philauro⁷ Philereri:

Pulekrum est, ô summe Iuppiter, mori in funere canente⁶ tibia:

Apud inferos illis solis venerea voluptatis

Potestas fit: Quibus autem mores sunt

Musices ignorantie sordidi, & squalidi,

Aquam in pertusum dolium conuehunt⁵.

9 tiliarum studio
8 in plebis exco
quibz adhibebatur
olim tibia: in nobi
liorum funere tuba,

5 ad apud inferos
Bellidum supplicio
est. Aquarialis fas
runt etiam olim in
fimes.

h Naualis machi
na, Polybio lib. 8.

6 Kallidôque, &
duâdôque Polluc
vacat. Vegetius scri
bit in sâlyce tra
da, quæ propo tur
rem statuitur, fime
esse qui de superio
re parte trocleji sca
lae laxant ad murû
descensuras, & per
tas bellatores egres
si turri transiant
ad inuadenda mœ
nia. Locus restitui
tus coniectura,
d Kouâkân, obiba
re.

7 Iunius adagio 14
Câi. 7. Erasim, pro
verb. Magadari.

8 Per Pyrandri, Ma
gali addit.

9 Citatur & hic
vltis pag. 116. Ma
gno humilij song
& alloquat.

h Cithare modis
conuenientem.

Post hæc de Sambuca cum inci
disset quaestio, acutum esse Masurius dixit eius sonum, Ephorionemque scriptorem
versuum heroicorum, in libro de Isthmiis, eius fecisse mentionem, nempe quatuor
fidibus tensum instrumentum illud, vltimum esse Parthis, & Troglodytis. hocq; pro
ditum à Pythagora, libro De Mari rubro. Est & Sambuca machinæ bellicæ genus,
oppugnandis urbibus idoneum^b, cuius figuram & structuram Biton explicat libro
De machinis ad Attalum. Andreas Panormitanus libro trigesimo tertio rerum Si
cularum, in oppidis memorabiliam scribit, aduersariorum mœnibus duabus fuculis
admoueri, & cum erecta fuerit, eius formam similem esse nauium scalis^c foras pro
iectis, & expansis. Moschus verò libro quinto De machinis, Romanorum machi
nam esse tradit, cuius fabricam & speciem inuenit Heraclides Tarentinus. Poly
bius octaio libro historiarum, Marcellus, inquit, in Syracularum obsidione, ab Ar
chimedem instrumentis & fabricis consistatus, dicebat, suas è mari naues Archime
dem sorbere^d, quasq; Sambucas suas, veluti percussas colaphis, spòdè in mare
prorubarî. Interpellat tum Æmilianus, & ô amice Masuri, sapius, inquit, animo
voluo, quandoquidem musicam amo, quam Magadidem vocant, an tibia species ea
sit, an cithara. Alicubi namque dulcissimus Anacreon inquit,

Magadin habens^e viginti fidibus cano, ô Leucaspî, tu verò pubescens inuenaris:

Ion verò Chius in Omphale quasi de tibia, sic ait:

Lydia magadis tibia vocî precat:

quem iambicum versum cum interpretatur
Aristarchus grammaticus, à Panætio Rhodio philosopho vates & diuinus appella
tus, quod facile poetarum sensus perideret, & enuclearet, tibiae genus esse dicit, cõ
tra iudicium Aristoxeni in libris de Tibicinibus, ac in libris de tibiis, & musicis in
strumentis: contra sententiam, & Archestrati, qui libros duos composuit De tibi
cinibus, & Phillidis Delij, qui etiam de tibiicinibus librum edidit^f, & Euphranoris,
Tryphon libro secundo De appellationibus inquit, quam Magadon & Magadin vo
cant, in eadem syllaba tum acuto, tum graui accentu notari, ideòque Alexandridè
in Armato bellatore sic dicere,

Magadin^g tibi magnam^h & pusillum loquar.

Hanc præter solum te,
dubitationem mihi nemo dissoluet, ô probe Masuri. Tum ille: Didymus grammati
cus in suis Ionij contrariis expositionibus, ô amice Æmiliane, tibiam exponit Ci
tharisticam^h, memoratam ab Aristoxeno, libro primo De tiliarum perforatione,
quo loco ait tiliarum esse quinque genera, puellares, pueriles, citharisticas, perfe
ctas. Deesse itaque apud Ionem oportet iungenda hæc vocabula, Magadin tibiam
vocari, qua etiam cum cithara canunt. Magadin instrumentum dici cantionibus
aptum, à Lydis repertum Anacreon inquit, quam obrem Lydias mulieres psaltrias &
cantatrices vocari Ion autor est in Omphale, his verbis:

At vos Lydia psaltrie vetustorum

Hymnorum cantatrices ornate hospitem.

Theophilus in actu comæ
diarum cantor, in Neoptolemo, cum magade canere, *μαγὰδ' ἴσπυ* ita dixit:

Impro

Improbium patris est, tum filij, rotæ^a insidentes μαγὰδ' ἴσπυ:

Nostrum modos illos nemo canit.

Euphorion in libro De Isthmiis
scribit Magadin priscum esse instrumentum, seròque admodum eius mutata esse
fabricam, vna cum nomine, vocatamq; fuisse à posteris Sambucam: frequentissi
mum id esse apud Mytileneos, ideòque à Lesbiothemide, antiquo statuario vnam ex
Musis sculptam, quæ illud teneret. Menæchmus libro De artificibus, Magadin ait
eamdem esse cum Pectide^k, & inuentam à Sappho. Aristoxenus scribit Magadis
& Pectidis absque plestro vsum esse in canticis, ideòque Pindarum in suo ad Hiero
nem Scolio^l Magadin appellasse cantum reciprocum^m, quod duplicis generis semperⁿ
concentus adesset, nempe viroorum & puerorum. Phrynichus in Phoenissis ait:

Canticis modos perforantes reciprocatos^o.

Phryges multi Pectidis triangula

Concentus reciprocos voce modulabantur.

Est autem hoc in quaestio
ne, cum instrumenta quæ fidibus multis tenduntur, in vsum tardius venerint, quo
pacto Anacreontis sæculo Magadis nota fuerit. Eius enim sic meminit poeta:

Fidibus viginti cano, Magadin habens, ô Leucaspî.

Posidonius quidem
ait, numerorum illum trium mentionem fecisse, Lydij, Dorij, Phrygij, qui solum ef
sent ipsi vltati. Horum quisque septem fidibus quoniam absolutur, rectè poetam
dixisse, viginti se fidibus canere, vna detracta, pari numero id enuntiantem. At igno
rat Posidonius Magadin antiquum esse instrumentum, cum disertè Pindarus scri
bat, à Terpandro excogitatum fuisse Barbiton, cuius sonus Lydiæ Pectidi æquipa
randus sit:

Barbiton, inquit, Lesbios Terpander inuenit primus.

Cum in cœnis audiuisset sublimis Lydiæ Pectidis

Cantum suo Barbiton parem.

Iam Magadin eandem esse cum Pecti
de constat ex Aristoxeno, & Menæchmo Sicyonio, in libro De artificibus, qui Sap
pho Anacreonte priorem, ante omnes Pectide vsum fuisse tradit. Anacreonte ve
rò Terpandrum esse vetustiorè, hoc argumento est, quod, in Carneis^p omnium
primus vicerit, vt scribit Hellanicus in suis metris, sigillatim recensens in Carneis
victoriam assecutos. Sunt autem festi dies illi vigesima sexta Olympiade instituti, vt
ait Sosimus libro De Temporibus. Hieronymus libro de Cirharœdis, qui septimus
est operis eius De poetis, Lycurgo legislatori coærum fuisse Terpadrum ait, quem^q
magno consensu tradunt omnes cum Iphito Eleo, quam primam Olympiadem nô
minant, digessisse. Euphorion libro De Isthmiis scribit, musica instrumenta, quibus
multæ fides adnectuntur, appellatione tantum esse mutata, & antiquissimum fuisse
illorum vsum. Diogenes tragicus in Semele, à Magade differre Pectidem sic ait:

Auditione cognouimus Asiaticas mixhratas,

Cybeles feminas^r, fortunatis satus Phrygibus,

Tympanorum are^s percussorum strepitu,

Ac cymbalorum, quæ manibus pulsant, murmure

Frementes sapientem celebrare, ac medicam^t deam.

Narrant & Lydias Bactrianasq; virgines,

Accolas^u fluuij Imolo^v exorti, deam.

In luco lauris opaco Dianam venerari,

Cantionibus Pectidum, ac Trigonorum iugi^w vtraque parte

Vicissim tacta, stridente Magade, dum Persicis

Modis tibia in hospitium recepta, choris concinit.

Phillis Delius libro
secundo De musica, Magadin à Pectide distare sic ait; Phœnicès, Pectides, Magadi
des, Sambuca, Iambi^x, Clepsiambi, Sciindapsi, Enneachorda. Quibus instrumen
tis iambos metos cecinerunt, Iambicos appellant: quibus iambos velut adultera
tos & metrica ratione sua fraudatos, Clepsiambos: Magadidas verò, quæ concentu
sua *πρωτῶν*, consentiunt & respondent æqualibus cantorum^a modis. Sunt autem &
alia præter hæc olim confecta, vt Barbitos, siue Barinos^b, & alia complura, partim
fidibus^c adiunctis sonora, partim quæ ad sonum instantur spiritu. Quia & alia di
uerfa

Instrumento per
nali, examinando
& torquendo, quo
tempore nihil mi
nus cogitatur quã
ex musicis instru
mentis oblectatio.
8 Sappho: nulli dicit
vultu idus vltis
cogitatur quã
concentus vltis ada
gio 17. Cent. 9.
i. Carmine conui
uati, vltis supra.

m Aristobolus:
vel, reddatum mu
tum vltibus: vel è
contrariis vocibus,
quales sunt puero
rum & viroorum,
tantquam composi
tum.
n. Quæ uocatur: qui
dam harmonia mu
sicam hęc interpre
tatur musicis omni
bus notissimâ, quã
olitam uocant.

o Aristobolus:
p. Apellinũ fisto.
Carnum uatè in
terferunt Hera
clide. Vestis inuasi.
Ex oracula instru
to fisto Apollinis
Carnei uelut pe
ctis. Vide Panamã,
& Gyraldum.
q. Lycurgum. Pau
sanias lib. 1.
r. Eius sacerdotis, ei
consecratis.

s. Ante ferrum in
uentis æner instru
mentis uelut fuisse
terram id signifi
cabat. Gyraldus.
t. Sapientem, quod
mater sit & deorũ
& hominũ, vt in
quit. Orpheus in
Hymnis: Medicam,
quod pecorũ mor
bi, & hominũ, præ
sertim pueroũ, ex
cogitatis multa re
media: itaque in e
ius ade herbarũ o
mne genus coacer
uabat, & eius
antistes medicinã
faciebãt. Gyraldus.

u. Aljũ fluuij acco
las Imoliam deã.
Canterus cap. 5. 4.
& Pætholi.
y. Zuyos, in citha
ragum, pars quã
sinistra manus am
plectitur.

z. Quidam, iãtici,
vt paulo post.
a. Musici nostri hęc
concentum uocant
in octauis unisonũ.
b. Quidã, Epico
dũ & Epicoen.
c. Quæ attrahitur
digitis, plestro, arcu
sua fides ex equino
pilo facta illudense.

d Didymo ea sunt ex testu... nostratibus, ex testu, vel ostibus, inter digitos inferiu: vel ex pulsibus similibus alligati: Hispanie, ex aneis duobus velut exigui lancibus collis: strepitus eiusmodi illi vocantur Castragetas.

e Xanthopodorum ad verbum aneis genus. f Concha genus, mica valua, striv: & saxu afficum. g ianthea, & Sepulchrale columba sic vocant: at hoc loco ianthea accipio, ianthea, ianthea, ianthea, ianthea.

i Vt Lyra, & que nos appellamus Violini, rebequeis.

k Digitorum pulsa velut similibat. l Xanthopodorum: dicitur & cursus reflexus & repetitus, ut cum ad metam est perventum, redeatur ad carceres.

m Inventore.

n Bassi.

o Peditatio.

p Vt fasciaru, vitarum, tannarum.

q Absque hominu pace.

uerfa sunt, tum ab iis quæ animantur afflatu, tum ab iis per quæ protenduntur fides, crepitu solum obstrepentia, veluti Crembala, id est, Crepitaacula. De illis Dicæarchus in libro De Græciæ ritibus, ait, popularia supra quàm credat aliquis, instrumenta fuisse quædam, saltationibus & cantilenis fœminarum accommodata, quibus percussis digitis suavis ederetur strepitus: eaque significari in Cantico Dianæ, cuius hoc est initium:

Diana unde tibi venit in mentem, ad dulcem me somnum dimittere? deinde postea: Canebat alius habens in manibus Crembala anea, deaurata. Hermippus in

Dinis, κρημβαλίσση dixit Crembala pulsare, his verbis:

Lepadas petris abscondunt, & κρημβαλίσση.

Didymus scribit quosdam solitos lyrae vice conchis & testis complosis, numerosum sonum saltantibus excitare, vt testatur & in Ranis Aristophanes. Artemon libro primo de Bacchica & intelligentia, & studio, scribit Timotheum Milesium opinionem multorum Magadidem in usu habuisse, auctam fidium numero, eiusque rei causa accusatum illum apud Lacedæmonios, quod veterem musicam labefactaret, ac corrumpere, & cum fides superuacuas præcidere jam esset paratus quidam, ostendisse stantem apud ipsos exiguam Apollinis imaginem, in cuius lyra tot essent fides, ac eodem situ & ordine porrectæ, ideoque absolutum. Duris libro De tragœdia, dictam Magadin vult, à Magdie, natione Thrace. Apollodoros in sua responsione ad epistolam Aristoclis, scribit, quod nunc Psalterium vocamus, esse Magadin: quod verò Clepsimbū, Trigonum, intactum, nouem fidibus instructum, ferè ab usu reiectum. Alcman, Magadin deponere, inquit. Sophocles in Thamyra: Peædides, Lyra, Magadides, & apud Græcos suaves modos sonantia, que raduntur.

Telestes in Hymenæo Dithyrambico, Magadi quinque fides esse his verbis ait:

Alius alio clangore è cornu vociferans,

Magadin irrisabat, quinque fidium virgis distinctam,

Manum versans celeriter, unde cursum inijt, eo recurrentem.

Non me fugit musicum aliud quoque instrumentum esse, quod cœnis adhibet Thraciæ reges, vt ait Nicomedes in libro De Orpheo. Phœnicem Ephorus & Scamnon libro De inuentis, instrumentum vocant repertum à Phœnicibus, ideoque sic appellatum: Semus verò Delius libro primo Deliadis ita vocatum censet, quia eius artifex cubitum è palma quæ Deli est, fabricatus sit. Idem scribit, Sambuca primam vsum fuisse Sibylam, nominatumque sic fuisse illud instrumentum à Sambyce quodam. Artemon, quem nuper citauimus, de musico instrumento quod Tripodem vocant, ita scribit: Ex instrumentis multa ne nos quidem scimus, an vnquam extiterint, veluti Zacynthij Pythagoræ tripus, cuius vsus breui tempore durauit, seu quod videretur operosus esse tractaturis manibus, siue ob aliam quamuis causam, statim derelictus est, ac idcirco multis ignotus. Simile id fuit Delphico tripodi, à quo & nomen inditum est: vsum autem præbuit citharæ triplicis. Nam stantibus in sede versatili pedibus quo modo sellarum quæ circumaguntur positus sunt, per media spatia tria, quæ è pede ad pedem pertinent, fides extendit, cubito vniciuque supergradecto, adaptatisque infernè clavis, quibus fides intenduntur, addito supra & communi pedibus omnibus lebetis ornatu, & quorundam insuper aliorum appensorum, quæ sanè fuit lepida & elegans hominis imaginatio, præterquam quod plenior & luculentior sonum reddebat. Cuique intervallo suos modos ille dispersitus erat, vt omnino tres essent, Dorici, Lydij, Phrygij: sedens autem in sella à tripode modicè distante, prolata sinistra manu pulsandis fidibus, & altera plectrum incutiens, in quacunque forte incidisset ex illis tribus modulationis speciem, sedem instrumenti pede in orbem agebat, volubilem ipsam, & ad motum promptam, tanta velocitate cœsuetus manum huc illuc transferre, vt si quis eius industriam non aspiceret, sed auribus iudicaret tantum, facile crederet citharistas se tres audire, diuersos modos canentes. At verò instrumentum illud quod in magna fuit admiratione, post eius obitum confestim neglectum exoleuit. Nudos & solos citharæ cantus Menæchamus ait primum inuexisse Aristonicum Argium, qui Corcyræ habitauit sæculo Antiochi.

tiuchi. Philochorus libro tertio Atthidis scribit, Lylandrum Sicyonium, citharisten, primum modos citharæ nudos mutasse, intensis sonorum productionibus, amplificaræ eorum veluti mole: eundem citharæ cantum iunxisse cum tibia, quo genere concentus primus est vsus Epigonus: rigorem inflexibilem & acriorem, qui fuit in nudis citharistis, detraxisse, Chromata nitidiora primum cantauisse: Iambicos, Magadin, & quod instrumentum Syrigmon nuncupant, solum ex omnibus qui antecesserunt, in vsum vocasse, locupletaræque musica primum Chori autorem fuisse. Dionem Chium primum, Bacchicum spondeum tibia cecinisse Menæchmus ait. Timomachus in Cypriaci Stefandrum Samium inquit, artem multum auxisse, primumque Delphis cithara Homeri pugnas cantauisse, auspiciatum ab Odyssæa. Narrant alij, primum apud Eleuthernæos Ametorem Eleuthernæum amatorias cantiones cithara sonasse, cuius nepotes etiam Ametoras nuncuparunt. Aristoxenus scribit, vt quidam risus gratia hexametrorum versuum repererunt consarcinationes parodicas, sic Oenopam ad citharam primum cantasse, eum post imitatis Achiuo Polluce, & Cynathensi Diocle. Phanius Eresius in iis quæ scripsit contra sophistas, inquit, Telenicum Byzantium, & Argam, malorum versuum, ineptorumque fuisse modorum poetæ, in illa priuatim specie poetæ copiosos, & abundantes, sed qui ne paululum quidem potuerint Terpandri aut Phrynidis modos attingere. Argæ meminit sic Alexis in Apobara:

A. In choris victor hic poeta fuit.

B. Quorum canticorum poeta? A. apprimè grauium.

Si cum Argæ conseras, vnus cursu diei præstantior.

Meminit eiusdem Anaxandrides ita in Hercule:

A. Ingeniosus hic quidam esse videtur,

Qui concinnè sumpto pronuntiantorum versuum argumento,

Acri celeritate mox ex tempore hos condidit, canticis

Dij boni, plenus: B. ad Argam te volo,

Certaturum mittere, ubi quid possis, explorauero,

Sophistas, amice, queas vt vincere.

Autor Mendicorum, quos Chionidæ adscribunt, Gnesippi cuiusdam meminit, hilaris musa ludicra scribentis his verbis:

Hæc per Iouem non Gnesippus, non Cleomenes

Diebus nouem edulcauerunt.

Stesichori, Alcmanis, Simonidiisque, prius

Modos cantantem audire licet Gnesippum.

Adulteris nocturnas ille cantiones est commentatus, quibus euocent fœminas, trigono & sambuca ludens. Cratinus in Mollibus:

Amatorem quis me vidit è Gnesippe?

Ira ego vehementiore commotus nihil stultius arbitror, nihil vanius.

Idem Cleomachum sic deridet ob insulsa sua poemata in Bubulcis:

Poscenti Sophocli chorum is non dedit,

Sed Cleomacho, à quo me doceri nolim

Vel ea que vulgo cantantur in Adonij.

Ito verò è tragœdia

Actor Cleomachus, cum suis pilos auellentibus feminis,

Cui chorus est mulierum, Lydiorum more versus depilantium,

Ineptos.

Telecteides in Solidis scribit eum adulteriis infamem & iniquitatem fuisse. Clearchus libro secundo Amatoriorum censet, amatorias cantiones, & quas vocant Loericas, nihil differre ab iis quas Sappho & Anacreon composuerunt. Quæ verò non pauca tum Homerus tum Archilochus lasciuia & voluptuaria condiderunt metrica poemata, animo scriptorum & affectibus conueniunt: quæ autem de amore literis commendauit Apollodoros, & quidquid extat epistolarum amatoriarum, velut amatorius quidam dialogus, & poësis est. Hæc Mafurius cum discruisset, allata sunt mensæ, quod aiunt, secundæ, sapius nobis structæ, non tantum

r Antequam id musices genus corrigeret.

s Musica tres sunt modulationes: Harmonia, artificiosa, graui, egregia auris: Chroma, subtilior, solertior, crebrior, stauior: Diatonos, facilior, & interuallorū magna distantia. Hæc vocamus pesante, & contrepunt: Secundam, Decouper: Primam, vne musice que vemplic.

t Eleutherne oppidum Crete mediterraneum.

v Matre orbatos.

x Napodis, qui ex aliorum partibus tanquam nouos conuunt.

y Erasmi prouerbio, Telenicia echo.

z Eiusmodi sunt apud Italos Macaronici: tales scripsit Antonius de Arena Gallus.

a Acrobatus, qui desultorius equus cerat.

b Prouerbij specie hoc dicitur, vt multu parangiu anteire, longo intervallo post se relinquare.

c Musices peritior: vt paulo antea.

d Effecerint, vt audiui sine incunda.

e Sic vocabant Lacedæmonij suos famulos, & colonos.

f Vel de choro vtilior: vel vt chori natus scriberet, ageret, recitaret.

g Maximè tritū lugubribus canticibus. Argiuas matronas Adopin desistere vide apud Pausan.

h Iunius adag. 19. Cent. 7.

i Valero hoc fortassis contempim.

j Iunius adagio 98. Cent. 8.

k Παγγιλαγλας que vossellu molles homines depilant, & deplabrat. Iunius veris, que obfanas partes relunt.

l Corruptentium, insulos pronuntiantium. Lydiorum nota mollities. Lydios etiam modos sic fortassis inuuit, effeminator.

m Martialis Ven-
ctos vocat.
n Pileati. Marc.
Versu ludere non
laborioso, Permis-
tis, puto, pileata
Roma.
o Quis ille mensis
fuerit, non compe-
rio.

p Indo fortasse tra-
Elum est Solana I-
salorum nomen.

q Nisyros Plinio, in
insula Co mons-
de fortasse, Nisyri
legendum hic.

r Iunius adagio.
Cent. 9.

s Populi Graecia ve-
tustissimi, oriundi
ex Arcadia, qui post
longos errores in
Thessalia tractu
confini Macedonia
confedere.

t Ta in digne-
tio: Erasmi. pro-
uerbio. Ad coreni-
dem vsque.

v Versus est ex
Hippolyta Euripi-
di. Vide prouerbiū,
Posterioribus me-
lioribus.

w Πόσινα negotiū.

y Anaxippos: qua-
rum nomina no cog-
noscentur: que
pro copia nominari
non possunt: que af-
feruntur etiam si
non mandes.

z Testium venalem
fidem notat.

a Avaritia et per-
fidiam iudicium ar-
guit.

b Quibus capiti
veos vel damna-
bit, vel liberabit.
c Ad quas vhesores
erubant.

per Saturnales^m dies, quibus seruos Romani^m conuiuio solent excipere, seruilia mi-
nisteria ipsi obeuntes; à Græcis more sumpto, quoniam idem Mercurij festis diebus
in Creta fit, vt scribit Carystius in historicis commentariis, epulantium seruatorum
mensis ministrantibus ac famulantibus dominis. Idem fit & apud Træzenios mēn-
se Gerastione^o, quo per multos dies conuentus aguntur, & nundinæ: Eorum cer-
to die, serui cum ciuibus talis publicè ludant, & conuiuium domini seruis exhibent,
vt Carystius idem tradit. Berofus libro primo Babylonicorum scripsit, mensis Loi
decimosexto die, per quinque dies Babylone festum celebrari, Saccas nominant, cuius
tempore mancipia dominis imperant, & ex seruis vnus quidam præest adibus,
vestem indutus regix similem, quam Zoganam^p vocant. Huius festi meminit &
Ctesias in Persicis. Contra verò fit apud Coos, qui, vt refert Macareus libro tertio
Coacorum, dum Iunoni sacrificant, seruitia prohibent ad epulas accedere: quamo-
brem Phylarchus dixit:

Soli Suri^q dum sacris operantur, liberi:

Apud homines illos, quibus liberum cor est,

Mancipium admittitur nullum, ne tantillum quidem.

Baton Sinopenfis rhetor libro De Thessalia, & Hæmonia, monstrat apertissimè Saturnalitas^r ferias
esse maximè Græcas, illasq; Peloria vocari à Thessalis, his verbis: Cùm victimas pu-
blicè Pelasgi^s diis immolarent, Pelasgo cuidam virum nomine Pelorum denuntiaf-
se, ingenti terræ motu, quos montes in Hæmonia Tempe vocant, diffractos, reclu-
sôque hiatu palustrem aquam erupisse, qua in alueum Penei delapsa, inundata palu-
de regio detecta sit, & siccatis aquis apparuerit ampla & amœna planities. Hoc au-
dito Pelasgum mensam Peloro lautam & opiparam apposuisse, aliosq; perbenignè,
quidquid cibi domi fuit exquisiti, nuntio largitos in mensam concessisse: Pelasgum
ipsum alacriter, conuiuanti ministrum se præbuisse: è cæteris, qui dignitate splen-
didiores essent, ministrandi officium non detrectasse, vt obtulit cuique se occasio:
quamobrem vbi regionem incolere cœperunt, ad imitationem festi quod tum est
peractum, hostias Ioui Pelorio mactare, sumptuoso mensarum apparatu conuiuari,
tanta humanitatis & mansuetudinis in eo conuentu significatione, vt peregrinos
ad illas epulas omnes inuident, vinctos soluant, famulos accumbentes cum maxima
libertate cibum capere sinant, occupatis in eorum ministerio dominis: ac prorsus
etiam nunc Thessali festum id, quod Peloriam vocant, maximà celebritate & ma-
gnificentia transigunt. Crebrius igitur cùm hæc nobis afferrentur bellaria^t, eorum
qui aderant, dixit aliquis:

Postiores^v cura sunt vtiq; sapientiores:

Quid mensa desiderat? quo cibo non onusta est?

Marinis obsonijs plena est: adest

Tenera vituli caro: ex ansere ferculum:

Plausibiles placenta^w, flaua perna volantis

Apis succo dulci affluenter madefactæ,

inquit Euripides in Fœminis Cre-
tentibus: & vt Eubulus in Fortunata:

Eodem in loco simul omnia veniunt,

Athenis: vna innumera^y,

Rapa, pyra, mala, testes^z, rose,

Mespila, omasa, fani, cicor, iudicia^a,

Hordeum, triticum, sortes^b,

Hyacinthus, agni, clepsidra^c, leges, edicta.

Pontianus tum, de sin-
gulis quæ admonebantur, dicturus cùm esset, de his nos prius non audiemus, inquit
Vlpianus, quàm de bellariis, πῶς ἐπιδοσπασμάτων, discipuleris. Tum Pontianus,
Tragemata sic dixit Philippides in Auaro,

Placenta, ἐπιδοσπασμάτων, oua, sefama:

Hæc cuncta numerantem me deficit dies:

Tragma, myrri bacca, placenta, amygdale:

His omnibus perquam libenter ἐπιδοσπασμάτων, pro bellarijs vescor.

Diphilus etiam in Telésia:

Sophi

Sophilus in Deposito:

Incundum est semper cum Græcis viris

Id quod non sit ingratum negotiari: duos

Cyathos bibere non sustines?

clamat statim aliquis:

Ad Tanagram^d comedendum nobis est: vt ibi

Qui vocatus ad conuiuium erit bellaria^e venulia ἐπιδοσπασμάτων, edat postrema mensa.

Plato in Atlantico μετὰ ὄρωια^f sic vocat:

Incolis suauiter olere videbatur vniuersa terra:

Mites enim fructus plurimos illa gignebat,

Nycum magnam vim, & quæ voluptionem allicerent μετὰ ὄρωια, bellaria.

Dionysius Tryphonis filius, tradit, olim priusquam introirent conuiuia, cuique suâ
portionem in mensis diuisum fuisse: postea verò multa & varia mensis inferri solita:
proptereaq; ἐπιδοσπασμάτων, tanquam iteratos missus, aut fercula dici. Philyllius in Pu-
teario quæ post cœnam afferuntur sic memorat:

Amygdale, nuce, ἐπιδοσπασμάτων, id est, bellaria, fuerunt.

Archippus in Hercu-

culc, Herodotusq; libro primo, ἐπιδοσπασμάτων dicunt, post cœnam comeisse tragemata.

Archippus quidem in Hercule ducente vxorem, ἐπιδοσπασμάτων sic vocat bellaria:

Libis^g, & alijs τοῖς ἐπιδοσπασμάτων, bellarijs, abūdat mēsa. Herodotus in primo: Cibis se

paucis implent, ἐπιδοσπασμάτων verò, id est, bellariis, multis. Quod autè prouerbio iacta-
tur, Abydenorum bellaria^h, breuis hymnus est, ad conuiuijⁱ finem, vt inquit Ari-
stides libro tertio Adagiorum. Plato^k in Menelao ἐπιδοσπασμάτων, mensarum au-
ctaria, nominat, veluti mensis adiecta cibaria, his verbis:

Dixit mibi

Restare valde pauca ex bellarijs,

Quoniam decorum hostis ille deuorasset omnia.

Aristoteles libro De te-

mulentia scribit bellaria dicta fuisse τρογῳλῖα^l, & ἐπιδοσπασμάτων. Pindarus:

Ad exitum cœna, inquit, dulce τρογῳλῖον, & puerorum^m assuetum cibum.

Hæc quidem si nos aspiciamus quæ apposita sunt, licebit dicere quòd est apud
Euripidem:

Mensa tu vides copiam, & quàm incunda hæc vita sit.

Secundas men-

sas fuisse apud antiquos apparatus maxima cura & magnificentia, docet Pindarus in
Olympionicisⁿ, vbi de Pelope conciso, & illato mensæ verba sic facit:

Extremos tui corporis concisos minutissime,

In mensas distributos, & à dijs comesos artus^o fuisse.

Mibi autem religio ac metus est ex dijs beatis

Aliquem gulosum & helluonem vocare.

Antiquiores simpliciter men-

fas appellarunt, vt Achæus in Vulcano Satyrico:

Conuiuio nos primùm exhilarabimus: ecce adest:

Deinde rusticos mores vt tuos mansuefaciam,

Fragranti totum corpus tuum vnguento linam:

Lauandis manibus prius aquam non daturus,

Quàm hinc amota sit mensa procul.

Lauandis aqua manibus post mensas afferatur.

Aristophanes in Vespis:

Aristoteles libro De te-

mulentia, itidem vt nos, vocat Secundas mensas, his verbis: Prorsus igitur existimā-
dum, à cibo^p, τρογῳλῖον, tantum differre tragemata, quantum à cibariis, τρογῳλῖον
& τρογῳλῖον, quæ vernacula Græcis est appellatio. Nam inter bellaria dapes non
apponuntur. Itaque rectè nomina sic videntur, qui secundam mensam vocauit. Est
enim cœnæ velut appendix, & accessio bellariorum missus, tragemataque, vt altera
cœna nobis afferuntur. Dicæarchus libro primo De descensu in specum Tropho-
nij, aduecta est, inquit, secunda mensa, in cœnis magna quidem impensa, coronæ,
vnguenta, suffitus, & huiusmodi reliqua. Nonnunquam verò secundæ mensæ daba-
tur & ouum, & leporina, mixtim cum turdis, & opere dulciario^q, vt inquit Antipha-
nes in Leptinisco ad hunc modum:

A. Vinum bibes Thasium? B. Si fundat aliquis.

A. Quàm

d Oppidum The-
bis vicinum.
e Tes μετῳου, las-
tissimas cupidias.
De huius verbi si-
gnificatione dic-
tur postea.
f Tanquam Post-
cœnia.

g Τοῖς ἱελοῖς.

h Vide Prouerbiū,
Abydena illatio.
quod hic conuocor
autor vocat. Hely-
chius ἐπιδοσπασ-
μάτων dicit. Scio tamen
ἱελοῖς etiam non-
nunquam significa-
re conuocari, conui-
ciari, lamentari.
i Quo deos adora-
bant, & deijs gra-
tias agebant, que
in mensa fuisse
apposita, id etiam
nobis solenne est.
k Hinc exegit repe-
titum Tryphonis
Philyllij locum, sus-
ab autore obtinuo-
so, sue ab imme-
mori transcripore.
l Quod ea duriora
solidioraq; arrode-
rentur: quod se-
queretur cœnam.
m Bellariorū enim
pueri sunt audito-
res sub. τρογῳλῖ-
ον.
n Hymno primo.
o Fabulantur poi-
te reliquos omnes
deos abstulisse: Ce-
terem solam hūe-
rum abstulisse.
p pro quo Iuppiter re-
uocato in vitiā Pe-
lope eburneum re-
stitueris.
q Vt enim τρογῳλῖ-
ον ἱελοῖς idem
significans, sic ἱελο-
ῖον, & τρογῳλῖ-
ον.

q ἱελοῖς μετῳου.

Eodem, puto, arguendo, quo Me- uelimos Plautus scripsit. s. Tois... Ex lacte... Castore... Pol- loem sic appella- bant... Aglauro forore, cui & Herse... Aglauro abditum in cista Erichtho- nium Pallas com- misit... Hoc nihil incom- modabit. Curio, Cernuo, a Fortassis quia totis septem diebus pulchrum fore pu- tabant qui ea ve- sceretur, ut est apud Martialem. b. Eiclos, caena: e. uiclos, que post cenam in mensas veniunt. c. Vnguenti quod fit e palma floribus. d. Placenta e melle ac tritico. e. Placenta e lacte. f. Maxima copia. Sumpsum ab illo sacrificio quo boues centum immolabant. g. E. uiclos. Videt prouerbium, Omnia chinamata. h. Placenta genans. i. B. uiclos. Sic appellanti tenerrimam lanam ag horum nuper na- torum, vel molissimi mam p. lanam am- ferunt a cuius simi- litudine lagana quaedam sic vocata, candida, exiliata, gilla, qualia Ger- mani parare solent, Sreublemg. vocat. l. Sic reddo uaua- pidus. Alij tenuissi- ma lagana expo- nit. uauas etiam de casis appellant, a Canaba ligna in spicium quo lutum formatur. m. Cibis delicatissi- mus. Vide prouer- bium, Iouis cerebrum. n. Bellarij genus. Monpeflani. E. scaltet: nobis Gaufr. fre. o. Ample paropsi- des. Adagij. spicis. Plaustra bo- norum. Naues bo- norum. p. Vide prouerbium. q. Membranam pe- ritionis, aut omnia, si gnificari puto, qua medullam ofibus

A. Quam tibi placent amygdale? B. Est cum illis pax mihi Altissima, & tutissima. A. cum melle tibi ludere necessum est, Ecquid te mellita iuuant? B. Nonnihil arrosferim. A. Ecquid ouum? B. Deglutierim, alia si desint. Idem in Fœminis? similibus: Induxit deinde choream, nempe secundam mensam, Bellarijsg, omnifarijs refertam apposuit. Amphis in Muliebri furore: A. Iam dudum optasti vitam lautam, & vntam: Ecce tibi: plane potes illam assequi: placenta, Vinum suaue, oua, sesame, unguentum, Corona, tibicina. B. o Iouis filij, duodecim deorum nomina recensuisti. Anaxandrides in Agricolis: Vi coronatus sum, mensa est apposita: Tot constrata cibus, quot per deos, Atque deas, nec ego vidi, nec quisquam alius: Sic optime cum viuebam, tum ego nonne vixi? C. learchus in Pandroso? A. Sume aquam in manus. B. Neutiquam, Bene est. Eubulus in Campylione? A. Sume sodes, o bone vir. B. Nihil opus. A. Heus tu puer, impone mense nucem, & bellaria, B. Sape bellaria non ita ego cupio, Alexis in Polycleia, (id scorti nomen:) Lepidus fuit, qui primus inuenit bellaria: Prolatam conuinij exercitationem, ac moram, ille reperit, Otiosa ne aliquando maxille forent. Idem in Similibus fœminis, quam fabulam etiam Antidoto quidam assignant: A. Non ita mihi, per Aesculapium, canare volupe est: Bellarij ego potius gaudeo. B. Recte sane: Bellaria dicis, ut sentio. Quod de more ad sponsas euntes sponsi Præbent, placentas, leporis carnem, turdos. A. His delector: cibos superuacuis scitamentis conditos, Dij boni, ac iuscula, fastidio. Pamphilus scribit Apionem & Diodorum, vocare bellaria, quæ post cenam ministrantur. Ehippus in Ephebis: Alica: post unguentum ingressum est Aegyptium: Phœnicini calyx utcumque detectus hiebat, Deinde liba, bellarij, apposuit: Pyramus, Amos, onorum Hecatombe: omnia hæc abliguriuimus. Quidquid ad manum fuit prorsus viriliter mandentes: Etenim valenter circumactis dentibus pasti nos sumus. Idem in Cydone: Post cenam, Punicorum acini, cicer, faba, alica, caseus, Mel, sesamides, stridor ac fremitus manducantium, Mnus, pyramides, mala, nucem, lac, cannabis semen, Alexis in Philisco: Concha, ordei cremor, qui Iouis cerebrum est. Remouenda mensa: danda manibus aqua: afferenda corona, Vnguentum, libamen, thus, escharis, bellaria: Dandum ouum, attingenda placenta. Quoniam verò Philoxenus Cytherius in Cœna, cum de secundis mensis loquitur, eorum multa quæ nobis sunt appo- sita commemorat, age, verba illius recitemus: Quæ prius iam aduenerant vnta, & splendida, Bonis multis plena rursum nauigia intulerunt, Quas diary mortales vocant mensas, cœlestes & immortales Amalthæa cornu. Earum medio insidebat Magna hominum voluptas, medulla candida, Verecundam, ne aspiceretur, faciem operiens vittis Aranca tenni similibus, relicto fati necessitate arido

Pecoris

Pecoris tardè nascentis septo, In aridis Aristæ laqueis, multa fundentibus. Medullam hanc nominant. Mollibus deinde manibus Pelum imposuerunt siccas buccas daturam, Quas vocant trognata. Deinde partita Distribuerunt obrita valdeq, tosta bellaria, Cicer igne cum multo strepitu frixum: fabam: Edulium quoddam suaue ex libis, & vulua, Et hoc omne mixtum cum ordine duplici assæ carnis. His accessit hians concha, oleo flauo prorsus feruens: suilla carnes innumera, Simul tosta, iucundum nidorem exhalantes: Mellita placenta abunde suppetebant, nullo flammæ vestigio: Ex amylo placenta in platano formata, e lacte, melle, Et deraso casco subacta: compacta e semidalide, Feruenti oleo spissata, in latum porrecta, & sesamo conspersa Pemmata, tercbinthi fructui usq admixta oua; Anni pulchra tempestate vigentes amygdala: Ter ac quater pueris grate nucem: & quotquot Alia epulas decent fortunatorum & opulentorum hominum. Cottabis est potum, frequens sermo habitus, cum nouis Et festiuis salibus, quos & admirati sunt, & impense laudauerunt. Hæc Cytherius Philoxenus, quem in Tritagoniste sic commendat Antiphanes: Poetas omnes longe antecellit Philoxenus: primum enim vocabulis Vbiq; communibus & priuatis vititur. Deinde versus eius figurarum mutationibus, & coloribus Quam recte sunt temperati: inter mortales deus Ille fuit, verè peritus musices. Nunc verò qui hederæ percussa, e fonte hausta, & Floribus distincta scribitis, nouis vocabulis, Aliena texunt tantum profecto carmina. Placentarum nomina multi cum tradiderint, tecum hæc communicabo, non Ignarus Callimachum in indice omnigenorum scriptorum recensuisse Egimij, Hegeßippi, Metrobij, atque etiam Phæti libros De placentis conficiendis. Earum quas transcripsimus appellationum placentarum, tu particeps eris: non quemadmodum ad Socratem placentam cum misit Alcibiades. Etenim derident Xanthippæ dixit philosophus, illius ergo nullam tu partem capies. Narrat hoc Antipater libro primo De ira. Ego me hercule placentarum audis nequaquam patiar diuinam illam placentam maledictis incessi, de qua sic Plato comicus in Poëta, facta eius mentione, inquit: Solus ego impastus, euisceratus stupéo vos aspiciens, Exanimis, torpens. Memoria tamen non excidit pagus, quem De- metrius Scepius tradit libro duodecimo Troiani apparatus Placentam vocari, di- stantem stadiis sex, a Thebis monti Placo subiectis. Posterior vocis πλάκῃς syllaba, nominandi casu, accentu circumflexo notatur. Est autem ea dictio contracta, a πλά- κῃς, ut a τυρός τυρός: & σιζαμῃς, σιζαμῃς, quæ simplicia vocabula ita enuntiant, ut αἰσῶν, panem, deesse intelligamus. In Hellepōti Pario laetas comedi placentas tes- tantur qui eo peregrinati sunt, non dissimulando errore Alexidis, qui ex Faro, in Archilocho eas sic laudat: Felicis incola Pari, fortunatè senex, Quæ insula præ omnibus duo fert præstantissima: Lapidem dijs beatis ornamentum, & mortalibus placentas. Excellere Sa- mias quoque placentas Sopater Nugarum scriptor sic inquit in Procis Bacchidis: Placentarum opificem Samon, quam celebrant. Fusilium placentarum in Falso Hercule meminit sic Menander: Candylos

exemptam obuol- nere solent. Vituli, sub. aut bouis: Post nonum men- sem. Offe. Terra, qua boue Aristæus desidit, ve apes repararet. Lancem patula. Tragemata. Quorum flauum & melleum coloré flamma non vitia- nerat, aut denigra- uerat. Vase in quo po- pana fingitur: aut latè patens, & spa- tiosa, adartusos. Purissima sari- na. Triplici genere certaminis exerci- tato. d. Afflatu bacchico edia. e. Caballino, ut in- quit Persius. f. Ve apud Latinos scribituram fa- ciendarum modum Cato docuit. g. Exeßis, consum- ptus, fame rife- ribus. h. Phrygijs, de qui- bus Strabo lib. 13. τῶν δὲ ὑλίκων, & ἡδύων τῶν πῶν, nullo Homerus vo- cat Uliados. i. Cascosus. k. Sesamaceus. Pa- nis. Sic uauas, pa- nis est placētaceus: ouosus, Sesama- ceus, etc. m. E marmore flo- bant deorum tem- pla, & statue. n. Tāv ἰοχίτων. Enchysis confectio- nem tradit. Cata- cap. 80.

o E lacte & melle
ibarium. Erasmi.
adag. Neg. Lydo-
rum carice.
p Affusis largiore
oleo: vel liquato ca-
seo pinguiore. Sic
no: vocamus ex o-
na pondū igne du-
ratis paratum edu-
lium, rno Amplete
baustu.
q Kueyobōrōs.
a Anusuppos. Fūte,
inquit, omnia, con-
tra quam decet. Co-
quus parat dulcia-
ria, quē assare car-
nem oportuit. Con-
ducta bellario fa-
ciendū mulier, in af-
fanda carne occu-
patur.
r Sōfisa quā vifan-
dū se prebet. Unde
quādam vifā, r-
mabāca, & dā ge-
nā, mūnera quā
illi dantur, cum fa-
ciem reuelat. Loqui-
tur coquus.
s Quibus id placē-
tariū genus inhol-
getatur, ne liqui-
dior materia dif-
fluere inter coquē-
dum.
t Tās hōrōrōs.
r Cibi ex amylo,
caseo, melle, lacte.
x Amylo.
y Eradiza.
z Apud dōs vifā,
a Irine insula situs
Argolici. Plinius.
b Allude ad id no-
men vulgare no-
strum, Coques.
c Sōfisa. Spirā ap-
pellare videtur Ca-
eo, cum, vt inquit,
tracta sunt: tan-
quam vifā, in r-
les placentae, Florē-
tini, Buccellate,
Ciambelle.
d Nō dūme: quasi
nuper & recenter
tractata. Quidam
esse volunt scribi-
tam Casoni.
e Operarij, manū
labore victum sibi
querentibus.
f Polentam coctā in
aqua ex oleo.
g Genū placentae,
aut panis exigui,
rosignū, similitū ca-
pitiū clauorum.
h Florētijs Marro-
ni, a similitudine
castaneorum.
i Vulgo, oblie.
j Mellis placentā,
Globulos Casoni
quidam esse volūt.
k Casoni Euchy-
stos.
l Ordeum decorti-
catum.

Candylos^o facere non licet: nec qua tu
Soles, in unum confusus melle
As semidalide. Nunc enim aduersa sunt omnia. Coquus fusiles^p facit
Placentas assas: alicam coquit: & costam affert:
Post falamētum, deinde thron: post vuas^q:
Contra dulciarium artifex mulier^a, cui mandatum id fuit,
Carnem assat, & turdos. Euangelus in Anacalyptomene^t:

A. Mulierum dixit in mensas quatuor? virorum sex?
B. Carnam omnibus numeris absolutam, in qua desit nihil,
Splendidasq; prorsus volo fieri nuptias.
Quid autem sit opus, ex te percontor:
A. Videbo ipse, ac dicam omnia.
Olearum quotquot voles sume genera:
E carnibus, vitulum, porcellum,
Suem, leporem. B. Quam arrogans scolestus hic?
A. Ficulnea^s folia, & caseum ad placentas^r fusiles.
B. Heus tu, Dromo puer. A. Ad Candyllum^v oua, & amyllum, denique.
Altitudo mensa cubitorum esto trium:
Vt attollat sese conuina, capere si quid velit.

Antiphanes:

Ametes ex amylo.
Amela Cherisso quendam is dum coqueret, perussit.
Iones, vt scribit in Lin-
guis Silenus, Amen^x vocant, & paruulos Ametiscos, Telecleides:
Sponte turdi cum Ametiscis in fauces aduolabant. Diaconium. Pherecrates:
Pra voracitate in super comedit & Diaconium, cum Amphiphontem haberet.
Amphiphon placenta Dianæ sacra, circumpositis in orbem accensis faculis.
Philemon in Mendico:
Viarum^y preses Diana, amica domina,
Hunc affero tibi Amphiphontem d veneranda,
Et ad libandum quæ sunt opus.

Meminit huius & Diphili
lus in Hecate, Philochorus tradit Amphiphontem vocari, Dianæq; sacris inferri, & in triuuis ea die poni, qua lunam occidentem sol exoriens, occupat & illustratur vtrinque cælum^z. Bafynias. Semus libro secundo Deliadis scribit, Delios in insula Irine^a Hecatæ sacrificare placentas quas vocant Bafynias. Fiunt hæ ex farina tritici aqua subacta, & cum melle cocta. Quæ verò Coccora^b nominantur, ex tribus ficis, & toridem nucibus. Strepti^c. Neelata^d, Horum meminit Demosthenes rhetor in oratione de Corona pro Ctesiphonte, Epichyton, Niochares in Cheirogastoribus^e:

Ego equidem panes, mazam^f, pultem, polentam,
Colligas^g, obeliam^h, melittamⁱ, epichytos^k:
Pisana^l, placentas, dendalidas, tagenias^m. Pamphilus Attaniten, Epichyton vocari scribit: Attanite in his meminit Hipponax:

Non attagenem lepore ve comest:
Tagenias sesamidibus ille non condit:
Attanitas fauis non obliuit.
Creion. Placentaceus panis, quem Argis a sponsa ad sponsum ferunt. Coquitur in pruna. Ad illum edendum inuitantur amici, apponitur cum melle, vt ait Phileras in Dissolutis, & Petulantibus. Glycinas. Apud Cretenses paratur ex oleo & passo, vt ait Seleucus in Linguis. Empeptas, vt idem scribit, triticeus panis, modice cauus, iis quas Crepidas vocant, similis, quibusⁿ indunt confectas è caseo^o placentulas. Encrides. Exigua bellaria cocta in oleo, deinde melle illita. Harum sic meminit Stesichorus:

Alicam, Encridas, aliq; bellaria, & flauum mel. Meminit harum Epicharm

m Vulgo, baguet. n Crepidā, Ruellius vertit: cuius Empepta ventri, o Topy, Ruellius, ex nepō cod. not.

charmus quoque, & Nicophon in Cheirogastoribus. Aristophanes in Danaïdibus, quendam poetam encridas vendidisse his verbis inquit:

Simul verò non aderit qui vendit encridas. Pherecrates in Crapatallis:
Hæc quandoquidem habet, in via rapiat Encridas. Epicyclos^p placenta quædam apud Syracusios vocatur. Eius meminit Epicharmus in Terra^q & mari. Gouron placenta genus Solon in Iambis sic ait:
Bibunt, ac manducant, hi quidem^r liba,
Panem alij, commixtos alij
Gouros lenticule: illic nec bellariorum
Penuria est: quacunque nigra mortalibus
Terra exhibet, affluenter omnia suppetunt.

Cyribanas placentas quædam apud Alcmanem interpretatur Apollodorus, atque etiam Sosibius libro tertio De Alcmane. Eas variis figuris delineari, idem affirmat: Lacedæmonios illis vti, vxoris aduentu in nuptiis epulantes, & cum laudes sponsæ virginis parato encomio cantaturi sunt in chorea saltantis ascleæ, eas circumferri. Crimnites placenta fit è Crimno^s, vt Iatrocles exponit libro De placentis. Stætites placenta, ex adipe & melle. Huius meminit Epicharmus in Hebes nuptiis. swis, vt Hierocles explicat, humor^t est fartagini affusus cum melle, sesamo, & caseo. Charisius^v. Huius meminit Aristophanes in Conuiuiis:
Ego vesperi placentam nostram Charisison mittam. Eubulus in Ancylione^x, tanquam panis sit, ait:
Exiliū nuper charisium dum coquerem. Epidætron, placentarum fasciculus, quem post cenam edebant, vt Philemon ait libro De vocabulis Atticis. Nanos, placentaceus panis, ex caseo & oleo confectus. Pfothia, quæ & Pfathyria vocant. Pherecrates in Crapatallis, id est Morionibus:
Apud inferos triobolomet Pfothia, & Crapatallum^y. Apollodorus Atheniensis, & Theodorus in Atticis linguis, panis pusulas coctura excitatas Pfothia nominant, quas nonnulli vocant ἀθηναϊκός. Itrium, paruulum est bellarium, è sesamo & melle: Anacreon huius sic meminit:
Itrium ego tenue, diffractum, sum pransus: vini autem bibi cadum.

Sophocles in Iride:
Esuriens ego irria respicio. Amoræ, mellita cibaria Philetas in Dissolutis:
Amoræ, inquit, hominem demulcent.
Missæ verò illæ sunt mellita placentæ. Tagenites, placenta in oleo fritaxa. Magnes, aut qui scripsit comedias illi attriburas, eius sic meminit in secundo Baccho:
Tagenias iam respexisti, tepidos, stridentes dum ipsis mel affunditur.

Cratinus in Legibus:
Rorem matutino iacit, tepentes Tagenias. Elaphos, placenta quæ in Elaphebolis^z pinsebatur, ex farina subacta & sesamo^a. Nastos placenta genus, condimentis variis intus factæ. Choria, edulium ex lacte & melle temperatum. Amorbites, placenta genus apud Siculos. Pæsa, placentulæ apud Coos, vt scribit Iatrocles. Sesamides, globosa bellaria è melle sesamóque frixis, & oleo. Eupolis in Adulatoribus:
Gratias^b ille meijt: Callabidas saltat ambulans:
Sesamidas cacat: mala excreat. Antiphanes in Deucalione. Sesamidas, vel è melle compacta, bellaria, vel quidpiam aliud. Earumdē meminit & Ephippus. Testimonium extat in Cydone. Mylli. Heraclides Syracusius libro de vetustis & sancitis moribus, scribit, apud Syracusios in perfectis Thesimophoriis^c, ex sesamo & melle fingi pudenda muliebria, quæ per ludos & spectacula^d circumferbantur, & in tota Sicilia vocabantur Mylli. Echinus. Lynceus Samius in sua ad Diagoram epistola, dum quæ eximia in Attica gignuntur, comparat cum iis quæ Rhodus fert, ita scribit: Famæ verò Ametis, nouum aduersarium & concertatorē agam. Cùm illa obiicit, secunda mensa inuectum, de quo nunc summam agam. Cùm

p Orbiculata.
q Cibarij quæ è terra & mari petuntur.
r Iogum.

s Crastiore tritici farina. Diofcor. Eā Similā, vocat Latini, nos Simoule.
t Vinum, aqua, passum, defrutum, aut alius eiusmodi.
y dōs & pōs di-
ctum volunt, quod resistentibus incun-
das sit.
x Curuo.

y Pistic genus. Crapatallus, morio, stætuus, delirus. Hefych.

z Diane fissa, quod dea ceruus immolabat, mensē februatio, vt alij, Decembri.

a Vel oleo sesamino: vel semine sesami.

b Citatur & hic locus supra pag. 469.

c Cereus Thesimophoria, & mystheria, maiora minoraq; fuerunt. Vide Gyraldum.

d Tās dicitur: alij, melle dicitur: doctus: nempe Cereus & Proserpine.

S verò

Sub farina, alicia, filiginis, aut aliud quippiam eiusmodi, f. Sailla.

g. cu. vel. d. g. l. g. m. u. d.

h. e. g. l. u. m. o. s. Supra. r. o. d. p. o. v. o. c. a. t.

i. Catillus cupedite genus: unde Catillones.

k. Sic ad verbum: malim cocidi. R. uel ius legit. g. l. o. o. s. f. r. u. e. f. e. r. i.

l. Ve extillet oleum, m. intelligendum, admisceri filiginis, et, ut ait Cato, depsi cum castorela gena distilla in oleo coqui.

n. Ve coaguletur, o. Fiscelle parua.

p. Hic quidam legunt. d. l. g. i. s. a. l. i. j. m. i. s. s. i. s. N. a. t. a. l. e. m. i. s. s. i. s. A. l. i. j. e. x. p. o. n. i. t. s. i. c. i. n. o. r. g. e. d. u. m. e. s. s. e. v. a. s. v. t. q. u. e. p. a. r. t. e. c. a. s. i. i. n. f. r. a. s. u. i. t. s. u. p. r. a. v. i. d. e. a. u. r.

q. E palea textis, quibus imponatur caseus, ut per straminis rimas et interstria ferum distuat.

r. Vocem Castoplaenta, que in Graeco habetur, puto hinc eximendam, et interstria placenta que supra enumerantur, eiusque loco scribendum Castora.

s. Inde sumptum nostrum Castean. t. Auellanae mellisgo. q. namque plerique omnes Thasias nucez exponunt Amygdalas.

v. Ne retorrada sint.

x. Omnium seminum congeriem.

y. Itala.

z. Interpreti Aristoph. nouelle spica. Alijs leguminum vel farina d. l. g. o. v. e. l. c. r. i. m. m. o. n. P. o. l. l. u. c. i. l. d. v. s. i. d. i. e. m. : p. u. l. t. i. s. s. p. e. c. i. e. s. e. x. i. m. m. a. t. u. v. o. t. r. i. t. i. c. o.

a. Mellens succus, qui matutino de celo cadit.

b. Amygdalon, capella. a. p. o. v. i. a. s. h. o. c. d. i. c. t. u. m. d. e. a. l. i. q. u. o. c. u. i. f. a. c. t. o. b. a. n. i. m. a.

verò huc accefferis, & confectum, ut est Rhodiorum lex, ac consuetudo, manducaueris, conabor prolixius de illo sermonem instituire. Cotylisci. Heracleon Ephesius ita vocari quãdam placentas scribit, factas è tertia parte Chœnicis. Chœrinæ f. Harum meminit Iatrocles libro De placentis, & illius quam Pyramunta vocant, & quam differre à Pyramide censuit. Pyramidem enim fieri è tritico tosto, ac melle macerato, eamque præmium illis dari qui in somnes pernoctauerint. Chrysippus Tyaneus in Opificio panario, species generaq; placentarum hæc recenset, Tarentinam, Crasianam, Siculam, Cloustron, Hedybia, Marypton, Plicium, Gloutaton, Pourion, Gogloanion, Paulianum: è caseo verò confici quæ sequuntur, Enchytion, Scirbatellum, Bityllum: ex alicia & caseo, Spiram, Argyrotryphema, Lucillos, Libum, Circum, Aixapham, Cruftam, Placétam: fieri quoque & oryziten placentam: Sic porrò confici Phthoidem: expressum caseum, & tritum, æneo cribro iniici, incerni, addi mel, & filiginis libram: hæc omnia emollita in vnitatem redigi: apud Romanos Catillum ornatum sic parari: lactucas lotas eradi: vino in mortarium effuso illas conterri: exprimi deinde succum: cum eo subigi aliquantum filiginis, quam vbi residere permiseris, rursus paulo post eam teri, adiecto paululo fuilli adipis, ac piperis: teri denuo: in lagana distrahi, quæ læuigata & disiecta frustulatum coquuntur in oleo feruentissimo, frusta postremo in colum coniti. Sunt & alia placentarum genera, Coptoplacenta, Ostracitis, Attacira, Amylum, Tyrocoscinos, cuius hæc est confectio: Expressus probè caseus excipitur vase: cribrum æneum subditur, transmittitur caseus. Cum mensæ infertur placenta, supernè mellis tantum additur quantum est fatis. Sic verò parantur Hypotyrides. Inditur lacti mel: quod ita mixtum est exprimitur, in vas conicitur, concrefcere finitur. Si ad manum sunt pusilla cribra, in ea mittitur quod vase receptum erat, ut ferum extillet. Vbi coisse videbitur, sublato vase, quod est coagulatum in argenteam lancem effunditur ut supernè refrigeretur inuersa pars. Cribra verò parua si desint, colando ferro nouis & puris stabellis vitior, quibus ignis ventilatur. Eundem vsum illa præstabant. Gastris. Idem scriptor ait in Creta placenta genus, quod Gastrin vocant, ita confici. Thasias nucez oportet inglandas, amygdalas, papaueris semen frigi, & dum friguntur probè accurari: deinde in mortario mundo teri sedulo: tritis fructibus illis admisceri mel decoctum, addi complusculum piperis: ea simul subigi: nigrescentem massam illam ob admixtum papaueris semen, in quadram dilatari: hoc vbi factum, sesamum album teri, subigi cum melle cocto: inde protrahi parua duo lagana: horum alterum pro solo infernè subiti, alterum supernè locari, ut intermedium illud sit quod nigricat, aptè & concinnè interpositum. Hactenus sapiens ille Pematum scriptor Chrysippus. Harpocratum verò Mendefius libro De placentis, apud Alexandrinos quandam ait nominari Pancarpam. Ibidem, contrita liba, cocta, cum melle, & post cocturam in globosas pilas formata, & congesta, tenui papyro colligari, ut cohæreant, nec dissoluantur. Pultis meminit sic Alcman: *Iam Pyaniam pulcem præbebit, Chidron candidum, & ceruum fructum.* Est autem Pyanion, ut inquit Sofibius, omnium seminum congeries in passo cocta: Chidrus autem elixum triticum: Cereus fructus, mel. Epicharmus in Terra & mari, de melle sic inquit, *Matutino coquenda est puls.* Placentarum, quas Meliceridas vocant, sic meminit Pherecrates in Transfugis: *Veluti capella ore is meliceridas obolet.* Hæc dicta cum essent, Vnde verò, inquit Vlpianus, vobis hi doctissimi grammatici: ex qua bibliotheca emerferunt hi scriptores imprimis venerabiles, Chrysippus, & Harpocraton, qui appellationis similitudine præstantium philosophorum nomen inuidiosum reddunt: Ecquis Græcorum heminam nominauit? ecquis amyli meminit? Occurrit Laurentius, & iis qui adscripta Epicharmo poemata coniderunt, notam inquit heminam fuillè. Sic enim legi in eo, cuius titulus est Cheiron: *Aquam tepidam bibere duplo largius quam heminas duas.* Versus hos quos Epicharmo falsò tribuunt, à præclaris viris editos fuillè, nempe à Chryfogono tibi-

icne

cine tradit Aristoxenus, libro octauo legum ciuilium, quod opus inscripsit Rempubliam, Philochorus autem libris De diuinatione ab Axiopisto natione Locrensi, aut Sicyonio, qui & Sententias scripsit, & Regulam. Idem affirmat Apollodorus. Amyli Teleclides sic meminit in Solidis:

Grata mihi calens placenta, non sylvestris pyrus:

Arridet palato leporina, Amylo insidens.

His auditis, quandoquidem vos, inquit Vlpianus, placenta quãdam speciem nominatis, eamque video in mensa cuique appositam, nobis dicite, è cupediarij catillones, quis è famosis scriptoribus huius vocabuli meminerit: Tum Democritus, Marinum, inquit, porrum, Dionysius Itycæus libro quarto Georgicorum copten vocari scribit: eius verò mellita placenta quam nobis apposerunt, meminit sic Clearchus Solensis, libro De scripturis: Iustus aliquis similia venterilia nominare, hæc dixit: tripes, olla, lucerna, actæa, scamnum, spongia, lebes, lasanum, olearia trulla, sporta, culter, catinus, calyx, acus: Iustus verò obsonia nominare, hæc locutus est: è freis leguminibus puls, lenticula, falfamentum, piscis, rapum, allium, caro, thynnus, muria, cepa, carduus, olea, capparibus, fungus. Bellaria porrò eodem modo sic est persecutus: Ames, placenta, entiltos, itrion, rhodoon, cicer, sesama, copte, vua, catica, pyra, perfica, mala, amygdalæ. Hactenus Clearchus. Sopater verò Nugarum scriptor, in opere cui titulus est Portæ, nempe fabula quadam, ait:

Equis innumeris papaueris inuenit coptas?

Equis tragematum delicias, triticeas, indorosas commiscuit?

Coptam, è bellemi fermocinator Vlpiane, tu iam habes, quam ut edas, a medijs, confulo. Nihil ille cunctatus ablatam comedit. Arridentibus cunctis, inquit Democritus, at, è præclare nominum indagator, id consilij non dedi ut comeses, sed contra ne comeses. Nam Theopompus comicus in Phineo eo significatu a medijs sic dixit:

Desine puer ludere iam tesseri: blito

In posterum utere: aluus tibi adstricta è dura est.

Inter pisciculos, abstine, a medijs à saxatilibus:

Consultus è prudens ut sis, vini sax magnopere valet.

Eam si bibes, autior res futura est.

In vsu tamen verbum a medijs eo intellectu dicitur, ut de re quapiam gustare significet. Hermippus in Militibus: *Heu me miserum: mordet, mordet ille mihi aurem a medijs, come est.* Reprehensus ita Syrus, & vehementer compunctus, Vobis, inquit, allata sunt Pfittacia. Tu si dixeris apud quem legatur hæc vox, donabo, non aureis decem stateribus, ut ait Ponticus garrulus fabulator, sed hoc poculo. Vbi finem dicendi fecit, Quoniam de hac re dubitas, inquit Democritus, ex me disces. Nicander Colophonius eorum sic meminit in Theriacis:

Pfittacia ramis amygdale similia.

Pfittacia esse videntur Amygdala.

Scribitur & alio loco: Poseidonius Stoicus libro tertio historiarum, Gignit, inquit, Arabia Persion, Syria quod Bistacion vocant, racemoso fructu, albo cortice vestito, oblongo, glandibus simili, acinorum instar sic coaceruato, ut alium incumbens alius contingat. Quæ intus abduntur sapore quàm in nucis pineæ strobilis & nucleis sunt minus grato, sed odoratiora. Autores Georgicorum fratres libro tertio ita scribunt:

Et Fraxinum, & Terebinthum, & que Syri nunc vocant Pfittacia.

Ita profectò Syri nominauerunt cum litera w. Nicander verò cum aspirata p. Poseidonius autem cum litera B, Bistacium. Hæc fatus omnes circumspexit, à quibus impensè laudatus, At, inquit, de aliis omnibus disserere placet, quæ nobis apposita sunt, ob multiplicem doctrinam apud vos maiore ut in æstimatione sim. Incipiam ab iis arboribus quas Connaros & Paliuros vocant Alexandrini. Harum meminit Agathocles Cyzicenus libro tertio Rerum patriarum, his verbis: Cum sepulchrum de cælo tactum esset, arbuscula è tumulo sese tum exeruit, quam Connarum appellant. Magnitudine quidem parua illa est, pino aut vlmò similis, vtraque non humilior crebris ramis, nonnihili spinosis, prælongis: pallido folio, tenero, natura rotundo. Fructum

e. Alge speciem secundam simile Palacana cepa. Theophr. cap. 4. hist. d. Placenta, quidam. e. Vila ex Attica marmore Pentelico. Hesych.

f. Hanc puto simile placenta fuisse nomen Gasteri filiasse dictam quod per bracteos velli posset.

g. Quod semen eius sit copiosissimum. h. In nostr. cod. x. v. g. a. l. u. s. : r. e. p. o. s. i. t. u. m. u. n. i. c. o. s. u. a. p. e. s.

Cnecus perquam amarus placenta non conuenit.

i. Faculentum vinum. Adolescentem quidam luxuriosum monet, ut sumptuosam vitam agere cesset, et cibis vilissimis contentus sit. Victorius in Varj. k. Vlpianus.

l. Pistacia. m. Perseus arbore, de qua multa apud medicos.

n. A. x. g. d. u. s. : in nostr. cod. d. x. g. l. o. s. o. v. t. o. r. u. x. u. p. a. r. i. x. u. p. o. s. u. l. o. s. Sapor. i. v. x. u. g. tamen à medicis vacatur, que bonum succum alendo corpori præbent.

p. P. litera nunc trã sit in B, ut Parrh, Burrhus: Pyrrhia, Byrrhia: nunc in Ph, ut Prages, Phuges, Fruges. Ut Ph, in B, Phalaena, Balena, nunc in D, ut Bellu, Duellu: ut n. in B, p. l. o. s. u. s. Buxam. Vide Victorij cap. 3. 14. Var.

q. Ex hoc scriptore Cicero lib. 1. De diuinatione Hamilcaru improviso à Syracusanis capsi historiam recitat. Victorius cap. 12. 20. Var.

r. Magnitudine & altitudine par: non autem eadem filiorum aut fructuum specie.

s. Videtur hæc historia nostrã Zixypm depingere, bisfram, ob celi in Egypto clementiam: vel, quod fructus tardius autumno cecipi pars, rãre tãndè maturecat, ante florã exortum, qui apud nos ante Maiã exoriri non solet.

bis quotannis parit, vere & autumnus, apprimè dulcem, magnitudine oleæ phauliæ, carne & officulo, ei quam diximus oleæ, similibus, eximia saporis iucunditate. Recens estur: at cum exsiccatus fuerit, molitur in farinam, quam pedibus calcant, non manibus pinunt, aut aqua rigant, quoniam respuit eius natura, sed cogunt in offas negligentius. Euripides in Cyclope Paliuram dixit. Harum meminere Theopompus libro vigesimo primo Philippicorum, & Diphilus Siphnius medicus libro De cibariis sanorum & ægrotantium. Horum ego primo loco mentionem feci, amicissimi viri, non quod in præfens hæc nobis sint apposita, sed quod in pulchra sæpius Alexandria secundæ mensæ illatis vesci contigerit, & in hanc libri partem cum iam peruenissem, nomen quod, dum illic essem, incolæ docuerunt, relegerim. De Pyris, ἡν ἀπὸ πυρῆς, agam deinceps, quandoquidem ab illis Peloponnesum Apiam cognominarunt, quoniam, ut scribit Ister in Argolicis, in ea regione frequentissima est illa planta. Coniuiis apponi solita pyra cum aqua, ostendit sic Alexis in Brutia:

A. Vidisti aliquando
Esurientibus pyra hominibus apposita
Cum aqua multa? B. Sæpe hercule. quid ita?
A. Nonne semper quisque seligit, ac capit,
Ex ijs quæ adveniunt, quod maturum est maxime?
B. Scilicet.

Pyra quidem non sunt Amamalides, ut quidam arbitratur, sed alterum genus fructus suavioris, absque nucleo. Aristomenes in Baccho:

An nescis, inquit, in Chio generari Amamalidas? A Pyris has discrepare, & suaviores esse, Æschylides libro tertio Georgicorum monstrat, cum de insula Ceo loquitur, quam ait optima pyra educare, & quas in Ionia vocant Amamalidas, carentes nucleo, grati saporis, dulces. Æthlius libro quinto De limitibus Samiorum, si modò vere illius est hoc opus, Omomelidas ipsas nominat. Pamphilus libro De linguis & nominibus Epimelidas, pyri genus esse tradit. Ex punicis, grana sunt aliis dura, aliis tenella, & molliuscula, quæ Apyrena vocant. Horum meminit Aristophanes in Agricolis, & in Non senescente:

Præter farinam, inquit, & punicæ. Rhoidion, exiguum Punicum, diminutionem significat, ut ῥοῖδιον, bucula. Antiphanes in Bœotia: Affer ex agro mihi punicæ, quibus granum durius est. Epilycus in Fure? deprehensio:

Malæ & punicæ loqueris.
Punicum è tua manu pecto.

Alexis in Procis: Sidas à Bœotis Punicæ nominari, scribit Agatharchides libro decimonono Europicorum, his verbis: Athenienses cum Bœotis de regionis finibus litigabant, quam Sidas appellat. Epaminondas in ea controuersia partes suas defendens, allegansque iura sua statim è sinistra manu, quod occultum gerebat punicum, dextra cepit, & Athenienses rogauit, quo nomine vocarent: responderunt illi, ῥοῖαυ se nominare: at nos, inquit, Sidam appellamus. In eo tractu de quo fuit contentio, plurimæ sunt mali Punicæ, indèque principio nomen est inditum. Sic Epaminondas causam obtinuit. Menander in Heautontimoroumeno Rhoidia sic nominat hoc malorum genus: A prandio Amygdalas ego ut attuli, Rhoidia nos arrosimus. Sidam etiam eodem nomine plantam vocant similem Punicæ malo, in aquis Orchomenij lacus nascentem, cuius folio vescuntur greges, germinibus suis, ut inquit Theophrastus libro quarto De plantis, quo in loco scribit, alteram plantam Stratiotæ cognominem sine radicibus in Nilo fluitare. Palmulæ, Xenophon libro secundo Expeditionis Cyri, Aderat, inquit, plurimum & frumentum, & vinum è palmulis, acetumque; ex iisdem elixis paratum, palmarum verò fructus quales apud Græcos videre non licet, seruis ac famulis præbebantur: quas autem seruabant dominis, seligebant, magnitudine & pulchritudine admirabiles, aspectu prorsus electo similes. Eas quidam arefactas in usum belliarum reponebant. Vinum quidem illud potu suaue erat, sed capiti graue. Herodotus libro primo, cum de Babylone loquitur, scribit, in eius toto agro palmas

Valerius Amalantides, & Ambrosius Galenus.
Nuclei vice semina habet pyro omnino similia, quæ fructus causa sunt, cur quidam pyram esse crediderint.
Epimelus Dioscoridi, molli genus describitur, ac de pingitur in libro De stirpibus R. 1. 1. 1.
Dioscoridus: alij lacunculæ reddidit, & Sidius Dioscoridi mali Punicæ conium, & putamen, & Sidam.
Thebanorum dux, & De se penas exigente.
Imo potius cuius fructus malo Punico similia est. Nymphæam quidam esse illam putat, Lucæam præferunt.
e cap. 11. lib. 4. hist.
Stratiotem suuilem Dioscor.
Baldus, glandes, h. Vide Hieronymus Mercuriales cap. 2. 1. Var. & supra pag. 65.
Addit Xenophon, quod Athenæus tacuit, milites eo primum in loco Palmarum ceterum esse, & omnes, cui exemplum id fuisse, exaruisse, multum eius cibi speciem & suauitatem admirantibus potulentiam quidam, quæ tamen valde capere tentat.

mas generari, magna ex parte fructiferas, è quibus non solum vinum, mel, cibum conficiunt, sed illas etiam caricarum modo in offas cogunt. Addit præterea is scriptor, palmarum, quas mares appellant, poma illis circumligari quæ balanos edunt, ut earum fructum maturet culex subiens, nec ex arbore is defluat: Culices autem in maris fructu concipi, non aliter quam in Caprificus grossis. Quæ de loto Libyca scripsit Herodotus, eadem refert Polybius Megalopolitanus, oculatus testis, libro duodecimo historiarum, his verbis: Est autem lotus, arbor minime procera, aspera, non tamen aculeata: folio Rhamni, paulo latiore, & crassiore: fructu per initia colore & magnitudine simili perfectis bacis myrti, dum augetur, coloris phœnicis, oleæ magnitudine, rotundo, nucleo admodum pusillo. Maturus colligitur, & cum alica tufus ad seruorum famulorumque cibum in vasa conculcatur, ac stipatur: ingenuorum autem edulis, detracto nucleo eodem modo reponitur, ac pro cibo est, gustu caricis & palmulis non dissimili, odore tamen suauiori. Fit & ex eo vinum, in aqua macerato, & trito, saporis grati, & iucundi, qualis est optimi mulsi. Merum id, & sine aqua bibunt, sed vltra decimum diem non perdurat. Quamobrem paulatim ad vsum tam breuis temporis conficiunt. Fit & acetum ex eò. Melanippides Milesius in Danaïdibus Phœnicem vocat non palmam arborem, sed fructum illius, cum de iis verba facit ad hunc modum:

Immortalium deorum speciem, non hominum, præ se ferebant:
Quin nec eorum muliebris facies erat:
In curribus exercebantur, sellis super impostis:
Feris autem sæpius animus ferox leniebatur esu sacrarum lacrymarum thuris.
Odonatarumque, quoniam, palmularum, ac tenella castæ,
Quæ omnia Syria sunt insignes opes.

Aristoteles libro De plantis sic etiam quoniam appellat. quoniam, palmularum, inquit, nonnullas tanquam testibus carentes, ἀνδρῶν, vocant quidam, εὐνύχων, castratas, alij ἀπυρῶν, nucleorum expertes. Hellanicus, in suo ad Ammonem ascensu, si germanum & verum id opus illius est, ac Phormus Comicus in Atalantis, quoniam palmæ fructum vocarunt. De palmulis, quas Nicolaos vocant, & quæ aduehuntur è Syria, hoc tantum vobis possum dicere, ab Augusto imperatore hoc nomen inditum fuisse, qui admodum cibo eo delectaretur, quod Nicolaus Damascenus eius amicus palmulas sæpius illas ad ipsum mitteret. Fuit quidem is Nicolaus peripatericus, & historiam luculentam condidit. Caricæ. Caricarum ex Attica magnum pretium fuit. Dinon in Persicis scribit, mensæ regis apponi solita cibaria, primitiarum instar, quæcunque regiones proferunt eius ditioni subdita, peregrino verò aut cibo aut potu sibi utendum nunquam reges priores existimasse, promulgata de illo instituto postea lege: at cum ex eunuchis quidam inter reliqua bellaria Caricas ex Attica regi apposisset, percontatum vnde essent, ubi rescituit Atticas esse, veruissè emptores rerum in foro venalium quidquam ex iis vel mercari, vel emere, donec sibi tantum sumptum fuisset, quantum vellet. Fama est ab eunuchis de industria id factum, ut expeditionis regem commonefaceret, quam destinabat aduersus Athenienses. Alexis in Gubernatore:

Ingressæ sunt caricæ, Atheniensium insignia, & aliquot thymi fasciculi.

Lyncæus Samius in epistola ad Poseidippum comicam, Ex tragicis, inquit, Euripidem nihil distare puto à Sophocle, in affectibus animi commouendis. Atticas verò caricæ multum aliis præstare iudico. Idem in epistola ad Diagoram. Hæc autem regio Chelidonis caricis opponit contra, quas barbaro nomine Brigindaridas appellant, suauitate & voluptate nihil inferiores Atticis. Phœnicides in Odiola:

Baccarum Myrti laudes atque mellis predicant,
Deinde Propylæa commendant, & quarto loco caricæ.
Hæc ego statim ut naui appulsa est, gustauit omnia,
Atque etiam Propylæa: eorum prorsus nihil
Ciborum cum Attagene conferendum est.

In his obseruandum Attagenis etiam mentionem factam. Philemon libro de Atticis nominibus Algidas

h. Baldus Phœnicem glandes ferentibus, nesci sœmibus, quarum fructum balanos vocant.
Theophr. cap. 12. lib. 2. hist. maris florē admoueri sœmibus, & ex eo puluorem succui scribit, non autem maris fructu alligari, in illic Theophr. n. Fabe, Theophr. de Loto à Dioscoride memorata hæc audienda sunt: Secunda lori Theophrasti quæ καρπὸν ἔχει, id est fructum habet inclosum nuci putamine: Herodotus lib. 4. fructum varissimè & appositissimè tradit esse lentisco similem.

o Equis ferocibus, ac indomitis.

p Aristoteles hic verbis Palmulam ad ipsam Plinij significat, cap. 1. 2. & 3. n. 1. 1. Dioscorid. d. c. p. 49. 1. cui lignum ideo nullum intus est, quia viridius & immatura decerpatur, prius quam genus sit nucleus. Palmulis enim prima nascitur pomi caro, postea lignum intus, hoc est semen eius. Argemum quod parua sine hoc reperiantur in eodem palmite.
q Earum meminere Plinius, & Plinarchus in Quest. conuualibus.
r Xerxes, qui numerosissimo exercitu, & tum classe, & pedestribus copiis inuasit Atticam.

s Propylæa bellaria & tragemata que ante vestibula aditu ciuitatis, & in portibus, veniebant.

fidas inquit amplissimas caricas dici, ab Ægilis pago Atticæ, quem ab Ægilo heroe sic nominarunt: Chelidonias autem vocari è nigro rubescentes. Theopompus in Pace, caricas Tithrasias sic laudat. Maza, placentæ Caricæ Tithrasia. Tanto vero studio Caricæ omnibus semper hominibus sunt expetitæ, (nihil enim mediustidius, quod Aristophanes inquit, caricis dulcius est,) vt Amithrochates Indorum rex ab Antiocho literis postularerit ad semitti dulce vinum, caricas, & sophistam, empta omnia sua pecunia. Rescripsit autem sic Antiochus: Vinum dulce & caricas ad te nos mittemus: sophistam vero apud Græcos vendi leges prohibent. Toftas caricas solitos olim comesse Pherocrates his verbis ostendit in Corianno:

At caricas mihi toftas selige: Nigras caricas mihi nonne afferes? Intellexisti?

& paulo post:

Apud Mariandynos illos barbaros χύτραι vocantur nigræ caricæ. Proscenidas caricarum quoddam genus apud Pamphilum dici non ignoro. βοτρυμ̄ vulgaratam & communem esse vocem, nemini dubium. σφυλλίς, tametsi vocabulum id Asiaticis peculiare videatur, meminit Crates libro secundo De Attica dialecto, & pro dictione βότρυς, scribit in antiquis hymnis legi σφυλλίη his verbis: nigris ipsiς (σφυλλίσι) vuis comati. Apud Homerum σφυλλίη extare cuius est compertum. Plato libro octavo de legibus sic βότρυς & σφυλλίς, nominat. Quisquis agricola fructum gustaverit, seu βοτρυμ̄, vuam, seu ficum, anteaquam tempestivum sit demerere, & Arcturus eius tempestatis comes appareat, siue decerpserit è suo prædio, siue ex alieno, sacras drachmas quinquaginta Baccho pendito, si è fundo suo abstulit: sin ex vicino, minam: at si ex alieno remotiore, minæ partes duas. Qui autem, quam σφυλλίη, vuam nobilem vocant, aut quos nobiles ficos appellant, colligere voluerit, si ex agro suo, quantum & quoties libebit, demerito: si ex alieno, absque domini bona venia, & permisso, legi minime obsequens id mouere prohibenti quod non deposueris ac seueris, impune nunquam id ferat. Hæc diuinus Plato. Ego vero etiamnum indago quænam illa sit σφυλλίη, vua nobilis, & quinquam fici nobiles. Hæc vos inquirere oportunum, tantisper dum inceptum sermonem de his quæ nobis apposita sunt, exequor. Tum Mafurius, Nec in crastinum hoc differendum, inquit, nec ad nouilunium: τὰ γενναία, nobilia, philosophus vocat aut generosa, vt & Archilochus, sic:

Accede generosus γυναικ̄ες, aut quæ supernata sunt. Aristoteles quidem pyros, πυροβολάδας, immisitias nominat; quæ inoculato surculo satæ sunt. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte: Ficos, vuas, βότρυς, & oliuas colligens. Xenophon in Oeconomico scribit, tempore solis σφυλλίς, vuas, dulcescere. Vuas in vino conditas maiores nostri cognouerunt. Eubulus in Agglutinato:

Tu verò acceptum hominem temerò feri: densas oliuas dato.

Crebras vuas in vino seruatas rodere cogito.

Autor Cheironis, quem adscribunt Pherocrati:

Amygdalas, inquit, mala, memacyla,

Myrti baccas, apium, ex vino vuas,

Ac medullam.

Athenis fructus omnes perpetuò fuisse, planum est ex Aristophane in Tempestatibus. Non ergo videtur incredibile, aut mendacio confictum, quod Aethlius Samius narrat libro De iis quæ Sami pulchra & rara sunt, in ea insula bis anno ficos, vuas, omomelidas, mala, rosas, nasci. Lynceus in epistola ad Diagoram, vuas Nicoftrarias laudans, quæ in Attica proueniunt, & comparans ex aduerso cum illis Rhodiacas, ait, Vuas, quam illic Nicoftrariam vocant, honitate parem alunt vuam Hipponiam, quæ veluti frugi famulus à Iunio mense eandem semper benevolentiam erga herum suum retinet. Quoniam verò de carnibus, auibus, & columbis est à vobis sæpius disceptatum, præsto sum ea recitaturus, quæ ex multiplici lectione inuenire potui, præter ea quæ sunt iam excussa. regist̄or apud Menandrum reperire est in Pellice, his verbis:

Haud parum moratus, accurre. B. πεισέεμα, Pipiones tibi mercatus sum. Sic & Nicoftratus:

Ob eam insignem dulcedinem Herippus igitur vocat ἡδυστικός, sua vitate & dulcedine somnium vincit. Iureus adagio 60. Crat. 3. vel somni dulcedine, aut vincentes, aut conciliantes. Tanquam olle, quod nigra fero semper olla sine fumo, & fuligine. Vuam.

Radix hinc vocatur.

Crates hic vocat fici est flosidi.

Ἐπιμαρτυροῦντες. Que ita sunt inste, vt excelsa subula gomina surculis inditus fuerit, aut in tricum perfratum inditus ramus. h. e. familiaris & domesticæ administratione. e. Bihere merum cogito.

Anno toto vel recentis, vel repostos abundasse.

Strabo lib. 14. scribit agros Samiorum ad id verum omnium esse feraces, vt vulgò iactatum sit gallinaceum lac etiam ferre.

Menandrus ait edendo est, ac origrata, dicitur diu, & herò incipit cibum suppeditat. Colubule pullus, pipio.

Delicata

Delicata & tenella omnia volo: Auiculas: pipiones: omnia sum molliusculum. Pipiones intulit, ac passerculos. Pipionem illi eme tribus obolis.

Anaxandrides in Redamante: Phrynichus in Tragœdis: Phasianichus. Prolemæus rex

h. Ἀναγώνη.

libro duodecimo Commentariorum, vbi loquitur de regis palatio quod est Alexandriæ, & animalibus quæ in eo nutriuntur, inquit: Sunt & illic Phasiani, quos Tetraomas vocant, non solum è Media petiti, sed etiam ouis subiectis gallinis cortalibus in tantum numerum aucti, vt quotidie rex illis vesci possit. Cibum enim sumptuosum ac magnificum esse iudicant. Hæc scilicet est splendidissimi regis oratio, Phasianum se nunquam gustasse fatentis, sed veluti pretiosum quendam thesaurum domi repositum, alentis hanc auem: qui profecto si vidisset phasianum, nostrum cuique appositum, præter ea quæ iam absumpta sunt, historiis illis percelebribus suis commentariorum vigin tiquatuor, aliam vnâ in super iustam & integram addidisset. Aristoteles, siue Theophrastus in commentariis scribit, in Phasianorum genere, mares sceminis excellentiores esse, non ad aliarum auium proportionem, sed multo magis. Idem Prolemæus rex, quem nominauimus, immensam pauonum vim Romæ conspicatus fuerat, vt qui à fratre regno pulsus, ad sacrum Senatum confugisset. Tantus enim Romæ harum auium numerus est, vt id vaticinatus Comicus Antiphanes in Milite, aut Tychone dixisse videatur:

Pauonum tantummodo par vnium adduxit quispiam, yaram tum.

Auem, nunc verò plures sunt quàm coturnices.

Bonum si quis virum querat, & conspiciat,

Videbit ex eo satos improbos quinque liberos.

Tantùmne pecunia illum deuorasse: mihi lac quidem

Si adesset leporis, aut pauo, per Cerecem, eo cibo non vterer.

Alexis in Lampade:

Manfuetos pauones olim in ædibus alitos monstrat Strattis in Pausania his verbis:

Tanti sunt hac faciunda, quanti pauones, & alia vestra nuge.

Quas domi pascit ob pennarum pulchritudinem.

Anaxandrides in Meliloto:

An non furiosum alere domi

Pauones, cum eorum pretio queant emi statua?

curatoribus:

Præter has cicur etiam ingemiscens pauo.

Anaxilaus in Auium

bro de iis quæ visuntur in Iunonis Samiæ templo, inquit, Sunt illic pauones Iunoni sacri, primi quidem, in Samo editi, ac educati, indeq; diducti, ac in alias regiones diuerti, veluti galli è Perfide, & quas Meleagridas vocant, ex Ætolia. Quamobrem Antiphanes in Conterraneis inquit:

In Helipoli procreari aiunt

Phenices: Athenis noctuas: Cyprus habet

Eximias columbas: Samia verò

Iuno, aureum, vt dicitant, auium genus,

Formosos & spectabiles pauones.

Menodorus Samius li-

Itaque Samij pauone monetam signant. Porro, quoniam Meleagridum mentio fit apud Merodotum, de illis nos etiam quidpiam disseremus. Clytus Milesius Aristorelis discipulus libro primo de Mileto hæc de illis scribit: Circa delubrum virginis in Aëro sunt aues quas Meleagridas appellant. Locus palustris est in quo nutriuntur. Animal illud non ita prolem amat, & iuniores pullos adeo negligit, vt sacerdotibus illos curare necessum sit. Auis magnitudo, vt gallinæ generosæ est, capite ampliore quàm pro modo reliqui corporis, glabro, ac super ipso crista carnosâ, dura, rotundâ, quæ clauis modo super caput extuberat, colore ligneo. Ad malas iacet instar barbæ longa caro, incipiens ex ore, rubentior quàm in gallinis: at eam quæ rostro gallinarum insidet, & quam barbam nonnulli vocant, minime habet, tanquam ea parte sit mutila: rostrum acutius, & grandius quàm gallinæ. Ceruix nigra, crassior & breuior quàm gallinæ. Corpus totum varium. Nigrescit enim totum, crebris maculis albis noratum, ac

§ 4 compun

i Athen. fortassis fallitur. Diuersus est vulgaris phasianus, à phasiano Tetraone, qui non vix frigidissimi loci vixit, quales sunt Medie motes: & celi tepidum, quale est Ægypti, vix tolerat, adeo vt planè regij sumptus, & magnificentia stuaris, eas anes Alexandria nutrire. k Gestu lautiore. l Do pauonibus vnde Aelianum cap. 20. 9. hist. & Varonem cap. 6. lib. 3. De re rust.

m Exquisitissimus & pretiosissimus cibus. Vide prouerb. Gallinaceum lac. n Aues eiusmodi inutiles. o Eximium, excellens, insigne. Sic & vultu & corpore dixerunt. Sic Pin-darus, & vultu & corpore dicitur: Sic Cæcero libellum aureolum, Erasmo, adag. Filiiu homo. Apud Agellium cap. 16. 7. & Varronem Satyra 4. & idem dicitur, laudatur Vannus è Samo.

p Minerva. Lero, Aelian. cap. 27. 5. De Animal. Leros insula maris Icarij, Guesier. Oloroque verbs est Creta, Stephano. Inde oleria fissa Minerva. Atheni Meleagridas in arce, vt Minerva sacras nutriebant. q Nobilioris, & passim obuias corporis magnitudinis superant. r Subflauo. Quiddam legunt cū: corporis lignosa duritia. In Meleagridu maris apice, & tanquam pileo, color eiusmodi est, veluti ligni, subrufus.

s Rhombus, figura
constans quatuor
angulis non rectis,
vtriusque cuneatus:
vulgo Lozangia.
e Colore, e mole
corporis: sed femi-
na eo veluti clauo
ligno carum, quod
in mari capite pro-
tuberat. Absque illo
foret, cetera mæ-
femina omnino si-
miles.
y Coqui superbi
hæc esse videtur o-
ratio.

z Tais dicitur. Ho-
m. e. adedi sacras,
e. aras multis in
locis dicatas fuisse
tradit Pausanias.
y Cum qua compa-
rant calum corru-
dum.
z Cum qua cõfir-
tur calum modicè
calidum, e tempo-
re conuenienti plu-
uium.
a Ne dissipetur,
quod affatura sape
contingit, exustia
carne.
b Ve qua optimè sit
cocta elixatione.
c Natiuam humi-
ditatem.
d Hac de re paulo
aliter medici sta-
tuunt.
e Flamma tostas,
vulgo? Carbona-
des.
f Oleo,
g Siris e. Acini
amnes duo, inter
quos sita est Elara-
clea, olim etiam di-
cta Siris, Sibari vi-
cina. Plin.

compunctum, lenticula maioribus, quæ rhomborum figura paruis nigriſque cir-
culis ambiuntur, & pennarum illam varietatem efficiunt, quia niger color asper-
gitur candido, & vicissim candidus nigro. Alarum pennæ linearum ductibus candi-
dis, ferratisq; distinguuntur, in spiras protractis, intervallo pari diremptis. Nullum
calcar in cruribus, quæ gallinaceis similia sunt. Maribus adeo fœminæ similes, vt
vix Meleagridum sexus discernatur. Hactenus peripatericus philosophus Melea-
gridum historiam descripsit. Porcelli affi meminit Epicrates in Mercatore, his
verbis:

*Nec Sicilia glorietur
Talem se virum alere, qui adeo rectè pisces apparet.
B. Huc ego profecto dimer satius, porcellorum carnem
Ignis vi conspexi efflorescentem pulcherrime.
Tribus emptam obolis carnem, elegantem,
Suillam, assam, calentem, sapientem incundius,
Cum apponet.*

Athenienses, vt inquit Philochorus, cum Tempe-
statibus rem diuinam faciunt, carnem elixant, non assant, deas precantes, vt squal-
lores & calamitosos æstus arceant, quæ verò prodeunt è terra, moderato calore, &
tempestiuis imbris ad commodam maturitatem perducant. Vtilitatis enim mi-
nus esse in assatione putant: elixationem verò non solum quod crudum est adi-
mere, sed etiam mollire quod durum est, & quod restat, maturare, alimentumque
blandius coquere, ac minore periculo. Itaque vulgare dictum est, carnem elixam
nec assari, nec elixari præterea oportere. Nam quod melius est dissipare & dif-
foluere videtur assatura, & assa ficciora crudioraque sunt elixis. Assas carnes φλο-
γιδας vocant. Strattis in Callipide sic ait de Hercule:

*Concisas is statim pulpas rapuit, e. calentes apri tostas
Carnes, φλογιδας, omniaq; illa simul rigauit.*

Archippus in Hercule vxo-
rem ducente:
*Varij porcorum extremi artus,
Taurorum etiam paruorum liquata assatura carnes.
Apri oblongæ φλογιδες, tostæ carnes.*
De Perdicibus autem quid
attinet me dicere, cum multa vos de illis iam disputaueritis: quod tamen Hegesan-
der narrat in Commentariis, silentio præterire nolo: Samios cum Sybarin nauiga-
rent, & ad regionem Siritin appellissent, euolasse perdicem magno strepitu, quo
perterriti, & in fugam versi, nauis conscenderint, ac inde soluerint. De leporibus
Chamaeleon scribit libro De Simonide, illum cœnantem apud Hieronem, cum ipsi
leporum non appouissent, vt reliquis, sed postea Hiero portionem misisset, ex im-
præmeditato versum hunc edidisse,

Fuit autem reuera
præparcus Simonides, & quæstus vel turpis audivis. Nam largiente magnificè, dum
Syraculis esset, Hierone, ad quotidianum victum necessaria, eorum quæ mitreban-
tur, maiorem partem vendebat, minore sibi asservata. Rogatus verò qua de causâ
id faceret, vt perspecta sit, inquit, & Hieronis magnificentia, & mea temperantia.
Vberis, vberis, sic meminit Teleclides in Sociis:

*Quandoquidem famina sum, vber sero merito.
dixit Antidorus in Querula. Altilium gallinarum sic meminit Matron in Parodiis:
Sic est fatus: vident alij, moxq; afferunt
Gallinas aluiles in argenteis patinis,
Deplumes, atate pares, dorso laganis similes.
Altilium porcellorum
sic meminit Sopater, nugarum & ridiculorum scriptor, in Nuptiis Bacchidis:*

*Sicubi furnus erat, stridebat multum porcellus altilis.
cellos, Æschines sic dixit in Alcibiade: Veluti cauponariæ mulieres δελφάκια nu-
triuunt. Antiphanes in Physiognomonico:
Nam per vim illa δελφάκια saturant.
δελφάκιον, porcellorum loco nutriti.*

h Αρσενος, depiles,
ad verbum.
i Tostas, v. affe-
dorso.
k Dum coqueretur.
l Sic eos vocat, qui
ex aspectu iudicant
de natura e. mo-
vibus hominum.

δελφάκια masculino genere sic Plato dixit in Poëta:
*δελφάκια cervicis maxime proluxa.
Comesse volo δελφάκια.
Magnos δελφάκιας.
Pregnantem hanc δελφάκιας.
δελφάκιας non contemendam, sed pinguefactam, valde pulchram, in conuiuio exhibuit.*

Plato in Io:
*Huc affer caput iugulata δελφάκιας.
Sacram vobis maculant δελφάκιας.*

meminit Theopompus libro decimo tertio Philippicorum, & vndecimo Rerum Græ-
ciæ, vbi Lacedæmoniorum in cibo ac potu sobrietatem temperantiãque decla-
rat, his verbis: Aduenienti Ageſilao Thasij pecora omnigena miserunt, boues opi-
mos, ac insuper bellaria. Boues quidem ille accepit: bellaria verò, quoniam erant
operta, principio non cognouit: at vbi detecta inspexit, auferre ipsos præcepit, di-
xitq; fas non esse Lacedæmonii eiusmodi cibariis vti: cum autem instarent Thasij,
rogarentque, ne recularer, Eilotas ostendit, & amota his date, inquit: hos ego
malim potius, dum illa rodent, corrumpi, quàm meipsum, & qui mecum sunt, Lacedæ-
monios. Contumeliosos admodum erga suos Eilotas acerbosq; fuisse Lacedæ-
monios, testatur Myron Priennensis libro secundo Messeniæcorum, his verbis: Elo-
tibus quidquid est probrosæ ac indignæ operæ mandant, & quidquid est ignominio-
sum. Pileum è canina pelle gestare necessum illis erat: deinde pelliceam vestem in-
duere: & citra noxam maleficiũve præfinitum plagarum numerum quotannis pa-
ti, ne se vnquam seruos esse obliuiscerentur. Præterea, si qui supra seruilem condi-
tionem ac speciem robore & animo vigerent, morte afficiebant, dominis verò mul-
tam irrogabant, si non mutilarent indole habitũque virili eos adolentes: quin &
& afferrent semper. χωνίλει de iis qui tibia ludunt, est ab antiquis dictum. Diphi-
lus in Bigis:

*A. ἐχώνλει. B. Apud Timotheum hoc fit ab omnibus.
Quoniam verò pe-
taſonis, quam pernam vocant, portio cuique data est, agedum, sermonem de illa
nunc habeamus, & an quisquam id nomen vsurpauerit, perscrutemur. Optimæ
quidem pernx è Gallia, quibus tamen nec cedunt aduectæ ex Asiatica Cibyra, nec
Lyciæ. Pernarum meminit Strabo libro tertio Descriptionis Terræ, autor non
admodum recens. Nam libro septimo eiusdem operis, notum sibi fuisse tradit Po-
ſeidonium Stoicum philosophum, cuius sæpius mentionem fecimus, comitem & fa-
miliarem eius Scipionis qui Carthaginem expugnauit. Strabonis hæc est oratio:
Prope Iaccitanos in Hispania oppidum est Pompelon, perinde ac si dicas Pompeij
urbem. & aliquanto post: Conualles montium tenent Cerretani, maxima Hispano-
rum natio, apud quos excellentes pernx conficiuntur, quæ vel cum Cantabricis de
principatu contendant. Carnis sale inueteratæ meminit Antiphanes comicus sic
in Baccho:*

*Sale condita hæc appono tibi.
Sale conspersum ostreum famulus semper comest,
cus & gloria est hæc Trophalis, de caseo non nihil dicamus. Nam Philemon in ope-
re quod Siculum nuncupauit, ait,
Ego prius arbitrabar Siciliam
Hoc unum velut è præscripto facere, nimirum laudatos
Caseos: at hoc addendum, quod auditione comperi.
Siculus caseus sane optimus est:
Sicula columba egregia: vestesq; varia,
Quas passim nunc vocant Siculas:
Verum præterea e. supellectilem ferre optimam nunc veor, e. magnas opes.*

In honore est caseus quoque Tromilicus, de quo hæc scribit Demetrius Scepius li-
bro secundo De Troiano agro: Oppidum est Achaicæ Tromelia, circa quod fit è ca-
pranum

Sophocles in Iustitia:
Cratinus in Vlyſſibus:
Eubulus in Aureo genere:

m Ea bonitatis no-
ta obseruatur in
Porci, vt ampla
cervix sit. Varro
cap. 4. 2. De re rust.
n Addidi hæc ver-
bum loco Græci ar-
ticuli τὸς, vt indi-
carent femininum
genus.
o Ad verbum, in q̄
qua alio ingerun-
tur.

p Seruos, famulos,
operas rusticos.

q Anserum modo
clangeres, nempe al-
tam e. stridulam
vocem edere.
r Clangit tibia.
s Musces doctoræ.

t Varro cap. 4. 2.
De re rust. Strabo
de Sequanici car-
nis fuisse ossa. Pla-
tini sunt Ruteni-
cæ pernx.

u Locus est in ex-
emplari meo pag. 153.
valde hic mutilus.
x Vulgo, Vampel-
lune.

y Αλιπάκια.
z Leopard. cap. 20.
6. legit Aristome-
nes, què index poë-
tarum ostendit scri-
psisse φλόκιας quidè,
sed non δελφάκιας.
a Caseus obliquus,
qualis fit apud Se-
bustianos.

prorum lacte caseus suauissimus, cum alio nullo comparandus, quem Tromelicum vocant. Eius mentio Simonides in Iambo, cuius principium est,

Elaborata iam mihi sunt multa, & Telembrote, his verbis: Caseus hic mihi ex Achaza, Tromilius, admirabilis, quem asportauit.

Eurypides in Cyclope dicitur caseum vocat, acrem, concretum succo ficulneo. Adest, inquit, & caseus dicitur, & Iouis lac. Post hanc de omnibus quae apposita sunt disputationem, quandoquidem pro residuo belliariorum caseum Tromilium adieci, & ποτρούνημα, hic mea sistetur oratio. Eupolis enim, tragematum & eorum quae mensa postrema roduntur reliquias vocat ποτρούνημα. Nam gemellam feminam quandam per risum is ποτρούνημα vulpis nominat, aut quia foret pusillo corpore, aut quia versuta, & malitiosa, ut exposuit Dorotheus Ascalonites. Tenuis & latus caseos Creteneses Thaleias vocant, ut ait Seleucus, quos in quibusdam sacris vrunt. Philippides περιεφθύη, id est, coloftri meminit: sic autem primum lac à partu vocant.

Macedones haec omnia fortassis vocant Epidicnidas. Nam à cena comestantium & perpotantium sunt haec omnes cupedia. Nondum loqui desierat Vlpianus, cum ingressus vnus quispiam è sophistis coquis praconis modo alta voce proclamauit, Ecce vobis Myma. Stupentibus & mirabundis, ob rei peregrinae & inaudita praconium multis, (non enim ostendebat quod abdiderat nequam ille, notis & puctis inustus.) Ignorare mihi videmini, & conuuiuz, inquit, Cadmum Bacchi auum coquum fuisse. Omnibus ad id tacentibus, Euemerus Caeus, inquit, libro tertio Sacrarum percriptionum tradit à Sidoniis hoc memorari, Cadmum regis coquum, assumpta comite Harmonia tibicina, quae inter seruitia regis etiam tum erat, aufugisse cum ipsa: ego verò, nisi me herus donet libertate, fugam capeffam. Nam in comedia seruum coquum, vestrum nemo reperit, praeterquam apud solum Posidippum. Obsonatores serui primi à Macedonibus inuecti sunt, eius artis studiosis, ministri eiusmodi quia suppetent ob infortunia ciuitatum quas in seruitutem redegerant. Coquum indigenam & ciuem Mafona prisci vocauerunt, externum ac peregrinum Tertigem. Chryssippus philosophus Mafona dictum putat, velut inscium, ac rudem, ventrique deditum, ignarus Mafona fuisse comediarum histrionem, natione Megarensem, inuentorem personae quam ab eo vocant Mafona, ut scribit Aristophanes Byzantius libro De personis, qui & eum tradit rum famuli personam excogitasse, tum coqui, ideoque merito sales convenientes eiusmodi personis vocari Mafonicos. Dicaces enim ac irrisores praecipue coquos fingunt & inducunt comici, ut Menander in Tutoribus, Philemon alicubi:

Sphingem marem, domum, non coquum Adduxi: nihil prorsus per deos Eorum intelligo qua loquitur:

Nonua is vocabula commisititur. Polemon in libris ad Timazum scribit Mafona fuisse quidem Megarensem, verum ex iis qui sunt in Sicilia, non ex Nisais. Poseidippus de seruis coquis in Exclusa sic ait:

Eiusmodi sunt haec mihi verò contigit Ministranti apud herum modò quidpiam Festiuum, ut deprehenderet carnem surreptam auferens. Idem in Coalumnis:

A. Extra fores prodijisti, tu qui coquus es, Incarnatus? B. Nondum hercle caenaueram. A. Quo tandem abiisti? B. in forum, id facturus quod nunc facio.

Etenim me eiusdem opificij familiaris & notus quidam emit. Itaque nihil absouum, & sacrificiorum olim peritos fuisse coquos, qui & nuptiis praeficerentur, & sacris. Quamobrem Menander in Adulatore coquum inducit iuuenibus, qui ad epulas quarto mensis die coiuerant, ministrantem, in Vencris Publicae festo, & sic loquentem:

A. Libandum: porrige mihi viscera, heus tu affecla: quo intendis oculos?

an non dicitur ad... d Didymiam. Qui- dam proprium no- men esse voluit: e Iunius adagio, Vulpis reliquiae: Au- tor Etymologici le- git, ποτρούνημα: quisquilia. f Tanquam pra- morsa dentibus. g Eupolis. Ex multis huius verbi significationibus nul- lam video conue- nientiore. Quidam purificanti: alij con- secrant: conceptis precibus dijs dicit. h Ποτρούνημα: κα- είνος, ut prius, ca- seus è coloftris, span- te & absque coa- gulo conerescente, factus, dum primis illud à partu lac, in olla qua exceptum est, super calido ci- nere aliquantulum calefit. In delicijs habitum fuisse illi caseum ex hoc Mar- tiali versu intelli- gimus. De primo matrum lacte, co- lostra datus. i Caenarum corol- laria & arceffio- nes. k Edulij genus, de quo paulo post. l Patrem Semeles, qua mater Bacchi fuit. m Cicadam. n A mandendo. o Eiusmodi. p Locus hic citatus est è Stratone pag. 28. Erasm. pra- uerb. Mafonica di- ctoria. q Fecitimus Athe- niensibus & Bao- tis. r Conduxit. s Coquendi & preparandi cesa- rum hostiaru car- nibus. t Tois tragedi- azis. u Πανδύου. Cole- batur in veteri fo- ro, quo populus o- mnis conueniebat. Inde nomen.

Libandum: plura praebe, & quae fas est. Libandum recte est. Litauimus Olympios iam precare deos. B. Deas omnes caelestes precamur. Interea tu lingua saue, nobis ut salutem dent, Integram valetudinem, bona multa, & eorum quae iam parata sunt, Latum ac commodum usum: ab omnibus hoc nos precamur.

Apud Simo- nidem loquitur sic alter coquus: Et quoties homo ille carnes in multa frustra concidit, perite quidem, etenim id probè didicerat. Ritus sacrificiorum & ceremonias coquis notas fuisse palam est ex Olympiadis ad Alexandrum epistola, qua mater il- lum hortatur, coquum ut emat in sacris faciundis exercitatum, his verbis: Pelignam coquum missum à matre tu habe. Scit ille omnia sacra patria tua quo modo pera- gantur, & pura, & Dicaistica, & Bacchica, & alia prorsus omnia in quibus mater tua victimas immolat. Eum igitur ne contempseris, sed libenter excipe, & ad me re- mitte quamprimum. Venerandum esse coquorum artem liquet ex Atheniensium praconibus, qui, dum res diuina fieret, in ordine coquorum, & victimariorum boues caedentium, fuerunt, ut scribit Cleidemus libro primo Protogoniae. Homerus, & εὐεργ, facere, sacrificare dixit, & εὐεργ, sacris operari, Pæsta post caenam adolere: prisci verò εὐεργ, agere. Annis certè permultis pro praconibus fuere, victimas ferientes, car- nem parantes, discindentes, vinum fundentes, & pracones appellati ab eo munere cuius maior fuit dignitas. Itaque nulla vsquam proditur apud Homerum coqui mer- ces, sed praconis. Apud eundem Agamemnon, quamuis rex, hostiam tamen per- cutit. Ait enim poeta:

Agnorum seuo are stomachum profcindit: Et alios quidem palpitanes adhuc, humi stermit Viribus defectos: robur enim impactum es ademerat.

Thrasymedes Nesto- ris filius sumpta cespita bouem ferit, cum ad id pater esset ob senectutem inualidus. Illum autem caeteri fratres adiuuant, quae maxima fuit & clarissima coquorum artis dignatio. Apud Romanos, Censores, qui magistratus summæ fuit autoritatis, pur- purati & coronati hostias immolabant. Nec verò temere est ab Homero scriptum, pracones afferre quae sacrificarentur, & quae ad fanciendum foedus opus essent, quod priscum, idoneum, & peculiare illorum hoc esset tum ministerium.

Hector in urbem pracones duos misit Extemplo, agnos qui afferrent, & accerferent Priamum: At Talihybiu praemittit rex Agamemnon, qui ad caenas Pergeret naues, eumq, iubet agnos afferre. Talihybius verò dijs voce similis,

Hircum tenens manibus populorum ductori admonit. Demus libro pri- mo Arthidis, scribit Athenis fuisse tribum coquorum, qui ob artem suam in honore essent, illisque hoc curasse, ut plebs rite sacrificaret. Itaque non ineptè Athenion in Samothracibus coquum inducit de natura sic disceptantem.

A. Nescis ex omnibus artibus coquinariam, Ad pietatem omnino contulisse plurimum. Quod dico eiusmodi est, homo Barbare. Ab immani, fera, & fedifraga vita Illa nos vindicauit: & à nefando Mutua carnis esu in quendam nos reduxit ordinem, Et ad hoc vita genus quod amplectimur Pertraxit. B. Quo pacto? A. aduerte animum, eloquar. Cum suis carnis mutuo vescerentur homines, Et grauia sapius inde mala exorirentur, Minime stultus aut fatuus vir aliquis Primus hostiam mactauit, & carnem assauit: Visa tum forte est quam humana, illa suauior. Itaque mandere hominem cum desissent, pecudes

et dicitur, otiosa, in- fertia, in quibus ho- stia non immolatur, sed frugum primi- tie offeruntur. y Iudicialia: sacrificia qua à rege fru- bant cum ius dice- ret. z Prima genera- tionis, primi aui, & seculi. a Mactas subactas oleo & melle. b Magna, ampla, sonora. Mactatas

Liban

Maectatas assauerunt, & ut semel eam voluptatem
 Sunt experti, ex his scilicet primordijs
 Culinariam artem post auxerunt plurimum.
 Exinde pristini status memores, citanunum
 Viscera dijs torrent, nullo sale
 Addito flammis, nondum enim tum fuit
 Ad eum sal usum inuentus;
 Ut autem postea scitamentum id placuit,
 Salem adiecerunt, praescripta iam sacrorum lege,
 Patrium morem obseruantes: quod solum nobis
 Omnibus salutis fuit initium,
 Quoniam arri huic studerent, ac varijs gustus illecebris
 Amplius proueberent artem culinariam.
 Hac profecto iam olim fama publica fuit,
 Post haec omasum quispiam conditum
 Mensis progressu temporis intulit,
 Vel haedum sub testu^a coctum, rigatum, eliquatum probe, ac tenerum.
 Vel humido^o minutali occultum
 Piscem aduexit, aut nondum visum,
 Rarum, pretiosumq; salsamentum, aut olus, alicam, mel.
 Sic ob eas quas memoro voluptates
 Abstinit facile quisque ab esu humani cadaveris:
 Vita societatem & comunitatem esse voluerunt omnes: turba
 Congregata sunt, adificataq; oppida,
 Ob artem, videlicet, quod iam dixi, coquinariam.
 A. Heus tu salue homo. B. euestigio^o apud dominam
 Sacra coqui nos auspicamur^o, maectamus hostiam;
 Libamus: quapropter verisimile est nostris maxime precibus
 Deos annuere, quandoquidem a nobis reperta sunt,
 Quae ad honestam & beatam vitam conducunt maxime,
 Et ob pietatis cultum. B. heus tu, cessa tandem, potin es tacere?
 A. Aberravi. B. hic mecum cibum cape,
 Deinde cura quae domi sunt, ut decet, omnia.

Alexis in Paruo lebe-
 te culinariam artem, liberalem esse disciplinam probat, ac coquum ipsum ciuem esse
 ostendit nec sordidum^h nec humanitatis expertem. Qui vero de obsoniorum ap-
 paratu scripserunt Heracleides, & Glaucus Locrus ingenuum quemuis ad illam ar-
 tem^l discendam idoneum esse negant. Artem hanc Cratinus iunior in Gigantibus
 fumini laudibus sic extulit:

A. Considera tu, quam iucunde terra
 Oleat, quam suavis exeat^k fumus.
 Habitare, ut mihi videtur, in hoc specu,
 Vel qui thura vendit, vel Siculus coquus.
 B. Consimilem odorem narras, in utroque gratum.

Antiphanes in Misero^l, coquos Siculos ita laudat:
 Sicularum vero artificio epulis condita sunt intrita.
 Apparatum significant purum, varium, & Siculum.
 Coquum ego nactus, audiui
 Omnia coquorum sigillatim vitia.
 Ex amulis^m dicebat quidam, illum non habere
 Nasum, qui de obsonijs recte iudicaret: alteri os esse
 Stupidum, & improbum: linguam alijs, quae sedita saporibus
 Delectetur, ac inepris quibusdam condimentis:
 Alium supra modum salem miscere, alium acetum, alium stomachum mauere,
 Alium esse naucofum: alium ignem non ferre, alium offendi fumo.

f Iupius adagio,
 Palaphatus nouus
 pro quos, legit,
 xuyis.
 d Πικρῶν: sub cil-
 bano, & τῶ πικρῶν.
 e Πικρῶν. Sic
 Graeci vocant mi-
 nutal, edulium pa-
 ratum ex concisae
 herbae & carthuis:
 hic minutim factas
 herbas intelligo.

f Quasi appellan-
 tem non audiat, o-
 rationem coquus
 persequitur.
 g Κατὰ πρόθεσιν,
 primitias immola-
 tus.

b Ἀπὸ τῶν ἀπλοῶν,
 virumque uerti.

i Sed eum tantum
 qui excellat inge-
 nio.

k Citat Erasim. pro-
 uerb. Sicula mensa.

l Ex d'vareg'.

m Ἀντιφῶν λέγει
 τὸν, qui in con-
 uitijs parandis e-
 mulam operam lo-
 cant: qui coenarum
 apparatusum redi-
 giunt.

Quid

Quid plura? ex igne tandem ad cultrosⁿ
 Ille transijt: quitus unum quendam aiebat
 Occisum aliquando ad ignem^o elatum.
 quorum sapientiam ad hunc modum patefacit:
 A. Itaque paruum hunc Glaucum, ut alias,
 Coquito, cum muria, inquam: lupum uero
 Integrum assa: squalum in intrita^p
 Feruescacio. Adest anguilla: extemplo sal, origanum,
 Aqua. Eadem congrui postulant: Raia, uirens^q olus:
 Assanda thymi frustra: assanda caro
 Haedi, nunc aduersa parte, nunc auersa:
 Lactes & licn faciendi. B. Nugis hic me suis enecat.
 Qui de condiendis
 obsonijs tractarunt celebres & famulos nominatim Baton in Beneficis ita enumerat:
 A. Euge^r Sibynna, noctes peruigilamus,
 Nec a somno experrigimur: ardet semper lucerna:
 In manibus perpetuo liber: meditamur
 Posteris sapiens quidpiam relinquere, quale scripsit
 Actides Chius, aut Tyndaricus Sicyonius,
 Aut Zopyrinus. B. Tu uero num inuenisti quidpiam?
 A. Maxima: B. Que cedo?
 A. Etiam inuitos ad uitam reuoco mortuos.
 Ego uero, amici viri, hoc
 edulium, Myma, vobis affero, quod Artemidorus Aristophaniensis in Condimenta-
 rijs dictionibus ait, ex carne ac sanguine parari, coniectis multis scitamentis. Epæ-
 netus in Condimentario scribit Myma fieri ex carne gallinae & quavis alia, nempe
 carnibus, intestinis, visceribus, minutim cocis, sic ut teneferant: deinde sanguine,
 dissoluto cum aceto, quod pro condimento fit: additis, alio caseo, silphio, cumino,
 thymo recenti, & arido, thymbra, coriandro nouello, & reposito: gethyo, cœpa pura^s,
 sub cinere tosta, vel papauere, uua passa, melle, & granis acidi Punicidiq; Myma ef-
 se pro obsonio. Oratione tam proluxa cum loquax^t ille & nos & quæ supra memo-
 rauimus, conscidisset, introiuit alius Mattyan gestans, de qua, ut ceptum est, quæri,
 Vlpianus cum ea recitasset quæ Artemidorus supra nominatus de illa scripsit in Cō-
 dimentarijs Glossis, Emilianus, inquit, prodidit ab Ascalonite Dorotheo, librū edi-
 tum hoc titulo, De Antiphane, & Matrya scriptoribus comœdiæ quam mediam vo-
 cant, in eoque tradi Mattyan inuentum esse Thessalorum, sed cum imperarent Ma-
 cedones, Athenis frequentem eius usum inoleuisse. Hoc uero in confesso est, Thef-
 salos & vestitu & victu omnium fuisse Græcorum sumptuosissimos, quæ causa fuit
 ut in Græciam Persas inuitarent, nempe quia magnificentiam eorum & luxum mira-
 rentur, ac imitarentur. De Thessalorum profuso sumptu multa refert Cratinus li-
 bro De illorum republica. Apollodorus Atheniensis libro primo Veriloquiorum
 scribit Mattyan ἀπὸ τῶν μαροῦδων, à mandendo, fuisse dictam, ut & Mastichen, & μάσανα,
 escam, nos uero ἀπὸ τῶν μάθησιν, à subigendo, & pinsendo, uocatum censemus, ut & ma-
 zam^v, ac quam μαρυδά^w Cyprii nominant, & supramodum luxu diffuere τὸ μαρυδά^w.
 Hunc itaque cibum plebeium ac promiscuum, & communem, Mazam appellarunt,
 & μάθησιν, ipsam pistura præparare. Postea uero edulium necessarium illud intem-
 perantijs variantes, & curiosius, appellatione Mazæ nonnihil detorta, opiparum &
 splendidum omnem cibum Mattyam nuncuparunt, ac μαθησίν, illum apparare,
 quicumque sit, piscis, auis, olus, uictima, moretum, alliatum^x. Manifestum id est ex
 Alexidis testimonio quod Artemidorus profert, in quo Alexis cum declarare uult
 quod ex superiori sermone collectum est in fabula, cuius titulus Demetrius:
 Accepta quod missum est obsonio,
 Id apparate, epulamini, propinate, bibite,
 Indulgete ueneri, μαθησίν, cibos lautos conquirite. λέγει δὲ Atheniensēs di-
 cunt de petulantiore & turpi Veneris uoluptate. Artemidorus in condimentarijs
 T Glossis,

Antiphanes in Philotide co-

n Ad manus, &
 gladiatorum uice, cul-
 tros uentum est, in
 carina & maledi-
 centia.
 o Ad rogam: cultro
 confissum & in-
 teremptum ab a-
 mulo.
 p Locas hic cita-
 tur pag. 20.
 q Χολοδὸν: Alij, uiri-
 de condimentum.

r Exultant.

s Excusa membra-
 nis.

t Ad necem usque
 diuicasset.

v Parinam coctam
 cum oleo & aqua.
 w Menfam tripodē,
 mabram, lanceam,
 offam.
 x Vido proverbia,
 τὸ μαροῦδων: & E-
 rasimum proverb.
 μαροῦδων. Supra
 Mattya, Laconica
 qualis esset, decla-
 ratum.

y Μαροῦδων: Alij, μα-
 ροῦδων, quod proba,
 Alliatum.

z Qui sardam &
 detestabilem uene-
 rem in ore pati-
 unt, & fellator, &
 spurcus sine spur-
 ci oris dicitur, is
 λαιος, deglubit:
 qui uero id agit
 Latinis irrumator,
 appellatur Graeci
 ἀρῆστος. De Tibe-
 rio in Atellaria o-
 lim vulgati: Hir-
 cus uetus naturā
 Caprei liguit.

b Cibus laurus.

e Elebete, vel olla in qua coquuntur.

d Hoc à seruo dici puto, qui vellet, postquam herus abisset cubitum, cum esset in comessari. e Conuiuium. f Alij Πυρρῶν: sculo quo ignis ferretur. g Supra pag. 180.

h Tragicos, quos à pari numero stellarum Pleiadas vocatos fuisse ait Strabo lib. 14. Brodaus cap. 15. 5. obseruat. i Ad verbum, cum no obiari.

k Μυαξοῖσι: uoleganisissimi, scilicet mi, lepidissimi.

l Significare videtur hec dictio quod nos collationem vocamus.

m Cibus, confectus ex lacte, semidali- de, adipe fuit, coctum in folio ficus. n Cibus ex lacte, melle, caseo, amylo, o Hædi, porcelli, agni, &c.

p Silla, de qua videtur Plin. cap. 16. 1. q laculæ & reliquæ.

r Lupinos, & catera que ad Hecates cenam, & Martibus mortuorum, olim in triuijs ponebantur.

s De illis supra.

Glossis, planum facit Mattyan esse nomen condimentis omnibus magnificis commune, his verbis: Ut paretur Mattya^b ex gallina, iugulanda illa est gladii acie, iuxta caput, in crastinumq; diem seruanda: Idem & in perdice faciendum: deinde, si libeat, plumis minimè vulsis, ut illis obiecta est, relinquenda. Modum post ille conditura & coctura vbi docuit, subnectit deinceps: Columbam crassam & pinguem elixa, ac expullis, eos qui adhuc pipiunt, hoc edulio si placet mox inter potandum vesci: & aliquanto post: eximenda olera^c, & transferenda in catinum: deinde superingesta carne gallina: ferculum apponendam, aceti loco per æstatem acerbæ vuæ racemus in ius inditur, ut ex vite decerptus est: Cum verò satis elixus fuerit, auferendus suis cum racemulis, prius quàm excidant vinacea, deinde sic olus conterendum. Eo pacto futura est Mattya delicatissima. Hinc liquet Mattyan nomen commune fuisse cibus omnibus exquisitissimis: sic tamen etiam prisca vocarunt epulas in quibus illis cibariis vescerentur. Philemon in Rpto:

*Nydo^d custodiam adhibe: cum tribus poculis
Ebibendis Mattyan^e ille se daturum palam faciat.*

Nobis aliquis vinum misceto, Mattyan vos oculus instruite.

Idem in Homicida:
Alexis in Pyrauo^f, dubio significatu sic dixit:

Ego verò ut deprehendi otiosos,

Exclamauit, num dabit aliquis nobis Mattyan?

tanquam cenam peteret, quamuis & probabile sit de cibus hoc interpretari. Machon^g Sicyonius, vnus ex comædiarum scriptoribus quos recenset Apollodorus Carystius, fabulas suas in Alexandria, non Athenis egit, egregius poëta, si quis alius, post eximios illos septem^h: quapropter Aristophanes grammaticus, adhuc iuuenis studiosè cōsuetudinem & familiaritatemⁱ eius appetiuit. In fabula Ignorantia hæc ille scripsit:

Mihi suauis nihil est, Mattya.

Hanc an Macedones prius quàm Athenienses,

Nobis ostenderint, an omnes dij,

Expuloratum mihi non est: hominis tamen illam Musices^k peritissimi

Inuentum cuiusdam reor.

Novissimam inferri solitam & post alios cibos

omnes Mattyan, ex Nicostrato cognoscimus in Expulso. Coquus narrat splendidū, & ordine dispositum epulum se apparasse, iam prolocutus quale prandium, qualem antea cenam extruxisset. De missu tertio quadam is præfatus, subiungit:

Euge viri, rectè admodum se res habet: at in Mattya^l,

Sic omnia qua his subsequuntur disponam, ut, nisi fallor,

Nè hic quidem nobis sit aliquid obiectaturus.

Idem in Coquo:

Thrion^m an oporteat, an candylonⁿ, an eiusmodi quidpiam

In Mattyis apponere, virumque semper ignorauit.

Alius quidam coquus ait:

In Mattyan afferendi tenelli pedes^o,

Omasum coctura liquatum, & vulua^p fortassis.

Dionysius in Acontizomeno^q: loquitur coquus:

Aliquando his cum pararem Mattyan,

Pra festinatione inuitus erravi, & ferculum vnum attuli

Mortuorum^r, ad mortuos.

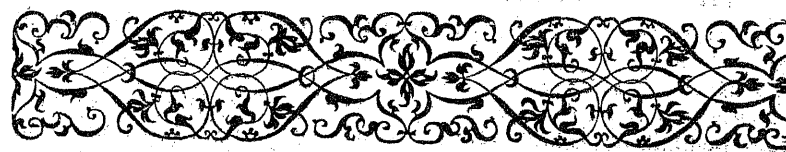
Philemon in Mendica:

Licuit tibi saburrari per totum diem,

Mattyas illic cum & faceres, & dares.

Molpis Lacedæmonius, auctaria cenæ, quæ Spartani vocant^s ἐπιάνδια, scribit apud alios dici Mattyas. Menippus Cynicus in dialogo cuius titulus est Arcefilaus, ita scribit. Compotabant, ac comessabantur quidam. Afferri mattyan iussit quædam Lacedæmonia: mox allatæ sunt perdiculæ pauæ: anserculi assi: placentarum lautitiæ. Cenam eiusmodi Athenienses vocant ἐπιδέρματα, Dores ἐπιδέρμα, ex reliquis Græcis plurimi ἐπιδέρματα. De Mattya cum hæc fuissent explicata, abundum esse nos putauimus, iam enim aduersperascebat. Sic igitur coctus dimissus est.

ATHEN

ATHENAEI DEIPNO-
SOPHISTARVM LIBER
DECIMVSQVINTVS.

INI facundi eloquentiam Nestoris

Antenorisc^a, Phrygiæ, deus si daret, quod inquit, ô amice Timocrates, sapientissimus Euripides, ne tibi quidem ea possem commemorare, quæ in his præclaris conuiujs agitata sunt, ob varietatem, ac diuersitatem eorum quæ noua semper adinuenta fuere. Nam & de ferculorum ordine sapius est disputatum, & de iis quæ à cenâ peragebantur, quæ vix, præterita reputanti mihi, succurrerent, nisi quidam ex familiaribus, his Platonis iambicis, ex Laconibus,

memoriam refricaret:

A. Cænarunt conuiuæ propemodum omnes:

Euge tu cur non accurris? mensas cur non remoues?

B. Aquam sanè lauandis^b manibus, ut affundam venio.

C. Accessi^b ego pauimentum ut euerram:

Libamina post vbi sparsero, cottabum asseram.

A. Puero tibias promptas esse iam oportuit,

Eumq; iam instasse: abi, unguentum asser Aegyptium,

Deinde irinum, quo delibuti simus.

Allatam post hæc coronam conuiuiarum cuique dato.

Nunc nunc misceto quidam pocula.

B. Mixta iam hercle sunt,

Thure flammis incito.

Fausta precator omnibus:

Dudum bibere cuncti:

Conuiuale^c iam carmen est cantatum,

Cottabus foras egreditur:

Tibys virgo quadam^d Caricos canit modos

Conuiujs: aliam insuper

Video trigonum^e habentem,

Quo numeros Ionicos illis^f modulatur.

Post hæc de Cottabis utique fuit

quæstio, ac de iis qui cottabo ludunt. Eos quidam ex medicis præsentibus esse iudicauit, qui à balneo purgandi ventriculi causa, bibunt affatim, ut euomant, ac dixit antiquitus id non fuisse in consuetudine, nec scire aliquem se ex veteribus qui ea sit vsus vacatione: Erasistratumq; Iulieten^g in opere de vniuersa medicina ideo reprehendere illos qui hoc faciunt, quoniam, ut asserit, eo conatu lædantur oculi, & alius cohibeatur. Ad eum Vlpianus tum inquit:

Age, surge Asolepiades, Charon te rex vocat:

Non absurdè quidam ex amicis

dixit, exceptis medicis nihil esse grammaticis stultius. Etenim quis nostrum ignorat non fuisse eum veterem apocottabissimum: nisi tu Ameipsiam^h cibum reuerere ac singulitareⁱ putas. Caterum, quoniam in hac contemplatione non es versatus, ex me discas velim, primum quidem Cottaborum inuentionem Siculorum esse iustum, quem

a Adorgon: Alij, dicitur: murrum, aqua diluam, manibus abstergendis. b Indicat alia seruum: famulumque loquentem.

c To oxalid.

d Erasim, prouerb. Carica mysia.

e Musicum instrumentum. f Canic.

g Iulias oppidum insulae Cretæ: Erasistratus patria: Suidas. Pollux in eo significat: ab Aristophane dictum fuisse scribit, ut non ita acerbè fuerit medicis reprehendendus. h In Insania: cuius testimonium citatur pag. sequenti. i Sculca & alijs proderet.

quem priini excogitarunt Siculi, vt in elegis scribit Critias Callaechri filius hoc pacto:

h Adonias, humo- ris epoti reliquias, quas per iusum pa- nimento illidebant, vt sonum ederent. illisus estus hu- moris effusi, arcus vocat.

l Pag. 357. m Peluim humi posuam.

Cottabus insula Sicilia pulch rum & decorum opus est:

Eum pro scopo latagum^a arcubus nos proponimus.

Dicæarchus¹ Mile-

fius Aristotelis discipulus in libro De Alcaeo, λατόγυρ Siculam esse dictionem ait, nimirum quod superest humoris epoto poculo. Id, qui ludebant, inuersa manu in altum iaciebant, vt caderet in Cottabeium^m. Cleitarchus in opere de linguis scribit, Theffalos ac Rhodios cottabum vocare quod ex potione restat. Cottabum etiam appellarunt præmium quod meretur qui potando vicerit, vt declarat Eur ipides in Oeneo his verbis:

Crebris percusserunt Baccho i sagittis

Caput senis: at qui ferijt eum coronari

Iussi, Cottabumq; præmium dedi.

Cottabum præterea vas nuncupa-

bant, in quod mittebantur Latages, vt ostendit Cratinus in Nemeſi. Plato in Vexato Ioue, cottabum esse tradit ludi speciem in mensis ac computationibus vsitaram, quo assurgebant & stantes pocillis, non aliter quam tesserarum, alea, sese oblectabant. Sic inquit poeta:

A. Cottabo vos ludere; interim dum ego

Cenam paro, omnino volo.

Iam ventus cessauit.

Libamina puer statim affer: sume aquam: admove pocula:

De osculis certe: illiberali vos ludo

Nolo contendere: Cottabismi præmium vobis pollicor

Crepidias quas illa gestat: Cotylumq; tuum.

B. Appage: qui me inuadit Isthmicorum, est certatorum^o valentissimus.

n Exigni poculi ge- nus. o Huius ludi & pe- rissimum & scien- tissimus. p Kottabos dicitur & xatogyr deorsum euntes, ac pessum. Ex is que sequun- tur res. innotescit. locus hic citatur su- præ pag. 163.

Sunt & cottabi deorsum penfiles^p, vocati, nempe lances exiguae sursum elatae, ac de- nuò relabentes. Eubulus in Bellerophonte:

Ecquis mihi arreptum crus detrahet?

In altum enim, veluti cottabeion, attollo.

Antiphanes in Veneris profapia:

A. Quem dico tibi Cottabum, non intelligis: Cottabus

Exigua lanx est: aduertere animum: oua

Quinque victori præmium.

B. Cuius opera merces? ridiculum id: cottabismo quo pacto luditis?

A. Ego docebo, qua ratione cottabum

As plastingem^a scienter demittas.

B. Quale aut quidnam hoc est? A. imminens

Superne tabella^a exigua,

Ea plastinx^a est, atque victoriam prabet.

B. Id si coningat, quo tandem modo cognoscitur?

A. Sonitus fit cum in Manen^a cadit Cottabus: ac mox

Strepitus & plausus ingens^a. B. Per deos quaſo,

An Cottabo Manes quissiam, veluti samulus adest?

Et paulo post:

A. Qua lege capiendum sit poculum^a ostendam.

Tibicinum modo curuandi sunt digiti,

Vini non multum affundendum, sed paululum:

Deinde projiciendum. B. quo modo? A. huc aspice.

Hoc pacto. B. ó Neptune, quam alie iacis?

A. Tibi sic faciendum. B. At ego funda

Eousque non peruenierim. A. id stude vt discas:

Inflexa concinne manu mittendus est Cottabus:

Id quod & Dicæar-

chus scripsit. Apud Platonem in Ioue malè affecto Herculem quidam monet cot- tabum proiecturum, ne rigida id manu faceret. Cottabi huiusmodi proiectum ἀγυλίμ vocarunt, quòd in eo apocottabismo dextra manus flecteretur. Alij poculi genus ἀγυλίμ esse volunt. Bacchylides in Amatoriis: Quoad istis iuuenibus Ancylo vinum

q Eunii, ab extre- ma vtrinq; trās- uersa virga nexus, cui cottabus appè- ditur.

r Liqueum cot- tabum sic appellat.

s Digito plastingē sangit ex mōstrat.

t Horreum silum sic vocat, in subie- cta peluim medio exatam, quem fr- viti oportebat a de- misso cottabo.

v Circumstantiam spectatorum. x Describitur aliter Cottabus, qui se- bat vino in subli- me iacto, quod in- yas subiectum re- cidebat.

y Alij ἀγυλίμ. Curuandi nam ma- nus silices.

vinum fuderit, niueum cubitum porrigens. Æschylus in Ostologis² Cottabos An- cyletos^a sic innuit:

Eurymachus, haud alius, non leniore me

Affecit iniuria, minime quidem ferenda.

Cottabo semper^b is ludebat:

Curuam autem manum moderatricem Cottabi

Eius adhuc pubescentis exetam abstulit.

Præmium ei constitutum

fuisse qui Cottabum scite iaceret, ex Antiphane supra nos probauimus, oua nimi- rum, pemmata, bellaria. Idem scriptis mandarunt Cephifodorus in Trophonio, Callias, siue Diocles in Cyclopibus, Eupolis, Hermippus in Iambis. Cottabium deorsum penfile, κατόγυρ huiusmodi est. Sublimis pendet lanx supra peluim subdi- tam, in qua extat, quod Manen vocant. In peluim, descendentem cadere plastin- gen oportet, ac Manen Cottabo feriri, quæ in iactu est exacta & scita manuum de- xteritas. Nicochares in Laconibus Manis huius meminit. Alterum huius lusionis in pelui genus est. Aqua hæc impletur, vacua innatant^c acetabula, in quæ ex carche- siji paterisve latagas^d iaciunt, acetabula demergere conantes: qui plura depressit, Cottabismi præmium adipiscitur. Ameipsias in Insania, siue Cortabo ludentibus:

Affer acetabula, & cantharos,

Atque polubrum^e affusa aqua.

Patrio more Ioni Cottabum proponere:

Acetabulumq; vacuum ferire:

Ei qui iactu demerserit, amplissima ob euentum felicem præmia tribuo.

Cratinus in Nemeſi:

Aristophanes in Coniuuiis:

Aeneum^f hoc ego noui. Aggredi iam licet Cottabi lusum, & Myrteos ramos aduehere.

Hermippus in Parcisi^g:

Heus vos, serua: palla deiecta sunt.

Thoracem indutum, fibula omnes adstringunt:

Iuncta malleolis adaptantur ocreæ,

Alba nulli sunt soleæ

Virgam Cottabi volutatam in paleis videas:

Manes nulla resonat latage^h:

Miseram plastingen conspicias prope horti cardinem in purgamentis iacentem.

Achæus in Lino, de Satyris loquens, ait:

Proruentes, foras eicientes frangentes meumⁱ quidpiam:

Dicentes, bellissimus, ó Hercules hic est latax^k.

Hoc videlicet poeta dixit,

quòd amasiorum^l iam meminisset iacere de seipſis Cottabos solitorum. Quapro- pter Sophocles Venerem latagem sic vocat:

Venerem & flaua latax liberis ac adibus meis incumbit.

Euripides in

Pleisthene^m:

Multus Cottaborum strepitus Veneris canoros domi personat modos.

Callimachus:

Amici plures in terram iacula miserunt,

Meribibi, latagis Sicula, ex poculis.

Alia quoque Cottabi species in per-

uigiliis adhibebatur, cuius sic meminit Callippusⁿ in Pernoctatione:

Insomnis tota nocte qui fuerit, Pyramuntem^o accipiet,

Cottabi præmium: & quam volet,

Ex presentibus feminis osculabitur^p.

Pemmata quidem fiebant in

Pernoctationibus, in quibus per longum tempus vigiles saltabant, appellabanturque xaelia, Gratioſa, quòd essent grata illo præmio donatis. Horum ita meminit Eu- bulus in Ancylione^q:

Iam dudum coquit victoribus præmia;

Exilui nuper Charisium dum coquerem.

& deinceps:

fuisse Eubulus sic inquit:

Adiunto nunc mulieres vt nocte tota,

Ex quo natus est infans, decima, saltetis:

z Mortuorum & insepulcorum ossa colligentibus. a Qui manu curua sunt, & projiciun- tur.

b Quæ mutilatum ab Eurymacho que ritur.

c Adit Polux, myrteos ramos & pilam.

d Potionis residu.

e Polubrum, pel- luum.

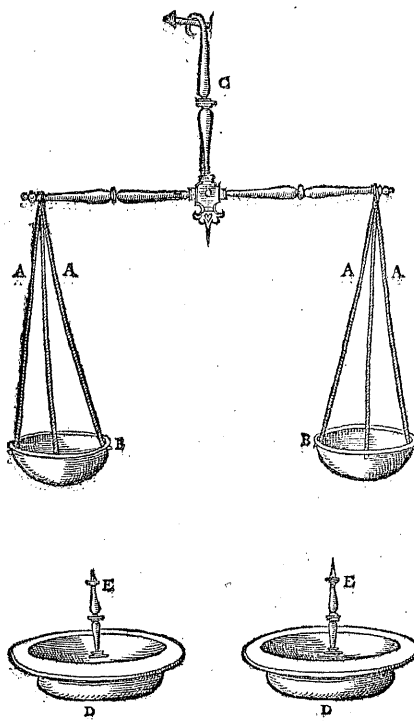
f Polubrum. g Citantur hi ver- sus pag. 161. Argu- menti is poeta col- ligit, quosdã, Cot- tabo dãm ludebat, oborta risa, pallas mulieram discis- se, cottabum euer- sisse, albos calceos luto maculasse, & tumultu nondã se- dato arma sum- pisse tãquam rur- sum pugnaturos.

h Vide quod est no- tatum pag. 161. i Mea supellectile: meorũ rursus stre- pitus, ac tumultus. Sumptum à latage Cottabismi.

l Vt Cottaborum euentu magis mi- nusve se amari tã- quam diuinent. m Menelai & A- gamemnonũ patre. n Callippi versus non ostendunt aliud fuisse illius Cottabi genus, sed diuersum præmium.

o Placente gener. p Pag. 161. q Alij Campylione.

ΚΟΤΤΑΒΟΣ ΚΑΤΑΚΤΟΣ. COTTABVS DEORSVM PENSILIS.

- A. Plastinges.
B. Δύχμη, κότταβος, lances.
C. Virga cottabica, lacunari affixa.
D. Peluis subiecta.
E. In vtraque Manes.

COTTABI GENERA.

Primum, ουδ λατταβη. Potus reliquie panimento illidebantur. Vincibat qui clarior sonum ederet. Plin. cap. pl. 14. Nihil ad eliaedum in panimentis sonum ex vino reliquisse.

Alterum, ποδς λανθελω. Peluis aqua plena humi ponebatur, in ea natabant acetabula vacua. pila, myrri ramuli. eiciebatur humor e poculo, qui resideret in peluim, & acetabula, pila, myrteos ramos demergeret.

Tertium, ουδ αγκλη, vel αγκλητης. Poculum cum humoris paululo, inuversa curuaq; manu capiebatur, quoad eius fieri poterat, in sublime iaciebatur humor, ut relapsus humi personaret.

Quantum, Cottabus κατκτος, deorsum pensilis. Lacunari affigitur ferrea virga, que sustineat veluti stateram, cum ansa, iugo, agina, & lancibus duabus, quas plastinges, id est, funiculi aptant. Vtrique lanci subditur peluis. In huius medio extat manes, nempe areus stylus, siue imaguncula, in cuius caput descendit immisso humore depressa lanx.

Huius ludi vocabula.

Αδταβη, vel λατταβη, potus residuum, quod in solli effundunt, vel in sublime iaciunt: humor quem in peluim aqua plenam iaculantur: sonus qui fit horum omnium illis, vel, dum Cottabus descendens manen

ferit. Hunc Aristophanes comparat cum sono κιδ αρος, note: illum cum sono tuba, & λατταβη.
Αδταβος in quarto genere, virga ferrea impaeta lacunari. Πλατταβη, Funiculi quibus appenduntur lances.
Δύχμη, lances aeneae, interdum lignae, rotundae, supinae, ei similes quod lucernae suppositum illam gestat.
Λανθελω, peluis in qua Manes stat: κεισ φειον, με ανης, κωτταβησιν: areus stylus, vel areum sigilli: in media pelui extas.
In secundo genere, ποδς ανθελω, polubrium, peluim, peluis aqua plena. Οξυβαφω, acetabula. Σφαίρα, pila. Μυρρινη, myrrei surculi. Κότταβος, ludus, ludi premium: in quarto genere, lances.

In quibus fiderit & spectatores, & post iactum iustores, pag. 357.
Qui potantes exciret nō aliter quā eos qui pila ludunt, filii. Sic libro 1, Pa rasti coniuatori- bus ita se prabent, ut fillem, eo ludo certantibus.
Eadem metaphora hic pilas vocat, qua supra filles.
Per quem humor proiectus delabatur.
Ομοροει, y Coniuator. Alo ludi ad Phaeac qui rexie nauis Thesei proram.
Sua magnificentia & liberalitate potas inuitat ad canendum.

Premium illi qui vincet, tres vittas dabo,
Mala quinque, nouem oscula.
Studiofos fuisse Cottabi Siculos, ex eo manifestum, quod apta huic ludo subfellia extruxerint, vt scribit Dicæarchus in opere suo De Alcmane, quamobrem non absurde Callimachus latagen Siculam vocauit. Latagum & Cottaborum sic meminit Dionysius Aeneus cognomine, in Elegis;
Cottabum huic tibi tertium nos amoribus infalices
Statum ponimus, exercitationis Bacchi
Follem: vos qui adestis omnes manus confertas protendite,
In has poculorum pilas: & priusquam Cottabum eyciatis,
Oculis metimini aerem, descendens
Vt in quantum spatium latex euolauerit, sciatis.
His explicatis Vlpianus poposcit maioribus poculis, ex iisdem elegis hac recitans;
Laudatorios versus ingeniosè tibi mihiq; affundere,
Antiqui est instituti, & vel alienigenis gratum.
Lingua remigio in magnam te laudem prouehemus,
Hoc in conuiuio dexterrate orationis.
Phaeacius in transra mittit remiges musarum. Nam, quod ait Cratinus iunior in Ompha

Omphale, Verè ac bellè fortunatum potare satius; alij praelia & labores curent. Ad eum Cynulcus, vt qui Syro nunquam non aduersaretur, & perpetua contentione quam semel cum illo suscepit, reluctaretur semper, exorto inter conuiuandum tumultu, Ecquis, ait, hic Syrbæus chorus? Ego equidem horum versuum quosdam memorabo, ac recitabo, ne Vlpianus fastuosè gloriatur solum se ex reconditis scriniis, Homeri studiois Cottabia deprompisse.

Fausto letoq; nuntio hilares, ac minime tetrici huc properate.

Poculorum lites dirimite: mihi

Dicturo animum aduertite, ex me vt intelligatis,

Quam proponere decreui questionem, & qua ad eius explicationem pertinent.

Iam enim video pueros coronas & vnguenta ferentes: cur vulgo iactatur, eos qui sunt coronati, amare, illorum si coronae dissoluantur? Hoc ego, vel à pueritia, cum legerem epigrammata Callimachi, in quibus hoc proditum est, illud scire percipui. Cyrenzi poetæ verba sunt:

Rose verò abiectis folijs,

E coronis omnes in terram defluerunt: tuæ partes sunt, ô musices peritissime, ac elegantissime Demetrie, excitatam ante mille annos quæstionem, quam renouo, enucleare, atque adeo hanc, cur amatores amicarum fores coronis ornent. Tum Democritus, At ego, inquit; ænei rhetoris simul & poetæ Dionysij mentionem vt faciam, (quem autem ideo cognominarunt, quod arce vt nummo Atheniensibus primus oratione suaferit,) quam Callimachus in suo commentario de rhetoribus perscripsit, proferam etiam non nihil ex ipsius elegis, quod, ô Theodore, hoc enim tuum nomen proprium est, à me tibi propinatum boni consules.

Primo tibi,

Leporum mitto permixtos ingeniosè lepores:

Munere hoc accepto versus mihi vicissim propina,

Conuiuium vt exornes, & tua in scribendis versibus dexteritas laudetur.

Hoc tu quæris: cur illos amare putemus, quibus coronatis coronae dissoluntur? an quia morum ornamenta illis amor auferit qui amant? Propter hanc ornamentorum conspicuorum iacturam Clearchus libro primo Amatoriorum, quendam, qui amaret, inhorrescere ait, & contremiscere, quod argumentum censent in eiusmodi perturbatione, amissis morum ornatus. An potius, quemadmodum in auguriis omnibus, vt alia multa, sic & illud, quidpiam nobis significat? Nam coronarum ornamentum, quia fluxum & caducum, portendit affectum mentis instabilem, decorum tamen, qualis amor est. Etenim illis qui amant nulli curiosius corporis elegantiam & ornatum, pulchritudinemq; affectant. An natura, veluti numen quoddam rebus omnibus iusta reddens præmia, vetat illos qui amant prius coronari, quam potiti sint amoribus, nempe cum expugnato illo quem amant, à desiderio liberantur. Etenim dissolutam coronam indicium esse volunt nondum confecti certaminis, nondum partæ victoriæ. An quia nolit Amor quenquam veluti de eo victorem, coronari, & corona tanquam præconio triumphatorem renuntiare, coronam idcirco eripit, & alios insuper tanquam prædicens admonet, fore viribus illos suis impares? Hæc scilicet ratio est cur amare credant. An verò, quod ligata sunt quæ soluntur omnia? Eorum autem qui coronantur, Amor vinculum est. Nemo porrò vinculis adstrictus coronis gaudet, præter illos qui amant. Quoniam igitur coronae veluti catenam, vinculorum quibus amor illigauit, notam esse putant, ideo amare dicunt. An quia, inter conuiuandum identidem sibi coronas detrahunt, qui amant, suspicionem in eum affectum vertimus, tanquam integra futura corona sit, nisi amarent? An quod solis nexis, & amantibus eximuntur vincula, vinculumq; esse illum putant cuius corona dissoluitur, amare idcirco eum arbitrantur? Vinculis profectò sese impediunt, qui amant: An quod amore coronantur amatores, instabilis & lubrica propterea illorum est corona? Est enim difficile paruum caput, & cuiusuis homunculi, diuina amplaque corona illa cingere. Coronant autem valus illorum quos amant, honoris causa, perinde ac templi cuiuspiam dei vestibulum, non quidem illis quos amant,

a Vide prouerbij apud Erasmi, elegi subulci vos suis ducentis, diffinno granita vociferantes.
b Eximiorum poetarum, qualis Homerus fuit, scripta diligenter euoluentibus.
c Que supra de Cottabo sunt expostita.
d Περλεπωρ, tanquam excelsi, placidi, minime vulsuosi: Quia περλεπωρ, pro περλεπωρ, metri gratia, aduolante.

e Χαετρον χαιετρος: Elegans hæc duplicatio vocabuli multam venustatē ac gratiam significat.
f Modestiam, temperantiam, fugacitatem, constantiam, & alias id genus virtutes.
g Nempe labefacta & deiecta constantie, firmitatēq; animi.

h Quas molimur, & agimus.

i Eos, sub quorum corona dissoluitur.

k Animo etiam in poculorum hilaritate ansio, & perplexo, dum amorem cogitat.

T amant,

creon, Megisthen virum humanum, & affabilem, totos decem menses Amerina salice coronari, & mellitam facem bibere, Menodoti opusculum in praecleara me Alexandria primum reperisse, & in potestate habuisse, dii sciunt, multis item ostendisse, quod apud Anacreontem dubitatur, Hephæstionemq;, arguentem omnes plagij, commodato à me libro accepto, sibi vendicasse illius quaestionis explicationem, ac libellum euulgasse cum hoc titulo, De corona ex Amerina salice apud Anacreontem. Eum commentariolum nuper Romae apud Demetrium honoratissimum virum inuenimus. Talem quoque erga probum hominem Andrantum, amicum nostrum, se gessit Hephæstion ille scriptitator. Nam cum Andrantus quinque libros edidisset de iis quae apud Theophrastum libris de Plantis, & in earum historia, & in philosophi verbis dubia sunt, ac sextum, de intellectu eorum, quae in libris Aristotelis de moribus ad Nicomachum perplexa, & ancipiti sensu, sed solerter, disputantur, & quaedam de Plexippo ° Antiphontis tragici, & alia plurima de eodem Antiphonte, illa sibi omnia Hephæstion adscribit. Idem sibi librum de Antiphonte Xenophontis in Commentariis, attribuit, cum in eo nihil sit quod iure queat sibi asserere, vt nec in libello de corona salicis Amerinae, in quo proprium nihil edidit, praeter hoc vnum, Phylarcho libro septimo historiarum cognitam fuisse Amerinae salicis historiam. At Phylarchum ignorasse quae à Nicæneto & Anacreonte scripta sunt, & à Menodoto dissentire in quibusdam eorum quae ille tradidit, probauit aliquis. Simplicius ¶ hoc dici posset, Amerina salice Megisthen redimitum fuisse, quod ad manum & in propinquo esset copiosa, eo in loco vbi conuiuabatur, ideoque illa potissimum sibi tempora praecinxisset, quemadmodum festis Promachiorum ¶ diebus arundine Lacedaemonij coronantur, vt ait Sosibius, libro de Sacrificiis quae Lacedaemone fiebant, his verbis: In hoc festo de more alij coronantur arundine vernacula, aut Stelide ¶; sequuntur vero quos adhuc magistri erudiunt, ac instituunt pueri, absque coronis. Aristoteles, & Ariston peripateticus, natione Ceus, vterque libro secundo Amatoriorum scribit, antiquos ob dolorem & grauitatem capitis à vini potum molestam, vinculum quoduis temporibus admouisse, quod eam ligaturam prodesse crederent: posteros autem, vt ornatus adderetur quidpiam, temporibus, quod comperationis oblectamentum est, coronas excogitasse, easq; potius adaptasse capiti, quia sedes in eo sit omnium sensuum: aut quia id tegi, & tempora vinciri ad noxam vini cõducatur, nec ea caput & tempora solum, verum etiam frontem coronare solitos, quod sic inquit festiuus Anacreon:

Ad verbum, equatum agitatore.

¶ Lacuna hie fuit exemplari typi editi: quae sequuntur sero omnia à codice Vaticano manuscripto restituta est inserta sunt.

¶ Negue, Natu. antesignani, qui alij bibendo praecunt, placenta genus. Quodnam id fessum esset, non dum reperi.

¶ Viti genus, arboribus inhaesentibus, est. in nostris codicibus, quae apud Theophr. in historia edidit, tritici genus. Fortassis legendum, edidit.

¶ Quod odoris habitum, et tanquam suffitum, et infusio, et parte afflorent. Hodie sequani fenuculi interale liquis ad coronas pendulis floribus facta etiam adhaerent. Vide posthac.

¶ Apud Valluam legitur Sappho et Alcaeus vna fuisse coronam ex anetho, et apio. ¶ Quia de nobis sit bene meritis. ¶ A priscis inuentam.

Supercilij ex apio corollas superimposuimus.
Latiusq; Baccho festum, et conuiuium, celebrauimus.
 Coronas, quibus cornicem circundabant, *σποδυμίδας* ¶ appellarunt, vt Alceus in his:
At ceruicij anethi ¶ plicatiles hypothyriadas quispiam apponat.
Aluhs è floribus coronae plicatiles circa ceruicem fuerunt.
Plicatiles hypothyriadas è loto circa pectus statuerunt.
 Sappho:
 Anacreon:
 Aeschvlus in Prometheo exoluto, liquido scribit, in eius honorem coronas capite gestari ¶, tanquam vicissim nos poenam ei pendamus quod nostra causa vinculis sit oneratus. Idem in fabula quam Sphingem inscripsit:
Hospiti priscam ¶ coronam circumdo,
Vinculorum Prometoei sociam, inquam.
 Sappho causam simplicius reddit cur coronemur, hoc modo:
Hic te coronato, et pulchre coma
Anethi ramos inijce, teneris ac delicatis manibus.
Dij enim florida chariora sunt, et gratiora:
Eos immortales auersantur, coronam qui non habent.
 His scilicet declarat, magnificentius esse, magisq; diis placere, corona si redimitus sit, qui sacris operatur. Aristoteles in Conuiuio scribit mutilum nihil diis offerendum, sed quod integrum, ac perfectum sit. Perfectum esse quod explerum: voce Coronare, significari plenitudinem: vt apud Homerum:

Poeta

Potum adulescentes pateras coronarunt.
Formam deus verbis coronat ¶.
 & alibi: Aspectu deformes, inquit, explet diferta, & ad persuadendum apposita orationis facundia. Moliri hoc ergo videretur coronamentum ¶. Quamobrem in luctu, nos, contra, tanquam eodem dolore tangamur, ac qui affligitur, decurtamus nos, & tonso capillo, & detractis coronis. Philonides medicus libro de Coronis & vnguentis autor est, translata è rubro mari vite in Graeciam à Baccho, multisque intemperanti voluptate delinitis, & merum bibentibus, cum alij furiis acti insanirent, alij obruti vino, & crapula conciderent mortuis similes, quibusdam ad litus maris compotantibus, ingruente pluua, dissolutum conuiuium, ac poculum, in quo parum vini relictum fuerat, aqua replem esse: deinde cum factum rursus esset gustum ac serenum caelum, conuiuas in eundem locum reuersos, vinum dilutum sudantes, mitem atque minimè molestant voluptatem sensisse. Quapropter Graeci, cum temetum inter coenandum infertur mensae, elato clamore bonum deum inuocant, illum venerantes qui reperit. Fuit autem is, Bacchus. Cum verò post caenam, primum aqua temperatum poculum ministratur, Iouem Seruatorem ¶ exultantes acclamant, pluuiæ largitorem, & moderatorem existimantes, iucundæq; temperationis & commixtionis autorem. His profectò, quorum caput meri potione tentaretur, opus remedio fuit. Promptissimum id est ex florum fasciculis, ac fertis, praesertim natura duce, atque magistra. Nam, vt inquit Andreas, cum aliquem forte dolor capitis vgeret, eius compressu leuatus, vinculum intellexit esse doloris praesens auxilium. Hac igitur medicina opitulantes, eorum qui nimium bibissent, caput reuinciebant, hederacea praecipue corona, quae planta citra cultum vbiuis copiosa prouenit, facie alioqui non inuenta, corymbis & foliis virentibus frontem opacat, adfrictionisque vehementiam patitur, & postremò refrigerat citra odoris grauitatem. Ob hanc rationem coronam illam vita Baccho dedicasse videtur, qui & potum inuenerit, & malis inde nascentibus succurrat. At iam inde voluntatibus illecti homines, praeter eam vim qua ebrietatis incommodis medetur, & confert eiusmodi corona, oculorum quoque & narium delectationem expetiuerunt: ac tum myrteam coronam, quae adstringit, & vini exhalationes arceret, tum è rosis, quae & grauitatem capitis nonnihil sedat, & aestuantes potione refrigerat, vsurparunt: lauream verò, quae calfacit, & grauem odorem spirat, comperationibus inutilem esse iudicarunt, tum etiam violas, quae odore caput feriunt, & coronam ex amara-co, & quidquid grauari aut opplere alioqui posset, retecerunt. Eadem scripsit & Apollodoros libro de Vnguentis & coronis, iisdemq; verbis. Haecenus, o amice, de his dictum esto. At de Naucratis corona, quibus fiat ex floribus, cum essem diu perscrutatus, & de hac repercontatus multos, casu tandem Polycharmi Naucratis liber, quem inscripsit De Venere, occurrit mihi, in quo haec leguntur: Vigesima tertia Olympiade Herostratus ciuis noster, mercaturæ gratia nauibus multas regiones adire solitus, aliquando ad Cypri Paphon nauem cum applicuisset, Veneris imagunculam, magnitudine palmi, operis vetusti, emit, Naucratin vt portaret. Cum autem propius Aegyptum cursum teneret, ingruente subita tempestate, qua circumfusis vbi locorum esset, nesciebat, confugerunt omnes ad Veneris simulachrum, precantes vt eius ope seruarentur. Tum dea, Naucratis alioqui propitia, & beneuola, repente myrto viridi compleuit, quidquid in ambitu fuit, odoremque iucundissimum per totam nauem sparsit, vectoribus iam de salute desperantibus ob assiduam nauiseam, qua post crebras vomitiones fathiscebant, exortisque solilluxit, adeo vt conspectis suis finibus, Naucratin incolumes peruenerint. Herostratus tum è nauis profiliens, cum dea statua, & myrtos quae extemplo virentes extiterant, in Veneris aede consecrauit, dicataq; imagine, & peracta re diuina, ciues amantissimos & spectatissimos ad epulum in delubrum conuocauit, eorumq; singulos corona donauit myrtea, quam ideo Naucratin appellarunt. Haec Polycharmus, quibus fidem adhibeo, nec ullam aliam esse Naucratin coronam puto quam myrteam, adiectis rosis, ab Anacreonte gestatam, verumque id prorsus arbitror à Philanide pròditum, è myrto coronam meri vapores prohibere, è rosis autem, refrigerare, & grauitatem capitis lenire, esseq;

¶ Supplet quod ob deformitatem deest, ac desideratur: tanquam pulchros comendat.

¶ Perfectum vt sit, quod deo consecratur.

¶ Vide supra paginam 361.

b Ex hoc loco patet... d Cap. ultimo lib. e hif. f Pro, Rosacea, Violacea corona: ex Rosi Violae corona. g Adagio: ubi primum ex me nos id cognoverit, subnectit aliud scitu dignissimum. h Victorie triumph. q Indidem, egregiam. i Cum probabiliter sit q sephavos, dicit q sephos originem habere. j Medicis hypoglottis aliud est: nempe medicamentum p- rite ussi, quod sub lingua & in ore ut rinetur, ut paulatim liquecat. k Tacite, quasi lingua, calceorum an- tis & vinculis sic obstricta, vel calceorum soleis compressa. l Ego sic dictam pu- lo quod proximo mentum, in Rumi- ne ipso, sub lingua, collocaretur. Vide posthac pag. sequen- m Partem, colli am- bimus, in qua sunt ora & faucis an- gustae, q idem. n Tergitulis, q idem. o Palli, q idem. p Non Isthmiacam. q Aquin stegom- itibus, campis mun- data sumine. r Albus Dioscoridi, & Theophrasto. s Quos vel ciuitas, vel imperator, roma- rum cultoribus, & humanioris li- teraturae professori- bus assignabat. Tui cu macedo- rion: sriastru cu macedo. Na, quod ait Philostratus, μααόν λδ σέλας. Σε Αρνυαίος συ- κάλας τας cu πό- ey ηη ηη ιδαιγι- μος: Αρνυαίος μέ- λη quā excipiebant- tur viti toto terra- rum orbe elegantes, praclari, & elo- quentes. Iunius a- dagio 2. Cent. 7. su- pra. v Ut Lugdunenses, flores omnes, Rosae.

re, esse q̄ ridiculos & ineptos, qui Naucraticin coronam opinentur plexam ex Papyro coronatā, adducentes Theopompum libro tertio Rerum Graecia, qui scripsit, Agesilao Lacedaemonio, cum traiecit in Aegyptum, dono misit & alia multa Aegyptios, & coronariam papyrum. Ego verò quam voluptatē utilitatēve percipiat aliquis ē corona papyracea, rosas additis, non video, nisi qui ea gaudent, rosas simul cum alio nectant. Multos Naucraticin coronam interpretari ex Amaraco, non me fugit, cumque florem abundare in Aegypto. Myrtum verò Aegyptiam odoris suavitatē alias omnes antecellere confellum, quod & Theophrastus scripsit. Proce- debat hic sermo: ecce interea, pueri, coronas ferentes ex iis floribus confertas, qui ea tempestate vigeant: & tum Myrtum, nobis coronarum appellaciones iam dicito, d̄ bonē Vlpiane. Nam, quod ait Charemon in Centauro,

Pueri coronas parant, quas veluti pracones, Precibus deorum, bonae saepe gratia, praemittant. Idem poeta in Baccho: *Tu verò, ne ex libro De Coronis, qui Aelij Asclepiadis inscribitur, sume quod dicturus es, tanquam nondum sit is liber nobis lectus, sed aliud quidpiam edidisse, praeter ea quae opus illud cōplectitur. An quælo licentē ac oscitanter dici probare possis, quod aiunt vulgo, Rosarum & Violarum coronam. Nam quod est apud Cratinum, Narcissorum passillus, per iocum dictum fuit: Risit ille, & Primum, inquit, Graeci σέφαρον vocauerunt, ut scribit Semus Delius libro quarto Deliadis, quod σέμα quidam, & σέφον nos appellamus. Hac corona vos primum ubi ornavimus, addemus alteram, & eam lauream, nēpe vocem σέφον, à dictione σέφαρον ortam & ductam fuisse. Tu verò, d̄ multiloque ac verbose Theffale, loqui me putas quae vulgaria & communia sunt, ac veluti sub- cta iam, & trita: Ego equidem, quoniam tibi sic lingua praiceps est, de Hypoglottide corona verba faciam, cuius Plato sic meminit in Ioue male affecto:*

At linguam vos nunc fertis in calceis: Coronas verò hypoglottidas gestantes in compotationibus, ac sanctis sacrificijs, Disertam linguam & elegantem expromitis. Theodorus in Atticis dictionibus, ut ait Pamphilus libro De Nominum plexu, Hypoglottidem corona genus interpretatur. Hoc igitur ex me discite. Nam quod est apud Euripidem, *In re quantis duplicis & ambigua significationis, Contentionem exciabit, qui dicendo valet.* Coronam, quam Isthmiacam nominant, Aristophanes in Frigentibus dignam putavit quam memora- ret, sic:

Quid faceremus? candida palla induenda fuit: Sumenda corona Isthmiaca, aut nos chari Damani laudes cantu celebraremus. Silenus in Linguis, Isthmiam coronam vocat: Philetas Isthmiacam. Est autem huius utriusque vocabuli duplex & anceps notio, tanquam ornamentum sit & capitis, & cervicis. Etenim quae frontis pars inter supercilia ad nasum iacet, isthmum etiam voco. Timachidas & Simmias Rhodij vno velut ore Isthmiam coronam dixerunt. Antinoij meminit Callixenus Rhodius natione, in suis libris de Alexandria, his verbis: Quandoquidem est iniecta de Alexandria mentio, scio in ea pulchra ciuitate coronam quandam textam è loto ibi nascente, vocari Antinoiam. In Paludibus lotus gignitur aestatis tempore: floris duplex color: alter similis rosa: ex hoc nectuntur coronae, quas propriè vocant Antinoias: alterius cyaneus color est, è quo lotina fit corona. Pancrates quispiam indigena, poeta, nobis etiam cognitus, Adriano imperatori cum esset Alexandriae, velut ostentum ingens, ac miraculum, spectandum praebuit lotum roseum, & Antinoium vocandum esse dixit, illumq; terra procreatum, perfusa cruore Mauri leonis, quem in Libya Alexandriae finitima, dum venaretur, Adrianus prostrauerat, belluam ingentem, quae diu Libyam ita vastauerat, ut eius magna pars esset deserta. Delectatus imperator hominis inuentione, quam nouam excogitarat, annonā ex Musarum reditibus ei largitus est. Cratinus comicus in Vlyssibus, lotum σέφαρον, coronamentum, dixit, quia foliosa omnia σέφαρονματι vocant Athenienses. Pancra- tes in

tes in poemate non inueniuntē scripsit: *Serpyllum crispum, album lilium, atque hyacinthum Purpureum, flani chelidony folia: Et rosam, vernis Zephyris hiscentem: Nondum florem Antinoi cognominem tellus ediderat.* Pyleonem, ut Pamphilus ait, coronam vocabant, quam Iunoni Lacones imponebant. Fuit & Iacche apud Sicyonios, ut inquit Timachidas in Linguis, coronae species. Philetas de hac ita scribit:

In Sicyonia Iacche corona est fragrans: Prope patrem suauiter olerentem adstitit Coma, imposuit pulchram coronam Iaccheam. Seleucus in Linguis, textam coronam è Myrto vocari scribit Ellotida, ambitu cubitorum viginti, eamque in Ellotiorum festo, quod apud Corinthum solenne est, in pompa vehi, cum ossibus Europae, quam Ellotida Corinthij nominant. Thyreaticas Lacedaemones coronas, quasdam appellant, ut tradit Sosibius in libro De sacrificijs, è palma factas, quas nūc Psilinas appellant. Eas victoriae monumentum, quam ad Thyream obtinuerunt, gestant Chororum duces in quodam festo, cum & ludis publicis nudi per urbem incedunt Chori, prior quidem puerorum, sequens virorum fortium, qui nudi saltant, Thaletis vel Alcmanis cantica recitantes, aut Dionysodoti Lacedaemonij Pæanas. Coronarum è meliloto sic Alexis meminit in Crateua, seu Medicamentario:

Coronas è Meliloto plurimas desyderas. Seleucus tradit omnes coronas sic appellari, Timachidas verò, omnifarias quae à feminis gestantur. Apud Ionas, & Aeolus, Hypothymides, & Hypothymides coronae sunt, quibus collum ornatur, ut liquet ex Anacreontis & Alcei carminibus. Philetas in Atactis scribit, hypothymida à Lesbis vocari Myrti ramum, cui violas & flores alios circumplicat. Est & coronae species Hypoglottis. Theodorus in Atticis linguis tradit apud Platonem in Ioue male affecto, sic vocari coronarum certum quendam contextum. Apud Comicos reperio Cyliston coronae genus, cuius sic meminit Archippus in Rhinone:

Abit impune veste reddita, Domi tamen Encyliston coronam habet. Alexis in Certamine, aut Equileo: *E ficu coronam Cyliston: at dum vixit, hac grata fuerunt. Veluti Cylista corona suspensus.* Idem in Scirone: Meminit & huius Antiphanes in Suiipius amatore, & Eubulus in Pelope, sic:

Circuitu in orbem aduolutus, veluti Cylista corona. Quenam ergo Cylista haec? Non me latet Nicandrum Theaterinum libro de vocabulis Atticis hoc scripsisse: Encylistia coronae, potissimum è rosas: at illius formam quæro, d̄ Cynulce. Tu verò ne dixeris amplas, grandes, crassas, ita nominari, cum in libris legendis quæ rara & arcana sunt non tantum seligas, verum etiam rimeris, & tanquam effodias, quemadmodum apud Platonem comicum, in Deceptore, philosophi, de quibus & Sophocles hoc scripsit in Conuiuiis simul cenantibus:

Te strenuis iam iam viris parem Barbam sic unctam profecto dedecet Lasciuientem ferre, & stirpe nobili Satum, ventris filium vocari viuo patre. Quoniam verò tu iam satiatus es non solum Glauco calua, sed etiam semperuiuo herba, qua se Antedonius ille deus cum saturasset, immortalis vrinator euasit, disere nobis de eo quod propositum est, ne, quod est apud diuinum Platonem, libro de Animo, te vita defunctum, quem admodum eos qui gulæ dediti fuerunt, compotationum studiosi, in temperantes, & in alios contumeliosi, ac iniurij, aut in asinorum genus transisse, aut alicuius feræ speciem induisse, nos intelligamus. Hæsitante illo, Agamus, inquit Vlpianus, de alia coronae specie, quam struthiam nominant. Eius Asclepiades meminit adductis his ex Stephanopolitidibus Eubuli:

O te fortunatam qui habeas in domuncula V *Struthium*

v Habat es Eli- chryso & Cypero. paulo post. w Vnguentis deli- busum. Ego apud vjelo. Versus pa- te cuiusdam. y Argenti pugna- vilitis. Herodotus lib. 1. z Versus de dijs & heroibus. compos- tos. a Supra pag. 502. b Vocabulis spæ- sin. & nullo ordi- no collectis. c Supra pag. 504. Hæc inaristiosis repetita. suspiciorē ingerunt, hunc con- sum. libri esse con- sum, ac perturban- tum. d Coronam mica- stitem, seu pacilem Plinio, sine plethile, Plauto. e Limatore, Triffo- re, Nasuto. Hæc de- fire dicuntur. f Sub gestabat, vi- lem, minime sum- ptuosam. g Sub adferunt. h Locus mutilus. Hæc nihil pertinet ad anxiam philoso- phorum investiga- tionem, sed eos po- tius arguit, qui ne- glectis hæc rebus seruiant abdo- mini, & luxu. i Lib. 7. Antiphanes laudat, & dicitur neg- vidu d̄ quævis ut- q̄ p̄cipuo. Supra- k Vide proverb. Glauco: comesa herba habitat in mari. l Antedan Boetia oppidum, Glauco pa- tria. Pausanias lib. nono. m Coronas vendē- tibus.

Plin. cap. 12. 2. 1. m. Alibi legitur, quod dicitur: in Albi violam bulbosam, notam herbaris omnibus. Est et autumnalis, picula Clusa & Dodoneo. Vol paulo post, Philomachus, quem sylvestre vocant, quidam de primula veru id exponentes. Officinarij heiri. Plinio Codiamino, Dodoneo, Pseudonarcissus luteus: Gallo Porrius, Leirion pinax: Dodona. lib. de Flor. Officinis, lilium cannallum. Officinis, stachas citrina. Pratenfis, vulgo Pulsatilla. Alij Aquileiaz: lilijs floris erinitatis. Quibusdam Hortense Caryophylli. Ique non expati. Innomiam coronam. Loto urbane, ac sylvestri, luteus. Cap. 6. a. hist. I. lili genus hoc esse voluit. Coronam vocat de cosmo sandalia purpurea. Hinc licet cognoscere, obsistibus capiti operimentum fuisse olim purpureum, ut ab alijs disterneretur, et hac nota illas prodentes minus fugam tererent. Purpuream, alba, puniceam. Quod flos humi taceat. A ferrugineo calore floris. Cap. 6. Cap. ultimo. In opere, de excindenda radicebus, Herbario. Audiendum hoc de Serpyllo Zygo Dioforidis, quod est Thymum nigru Narbonense. Cap. 7. a. hist. Insula: Sicilia moue. Apud Dioforidem capite

Struthium in summo caule florens, tenuissimum, Sponsis charum, terq; quaterq; gratiosum, quod augetur velut calamo circumnascitur, & cum magno veris, eiulantisq; auis desyderio, contabescit. Nequitur in hanc coronam plantae flos quam Struthion vocant. Eius sic meminit Theophrastus libro sexto historiae. Iris aetate floret, & quod Struthium vocat. Eius flos aspectu pulcher, sed inodorus. Galena Smyrnaea florem ipsum Struthium appellat. Pothos. Ita coronam vocant, ut Nicander Colophonius scribit in Linguis, eam fortassis quam e flore sic appellato nequitur. Theophrastus eius floribus meminit libro sexto historiae, his verbis: Aetate magis flores, Lychnis, Iouis flos, Liliu, Iphyum, Amaracus Phrygius, & quem Pothon vocant. Is duplex est. Alterius flos similis Hyacintho: alterius quo vtuntur in sepulchris, decolor. Eubulus in Auge coronas etiam alias his verbis recenset:

- A. Tu vero admodum variam e floribus coronam gestabis, mollissimam, suavisimam.
B. Summe Iupiter, illam habentem quis osculabitur?
A. Coronas fortassis vultis, an e Serpyllo, An e myrto? alia deflorerunt.
B. Haec e myrto nos volumus: Alias omnes, his exceptis, vendito.
Tiliacea. Xenarchus in Milite: Etilia puer

Foliosam coronam habuit circumpositam. Sunt & quas tortiles etiamnum Alexandrini vocant. Harum ita meminit Chæremone tragicus in Baccho:

Hedera Narcissiq; ter circumuoluto circulo Tortiliu coronarum.

Spinarium apud Aegyptios semper florentium sic meminit Hellanicus in Aegyptiacis: Ad fluminis ripam situm est oppidum nomine Tindium, ubi conuentus sunt ad spectaculorum celebritatem. In eius medio templum stat, e lapide, magnum, splendidum, cuius vestibula & porticus e lapide quoque sunt aedificatae. Extra templum nigrae ac candidae spinae gignuntur, quibus coronas iniiciuntur textas e floribus Acanthi, mali Punicae, & vitis, quas ideo semper florere dicunt. Idem scribit coronas deos in Aegypto sibi detraxisse, cum Babyn, qui Typhon est, regnare intellexissent. Demetrius in libris rerum Aegyptiarum scribit eiusmodi spinas circa oppidum Abylon etiam nasci, his verbis: In inferiore loco spinae est, nempe quaedam arbor, quae fructum in ramis teretibus rotundum fert. Vere flos exit, nitidus. Hanc Aegyptij fabulam memorant, Aethiopia a Tithono missos Troiam, cum Memnonem audiissent mortuum esse, eo loci coronas abiecisse in spinas, ideoque ramos earum floribus onustos esse coronis similes. Idem Hellanicus scribit, Amasin Aegypti regnum adeptum, & ob coronae munus, quam elegantissimam veris tempore e floribus confecerat, adhuc priuatus, & per initia plebeius, regnanti quae tam Partami, cum natalem diem celebraret, donauerat. Etenim coronae pulcherrime regem delectatum, Amasin ad cenam vocasse, in amicorum numero deinde habuisse, & tandem cum a se defecissent Aegyptij, exercitus ducem aduersus eos misisse, a quibus, quod esset inuisus & odiosus Partamis, rex creatus fuerit. Synthematae coronas appellant, quas aere publico texendas locant, & quas redemptores accepta publica pecunia nequitur. Aristophanes in Thesmophoria celebrantibus;

Coronas conductitias, Synthemataeas, viginti nequitur. Chororon. Apion libro de lingua Romana scribit, coronam olim Chororon dictam fuisse, quoniam in theatris ea saltatores Choreuta vteretur imposita capiti, & illam ut mereretur enixe contenderent, quod ex his Simonidis verbis liquet:

Tyndaridis h quae caneret, hanc Phaeus inducit.

Illam vero mites cicada Chorono cinxerunt. Acinia coronae, ut inquit Andron medicus, dicuntur ex Acino planta nexae. Hanc vocem usurpat Dionysij filius Parthe

Herodotus in ea historia cuiusdam Patarhemidi meminit, ab Aprieo missi ad Amasin, sed qui rex non esset. Conditia e compacta mercede factas. Xopurme. Significat e hac vox illos a quibus chorus conficitur. h Castori e Polluci. In nostro codice, hie regi: alij hie regi, quod sponte nascantur, absque matre: alij hie regi, sanora, alij hie regi, pro hie regi, blande.

Parthenius libro primo de historicorum vocabulis. Coronarios flores hos Theophrastus enumerat, Violam, Iouis florem, Iphyum, Phloga, Hemerocales: ac primum ex omnibus Leucoion emicare scribit: deinde cum ipso, vel paulo post, quam luteam siue flameam Violam nuncupant, sylvestre quidem: post, Narcissum, Leirio, & Bulbi codion. Insunt enim quidam hoc coronis. Sequuntur Oenanthe, Nigra viola, & ex sylvestribus Elichrysus, ex Anemonis Leimonia, Gladiolus, Hyacinthus, & in montibus geniti propemodum omnes quibus in coronis vtuntur. Nouissima Rosa post alios nascitur, eademque prima deficit. Aetate florent, Lychnis, Iouis flos, Iphyon, Amaracus Phrygius, & quem Pothon vocant. Idem Philosophus lib. 9. scribit ad gratiam & gloriam vitae pertinere, si quis se coronet Elichryso quem vnguento consperferit e pyxide sumpto auri Apyri. In his Alcman Elichrysi meminit, Puellam opto quae Pyleonem afferat ex Elichryso e immortalis Cypero. Ibycus: Myrtus, Viola, Elichrysus, Mala, Rosa tenera, Laurus.

Cratinus in Effoeminatis: Serpyllo, Croco, Hyacintho, Elichrysi ramis. Elichrysi flos loto similis est. Themistagoras Ephesius, libro, ut inscripsit, aureo, tradit nomen inditum fuisse ab Elichryse nympha, quae prima decerpit. Cuidam liliorum generi florem purpureum esse Theophrastus scribit. Philinus tradit lilium nunc leirium vocari, nunc, Ioy, Violam. A Corinthiis Ambrosia nominari scribit Nicander in Linguis. Diocles libro de medicamentis leralibus, scribit Amaracu a quibusdam vocari Sampsuchum. Cosmofandali meminit sic Cratinus in Effoeminatis:

Omnigenis caput chamamelis mihi pascitur.

Leirio, Rosa, Lilio, Cosmofandalo. Clearchus libro secundo Vitarum, Lacedaemonios, ait, contemplare, qui reperto a se Cosmofandalo vetustissimum reipublicae suae ornamentum ubi proculcarunt, tanquam fractis ceruicibus pessum icere: quam obrem scite de illis Comicus Aristophanes dixit in Citharista:

Tumebant olim Spartani, ut in expugnabiles.

Nunc autem purpureo reticulo caput ijs vincitur, ut obsidibus. Icesius libro secundo De plantarum sylua, tradit Violas mediocriter adstringere, praestantissimum odorem iacere, & suauem, sed breuissimo tempore: idem de viola nigra censendum, verum huius odorem esse quam illarum gratiorem. Apollodoros libro de Venenatis animalibus, hanc a quibusdam vocari scribit Chamaxanthen, ab Atheniensibus Ioniam, ab Euboeensibus, Sideritin. Nicander libro secundo Georgicorum scribit Ionias quasdam nymphas, Ioy, Violam primum Ioni largitas fuisse. Eius poetae versus adscribam paulo post, cum sermonem de omnibus coronariis floribus absoluero. Theophrastus libro sexto de plantarum historia, scribit, Narcissum etiam dici Leirium: deinde progressus, tanquam inter se discrepent, vtrumque scorsim nominat. Eumachus Corcyraeus in Rhizotomico, & Acacalidem, & Crotalo vocari Narcissum tradit. Floris Hemerocallis, qui noctu flacescit, ad exortum solis mox reuiuiscens, Cratinus in Effoeminatis sic meminit:

Hemerocalli, etiam mihi dilecto.

De Serpyllo scribit Theophrastus, quosdam e montibus aduectum serere, ut Sicyonios, & Athenienses ex Hymetto, alibi & montosos & alios tractus eo scatere, ut in Thracia. Lychnidè Amerias Macedo scribit in Rhizotomico, ex aqua natam in qua Venus lauit, postquam cum Vulcano cubuit: Eximiam in Lemno & Cypro gigni, itemque in Strongyle, Eryce, & Cytheris. Itidem aetate florere scribit Theophrastus. Eandem ex omnibus quae in Europa iucundius olent vnguentis & odoribus solam immisceri. Optimam in Illyrico provenire, in locis editis, procul a mari. Philinus scribit Iridis flores lupos nominari, quod lupi rictui labrisque similes sint. Nicolaus Damascenus libro ceterisimo octauo historiarum scribit circa montes Alpium lacu esse in multa stadia porrectu, in cuius ambitu quotannis exoriuntur flores & odoris iucundissimi, & venustissimi coloris, iis similes quos Calchas nominat. Calcharum meminit sic Alcman, Aureu torquem habes ex floribus

Insula sita ex aduerso Cretae, Veneri sacra. Cap. ultimo. 6. hist. a Cap. 7. 9. hist. b Apud Dioforidem capite de Chrysanthemo, e Buphthalmo, Chlaca. Est ergo Chlaca aureus Chrysanthemi flis: Butomi forasitu, quem appellant Acorum vulgare, florem inuuit.

b. In Epiphora... c. cap. 12. d. Opidum Maccedoniae. e. Monte vicino. Plin. cap. 4. 2. 1. f. In flore.

g. Croco Cyrenae... h. Vide an haec... i. Sub locum circi... k. Celi custodes...

l. Celi custodes... m. Celi custodes...

n. Leucio... o. Flamen... p. Flamen...

q. Effusa terra... r. Qua in Oleno... s. Quae in Oleno...

t. Rosus commod... u. Niso... v. Niso...

w. Tenedos... x. Solidam... y. Solidam...

elegantium Calcharu. Meminit & illaru Epicharmus in Rustico. Esse rosaru multa genera Theophrastus inquit lib. sexto, & horu plurimis in flore quinque folia, quibusda duodecim, aliis viginti, nonnullis circa Philippos, centu, quas plantat ex Paegeo...

Vestis colorem & Aura, & Gratia Illeuerunt, vernisq; floribus eam tinxerunt, Qualibus exornant sese Hora, croco, hyacintho, Florepti viola, rosa pulchro flore, Lucundo, nectareo: ambrosijs calycibus Floris Narcisi eleganti colore formosi: te sancta Venus Id nunc precior, vestis hac ut omni tempore sacra sit.

Eidem poeta notum

Ministra vero iocis atque risu hilaris Veneris, Textas coronas suauiter olentes ex floribus terra editis Caputibus imposuerunt, fascia unguento pingui reuinctis, Nymphae Gratiaq; simul cum aurea Venere, Pulchre canentes per Idae montem, pluribus irriguum fontium scaturiginibus, Nicander libro secundo Georgicorum flores etiam coronarios dum recenset De Nymphis Iadibus & Rosis haec scribit:

At tu formosa & confere, & pange, Floris violarum duplicia colore genera: Pallidum alterum: alterum aspectu simile auro. Iontades nympha puram ac residentem coronam Ioni Texere cum cuperent, in Pisa hortis, Eos terra flores peperit: tum autem Ion cum canibus venatus Suorum membrorum sordes abluebat in Alpheo, Ad vesperam cum Ieonibus nymphis dormiturus, Praterea rosa spinis armata excissa germina Terrae zumulis infige, ad duos palmos aperta via: Operisq; principio precibus Themidem Oleniam venerare: Alendas deinde rosas caelestibus dimitte pluuijs: Semper illa augetur folijs circumcirca comantibus. Post Olenum secundas tenent Megara Nisae: at nec Phaselis, Nec Lencophrys improbanda: si cui placet earum situs: Prouenit & optime rosa ad Magnetis aquas Maandri, Radicose alias Hedera in scrobibus ramos, Sapius vero integram eius coronam, grauem etiam corymbis serito

Umbrosam,

Umbrosam, lentem serpentem, brachijs errabundam: Vel germina ex ea reseca, vna plaga abscondens, Deinde sportam ex viminibus nuper textis adapta: Sic corymbi ut duo croci simul iuncti Media sui parte coalescant, erecto superne vertice Virinque, virenti fastigiati & tecti fronde. Seminis plenos oculos in summis capitibus generant, Niveis floris folijs, croceo colore in medio tincta, Lilia, quae leiria nuncupant alij poeta: Ambrosiam alij: multi Veneris oblectamentum, Quoniam diua color is placet: at in floris medio turpe Armamentum rudentis asini prominet, quod membrum dicitur. Iris radicibus lasciniens, hyacintho E cruore Aiakis nato similis, Simul cum Chelidony flore exoritur, Pari veluti cum aduent ante hirundine cursu: ac prodeunte cochlea, Frondem virentem effundit, sed nouellam. Musarum lepido semper ore canitur, Colore lychnis rubescens: nec Thryallidis Nec Anthemidum caduca unquam senescet gloria, Nec Boant hemi quod alitissime caput surrigit: Atque adeo nec Phlogia, quae redeuntem dei splendorem sequitur. Serpylli ramum latis in glebis seras, Longis ut surculis repens se propaget, Aut pendeat nymphaeum potum expetens. Papaueris florem tu adime, Vi intactum caput, & a culicibus non erosum custodias. Folijs omnibus flos noxius est: insident enim, cum recluditur, Bestiole, quae rore madidam depascuntur Codium fructu mellito plenum. Detracto vero flore, facile a cortice capitis alio tu rejicies, Manu percussum si excutias: non enim gradum ea obfirmare possunt animalia. [Teologia: Nicander hic vocat non ficus ramos, sed papaueris florem.] Aut alicunde cibum capere: & saepe accidit Vi solidis papaueris capitibus dum se impingunt, Per lubricum eius leuorem cadant. Sic etiam celeriter germina in profundo capitis vasculo semen amplificant. Sampsuchum etiam tu sere, ac libanotidis nouellos ramulos, & quotquot horti Texendis coronis suis cultoribus industrijs suppeditant. Nam & exilis flax, & Acanthus Haud minus quam populus, viuaces sunt: diuturnus etiam crocus, Vere abditus: Quin & ligustrum, & silymbrium, & quotquot ac qualecunque Minime satos affluente potu pratum educat Venustos flores: Buphthalmum, inodorus Iouis flos: Chlaca: Hyacinthus: humi iacentes viola: Quas colligebat atra Proserpina: Tum etiam proceras firmasq; Panos arbor, & quotquot sepulchro virginis Gladiolorum genera recenter congesta circumfunduntur. Et Anemonides, fulgentes ipsa antequam contrectentur, Splendidiore procul colore allicientes. [In quibusdam codicibus scribitur, & φελος & δίκαι φλογοποιος.] Quibus autem vel Helenium, vel nitentem Astera, Collectum infert deorum templis ad vias extructis, Aut deorum simulachris, quacumque primum aspexerit:

z. Ramis, surculi croci corymbis onustis quales sunt hederae... y. Ad verbum, & lata fronte. x. Extantibus in medio luteis apicibus.

y. Eam veluti clauam in medio laterum apicum asurgentem, & cetera... z. Chelidonii minus intellige, quod statim primo veris tempore florem emittit, iride tum solum germinans. a. Lychnidia. Verbasco genus hoc est, flore aereo, formoso.

b. Buphthalmi. c. Caltha sine Calendula. d. Ad exortum solis aperitur, illo aperiente coprimatur, ideo vocata Solsequium.

e. Aquam. Sic ad aquam subiecta pedulum solum serpyllum se demittit. Theophr.

f. Canescentis rosis modo.

g. Capiti vasculi. h. Obvolutus. i. Hec Nicandri non sunt, sed cuiusdam adnotatoris, & scholiaste, quae tamen praeteriri non li.

k. Teologia. l. Hinc cognoscas, sicut antiqui etiam fuisse coronariam.

m. Chrysanthemum. n. Cum a Platone rapta est. o. Pinus.

p. Gladiolos in genere vocat plantas omnes, quarum folia cubello similia sunt. Venustos flores haec pleraque omnes edunt.

q. Hec scholiaste sunt, additicia, & superuacua.

V 3

Aut ele

¶ Vel Chrysothemē,
vel Chrysanthemū,
vel Chamaemelum
aureo flore.

¶ Περὶ τῆς ἀγορᾶς.
¶ Xenophon lib. 1.
Institutionis Cyri
scribit, Perfarum
pueris pro cibo pa-
nem dari, nascuntur
pro obsequio, & a-
quam ē flumine ut
hauriant, cithonē
vasculum. Apparēt
inde virū fortibus,
qualis fuit Agesi-
laus, gratum esse
nasturtium. Eras-
proverb. Ede na-
sturtium.

¶ Cap. vii. lib. 1.
hīc Intergram ora-
tionem Theophra-
sti Atheniensis non
adscriptam.

¶ Nesciuisse Athe-
nensis videtur Am-
brofiam esse plan-
tam sui generis, di-
versam à lila.

¶ Plinij & Theo-
phrafi Thesū ci-
chorij genus ama-
rum, & asperum,
ab hoc diversum
est.

¶ Tā blandā quā
lenis est floris mal-
vae color.

¶ Tam concinnē,
quā bellus est co-
smosandali flos.

¶ Noster cod. Aspa-
riatos: molle epi-
thetū spīose ac sen-
tiosae omniao piā-
tae non conuenit.

¶ Metaphor. Or-
natur, respicitur,
cingitur, & pectus.

¶ Citatur hic locus
ex pag. 507.

¶ Quādam, & an-
thristici iuba.

¶ Falsis notis com-
puncta.

¶ Natalis videtur
legisse, diciturque
Aegyptij viri pro-
prium nomen esse
puro.

Aut elegantes alios multos auellens, & chrysanthes^r carpens

Leiriaq; plis ac cippis mortuorum ea non inuidet,

¶ Nec scitilem^r barbaram, nec speciosum cyclaminum,

¶ Nec nasturtium^r, quod Agesilai vernaculam fuisse coronam aiunt,

Ex his verbis patet ab Anemone differre Chelidonium, contra sententiam nonnullorum, qui eandem esse plantas censuerunt. Theophrastus^r de Chelidonio ita scribit: Florentia quaedam ac germinantia atris obsequuntur, ut Heliotropium, & Scolymus, qui & circa solstitium florem emittit, & Chelidonium, quod sub hircinodinum aduentum florem parit. Ambrosiam florem Carystius sic memorat in Commentariis. Nicander scribit apud Coos ē capite statuae Alexandri enatam fuisse quam vocant Ambrosiam^r. Supra de illa nos diximus à quibusdam ita liliū vocari. Timachidas libro quarto Cœnæ florem quendam Thesium^r appellat sic:

Thesium mollem mali flori, ex albo rubescenti, similem,

Legebat, sacrum, perpulchrum, quo maxime

Gandebat.

Ex eo flore Ariadnes coronam textam fuisse is videlicet autor scribit. Pherecrates, siue autor fabulae quam Persas vocat, ad hunc modum coronarios flores quosdam recenset:

Age tu qui maluam^r intueris, hyacinthum spiras,

Melilotum loqueris, rosas distractis labris rides:

Amaracum oscularis, dimoto corpore apium oles,

Cosmosandalum^r incedis, vinum assunde, & acclama

Tertium Paana, ut est lege sancitum.

Autor Metallicorum, qui attri-

buuntur ipsi, ait:

Vite sub arbustina molles plantarum^b asparagos

Proculcantes, in prato loti serace, cyperumq; rosidum,

Anthristi herbosam comam, tenelleq; violae, ac trifolij.

In his quæro Trifolium quidnam sit. Nam Demaretae poematum adscribitur, cuius titulus est, Trifolium. Pherecrates, siue Strattis, in fabula quam Probos inscripsit, ait:

Lauerunt anteā quam dies illucesceret, alij coronati, vnguentati alij.

Idem autor in ea fabula meminit Sisymbrij & Cosmosandali. Cratinus in Effeminatis:

Chamaemelus omnigenis nascitur^d mihi caput,

Lilij, rosis, leirij, cosmosandalis, violis, sisymbrij,

Anemonarum vernis calicibus, serpyllo, croco, hyacintho,

Elicbrysi ramis, amanthe, charog, hemerocalle,

Et hederæ^e floribus, meliloto circumsepiente, caput

Mihi semper tegitur: ac sane vltro ridentem ad me cytifus accurrit.

Coronarum autem & vnguentorum missus secundæ mensæ præibat, ut Nicostratus in Pseudoistigmatia^f his declarat:

Ac tu quidem

Concinnè secundam mensam appara,

Eamq; omnisarijs adorna bellarijs:

Vnguenta, coronas, thus, tibicinam accipe.

Philoxenus dithyrambo-

rum scriptor in opere, cuius titulus est Cœna, epularum initio coronas dari tradit, his verbis:

Aqua lauandis manibus allata est:

Molliusculus puellus argenteo gutto quem tenebat,

Affudit, coronasq; deinde aduexit,

Tenues, ē puris myrti ramis magno labore contextas.

Eubulus in Nutricibus:

Domum ut sunt ingressi vetuli, statim accubuerunt: mox

Adest corona, apponitur elata mensa:

Adiacet trita maza venustis supercilij.

Apud Ægyptios eum morem

fuisse tradit Nicostratus in Iociste^g, quem Ægyptium esse fingit:

Offendimus, inquit, lenonem, & alios duos,

Qui

Qui nuper coronam in manus sumpserant: tum,

Rectè vobis sit, inquam: oportune venimus, ô Cherephon.

Tu verò, ô Cy-

nulce, exple ventrem, deinde nobis ex plana quidnam sit, quod de Meliloto Cratinus dixerit his verbis, Melilotoque semper muniente caput stipatur. Nam quandoquidem εἴσω, temulentum, iam te video, sic enim Alexis ebrium vocat in Apceizomeno^h, non amplius te lacesam, sed quæ facta sunt opus, mandabo pueris, ut est apud Sophoclem in Syndeipnisⁱ:

Afferre mensam, abstergat aliquis in profundum craterem

Vinum fundito, qui multum, priusquam bibat, comest,

Idipsum facit quod bos operarius:

Tu enim, quod dixit Aristias Phliasius in

fabula, cuius titulus, κωπὴ^k, es,

Coniua, aut ferculorum dissector^l, aut μάχα^m venator^m:

Pudeat, ô mensaricⁿ, quod adeo tibi sit alius intemperans.

Quoniam verò

nihil responderet tot verbis prouocatus, exigi conuiuio illum iubeo tumultuaria^o corona, τῆ^o χρυδα^o, cinctum, cuius sic meminit Comicus^p:

Harum coronarum, quas χρυδα^o confusè texuerunt.

Hic ego in totum diem

finem dicendi facio, ac fermonem de vnguentis ei qui volat persequi, concedo, pueroque ob hanc meam orationē De coronis absolutā, impero, ut inquit Antiphanes,

Coronas afferre duas huc probas:

Facemq; bonam, accensam igne bono,

ut exitus talis meae sit orationis qua-

lis est in fabulis catastrophe. Sic locutus ille, paucis post diebus, quasi perpetuum sibi vaticinatus silentium, mortem obiit foeticem, nullo relicto ægritudine^q spatio, incredibili omnium nostrum dolore, qui cum eo necessitudine iuncti fueramus. Circumferentibus autem pueris vnguenta in alabastris, & aliis vasis aureis, dormitatem Cynuleum intuitus aliquis vnguento faciem illeuit. Expergefactus ille, cum vix ad se rediisset, quidnam hoc? ait: Hercules, nonne prateriens aliquis meam sponsia faciem absterget sordibus^r multis inquinatam? Nescitis lepidum Xenophontem, in conuiuio, Socratem dicentem hæc induxisse: Hoc per Iouem conuiuium quo nos excipis, ô Callias, omnibus numeris perfectum est. Non enim tantum eiusmodi cœna est, ut accusari & reprehendi nihil queat, sed & narrationes & spectacula exhibes iucundissima. Tum ille: equid, si vnguentum afferatur, ut odoris suavitate nos quoque reficiamur? Minime verò, inquit Socrates. Nam, ut alia vestis mulierem decet, alia virum, sic odor fœminis alijs conuenit, alijs viris. Nullum, ego equidē, viri causa, vnguento delibutum iri existimo. At fœminæ, præcipuè sponsæ, si fuerint, ut Nicerati huius filia, & Critobuli, egent vnguentis, eaque non prater decorum olent. Olei verò quo vitur in gymnasijs, & suauior est præfens odor, & cum abest, optabilior. Vnguento namque seruus ac ingenuus si madeat, odorem confestim vterque planè eundem spirat, at, qui liberali exercitatione odor conciliatur, & optimis^r institutis, & multo spatio temporis opus habet, liberalis ut sit, atque iucundus. Chrysiptus imprimis admirabilis, μύρω, vnguentum, ita scribit appellatū fuisse, quia μετὰ πολλὰ μόρον καὶ τὸν ματαιόν, multo labore, inaniq; studio, paratur. Lacedæmonij vnguentarios Sparta eiecerunt, quod oleum corrumpant, & lanarum infectores, quod candorem lanæ obliterent. Solon sapiens legibus suis veruit viros vnguenta vendere. Nunc autem, ut ait Clæarchus libro secundo Vitarum, hominum non solum in odore, sed etiam in colore luxus, eos effœminat qui eiusmodi voluptatibus se tradunt. Vos autem molitiam à virtute etiamnum seiunctam habere putatis quod iucundum ac delicatum sit, quamuis Sappho reuera fœmina, & lasciuia poëtices studio, veretur quod honestum, ab eo quod volupe est, separare.

Ego, inquit, delicias amo: feri^t tamen hominis

Mihi sorte amor contigit, & honestus, & splendidus:

quibus scilicet verbis

declarat amoris sui cupiditatem magnificam ac decoram fuisse, quod virtutis proprium est. Parrhasius pictor, quamuis immodicè supra conditionem artis suæ, & id quod ingenuo est homine dignum, delitijs emollitus, verbis tamen amore se virtutis teneri profitebatur. Itaque laudem^v consecutus pictis quibusdam tenuibus lineis,

Ego, inquit, delicias amo: feri^t tamen hominis

Mihi sorte amor contigit, & honestus, & splendidus:

quibus scilicet verbis

declarat amoris sui cupiditatem magnificam ac decoram fuisse, quod virtutis proprium est. Parrhasius pictor, quamuis immodicè supra conditionem artis suæ, & id quod ingenuo est homine dignum, delitijs emollitus, verbis tamen amore se virtutis teneri profitebatur. Itaque laudem^v consecutus pictis quibusdam tenuibus lineis,

Ego, inquit, delicias amo: feri^t tamen hominis

Mihi sorte amor contigit, & honestus, & splendidus:

quibus scilicet verbis

declarat amoris sui cupiditatem magnificam ac decoram fuisse, quod virtutis proprium est. Parrhasius pictor, quamuis immodicè supra conditionem artis suæ, & id quod ingenuo est homine dignum, delitijs emollitus, verbis tamen amore se virtutis teneri profitebatur. Itaque laudem^v consecutus pictis quibusdam tenuibus lineis,

Ego, inquit, delicias amo: feri^t tamen hominis

Mihi sorte amor contigit, & honestus, & splendidus:

quibus scilicet verbis

declarat amoris sui cupiditatem magnificam ac decoram fuisse, quod virtutis proprium est. Parrhasius pictor, quamuis immodicè supra conditionem artis suæ, & id quod ingenuo est homine dignum, delitijs emollitus, verbis tamen amore se virtutis teneri profitebatur. Itaque laudem^v consecutus pictis quibusdam tenuibus lineis,

Ego, inquit, delicias amo: feri^t tamen hominis

Mihi sorte amor contigit, & honestus, & splendidus:

quibus scilicet verbis

declarat amoris sui cupiditatem magnificam ac decoram fuisse, quod virtutis proprium est. Parrhasius pictor, quamuis immodicè supra conditionem artis suæ, & id quod ingenuo est homine dignum, delitijs emollitus, verbis tamen amore se virtutis teneri profitebatur. Itaque laudem^v consecutus pictis quibusdam tenuibus lineis, Herculi

V 4

^h Adoptato, Relegato.

ⁱ Vni canantibus.

^k Fata, Parca, nata.

^l Natalis legitur: Cretenfibus fœminis: quiddam, εὐνοία, quælibet regi.

^m Castigator, reprehensor: si τωρα, nauticus, vorax, molestus.

ⁿ In Lucro, bellum, Lautiorum mensurum scilicet.

^o Nullo habito storum asserimus, si-ne delectu, & semerè nexa.

^p Aristophanei.

^q Inexpectato & repentino casu.

^r Μασσορείος, in cantamentis, venoscis, prestigij.

^s Apud Xenophontem χρυδα, non legitur.

^t Phœnii.

^v De Apelle & Protogene id narrat Plinius. Quare malim legere, pictis quibusdam tabulis.

Herculi qui est Lyndi, & aliis omnibus suis operibus subscripsit:

Pinxit haec Parrhasius, cui clara Ephesus patria est, Virtutis quidem cultor, vita mollis, ac voluptuarius.

Quidam verò mea sententia festius homo gravissimè ferens quòd virtutis pulchritudinem ac gratiam vitæ molliæ fœdaret, & quam erat fortuna opulentiam largita, invidioso fastu fruedis voluptatibus impenderet, Parrhasij verbis illis subscripsit: quia tamen venerari sese virtutem ait, hoc condonandum. Haecenus Clearchus. Sophocles poëta in Cretensibus, (ea fabula est,) Venerem deam, qua voluptas significatur, vnguento perfusam fingit, & ad speculum sese contemplantem: Palladem verò, cuius nomine mentem prudentiamq; intelligimus, ac virtutem, oleo perungi, & exerceri. Occurrit his Masurius, & ignoras, inquit, ô beate vitæ, sensus in capite positos odoribus demulceri, ac deliniri: quòd Alexis in Improba sic dixit:

Maxima bonæ valetudinis pars, odores cerebro bonos objicere.

Alcaeus in super

poëta simul & fortissimus & pugnacissimus, inquit:

Mihi deorsum in pectus vnguentum suave profudit:

tum etiam sapiens

Anacreon:

Aduola tandem, ait, fistula canens, vnguento mihi pectus ut cauum oblinas:

hortatur videlicet sibi vt vngat pectus, in quo sedes est cordis, tanquam odoris suavitate cor recreetur. Hoc autem apud veteres fuit olim factitatum, non ideo tantum quòd naturâ vapor odoris à pectore sursum in caput efferatur, sed etiam quia in corde fit animi domicilium, vt asserunt Philotimus & Praxagoras illustres medici. Itaque Homerus inquit:

Percusso pectore cor verbis increpuit,

& alibi:

Cor in pectore latrat.

& alibi:

3 Iliad. 9.

Ipsi quoque Hectori animus in pectore quatiebatur.

quo argumento con-

tendunt excellentiorem animi vim illic habitare. Cùm enim suffragia hominum anxia mente in litibus expectantur, planissimè cor trepidare contingit. Quapropter Homericus Agamemnon inquit:

Veheementer ego Danais timo: neque mihi cor

2 Iliad. 9.

Firmum est, sed anxium metu errat: ac extra pectus

Profilit: trepidant autem subitus valida membra:

Sophocles verò metu

liberatas hæc inducit loquentes:

Iam animus, ô Phædra gnata, pauore mihi non saltat.

Apud Anaxandriden

qui perplexo animo pendet ita loquitur:

O cor improbum,

Solum in corpore gaudes malis:

Saltas enim protinus quam timore percussum videris.

Plato scribit omnium

rerum opificem cordi adiecisse vicinum pulmonem, mollem, expertemq; sanguinis, & instar spongiæ fistulis huc illuc tendentibus peruium, vt cùm rerum aduersarum metu profilit, eius palpitaciones fulciat quòd præ molliæ cedit. At profectò coronas appensas pectori, Hypothymiadas poëtæ vocauerunt, ab exhalatione aë florum, non autem, vt quidam putant, quòd animum θυμός nominent. Archilochus omnium primus voce θυμός, vsus est, hoc modo:

Anus cum sit, μύσος, vnguentis, non illinitur:

Idem alibi:

Vnguento perfusa coma, pectusq; madidum est: amat enim senex.

Æoles qui-

dem vnguenta vocant & μύσος, & σμύσος, quia multa conficiuntur è Myrrha. Quin & Myrrha stacte^b per se vnguentum est. Vnguentorum vsum Homerus nouit. vocat autem ελαια, olea, adiecto epitheto: vt:

Rosaceo perunxit oleo.

Alibi, odoribus conditum^c oleum: Apud

cundem Venus cadaver Hectoris

Rosaceo inunxit oleo,

Diuino parato è floribus.

Odores τὰ θύματα nuncupant. Vnguenti

ex illis confecti idem meminit, cùm de Iunone ait:

Ambrosia primùm formosæ cutis

Sordes

^a Hoc εἰρημῶς, quia solos esse beatos se predicarent Cynici.

^d Ἄπο τὸ ἀνυθῆσαι ἄριστος.

^e Liqueor stillans è Myrrha pinguis, ac rari, expressa prælo.

^f Τιθυμιάδα.

Sordes abstexit omnes: deinde purgatam & candidam cutem illeuit

Vnguento^a diuino, quod conditum odoribus præsto fuit.

Eius sanè commoti in aneo Ionis atrio

Terras odor simul atque calum peruadebat.

Pro varietate locorum vnguenta sunt præstantissima, quòd ita scribit Apollonius Herophilus libro De vnguentis. Irinum optimum in Elide, & Cyzico: Rosaceum nobilissimum ex Phæfelide, Capua, & Neapoli: Crocinum è Solis Ciliciæ^e, & Rhodo. Nardinum præferunt è Tarso: cenanthinum è Cypro, & Adramyrto: excellit Amaracinum & Melinum Coum: Cyprinum Ægyptium, deinde è Cypro, ac Phœnice, & in hoc tractu, Sidoonium. Quòd Panathenæicum vocant, Athenis primæ bonitatis: Mendesium & Metopion in Ægypto. Metopion fit ex oleo nucum^f amararum. Verùm vnguentorum præstantia locis imputanda non est, sed artificum peritiæ, & materiæ quæ suppeditatur. Nam Ephesus olim vnguentis clara fuit, & præcipuè Megalio: nunc eam sibi gloriàm vendicat Alexandria, propter opes quibus abundat, & propter Arsinoë ac Berenices in ea re tractanda singulare studium: Eximium fuit apud Cyrenæos Rosaceum, quòd a vixit magna Berenice. Oenanthinum quondam apud Adramyrtenos mediocriter laudatum, post autem, primæ notæ, ob Stratonicen^g Eumenis vxorem. Priscis temporibus maximè commendabantur è Syria, Telinum^h potissimum, nunc verò minimè. Aliquando in magno pretio fuerunt vnguenta è Pergamo, at nostro sæculo nequaquam. Nuper à quodam vnguentario excogitatum & confectum est vnguentum è thure, incognitum antea. Præstantius vnguentum viliori affusum in superficie manet, contra deteriori melli superiectum quòd est melius, pestum it, & tanquam vi cogit erumpere supra se, quòd bonitate inferius est. Vnguenti Ægyptij sic meminit Alexis in Certaminibus:

Argentataⁱ manu, è Cypro^k lapide

Vnguenti præbebunt ornatum Ægyptij.

Didymus hic considerandum esse putat, num Myrrham stacten verbis illis poëta innuat, quæ primum in Ægyptum aduecta ad Græcos deinde portatur. Icesius libro secundo De vnguentorum materia, scribit, alia vocari χολύματα^l, illitus, alia verò ἀλέμματα, inunctiones. In computationibus vile Rosaceum est, Myrtinumq; , ac Melinum, quòd etiam prodest ventriculo^m, & lethargicorum vereris. Oenanthinum stomacho bene facit, & illæsam mentem tuetur. In computationibus iuuant Sampsuchinum, Serpyllinum, & Crocinum, absque Myrrhaⁿ multa, quemadmodum & Stacte, & Nardinum. Telinum mollior & suauiter olet, vt quòd fit ex Leucoio, & Sufinum, nempe, Liliaceum, sisybrinum, serpyllinum. Plurimi fit Liliaceum è Cypro, Ægina, & Cilicia, vt & Myrteum ex Myrti foliis, & Oenanthinum. Oenanthe copiosa in Cypro montosis gignitur^o. Hoc vnguentum Græcia non præparat, quoniam inodora est cenanthe^p quæ in ea prouenit. At Irinum, quia fragrat eius radix, Amaracinum, & Costinum Græci conficiunt. Antiquos in vnguentorum vsu fuisse curiosos, & diligentes. hoc est indicio, quòd priuatim vnicique parti corporis idonea scirent. Anaphanes in Vinosis^q, aut Fossore:

Lauat is in aureo quodam solio: vnguento

Ægyptio pedes linat, & crura^r:

Phœnicino buccas, & vbera:

Sisybrino verò vitrumq; brachium:

Amaracino supercilium & comam,

Serpyllino cervicem atque genua.

Cephisodorus in Trophonio:

A. Emito deinde mihi quo linam corpus,

Irinum vnguentum: Rosaceum quoque placet, Xanthia:

At seorsim pedibus mercare Baccharinum.

B. Tuis ne pedibus eman Baccharinum, è Perfossè^s?

Tuis pedibus baccharinum gulse: ego^t mercari velim[?]

Anaxandrides in

Protésilao:

A Perrone vnguentum ille reddidit

Heri

^d Τὸ ἴαμα. Aliter hæc vox significat subtilem mulierum vestem. Hinc conuincitur error Plinij cap. 13. negans illius temporibus vnguentum fuisse. Nam & Soli in Cypro sunt.

^f Amygdalarum.

^g Cuius in eo conficiendo maxima cura & diligentia fuit.

^h Quod fit è Terno Græco.

ⁱ Tam alba, pura, nitida, vt ex argento videri possit.

^k Vnguentario vase è Cypro marmore exculto.

^l Que sunt è facie & oleo, simpliciora: ἀλέμματα, que ex multis odoribus maceratis, operfiora.

^m Quæ odore caput implet, & grauat.

ⁿ Laudatissima Dioscoridi è Cilicia, Syria, & Phœnice.

^o Labrusca stas.

^p Citatur & antea hic locus pag. 410.

^q Et manus supra pag. 410.

^r Λακκώπρωτον, διὰ τὸ πρῶτον ἔμπροσθεν, ἔμπροσθεν, ἔμπροσθεν. Vox abominanda & flagitiose libidinosa.

Heri Melanopo pretiosum, Aegyptium,
 Quo Callistrati nunc obliuit pedes. Peronis vnguentarij meminit
 Theopompus in Admeto, & Hedychari. Antiphanes in Anteia:
 Ad vnguentarium Peronem accefferat:
 Ibi reliqui: de pretio cum illo pactus tibi allaturus est,
 Et haec Cinnamoma, & Nardina. Apud multos comicos Baccaris no-
 minatur vnguentum quoddam, cuius Hipponax sic meminit:
 Baccari nates inunxi. Odore similis ea croco est. Achæus in Aithone
 Satyrico:
 Vinctum Baccari Pſyeterum* pennis
 Illum euexisse ad diuinam fortunam. Ion in Omphale:
 Vnguenta, Baccarim.
 Et Sardiannum¹ cuius ornamentum videre
 Satius est, quam Pelops in insula² sedem. Sardiannum ornamentum
 in his poeta vnguentum appellat, quandoquidem luxu & delitiis famosa est Lydia
 gens. Itaque apud Anacreontem λυδωνικὸν vocem interpretantur ἰδωνικὸν, delica-
 tum, & voluptuarium. Baccaridis sic meminit & Sophocles Magnificus in Lydis:
 Lotum oportet, & vinctum Baccarida
 Quiescere, ac rursus:
 Nysquam ne aut vnguentum, aut Baccaris?
 Aeschylus in Amynone sic
 alterum distinguit ab altero:
 Ego verò & tuas Baccaridas, & vnguenta tua.
 Oblitus sum vnguentis, odoribus, baccari. Simonides:
 Aristophanes in Thesmophoriafustis:
 O venerande Iuppiter, ut oboluit
 Soluta confestim pera³ vnguentum mihi
 Et baccarim. Vnguenti Brenthij meminit sic Pherecrates in Nugis:
 Conſtitit, ac iuſſi nobis affundi vnguentum, Brenthium,
 Sicut illis qui aderant, iam affuderat. Vnguentum regium sic memo-
 rat Crates in Vicinis:
 Suauissimum, ô Iuppiter, vnguentum regium:
 Brenthio, ac regali. Plagdes⁴. Aristophanes in Epulonibus:
 Age, videam quod nam ex vnguentis daturus sim tibi:
 Plagden amas?
 Baccarim & Plagden eructantem. Eupolis in Assentatoribus:
 Eubulus in Fœminis coronas
 vendentibus:
 Aegyptia ter, & Sagde, lota. Polemon in suis ad Adæum li-
 bris scribit, apud Eleos vnguentum quoddam Plangonium vocari, à Plangone re-
 pœrum. Soffibus in Similitudinibus itidem refert Megaleion nuncupatum à Me-
 galo Siculo. Atheniensem quidam eum fuisse dicunt. Huius meminit Aristophanes
 in Telmissenſibus⁵, Pherecrates in Petale⁶, Strattis in Meda, sic:
 Vnguentum illi te afferre dicito
 Quale nec unquam Megalus
 Attigit, nec Dinias Aegyptius
 Aut vidit, aut penes se habuit. Eiusdem vnguenti mentionem quoque
 facit Amphis in Vlyſſe his verbis:
 Lanis parietem in orbem Milesijs⁷:
 Vnguento deinde Megalino illimere:
 Regiamq; Mindaca⁸ ad suffitum incendere.
 Audistim unquam ô here,
 Suffitum hunc? Anaxandrides in Thereo:
 Ceterum veluti nympha, quam Basilidem⁹ nuncupant,
 Corpus vnguento Megalino adlini. Nardini vnguenti Menander in
 Cecryphalo¹⁰ sic meminit:

* Facto ac Gratia-
fo.

† Foruido, acri, ar-
dente.

‡ Vinctum, pœ-
nâ quod vno hau-
ſu ebibatur. Id
ſignificat, vnguen-
tu madentem, vi-
noſum & bibacem
ſummos honores &
opes confeſum.
§ Vel, Sardibus ad-
ueſtum, vel, Sarda
gemma incluſum.
¶ Peloponneſum.

Ⓜ Sacra Matris deſi
celebrantibus.

Ⓝ Ôdonum, & ciſta,
arca, maſſupium.

Ⓞ Regina proxima
Sagda.

Ⓟ Telmissenſibus, Ca-
ria q̄i. v. d. v. d. v. d.
oppidum Lycia di-
ctum à Telmiſſo ſi-
lio Krollini. Tel-
miſſo, ſordes, vngui-
uamentum.

Ⓠ Folio, lamina,
proprium nomen.
Ⓡ Sub. conterere,
ornare, inſiſi.

Ⓢ Odoramenti ge-
nus.

Ⓣ Regina.
† Capiti muliebri
reticulo: amaro re-
ticulato.

A. Suave, puer, hoc vnguentum est: suave inquam.
 B. Quid mihi Nardinum est. Eiusmodi vnguentis linere, μείλαι, Alceus
 ita dixit in Palæstris:
 μείλαι, vnguentis se cum illenisset, clanculum simul statim se conclusam abdidit:
 μέλαια tamen, non μέλαια dixit Aristophanes sic in Concionatricibus:
 Caput mihi μείλαια, vnguentis^k, μείλαια, est delibutum. Vnguenti, quod
 Sagdan^l appellat, in Cypreſſo meminit sic Epilicus: Baccaris simul & Sagda. Quod
 autem Eupolis in Imarica dixit, quendam eructare Sagdam, Nicander Theateire-
 nus interpretatur de homine delitiis valde perduto. Theodorus Sagdan suffitum
 quendam esse putat. Athenis vnguenti Coryla magno venibat, vt Hipparchus scri-
 bit in Pernoctatione, nempe drachmis quinque, vel, quod ait Menander in Myſo-
 gyno^m, decem. Antiphanes in Phrearrhoⁿ, cum de vnguento ſtaſte loquitur, ait,
 Empta duabus minis ſtaſte nequaquam mihi placet. Sardianni quidem
 non tantum impenfius delectantur vnguentis, vt Alexis testatur in Poculorum opi-
 fice, his verbis:
 Vnguentis ſemper gaudet vniuerſa gens Sardiannorum: Verum etiam Athenienſes:
 Omnium honorum auctores, quibus adiuta eſt hominum vita. Quod dictum
 eſt, apud illos vnguenta in ſummo honore ſunt. Itaque nunquam non illis perfun-
 duntur, quemadmodum & nos adeo pretioſis, & excellentibus, vt præ illis nugæ ſint
 quæ ἐν ἀνομιλίῳ^o Alexis ita ſcripſit.
 A. Non enim ex vnguentario alabaſtro ſeſe illinebat, quamvis gerendis in rebus
 Antiquam ſimplicitatem^p retinuiſſet: ſed quatuor
 Columbas emittebat tintas
 Non eodem modis ſidius omnes vnguento,
 Verum ſuo ſingulas.
 In orbem volitantes ille
 Noſtras irrorabant veſtes, ac ſtragula:
 Apud vos inuidioſum hoc mihi non ſit, ô Gracia principes,
 Et vinctus ſum, & ſuffitus Irino tum vnguento.
 B. Quenam per deos, ô amici, voluptas illa fuit,
 Cum Laconicum^q vellus, atque veſtes
 Sic inquinarentur, & manibus liceret, quod nunc facimus.
 Vnguento hauſto totum corpus rigare, ac præcipue caput. Myronides libro
 de vnguentis & coronis ſcribit, ob hanc cauſam veteres in comotationibus olim
 caput vnguentis pinguibus madefeciſſe, quod, ſqualidius ſi caput ſit, in altum effe-
 ratur qui ſumitur potus ac cibus, ideoque febris corpus cum exardescit, irrigationi-
 bus perfundi caput, ne ſuſum in eam partem ſiccam & admodum^r inanem, irruant
 quæ aduruntur. Cum igitur priſci hoc cogitarent, & inter potandum vinum erum-
 pere in ſuperiora corporis ſuſpicarentur, vngendum eſſe caput ideo ſibi perſuaſe-
 runt, quod vini fore imbecillioſam vim crederent, ſi eo pacto veluti dilueretur. Cæ-
 terum cum ad pingues eos illitus vita quidpiam addidiſſet, quod voluptatem & iucū-
 ditatem præberet, ad vnguentorum vſum deuentum eſt. Sunt igitur, ô Cynulce
 Theodore, vnguenta in comotationibus deligenda, quæ caput minimè grauent,
 adſtringant nonnihil, & refrigerent. Ariſtoteles doctiſſimus in Naturalibus quæ-
 ſtionibus hoc excutit, cur magis canefcant^s qui vnguento caput illinunt: an quod
 vnguentum propter odores excicet, ſqualloreq; arefaciat? Squallor enim canitiem
 efficit. Nam ſiue canities pilorum ſit ariditas, ſiue caloris inopia, ſiccitate omnia
 marceſcunt. Quamobrem iis qui pileo caput tegunt canities acceleratur, quia hu-
 mor abſumitur alendo pilo deſtinatus. Nuper, ô amici viri, ſumma cum voluptate
 legi vigeſimum octauum hiftoriarum Poſidonij, & quod illic ſcribitur de vnguentis,
 obſeruauit diligenter, quoniam ad noſtrum conuiuium pertinet. Tradit enim phi-
 loſophus, apud Syros in epulis regum, vbi data coronæ ſunt conuiuiis, ingredi quof-
 dam cum vtriculo vnguenti Babylonij, qui procul menſam circumeuntes, accumben-
 tium coronas eo irrorant, aliud præterea nihil conſpergentes. Verum quandoqui-
 dem

k Hæc nonnihil
mutata, vt eſſent
clariora.

l Pagina ſuperiore
Pſagdes, Hæc ine-
ptè repetita delen-
da puto. Quidâ le-
gunt in Coraſſico:
quidam, in Cora-
liſio.

m Mulieribus in
ſuſo.
n Hæc dictio ſi vi-
ri proprium nomen
non eſt, ſignificat è
puteo manantem
aquam.

o Hæc vox ſignifi-
cat tributum ſer-
uicem, agris ſibi ven-
dicantem: de doli
ad habitandum ali-
quo.
p Kogonij's ſpōia-
rō. Vide prouerb.
Saturnie Lemæ.

q Purpura infectâ.
Laconica purpura
olim magni preſij.

r Πολύαινον: quidâ
legunt πολυκίνονον
ἐπιπέλω: quæ adurri-
tur agitata irruât.

s Aliter de hæc re
medicū viſum, qui
canitiem fieri vo-
lunt, ob pituitioſum
alimentum pilis, &
capiti nimiam hu-
miditatem, calui-
tium verò, ob defi-
ctum, aut præſta-
tem ſucci qui pilis
nutrit, & capitis
immodicam ſicci-
tatem.

Superiori sermone auctarium lepidum et venustum adjiciam, nempe Amore laudes.

Perrhabum fuisse Plutarchus scribit in Quaest. Romanis. Perrhabum Plinio, Epirota Pindaro vicini. Apud Cynaliam, Graeci de Camefe sorore, et uxore hoc prodiderunt.

Connivale carne significat, quo Harmodius et Aristogiton tyrannicide celebrabantur.

Poculi genus supra pag. 351. Vide proverbum: Bone fortuna, sius, Boni geny.

dem hucusq; progressa est nostra oratio, quod ait poeta Cytherius, in Amorem modos quosdam conferam, nimirum Ianum nostratem deum, quem patrem cognominamus, coronas primum inuenisse, quod proditum est a Dracone Corcyrao libro De lapidibus, his verbis: Ianum fama est bifrontem fuisse, altera facie posteriori, anteriore altera: Ianum flumen, Ianumq; montem ab eo fuisse nominatum, quod in eo monte habitauerit: coronas illum reperisse, nauigia, rates: nummum aereum ab illo primo signatum: qua de causa ciuitates in Graecia multae, Italia, & Sicilia, monetam cudunt impressa bicipiti facie, & ex altera parte, vel rate, vel nauigio, vel corona: Sororem Camefen in Perrhaebea duxisse, ex illaq; sustulisse filiam Cleisthenen: eum vero maiora volentem animo, in Italiam nauigasse, & in monte Romae vicino consedisse, quem suo nomine vocauit Ianiculum, Haecenus de vnguentis. Cum autem Boni daemones poculum multi poscerent, alij Iouis Seruatoris, & aliud alij peterent, ex poetis, qui eius temperaturae meminerunt, citanda loca duxi, in quibus horum fit mentio: Antiphanes in Rusticis:

Harmodius aduocabatur: Paan canebatur: Magnam Iouis scapham quidam sustulit.

Alexis in Feneratore, siue Mendaci:

At huic affundito: Hoc Iouis seruatoris poculum.

Omnium decorum mortalibus, longe optimus Seruator Iuppiter est: etiam si medius crepem, Ea te res nihil moueat: securus bibe.

Nicostratus in Pandroso:

Ego quoque, o charissimum caput,

Metanipridem huic sanitatis misceo:

Tu etiam sanitatis accipe tibi: aedum, quod bene tibi vertat, bibe:

Hominum res fortuna moderatur: prouidentia

Nescio quid cacum ac confusum est, o pater.

In eadem fabula idem

meminit temperaturae Boni daemones, cuius & omnes veteris comediae poetae. Nicostratus vero sic inquit:

At boni daemones poculum mox ubi affuderis,

Mensam procul a me hinc remoue.

Quod satis est, satur ego sum: boni daemones

Hoc etiamnum accipio: mensam cape, & aufer hinc ocius.

Xenarchus in

Geminis:

Iam prorsus tandem

Dormitare quoque incipio: boni daemones

Labefactum omnino me phiala, quam ebibi:

Iouis etiamnum Seruatoris ut celerrime

Poculum ipsam perdidit, & me demersit, vides?

Eriphus in Maelibea:

Pateram is ebiberat,

Antea quam primum boni daemones, ac Iouis Seruatoris poculum,

Sumeret.

Theophrastus libro de Temulentia, Temeti, in-

quit, quod cenatis dant, & quod boni daemones poculum esse dicunt, parum offerunt, ut eius potionis quae vis esset, & quantum dei beneficium, tantum recordarentur. Dant autem iam satiatis, ut pauillulum sit quod bibant: illudq; e mensa dum sumunt, deum adorant, tanquam supplices rogent, ne quidpiam agant tui pater, ne huius potionis appetentiores sint aequo, sed ex ea percipiant, quod honestum sit, & vile. Philochorus libro secundo Atthidis: Tum, inquit, lege sancitum est, ut post omnem cibum merum afferretur, sed quod solum degustarent, argumentum scilicet potestatis Boni dei: diluebatur vero quod praeter id bibebant: ideoque Bacchi nutrices vocarunt nymphas. Porro solitas amoueri mensas, cum datum fuisset boni Daemones poculum, impio scelere suo docuit Siculus Dionysius. Nam cum Syracusis ante Aesculapium esset aurea mensa posita, merum boni daemones deo praebit, ac continuo mensam iussit asportari. Phylarchus lib. 12. historiarum scribit, apud Graecos, eos qui Soli rem diuinam faciunt, mel libare, non vinum altaribus infundere,

De hac re vide Victorium cap. 1. lib. 1. Var. a Naφάριον id factum vocabatur, ubi φάριον, & φάριον, quae admodum ei-vicinos, in quo vinum adhibebatur. Exhibebatur id factum non tantum Soli, sed etiam Mnesmosyna, Aurora, Luna, Nymphis & Veneri Urania. Vide proverbum, Niphaliu factum.

dere, quoniam oporteat, ut aiunt, id numen, quod omnia regit, & continet, mundumq; perpetuo circumuoluit, alienissimum esse ab ebrietate. Scolia nunc, quandoquidem eorum non pauci meminerunt, Attica tibi recensere in animo est, ob antiquitatem & simplicitatem illorum qui condiderunt, tum etiam ob illos qui eo genere poetes laudabantur, ut Alceum, & Anacreontem, quod testatur Aristophanes in Conuiuantibus his verbis:

Ex Alceo & Anacreonte scolion quoddam sumptum mihi came.

In iis versibus componendis magna fuit Praxillae Sicyoniae gloria. Scolia vero nuncupantur, non ob rationem & modum eorum versuum, qui profecto est σχολιός, Nam quod in pangendis carminibus, ac cantionum modulationibus remissius est, σχολιόν dicitur, verum cum tria genera sint, ut scribit Artemon Cassandrus libro secundo De vsu carminum Scoliorum, quae in hominum aetate ac conuictu canuntur, & primum quidem, quod ab omnibus cantari solene fuit: alterum, quod omnes certe canebant, verum circuitu quodam, ut alius alij succederet, seruato omnium conuiuarum ordine: tertium, cuius particeps non omnes erant, sed quod ab iis solis recitabatur, qui eruditiores haberentur, & qui loco certo quodam accubissent. Quapropter, quia, extra ordinem id fieret, neque simul ab omnibus, neque a proximis continenter ac deinceps caneretur, ut alia, σχολιόν appellatum hoc est. Scolion quidem cantabatur, cum eorum quae communia & necessaria ministrata fuerant, iam finis esset. Eorum enim decorum censebant sapientem quemque lepidam cantionem in medium proferre. Elegantem vero cantilenam putabant quae exhortationem quandam complecteretur aut egregiam sententiam, vtilem vitae hominum. Scolion quoddam ex Deipnosophistis alius pronuntiauit: alius aliud: omnia tamen eiusmodi fuerunt:

Pallas Tritogeneia, regina Minerva,

Hanc ciuitatem, ciuesq; rege, absque calamitatibus, Seditionibus, intemptiuis funeribus, tuq; pater!

Pluti matrem cano Ceyxerem hoc tempore, coronatus:

Atque te, o Iouis filia Proserpina.

Salute amba: & propitiae hanc ciuitatem fouete.

In Delo quondam liberos emixa Latona est:

Phaebum Auricomum, regem, Apollinem;

Et ceruos iaculis ferientem, venatricem Dianam,

Feminarum omnium valentissimam.

Id Pan, Arcadiae rector, ac praeses, saltator, nympharum

Illustrium, risu hilarium, cum strepitu fugacium sectator.

Id Pan nostris gaudijs & canticis semper adsis propitius ac letus.

Vicimus, ut optabamus: victoriam dij dederunt:

Pandrofi patria, quae Minerae chara est, victoriam dij concesserunt.

Vtinam liceat qualis sit vnusquisque videre, discessoq;

Pectore, & animo perspecto, ubi post rursum clauseris,

Amicum sincera mente hominem aestimare.

Bene valere optimum est mortali homini:

Deinde pulchrum nasci: post, sine fraude ditari:

Quartum vero, cum amicis pubescere.

Postremum hoc Scolion cum ce-

cinissent, laetis ob id cunctis, quia memoria repeterent, disertum Platonem id scriptis mandasse, tanquam scitissime dictum, Myrtilus subiecit ab Anaxandride comico derisum id fuisse in Thefauro, his verbis:

Autor huius Scolij, quicumque ille sit,

Bonam valetudinem omnium rerum esse praestantissimam,

Recte quidem iudicauit: secundo vero loco nasci formosum,

Ac tertio diuitem: nonne vides, hic quam insanat?

Post bonam valetudinem praecipue sunt opes.

Pulcher si inops esurit, facta bestia est.

Post autem sequuntur haec:

X

Ex terra.

Citat Suidas in voce σχολιός, Scolion Timocreonis Rhodij. Cuius insitum est: σχολιός τὸ τὸ πρὸς τῷ πρῶτῳ μέτῳ ἐν τῷ πρῶτῳ ἐν δὲ δάσσει, μέτρον ἐν ἡμίσει φωνήθηται.

Inaqualis. Haec dictio significat tortuosum, flexuosum, prauium.

Flexuosum, tortuosum. Non absurdum fuisse Scolia vocata fuisse, quod quidam in versibus tanquam in orbem, repetitis flexantur, ut apparet ex Scolio Harmodij & Aristogeitonij.

Tritoni, Tritonia, sic dicta quod circa Tritona fluium Aethiopiae primum apparuerit. Iuppiter. Diverse haec sunt Scolia.

h Non ab simile est hinc sententia Erasmi prouer. E terra spectare naufragium.

i Si flexuosum in- fiat serpenti Scolion vocat. sumpsit, canidum suscepit.

k Alludit ad multiplicitatem huius vocabuli significatum, praua, peruersam.

l Vide prouer. Canere ad Myrti, & Harmodij cantilena.

m In Panathenaeorum sacris cecidisse scribit Herodotus lib. 5.

n Eustat. Iliad. 6. de laudibus Aristogiton hoc metrum eandem vocem recitat ex Simonde: h

o Eustat. prouer. Admetis nenia.

p Cum Elefione a moniro marino liberata. Hercules indignatus quod mercedem prouisiu Laomedon non redderet, illum obsedit, & expugnauit, Telamoniq; Elefionem uxorem dedit, quia muru primus confendisset. Erasmus prouer. Canere de Telamone.

Ex terra h prospicienda est nauigatio
An vires adsint, & apta ad id manus:
At ubi mare iam adieris,
Ut res presens erit, cursum tenere necessum.

Apud Carcinum hoc Scolion extat:

Pulcherrimum ¹ serpentem cum amicus sumpserit,
Rectam ut mentem minimeq; ουσιακ² induat, oportet.
Gladium gestabo myrti fronde obtectum,
Quemadmodum Aristogiton & Harmodius, tyrannum
Cum occiderunt, & aquas suas leges reddiderunt Atheniensibus.

Salus Harmodii: nondum extinctus es:
In Fortunatorum insulis aiunt te viuere, ubi pernix Achilles,
Vbi fortis ac bonus Diomedes.

Gladium gestabo myrti ¹ fronde obtectum,
Quemadmodum Aristogiton, & Harmodius
Cum in Panathenaeorum ^m sacris

Tyrannum hominem Hipparchum peremerunt.
Perpetuus ac immortalis futurus est vester bonus.
Charissimi nobis estis, o Harmodi & Aristogiton ⁿ,
Quoniam tyranno vestra virtute e medio sublato
Aequis legibus Athena sunt potite.

Admeti ^o cautionem, amice, ubi didiceris,
Bonos & strenuos amantissimos & imbelles deuota:
Hocq; tibi persuade, parum gratam esse illorum consuetudinem.

Telamone scire, Ajax bellicose, Telamonem aiunt
Patrem tuum Troiam perrexisse, post Herculem ^o
Gracorum omnium strenuissimum, te vero
Post illum omnium pugnacissimum Achille dempto.

Vinam pulchra siam eburna Lyra,
Et pueri me pulchri serant in Bacchicum chorum.
Vinam rude & intentatum igne aurum sim,
Meg, speciosa gestet femina, cui proba & pura mens sit.

Mecum bibe: mecum iuuenare: mecum ama:
Mecum te corona cinge: cum insaniam,
Mecum insani: cum temperans & frugi
Fuero, esto quoque temperans.

Subit quoduis saxum, amice, scorpium.
Ne te seriat caue: in ijs qua abdita sunt fraus quaeuis latet.
Glandem sus aliam habet, aliam habere cupit.

Sic ego formosam puellam habeo, aliam expeto.
Meretricis & balneatoris idem planè est ingenium:
In eodem folio hominem & probum & nequam abluunt.
Cot bone funde: & me audi: ne obliuiscere,
Bonis vtris miscendum esse.

Heus heus Leipfydrion ^q, amicos prodidisti,
Et perdidisti, quales viros? in pugna quam fortes?
Quam nobilem & generosam? The sei pro sapiam?
Quibus orti maioribus essent y satis probarunt.

Amicum qui non prodit, mea quidem sententia,
Et apud deos & apud mortales summos honores meretur. **Esse quoque Scolion**
aiunt, quod ab Hybria Cretensis est sic editum ^s:

Pro magnis mihi sunt diuitijs, hasta, ensis, pulchrumq; scutum
Munimentum corporis. Cum hoc aro, cum hoc meto,
Cum hoc vinum suauè ^t, quod prabet vitis, pedibus tero:

Cum

Cum hoc supplices me dominum serui publici vocant:
Hastam qui non audeat comparare, nec enses, nec pulchrum
Scutum corporis tegumentum, flexis ille genibus me adoret,
Dominumq; salutet, ac magnum esse regem vociferetur.

His explicatis Democritus inquit, Atenim quod ab Aristotele doctissimo scriptum legimus non quidem sacer est hymnus, vt calumniatur Demophilus, qui philosophum violata religionis criminatus est, tametsi quidam ^f ab Eurymedonte scribant accusatum fuisse, tanquam impium, & in conuinijs de Hermeia ^v sacrum hymnum quotidie canentem. In ea cantione speciem hynni nullam esse, sed illam contra Scolij vnum quoddam genus vnum existimandam, ex oratione primum clarè vobis demonstrabo:

Virtus laboriosa generi mortalium, indago vite pulcherrima:
Ob tuam, virgo, formam Graecis mors est optabilis:
Tolerandiq; grauisissimi laboris indefessa constantia:
Tali scilicet fructu mentes accendit, immortalis,
Auro praestantiore, anteposendo vel parentibus,
Ac lenienti dolores somno ^x.

Tua causa diuus Hercules, Ledaq; filij
Multa perpepsi sunt, gestis rebus potentiam tuam ac vim praedicantes.
Tui desiderio Achilles & Ajax descenderunt
Ad Ditis atria. Ob amabilem formam tuam
Se priuauit lumine Solis alumnus ¹ Atarneae,
Quem actis rebus clarum & celebrem sempiterna laude
Musa decorabunt, Mnemosynes ac Iouis filia, maiestatem
Iouis Hospitalis extollentes, firmamq; amicitia praemia.

In his an Pæani quidquam peculiare sit deprehensus aliquis, non video, praesertim cum autor aperte fateatur Hermeiam diem obiisse: sic enim ait:

Ob amabilem formam tuam alumnus Atarneae sese priuauit lucis Sole.

Praeterea, in eo carmine nulla est acclamatio ^z Pæanica, velut in eo qui de Lyfandro Spartiata scriptus, Pæan verus ^o est, quem Duris in eo libro, cui titulus est, Samiorum fines, tradit à Samiis cantari. Est & Pæan, scriptum carmen in Craterum Macedonem, quod Alexinus Dialecticus composuit, vt inquit Hermippus Callimachus libro primo De Aristotele. Canitur ille Delphis, puero Lynam pulsante. In eo quem de Agemone Corinthio, patre Alcyones cantant Corinthij, & quem in epistola sua ad Aranthium Polemon orbis descriptor, memorat, Pæanica sunt acclamationes, quemadmodum & in eo, quem de Ptolemaeo primo Aegypti rege cantant Rhodij. Habet enim crebro repetita haec verba, *iy παλαια*, vt ait Georgus libro De Rhodiorum sacrificijs. Philochorus scribit de Antigono & Demetrio Athenienses Pæanas cantare, multis autoribus, sed omnibus praetato Hermocle. Quin & Aristoteles in Defensione sua, nisi forte illa supposititia est, sic ait: Hermeia, vt immortalis, cum ego sacrificare non deliberarem, sepulchrum, vt mortali, extruxi; immortalis vero famam eius reddere cupiens, funebri commendatione atque laudatione illum cohonestauit. Haec Democritus cum loqueretur, Cynulcus ait, Cur me, vt inquit sapiens Philo, commonefacis ^b horum calicum? cum praesente isto ventricoso Vlpiano nihil magni momenti disceptandum sit, Hic enim canticis magis quam honestis & grauius, libidinosus latatur, qualia sunt, quae Locrnesia vocata, adulterorum lasciuia & stultitiam continent, voluptatem inde vt capiat. Eiusmodi sunt:

Ne prodas nos, te supplex oro,
Antequam ad illum pergam, & excitem:
Neve miseram me grandi malo afficias.
Iam dies est: iam lux per fenestram micat: hoc ne vides?

His enim cantionibus Phœnicia rota perfonat, quam Vlpianus hic peruagatus est, calamo lufitans, cum iis qui Colabros ^e vocatos componunt: hoc enim vocabulum, o belle Vlpiane, ab autoribus etiam vsurpatur. Nam Demetrius Scepsius libro decimo Apparatus Troiani belli sic ait: Ctesiphon Atheniensis eorum versum poeta quos Colabros

f Phaurinus in omnimoda historia.

v Atarneae oppidū Troadii. Eius Tyrannus Hermocleas Aristoteli, vt quidā aiunt, amatus, vt alij sumpta in vxorem vel filia, vel nepta ex fratre, affinis, a Persarū rege veneno sublatus est.

z Τὸ ἑρμολογικὸν τῶν ἀρχαίων ἀλλοιῶν. Totidem verbis apud Laertium in Aristotele hic hymnus scribitur.

y Hermocleas.

x ἰδὲ παλαιῶν. a Sacer hymnus.

b Prouerbij speciem hoc habet? Cur haec mihi in memoriam reuocas?

e Phœnicia & Syriaci versus ludicri, amatorios, ioculatorios, quales Stasius & Seneca Itali nominant.

labros vocant, quem Attalus post Philetærum primus rex Pergami, regionum vestigalium in Æolide iudicem creavit. Idem autor undecimo libro eiusdem operis scribit, Mnesiptolemi historiographi, qui apud Antiochum, cognomine Magnum, auctoritate & gratia plurimum potuerat, filium Seleucum fuisse, hilarium^d carminum poetam, quæ frequenter canere solent, huiusmodi:

^d Inde poeta iocundus.

Ego pueros amabo: potius hoc est quam uxorem ducere.

Mihi puer comes, adiutor etiam in bello fuerit.

Hæc fatus, & Vlpianum aspiciens, quandoquidem ait, mihi succenses, tibi enarraturus accedo, quis Syrbenæus chorus sit. Tum Vlpianus, an, scelestè, me putas ob ea quæ dicis stomachari, aut tantillum de te laborare, ò canis impudens? Verùm quandoquidem docturum te quidpiam polliceris, inducias tecum pacifcor ad annos triginta. Tu verò hoc tantum expone, quis chorus Syrbenæorum esset. Clearchus, inquit, ò vir optime, libro secundo Institutionum ita scribit: Restat quidam Syrbenæorum^f Chorus, in quo singulos oportet canere quidquid visum fuerit, & in buccam venerit, nihil attendentes aut aufcultantes, quid cantet vel affidens proximè, vel chori ductor, ac præcentor, sæpius ipse, quam cæteri, tumultuosior, ac magis incompotus. Quod verò scribit Matron parodus,

^e Τετραγύβητος. Post subactam ab Atheniensibus Eubæam sales facte sunt inter eos & Lacedæmonios. Qui dâ legunt, vix aguerunt illud, scortorum more; quæ facillè pterant, nec nunquam fidem servant.

^f Vide proverbia, Syrbenæorum charus, quæ quæ sua aduocantur.

^g Longo senio tam absumptus ut videri mortuus possit, h Parodia est cum versus paulum mutatur, aut ad similitudinem versus mobilis cuiuslibet poetæ conditur. Vide Henricum Stephanum libello de Parodia, & Leopardii cap. 1. lib. 6. Emend.

ⁱ Marinam Charibidin. Voracissimum bellonè, immensam voraginem. h Ferreus, & qui cibum tam cito concidit, quam gladio conciditur: vel qui gladium ferreum possit excoquere: nò ab simile pronerbiu, Galli ventrem habere.

^l Quod solo alluitur nec fultu, nec sementem profert, ἀστὴρ ἄνθη ἰσὺ, indeq; arida & sterilis humus, tanquæ sale confersa, ἀλιωαράτθ dicitur. Leopard. cap. 24. 1. m Natalis, ἰωισί in Vidui.

ⁿ Eduxerunt nani manibus gestantes. o Navigare suadet, ut quæstum faciât. p Ἐδλυρε. Sunt alij mali huius rationis significatus. q Ἐκφωδισί. Eras. proverbio, Malorū paretzuzi, & proverbi. Extrema e- extremorum mala.

Quotquot prius fuerunt præstantissimi,

Eubæus, Hermogenes, ac diui Philippi,

Diem quidem obierunt, & Ditis subierunt penetralia.

Est autem nescio quis Cleonicus immortalẽ adeptus senectutem.

Nec poetarum ignarus nec inscius theatrorum:

Huic soli, mortuus^e ut loquatur, Proserpina concessit.

Tu autem vius, ò Vlpianè, omnia quidem inuestigas, nihil verò eloqueris. Tum Vlpianus, quinam modus esset parodiarum, tantisper dum perstant induciæ, nobis explica, ò amice Cynulce. Hic Cynulcus: Parodiarum^h multi poetæ fuerunt, ò lepidum caput, nobilissimus verò Eubæus Parius, Philippi sæculo, qui maledictis Atheniensis exagitant. Eius Parodiarum supersunt libri quatuor. Meminit illius Timon libro primo Sillorum. Polemon libro duodecimo eorum quæ commentatus est in Timæum, cum de iis verba facit qui parodias ediderunt, ita scribit: Bæotum verò ac Eubæum parodiarum autores, facundos esse reor, quia ingeniosa & festiua dexteritate ludunt, & omnes poetæ, superiores posteriores ipsi, exuperant. Inuentorem eius poetæos arbitror fuisse Hipponactem, iamborum poetam, qui hæc scripserit in Hexametris:

Musa mihi cane late regnantem Pontocharybdin^l,

Cui venter gladius^k est: indecorè ac gulosè cibum qui abligurit.

Dio, inquam, musa, quo modo malis suffragijs mala morte perierit,

Populi iudicio ad maris littus indomiti^l.

Hoc poetæos genere in quibusdam suis fabulis vsus est aliquoties tum Epicharmus Syracusus, tum Cratinus veteris comædiæ poeta in Euneidis^m, & ex aliis poetis qui ipsi coæui fuerunt, Hegemõ Thasius, quem Lentem vocabant, Sic ille scribit:

In Thasum me profectum sublimemⁿ extulerunt

Multo stercore inquinatum: adstans quidam ita me compellauit:

Quis tibi suavit, ò mortalium omnium abominatissime,

His pedibus in pulchra ista ambulare portus crepidine?

His omnibus paulo post respondens sic locutus sum:

Senem me, etiam nolentem subire huc instigauit patriæ memoria,

Ac inopia, quæ Thasios multos in naues compellit^o,

Iuuenes, dicaces^p scurras, & pereuntes ipsos, & alijs autores exitij

Viros, qui etiam nunc istic mali malos versus confarcinant^q.

Hæc cum dixissem, rursus vltro adieci:

Iterum quæstus gratia nusquam discedam, sed Thasijs

Prinatus ego, & nullo publico munere impeditus

Nitidum argentum in manus tradam:

Matronarum Achinarum, domi vitam agentu

(549)

Mibi

Mihi ne aliqua inuideat,

Achaico pane cum in edibus vxor satiabitur.

Et olim parua nos impensa vicitur amies inuita quadam dicat:

Athenis rogatu amicorum versus cum recitasti,

Drachmis te quinquaginta munerati sunt: domum verò tu misisti paululum.

Hæc mihi cogitanti animo, Minerva Pallas adstitit,

Aurcam virgam tenens, meq; reiguit, ac sic fata est:

Grauibus malis te crucias, ò Lenticula, qui hoc in eas certamen:

Tum ego erecto animo confidentius multo plura cecini.

Scripsit & parodias

Hermippus veteris comædiæ poeta. Horum primus Hegemon Athenis in theatri scena de parodiis certauit, vicitq; & aliis, & Gigantomachia. Idem scripsit & comædiam prisco ritu, quam Philinnin appellat. Eubæus in hoc versuum genere festiuè multa scripsit, vt de balnearum prælio:

Hæstis aneis^s mutuo sese feriebant:

& de tonfore, qui vxoris causa figulo conuitiabatur:

Neque tu, quamuis strenuus sis, arripe ἰσθγγ^t,

Neque tu Peleide^v.

In magna eum apud Siculos æstimatione fuisse,

Alexander Ætolus tragædiarum actor, hæc breui elegeta docet:

Quem asperamens Agathoclis eiecit

Patriæ, ob antiquam maiorum stirpem vir suspiciendus fuit:

Doctus, vel à iuuentute, cum externis hominibus versari:

Amicitia vetusta consuetudine Mimnermi hospes:

Amore puerorum amens poesin edidit

Homericorum versus splendore & elegantie parem:

Perennes scilicet riuos perseruat atus, & tanquam scatebras

Carminum, cum intolerandis miserijs.

A Siracusijs sic acceptus, & tractatus est: vt verò Bæoti

Camertem audierunt, maxime pere sunt eo delectati.

Hæc & alia multa huius-

modi cum sermonibus agitata fuissent, cõfabulantes nox deprehendit: tum ex conuiuiis aliquis, Heus tu, puer, λυχνεον, lucernam cum clamasset, mox alius, etiã vocari λυχνεα^x dixit: alius λσφιαυ, facem è cortice: alius, πάνου: alius φανόν: alius λυχνόχορ, alius λυχνορ: alius λυχνορ διμυξορ^y alius ἐλάων: alius ἐλάων, facè appellari cõtendebat, & τῆς ἐλας, à calore, eamque sententiam fuisse Neanthis historiographi, qui Attali sæculo vixit: alius quiduis aliud, vt non parum tumultus ac turbarum fuerit, dum illa omnia certatim disputarentur. Quidam à Sileno Glosfographo^z scriptum dicebat, φανός ab Atheniensibus vocari faces. Timachidas Rhodius τῆς φανός^z, vocari scribit τῆς δ' ἐλετω, nimirum faces accensas, quas noctu habent iuuenes: ἐλάων vulgus appellat, Ameris φανόν appellat γάβελον. Huius vocabuli significatum sic exponit Seleucus: Gabriõn ex ilice aut quercu lignum est, quod contusum & fissum accenditur, vt ambulanti bus^b præluceat & viam monstrat. Itaque Theodoridas Syracusus in Centauris ait:

E grabio pix stillabat, veluti. In Tridente, siue Seplasiario,

Tridentem accipe, & lychnuchum,

Ego verò, quos quatiã in dextra habeo

Marinarum belluarum arius^c, ferro politos,

Ac cornæ lucifere laternæ splendorem.

Circumambulare cum lucerna qui excogitauit primus

Noctū, digitorum tutor ipse fuit.

A. Nisi me fallit animus, reprehendet obuiorum quispiam,

Quòd hoc noctis potus ambulem. B. At, per deos, φανός^d qualis est?

A. Qualis profectò sol dulcissimus.

Constitim sume φανόν, & lucernam mihi accende.

facem: alij ex dissectis lignis quibusdam fasciculum. Menander in Consobrinis:

subdit:

Alexis in Midone:

Idem in Fanatico:

Anaxandrides in Thesauro:

Alij volunt φανόν esse

Menander in Consobrinis:

X 3 Aqua

^r Argumentum eius Parodia fuit Gigantum cum djs pugna.

^s Balnearum aneâ supellectilem fistulæ sic appellat.

^t Virginem apud Homerum: hic, nauaculam: cultum consorium.

^v Apud Homerum, Achilles, Pelei filius hic, Iulose figulo dicitur ἰσθγγ.

^x Inde apud veteres λυχνεοι, qui dormiunt inter diu, noctu vigilat, lucifera. N. de Erasmo in proverbijs.

^y Lucernam in qua sunt duo, ebychna accenduntur.

^z Dictionam significatiõnis enarratore.

^a Nauta maris mediterranei, & laternas lucentes noctu in summa nauis malo, vel in turribus, ac speculis, & ignes qui procul ostendantur, adhuc Fanal vocant.

^b Ad id Vellauisij videntur tada è Pinnastri.

^c Balnearum costas intelligit, quibus præfixa esset laterna cornæ.

^d Hic quidam videntur esse laterna, hanculo contòve suspensa, intra quam ardes lucerna, vel Candela: Gallis, Falot.

^e Quid proderit quid afferet tibi cõmodi.

Aqua plenus hic Pharus est:
Excutere non oportet, sed conspergere cinere. Nicoftratus in Conterrancis:
Caupo hic qui vicinus est,
Sen vinum, seu ad lucernam oleum mittit cuiquam,
Aut acetum, aut aquam, & nefarius dat. Philippides in Fœminis simul nauigantibus.

Facetum pro vino:
 aquam pleo immixtam.

g Candelabrum,
 quo lucerna suspen-
 detur.

h Erasma. prouerb.
 Accepta caudela.

i τὸ ἀγυρεύειν.

k Compositium:
 quod componi &
 dissolui possit: ni-
 mirum vt ad por-
 tandum esset faci-
 lius. Desi poetâ re-
 simonium.

l Lignei candelabri.
 m Lucerne è con-
 to seu vera suspen-
 se. Vide prouerb.
 Delphicus gladius.
 n Quod ex tecta
 fiant.

o Studiosius sacris
 operantur.

p Hoc de leone di-
 ctu suspicor, cuius
 ea natura est, vt
 ignem exasperat
 & firmidet.

q Lucernam dicitur
 dicitur, cum accen-
 duntur lucerne.

r Sumptum à ca-
 mibus qui dormitu-
 ri in leuam partē
 seē procumbunt,
 eandem subitus crus
 suistrum inflectou-
 tes. Versus cuiusdā
 poeta.

s Erasm. prouerb.

t Feri puer.
 u Dianam. Eius cā-
 ejoni partes quin-
 que Strabo libro
 nono refert. Anacri-
 sin, Ampeiran. Ca-
 tacelesmon, tam-
 bos cum dactylis,
 Syringas. Vide lo-
 cum.

v Malim malum
 dicit & malum. Vide
 prouerbū, lo Pean,
 apud Erasmum.

A. *Nobis quod ne tantillum quidem illuxit.*
Tu verò nihil es locuta, ô misera. B. *Non potui.* Pherecrates in Crapatallis,

quam nunc *λυχνία* vocant, *λυχνον* sic appellauit:
 A. *Quodnam λυχνίας opificium?* B. *Tyrrhenicum.* Sunt enim varia Tyr-
 rhenorum opera, quoniam in artium labore, ij solertes & ingeniosi sunt. Aristophanes in Equitibus:

Iacula tria recta colligauimus, & pro Lychoneio sumus h vsi Diphilus in Ignorantia:

Accersisse lucernæ funiculo eius lucernam quarebamus. Euphorion in histo-
 ricis Commentariis refert Dionysium iuniorem in Tarentinorum curia can-
 delabrum posuisse, in quo tot arderent lucernæ, quot dies anni sunt. Hermippus com-
 mœdiarum scriptor in Iambis, militare candelabrum, *σύνθετον* vocat. Idem in Spor-
 tas ferentibus, (fabulam sic ille vocauit):

Egredere dextra ô lucernula: Panon, dissectum lignum & colligatum
 nuncupant, quo veluti face utebantur. Menander in Confobrinis:

Postquam introieris,
Quia Panos adest, Lychnos, Lychnuchos, multum lumen,

Presto vt sit, cura tantummodo. Diphilus in Milite:
At Panos aqua plenus est. Verum & ante hos omnes Æschylus in Aga-

memphone Pani meminit. Eius vsus fuit, qui & facis. Xylolychnuchi¹ meminit Ale-
 xis. Est autem id fortassis Theopompi obeliscolychno^m simile. Philyllius lampadas
 faces, *δ' ἀδ' ας, τὰ δ' ας*, appellat. Non admodum priscum inuentum est lucerna. Tæ-
 dæ flamma veteres, & aliorum lignorum utebantur. *πυμίσσαι λυχνον* lucernam extin-
 guere, ac tanquam sopire, Cleitarchus dixit. Plato quoque, in
 Longa nocte:

Hic in summis temporibus habebit lucernam dimyxon. Lucernæ dimyxi me-
 minere Metagenes in Philothyte^o, & Philonides in Cothurnis. Cleitarchus in Lin-
 guis tradit, Lophnida facem à Rhodiis vocari, factam ex vitis cortice. Homerus fa-
 ces *δ' ἐτάς* vocat:

Ardentesq; δ' ἐτάς, quibus, tametsi magno impetu concitatus, exterritur.

Facem *ἐλάυην* vocari scribit Amerias, Nicander verò Colophonius, arundinum fa-
 sciculum. Herodotus libro secundo historiarum *λυχνία* dixit neutro genere: Ce-
 phisodorus autem in Bene valente, *λυχνονκωτια*^q, quam multi *λυχνία* nuncupāt:
 Hic Cynulus Vlpiano semper aduersus, & refractarius, inquit, Mihi verò, puer, cœ-
 nam qui ministras, asse candelas eme, vt ego probi Agathonis exemplo Aristopha-
 nis suauissimi hæc acclamem:

Efferte pinos, ad Agathoclem luciferos: Hæc locutus caudam^r sub fini-
 stram pedis plantam depulit: Valdeque somnolētus excessit cōiuiuo. Multis verò Io-
 Pæan vociferantibus, Pontianus inquit, Clearchus Solensis nullo discipulorum sa-
 pientis Aristotelis inferior Adagiōrum libro primo narrat, Latonam, cum ex Eubœa
 Chalcidis Apollinem^s & Dianam transportaret Delphos, antrum quod Pythonis
 vocant, adisse, qui cum infestus eos adoriretur, Latonam liberorum alterum^t com-
 plexam vlnis, in saxum conscendisse, quod adhuc pedi subiaceret arei simulacri deæ,
 circa platanum Delphicam, dicatum, vt eius rei monumentum esset, ac dixisse, *τὸ πᾶν*,
 ferī puer, Apollinem, qui tum arcum in manibus habuit, exhortantem, quasi dicat
 aliquis, sagittas in eum mitte puer, percute puer: quosdam verò deflexa ac immutata
 nonnihil ea dictione, tanquam ad auertendos tristiores casus ea valeat, adagij vice
 dixisse, *τὸ πᾶν*, non autem, *τὸ πᾶν*. Multi peractis sceleribus rebus prouerbij loco,
 non vt sacrum carmen, quod est à Latona dictum, vsurpant, *τὸ πᾶν*: quoniam verò

is loq

is loquendi modus nobis est perquam familiaris, & extra prouerbij consuetudinem
 etiam in aliis rebus vsitatus, nesciunt multi prouerbium esse. Heraclides Ponticus
 etiam scribit, in libationibus^a ea verba ficta & recepta fuisse, quæ ter dea sic iteraue-
 rat, *τὸ πᾶν*, *τὸ πᾶν*, *τὸ πᾶν*: ex eaque Latonæ acclamatione, natum carmē vtrum-
 que trimetrum, heroicum, & iambicum, quod propterea deo^z sacrum est. Nam si
 longæ sint primæ duæ syllabæ vtriusque vocis, *τὸ πᾶν*, heroicum trimetrum^a effi-
 citur: sin breues, iambicum, vnde patet iambicum adscribendum esse Apollini^b.
 Prioribus enim syllabis breuibus si posteriores longas esse quidam statuat, iambicus
 versus erit Hipponacteus. His explicatis cum nihil iam propius foret quàm vt exur-
 geremus, ingressi pueri sunt, ferentes, hic quidem thymiateriam^c, ille verò
 Mos autem fuit è cœna cum surrexissent, ac libassent, quod restabat mē-
 ri, ebibendum dare puero qui ministrauerat. Pæana in Sanitatem Sicyonius^d Ari-
 phron hunc condidit:

Sanitas ex omnibus beatis dijs maximè veneranda:
Tecum ô vitæ de gam quod vitæ superest:
Beneuola mihi contubernalis esto.
Nam si qua voluptas ex diuitijs aut prole percipitur,
Aut regio principatu, quod fortunatum ducunt homines,
Aut amoribus, quos occultis Veneris casibus venamur,
Aut si quod aliud est mortalibus benignitate deorum oblectamentum^e,
Aut si laborum quietem intermissionemq; nanciscimur,
Tecum, ô diua sanitas, florent omnia, tecum renidet gratiarum ver:
Absque te verò nemo felix, in fabula cui titulus est

. sic inquit:
Regina
Musa, vinum etiam Tyrrhenum bibere cum voluptate didici.

Hæc, ô amicissime Timocrates, non, quod ait Plato, sunt iuuenis & probi Socra-
 tis lusus, sed Deipnosophistarum seriæ disputationes. Nam, quod scri-
 bit æreus Dionysius, quid elegantius, siue quid inceptes,
 siue quid absoluas, quàm quod credibile
 narrationis iucunditate
 maximè nos
 allicit?

a Sacrorum Apol-
 linis.
 y Mutantur hic
 accentus: an rectè
 videri.
 z Apollini.
 a Sola spondeis
 constans.
 b Non, vt fama est,
 Hipponacti, qui cū
 à muliercula sic
 fuisset obiurgatus,
 ἄνθρωπος ἀπέλεγε
 τὴν οὐκ ἐλευθέρως
 ἀείμας, iampos
 scribere primus ag-
 gressus est.
 c Thuribulum, a-
 cerra, aram, fo-
 caliumve, in quo fit
 suffitius.
 d Erasm. prouerb.
 Primum, bene va-
 lere: proxima for-
 ma: tertio loco di-
 uisio.
 e Leta verò omniū
 felicitas, & copia,
 quibus delectamur.

L V G D V N I,
 E X C V D E B A T I O A N N E S T O R N Æ S I V S,
 C I O, I O. L X X X I I.

CANDIDO LECTORI.

VLGO aiunt, humane lector, & profecto verissimè, neminem esse tam perspicacibus ac lynceis oculis, quem legentem, scribentem, commentantem multa non effugiant. Hoc quidem mihi contigit Athenæum vertenti, quem iam excusum, cum retractarem, quedam animadverti, leuiuscula sanè, verumtamen non dissimulanda errata, quæ operarum incuriæ tribui possint, & fortassis mea scripturæ, literarum formas aliquando non satis exprimentis, & nonnumquam, ut sit, animo impetu concitato, unam vel alteram literulam omitrentis, quod facile condonatur. Quedam verò præterea mihi occurrerunt eiusmodi, ut rursum collata cum Græcis, reddi posse clariùs & apertius iudicarem. Norunt autem qui Athenæi libri evoluendis ac intelligendis operam sedulo navarunt, quam arduum & difficile sit, in brevibus & concisis antiquorum poetarum versibus, quos ubique citat, videre auctorum, è quibus adducuntur, ac proferuntur, mentem, & tanquam ipsius rei, de qua tum agitur, materiam, & argumentum, præsertim codice adèò depravato & corrupto, ut mendis illis expedire se, labor incredibilis, & Hercules plane in Augea stabulo purgando sit. Accedit & quòd integris ac inculpatis aliquot versibus unius hemistichij vitium luxati, mutili, laceri, ita sensum perturbat, & obscurat, ut crassissimis tenebris obnoluta sint reliqua, & ab Apollinis tripode auxilium sit potius expectandum, quàm nostro conatu ac iudicio sperandum, quæ morantur & obstant amoveri posse. Non est quod dicam totas paginas haud paucas ita maculosas esse, ac inquinatas, ut in illis prorsus èdèvi vires sit. His difficultatibus & tanquam labyrinthis impedito mihi, quedam excidisse quæ cum Græcis comparata melius ac dilucidius transferri possint, haud quaquam mirum. In præsens verò, tametsi pollicendo auctiora omnia fore, castigatiora, politioraq; editione secunda, illa tacere atque tegere & transilire licuerit, nolui tamen tibi non indicari, cuius humanitatem & bonitatem asperius ista & acerbius non exacturam confido, nihil veritus eorum nasum & calumnias, qui animadversiones huiusmodi ingenuas & diligentes, librorum malorum ridiculas appendices vocant.

*

Y ADNOT

ADNOTATIONES ET EMENDATIONES IN ATHENÆVM.

LIBER PRIMVS.

ACINA 3. in adscriptis margini, g. E tragedia quadam versus hic sumptus est, vel potius fictus ad imitationem horum Euripidis, in Hecuba, Ηνω νεύρων ευρυμῶνα & σῆντα πύλας Διῶν.

Pag. 6. lin. 39. Muretus, vt est acti iudicio, vidit legendum esse, Conuiuuarum quos accini duo sunt In caena prorsus inuisti, Philocrates, ac Philocrates, vnus pro duobus vt numeretur, monuitq; Plautum in Menæchmis eam poëta Græci vrbanitatem sic imitatum fuisse: Iamisti sunt decens.

Parastus otio manus hominum facile fungitur.

Pag. 9. lin. 3. adscribendum: Idem Plutarchus in Sympof. libr. 8. quæst. 6. quamuis nonnulli eodem teste, ἀρπαλιμῶν dictam putent ab incontinentia, quod intemperantium esset tum cibum sumere.

Ead. pag. lin. 12. adscribendum: Plutarchus δειπνῶν vocatum putat, ὅτι τῆς ἀπορίας διασπαύου, aut quod, διαπορεύεται, id est, cum labore preparatur.

Ead. pag. in adscriptis margini, c. ἀπὸ δ' ὀψινοῦ ὀψινοῦ, id est, à vespertino crepusculo, vt Δειπνῶν, quasi ἀνελον, nempe, matutinium Plutarcho: aut quia sumatur ἀρπαλιμῶν, sine apparatu & cura, ex iis quæ ad manum sunt.

Pag. 12. in adscript. t. καὶ ἀνάγκη περὶ δειπνῶν.

Pag. 14. lin. 15. lignis, & ad artem.

Ead. pag. lin. 26. Aucta verò est ad eò posterioribus.

Pag. 15. in adscriptis, y. addendum: Horatius epistola 7. lib. 1. Nec semel irrisit triujs attollere curat Frausto crure Plamm.

Apud Plinium cap. 10. 31. Planus Prolemæi régis, tanquam eius vocator esset, Apellem vi tempestatis expulsum in Alexandriam ad indignantis cœnam vocauit.

Pag. 16. lin. 5. adscribendum: operos.] Tumidus, sicutum plena, & quæ multas personas requireret: Bithyllea verò, pedestris. Plutarchus in Sympof. quæst. 8. 7.

Ead. pa. lin. 25. Vetus prouerbiū fuit, εἴματ' ἀνῆρ. Hic conueniunt quæ ex Varronis Melagris citat Nonius in Apertum, & Tunicæ. Non modò Liris apertis, sed pene natis, ambulat. Thais Menandri tunicam habebat ad talos demissam.

Pag. 17. lin. 18. & sapiente viro dignam tanti estimarunt.

Ead. lin. 42. adscribendum: posthac pag. 321. linea 21.

Pag. 19. lin. 48. adscribendum: Plutarchus lib. De Iside & Osiride. Idem in Sympof. lib. 4. quæst. 4. & rursus, lib. 8. quæst. 8.

Pag. 21. in adscriptis, f. Austeritate nimia id aluum continet, & ideo inter medicamina.

Pag. 24. lin. 6. Versus Aristophanis Italica minuioreq; litera describendi sunt.

Ead. pag. in adscriptis q. Quod abundant alga, vel Phycidibus pisciculis, & conchis lepadibus.

Ead. pag. lin. 30. adscribendum: Hasta nos nitimur, & bibimus: hasta nixi bibimus.

Pag. 25. in adscript. e. vinum fumo suffiebatur. traheret fumitēpore.

Ead. pag. in adscriptis, i. addendum: interpretantur, quale est nostrum Aromatites, vulgo Hippocraticum.

Ead. pag. lin. 40. adscribendum: Quod maris aqua, &c.] Vina Græca fere sic omnia condiebantur: vnde Plauti festiuus est in Rudente iocus, Quasi rimis Græcis Neptunus nobis suffudit mare.

Ead. pag. lin. 43. Halicarnasceum.

Ead. pag. in adscriptis, n. salibibam.

Pag. 26. lin. 6. adscribendum: Quia Gypsum.] Gypsum ob suam crassitiem cum ditius in ventriculo moratur, æstuans, feruens, ac veluti ebulliens fumosam in caput vaporem emittit, qui dolorem excitat.

Ead. pag. lin. 32. circa vrbem Copton, & tam facile digeritur, ac cito coquitur.

Ead. pag. lin. 37. adscribendum: Quodam loco ab Elea,] Si quæ pro ceruis arcanis Galli narrant, & sciunt, f. s. esset cum fabulosis illis narrationibus comparare, de ampulla cuius oleo reges vincti inaugurantur, idem compertum est.

Pag. 28. lin. 7. O Menelæ dij Pag. 30. lin. 15. Æneus tripus est, inquit, non quidem

Pag. 31. lin. 31. adscribendum: Bacchylides Ceus, inter poëtas lyricos elegans, in insula natus vini quidem feraci, tritici verò & frugum quas petebant ex Ægypto, sterili, insulariis diuitibus & copiosis hominibus, quorum ædes auro & ebore niterent, tantisper dum se comotationibus exhilararent, & curarum, quas immitit Iupiter, remedium præsentissimum, vinum biberent, festiue inquit, ex Ægypto naues frumentum aduehere.

Pag. 32. in adscriptis, t. Fluminum.

v. Quia dolores

Pag. 35. in titulo, pro, liber primus, legendum, liber secundus.

Pag. 36. adscriptis p. addendum, p. Aph. 26. 5. Celsus cap. 18. 2.

Ead. pag. lin. 45. adscribendum: Cicada,] solo rore victitantes. Virgilius: Dumq; thymo pascentur apes, dum rore cicadae. Plinius cap. 26. 11.

Pag. 37. lin. 1. Pythagoricorum nutrimentum

Ead. pag. in adscriptis, d. legendum puto, τὸ ἡμοροστέιν, pro, τροφή.

Ead. pag. lin. 33. adscribendum: ἀποσῆν] sobrium, abstinentem, cibi pauci.

Ead. pag. lin. 35. adscribendum: quod cibus præ voracitate,] vel, quod ipse vltro ad cibum veniat, & non inuitatus.

Pag. 38. lin. 23. insigni pulchritudine

Pag. 39. lin. 29. ipsam arborem.

Pag. 40. lin. 1. Satyricam fabulam Agena qui composuerit, an Cataneus siue Byzantius Python, an rex Alexander ipse, dubium est. Hæc videtur otiosa, superuacua, & delenda.

Ead. pag. lin. 31. lege: Ruborum pilula cum aruit, angulosa seminis habet conceptacula, instar Mori.

Ead. pag. lin. 35. adscribendum: Demetrius Ixion] vel ἐν ἐτυμολογημένοις, vel ἐν διαλέκτῳ τῆς Ἀλαξάνδρειου.

Pag. 41. lin. 23. lege: circumflexo

Ead. pag. in adscriptis, e. addendum: vt ficulneum. Hæc verba cuiusdam sunt coniuæ alterius orationem excipientis, & interpellantis, quem de his nucum generibus dispartentem quia nesciret, aut taceret ἀνὸ γ' ἀλον neutro genere perinde dici ac feminino τὸν ἀμυδάλω, asinum vocat ad palearum tragemata properantem, nimirum indoctum, & insulsum, phagineumq; Panis simulachrum, tanquam rudem stipitem, & impositum.

Ead. pag. lin. 30. lege. Quidam in vltima cum graui.

Pag. 42. lin. 40. adscribendum. amplissimum arietinum cicer. Dictum hoc videtur de vermiculo ciceribus innascente, quamuis paulo post in cicere vermem gigni ex Theophrasto nullū scribatur.

Ead. pag. lin. 45. lege: Nobis duabus de maza vnica

Nonnihil impertitur: lugentes verò absonas voces

Tum mitimus,

Pag. 43. lin. 7. lege: Lupinus. Aristophanes in Horis. Adscribendum verò: Aristophanis & Cratui fabulam Ἐς ὄρας Athenæus citat alibi. Legendum ergo cenleo: Aristophanes, vel, Cratinus in Horis, lege statim post: In malam rem abeat qui lupinos hæc comedit, Quoniam, &c.

Ead. pag. linea 36. lege. Phaselos quamprimum torre multos: Bacchus amat.

Pag. 45. lin. 4. adscribendum. in dem membris.] Plutarchus libro De amore fratrum, ideo scribit fratres illos in vnum coaluisse veteres fabulari ob summam inter se beneuolentiam & concordiam.

Ead. pag. lin. 40. adscribendum. Colocynte] Attici cum θ. scribunt, κολοκύνθη: alij cum τ. κολοκύνθη, sine aspiratione.

Ead. pag. lin. 41. adscribendum. Indica.] Indicam nos cucurbitam rotundam hybernâve nominamus, ceterius prouenientem, sicca & solida carne, hyeme tota durantem, si in loco sicco recondatur: cortice nunc ex atro viridi, nunc ex albo flauescente, nunc albo: semine latiore, compressiore, rhombi figura, ampliore medulla, gustu minus fatuo.

Ead. pag. & lin. adscribendum. Vulgarem etiam assant.] Nos in orbes concisam, & farina conspersam in oleo fugimus, aut butyro.

Pag. 47. lin. 29. O Sol.] Hos Græcos versus Latinis quidam sic reddidit: O sol perpetua cælum vertigine lustrans, Vidisti facinus tetrius hoc scelere?

Tum matrem, geminos tum fratres, atque puellam Omnes hoc vno nunc perisse die? Talia fere sunt Enniana illa apud Probum grammaticum doctissimum; Iuppiter, inque adeo summe sol qui res omnes inspicis,

Quique tuo lumine mare, terram, ac caelum contines, aspice

Hoc facinus, priusquam fiat, prohibe scelus.

Τὸ γὰρ τὸ, ὅτι παρὰ τὴν αὐτῆς ἡλίου, κατείδετο

Εἶδε τὴν ὁλοκλήραν γαῖαν, πρὶν φασίαν

Τένοις προσβαλεῖν χερσὶν αὐτῶν.

Ead. pag. in adscriptis f. lege: Aduerfar. Pezitas, non Pezicas, Fungos.

Pag. 48. lin. 6. Est & eiusmodi.] ex fideliori codice Theophrasti lege: Est & oetum eiusmodi quod in Thracia effodiunt. Plinius cap. 3. 19. quod effoditur in Thracia Ceraunio exponit.

Ead. pag. in adscriptis, i. addendum. docti viderint] Apud Theophrastum nusquam scriptum memini tuberum laeuem esse corticem. Fortassis legendum fuerit, laui cortice tegi scripsit Fungum, & Peziten, scabro, Tuber, & Ceraunio.

Ead. pag. in adscriptis, k. addendum: non Misou.] Numida, apud quos in Africa gignitur, vocant T. rtes; Arabes medici Camha. Leo Albertus lib. 9. Descriptionis Africae, cap. de Terfes.

Ead. pag. lin. 41. adscribendum: Asparagus luteus] floris color epitheton id conuenit.

Pag. 49. lin. 19. adscrib. Pinguis (culis tribus) vox (tribus) adiecta Hercules edacitate significat.

Pag. 50. lin. 1. adscribendum: Theophrastus quoque,] Bulbi genus illud rarum & paucissimis cognitum pingendum curauere Dodonaeus, & Clusius, suis libris de plantarum historia.

Ead. pag. lin. 18. lege: magnitudine Merula, quod Trichada vocant: tertium

Pag. 52. in adscriptis, f. addendum: vinum exacerat: itaque humores calidos refrigerat: affluentes exprimit: impactos discutit: crassos attenuat, valetque multis illis ac diuersis facultatibus.

Ead. pag. lin. 41. adscribendum: Eius manu abditus est] verbi (καὶ) tempus est mutatum, vt in origano genus masculinum indicetur.

Pag. 54. lin. 20. Phanas libro quinto de Plantis.

Pag. 54. in adscriptis, f. addendum: cibati pedant, Galli Graecae dictionis significatum exprimentes, Alini crepitum vocant, vulgo, Pet d'asne.

IN LIB. III.

Ead. pag. lin. 39. lege: captificas: καὶ πέναν κελύκος, id est, immatura caprificus nimirum ille dixit, pro, καὶ πέναν κελύκος, id est, immaturus caprifici fructus.

Pag. 59. lin. 16. in adscriptis, r. lege, Dioscorides arborem, Vmo similem esse prodidit. Apud Theophrastum pro πηλεα quidam legendum censent, τελεα, eo sensu, adultam Populo similem esse. lectionem tamen vulgatam Dioscorides confirmat.

Ead. pag. lin. 35. lege: quod olynthum ferat, & eum quidem supra folium, ficum vero sub folio: & vtrumque non ex nouello ac recenti gemine, sed ex annotino. Præterea id fici genus, ante omnia caetera p. osum, maturentem & dulcem, nostrati dissimilem, vt qui nostris ficibus multo sit amplior: maturitatis haud ita diu post germinationem tempus esse non me fugit.

Ead. pag. lin. 53. lege: venerari. Idem Andricus.

Pag. 60. lin. 42. qua de causa promptior est.

Pag. 61. lin. 19. lege: ventriculo esse conducibiliore.

Ead. pag. in adscriptis, z. lege: Etadentem, ξυσπών, lancinantem,

Pag. 62. lin. 5. lege: Stethorus in Helena meminit.

Ead. pag. lin. 9. adscribendum. Hispani & Celtiberi vsu didicerunt albi Veratri succum, quo in venatu ceruorum, aprorum, caprearum sagittas tingunt, & si feriant, lethali prorsus vulnere, euanescere, vimque suam amittere, reconditum in cubiculo vbi cydonia mala sint, eamque recuperare in foris domesticis diu suspensum.

Pag. 65. lin. 21. adscribendum: lepadis more.] Quod est apud Aristophanem, ὡσαύτ' ἰπέας, Erasimum (in ostrei morem) male vertisse, adnotauit Rondeletius. Exteriori tantum parte lepas concha tegitur, interiore & carnosa ita copulis adhærescit, tanquam osculetur, & vix, ac tristissime iuncta, diuellatur. Apud Trebellium Postonem Gallienus imperator de lepade intellexit, cum nepotum ex fratre, sponforum, manus tenens hos tres versus epithalamicos ex tempore pronuntiauit: Ite, ait, o iuvenes, pariter sudate medullis

Omnibus inter vos: non murmura vestra columbae,

Brachia non vincant bedere, non oscula concha.

Ead. pag. lin. 25. lege: aluo monenda;

Ead. pag. in adscriptis, r. lege: Vel eandem esse formam.

Ead. pag. lin. 42. Adscribendum. in Atilochis.] Quidam legunt, in Archilochis, & ἀρχιλόχης milites esse volunt in insidiis positos.

Pag. 68. lin. 6. adscribendum. de vrtica marina loquitur.

Pag. 70. lin. 45. lege: cum vero abscessuram gemmam caro subnascens molliter

Pag. 71. lin. 20. lege: Qui vero συζώνια cum u enuntiant,

Ead. pag. in adscriptis, z. addendum: flexuosa sunt. Hiras nomine haud ab simili latini veteres, autore Felto, intestinum ieiunum appellauerunt.

Pag. 73. in adscriptis, y. addendum: nomen hoc retinent. Apud Plutarchum cap. 4. 1. Sympof.

ὅτι ἀν' ἐχμύποδας, καὶ ἀνα τρηχέων ὀνόματι

Φύσται

Φύσται μαλακῶν ἀνθεα λευκῶν.

Inter Echinozoidas, inter spinosam & Ononin,

Albus flos mollis nascitur & Viola.

Pag. 74. lin. 3. adscribendum. & ἀνωσόςα] Apud Gellium cap. 23. 2. ex Menandro, ἀνωσόςα & γλωσσόςα φούμα: intolerabilis vxoris superbia.

Pag. 80. lin. 25. Verba sic auctoris intellige: extensa vero penultima syllaba (καέδος, nempe, el.) producta est & vltima, (in nominandi casu, eis, in καέσι.)

Pag. 81. lin. 24. adscribendum. iccuscula.] τὰ ἥπατια, Hepatia quoque veteres Latini dixerunt. Lucilius apud Festum:

Gigeria sunt, siue adeo Hepatia. Itali Fegatelli nominant seruatō dictionis Graecae flexu. Gigeria, ἀρολόσι, ingluuies, Galli etiamnum seruatō prisca voce appellant Gifiers.

Ead. pag. lin. 52. adscribendum: rostra imitatur.] à quibus mare sulcatum & diffusum non aliter stridet, quam mare dum frigitur: & versu proximo, caenae praecurrit] Veterum multi tentabant tantum & caenabant.

Pag. 82. in adscript. c. addendum: ira, iracundia. Thymum in Attica herba frequentissima & praestantissima est.

Eadem pagin. lin. 44. adscribendum: minime paratur.] Ex ordeo paratur ptisana: ex Zea dicocco halica.

Pag. 83. lin. 3. tantaque suauitate] Ad verbum, mollitie.

Ead. pag. lin. 10. Hac de Cerere.] Ad Cererem hac referenda iudicauit & nominatim adscripti, quamuis planè id autor non loquatur.

Ead. pag. lin. 15. adscribendum: Encryphas] Panis qui in foco mundo & purgato, testu opertus coquitur, pruna & cinere congestit.

Ead. pa. in adscript. b. addendum: paululum mutato nomine ab Italis laganum hodie vocari, Lafagne.

Ead. pag. lin. 34. adscribendum. Piaciten panem Gallis hodie vocari, Gateau feuilleté.

Ead. pag. in adscript. g. addendum: Tyronta panem à Gallis hodie vocari, cachemuseau.

Ead. pag. lin. 54. adscribendum. Meconis panis, quasi dicas Papauerinum, ex melle, femine papaueris, lini, leiampi paratur.

Pag. 84. lin. 1. lege: Liuidis compedibus: & in adscriptis q. rursus: Flauo melle addito femini uni, quod nigricat, color subliuescens.

Pag. 85. in adscript. x. addendum: velu ducta fila, materia in longam, planamque formam diligenter & diu subacta, protrahitque manibus. Plin. cap. 11. 18. Durat sua Piceno in panis inuentione gratia, ex Halicæ materia. Eam nouem diebus macerant vix passæ succo: decimo ad speciem tractæ subigunt, &c.

85. 19. & Aeolofcycone.

Pag. 87. lin. 13. lege: iubaeti incerniculo non excussa.

Pag. 88. lin. 6. lege: Icelius refert, neque Pelamydum cybia, nec Oræa salsamenta facile aluo reddi, quæ vero è Thynnus sunt, (melandrya,) recentiora, &c. Adscribendum verò: Salsamentorum, alia pinguis: alia macra. Pinguis, Auchenia, è ceruice: Clidia è clauiculis, palato, faucibus, maxillis: Hypogastria, ex abdomine: & hæc omnia ex obectis & grandioribus thynnus. Macra verò, Cybia, quadrata cubi figura ex medio corpore confectio: Oræa, ex pulpa vicina caudæ, ex Apolcto Pelamyde, siue Synodontide: Melandrya, ex orcyno, qui vetustus Thynnus est, assulatim discissa: Coitæ, dorlo propinquæ.

Ead. pag. in adscriptis r. lege: corpore Pelamydum Apolectorum: & sub finem: esse similia, Melandrya vetustiora rancet, unguat, & ingrato sapore displicent: recentia verò Cybiorum ferme suauitatem æquant, duriore tamen & sicciora carne.

Ead. pag. lin. 20. lege: Byzantij

Pag. 91. lin. 1. Salsamenta adulta] Adscribendum, ex adultis piscibus, vt Orcyno, Apolcto.

Ead. pag. lin. 12. lege: & clidia, Vetusta meliora, & acriora, præsertim ex Byzantio. Quod Thynnæum (salsamentum Melandryon) vocant, paratur ex maiore Thynno, & portione responder Cybio. Fit autem Cybium ex Pelamyde maiore, ac ex eodem genere Oræon. Sarda. Apud Athenæum hæc sunt corruptissima.

Ead. pag. lin. 25. lege: Eius frusta minus pinguis sunt.

Pag. 92. in adscript. b. lege: Sed illa corrupta ex hoc

Pag. 93. lin. 26. lege: Vt quæ plurimis

Pag. 94. lin. 32. Versus Graecos latinis quidam sic vertit:

Hæc textit Boreas costas, quæis surgit Olympus,

Threicia erumpens à regione celer:

Nudorum & mentem perstringens: missa tamen iam

Compressa: ad terram saluaq; Pieriam,

Quomibilib affundat quisquam eius: prorsus iniquum,

Potare hic calidum, si quis amicus erit.

Ead. pag. lin. 41. lege: cum Meles vxorem

Pag. 96. in adscriptis, p. lege: citat adagio, γαλλῶ γαλλῶν ὄρα.

Pag. 98. lin. 50. *adscript.* torquem] *σείρα*, restim, funē. Coronam Turdorū Martialis dixit lib. 13.
Ead. pag. in *adscriptis* b. lege: Iphicrates clarissimus imperator Moram Lacedæmoniorum co-
hōit: em bellicosissimam intercepti, eorūque fugavit omnes copias: Epaminonda contra Lacedæ-
monios impetum ac vim retardavit: Seuthen socium Atheniensium Thracibus victis in auxilium
regnum restituit: in uxorem Cotyis regis filiam duxit, ex qua suscepit Mnestheum.

Pag. 100. lin. 52. lege: Aquam, & abrafēris, obrue multa muria
Pag. 101. in *adscriptis* x. lege: panes albos Atheniensēs puellas fuisse
Pag. 102. in *adscriptis* d. lege: parum certa. Est ergo hoc loco *τελειώθη* in *προδοξίμοιο*, Neptuni mul-
lus, piscis lautus, non scortum, non loci nomen.

Pag. 106. lin. 5. lege: pōlenta scilicet oleo subacta
Ead. pag. lin. 41. lege: apportant,
Ead. pa. lin. 52. lege: mandato publico, præconēq; denuntiante: & linea prox. in nonum diem
Pag. 107. lin. 2. lege: cōcederent, circumferebantur paucula cibaria dicis causa, vt conueni-
re simul viderentur: & paulo post linea 7. fulcirent.

Pag. 108. lin. 16. pupillis, Adscribendum: natu grandioribus, sed qui in aliena potestate adhuc
assent, necdum venissent in tutelam suam.
Ead. pag. lin. 23. lege: ouibus graciliores, strigiosiores, minusq; habitas.

Ead. pag. lin. 31. lege: retractant, & in
Pag. 109. lin. 28. dele (quotidie)
Ead. pag. lin. 34. lege: panes ac carnes diuisas.

Pag. 110. in *adscriptis* r. addendum: *μυηθὲς στωδῶν πυρὸς*: Alij: de amplitudine & ferculis quæ
gestabat, cum illis contendens qui ad ignem erant. Vitiōssima sunt hæc omnia.
Ead. pag. in *adscriptis* v. addendum: vmbilicorum: vel, media conuiuij pars.

Pag. 111. lin. 38. lege: Hecateus.
Ead. pag. lin. 46. vt lege cautum erat,
adscribendum: Quidam, vt paulo antea, vertunt, dicis causa.
Ead. pag. lin. proxim. Mazonomā. Adscrib. Horatius:

Mazonomo pueri magno discepta ferentes
Membra grina.

Pag. 112. lin. 26. lege: carnis paululo, vini cotylam dante illo qui Prytaneo præest.
Pag. 113. lin. 2. lege: epularum fuissent participes:
Pag. 114. lin. 7. Detcoma] Adscrib. fortassis, quoniam turbidum aquæ potu visum, acuit.

Ead. pag. lin. 27. lege: tali sint, verberatur.] Adscribendum: Apuleius lib. 8. Afini flagrum id
multiugis quium talis tessellatum vocat, & aliquāto post ossibus pecuinis catenatum, eiusq; mul-
tinodos ictus. Posthac pag. 196. in *adscriptis* a.

Ead. pa. lin. 29. & 30. legendum: Idem libro decimosexto Seleucum narrat, expeditione in
Mediam suscepta, cum Arsace bellum gerentem, à barbaro captum, & diu apud illum commoratu.

Ead. pag. lin. 33. dele, admotis.
Ead. pag. lin. 41. Herculeum:] Adscribendum: copiosum, multisq; & variis cibis affluens.
Pag. 116. lin. 4. lege: asciuerit
Ead. pag. in *adscriptis* p. lege, feli crocoton
Ead. pag. lin. 19. lege: habent.

Pag. 118. lin. 26. Ingentem colossū.] Adscribend. magnifica & superba statuariorum fu-
forūque opera, qualis Rhodius colossus.

Ead. pag. lin. 47. lege: nonnulli ad congerendæ pecuniæ studium labuntur, vt pro ditum sit
Pag. 119. lin. 37. lege: Phœnissæ.
Pag. 120. lin. 41. lege: Quodcumque sit ex his

Pag. 121. lin. 38. Nicias Nicenus, (in indice autorum.)
Pag. 122. lin. 30. lege: clienti, nisi constanter
Ead. pag. lin. 38. lege: recensere vt discatis.
Ead. pag. lin. 53. lege: Et quonam potissimum incitetur.

Pag. 123. lin. 39. lege: Nunc quidem ab illis cauere tibi difficillimum fuerit:
In digitis enim stimulum quendam habent.

Pubertatis florem, homines exosum: cum omnibus blandè loquuntur,
Semper in foro obambulantes circa subellia: deinde cum abierint,
Quos illic allocutione suauis compellarunt

Magnis scarificationibus pertundunt, ac obturunt,
Omnibus illudentes: Adscribendum: hæc dici de formosis adolescentibus.

Pag. 124. lin. 13. ter adhuc tondetur] Adscrib. iuuenis est, vt cui ter solum coma tonsa fuerit.
Ead. pag. lin. 47. in *adscriptis* k. De hoc Callistrato Atheniensium demagogo Seneca scribit cap.
37. lib. 6. De beneficiis ex Hecarone, in exilium euntem cum multis à seditione ciuitate & intempe-
ranter libera expulsis, optante quodam vt exules restituendi Atheniensibus necessitas esset, talem
reditum

reditum abominatum fuisse.
Pag. 127. lin. 19. lege: A. Mibi nullas hic affer excusationes. n. ne habeo quidem.

A. Quæ opus sunt eloquere: boni consulam
Omnia. B. abi, sciamusq; primum summo:
Pag. 128. lin. 50. M. nandri hos versus quidam sic legunt, & distinguunt:

A. Molestus admodum esse videris, h. coque.
B. Quot mensa nobis extruenda? A. iam tertium hoc me rogas.
Porcellum vnum immolamus.

B. Osto ne mensas ponam, duas, vnicam?
A. Tnd quid interest? vnam apponas volo. &c.
Pag. 129. in *adscriptis* x. iugulatur: adde, vel quot mensis epulaturi sumus?

Ead. pag. lin. 42. Magadin.] quidam legunt Mazadin, & à Maza formatum ductumq; volunt.
Ead. pag. lin. 53. *adscribend.* Cicero lib. 4. Academicorum scribit, Deliorum multos, qui quæritus
causa gallinas alerent, cum ouum in spexissent dicere solitos, quænam gallina peperisset. Itaque
mirum cur non vel ab ouo, vel à gallina nomen quoque inditum non fuerit.

Pag. 131. in *adscriptis* s. addendum: Naue per vndas lasciuiente priuatus. Quidam legunt:
Ναὸς ἐὸρρημα κωμαυέσις: fluctuantis nauis delitiz:
Pag. 136. in *adscriptis* t. addendum: Interpres Homeri. Fortassis etiam caligæ, calceæ confixi
nitentibus clauis æreis inter saltandum ita fulgebant.

Pag. 138. 11. Duris libro de Euripide & Sophocle.

IN LIB. V.

Pag. 144. in *adscriptis* x. lege: inde *δφραζω*, & apud poetam *δφραζω*.

Pag. 145. lin. 2. lege: *υλίσσας*,

Pag. 146. lin. 48. lege: cubito, vna verò pauciores, in latitudinem positæ.

Eadem pag. in *adscriptis* r. addendum, imitatione Græci vocabuli *ερατῆρον* etiam Galli vocant,
vn ciel.

Pag. 147. lin. 3. lege, pendebant. Quod autem

Pag. 148. in *adscriptis* t. addendum: Mithram quoque dici, vt inquit Græcus poeta *ἀνδρα γῆρ σφ-
λοιπορῶ φων*, velum quo caput operiunt vetulæ.

Pag. 149. lin. 22. dele (&) sequentiq; linea lege, gestabant.

Pag. 150. lin. 23. lege: subiectæ.

Pag. 151. in *adscriptis* c. lege: Aurissuus. Sic vocatus est, &c.

Ead. pag. in *adscriptis* g. addend. lib. 15. Musæi Alexandrini mentio fit luculentior.

Pag. 152. lin. 31. lege: ad cacinam, lata, & depressa, sublimi verò & ingenti mole
& linea sequenti: extendebantur, reflexu tamen quem rectis

Pag. 153. in *adscriptis* y. lege: Aulete.

Pag. 155. lin. 6. foramina] in Græco *ἐν προπύλαις*: legi *ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων* architectis tignorū & asserum
caua cubilia & columbaria: inde *μυρῶσαι*, denticulorum & triglyphorum interualla. paulo post:

quibus vnici subaud. antennis.

pag. 158. in *adscriptis* l. addend. vestrum: alienus iam nullus est, qui vobis imperet, sed arbitrio
vestro reguntur, decernunturq; omnia.

pag. 159. lin. 1. lege: latus: & adscribe: Nonio, latrocinantes, stipendiarij, & mercede mi-
litantes. Quidam exponunt hastatos vitro fuisse illius satellites, qui anrea hom. (tiore) militia fuis-
sent equites cataphracti.

Ead. pag. lin. 48. lege: coronam lauream gestans ex auro.

pag. 160. lin. 20. lege: consternatis

IN LIB. VI.

pag. 166. lin. 40. lege: dixerit maris deum Neptunio nostro pisces

Ead. pag. lin. 44. lege: Romæ haud parum ab iis distant quos in Attica notarunt comici. De
illis & adicibe: iis sunt arrogantiores, superbiores, & in vendendis piscibus multo iniquio-
res: vel: non minus iis sunt superbi, arrogantes, &c.

pag. 169. lin. 2. nummularis.] Adscribe: Sic Plautus in Mostellaria:

Nullum adepol hodie genus est hominum vitrius,
Nec minus bono cum iure quàm Damiscum.

Ead. pag. lin. 18. obtulerunt.] Adscribe: Cato apud Plutarchum in Sympof. quæst. 4. 4. olim
Romæ clamabat, & querebatur, plus vendi piscem quàm bouem.

pag. 170. lin. 22. Sic fere Seneca epist. 78. Inuitus relinquis macellum, in quo nihil reliquisti.

pag. 174. lin. 9. proiecit.] Adscribe: contempserit: spernenda esse monuit, ac ostendit.

Ead. pag. lin. 53. stelocopas.

Ead. pag. lin. 54. Crateteus, *κρατήτης*, in indice scriptorum, Cratetius.

pag. 181. lin. 19. lege: diligeretur ac cum honore celebraretur.

Ead. pag. lin. 54. Domi celebraturum] Adscribe: vt qui sperarent apud illum se vigesimo se-
cundo

cundo die cœnatos in sacris nuptiis quas pollicebatur, antequam is dies aduenisset, ipsum ad cœnam inuitarent.

pag. 182. lin. 32. iactantq; brachiis
pag. 184. lin. 5. morsu prehensam auferam.] Adscribere : Quod dentibus effert tam validis, vt non tantum cibos, sed etiam lapides auferre dentibus posset.

Ead. pag. lin. 31. Ptolemæus Agesarchi filius] Adscribere : Huius historiographi meminere Arnobius libro 6. aduersus gentes : & Clemens Alexandrinus in Protreptico.

pag. 185. lin. 46. lege : Epistatius opilio est : posthac ille rigebit & tuffiet : pro mercede
pag. 186. lin. 22. te non alam.] Adscrib. lepidè : quasi regem is aleret, non ab eo aleretur.

pag. 188. lin. 11. lege : quando vos deos hæc
Ead. pag. lin. 18. Vlyssis imaginem.] Adscrib. In Vlyssis scuto delphina pictum fuisse, & quamobrem, Plutarchus tradit sub finem libri De solert. animal.

pag. 189. lin. 30. lege : communi, cuius cum precibus supplices auxilium

pag. 190. in adscript. q. lege : ἀδύνας
Ead. pag. lin. 15. minime mali.] Adscribend. Plutarchus libro, Quo pacto quis adulatorem ab amico dignoscat.

pag. 193. lin. 19. lege : Nōne iucundum hoc est?

Ead. pag. 28. apud Ionem tragicum.

pag. 194. lin. 1. lege : vt perducerent.

Ead. pag. lin. 20. lege : perscriberent,

Ead. pag. lin. 38. lege : vt operti forent

Ead. pag. lin. 49. lege : seruare se indignum esse

pag. 195. lin. 3. lege : suis

pag. 196. lin. 13. lege : in Ialysum

Ead. pag. in adscript. x. lege : iratum,

pag. 197. in adscript. t. Serranus :] Adde : in sua Platonis versione.

pag. 199. lin. 22. lege : ἀπορρέτω, ex Eustathio, Iliad. α. & paulo post : σὶνδ ποτα, ἢ λεχθὸν ἄλλον, id est, cubicularium : amphipolum,

Ead. pag. lin. 26. lege : Hei mihi : tanquam alii propeva famule.

Domum claudere, ne homo quispiam adueniat. Hic ἐπιπέσει βαδίζων, idem fere valet, quod ἐπιπέσει χεῖρας : pag. 122. lin. 27. Græci codicis,

Ead. pag. lin. 54. lege : soleæ,

pag. 200. lin. 25. Cum Pluto, quidam : Cum diuitijs illa omnia subacta & commixta fuere

Vniuersa bona, omni confecta absolutaq; studio.

Ead. pag. lin. 43. quæ adhuc vita moreris.] Adscribend. hoc esse cum femina colloquium.

pag. 201. lin. 12. Idem poëta in Nugis :

Ventorum flatu multa

in montibus arbores, tanquam folia, hœdorum lactes abijcient,

Paruulasq; loligines teneras, & feruentes turdos.

Ead. pag. lin. 49. lege : Mala verò pendebant.

Ead. pag. in adscript. k. Quidam : Quibus nec constantiores & animo firmiore simus, neque ad obeundam mortem paratiores.

pag. 202. lin. 32. Contra Messenios.] Adscribendum, Pausaniam id lib. 4. prodidisse.

Ead. pag. lin. 52. Eleatæ] Quidam legunt, Elei.

Ead. pag. lin. 54. Helos nuncupant.] Adscribend. Pausaniæ lib. 3. Helos maritimum oppidum Laconicæ, memoratum ab Homero in enumeratione nauium, ex quo primum exitere illoz ferui publici.

pag. 204. lin. 31. ac leguminum.] Adscrib. Lex Licinia Aul. Gell. cap. 24. 2. cum certis diebus centenos æris impendi permisisset, ducentos indulgit nuptiis, cæterisque diebus statuit æris tricenos, cum aridæ carnis & salamenti certa pondera in dies singulos constituerit : sed quidquid natum esset è terra, vite, arboreq; promiscuè, atque indefinitè largita est. Cicero epist. 26. 7. lex sumptuaria, quæ videtur legem attulisse, ea mihi fraudi fuit. Nam dum volunt isti lautis terra nata quæ lege excepta sunt in honorem adducere, fungos, heluellas, herbas omnes ita condiunt, vt nihile esse possit suauius. Vide & Macrobius lib. 3. Saturnal.

IN LIB. VII.

pag. 206. lin. 14. obtinuit tamquam victor.] Adscribend. Plutarch. in Sympo. quæst. 4. lib. 4. Eidem, & ibidem, obsonium dicitur, quod cibum reddit suauiore.

Ead. pag. lin. 40. ἰλλῆς] Adscrib. Alij, Ellopas, Plutarch. in Sympo. quæst. 8. lib. 8.

pag. 208. in adscript. a. Addend. Posthac pag. 405. lin. 30.

pag. 212. lin. 9. piscem sacrum] Adscrib. Quidam esse putant Chrysofryn : quidam, Elopa, siue Acipenserem : plures, Anthiau, Plutarch.

Ead. in adscript. y. lege : Thefei & Phaleri

pag. 213. lin. 6. Catillonem] Adscrib. Qui, vt aiebat Cato, palato plus quàm corde saperet.

Ead.

Ead. pag. lin. 30. lege : non autem herbam quandam.

pag. 214. lin. 16. βεβραγφύλων.] Adscrib. tanquam ex Bebrade Aphyam,

pag. 219. lin. 20. lege : addita pingui muria.

pag. 220. in adscript. k. rigentes : Adde : vt & Notidanum.

Ead. pag. in adscript. m. Et aculeos] Addend. catulorum quibus vulnerarentur.

pag. 221. lin. 1. Assi, & vtrinque.] Quidam : ἑσπερον εἰς τ' ἐναντία : parte altera, in contrariam, nempe veru circumducto, quo altera pars in contrariam vertitur.

pag. 223. in adscript. i. lege : μὲν γλοῖβ,

pag. 225. in adscript. v. Natalis verò πολυαίματος,] legend. Natalis verò, & Gesnerus πολυαίματος : deinde addend. Sensus est, quamuis in alto degere, non prope littus, soleat, nec inter scopulos, & saxa, tamen lautare, & abdi, nec certo anni tempore in alto reperiri.

pag. 226. lin. 4. ditissima] Adscrib. μεγαλόπλευρα : magnis diuitiis comparanda.

Ead. pag. lin. 19. latus iubebit] Adscrib. cum illis se torrere, & ita pœnas luere stultitiæ suæ. Dicitio (generosè) ad Neptunum referenda.

pag. 229. lin. 8. lege. Romani verò sic appellant.

Ead. pag. lin. 38. à nullis piscibus deuorari] Adscrib. Paulo post lin. 37. Cestrea vorat lupus,

pag. 234. lin. 36. Plato philosophus in Menone :

Ead. pag. lin. 41. Theophrastus verò libro

pag. 236. in adscript. i. Polypus contusus.] Addendum : Plutarch. libro, De communibus notionibus aduersus Stoicos,

Ead. pag. lin. 16. Polypus moribus] Adscrib. Plutarch. in Naturalibus quæst. ex Pindaro : & in libr. De Solertia animal. πορνίτι θυρὸς χρωτὶ μάλιστα νόον ποροφέρων πάραυτ' ἀπολέων ἠμιλεῖ : Matinæ bestia coloris mentem potissimum aduertens in vrbibus omnibus versatur.

Ead. pag. in adscript. p. victitat.] Addend. Quamuis Hesychius, βράβαινα olera syluestria esse tradat, vt & ἀνθόεντες, quidam tamen legendum esse putant λαχάνους.

Ead. pag. lin. 38. Plicariis. Adscrib. πολυπόων. Apud Plutarch. πολυχρόν, versicoloris. Hos Theognidis versus interpretæ Plutarchi sic reddidit :

Polypodis fac morem imiteris versicoloris,

Cui subit is semper fit similis lapidi.

Ead. pag. lin. 49. exire nonnunquam visunt] Adscrib. Vide quæ apud Plinium refert Trebius Niger de prodigioso Polypo solito noctu è mari exire in Cartæia : cetarias, & illic salamenta populati.

pag. 237. in adscript. e. lege : Zephyritidis.

pag. 240. in adscript. g. tanquam viri.] Adscrib. ἀπὸ δ' βόαις, vt salpes, ἀπὸ δ' γαλιζίν.

pag. 242. lin. 44. Itaque Charichides in Catena, (ex indice scriptorum :)

pag. 243. in adscript. y. lege : quod terrestris suis more is piscis arenam rostro fodiat,

pag. 243. lin. 1. Nauficrates comicus

Ead. pag. lin. 34. Alexis in Eretrico

pag. 245. lin. 1. lege : acerosas

Ead. pag. in adscript. q. lege bis : Sarda

Ead. pag. lin. 47. apud pilces] lege : inter pisces

IN LIB. VIII.

pag. 247. in adscript. d. scriptura.] Addend. Vide Plin. cap. 57. 9.

pag. 248. in adscript. s. pascantur.] Addend. Quidam, pareudias legunt.

Ead. pag. lin. 17. gutture careant] Adscrib. Pausaniæ lib. 8. Clitor amnis influit in Aroanium, in Aroanio verò pisces capiuntur ἀρολιάς, sic dicti à varietate coloris, quos fama est voci Turdorum similem sonum edere : cum tamen is scriptor pisces illos captos obseruasset ad occasum vsque folis, quo tempore esse maximè vocales aiunt, nullam se vocem audiuisset narrat.

pag. 250. lin. 12. ac principem] Adscribend. Ab eo fulciri Stoicorum porticum scribit Cicero 4. Academ.

Ead. pag. lin. 29. Alimentorum facultates] Adscribendum, libros de alimentorum facultatibus scriptos.

Ead. pag. in adscript. a. relicta sunt] Addend. vt & apud Cicero lib. 5. Tuscul.

Hæc habeo que edi, quæq; exaturata libido

Haustit : at illa iacent multa & præclara relicta.

pa. 253. lin. 17. lege : salamentum adest, id enim appetit.

Ead. pa. lin. 41. lege : sumptis iam à nobis muneribus :

Ead. pa. lin. 54. lege : Alexis in Crateua, seu Medicamentario ; A. Ego κέρρας

pa. 255. 52. Hermippus libro tertio de Ilocratis discipulis,

Ead. pa. in adscript. b. addend. Erasim. prouerb. larus hians,

pa. 256. lin. 24. lege : Piscatoribusque, vt & Diogiton, per Iouem,

pa. 257. lin. 45. Fit enim aqua] Post hunc versum Hexametron in codice Græco quidam Penameton hoc inseruerunt :

Z

ἡεῖ

ἢ ζει παύσιος ἀφαισιν ἀφαισιν : quidam, hunc
 δ' εἰ πάντως ἡμῶς λάθρα προσερχόμενον. licet cuius meliorem condere, & interponere.
 pa. 261. in adscript. b. addend. Cuiusdam qui Athenarum sit diligenter triuit, & putavit hic ledū
 significari quem *καλαβίζεν* Pollux vocat, leuem, ne dicam fulem coniecturam, ostendisse fere pi-
 get. Vt arbitror verus huius loci sensus est: Citharædi temeritatem, arrogantiam, & ineptias ægē
 ferens Stratonicus, exclamavit, Hinc abi, & faceffe aliō, Scythæ, nempe, barbære, & artis quam
 p' offeris, omnino rudis. Scythæ musices prorsus ignari sunt, quoniam, vt dicebat Anacharsis, vi-
 num apud illos non nascitur, & alioqui omnis ciuilitatis ac humanitatis expertes. In Græco lego:
 οὐ τῶτον (sub. μαθητῶν) ἔτος, ἀλλ' αὐτόν (sub. ἑπιπέδον). ἢ ἄλλοσε οὐδὲ: & legendum: Non
 istum (sub. discipulum) hic (ostentat) sub. sed seipsum. Abi aliō Scythæ.
 pa. 263. lin. 21. Bombylium] Adscrib. Papilionem marmurantem ac stridentem: & ead. lin.
 Necydalum] Adscrib. veluti mortuum, & iam sepultum eo tumulo, quem sibi neuit, & aduoluit.
 Sericæ textrinx artifices, vocant (*μηκουσον*) tanquam ouum.
 Ead. pag. lin. 27. exstimatione fuitam pleni] Adscrib. *πλήρεις δόξσεως*. Timon in Sillis:
 Ἄνθρωποι κενεοὶ οἴσεως ἕμπλοκοὶ ἀστοί. Iunius adag. Vter fastu plenus.
 pag. 264. lin. 12. & Hirundines.] Adscrib. Quod in alias regiones proculque distitas auolent
 & transeant.
 Ead. pa. lin. 32. Sphærum] Adscrib. De hac rerum perceptione & probabilitate multa copio-
 sissime disputat Cicero lib. 4. Academ.
 pa. 265. lin. 21. lege: in vniuersum autem, nulla vacuationes ciet.
 pa. 266. lin. 9. languinem mouet.] Adscribend. qui in os ac faciem efferatur, & ibi tanquam
 efflorescat.
 Ead. pa. lin. 18. lege: capiuntur, esse concoctu difficiliores: ex iis verò piscibus
 Ead. pa. lin. 37. inæquali facultate] Adscrib. *ἀνωμαλῶς*, inæqualiter. Nam quæ citius coquun-
 tur, promptius alium mouent: quæ verò partes tardius conficiuntur, morantur, & segenius alium
 pellunt.
 pa. 267. in adscript. f. addend. Si, vt placet quibusdam, pro ἀργυρίου legamus ἀργυρεόν, sensus
 erit quoque lepidus, ac festiuus, nempe in monetariorum argentariorum officina argentum deef-
 se. Simile prouerbium apud Erasmus, Non est oleum in lecytho.
 Ead. pa. lin. 54. patruus cum sim tuus.] Adscrib. *Πετῖος*. Cùm sapimus patruos. Horat.
 Patruæ metuentes verbera lingue. Idem. Sive ego prauè, seu rectè, ne sis patruus mihi.
 pa. 269. lin. 49. humanissimo imperatore] Adscrib. *μακιστοῦ*. Festiuissimo, elegantissimo.
 Ead. pa. in adscript. z. addend. Turneb. cap. 17. 8. Aduer. *βαλλιστῶν* exprobat, *καρρυμια*.
 pa. 270. lin. 16. boni scilicet ac probi:] Adscrib. Hæc *εἶρω* *κῆος*.
 Ead. pa. lin. 26. Syracusium potæam.] Adscrib. Theocritum.
 pa. 279. lin. 48. virum eiismo di] Adscrib. qui conuiuatoris indignantis vultum ac supercilium
 non ferat, sed abeat iratus & offensus.

IN LIB. IX.

pa. 273. lin. 25. lege: Epicharmum
 ead. pa. & lin. ὄρουαν.] Adscrib. Ab hac dictione Romani finxere, Hiram, & ab Hira Hillam.
 pa. 274. lin. 27. malorum paropsides. Adscrib. Erasmus proeubio, Cybes malorum.
 pa. 275. in adscript. z. addend. Caulis Rapidos appellat Cato, cap. 37.
 ead. pa. in adscript. a. In codice Græco, legendum puto: *ράφανος*, *ροφύλις*, *ράφος*, *ράφανος* *δρενός*:
 id est, Radicula, Rapum, Rhabhanus vulgaris, & montanus, siue syuestris. Eius fit mentio inter
 notha Dioscoridis, & adnotationibus in caput de Radice. Delenda prior adnotatio, & hoc adscri-
 bendum eius loco.
 pa. 276. lin. 41. Quidam legunt:] idem autor est *στυλίδας*,
 ead. pa. in adscript. x. lege: polypti.
 ead. pa. in adscript. d. lege: vicerula.
 pa. 277. in adscript. v. addend. Galli vocant Ciuoules.
 ead. pa. lin. 52. expulerunt] Adscrib. Adacis & calamitosis illis temporibus, quibus Lyfander
 vrbe potitus Athenis gubernandis præfecit tyrannos triginta.
 pa. 278. lin. 2. Compositæ, *συντεθήμεναι*] fortassis, *δοπιθήμεναι*, repositæ, conditæ.
 ead. pa. in adscript. g. addend. vel oliuarum titatarum, quibus, vt Suidas ait, *ἀντι ὄλων ἐργάζοντο*,
 vtebantur obsonij loco.
 pa. 279. lin. 15. lege: *ἀλόφανα*, quem porcellum
 pa. 280. lin. 6. porcos didici] Adscrib. *ὄς χοίρος*, *ὄς διαμῖος*, vt ex Græcis verbis intelligatur
 fœmininum genus.
 ead. pa. lin. 19. Libro primo de Cyzico, (ex indice scriptorum.)
 ead. pa. in adscript. f. lege: vulgo, *ταρῆσσε*, *ου ταρῆσσε*, Latini, *te itus*.
 ead. pa. lin. 19. lege: de Cyzico: vt legitur in indice scriptorum.
 ead. pa. lin. 35. lege: molliuiculum tanquam liquaerant,
 ead. pa. lin. 39. lege: abdominis porcarum,

pa. 281. lin. 31. vilitas sit.] Adscrib. *πανία*. Sic Galli viles & abiectos homines, facemq; po-
 puli vocant, *Racaille*.
 ead. pa. lin. 34. nec quæ didicisti] Adscrib. ob eorum penuriam & parsimoniam in quibus pa-
 randis & condendis ostendit coquus quantum excellat.
 pa. 284. lin. 11. lege: amplius insiltendum non esse: & adscrib. ad verbum: amplius cogend-
 dum non esse hominem.
 ead. pa. in adscript. a. percoctæ fuerint.] Addend. Quidam pro *κοιῆσε*, legunt *ποείσσε*, σ, ge-
 minato, hoc sensu: Carnes illas diligenter aqua percoctas, & adhuc feruentes, cū appones, &
 paratas conuiuis suppeditabis.
 pa. 285. lin. 3. Salsamenti quidpiam] Adscrib. *ἡ τεμάχως*, *τίμαχες*, & piscis grandioris sale
 conditi, & placenta frustum est. Rarè de carne vsurpatur. Proxima linea: dum domi sumus]
 adscrib. Apud Plautum in Aulularia, Pythodicus omnes coquos Rapacidas vocat, Congriōq; co-
 quus per Lauernam furum deam iurat.
 pa. 288. in adscript. n. lege: piscibus.
 pa. 290. lin. 9. ad Antigonom, & Adæum, indocilem
 pa. 293. lin. 11. ἀδύφανον.] Adscrib. fortassis, *ἀδύφανον*, multum vocalem. Coturnicis quidem
 vox plena & valida est, non autem suavis.
 pa. 294. lin. 23. lege: Ilias si deurato visci femine] Inde prouerbium est, Turdus sibi malum
 cacat.
 ead. pa. lin. 28. lege: exclusis pullis.
 ead. pa. lin. 41. Columbas aliis differre] quidam, aliis præstare: *διαφέρειν*.
 pa. 295. lin. 37. lege: præter lactentia. Antiphanes.
 pa. 296. lin. 33. aut nuper factitatum est.] Adscribend. Non dissimile prouerbium istud: Non
 hodie aut heri institutum.
 pa. 297. lin. 31. lege: pede retracto.] lege: *Aequè ac Hermione, celeri pede irruens*,
ἡ ἄστα περὶ τοῦ Ἄστας, id est, *lumbos*: in cod. Græco: *ἐρμιονῆς* vel *ἐρμιονῆ*. De Pytho Achilles filio
 sermo est, quem Orestes adiutrice Hermione occidit in Apollinis templo, quod desponam à Tyn-
 dario sibi Hermionem, Helenes & Menelai filiam patris è bello Troiano reuerfi contentu in vxor-
 em duxisset.
 pa. 298. lin. 12. dasypoda] Adscrib. Dasypoda si leporem nos intelligamus, ob eam fortassis ra-
 ritate leporeis carnem ad d' lautam esse putarunt Athenienses, vt apud Aristophanem *τὰ πάντα*
λαγῶνα πάντ' ὀρθῶς ἐμμεγίστω πρὸς ἡμῶν. (bona omnia luxumq; maximum) interpretentur.
 ead. pa. lin. 20. dum leporem vello.] A muliere quidam hoc dici volunt, quæ leporem sua
 muliebria vocaret.
 ead. pa. in adscript. o. lege: Sporadibus
 pa. 199. lin. 22. lege: continetis literis (procurfu)
 ead. in adscript. c. lege: *ἐτυμολογῆντα πῶς ὡς, θὺ ἔιναι*
 pa. 300. lin. 9. lege: Quam carnem (causissimam
 pa. 303. lin. 4. Tyrannicam.] Adscrib. tyranno conditam, & paratam.
 ead. pa. lin. 12. lege: vt non solum tanquam imposta
 ead. pa. lin. 36. lege: quam si ex amicis singulis mercedem accepero.
 ead. pa. lin. 50. lege: Callidus enim
 pa. 304. lin. 30. lege: asinus Cephisodorus
 pa. 305. lin. 37. lege: iubeo aliquem
 ead. pa. lin. 43. In argenti obfuratione] Adscrib. *ἐν ἀργυρεῖ ἀφανισμῷ*: quidam in occultato
 argento: quidam, in argento quod profusum euauit,
 pa. 306. in adscript. y. lege: mœstum.

IN LIB. X.

pa. 307. in adscript. f. lege: *κῆύεες*.
 ead. pa. lin. 32. in occasione tempus est.] Non video quorsum hæc pertineant, aut qua de cau-
 sa interiecta sint, nisi fortè Pindari priores versus excipiat illa sententia, argumento cantionis ac-
 commodata, & iis quæ postea sequuntur, qualia multa in Pindaro legimus.
 ead. pa. lin. 46. Herculis laudationem] Adscrib. Scholiastes Callimachi in hymno Iouis.
 pa. 308. lin. 26. Aftydamas.] Adscrib. Scholiastes Theocriti Eidylli quarto.
 pa. 310. lin. 28. Pisandrum] Tradunt historiographi, Pisandrum ab Agesilao marito sororis
 classis Lacedæmoniorum præfectum ad Gnidum à Pharnabaze Persæ & Atheniensis Conone victum
 prælio nauali perisse:
 ead. pa. lin. 40. Postquam.] Distichon hoc quidam Latinis versibus sic reddidit,
 Postquam multa edī, atque bibi, maledictaq; multa
 Ingressi, hic iaceo Timocreon Rhodius. Porro legendum, Rhodius Timocreon: & linea pro-
 xima: magnum regem, Timocreontem.
 pa. 314. lin. 8. Arcesilaus.] Adscrib. Plutarch. lib. de ira cohibenda scribit, statim principio
 defuisse panem, quod emere neglexissent pueri, Arcesilaumque subridenti dixisse, præclaram quan-
 dam

dam rem esse philosophum aptum conuiuio.
pa. 315. lin. 41. profectò vbique gentium
ead. pa. lin. 21. pueri flent] idem fere Plutarchus narrat loco citato.
pa. 320. lin. 24. eum accusans.] adscrib. Supra pag. 17. lin. 14. Plutarch. in Sympof. quæst. 5. lib. 1. & quæst. 10. lib. 7.
pa. 321. lin. 17. Pluit.] versus hos Dimetris iambicis quidam sic Latinos fecit:
Nunc Iupiter quidem pluit :
Cælum obsidet fœuiffima
Procella : aquæ gelu rigent.
Frangit igne claro frigora :
Affunde mellitum affatim
Vinum, colore obfcuuius,
Temet caput quod leniter.
ead. pa. lin. 21. Pulmones] supra pag. 17. lin. 42. lyricis versibus hæc reddita sunt, ad lineam vlt. que 23. cuius sensus his quoque iambicis duobus exprimi potest:
Accederet cum floridum
Ver, tum bibebam largius.
ead. pa. lin. 24. Tu verò misce] iambicis quoque versus hi sic redditi sunt:
Affunde tu citiffimè
Cratera vini mellici.
Successerit si quid malè,
Id explicari versibus
Quid attinet meis? sibil
Proficero illud si canam,
O Bacchi : tu verò optime
Malis tuis medeberis,
Suauiffimum si misceas
Quod te bibentem inebriet
Vinum, bilariove mente nunc,
Simus quoad plane ebrj.
Est est bibendum : quiffiam
Dolore nec sese atterat,
Quod mortuus sit Myrtilus.
ead. pa. lin. 23. Bibamus.] Festiiffimi quoque hi versus Latinis istis expressi sunt, vt mihi videtur, non infeliciter:
Leti bibamus : cur, rogo,
Pigri manemus, vsque dum
Noctu lucerna accensa sit?
Vel longa digitus est dies.
Maioribus in poculis
Infunde vinum, atque varijs.
Semeles Louisq; filius
Mortalibus vinum dedit.
Curas graues quod delect.
Affunde, misce, vinum, duo,
Et plura : poculum alterum
Pellatur è capite, altero.
pa. 326. lin. 24. Xenocratem.] adscrib. Laertius in eius vita : Platonem in Siciliam proficiscentem is comitatus erat. Lucianus in *uolupt.* Apud Laertium non leguntur hæc verba *ἔτι τ' ἀδύνη.*
Quidam vertunt, in regia subdiali.
ead. pa. lin. 38. vt ait Eubulides dialecticus in fabula,
pa. 327. lin. 13. Phantias Ereffius
pa. 328. lin. 44. quidam legunt, in Quinquertione : & adscribe, fabulæ nomen esse.
ead. pa. lin. 45. lege : *Mibi contingat te superstitè, ô filia,*
Liberam, ac vinum bibentem, animam agere.
ead. pa. in adscriptis d. adde : Valer. Maxim. cap. 1. lib. 2. A. Gellius cap. 23. 10.
pa. 329. lin. 35. lege : *Mibi quidem puero nutritio sacrificanda*
ead. pa. in adscriptis. o. addendum, & interponendum : testiculatam, fortassis, adiectis pullorum aut arietum, vt olim dixere, polminibus: quod etiam fit hodie à Iurconibus quibusdam : vel ingentè, &c.
pa. 330. lin. 7. Menander in Arrhephoro. (Qui fuerit Arrhephori declaratur pag. 415. Delectandum quod adscriptum & adnotatum est litera r.
ead. pa. in adscriptis b. addend. Cicero tamen contra obliuisci ait, cui placet, dolere, qui meminit.
pa. 331. lin. 3. Vomis.] Adscribend. Post multum cibum ac potum mos olim fuit vomitum ciete, aut luxuria causa, vt audiores post essent, aut valetudinis, ad remedium cruditatis, vt efferretur

rut quod corruptum esset. Celsus cap. 3. r. Plin. cap. 53. 11. & cap. 3. 26. posthac pag. 337. lin. 53. & pag. 360. lin. 28.
ead. pa. lin. 18. lege : mitescit, & vilem
ead. pa. lin. 22. Quidam : Quisquis autem maiores spiritus sumit quam pro humana forte,
ead. pa. lin. 25. lege : si confideret,
ead. pa. in adscriptis. n. addendum : aut, quod mauult quidam, confidentiam ob diuitias & pecuniarum magnitudinem, quas contemptim vocat exiguum misellumq; nummum.
ead. pa. in adscriptis. o. addend. Extrat Ouidij epistola, Canaces ad Macareum.
ead. pa. lin. 50. lege : & inter se pacisci : paulo post lin. 53. poterat, imperantes & deducentes.
pa. 332. lin. 24. non tamen es mortuus,
ead. pa. lin. 25. Alcæus Ganymedem *ποτινός,* (pocillatorem) vocat.
pa. 334. lin. 14. Lindia Cleobulina] Adscrib. Eumetis, quam & Cleobulinam appellarunt, à nomine patris Cleobuli tyranni Lyndiorum, ænigmatibus excogitandis adeò fuit solers & ingeniosa, vt eius quæstiones ad Ægypti regem, Ægyptiòsq; sapientes perferrentur. Eius meminit Plutarchus in conuiuio septem sapientum, bellèq; dicit, eiusmodi quæstiones plicatas nexaque fuisse iocis causa.
pa. 336. in adscriptis. c. addend. His griphis adnumerari potest, quod de Iouis sepulchro memorat Plutarchus : *Μύσα μὴ ἐννεπὶ ἐνεῖνα, τὰ μὴτ' ἐγέροντο ἀποθνήσκον*
Μῦτ' ἔσαυ μὴτὸν ἔδεν. id est : *Musa refer mihi que nunquam prius ipsa fuerit,*
Et nec erunt posthac.
pa. 337. lin. 36. Hominem vidi] Adscrib. dum : Apud Plutarchum in conuiuio septem sapientum, Eumetis hunc griphum proponit, sed priore tantum versu.
ead. pa. in adscriptis. n. addend. & Plutarch. lib. De puerorum educatione.
ead. pa. lin. 37. stateram non esse] Adscrib. Colendam esse iustitiam, nec ab ea discedendum. Plutarch. lib. De puerorum educat.
ead. pa. lin. 42. Chænici] Adscrib. Fugiendam desidiam, ac prouidendū necessarium victum.
ead. pa. lin. 45. monet.] Adscrib. Addit Plutarch. Non gustanda quibus est nigra cauda. Non cuius inuicendum dexteram. Angustum anulum non gestandum, A fabis abstinendum. Cibum in matulam non proiciendum. Ad finem cum perueneris reuertendum non esse.
ead. pa. in adscriptis. s. addend. Supra pag. 331. lin. 4.
pa. 338. lin. 8. Prius illud tempus] Apud Plutarch. in conuiuio sept. sapient. Quidam inquit, tempus antiquissimum esse, alter verò sapientissimum.
pa. 340. lin. 14. Epeum] Adscrib. Varro lib. 4. De lingua lat. Plautus Epeum fumificum eorum vocat, ab Epeo illo qui dicitur ad Troiam fecisse equum Troianum Argiuis, & aptè cibum corasse.
pa. 341. lin. 46. bonum virum.] Adscrib. Erasmus adag. Sustine & abstine.
ead. pa. lin. 51. rationem explica.] Adscrib. Erasim. adag. Quod adest boni consule.

IN LIB. XI.

pa. 346. lin. 33. lege : gratia afferunt in conuiuia, & quod ex calfacto
ead. pa. lin. 35. & alii eiusmodi.] Hoc duobus modis intelligi potest : altero quidem, lutum è quo fiunt Rhodiaca fistilia odorato vino conspergi, & tractari : altero, fistilia iam in fornace cocta odorato vino elixari, vt iucundum aromatum odorem trahant & tanquam bibant. Ex Lusitania afferuntur hodie vascula, suauiter olentia, ex argilla rubra, aquæ bibendæ, cuius potu gens illa non minus quam vino delectatur. Fama est, luto è quo fiunt, odores immisceri.
ead. pa. 346. lin. 26. Nam, vt Ctesias ait,
pag. 347. lin. 7. floridum.] Adscrib. *ἑδύθη.*
ead. pa. lin. 37. sui patris.] Adscrib. Laj regis Thebanorum.
pa. 348. lin. 35. Philetas in Atactis.
ead. pa. in adscriptis. l. addend. Citat hos versus Halicarnassensis libro De nominum compositione.
pa. 349. in adscriptis. x. addend. Eius mentionem faciunt Plutarch. lib. De feminarum virtutibus, Paulanias, Suidas, Lucianus in Amoribus.
ead. pa. lin. 45. Alconis opus] Adscrib. opificis cuiusdam tum clari. Alius fuit memoratus à Pautania in Laconicis Lacedæmonius Alcon. Alius quoque sagittarius peritissimus Cretensis Alcon. Alconem etiam quendam nominat in Bucol. Virgil. eclog. 5.
pa. 350. lin. 4. Epigenes in Heroïna.
pa. 354. lin. 24. Thermopoda.] adscrib. è quo bibitur calida.
pa. 357. lin. 41. *ἠολιμὸν ὀπέει.*
pa. 358. lin. 47. Dionysius Sabinus libro sexto de Cyclo,
pa. 360. lin. 3. in eo refidet. Polemon in epistola
ead. pa. lin. 38. vomueris.] Adscrib. Supra pag. 331. 3.
pa. 361. lin. 18. *λάττω*] Adscrib. Lambere cum sonitu, vt canes solent, cum bibunt, præcipue si ibundi. Inde verbum Gallicum, *Lapper.*
pa. 363. lin. 23. Manes adest.] Adscrib. Supra pag. 196. lin. 28. & posthac pag. 496. lin. 42.

Z 3

pa. 364.

- pa. 364. in poculi figura adnotandum, in ima basi stellas esse tantum oportere tres utrinque.
 pa. 365. lin. 23. Pelciades.] *πελειάδας*, & *πελειάς* à Theſſalis dici *τὰς πορφύρας*, Seruus auctor est.
 Ead. pa. in adscript. i. lege: quasi toro calatum.
 pag. 366. lin. 15. scribit.] Adſcrib. de Iouis infantia, & educatione.
 ead. pag. lin. 19. Ambrosiam.] Apud Plutarch. in conuiuiō septem sapient. Cleodemus per iocum ait, Si volaru ægrè superatis fixis concurrentibus, quæ *παραγὰ* vocant, Ambrosiam Ioui columbæ afferunt, nectar quoque paucum esse quod distribuitur singulis deorum.
 pag. 368. lin. 41. lege: declarat. Anus vinoſa inducitur magnum calicem laudans, & ob paruitatem contemnens alterum. Huic quidam cum dixisset, a. *Tibi ego perſuadebo. &c.*
 pag. 369. lin. 22. vt ait Ion Chius in Euritide.
 pag. 370. in adscript. n. lege: Prima leo:
 pag. 372. in adscript. b. dimetra.] Addendum: quorum pedes lagenas vocat.
 pag. 373. lin. 19. lege: dilutas antea & colatas
 pag. 374. lin. 3. nunc in faciem.] Adſcrib. *εἰς τὸ πρόσωπον*, quod paulo ante dixit, *εἰς τὸ εἶμα*.
 ead. pag. lin. 22. Chryſidas.] Adſcrib. aureas pateras.
 ead. pag. in adscript. m. lege: Quod cum ea maritus in gratiam redierit.
 ead. pag. lin. 38. lege: Interea graue illi: & adſcrib. vel, qua vinum hauſit, vel qua inebriatus est.
 ead. pag. lin. 39. in Conuiuiō.] Adſcrib. Alcibiadis hæc verba sunt, mox sub dialogi finem laudaturi Socratem.
 ead. lin. lege: tum dixisse, eum conspicatum
 ead. pag. lin. 41. lege: iuſſiſſe, vt Socrati deinde affunderet: sermonem
 pag. 376. lin. 3. autor.] Adſcrib. fortassis Sophron, qui paulo post citatur.
 ead. pag. lin. 19. Platonem.] Adſcrib. lib. 1. & 2. De legibus.
 ead. pag. in adscript. o. addend. & cap. 2. lib. 15. Macrobius cap. 8. lib. 2. Saturnal.
 ead. pag. lin. 26. De animo.] Adſcrib. in Phædone.
 pag. 377. lin. 24. in dialogo de fortitudine, Meſſian Thucydidis filium, qui à Pericle
 ead. pag. in adscript. d. addend.] mutoniatus.
 pag. 378. in adscript. f. lege. crateras

IN LIB. XII.

- pag. 383. lin. 39. lege: cubicularij,
 ead. pag. in adscript. n. addend. vel trichilis opaca.
 pag. 384. lin. 2. Caſtratas illas fœminas fuiſſe putant muliebribus inſubulatis, vt equarum quas concipere & parere nolunt ferreis circulis ordine traictis naturalia clauduntur, quod Galli vocant Boucler.
 pag. 386. in adscript. p. lege: Vide prouerbiū Melitæus catulus: ac rursū, Catella Melitæa: adnotatq; Eunuchos dici homines non homines.
 pag. 387. lin. 46. lege: alia lege tradit, ne viri
 ead. in adscript. c. lege: ad manū sit, fluuiōq; nauem ac se committere,
 pag. 390. lin. 21. Hermippus in Militibus, vita ſoluioſiore,
 ead. pag. lin. 39. & Magnesi ad Mæandrum ſiti
 pag. 394. lin. 20. deum nec virgis attigit.] Adſcrib. Sensus est: nec ignem ſicrum excitasse, nec accensum virgultis ſacris fouiſſe, & aluiſſe, quibus utebantur Perſæ cum rem diuinam facerent. Quidam putant inter ritus & ceremonias Perſas conſueuiſſe virga, fortassis litæo ſimili, igne, quem magnum deum exiſtimabant, tangere, ac ſuffodere, veniam precantes pacemq; expoſcentes, ac propitium deorum numen.
 Ead. pag. lin. 8. Chalcedonium Xenocratem,
 pag. 395. lin. 11. lege: & cum accidiſſet for tē
 ead. pag. lin. 40. lege: Athenienſi Chareti
 ead. pag. lin. 48. Criſta quidem vna.] Adſcrib. exercitum eius proſliguit, quibusdam tamen ſuperſtitibus, quibus collectis bellum renouatum est. Hæc *ἀλλυγοεῖα*.
 pag. 396. in adscript. a. addend. Vide ſupra pag. 114. lin. 27.
 pag. 397. lin. 10. ſuper Nemeæ.] Adſcrib. Pauſanias lib. 1. ſcribit, Polygnotum pinxiſſe Alcibiadem Athenis in arcis cella, cum ſignis equeſtris Viſtoriz ad Nemeam.
 pag. 398. in adscript. o. addendum: vmbra culum.
 pag. 400. lin. 32. lege: foris adſtabant.
 pag. 401. lin. 34. talentis centum & viginti.] Adſcrib. Aureorum millibus ſeptuaginta duobus.
 pag. 404. lin. 40. Syrorum.] Adſcrib. fortassis, Aſſyriorum.
 pag. 405. lin. 5. Syris.] Adſcrib. rurſum, fortassis Aſſyriis.
 ead. pag. in adscript. n. Tota hæc adnotatio futura est ſic clarior & copioſior: Cato Fannio Strabone, M. Valerio Maſſala coſs. ſenatus decreuit vt M. Pompon. prætor, à quo de rhetoribus & philoſophis conſultus fuerat, curaret, & animaduerteret, vt ſi è republica fidēq; ſua videretur vi Romæ ne eſſent. Domitiano quoque imperatore vrbe & Italia philoſophi eiecti ſunt & interdicti. A. Gell. cap. 11. 15. Rhodiginus cap. 8. 29. & cap. 21. 12. Sueton. de claris orator.

pag

- Pa. 407. lin. 5. pietate in deos.] Apud Senecam in Apocolocyntoſi, ſiue ludo de morte Claudij Cæſaris, Principes pietate & iuſtitia dii ſiunt.
 ea. pa. lin. 17. de Heraclea ſcribit Dionyſum patriæ ſuz tyrannū, Clearchi filium, qui tyranni dē ead. pag. lin. 53. lege: profecuturum aſſecclam iis addunt, veluti exiguum citharum.
 pag. 409. lin. 38. vt inquit Hyperides.] Adſcrib. Superuacua hæc videntur, quamuis legantur in codice Græco.
 pag. 410. lin. 3. Vnguentis pedes illinere.] Adſcrib. Plin. cap. 3. 13. Poſthac pag. 513. lin. 50.
 ead. pag. lin. 45. veluti ſpecimen.] Adſcrib. argumentum, indicium, documentum.

IN LIB. XIII.

- pag. 417. lin. 1. Hoc ſi præſtabis.] Iambici ſunt hi verſus ordine continuato collocandi.
 ead. pag. in adscript. i. addendum: ſiebant apud Muſas in Helicone quinquennalia, magnificè, & ſplendidè. Plutarch. in Erotico.
 ead. pag. lin. 38. virilis est audacia.] Adſcrib. Plutarch. in Sympoſ. quaſt. 5. lib. 1.
 pag. 421. lin. 51. Teutocides Doreus,
 pag. 422. in adscriptis h. addendum: Viſtorius in adnotationibus poſt lib. 15. Variarum hos citat è codice Græco manuſcript. Clariora hæc ita fuerint:
 Primum enim ad lucrum ſunt quidem attentæ, & deprædandos aduentores:
 Cetera eius opera accęſſorij ſunt appendices:
 Omnibus inſidias aſſiunt: &c. Fraudes illas Plautus ſutelas vocat, quod voci Græcæ, *τῆς πᾶν*, optimè congruit.
 pag. 426. lin. 23. lege: nempe, Sociali, ſiue Sodalitio,
 pag. 437. lin. 46. vt temulentam eam traducens.] Adſcrib. Hæc orationis portio verſus nō est.
 pag. 438. lin. 30. lege: diſciplinatum, & beatos
 pag. 439. lin. 32. vt autor est Clearchus
 pag. 441. lin. 25. lege: Theoridis huius
 pag. 444. lin. 39. Fuit & Argiuz Biſiſtiches
 ead. pag. lin. 47. vt ait Clearchus in Amatoriis,
 pag. 448. lin. 1. lege: Dulcem te, Anacreon, Teos, in Graciam adduxit,
 Voluptatis conuiualis irritamentum, mulierum faſtidioſum:
 ead. pag. lin. 8. ſummi cottabi.] Adſcrib. Manis: totum pro parte.
 ead. pag. lin. proxim. Bromij guttis depreſſa.] Adſcrib. aſſuſo vino depreſſa illi detur.
 pag. 449. in adscriptis l. addend. Rhodiginus cap. 22. lib. 9. Sabellicus lib. 4. Enneadis 4.
 ead. pag. in adscript. v. addend. Ælian. lib. 13. Var. hiſt.
 pag. 452. in adscript. v. addend. Delphinæ, quia ſic in mari luſtare, vagari, ſpatiari ſoleant, apud Nonium, in Pecus, Liuius, vel, vt Scaliger legit, Næuius in Ægiſtho, Laſcium Nerei ſimum pecus vocat. Plinio, roſtrum Delphinis ſimum: quam obrem ſimones appellari volunt.
 pag. 453. lin. 25. lege: peratram, non diuiſum, per atram
 pag. 455. lin. 6. & obruti dentibus.] Adſcrib. Sic apud Suetonium Tiberius grammatikos interrogabat: Quæ mater Hecubæ? Quod Achilles nomen fuiſſet inter virgines deliteſcentis? Quid Sirenes canerent?
 ead. pag. lin. 39. ob veſtras in diſceptando.] Adſcrib. ſupra pag. 405. lin. 41.
 ead. pag. lin. 39. lege: deinde cures:
 & ſequent. lin. tum etiam domum cuſtodiuſque, & poſtremò ſuprà omnium

IN LIB. XIII.

- pag. 458. lin. 11. lege: Philippus ſcurra eum qui
 pag. 459. in adscript. e. addend. Rhodium fuiſſe oſtendunt hæc Senecæ verba epiſt. 71. Itaque eſſe ſceminatiſſimam vocem illius Rhodij exiſtimo, qui, cum in caueam fuiſſet coniectus à tyranno, & tanquam ferum aliquod animal aleretur, ſuadenti cuidam vt abſtineret cibo, omnia, inquit, homini, dum viuunt, ſperanda ſunt.
 pag. 460. lin. 30. lege: Tibia tantum comeſſationum
 pag. 462. lin. 12. Harpalycen.] Adſcrib. Parthenius in Amatoriis.
 Ead. lin. 38. adſcribens. Hilarodos.] Ilalon tibiam ac fiſtulam Hebræis dici monuit me D. Mitalerius Vienneniſis, vir doctiſſimus, indeq; fortassis vocatos fuiſſe Ilalodos, quos Hilarodos nuncupamus. Feſto, Hilarodus, laſciuī & delicati carminis auctor.
 Ead. in adscript. h. lege: *παιδῶν*.
 pag. 463. lin. 1. adſcrib. ſtimulo foramen.] ad verbum, In nefandum foramen ſtimulum pellis.
 Ead. in adscript. c. lege: garrulas.
 pag. 465. lin. 45. lege: verſutus,
 pag. 469. lin. 6. lege: ad id referentes, vt benè fiat.
 pag. 470. lin. 6. Tyrtæi verſus.] Adſcrib. Elegiacos huius poetæ verſus, quibus iuuenes ad fortiter dimicandum hortatur, impreſſit Henricus Stephanus.
 Ead. lin. 9. lege: Tyrtæi verſus

Ead.

Ead. pag. lin. 17. Penthei supplicium] Adscrib. regis Thebarum, quem sacra Bacchi contemnentem, & vires succidentem, Mænades cum Agæue matre, & sorore præsico capite discerpserunt. Ouid. lib. 3. Metamorph. Theocritus Eidylio 27. Ouid. in Ibin:

Aut lacer in sylvis mambus spargere tuorum:

Sparsus vi est Thebis angue creatus auo.

pag. 473. lin. 1. lege: infidentibus

ead. pag. in adscript. i. lege: examinandis & torquendis, & in fine adde: ingenti grauiq; dolore afflictos & vexatos sic vocat.

ead. pag. lin. 25. lege: Cantum sue barbito

ead. pag. lin. 35. lege: olympiadem nominant, condidisse, ac instituisse. Euphorion.

pag. 475. in adscript. k. lege: ἀφειδολογίας,

pag. 482. lin. 40. lege: candidum, & è fauis fructum: & lin. prox. in passo elixa: & sequente rursum: triticum: fauorum fructus,

ead. pag. in adscript. a. adnotatione deleta. lege: in ientaculi: vel quod egeat puls coctura longiore.

pag. 483. lin. 36. blito.] sic Martialis: Vtere lactucis, & mollibus vtere maluis,

Pomice: nam faciem dura cacantis habes.

ead. pag. lin. 41. albo cortice vestito.] Adscrib. legendum, si rem ipsam consideres, albo putamine, quando quidem aspectus ipse esse candidum putamen indicat, rufum verò corticem.

pag. 485. in adscript. n. lege: Fabæ: Theophr. De loco.

pag. 486. lin. 14. lege: βόργου

ead. pag. in adscript. a. lege: vt arboris alterius gemma, excisa subula, alterius oculo sic etiam exempto, indatur, aut in truncum alterius perforatum, alterius ramulus immittatur.

ead. pag. lin. 39. Memæcyla.] Adscrib. Arbuti fructus, Vnedones.

pag. 489. lin. 40. lege: meminit Aristomenes:

ead. in adscript. 7. Leopard. cap. 20. 6. rectè legit scripsisse λέωνος ac δρόσου.

ead. pag. lin. 54. lege: Tromilia,

pag. 490. lin. 13. Philippides in Tibiis πνευμονίαν,

pag. 493. in adscript. a. lege: De Tiberio in Arellana

IN LIB. XV.

pa. 495. in adscript. f. lege: coniuuius.

pag. 496. lin. 4. lege: latagum sagittis nos obicimus.

ead. pa. in adscript. k. lege: vt sonum ederent, vel in Cottabum relapsuras furtum proiiciebant.

Illisus & ictus humoris effusi τὸξος vocat, ad verbum, arcus, siue rela & sagittas.

ead. pa. in adscript. m. lege: peluim humi positam fluitantibus cottabis.

ead. pa. lin. 30. Cottabus.] Adscrib. Hæc etiam citantur pag. 363.

ead. pa. in adscript. q. lege: Platinx, fonis ab

ead. pa. lin. 44. veluti famulus adest:] Adscrib. supra pag. 196. lin. 28. Manes serui nomen est.

ead. pa. lin. 37. Sophocles in Inacho Veneream

pag. 499. lin. 15. lege: Rose verò abiecta folia

E densis coronis omnia in terram

ead. pa. lin. 17. ac elegantissime Democrite,

ead. pa. lin. 20. lege: mentionem vt faciam, quem ideo sic cognominarunt, q. æ. v. n. A. p. o. f.

vt Callimachus, i. l. c. de theotribus tradidit,

pa. 500. lin. 3. lege: an potius eorum à quibus animi sui reuera

pa. 501. lin. 40. & 51. Nicænetus, pro Epænetus.

pa. 506. lin. 37. lege: adeptum ob coronæ munus,

pag. 507. lin. 3. in adscript. o. lege: o. Quidam: vel paulo post, Phlomon, & quam luteam siue flammeam violam nuncupant. Hæc lectio si admittitur, Phlomos ille Primula veris fuerit, quod & herbarij putant.

ead. pag. lin. 39. lege: flaccescit,

pa. 510. in adscript. g. lege: Natalis videtur legisse δαυειση, vel, Τουιση.

pa. 511. lin. 41. lege: ἐπὶ τὸν μωταγὸν γινε, multo labore,

pag. 512. lin. 52. idem meminit.] Adscrib. Iliad. 5.

pa. 513. lin. 50. mercare Baccharinum.] Adscrib. Hæc citantur & pag. 410. lin. 3. Apud Plinium

M. Otho Neroni monstravit pedum vestigia vnguentis tingere. Diogenes aliquando vnguentatis pedibus incessit, quod à capite odor in aërem dissipetur, à pedibus verò in caput rectè feratur. In

Aulularia Plauti, Myrobathratij sunt qui calceamēta muliebria, vt benè olerēt, vnguentis imbuebāt.

pa. 521. in adscript. y. addend. accenduntur: vt Polymyxon, in qua multa. Mart.

Illustrem cum tota meis coniuuiis flammis,

Totq; geram myxos, vna lucerna vocor.

pag. 9. lin. 25. adscribend. Priscos Romanos sedentes capere cibum solitos Seruius tradit apud Virgilium Æneid. 7. & multis rationibus ostendit Philander apud Vitruium cap. 5. lib. 6. Apud Curtium lib. 8. cohors puerorum regionum in summo honore habebatur, quod illis sedentibus vteci cum rege licebat.

F I N I S.

Ind ex

Index rerum memorabilium quæ in his Athenæi

Deipnosophistarum libris continentur copiosissimus.

Prior numerus pag. alter lineam designat.

Abacus	150.20	Achilles Græcorū fortissim ⁹	518.29	fuga	501.6
Abdera fluius.	229.32	Achilles virtutis & laudis amore in		Adonia festi dies	218.8
Abdera	241.47	cenfus mortem oppetit	519.19	Adonis in lactucis sepultus fuit à	
Abdomen Gaditanum	89.35	Achillis solius scutum depinxit Ho-		Venere	53.37
Abies	54.37	merus	323.46	Adranthyum & ex eo vnguentum	
Abolla tragica vestita	397.53	Acinia corona.	506.50	prime nota Oenanthinum	513.8
Abramis nitoticus piscis	233.16	Acinus planta	506.51	Adriani in Paucratem Alexandri-	
Abrotanum scortum, Themistoclis		Acipenser piscis	103.3	num poetam liberalitas	504.52
mater	428.53	Acipenser	220.26	Adrianus imperator in Libya Ale-	
Abydem Milesiorum coloni volupta-		Acomia	243.17	xandriae finitima ingentem Leonem	
tibus additi	390.21	Aconium quare sic dictum	64.37	regionem vastantem venali pro-	
Abydos	69.48	Aconi locus Heracleæ vicinus ibid.		strat	504.50
Abylon oppidū in Aegypto	506.31	Acraganthini Geloni piscinam qua-		Adriatica gallina	212.48
Abyraca	52.36	lem edificauerint	402.3	Adraske	143.10
Abyrace, condimenti genus	93.37	eiudem Gelonis locus Amalthææ		Adrasus	165.29
Abyracum	303.3	cornu dictus ad Hipponium op-		Aduersa qui equo animo tolerat,	
Acacalis, ita Narcissus etiam appel-		pidam	ibid.	bona	341.47
latur	507.38	idem in horto quodam magnificè ex-		Adulatio ars, ac reditus iucundissi-	
Acanthus	509.40	tructo, quem confabulationem vo-		mus	193.11
Achantus in corona	506.28	cabat, circa Syracusas, eos qui de		Adulationis insignis exemplū ex Eu-	
Acanthyllis	505.11	rebus publicis conueniebant au-		polide	481.45
Acarnan piscis	265.40	diversolius	ibid.	Adulator omnium hominum fortu-	
Acetum, quamuis solum sit, Attici		Acrapotes heros Munichie reli-		nosissimus	186.14
condimenti speciem autumant	52.7	giosè colitur	31.18	Adulator idem cum Proteo	192.48
Acetum ubi præstantissimum	52.8	Acridis	49.4	Adulatores omnes quare humile s	
Acetum Cleoneum	52.11	Acrisius multa aurea habuit pocula			191.3
Acetum Declicium	52.20	347.45		Adulatoris amicitia non diuturna	
Acetum foris adhibendum externas		Acrostolon, navis pars	151.52	190.46.	
partes, intro adhibendum ventrem		Actæa	483.13	Adulatoris fabula Eupolis argumen-	
adstringit	52.18	Actææ vestes quales.	390.48	tum	161.53
Acetum ex Loti fructu fit	485.17	Actæon	1.32	Adulatorum qui apud Salaminem	
Acetum è palmulis elixit paratum		Acte pulchra, oppidum in Attica		fuerunt, & ex quibus Cyprii, duo	
484.49		terra	203.27	genera, Gergini & Promalange	
Acetum Sphettium	52.10	Actus	65.27	191.19	
Acceja vestium è Cypro celeberrimus		Actus piscis	228.26	Actos, cœna	104.51
textor	38.6	Actus piscis	238.25	Actum ampliores Homero ἀβραπες,	
Accestor, parasiti nomen	76.41	βελόνη ἢ παρὰς dictus	ibid.	δραπέ, ἡδὲ ἄλλα dicuntur	145.1
Acceas oppidum prope Iabysum,		Actus Saurides & Cestra inter sese		ἐπὶ τὸν ἑσπέρων ἡδὲ παρὰς hodie dici ib.	
quod tenet diu Phalathus	269.6	valde similes	241.12	Aegæus consuetudinem habuit cum	
Acceus	24.32	Actus	483.14	multis foemina	413.21
Acchaia oppidum Tromelia	489.54	Acylus fructus ilicis	89.53	Aegilides sic dicuntur carica quæ	
Accharus piscis	213.14	Acteus cognomine Gallus, dux eius		ampliores	485.1
Acchates gemma.	154.30	exercitus qui hospites & amicos		Aegilii pagus Attica ab Aegilio he-	
Acchæi Deipnea venerati	31.20	Philippi debellavit	395.44	roè sic dictus	486.1
Acchæinus panis 83.8. Is paratur per		Adiatomus Sotianorū Gallorum po-		Argina à Ioue dilecta	421.9
Thesmothoria, sacra Cereris ibid.		pulorum rex sexcentos sibi proximi-		Argina liliaceo Myrteo & Oenan-	
Acchillea maza	86.42	mos habet qui cum eo vitam agunt		thimo vnguento nobilis.	513.35
Acchilles meracius temperari vult 8.21		& moriuntur: Si odium dicuntur		Arginam Demades orator dicebat	
Acchilles	9.39	ij	186.37	esse Peirei portus lemam, ac gra-	
Achilles	11.3	Adimantus Demetrii adulator, qui		nam: Samiam, v. bis portas: pu-	
Achilles est i vrgeretur, tamen dijs		templum edificavit, ac statuas pu-		beres, plebis ver: oppidi vestem,	
sacrificat prius quâ abiret 134.22		sui in Thyro, titulo Phile, De-		mania: tubicinem publicū Athe-	
Achilles Homericus Iyra mulceba-		metri yxoris	190.50.	nionsum gallum	74.48
tur, quam solam ex Eetionis spo-		Adipos & alimos, id. malua	45.35	Aegypti oppidum Abylon	506.31
lijs sibi iumpserat	465.24	Admeta Eurysthei filia, Argis pro-		Aegypti oppidum ad ripam fluminis	
				a a Tindium	

INDEX

Tindium, templo & spectaculis
insigne 506. 24
Aegyptia myrtus odoris fragran-
tissimi 504. 8
Aegyptia faba ris ex Dipbilo 56. 2
Aegyptij homines olim immolabant,
& bellaria victimis multa, pul-
laeque volucres multas imponere
solebant 129. 25
Aegyptij panis sunt auidi 312. 48
Aegyptij qua suppellebile vrantur.
350. 49
Aegyptij Maneron lugent 462. 21
Aegyptij Agestilaum Lacedaemoni-
ducem, cum alijs multis, tum co-
ronaria papyro muneratur 504. 3
Aegyptij imperavit Typhon, quem
& Babin dicunt 506. 29
Aegyptijs, ut ad compositandum sese
prepararent, ante omnem cibum
brasicam elixam in cenis comesse
statutum erat 26. 47
sub A. gyp. 7. rege Ptolemao omnes
disciplinarenouate 337. 53
Aegyptiorum rex Anafis 506. 36
Aegyptij rex Partamis 506. 38
Aegyptiorum mos carne inuito dan-
di coronas 510. 51
Aegyptios quare Dion Academi-
cus vinosos vocitet 26. 4
Aegyptium vnguentum 513. 24
Aegyptius abundat amaraco 504. 6
Aegyptius flores nullo non anni te-
pore copiosas, ob aeris temperie,
gignit 146. 6
Aegyptus, & in ea Mendesium &
Maeopium vnguenti optimum 513
Aegis, clypeus 150. 36
Aegisthus cur Clytemnestra canto-
rem occidit 11. 17
Aegilballorum duo genera, Ficedula,
& Melancoryphos 50. 26
Aegilballus Elson vocatus, item a
quibusdam Pyrrhia, & cum fici
maturi sunt, Sycalida, id est, Fice-
dula appellatur 50. 24
Aemilianus Maurusius 127
Aeneas cum inter pocula multa
Troianis minatus esset, impetum
Achillis sustinens pene occubuit
8. 42
Aenei 305. 3
Aenos 69. 48
Aenus oppidum Thracia 213. 14
Aeoles vnguenta μύρρα & σπύρα
vocant 512. 46
Aeolia piscis marinus 240. 46
Aeolia, coracini 229. 36
Aeolica harmonia, qualis 465. 40
Aeolum moves 465. 44
Aeolum corona Hypothymides &
Hypothymides 505. 23
Aeschylus 13. 35
Aeschylus palliarum & abollari de-

corum ac gravitate inuenit 16. 47
Aeschylus vinosus dicitur a Chamae-
leone 17. 13
Aeschylus Plutonem vocat Agesti-
laum 74. 36
Aeschylus iactabat suas fabulas
esse Homeri cenarum frustra 259.
40
idem cum in agendis fabulis iniustus
suffragijs ab adversario esset supe-
ratus, dixit se temporis suas tra-
gedias consecrare ibid.
Aeschylus primus in tragedia ebrio-
rum personas iniecit 320. 20
Aeschylus clarus alias poetices fa-
mas, gloriam etiam bellicam epita-
phio sibi suo quaesuit 467. 40
Aeschines in Telauge Critobulum ut
sordidum & indoctum perfringit
163. 10
Idem Telaugem ibidem irridet eod.
Idem in Aspasia Hippocraticum Callie
filium fatuum vocat, Ionicas fe-
minas quaestuaris omnes 163. 13
Aeschines vnguentariam constituit
artem sequi 456. 10
Aeschines Hermi vnguentarij in-
terceptas possedit facultates 456.
40
eiusdem stuprauit uxorem ibid.
Aesculapius irrisus & expulatus a
Dimysio Sicilia tyranno. 516. 52
Aethiops Corinthius sodali Syracu-
sas ob mellitam placentam con-
cessit 125. 25
Aethiopia a Tibono Troiam mis-
forum, cum Memnonem mortuum
audiuissent, fabula 506. 33
Aethops, vnus ex equis Solis 347. 11
Aethra Pithei filia Aegaei coniunx.
413. 23
Aetoli tanto ad mortem procliuiores
quantum ceteri ad luxum 392. 2
Aetolia Meleagridum auium originem
sibi vendicat 487. 37
Aetolicum est vicinorum res depre-
dari 189. 45
Aetolus ab Oeneo procreatus 27. 54
Agallides meretricula nomen Athe-
nis 435. 16
Agallis Corcyrae grammatica 11. 30
Agamemnon Nestorem carne assa-
ta donat 7. 24
Agamemnon Phoenici carnem assam
dat 7. 14
Agamemnon in eadem lance tenu-
lentiam & ebrietatem ponit 8. 46
Agamemnon in bellum profectus
Clytemnestra cantorem reliquit
11. 11
Agamemnon tibiarum sonos audit
12. 36
Agamemnon bibax 323. 43
ensis Agamemnonis 365. 44

Agamemnon formosus 420. 53
Agamemnon amavit Argynnium
450. 12
eidem templum ad Cepheiam ubi na-
tare solitus erat edificauit, dicitur
Veneris Argynnidis ibid.
Agamemnon apud Homerum ho-
stiam percudit 491. 21
Agamemnon apud Homerum Da-
nais valde timet 512. 29
Agatharchides 22. 28
Agathocles adulator Philippi 194.
12
Agathocles tyrannus aueca vasa o-
stendens amicis dicebat illa fabri-
cata ex quo figulus erat 347. 43
Agathocleia Philadelphi Ptolomaei
amicarum vna 429. 14
Agathonis antitheta & isocola Pla-
to qua similitudine deriserit 140.
36
Agathon poeta, Pausania in delicijs
& chorus fuit 160. 44
Agathon sub Ephemio in festis Bac-
chi corona donatus 161. 6
Agemon Corinthius, pater Alcyo-
nes 519. 33
Agenes, mensurae genus 444. 16
Agesilai corporis breuitas, ob eam a
Tacho Aegypti rege irrisus, se-
mox illi visum iri leonem, cui mus
videbatur, respondit 459. 33-35
Agesilai apophthegma 489. 12
Agesilai vernacula corona nastur-
tiam 510. 4
Agesilao Lacedaemone, cum traie-
cisset in Aegyptum, dono miserunt
& alia multa Aegypti & corona-
riam Papyrum. 504. 2
Agesilaus quod ad manum habebat
bibebat iuauiter, quicquid cibi oc-
curuisset fortitudo, senebat 108. 36
Agesilaus Lacedaemoniorm rex se-
nerus ac operosus fuit 381. 4
Agesilaus ad Hellepontum barba-
ros bello premens cum Asiaticos
sumptuosos stolis excultos videret,
ceterum imbelles, captiuos iussit
exutis vestibus venales per pra-
conem proclamari 408. 24
Agesilaus Xenopitheiam vna cum
sorore trucidari cur curauerit
454. 14
Agis patinarum Proteus 257. 44
Ais fabula ad Hydaspis ripas acta
Bacchanalibus 443. 50
Aglais Megaloclis filia carnis libras
duodecim manducabat, panis se-
modios quatuor, & vini congiuum
bibebat 301. 10
eam Alexandriae pompa magna ve-
stes induta magnificas, cristam ca-
pite gestans tuba cecinit ibid.
Agrion locus apud Lydos ad quem
aliorum

IN ATHENAEVM.

aliorum virgines & uxores dedu-
cebant stuprandi gratia 384. 6
Agrion Alexandro familiaris crepi-
das aureis clauis confixas gerebat
400. 18
Agnus aureus Atrici fuit, ut tradit
Herodotus Heraclotes, phiala, in
cuius medio agnus fuit insculptus
172. 45
Agrestes fabula cum Aristion temp.
gubernaret acta est, Bacchi festis
ludis 162. 6
Agrigenti quidam iuuenes adeo fue-
re dementati ut in triremi se nauig-
are ac tempestate agitari crede-
rent, ac ideo vasa & stragula do-
mus foras eiecerent nauis, ut pu-
tabant, exoneranda gratia 29. 36
Agrigenti domus quaedam cur Tri-
remis dicta 29. 36
Agriones cubare peritus 444. 54
Agris Rhodius piscem assare omniu
peritissimus 283. 29
Agron Illyrici rex, quod Actolos vi-
cisset minimum gausus, temulentia
pleuritide correptus interijt 328.
15
Aiaei Agememno a certamine cum
Hectoris boum tergoribus donat
7. 23
Aiaci longa in conuiuio boum ter-
ga afferuntur 10. 50
ex Aiacis cruore hyacinthi flos na-
tus 509. 13
Aiakis Telamonij scolon 518. 25
Aiax 32. 12
Aiax Telamonis filius, post Achil-
lem, vnus omnium Graecorum for-
tissimus 518. 25
Aiax strenue se gerens occubuit vir-
tutis gratia 519. 19
Aigle Thesei vxor 413. 30
Aixapha placenta 482. 11
Alabastrius lapis 152. 33
Album omni veteribus lac gallinae
44. 40
Alcaeus Mitylenaeus 17. 41
Alcaeus potius sua carmina condebat
320. 27
Alcaeus in reip. gubernationem Ath.
Amintae successor 162. 11
Alcaeus quoniam tempore ebrius 321.
15
Alcaeus poeta bibax fuit 326. 8
Alcaeus Lesbicus Sapphus amator
445. 46
Alcaeus musices scientissimus idem
& fortissimus 467. 22 domus
omnifariam armis instructissima.
ibid.
Alcaeus scolijs vsus 517. 7
Alcaeus & Philiscus Epicurei Lucio
Posthumio consule vrbe eiecit
405. 43

Alcandra Polybij vxor 1-3. 13
Alcaeor gibbus quidam 183. 7
Alcestis probissima 415. 23
Alcetas Macedo homo bibacissimus
326. 4. quare infundibulum co-
gnominatus ibid.
Alcibiades in Olympicis ludis curru
victor omnibus spectatoribus con-
uiuium exhibuit 3. 11
Alcibiades comeffabundus 134. 52
Alcibiades libidinis desiderio pru-
riens 140. 38
Alcibiades 160. 23
Alcibiades cum Xantippe & Socra-
te dormiuit 162. 32
Alcibiades versutus ac polypti mente
sefe omnibus quos adibat accom-
modans 396. 44
idem Timeam Agidis uxorem de a-
dulterio interpellauit ibid.
Alcibiades calcei genus ita dicti
396. 54
Alcibiades venustus, valido corpore,
ac animo generoso fuit 397. 3
Alcibiadi reitoria Ephesus suppedita-
ba, equis alimenta Chij, Cyziceni
hostias, Lesbij vinum & qua ad
victum erant necessaria 397. 6
Alcibiades ad Anytum comeffa-
bundus vna cum familiari Thra-
sillo fortuna tenuioris homine
profectus, ei cum praebisset iussit
famulus ipsi dimidiam partem po-
culorum quas super abaco iacebat
deferre 397. 14
Alcibiades communi sumptu cum
Axiocho Hellepontum cum nauig-
asset, Abydumq; peruenissent am-
bo, conuuium nuptijs duxerunt
Medontaden & Xenocippe, & qua-
nata puella cum esset ignoratur
vter pater esset 397. 22
idem Lacedaemone cum Timeam A-
gidis uxorem supraisset, & a
quibusdam reprehenderetur, dixit
se id non intemperantia fecisse, sed
quo deinceps stirps sua, non Her-
culis, Lacedaemone regnaret ibid.
Alcibiades Pausania exemplo Me-
dorum moribus se accommodauit
397. 50
idem apud Pharnabazum linguam
Persicam didicit ibid.
Alcibiades Agidis uxorem dilexit
427. 59
idem Medontidem Abydenam audi-
tione amare cepit ibid.
idem Medontidem Axiocho in Hel-
lespontu nauigationis comiti vten-
dam dedit ibid.
idem semper secum ductauit Dama-
sandram & Theodotem ibid.
Alcibiades in Melissa insidijs Phar-
nabazi occisus 428. 3

ad Alcibiadis monumentum eius sta-
tuam imponi & lapide Paro curauit
Adrianus Imperator ubi quotan-
tia bos immolatur 428. 5
Alcides Alexandrinus musicus 2. 6
Alcinous, quamuis delicatus esset,
tamen bubula vescabatur 7. 25
Alcinous 10. 46
Alcinous 136. 22
Alciphron Meandrius 25. 2
Alcippe 143. 11
Alcisthenis Sybaritae vestis sum-
ptuosa quam confici curauit, ad La-
cinium promontorium in Iononis
celebritate & festo omnes in ad-
miracionem traxit 401. 29
Alcison naurem interfecit 165. 28
Alcman 24. 49
Alcman poeta fatetur se aduorem
esse 310. 54. captus amore pue-
ri Chaeeronis 311. 5
Alcman erga mulieres petulantissi-
mus 448. 10
Alcyone filia Agemonis Corinthij.
519. 33
Alcyones 290. 25
Alcyonens ex Antigono & Demio
natus 430. 5
Alciphrautes 38. 29
Alcison poculi genus 355. 41
Alecter genus salationis apud Sicyo-
nios in magno pretio 470. 36
Alewite, Syncomisti panes 87. 12
Alexander Aetolus, poeta 462. 45
Alexander Pyrrhi filius 56. 10
Alexander rex Syriae Antiochi Epi-
phanij filij suppositus 156. 46
Alexander rex lenis ac mansuetus
157. 11
Alexander Ptolomei filius multa sa-
gina obfector adeo est factus ut non
nisi duobus suffultus incedere pos-
set 408. 3
Alexander aliquando quadringentos
duces in sellis aureis & argenteis
vrste purpurea fratris sedentes con-
uiuio excepit 14. 6
Alexander Thebas diruit 15. 8
Alexander in epistola sua ad Philo-
xenum meminit Theodori & Chry-
sippi 17. 30
Alexander Magnus cum amicis ce-
nans 60. aut 70. centum dra-
chmas quotidie impendebat 110. 1.
Alexander Magnus Asia thesuro-
ros diripuit 173. 6
Alexander circa Babyloniam pul-
chra mala natus ijs scaphas im-
pleuit ac imperauit ut eorum iactu
pugnarent, unde illud praelium di-
ctum fuit μύρρα 206. 22
Alexander poculum duorum congiu-
rum capax Protea praebebat 324.
15

INDEX

Alexander poculi maioris basflu, & Baccho indignabundo interijt 324. 20
idem temulentus crapulam totum tri-
dium aliquando edormiebat ibid.
Alexander apud Medeam Theſſalam
cenans pigini conuius qui tunc
accumbebant omnibus prebabit
324. 30
idem cum aliquando meri poculum
ad eum delatum aſpelleret, rogante
quodam cur non biberet reſpondit:
Nolle ſe dum Alexandri poculum
ehiberet. Aſculapio indigere 324.
34
Alexander ignauus ad Penezem fuit
324. 50
Alexander ludos ad tumulum Caleni
inſtituit propoſitis premijs ijs qui
plus bibiſſent 326. 15
Alexander Aſia ſubingata Perſica
ſtola uſus eſt 397. 54
Alexander ſe Diane aſſimilaſit
399. 22
idem pavimentum exquiſiſſimis vn-
guentis rigabat ibid.
idem immanis ac ſanguinarius ibid.
Alexander ſublato Dario, qua pom-
pa ſuas amicorumque nuptias ce-
lebravit 399. 37
Alexander auro cubili dormiebat
400. 11
Alexander ad Ionia ciuitates & pri-
mum Chios reſcripſit ut purpuram
ſibi mitterent 400. 41
Alexander Atialo, qui dixerat tum-
demum liberos Philippi legiti-
mos ſuuros, quia nepem duxiſ-
ſet, calicem impiegit, ob quod fa-
ctum cum matre proſtrixit 413. 48
Alexander ad inſaniam amore pue-
rorum exaſit 449. 50
idem eunuſum Bagoam adeo dilexit
ut reſpiciens in theatro eum deſ-
cularetur ibid.
Alexander ad amorem & procliuſ
& temperans 450. 4
in Alexandri nuptijs miſſa corona a-
ſtymata talentis decies mille ac
quingentis 400. 10
Alexandri mater Olympias 491. 9
ab ea per epiſtolam monetur ut
bonum coquum, ſacrorum peritum
emat 491. 9
Alexandri ſtatua apud Coos 510. 10
Alexandro quale erat tabernaculum
400. 29
Alexandrum cum amici exciperent
conuiuium, bellaria que apponi ſo-
lent inaurata erant, ac qui illis uti
cupiebant detrabere aurum ac ab-
ſicere famulis ſolebant 116. 10
Alexandria aurea 1540
Alexandria pulchra lenticula reſerta

118. 22
Alexandria pulchra 484. 9
Alexandria urbs præclara 502
Alexandria pulchra ciuitas 504. 42
Alexandria Muſarum reditus 504.
52
Alexandria unguento nobilis, opu-
lenta 513. 14
Alexandrina regia, & que in ea ani-
malia nutriti ſolita. 487. 5. Pha-
ſiani Tetræones inter cætera illic
frequentes, regis etiam cura. ibid.
487. 6
Alexandri ni muſices periti 132. 24
Alexandri cum ob bella diſciplinæ
exoleuiſſent Græcos erudiere 137.
50
Alexandri quas arbores Comaros
& Palluros vocant 483. 51
Alexandrinorum corona & uſus ſeu
tortiles 506. 20
Alexandrinus poëta Pancrates 504.
47
Alexarchi ad Caſſandri duces epiſto-
la 74. 14
Alexarchus Caſſandri Macedoniae re-
gis frater multarum diſtionum fi-
ſtor ineptus 74. 11
idem Phanopolidia conditor ibid.
Alexes poëta, quem Cymedologon vo-
cant 462. 45
Alexides paraſitum coëpulumem pri-
mum appellauit 175. 11
Alexidis locus explicatus 513. 26
Alexis 14. 26, 16. 40, 18. 13. &
23. 22. 32. 24, 19. 25. 26. 52. 29.
4. 18
Alexis poëta catillo fuit 257. 19
idem interrogatus quidnam libentiſ-
ſimè comederet, reſpondit ſper-
mologos roſtos ibid.
Alexis Tarentinus raiſodius in nu-
ptijs Alexandri dexterioris ſua
ſpecimen exhibuit 399. 53
Alicia 44. 11
Alicia ordeſurpe ut paranda 95. 23
Alicios 461. 40
Allabes piſcis genus 233. 16
Allantæ coquus diſtiſſimus 283. 33
Allio cum roſis nulla ſocietas 504. 5
Allium 483. 14
Aloſa 265. 25
Aloſia feſti dies Eleuſina 442. 47
Alpes montes & de lacu magno cir-
ca eos ſtorum ſuauiſſimorum ferace
507. 50
Alpheſtae quales piſces 210. 11
Alpheſtae cur diſti incontinentes ib.
Alpheſtae, piſces 230. 43
Alpheſtis piſcis marinus 238. 18
Altephie uites vnde 24. 48
Altephius Alpheſi nepos ibid.
Aluum purgari vomitu, cohiberi
eodem 495. 32. & 34

Alyattes, Cræſi pater 156. 21
Amaltes ordei manipulos ſeparatos vo-
cabat 461. 18
Amalides quid 484. 19. pyra
non ſunt, ut quidam putant ibid.
Amalides in Ohio generantur 484.
22 ita vocantur in Ionia ibid. 24
Amalides ab Actilio Omonichides
vocantur 484. 26
qui Amant ſoli viuunt 418. 12
Amantus ornatuſ corporis impendio
curioſi 499. 35
Amantus quare amatorum ualuſ
coronent 499. 35
Amantus eorum que amant potiri cu-
pientes, corporis ornatum depra-
dant cupiunt, ab ijs ſe corpora or-
namentis ſpoliatos intelligentes
500. 3
Amantibus res amata dei cuiuſdam
vice eſt 499. 54
Amantium aſſectus 499. 30
Amaracina corona potantibus incom-
modare credita 503. 32
Amaracinum unguentum 146. 23
Telinum, Trinum ibid.
Amaracinum unguentum ad pedes
ungendos conſectum 410. 10
Amaracinum unguentum optimum
513. 8
Amaracus in Aegypto abundat 504.
6
Amaracus Phrygius, ſtos, æſtius
506. 10
Amaracus Phrygius æſtius ſtos, co-
ronarius ſtos 507. 9
Amaracus a quibusdam uocatur Sam-
pſuchum 507. 20
Amaracus 510. 19
Amaliſ Aegyptiorum rex liberater
uocabatur 195. 9
Amaliſ Aegyptiorum rex potationi-
bus addictus 327. 11
Amaliſ rex Aegypti 416. 22
Amaliſ Aegypti rex quibus inijs ad
regnum peruenerit 506. 36
Amaliſ Elrus rerum amatoriarum
in primis ſciens 431. 29
Amabilides concubari genus 64. 52
Amabulum oppidum 125. 22
Amator alatus eſt omnis 418. 2
Amator coram amante quiduis po-
tius ſuſtineat quam in opinionem
timiditatis incidat 449. 8
Amatores oculos cur maxime omniū
corporis partium intueantur 419.
20
Amatores amicorum fores quare co-
ronis ornent 499. 18
Amatores inter conuiuandum identi-
dem ſibi coronas detrabunt 499.
47
Amatores ſe in nexum dant 499. 50
Amatori uirtutis ſapientia maxima
accedit

IN ATHENAEVM.

accedit 416. 39
Amator nonnullos fuiſſe, qui nunquam
ab amantibus uifi ſuperunt 428. 9
Ambices quatuor pocula 357. 50
Ambroſia 30. 53
Ambroſia libico melle nouies dulcior
31. 6
Ambroſia, ita Corinthijs uiola nomi-
natur 507. 19
Ambroſia eadem & lilium 509. 10
Ambroſia ſtos 510. 9
Ambracia 69. 50
Ambracia 232. 27
Ambracia inſtitoris nobilis 243. 34
Amelibus Athenæi ætate citharæ-
dus inſignis, & iucunda de eo,
cum ad conuiuium tardius ueniſ-
ſet, narratio 464. 11
Amepſias 7. 8
Amerina ſalix 501. 20
Amerina ſalix in Samo frequens 501.
51
Ames placenta genus 45. 6
Ames placenta genus 478. 36
Ames 483. 16
Ametas 196. 6
Ametas 7. 21
Ametes, genus placenta 99. 12
Ameticos paruulos Amen uocant
480. 21
Ames 50. 13
Ames 481. 52
Amator Eleuternæus primus cithara
amatoris cantiones cætauit 475.
11
Amia qualis piſcis 102. 49
Amia piſces quales 206. 51. quare
ita dicta 207. 10
Amia quomodo paranda: item ubi
optima capiatur 207. 20
Amia dicta dōd & quæ ierū. quod
ſimul eant & gregatim 242. 9
Amias quas uocent ſamine 425.
24
Amicia deſunctis que decidebant ex
menſa tribuebantur 319. 3
Amicitia moribus, non locis, metien-
de 140. 21
Amicitia 517. 45
Amico fidem qui ſeruat dijs & homi-
nibus acceptus 518. 49
Amicus in reip. gubernatione Athe-
nienſem Iſarcho ſucceſſit 162. 10
Amiſtis poculi genus 355. 39
Amirochate Indorum regis, ridicu-
la per literas ab Antiocho poſtu-
latio 486. 5
Ammites amnis Apolloniam alluens
249. 45
Amabeus alter citharædus quoties
prodiret cantaturus Athenis talen-
tum accipiebat 465. 7
Amolgia qualis maris 86. 49
Amore, melita cibaria 481. 32

Amorbetes, placenta genus apud Si-
culos 481. 42
Amorem concubitu præeſſe Athe-
nienſes non exiſtimarunt 417. 12
amori ur Lacedæmonij ſacra faciāt
ante quam aciem inſtruant 417. 18
amori ſuum tempus eſt, ſuum quoque
nuptijs 448. 36
amori humana uires impares 499.
40
amor Deorum omnium mortalibus
iucundiſſimus 416. 40
Amor qualis Deus, & quid ab eo ex-
pectandum 417. 4
Amor qualis ſit pingi non poteſt à pi-
ſtoribus 417. 32. & ſeq.
amor non eſt alatus 417. 47
amor duos tendit arcus 418. 8
amor cur ex Deorum conſilio electus
ſit 418. 30
amor puerilis à Cretenſibus orium
accedit 449. 43
Amor bonos mores corrumpit 499.
29
Amor rei amatæ fruitione ſedatur
499. 38
Amphipropſi 277. 23
Amphiarus ſaltator nobilis 129. 38
Amphibia que ſunt animalia 263. 33
Amphycelus & Polyecnos Cui in-
ſula tyranni 193. 38
Amphictyon Athenienſium rex à
Baccho uini temperandi rationem
edocuit 30. 26
Lex Amphictyonis, ut ſtatim cum
cibus deguſtandum ſolum non nihil
meri aſſerretur in gratiam boni
Genij 30. 32
Amphidromia 276. 19
Amphidromia 50. 32
Amphiloebus amatus ab anſere apud
Arginos 452. 7
Amphim uinum improbum Socrati
258
Amphiphon placenta genus Diane
ſacrum 480. 25
in Amphipolim expeditio ſuſcepta, Al-
ceo prætoræ, Cleonis ductu 160. 4
Amphis 24. 2
Amphis 27. 13
Amphis comicus poëta 6. 49
Amphitryon 371. 39
Amphilimus piſcis 91. 17
Amygdale 483. 18
Amygdale 486. 40
amygdale Naxie ueteribus celebra-
ta 40. 53
amygdale præſtantes in Cypro 41. 2
amygdale dulces Lacedæmonijs ap-
pellantur Tenijs, ampliores nuces
Myſeri 41. 5
amygdale præſumptæ bibendi appe-
tentiam excitant 41. 6
amygdale vnde dicta Herodiano Ale-

xandri 41. 14
amygdale macerata minus ſiccis le-
dunt 41. 47
amygdale Thaſſia: at Cypria 42. 11
amygdalas uocat Epicharmus na-
uocorſalora uapua, nuces que pro
bellarijs toſiæ merſis apponuntur
40. 46
amygdalas quinque uel ſex eden-
tem depræbenſus fuit is medicus,
qui apud Plutarchum in Sympo-
ſiacis reliquos omnes bibendo pin-
cebat 41. 11
amygdalas uocant Lacedæ-
monij 41. 36
amygdala tuſſis remedium optimum
41. 30
Amyla 102. 13
amylis apud quos à Græcis ſcriptori-
bus fiat mentio 482. 50
amylus 99. 2
amylum placenta 482. 19
Amyntoris uxor pellicem non pati-
tur 412. 53
Anaceium, templum 175. 20
Anachariſ uiris potēſtatem regi Scy-
tharum cum expoſuiſſet, inquit,
hec ad Scythas iam perueniſſet,
niſi flagella Græci quotannis am-
putarent 320. 14
Anachariſ Scylha apud Perian-
dram de bibendo conſtituto præ-
mio primus cum inebrians eſſet,
pretium petijt, dicens, uictoriae ſi-
nem aſſectum 326. 50
Anachariſ cum quidam eius uxorē
intuitus in conuiuium ei dixiſſet, mi-
nime pulchram duxiſſe uxorē, in-
quit, Heus puer miſce mihi mēra-
cius & eam pulchra faciam 332.
28
Anachariſ Scythæ apophibegma,
457. 39
Anacreon 9. 31, 16. 15
Anacreon totam ſuam poēſim ianai-
bus ebrietatis contexit 320. 35
Anacriō, quod Dorio, Lydio & Phry-
gio canebat modis, dicebat ſe vi-
genti ſidibus canere una detracta
473. 18
Anacreon lud ſtrabij, & uti id uita-
bis uſurpauit 514. 16
Anacreon ſcolia ſcripſit 517. 7
Anacreontis locus explicatus 502. 1.
& 20
Anacis Phibalenſis tibicen 468. 52
Anagyrenſis tribus 245. 44
Ananias obſcurus alias, homo uolu-
ptuoſus fuit 381. 5
Anaphæus duos lepores in Aſtypa-
laam inſulam comiecit, que bre-
ui tempore innumerabilem pro-
lem ediderunt 298. 43
Anaphe 298. 44
aa 3 Anarrhinon

INDEX

Anarrhinum 275.19
Anaritis ostreorum species 64.48
Anates *Bos* ad 29.42 nuncupate 29.42
Anaticula 50.42
anaritis, anartas etiam vocatus, ostrem conchis simile 65.20
Anaxander Eudemonicus philosophus cum aliquando iter cum Alexandro faceret & tonitru magno & stupendo omnes formidarent, inquit, Hocce fecisti o Alexander. Iouis filii? 187.43
Anaxandrides pulcher, & magnus corpore 279.3
induebatur purpura cum aureis fibris ibid.
idem victus ab emulis in agendis suis fabulis eas discerpebat ad thubis, piper, & id genus alia obvoluenda ibis natione Rhodius fuit ex Camiro ib.
Anaxandrides 22.48
Anaxarchus Eudemonicus epuli parandi summa potestate ad se recepta, quomodo illud instituerit 406.38
Anaximenes vestitus a Theocrito Chio reprehensus 16.36
Anaxo raptus a Theteo 413.32
Anaxyrus 60.11
Anchimolus & Moschus in Elide philosophie doctores aquam tantam bibebant, fisis rescebantur, nec eo infirmiores corpore fuerunt, at sudor illorum quam graviter in balneis olebat 35.15
Ancillarum synonyma 199.22
etiam famuli tum famula dicuntur 199.21
Ancyle, genus poculi 319.28
Anarachmus piscatoris nomen apud Platonem comicum 248.15
Andranthys Lydorum rex feminas primus castravit & ipsas emunctoribus loco vsus 38.42
Andreia apud Cretenfes conuivia publica 139.46
Androcydes Cyzicenus piscator piscium adeo amans fuit, ut circa Scyllam pisces ad viuum representaret 254.42
Androcotus Phrygius voluptuarius homo 394.4
Andromachus Carpenus Licinii Craspi, qui in expeditionem aduersus Parthos exiit, assentator, qui & eum prodidit 188.51. is a Carpenis, quorum civitatem propter scelus suum mercede accepisset ob crudelitatem cum tota sua familia crematus 189.2
Andronicus histrio Gnathenij amator 433.11
Andron Catanensis tibicen primus cum tibia caneret corporis aptos motus addidit 17.26
Androphytides conchae species, has candidas vocant 64.53
Anemonarum verni calices 110.34
Anemone differt a Chelidonio, contra nomulorum sententiam 110.5
Anemonides 509.49
Angares apud Astyagem musicis inter primarios praecinit Cyrum regem Persici tyrannidem occupatum ipsi Astyagi 472.3
Angelica saltationis genus 469.22
Angotheca arcula apud Alexandrinus 156.24
anguille fluitae 3.43
anguilla 3.45
anguilla descriptio 102.26
anguilla copanda optima 222.21
anguilla succi bonitate ceteros omnnes pisces antecellunt 222.46
anguilla aquis gaudent purissimis & quare
anguillas qui piscantur aqua turbant 222.50
ea quomodo generentur ibid.
nocturne nascuntur ibid.
anguilla caenarum Helena 223.4
anguilla ubi optime capiuntur 223.3
anguilla est apyrenos 223.21
ἄπυρον unde dicta 223.43
anguilla Aegyptijs dijs potiores 223.50
anguilla betis obuoluta antiquis in cibo fuerunt 224.21
anguilla & huiusmodi pisces exiguas branchias habentes diutius extra aquam vivunt 233.22
anguillula sunt menses laeta 267.42
anguilla Boeotia 464.30
anguilla apparatus 493.8
animalia quaecumque mouentur quatuor veluti signa cientur 264.3
animalia quare manibus careant omnia homine excepto 264.7
animantia quaedam quorum obtutu homines lapidescebant 164.1
animi corpori, vitaeque huic illigati sunt, supplicij causa, qui si iniussu dei differunt, grauiora multo sunt passuri 117.31
animi regina princeps prudentia grauius alimentis obsepitur 117.39
animi multarum carnum esu bebetantur 117.42
animi domicilium cor esse consumatur multis exemplis 512.20
animus excelsus Alexandri Magni 3.8
animus cuiusque qualis perspectus, difficile 517.40
Annarus Babyloniae regis ex praefectis vnus mollis ac effeminatus 394.10
anona olim larga suppeditabat 444.12

IN ATHENAEVM.

Anthriscus 236.29
Anthriscus 110.26
Anthias, sine callibhys, piscis genus 110.21
Anthias piscatoribus cur sacra 110.36. varia eius nomina ibid.
Antigenidas tibicen 98.44
Antigenides 470.45
Antigonus 56.18
Antigonus rex Athenis Aphrodisia celebrans 76.36
Antigonus trivremi Ptolomaei duces ad Leucollam Coe superavit 156.1
is Apollini eam dicant ibid.
Antigonus rex Aristoclem cubitardum amavit 450.16
Antilochus, autor 462.30
Antimachus Lydiae amator 445.39
Antinoia corona 504.45
Antinoius 504.41. loti species 505.5
Antinoius 8.39
Antiochia pulchra 15.40
Antiochum Epimachem vocat, ob res insane gestas, Polybius 35.52. is Antiochia fontem vino diluit eod.
Antiochus Syriae rex cognomine Epiphane ob res amener gestas ditius Epimachus, id est furiosus 145.4
idem cum hominibus mechanicis sepe conuersabatur ibid.
idem cum iuuenibus potabat instar gregalis hominis ibid.
idem honores & magistratus tantam quam plebeis ambiebat ibid.
Antiochus sacrorum magnificentia quotquot regnarunt ante se existauerunt 145.25
idem in balneo, cum quiddam vnguenti dulcedine, quo vngebatur, captus, dixisset ob id felices reges, postmodum ingressus balneum ubi ille lauabat stillacitiae myrrhae vas repletum in caput eius effundi iussit 145.33
Antiochus ludos ad Daphnem exhibet & quales 145.40
Antiochus rex cognomine Gryphus ad Daphnem conuentus agens quam munificentia aduentantes exceperunt 400.46
Antiochus rex Epiphane cognominatus, Romanis obles datus, vino immodice deditus fuit 327.21. eius infolentia ac scurrilitas ibid.
Antiochus, qui contra Arsacem bellum gessit, fuit bibax 328.2
hunc sepulture Arsaces cum mandaret inquit, partim audacia, partim vinolentia te sefellit Antioche ibid.
Antiochus alter huius nominis in Mediam aduersus Arsacem expeditione suscepta qua magnificentia quotidie conuiuarum turmas tra-

Clarit 400.53
Antiochus cognomine Gryphus Syriae rex 184.41
Antiochus mimi instar cum ridiculis scurris saltant 146.34
Antiochus Ptolemeum Philometora ad huc puerum defraudauit 146.37
Antiochus rex inebriari solitus erat 327.17
Antiochi epistola quam Phania misit ut omnes Philosophos toto regno expelleret 405.46
Antiochi ad Amirochatem Indorum regem ineptam petitionem lepidum responsum 486.7
Antiochus rex, Demetrii filius, quotidie magnam hominum multitudinem conuiuio excipiebat, quos carnis, & aureis monilibus discendentes donabat 156.28
Antiochus cognomine Magnus 520.3
Antiochus, Magnus cognomine, cum pollicitus esset Graecis libertatem recuperaturum sese & Rom. bellum illaturum, captus amore virginis Chalcidensis Cleoptolemi filiae, integram hyemem in nuptijs consumpsit, & profugatus interim fuit 328.6
Antiphanes 3.20, 4.12, 6.54, 7.15, 7.7, 9.4, 9.42, 12.49, 14.20, 17.49, 21.23, 22.40
Antiphanes iubet eos qui abunde comederunt *ἄφειρον, id est bibere* 18.3
Antiphanes cum quandam suam comediam Alexandro recitasset, nec admouit sibi eam placuisse rex praese ferret, inquit, Oportet has probatumus, eum e symbolis crebris caenasse, multas plagas & intulisse & accepisse 412.15
Antiphemus Gela conditor 222.39
Antiphon Rhaminus iniurijs lacessitus a Platone 377.49
Antipater in caenam Xerxis talenta argenti quadringenta instampsit 109.46
Antipater inuitatis ad conuiuium amicis, eos qui accedebant de sophistis disputare iubebat 139.50
Antiquis pudor erat maximus quicquam perpetrare, vel dicere coram annofo 271.18
Antiqui comam tonsuri poculum vini Herculi offerrebant 369.9
antiqui exiguis poculis, & dilutius bibebant 344.8
antiqui Veneri addicti 380.32
antiqui Graeci o. uebantur pro u. nec u. scribebant 348.21
ijdem u. similiter scribunt & per se, & cum i. ibid.
Antie quid 25.6

Antium 166.42
Antonius a Cleopatra in Lycia cona exceptus cum demiraretur eius magnificentiam cona subridens Cleopatra dixit, illi se donare omnia 111.8
Antonius Athenis commorans theatrum temporarium, videntis fronte opacum stratum rosis edificauit ministrantibus illi Italicis hominibus, ubi a diluculo recumbens ad ebrietatem vsque potauit 111.20
Antonius praesente tota ciuitate fabricas arcem ascedit 111.24
idem Bacchum per omnia Italiae oppida se praconis voce iubet appellari ibid.
Antylla oppidum non procul ab Alexandria 26.30
Antylla reditus & vestigia Persiarum Aegyptiorum; reges ad cinerum impensas vxoribus dabant 26.31
Antus Xerxis soror, Bagazi vxor, totius Asiae & pulcherrima & petulantissima 454.7
Aormos iuuuue 247.48
Apamea Phrygiae 248.30
Apamei populi 328.4
Apanthracis placenta 83.21. quomodo coquatur ibid.
Apanthracin placenta Alexandrinis in delubro Saturni, quia ei dicata est, cuius edendam apponunt 83.26
Apaturia festi dies Athenis 128.40
Apaxes viri nomen 296.11
Apelles deducta Laide ad huc virginem in conuiuium amicorum, derisus, inquit, saxo ante tricinium ad voluptatis fructum ea su idonea 438.42
Apelles Venerem emergentem e mari ad speciem Phrymiae qua in conuentu illo frequentissimo ad Eleusinem, & festis diebus Neptuni mare nuda ingrediebatur pinxit 440.33
Apelles tornator 363.47
Apellicon Teius Atheniensis homo varius & inconstans 159.20
Autographa is possidebat ibid.
Aristotelis bibliotheca coemta ib.
Aper piscis 215.29
Apheta apud Lacedaemonios serui quidam sic appellati 202.49
Aphrodisia piscis unde nascatur 212.18
Aphrodisia priuatim Corinthi meretrices celebrant 427.35
Aphrodisium, cubiculum ad Veneris voluptates extructum 154.29
Aphya qua seculatae praedita 265.41. alba in hoc genere Cibotia appellatur ibid.
Aphyae pisces 207.3
Aphyae

INDEX

Aphe 111.33
Aphe vbi optima, & quomodo paranda 212.36
Aphe vnde dicitur 437.6
Aphe Aethiis ob copiam mendicorum obsonium 212.45
Aphe vnde dicitur 242.10
Aphe plurima genera 212.17
Apha que ex Peloponneso 484.11
Apicium locustis vtiliter 5.45
Apicium vbi dicitur Fibrii seculo paxit 5.42
Apicium Traiano Imperatori cura apud Paribos esse procul a mari ostrea recentia m. se 6.5
Apicium Romanis curibus luxuria exuperavit 12.9.9
Apicium in sobrietate locustarum commendanda gratia nauigavit 5.46
Apium 47.37.48.49.41.51.10.19
Apocimus saltationis genus 469.11
Apidula ea est 29.24
Apocotabismus 425.39
Apollini cibarium piscem sacrificant 242.32
in Apollinem & Dianam scilicet 517.31
Apollinis oraculum Hible 591.27
Apollinis oraculum ad Charitonem & Melanippum 449.20
Apollo a Glaucio artem vaticinandi didicit 222.3
Apollo opophagus apud Eleos colitur 258.37
Apollocrates Syracusarum tyrannus vinctus ac temulentus 325.26
Apollodorus Comicus 2.53
in Apollonia Nouembri cur parentare soleant 249.50
Apollonius Antiochi Cypri parastitus 184.40
Apollonius Antiochi Epitropi assentator dixit, eius fortunam Alexander percipit 188.13
Apollonius impius, a Deo miserè perijt 499.13
Apopyria panis species 84.30, vt conficitur ibid, a quibusdam Zymites dicitur ibid.
Apositi qui dicuntur 185.6
Apotompanicas 124.36
Appio Alexandrinus dicit se audisse ab Ithacensi Creione qualis esset apud Homericos procos latroculorum ludus 13.13
Aproi Erymanthij in quadratis lancibus, argenteo iaculo transfixi in nuptijs Carani, quoruñ unum quisque conuiuarum dono accepit 97.52
Apuum & vestiarum quare mas a femina discerni non potest. 263.23
apud barbaros mos mensas omnifa-

rijs cibus cooperire 9.32
Apyrena mala punica 484.28
aqua marina neruis vtilissima 19.11
de aqua nemo differit 32.37
aqua pellucida & clara optima 32.49
aqua leuis i. m. p. d. c. optabilis 32.43
aqua plurimum alit Homero 32.38
aqua lata, id est, marina 32.46
aqua rapida ad vuluera vtilis 32.48
aqua rapida Eurypilus sanctum fouet 32.49
aqua Nili fecundissima ventrem soluit ob admixtam quadam vim nitri 33.22
aqua terrena magis est salis, vt & maria, quam celestis 33.36
aqua Arethusa ex omnibus dulcibus agerimus coquitur 33.38
aqua durior deterior, leuior salubrior 33.39
aqua mialis optima, & ratio 33.40
aqua glacie quavis grauior 33.47
aqua gelida durior est, & quare 34.1
aqua que dicitur scaturire dicitur in Mexico esse, insalubres 33.13
aqua que longo tractu terrarum feruntur salubriores ceteris 33.14
aqua etiam in fluminibus aliquando commutatur sapore 33.29
aqua corpulenta ad Traxanen 33.30
aqua que fluit a fontibus Pagine colubam nonaginta sex hyeme diachmas pendit, estate sexaginta sex 33.33
aqua profuente pigris malioris vt & canalicibus, rebusque dubis 33.44
aqua talis color, qualis est terre quæ lauat 34.4
aqua lacus Borythenis certis temporibus cerulea 34.5. Hypani supernatat ibid.
aqua quedam in Paphlagonia indigenas ad bibendum confluentes inebriat 34.9
aqua apud Sicanos in Sicilia salci acidi, saporis fluunt 34.9
aqua natura calida Aegis Cilicia dulces sunt 34.13
aqua Tragasus ad Larissam Troas dulces sunt 34.14, in Mælo, Lipara & Thusa quas regias vocant ibid.
aqua in Asia circa Tralles & Caracometen fluum natura calida sunt dulces 34.15
aqua Caruris vehementer calet & exsiccat 34.17
aqua circa Donyleum potu suavissima 34.19
aqua ad Baicas bibi non possunt 34.20
aqua flumij corpus Obereonij tragico 34.30

aqua quedam in Cappadocia nunquam putrefcit 34.40
aqua & lac candida vocatur 34.48
aquam solum qui bibunt, inueniendo sagaces Eubulo 34.49
aqua dicitur veteribus etiam dista 35.5
aquam coquendis cibis vino vtiliore dicitur Plinibonius 36.2
aqua que optima 36.27. Item qua mala ex Hippocrate ib. 36. & 38
aqua ex Amphiarato saluberrima, cui aqua vitiosa Eretria si comparatur ponderè nulli est discrimen 36.34
aqua ex fontibus plurimq; duriores 36.36
aqua minime flatuosa Diocli saluberrima 36.40
aquam pluuiam præ reliquis laudat Praxagoras 36.42
aqua cisternina Euenori optima 36.42
aqua alit, & probatio 36.45
aqua frigida veteribus in computationibus nota 92.40
aqua decotta visceribus auxiliatur affectis 92.47
aqua tepentis astu docta plena in frigidariis quas fodunt specus in Cimod insula reponunt, vnde aqua estate glacie frigidior bibunt 93.10
aquam tepentem Athenienses μετάνειρα vocant 93.11
aqua pluuialis, sine d cisterna conseruande ratio 94.8
aqua cum pyris solita apponi conuiuijs 484.15
aqua lanandis manibus post cenam 495.13
aqua poculum post cenam mensis inferri solum apud Græcos 503.16
aqua lanandis manibus ante cenam 510.46
aquila foni nectar potandum praebeat in Creta educaretur in antro 266.20
Arabia Persion gignit 483.40
Ara insula cur sic dicitur 196.11
ad Aram auream Babylone nullum animal nisi laetens immolatur 295.37
ad Arambium epistola Polemonis Cosmographi 519.34
Araros prunum arborem Coccymeleam vocat; fructum vero Coccymelam 39.22
Arbaces Medus dux exercitus Sardanapali impetrato ad eum accessu, quod eum inter mulierculas carnantem purpuram inuenisset indignatione fertur se suo ipsius confodisse gladio 393.7
arbores que ad lignationem & materiam

IN ATHENA EVM.

teriam caduntur, proceras Homerus appellat 19.36
arborum frugiferas poeta, id est Homerus, pulchras vocat 19.32
arbores fructus edules ante Troiana tempora 19.40
Arbutus memecylon generat 39.54
Arcades in suis conis eadem mensa dominos ac seruos excipiunt, idem poculum præbent omnibus 112.9
Arcades qua cena vtiuntur 111.39
Arcades rosam vocant εὐμφορὰν, id est, odoratam 508.10
Arcades suarum Reipublicarum totam administrationem musica moderabantur 466.47
Arcadia celum 467.6
Arcadion temulentus vir 325.48
Arcadion Achæus odio Philippi sponte solum vertit 186.48 In gratiam quomodo cum eo redijt ib. 54
Arcadium religio 466.51
Arcadium legati ad Antigoni missi initio prandij modelti, sub fine vero inepti 452.43
Arcefilas viuis delectatus maxime 206.9
Arcefilas cum panis in conuiuium decesseret, & puer nutu id ipsi significaret, quibus facietis conuiuii temporis tedium eripuerit 314.10
Arcefilas de eo qui ipsi accumulabatur vocatitè omnia deguliebatur dicitur 139.54
Archeleus miser ob iniustitiam a Platone existimatur 161.21
Archeleus Gorgiam oratorem notat 163.26
Archeleus rex Macedonia a Platone insimulatur quod dominum interfecerit 377.36
Archemoros 295.51
Archephon parasitus 182.47
Archestratus Deipnologus 23.1
Archestratus parandis obsonijs peritus 76.11
Archestratus Epicuro sapienti voluntatis sectandæ magister 76.39
Archestratus Astacum, Carabum, id est, locustam nominat 79.30
Archestratus vt scortum se prosternebat 163.27
Archestratus suam Gastrologiæ Cleardo & Mocho amicis suis dedicauit 207.37
Archestratus helluoni meminit, Heliodus aut Theognis 231.35, idem, helluo uem puerorum amator ib.
Archestratus vates captus ab hoste & in stateram iniectus obolit tantum pendit adeo tenui fuit corpore 409.28

Archieus architectus Corinthius præfectus nauis quæ Hieron confabricari iussit 154.3
Archieus, puer quem Hercules talitro interfecit, propterea quod cum dæquam ex aqua in mallunium daret, eum madefecisset 306.35. alij Cheriam ipsum nuncupant: Herodotus vero Emomon ibid.
Archieus Naidem amant 441.37
Archieus sacrorum præses a Demosthene conditus quod in Alois adducte amica Sinopæ sacra fecisset Eleusine 442.46
ad Archidamum Menecratis epistola 216.1
Archidamus Lacon externo more conuabat suum contempto & spreto 398.21. eiusdem mors ibid.
Archidamus rex ab Ephoris multatus, quod cum posset pulchra habere uxorem, aliam deformem, paruum scilicet, at dittoem duxisset 420.42
Archidice lepidi d Naucratre scortum 444.34
Archilochi versus decantari soliti 462.29
Archilochus poeta 1.25.6.2.4.76.33.24.28
Archilochus Sapphus amator 447.10
Archilochus bonum esse militem sibi primum gloria, ducit, deinde bonum poetam 467.36
Archilochus cur lasciuia aliquando scribat 475.50
Archimedes geometria curator & præses fabricæ nauis Hieronis Syracusani 153.39
Archimelus poeta quod Epigramma in Syracusâ scripsisset ab Hierone donatus mille tritici modys 155.33
Archippa meretrix 441.27
Architeles Corinthius paulatim aurum coacervando ingentes thesauros effecit, ac Hieroni Syracusio, vnde donaria que Delphis consecrauit faceret, dedit 173.24
Archytas larco 4.51
Archytas Tarentinus seruis maxime delectabatur 386.25
Archytus apparens rustici operis index 486
Ardea avis species 297.16
Ardea incuruis ac longis ceruicibus 50.28
Arcepagia olim prodigos in ius rotocabant & pumbant 125.40
Arcepagitarum officium 183.50
Arcte mandat Pylisi elegantem lectum parari 13.30
in Arcebusa Chalcidis cestrei inauribus ornati, vt & anguilla, cibus

à spectatorum manu capiuntur 247.49
Arens & Acrotatus Lacedæmoniorum reges primi luxum in plibiditia imexerunt 107.16
Arens cantor 262.45
Argas cantor 98.44
Argas ineptus poeta, copiosus aliis in consarcinationibus parodis 475.16
Argenteus puteus, ingens poculum 143.51
Argentum in Gallia, cum sylua quedam casu accensa conflagrasset, liquatum profuxit 174.19
Argi 501.5
Argiui ibid. 9
ad Arginufas prelium 161.44
Arginufas Pollis, qui Syracusis regnauit, primus bibulam vitem ex Italia Syracusas inuexit 24.42
Arginufas Archonides salos cibos etiam sine feni edere solebat 35.23
apud Arginufas & Aegnetas lege sancitum fuit ne Atticum quicquam sacrificijs inferretur, sed in posterum quisque chytidijs vteretur vernaculis 374.35
Argos quare omni tempore cupidum laudis 324.3
Argynnus ab Agamenmone dilectus 450.12
Argynnus Hymenei amator 450.15
Argyrius Carabi filius 254.29
Argyropythema placenta 482.10
Ariadne a Baccho in Dia insula rapta 221.26
Ariadnes corona texta ex flore quæ Thebeum dicitur 510.15
Ariannes ditissimus Gallus omnibus Gallis non solum oppidanis sed & rusticis, & extraneis toto anno conuiuium exhibuit, & quaratione 112.50
Aricandei Lyciorum contermini in Mithridatis partes inclinari cum as alienum voluptate & inertia contractum persolvere non possent 392.26
Arideus Timeo Cyziceno consuluit vt patrie tyrannidem occuparet 379.18
Arideus Philumæ & Philippi filius rex Macedonia post Alexandrum 430.3
Aristius Proconnesius ad Hyperboreos vsque penetravit 451.17
Aristides Imperator frugaliter in victis 313.6
Aristides & Themistocles maledicti a Platone lacessiti 377.19
Aristides a pictoribus meretricijs pictor dicitur 421.31
Aristidis vita seuera 381.1
bb Ar. stion

INDEX

Aristion 160.41
Aristippi facium dictum ad Diogenem cum ei exprobraret eam communi cum eo uti amica 439.2
Aristippus Socraticus belluo 256.38. *idem cum à Platone obiurgaretur quod pisces emisset. inquit. obolis duobus eos tantum emi. Platone vero dicente tantumdem se daturum. dixit. vides me non belluonem. sed te auarum* 256.40
Aristippus Socraticus voluptatem finem esse vite statuit. ac ideo summum bonum 403.33
idem presentia tantummodo delectationem nobis asferre putavit 403.41. *idem Laidem scortum palam amavit* *ibid.*
eiusdem ad Dionysium interrogatorem an non iniquo animo tulisset. quod heri minus honesto loco accubisset responso *ibid.*
eundem cum Dionysij serui aqua aspersissent. et Antiphon eum derideret inquit. an si piscaver et madefiam reliqua opera abeam? *ibid.*
idem de Laide dicebat se illam habere. non ab illa se haberi 404.2
idem dicere solius in bacchantium furore temperantiam constare *ibid.*
Aristippus Laidem amavit 438.39
Aristippus amore Laidis captus 446.42
Aristoclea scortum 441.46
Aristoclea Cassij Elei meretrix 442.38
Aristocles 17.7
Aristocles citharædus Antigoni regis amicus 450.16
Aristocrates Thebanus cantans citharam pulsabat 400.2
Aristocritus in nuptijs Alexandri tragædus egit 400.8
Aristodemus mortuo Cratino eius amasio mærore extinctus est 449.28
Aristogiton et Harmodius tyrannicida 518.9
in Aristogitonem et Harmodium scolligam 518.8
Aristogiton mensarius in cuius ære erat Aeschines 456.7
Aristomachus Arginorum tyrannus 184.46
Aristomenes 9.8
Ariston Chius adulator Persei philosophi 188.7
Ariston in Alexandri nuptijs comædiæ egit 400.8
Aristonicus Caristius ab Atheniensibus ciuitate et statua donatus ob pile hys peritiam 14.32
Aristonicus 15.54
Aristonicus legem tulit de piscatori-

bus ut si iusto plus liceret pisces. in carcere deducerentur relicti in foro piscibus ut marcescant. nec venundari possint 168.37
Aristonicus Philippi citharædus 325.7
Aristonymus psilocitharista griphis apud utebatur 337.47
Aristonymus Atheniensis citharædus in nuptijs Alexandri citharam pulsauit 400.1
Aristophanes 13.49.24.63.16.54
Aristophanes apud Alcæum pro lepus legit χελύς in quodam versu. et ratio 65.8
Aristophanes potus sua carmina condebat 320.28
Aristophanes Byzantius recensuit centumtrigintaquinque meretrices Athenienses 435.13
Aristophanes rhetor. qui legem promulgauerat. ut qui non ex muliere sine gignetur is nothus esset. reprehensus à Calliade comico quod ex Choride scorto liberos sustulisset 429.34
Aristoteles 5.26
Aristoteles reprehenditur quod paromias non coaceruauerit et in libros digesserit 47.8
Aristoteles reprehenditur quod Locris in eorum instituta dicit habuisse seruos. cum Græcorum nulli id permillum esset 197.28
Aristoteles obsoniorum appetens fuit 155.52
Aristoteles ab Alexandro donatus talentis octingentis ut historiam animalem conderet 297.22
Aristoteles discipulum Phaselitum ob pulchritudinem mirum in modum amavit 421.11
Aristoteles ex Herpyllide scorto Nicomachum genuit 439.23
Aristoteles impietatis accusatus. et quod in conuiuijs de Hermeia sacrum hynnum quotidie caneret 519.8
Aristotelis cura de bibliotheca comparanda 2.44
Aristotelis scripta fatuis miracula celsentur 263.13
Aristotelis derisio in Socratem Chalcedonium quod meiendo virilibus manum non admooueret 394.8
Aristotelis qui dicitur hynnus in Hermeian. non est hynnus. sed scollion 519.5
Aristoxenus Cyrenæicus philosophus κολλων. id est. ventrosus. quare dicitur 6.1
Aristoxenus 15.28
Aristoxenus excellens musicus 47.3
Ariana. vas quoddam 369.26

Autolycum quomodo nutrix excepit 343.22
Armatura Argiua 22.3
Ars omnis ab eius ignavis corrumpi solet 282.2
Arsinoë Lysimachi vxor crebro uomebat 459.27
Arsinoë amica Ptolomei Philadelphii de poculis fuit 370.52
Arsinoës cum Ptol. Philadelpho fra tre nuptiæ 462.54
Arsinoës in vnguentis tractandis singulari studio 513.15
Artaba mensura genus 407.49
Artabazus rex 191.35
Artaxerxes tentorium et stragulum Timagora Cretensi. vel. ut ait Plinias. Entimo Gortymio dono missit una cum stratore 38.21
ad Artē quamlibet institui statim ad puero mulum refert 282.4
Artemisium 284.13
Artemon 396.30
Artolaganum panis species 85.46
Ascatorum fructus qui in nascitur Cæto 54.28
Ascalonij species fici 59.42
Ascalonion species capæ 53.6
Aschedorus Siculis aper ita dicitur 299.47
Asclepiades 191.33
Asclepiades philosophus noctu in pistrino molam agebat. ut ei esset quo philosophiæ interdum vacare possit 125.42
Asellus piscis. gallaria etiam dicitur 233.31
Asia ciuitates ob agri fertilitatem luxu inseruiunt omnes 292.18
Asiaticæ perna ex Cithyra 489.32
in Atopichi Epaminunda catamiti scorto Leuctrica fuit celata. quod Delphis in porticu appensum fuit 451.13
Asopodorus Philasius cum tibicen magno applausu esset laudatus. inquit. Oportet magnum aliquod malum accidisse 470.43
Asparagi alij palustres. alij montani 48.26
Asparagi in Libya Getulia ad cubitos 20. assurgunt 48.29
Asparagi 510.24
Aspasia sapiens femina in eloquentiæ studio Socratis magistra 162.35
eadem Milesia dicta *ibid.*
Aspasiæ fabulæ Aeschinis. argumentum 163.15
Aspasia Paralum et Xantippum filios Periclis inseclatur 163.27
Aspasia Socratica multas formosas mulieres Athenis præbuit 424.1
Aspæctus rerum pulchrarum et motus summum boni Epicuro 208.46
Aspedi

IN ATHENAEVM.

Aspedi 64.45
Aspendum vrbs maritima 301.36
Aspendum. ciuitas Pamphilia 30.10
Asperus mons in Epbeso 269.40
Asphodelus 45.22
Aspidem Nicander Colophonius iocæpau nominat 74.36
Aspiratio quid faciat et cur adhibeat in Græcis 296.47
Aspirationem. siue densum spiritum veteres olim per H designauerunt. et ideo Romani præ omnibus vocabulis que effantur densiore spiritu h præxerunt 296.50
Aspirationis vis 488.19
Assentatio inmanissima belluæ 190.5
Assentatores diuitum vermes 190.15
Assentatori bestia alloqui noxiæ natura. inquit Plato. voluptatem quandam non in elegantem immiscuit 190.19
Assentatoris quæ vita 176.30
Assos regio 280.7
Astacus piscis marinus 65.45
Astacus Liparis præstantissimus 79.29
Aster meretrix 425.51
Astra meretrix Atheniensis 435.17
Aster 509.52
Astycreon sanatus à Menecrate medico ab eo Apollo fuit nominatus 215.45
Astydæmas poeta tragicus 26.36
Astydæmas Milesius ordine secutus Pancratium ter in olympijs victor. ab Aristobarzæ Persa inuitatus ad cænam. recepit sese omnia que cunctis parata essent voraturum. id; præstuit 308.25
is lecti vinculum profusus aneum moluit ac fregit *ibid.*
eius cineres. cum fato functus esset et crematus vna vna vixq; due capere potuerunt *ibid.*
Astypbilus præfectus Athenis 162.10
Atarnæus Hermeias 519.21
Atargatis regina fuit. cui cum suppliciter sacrificant aureos et argenteos pisces ei dedicant 258.50
eius sacerdotes quotidie veros pisces et virulentos are ipsius imponunt quos postea deuorent 258.53
Athamantes Dramicos et Araxes panes in honorem deorum confectos vocant 86.19
Athamas ob Themisto Hypseï prælium inuit 416.19
Atheneus libri pater 1.1
Atheneus Eretrienis Sisyphi Barsalij assentator 189.9
Atheneus Platonem in Deipnosoph. imitatur 2.9
Atheneus Chares ex ea que direpto

Apollinis templo compilata est pecunia 60. talenta à Lysandro accepit ad parandam in fori medio Athenis cænam 395.41
Athena omne genus fructibus nunquam inopes 486.42
Athene vnguentum Panathenæicum prime bonitatis habuerit 513.10
Atheneas Pythius dixit futurus Latrem ac regiam Græciæ 190.6
Theopompus Græciæ Prytanem ib. is Athenas reuersus ex Olympia duas tabulas ab Aglaophonte pilælas in publico posuit 397.9
eius scutum in expeditionibus quale *ibid.*
Atheneas aliquando prohibuit. cum defecisset pecoris soboles. ne quis intonsum impeximve comesset 7.39
Atheneas Iuppiter illucet 15.42
Atheneas mos fuit vnguento luxuriosos pedes ut illinerent 410.3
Atheneas omnia venenit 476.42
Atheneas noctuæ proueniunt 487.39
Atheneas frequens vsus Matyæ 493.35
494.26
Athenienses in conquirendis falsamentarijs adeo studiosi fuerunt. ut Charephili falsamentarij filios ciuitate ob id donauerunt 90.30
Athenienses inter epulas poti saluare soliti 101.16
Athenienses Dioscuris prandium in Prytanæo exhibent 104.14
Athenienses choros Dionysiacos et circulares omnibus prætulerunt 135.52
Atheniensis populus assentator dicitur 189.10
Athenienses Demetrio Poliorcete cognomine eo vsque blanditi sunt. ut templa eius scortis et assentatorijs edificarent 189.12
Atheniensium assentatio erga Demetrium cum è Leucade et Corcyra rediret 189.22
Athenienses Seleuco tempiti et struxerunt et poculum quo libabant ei. Seleuci seruatoris appellarunt 190.38
Athenienses legem sciuerunt. ut de seruis illata iniuria daretur actio 199.5
Atheniensibus in Delo sacrificantijs ut puer vna aquam lauandis manibus hauriebat simul pisciculos extraxit. quo prodigio oraculum acceperunt eius maris fore dominos 2.47.53
Athenienses in Sicilia prostrati et interfecti 303.51
Athenienses maris imperio potiti formosens insularum actiones et lites

in oppidum traduxerunt 304.3
Athenienses parum comedunt. Thebani multum 311.4
Athenienses corvibus argenteis bibebant 355.14
Athenienses qui propositum griphum soluere non poterant phialam vino admixtam libere cogebantur 342.20
Atheniensium inuentis lasciuia 395.36
Athenienses aliquando è suo regno philosophos exegerunt Sophoclis auctoritatem locuti 455.13
Atheniensium cum Bæotia super regionis finibus. quas vocat Sidas. controversia. in qua Bæoti superiores abeant 484.36
Athenienses quo ritu sacrorum Horas Deas colant 488.15
Atheniensium præcones 491.14
Athenienses quid vocent ἄνδρα ἄγαν 494.50
Athenienses ut numo æreo vterentur à Dionysio Aeneo cognominato iuasi 499.20
Athenienses foliosa omnia separata appellat 504.54
Athenienses violam Ioniam appellant 507.32
Athenienses ex Hymetto sumptum Serpyllum serunt 507.42
Athenienses vnguentorum impendio studiosi 515.16
Athenienses mortalium genus suis inuentis multum inuauerunt 515.16
Athenienses Hipparchi tyrannide liberati 518.10. et 21
Athenion peripateticus. philosophicæ scholæ præfectus Athenis. Mejsanæ. et Larissæ Thessaliæ. tandem tyrannus Athenis factus 517.13
Athenion pater Aegyptiam seruam mercatus ex qua sustulit Athenionem tyranum 157.22
Athenion ad Mithridatem ab Atheniensibus legatus missus 157.30
is in amicitiam Mithridatis irrepit *ibid.*
Athenion Carysitam in Cappadocia reuertens iactatur 157.39
eum Cecropidæ Athenas reducant purpura indutum. et sella pedibus argenteis subnixam sedentem in nauis *ibid.*
Athenion in tribunali verba facit 158.10
multis possessiones ademit 159.5
Athenion sapientes et erga rempublicam affectos tyrannidem Athenis cum occupasset primo omnium interfecit 158.50
Athenion edixit per præconem ne quis *bb 2*

INDEX

quis ante Solis occasum domo egre
deretur 159.6 idem in Apollonia
thesauros manus iniecit, ibid.
idem Atheniensibus chemicem
ordei in quadriduum distribuebat
ibid.
Athenodorus Theius citharædus
400.1
Athenodorus in nuptiis Alexandri
tragedias egit 400.8
Atheletarum genere nihil improbius
308.37
Antigonus Athenis celebras Aphro-
disia 96.45
Atlantes 154.45
Atrachilis herba 54.39
Atresidas Mantinensis belluo gulo-
sissimus 311.32
Atræus ob vellus aureum a fratre
raptum eum regio eiecit 172.48
Attacite placenta 482.19
Attagen volucris 289.26, & 48
Attagenes ex Lydia ad Pylas trahit
te per aliquod tempus vocem co-
turnicis ediderit: ac cum pestis ibi
grassari cepisset adulo desertoq;
puero claris cecinerunt 289.53
Attagenes frequentes in Megarica
290.5
Attagenis commendatio 485.53
Attalus primus rex Pergami 520.1
Attanita placenta species 480.41
Attægie 148.23, 154.27
Attica perdidit Adriani imperatoris
libertus histrio dictus 87.4
Attica regio Antiphani dotibus mul-
tis præcipue verò aquarum boni-
tate reliquo Græciæ tractui ante-
cellit 34.23
in Attica que gignuntur eximia, cum
ijs que Rhodus fert, à Lynceo Sa-
mio in epistola ad Diagoram, com-
parantur 481.52
Attice prægnis Agælis à quo ita no-
minatus 486.1
Attica vna, quas Nicofratias ap-
pellant, profert 486.46
Attici aliquando à Mædonicis vo-
cibus non abhorrent 92.2
Atticus panis 85.4
Audata Illyrica Philippi vxor, ex
quo concepit Cynnæ filiam 413.
38
Aues que non solam visu, verum
etiam auditu feminariam genitu-
ram præ libidine emittunt 291.9
Aues plurimæ à voce nomen acce-
perunt 293.13
Aues omnes homines fuerunt 293.
50
Augustus imperator ijs palmulis
quas Nicolaus vocant valde dele-
ctissimas 485.30
Aulis Troiani belli tempore libero

calo volare per heros, qui ipse
laqueos tendebant non licuit 20.1
Aulium feminis longior vita mari-
bus 290.39
Aulium quibus latior est lingua arti-
culatè hominum voces imitantur
292.5
Aulæa 153.21
Aula Homero locus sub dio positus
semper 142.14
Aulas colere cuius sit 142.15
Aulodus 463.10
Aurata piscis 54.45
Auricula piscis ab Acolibus dictus
Auris Venereis 66.37
Auriculae 66.34. Earum vis. ib.
Auriculas ac intestina è Silpio pa-
yare 71.4
Auri argentiq; Lacedæmone qua-
quid erat Apollini Delphico dica-
tum 174.30
Aurum quidam sub exitum vite ne
id relinquere cogereur deuorant
118.47
Aurum quidam sub finem vite tuni-
cæ insuit, quam induit præcipiens
suis vt ita se sepelirent 118.48
Aurum pulcherrimum mortalibus
acceptissimumq; 118.52
Aurum & argentum olim varum &
in magna admiratione 172.45
in poculis æneis diuissimi crede-
bantur olim qui bibebant 172.52
Aurum apyrum 507.11
Autocles & Epicles Nicie Pergasi
diuitias atq; Ichnomachi cum ab-
ligerissent cicutæ epota vita prima-
ti decesserunt 399.3
Autolytus Callie pullus ac delicia in
Panathenæis de Quinquertione co-
ronam adeptus est 140.53
eius pulchritudo omnium oculos
ad se conuertebat ibid.
Autopyros America & Timachide
Xeropyrites 86.23
Autopyrus panis 83.42
Autores qui de condiendis obsonijs
tractarunt 492.34, & 493.12
Autostos 186.4
Axiochi fabula Aescbinis argumen-
tum 163.20
Arytæna

B

Babûs idem qui & Typhon 506.29
Babylone mensis Loj decimo sexto die
per quinque dies domini seruis cõ-
nium exhibent, eos dies Sa-
ccas nominant, quo tempore do-
minis serui imperant & ex seruis
vnius præest adibus rogana veste
indutus 476.8
Babylonicus ager magna ex parte fru-
ctiferas palmas in multiplicem
incolarum usum profert, traden-

te Herodoto 485.1
Babylonis lacus aqua per aliquot
dies rubet 34.4
Babylonium vnguentum 515.53
Babylonius Agathocles 23.49
Baccharinum vnguentum 513.50
Baccharis vnguentum quo pedes il-
linebantur 410.7
Baccharis vnguentum 514.6
Baccheidas Sicyonius 468.53
Bacchica sacra 491.12
Bacchici artifices 158.3
Bacchidas eiusdem cum Sardanapalo
vite 251.9 eius epitaphium ib.
Bacchylides 15.50
Bacchi fugientis ad mare fabula quid
significatur 20.39
in certaminibus Bacchi præmiû erat
tripus 30.8
Bacchi facies, quem Dionysium vo-
cant, cur ex ligno vitis, illius verò
quem Melichium apud eosdem
Naxios è fice fabricata sit 60.1
Bacchi ad ludos vt sese gerebat Athe-
nienses 346.52
Bacchi facer crater Cotyliscus dicitur
357.5
Bacchi descriptio 360.42
Bacchi auus Cadmus 490.21
Bacchi sagitta 496.9
Bacchi nutrices nympha quare ap-
pellata 516.49
Bacchis Samia scortum famosum
442.51
Bacchum cur veteres nunc cum tau-
ro, nunc cum panthera compara-
uerint 30.40
Bacchum qui pingunt tenuentum
curru insidere stultum faciunt
320.16
Baccho quare olim Athenien-
ses aram edificauerint in Hora-
rum delubro, & proximè illam
Nymphis alteram 30.30
Baccho hedera quare sacra 503.25
Bacchus Naxijs cur Melichius ap-
pellatur 59.54
Bacchus magnificè de se vt sentiant
abieci facit 28.10
Bacchus simul cum iniuria natus
29.4
Bacchus nunc melle dulcior, nunc spi-
nis & tribulis asperior 30.41
Bacchus Sycites ficus inuentor Sofi-
bio Lacedæmonio 59.52
Bacchus ad aram Rbeæ confugiens
150.14
Bacchus piscis 265.36
Bacchus quare mitem offuscet 328.
34
Bacchus ad ebrietatem bibere so-
lummodo edocuit, non curat quo
se vino ingurgitet 294.39
Bacchus Choopota 396.25
Bacchus

IN ATHENAEVM.

Bacchus ἡδύραβος, hedera cinctus
caput 460.40
Bacchus vitem in Græciam è rubro
mari transfudit 503.7
Bacchus bonus deus, vini inuentor
503.14
Bacchylus apud Eleos cineritius pa-
nis 84.26
Bacelus 101.28
Bacellum reatum quare Amphibicyon
dicitur erexisse 134.36
Baculus Diogenis pedi adnumeratur
38.42
Balani 66.33
Balnea nocina 14.22
Balnea omnifariam lassitudini me-
dentur 19.10
à Balneo potus multus, vt euomat,ur
purgandi ventriculi causa 495.32
Balneum crapulam, vt & raphanus
sive brassica, discuit 27.12
Barathrum meretrix 438.22
barba in gallina quid 487.51
barba derasa flagitiosi hominis signû
420.9
barbam radere Alexandri seculo
tantum ceptum 419.52
barbam primus qui rasit Athenis
uopos est cognominatus 420.5
barbam superiore labro alebant La-
cedæmones 107.44
Barbiton inuenit Anacreon 131.39
Barbitos cuius sonus Lydia pectû
æquiparatur à Terpandro excogi-
tatus 473.21
Bardi poëta apud Celtas 184.39
Barmos, id est barbitus 473.53
Basilis nympha 514.52
Basyrias placentas Hecataë sacrifi-
cant Delij 480.33
Basyria quomodo fiant ibid.
Batbanatus dux Cordistari 174.40
Batbanum via ibid.
Bathylus Alexandrinus saltationis
tragicæ primus autor 15.53
Batiaca genus poculi 361.3
Batiacion poculi genus 357.32
Batis piscis 213.14
Batrabates Alexandrum conuincio
exceptit 399.29
Batrachos 245.46
Bællium 301.4
Bebrades 214.6
Belenus 214.37
Bellaria inferenda, in prima mensa
41.40
Bellaria 104.27
Bellaria ex palmulis arefactis 484.
52
Bellariorum residuum βουτρεζυμια
appellatur 490.10
Bellariorum genus, βελαιον 497.
48.51
Bellerophon 139.29

Bellerophontes Chimeram è Pegofo
iaculis confecit 370.51
Bellica fortitudo poetica ab Alceo
præponitur 467.22
Belli & amoris inter se signa pugna-
tia 314.54
Bellum Sacrum excitatum ob The-
banam mulierem, nomine Thea-
no, raptam à Phocensi quodam,
ad decemium protrahum est, ac
 tandem confectum adiutore Phi-
lippo 416.8
Bellum Cyrrhæicum decennale fuit,
exortum quodd. Cyrrhæi Phocensis
Pelagontis filiam Megisto, vna
cum Argiuorum gnatis ex Pythi-
co sacro redeuntibus rapuissent
416.12
Beracium maxæ species 86.41
Berbenium integumentum vile 396.
34
Berenice 151.2. ea donata est 23.
coronia aureis, super curvibus au-
reis aductis, & luco Dodone ibi-
dem 25
Berenice in re vnguentorum singula-
ris studiij 513.15
Berenice magna, & ea vivente apud
Cyreneos rosaceum vnguentum o-
ptimum 513.16
Beta ex Aspera 3.46
Beta, malua, lapathum, vrtica, attri-
plex, fungus, tuber, hæc sylue-
stria elixari debent 47.33
Beta candida melior nigra, Sicula no-
minatur 276.40
Beta
Betarum quatuor genera 276.44
quarumcunque facultates ibid.
Bibendi ritus ciuitati cuique sibi pe-
culiaries sunt 346.14
Bibendum tantum vt à potu præclara
quævis designes 345.27
Bibere vi coactum idem malum ac
sitim perpeti 319.44
Biblia Thracie pars, vt vult Armeni-
das 24.38 hanc Tysarâ & Oesy-
mam vocant ibid.
Bibliſtiche Ptolomei Philadelphij ami-
ca 429.14
Bibliſtiche Arguia scortum nobile
444.39
Bigaxus Anutis maritus 454.7
Bion Boryſthenites philoſophus Olym-
pie Lacedæmonie meretricis fi-
lius 441.17
circa Bisaltiam gemina insunt lepori-
bus iecinora 299.8
Bibes Lysimachi regis amicus 458.
26
Bittaci 50.51
Bitylus placenta 482.10
Bitys Lysimachi regis parasitus 184.
42

Blaua ἀφ' αἰθῆρας, soleæ que nondum
gestæ fuerunt 73.39
Blepaus locupletis quidam sordidus
180.33
Blomilius qualis panis 86.37
Boa Paphlagonia meretrix Philetæri
mater regis Pergamæ 429.32
Boaca mendaci similes 233.54
Boaca pisces 240.27
Boanthenum alid surgens 509.21
Boax 240.29
Boax Mercurio cur sacrificatur 242.
33
Bocchoris Neochabis filius fugalis
admodum in visu 312.51
Boces piscis 213.41. à voce ita
dictus ibid. Mercurio sacer ib.
Hunc piscem quidam malè βώκας
appellant cum potius appellandus
βώκας ibid.
Bocæis Theſſaliæ lacus 232.27
Bœoti anguillas sacrificant, ac inter-
rogati à peregrinis cur id faciant,
respondere solent, rationem patriæ
consuetudinis fas nō esse alijs red-
dere 222.16
Bœoti coloni deducti in Arna, amoni-
tate loci capti, sese Theſſaliæ dedi-
derunt, hac lege ne se interficerēt,
neve extra illam prouinciam eos
educerent 197.10
Bœotorum post Leuſtricam pugnam
desidia & temulentia 312.22
Bœoti Eubœorum parodum poëta exu-
lem excipiunt 521.27
Bœotis æde regionis finibus, quam Si-
das appellant, cum Atheniensium
lites litigant, his causa cadentibus
58+36
Boïdon coquus excellens 282.8
Bolbitis piscis mare olet 237.50
Bolbopace 435.49
Bolyce lacus 249.43
Bombylion 195.42
Bombylion genus poculi 361.6
Bombylion poculi species 361.19
vnde dictum ibid.
Bona quatuor optima, & eorum or-
do 517.43
boni demonis poculum 516.12
& 41
boni affectu, mali fugiendi 518.23
boni viri numquam inebriantur
452.40
ex bonis mali nascuntur 487.22
bonus vir qui adfert bona 341.46
bonus deus Bacchus 503.54
Booglossos 214.43
Boopes pisces 245.32
Boreus pisci cuiusdam hominis apud
Martyandinos nomen 462.16
Boryſthenes 52.9
Bos omni tempore est gratus 210.33
Botellus sanguine factus 94.48
bb 3 Botris

INDEX

Bolvis salium quorundam inuentor 240.18
Bones pisces marini 240.11
Bouem Dionysius *καρπῶν* cur appellat 74.11. suam *Iacchum* eod.
Box piscis 265.34
Brabyla, madrya, prima, & hanc eadem Seleuco 39.25
Brabylon quid 39.23
Bracana 236.29
Brassica semen ab ebrietate vindicat 26.49
Brassica Bæotis *καρπῶν* appellantur, rapa vero *Zecelides* 275.17
Brassica tria genera 275.40
per Brassicam olim antiqui iurare solebant 276.9
Brassicam *καρπῶν*, non *rhaphanon* *Polyzelus* vocat 276.38
Brassicarum esu Sibaritæ antea quam potarent se nunciabant 26.50
Brauron pagus 165.42
Brembium vnguentum 514.27
Briareus gigas sauisimus 166.32
Brincus sue Trincus 240.45
scribitur & brinchus *ibid.*
Brizo vaticiniorum in somnis dea apud Delum 250.6 ei offerunt *scaphas* omnibus bonis refertas piscibus exceptis *ibid.*
Bromia tibicina Deiniade filia 451.19
Bromius 103.47
Brotine panis, euconos & tenconos dictus 86.38
Bubali 149.48
Buccæ, sola omnium veru quas possidemus, dum intra septem dentium iam eam deglutimus in tuto posita dici potest 78.38
Buccina ostreorum species 64.48
Buccinarum cervicis stomacho vitales 66.19
Bucoliasmus 461.9.33
Buglossi sue soleæ 246.16
Bulbi codion, flos coronarius 507.4
Bulbi vis ex Diphilo 49.37
Bulbi genus lanigerum in oris maris nascens, ex quo vestes conficiuntur 50.2
Bulbi Aegyptij deterrimi 49.41
Bulbi Indici lanam pilis similem habent 50.4
Bulbi regij vocati 49.40
Bulbina 49.42
cantores Iouis olympij *ibid.*
Bulbis vesci apud Eubulum recusat Hercules 49.8
Bulbophacc, cibus 118.11
Bulborum preparandorum modus: & quid profint 4.31
Bulbus quomodo paretur 50.6
Bulbus, cochleæ, onæ, quare venerem excitent 49.36

Bulbus 483.16
Bulbus illustris apud Cratinum sal-tator 17.28
Bupbthalmion 509.44
Bysson Platonis auditor tyrannidis studiosus 379.35
Byzantij absinthio gaudent ac sal-sis 100.6
Byzantij Bithynorum domini 202.29
Byzantij ob mercaturam & oppidi commoditatem luxuriosi fuerunt 391.36
Byzantijs tonforibus vetitum nouacula habere, cum tamen niblominus ea omnes vtantur 420.20
Byzantium adulterum thynorum parens 87.43

C

Cacabus, dicitur & sutybus 127.10
Caccabæ, ita perdicæ quibusdam vocantur 291.24 quare ita dictæ *ib.*
Cacofitos 186.6
Caeson Romani Carduum, Greci Cinarum vocant 54.30
Cadiscum quale vas 352.46
Cadmi monumentum vbi visitur 345.1
Cadmus Bacchianus, nouaq; de eo historia, quod coquus fuerit regis Phœnicum, & comite Harmonia regis & ipsa fidicina auferunt 490.21
Caduceus auens 148.4
Cadus 352.31
Cæneus 323.49
Cæsaris laus, nec non Scipionis in discendo, ac decerpendo quod patrie vitæ esset 204.10
Caius Imperator Caligula cognominatus in exercitu natus 111.25
idem Bacchicam vestem totam indutus ius reddebat *ibid.*
Calanodrys Cyzicenus athleta voracissimus 301.37
Calafures vestis genus 390.45
Calathiformis species saltationis 469.27
Calathus pars nauis 153.27
Calchæ flores 507.52
Calcidæ pisces 241.10
Calenus Indus Philosophus in accensum rogum se proiecit ac ita expiravit 326.14
Calices, celebris Illyrico locus 345.1
Calices quid, & vnde dicti 357.40
Calices vocant Athenienses medicorum pyxidas 357.42
Calices vbi commendantur, & optimi 358.4, & seq.
Caliditas siti adiuncta frigidæ potus desiderium inuehit 92.5
Calix naturæ speculum 351.11
Calix à Cyprijs cotyla dicitur 358.6
Callabides species saltationis 469.27

Callabides 481.45
Callaschri filius Critias 496.1
Callias 17.28
Callias à Protagora ante canis ortu vt biberet coactus 17.47
Callias Hipponici filius luxurie deditus 126.25, *musices peritissimus* 138.20
Callias rhetor obsonij ganeo 255.37
maximè auarus *ibid.*
Callias Atheniensis, paulo antè seculum Strattidis genitus, qua methodo Grammaticâ inscriptam Tragediam scripserit 338.11
Callides nauium faber 353.40
Callistrates, eius qui tertius in Aegyptio regnavit, id est Evergetis, adulter, & in annulo signatorio imaginem Vlyssis, & liberis suis illius liberorum nomina imponebat 188.17
Callimachus 185.1
Callimachus temp. Atheniensis, rexit 161.8
Callimædon orator locusta cur dictus 79.2 Hinc piscium mercatores decreuerant statutam aneam, que manu dextra locustam teneret ob piscium laudes poneve *ibid.*
Callimædon orator celebris Demosthenis seculo *καρπῶν*, locusta dictus 75.25 belluo insignis is fuit *ibid.*
Callimædon carabus belluo 253.46
Callimædo cur Corabus dictus 75.40
Callimædon dictus locusta, parasitus 181.24
Callinicos 461.10
Callion exiguum poculum quo libant Acoles 371.27
Calliphanes *καρπῶν* cognominatus 3.40
Callisthenes ob vnam Triglam rem dilapidauit suam 253.6
Callistum scortum bibax 362.9
Callistius cognomine Ptochelenas verbero 436.24
Callisto cognomine sus probris ac iurgijs cum matre Cornice rixabatur, quorum litem cum vedimeret Gnatbena, interrogata quidnam esset, inquit, nil aliud quàm quod cornicem sus increpat 434.39
Callippus Platonis auditor cum vis deuet Dionem sibi soli principatum vindicare eum obruticant 379.10
is tamen tyrannidem occupare aggressus interfectus est *ibid.*
Callistrata Lesbia meretrix 163.38
Callistratus Callicratis filius voluptuarius 124.47
Callistratus Aristophaneus Aristarchum maledictis incessit, quod eruditioni illius vestis non congrueret

IN ATHENAEVM.

grueret 16.37
Callixena Theffala meretrix luge formosissima cum Alexandro cubans eum nullis blanditijs, nec titillationibus incitare potuit ad venere 334.51
Calpis quale poculum 349.37
Calpion Erythraeum poculum 354.16
Calycæ Euatbli iuuenis frustra amore capta, se è Leucade precipitat 462.6
Calycæ cantio priscarum feminarum 462.5
Calcydon 232.26
Calcydon oppidum 306.37
Calcydonius aper 299.9
Calyx 483.13
Camalenes pisces omnes ita dici possunt 249.27
Camalles Lydorum rex voracissimus, qui noctu uxorem suam in frustra dissectam vorauit. At mane recomperta seipsam iugulauit dolore 310.23
Cambyles Neite' dis causa cõtra Persarum regem armis cepit 416.20
Cambyles ex Cyro & Neitide genitus matris iniuriam contra Persas vitus 416.39
Cameles Iani eadem soror & uxor 516.9
Camelus assatus integer magno Regi appositus 98.24
Cammarum squillarum genus 229.7
Cammatæ & Cammatides quid sunt 106.22
Campani quidam à conuiuijs singulari certamine digladiantur 114.52
Cancer & Echinus cum ceteri pisces natent, pedibus gradiuntur 69.1
Cancelli pisciculæ 224.50
Candauium, edulium 100.20
Candyle 7.21
Candylis placentarum species 480.1
Candylon, cibi genus 494.6
Candylos cibus 8.45
Canes præ ceteris animalibus quatuor bonis excellunt 455.38
Cani cur magis fiant, qui vnguento caput illinunt 515.45
Canis oblatrando & nudus vitam degit 455.46
Canis marinus 122.15
eius carne homines vesci cur nolunt *ibid.*
Canopus 243.12
Canities vnde 515.6
Cantabricæ perna 489.39
Cantbarus 9.6
Cantbarus nomen nauigij est & poculi genus *ibid.*
item muliebris ornatus *ibid.* 49
Cantbarus vnde dictus 353.45

Cantibardi Persæ cum mandendo ei defesse essent maxillæ, bianti domestici cibi inijcere solebant tantquam in vas quoddam 310.48
Cantiones assa voce cantari solitæ, in pistrino molentium, extrinarum, lanficiorum, nutricum lactatium, messorum, mercenariorum in agro ad opus commeatium, balneatorum, eorum qui fruges pmsabant, eorum qui pecudes ducebant ad pabula, funerum & rerum aduersarum, nuptiarum, rerum felicium & letarum 461. ab 11, ad 41
Cantiones Marylandorum lugubres 462.14
Cantionum quæ voce pronuntiabantur, genera 461.12
Cantores venerandos hominibus Homerus existimat 11.19
Cantores à musis edocli 11.20
Cantusina vestis 73.29
Capanens 177.48
Capanica buccæ 312.41
Caphefias cuidam ex discipulis altissimo sono tibiam inflare conanti inquit, non esse artem in soni magnitudine, sed vt rectè in magnitudine sonus tollatur 469.1
capillus quare in lectu tãdetur 503.4
Capite animalium omnium quare quidam philosophi abstinerunt 51.2
Capite qui verius carere dicuntur 475.17
Capitis nutu quare confirmemus 51.24
per Caput urandi consuetudo 51.22
Caput sacrum antiqua fuit *ibid.*
Caput sedes omnium sensuum 502.30
Capanens quamuis diues & opulentus mensa eo lautiore nunquam vsus 118.40
Capra vini species in Italia Beneuentogignitur 25.7
Capparis 48.42, 483.16
Capra meretrix 434.25
Capra cum pertasus amore Euaridis ad eã rediret Python, inquit: Python expletus suilla carne ad Capram redire potest 435.6
Capra Athenis cur arcè nec ascendat, nec immoletur Palladi 437.39
Capra Scyria lacte abundans 22.2
Caprarum caro plurimum alit 300.2
Caprarum lacte fit cascus suauissimus in oppido Achaia Triomelia 489.54
Caprificus, *καρπῶν* 58.33
Caprificus grossi culicem generant 485.5
Caprifici in Ceo triferæ 59.29
Caprificus & stumiatilis porcus soli piscium ex sententia Aristotelis vocem edunt 247.44

Caput vnguentum optimum Rojaceum 513.7
Capuani Italiae Crotonatas ac Sybaritas luxuria superarunt 392.32
ijam Hæmibalem sua intemperantia acciuerunt, ob quod factum postea à Romanis puni *ibid.*
Carabi 72.8
Carabus piscis 65.45
Carabus obsonij belluo 254.8, & 15
in Carani nuptijs conuiuio dono acceperunt vasa aurea vnguento plena 97.14
Caranus viginti phiala argentea in suis nuptijs donat, item corolla aurea, ante quam ades ingredentur 96.50
Carcharia 4.35
Carchæsia, pocula 351.50 vnde dicta 354.12
Carchesium quale poculum 353.50
Carchæso donauit Alcmenam Iuppiter cum ea congressus *ibid.*
Carchesium, poculi genus 148.12
Carchesium 155.13
ex Carcino scolon 518.5
Car damate, mazæ species 86.41
Cardia vrbis nomen 387.23
Cardiani in conuiuijs equos docent ad tibiam saltare 387.30
Cardiani à Bisalio superati duce Onari, qui ipsos prodidit 387.27
Carduus 483.14
Cares 501.20.33 eorum vetus coronamentum. Amerina salix *ib.* 47
Carica Cimolia 24.4
Carica 483.17
Carica nigra 486.7
Caricæ, tostæ comedi olim solitæ 486.8
Carica nigra, *καρπῶν* Marylandijs barbaris vocantur 486.2
Caricæ amplissima, Aegilides dictæ 486.1
Caricæ Atheniensium insignia 485.43
Caricæ Attica in magno pretio 485.33. alijs caricis præstant 485.45
Carica Attica inter bellaria magno regi, Eunuchi ministratibus arte apposita, qua expeditionis eum in Græcos comonesacerent 485.40
Caricæ, quas barbaro nomine Brigindaridas appellant, suauitate & voluptate nihil inferiores Atticis. 485.47
Caricæ Chelidonia *ibid.*
Caricæ Titbrasia 486.3
Caricæ ab omnibus semper expectatæ, vt quibus nihil dulcius 486.4
Caricarum quas fert Attica, mira dulcedo, Edicli noui à Persarum rege in rerum venalium foro causa 485.39

Caricarum

INDEX

Caricorum laus quarto loco posita 485.50
 Caricorum quoddam genus que Prop scenedes appellatur 486.13
 Carici tibiarii modi 495.27
 Caridas couridas appellavit Sophron 80.34
 Carides, Squilla 79.34
 unde dicta 80.19
 Carippus vorax gameo 301.30
 Caris e progenie Gluci femina, reginarum ancilla, assentatrices dicta 191.34
 Carmani cum benignè aliquem conuivio excipiunt frontis vena tusa sanguinem manantem potioni admiscunt, et propinquant ad summa benevolentia documentum putantes 36.18
 Carnaia Apollinis festi dies 473.28
 quo tempore instituiti ibid.
 Carneorum festus dies apud Lacedaemonios militaris vita ac disciplinae imitamentum 106.50
 Carnes assae φλογιδες vocantur 488.23
 Carnes assatae, vel bubulae, olim vitibus erat etiam in festis diebus regibus 7.20
 Carnes elixae assis praestare videtur 488
 Carnes elixae nec assari, nec elixari amplius debent 488.22
 Carnes sale inueterata 489.40
 Carnis humana nefandus usus apud primos homines 491.46
 Caro 483.14
 Caro exusta quomodo possit mederi ne sit adeo retorrida 286.32
 Carthago à Scipione expugnata 489.36
 Carthaea oppidum Cei insulae 340.50
 Cartilaginei pisces qua sint facultate 265.50
 Carya pro nucis arbore legitur apud Sophoclem 40.49
 Carya fructus duri corticis communi vocabulo dicuntur 40.44
 Caryca 119.30
 Carycam Lydi omnium primi repererunt 384.27
 Casei Cretenses, tenuis ij et lati, Thalicia vocantur 490.12
 Casseus oria 490.5
 Casseus Siculus optimus 489.49
 Casseus Tromilicus 489.53
 Casia 301.3
 Caspia porta 428.13
 Cassander Macedo annos xxxv. natus, quod nondum aprum extra retia interemisisset, sedens comitabat 14.9
 Cassander e Bacia reuersus rege cum regina, et matre Aegidis sepulto,

mortuos quibus par erat honoribus prosequutus est, ac gladiatorium certamen indixit 115.48
 apud Antiochum regem in caena quidam non solum armati regis amici, sed et ipse rex saltauit armatus 115.50
 Cassander Macedonia rex, Homeri studiosissimus 462.23
 Cassij Elei scorta aliquot 442.37
 Castaneas Sardinias glandes vocat Diphilus 41.22 et vis earum ibid. Agelochius αλωα, Crobylus cicera eod.
 Castorum templum Athenis 158.38
 Castor poculi faber 349.19
 Catabaucalenses 461.23
 Catamancophori Sicyonijs quidam serui ita dicti 202.36
 Cataphracti equites qui, et nominis ratio 145.51
 Catastrophe in fabulis 511.21
 Catevrides saltatio 469.32
 Catillus dulciarium opus apud Romanos, quomodo paratur 482.14
 Catini quid sint 407.49
 Catinus 117.15, 483.13
 Cauarus Gallus natione à Softrato Chalcedonio assentatore deprauatus 188.78
 Caucaia 277.0
 Caunos insula 463.2
 Caunum oppidum Aeolicum 58.16
 in Caupona bibere ne frugi quidem serui est 421.18
 in Caupona qui Areopagita praesus esset Areopagum accedere prohibebatur 421.21
 Cecibali 64.45
 Celene oppidum 137.43
 Celebe poculi genus 354.19
 unde nomen habet ibid.
 Celebeion, poculi genus 349.14
 Celestones Pindari 216.50
 Celephis 343.43
 Celerritate in bello cur opus 469.51
 Celeuste genus saltationis ad tibias saltabatur 469.26
 Celta in dextram conuersi deos adorant 114.10
 Celta post cenam armati sese inuicem ad umbratilem pugnam provocare soliti, sibi mutuo parentes 115.13
 apud ipsos mos ex appositis artubus erat strenuissimus femur ut arriperet, et si quis alius id sibi vendicaret ad alterutrum interitum vsque gladijs pugnarent ibid.
 Celta profecturi ad bellum secum parastios ducunt, qui laudes cuiusque decantent 184.37
 Celta ex barbaris amore puerorum maxime delectantur 449.47
 Celbarum quales carne 113.43

eorum voracitas ibid. 4.6
 oleo non vntur ibid.
 Celbarum locupletes tantum vinum Italicum vel Massiliense bibunt: de Roma: id quidam nuncupant 114.6
 Celbarum quidam olim aurum, argentumve accipiebant, vel doliorum vini certum numerum, quae amicis distribuerebant: post supinos in terra se distendebant expectantes qui se gladio foderent: id genus mortis quam honorificum existimantes 115.19
 Celsoris apud Romanos dignitas maxima 491.28 hostias purpurati immolabant ibid.
 Centaurus Eurytio ob temulentiam perijt 8.34
 Cepa Samothracia 22.24
 Cepa 483.14
 Cephalonia 68.47
 Cephalus piscis 89.51
 Cephalus à dijs cur raptus 421.6
 Cephalodorus fuit Planus 15.35
 Cephalodorus Acharnensis citharedus 98.45
 Ceramicum ostium Nili non longe distans à Naucratis 358.3
 Ceramicus Athenis vicus in quo Athenion habitabat 158.5
 Ceraia Milesia optima omnium 40.11
 ex Ceraiorum esu utilitas 40.10
 Ceraurij qui 113.39
 Ceraunium 48.1
 Cerconeis 50.51
 Cercopa quid 100.32
 Cercopo meretrix 438.11
 Cercops Athenis primus eadeto sanxit, ut vna vnus esset mariti coniunx 412.34
 Cercarus, nomen nauis qua Syracusiam comitabatur 155.21
 Cerdo 281.39
 Cereales hymni 461.8 et 20
 Cerebrum nominasse ne veteri quidem vnum Apollodorus Atheniensis ait 51.3
 Cereverem Sito et Simalida nuncuparunt 82.31
 in Cereverem et Proserpinam scoliion 517.28
 Cerevis frumentaceae statua in Sicilia 301.52
 Ceres πορμελοφορος 343.45
 Ceres nunc Chloë nunc Iulo appellata 461.19
 Cereus fructus, mel 482.42
 Ceris qua natura 265.8
 Cernophoros saltationis genus 469.18
 Cernos vas fictile 355.17
 Cerretana perna in Hispania 489.38
 Cerretari

Cerretani maxima Hispanorum natione 489.39
 Certamina olympica carminibus primus celebravit Corebus Eleus coquus 285.27
 Cervicale Siculum 34.49
 Cestiva piscis 22.19
 Cestra 244.32
 Cestreorum mugilum species, quot genera 229.26. fetus eorum quare à nullo pisce deuoretur ibid.
 à lupo vorantur maiores ibid.
 Cestreus cur piscium solus Nestis appellatur 230.16
 idem cum caput abdidit totum corpus occultasse existimat ibid.
 Cestra 12.33
 Cerylus 248.23
 Cerys poeta, id est, Simonides, aut eius nepos Bacchylides 25.30
 Cerys natione Ariston Peripateticus 502.26
 Ceryx 133.29
 Chabrias Athenis ob sumptuosam magnificentiam et luxuriam in Aegyptum concessit 395.28
 Calcedon 69.53
 Chalcis in Euboea formosissima mulier 454.30
 Chareas 25.27
 Chareas vini gurgis 322.15
 Charephon parasitus Atheniensis 101.51
 Charephon Pythiam interrogauit, nihil esset aliquis Socrate sapientior, qui respondit nullum 362.13
 Charemon Tragodius 28.14
 Charestriatus figulus 353.29
 Chervinae placenta 482.3
 Cheron Pellemus Platonia et Xenocratis auditor tyrannide acerba patriam vexauit 379.24
 Chalcedon 339.26
 Chalcedonij imperantes 391.40
 in Chalcedone cenarum procerum elegantijs, quam totius orbis apparatus 99.46
 Chalcidenses raptum apud se à Ioue Ganymedem predicant 448.54
 Chalcidos pisces 244.43
 Chalcidici enses 467.31
 Chalcis à Chalceo, id est fabro distat 245.6
 Chalcos, genus nemi 210.45
 Chamaemba sic viola à quibusdam vocatur 507.32
 Chama Icesio Erasistratio duplices, aspera et regia 66.6
 Chama aspera à Macedonibus Coryci appellatur, ab Atheniensibus Coryci 66.10
 Chama dicta regia, siue Peloria 68.19
 Chama, ὄσπυς, ὁ κερυνεύς, quid aper

ta testa semper bient, dicta 70.13
 Chama, lepades, solena, mituli, et id genus e Methymna optima 70.3
 Chama 244.30
 Chamacerasi arboris descriptio 39.44
 Chamacerasi esu caput ut vino grauatur, si quis nimio viatur 39.46
 Chamaeleon scribit ab Aeschilo primam formatos choros absque salutationum doctoribus 16.50. idem quisuis personas in scena decemter aiebat ibid. 17.38
 Chamemela omnigena 510.32
 Chamelype scorti nomen 424.53
 Charax 265.21
 Charax frater Sapphus Dorice amator 444.21
 Characharia 229.10. Lamia et Scylla dicta ibid.
 Chares Mythenus 21.23
 Chares in Sigeum ibi habitandi gratia cur profectus 395.28
 Chariades coquus flauum iusculum parare instituit 283.31, 282.8
 Charidemus Orites ab Atheniensibus ciuitate donatus gameo ac turpis scortator 325.42
 Charinus Democharis filius parasitus 175.11
 Charisios placenta 481.18
 Charisios panis ibid. 21
 Chariton et Melanippus, quare à Phalari questionem perpeffi: et eorum constantia 449.11
 Charmides et Euthydemus infamantur apud Platonem 140.40
 Charmus Syracusius serculis quibusuis versiculos et adagia accommdabat 3.30
 Charmus facetus et doctus à Mesthenijs, ob salt ad apposita singula aptos habitus 3.39
 Charmus Hippiam generum amauit 454.25
 Charmylus Arcadionis lurconis alter filius 325.53
 Charonda Athenis modi inter pocula canebantur 461.37
 Chebrodapsus, idem quod libi 95.2
 Chevilas, homo vorax cibi 301.28
 Cheiromastron, mantile 306.11
 idem ἰκτεμμυα dicitur ibid.
 dicitur de velo etià capitis 306.29
 Chelidonia leporis genus 299.5
 Chelidonia carica 485.47
 unde sic dicta 486.2
 de Chelidonia ex Theophrasto 510.6
 Chelidonium flauum 505.3
 Chelidonium flores emittit cum iris primam germinat veris exortu 500.13
 Chelidonium ab Anemone d fert, praeter quam quidam existimant

510.5
 Chellara piscis, dictus et oniscos, Bacchus et Chellare 89.22
 Chelon piscis 265.39
 Chelonepecum oua post pauoniam optima 45.13
 Chelalops 395.3
 Chennia 293.28
 Chephiodorus Planus, et quaedam iucunda de eo 459.6
 Cherabes concha genus 65.9
 Cherephanis industria in salatione cum pila 11.35 idem sua praesentia tantum petulantem quendam iuuenem ne quid peccaret repressit ibid.
 Cherephili filios conspicatus Timocles cur eos Scombro vel Satyros esse dixerit 90.34
 Chestias Ocyrrhoe mater 211.27
 Chidrus, sic dicitur elixum triticum 482.42
 Chij ab Oenopione ferenda vitis edo-
 Eri 20.35
 Chij e Graecis omnium primi empti seruis vsi 197.52
 idem ob id à Dijs puniti 198.6
 Chij à Mulbridae Pontico suis famulis vinelli traditi, et Colchos illinc habitaturi transueherentur 199.1
 in Chio insulam in stadijs et gymnasijs virginitibus colludunt 421.13
 Chimera scorti nomen Atheniensis 435.18
 Chioneas pecularis Dianae saltatio et cantio apud Syracusios 469.21
 Chlaca 509.45
 Chenix 482.3
 Cherebus poeta cum ab Archelao quotidie quatuor libras acciperet, eas in obscurorum cupiditas expendit 258.15
 Chervina concha 70.19
 Chondrite panes 87.15
 Chondrites panis species 82.43
 Choragi qui dicebantur 471.41
 Choreuta saltatores olim in theatris coronati saltabant 506.47
 Choria 481.40
 Choricca 461.10
 Chorion 384.48
 Choris meretrix Aristophanis iheritoris 429.35
 Choronos corona olim dicta 506.46
 post Chororum Callias vocalium sermonem inducit 338.28
 Chorus in ludis scaenicis cationes praebat tibicinijs 460.18, 28
 Chremonidium bellum 187.42
 Chromis 210.12, 44.36 hic piscium vere optatus omnium ibid.
 Chromata 475.5
 Chrysanthes 510.1
 c c Chryssippi

INDEX

Chryssippi epitaphij inuerso 251.32
 Chryssippus 6.51.7.35.14.30
 207.41
 Chryssippus Stoicorum dux ac prin-
 ceptus 250.11
 Chryssippus Pelopis filius à Ioue ra-
 ptus 449.47
 Chrysis scortum 422.3
 Chrysis soror Xenopeitheae 454.13
 Chrysocholla edulium ex linq. & melle
 paratum 84.3
 Chrysogonus Pythiam stolam indu-
 tus classico numeros modulaba-
 tur, cum Alcibiades Athenas re-
 uerteretur 397.45
 Chrysochori femina, quae in certami-
 ne Cypseli ad aram Eleusinae Cereris
 de forma certant, dicitur 454.
 93
 Chrysochrysis piscis 102.52
 Chytra, olla, κακκιδον etiam dicta
 126.40
 Chytri 97.28
 Chytridion poculi genus 374.30
 Cibaria ad vitam necessaria, ceteris
 spretis tantum admittenda 118.
 32
 cibi lautiores mollis ac languentis
 animi cupiditates 91.43
 cibis stato articulo sumpti plurimum
 longe voluptatis habent 283.10
 cibi appetentia duplici ratione neces-
 saria 381.18
 in cibis coquendis & parandis diuer-
 sa & contraria non commiscenda,
 sed quae sint vicini saporis 77.
 26
 cibis qui libenter vescuntur officijs
 nihil egent 91.44
 Ciboria 55.16.152.31
 Ciborium poculi genus 85.24
 Ciborium species poculi 355.52
 Cibyratica pernae in Asia 489.32
 Cicer aureum, Arietinum 42.39
 Cicer Diphibilo aegre coquitur, lotium
 ciet 43.4
 Cicer 483.17
 Cicera esu ut vult Diocles molle car-
 nis surgere 43.5
 & quae meliora ibid.
 Cicera inuentor Neptunus 43.7
 Cyclaninus speciosus 510.3
 Cidaris apud Arcadas genus salu-
 tionis in magno pretio 470.35
 Cilicia Liliaceo, Myrteo, & Oenan-
 thino unguento nobilita 513.35
 Cilicia Soli Crocino unguento opti-
 mo nobilita 513.7
 Cimon Atheniensis in agris ac hor-
 tis fructus qui custodirent suos nul-
 los esse voluit, ut ciuibus inde col-
 ligere quod vellet liceret 396.4
 idem domum suam communem, pa-
 rata semper cena, omnibus exhi-

bebat ibid.
 Cinara est Semo insula 54.50
 Cinara circa Indum fluvium nascitur
 54.10
 Cinaram Cynosbaton intelligit Di-
 dymus Grammaticus 54.14
 Cincalus piscis 243.17
 Cindon belluo 258.3
 Cinefias, sicut tenuissima & proceras
 statura 408.54
 idem Achilles Pthiota à Stratide
 dictus 409.1
 idem ab Aristophane Phylrinus
 cur appellatur ibid.
 Cinefias alius, poeta comicus male-
 dicus in deos 409.10
 hunc vivere quam mori inimici
 malebant ob mortem quam quoti-
 die perpetiebatur 409.18
 Cinnamomum 301.5
 Cinos sorore Epinice abutebatur, ob
 quam etiam est in exilium missus,
 etsi ea Callie nupsisset 439.41
 Cinyra Cypriori regi oraculum red-
 ditum 340.17
 circa Nyssam aqua adeo pinguis est,
 ut qui ea lauant oleum non desti-
 derent 34.16
 Circus placenta 482.11
 Cirrhoceladij, fici species 59.40
 Cissibio bibebat Polyphemus 355.35
 Cissibium auritum poculum 355.21
 unde dicitur ibid. 44
 Cissibium genus poculi, quod cum Cy-
 clops ter ebibisset datum ab Vlyse
 prostratus humi iacebat 344.26
 Cithara vsus in conuiuijs apud Grae-
 cos, eiusque ratio 557.50
 Citharistria tibarum species 136.37
 Citharus piscis solitarius 228.38
 Apollini cur sacer ibid.
 quomodo parandus ibid.
 ad Citharonem est Iouis delubrum
 33.29
 Citrii fructus vestibus interpositus
 illas seruat 63.30
 ad venenum facit ibid.
 Citrii mali flores qui secundum 63.38
 Citrium apud Libyas Hesperidum ma-
 lum 63.18. ea mala Hercules in
 Graeciam transtulit ibid. Aurea
 vocantur eod.
 Citrium à Terra in nuptijs Iouis &
 Iunonis editum 63.21
 Citrium à Cedro, tanquam Cedrium
 Pharias Eresius denominat 64.
 12
 Citrium ante quoduis alimentum sum-
 ptum omnibus venenis resistit 64.
 15
 Citrium quod comedissent duo male-
 fici à serpentibus, ad quarum mor-
 sus erant damnati, illaesi 64.20
 Citrium integrum cum Attico melle

decoctum & sumptum, à venenis
 prohibet 64.28
 Citrium Romani citrum vocant 64.
 40
 Citrus arbor in Media atque Persi-
 de 63.27. idem Medica & Per-
 sica malus dicta ibid.
 Citrus malus nulla non anni tempore
 pomifera, alijs candentibus malis,
 alijs deceptis, alijs florentibus
 63.37
 Ciuitas instar poculi temperari de-
 bet 331.17
 Claroti populi Cretensibus subditi
 196.48
 Clauatores hastatorum apud Persas
 qui 383.5
 Claudius princeps 179.36
 Cleonetus tragicus cum legumine vi-
 ditaret, nullius unquam putamē,
 eius adeo audis fuit, abijciebat
 43.12
 Cleantes Corinthius pictor 288.39
 Cleantes Tarentinus inter conui-
 uandum omnia versibus eloque-
 batur 3.47
 Clearchus 3.46.5.1
 Clearchus ascribit votū habendi col-
 lum grauis Melanthio 5.16
 Clearchus sophista ἑξεδέστος 29.
 catus 3.29
 Clearchus Heracleotav, qui in Pon-
 to fuit, tyrannus quamplurimis
 veneno necandis delectatus 64.
 33
 Clearchus, eius qui primus tyranni-
 dem inuasit filius, adeo obesus &
 pinguis fuit, ut respirare non posset,
 & ideo medicis preceperat, ut
 quoties in profundiorum somnum
 incidisset, acubus ipsum pungerent
 407
 idem cum legati responsa dabat cor-
 pori arcam obijciebat, ne videretur
 praeferquam facie ibid.
 idem annos x l v. vixit tyrannide
 per xxx. continuata, & priores
 reges comitate superauit ibid.
 Cleimus, quae à poculis fuit Ptolomaeo,
 multa statuae Alexandriae fuerunt
 erecta 429.17
 Cleisophus Selimbriacus in Samo a-
 more captus statuae à Paro lapide
 facta 451.44
 Cleisthenes Iani bifrontis ex Camefe
 filius 516.9
 Cleitoria flumij pisces vocales sunt
 247.42
 Cleius Alexandri vnus ex amicis
 400.19
 Cleius cur à dijs raptus 423.7
 Cleo mulier bibax miram in mo-
 dum 328.38
 Cleomenes rex apud Lacedaemonios
 107.

IN ATHENAEVM.

107. 11. eius frugalitas & mode-
 stia in visu ibid. 16
 Cleomenes Lacedaemoniorum rex,
 quod iurem cum Scyrbis versa-
 tus bibere solebat ob temulentiam
 de nemis statu deiecit 319.13
 Cleomenes Lacedaemonius ebrius se
 ipsum gladio conscidit 326.8
 Cleomenes rhapsodus 462.35
 Cleon Mimaulus cognomine gripbo-
 rii inuentor solertissimus 337.47
 Cleonice vxor Cnopi regis Delphorū
 193.41
 Cleonicus quidam valde senex 520.
 21
 Cleonymus ob assentationem à Myr-
 ti Argiuo ex sella qua sedebat in
 iudicio deturbatus 190.23
 Cleonymus vorax ganeo 301.29,
 98.30
 Cleonymus Spartiata ducentas vir-
 gines nobilissimas à Metapontinis
 obsides accepit 451.35
 Cleopatra in Aegypto regnauit vlti-
 ma, & Antono Ro. Imp. in Cici-
 lia nupsit 111.3
 Cleopatra Antonij ducibus lesos
 quibus accubuerant, dono dat,
 nec non & pocula, quibus bibe-
 rant 111.11
 Cleopatra pauimentum ad cubiti al-
 titudinem Antonium cerna exci-
 piens consterni rosis retium sinuo-
 sis maculis curat 111.15
 Cleopatra, quae Aegyptum euerit,
 cum scitile nomen mutare non pos-
 set, vocauit aureum, argenteum fi-
 cile 171.20
 Cleopatra Hippostrati soror, Attali
 ex patre neptis Philippi vxor, quae
 vnice dilexit & ad extremū diem
 retinuit 413.45
 Cleophrastus Thebanus 17.28
 Clepsimbi musices instrumenta 473.
 49
 Clepsistrangus, musicum instrumentum
 136.54
 Clepsidra meretrix sic dicta, quia ad
 clepsidram sui faceret corporis co-
 piam: alias nomen proprium erat
 Metiche 421.43
 Cleta sanum 105.9
 Clibanum 76.4
 Clinacides, assentatrices muliercule
 dictae, quod regina per eorum ter-
 gora tanquam per scalas currum a-
 scenderent & descenderet 191.36
 Clines Ptolomeo regi cognomine Phi-
 ladelpho poculum praebere solebat
 318.11. et Alexandriae statuae po-
 sita multis in locis, guttur in ma-
 nibus tenentes ibid.
 Clinias Pythagoricus iram hyra mol-
 liebat 465.21

Clio femina gule dedita 257.48
 Climos, sella 144.26
 Clisibenis Sicyoniorum tyranni di-
 etum festiuum in Hippocleiden fi-
 lia ipsius prociat 468.25
 Cloustron placenta 482.8
 Clupea 99.9
 Chytemnestra Agamemnonem simul
 cum Cassandra interfecit 413.1
 Cnecus 99.11
 Cnicus, auicula 99.18
 Cnopi regnum ab adulatoribus euer-
 sum 193.31. ab ijs in mare pro-
 iectus ibid.
 Cnopus de salute sua Oraculum con-
 sultens responsum accepit, ut dolofo
 Mercurio sacrificaret 193.32
 Cobij 245.45
 Cobius parasitus 181.24
 Cobius Aphyarum species 212.20
 Coccali gnata Minoem in Sicilia la-
 uant 8.32
 Coccorum 95.6
 Coccora sunt ex tribus ficis & toti-
 dem nucibus 480.34
 Cochlea 48.43
 Cochlea sole ex testaceis in coitu co-
 geminata videntur, & pregnan-
 tes 48.52
 Cochleam Hesiodus οπεύου, domi-
 portam nominat 48.46
 Cochlium, quo nauis femina ex-
 bauiebatur, Archimedis inuen-
 tum 155.19
 Cochiana 287.45
 Coctio 170.31
 Codrus debet esse Astronomus 77.8
 Codymalon floris genus 62.17
 Coeli in subiectionum hominum mores
 diuersa sed mira vis 467.7
 Celum argentei coloris est 365.14
 Caelus flumen 289.53
 Cæna Cleopatrae Antonij Imp. Rom.
 vxoris 111.3
 Cæna Germanorum qualis 114.50
 Cæna Macedonica 95.30
 ut in Cæna splendida varias epulas
 praebere oportet conuiuii sic poeta
 spectatoribus etiam varia propo-
 nenda 307.15
 Cænacula apud Cretenses duo, alte-
 rum avdæio nuncupant, alterum
 camiterium, in quo dormiunt ho-
 stites 107.53
 Cænacula Sybaritico excogitarunt, hy-
 pocanista dicitur bodie 386.44
 Cæna Aegyptiorū Persicis splendi-
 diores 112.31
 Cæna apud Thufcos sumptuose 114.
 43. ancilla quousque adulta sunt
 nuda ministrant ibid.
 Cænae quas legifatores permisissent
 339.35
 Cænam Romae in Herculis fano is

qui triumphat praebet Herculeam,
 & qualis ea sit 114.40
 Cænarum mos veterum Graecorum
 503.14
 Cænarum apud Aegyptios tres spe-
 cies 112.41
 Cænarum praecus mos, & moris ra-
 tio in poculo ἀπαδὲ δ' ἀμύρο; 516.
 41
 Cænarum mos 523.11
 Cænatio, locus in quo cænatur 153.
 18
 Cæon Macedones numerum appel-
 lant 340.2
 Cæranus Milesius Delphinum è ma-
 nibus piscatorum redempti pecu-
 nia in mare referri curauit, qui cum
 postea, naue ad Meconum fracta,
 ceteris omnibus amissis, periculo
 liberauit 452.18
 idem cum fato concessisset ad litus
 turba Delphinorum conspiciat est
 eius iusta perfoluentium ibid.
 Cei dum Iunoni sacrificant seruitia
 vetant ad epulas accedere 476.
 12
 apud Coos seruatorum nullus templum
 adit, aut quicquam ex ijs edū quae
 sunt parata ad sacrificium 195.51
 Colabri versus 519.52
 Colax vnde dicitur 195.38
 Colias, pisces 89.26
 Colias pisces marini 234.24
 Colias 94.55
 Colias, Attica promontorium 359.
 10
 Collabi, placentula genus 72.35
 Collabus panis 83.48
 quomodo conficitur ibid.
 Colles quinque, locus à Sparta septē
 stadijs 24.50
 Collica placenta species 480.39
 Collyra panis 84.3
 Colocasta 55.21
 Colona locus Lacedaemone 427.43
 Colopbonijs initio durior vita fuit, at
 cum Lydis inita societate in volu-
 ptatem delapsi sunt inanedicam
 391.10
 apud eisdem lex ut tibicine & id ge-
 nus homines ab auro ad licer-
 nas vsque mercedem acciperent,
 ceterum tota nocte compositio-
 nis indulgerent ibid.
 Colophonius Nicæder 27.45.50.6.7
 Colostrum 277.40
 Colostrum, νεοισθον; quid 490.13
 Columba facta sequenti die post par-
 tum concipit 294.11
 Columba alba apud Graecos quando
 primūm visa 294.26
 Columba quare pullis suis editis sta-
 tim terram saliam praerantiam in-
 spuant 294.28
 cc 2 Columbae

INDEX

Columba hyeme vocem non edūt nisi sereno die 294.22
Columba eximia in Cypro insula 487.39
Columba Sicula egregia 489.50
Columbarum quinque species 293.51
Columbarum omnia genera alternatim oua incubant 294.8
pariunt quotannis decies ibid.
Columbarum femina mare absente sese mutuo deosculantur, subiciunt, et pariunt oua inania 294.17
Colybdae 79.32
Colymbades, oliuae 100.21
Colymbis, siue mergus 294.54
Colybdeipm quaedam cochlearum species 49.7
Comen vnus eorum qui temp. Rbo diorum adu. instrabunt 331.38
hic etiam alex. studiosus fuit ibid.
in Comedia nulli serui coqui reperiuntur, praeterquam apud solim Posidippum 490.25
Comedia Hegemonis, veteri ritu scripta, quam Philimmin appellant. 521.12
Comedia ac Tragedia prima origo ex compositioe et temulentia in Itario, Attica pago et regis, videntur tempore 31.54
Comediam quidam Pedersu n appellant 4.8.23
Comediarum histria Meson 490.35
Comica saltatio disti Cordax 6.2
Comi a persona plerumque distybia nominibus 458.26
Comicalustionis peruetus modus apud Lacedaemonios 461.19
Comici quales inducant coquos 490.33
Comessatio plagas ac cotumelias excitat 29.3
Commodus imperator curru impostrus clauam habuit Herculeam substrata l'onis pelle, Herculi mqs se nominari voluit 399.20
Comas 461.9
Computationes a caena adhibenda, ac vnguentis vtendum 76.12
Conaha scortum 422.3
Concha ad exes dista 3.32
Concha Pelorides 3.45
Conche Purpurae, et Buccina Conchyliorum sunt firmissima 65.28
Concha, Chamae, Pellines, Solenes, phi nascantur 67.36
Concha Melemides Sophroni dicuntur 65.17
Concha Menides 3.45
Concharum facultas 66.11
Conchotera, nigra concha 64.51
Condimentorum recitatio ex Amphibane 52.34
Condimentum ab omnibus amatur:

caro vero aut piscis non item 419.11
Condy poculum Asiaticum 356.1
hoc poculo Perse dijs libabant ib.
Condylos 324.16
Congiorum festo die Dionysius tyranus ei qui cogium vini primum bibisset auream coronam premio proposuit 326.22
Congiorum festi dies vnde nomē sortii 326.36
in ijs diebus Athenis mos fuit sorsistis munera mittere ibid.
Congri in Italia optimi 219.49
Congri caput e Sicyone optimū 219.45
nem intestina ibid.
Congri apparatus 493.9
Congrus piscis 102.24
Congrus 214.51
Congrus candidus 465.1
Conisalus 329.41
Conarus arbor eadem quae Palurus eius descriptio 483.51
Conon ad Cnidum nauali praelio vicit Lacedaemonios 3.9.
Praxiam muris cinxit ibid. vniuersis Atheniensibus mastaris centum pedibus, epulum dedit ibid.
Conon cur Cyprum Athenis migravit 395.27
Conon Timothei exercitus Atheniensium ducis pater 429.30
Cononis animus excelsus 3.8
Cononia 362.19
Cononiam quale poculum 356.15
Conos, et eorum nucleos ostracidis vocabat Mnesibius Atheniensis 44.29
Conos Diocles Carysius pineas nucleos appellat 44.31
Contopori via Corinthi 34.43
Conuolare 374.53
conuina et conuiuator vt differunt 285.19
conuiale carmen 495.24
conuinarum olim cuique antequam mensam adiret sua portio diuisa erat 477.11
de conuinarum numero 500.17
conuini honesti, differentia ab inonesto, et quae signa 140.12
in conuinijs non solum ferculis, sed et collaquis homines reficiendi 1.23
in conuinijs sollemnibus apud Creten ses vnicum poculum magnum apponitur singulis mensis, ex quo omnes bibunt 108.5
in ijs mulier vna praest 1bid.7
in conuinijs olim cupraedi salutatores ac canores adhibebantur 11.7
conuinijs hodie quo vultu sese domini exhibere solent 314.20
conuinijs apponi solita pyra cum aqua

484.13
in conuiuio Platonis fuere octo et vnginti 4.9
in conuiuio Platonis quales conuinae 140.30
in conuiuio Platonis quidam singultu vexatus aquae gargarisino sanatur 140.34
in conuiuio non iusto diuini manentiam 43.38
in conuiuio cum amicus accubens ne sit tristis vel stomachadundus 271.34
conuiuio magis nos docet mittere confortudine et colloquijs beneficentiam nostram d. cla. ore amicis, quam ferculorum v. retate 315.31
conuiuio accubentis quid deceat ib. 140.51
in conuiuio X. no. hontis quaedam reprehrendenda 140.51
conuiuio v. genus quoduis olim apud Aegyptios temperanter peragebatur 143.42
conuiuium aditurus non statim gula seruire debet, sed sp. standi cupiditati nonnihil in se uire 134.6
conuiuium Epituri quale 136.23
conuiuium Platonis quale 136.24
conuiuium adire sordidam puluerem et su. lore inurbanam 134.2
in conuiuio inuicem conuinatorum rogare debent sibi vt abire liceat 133.29
ad conuiuium omnis congressus apud veteres deorum causa f. bat 144.4
Conyza 51.34
Copa's lacus 54.47
Copeus Glauci pater 221.30
Copida caena apud Lacedaemonios 45.34
in Copida copras immolant, nec alia praeterea vtilitatem 105.1
Copia, caena 104.45
Copiae placenta species 483.7
Copto placenta, placenta genus 482.10
Coptum verus circa Thebaida 26.33
coquinaria ars Atheniensibus v. neranda 491.14
coquinaria ars ad humanitatem et pietatem plurimum contulit 491.40
coquinaria ars ab immani et effera vita homines ad mitiorem cultum traxit 491.46
coquinaria ars, liberalis disciplina, neque omnium hominum 492.34
coqui praecipue dicaces et irrisores a comicis sp. quantur 490.35
coqui praconum munus in re diuina facienda olim obierunt 49.18
coqui mali nota 492.50
coqui Spartanorum nonnulli status in Pheidiijs Cerdonis ac Mattonis

IN ATHENA EVM.

nis collocarunt 31.19
coqui personam in comedia quis primum inuenit 490.33
coqui olim sacrificiorum periti, nuptijsq; et sacris praefici soliti 490.50. et 491.8
coqui honesti, non, vt putatur, sordidi et viles 492.44
coquo effari licet quicquid velit 286.1
coquorum stirps insolens 216.19
coquorum est ad carbones usque deuoare 281.47
coquorum genus curiosum 286.22
coquorum tribus Athenis, cui ritus sacrorum cura incumberet 491.39
coquus palatum epulantium scire debet 99.54
coquus Astrologiam, Medicinam, et Geometriam didicisse debet 217.16
coquus non omnis qui cochlear cultrum habet dicendus 217.48
coquus cui operam suam locare debeat vt ex re eius sit 218.9
coquus inanimibus locis cedere debet 281.9
is conuinarum palatum habere debet ibid.
coquus probe syderum conuersiones nosse cur debeat 282.26
coquus quomodo porcum integrum parare queat quo altera pars assa, altera vero elixa videatur, exenterare et ingulare ne vultus appareat 284.36
coquus quibus desuendus sit 302.15
coquus regis Phoenicum Cadmus 490.21
coquus seruus nullus in comedia reperitur, praeterquam apud solum Posidippum 490.25
coquus indigena et cinis, Meson prius vocatus: externus et peregrinus, Tettix, et eorum nominum ratio 490.29
coquus de natura differit apud Atheniensem comicum 491.40
Coracini 48.45
Coracini vnde dicti 230.53
Coracinus piscis 65.47
Coracinus, a quibusdam saperda 89.17
Coracinus fluuiatilis, hunc Nili accola Pelten vocant, Alexandrini vero Hemirion 91.28
Coracinus 230.33 saperda dictus, item platylacus ibid.
Coracinus vnde dictus 214.4
Coracius, Atacus, Nymphes, Prusus, Pagurus inter eos pisces qui molli includuntur crusta similes 79.37

Coranus vnicuique coronam omnifaris floribus ornatam, ac insuper aureis lemnicis, estimatam v. aureorum in suis nuptijs donat 97.6
Corasini e Parthis ad Orientem Sole habitant 54.8
Corbis in nave, la gabia 354.5
Carbarie canis abdomina vt praeranda 251.50
Cordax saltationis genus 300.30
Cordax saltationis genus 469.16
hae despicantur 470.35
Cor animi esse domicilium multis exemplis probatur 512.20
Cor anxii exitus rei grauioris expectatione trepidat 512.27
Cor homini animalium omnium solius in sinistra parte positum est 263.40
Cordi quare vicinus pulmo ex Platone 512.37
Cordia sedes in pectore 502.36, 512.18
Cordiste Gallie populi in suam regionem aurum olim non admittentur 174.37
idem reliquiae Gallorum dicitur ib.
Coridus belluo 256.32
Corinthi lex fuit vt meretrices Veneni magnis de rebus supplicarent 426.50
Corinthij cur Chanicometrae dicti 203.7
Corinthij violam Ambrosiam nominant 507.19
Corinthiorum vota sunt, si quid impetrant, meretricem aliquam sese adducturos Corinthum 427.9
Corinthiorum sollemne festum Ellothiorum 505.13
Corinthium vinum 24.25
Corifica scortum 424.52
Cornus vestium studiosus homo 180.10
cornua inustata magnitudinis hominibus insunt circa Molottidem 349.25
cornu olim veteres bibebant 354.41
corona ex amaraco quare inter pocula vsi non fuerint veteres 503.32
corona Antiochia 504.45
corona olim Choronos dicta quara tione 506.46
corona Cylistos 505.28
corona yod eja, tumultuarie texta 511.15
corona dissoluta nodum parte victoriae argumentum 499.39
corona Ellothia e myrto ambitu vincti cubitorum 505.14
corona hederacea efficaciter capiti vno graui adhibetur 503.22
corona Hypoglotis 504.24, 505.26

corona Iacche apud Sicyonios 505.7
corona Isthmia seu Isthmiaca 504.32
corona laurea compositioibus inuitis iudicata qua ratione 503.31
corona lotina siue ex loto 504.46
corona Naucralijs quanam 500.41
corona Poibos 506.7
corona e primis atque mentha 39.11
corona Pyleon 505.6
corona e rosis capitis grauedinem fedat 503.29
corona Struthia 505.52
corona victoriae argumentum 499.39
corona e violis a poculis remota quo argumento 503.32
corona in honorem Promethei, quasi ei penas ignis in nostram gratiam ipsius malo magno sublatis pen damus capite gestari solita 502.
corona, dijs quia graiores gestantes reddunt, gestantur 502.47
coronae epularum initio dari solita 510.44
corona in conuinijs 495.20
coronae e floribus Acanthi, mali Puniceae et Vitis apud Aegyptios 506.28
coronae acinae 506.50
corona ex Amerina salice quanam 500.45
corona ex anetho 502.38
corona ex apio 502.34
coronae Encylistia 505.30, 37
coronae ex Agri seu tortiles Alexandria 506.20
coronae Hypothymides, et Hypothymiaes 502.37, 505.23, 512.41
corona laurea, altarium vranium sublato vsu, sola Carum sacerdotibus concessa 501.36
corona e Meliloid 505.20
corona myrtea vsus voluptarius, vs et efficacia 503.29
corona e myrto 510.49
corona e serpyllo, myrto, tilia 506.15
corona Synthematice are publico texenda locantur 506.41
corona Thyreatica apud Lacedaemonios e palma 505.15
coronamenta veterum et rusticorum ex salice 501.1
coronandi vox plenitudinem significat 502.53
quare coronantur valua amastorum ab amantibus 499.54
coronari eos iustus et equus qui regunt probe ciuitate, quam abilitas patrie inuites 309.5
coronari solitum pectus veteribus 502.35
coronari solita etiam frons, nedum caput 502.33
coronaria Papyrus 504.1
coronarij flores varij 507.1

INDEX

coronariorum florum aliquot nomē-
clatura 510.17
coronarum vſus primus iam inde à
Prometheo & propter eum mor-
talibus inuectus 501.32
coronarum cauſa animaduertione di-
gna 502.27
coronas primus reperit Ianus 516.3
coronari primus autor Ianus 516.6
coronati qui ſunt cur amare iactan-
tur illorum ſi corona diſſoluantur
499.12, 29
corona 268.6
Corone Namiſi filia Nutrix cognomi-
nata 437.50
coronis inter canendum caput redi-
mendum 76.14
coronis cur amatores amicorum fo-
res ornament 499.18
ſuper coronis Platonica quaſtio eno-
data 500.11
de coronis librum ſcripſit Aelius
Aclepiades 504.15
coroniſta mendaci quidam 268.34
coroniſmata ibid.
corporis concinna in motu & habi-
tu moderatio maximè quemque
debet 468.30
Coſſi, qui habitant inſulam Sardinia
vicinam cur longevi ſint 37.3
Corui ferrei, in nauibus dicitur pro-
pugnacula inſtar manuum 155.
Corui pilces 245.44
Corydalus pagus Athenis 291.21
Corydus Athenienſis paraſtus fa-
cetus 180.11 diſtus fuit propud
Eucrates eod.43
Corydus interrogatus quomodo eum
Ptolomeus exciperet, inquit, vt
medicus dedit quod biberem: quod
verò comedendum eſſet, nondum
dedit 181.10
Corylos piſcis 229.2
Coryphana 227.33
Coſmoſandalum 510.20.30
Coſmoſandalum à Lacedaemonijs re-
pertum 507.20
Coſſabus pro Cottabo 497.40
Coſtinum vnguentum 513.38
Coſtus 302.5
Coos Amacino & Melino optimis
vnguentis bene audiſt 513.9
Colum vinum aqua marina temperari
debet 25.43
Cothocides orator Athenienſis 166.
12
Cotbon Laconicum poculum 359.50
vtiliſſimum in expeditione mili-
tari ibid.
Cotbones 149.12, 360.15
Cotbus 227.45
Cottabium 496.7 & 29
Cottabi proiectus ἐκτοβαν vocatur
496.53

Cottabi ancyleti 497.1
Cottabi ludii altera ſpecies 497.14
Cottabi vix oborta diſturbatio 497.
26
Cottabi alia ſpecies in peruigilijs ad-
hiberi ſolita 497.42
Cottabi ſtudioſi Siculi 498.38
Cottabis, ſicile poculum 111.49
Cottabii, κακτοβαν, ſeu deorſum pen-
ſile 497.10 eius figura 498
de Cottabo, & ijs qui cottabo ludunt
495.31. quid Theſſalis & Rho-
dijs 496.8
Cottaborum inuentio & luſus Siculo-
rum 495.41
Cottabum ſcitè iacientium premium
497.7
per Cottabum Eraſta de ſuorum amo-
rum euentu iudicabant 497.36
Cottabus è Sicilia 22.5
Cottabus, luſus inuentus à Sicilia
319.27
Cottabus venit in conuiuia primùm
à Sicilia, & qualis luſus 357.14
Cottabides & cottabia ibid.
Cottabus mèſis vltimis aſſertur 495.
15 & 25
Cottabus premium potu vincenium
496.9
Cottabus vas ipſum in quo mitteban-
tur latages 496.14
Cottabus ludii ſpecies 496.15
Cottabus lancium genus 496.26
Cottina imago Lacedaemone 427.42
Coturnices Herculi cur immolantur
293.1
Coturnices vt capiantur 293.19
Coturnices numeroſe 487.20
Coturnix 292.44
Cotyla Athenienſibus certa menſu-
ra 356.41. vocatur ſic & bemi-
na ibid.
Cotyla cauum coxalidicis dicitur 357.
1. vocant & aleiſon ibid.
Cotyledones in flagellis polypodum
acetabula 357.2
Cotylifci, placenta 482.2
Cotylum quicquid cauum veteres ap-
pellarunt 356.41
Cotylum 496.24
Cotylus poculum quale 356.17
Cotys miniſter in nuptijs Iphicratis
98.42
Cotys rex 186.24
in Arabia rege in aliqua corporis
parte affecto eodem morbo, & ea-
dem corporis parte ſubditos ſe do-
lere lege ſimulare iubentur 186.31
Cotys Thracie omnium regum volu-
ptati deditiſſimus nemora ac ſyl-
uas perluſtrabat, ſibi cœnacula
queriens in quibus cum amicis ſa-
crificaret ac conueſcitur 395.9
idem amore Minerva captus ſibi

eam matrimonio pollicebatur præ-
parata etiam ad nuptias cœna ib.
Coxendicis morbus & cura 465.27
Cranæus ganeo voraciſſimus cibi
311.20
Craucion poculi ſpecies 357.24
Cranone aqua eſt citra ſummum ſer-
uorem calida, quæ addita vino ca-
lorem in vaſis biduo aut triduo cu-
ſtodit 33.42
Crapatallus 481.26
Craſiana placenta 482.8
Crategi deſcriptio 39.37
Crater, qui Alexandro familiariter
vtebatur, luſta & exercitatione
gaudebat 400.21
Crates vnde dicti 92.42
Craterus cum Alexandrum conuiuio
excepiſſet Charonem Chalcidienſem
amatum deſeculari inſiſſe, cui Ale-
xander, hoc tantum voluptatis mi-
hi non aſſerret quantum tibi mole-
ſtie 450.1
Craterus Macedo 519.30
Crates Demetrio Pthalereo colaphum
impexit, quòd lagunculam vini in
pera cum pane miſiſſet 315.43
idem optat poſſe cum pane ſecum ge-
ſtare fontes ibid.
Crates Cynicus conſpecta Phryna ſta-
tua aurea Delphis dicata, dixit id
eſſe Græcorum intemperantiæ ſi-
gnum 440.43
Cratis fluminis 201.23
Cratinus luronem præparcum My-
conium appellat 6.27
Cratinus fabularum ſcriptor 17.20
Cratinus 18.8, 23, 24
Cratinus Methymneus citharædus
399.34
Cratinus formoſus adoleſcens Epime-
nide Atticam terram ob vituſta
quadam ſcelera expiante vltro ſe-
ſe deuonit 449.24
Cratiſthenes Phliaſus Xenophontis
præſtigiatoris fuit diſcipulus 15.23
Cratiſthenes emicantem ſpontè ignem
eliciebat 15.23
Creion placetæcus panis, quem Ar-
gis à ſponſa ad ſponſum ferunt
480.44
Creiton, Threſſiaſi frater, qui cum ex
inſania medicis curandum tradi-
dit 411.28
Crembala inſtrumenta muſica 474.2
Cremys piſcis 228.4
Creneſis ſpecieſ 59.41
Creocacabus quid ſit 287.27
Crepida qualis panis 480.49
Crepide 463.10
Creteſes cum hyra irruunt in aduer-
ſarios 385.8
Creteſes ad conſultum iam expeditio-
nilit ex ciuibus formoſiſſimos de-
ligunt

IN ATHENAEVM.

ligunt qui amori ſacra operentur
417.19
Creteſes cum hyra ſub ſignis ſunt
467.45
Creteſes ſaltandi ſtudioſi ac peruii
469.38. ſidem venationi dediti ib.
Creteſes Mercurij feſtijs diebus ſer-
uos conuiuio excipiunt, ipſiſq; mi-
niſtrant domini 476.2
Creteſes caſei 490.12
Creteſibus familiare tum ſaltare, tum
in caput ſe projicere 135.46
Creteſium ciuitas vniuerſa in ſocie-
tates diuiſa 107.50
Cribana quales placenta 86.47
Cribanites panis genus 83.11
Crimmites placenta 481.15
Crimmon 95.28, 481.16
Crimon, maza, item geſtus ac ſtati-
culus cuiuſdam ſaltationis 86.43
Critis Callechri filius muſices pe-
riſſiſſimus 22.4, 138.10
Cribobulus adoleſcentulus apud Pla-
tonem præceptor ſuo Socrati illu-
dit 141.20
Croanea vaſorum genus 352.31,
357.32
Crobilus comicus 4.51
Crocinum vnguentum 146.21, 513.
7.33
Crocota, matronalis veſtis 148.20
Crocotum, veſtis matronarum ditio-
rum 116.6
Crocus Cyrenæicus ignobilis 508.8
Crocus Vere ſolus vna 509.41,
510.34
Crocus ſucceſſor in regno Gygis tem-
plum Delphicum ornauit 173.11
Cromatiſcus, infantis nomen 295.
40
Cromnum oppidulum prope Megalo-
polim ſitum 337.18
Crotalus ita Narciffus etiam dicitur
507.38
Croton vrbis nomen 386.2
Crouſithyros quæ Thyrocopicos etiã
dicitur 461.11
Cruiſta tenui quæ obducuntur diuitijs
in coitu perſiſtunt 263.47
Cruiſta placenta 482.11
Cteſias omnia quæ ad cœnã regi præ-
parantur dum recenſet, nec piper,
nec acetum memorat 51.50
Cteſias belluo 311.11
Cteſibus philoſophus Chalcidienſis pi-
la non ineleganter ludebat 12.8
Cteſibus Alexandrinus tonſor hy-
draulin inuenit 130.38
Cteſibus Chalcidienſis, interrogatus
quid è Cynicorum philoſophia
fructus percepiſſet, inquit quòd
cœno gratis 12.42
is vrbis & factus fuit ibid.
Cteſibus machinalis ſcientia peritus

371.7
Cteſicles ſtatnarius qui illam ſtatuum
è Pario lapide Sami finxit 451.53
Cteſippus Chabrie filius lapides mo-
numenti patris ab Athenienſibus
extructi vendidit 12.4
Cubus, quadratus panis etiam dici-
tur 86.11
Cuculli piſces vt parari debeant 231.
30
Cucullus, hirundo & nullus inter ſe
ex ſemelia Speuſippi ſimiles 242.
23
Cucumer & cucurbita corpori ali-
mentum exiguum quidem, at non
moleſtum miniſtrant 45.50
Cucumer in cibo cum ſemine lautus
eſt 53.1
Cucumer qua vi ſit præditus ac ſtati-
pleniſſimus, vt echini piſces creſcunt.
ibid.
Cucumeres Antiochia optimi 45.45
Cucumeris facultas 53.12
Cucumis elixus ad ciendam vrinam
efficax 53.7
Cucurbita, diſta eſt Sicya Indica, &
quare 45.36 Megalopolite Si-
cyoniam appellant ibid.
Cucurbita Menedoro Eraſtratio alia
eſt Indica, alia colocyme 45.40
Cucurbita cruda in cibum non venit
53.3
Cucurbita σικύων 278.4
Cucurbita Theophrasto diuerſe ſpe-
cies 45.38
Cucurbita ampliffima prope Magne-
ſiam, vt ait Diocles 45.43
Cucurbita facultates ex Diphilo 45.
46
Cucurbita Beotia, vt vult Amerias,
vocantur Zecelides 275.17
Cucurbitam Attici Colocymten vo-
cant 46.1
Culex palmarum quæ balanos edunt
fructum ſubiens eum maturat
485.4
Culex in palmule maris fructu conci-
pitur, quemadmodum in Capriſi-
cus groſſis 485.5
ad Culinariam artem multa neceſſa-
ria 76.54
coquus eſſe debet Philoſophus ib.
Culter 483.13
Cumæum agrum 191.31
Cumani Italiae populi luxurioſi &
molles 392.53
Cuniculus 50.41, 298.53
Cupiditas quid 93.3
Cupiditatum alia naturales, non neceſ-
ſaria tamen, alia nec naturales iti-
dem, nec neceſſaria 381.15
Curas Deus omnibus iniicit 31.27
Curetes vnde ita appellati 392.42
Curui olim ob meri potum cum in-

cederent homines, poſtea recti am-
bulare ceperunt vini non niſi tem-
perati potu 30.28
Cyrus ex Thebano agro 22.3
Cyrules ſella à Thebanis primùm fa-
bricata 22.15
Cyathus Poletis filius, Antimachi
frater, ab Hercule interfectus
206.39
Cyathus fluminis quidam circa Arſi-
noën oppidum Aetolia 317.12
Cyathus quid 357.35
Cybdalus 329.44
Cybelon 126.39
Cybia quadrata ex piſce oxyrincho
conſicitur piſcatores 87.40
Cybia ex magnis Pelamydibus ſunt
89.13
Cyblytheres quid in conuiujs agerent
11.8
Cyceon potionis genus 284.19,
367.23
Cyclops tam vaſtus à puſillo homi-
nitione interfici ab Homero fingitur
ob ebrietatem 419.40
Cyclops ſtridula voce cantillans, &
cum Nauficaa naufragus Phylles
barbare colloquens 15.31
Cydia meretrix 423.11
Cydonia mala 45.52
Cydonium & Strubion Theophrasto
diſſerunt 62.20
Cygni pugnando ſeſe interinunt,
cumq; aquilis lac ſſui tamè prius,
belligerant 293.34
Cygni ſub exitu vite canori 293.36
Cygni cantantes moriuntur 492.24
Cygnotum cantus multiplex 460.
26
Cygnotus moribundos ſe multos profe-
quutum inquit Alexander Myn-
dius, nec cantum vllum audiuiſſe
293.38
Cygnotus nauigi nomen 353.32
Cygnotus qui cum Achille duello con-
greſſus ab aue cuiuſdem nominis in
Leucoprye educatus 293.4
Cygnotus à Marte in auem cognomi-
nem verſus ad Sibarim fluminis ac-
cedens cum græce coſuit 293.42
Cylabras paſtor 222.33
Cylcranes vnde nomen fortitè 344.
40. & 50
Cyliftos corona 305.28
Cylix Lydius, Hercules commilito
344.41
Cylleſtia genus panis 312.49
Cymba, nauigium quoddam 359.29
Cymbia qualia pocula 358.41
Cymbium poculi genus 348.43
Cymbium vini Phylles Cyclopi porre-
xit

INDEX

icit 358.48
Cymimum Aethiopicum 52.37
Cymis decolor 275.54
Cynetes Arcadium maxime efferi & immanes 467.13
Cynici canes & nomina & re 72.52
his nihil est curae nisi ut edant ibid.
Cynici sola taciturnitate Pythagoram imitantur 121.20
Cynicorum descriptio 86.5
Cynicorum primus autor cum placenta in caena comederet interrogatus, quidnam ederet respondit panem scitum confectum 86.7
Cyniculus philosophus 1.30
Cynoglossi pisces 214.48
Cynophontis festus dies in diebus canicularibus 75.4
Cynosbaton Pythia ligneam canem appellavit 34.16
Cynosbaton Phaniae & Theophrasti appellat caston Siculam 54.22
Cynosbatos quid Theophrasto 54.18
in Cynofargis Alcibiadis inscriptum decretum de parasitis 175.3
Cynulus Syro semper Plpiano aduersarius 499.2
qui Cynulus apud Athenas, in Theodoris suo nomine appellabatur 499.22
Cypella Siculis panis & mazae reliquiae vocantur 359.47
Cypellum poculi genus 156.19
Cypellum unde dicatur 359.37
Cypellus 355.28
Cyperus 510.25
Cypri Paphos 503.39
Cypri montosa Oenanthae copiosa abundant 513.35
Cyprii Iouem εὐλασμένοι venerantur 130.28 *item ἀλαργιστοίμων ibid.*
Cyprii versus & eorum autor 508.19
Cyprii quid sit μαγίς & ὑπερμαγίς 493.42
Cyprinus in ore linguam non habet 291.2
Cyprinum Aegyptium unguentum 513.9
Cypriorum reges omnes assentatores sibi assumere, quasi eorum rebus miles, solebant 191.13 *ij rard conspiciantur eod.*
Cypriorum luxuries 384.17
Cyprius lapis 513.25
Cyprus columbas eximias habet 487.39
Cyprus lycobnitis eximia ferax 507.45
Cyprus cenanthino unguento eximia excellit 513.8
Cyprus liliaceo, myrteo, & cenanthino unguento nobilis 513.35
Cypselos, qui urbem prope Alphei

condidit, certamen mulierum primus instituit 454.35
Cypselus tyrannus Corinthiorum 349.46
Cyrenae rose odoris suauissimi, & ex illis unguentum rosaceum nobilissimum 508.7513.16
Cyrenaei pollubrum demon vocant 349.2
Cyrenaei cum ad conuiuium aliquod inuitantur, pro uno eorum decem consumunt 380.15
apud Cyrenaeos rosaceum unguentum optimum 513.16
Cyrenaeus poeta, id est, Callimachus 2.18, 29.13
Cyrenaeae viole, & reliqui flores odoris praestantissimi, excepto croco, quod etiam bonitate reliquis longe est inferius 508.8
Cyribane placenta 481.11
Cyribion parasitus 181.24
Cyriacae, ut & Epicurei, voluptatem amplexantur 208.28
Cyrorum alter, fabula Antisthenis argumentum 163.21
ad Cyribanem perditio caro insuauis est gustu 291.26
Cyrus magnus dictus 23.45 idem Pytharcho Cyriceno oppida septem donauit ibid.
Cyrus, priusquam in Persiam discessisset, inter virgatores & liqores Astyagis fuit 472.1
Cytherias, chrysolobry, Veneri sacer pisces 244.43
ceteros pisces omnes bonitate gustus antea ibid.
Cytherius Philoxenus luco 450
Cytisus 510.37
Cyzici unguentum optimum trinum 513.6

D

Daedalus excellens coquus 219.2
Demon Pbrymionis pater 442.39
Dasius proprium viri nomen 317.1
Damasceum, prunum ex Damasco 39.8
Damasceus Nicolaus 507.49
Damasceum ampla ac clara ciuitas 39.6
Danaeandra iunioris Laidis mater 428.2
Damippus cur fulmine vocatus 311.26
Damocrates Rhodius scyphorum artifex ingeniosus 373.8
Damophilus Siculus maleficus ac luxuriosus 402.15
Damoxenus Rhodius, coquus celebris 301.11
Danae Leontij Epicureae filia Sophronis amata quem ex insidijs Laodices liberauit 442.15
Danae praecipitata a Laodice, quod

Sophroni eius insidias detexisset 442.24
Daphnephorum 317.29
Daphnus Ephesus medicus 2.1
Dare & reddere quomodo differant 166.24
Darius magos necauit 324.36
is mulum vini ferebat ibid.
Darius praemollitia praemia indubitat ei qui nouam aliquam voluptatem indicasset 400.14
Darius victus ab Alexandro intellecta eius in uxorem & filias temperantia Deos precatur ut se vel Alexandrum regnare velint 450.8
Dasyclus vicus 34.17
Dasydotes 298.9
Decelistrum varia genera secundum regiones 463.31
Desitum 24.54
Deisferiades in Aegypto scorta publica 429.21
Deimias unguentarius praeluxu lasciuens dissipata multa pecunia praenitida ductus genitalia sibi amputauit 409.53 & seq.
Deimias 458.19
Deiprosophista libri titulus 1.3
Deiprosophistarum Athenaei cenarum & ferulias & sermonibus varietas 495.3
Delcaus piscis a Delcano fluuiio 89.15
Deliaete 175.6
Deliciae & lasciuia Phisii apud Alcimonem vite sum finis 382.43
Delij nomina imponebant coquis ab his quae preparabant ferulias 129.44
Delij Delphis Delum proficiscentibus, acetum, salern, oleum, ligna, & stragula praebebant 130.17
Delos insula tria bona suppeditat tantum 130.5
Delos insula ab Achuis cur Ortygia dicta 292.52
Delos partu Latona clara 517.31
Delphinus & Pompius sacri pisces 210.50
Delphinus Pompilius inimicus 211.24
Delphinus solus animalium felle caret 263.42
Delphinus in Iaso puerum Dionysium nomine amore profectus est 452.12
Delphicus hominum amantissimus, prudentissimus, & in gratia referenda primus 452.17
Delubrum Neptuni in Caria 33.29
Demadem Athenienses talentis decem multauit, quod ipsi persuadere conatus esset ut Alexandrum pro Deo agnoscerent 188.4
Demades Atheniensis orator temulentus

IN ATHENAEVM.

lentus ac turpis 35.30
Demaratho rex Persarum stolam Barbaricam ut indueret imperavit cui & sui generis peculiararem vestitum, ut a Graeco post abstineret, permissit 23.44
Demae Demadis filius ex meretrice, quem Hyperides in subleijs frementem coercuit 441.15
Demae lamista artem digladiandi primus docuit 115.31
Demetrius Antigoni filius Argos obfedit 301.4
Demetrius Poliorcetes ridiculis delatatur 195.4
Demetrius Poliorcetes ridiculorum studiosus: eius in Lysimachum & buius in illum sales mordaces 458.24
Demetrius dixit apud inferos nullum Atheniensem futurum magni animi 189.18
Demetrii in vestimentis luxus 398.1
Demetrius rex Myrin Samiam meretricem habuit 442.8
Demetrius, is qui apud Rom. obses elapsus est, bibax 328.21
Demetrius Phalereus Attica incolae recenset, Athenienses videlicet, incolas, & seruos 203.9
Demetrii Phalerei luxuria & incontinentia 402.20
is annua mille ducentaq; talenta accipiebat ex reatu ibid.
in Dionysiorum pompa, quam praesul & prator ducebant, chorus verberis cantauit, in quibus ille Soli facie similis, illustri genere, ingenio miti, Bacchi obseruantissimus dicebatur ibid.
Demetrius Phalereus Himerus quo pretextu in Nicanoris amicitiam se insinuauit 402.32
idem in illo oliuis & caseo contentus erat, postea tanta usus est ciborum varietate & copia ut eius coquus Moschus biennio ex reliquijs quas diuendebat villas tres emerit ibidem
Demetrius Phalereus Leanam meretricem deperijt 429.28
Demetrius Phalereus Lamiam tibicinam perdit amavit 429.36
Demetrius Phalereus Samiam meretricem Lampeto appellavit, cum antea Charitoblepharos nuncuparetur 442.34
Demetrius Phalereus primus in theatrum Homeristas produxit 462.28
Demetrius vnus e posteris Demetrii Phalerei luxuriosus 125.26
idem amicum habuit Aristagoram Corinthiam ibid.

si Philippus Halomason redderet, acciperent: minime vero si daret 166.13
Demosthenes Laidem amavit 438.39
Demosthenes prolem ex meretrice suscepit 441.47
Demosthenes ob libidinem cum maledictis lacerasset Nicodemum Aristarcho adolescenti oculos exculpfit 442.1
idem circa obsonia iuuenes & foeminas sumptuosus fuit ibid.
uxor Demosthenis cum is Cnostonem adolescentem in edes pertraxisset, ei se stuprandam praebuit 442.7
Demoteles Theognidis sophista Chij frater celebris in saltatione cum pila 11.34
Demotion Charephontem parafitum saepe domit fecum deducebat 182.7
Demoxenus 11.49
Demylos ganeo 258.3. Aliquando in patinam desuit ut solus eam denotare possit ibid.
Demylos coquus 281.53
Dendalides 480.40
Dentes plures mari sunt quam feminae 363.40
Dentex piscis eiusdem facultatis cum sparvo 265.21
Deorum festos dies cur antiqui instituerint 270.6
Deorum templa secus viam 509.53
Desultores 76.1
Dexibeia meretrix 432.10
Diaconium placenta genus 480.23
Dieta pars nauis 154.18
Diagoras cur in exilium pulsus 455.32
Diana viarum praesens 480.27
Diane cantici initium 474.6
Dianam cur Corythalliam vocent Thibendij 105.8
in Dianam & Apolline scolon 517.31
Diazofma 152.53
Dicaces & irrisores coqui in Comedijis 490.35
Dicacitas cuiusdam mox a carnifice iuglandi 459.24
Dicearchus, Duteoli nunc appellatur 299.3
Dicearchus Sicyonijs inuentione saltationis cum pila attribuit 11.32
Dicaistica sacra 491.12
Didyma Ptolomei Philadelphi amica 429.13
Didymus ait Prammium vinum a viete sic appellari 24.15
de die ac nocte aenigma 337.16
diem natalem omnium maxime condidit

INDEX

lunt Perse 108.20
eo die divites furno tostos, integros
camelos, vel boves prout libet ap-
ponunt
dies aduoc 33.50
Dionysus, locupletissimus vir Athenis,
qui suas ades Agathon reuer-
so a Milbridate habitandas dedit
157.53
Dioladiari inter se duas quas emerat
formosissimas mulieres testamen-
to quidam iussit 115.6
alius impubes pueros quos in de-
litijs habebat ibid.
eorum testamenta abrogata ibid.

pro numis sunt pecudum tali 119.6
Diogenes dixit multo satius esse ad
coruos ire, quam ad assentatores
190.12
Diogenes cum quendam barbarasum
vidisset, inquit, An Nature vitio
vertis quod te hominem creavit?
420.14
idem cum quendam iuuenem depi-
lem, molli veste indutum, equo in-
sidentem, conspexisset, inquit a se
diu questum quid Equiscortu esse-
ret, nunc vero primam inuentum
420.16
Diogenes canis Laidem amavit 438.
39
Diogenes Epicureus qui de re qua-
piam disputare solitus erat de Se-
leucia oriundus fuit 156.49
is a rege impetravit vt tunniculam
purpuream & auream coronam si-
bi gestare liceret ibid.

contemptus & in Aesculapij fa-
cilegium 516.51
Dionysius Dionysij filius Sicilia ty-
rannus profectus Locros, maris
Doridis patriam, virgines stupra-
uit: ob quod factum non multo
post penam luerit eius vxor & li-
beri 401.40
eiusdem qualis fuerit mors ibid.
Dionysius senior Alcibiadem vestem
Cartaginensibus talenti centu &
vigniti vendidit 401.31
Dionysius vnus Antiochi amicorum
qui ei fuit ab epistolis 146.33
Dionysius Thracicus Rhodi Nestoride
fabricatus 361.46
Dionysiolocacas Alexandrolocacas
nominari voluit Alexander 400.
6
Diopantus ex primis qui Pythicum
cecinerunt in Alexandri nuptijs
400.5
Diophanes Locrensis Athenis, vesti-
cas lacte vinoque, plenas succin-
ctus, compressis illis ex ore man-
are simulabat 15.33
Diorion xpoμaτoμoios & φιλoxoμo-
diktus 251.46
Dioscorides Isocrates discipulus 8.48
Diospyros 39.35
Dioxippus Atheniensis cum Ale-
xander aliquando vulneratus es-
set, & sanguis manaret, inquit, est
sanguis qualis diuis fuit ipse bou-
tis 187.51
Diphilus 18.17
Diphilus comicus 28.8
Diphilus medicus nomen 430.34
Diphyros panis 83.18
Disco & iaculis soli viri ludunt Ho-
mero 9.5
Dicus vitreus 97.33
Dithyramborum vsus apud veteres
468.12
Dithyramborum scriptor Philoxo-
nus 50.47
Diuerforum hospitale 37.53
Diuitia & earum felix vsus, in sa-
cris peragendis a dijs petuntur
491.5
Diuitia bene parte 517.44
Diuitibus auaris quacumque occa-
sione data Deus quas dedit adim-
opes 32.30
Doctus ac studiosus in conuiuio quid
in cibo esse debeat 297.2
Dolichus, siliqua 99.3
Dolioli 360.8
Dolopes populi 361.44
Domci 194.19
Doms velis candida distincta, qua-
bus remotis faces apparuerunt iu-
cenes, Cupidines, Panes & huius-
modi imagines 97.49
Doracades

IN ATHENAEVM.

Doracades 296.6
Dorcon Arcadionis Iurconis filius
325.53
Dorion 329.44
Dores pro o, dicunt ob eius aspe-
ram prolationem 348.25
Dores quid dicant ἐσθλατορ 494.50
Doribus ἰματις, quid significet 461.
14
Doricamusa 460.14,39
Doricæ harmonie autores Dores
465.30. qualis ibid.
Dorica amica Charaxis 444.20
Rhodope Herodoto dicta ibid.
ad Doricam Cratini epigramma 444.
26
Dorion Philippi tibicen 325.7
Dorion tibicen ei qui ipse dicebat
raian suam esse esu respondit,
perinde esse suam, ac detrium
clixum p. alium 252.5
idem ei qui thymori abdomen lau-
dabat, inquit, esse bona ac lauta si
quis eo modo quo ipse ederet 252.
6
idem locustis tria inesse dicebat ibid.
idem Dorion tibicen, cum apud Ni-
cocreonem caneret aliquando, &
quoddam poculum imperius lau-
daret, Artifex tibi alterum fabri-
ficabit, inquit Nicocreon: tum
ille, tibi potius, mihi hoc dato 252.
10
idem irridens tempestatem descripta
in Nauta a Timotheo dicebat in
ferente cocabo illa se vidisse ve-
hementiorem ibid.
idem lopes in conuiuio cum clau-
dicantis pedis soleam amisset in-
quit: Fari nihil grauius impreca-
bor, quam vt eius pedi calceus con-
ueniat ibid.
Dorion proprium nomen 94.5
Doris modus 473.13
hic 7. fidit. absolutur ibid.
Dorpha protentharum mater 28.
36
Dor magna supplicium amarum 414.
45
Dracenis piscis 390.44
Dracenis piscis marinus 240.46
Drachma sacra 486.21
Dracones genus poculi 354.10
Dracontia fici species 59.41
Dracunculus Aron vocatur Phanie
277.10
Draniacus apud Chios virilis animi
seruus profugus in montes fecerit,
ac ceteris vt dux imperitavit,
Chijsque multa fecerit negotia 198.
14
Drimacus iam grandior natu ama-
sum suum in locum secretum se-
duxit, ac peruersu vi amputatum

caput suum deferret ad Chiorum
ciuitatem accepturum ingentem pec-
cuniam suam cum libertate 198.
40
Dromeas parasitus 99.44
Dromeas Cous griphis ludere solitus
337.46
Dromo 281.39
Dulcia cubitus Sardibus 401.21
Dureus anser 287.2
Duris dicit interdum apud Alexand.
regem morem sedendi in conuiuijs
obseruatum 14.4
Duris 15.27
E
Earrhibides panes in Aeolo virum
distribuebantur, ac caro, diribito-
rem viatore prosequente qui cla-
maret Aeolon, addito nomine eius
qui miserat 105.16
Ebrietas vnde Epicarmo primam
orta 28.51
Ebrietas res est molesta 331.1
Ebrietas tumultuosa 457.15
Ebrietas alienissima a Principe &
magistratu esse debet 517.1
ante ebrietatem si crapula nos inua-
deret, nemo plus vini caperet qua
par est 321.2
Ebrietatem que sequantur incom-
moda 323.22
Ebrietatis mala 457.16. causa ibid.
25. fugienda. ibid. 30
Ebrietatis remedia 503.18
Ebriosis sunt poculorum remiges 330.
45
Ebrioforum genitura in aquam eli-
quescit 324.49
Echabus 193.35
Echinades vnde 24.31
Echini obiectu spinarum contra ve-
natores se tumentur 69.9
Echinorum quidam vocantur oua,
quidam Spatagi, alij Brissi 68.50
Echmos que sapis reddant 68.45
Echinum Laco quidam integrum cu
testa simul comedit, dicens non ab-
iecturum ex ore, etsi eius os offen-
deret, nec nunquam eo in posterum
vsurum 69.3
Echimus, secundarum mensurarum go-
nus apud Rhodios 481.51
Edacitas Phigalensibus laudatur &
celebratur 112.1
in Edepho, aqua que agrotia medeba-
tur quare emanuerit 56.18
Edephum 56.16
Edulcare 475.33
Edulia que multum alunt 50.9
Eetion 465.24
Egredia pulchritudo regno est digna
420.45
Eilota 475.33
Eilotes mancipia Lacedaemoniorum,

eorumque miserima conditio 489.
20
Eirene Prolemæi amasia cum is in
Diana templo a Thracibus esset
trucidatus eum secuta non deseruit
donec cum eo iugularetur 442.12
Eirene filia Laidis & Prolemæi, que
Solonis Eunosti regis Cypriorum
vxor fuit 429.10
Eirenis Leocratis amica 437.36
Elacatena 300.40
Elacatenes 225.20
Elaphebolia 481.40
Elaphos placenta 481.39
Elateves placenta 44.21
Electri aspectus pulcher 484.52
Elementa saltatio ridicula 469.25
Eleusina Attica 246.19
Eleusina sacra 279.27
Eleusis vrbis nomen 303.33
Eleobris piscis 233.16
Elcodytes, id est, Delijs lex ab Am-
phictyonibus promulgata iubet a-
quam dari 129.51
idem Dei parasi appellatur ibid.
apud Eleos certamen de pulchritudi-
ne & pramium quale 454.40
Elephantina tibia primum a Phe-
nicibus reperta 136.46
Elephas poculi genus 349.39
Elicryse, nympba 507.10
Elichryus & eius vis 507.6,10
flos eius toto similis 510.35. ibid. 15
nomen vnde ibid.
in Elide qui pulcherrimus indicatus
est, ei vasa Dei ferenda ad sacri-
ficia peragenda traduntur 420.37
Eliis irinum ranguentum optimum
513.6
Elinus 461.16
Elixationis vis 488.19
Ellops piscis 210.4, 1224.39
Ellotia Iollemne festum apud Corin-
thios 505.13
Ellotis corona Corinthia, viginti cu-
bitorum ambitu 505.14
Elorus 248.23
Eloros fluius 247.47
Elotes Spartatis sub dii populi 96.
47
Elpenor vino madens preceps ruit
8.38
Elymus tibia species, dicta Phrygia
132.31 dicitur & Scytalia ibid.
Embatertia 470.4
Empedocles Acragantinus, equis in
Olympi ludis victor, & myrba, thu-
re, preciosisque alijs odoribus fistum
bouem multitudine distribuit 3.15
Empedocles naturalium rerum inter-
pres 272.51
Empetras triticus panis, cauis
480.48
Enall qui fuit vnus ex ducibus qui e-
dd 2 Methy

INDEX

Methymne in Lesbum coloniam
classi de duxerunt fabula 348.4
Enchyros placenta 482.10
Encrasicholi 111.33
Encrasicholos apyvarii species 212.
22
Encrasicholos pisciculus 224.47
Encrudes bellaria 480.50, 44.11,
& 481.2
Encris panis 83.28
Encryphias panis genus 83.15
Encryphia corona 505.30, 37
Endymion à Somno amatus ob ocu-
lorum pulchritudinem, quibus So-
mnus dum ille dormiret aperit
delectatus est 419.26
Engybea 156.6
Eneacchoros musicum instrumen-
tum 136.54 & 473.49
Entilos 483.17
Entimo rex Persarum que miserit
dum denuo expeditio in Greciam
susceperetur 38.33
Eura, festum 461.24
Epecla, qua in Aeolo post canā dan-
tur 106.1 dicitur & Matya
ibid.
Epecli duplex apparatus Polemoni
106.3
Epinonda frugalitas 313.6
Epinondas tibiam ab Olympiodo-
ro & Orthogora didicit 138.13
Epinondas Thebanus luxuriosus
& lascivus 440.10
Epinondas in certamine, inter
Baotos & Athenienses, de regio-
nis finibus, quas dicunt Sidas,
exortio, suorum causam defendens,
sola: in iumento contentione diri-
mit, & Beotia veterem possessionē
vindicat 484.37
Epinomus saltationis genus 469.
32
Eparchides 24.4, & 14
Epeus asinus Simonidis 340.50
Epeum ad Troiam heroibus aquam
præbuisse fabula unde nata 340.
54
Ephelus poculi quale genus 349.47
idem Embasichotes dicitur ibid.
Ephemera animalia, quibus vno die
vita finitur 263.52
Ephesi conditores dubitates vrbis
locorum oppidum edificarent ora-
culum consuluerant, à quo respon-
sum acceperunt eo loco extruen-
dum quem piscis & jus ostendit
fuit 269.34
Ephesorum luxuria ac superbia 390.
40
Ephelus olim vnguentis clara &
præcipue Megallo 513.13
Ephippus 22.38, 23.21
Ephiarides 124.2

Epicharmus 289.47
Epicharmus sapiens 230.25
Epichyros genus placenta 480.36
Epicrates Aeschimis Rhetoris cura-
tor Cerybion cognominatus 181.
28
Epicrates Atheniensis apud regem
Persarum legatus missus ei adula-
tur 187.52
Epicrates ex Antiphane mutuauit
196.10
Epicredios saltationis genus 469.11
Epicuri coquus biennio & mensibus
decem talenta quatuor emeruit
76.46
Epicuri in suis disputationibus super-
ciliosi, prudentem hominem qui-
dem tãquam fugitiuum inquirunt,
ceterum domi bacchanalia viuunt,
ac remissi 78.20
Epicurus sapiens quomodo volupta-
tem congererat 77.52
ille solus in suo porticu perpexit
quid esset bonum, ceteris id qua-
rentibus & ignavis ibid.
Epicurus summum bonum asserit vo-
luptatem 78.11
Epicurus nec deo libat, nec primi-
tias offert 134.32
Epicurus quid boni metiatur 207.
43
Epicurus alienam à sua viã omnem
vitiosam existimat 208.19
Epicurus Idomeni ac Metrodori af-
fensator fuit 208.38
idem dicit omnia quæ magni sunt ad
voluptatem referri ibid.
Epicurus voluptatem quæ nos mouet
amplexus 405.28
idem bonum quo modo metitur ibid.
idem, inquit, Virtutem in honore ha-
bendã, & quod honestum dicitur
si voluptatem pariat: alias ne-
gligenda illa omnia 405.28
Epicychlos placenta 481.4
Epidatron placentarum fasciculus
481.23
Epigonium organũ musicum 137.23
Epigonus. Ambraciotes genere mu-
sices peritissimus 137.24
Epigonus primus adiunxit tibiam ci-
tharæ cantui 475.4
idem Chromata nitidiora primus can-
tauit ibid.
idem Iambicos, Magadin, & Syri-
gmon ex omnibus primus in vsu
vocaui ibid.
idem Chori autor fuit ibid.
Epigramma Simonidis de niue 94.23
Epigramma Hegesandri de Cynicis
121.12
Epilencus versus 148.39
Epilytus 22.29
Epimeli pyri genus 62.44, 484.27

Epinicia 289.47
Epinomis etiam triremis est pars 73.
24
Epihallos 461.10
Epistiti communi vocabulo olim di-
cebantur parasiti 184.47
Epiphora olera quæ dicantur 54.1
Epistylum, trabs in naue quæ colu-
marum capitulis imponitur 152.
52
Epistylum 146.48
Epistoli Olympiadis ad Alexandrum
491.9
Epopæus à Pompiliis piscibus viden-
te filio deglutus 211.13
Epsêti pisces 334.219.25
Epsêtus pisciculus 265.45
Epsularum mutatio incunda 35.40
Equis piscis 227.41
quomodo parandus ibid.
Erasinides dux apud Athenienses
161.43
Erato musa quæ tum amoribus, tum
eorum scriptoribus præest 412.23
Eratosihenes 12.54, 18.52
Eratosihenes Cyrenæus, Aristonis fuit
discipulus 209.11
Eretria 258.44
Eretriensium secta à quo 43.17
Erigone 461.24
Erinea 58.7
Eriphytes aureum monile apud Gra-
cos cur adeo celebre fuerit 172.49
Eriphytes monile, quod Pythij iussu
Atmeon sacrauerat eis, direptum
173.39
Erixenon bibacissimus 325.54
Eritimus piscis 245.22
Erotdia Thepsij celebrantur 417.
15
Erycie Sicilia mons 294.29
Eryce lychnitem eximiam gignit
507.45
Erycteres quidam serui apud Lace-
dæmonios 202.49
Eryctibon Myrmaidonis filius cur
Aetbon appellatus 301.50
Erythraei Cbys inter canandum mor-
tem machinati 287.30
Erythrinus piscis 224.44
Erythrinus à Cyrenæis Hyccas di-
ctus 244.9
Eryximachus 143.50
Escarus 65.27
Escharites panis genus, des Gauf-
fres 82.47
Escharos piscis genus 300.46
Estiens Ponticus gloriabatur nec oc-
casum, nec ortu Solis nunquam se
aspicere: quod iugiter literis ope-
ram nauaret 203.49
Eueridia festum in Magnesia 425.21
à quo instituta ibid.
Euagon Lampfacenus Platoni disci-
pulus

IN ATHENAEVM.

pulus cum patria senexisset pe-
cuniã exilio à Lampfacenis mul-
tatus 379.12
Euagoram Athenienses capite da-
mnavunt, quod apud Persarum
regem legatione fungens eum ado-
rasset 188.5
Euagoras gibbus Demetrii Polior-
ceta parasitus 183.28
Euardis meretrix, quam Pythion de-
serta Capra amare occipit 435.5
Euatilus iuuenis 462.6
Eubœenses violam Sideritin nomi-
nant 507.32
Eubeus 520.19
Euboicum vinum 24.28
Eubulus comicus poeta 637
Eubulus 18.3, 19.47, 22.2, 22.2, 2.
44, 27.1, 28.38
Eubulus dicit absurdum esse, quod
apud meretrices vinum vetus in
pretio sit, non autē senex, sed iue-
nis 20.21.
Alexis idem dixit ibid.
Eubulus Demagogus prodigus bel-
lue 124.44
Atheniensium vestigia in aten-
dis semper militibus consumpsit
ibid.
Euclea scortum Athenis 435.18
Eucleus fluuius 224.34
Euclides Atheniensis 2.42
Euclides Sculon cognomine cum ei
quidam cenanti multum Soncho-
rum apposisset, dixit, Capaneus,
vrbis supra modum mensurarum
quibus narium aliquis è soloiro
inimicus fuit 187.40
Euclides prator 429.34
Eudicus ridiculus scurra 15.28
Euegorus sacerdotis nomen 356.25
Euis Chalcidensis ex primis vni qui
Pythicum cecinerunt 400.5
Eumæus scypho bibere solitus erat
355.36
Eumelia genus saltationis in pretio
magno apud Græcos 470.35
Eumelus, sive Arctinus Corinthius
17.23
Eumelus thoyace cur donatus, etsi
non illud meruerit 324.1
Eumenes rex ab Afsijs porcos magno
studio mercabatur, pro singulis
pendens sepe drachmarum millia
quatuor 280.9
Eumenes Pergamenus Attali ex fra-
tre nepos ebrietate periit 332.14
Eumenes rex Stratonice 513.18
Eumites panis quis 84.13
Eunus in Sicilia seruus, qui multa Si-
culia facecit negotia 203.33
Euones pisces 240.1
Eupatrida 119.15
Euphennus Atheniensem temp. rexit
161.10
Euphennus obuios dicerijs ac male-
dicijs incessabat 163.29
is Platonem Stathonem vocauit ib.
Euphorion poeta apud Prytanidem
canans ebris factus ciborio im-
mixxit 355.50
Euphreas Oreites ad Perdiccam mis-
sus quo ab eo impetraret Philippo
provinciam quandam regendam
377.43
Euphrator cum rescinisset Iurconem
alium dum feruens salamenti fru-
stum deglutret interijisse exclama-
uit, ô sacrilegam mortem 258.1
Euphrator Thourius nauium guber-
nator 353.40
Euphrator apud Perdiccam tam re-
gnabat, quam ille 379.4
Euphron comicus poeta 6.8
Euphrosyne Athenis meretricula
435.15
iudicium Eupolidis comici de statu
caminum Pindari 2.39
Eupolis 13.44, 17.46
Eupolis sub Alceo pretore Adula-
tores fabulam scripsit 161.51
Eupolis Demostri impulsu Auoly-
cum fabulam egit, qua Atolyci
victoriam irridet 160.42
Eupois comœdia 377.47
Euripides 29.2
Euripides poeta 2.44
Euripides in scena suas Athenis tra-
gœdias agebat 15.21
Euripides poeta in Icarum profectus
fungorum pestilentiam esse vxorē
cum duobus suis adultis & vna
puella amisit 47.27
Euripides sapiens dicitur 201.45
Euripides poeta inter pucros vinum
miseravit 317.24
Euripides Medeam suam qua metri
lege scripsit 338.22
Euripides in Theseo fabule nomen
describit signis literarum 338.50
Euripides multerosus 413.51
idem dicebatur osor mulierum intra-
gœdij, in cubili amantissimus ib.
Euripides feminarum amator perdi-
tus 450.20
Euripides Sophoclem irridet 451.6
Europa Corinthijs Elliotis nominatur
505.14
Europa ossa apud Corinthios in pom-
pa vehuntur Elliotiorum festo 505.
13
Eurypilus Eurysthei filius ab Hercu-
le interfectus 117.54
Eurymachus sepe in latruncularum
lusu victoriam adeptus inter pro-
cos Penelopes 13.25
Eurymedon impietatis Aristotelem
accusasse à nonnullis traditur 539.7

Eurypilus Eurysthei filius ab Hercu-
le interfectus 118.1
Eurysthei filia Admeta 501.6
Eurystheus rem diuinam faciens Her-
cudem laboribus suis defunctum
conuocauit, eiq; minorem portio-
nem cum dedisset ira percussus, is ex
eius liberis tres interfecit 117.50
Eurystheus Herculi in delijs fuit
456.11
Eurymion Centaurus 457.5
Eurymion eiusque filium cur Hercules
necauerit 344.43
Euthyas quod in accusatione Phry-
nes ab Hyperide superatus esset
indignatione nullam post egit cau-
sam 440.20
Euthymus belluo 256.9
Euthymus coquus ditissimus 283.33
Euxenos à Nano hospitio exceptus,
eius filiam Pettan vxorem ducit,
quam Aristoxenam appellauit po-
stea 428.44
Exercitatio liberalis bonum odorem
conciat 511.48
Exocetus Baccho cur sacrum fiat
242.34
Exocetus, Adonis à quibusdam di-
ctus, quare nomen hoc acceperit
248.11
Expressa vnguentorũ sax nigra 34.
47

F
Faba, cicer, erulia antiquis nonnum-
quam belliariorum loco appone-
bantur 421.42
Faba Aegyptiaca 55.25
provenit sponte 35
Faba Aegyptiaca casu in Epeiro na-
ta, qua tamen biennio post vna cũ
aqua paludis in aqua nata esset,
emanuit 56.11
Faba Aegyptiaca radix assa & eli-
xi comeditur 55.34
Fabarum seminaria vt instituenda
538
Fabri pisces marini 245.7
Facies i iunior dormienti per ridicu-
lum 511.25
Facundia forma vitium mirum quan-
tum excusat 503.3
Falli eos qui Naucratitem coronam,
plexam è Papyro coronaria esse
arbitrantur 504.3
Falsa opinio eorum qui putant omne
animantium genus voluptati in-
seruire 380.40
Fames quid 92.8
Fannio legi Mutius Scœvola vltro se
adstrinxit 204.26
& qualis lex ibid.
Farina pedibus calcata, non manibus
subacta 484.3
Farinarum effusio, genus saltationis
d d 3 ridiculum

INDEX

ridiculum 469.25
Februarius Iuba Mauro vnde dica-
tur 73.44
Ficedula 50.23
Ficili olim veteres utebantur solum-
modo 171.17
Ficilia ex Copto pulcherrima 346.
32
Ficilibus Lacedaemonij potissimum
vsi 360.4
Fici regij 59.40
Fici cuiusque proprietates ex Diphibo
61.15
Ficus auro praeferant 60.20
Ficulinus succus cogedo lacti 490.
6
Ficus sacra Athenis locus ubi pri-
mum ficus reperta 57.11
Ficus Attica 57.13
Ficus in Attica nascentes exportare
prohibitum 57.19
Ficus Callistruhia Romanis dicta
58.11
Ficus Cautiacae 58.19
Ficus Chelidonia 57.52
Ficus Chia, Liniaria, Chalcidica, A-
phricana 55.14
Ficus Colura 58.4
Ficus matura Colytra dicta Phile-
moni 58.54
Ficus coracae 59.6
Ficus bybernae Achinis Cydonae 59.
6
Ficus Cypria appellata 59.12
Ficus Hamonia in insula Paro 58.
26
Ficus circa Idam Troia est cuius fru-
ctus magnitudinem oliuae non ex-
cedit 59.10
Ficus Indica amplitudinis admirabi-
lis paucos edit fructus 59.32
Ficus Laconica 57.33
Ficus Lydiae 58.27
Ficus nobiles quae Platoni dicuntur
486.24.28
Ficus Oporobasilida 58.3
Ficus Phibalea 57.40
Ficus Phorinia ibid. 58.4
Ficus Rhodiaca ibid. 58.4
Ficus bis in anno Sami nascuntur
486.44
Ficus Toxalia 58.20
Ficus Tyalliana 61.20
Ficus meridie cur non edenda 61.4
eius est si obdormiamus febris illi-
co nos corrumpit ibid. 13
Ficus 57.6
Ficus arboris tale genus est, quale id
quod Charitiam sive Arateam nun-
cupant 59.8
Ficus poma, vitis vnae, olea oli-
uae medio Vre Philippi princi-
patu circa Bisaltiam, Amphipo-
lin & Thessaliam edere: omniaq;

ex voto Philippo successerunt 59.28
Ficus inter Eolivas fructu homini-
bus vilissimus 60.3
Ficus in ventriculo quare parum al-
terentur 60.40
Ficus succu salsum procreat 60.43
Ficus voci nocent 61.28
Ficum genera Hermonaci, Amadea
& Nicylea 58.52
Ficum recentium differentia 60.22
& facultas eod.
an post Ficum est calida gelidave
bibenda 60.48
post Ficum est largius bibendum 61.2
Filiis veteribus coronaria 509.40
Flores Sainiorum quid 401.25
Flores, poma & id genus alia cur
gestemus 410.43, & seq.
Flos purpurarum 67.17
Flos niger, alius subruber ibid.
Flos folijs omnibus quare noxius
509.28
Fecus olim quibus caeremonijs per-
agebatur 318.1
femina formosa oculos maxime o-
mnium delectat 453.18
feminae omnis generis mala causa
uere 416.6, & seq.
feminae quae amat indicia 81.41
femina in 2a terminantia, ante 2a,
alterum 2a postulant 242.5
fons est Clitoe e quo qui biberint ne
odorem quidem vini tolerare pos-
sunt 34.45
fons Miletii, Achilleum incolae vo-
cant, cuius profluens aqua dulcifi-
sima, in fundo vero salsa 34.35
fontem olei Alexander reperit 34.12
de forma dea inter se contenderunt
421.3
forma 517.44
forma quod deest, explet facundia
503.3
fortior dominabitur 519.1
fortitudo veteribus inter civiles o-
mnis virtutes habita praestantissi-
ma 467.34
Fortuna alios ad res magnas, alios
vero ad parvas destinat 177.6
Fortuna indocta ac stolidia 209.42
Fortuna res hominum moderatur
516.25
Fortuna templum dicitur ubi Ha-
drianus Imperator 269.50
Fossiles pisces quomodo generentur
248.5
Frons etiam medium caput, apud ve-
teres coronari solita 502.32
Frigida sanguis erumpens cobibetur
32.51
Fructus crudi Eolivas cum mandan-
tium observandum commodum te-
pus, & quale 61.23
Frugalitas in iuuenibus virtus pra-

cipua 7.11
Frugalitas in victu, & in reliquis
vite munus moderatum hominum
denotat 7.16
Frugalitas sua contenta est forte, nu-
bil alimide desiderans 120.22
Fruges Cereris munus, e profuenti-
bus aquis potio, quae ubiuis ad-
sumi, ea sola naturae lege mortales
alunt 118.28
Fungi in mari, quod Herculis colu-
mnas alunt, nascuntur qui solis
tempore lapidescunt 47.30
Fungorum utilitas ex Diphibo 47.38
quomodo parandi 45
Fungus 46.35, 483.16
Fuscae pisces 246.12
Fuscina, harpago, quae caro calens ex
olla extrahitur 126.35
Futura nemo novit 47.3
G
Gaeon lacus mari iunctus inter Per-
siam & Miletum 232.51
Ephorus dicit esse fluvium ibid.
& 232.23
Galatea Dionysij amica a Philoxeno
vitiata 539
Galatae felicioris successu cum hoste
proelii dijs captivos immolabant
119.54
Galenus Pergamenus medicus 23
Galenus 20.39
Galeus piscis 110.32, 213.8
Gallus Rhodius piscis 220.24
Galli aλευρωδεις κρη aλευρωδεις
278.17, dicitur & aλευρωδεις
279.18
Galli agrestes cortalibus ad Venerem
procliuiores 292.23
Galli (domesticum animal) primam
e Perside in reliquis orbis partes
manarunt 487.37
Gallica perna optima 489.32
Gallinae lac 277.5
Gallinae opraes & epiphae tantum vo-
cantur 278.16
Gallinae cortales alienis omnia incubant
487.7
Gallina barba 487.51
Gallinae alites 488.45
ex Gallis is qui dijs consecrantur, pri-
mus qui consecratus est a nouiis
subigitur donec offeratur alius
292.19
Gallorum qualia conuiuia 112.43
Gallum opraes, Alexarchus cur ap-
pellat, tonforem procoetivum dra-
chynam, argyrida: chemicam, he-
merotrophida: praeconeum & vitiis
74.14
Gallus aλευρωδεις, quia nos excitat &
αλευρωδεις dicitur 279.21
Gallus quascumque externas adit
edes cristae demittere solet 292.21
Gallus

IN ATHENAEVM

Gallus alteri ad eundem ades suas po-
testatem absque consensu nunquam
facit 292.22
Gallus Secundum, qui fuit a poculis
regis Bithyniae, amavit 452.6
Gangri urbs Paphlagoniae 62.39
Ganymedes cur raptus a dijs 421.4
Ganymedes raptus a Minoe non a
Ioue 448.54
Gaurum 52.2, 273.35
Garum in masculino genere dicitur Ari-
stophanes 52.5
Castro placita genus Cretense quo-
modo conficitur 482.28
Castrologia Archestrati Epicuro-
rum esse Metropolim dicit Chryso-
pus 48.42
Eam ipsi opus illud suam Theogo-
niam esse iactant ibid.
Catis Syrorum regina in tantum ob-
sionem amata fuit, ut edicto per-
praconem retulerit ne quis pisci-
bus a ter raptos vesceretur
258.45
Gauli sunt genus quoddam poculi
375.29
Gelon Siculus tripodem ex auro &
victoriam Delphis dicitur 173.12
Gergirinos & Pyrris oliuarum ge-
nera 435.0
Gergitibus vnus ex Alexandri adu-
latoribus 190.53
Getarum legati cum cubara 467.
47
Geteion species caprae 53.6
Gibia 277.23
Gethyllis capitatum porrum 277.17
Gethyanum 99.12
Gethium 127.32
Gousteria 358.34
Gigaton 84.43
Gingrae 461.9
Gladiolorum genera 509.48
Gladiolus flos coronarius 507.6
Gladius piscis qualis 235.6
Glandes 64.46
Glandes pisces cur sic dicti
68.40
facultas eorum ibid.
Glandes piscia 103.14
Glaucion columbae species 294.51
Glaucisci caput totius optimum 208.
11
Glauciscum 48.20
Glaucio aqua potior tyrannidem in Pi-
raeo exercuit 35.12
Glaucius piscis 81.7
eius apparatus 493.5
Glaucus Ariadnes amore captus
221.24
Glaucus natus ex Polybo Mercwrij
filio & Euboea Larymni gnata ex
sententia Promathide 221.31
ex sententia Mnaseae ex Antho-
done & Alcione ibid.

alij Neptuni & Naidis filium eum
dicunt ibid.
Glaucus Symen rapuit Ialem ac Do-
tidis filiam, cum qua in Asiam tra-
iecit & propa Cariam desertam
quidam insulam, quam ex vxoris
nomine Synaen appellauit, incoluit
221.35
idem Idem amant ibid.
Glaucus Argi nauis architectus &
gubernator, qui solus in Iasonis na-
uali proelio cum Tyrrhenis nullo
fuit saucius vulnere 221.41
idem Melicertes dictus ibid.
idem in mare se praecipitem dedit gu-
isu herbae cuiusdam ibid.
Glaucus ab Europa Nereide amatus
222.2
Glaucus Antedonius comesa fem-
persuaso herba deus marinus factus
est 505.46
Glaucus Chius, statuarius 156.21
Glouitaton placenta 482.8
Glyceria meretrix 437.11
Glyceria Menander poeta amator
443.10
Glycinas 480.47
Glycinas nomen proprium 321.40
Glycistides ficus species & eius vis
59.1
Glytris quid 25.6
Gnathana scortum admodum gulo-
sum 287.36
Gnathana meretrix 422.2
Gnathana meretrix facit hunc venusta
429.47 haec tantum & sapius
cacabat 430.35
Gnathana cum Mania, quae calculo
laborabat, dixisset: quidnam hoc
morbi est? quid si calculum habe-
res? Darem tibi abstergendis nati-
bus, respondit Mania 430.38
Gnathana Diphibo apud eam conamti
respondit, cum dixisset illam habe-
re in edibus gelidum puteum, Fabu-
larum tuarum prologos in eum in-
uicimus 431.50
eadem apud Dexitheam conans cum
ea quaequid esset obsonij ferre se-
posisset matri, inquit, Per Iouem
si scissim me cum matre conaturam,
non venissem 432.10
Gnathana cum quodam e Ponto ado-
lescentulo cubas diluulo ab ea pe-
titi ut semel sibi elunes praeberet:
cui illa, miser elunes tu nunc po-
stulas, cum educendi ad passum
sues tempus sit 432.40
Gnathana eam quidam vinum exi-
guo nimbo daret, predicans sede-
m esse amorum, inquit, Huius tam
annosum adeone parvulum est?
435.40
Gnathana, cum quidam ad conam

non vocatus venisset, ei poculum
propinavit, dicens, hoc cape super-
be, qui ait, egone superbus est cui
illa, quis te superior, qui non vo-
catus veneris? 436.5
eiusdem ad Democletem parafitum qui in
locum testorum decidisset faceta
deriso ibid.
Gnathana a duobus militibus & ver-
berone inuitata, cum miles eam
proteruis lacum vocasset, cur me
ita vocas, inquit, an quia ambo in-
me vos constituit Eycus & Eleu-
therius 436.12
Gnathana conualem legem prescri-
psit 436.20
quot versibus haec constat ibid.
Gnathenam Diphibo cum virum in
modum diligeret, in publicis ludis
quia sese indecorum gesserat explo-
sus, & humeris spectatorum e
theatro euectus fuit: tamen eo-
minus accessit Gnathenam, eamq;
sibi lauare pedes iussit. Cui illa:
quorsum hoc, inquit? nonne in hu-
meros sublatus huc restitit? 435.
20
Gnathemio cum Andronicus expro-
braret illi fabro aeneo quinquies, se
absente, inaequitate, nec id ab ea
potuisse raquam impetrare, inquit
illa, Nolui illum sortidissimum opificem
manus manu circumamplecti
433.6
Gnathemio meretrix Gnathemio ex
sorore neptis 434.44
Gnathemianum 277.20
Gnidium granum, id est, Thymelaeae
fructus 51.31
Gnosipsum luxu perditum Ephori
Sparte cum iuuenibus versari
prohibuerunt 128.6
Gobij pisces 251.5
Gobij maxime torporem hyeme sen-
tium 247.38
Gobiones 219.29
Gobius piscis 81.12
Gobius viri nomen 253.47
Gorgia e peregrinatione reuerso, Pla-
to, quod ei auream statuam Del-
phis dicassent, dicebat: auream Gor-
giam reuersum, ille vero contra di-
cere, Athenis lepidum & iuue-
nem Archilochum natum 377.2
idem lecto, quem sui nominis scripse-
rat, dialogo, quid dixerit ibid.
Gorgias cum legisset Platonis dialo-
gum sibi cognominem dixisse fer-
rum, Platonem optime nosse iam-
borum vsu 376.53
Gorgias Leoninus ad octuagesimam
annum fere integra mente obtem-
perantiam vitam prorogauit 406.
50
idem cum interrogaretur quae
ratione

I N D E X

ratione tam diu illaesis sensibus vi-
xisset: inquit, quod voluptatis cau-
sa nihil unquam fecit *ibid.*
Gorgytha, olim Gergina, à Gergina
vrbs circa Idam Troicam condita
191.29
Gorgo in Libya apud Nomades qua-
le animal 164.2
Gorgonus armarium Alexandri prae-
fectus 399.33
Gosloanion placenta 482.9
Cotibus piscis 214.39
Gowon placenta genus 481.6
Gra, rex Graecorum 347.54
Graculi quomodo capi possint facile
293.22
Graeca nulla vox in, definit praeter
unicam μέλι: cetera sunt pere-
grina 51.42
Graecia vnguentum Oenanthinum nõ
preparat, quia odore caret quae in
ea Oenanthe prouenit 513.36
in Graecia conficiuntur vnguenta Tri-
num, Amaracinum, Colinum 513.
37
in Graeciam è rubro mari vitis à Bac-
cho translata 503.7
posteriores Graeci pluris estimarunt
artes plebeias, quam partem eru-
ditione rerum intelligentiam 14.
54
Graeci frugales in mensa 98.21
Graeci musices studio addictissimi
471.6
quare Graeci Deorum sapientissimum
Apollinem existimant 471.7
ex semideis Orpheum *ibid.*
idem omnes musices peritos So-
phistas appellabant *ibid.*
Graecorum voluptas 209.30
Graecorum tres nationes, Aeoles, Do-
res, Iones, moribus inter se non
parum dissidentes 465.35
Graecorum sapientia musica fuit ad-
ditissima 471.6
Graecorum et vestitu et victu sum-
ptuosissimi Thessali 493.36
Graecorum mos in mero vino mensis
inferendo 503.13
Graecos finem edendi aq̄buc esurien-
tes facere, quare dicantur 108.26
vino dediti valde sunt Graeci *ibid.*
poti de grauissimis rebus consul-
tant *ibid.*
Grammaticorum scortum Athenis 435.18
Grammatea, apud Syros publica coe-
nacula 156.41
Grammaticis nihil stultius exceptis
medicis 495.38
Grammaticorum filij ad omnia quae
interrogantur respondere soliti, Pla-
ta speciem esse, auis speciem, lapi-
dia speciem 297.4
Gratie et gloria conciliandae arcana

ratio 507.19
ad Gratiam nunc omnia vt pluri-
mum facimus 190.30
Gratificari sitire qua energia dicitur
324.11
Gratius dilecta puella pro gratiosa
500.10
Gratum in conuiuio opiparo incun-
dia sermonibus oblectari 32.36
Gregalis panis 83.42
Griphi varij, explicati 335.1
Griphorum septem species *ibid.*
Griphorum perscrutatio non aliena
est à philosophia 341.19
Griphorum solutoribus quae praemia
nostro seculo 341.24
Griphus de umbra 337.10
Grossos Amerias et eivanas vocat
58.51
Gruis descriptio 99.19
Grylli 214.54
Gryllion parasitus 183.26
Gryllus anguilla similis 265.30
Gula corporis nauos plurimis cau-
satur 407.16
Guttum 304.49
Guttus vinarius 151.9
Gyala, pocula ita à Megarensibus di-
cuntur 348.35
Gyges rex Lydiae dicant Delphis pri-
mus donaria quae seruabantur, tum
aurea tum argentea 173.8
Gyges rex Lydiae amicae mortuae tu-
mulum in tantam altitudinem ex-
truxit, vt quocumque iret cum con-
spiceret: Lydi scorti monumentum
appellat 426.38
Gylippus, quod pecunia Lyfari
portionem interuertisset, ab Ephe-
ris capite damnatus 174.33
Gyllion, apud Phrynem parasitus
441.2
in Gymnasijs olei usus 511.36
Gymnopedice lyrica saltationis spe-
cies 469.49
à Gymnopedice transibant antiqui
ad Pyrrhichen in theatrum ituri
470.23
Gynaecomorum in conuiujs offi-
cium 183.35

H

Hecate, quae et trioditis et τριόδιος
vix, trigesimo quoque die cena ap-
ponitur: ei trigla sacrificatur, ob no-
minis congruentiam 242.30 et 37
Hesippus Spartiata homo impro-
bus admodum assentando oratione
plurimum valuit ad persuadendū,
ac insuper emigendis pecunia cru-
mens diuitum 188.30
Halicarnassus Demodamas, et eius
liber de Halicarnasso 508.19
Harmamaxa fabrica à Dioclide exco-
gitata, qua corpus Alexandri de-

ferri solebat 151.44
Harmesianax Colophonius Leon-
tij amator 444.50
Harmodij laudes in conuiujs 516.15
in Harmodij et Aristogitonem sco-
lion 518.8
Harmodius 375.36
Harmodius et Aristogiton tyranni-
cidae 518.9
Harmonia caelestibus à poculis est
317.48
Harmonia Locrensis quando in vsu
466.33
Harmonia, tibicina regis Phanicum,
vna cum Cadmo, regis eiusdem co-
quo aufugit 490.23
Harmoniae monumentum vbi visitur
345.1
Harmoniam, animi vel affectus, vel
mores oportet indicare 466.31
Harmoniarum differentiae tres, quae
et Graecorum nationes 466.33
Harpagium in Chalcide locus vbi
raptus fuit Ganymedes 449.2
Harpalus amator Glycerae Thessali-
dis filie 437.13
Harpalus Macedo Alexandrum de-
peditatus cum esset, Albenas pro-
fugus ingentem pecunia summam
ob Pythionem consumpsit, ei-
demq; monumentum mortuae ad-
ficauit 443.12
Harpalus Glycerae in Tharso Syria
statuam eream posuit 443.40
idem vetuit ne quis coronam faceret
nisi eundem amicae vnam compone-
ret eod. 48
idem Pallides dicitur 444.7
Harpalyce, cantio, et eius certamen
462.12
Harpalyce Iphicli impotenter amans,
ab eo contempta, merore conta-
bit 462.12
Harpastum olim Phoenicia vocabat
11.40
Harpe aquila 287.17
Hebe, vt quidam volunt, vinum dijs
fundit 318.9
Hecamede 367.26
Hecataeus Milesius 27.49
Hecates cibus, minutissimi pisces
234.3
Hector ad confictum iturus vinum
bibit 8.15
Hectoris cadaver à Venere inungitur
512.50
Hecuba Hectorem ad bibendum hor-
tatur 8.14
Hecuba Astyanacta, quem et turri
Graeci praecipitauerant, luget 51.9
Hedera ex cervi cornibus nascitur
263.30
Hedera quare Baccho sacra 503.25
Hederacea corona turbatum vino ca-
put sedat

I N A T H E N A E V M.

put sedat frigiditate sua 503.22
Hedera in tortilibus coronis 506.
22
Hedera satio 508.53
Hedera 510.36
Hedum quisque coniuuium in disco
argenteo vna cum disco dona ac-
cepit 97.22
corbes item ac panaria canistra
eburneis loris ac ramentis conte-
xta *ibid.*
Hedybis placenta 482.8
Hedycomos 461.10
Hedyle mater Hedyloij Samij poe-
tae, filia Moichimenes Atheniensis
222.10
Hedypotides, pocula quaedam 350.1
Hedyporphyra 66.42
Hegemon Thafius Lenticula cogno-
minatus 4.23
Hegemon in iudicio à quodam Athe-
niensi postulatus, quomodo ab Al-
cibiade absolutus 304.4
Hegesander 14.6, 15.11
Hegesianax cinis, Alexandrinus exi-
mius Tragediarum actor, ac hi-
strion 61.27
Hegesianax cum apud Antiochum
cenaret, et ceteri conuiuia saltas-
sent, ordoq; ipsam tangeret, inter-
rogauit regem an saltantem inepit
eum mallet videre, an verò versus
elegantem compositos pronuncian-
tem, quo concessio laudes eius de-
cantauit 115.53
Hegesias Nicesias Alexandri assen-
tator rege à musica puncto et idem
alias abigente, inquit, ceteris ha-
longe praestantiores sunt futuri, ò
rex, quae tum hauserunt sanguine
187.2
Hegesias comicus Herodoti historiam
in theatro Alexandriae egit 462.36
Hegesiochus rebus gerendis ob e-
brietatem inutilis, alex studiosus
331.44 is praefecturam ciuita-
tis obtinuit *ibid.*
Helena commexio Aegyptiorum mul-
ta edocta 143.1
Helena Telemachum peplo donat
143.18
Helenā castam facit Homerus 143.
22
Heliolus machina quam moenibus
Rhodiorum Demetrius admouit
153.42
Heliopolis machina qualis 310.5
Helicae Athenis forum 441.12
Helicon vestium et Cythra celeberr-
mus textor Acoje filius 38.6
huius in Pythico templo extat opus
ibid.
Heliconis Musaeum, et accurata in
eo monte puerorum saltationes

468.49
Heliopolis phanices procreat 487.
38
Heliotopij cum astris societas 510.6
Helix, machina quam Archimedes
ad deducendam nauem Hieronid
excogitauit 154.10
Helos oppidum Laconica, à quo Eilo-
tes, siue Elcates 202.54
Hemerocales, flos coronarius 507.2
Hemerocalle 510.35
Hemartion panis genus 38.29
Hemina quinam Graecorum scripto-
rum memmerunt 482.50
Hemini piscis 89.43
Hemipus tibiae species 132.37
Hemipus qualis tibia 136.35
in Hepati piscis capite duo lapilli re-
peruntur splendore ac colore con-
chylis similes 81.38
Hepatus piscis quidam felle carens
81.35
Hepaclinum 37.43
Heraclia oppidum in agro Cyllica-
rum ab Hercule conditum 344.
39. Trachinia cognominata *ibid.*
Heraclion Boreas ab Antiocho re-
ge ad honores emectus est, quem
et regno expulit 114.34
is milites sub dio discumbere iubebat
cum cenam exhiberet: ministran-
bant viri ensibus armati *ibid.*
Heraclidas cum ceteri regem Sen-
then in suo conuiuio remuneraren-
tur poculo accepto ei praebit di-
ces, et se et suos socios in postevū
fideles amicos ipsi tradere 113.30
Heraclides Clazomenius 377.18
Heraclides Maronites Seuthae regis
Thraciae assentator eximius 188.
31
Heraclides Mityleneus in nuptijs
Alexandri praestigator 399.52
Heraclides Tarentinus coniuuiorum
enarrator 50.8
Heraclitus Mityleneus praestigator
15.35
Heraclitus Tarentinus cantando ci-
tharam pulsauit in nuptijs Alexan-
dri 400.2
Herba quae sol suos equos pascit 221.
47
Herba Sempervinum 505.46
Hercules ferui qui ruri habitant 199.
41.20.
are Hercules Oceanij patera traie-
cisse dicitur 350.9
idem à Neveo Solis pateram im-
petrauit *ibid.* et quare 43
Herculem antiqui quare adorauerint
417.10
Herculei lecti molles cur dicantur
381.54
Hercules dum Lichan in mare protij-

cit, non ἐρηφαιος, cerebrum, sed
candidam medullam dicitur: qua-
re 51.4
Hercules bubula cum fici recentibus
vesci solitus 206.16
Hercules ex magno voluminum nu-
mero, eligit eum cui titulus est,
obsoniorum apparatus 222.54
Hercules Iouis et Asteria filius à Ty-
phone interfectus Iolao ipsi cotur-
nicem olfaciendam praebente reni-
xit 293.2
Hercules de voracitate cum Lepreo
certans victor euasit 307.35
Hercules Baotius scyphis primus
vsus est 373.2
Hercules plures feminas habuit, at
separatim, quod varias peragraret
regiones, nec vno in loco resideret
413.17
idem septem diebus, virgines quin-
quaginta Thestij filias compressit
ibid.
Hercules ob Iolen bellum gessit 416.
18
Hercules ab Achille praecipue catio-
nibus laudatus 471.50
Hercules vxorem ducentem, fabula Ar-
chippi 488.28
Hercules Lyndius Parhasij opus
512.1
Hercules fortissimus 518.26
Hercules virtutis studio dura multa
perpeffus, multos et magnos ex-
anthlanti labores 519.17
Herculi cur Larus, θεράπων, tribua-
tur 307.34
Herculi dum libamus quare nihil in
calice relinquendum 381.54
eidem quare aqua calide è terra sca-
turientes sacra esse dicantur *ibid.*
Herculis templum Athenis 458.17
Herculis voracitas 488.21
Hermachus Aegyptius piscator 169.
21
Hermachus Aegyptius institor qui pi-
scium pelles diuendebat 233.2
Hermastus viri nomen 353.6
Hermeia Atarnei, rebus gestis cla-
ri, mors 519.21
in Hermetian hymnus seu scolon po-
tius Aristotelis 519.11
Hermes, apud Stratiem potentis spe-
cies 25.26
in Hermionem et Cerevem hymnus
465.48
Hermionenses Aeoles sunt 465.53
Hermippus, Graecus tibicen celebra-
rimus 458.37
Hermippus 14.25, 16.20, 16.36
Hermogenes 520.19
Hermon nomen viri 94.2
Hermophantus Homeri poem in
theatro egit 462.37
e e Hermuchi

INDEX

Hermucbi statua apud Delphos 310.
53
Herodice prima palmam, in certamine Cypseli, de forma adepta est 454.38
Herodoti historia 462.37
Herodotum arguit Alys, quod scibat ludos ab ipso repertos ad fallendam famem 14.48
Herodotus Longomimus, & Archelaus saltator apud Antiochum in summo pretio fuerunt 15.12
Herodotus Megavenfis trium cubitorum & dimidij magnitudine estimabat panis sextarios sex, carnis libras viginti, vini congios duos bibebat, duas simul inflabat tubas 309.53
Herodotus a quo scribendi argumentum accepit 383.54
Heroës apud Homerum piscibus vescebantur 19.46
Heroës Homericus ad aucupia sese exercebant columba è malo navis suspensa fuculo 20.3
Heroibus quare manus poculum tribuebatur 344.23
Heroës graues ad infligenda verbera censentur 344.22
Herosratus Naucratis negotiator 503.38
Hesioidi versus decantari soliti 462.29
Hesiodus proximos ad conuiuium potissimum invitandos censet 140.17
Hesperides, mala quaedam 62.45
Hesperides, mala quaedam dijs apponuntur ibid.
Hetruscis tubas, & cornua inuenerunt 137.42
Hexametrorum versuum conuersiones parodiae 475.13
Hierax, Antiochenus assentator Ptolemei 7. Aegyptiorum regis 189.5
interfectus à Philometore regis successore ibid.
Hieroclea scortum 422.3
Hiero Siculus tripodam & Victoriam Delphico templo sacravit 173.12
Hiero Syracusius tripodem auream & Victoriam ex auro Delphis consecravit 173.19
Hiero habet in cena Simonidè 488.35. ei Syracusis agenti, ad quotidianum victu necessaria regia munificentia mittit 488.40
Hieron viri nomen 91.39
Hieron nauem suam mediam fabricatam deduci curi iusserit 154.7
Hieron, Hierocles filius, rex Siciliae 155.50
Hieronius obtusior visus cum esset, familiars eius à cibis quos appetebant consulto aberrare solent, quo is acutus ipsis cernere videretur

187.37
Hieronymus Syracusiorum tyrannus Peitho filiam domesticam sui cuiusdam uxorem duxit 429.24
Hilaria carmina 520.4
Hilarodi mimi qui & Simodi 462.38
Hilarodia post tragediam grauisissima 463.14
Hilarodus poeta 463.8
Hilla 71.11
Himæa, quam & Epimylion vocant 461.13
Himalidis imago iuxta Cereris statua posita in Sicilia 301.53
Himerus Babylionorum & Seleucensum adeptus tyrannidem 347.50
idem Lysimacho cum 300. ad cænam innuocato sublati mensis cuique poculum pondo minarum quatuor donauit ibid.
Hyperides rhetor obsoniorum audax belluo 255.20
Hippagines 360.14
Hippaphes inuenis adhuc scortari desijt 437.25
Hippaphes scortum 441.46
Hipparchus Nearam scortum habuit 442.39
Hipparchus Atheniensium tyrannus ab Harmodio & Aristegitone occisus 518.17
Hipparchus Dionysij tyranni filius occupata tyrannide ebrus iugulatus 325.23
Hippe Thebeti vxor 413.29
Hippus Athenis in nuptijs Peithoi fecit guttum poculum è lapide & id genus alia quaedam 353.42
Hippias Eleus 377.48
Hippias & Hipparchus Pistrati filij festas epulas adiuuere 395.51
Hippias Charmi duxit gnatam forma præstantissimam 454.24
Hippias Rheginus vitè quam eidem, tortuosam, dicebant, Bibliam vocatam fuisse tradit 24.43
Hippocleides & Hippocleides 468.25
Hippodami Lacedæmonij griphus de conditione & statu obesse urbis sue ad legatos 337.20
Hippolochus & Linceus inter se pedigerunt si quando sumptuose cæna interessent, eius apparatus ad inuicem sese rescripturos 96.37
Hippolytus quare perierit 447.46
Hippocrætes 523.9
Hipponax tenui corpufculo quamuis nullam ollariam vacuam præ cæteris proiebat 409.33
Hipponax Sapphus amator 447.11
Hipponicus Callis filius, cum casti aurum quod Persa asportauerat do-

mo Eubææ bellum illaturo penes se haberet, luxuriosus factus supra modum 398.47 eiusdem mors ibid.
Hippotes Cnoopi frater, Erythraeis auxiliantibus fratris regnum recuperavit 194.5
Hippourus 227.32
epicuri cur dictus ibid.
Hippus Lacedæmonijs saltationis cum pila ut alium exercitationem inuentionem adscribit 11.32
Hircanum mare 54.7
Hispini quædam dieiffimi aquam bibunt, soli cibum capiunt ut sumptuosè incedant 35.9
Hispania populii Iacitani 489.38
Hispania oppidum Pompelon 489.38
Hispanorum maxima natio, Cere-tani 489.39
Hispaphes Zariadis frater 428.10
Histia & Oritæ, Theodoro calculorum sculptori æneam statuam in theatro posuerunt 15.11
Histrion comediarum Meson 490.31
Hædi ex Melo 344.4
Hædi apparatus 493.11
Holeca, rafa 149.12
Holmos quale poculi genus 368.31
Homeri comparatio de socijs Ulyffis quos Scylla rapuit 10.28
Homeri locus 19.15
Homeri Ithas & Odyffea Castandro descripta 462.25
Homeri versus decantari soliti 462.29.37
Homerici heroës in conuiuijs nunquã tenellos animalium pullos manant 10.36
Homerici heroës solis carnibus quas præparassent vesciebantur 14.11
Homeristia 462.26
apud Homerum heroibus multiplex cibatus 8.51
apud Homerum sedentes epulabantur 9.24
Homerum heroum nullum inducit vnguentatum excepto Paride 14.37, nullum coronatum ibid. 40
apud Homerum coqui nulla merces, sed præconis 491.20
Homerus non tam petulantes procos Penelopes facit quam Sophocles & Aeschylus 14.2
quare Homerus Epiciclydes opusculum quoddam intitulauerit 50.21
Homerus ad conuiuium præstantissimos quosuis & illustres acciri iubet 140.14
Homerus laudat primam pubescentis lanuginem 163.6
Homerus nusquam in Iliade scripsit Agamemnonè vsu pellice 413.4
Homerus

IN ATHENAEVM.

Homerus Ithacam Penelopes gratia adit 445.37
Homerus quare quosdam versus ad extremum decuratos, & absque capite facere non dubitauit 471.11
Homerus qua lasciuia scripsit afflicti-bus ea conueniunt 475.50
Homerus coronandi voce pro plenitudine vitus 502.53. & 503.11 eius locus explicatus ibid.
Homerus Syrus genere scribit patrie sua heros piscibus abstinere 117.24
Homines eodem die id quod repudiarunt optant quam auide 93.31
Homines que habent sepe spe confidendi amittunt frustrati 174.23
Homines non homines, Simia 386.20
Homini dursus ille optimus qui non priuatur voluptate 381.44
Hominis natura vino dissimilis & quare 29.29
Homo animal natura laboriosum 165.48
Homorus panis 83.28
Hore anni temperatibus præse ferilitatem & sterilitatem inducere creditus, eoque nomine pro Deabus ab Atheniensibus culta 488.35
carum sacra & sacrorum ritus ibid.
Hormenum quid Atticis 48.36
vnde dicatur ibid.
Hospitalem mensam tertiam vocabant in sua syffius Cretenses 108.19
Hospites olim non prius rogabantur qui essent quam vinum gustassent, & quare 139.33
Hyacinthides, via agri Laconici 130.24
Hyacinthorum sacrorum, que Lacones in honorem Hyacinthi celebrant, qualis ritus 105.21
Hyacintho similia flos Potbos 506.11
Hyacinthus purpureus 505.2
Hyacinthus flos coronarius 507.6
Hyacinthus ex Aiacis cruore 509.13
Hyacinthus 509.45, 510.34, 510.17
Hyæna 243.46
quomodo præparanda ibid.
ubi optima capiatur ibid.
Hyagnides Phrygius Phrygiorum numerorum inuentor 465.33
Hyble oraculum Apollini 501.27
Hybris Cretensis scolis 518.51
Hycca piscis genus 220.42
Hyccan esse Iulidè Hermippus Smyrneus autumat 244.9
Hyccari oppidi nomen 438.37

Hyccanum Laidis patria 459.8
Hyccarus Sicilie oppidum 244.6
quare sic dictum ibid.
Hyccas 244.1
Hydare 321.40
Hydaspes amnis 443.50
Hydnophyllon quid 48.22
Hydraulus, musicum instrumentum 130.37. & quale 44
Hydradji fici species 59.40
Hymeneus Argynni amans 450.15
Hymeneus, nuptialis cantio 461.24
Hymettus Attica serpylli ferax 507.42
Hyosiffa fons iuxta Træzæna 92.39
Hypanis è fontibus quinque dierum itinere exilis ac dulcis profuit, deinde post quatuor dierum viam amarus teste Herodoto 34.34
Hypeleos fons in Epheso 269.36
Hyperbolus Cyzicenus ad tibiarum sonos cantare solitus 400.3
Hyperia vites vnde 24.47
Hyperides vorax obsonij belluo, ac aleator insignis 255.38
Hyperides orator ex æibus eieffo filio Glaucipio Myriam scortum domum accessit 440.13
idem in Peræo Aristagoram habuit, in Eleusine Thilam ibid.
Hypermixolydus concentus 466.28
Hyperphrygia harmonia 466.30
Hypodrica harmonia 465.47, 466.6
Hypogastrium de piscibus 297.45
Hypogastrium 488.44
Hypoglossis corona 504.24, 505.26
Hyporchema Prætinæ 460.20
Hyporchemata Cretensia 135.49
Hyporchemata vnde dicta 468.34
Hyporchematica saltatio viris famulac feminis communis 470.30
Hyporchematice lyrica saltatio 469.49
Hyposphagma quibus conficiatur 41.42
Hypothymides corona 512.41
Hypothymida Lesbij myrti ramum cui violas & flores alios circumligant appellant 505.25
Hypothymides & Hypothymides corona 505.23
Hypotyrides placenta genus, uti patentur 482.22
Hypotrimmas piscis 245.23
Hylliacum poculi species 373.32
Iacche apud Sicyonios coronæ species 505.7
Iacitani in Hispania 489.38

Iactantia post assentationem secundo ponitur loco 195.27
Ialæmus 461.40
Ialysum, oppidum 196.13
Iambi 463.44
Iambi, sunt musicum instrumentum 473.49
Iambici saltationum genus 469.15
Iambicus versus primus 523.5
Iambicus Senarius Apollini sacer 523.7
Ianus deus, pater cognomine, bifrons, coronarum inuentor & nauigiorum, primus nummum æreum signauit, sororem Camelem uxorem duxit, & ex ea liberos sustulit, rante appulit in Italiam, vicina Roma loca tenuit, Ianiculum à se nominauit 516.2
Ianus sumè & mons à Iano deo bicipiti 516.5
Iapygium natio à Cretensibus oriunda 389.2
ij primi capiti galericulum & coronam scythiam adaptauerunt ibid.
in eisdem æneæ sagittæ è celo vibratae ibid.
Iasion à Cerere ob pulchritudinem raptus 421.7
Iason ob Glaucem bellum suscepit 416.19
Iberorum cultus 389.15
Icaron insula cui Ixubææa dicta 24.11
Icthyus promontorium 258.38
Icthyus Atergatis filius captus à Mopho Lydo vna cum matre 259.1
Ida mons pluribus fontibus irriguus 508.34
Idæ Scylli Scionei filia 221.52
Iouenens 144.32
Icinora friza omento, quod emi-palon vocant, inuoluta 80.40
dicuntur & ἐπίπλοιοι ibid.
Ientaculum æpætoridæ cur dictum 9.3
Igdis ridicula saltatio 469.23
Ignis atque vini hominibus par est utilitas 29.23
Ignis ad ea que elixantur lentus, que verè assantur vehementior esse debet 217.44
Ignis de celo rapti Prometheus pænas luit 501.29
Iliberis fluius in Narbonensi prouincia 248.2
Illex fylæstris perdicis species 290.51
Illyricale per vias publicas ineptè & vestitu lacero progredi, cum liceat honesto 16.41
Illyricum optimam Lychniden producit 507.47
Imber Ionis filius 49.48
e e 2 Imbraffus

INDEX

Imbratus fluvius Samiorum ciuitatem alluit 211.25
 Imitari antiquos prudētia ac circumspēcti est 203.54
 Impunitus qui manus infert obsoniis iuris, hunc puta tibi addicere nolite 426.16
 Imperatoris d. finitio 302.29
 Improba facta non succedunt felicitate 380.51
 In syluis nata, spinis carēs, exanguis, humida via incedens, anigma 48.59
 Inas species columbae, parem numquam deseruit 294.5
 Incendium mundi, saltationis genus 469.23
 Indorum rex Amphirochates 486.5
 apud Indos regi temulentia non permissur 324.38
 Induciae ad annos triginta 520.11
 Infusa 102.11
 Ingenium plerumque ita est hominū ut caelum 467.7
 Impiū 50.4
 Initiationes 148.26
 Infanorum delitias esse iucundissimas Thysitai Pythodori filij exemplo 411.23
 Insigne quod suis capitibus reges Persarum imponebant myrra & Labyro conficiebatur 382.50
 Instrumenta quae scilicet multis constant tardius in usum venere 473.14
 Inus discuriones 461.45
 Iocasta Laij uxor 165.25
 Iolcus, ciuitas 129.34
 Iolcus ciuitas Molossiae picina 349.27
 Ion 319, 16, 18, 28, 16
 Ion poeta bibax ac uenerens fuit 326.9
 idem Chrysilam Corinthiam, T. lei filiam adamauit ibid.
 Ion a Nymphis Ioniadibus, Ion, uiolam primus accepit 507.34
 Iones barbaris paruerunt 465.38
 Ionia meretrix 438.16
 ex Ionia iuuenis quidam indutus purpura quare sinitibus Athenas profectus interroganti cuidam, cuias esset respondit se diuitem esse 119.19
 in Ionia quoniam arbores uocant Amalidas 484.24
 Ioni, sic uiola ab Atheniensibus appellatur 507.32
 Ioniades quaedam Nympha, Ion uiolam primus Ioni largitus fuit 507.34
 Ionica quam saltabant apud pocula saltatio 469.21
 Ionica carmina 462.45
 Ionica harmonia qualis 461.40.

466.3. unde dicta ibid. 20
 Ionici modi in cantu 495.30
 Iones omnes molles ac voluptati seruiētes 390.28
 Ionum mores etate Athenaei perditissimi 466.18
 Ionum corona Hypophymides & Hypophymides 505.23
 Iopae 224.49
 Ioui Didymaeo libatur in bederae folijs 355.31
 Iouis Ctesij imago qualis sit 352.48
 Iouis & regis cerebrum quid apud Persas 393.32
 Iouis lac 490.7
 Iouis in honorem uidetur Cottabus propositus 497.20
 Iouis flos, flos astitius coronarius 506.9, 507.29
 Iouis flos inodorus 509.44
 Iouis Seruatoris poculum 516.12
 Iouis filia Proserpina 517.29
 Iphiclus Cornos oblitus gypso emisit ad Phalanthum, & cur id fecerit 269.16
 Iphiclus cum irasset, Phalanthum cum suis se permissurum abire, nauibus detraxit clauos & uela, dicens se naues illi promississe, aliud praeterea nihil 269.25
 Iphiclus amatem Harpalycem contemptam ad mortem adigit 462.12
 Iphicrates Thraciae regis Cotyris filia uxorē duxit 98.31
 Iphicrates cur Athenis in Thraciam migravit 395.27
 Iphicratia nuptiarum quale conuiuium ibid.
 Iphya quid sint 68.3
 Iphos 54.38
 Iphium, flos astitius coronarius 506.10, 507.29
 Ira uirorum pra mulierum mel 414.47
 Iridis flores lupi nominantur 507.48
 Irimum 36.22
 Irimum unguentum quodnam optimum 513.6
 Iris, odor 350.2
 Iris planta 506.5
 Iris tunc germinat cum Chelidonium florere incipit mēntē uere 509.13
 Irus 193.35
 Isamyris Sybarita missus ad oraculū scijciaturus quamdiu ipsorum esset duratura felicitas 387.2
 Isantbes Thracum rex Crobygos sui temporis luxu omnes superauit 398.28
 Ischades meretrix 438.9
 Ischarion 352.15
 Ischomachus Nymphodori mimi imitator 337.49

Iocrates prudentissimus amicam habuit Metaniram 441.39
 Iocratē iam atate prorektor Lagiscau amauit, ex qua filiolam suscepit 441.40
 in Issa insula uinum cum alijs collatiu bonitate excellit 22.28
 Ister interpres Callimachi 289.45
 Isthmia seu Isthmiaca corona 504.32
 Isthmiade Casij Elei scortum 442.38
 Isthmici certatores 496.25
 Isthmus in humano corpore 504.40
 Istos in Thracia effuditur 48.7
 Italia festi dies Rhodi agitur 417.16
 Italica salatio è Comica, Tragica, Satyrice à Bathillo constata 16.1
 Itatorum & Siculorum mores 392.9
 Italus Oenonias scurra ci. hanc modis exprimebat 15.29
 Itace multi portus 7.41
 Ithyphalli 97.28
 Ithyphalli 463.44
 Ithy 45.6
 Itrion placentae genus 352.29
 Itrion 483.17
 Itrium, bellarij genus 481.28
 Iubas Maurus 11.46
 Iulipices 212.7
 Iulietes Erasistratus medicus 495.34
 Iulus oppidum in insula Ceo 349.41
 Iulius Caesar cum mille nauibus primus in Britanniam traiecit 203.39.
 seruos uē in hac expeditione tres solummodo habuit ibid.
 Iulus 461.17, 36
 Iuncus 54.37
 Iuno Sami insula praefes 501.49
 Iuno apud Lacones corona Pyleone coronabatur 505.6
 Iuno apud Homerum 512.53
 Iunonis sacellum B. rantiū 357.30
 Iunonia Samiae in templo pauones Iunoni sacri alebantur 487.34
 Iunonia aedes Sami à Lelegibus & Nymphis structa 505.7
 Iunonia Samiae simulacri à Tyrribenis pyrae sicuti subiaum 501.10
 Iunonia portus Sami 501.13
 Iupiter in Creta ad Diētam montem editus partu 280.19
 huic porcum mammas praebuisse ferunt Cretenses, & erunt suo pagitum eius occultasse, quapropter eam sacram habent ibid.
 Iupiter in columba uersus cū Phthia in Aegeio uirginē deperiret 294.36
 Iupiter in Creta educatus 366.16
 Iupiter cur toties sese transformauit 421.8
 Iupiter Etaridius 426.24
 Iupiter Prometheus de rapto igne uoluitur 501.39
 Iupiter

IN ATHENAEVM.

Iupiter Seruator pluuie & temperate anni tempestatis auctor & moderator 503.16
 Iupiter hospitalis 519.24
 Iustitia cur aurea dicatur 405.14
 Iuuentuti à 18. anno ad 30. uini usum cur concedere debeamus 328.28
 Iuxta fluum Erganem est aqua acida quae temulentos facit 34.36

I.
 Labdacus Siculus coquus 301.13
 Labor hominibus grauissimum malū 381.48
 Labore sese exercere nil sapientius 76.12
 Labronia Persicum poculum 360.44.
 unde ita appellatum ibid.
 Labyrinthus odoris genus 382.51
 Lac Iouis 490.7
 Lac leporis 487.24
 Lac primum à partu uelut apud pellatur 490.13
 Lacedaemone obscura aedes in quibus uirgines simul cum iuuenibus includerentur, ut quam quisque accipisset indotatam duceret 412.28
 Lacedaemone mulieres quodam festo die celiros uiros circa aram tractos colaphis caedunt, ut indignitatem hanc perosi adiungant se uxoribus 412.32
 Lacedaemonij musices studiosissimi 138.8
 Lacedaemonij Apollinis Amiclei faciem inaurati cum petijssim ab Oraculo à quoniam aurum emerent, responsum acceperunt à Creusa 173.15
 Lacedaemonij, cum ex deorum iussu uerarentur aurum argentumque in ciuitatem inferre, apud proximos detulerunt, quod ipsis cum illis graues conciliant inimicitias 174.26
 Lacedaemonij Eilotum domini 202.30.
 idem cum infeliciter contra Messenios praecium commississent Eiloti multos in lectum interfectos suffecerunt, quos & Epeuanae flos appellauit 202.34
 Lacedaemonij praebere non soliti 323.10
 Lacedaemonij appositum sibi poculum ebibeant, ut hodie Germani 346.17
 Lacedaemonij cum tibijs irruunt in hostes 385.8
 Lacedaemonij patrias consuetudines praefacte seruant 465.36
 Lacedaemonij & Cretenses in bellis loco tubarū tibijs uebantur 466.47.
 qua ratione 467.4. & 44
 Lacedaemonij praebatur quo gradu incedant 470.5

cat 53.40. Clitarchus à Phrygijs & sic ait nominari ibid.
 Lactucam qua laeis est folijs feminas Eunuchum & Alytida appellare dicit Ibycus Pythagoricus 53.43
 Lactucarum facultas 53.46
 è Lactucis alba dulcior & tenerior Theoph. 53.9
 eius tres species ibid.
 Lactucæ uersiffis caulibus si regerminauerint sunt dulciores ibid.
 Lactucam Cyprii Brentbin uocant 53.24
 Lactucam Brentbin dictam Adonis cum auidē edisset ab Apro est interfectus 53.24
 Lactuca Venerem impediunt 53.28
 in Lactucia Venerem Adonis occulisse an Callimachus fingat 53.32
 Lacus, fluij, ac fontes post terrae motum circa Apameam tempore Mithridatici belli eruperunt 248.30
 multi fluij euauerunt ac fontes ibid. circa Apameam Mithridatici à belli tempore aquae in tantum caeruleae & amarae scaturierunt ut uicina loca omnia piscium omni genere repleuerunt ibid.
 Lacydes Philosophus temulentus 526.53
 Lacydes Philosophus anseri dilectus 452.10
 Ladon Arcadiae fluius 248.28
 Laeas filij Castor & Pollux uirtutis ergo multa & graua perpessi 519.17
 Lagatum placenta 83.20
 Lagena mensurae nomen apud Graecos 372.1, 2, 2
 Lagophororum festum in Alexandria 205.45
 Lagia amata à Lysia 441.33
 Lagista meretrix 424.42
 Lagisca iuuenis adhuc desijt scortari 437.25
 Lagus Laidis filius ex Ptolomeo 429.10
 Lagusse insula unde 24.12
 Laidis Ioniae 258.35
 Laidis patria 439.9
 eiusdem mors ibid.
 Laidis sepulchrum ad Penem cum epigrammate 439.17
 à Laio ad Pelopem diuertato quidam dicunt puerilem amorem ortum 449.41
 Laïs 104.11
 Laïs famosissima exemplo statuitur meretricibus 424.16
 Laïs Corinthia à quodam reijso sigillo ad se venire iussa, inquit, non possum, lactum est 436.36
 ce 3. Laïs

INDEX

Lais dum subigeretur mortua 438.
15
*Lais Pelopis filium Chrysiptum va-
ptum Thebas transportavit* 449.
6
*Lamia Atheniensis tibicina Deme-
trium regem cognomine Poliorce-
tem, amasum cœna excepit* 96.41
*Lamia Demetrii Phalerei tibicina
Cleanoris Atheniensis filia qua Si-
cyonem Atheniensem porticium edi-
ficavit* 429.38. & 458.30
Lampas Athenis scortum sic dictum
435.19
Lamper muscus 377.49
*Lampeto Samia Demetrii Phalerei
amasa* 442.34
*Lamprias nigrum iusculum paravit
artem primum omnium inuenit*
283.32
Lamprias muscus abstemius 35.18
Lamprias Priapum venerantur
23.52
Lampyrus Athenis scortum 435.15
Lamythius Milesius Leda amator
444.47
Lana Drepanensis 22.7
Lana Attica mollissima 162.23
Lancee de Sicilia 22.23
*Laoïce amasia Sophronis quam de-
seruit* 442.19
Laprii fici 39.41
Lapitharum pugna 457.7
*Larichus Sapphus frater in Pylar-
neo optimatibus suum mini stru-
xit* 37.31
Larine Epeiri pagus 280.31
Larini sues quare dicantur 280.29
Larimus bubulcus quidam 280.32
Larissæi populi 132.4
*Larissa Philinna Philippi vxor, ex
qua Aridaum genuit* 413.41
Lasium 483.33
Lassitudo irrigatione capitis curatur
19.19
Lassivocacabus 7.35
*Lassibena Sardiaria Spensippi mere-
trix* 208.32
*Lassibena Arcadica Platonem au-
diebat* 405.26
Lassum oppidum Caria 179.53
*Lassus Hermionensis facetus in di-
cterijs* 252.27
*sa dicere solebat erudum piscem esse
onon* ibid.
*Lasyria Lasyonius nõ inq̄iebat pa-
tu, ut ceteri tamen mœiebat* 35.
34
Latage Veneria 497.37
Latages 358.23
Latex Sicula 497.42, 498.40
*Lati pisces qui in Nilo inveniuntur ut
phimum ducentas libras pen-
dunt* 2338

Latiporphyrus aves qua 290.25
*Latona pica vexata Gethyllida ap-
petiuit* 277.34
Latona, Cœi filia, mater Deli insula
340.2
*Latona geminos Apollinem & Dia-
nam in Delo enixa* 517.31
*Latona ex Eubœa Chalcidis Apollin-
em & Dianam transportat Del-
phos* 522.45
*Latona simulachrum ligneum & de-
forme Deli* 458.2
*Latona aneum simulachrum circa
Delphicam platanum* 522.49
*Latorea vicus circa Ephesum, olim
Latois dictus, & quare* 25.4
Latruncolorum lusus descriptio 13.
11
Laura Saniorum quid 401.23
*Laurea corona remota olim de compo-
sitionibus* 503.31
Laurentius civis Romanus 1.3
*Laurentius civis Rom. Asteropus
cur dictus* 2.31
*Laurentius omnes quos ad hospitium
& conuiuium inuitabat Romam
ipsis esse patriam ut crederent ef-
ficiebat* 2.51
*Laurentius Mysie prefectura fun-
ctus* 297.18
*Laurentius magister conuiuij Dei-
pnosofistiarum, si quis alius. Ho-
meri studiosus* 462.22
Lauri folia Cammatides dicta 106.6
*Lauri folia apud veteres pro bellarijs
fuerunt* 106.7
*Leana Demetrii Phalerei meretrix
Atheniensis* 429.39
*Leana Harmonij scortum, qua ab
Hippia tyranno cruciata* 444.41
Lebes vnde dicatur 354.12
Lebes 483.13
Lebetocharon 259.35
Lebia 100.3
Lebias piscis 300.43
Lectio qualis esse debet 500.32
Lectus de Mileto 22.10
Lectus Siculus 37.47
Lectus genialis Semeles 149.29
Lectum promontorium 67.16
Leda omo incumbere iubetur 278.
46
Leda Lamythius Milesius 444.
46
Lede poema 444.48
*Legati cum tibijs & cithara apud
barbaros ad hostes mittebantur*
467.46
*Leges olim sanctum ut bubula absti-
nerent aliquandiu, quod eorum ani-
malium magna esset penuria* 280.1
*Leges Spartane ea omnia qua volu-
ptatem excitant exterminantur de
regione sua, & que sunt illa* 116.

23
Legis definitio 378.36
*Legislatores quare leges considerant
mortaliibus* 405.8
*Leimonia ex Aemone, flos coro-
narius* 507.6
Leibatos piscis 233.18
Leiphydion 518.45
Leiria eadem & Lilia 509.9
*Leiria mortuorum cippis inferri soli-
ta* 510.2
Leiria 510.33
Leirion, flos coronarius 507.4
*Leleges & Nymphæ Sami templum
Iunonis extruxerunt* 501.1
*Lemnos Lychmidis plantæ eximie fe-
rax* 507.45
Lenæa, festi dies Baccho 309.50
Lenatocillon scorti nomen Athenis
435.16
Lenonia ars perniciosissima 43.20
Lenophrys oppidum 293.40
Lenticula de Gela 52.2
Lenticula est tragica 118.2
Lenticula, pulmentaceus cibus 303.
25
Lenticula 483.14
*Lenticula sortitione Orestes a morbo
convalescit* 118.3
Lenticula esu os graniter olet 119.
23
Leogoras viri nomen 289.17
Leo saltationis ridicule genus 469.
26
*Leo Maurus ingentis magnitudinis,
regionem vastans ab Adriano im-
peratore in venatione prostratus*
504.50
*Leon ortu quid Mitylenæus. Athe-
nis per d' oriundus, latruncolorum
lusu insuperabilis* 13.12
Leon vicus Phrygia 34.19
*Leonato & Menelao venationis stu-
diosi aulea ferebantur in expedi-
tionibus Alexandri* 400.24
Leonides Eleus 1.26
*Leonides imperator Phigalensium
cum eos retinere non posset pro-
pter bibacitatem, iussit cauponas ad
nueros construere* 330.5
*Leonis ingenium in terra, in mari
echini ars* 69.11
Leoniscus filius Ptolomæi ex Laide
429.10
*Leontes Argivus, tragicus, ac Athe-
nionis discipulus obsonij avidus
fuit* 256.51
Tab.2 in eum epigramma ibid.
Leoniscus Mamiæ amavit 430.41
*idem cum eam sueratam ab Anteo-
nore molestissimè ferret, inquit il-
la: ne molestum illud tibi sit, sen-
tire & discere volui duorum atble-
tarum ius quam essent validi ib.*
Leontium

IN ATHENAEVM.

*Leontium scortum Harmesianactis
Colophonij* 444.50
*Leopbron in Olympicis ludis victor
vniuersæ multitudinis, qua ludos spe-
ctauerat, epulum dedit* 314
Leopodum Erythrarum litus 193.
40
Lepades 64.45
*Lepadibus pueruli ori admotis so-
nant ac lasciuunt* 65.9
Lepadum vis ex Diplo 69.16
Lepaduse vna 24.13
Lepasta 98.49
Lepidurus mloticus piscis 233.17
*Lepo: um tanta fuit copia in Athy-
lea principatu Antigoni regis Go-
nate, ut ciues oraculum consulere
cogerentur* 298.40
*Lepreus filius Cauconis, filij Neptu-
ni, & Athydamæ Phorba filie,
coniectus in carcerem iussu Hæ-
culis quod ab Augea laboris sui
mercedem exigeret* 307.37
*idem liberatus rogatu patris cum
Hercule into certamine vter alte-
rum voracitate vineret, temulen-
tus factus ab eo est interfectus
ibid.*
*Lepinus, Lebianus piscis dictus a
quibusdam* 89.16
Lepus quomodo parandus 298.4
*Lepus ex brutis animalibus cur so-
lus superferret* 298.48
*Lepus canenti apud Hieronem Si-
monidi non appositus, sed postea
ab rege missus extemporanei vr-
bani carminis materiam ei præ-
buit* 488.35
Lepus celer 488.38
de Lerna aqua optima 117.5
*Lesbia vna Ambrosia, quam vino
propiora* 23.11
*Lesbij, myrtili rannum, cui violas &
fiores alios circumligant, hypothy-
mida vocant* 505.23
Lesbiun poculi genus 362.7
Lesbos vitifera est 70.1
*Lesbothemis statuarius vnam, ex
Musis sculpsit tenentem Magadin*
473.5
Lesche, sedilia publica 104.49
Leskadas vicus in Naxiorum agris
259.54
*Letbargis prodest Melinum yn-
guentum* 513.30
Letbon Lybie fluvius 54.45
Leucadis salus 462.7
Leucermeos, ficus species 58.31
Leuciscorum plura genera 229.13
quid quodque genus valeat ibid.
Leucion, flos coronarius 507.3
ita interdum vocatur liliun ibid.
18
Leucon tyrannus Ponti 192.20

Leucopbie fici genus 59.41
Leucophrys 508.51
Leucos piscis 211.44
Chrysochrysus dictus ibid.
*Leuia corpora impetu violento non
feruntur* 409.35
*Lex Platonis libro octauo de non gu-
standis fructibus priusquam eos te-
pestitium sit carpere* 486.18
*Lex, qua non deposueris, ea ne tol-
las, impune non violanda* 486.
26
Libanotis 509.38
Libatio 490.54
*Liber magnus, magno malo par-
15*
*Liberalia apud Samios Amoris festi
dies* 417.25
Libri quatenus legendi 500.32
*Libri rerum pulchrarum cupidos eru-
diunt* 119.28
Libum qualis placenta 95.1
Libum placenta 482.11
Libya Alexandria finitima 504.50
Libyca lœus 485.5
*in Lyceo cum dialecticis altercari ty-
rannus est* 74.21
*in Lyceo olla quam coquus attulerat
fracta ab omnibus qui sacris ope-
rari essent, tanquam indigna eius
loci* 104.20
*in Lyceo coquus qui salsam carnem
loco salis piscis preparauerat vi-
gia casus* 104.24
Lydius modus 473.13
hic septem fribus absolutus ibid.
*Ligni quod per rotas traicitur He-
rodes Atticus ἐσχομειδὴν appel-
lauit* 74.43
ἐσχομειδὴν Simaristius nominat. ib.
*Lignum quod per rotas traicitur, cui
germinat* 75.34
*Lignum in manus sumptum saltatio-
nis genus* 469.32
Lingua fauere in sacrificijs 491.4
Liquitrum 509.42
*Lilia, leiria etiam nuncupantur, &
Ambrosia, & Veneria delicia*
509.2
Lilia 510.33
*Liliaceum unguentum plurimum fit
Cypro, Aegina, & Cilicia* 513.34
*Liliorum quoddam genus nunc lei-
rium vocatur, nunc lov* 507.18
Lilium album 505.2
Lilium, flos aestiuus 506.9
*Lilium a quibusdam Ambrosia vo-
catur* 510.11
Limeus Bacchus cur dictus 347.4
Lindius 222.40
Linos 461.40
*Liquor fontis, oleo similis, in Cartha-
ginensium ditone innatat* 34.10
Lityersas Mide spurius Celenorum

*Phrygia rex, homo semis & oppi-
doquam vorax* 301.13
Loctenia cantica libidinosa 519.45
*Loctia cationes de Sapphus & Ana-
creontis nihil differunt cantoni-
bus* 475.49
*Loctorum Epizephyriorum mulie-
rum luxuria* 384.17
*Loctus civitatem sui nominis condi-
dit* 54.17
Locusta piscis marinus 65.38. 79.20
*Locusta Minturnice maxime Smyr-
neas ac Astacos Alexandrinos am-
plitudine vincebant* 5.46
*Locusta Squilla, Astaci de tergo co-
cunt* 79.42
senectutem exuunt eod. 48
Locustæ ὄρεσας cur dictæ 80.29
*Locustarum & huiusmodi piscium
difficilis concoctio* ibid.
*assari melius quam elixari debent
ibid.*
Logodiarrhœa 119.17
Loligo 333.7. 2. 4. 46. 4. 2. 3.
48
*Loligo sepia ferè similis & qua na-
tura* 243.24
Lopadium 42.23
Lophnis, fax apud Rhodios 522.33
*Loti fructus in edulia varie prepa-
ratur* 485.19
*ex Loti fructu fit vini grati quidem
saporis, sed facile fugiens* 485.19
fit & acetum ex eo 485.17
Lotina seu ex loto corona 504.46
*Loctia tibia, Alexandrinis Phoim-
ges* 136.44
Lotos Aegyptijs flos in faba 56.6
Athenai cumibus melitos ibid.
*Lotus Libyca, eius descriptio ex Po-
lybio oculato teste* 485.6
Lotus 504.44
Lotus ἑσχομειδὴν Crating appellatur
504.54
Lotus in pratibus 510.25
Lucanica 246.26. 385.5
Lucanica quomodo cõficiantur 280.
39. Isicia etiam dicuntur - ibid. 1
Lucerna 483.12. 1
*Lucerna non admodum prisca in-
uenti tempore Athenas* 522.27. 2
Lucerne commodus vsus 52.48
*Lucerna tot numero in Tarentino-
rum curia, quot dies anni sunt*
522.15
*Lucy Anity de Myrnis & Gentia-
corum vegetioria triumphus, lu-
di victorie causa editi & eorum
fusa descriptio* 458.33
Luculli placenta 482.10
*Lusku tondetur capillus & detrahuntur
corona communi doloris ar-
gumento* 505.4
*Lucullus debellato Mithridate auxer
sumpt*

INDEX

sumptuose Romano magnificentie 204.44
 Lucullus potius victoria contra Mithridatem & Tigranem Romanu uenerfus, primus Romanis luxus dux & autor fuit 402.48
 Ludo lenantur dolores sensuum 19.6
 Ludus suspendij 116.14
 Luernius Bittius pater à Romanis profligatus opulentissimus 114.10
 id popularem gratiam aucupans per agros uebi solitus erat, aurumque & argentum in Celtarum turmas eum prosequentes spargere ibid.
 Luernius septem quadratum stadium duodecim aliquando cinxit, in quo potione exquisita pleni lacus erant, paratq; cibaria quibus uesci uolentes poterant 114.13
 idem cum conuiuium alio tempore celebraret, tardius poeta quidam aduenit eius laudes celebrans & decantans, quem sacculo auro pleno ibid.
 Lumbrici quales pisces 227.54
 dicti iuli ibid.
 Lumares femine oua ponebant, quibus exclusi fetus quindecuplo nobis erant proceriores 45.1
 Luncæ sydus coctiombus alimentorum prodest, & quare 206.8
 Lupi pisces carniuori 232.13
 ut parandi ibid.
 alijs piscibus prudentia antecunt ibid.
 Lupi Iridis flores quare dicantur 507.48
 Lupinum, ut scribit Polemon, Lacedemonij Lysidaida uocant 43.25
 Lupinum, eruum, cicor, animal non parium 43.27
 Lunus piscis 54.45, 49.36
 Lusitania, regio ea Hiberia dicitur, Hispaniam uocant Romani 247.13
 eius regionis felicitas ibid.
 Luxus quibus superuacuis calamitosus 119.32
 Luxus uiros effeminat 111.45
 Lycasorum 422.1
 Lychmidia color rubescens 509.19
 Lychmidia flos æstiuus 506.9
 507.8
 Lychmidia unde primum enata 507.43
 in Cypro. Lemmo, Strongyle, Eryce, & Cytheris æstate floret ibid.
 uigentis & odoribus immiscetur sola ex omnibus ibid.
 extrema nascitur ibid. 45
 Lychmidia optima in Ilyrico 507.47
 Lychnites lapis 153.17
 in Lycia quomodo piscium obseruatione uaticinari solet 249.6
 Lycie perna 489.33
 Lyciurgus, quaedam phiala 362.17

Lycius Boeotius, Myronis statuarij filius 362.24
 Lycola Phycis Tricholei filius 451.21
 Lycón comædiâs egit in nuptijs Alexandri 400.8
 Lycón peripateticus Athenis schola præfatus quo factus & luxuria eâ administravit 406.6. & seq.
 Lycón splendidissimo ciuitatis loco, nimirum Cononis ædibus habitauit, ad amicos excipiendos cœnacula 20. lectis strato 406.34
 idem in pile lusu peritissimus fuit ibid.
 Lycophenix instrumentum musicum 137.23
 Lycophron apud Epilycum Abaxæ uocè malè interpretatur 105.40
 Lycostratus rex 175.10
 Lycos, oppidum 107.46
 Lycurgus in suam remp. nihil sumptuosum aduehi permittebat 174.1
 Lycurgus Lacedæmoniorum legislator 378.34
 Lyde Antimachi amasia 444.45
 Lydi secuti Pelopem migrarunt in Peloponnesum 466.35
 Lydi cum fistulis & tibijs sub signis sunt 467.45
 Lydia famosa luxu & delicijs 514.35
 Lydie mulieres psaltria & cantatrices dicebantur 472.50
 Lydorum inuentum est pocula circumferre 323.15
 Lydorum luxuria 383.51
 Lydorum turma aduersus hostes euentium ad sonum tibiarum & fistularum instruitur 385.6
 Lygea herba quaedam, quam Cygnus in suam nidam congerere solet 293.43
 Lydamus Naxiorum præfectus cum exercitui, qui Telestogoræ iniuriâ illatam uisceretur dux factus esset, patrie tyrannidem occupauit 260.10
 idem interroganti quot discipulos haberet respondit, cum ajs duodecim ibid.
 idem Mylissam cum appulisset, & delubra multa, paucos uero homines cerneret, fori in medio stans clamabat, Audite templa ibid.
 idem Pellam cum appulisset, & homines eius loci lenos fieri intellexisset, in balneum forte fortuna profectus plures iuuenes ibi offendit floridi coloris, qui se ad ignem exercebant, egressus uero offendit quendam cui lien uentre duplo magis tumeret, inquit, Hic

aliorum uestes assumpsit custodiendas, ne inuis uille sint angustie ibid.
 idem cum Abdera se contulisset ludos spectandi gratia ciues singulos peculiarem præconem habere contuitus & proportione ciuibus esse plures, lummis uingibus pedetentim incedebat in terrâ defixis oculis 260.40
 Lynceus Samius Theophrasto familiaris uisum uulua cum succo Cyrenæico non ignorans 75.48
 Lynceus Samius librum de arte obsonatoria Dysoni, siue Zenoni amico cuiusdam suo dicauit 234.25
 Lynceus Samius Theophrasti discipulus frater Duridis, qui in patria tyrannidem occupauit 252.2
 Lyra cum tibia concentus iucundissimus 460.40
 Lyricus poeta Thebanus, id est, Pindarus 18.54
 Lysander Sicyonius primus cibaria modos mutauit nudos 475.1
 idem cithara cantum adiungebat tibia ibid.
 Lysander cum aurum Lacedæmonia primus inuexisset contra mandata deorum, multorum malorum autor extitit 174.31
 Lysander ob fortitudinem nauali prælio contra Athenienses in numerum Lacedæmoniorum adscriptus est 202.46
 Lysander secundus Pausanias dictus ob luxum 402.54
 Lysander Theopompo temperans ac industrius habetur 403.2
 Lysander multatus quod relicta uxore, quam in obscuris ædibus Lacedæmo accepisset, alteram uellet ducere 412.30
 Lysandri Spartiata Pæan à Samijs cantari solitus 519.28
 Lysandrides Xenopeitheie filius 454.12
 Lysia sophista Metanciram meretricem amauit 442.37
 Lysia oratoris contra Aescbinem Socraticum oratio 456.4
 Lysias philosophus Epicureus Tarfi tyrannus creatus Stephanophorus 59.45
 is diuitum pecunias pauperibus largiebatur interficiens qui dare negassent ibid.
 Lysias amauit Metanciram 441.32
 idem Lagidem amauit ibid.
 Lysidi tibiarum species 136.37
 Lysidi 462.41
 Lysimachi uxor Aristonè 419.27
 Lysimachus cum tributum salis Traçasæi remississet, id cum euannisset, contumax extitit 96.23
 Lysimachus

IN ATHENÆVM

Lysimachus rex auarus fuit admodum 184.44
 Lysimachus rex 458.25
 Lysimachus rex à Sotade maledictis profectus 462.50
 Lysimachus regis Demetrii thesaurorum custos 195.7
 Lysimachus iusti Aristidis filius indignus paterna uirtute à Platone iudicatus 377.44
 Lysimachus, Græcus tibicen celebratissimus 458.37
 Lysijeson 375.1
 Lysijas messorum canis 461.28
 M
 Macares, qui è diluuij periculo Deucalionis tempore superstities fuerat, oppidum in insula Chio construxerunt 79.50
 Macareus incestum commisit uino grauatius, quod flagitium sobrius nunquam patire ausus fuerat 331.29
 Macedo Amerias scriptor 507.43
 Macedones modi sibi bibere non possunt 91.5
 Macedones bellaria omne genus detestantur, & appellant 490.15
 Macedones artis coquinariæ studiosi 490.26
 primi obsonatores seruos induxerunt, assit. in suppetentibus illis, ex ciuitatibus bello subactis ibid.
 apud Macedonas in cena nemo accumbat quin prius aprum extra uetia interemisset 14.7
 Macedonica saltationis genus 469.16
 Macetarum quedam species 48.27
 Machon medicus 8.7
 Machina que saxum trecentarum librarum pondus uibrabat 155.3
 Machon medicus excellentissimus 342.14
 Macra, arca panavia 82.46
 Martyria femina Mactrisium saltantes 469.13
 Mactrisium saltationis genus 469.13
 13 ridicula eod. 24
 Meander Magnes rosis ferax 508.50
 Menides 48.45, 50.37, 233.52
 Menidiu fons ex luto species aplyce 212.22
 Menidia natura 221.19, 220.3
 Meose pisces à Meotide lacu dictæ 233.13
 Magadis, genus tube 113.41
 Magadis fistula 136.40
 item instrumentum fidibus sonorum ibid. 6
 Magadis an sit tibia species, an uero cubaria 472.50
 Magadis Anacreontii quale instrumentum 472.50

Magadis Euphorioni mutata fuit tempore longari in sambucam 473.3
 apud Mylenos hoc instrumentum fuit frequentissimum ibid.
 Magadis eadem cum peltide 473.6
 ea à Sappho inuenta ibid.
 Magadis cantus est reciprocus 473.9
 Magadis à peltide distat 473.48
 Magadis hodie uocatur psalterium 474
 Magadis è Thracia Magadis inuentrix fuit 474.19
 Magan Cyrenarum rex, cum otiosus uineret, tanta mole auctus fuit, ut mortuus esset prodigij instar 408.10
 Magalia Cynadas appellant Lacedæmonij 305.40
 Magnes Meander 508.50
 Magnesij luxu & delicijs marciati 390.39
 Mago Carthagenensis ter vastas Aphricæ solitudines aquis carentes peragravit, sicca sola polenta uictitans 35.24
 Magodi 462.40, 463.12
 Magoda summa post tragediam uirtus 463.14
 unde dicta ibid.
 Magorum prodigiosa miracula 463.18
 Mala acerba succum crassorem gignunt 61.54
 Mala Bacchum reperisse Theocritus Syracusius assi. mat 62.40
 is & reliquis omnes fructus inuenit ibid.
 Mala Cydonia 61.42
 Strubia genus Cydoniorum ibid.
 Mala Cydonia, Strubia uocat igno-ranter Meander Thyazerenus 61.3
 Mala cydonia uim lethaliu medicamentorum bebant 62.10
 Mala cydonia dicta Codynala 62.16
 Mala Delphica 61.32, 61.23
 Mala excellentia in Sidunte 62.21
 Mala Matiana 62.17
 Mala Mordiana quare sic dicta 61.41
 Mala orbicata que 61.38
 Mala Phaulia 61.45
 Mala Platania 61.39
 Mala Punica dicta Citria 64.7
 Mala in insula Samo nascuntur bis in anno 486.44
 Mala Setania 61.39
 Mala que in insula uictoria ex Diphilo 61.32
 Mala uerna pyris agris coquantur 61.46
 ualentem uicium præstant ibid.
 Malr 483.8, 486.40
 Malabarum 51.25
 Malacostraca 80.26

Malconis panis 83.54
 Maledicentia unde ortum habeat 314.38
 Mali Punici arborem Venus uicem in Cypro fuit 64.8
 Mali ut plurimum homines & ingenijs diuiores 171.44
 Malorum alienorum consideratio suorum obliuisci facit 165.55
 Malibace scortum 438.24
 Malua 45.22
 in Malua semen placenta dicitur, & quare 45.28
 Malua uilitas ex Diphilo Siphonia 45.31
 Malum cucullinum 39.20
 Malus uaris qua in Nilo nauigabat Philopator erat lxx. cubitorum 15.35
 Malus Punica in coronis 506.28
 Mandragora homines sopit 376.9
 Mandrogenes Strattonis Attici nepos, ridiculus scurra, saltat cum uetula lxx. & plus annos nata 98.8, idem 458.16
 Maneros, Aegyptijs iugetur 462.21
 Manes serui nomen 196.18
 Manes 496.40, 497.12
 Mania Demetrii Poliorcetes amica 430.4
 quare sic dicta ib. 31
 ea laborabat calculo ibid.
 Maniam quidam transfuga Albeuas profectus cum accessisset, ut eum ea colloqueretur, multis uero citroque dictis inquit ille, ecquæ agrestium ferarum è iuuenes pernicissima uobis uidetur? inquit illa transfuga 431.1 & seq.
 eadem dixit transfugam seutum abieccisse ibid.
 Manius Cuius Rom. Imperator toto uite cursu uaporum esu delectatus est 313.7
 huic cum Sabini auri magnam pondus misissent, id spreuit ac ipsi remisit ibid.
 Mantinea digladiatorum primi inueniunt 115.28
 Mantini & Arcades artem militarem diligenter exercuerunt, adeo Mantinea appellatur 15.19
 Mantinea in Arcadia 467.18
 Manto Mopsi mater 12.46
 in Manuum motu decorum suum 469.5
 Manuum motus ad fortitudinem aut in nanciscendam facit 469.8
 per eos qui ad Marathonem prælij certamen adierant, ac ad Salaminiem nauali prælio uicerant, Romanis antiquis iurare mos 284.9
 Marcus Aquilius qui de Sicilia triphauit à Mithridate longa nexu carens sequi coactus exercitum 158.21
 ff Marcus

I N D E X

Marcus Imperator Laurentium Ro. sacris faciendis praefecit 2.39
 Mare commune omnibus, pisces ve-
 rd eorum qui ipsos emerent 258.
 21
 Margarita Indica 70.16
 Margarita nascitur in ostreo, similis
 Pinnis 70.17
 Margaritas qui venantur, saepe dum
 manum in hiantem concham im-
 mittunt, digitos amittunt, si se con-
 cha compresserit 70.51
 d Mari rubro Bacchus vitem in Grae-
 ciam transfudit 503.7
 Mariandyni Heracleotis sese dedide-
 runt in perpetuum, ut quae ad vi-
 tam necessaria essent ab us accipe-
 rent 196.41
 Mariandyni cur d'ωροφόροι vocati
 196.46
 Mariandyni barbari 486.12
 Mariandynorum cantiones lugubres
 462.14
 Marij milites aduersus Iugurtham mi-
 liantes Gorgona interfecerunt,
 ipsiq; attulerunt 164.9
 Maria vnda nutrit piscatorum 315.
 24
 Maritima vita purpurea est 315.21
 Maro vnus ex commilitonibus Bac-
 chi, Marcia, quaedam vrbium pli-
 sima, nomen imposuit 26.19
 Maronea 441.47
 Marum 301.4
 Marjyas fistulam & tibiam inuenit
 137.43
 Marjyas satyrus tibias a Pallade
 abiectas trahat 459.52
 Marjpton placenta 482.8
 Masgeion 458.19
 Masinissa rex Libya qua mensa con-
 uuias exceperit 171.24
 Maspetum 76.1
 Masjyria ab Ionijs Phoenicibus con-
 dita 428.43
 apud Masjyrienses lege cautū abste-
 mie vt sint mulieres 320.31
 Masjyrienses imbelles 389.16
 Masjiche vnde dicta 493.40
 Masjurius iurifconsultus 465.10
 idem 19
 Mathallides poculi sunt certum ge-
 nus 363.1
 Mater filiorum Hippocratis, id est
 suilla vulua 72.47
 Matream Planum Alexandri Grae-
 ci pariter & Romani admirati sunt
 15.14
 Matreas Planus dicebat se hestiam
 alere quae seipsum comederet 15.15
 idem dubitationes quasdam ad in-
 star Aristotelis proponere solebat
 ibid.
 Matris Atheniensis nihil prater pau-

cas myrti baccas edebat 35.17
 Maron sophista obfonomum belluo
 255.54
 Maurya, cibi genus 184.10
 Matrya edulij genus, Thessalorum in-
 uentum 493.30. vnde sic dicta
 ibid. 40 omnis cibus splendidus
 sic dicitur ibid. 46, & 494.1.
 caena ipsa in qua id cibarij genus
 editur ibid. 12. nouissima conui-
 uio inferebatur ibid. 29
 Maurus leo ingentis magnitudinis
 504.49
 Maxilla 71.18
 Maza 24.29, 42.45, 493.44
 Maza subacta, atra, acerosa 46.
 37
 Maza Hygea qua in sacris degusta-
 da dabatur 86.48
 Maza 510.52 Maza venator, id
 est, lupo 511.12
 Maza Hebraea, Eretrienfes excellen-
 tes 119.33
 Mazona caena dicuntur conuentus
 artificum Dionysiacorum III.52
 Mazonomum 147.54
 Meconia 66.32
 Meconis meretrix 438.21
 Medea ob Glaucis nuptias excaude-
 scit 412.54
 Medea Aegei vxor, quam postrema
 duxit 413.24
 Medi Syris regnum cur ademerint
 405.5
 Media Phastanos, quos appellant Te-
 traonas, mittit 487.7
 Medicamentis quibusdam Venerem
 ad septuagesimum coctum irritari
 14.31
 Medicus is est, qui verum naturalium
 causas didicit 77.23
 Medipodjmus saltatio 469.32
 Medomides Abydena Alcibiadis
 scortum 427.52
 Medulla 486.42
 Megacides poetas Homero & Hesto-
 do castigat, quod dixerint Hercu-
 lem laboriosam sequutum vitam
 381.48
 Megalarti, & Megalomazi statua ere-
 cta in Scolo Boeotiae oppido 82.34
 Megalarti statua in Scolo Boeotorum
 301.54
 Megaleion vnguentum ab inuementore
 514.39
 Megalinum vnguentum illiniendis pe-
 dibus commodum 410.18
 Megalomazi statua in Scolo Boeoto-
 rum posita 301.54
 Megalostata femina condendis per-
 sibus seque ac amabilis 448.14
 Megapenthis nuptia 135.7
 Megava Nisea 508.50
 Megavenfes cur a Boeotis ad Achaos

defecerint 312.26
 Megareses alij in Sicilia, alij Nisai
 490.41
 Megarenfis bistrio Mafon 490.31
 Megiste Athenis meretrix quadam
 435.15
 Megisthes Anacreontius 500.47
 Mel ac oleum flaua sunt 34.47
 Mel aërium 373.16
 Mel Hymettium 434.30
 Mel, Cerens fructus dicitur 482.42
 Mel inter ea quae laudantur positum
 483.49
 Mel quod melius est, deteriori super-
 imectum, pessum it, illo sursum
 erumpente 513.22
 Melampus vini rationem diluendi
 primus docuit 36.1
 Melanderinus piscis ἄδραπος & ἄδ-
 ρος dictus 234.19
 Melandryes, salamenta 88.6
 Melandryon arbor 351.33
 Melandrys salamenti genus quale
 91.23
 Melanippides Milesius 27.48
 Melanopia fici genus 59.41
 Melanthus tragicus obfomij vorax
 belluo 256.34
 Melanthus belluo protenso collo sis-
 focatus est 407.14
 Melanthus Messenius patria eie-
 ctus, cum Pythiam consulisset,
 quemnam locum ad degendum sibi
 eligeret, responsum accepit, vbi ca-
 put & pedes in cenam sibi appo-
 sita essent, quod factum est in Eleu-
 sine 72.43
 Melanurus 102.39
 Melanurus percarum dux 234.13
 Mele poculum quoddam 362.33
 Melocrydes aues ortae primum in
 Aetolia 487.3 Miletus in Aëro
 circa delubrum virginis a sacerdo-
 tibus nutriuntur 45. prolis qua-
 si odium, & negligentia 46
 corporis habitus 47. sexus di-
 scerni difficilis, propter maris &
 feminae magnam similitudinem
 488.5
 Meleagris 289.37
 Meleager nobilis iaculator 129.39
 Melestas a Pericle in administratio-
 ne recip. disseniebat 377.24
 Meletus a Saryrione Leneorum ca-
 dauer dictus 408.53
 Melibea Thefei vxor legitima, Aia-
 cis mater 413.28
 Melibea Plutonis vxor 465.50
 Melicer a purpure faciunt Vere 67.1
 Melicerides placenta 482.44
 d Meliloto corona 505.20
 Melilotus 510.18, 36, 511.4
 Melittua maza 86.42
 Melittua species placenta 480.39
 Melinum

I N A T H E N A E V M.

Melinum vnguentum optimum 513.
 8. idem 513.30
 Melissa theatrotoryne scortum 117.
 20
 Melissa Epidaurij filia, Periantri
 vxor 439.44
 Memacyla 486.40
 Memacylum 39.48
 Membrades pisces vilissimi 180.26
 Membradium fatus ex luto aphyra-
 rum genus 212.23
 Menon Aurora filius ad Troiam
 mortuus 506.34
 Memphis philosophus & saltator e-
 gregius 15.48
 Memphis tacendo omnia manife-
 stus indicabat, quam qui artem
 dicendi se docere profitebantur 15.51
 Memphis saltatio grata fuit Sapien-
 ti Socrati 16.11
 Menachmus 458.20
 Menalcas venator ab Eriphanide
 impotenter amatus 461.43
 Menander 7.33
 Menander poeta ad edes Glyceræ se
 recipiens, insulsi: vt aëtia coma-
 dia, quomodo ab ea acceptus fue-
 rit 436.27
 Menander Glycervā amavit 443.10
 Mendai pendentes in vineis vvas
 elatario rigant 23.42
 Mendaeum 272.4
 Mendesium vnguentum in Aegypto
 optimum 513.10
 Mene Phrygiae pagus 34.18
 Menechamus nudos primum inue-
 nit citharae cantus 474.53
 Menechamus Corcyra habitavit se-
 culo Antiochi 474.54
 Menechatis ad regem Philippi epi-
 stola 215.49
 apud Menedemum qualis fuerit con-
 uuij ordo 313.34
 Menedemus philosophus solitus no-
 ctu in piscino molere, vt haberet
 vnde philosophiae nauaret operam
 125.42
 Menelai conuiuij ritus 9.34
 Menelai domus splendidissima 12.
 47
 quare soli Menelao nulla femina con-
 iux est apud Homer. 20.19
 Menelaus iubet bouis terga apponi
 Telemacho in nuptijs filiorum 7.
 28
 Menelaus cum Hectore monomachia
 commisit 133.37
 Menelaus a Patroclo Hectorem depu-
 lit, Euphorbum interfecit, armis q;
 spoliavit 133.47
 Menelaus Telemachi lacrymas ob
 patris discessum reprimi 142.48
 Menelaus optat cum solo Phylse con-
 ienescere 142.53

Menelaus Demetrii Poliorcetis fami-
 liaris 458.28
 Menodorus Erasistratus Hicestij ami-
 cus 45.39
 Menon Graecorum proditor a Plato-
 ne laudatur 377.20
 eum aliquando vituperat ibid.
 Mēta, id est Palladis, apud Telemachū
 apponitur rasa, & politura lau-
 gata 9.28
 Mentor 191.35
 Mentulam maritam Epicharmus co-
 lybdenam nuncupavit 79.39
 Meotus palus 212.13
 Mercatores omnes temulenti 330.8
 Mercurio lingua sacra est 12.42
 Mercurio cur antiqui statuas erexe-
 rint 417.9
 Mercurius somno praest 12.41
 Mercurius obstupescit descriptione
 domus Cabypsi 12.51
 Mercurius fistulam, cui simplex &
 vnicus est calamus, primus inuenit
 137.45
 Mercurius apud Sappho a poculis est
 144.8
 Mercurius pocillator deorum 317.50
 Mercurius certaminum praes 365.
 54
 Merda, id est, mentha 301.5
 meretricem omnem Thebanā Sphin-
 gem vocare possumus 414.30
 per meretrices ex tribus malis ne-
 cessario vnum eligendum 117.38
 meretrices quare lenes magis, sua-
 uesq; sint, quam vxores 415.11
 meretrices nenos suos vt corrigunt
 422.20. & seq.
 meretrices bibaces ac ignaue 424.
 18
 meretrices Corimbria in templo Ve-
 neris conuenerunt cum Perja Grae-
 cia bellum intulisset 426.54
 meretrices cum ad probitatem & te-
 perantiam sese applicuerint alijs
 sunt probiores 429.28
 meretrices olim literis humanioribus
 & mathematicis studijs operam
 nauabant 435.26
 meretrices quae iam desierant scorta-
 ri 441.46
 meretricibus idem ac aquilis contin-
 gere solet, in flore aetatis truces in
 senectute mites 424.21
 meretrici tribuere malū duplex 414.
 22
 meretricij spurci mores in promiscuo
 hominum vsu 518.41
 meretricum studium est spoliare qui
 illas ademit 422.11
 meretricum mos appellandi seniores
 amatores, paternos, iuniores, fra-
 terculos, vel cognatos, mediae aeta-
 tis, compates hodie 423.26

meretrix ei qui eam alit magna cala-
 mitas 421.46
 meretrix a concubina quomodo dif-
 ferat 426.45
 Meridies pecora mulgendi tempus op-
 portunum 86.52
 Merion Cretensis 135.47
 Metroon, Athenis Cereris templum
 304.6
 Merula 50.39
 Merum bibere Athenis vetitum
 322.28
 Merum largius bibisse quando proficit
 360.30
 obseruanda tria cum nos vino ob-
 ruere volumus ibid.
 Mesapij populi Italiae 385.43
 Mesophali poculi genus 374.16
 Messena 240.17
 Messene 69.51
 Messenij oppido suo edicto Epicureos
 redē expulerunt 405.45
 Metaneira scortum cum inter velata
 omento iecucula pulmonem offen-
 disse, clamare incepit, Perij, peplo-
 rum me sinuose plūce perdidit
 81.26
 Metaneira scortum 438.4
 Metaneira Lysiae sophista amica
 442.37, idem 441.33
 Metaniptron poculi genus 362.36
 Metapontini 451.18
 Methymnienses bibuli 330.25
 eorum peulantiā Cleomenes pri-
 mus repressit ibid.
 Methymniens deus qui potionem in
 sacris prebebat 270.48
 dicitur & Iycaus, Enius, Ictus ibid.
 Metopion vnguentum optimum in
 Aegypto vnde fiat 513.11
 Metroon, oppidum Phrygiae 159.22
 Nycerinus Aegyptius cum resciisset
 ratum oraculo breuem sibi fore
 vitā totis noctibus potabat 327.7
 Micron piscator 169.25
 Midas in purpura cum feminis te-
 lam texebat 384.21
 Milaici fici species 59.42
 Milesij Archelai citharista statua
 aneam in theatro dicarunt 15.2
 Milesij ad inferendam iniuriam faci-
 les 330.16
 Milesij quandiu voluptatem contem-
 pserunt Scythas superarunt 389.
 33 apud eosdem Gergithes, popu-
 lares, dominatium occuparunt di-
 toribus omnibus quotquot cape-
 re poterant interfecit ibid.
 Milesiorum ingenium, quod elucet in
 Ionibus 466.12
 apud Milesios lex vt omnes mulieres
 sint abstinent 320.32
 Milesus 69.49
 M. liarium vas aquae calfaciende
 ff 2 comparat

INDEX

comparatum, quidam Sopsista
 ὀνομασθέντες, id est, furnacum le-
 betem nuncupabant 74.4
 Milo Crotonates viginti carnis li-
 bras, & totidem panis edebat,
 congios autem vini tres bibebat
 308.11
 idem in Olympia quadrimum taurum
 cum humeris impositum per sta-
 dium circumgestasset, vno die de-
 glutit 308.14
 Milonis Croton. epitaphium 308.17
 Milo, quae postea Aspasia nominata
 fuit, scortum Cyri 429.5
 Minnermi versus decantari soliti
 462.29
 Minnermi Nannus amica 444.
 49
 Minnermus pentametrum inuenit
 versus 445.33
 Minnermus Euboei poetae parodi ho-
 spes 521.22
 Mimos, libellum sic inscriptum Pla-
 to semper in manibus habebat
 376.3
 Mina 486.21
 Mindax odoramenti genus 514.48
 Minerva Diocuris armata saltatio-
 nem tibia cecinit 138.22
 Minerva coram Nestore Mentorem
 se esse assimulabat 143.33
 Minervae Chalcidici statua Lacedemo-
 ne 427.46
 Minervae Colocassiae apud Sicyonos
 delubrum 88.24
 in Minervam scolia duo 517.25
 & 38
 Minos Theseo Phaedram filiam nu-
 ptum dedit 449.3
 Minturna civitas Campaniae 5.44
 Mistra Seleuci regis amica, quae supe-
 rato à Gallia rege eum secuta rap-
 ta & divendita: at cum se a-
 peruisset, regi Rhodii remissa 442.
 30
 Misy 48.5
 Mithridates Bithyniam, Cappadocia
 superiorem & Asia tractum vs-
 que ad Pamphiliam subegit 158.15
 Mithridates Ponti rex cum proposuis-
 set edacitatis bibacitasq; certam-
 me, reliquos omnes superavit 301.
 36
 apud Mythylenam Musarii vna, Lesb-
 othemidis opus, cum sambuca vi-
 setur 136.52
 Maestas à familiaribus Salpa cur-
 ditus 240.13
 Mnastron rhapsodus 462.32
 Mnastron Aristotelis familiaris repre-
 henditur quod centum haberet man-
 cipia 197.22
 Mnemosyne i. Musarum mater 375.43
 Mnesticus tibicinis Ptolomaei Alexan-

drae multa ornatiissima sunt do-
 mus 429.19
 Mnesimachus vno ex poetis medicae
 comediae 289.21
 Mnesiptolemus historiographus, eius
 filius Seleucus 520.3
 Mnesistratij eiusdem sectae ac Epicu-
 rei 208.28
 Mnesithecus Atheniensis dicit Athe-
 niensibus iussu Pythiae responso-
 ri Bacchum medicum veneraven-
 tur 17.40, idem 28.20
 Mnotae, ingenii famuli 199.21
 Manus 478.41
 Modestia in puella siue puero pulchra
 facies demum ea est 419.18
 in ijs quae Modum excedunt sumptus
 quidem est, nulla delectatio 313.
 13
 Moerichus Phrygem sollicitat 434.51
 Maro Byzantia prima Homeri men-
 tem deprehendit, cum dixit Pleiades
 Ioui Ambrosium ministrare
 365.50
 Molestia subitanea crapulam distu-
 tiunt 27.14
 Molionides 45.2
 Molossica modulatio 469.15
 Monaulion 130.34
 Monetae apud Graecos, Siculos, Italos
 nota 516.7
 Mongas saltationis genus 469.19
 Monius poeta de quacumque re dis-
 serbat 120
 Monumentum Pythionices scorti Athe-
 nis 443.26
 alius Babylone eod.36
 Mori fructus prius quam reliquarum
 omnium conspicitur 40.26
 Mori aetate Pythermi annis 20. fru-
 ctum non trahunt, & podagra non
 solam in omnes homines, sed etiam
 in pecudes vehementer ferunt 40.
 41
 Mori commune est omnibus, at quo-
 tidie mori ac vita discedere non pos-
 se sceleratorum tantum est 409.
 22
 Mormyros piscis 103.15, idem
 234.22
 Morphaeinas saltationis ridiculae spe-
 cies 469.25
 Mors quae senio aduenit ea sola volun-
 taria esse debet, siquidem iussu do-
 mini contingit 117.36
 Mors optabilis, ne illi meliendus, pro-
 pter gloriam quae virtute quaeritur
 519.12
 Morum bonorum iactura fit in amo-
 re 499.52
 Mos servari solitus in nuptijs apud La-
 cedemonios 481.13
 Mos spurcus Syracusorum in Thebeo-
 morijs 481.49

Moschbio abstemius 35.22
 Moschion Paramasetes 181.22
 Moschion 285.41
 Moschus 207.19
 Mostenum nucum genus 40.51
 ad Mosynon Thraciae pisces in prae-
 cipibus bobus comedendos obijci so-
 lent 258.20
 Motbaces apud Lacedemonios popu-
 li quidem liberi, sed non Lacedae-
 monij 202.41
 Motbon 461.11
 Mugil Hymettius 221.15
 Mugil picis 3.45, 65.47, 464.38
 Mugilium marinorum duae species, &
 quae 229.19
 muliebri primum bellum fuit Olym-
 piadis & Eurydices ad Cynanen
 Illyrici 416.35
 mulier, ἀνδραγωγὸς dicta 74.11
 mulier quae torquem Helenes Pythio
 eripuit Epeiros a cuiusdam iuuenis
 amore perditam abeuntem secuta
 173.53
 mulier quae monile Eriphiles Pythio
 abstulit ex insidijs maritum obtinuit
 cavet 173.54
 mulier iuuenis seni viro magna cala-
 mitas 415.52
 mulier corpore segnis, animo non est
 inerti 435.33
 mulierem dixisse, omnia dicta 415.50
 mulieres, cum licet, permulta quam
 celerrime deorant, cum interim
 modestiam simulant 120.50
 mulieres faciei similitudine liberos
 cur dignoscant 142.50
 mulieres cur quotidie Romani ofen-
 lati sint 328.50
 mulieres Graecae temulentae, ac ebrio-
 sae 329.8
 mulieres iniuriam facientes etiam le-
 fos increpant 414.49
 eadem agras se esse identidem di-
 cunt ibid.
 mulieribus omnibus eodem modo, ac
 paropis, adulter est paratus 274.
 41
 mulieribus vini vsus prohibitus, at ijs
 passim vinum licuit bibere 328.
 40
 mulieribus in Italia vini vsus cur pro-
 hibitus 329.2
 mulieribus omnium rerum satis est, si
 satis sit vini ad bibendum 329.17
 mulierum genus vinosum 328.42
 Mullus piscis 4.45
 Mullus non amat virilia, ac ideo Dia-
 nae est sacer 242.29
 Mullus quare in festis Dianae offera-
 tur 242.46
 mulsum vinum, multa peccare facit
 331.7
 ad mundi formam veteres quare mul-
 ta fab

IN ATHENAEVM.

ta fabricati 365.3
 Mundum globosum cur veteres exi-
 stimarint 365.1
 Mundum in orbem quare vertatur
 perpetuo ibid.
 Murena omni tempore oua parit 233.
 26. scribitur & per Smyrna
 ibid.
 Murena quae satu viperis procreantur
 interficiunt 233.32 eas Aa-
 dreas negat coire cum viperis 41
 Murena 483.14
 Musa Stesichoro ἀρρεσιμολογος dicitur
 135.26
 Musa, fabula Epicarmi nihil aliud
 est, quam apparatus & dispositio
 prioris, inscripta Hebes nuptiae
 83.27
 Musa Mnemosynes ac Iouis filia 519.
 23
 Musarum reditus Alexandria 504.
 52
 Muscum quod in Helicone est 468.
 49
 Muscam Menelao Pallas immisit
 192.16
 Musculi labore disenti humore dulci
 perfundi debent 19.12
 Musculi 64.48
 Musica instituta ad imitationem ea-
 rum animi quae in solitudinibus
 degunt 291.18
 Musica à calumnia vindicata 466.
 44
 Musica in summo pretio apud Arca-
 das 466.50
 Musica mente acui & exercet 468.
 21
 Musica laudes 465.14 magnus the-
 saurus, mores format, moderatur
 affectus ibid. 20. morbis auxi-
 liatur ibid. 26 apud priscos hor-
 tantur ad virtutem 467.22
 conuuijs utilis 467.50
 Myconij quare male audierunt 6.26
 Mylli, à quibusdam quotidia, ab alijs
 platystici dicuntur 89.21
 at aetate diuersa ibid. 24
 Myllus, quid apud Siculos 481.48
 Myllus piscis 240.45
 Mylos vrbis in Aegypto 251.48
 Myma edulis genus quale 493.22
 idem 490.18
 Myndum Menepippus Cynicus ἀ-
 μερόντι vocabat 25.43
 Myrina 100.4
 Myrinae pisces 239.32
 Myronis & Cimone à Platone calu-
 mniantur 377.35
 Myrrha 301.4
 Myrrha & Myrrha à Platone calu-
 mniatur 377.35
 Myrrha quare in festis Dianae offera-
 tur 242.46
 mulsum vinum, multa peccare facit
 331.7
 ad mundi formam veteres quare mul-
 ta fab

aducta, deinde ad Graecos porta-
 tur 513.27
 Myrrhine meretrix 422.2
 Myrtea corona asstringit & vini va-
 pores retundit 503.29, 53.
 & 505.12
 Myrteum unguentum ex Myrti folijs
 vbi praestantissimum fiat 513.36
 Myrti Alexandriae multi splendidi-
 sime domus videntur 429.19
 Myrti bacca perfecta similes colore
 & magnitudine Lati fructus tunc
 primum crescenti 485.9
 Myrti bacca laudata 485.49
 486.40
 Myrtus, saporis irrisi ab scurris, dicti
 459.24
 Myrtulus à calcario edoctus 422.
 41
 Myrtinum unguentum compositio-
 nibus utile 513.30
 Myrtum scortum Ptolomaei Phila-
 delphi 429.15
 Myrto Aristidis filia, non iusti sed ab-
 co tertij 412.39
 Myrto corona 506.16
 Myrtus 57.47
 Myrtus Aegyptia odoris suauitate
 alias omnes superat 504.7
 Myrtus piscis 233.43
 eius duo genera ibid.
 Mystra Seleuci regis meretrix 430.5
 Mystralides Lysitichus impius in Deos
 crudeli fato extinctus est 409.13
 Mytilenensis cochlear 95.7
 ibid.
 Mytilenensis vinum suum prodromon,
 alij protropon 24.1
 Myttotos condimentum 210.32
 227.16
 N
 Nablus, instrumentum musicum 131.
 22
 Naïs meretrix 437.30
 ea nomine proprio Osa appella-
 batur ibid.
 Naïs Archie mancipium 441.37
 Nannium meretrix 422.5
 Nannium scortum proscenium cur
 dictum 437.49
 Nanno meretrix 414.23
 Nanno tibicina Minnermi amica
 444.49
 Nanos, placentaceus panis 481.23
 Nanus Massyliensis tractus princeps
 428.44
 Napy, pro sinapi 273.45
 Aticorum nullus sinapi dixit ibid.
 Napy dicitur quasi νάπυ, quia ὄ-
 στος ἐστὶν ibid.
 Narcissi in tortilibus coronis 506.22
 Narcissorum pastillus 504.18
 Narcissus, flos coronarius 507.4
 Narcissus & Acacalis & Crocalos

appellatur 507.38
 Narcissus an idem cum Leirio 507.
 36
 Nardinum unguentum optimum 513.
 7, 513.33, 514.53
 Nardum 306.23
 Narrationes maxime gratas quae
 verisimiles & iucundae 523.29
 non nasci semper optimum, natis ve-
 ro abire quam citissime 93.39
 Nasion nominant panem fermenta-
 tum Romani, cuiusq; magnum, siue
 grossum 84.17 Heraclion pla-
 centae genus esse vult eod.18
 Nasturtium Milesum 22.24
 Nastos, panis mellitus 200.29
 Nastos placentae genus 481.40
 Nasturtium Agasilai vernacula co-
 rona 510.4, 51.36
 Natalis dies ab Aegypti rege Parta-
 mi celebratur 506.38
 Natura omnium artium principia pa-
 rens est 76.50
 Nauclicides Polybiadis filius ob deli-
 tias crassus, in mediam concionem
 productus & publice obiurgatus à
 Lysandro fuit, namque insuper ipsi
 exilium nisi se correxisset 408.20
 Naucratis Aethenae patria 357.54
 Naucratis celebres tulit meretrices
 444.20
 Naucratarum si quis nuptiarum gra-
 tia conuiuium prohibet lex oua da-
 ri, aut mellitas placentas 112.29
 quare haec lex sancita ibid.
 apud Naucratis eorum qui in Pri-
 taneo canant Vestae Pythagoras na-
 tali die, ac publico conuiuii festi
 Apollinis Comaei qualis ritus 112.
 12
 Naucratis Polycharmus 503.36
 Naucratis corona quibus fiat ex flo-
 ribus 503.35 quam eius pri-
 ma origo & nominis ratio ibid.
 Naucratis corona non est ex Ama-
 raco 504.6
 Naues vino onusta è Lemmo appel-
 lantur 24.40
 Naues primus inuenit Iamus 516.
 6
 in Naui mare ingressuris quod proficit
 360.15
 ex Nauibus triginta vix tres naustra-
 gion patuntur, at qui xviii dux-
 xerit nullus unquam sospes euasit
 415.43
 Navigatio prospicienda è terrarum
 tenentibus nauigandam 518.1
 Navigia inueniunt, ad portandas
 suas merces, Carae 22.16
 Nauos stultus 129.33
 Nauicaui iumentrix saltationis cum
 pile 11.31
 Nearcha Cysij Elci scortum 442.38
 ff 3 Nearcha

INDEX

Neera plures habuit amicos 442.38
 Neapolis Rosaceum unguentum optimum 13.7, idem 299.2
 Necessitas grata dum datur eam superplere 31.32
 Necessitatis lex inevitabilis finem nostrae vitae imponit 283.18
 Nestor ac Ambrosia simplex deorum cibus Homero 7.51
 Nestor quomodo praearetur, & quare 30.50
 Nestor Anaxandridi deorum cibus, non potus 30.51
 Nestor Homero potus deorum 31.5
 Nestor & vinum rubrum 34.46
 Neclata genus placentarum 480.35
 Neletis Apria filia qui copijs à Cyrenensibus profugatis Aegypti regno excidit 416.24
 Neleus 311.3
 Nemeas tibicina unde nominata 437.52
 Nemesis in piscem mutata dum eam Iupiter irgeret 249.29
 Neodamodes apud Lacedaemomios quidam servus 202.50
 Nereus primus docuit pesci piscibus 221.9
 Nereus Chius coquus Congru coque-re peritissimus 283.30
 Nerita, testaceum 67.51
 Nestor in litore ob liberos Neptuno boues immolat 7.29
 Nestor apud Telemachum gloriatur se multos elegantes cubicularios lectos possidere 13.31
 Nestor sapientissimus 8.6
 Nestor & Ulysses prudentissimi 136.11
 Nestor ter senex heroum bibacissimus 323.42
 Nestorem poculo cur Achilles in certamine quod Graeci celebrarunt in honore Patrocli donaverit 52.31
 Nestorides, Nestoris poculum apud poetas 363.26
 eius descriptio ibid.
 Nestorides, poculum in Capua Campaniae Dianae dicatum 364.52
 eius poculi Myrleani sententia ib.
 Nestoridis quem Dionysius fabricatus est Prometide Heracleotis ex-plicatio 364.43
 Nestoris unius poculum depinxit Homerus 323.46
 Nestoris poculum Martis phiala dictum, item arma ibid.
 Nestoris filius Thrasymedes 491.25
 Nestoris eloquentia 495.1
 Nevea cum elephante nutrita, quae postea mortua ei infantem custo-diendum apposuit, qui summe ab

elephante dilectus fuit 452.26
 Nicarete meretrix, Stephani rhetoris amica, Casij Elei serva 442.36
 Nicarete Megavensis scortum nobile Stilponi philosopho operam dede-rat 444.37
 Nicaismus Thracius 469.16
 Niceratus 285.41
 Nicetas Alexandri assentator 188.9
 Nicespolis Pheraea Thessala Philippi vxor quae illi Thessalonicen peperit 413.40
 Nicias Nicerati filius servos mille So-siae Thracio ad fodinas argenta-rias locavit, obolum ei quotidie sin-gulis reddentibus 203.11
 Nicium Cynamya scortum 117.20
 Nicochares 27.11
 Nicocles cum Stratone certabat vter effeminatorem & molliorem age-ret vitam 394.49
 Nicocrates Cyprius 2.43
 Nicolaus, palmarum genus, quod è Syria aduehitur, unde & à quo sic dicta 485.29
 Nicolaus Damascenus peripateticus idem & historicus palmulas, Ni-colaos ab ipso appellatas, ad Augu-stum Imperatorem, in cuius ami-cis numerabatur, misitare solitus 485.31
 Nicomedi, Bithymiae regi balecem de-siderati coquus pisciculum pro ba-lece apposuit 6.7
 Nicomedia speciosissima 15.41
 Nicomiscortum quare Capra appella-ta sit 437.37
 Nicophanes pictor meretricius voca-tus 421.32
 Nicos Samia meretrix 163.38
 Nicosstratis meretrix aphyra cur ap-pellata 437.10
 Nicosstratus Argius regis Persarum assentator 188.33
 is Praefectus, clarus genere, amplae familiae & diuitis, sordidus tamen ibid.
 Nicosstratus Argius à Menecrate morbo comitiali liberatus eum Hercules restituit indutus sequeba-tur 215.38
 Nicosstratus medicus Oea amator 437.34
 Nicoteles Corinthius homo vinosus 327.12
 Nileus philosophus libros Aristotelis in sua potestate habuit 2.45
 circa Nilum vinea celeberrima 26.28
 Nilus Aegyptius Iupiter 151.36
 Nilus Chrysothoas dicitur, & quare 151.32
 Nilus fluvius 484.47
 Nilus aliquando aqua fluxit virosa

que plurimos necavit 33.27
 Nilus parasitus poetarum audis 180.11
 Nimum in omni re fugiendum 313.19
 Ninus Assyrius interdum dormire, no-tum verò potare solebat & lacini-re 394.15
 eiusdem sepulchri inscriptio ibid.
 Ninyas Asia rex ex Nino & Se-miramide genitus domi prae volu-ptate semper latitabat, nulli prae-terquam suis vxoribus se conspicien-dum exhibens 393.3
 Niobe & Latona valde amica fue-runt 425.27
 Niobes dolor ob filium mortuum 166.6
 Nisea Megara 508.50
 Nisaei Megareses 490.41
 Nisus Syracusus tyrannus plurimum bibebat 325.28
 Niue vinum diluebant veteres 94.1
 Nix vt conservari debeat 93.50
 Noëna saltationis ridiculae genus 469.25
 Noënae Athenis nascuntur 487.39
 Nomades Libyci nihil aliud posside-bant quam poculum, gladium, aqua-le, mappalia vmbrae gratia 344.52
 Nomenclator in caena suum cuique gradum assignabat 87.41
 Nomia cantio 461.42
 Nomina in os finientia, etiam si in o-ab Atticis mutentur, tamen eundem retinent accentum 298.31
 de Nominibus rerum non laboran-dum est 74.41
 Nominum desinendum in -a femi-ninorum scilicet, si ante -a, alterum -a habeant, accusatiuus exit in -a 228.8
 Non ob quamvis animi iucunditatem exultamus, sed ob eam qua aliena-tur animus 31.30
 Non mortalis nec immortalis quid sit 335.16
 Nostra plerumque contemnimus, alie-na miramur 463.24
 Nouae tabulae genus saltationis rudi-culum 469.25
 Nonitatis vis est maxima, tum earum rerum quae rara sunt 404.43
 Nouum aliquid finxisse, etsi audacius, antiquis vitium fuit 92.26
 Nuces crude cuiusvis generis sint no-cent 42.17
 Nuces Euboicae seu castaneae 42.13
 Nuces Heracleoticae nocentiores sunt amygdalis 41.49. & quare ibid.
 Nuces latae 41.53
 Sardiariae dicuntur ibid.
 Nuces Persicae 41.51
 Nuces Poticas quidam Lopima vocat 41.37. item δὲς βάλανος ibid.
 Nuces & punica Poenicia 23.22
 Nuces

IN ATHENAEVM.

Nuces regiae dolorem capitis excitant 37
 Diphilo Siphnio 42.5
 Nucum vnginosa bene coqui debent, dura lenio igne mitecere 42.21
 Numo aereo Atheniensis vti suasi 499.20
 Numus aereum primus signavit Ianus 516.6
 in Nuptijs epulum cur celebrarint antiqui 139.27
 in Nuptijs sponsum ac sponfam tem-perantes esse maxime conuenit 322.38
 in Nuptijs quid obseruent Lacedae-monij 481.13
 Nuptijs olim praefecti coqui 490.50
 Nux Pontica 42.3
 Nux, iuglans, Cornus, Oxya, Aegi-ros, Pinus, Vitis & Ficus cur Ha-madryades vocentur 59.49
 Nymphae cur Bacchi nutrices dictae 347.5
 Nymphae Λυσιάδες 386.33
 Nymphodorus Reginis suam igna-riam cum risu exprobrauit 15.27
 Nymphodorus mimus 337.48
 Nylla, mulier, forsan Bacchi nutrix 148.31
 Nyssa Seleuciscortum 430.5
 O
 Obelia, placentae species 480.39
 Obelias panis unde dicatur 84.6
 Obeliphori qui dicebantur ibid. eius inuentor quis ibid.
 apud Obios aurum inuenitur in mon-tibus 174.18
 Obsonia 104.26
 Obsonij in foro videre copiam diuiti gratissimum, inopi miserrimum 180.19
 Obsoniorum dispensatores Athenis duo, vel tres creabantur 170.30
 Obsonium quoduis simplicius condi-tum suum alius coquitur 266.41
 qui ad Occidentem barbari habitent omnes piciantur, ac corpora radunt 385.39
 Ocbi regis deriso in regem Aegy-ptiorum quod non secundam ferre potuisset conditionem 112.38
 Ochus rex Persarum regem Aegy-ptiorum vincit & captiuum detinet 112.34
 Ochus interroganti filio qua industria regnum tam diu obtinuisset, respon-dit: pietate in Deos, & iustitia in homines 407.2
 Oculi quibus caprimus visus acutus 263.34
 Oculi quibus in medio siti sunt per-spicacissimi, leui ac sedato ingenio 263.36
 Oculi quibus exeruntur pessimi 263.37

Loti augefcente 485.10
 Olearia trulla 481.13
 Olei vsus in Gymnasijs 511.36
 Olenia Thernis 508.48
 omnia Olera nocere ait Diphilus 54.2
 Olera vesca 54.32
 Olerum, piscium, & auium esum qua-re tacuerit in caena Heroum Ho-meris 20.5
 Olerum Samium 51.45
 Olerum in Carmania è spina fit, quo solo rex vitur 51.48
 Olerum Caricum 51.46
 Olerum odoribus conditum, vnguen-tum Homero appellatur 51.49
 Olerum aqua immixta corruptum frau-de 52.4
 Olinea 43.37
 Olinea parum alunt, capitis dolorem excitant ex Diphilo Siphnio 43.39
 Olinea Colymbades dicta ceteris me-liores 43.40
 Olinea tuse 43.41 fraces ibidem
 Olineas Romani drupas nominat 43.38
 Olineas tritas Atheniensis σίμυλα vocant 44.1 σίμυλα, id est, vinacea, βρώτη ibid.
 Olineas δρυπασαί: in arbore sua ma-turatas, Ischadas, gergerimos, & δρυπασαί: Didymus vocat 43.51
 Olinum ex Thurijs 24.3
 Olla 483.12
 Ollulae Rhodiaca quomodo confician-tur 346.34
 Olla, vasa ad infundendum vinum 369.21
 Olpe Byzantijs salsamentum dicitur 369.26
 Olympia in Elide celebrata 417.16
 Olympiadis vxoris Philippi ex qua Alexandrum genuit dos fuit re-gnum Molossorum 413.43
 Olympias vigesima tertia 503.37
 Olympici ludi 462.34
 Olympus mons Lydiae 30.49
 Olymphi Hercules & Bolyces filij se-pulchrum prope Olymphiem annis 149.46
 Olymphiacus annis Apolloniam Chal-cidicam alluens 249.45
 quare ita vocatus ibid.
 Olympos genus ficus in Etellade, Ci-licia & Cypro 59.34
 Omartus rex prouinciarum Tanai ad-iacentium 428.14
 Omasmus 39.13
 Omomelides & Amamelides idem 43.26
 Omomelides in Samo insula bis in anno nascuntur 485.44
 Omotarchon salsamentum genus 88.35
 Omotarchon

INDEX

Omotarichon 91.25.100.40
 Omotarichum Phœnicum obsonium 102.5
 Omotribes, oleum 51.54
 Omphale apud Lydos tyrannidem v-
 surpavit 384.9
 Omphale omnes hospites & externos
 qui cum ea cubassent trucidabat
 384.23
 Onocarpis in Thracia locus amœnus
 in nemore 395.6
 Onomarchus depeculatus est Delphi
 cum templum 173.38
 Onomarchus in puerorum amorem
 proclivis 451.16
 idem puerum cum quo rem habue-
 rat quatuor strigilibus à Sybaritis
 dicitur donavit ibid.
 Onomarchus Lycolæ Physicidi for-
 mo iuveni ab Ephesijs consecra-
 tā lauream coronam dedit 451.21
 Onomarchus Damippi Episcopi Am-
 phipolite filium donario Pleiste-
 nis muneratus est 451.23
 Onopordos genus cardui 54.39
 Onos piscis 235.44
 hic solus piscium in alio cor ha-
 bet, & in cerebro lapides mole si-
 miles ibid.
 Onos vt differt ab onisco ibid.
 Onychina pocula quedam sic dicta
 369.12
 Ooscyphij 375.36
 Opes Siculæ magnæ 489.52
 Ophella, rusticus quidam 182.19
 Ophellus 271.28
 Ophithotila, sic sepia Thebanis appel-
 latur 463.37
 Opisthonomi in Libya boues 164.14
 Oplœa quid 12.15
 Opportunitati rerum nullus finis præ-
 scriptus 302.37
 Opsopbagi 206.42
 Oraculum Hyblæ Apollinis 501.27
 Oraon fassamenti genus 87.34
 Oratio elegans mentis est cibus 201.
 49
 Oratores mensarii 17.36
 Orca, fassamentum Siculum 155.26
 Orcebestra 158.41.303.45
 Orchomenus lacus 484.5
 Ordinandū recte peritia vbiq; & in
 quavis arte mera est sapientia
 283.42
 Oreos, Eubœæ ciuitas 245.46
 Oricum, oppidi nomen 379.9
 Origanum Tenedum 22.26
 Origanum in genere masculino 52.38
 item in feminino 60.42
 Orion album iusculum delicatissime
 parabat 283.31
 Orion 365.42. idem 366.7
 Ormenta 159.15
 Ornida panis 83.46
 quomodo conficitur ibid.
 Orobius Rom. exercitus dux socius
 Apellodis, eo duce Delum missos,
 interfecit 159.30
 Orobius trophaum vbi hostes prosti-
 gauerat erexit, addito Epigram-
 mate 159.40
 Orophernes cur Cappadocia regno
 tam breui exciderit 328.24
 Oropum oppidum 160.17
 Orpheus Agriopam ab inferis redi-
 mit 445.6. & seq.
 Orphi 4.35.235.38
 Orphis piscis 79.16.213.2
 Orsutes apud Cretenfes saluatioms ge-
 nus 469.11
 Ortbames 329.40
 Ortragarorsci, porcelli cur dicti 105.
 45
 Ortyges 193.35
 Ortyges Cnopi regis adulator tyran-
 nide occupata, astate, calcis mul-
 tis incijuris diuisis, incedebat 193.
 49
 Ortyges in nodum curabat vt capilli
 obtorquerentur 193.51
 idem cogebat alios cinium sibi esse le-
 thicarios, alios vero viam purgare
 ibid. idem maritos cogebat sibi
 vxores & filias quas cupisset
 perducere ibid.
 Ortyges fugatus ab Hippote Cnopi
 fratre & iaculis interfectus 192.8
 Ortygometra auis 291.14
 Ortyges 149.48
 Ortyzites placenta 482.11
 Osculum premium Cottabi 497.46
 Ostris Monalon & Phoringa mu-
 scis instrumenta inuenit 131.42
 Osi Hieronymi Syracusarum tyran-
 ni assentator, qui Thrasonis necdā
 regi autor fuit 188.26
 Osmilia pisciculus 241.50
 ex Ostribus leonum ob duritiem non
 aliter ignis emicat, quam è silice
 263.49
 Ostacium pro Astacum Attici pro-
 ferunt 79.35
 Ostracides 95.6
 Ostracitis placenta 482.19
 Ostrea 64.42
 Ostrea hylæstria nuncupata 66.39
 Ostrea etiam in stagnis dulcibus &
 fluuijs sunt 69.26.
 Vere optima ibid.
 Ostrea cum malua, lapatho, aut pi-
 scibus elixantur 69.30
 Ostrea & id genus egypt conficiun-
 tur, & ratio 69.32
 Ostrea assa optima 69.37
 Ostrea vbi inueniuntur 10.38
 Ostrei descriptio 70.23
 Ostreorum via ex Diphilo 68.18
 Ostreorum elixorum caro sola sine
 iure suo calculus gignit 69.36
 Otidum, id est pericicum, aucupes me-
 dicamento cilia sua insciant alud
 habentes paratum in patella, quod
 abeuntes relinquant, quo ille, vt-
 pote hominum imitatrix, se insci-
 ciunt, & ita capiuntur 291.38
 Otus nocturna auis 291.46
 ea hominis est imitatrix ibid.
 ea quomodo capiatur ibid.
 Oua irrita 279.14
 Oua vrina, Græcis ἀρρηκτα, item
 ὑρηνία 44.50
 Oua panonum omnibus præstant 45
 13
 Oua qui pisces dicuntur habent Vere
 & Autumnio testacea 66.50
 quarè ex Oua Helena nata credita sit
 44.52
 Ouan quo Helena nata sit è Lune
 celo delapsam dicit Neocles Croto-
 niates 44.54
 Ouum poculi species 375.42
 Ouaroscopus, Agnos & Calhony-
 mos dictus 265.33
 Oxaline 287.51
 Oxia Cleonæorum mensura, qua co-
 tyliam capit 52.16
 Oxyartes Timosæ amator 454.9
 Oxybapha 49.34
 Oxybaphum vas acetarium 52.23
 Oxybaphum quid 368.34
 est & poculi genus ibid.
 Oxygarum ponici parant 273.33
 Oxypharon scitamenti genus 219.
 26
 Oxylius Oria filius ex cōcubitu Ha-
 matryadis sororis Nacem, Iuglan-
 dem, Cornam, Oxyam, Ageron,
 Vltum, Vltum, Ficum genuit 59.
 48
 Oxyrrhodion 52.25
 Oxythemidas Demetrii Poliorcetes
 auicus 458.28
 Oxythemis meretrix 430.7
 Ozæna Atheniensibus dicta Osmi-
 lus 245.29
 P
 Pachynus 3.43
 Pactolus auri ramenta deuoluit 151.
 31
 Dactyli genus saltationis 469.15
 Pean, Alexini Dialectici in Craterum
 Macedonem canitur Delphis à
 puero hyam pulsante 519.30
 Pean Corimbiorum in Argemonem
 Corimbium, patre Alcyriones 519.
 33
 Pean Rhodiorum de Proleto pri-
 mo Aegypti rege 519.35
 Pean Samiorum in Lyfandrum La-
 cedæmonium 519.38
 Pean Sicyonij Ariphronis in Sani-
 tium 523.2
 Peanem

IN ATHENAEVM.

Panem non esse, carmen Aristotelis
 in Hermian, inde colligitur, quod
 in eo Hermie, tanquam is diem
 iam obierit, fiat mentio: & quod
 nulla sit Peanica acclamatio in
 eodem, nempe in αἰαδῶν 519.24
 Peanes Atheniensium de Antigono
 & Demetrio 519.37
 Peanes Dionysodoti Lacedæmonij
 505.19
 Peanica acclamatio in αἰαδῶν 519.
 28. & 34
 Peanienfis orator, Demosthenes
 101.41
 Pederota 422.29
 Pesa placentule species apud Coos
 481.42
 Pagondas 160.16
 Pagrus piscis 224.45.238.3
 Paleonagadis fistula 136.40
 in Palestram motus manuum vnde
 venit 469.7
 Palamedes augur dicere solitus sali-
 citer ex Græcis illos nauigaturos
 qui tres aqua cyathos cum vno vi-
 ni bibissent 318.44
 Palamedes & Rhadamanthus ridi-
 culorum inuentores 458.7
 Palæurus arbor, eadem qua Conarus:
 eius descriptio 483.51
 Palladis sacerdos nec agnam immo-
 lare, nec caseum gustare solita
 279.54
 Palladis nomine mentem, pruden-
 tiamq; ac virtutem intelligimus
 512.10
 Pallas, virgo, neque proinde adeo
 forme curiosa 459.2
 Pallas oleo perungitur & exerce-
 tur, quia virtuti dedita 512.10
 Pallas tibias abijcit, quod insulando
 deformitatem inducerent 459.43
 ea opinio improbat 460.1
 Pallens vrbs 175.8
 Pallide pisces 265.3
 Palma detractio cerebro prorsus exa-
 restit 55.1
 Palma feritur è fructu, necnon &
 fructu 54.52
 è Palma corona apud Lacedæmonios
 Thyreatice dicta 505.15
 Palma cerebrum edule est 55.1
 at dolorem capitis excitat eod.
 Palma cerebri facultas 55.1
 Palme fructus Phenix, non arbor
 ipsa appellatur nullis autoribus
 485.25
 Palmarium alia quæque mares appel-
 lant, alia que brachios edunt 485.3
 Palmula seu palmarium fructus, &
 de ipsius signa ex Xenophonte
 484.48
 & Herodoto ibid. & 485.1
 Palmularum varia species 485
 Pan deus Arcadiæ 517.35
 in Pana scoliis 517.35
 Panaces in vino efficax meroris re-
 medium 143.2
 Panarcis 337.29
 Panaretus medicos nunquam con-
 suluit tenni admodum corpore 409.
 30 idem à Ptolomæo Euergete
 annua duodecim talenta accipie-
 bat ibid.
 Panathenæa dies festi quibus forum
 tacet 73.48
 Panathenæa Athenis celebrantur
 417.16
 Panathenæorum sacris interfectus
 Hipparchus tyrannus 518.16
 Panathenæicum lignum poculum
 369.14
 Panathenæicum unguentum optimū
 513.10
 Pancarpia placenta genus apud Ale-
 xandrinis 482.37
 Pandari lingua apud Homerum quia
 peierasset sauciata 176.24
 Pandoron, instrumentum musicum
 137.40
 Pandura, instrumentum musicum,
 quod Troglodite ex lauro qua in
 mari gignitur fabricant 437.41
 Pandurus, musicum instrumentum
 332.2
 Pangeus mons rosas ceterum soliorum
 feracissimus 508.3
 Panem azyzum Daratum vocat
 Nicander Colophonius 83.39
 Panem magnum & fordissimum Phito-
 Ciliam vocat 83.40
 Panis Astopticus 85.33
 Panis boletinus 85.40
 eius conficiendi ratio ibid.
 Panis Cyprius, Tracta dictus 85.
 48
 Panis Collicius, idem cum Collabo
 85.23
 Panis Cyprius 85.21
 Panis cuiusque ex Diphilo proprie-
 tas 87.10
 Panis genera 82.40
 Panis genera que refert Epichar-
 mus 83.28
 Panis mollis, quem & Cappadocum
 vocant 85.38
 Syri Lachmam nominant ibid.
 Panis Streptitus 85.45
 Panis in Syria ex moris conficitur,
 cuius esu capilli defluunt 87.
 26
 Panis, piscis species 300.46
 Panis Missipis corporis plenitudi-
 nem significat 84.14
 Panionius Chius puerus ingenus ca-
 strabat ac diuendebat 198.52
 Panos arbor 509.47
 Pantaleon Planus, etiam filijs mo-
 riens imponi suis 16.36.459.18
 Pantica Cypria formosissima, Olym-
 piadis pedissequa, quam cum vxor-
 em preteret Monachus Pythion,
 inquit Olympeus, Oculis non men-
 te vxorem queris 454.15
 Panyasis heruicorum versuum scriptor
 Græcis, Horis, Baccho primam
 tribuit potionem: 2. Veneri &
 Baccho: 3. Inuria & Aia 28.
 51
 Panyasis omnium primus belliariorū
 mentionem fecit 129.24
 Panyasis 29.22
 Papauer in piscibus quid 66.47
 Papauer ostreorum inbecillo vni-
 triculo vtilia 66.25
 Papaueris flos carpendus, ne à culi-
 cibus erodatur 509.29
 in Paphlagonia pisces fossiles plurimi
 reperiuntur 247.40
 in Papho columbae alis ventulum fe-
 cerunt regi cananti 192.30
 Paphos Cypri 505.39
 Papyracea corona cum rosas non nisi
 inconvincenti sine necesse potest
 504.5
 Papyrus coronaria 504.1
 Parabis, potionis genus 333.34
 Parabythus que dicitur 192.3
 Paralus Perich quatus 377.32
 Parajurga, Astari, Schemi, Persice
 dictiames 91.53
 Parasitari primus cepit Philus Iup-
 puer 178.35
 Parasiti appellatio olim sancta ac ve-
 nerabilis 174.59
 Parasiti duo in Meibonensium repu-
 blicis singulis assignati 175.
 39. Polemarchus vnum ibid.
 coram offitium ibid.
 Parasiti cōspulsiōnes mores 175.50
 Parasiti forma 177.30 tota pagina
 & sequenti
 Parasitos imperabant reges leges
 Apollini sacrificare 175.12
 Parasitum curia Parasitorū 175.32
 Parasito nemo gaudet cui cana sunt
 tempora, ac ideo eorum vita bre-
 ue flos et tempus 190.44
 Parasitorum duo genera 176.50
 Parasitos Herculi olim creare 175.
 16
 Parasitus quis olim dictus 175.
 15. & 24
 Parasitus vtriusque vitæ particeps
 ac fortuna 177.31
 Parasitus olim Iusculum dictus 177.
 44
 Parasitus est tempestas & calami-
 tas amica 315.10
 Parasitum Cobylius vtriusque vo-
 cat, & quare 37.35
 Parca dicitur que aues dicitur 248.23
 88
 Pariani

INDEX

Paviani 87.45
Paviambis, musicum instrumentum 137.20
iudicium Pavidis nihil aliud quam virtutis cum voluptate comparatio 380.28
Pavilium serie, Romane dicta 269.47
Paris regis Lyfimachi familiaris 458.27
Darius totius belli cum Alexandro tempore trecentas quinquaginta pellices circumduxit 413.35
Parmenides & Socrates non coeui fuerunt, contra quod ait Plato 377.7
Parmenionis ad Alexandrum epistola De impedimentis Darij redemptis 433.10
Parmeniscus Metapontinus 457.49
Parmetha montis nomen 160.18
Parodiarum modus quinam fuerit 520.26 poete parodi Baotus & Eubaeus, & alij ibid. 30
inventor Hipponax ibid. 33
exempla ibid. & 521
Paroimon scortum Atheniense 435.14
Paropsis pro scitamento 274.35
Parovamos, cognomine Lime, Stratoclis rhetoris amica 444.43
Paros visis multos habet 69.49
Paros placentias optimas conficit 479.47
Parrhasius pictor aliquando purpura indutus capiti coronam auream imposuit 403.6
idem superbe gloriabatur arti suae finem imposuisse ibid.
idem Sami aliquando cum quodam pittore de Aiace pingendo certamine imo & superato, dixit se non dolere, sed Aiace nomine molestè ferre, illum iterum ab indigno superato ibid.
idem in Indo cum Herculem pinxisset, dicebat talem eum representasse, qualem in somnijs sepe ipse apparuerat ibid.
Parrhasius pictor Ephesius, homo voluptarius, & super co scitu digna 511.52
Partanis Aegypti rex ante Amasim natalem diem celebrat 506.38
Parthia florem Philadelphum nomine producit 508.11
Parthorum reges per traducunt Rhagadis, hiebant Babylone 382.47
apud Parthos quem rex amicem vocat, is in comissis mensis particeps non fit, sed huius fratris quod rex è sublimi suo throno ei projicit cana instar cornest 114.24

is sepe ob leuem caussam ex ea se la super qua humi pascat & annexus est abripitur, virgiasq; & loris caditur, ac ita cruore fedus cum a quo casus est prociubens venatur ibid.
Passocles bibax 352.39
Passycpros Rex Cypriae luxuriosus 125.17. idem Pymato Citeo regnum vendidit ibid.
Passus Neptuno sacrificatur 242.34
Passerem Romani Rhombum etiam nominant 246.21
Passeres siciores pisces 246.9
Passeres Veneris currum cur trahere finguntur 292.26
Passeres Eleis dicte Deriva 292.34
Passeres magni, Struthiocamelis 297.29
Passeribus qui vescuntur ad Venerem sunt procliviores 292.25
Passerum duo genera 292.27
Passerum mares hyeme tota latant ibid.
Passinaca 276.49
Pateras vino coronare quid 10.43
Tathymias Aegyptius nobilis actor 38.10
Tatna in qua medius caeli globus est conspicuus 46.30
Patra civitas Achaiae 372.23
Patrimonij dissipatores penas luere debent 124.24
in Patrocli funebribus ludis victoribus tripodas propositi 173.32
Patroclus & Achilles in supplicationibus publicis ut omnia rectè fierent curabant 14.17
Patroclus Ptolomaei dux ad Antigonom magnos pisces una cum recentibus siccis cur miserit 249.18 & 25
Patroclus vnus ex Ptolomaei Philadelphii ducibus Soladem in mare mergit 463.1
Pavimentum evertitur post cenam 495.14
Pavium placenta 482.9
Pauo in Leucadia virginè adeo amavit, ut ea extincta statim ferierit 452.11
Pauo olim rara avis & magni pretij 487.20. & 31
Pauo nota moneta Samiorum 487.42
Pavones 296.8
gallinae Pavonum ova subduntur sed non plura duobus ibid.
Pavones Romae infiniti 487.16, 18
Pavones primim in Iunonis Samiae templo editi & educati, genus inde in alias regiones propagatum 487.35
Paviper qui multum obsonij emit fur-

ti suspectus est 169.47
Pausania, Cleombroti filij, Lacedaemoni arrogancia & fastus 393.9
Pausanias iubet coquos similem carnem sibi parare, quam parit Aradonio 104.34
idem Laconicam ibid.
Pausanias dicit validissimum exercitum fore ex ijs qui amant & amantur, & eius ratio 160.46
Pausanias Persicam stolam induit 397.51
Pausanias Puteus cognomine, dum saltando in cadum decidisset inquit Gnatbena, in cadum puteus delapsus est 435.38
Pausimachus parasitum qui à vetula alebatur & cum ea rem habebat, dixit contra quam anxi assis, quia semper in alium acciperet 184.22
Pelides 466.43
Pelidias & Magadis vsus absq; plethro consistit 473.8
Pelias, organum musicum 131.46
Pelinae ex conchylijs, ut & ostraea, musculi, chamae alium mendo, lorium ciendo praestantiores 65.25
Pelissum teneriores candidi 68.35
Pelus odoribus ungitur quare 512.20
Pecunia ad quid Graecis conferret interrogatus Anacharsis, respondit ad numerandum 119.4
Pecunia & divitiae expetende ut amicos inire possimus 3.21
Pedes plures quatuor quibus sem ammalibus exangues existit 264.2
Pegasi 163.43
Peirene fons in Corinbo 34.21. 117.6
Peirithous 457.6
Peisistratarum Athenis mors quare causata 449.10
Peitbon in gratiam filij Agesilai Te-nedi habitavit 448.49
Pelamis dicitur thymides: auctor thymus: grandior Orcynus, posteaquam in eximiam crevit magnitudinem cetus 226.34
Pelamis qua facultate 266.5
Pellicera Aeolibus ac Thessalis multa 369.46
Pelicanus 297.7
Pelocinus avis 297.7
Pelciadum seu Pleiadum sine Virgiliarum ortu & occasu definiuntur seminis ac messis tempora, generationisq; fructuum initia & collectiones 365.21
Pelicias columbae species 294.12
eam cellare domi nemo alit ibid.
Pelens 142.15
Pelias 349.23
Pelica 365.21

IN ATHENAEVM

Pelices, calices Callistrato 369.16
Pelicna calix Baotus dicitur 369.28
Peligna coquus missus ab Olympiade ad Alexandriam 491.10
Pella oppidum 262.39
Pella vas scypho simile 369.29
Pella in Macedonia Chromis optima dicitur 244.41
Pelopit insula 514.14
Pelops vnacum Lydis & Phrygi-bus in Peloponnesum descendit 466.35
Peloponnesiaci belli causa 424.3
in Peloponnesum profectum se quidam fatilis cum predicaret loquacis, inquit Gnatbena, Cur non prima eius vrbem accessisti? quare inquit ille, ait, Stigeum 436.1
Peloponnesus frequens ingentibus tumulis, quos Phrygum Pelopem secutorum esse aiunt 466.38
Peloponnesus vnde Apia cognominata 484.11
pyro arbori frequentissima ibid.
Peloria apud Thesalos vnde orta 476.20
Pelorides δὸς τὸ πελώριος 70.10
Pempberida piscis 231.34
Penelepe dicitur ille calculus qui acies & ordines in latrunculorum lusu discernerebat 13.17
Penelope pro vxore 458.31
Penelepe aues quaedam 290.24
Penelepe ferri apud Thesalos bello capti 197.4
antea dicti Mnestra ibid.
Pentaploa, poculi species 369.47
quare ita dicitur ibid.
Penteteris femina ingentis stature in pompa Philadelphii Aegyptiorum regis 148.9
Penula pellenis 309.45
Peperitij, familiae nomen 451.21
Peperitum pro pipor dixit Nicander Colophonius 95.11
Pepo crudus comeditur 53.2
Pepo elixus alium soluit 53.8
Pepo Sicyus dicitur Spensippo 53.9
Pepones σινδὸς ἀσπριατίας vocat Gratinus 52.45
Perca flo ida, piscis 102.39
Perca, Channa, Phycis inter se similes 238.15
Perdicca Alexandri ex amicis vnus exercitatione & lucta delectabatur admodum 400.11
Perdiccas apud Macedonas rex 161.26
Perdices 50.45
Perdices ut & coturnices speculo illis obiecto, dum prouidunt libidine, sese in id eiulantur & capi sinit 291.11

Perdices non omnes caccabant, sed etiam quibusdam in locis solent trahere 291.21
Perdices in Siriti regione ex improviso, magno strepitu euolantes, Samios, qui ad navigationem appulerat, perturbatis fugam capessere, & inde solvere coegerunt 488.32
Perdicibus in Paphlagonia natis geminum est cor 291.29
Perdix 290.31
ea symbolum est salacitatis ac libidinis ibid.
annos quindecim vivit ibid.
quomodo aucupem decipiat ibid.
Perdix mas ova femina comere solet, ut eius coitu fruatur 290.43
Aristoteles dicit congressu feminarum mares inter se pugnare, videnturq; ab omnibus subigi ibid.
Perdix femina, quam ad aucupium deserunt, eam si aspexerint mares aut circumuolent, aura flate praegnans fit 291.4
Perdix imitatrix earum quae ab homine vidit 291.35
Perdix Lagotia etiam dicitur 291.44
Perdix equo delectatur 291.45
Peregrini sumus tantisper dum viuimus 346.4
Perendie, ἡμερῆ, Hesiodus 75.19
Pergamus vnquentis olim clara, Athenaei etate nimis 513.26
Perialander Melissam Epidaurij Proclis filiam duxit 439.43
Pericles etiam non inuitatus aliorum conuiuijs interuenire solebat 6.25
Pericles anno tertio belli Peloponnesis diem obiit, Epameione praetore 161.30
Pericles Gargettius parasitus è tribu sacra sub Lycoltrato 175.10
Pericles Olympius Chrysilam Corin-thiam adamat 326.11
Pericles Olympius relicta vxore cum Aspasia, scorto Megarico, rei familiaris magnam dilapidauit partem 396.17
Pericles Olympius ob Aspasia totam Graeciam perturbauit 439.32
hic cum vxore filij coiuit 439.18
idem ad Aspasia quotidie eam salutatum ibat ibid.
idem Elpines concubium merce-dem accepit, quod pro reditu Cimonia eius fratris orationem habuisset 439.41
Periergus 196.14
Perimedes Eurysthei filius ab Heracle interfectus 117.54
Perioci, apud Cretenes subditi dicitur 197.3
Peripateticus Ariston natione Cus 502.26

Perna 44.26, 103.23
Perna in sacrorum epulis maxime datur, lauis, & sinistra pars capitis 275.3
Perna, qui & petalones, Gallicae optima, Astatica ex Cilyra, Ly-ciae, Carretanae, Cantabricae 489.30
Pernobationes 497.47
Pero vnquentarius 514.2
Perrhaeca 516.9
Perrhaebi 194.14
Persea arbor 148.8
Perse, cibus paucis vtuntur, at multis bellarijs 108.24
Perse in singulis ciuitatibus in regia cenam quasi tributum praestituta habent pecuniam 109.8
Perse poculorum pretiosorum perquam studiosi, ob itaque honorati apud ceteros qui ijs abulent, quoquo modo acquisita sint 347.28
Perse ac Medij quare fortissimi 381.29
Perse celeberrimi hominum primi in luxu 382.44
Perse cur vsu clausa gestandi à Medis acceperint 383.17
Perse Medis cur regnum ademerint 405.6
Perse à Graecis puerilem didicerunt amorem 449.49
Perse in Graeciam inuitati Thesalorum luxu & delicijs 493.37
in Perse statua aenea inscriptio 521.36
Perseus Philosophus 188.8
Perseus regis vnus Chalchoniuntantum bibebant 222.6
Perseus rex nullam aliam aquam bibit quam ex Choaspe flumio 35.45
Perseus rex cognatorum conuiuium Enimium adhibuit 38.31
reges Perseus per praconem ingeniem pecunie summam pollicebantur ijs qui nouam quandam voluptatem aduenissent 108.54
Perseus regis conuiuium alij fortis cenant, alij intus cum eo, sed tamen hi velo opposito regem videre non possunt, cum ille ipso videat 109.15
Perseus rex cum conuiuat, x i i. ut plurimum adhibet conuiuias 109.19
raro vxor cum eo vna cum quibusdam liberis cenat ibid.
conuuit pellicis ac cytharam aliaq; id genus instrumenta pulsan ib.
Perseus regi quodiam mille victima ingulantur 109.28
Perseus regis stipatores non merent, sed vicium accipiunt ab eo 109.36

INDEX

Perfarum rex cum amicis quindecim
cenans quadringenta talenta im-
pendere solitus 110.2
Perfarum copie ad montem Albo
prostratae 294.26
Perfarum reges Susi hyemabant, Ec-
batanis vero aestivabant, Persipoli
autumno morabantur, vere Baby-
lone 382.44
Perfarum regis custodes sunt 300.
mulieres, quae ut vigilent noctu in-
terdum dormiunt, per noctem arden-
tibus lucernis canunt, ac cubarum
pulsant 383.1
Perfarum rex pedibus per stationem
bafatorum curru vel equi ascen-
surus transibat 383.8
Perfarum rex ei qui delicatorem cibi
obtulisset praemium dabat 383.22
Perfarum mos in mensa regia primi-
tius fructibus, eorum duntaxat qui
in regionibus ditioribus Persicae na-
scentur, apparanda 485.34
Perfarum reges ante Xerxem peregrini
no aut cibo aut potu non vteban-
tur, promulgata etiam de eo insti-
tuto postea lege 485.35
Perfarum rex illectus dulcedine cari-
carum ex Attica gustatarij, vetat
quicquam in foro venalium distri-
bi, priusquam sibi quantum vellet,
sumptum esset 485.39
apud Perfas die tantum quo Mithra
sacrificant regi vino ad ebrietatem
vsque indulgere licet 324.39
apud Perfas quid Iouis ac regis ce-
rebrum vocarint 383.24
idem cervical regum quid appel-
laerint ibid.
apud Perfas aurei fontes è quibus
solus rex cum filio natu maiori bi-
bit 383.34
apud Perfas regina multas pellices
tolerat 412.47
Perseus sobrius ac modestus 332.16
Perseus philosophus emptam in cõ-
muniu mulierem diutius deducendi
meratus, ab ea domum pertractus
est 453.5
Perseus regis luxus 108.32
Perseica plus nutriunt quam mala
63.4
Perseica saltatio 469.16
Perseica 483.17
Perseicam saltare 12.32
Perseica mali nucleus ad quid proficit
63.6
in Persici maris quadam insula bo-
mines temporarias ex arundine
casas iuxta mare conficiunt, ex
quibus in mare ad viginti plenas
viones duplices reportaturi desi-
lunt 70.33
Perseico regi ex Aegypto Nili aquam,

& sal ammoniacum aduehitur 51.
51
Persidis montes terebinthum ferunt,
lenitiscum, & regias nuces è qui-
bus regi oleum paratur 51.47
Persion arbores (ea est Persea) gi-
gnit Arabia 483.40
Persis prima gallum anem tulit 487.
37
Persona quam ab inventore vocant
Mefona 490.32
persona famuli & coqui à quo pri-
mum inuenta ibid.
Petachnon, poculum valde latum
369.54
Petaso qua & perna 489.30
Petelini obsessi ab Hannibale eo vs-
que Romanis fidem seruavit, vt
antequam sese dederet coria, & ar-
borum cortices comedere 392.
38
Petra Indorum vrbs 93.48
Peuceas Demetrii Poliorcetes nece-
sarius 458.28
Phaeae soli ac eius gnatae Derciae,
Iphicli amore correpta, oraculum
de piscibus ac cornu cognitum fuit
ex sententia Polygeli 269.30
Phaeaces navigationis peritissimi 7.
41
Phaeaces 12.10
Phaeaces luxu soluti 144.15
Phaeaces voluptatibus dediti 250.48
Phaeaces quo ritu celebrent festos dies
394.40
Phaeacum luxus 12.49
Phaax, ganeo quidam 80.18
Phaedon ganeo 257.40
Phaedra post Hippolytem Thefei ami-
ca 413.32
Phaedrus 143.50
Phaenestius phaenindos lusus inuen-
tor 11.46
Phaenindos lusus vnde dicitur 11.46
Phaenix instrumentu à Phaenicibus
reperitum 474.29
Phaestiei primis statim annis in dicen-
dis salibus exercentur 195.24
Phagefie serie sic dicta 205.23
Phagyi pisces 220.49
Phagros lapidis genus 244.29
Cretenses sic cotem nominant ibid.
Phagrus piscis 233.15
Phagrus 244.12
qui ei similes ibid.
quo tempore edulis sit ibid.
Phaillus piscium immodicus belluo
252.45
Phaillus Bromie tibiaine, in Pythijs
modos ni turba obstitisset, factura
argenteum carchestum & aereum
cyssibium donauit 451.19
Phalacus depeccator Pythij 173.38
Phalanthus vt deceptus fuit ab Iphi-
clo, ex cuius ditione Achaem op-
pidum tenuit vna cum adiacenti
regione, de Oraculo sibi dato, ea
regione cum positum donec albi
cornu spectarentur, & pisces in po-
culis viderentur 269.9
Phalanthus hostijs mactatis in coru
corum ex Achaem aurum expor-
tare dum conaretur prohibetur ab
Iphiclo 269.21
Phalaris avis aquatica 295.6
Phalaris tyrannus puellulos recens
natos deuorare solitus 295.54
Phalerica piscis 81.44
Phalerides 393.30
Phaleria Veneri immolari solet 242.
33
Phallopophi apud Sicyonios 463.
32.51
Phallus 150.25
Phallum 242.34
Phanias 530.13.12
Phanias Eressius 23.41, 25.15
Phanodemus 15.52
Phanosthenes Andrius 377.18
Phanostata meretrix 436.50
Phanostate Ptheiropyle cur cogno-
minata 437.4
Phanus muscus 132.2
Phariacum venenum iniectum cani-
stro, in quo cydonia mala imposita
fuerant, non nocuit ei cui datum
fuit 62.12
Pharnobasus Alciabiadem circum-
uentum interfecit 428.3
Pharo insula Alexandria adiacens
66.34
Pharsali omnium hominum ignauis-
simi, ac in faciendo sumptu pro-
fusissimi 391.50
Pharsaliorum edacitas 312.29
Phascades anatum species 295.3
Phaseli 433.4
Phaselidis vnguentum optimam Ro-
maceum 513.6
Phaselis ciuitas 222.33
Phaselis 508.50
Phaselita Deo fassamenta offerunt
222.31
Phasianae mares foeminas excellentio-
res, longe supra aliarum auium pro-
portionem 487.15
Phasiani, quos Tetraonas vocant,
Alexandria in regio palatio, è Me-
dia petiti & ibi exclusi, magno
studio alebantur 487.6
Phasianus avis 110.52
Phasianus volucris nome, item equi
289.17 Tatyris ibid.
Phasianus cibus lautus & pretio-
sus Alexandria tempore Ptolomaei
ide etate Athenai plebeis 487.11
Phasmeles saltator 400.8
Phasis 529.
Phasis

clo, ex cuius ditione Achaem op-
pidum tenuit vna cum adiacenti
regione, de Oraculo sibi dato, ea
regione cum positum donec albi
cornu spectarentur, & pisces in po-
culis viderentur 269.9
Phalanthus hostijs mactatis in coru
corum ex Achaem aurum expor-
tare dum conaretur prohibetur ab
Iphiclo 269.21
Phalaris avis aquatica 295.6
Phalaris tyrannus puellulos recens
natos deuorare solitus 295.54
Phalerica piscis 81.44
Phalerides 393.30
Phaleria Veneri immolari solet 242.
33
Phallopophi apud Sicyonios 463.
32.51
Phallus 150.25
Phallum 242.34
Phanias 530.13.12
Phanias Eressius 23.41, 25.15
Phanodemus 15.52
Phanosthenes Andrius 377.18
Phanostata meretrix 436.50
Phanostate Ptheiropyle cur cogno-
minata 437.4
Phanus muscus 132.2
Phariacum venenum iniectum cani-
stro, in quo cydonia mala imposita
fuerant, non nocuit ei cui datum
fuit 62.12
Pharnobasus Alciabiadem circum-
uentum interfecit 428.3
Pharo insula Alexandria adiacens
66.34
Pharsali omnium hominum ignauis-
simi, ac in faciendo sumptu pro-
fusissimi 391.50
Pharsaliorum edacitas 312.29
Phascades anatum species 295.3
Phaseli 433.4
Phaselidis vnguentum optimam Ro-
maceum 513.6
Phaselis ciuitas 222.33
Phaselis 508.50
Phaselita Deo fassamenta offerunt
222.31
Phasianae mares foeminas excellentio-
res, longe supra aliarum auium pro-
portionem 487.15
Phasiani, quos Tetraonas vocant,
Alexandria in regio palatio, è Me-
dia petiti & ibi exclusi, magno
studio alebantur 487.6
Phasianus avis 110.52
Phasianus volucris nome, item equi
289.17 Tatyris ibid.
Phasianus cibus lautus & pretio-
sus Alexandria tempore Ptolomaei
ide etate Athenai plebeis 487.11
Phasmeles saltator 400.8
Phasis 529.
Phasis

IN ATHENAEVM.

Phasis fluius Europa 289.32
Phastor Aegialensis Strobilam vxo-
rem habuit 442.43
Phax Lacedaemonius luxuriae addi-
ctus 398.18
Phayllus sacrilegus templi Delphici
173.38
Phocensium tyrannus mu-
lierosus 451.15
Phemius Achinorum reditum can-
tat 11.25
Phemius multa hominum atque deo-
rum delinimenta noscebat 471.51
Phenicus, lacus Arcadia 247.47
Pheerocaea Thefei vxor 413.31
Phiala 94.54
Phiala Thysica 22.12
Phiala poculum 373.4
est & anem vas
ibid.
vnde dicitur 373.45
Phibalensis (ea tribus Attica) Ana-
cus 468.52
in Phiditia que quisque cõserat 106.
33
Phiditia apud Spartanos conuiuia
139.45
in Phiditjs species animantium &
vivorum illustrum largiebantur
106.9
Phidition Lacedaemone atrium pu-
blicum 105.15
Phiditionu apud Lacedaemonios ini-
tios perpaucus ac frugalis appa-
ritus 107.2
Phidippus saltamentarius 90.41
Phidon equorum agitator 300.23
apud Phigalenses ex legibus prese-
tus conuiuij que conferre coge-
batur 111.41
Phigalenses à cæna dijs libant frusto
panis absteris manibus, alias illo-
tis 112.2 cur libabant ibid.
idem Apomagdalian vocat quod
quisque secum domum asportat ib.
eorundem cum Heroibus sacrifi-
cant ritus ibid.
Phigalenses adeo bibaces existunt, vt
in cauponis habitent, ac ibalamos
vna cum vxoribus peregrinis lo-
cent 330.2
Phigalenses quo sacrificent ritu 357.
10
Phigalensium cæna 111.46
Phila Dercæ & Machabæ foror vxor
Philippi 413.39
Phila filia Demetrii Phalerei ex La-
mia 429.37
Phila Casij Elei meretrix 442.38
Philadelphus opes dilapidauit vltimus
rex Ptolomæus bello Gabiniario ab
eo exciatio 153.37
Philadelphus è Ptolemaide philoso-
phus 129
Philadelphus multos reges opibus

antececluit, & que molitus omnia
summa cum gloria absoluit 151.38
is nauium multitudine omnes su-
perauit ibid.
is Bibliothecam habuit ornatissi-
mam ibid.
Philadelphus flos in Partica regio-
ne, & nominis eius ratio 508.11
Philarchus 114.32
Phileas Tauromenites machinarius
155.18
Phileas Solis cantiones vocat 461.
36
Philemon 9.10
Philemon cum scripsisset Glyceram
esse optimam, Menander eius ama-
tor respondit nullam meretricem
esse probam 443.11
Philemus Theodori pater, profectus à
Sotade 463.3
Philetarus, siue Amphibis 16.34
Philetarus Pergami rex meretricis
cuiusdam nomine Boæ Paphlago-
nie genere filius fuit 429.35
Philetarus 520.1
Cous Philetas gracili adeo corpore
fuit & leui, vt ne à vento euer-
retur pedibus subijcere plumbeos
globulos cogeretur 409.26
Philetarus 299.32
Philinna saltatrix à Philippo Mace-
done suscepit Arideum 430.1
Philinnis comædia 521.12
Philinus quidam nomine toto vita cur-
su cibo alio nec potu vsus est quam
lacte 35.10
Philinus 285.41
Philistides Syracusius praestigiator
15.34
Philistides Syracusius praestigiator
399.52
Philippi comites mali dispensatores
& prodigi 125.5
Philippi amici ostingentis non plures
erant 194.52
Philippi ad Menecratis epistolam re-
sponsum 215.54
circa Philippus rosa ex Pangæo trans-
lata centum folia habent 508.3
Philippi 520.19
Philippides 18.20
Philippides gracilis admodum fuit
409.36.
φιλιππιδης, gracilescere ib.
Philippidis scurra meminit Xeno-
phon 15.37
Philippus Persei pater dum Asiam
vastaret inopia frumenti laborans
à Magnesijs ficus in cibaria militu
accepit, ac ideo Myonte potitus cõ-
locum illis attribuit 60.15
Philippus Alexandri pater dormitu-
rus suum poculum aureum, quin-
quaginta drachmarum pondo, ca-

piti subijcere solebat 116.12
Philippus luxuriosus 125.1
& eius excusatio ibid.
Philippus rex phialam ex qua bibe-
bat auream dormiturus pulsinari
semper submittebat 172.45
Philippus aleatorum & temulentoru
studiosus 194.37
Philippus scurrarum amans 194.20
Philippus lasciuus ac Sodomita 194.
44
Philippus & Alexander filius malo-
rum esu in pramis delectati 206.
20
Philippus Menecratem cum comiti-
bus conuiuio excipit 216.8
Philippus Charephili natus 304.16
Philippus bibax fuit 324.54
idem petulans fuit, semperq; in
comitatu suo scurras, & musicos,
& id genus hominum habere soli-
tus ibid.
Philippus cum deliberasset ad tenu-
lentiam bibere, dicere solebat, Com-
potandum est, Antipatrum sobriu
esse sufficit 325.16
Philippus scurra 458.11
Philippus cornu amicis praebere so-
litus 355.8
Philippus regnum opera Platonis ob-
tinuit, & qua ratione 377.39
Philippum cur Parmenion necauerit
379.8
Philippus in exercitu mulieres esse
notebat 413.35
Philippus quocumque intulisset arma
illic vxorem ducebat 413.36
is annis viginti regnavit ibid.
Philippus Thraciam cum subiugasset
Cibelas eius regni rex ad eum pro-
fectus est cum multis alijs numeri-
bus, & Meda filia, quam post Olym-
piadis nuptias duxit 413.43
Philippus ob Cleopatram cõiugium bel-
lum mouit 416.17
Philippus Macedonum rex, ridiculis
delectari solitus 458.22
Philo Philopatoris adulator adscri-
ptus insuper inter amicos 188.22
Philochorus 738.29.53
Philocrates & Philocletes duo con-
iue inuicli 6.39
Philocrates intemperantia à Demo-
stheni exprobratur 256.46
Philoctetes claudus 166.7
Philomachus vorax ganeo 309.42
Philomeli vxor omnium Graecorum
prima pedissequas habuit 197.21
Philomelus Pharsalian Thessalicam
saltatricem amicam laurea corona
ex auro donauit 451.25
eadem ab eam coronam à vatribus
Apollinis descripta ibid.
Philonides 18.36
Philonides 88 3 Philonides

I N D E X

Philonides amavit Naidem 441.37
Philonis Leucadia meretrix 163.39
Philopatoris naves 151.49
Philosophi quidam non ante vesperi exortum quicquam gustabant 116.34
Philosophi olim cum iuuenibus stata quadam lege epulabantur 139.48
Philosophi multi comicis ipsis male-dicentiores 163.7
Philosophi quibus cibis delectentur 301.48
Philosophi cuiusdam in conuiuio ineptiae 452.51
Philosophi verbis tantummodo sapunt 455.24
Philosophi luxui dediti comicis exagitantur 505.42
Philosophorum conuentus Athenis quot 139.37
Philotas cantor 262.44
Philoxeni faciem factum de paruo nullo sibi appposito dum cenaret apud Dionysium 5.31
Philoxeni modi 466.52
Philoxenus propter ingluuiem in balneis feruide manum immittebat, & calida os colluebat, ne fauces vel manum caliditas offenderetur 4.46. idem cum coquis pacifce-batur ut omnia calidissima men-sis apponerent ibid.
Philoxenus placentis quibusdam no-men dedit 4.43
Philoxenus ubi lauisset aliorum do-mos circuebat, pueris, qui acetum, oleum, vinum & alia condimenta gestarent eum comitantibus, ut ci-bos aliorum condiret, postea ut cu illis epularetur reuertebatur 5.3
Philoxenus Ephesi ad nuptias a coe-na carmen nuptiale cecinit 5.8
Philoxenus ille luro fuit diabyram-bicus poeta 5.9
Philoxenus Eryxidis filius, quo diu-tius cibi ac potiomis voluptate frue-retur, collis gnyis sibi optabat 5.12
Philoxenus apprimere piscibus dele-tabatur 5.21
Philoxenus a Dionysio in latomias coniectus ob vinitatem Galateam 5.40
Philoxenus 28.13
Philoxenus, Solenista cognomine, de po-pulari concionatore tyrannus eua sit 68.32
Philoxenus Pternocopis, parasitus 179.21
Philoxenus Pternocopis parasitus fuit 180.17 clarus ob dicacita-tem 181.14
Philoxenus parasitus cum apud Py-

thonem pranderet, appositis oliuis, ac paulo post piscibus, lancem in qua oliua erant percussit, dicens, μᾶσι & οἱ ἔλαται 184.20
Philoxenus Cytherius diabyrambi-cus poeta obsoniorum homo vorax ciffimus 254.43
idem tricubitalem optavit habere gulam, ut diuturniori fruereetur ci-borum voluptate ibid.
Philoxenus poetas antecellit 479.23
Philyra iuuenis adhuc scortari desijt 437.25
Philyra meretrix 441.46
Phineus caecus 166.5
Phlexis auis species 297.7
Phlogia seu solisequium Solem orien-tem & occidentem sequitur 509.22
Phlox, flos coronarius 507.2
Phlius oppidum 156.18
Phlyaces apud Italos 463.2
Phocion frugalis 313.6
Phocum Phocionis gnatum ob luxu-riam omnes Athenienses odio ha-buerunt 126.12
idem cum Athenienses omnes in-rsum publicum pecunias confer-rent, dixit & se ἐπιδιδόναι: Athe-nienses vero responderunt hoc fie-ri quidem, sed ad suam luxuriosam nequitiam ibid.
Phocylidis versus decantari soliti 462.29
Phoenice vnguento celebris 513.9
Phoenices inuenerunt loquaces lite-ras 22.14
Phoenices in Heliopoli procreantur 487.39
Phoenices obsoniorum liguritor 256.12
Phoenicides vorax belluo 256.43
Phoenicium vnguentum 478.34
Phoenicocnemones, auicula 297.15
Phoenix Achillem affatur 18.39
Phoenix rationem deducenda nauis Philopatoris quam inuenerit 152.18
Phoenix instrumentum musicum 473.48
Pholades piscis marinus 66.37, 68.43
Phorbas 196.13
is a Thameo hospitio recipitur ib. idem moriens mandat ne nisi libe-ri sibi parentent ibid.
Phormesius quo modo diem obierit 424.49
Phormio Seleuci parasitus 183.28
Phormion in Alexandri nuptijs co-medias egit 400.8
Phorniscus, ganeo 257.5
Phrygius Nicias cum Silenum ebrius

vellet capere Oenam fontem vino diluit 35.54
Phryges secuti Pelopem migrarunt in Peloponnesum 456.35
Phrygia harmonia Phrygum inuen-tum 465.28
Phrygia & Lydia harmonia quando primam Graecis immotuerint 466.34
Phrygia saltatio 469.16
Phrygius Amaracus, flos aestiuus 506.10
Phryna dua status Sarpedion & Claufgelos 440.48
Phryna dua fuerunt, altera ουσὲ cognominata, altera vero Thepsi-ca 440.50
Phrynae nomen proprium fuit Mnae-faretis 441.4
Phryne meretrix 414.26
Phryne scortum 422.2
Phryne Thepsica meretrix 434.51
Phryne cum hircoso canans amato-re phonem ei porrexit, inquam, hanc καὶ ἀργύρα 436.38
Phryne Cupidinis statuam a Praxitele elaboratam Thepsijs dicitur 440.41
Phryne Thepsica ad id diues fuit, ut polliceretur Thebarum mœnia ex-tructura si inscriberetur, Alexan-drum diruisse, Phrynem vero scor-tum rescisse 440.52
Phrynes statuam auream Delphis posita 440.42
Phrynichi filius Pratinas 460.34
Phrynichus 17.10
Phrynichus ex primia qui Pythicum cecinerunt 400.5
Phrynion & Stephanus rhetor al-ternis diebus vsi sunt Neera 442.40
Phthoidis placenta conficienda ratio 482.12
Phya Palladia speciem prae se ferebat, hanc Pissistratus Hipparcho filio nuptum dedit 454.22
hanc Pissistratum in tyrannidem re-duxit ibid.
Phya Socratis filia fuit 454.23
Phycida 210.17
Phycides 99.8
Phycides, pisces 183.2
Phycin piscis 81.12
Phycis piscis 221.20
Phycis piscis marinus 81.11
Phycusa vnde 24.13
Phyllas intritum quoddam 300.38
Phyllis cibus 91.2
Phylo 143.12
Phylodes 254.40
Phyromachus in lentis iusculum pa-nem dum intingere vellet forte cu lancem euerteret, dixit se meriti ne

panis, quia professus se conaturu illud ne scisset 184.8
Phyromachus belluo 256.32
Physa niloticus piscis 233.17
Physicillus panis qui datur in Copti-de 105.3
Physsa, mæze genus 99.12
Physsinge 53.6
Phyte, mæze genus 86.47
Phyxinicus piscis 300.39
Picridis fici 59.41
Pygmei, qui aduersus gyres bellum gerunt, vniuus perdicibus ad cur-nam inuictis 291.22
Pilei vsus cantium accelerat 515.48
Pileus Thepsalicus 55.31
Pindarus 12.18, 21.54
Pindarus ait aquam omnium optimam 32.38
Pindarus oden absque cocodid 339.45
Pindarus sublimis & grandiloquus 419.35
Pindarus amoris mirifice addictus 448.31
Pinna ac pinnophylax, mutuas ope-ras sibi praestit, nec seorsum vni-que uenit 67.42
Pinna cum vnionem edidit, non qui-dam eam maiorem efficit, sed la-miorem & politioem 70.45
Pinnae 65.34
Pinnae vnde & ubi nascantur 67.38
Pinnae venatio 67.34
vsus 69.18
Pinnae byeme in profundos maris gur-gites demerguntur, aestate adnatæ, noctu biances, interdiu compressæ 70.38
eadem quotquot saxis se affixerint, ibidem radices agunt, ac vniones pariunt ibid.
Pinnophylax quid 67.39
is duplex ibid.
Pinnophylax quid, & ubi nascatur 70.41
Piper quid 51.37
Piper duplex ibid.
Pisa, flumen iuxta quod olim Romani sese exercebant paucratio 309.31, 303, 21
Pisander luro quam oppido vorax 301.29.
Pisanon eulium ex pisce 303.29
Holonson nostro seculo ibid.
Piscarij homicide 170.32
Piscatores auari ac nequissimi 167.
per totum folium 168.20
flagitiosam vitam agunt ibid. 4.6
Piscatores, ut marina feræ, nos de-norant 169.44
Piscatores cum felicem iactum retis faciunt in Boeotia Neptuno phry-nium sacrificant 222.30

84.54
Pythagoras Samius amore Thecanus flagrans 446.32
idem globi & sphaera inuentor ib.
Pythagorici sese inuicem prostitunt 120.35
Pittacus Perianthum monet ut ebrie-tatem vitet, ne talis cognoscatur, qualis esset, non qualis crederetur 319.36
Pitheus Periclitii filius parasitus fuit de tribu sacra sub Lycostrato 175.11
placenta Attica 76.31
placenta Cereris filia 103.50
Placenta pagus distans stadys sex a Thebis moti Placo subiectis 479.42
placenta 482.11, 483.17
placenta Samiae optima 479.52
placenta fusiles 479.54
placentarum plura genera Apicia ab Apicio ganeone cognominata 5.43
placita panis 38.34
placuisse turba in ludis publicis olim erat artis minus probata 470.42
Placum montis nomen prope Thebas 479.43
Plangon scorti nomen 414.16, 422.1, 442.50
Plangonium vnguentum apud Eleos ab inuenteore 514.38
Plani 459.3
Planta quaedam floris indicium ostendunt, quaedam nullum 47.52
Plastix in ludo Cottabi quid sit 363.18, 496, 35, 497.12
Plata de cana Philoxeni Leucadij 4.24
Plataea, vicus Graecorum, in quo cu Persis pugnaere 111.37
Plato dicit illos qui vestem apte induerit nesciunt & verborum con-centum ignorare, & deorum sur-timorumq; hominum vitam re-Ed nunquam celebraturos 16.26
Plato 25.6
quare Plato in sua rep. de animalibus non dixerit alia esse εὐπολιτῆα, alia εὐπολιτῆα 74.37
Plato sub Apollodoro Euthydemij suc-cessore genitus 161.7
is ad octuagesimum secundum an-num vitam produxit ibid.
obiit sub Theophilo ibid.
Plato quicquid scripsit attendit & co-gitanter scripsit 161.20
Plato dialogum inscriptum Protago-ras post mortem Hippionici scripsit 161.47
Plato in suo Protogora Hippium Eleu-mali Athenis versari fingit 162.3
Plato in suam remp. nihil iumptuo-sam aduehi ferebat 174.1
Plato philosophus scorum audax 206.

I N A T H E N A E V M.

panis, quia professus se conaturu illud ne scisset 184.8
Phyromachus belluo 256.32
Physa niloticus piscis 233.17
Physicillus panis qui datur in Copti-de 105.3
Physsa, mæze genus 99.12
Physsinge 53.6
Phyte, mæze genus 86.47
Phyxinicus piscis 300.39
Picridis fici 59.41
Pygmei, qui aduersus gyres bellum gerunt, vniuus perdicibus ad cur-nam inuictis 291.22
Pilei vsus cantium accelerat 515.48
Pileus Thepsalicus 55.31
Pindarus 12.18, 21.54
Pindarus ait aquam omnium optimam 32.38
Pindarus oden absque cocodid 339.45
Pindarus sublimis & grandiloquus 419.35
Pindarus amoris mirifice addictus 448.31
Pinna ac pinnophylax, mutuas ope-ras sibi praestit, nec seorsum vni-que uenit 67.42
Pinna cum vnionem edidit, non qui-dam eam maiorem efficit, sed la-miorem & politioem 70.45
Pinnae 65.34
Pinnae vnde & ubi nascantur 67.38
Pinnae venatio 67.34
vsus 69.18
Pinnae byeme in profundos maris gur-gites demerguntur, aestate adnatæ, noctu biances, interdiu compressæ 70.38
eadem quotquot saxis se affixerint, ibidem radices agunt, ac vniones pariunt ibid.
Pinnophylax quid 67.39
is duplex ibid.
Pinnophylax quid, & ubi nascatur 70.41
Piper quid 51.37
Piper duplex ibid.
Pisa, flumen iuxta quod olim Romani sese exercebant paucratio 309.31, 303, 21
Pisander luro quam oppido vorax 301.29.
Pisanon eulium ex pisce 303.29
Holonson nostro seculo ibid.
Piscarij homicide 170.32
Piscatores auari ac nequissimi 167.
per totum folium 168.20
flagitiosam vitam agunt ibid. 4.6
Piscatores, ut marina feræ, nos de-norant 169.44
Piscatores cum felicem iactum retis faciunt in Boeotia Neptuno phry-nium sacrificant 222.30

84.54
Pythagoras Samius amore Thecanus flagrans 446.32
idem globi & sphaera inuentor ib.
Pythagorici sese inuicem prostitunt 120.35
Pittacus Perianthum monet ut ebrie-tatem vitet, ne talis cognoscatur, qualis esset, non qualis crederetur 319.36
Pitheus Periclitii filius parasitus fuit de tribu sacra sub Lycostrato 175.11
placenta Attica 76.31
placenta Cereris filia 103.50
Placenta pagus distans stadys sex a Thebis moti Placo subiectis 479.42
placenta 482.11, 483.17
placenta Samiae optima 479.52
placenta fusiles 479.54
placentarum plura genera Apicia ab Apicio ganeone cognominata 5.43
placita panis 38.34
placuisse turba in ludis publicis olim erat artis minus probata 470.42
Placum montis nomen prope Thebas 479.43
Plangon scorti nomen 414.16, 422.1, 442.50
Plangonium vnguentum apud Eleos ab inuenteore 514.38
Plani 459.3
Planta quaedam floris indicium ostendunt, quaedam nullum 47.52
Plastix in ludo Cottabi quid sit 363.18, 496, 35, 497.12
Plata de cana Philoxeni Leucadij 4.24
Plataea, vicus Graecorum, in quo cu Persis pugnaere 111.37
Plato dicit illos qui vestem apte induerit nesciunt & verborum con-centum ignorare, & deorum sur-timorumq; hominum vitam re-Ed nunquam celebraturos 16.26
Plato 25.6
quare Plato in sua rep. de animalibus non dixerit alia esse εὐπολιτῆα, alia εὐπολιτῆα 74.37
Plato sub Apollodoro Euthydemij suc-cessore genitus 161.7
is ad octuagesimum secundum an-num vitam produxit ibid.
obiit sub Theophilo ibid.
Plato quicquid scripsit attendit & co-gitanter scripsit 161.20
Plato dialogum inscriptum Protago-ras post mortem Hippionici scripsit 161.47
Plato in suo Protogora Hippium Eleu-mali Athenis versari fingit 162.3
Plato in suam remp. nihil iumptuo-sam aduehi ferebat 174.1
Plato philosophus scorum audax 206.

INDEX

206.18
 quare Plato vetuerit lege ne iuuentus ante xviii. annum vinum gustaret 328.26
 Plato ac Xenophon de primatu contendebant 376.21
 Plato Homerum de sua republica expulit 376.40
 Plato calumniator 376.48
 Plato peruersus ac maleuolus 377.15
 Plato Persas Græcorum omnium hostes laudibus effert 377.30
 idem Niciam Alcibiadis fratrem insanire prædicat ibid.
 idem Meidiã ortyocopon dicit ibid.
 idem Atheniensem populam dicit facie esse perforata, qua detracta omnis amittitur eius dignitas 377.32
 Plato, cum in cætu quodam Socratis amici eius mortem dolerent, hortatus est eos ne caderent animis, se sufficientem esse ad scholam regendam, atque Apollodoro præbuisse, qui dixit se libentius moriturum à Socrate recepturum potionem, quam illam inuentionem 378.1
 Plato inuidus fuit ac improbus 378.4.
 idem Aristippum irridebat quod ad Dionysium comessasset, cum in Sicilia ter ipse traicisset ibid.
 Plato dicere solitus est se extremam glorie tunicam exiitum sub exitum vite 378.16
 Plato, edoctus ab Homero, dicit animum esse immortalem etiam solutum à corpore 378.24
 Plato leges videtur proponere hominibus fictis sua imaginatione, non nostratibus & viucentibus 378.42
 Plato superbie insimulatur 379.30
 Plato Archeanassam Colophonensem meretricem deperijt 439.27
 Platonis falsa opinio quod Socrates militauerit 160.2
 Platonis dialogus secundum Xenophontis esse creditur 377.27
 Platonis leges Athenienses deriserunt, Draconia & Solonis obseruatis 378.39
 Platonis dialogi quid doceant 378.47
 Platonis dialogi alieni, & ex congressu ac cõsultatione amicorum sumpti 378.51
 ex Platonis discipulis tyrannico muli fuisse animo 379.3
 Platonis ac Speusippi auditores & amici qua modestis, & quamobrem conueniebant 406.27
 Platonis libri septem: quæstio super eo

ronis enodata 500.1
 Platonis egregia multa & virtuosorum hominum in sui generis animantia uentorum 505.48
 Platonis scilicet reprehensum ab Alexandride comico 517.43
 Pleiades cum Orionem fugiant 365.47
 Pleiades Atlantis filie 365.23
 eas sunt numero septem 366.3
 Pleiades statum ac clarissimum sydus 366.3
 Pleiades tantummodo sex sunt, quamquam septem esse dicantur 367.3
 Pleiades alimenta sicca prænuunciant 367.22
 à Pleiadibus Ioui ambrosia adferitur 366.3
 responsio ad obiectionem eorum qui dicunt Pleiadas non conuenire poculo 367.22
 Plemochos ultimus dies in Eleusine Mysteriorum: sic à Plemochos ficti appellatur, quo eo utuntur 370.5
 Plemochos fictile quale vas 370.2
 Placium placenta 482.8
 Plinius fluuius 62.26
 Plotes pisces 214.50, 230.41
 pluit multis locis tritico & raris 248.38
 pluit in Pæonia & Dardania ita ut ranarum, ut multis locis publicas vias impleant 248.39
 ob id patrum solum deserere soliti ibid.
 Plutarchus 1.25
 Plutarchus Alexandrinus Mendesius 89.42
 Pluti mater Ceres 517.28
 pluuia auctor Iuppiter & moderator 503.16
 pocillatores olim fuerunt nobilissimi iuuenes 317.22
 pocillatorem Hellepontij vocant 317.47
 pocillatores Græcia vocantur 317.54
 pocula tria sapientibus tantum bibenda 28.40
 ad pocula tria Dij venerandi 329.16
 pocula ampliora à diuitibus excogitata 344.12
 poculi Nestoris figura, & descriptio 364.20
 poculorum genera quedam enumerata 358.7
 poculam seruatori Ioui haustiu 23.2
 poculum primum bibentibus est bona valetudinis, alterum voluptatis, tertium soporis, quartum proteruit, quintum clamoris, sextum comestationis, septimum macularum ac sanguinum in oculis, o-

clauum apparitoris, nonu iracundie, decimum furoris 28.41
 poculum maius, argenteus puteus qui huiusmodi dicitur 344.25
 poculam Nestoris adeo amplum fuit ut iuuenis quidam eum vix sustinere poterit 344.32
 poculum arcis litteris insculptum in Campania Capua Nestoris fuisse fertur 348.14
 poculum aurum quale dicitur 349.19
 Podalirius medicus ad Troianum bellum egregius 342.14
 Podes filius Eëtionis bonus ac familiaris conuia 176.20
 Podmata olim omnia, ut tragædie choris constabant 469.46
 poeseos Lyricæ tres saltationes 469.49.
 & quid quaque sit ibid.
 poeta Syracusius, id est, Theocritus 4.18
 poeta & coqui affinitas 6.23
 poeta olim citam saltandi artem docebant rudis eius rei 17.11
 poeta viticini sunt Cypri fortitudinis bellum, & iustum cum Astyage 471.53
 poetices studio Sappho lasciuia 511.47
 à poetis summis que male dicta sunt 92.10
 Polemarchia ad Phluntem porticus 56.17
 Polemica 461.10
 Polemon Academicus anno x x x. aquam bibere cum cepisset, ad finem vite usque abstemius fuit 35.25
 Polemon Academicus ad cænam iturus hortabatur, ut curarent cõpotationem que non solidam in præsens, sed & in crastinum incunda esset 313.21
 Polemon orbis enarrator 277.27
 Polemon tradit, cum Thebe dirueretur, quendam aurum quod habebat in pallij cauo statue Cleonitis cantoris abdidisse, ac cum restitueretur annis x x. post, ubi occulauerat offendisse 15.10
 Polenta ex ordeo fit 84.37
 Polenta loco vitello oui quis vsus sit 323.8
 Pollux Achivus imitator Oenopæ in consarcinationibus hexametrorum parodias 475.15
 Polus factus ad imitationem Solaris quod Abradins fuit 154.34
 Polyarchus cognomine Delicatus legatus est missus Tarentum à Dionysio 404.24
 idem Tarenti cum Archytia famulari disputans de voluptate, dixit, Naturam repugnare fundamentum quod

IN ATHENAEVM.

quod virtuti illi astruerent, & se in seruitutem dedere cupiditati, esse ignorantis ibid.
 Polybius 25.15, 12.48
 Polyocrates Samius bibliothecæ studiosus 2.41
 Polyocrates sophista Philandri tributum opus de Venereis, ut honestissimam matronam calumniaretur 250.15
 Polyocrates Sami tyrannus præ luxu quicquid ubique nobile esset & generari cognouisset cõgebat 401.5
 idem primas naues quas edificauerat Samias appellauit ibid.
 eiusdem mors ibid.
 Polyocrates pro cupidario loco Lavian Sami extruxit 401.20
 Polyocrates Samiorum tyrannus cur exercitacionum ludum arcti sue oppositum comburi iusserit 449.32
 Polyocrates Sami tyrannus 501.53
 Polyocraton Critonis Herenei filius apud Iudices Delios dum accusaret, dixit, se licet intendere Eleoditis 129.50
 Polyocrates Samiorum tyrannus 388.26
 Polyktor citharedus sorbendo lenticulam cum lapillum dentibus attriuit, inquit, o miser etiam lenticula ferit 183.54
 Polydas cantor 262.44
 Polydorus Tius medicus homo paucissimi cibi conuia fuit Antipatro 407.7
 Polytaeus, libidinosus homo 12.4.
 40
 Polypi ante cubile si quis salem disseminat statim egreditur 236.35
 Polypi duplex genus 236.45
 femina à colium tabe pereunt 236.48
 habent caput longius ibid.
 Polypi olea delectantur 236.52
 de Polypi altera specie Nautilo Callimachi Epigramma 237.23
 Polyporum genera ex Aristotele 237.47
 Polypus sinuosa assa, suauior parua elixa 4.40
 Polypus inertes ad Venereum iuuat 265.54
 Polypus 236.6
 declinatur à quibusdam instar medæ ibid.
 habent octo pedes ibid.
 penuria cibi stipsum comest ibid.
 Polypus mas in vno ex branchijs maioribus pudendo quidpiam habet simile 237.2
 Polypus ijs locis similis fit quibus se admoerit 237.12
 Polysperchon iam grandior natus, etsi nulli Macedonũ cedebat, ubi paulo plus bibisset saltare solebat 116.4

Polystratus Atheniensis Theophrasti discipulus Thyrbæus cognomine tibicinum vestes induit 453.8
 Polyxenus Tauronem legatus ad Nicocremam donatus thericleo redijt 351.48
 Polyzelus 25.6
 Pompeianus eum, qui ab oraculo responsum non accepisset, ἀχρηστον vocabat 74.1
 Pompeij vrbs Pompelon in Hispania 489.38
 Pompelon, quasi dicas Pompeij vrbum, Hispanie oppidum 489.38
 Pompilus prius homo ob amorẽ Apollinis in piscem mutatus 211.24
 Pontianus philosophus Nicomedensis 1.28
 Pontonous 10.46
 Popæ ministri 146.5
 Poponis facultas 53.12
 Populus alba Herculi sacra 62.42
 Populus vixax 509.41
 Poseidippus 25.24
 Poseidonate ad Thyrbæicum sinum positi, qui in Romanorum aut Thyrbæorum barbariem lapsi, quotannis certo festo die conueniunt, ac antiquorum nomina, ac consuetudinum recordati, suam sortem euolando discedunt 470.48
 Posidonius 22.26
 Poseidonius Stoicus philosophus comes & familiaris Scipionis eius qui Carthaginem excidit 489.34
 post conam antiqui Mercurio cur libabant 12.40
 488.48
 porcelli altilis
 porcelli exigui δελφάκια & δελφάκια dicuntur 488.50, 489.1
 porcellus assus 488.7
 porcus in Asso duos cubitos & semissim altus 280.8
 Porcus appositus mensæ integer altera parte assus, altera verò elixus 280.35
 idem ita fuit ingeniose iugulatus, ut ignoraretur locus, ubi & furculus varijs lautitijs ibid.
 Porphyrides à porphyrione differt 290.20
 Porphyrio auis nunquam mansuescit 290.9.
 domi cum alitur femina, virorum coniuges tanta sedulitate à stupro custodit, ut si stuprum interea temporis committant, ante oculos domini vitam laqueo finiat 290.11
 dicitur & Libyca auis, quia eius regionis diuis sacra ibid.
 potationibus in turpia verba lingua soluitur 323.21
 Potheides tibicinis Ptolomæi Alexandria plurime splendidissime domus cernuntur 429.19
 Potbos corona 506.7
 flos ibid. & 507.9
 Potbos flos æstiuus 506.10
 eius duplex species ibid.
 Potibazis quid 375.40
 Potidea 239.5
 ad Potideam bellum Phormione dice gestum 160.35
 Potbino Neuwaspasto scena vti permiserunt Athenienses 15.20
 potus is suauissimus qui & dulcedinis & tranquillitatis est particeps 30.48
 potus largior cur vitari debet 91.4
 potu homines plantas imitari decet, quæ si nimium rigentur, suffocantur, nec cresunt 376.11
 potus vincetium premium 496.9
 Pourion placenta 482.9
 Precones apud Athenienses in ordine cohorum & vltimariorum dum res diuina fieret 491.14
 Preconum muneris dignitas ibid. 19
 Preconis vox alta 490.18
 Preconum muneris apud Homerum 491.30
 premium quale antiqui statuebant ijs qui in conuiuio certassent veribus, vel alijs disputacionibus 34.1.
 39
 premium eorum qui infomes pernoctauerunt 482.6
 premium eorum qui potado vicissent 496.9
 Præsi Crete populi 280.23
 præstantissimis vitijs in conuiuijs suis debentur honores 10.48
 præstigiatores mulieres in caput per erectos pugionum mucrones sese pronolentes 97.30
 Præmium vinum 8.9, 24.5, 367.34
 Præmium vinum quidam nigrum sic appellari putant: alij dicit si putant quod diu duret, quasi μέγαν μέγαν 24.18
 Præmium scopulum in Icaro, iuxta quod mons est spatiosus à quo vinum Præmium appellant 24.9
 Præmium quidam Pharmaceuten vocant ibid.
 Præfocourides 53.16
 Pratenfes flores 509.43
 Pratinas poeta 17.10
 Praxagora quid quodque vitum præstet 25.37
 Praxagoras Cæcis abstergentem aquam pulchram vocat 32.44
 Praxiteles flauarius ad exemplum Phryne Venereis Cnidia simulacrum pinxit 440.34
 Praxiteles Phryne aliquando optatum dedit ut è suis statujs vnquam delige

INDEX

deligetur, siue Cupidinis, siue Satyri in tripodibus stantis 440.40
Premnade 245.17
Tretellus interrogatus quos esse Bœotios existimaret, inquit, vasa inania si voce essent prædita 312.19
Priamus filios obiurgat, quod legibus prohibita abstinerent 7.38
Priamus Achille alloquitur 18.42
Priamus iacet in lectu dorcas, dicitur, ieiunus ac impastus 18.46
Priamus 142.17
Priamus multas habuit uxores 412.50
Priapus idem est cum Baccho 23.52
idem dicitur Thriambus & Diibyrambus ibid.
in Principe sobrietatem & temperantiam decorâ & necessariam, egressum exemplum 516.54. & 517.1
principium maiorum plantarum omnium est manifestum, excepta malo Persica 61.52
Prisca lege sanctum in singulis gregibus proli vt consuleretur 279.51
Pristis species poculi 361.3
in Pritano qui aluntur excepto Vestis natali die totis anni diebus licet ed ire & cenare quod apud se domi paratum habent, accepturi à præfecto cotylam vini 112.25
Pritaneo matulam inferre lege vetitum 112.28
in Pritano conuiuia qui alebantur quotidie canis intererat publicæ utilitatis gratia inter se colloquentes 139.40
Pritaneum adire mulieribus interdicitur præterquâ soli tibicine 112.28
Proaron, ligneus crater 369.15
Prochoidas ne conuiujs inferrent apud Persas lege sancitâ 370.17
Prochoïdes calices quidam ita dicuntur 370.16
Prochydium 312.54
Prochytes genus poculi 370.10
Proci cur Penelopes cantorem excubantur 11.18
Proci latrunculorum lusu, si Penelopem fecissent, de Penelopes conuugio spem optimam sibi pollicebantur 13.23
Proclides Tarentinus Philippi à Romanis oppressi regnum labefactant adulando 188.20
Proemia Pindarus à μοιχορρα nominat 135.27
Prima 10.22
Prinathus palmam bibacitatis epotis meri conijis quatuor, in ludis quos Alexander ad tumulum Caleni instituit adeptus est 326.21

Promachiorum festi apud Lacedæmonios & eorum ritus 502.24
Promethei pœna post ignem atherca domo sublata 501.29
promontorium Sepia vnde 24.12
prona manus saltationis species 469.32
Promachia filia proci capite crinito compti erant 392.46
Pronomus Thebanus primus pro varietate tibiarnum modos distinxit 470.41
Propia Cubarædus Rhodius 259.45
Propoma 45.14.50.12
Propomatibus quæ olim admiscebantur 51.25
Propylæa 485.50
Proreca 155.26
Proscenides carice 486.13
Proserpina violas colligebat, puto cû vapta est 509.46
Proserpina virgines comites flores cur colligant 411.7
in Proserpinam & Cererem scolion 517.28
Profodiaci modi 470.31
Apostolici & Parthenij dicti ibid.
Pronomus Alcibiadem musicâ docuit 138.12
Propelatarum Arcadibus sunt triginta Myriades, qui Eilotibus ferè similes sunt conditione 202.40
Proselati, Ariæorum quotidie ad temulentiam coeunt 330.36
quo stratagemate à Gallis consiliij fuerint ibid.
Prostas 153.22
Pristis species poculi 370.9
Protagoras Sophista primò Democriti calo fuit, postea in pago quodam litteras docuit 264.21
Proteas nepos Proteæ filij Lacinnae bibax 97.8
Proteas scyphum aureum vino repletum ebibit in medio omnium in nuptijs Carani, ob quod facti præmuni accipit scyphum 97.38
Proteas Macedo bibacissimus 324.14
Protis Euxeni primus filius ex Aristoxena, à quo Massylia gens Protiada vocantur 428.52
Providentia nulla est, impia sententia 516.26
Prudens aliquando à vino instigatur vt multum cantet 134.47
Prudentia maximum bonum quod nostra natura sortita est 320.53
Pruna Rhodijs vocantur, vt Clearchus ait brabyla 39.29
Pruna à Laconicis oxymala Persica, à quibusdam Adria 63.8
Prusias poculi species 354.40
Prusias poculum vnde nomen fortitum 370.21

num 370.21
Psesta 106.7
Psesta post cenam adolere 491.17
Ptagdes vnguentum 514.32
Psalterium, instrumentum musicum, hoc Alexander Cyberius fidibus compleuit 137.21
Ephesi Diane templo hoc cōsecrauit ibid.
Psamathe iuuenis adhuc scortari desijt 437.15
Psamathe scortum 441.46
Psammetichus Aegyptiorum regum primus argentea phiala libauit 173.2
Psammetichus Aegypti rex fontes Nilii reperire cupiens pueros ab inerte etate piscibus aluit, & ad perseverandâ sitim exercitauit, argentea Libyæ deserta perscrutaturus 258.17
Pthyria, quæ & Psothia placenta genus 481.24
Psetta pisciculus 246.7
Pthyros, psomocolax 195.33
Pstitina corona eadem quæ Thyreatica 505.16
Pstitasia quid, & apud quem legatur hæc vox 483.33
Pstitacus 289.37
Psomocolax 195.31
Psothia, quæ & Pthyria vocant placenta genus 481.24
Psteter 45.20
Psteter, vas in quo lauatur pocula 107.23
Psteteres, vasa 149.6
Pstheria, pocula 350.5
Pstheria dicuntur numerosa & vmbrosa loca 375.24
Pstheriam olim stygea vocabant 375.6
Pstherium, poculi genus 172.16
Pstherus 514.10
Ptevels 371.41
Pternix, caulis erectus qui assergit in casto 54.26
Ptisana vocabulum vnde compositum 340.4
Ptolomæus Evergetes Aristarchi Grammatici discipulus 54.43
Ptolomæus, Evergetes cognomine, obesus ac crassus fuit corpore 407.37
idem Cyrenis Apollinis sacerdos creatus qua magnificentia sodalis exceperit ibid.
Ptolomæi Philadelphi pompa narratio 146.42
Ptolomæi Philadelphi pompa talentorum bis mille ducentis triginta nouem, minis quinquaginta stetit 151.23
Ptolomæus rex Philadelphus cognominatus

IN ATHENAEVM

miratus libros Aristotelis mercatus à Nilo, & eos cum is quos Athenis & Rhodi emerat in pulchram Alexandriam transtulit 2.48
Ptolomæus Philadelphus plurimas habuit amicas 419.12
Ptolomæus Philadelphus filius Eirenem amicum habuit 442.10
Ptolomæus Philadelphus à Sotade lacervatus maledictis 462.50
Ptolomæus Philopator sub imperio meretricis Agathocleæ fuit, quæ etiam eius regnū euerit 429.21
Ptolomæus Aegypti secundus rex 47.36
Ptolomæus secundus Aegypti rex eruditus alioqui ed insolentia progressus est vt iactaret à se solo reperiari immortalitatē, nec obituum diem 398.30
Ptolomæus secundus Aegypti rex, cū filiam suam Berenicē Antiocho rege Syria nuptum dedisset, mittendâ ad ipsam Nilum aquam, quam solum biberet ieiunio curauit 35.49
Ptolomæus cognomine seruator Eleatros ab Alexandro designatus 128.24
Ptolomæus ludis publicis primus donatus est 20. aureis coronis 151.21
Ptolomæus rex, regno à fratre expulsus, Romam ad Senatū fugiit 487.17
Ptolomæus rex in suis cōmentarijs, Phasianum se niquam gustasse factetur, seu velati pretiosum iebesurum domi repositum, aluisse hunc autem 487.10
Ptolomæus Alexandrum Philippi fratrem cum Macedonicâ saltasse occidit 469.17
Ptolomæus classis Demetrii præfuit 195.7
pulchri viri Lacedæmone magna sunt in æstimatione & admiratione 420.40
pudenda muliebria (turpe dicta) ex sesamo & melle fingi apud Syracas Janos in Theophrastis, & per ludos & spectacula circumferri solita 481.50
pueri formosi qui dicendi sunt 451.33
pueri duo saxi in armario Delphis, quorum alterius amore quidam captus, cum eo congressus illi præmuni dedit coronam 452.2
puerorum amorem quare tyranni reuerint 449.30
puerorum amorem antepōnit multæ Graecorum ciuitates 448.50
puerperis apud Athenienses brassica parabat 276.14
pugnam antiqui βοῶν vocabant 133.

50
pulcherrimis regna à plurimis gentibus delata 421.1
pulchriores in bello seligunt quibus etiam primas tradunt 420.34
pulegium 48.42
pulli gallinæci πικροί quibusdam 275.12
pulmo mollis ex sanguis & spongiosus, quare cordi vicius 512.37
pulpi gallinarum 110.51
puls 482.39.483.14
Punica mala, eorum differentia in granis 484.27
Punica mala à Bœotia Side nominantur 484.35
ab Atheniensibus βοῶν ibid. 40
purpura olim argenti ponderè pariebat 391.27
purpure 64.46
purpure librales quedam 67.18
purpure quo tempore capiuntur 67.24
purpure lingua digito maior, hæc etiâ conchyliis periorat 67.33
purpure ad annos sex viuunt 67.35
qua etate sint vnde cognoscitur ibid.
purpura media inter pinnas & buccina 69.23
purpurarum ac solennium ius spissescit 66.28
purpurarum genera plura 67.15
purpurarum stas vbi situs 67.25
purpurarum florem quod cōtinet instar candidæ est membrana 67.28
Pyanepsium festum 304.31
Pyanion quid 482.40
apud Pygmaos præclara fuit summa, quam diuinis colebant honoribus, quæ cum deas contemneret, in turpem asem, contra quam semper belligerant Pygmaei, conuersa fuit 293.45
Pyladis & Balbylli saltationes quomodo differant 16.5
Pyleon corona 505.6
pyra 483.17
pyra cum aqua apponi solita conuiujs 484.13
pyra non sunt Amalides, vt quidam arbitrantur 484.19
Pyramis, placentia 482.4
Pyramis à Pyramide differt 482.4
Pyramus 497.44
Pyramus 45.6
Pyramus qualis panis 86.16
Pyrraticæ exercent Tyrreni 501.11
circa Pyreneos montes in aeneâ vacam bos descendit 451.41
Pyretes Milesius, poëta 462.45
Pyrgi vrbs Thasice 166.43
Pyrrhos qualis panis 86.25

Pyrriche qualis saltatio 469.48
vnde nominata 470.2
Pyrriche obsoleta apud Græcos finiri ceperunt bello 470.11
Pyrriche Italica Bacchica prorsus 470.14 quid ea postulet ibid.
Pyrrichena saltationes vnde habent motum 469.10
Pyrrhon Eleus à famulari suo magnificè tractatus, inquit, ad te non accedam posthac si ita epulati perrexeris, ne aliquando illibenter te videam 313.28
Pyrrhus Epirorum rex Leucadii Tigis in amant 439.46
Pyrrus a bor frequentissima in Peloponneso 484.12
Pyros πικροβελιδας quasnam dicat Aristoteles 486.32
Pythagoras bei bis & oleibus vescabatur 82.23
Pythagoras frugalis in victu 312.52
idem becatomben cur significauit ibid.
Pythagoras Samius naturam vniuersi si musicis rationibus fabricatam fuisse demonstrat 471.4
Pythagorici quidam alimum colligebant vnde vicitarent 120.16
animati nihil ibid.
vinum non bibunt ibid.
Pythagorici, cur vestes laceras gestarint, frugalesq; adeo fuerint 122.2
Pythagorici qui comam alunt vnde originem traxerint 122.26
Pythagorici modici alijs animatis rescentes pisces omnino non attingunt 230.30
Pythagoricorum nutritus panis cum melle, ex Aristoxeno 37.1
idem ait morbum nunquam futurum qui prorsus co cibo quotidie vterentur ibid.
Pytharchus opibus sibi datus insolens factus patriæ tyrannidem affectauit 23.50
Pythæas ex Arcadiæ Phigalia poculorum aurcorum, argenteorum, & id genus similitū studiosus admodum fuit 347.21
eius sepulchri inscriptio qualis ib.
Pythæus Teius poëta Ionicus, à quo Ionica harmonia dicta 466.19
Pythia responsum ad Sybaritas de duratione eorum salutaris 387.4
Pythias interrogatus à quodam quomodo dicit fieret, inquit, si quod inter Sicyonem & Corinthum possideas 162.27
Pythicum templum Phocensium tyrannorum sacrilegio compilatum 173.3
Pythillus Catillo cognominatus, linguâ bb 2 membra

I N D E X

membrana, tanquam gladium vagina, ut magis ciborum voluptate frueretur circumvoluebat: ac tandem à pastu piscis afflicta illam repurgabat 51.20
idem manicas ac digitalia indutus vescebatur ibid.
Pythionice balsamentum valde gratum fuit 253.32
Pythionice lupa 422.2
Pythodelus luxuriosus 124.34
Isoballium cognominatus ibid.
Pythion Byzantius orta inter ciues seditione eos ad concordiam adhortans, inquit, videte quali sim corpore, vxor etiã domi mihi obessor, & tamẽ lectulus ambos capit concordans, quos discordes domus tota non caperet 408.29
Pythion Capre amator, quam deseruit, ad Euardin amorem suum transferens 435.3
Pythionice Harpali meretrix 437.14
Pythionice Atheniensis 163.39
Pythionis antrum 52.46

Q
Quae longiora duabus syllabis in as desinunt graui accentu in vltima notantur 290.5
Quae egestiones irriterent 90.53
Qui nullo pudore patrare turpia audent, verecundia inter sese flagitium admittere non verentur 160.48
Quid est quod nescimus & docemus omnes 338.5
Quinquennialia commentaria pompae Philadelphi regis Aegypti continent 147.45
Q. Oppius Rom. imperator à Mithridate in vincula coniectus 158.20
Quisquis magis quam pro captu hominum sapit, exiguu confusus missilq; numulo, ad latinam sedens omnibus similem se conspiciet 331.3
Quod suo tempore capitur gratum semper 77.3
Quod Elatea potiti essent, Athenienses acceptum fert Demosthenes cœnis Prytanicis 139.41
Quod sufficit ad vitam prouidendi etiam suadet Epicurus, posteriori curam existimans stultam 209.4
Quod bonum est, ubique bonum est 264.32

R
Radice quae carent nunc terra occultantur, nunc terra insident 47.47
Radicula quinque genera 44.16
Radiculas ἀσπίδες Thasias peculiari nomine antiqui vocabant 44.12
Rata piscis 79.17
Rata piscis apparatus 493.9

Rapa Magnesiaca 45.44
Thelana 3.46
Rapa γαλακτοπιμα Lacedaemonijs 275.15
Rapa ubi serenda 275.24
qua sint nativa ibid.
Rapa sale & sinapi condita meliora elixis 275.38
Rapauli qui stipulam inflant dicti 132.22
pro Raphanide raphano dixit Callias 44.19
Raphanides vnde dicta 44.4
Rapi duplex genus 100.43
madefacta reuiuiscunt ibid.
condiendorum vaporum ratio ibid. item 101.8
Raporum duo genera, mas & femina 275.30
Rapum 483.14
Rara ac propria cuiusque oppidi ex Hermippo 21.30
& ex Antiphane 21.26
Rosaceum edulium quibus praeparatur 303.13
Regibus iucundiorum potionem ac cibum esse cur priuati putant 108.40
Regis munerandi à diuitibus prisca lex apud Thracas, pauperes vero à rege 113.25
Regium unguentum 514.29
Religionis violata mirum exemplum 501.26
Rerum nomina conscindere 268.2
Rerum presentem statum boni consule: alias aliud cogites & sapias 382.29
Rhadamantibus iustus Talonis amator fuit 450.10
Rhadamantibus & Palamedes ridiculorum inuectores 458.7
Rhamnus folium habet, cui non est valde ab simile Loti arboris 485.8
Rhapano crapula discutitur 27.2
Rhapanonum duplex genus 275.27
Rhapanonum brassicam vocabant antiqui, ut ait Apollodorus Carystius 27.3
Rhapsodi 462.21
Homericis vocati ibid. 26
Rhapsodorum quale festum 205.37
Rbeda ingeniosè fabricata è Sicilia 22.4
Rhenia ciuitas 362.31
Rhodiæ genus poculi 370.30
Rhodij eo usque petulantia progressi, ut etiam ingenuas mulieres talis ludere non vererentur 331.50
Rhodij quid Cottabus 496.
in Rhodo lege cautum ne quis radatur, & tamen omnes radantur 420.18
Rhodoon 483.17
Rhodope meretrix quae Delphis illa

famosa verba dicant 444.23
Rhodopon eorum qui Rhodiouus remp. administrabat vnus 331.38
Rhodunia patina 301.7
Rhodus & Attica, in ijs quae vtraque fert eximia, à Lynceo Samio in quadam epistola comparatur 481.
Rhodus, eximia bonitatis vna, quam Hipponiam nominant, s. v. rax 486.47
Rhodus Crocino unguento optimo praestitit 513.7
Rhoidion, exiguum malum Pomicum 484.30
Rhonaces Medus musicus 137.46
Rhyaces 378.6
Rhyta, poculi genus 332.2, 334.8.
43. & 354.45
Rhyton poculi genus 349.42
& à quo excogitatum 370.32
Rhyton heroibus solis tribuebat 371.17. vnde dictum ibid.
Rhyton gestant in manu statuæ quae Ptolomæus Asinodæ amica erexit, idq; temporarijs omnibus fructibus plenum 370.53
Ridiculi apud Aegyptios vocabantur regis compositores 184.35
in Ripheis montibus aurum inuentur 174.18
Roma vnde dicta 2.33
Roma cõpendium totius orbis 15.37
Roma dicta vrbis caelestis 15.42
Roma omnis generis gentes habitant 15.43
Roma clarissimorum quorumcumque filij in sacris à pocillatoribus exiunt 317.33
de Romana lingua Apionis liber 506.45
Romanam gentem Athenæus mundi esse populum dixit 15.37
Romani post cenam digladiatorum paria committere soliti 114.54
Romani olim abstemios suos pueros ut plurimum alebant, pro cœna etiam nucem vel pyra illis apponebant solummodo 204.53
Romani per Saturnales dies seruos conuiuio excipere solent, seruicia ministreria obekntes 476.1
Romanorum in deos pietas, in victu & vestitu frugalitas 204.20
apud Romanos ijs qui secuti se percuti pati vellent olim mina pollicebantur, pluresq; sepe disceptabant se dignos tali cruciatu, ut ad hareddes hæc summa deueniret 115.22
apud Romanos nec famuli, nec ingenuæ mulieres, nec inuencs ante xxx. annum vino viuuntur 320.53
Romulus ac Numa Pompilius sacrificiorum inuencores 2.34
Rosa

I N A T H E N A E V M.

Rosa arbor 39.45
Rosa Vere prodit 505.4
Rosa nouissima florum oritur, eademque prima deficit 507.8
Rosa Arcadibus εὐμπαλὸς id est, odorata appellatur 508.10
Rosa ubi optimè proueniat 508.51
Rosa cum alijs male conuenit 504.5
Rosa ut plantanda 508.45
Rosa 510.18.33
Rosaceum unguentum Cyrenæum nobilissimum 508.7
Rosaceum unguentum optimum 513.6
Rosaceum unguentum compositiombus vtile 513.30
Rosarum & papyracea corone nexu absurdus 504.5
Rosarum multa genera & vnus numero centum foliorum quae suauis sima 508.2
Rosas bis in anno fert Samos insula 486.44
Rosa corona grauitati capitis medetur 503.29.54
Rosicium, è Rosi ciuitate 171.22
Rosum oppidi nomen 437.18
Rota, ac fictile vas, inuentum Cecropij populi, id est, Atheniensis 22.20
Rusi in Euripo pisces suauissimi 66.52
Ruffinus Nicaeus medicus 2.6
Ruscio flumini in Narbonensi agro 248.2
Ruscici salice coronabantur 501.2
Ruta aduersus venenum facit 64.36
Ruta Myrsi nascitur optima 45.45

S
Sacia, serui nomen 196.28
Sabazius Bacchus ita cognominatur 311.41
Saburra 154.17
Saccæ, dies festi Babylone quibus serui dominis imperant 476.8
Sacerdotes Aegyptiorum in aeneis poculis bibunt 172.54
Sacra via qua itur Eleusinem Athenis sortis repleta 443.20
Sacra cohors apud Thebanos ab Epaminonda instituta 449.9
in Sacris votorum fieri solitorum exemplum 491.4
à Sacris quibusdam lege cantum ut ante Solis occasum discedant 143.41
Sacris olim praefecti coqui 490.50
Sacrorum varia genera, Pura, Dica, s. lica, Bacchica 491.12
Sepia descriptio 102.22
Sagaris Mariandynus ad senectutem nutritis ore cibo praemanjo cibatus fuit, ne os mandendo lederet: idem fuitur infra vmbilicum nunquam manum demisisse 394.6

Sagda unguentum 515.7
suffusus ibid.
Sageua 95.37
Sal Tragaëum in Troade quare desecuit 56.21
Sales Mesonici 490.34
Salgamem 45.48
Salis vsus quando inuentus 492.8
Salsameta dicta αὐχινία, id est, cervini propinqua, hæc pinguis sunt 88.5
Salpa 240.2
& cuius sint facultatis & naturae ibid. quando tempestiua esui, & ubi optima capiatur ibid.
Salsamentorum vtilitas ex Diphibo 91.9
Salsamentum assum, impropria loquutio 73.42
Salsamentum Elephantinum 88.23
vnde conficitur ibid.
Salsamentum Mendesium 89.50
Salsamentum omne abluendum donec dulcis aqua effluat 91.33
Salsamentum cibus est liberali homine dignus 276.28
Salsamentum 483.14
Saltandi peritia res praclara antiquis habita 17.18
Saltanes optimè ad bellicas res idonei 468.43
Saltare bene, in laude: male, in magno vitio habitum 468.35
Saltatio Laconica 17.16
Troænica, Epizephyria, Cretensis, Ionica, Mantimica omnibus ab Aristoxeno prelata ibid.
Saltatio tragica Athenai seculo inoleuit 15.53
Saltationes Homericae duplices 11.30
in Saltationibus pedum motus prius ac manuum inuentus 469.41
Saltationis graue quoddam & magnificum genus, armatorum motus imitans 468.42
Saltationis quasi descriptio & commendatio egregia 468.46
Saltationum modi à poetis praestituti 468.32
Saltatorem Pindarus Apollinem nominat 17.19
Saltatrices & tibicinae nunquam inter sunt doctorum & sapientium conuiujs, 73.8
Saltatrices Nervidum ac Nympharum cultu ornatae in nuptijs Carani 97.46
Salsus à dijs petitur in sacrificijs 491.5
Sambrias 195.42
Sambuca Lyrophœnice 131.37
Ibycus Rheginus inuentor huius instrumenti fuit ibid.
Sambuca sono est acuto 472.15
quale instrumentum ibid.
Sambuca machina bellica genus

472.18. eam Heracles Tarentinus inuenit eod. ibid.
Sambuca dicta fuit à quodam Sambyce 474.33
Sambucam Rhodiæ quaedam mulieres tenuissimis tunicis, ita ut nudae viderentur inlatae in Carani nuptijs pulsant 97.12
Sambucivria 131.35
Sami insula bis in anno fructus ferentis felix vberitas 486.44
Sami quae praclara vsuntur à Menodoto Samio enarrata 501.4
Sami aedes Iunonis à quibus fructa 501.7
Sami Iunonius portus 501.13
Sami praes Iuno 501.49
Sami monetam pauone signant 487.42
Sami Paana canunt Lyfandro Lacedaemonio 519.30
Samiotum serui mille numero Epbesum incolerunt, multisq; iniurijs & damnis Samios effecerunt, ij hodie Ephesiorum maiores 199.11
Samiotum mollities 390.51
Samiotum festum Tanea 501.14
Samiotum solemnitas mos Iunonis simul lacrum in litus vberentium & c. 501.23
Samiotes panis, qualis 86.14
Sampuchinum unguentum in compositiombus inuat 513.32
Sampuchum vocant quidam Amavacum 507.20
Sampuchus 509.38
Samos Iunonis templo inclita 487.34 & in eo pauonibus ibid. 40
Samos Amerina salice frequens 501.54
Sanctissimum est sacrificium, quod pro domesticis peragitur 7.30
Sandalia, plani pisces 103.10
Sandropyctos Iadæ rex ad Antiochia medicamenta quaedam misit, quae pedibus subdita, in alijs venerem excitarent, in alijs cobiberent 14.34
Sanitatis commendatio 523.14
Sannacia, mentula 371.23
Sannacra Persis poculi genus 371.20
Samyrio, p. somocolax 195.33
Sapa 24.54
Saperda, ponticum obsonium 88.15
Sapiens omnia rectè facit, atque adeo prudenter condit lenticulam, Stoicorum decretum 118.14
Sapientes septem etiam sua conuiuia celebrant 345.46
Sapientia robore equorum & virorum praestantior 309.22
Sappho Andromedam deridens 16.30
Sappho vitam suam appellat tenuissimam h. 3. culam

INDEX

culam puellam que flores demer-
tat 411.8
Sappho Eressia, que Phaconem arsit
444.36
Sappho sub Alyatte Cresi patre vi-
xit 446.46
Sappho ante omnes pesside vsa est
473.27
Sappho lasciva poetices studio 511.47
qualia eius amor ibid.
locus explicatus ibid.
Sapria, vinum, violas, hyacinthos,
ac rosas spirat 23.34
Sarapa vestes 390.44
Sarcelaphei species fici 59.40
Sarda gemma 71.1
Sarda 91.14
Sardanapali epitaphium 393.44
Sardanapalus Anacindaraxis filius
250.47 in Nini magna rex fuit ib.
eius sepulchri epitaphium ibid.
Sardanapalus 308.4
Sardanapalus Anacindaraxis, vt
quidam aiunt, vt alij, Anabaxaris
393.6
Sardanapalus scriptum extructo in
regia rogo cremavit 393.17
quidam serunt senio cosectum ob-
isso diem ibid. 50
Sardanapalus rebus gerendis atten-
tus 393.36
idem vno die Tarsum & Ancha-
lem edificavit ibid.
Sardiani tapetes 383.9
Sardiani impense vnguentis delectati
515.13
Sardianum cutis ornamentum 514.13
Sardini Aristoteli Chalceda dicti 245.
25
Sargi qua facultate 239.34
vifer in venatu ibid.
quomodo parantur ibid.
Sargini 253.42
Sargus piscis 65.47, 62.48,
103.13, 234.13
Sargus 464.49
Sarpedo Lyciorum rex 10.52
Sarpedon Troiam captam Panagri-
retis capture similem dicit 19.47
Sarpedon copiarum Demetrii dux
248.47
Saturni habitus ferie sunt plane Græcæ,
has Peloria vocant Thessali 476.
17
Saturni qualia fuere tempora 200.3
& quid per illa antiqui significare
voluerint ibid.
Satyrice saltatio dicta Sicinnis, vnde
Satyrorum scriptores Sicinnistas
appellant 16.3
Satyrus Dionysij vtriusque assenta-
tor 187.34
Saurus sine lacertus, quomodo præ-
parari debeat 240.35

Saxatillum piscium mollis caro 228.
14
Scæna bona 10.44
Scamaniri fontes 32.53
Scammonia Cypria 22.24
Scammum 483.13
Scaphis vna lignum 372.46
Scaphisias ex priuina qui Pythicum
cecimerunt 400.5
Scarorū genera duo, & que 239.2
Scarus que sit natura 238.35
solus ex piscibus dormit ibid.
ubi optimus capiatur, & quomo-
do preparari debeat ibid.
Scarus dicitur & anapen, à saltando di-
ctus 242.10
Scelerata imprecationibus digna 178.
21
in Scenica poësi tres sunt saltationes
469.48
Sceptrum Achillis quale 363.42
Sceropes 97.29
Sciathos insula 291.29
Scille gustus 66.18
Scindapsi instrumenta nautica 473.
49
Scindapsus organum musicum 136.
54, 137.5
Scione iuuenis ad huc desijt scortari
437.25
Scione meretrix 441.46
Sciphydia ostreorum genus 64.48
Scipio cognomine Africanus à Jena-
tu Rom. missus vt terrarum orbis
regna componeret, seruos tantum
quinque secum duxit 203.35
Scipio Carthaginē expugnauit 489.
36 eius comes & familiaris Posti-
donius Stoicus ibid.
Scirbatellus placenta 482.10
Scirpalus Teonis monauli filius 132.
13
in Scirphis prope Athenas ephebo-
rum viuis ramum gestatum ludus
369.49
Scholasterium 154.33
Scolia, coniuualia carmina 319.29
de Scolijs 517.1
quid dicantur ibid. 8
tria eorum genera ibid. 11
in conuiuijs canebantur & quan-
do ibid. 19 que habebantur opti-
ma ibid. 21 varia eorum exem-
pla, tota hac & prox. sequen. pag.
518. in Palladem: in Ceterem &
Proserpinam: Apollinem & Dia-
nam: Pana: ite um in Miner-
nam: Harmonium & Arisrgito-
nem: A. acm Teiamonium: &
alia Ethica amatoria bellica, Pla-
tonis, Carini, Hybria Cretensis, &
incertorum autorum. Adde Ari-
stotelis in Hermiam, pag. 519.5
Scoliorum scriptores, Alices, Ana-

creon 517.7
Scolymus circa solstitium florē emittit
516.8
Scoraber 91.15
Scoraber & eius natura 239.29
Scorabri 48.45
Siombriaria vrbs ad Herculis insulas
91.20
Scopæ saltatione capiuntur, dum au-
cupem imitari conantur 292.53
Scopas Creontis filius deservi in seila
ad computationes solitus 327.14
Scopenna genus saltationis 469.27
Scopos genus saltationis 469.32
Scops saltationis genus 469.27
quomodo peragebatur ibid.
Scorpionum duplex genus 239.13
qua natura & facultate sit scor-
pius ibid.
Scorpena 239.25
Scorpius piscis 44.42
Scorpius maris filius 213.25
Scorpius subit quoduis saxū 518.37
Scorio nullum monstrum pernicio-
sius 414.10
Scortum nullum in castris Græcorū
Troiano bello fuit 19.51
Scriptores qui de meretriculis Athe-
nensibus scripserint 421.25
Scurre 457.38
Scyllam fretum Italia 233.7
iuxta Scyllam quequid nascitur, aut
ferat ceterius augetur 59.31
Scyrmus Tarentinus apud Alexan-
dram illustris præstigiator 153.43
399.52
Scyphi Herculi quare dicantur 373.1
Scypho & cissibio rufficis exceptis è
cibus nullus vtebatur olim 355.
34
Scyphum Methymæi Scyphos vo-
cant, Epirota vno Lyrion 373.9
Scyphus vnde dicitur 372.50
Scytala Laconica Acheo quid sit
336.52
Scythæ infantibus recēs natia equo-
rum ac boum lac prabent, nec nu-
tricijs vel fascijs vntur 168.50
Scythæ luxuriosi ac petulantes aded
vt naves omnium in quos irrup-
perent decurtarent 390.4
Secunde mensæ apparatus 510.40
Sedes Thessalica 22.8
Seirus Nonas Libycus, artis tibi-
cinum primus inuencor 461.6
Selencus 364.11
15.54
Selencus apud Hom. dicitur dicitur &
dicitur, interposita litera esse dicitur,
id est, coniuuium ceparam
fieri vntam ac pastum 19.2
Selencus cum Arjace bellum gerens
à Barbaro captus, regia tamen ma-
gificentiā habuit, quam apud
eum

IN AT HENA E V M.

eum fuit 114.30
leucus Elephantorū Demetrii ma-
gister 195.7
Selinuntia 244.52
Solium quo reges Perfarum ius dice-
bant quale 400.26
Semidalis piscia 101.40, 129.5
Semidalis panes 87.12
Sempernum herba 505.46
Semus 24.8
Senes cur cito inebriantur 320.46
Sepes cultorum fundorum in Parthi-
ca regione Philadelpho planta tu-
tissimè præstantur 508.16
Sepia 241.20
haec octo pedes habet ibid.
Sepia cum tempestas venit pronu-
scidibus arrepto lapide sese stabili-
tere solet 241.28
vltra biennium vitam non proro-
gat ibid.
Sepiarum femina capta mas ei au-
xilatur, mare vero capto femina
aufugit 241.30
persequente eam piscatore atra-
mentum suum eijcit, ac simulans
antrosam fugere refugit ibid.
Sepia Thyrsi filia 245.42
Sepinus ab Epicharmo etiam Atta-
genos dicitur 240.50
Sepiastrius id est Aristoteles, dissi-
pato patrimonio animi stipendia
fecit 264.13
in Sepulchris vsus floris quem Po-
thon vocant 506.11
Sepulchrum virginis 509.47
Seria, vas vini 110.17
Seris 54.39
Sermo, qui de poësi habetur, simili-
mus est triviale ac plebeiorum
conuiuijs, & ratio 73.2
Sermo qui pro bellarijs in conuiuijs
esse debet 314.5
Sermorum prodigioforum vt nume-
rus est in aliquo immensus, sic in-
comparabilis absurditas 163.44
Serpillimum vnguentum in compota-
tionibus inuat 513.32
& Serpylo corona 506.15
Serpillum crispum 505.2
Serpillum montosis locis proueniens
vt in Hymetto Atticæ, & in Thra-
cia 507.42
Serpillum ubi ferendum 509.23
aquam appetit ibid.
Serpillum 510.34
Serui quomodo tractandi 197.50
Serui Atticorum in sodinis vincijs
pedibus exercebantur 203.21
ij presertim suis interemptis ali-
quando acem promontorijs Sumij
occuparunt ibid.
Serui obnotatores primū à Mace-
donibus inuecti, cum in feruitatem

deuictas bello ciuitates redigerent
490.26
vt Seruis quis commodè vtatur duo
consideranda 197.41
Seruitio multi sese manciparunt ob
imbecillitatem animi, quia sua tue-
ri non possent 196.37
in Seruorum animis nihil probum ac
sanum, nec huic generi fidendum
197.32
Seruorum apud Romanos quiddā de-
cem, quiddā vero viginti millia ha-
buerunt 203.19
& quare tot comparabant ibid.
Seruus frugi eandem semper bene-
uolentiam erga herum suum reti-
net 486.8
Seruus punctis iniustus 490.20
Seruus coquus nullus in comædia
reperitur, præterquam apud solum
Postippum 490.25
Sesama 483.17
Sesamides, bellaria 481.43
Seseli 127.25
Seserinus 228.28
Seseli quedam cochlea dicitur 49.2
Seuthes à Thrace quodam candidum
equum quam velocissimam cuius
dono accipit 113.20
idem puerum dono accipit ibid.
ab alio vestimenta quibus vxor
induta esset ibid.
Seuthes rex cum Xenophonte bibit
113.38 idem quod reliquum vini
in cornu erat in proximi vestem ef-
fundit ibid.
Seuthes Medus 137.46
Seuthes coquus 281.19
Seuthis Thracis conuiuium 354.50
Seuthis conuiuium 113.3
Sexaginta, Athemæ quinam dice-
tur 458.16
Sexitania vrbs ad Herculis insulas
prope Carthaginem 91.19
Sexitanus piscis ex Hispania 91.17
Sialis coturnix cur dicta 293.12
Sibyn 399.16
Sicinnis dicitur satyri ibid.
Sice Oxylis filia, que, vt Therenico
placet, Siceæ nomen imposuit 59.
47
Sicilia laudatur à castis, columbis,
vestibus varijs quas Siculas vo-
cant, magnis opibus 489.46
Siciliam totam hortum vocabat Pa-
normus 402.13
Sicinnus barbarus inuencor sicinni-
sica saltationis 16.4
Sicinnis saltationis genus 469.16
Siculus ordei drachma in Lusitania
emittit 247.23
Sicula placenta 482.8
Sicula laticæ 497.42, 498.40
Sicula murene 3.45

Sicula mense vnde emerferint 20.15
Siculi & Itali piscium condendorum
ignari 232.33
Siculi mare insule circumfusum cur
dulce vocent 385.46
Siculi optimi ciborum apparandorum
artifices 488.9
Siculi Megarenfes 490.41
Siculi coqui optimi artifices 492.43
Siculi primi excogitauerunt Cottabi
495.41, & 496.1
Siculi quid dicitur appellat 496.5
Siculi Cottabi studiosi 498.38
Sicymotybe 461.10
Sicyon coquorum princeps 282.10
Sicyonij corone speciem quandam,
Iacchen vocant 505.7
Sicyonij serpyllum è montibus adue-
ctum ferunt 507.42
Sicyorum genus Dracontiam dicit
Euthydemus 565.0
Sicyos est trium generum 56.45
Sicyos vnde ibid.
Sicyos cum mactatur lacte aut mul-
so ante rationem succi præbet dul-
ciorem 56.49
Sicyos secunda mensa sumptus mi-
nus nocet 57.1
Sida plantæ genus in aquis Orcho-
menij lacus nascens similis Puni-
cæ malo 484.44
Sida, locus in quo Bæoti fines sue
regionis collocabant, & pulchra su-
per eo Bæotiorum cum Athenien-
sibus disceptantium historia 484.
36
sic appellatus à mali punice frequen-
tia, quam arborem sidæ vocant
Bæoti 484.36
Sida, sic mala punica apud Bæotos ap-
pellantur 484.35, & 40
Sideritis, sic viola ab Iubaensibus di-
citur 507.32
Sidon in Phœnicæ, & ex ea Sidonium
vnguentum pretiosum 513.10
Sidonij quid de Cadmo memorent
490.22
Sidus agri Corimbij vicus 62.22
Sigam promontorium 67.16
Sige scorti nomen 435.17
Signa beneuolentiæ domini ædium
quas intramus 3.1
Silenus fistulam multis calamis com-
positam inuenit 137.47
Sillax Reginus pictor 156.18
Silphij caulis Libycus 464.41
Silphium, siue mastemum è Carthagi-
ne 22.25
Silurus vnde dicitur 214.5
Simia 457.40
Simodi vnde dicitur 462.38
Simonides Iouem Aristarchum no-
minat 74.35
Simonides Carthæa cum degeret cho-
ro

INDEX

ros ducendi rationem docuit 340.
 51
 Simonides Zacynthius 462.30
 Simonidis epigramma in meretricum
 tabulam Corinthiacarum, quae pro
 salute Graeciae Venerem supplica-
 tionibus exorauerant 427.4
 Simonidis iambi quidam in scena re-
 citati 462.33
 Simonidis fordida parcimonia & in-
 gressus 488.39
 Simonidis falsè & inprameditadè di-
 ctum in cena apud Hieronem, su-
 per lepore sibi non appposito, cum
 eius postea Hiero portionem mi-
 sisset 488.85
 Simus Magnus poeta hilarodus 462.
 39
 Simus ex histione coquus 123.6
 Simyla histrio 259.50
 Sinapi Cyprium 22.24
 Sinapi dicitur & τὸ σινάπι & σινάπι
 τῶν ἰσθμίων 273.47
 Sindon 305.46
 Sindron, seruulus 199.22
 Simachus à Callimacho Theodorus
 dicitur, Attali regis assentator &
 doctor 188.46
 Simodontes 240.23
 Sinope meretrix 414.20
 Sinope cur Abydos vocata 437.1
 Sinope Archia sacrorum praefecti Eleu-
 sine amica 442.47
 Sinope ex Aegina Athenas sua scor-
 rationis officinam transiit 443.
 30
 Sion quid 47.35
 cum apio nascitur non viola ib.37
 Siphacortum 438.17
 Sipylius in Lydia 466.36
 Syracusia nauis Hieronis dicta: sed
 postquam ad Ptolemaum eam is-
 misit Alexandria dicta est 155.
 20 & ratio ibid.
 Sirenes Phylis quae ceciderunt 11.27
 Siritis regio 488.33
 Siris incolae voluptuosi 389.19
 Siva inde dicta ibid.
 Sifaron 90.51
 Sisybrium 509.42, 510.30, 513.35
 Sitia quid 92.4
 Sitocuri qui 185.53
 Sittius luxu & mollitia famosus
 402.52
 Siuula 94.17
 Smaragdus δάκρυ μασσαίπυ ἀπὸ σπέν-
 δωρ dictus 71.1
 Smaridae pisces 237.54
 canis cubile is piscis quibusdam di-
 citur 234.2
 Smarides dicta νυφολύρα 245.24
 Smegma quid 305.35
 Simelba meretrix 424.7
 Smicrines qui Archippam amauit

ante Sophoclem interrogatus
 quidnam ea ageret inquit, assidet.
 tumulo 441.28
 Smigolas Naucratis filius amator in-
 uenim citharam pulsantium &
 ad eam canentium 253.21
 Smindarida Sybarita ad Agorastus
 Clisibenis filia nuptias properans
 mille seruos eduxit cum piscatori-
 bus, aucupibus & coquis 203.42
 idem gloriabatur annis totis vigin-
 ti nec orientem Solem, nec occi-
 dentem se vidisse ibid.
 Smindyrida Sybarita vita suavis ac
 beata existimata vulgo 381.2
 Smindyrides Sybarita Hippocratis fi-
 lius ex Italia ad Clisibenam Sicyo-
 norum tyrannum nauigans eius
 filiam ambiturus (sepe mille auci-
 pes & coquos secum ducebat 401.
 36
 Smyrnae Galena 506.6
 Smyrnum 277.3
 Sobas saltationis ridiculae species
 469.24
 Socratem nunquam peregre professu
 scribit Plato praeter in Isthmum
 160.25
 Socrates dicebat saltationem esse o-
 mnium musices exercitationem 16.12
 Socrates cum multoties ad feram ve-
 speram pro adibus obambulet,
 interrogatus à quodam quidnam
 ageret respondit. Se in cenam ob-
 sonium comparare 117.45
 Socrates aiebat se hoc à ceteris ho-
 minibus differre, Quod ut edant,
 viuunt ceteri, se autem edere. ut
 videret 118.34
 Socrates Sophronisci filius dum in-
 dilgeret genito Acrocomitum ab
 Antigono sibi commissam vna cum
 vrbe Corintho amisit 111.30
 Socrates indecorè apud Xenophontem
 vnguentum in conuivio respuit 141.
 14
 Socrates apud Platonem conuivio abi-
 re non vult, sed vigil ad multam
 noctem cum Agathone & Aristo-
 phane potat 143.50
 Socrates ter militauit autore Platone
 159.52
 cur Socrates senatusconsulta in tribu
 sua summam imperij obtinere pra-
 scribere noluerit 161.37
 Socrates Sophronisci filius 161.42
 Socrates non sapientissimus cur exi-
 stimandus rationes 162.18
 Socrates Simus 162.24
 Socrates truculentus & truce obste-
 tricis filius 162.30
 Socrates dicebat aliquando Platoni,
 in somnijs sibi visum eum mutatu
 in cornicem, ac capiti assultans gla-

bram caluam rostro scarificare 378.
 12
 Socrates non habuit duas uxores
 412.38
 Socrates omnia cum despiceretur Al-
 cibiadis pulchritudini fuit impar
 421.10
 Socrati vnicus Aeschines fuit disci-
 pulus, quem Plato ei abduxit 378.
 8
 Socratis de eo qui obsonium vorabat
 diciturum 140.6
 Socratis mortis quae fuerit causa 455.
 30
 Socratis ebria de optime saltantibus
 468.43
 Socratis apud Xenophontem in Sym-
 posio verba 511.27
 Socratis iuuenis & probi iustus 523.
 27
 Sol ad Occasum tendit inuectus po-
 culo 390.14
 Sol mundi tanquam rex & moderat-
 or 517.1
 Solis sacra Zevea apud Graecos, &
 quare id 516.54
 Solca 463.9
 Solenae genus conchae 64.50, 65.34
 Solenae quidam ἀνδρῶν δὲ βρακας, ὀνο-
 μαζες vocant 68.26
 quomodo parandi ibid.
 Solenista qui 68.30
 Soli Ciliciae Crocino vnguento optimo
 nobilitati 513.7
 Solium aqua spiraculis cutis circum-
 fusis obsepit sudoris excretionem
 19.22
 Solium in quo rex Persarum legatis
 responsa dabat, ius dicebat quale
 383.13
 Solon is qui in Prytaneo alebantur
 maxime praebere iubet 104.16
 Solon Atheniensibus leges tulit 378.
 35
 Solon primus aetati inuenim vigen-
 tium emptas mulieres ganeis ob-
 iecit 423.36
 idem primus Veneris vulgaris te-
 plum extruxit ibid.
 eiusdem ad ades lupanaris inscri-
 ptio ibid.
 Solon Eunostus Cypriorum rex 429.
 11
 Solon vnguentariam exercere vetuit
 456.12
 Solonis lex ne quis vir vnguenta ve-
 deret 511.43
 Somnus laborum portus 323.31
 Sonchus 46.39, 49.46, 277.3
 Sopater Paphius Alexandri Philippi
 costaneus ad secundum regem
 Aegypti vitam produxit 54.41
 Sopater Antiochi regis parasitus
 183.27

Sopater

IN ATHENAEVM.

Sopater nugarum scriptor 479.52
 Sophista 463.33
 Sophistas vrbe cur Romani expule-
 rint 455.21
 Sophocles aetate florenti post nauale
 ad Salaminam praelium circa tro-
 phaeum cum Iyra saltauit nudus
 & vinctus 16.6
 idem à Lampro musicam edocuit
 ibid.
 Sophocles cum Thamyryn fabulam
 doceret modos accinuit 16.9
 idem cum ageretur Nauficaa cum
 pila saltauit ibid.
 Sophocles Aeschylus obijcit etsi tradat
 suis scriptis quae oporteat, tamen
 inscientiam id eum facere 17.14
 Sophocles heroicorum versuum in
 primis delectatus 206.50
 Sophocles Epicuro prior 208.48
 Sophocles quare in Oedipode poema
 suum diuiserit metris 338.24
 Sophocles in Amphiarao saltantes li-
 teras inducit 339.25
 Sophocles voluptati deditus praesemo
 cum Veneris impotens esset factus
 dicebat se liberatum ab importuno
 domino 380.24
 Sophocles iam senex Theoridum scor-
 tium amant 441.19
 idem sub exitum vitae Archippam
 meretricem amant ibid.
 Sophocles Anorem in theatrum in-
 duxit 448.21
 Sophocles pronus in adolescentium
 amorem 450.20
 Sophocles cum ab Hermesileo conui-
 uio exceptus esset ministrante ei
 puero verecundiori, inquit, vis
 me bibere suauiter, poculum asfer
 & aufer 450.24
 quo astu eum deosculatus sit eo.45
 Sophoclem Pericles dicebat facere
 quidè, sed imperare ignorare 450.
 48 idem cum puero coit substrato
 pallo pueri super gramine suo ve-
 rd se cooperit, quod puer ei ser-
 ripit ibid.
 Sophocles epigramma ad Euripidem
 451.8
 Sophon Acarnan coquus 301.11,
 464.14
 Sophron Epheso praefectus Danaen
 amant 442.15
 Soradeus Damon, quem Graeca lin-
 gua Oenopaeon interpretatur, apud
 Indos colitur 21.23
 Sosibius derisus à Ptolemaeo Phila-
 delpho ubi quaestionum enucleatio-
 nes fuit 368.117
 idem à Ptolemaeo annum suum suspen-
 dit accipiebat ibid.
 Sosimus mensarius, cuius in ere erat

Aeschines 456.7
 Sosipater Mithridatis assentator 189.
 8
 Sosrati tibicinis filij apud Antiochi
 patrem satellites fuerunt 15.13
 Sotades Maronites poeta vrsodius,
 maledicus, importuna eius par-
 vbesia in reges, mors misera 462.
 46
 Sotadis carmina 462.54
 Soterias 281.39
 Soterides coquus 6.9
 Spacelum 48.42
 Sphaerus ad Ptolemaum euocatus in
 cena ei punica cerea mala appo-
 suit, ad quae cum is manum ad-
 mouisset, eum rex detinuit, dicens
 falsa opinioni illi assentiri: At Spha-
 rus inquit, non se opinioni assentiri
 quod essent mala, sed quod esse vi-
 derentur 264.34
 Sphaerus cum Chrysippo apud Clean-
 them philosophia operam nauauit
 264.34
 Spammantides 229.10
 Sparta agri spatiosi domina 98.45
 Sparta duos Lyfandros non ferre po-
 test: nec Aibena duos Alcibiades
 397.48
 Sparta mos eandè calycem vino gra-
 uem ebibere 323.12
 Sparta femina nascuntur pulcherrimae
 420.42
 Spartani quid vocet ἰσθαίνας 494.
 46
 Spartanorum etiam in ludis simplex
 frigiditas 463.21
 Spartacus gladiator Thrax genere,
 ab vrbe Capua fugitiuus cum mul-
 tis persuasisset ut à dominis descis-
 serent, diu Italiam vastauit, donec
 tandem à Licinio Crasso interfe-
 ctus est 203.30
 Spartata virgines suas hospitibus
 & aduenis nudas exhibent 421.
 12
 apud Spartatas cum virginibus ver-
 sari ante nuptias perinde ac cum
 pueris licet 449.43
 Sparus piscis 81.12, 103.15
 Spari facultas 265.17
 Speculum Veneri tribuitur propter
 molliem 512.9
 Spermelegi auis species 297.15
 Spensippi ad Philippum epistola 377.
 41
 Speusippus Platonis auditor semi-
 epicureus 208.29
 Speusippus Platonis successor & co-
 gnatus voluptuarius fuit 405.24
 ad eundem Dionysij epistola ibid.
 Splagium 195.21
 Sphinx 189.42, 490.37
 Sphryane qua vi sint & efficacia

241.6 eadem castra dicta ib.
 Spina arbor in Aegypto 506.31
 Spinae semper florentes, apud Aegy-
 ptios 506.20
 Spini 50.31
 Spinium 50.51
 Spira placenta 482.10
 Spodias 39.28
 Spongia 483.13
 Spongas subijciebant quidam fami-
 nis in congressu 14.29
 Spongarum deliciae 511.34
 Sponsus Megapenthes in suis nuptijs
 est à poculis 14.18
 Sporta 483.13
 ex Squalis Asteria meliores 220.13
 Squalorum plura genera, & nomina
 220.15
 Squalus piscis 79.26
 Squalus ut plurimum tres parit seu-
 tus, quos in os recipit, ac rursus
 emittit 220.22
 Squalus, & quo modo parandus 255.
 41
 Squali piscis apparatus 493.7
 Squatina 72.34
 Squatina batos etiam dicta 233.18
 Squatina Smyrnae excellentes 238.
 29
 Squatinam piscem fabri diligunt 102.
 44
 Squilla lata 79.15
 alia Astacus eod.22
 Squilla piscis Ionis cantor 102.51
 Squilla circa Chium multa 79.49
 ibid.
 Szaetes placenta 481.16
 Staële 512.47
 Staële in computationibus iuuat 513.
 32
 Stagnantes aquae 55.25
 Stagonium scorti abhya dicta 437.8
 Stauites panis 38.28
 Staphylinus, cavoton vocant hodie,
 species pastinaca 277.11
 Statira magni regis vxor 454.15
 Stelis coronaria planta 502.24
 Stelle cur auro similes 365.14
 Stephanus Thucydidis filius scriba
 apud Cynofargos 175.3
 Stephanus rhetor Nicaretum amant
 442.37
 Stephanus Neera amator eius filiam
 Strophylam perinde ac gnatam cum
 Phastore Argialensi collocauit
 442.41
 Sternutamenta quare adorantur an-
 tiqui & in ijs nec non bodie salu-
 tamur 51.23
 Stefanter Samius primus aucta mul-
 tum musices arte Delphis cithara
 pugnas Homeri cecinit 475.9
 Stefichorus Himerus primus can-
 mentus est Erculeum huc illuc va-
 gari

INDEX

gari cum claua pelle leonis, & ar-
cu 38.2.5 idem ex Xantho mul-
ta mutatus ibid.
Steficoborus eum canicorum modum
que munda vocant excogitauit
4.48.18
Strilphon philolophus cum allium co-
medisset in templo matris Deum
obdormiuit, cum huiusmodi gusta-
re ingrediendis prohiberetur 315.
45 idem in somnis cum sibi vide-
retur Deam adstantem ei hoc ex-
probrare, respondere visus est haec,
Prae mihi quod edam & alio no-
rescar ibid.
Stoici nugarum mercatores 418.51
Stoicus Possidonius 489.34
Strabelli 64.45.65.35
dicit etiam Astrabelli eod.48
Strabo quo tempore vixerit 489.33
noui Possidonium Stoicam ibid.
Stroboli, nuclei de nucibus pini 44.
37
Stragula qua sternuntur Homerus
Arta vocat 38.16 qua circumten-
duntur & suspenduntur 67.2. ib.
Stragula pedibus calcanda 38.2
Strambelus rex Lelegum 34.39
Stratiota cognominis planta sine ra-
dicibus in Nilo fluitans 48.4.47
Stratus, parasitus 183.13
Strato Atticus scurra 458.16
Stratocleides Neera amator 442.38
Stratola Casti Elat meretrix 442.38
Straton rex Sidoniorum luxu cete-
ros omnes antecellit 394.39
Stratonice Ptolomei Philadelphi ami-
ca 429.14
eius fuit ingens monumentum ad
mare Eleusines propinquum ibid.
Stratonice Eumemis vxor unguento-
rum studiosa 513.17
Stratus 24.30
Stratonicus Citharista interroganti
Propiti qualis esset, dixit, nullus,
magnus, piscis, malus 259.44
Stratonicus cum Cleontem cithara ce-
dum cognomine Bouem, Lyram
pulsantem minus confunde audisset
inquit, Adagium olim fuit Asiuis
ad Lyram, at nunc dicendum Bos
ad Lyram 260.48
Stratonicus qua morte obierit 261.
10
Stratonicus dormiturus semper in-
bebat potum sibi afferri, non quod
sisteret, vt dicebat, sed ne suseret
261.14 idem interrogatus de
Pamphila qui essent pessimi, re-
spondit Phaseltius deterrimos esse,
at Sidetas omnium improbissimos
ibid. eiusdem trophei in sua scibo-
la inscriptio ibid.
Stratonicus Ptolomae regi pulsandi

citharam ambitiosus cum eo cer-
tanti dixit, Aliud est sceptrum, &
rex, aliud plectrum ibid.
idem Phoenem tibia canere dice-
bat non Elyponiam, sed Cadnum
261.46 eidem Phaoni predi-
canti se Megaris Chorum habere,
dixit, falleris, non habes, sed ha-
beris ibid.
idem dicebat se magnopere admi-
rari matrem Satyri sophiste, que
eum decem menses in vtero tulit,
set, quem nulla ciuitas decem dies
ferre possit. ibid.
idem obuiam factus cuidam ex ne-
cessarijs, vt animaduertit eius cal-
ceos bellè spongia abstersos dixit se
eius vicem ducere quod spongia cal-
cei non potuissent tam diligenter
mundari, ni prius illos ipse mun-
dasset 262.3
Stratonicus ex Heraclea portis cum
exeret circum circa obuehatur, &
cuidam percontanti quid circum-
spiceret, inquit, Pudet si tanquam è
lupanari videar egredi 262.20
idem Maronea cum quibusdam po-
tans esset, manit se dicituriam quo in
loco ciuitatis esset licet operis quod
vellet eum ducerent oculis. De-
ductus itaq; & interrogatus ubi-
na esset, respondit in Caupona ib.
idem in oppulso cum doceret di-
xit, hic locus non est nobis sed ju-
>15 ibid.
Stratonicus Simonidis poeta in suis
dilectijs imitator 263.2
Stratonicus primus nuda cithara so-
ni multas fides adiecit 263.4
Stratonicus ob iocorum libertatem
veneno à Nicocle Cypriorum rege
interfectus 263.7
Stratonicus mirabatur Aristotelem
dicentem se naturas piscium nosse,
cum nunquam in maris profun-
dum vrinasset 263.9
Stratores à Persis reperti vt Hera-
clides scribit 38.18
Strenam Romanis sic patria consue-
tudine dictam Hispanus Epinomi-
da nuncupat 73.22
Strepti genus placenta 480.35
Strobilius 236.29, 469.33
Strobyla vxor Phastaris, & Neerae
filia 442.42
Stromateus in rubro mari piscis si-
milis salpa 240.22
Strongyle Lychnitem eximiam fert
507.45
Strophades, insula 238.17
Strutharion 50.49
Struthia 45.12
Struthia corona 505.52, 506.4
in Struthijs, malum non decidit à pe-
ea re

diculo 62.35
Suurni Antiphan inter cibos recen-
sentur 50.44
Syrax, odorifera lacryma 300.4
Syrax 467.20
Suadela Dea 419.18
Sub in compositione 466.10
Suggundia 153.14
Succi eorum que comedimus vt ven-
triculum afficiant 91.
36
Sucula stella 365.42
qui sudant siue calida, siue frigida la-
uent sudare desinunt 19.45
Sudes siue Sphyrana 265.13
Suem Veneri Argui immolans, & ei
festum diem dicitur nuncupant
72.14
Suffocati quibus reuocandi 51.41
Suggillata compressa cyathis delen-
tur ac euascent 317.2
Suilla & agni caro vix in cibulum
conuertuntur 300.7
Suillo cerebro non rescebatur phi-
losophi 50.53
Suillum cerebrum 50.52
Suillum caput, aut pedes parum ali-
menti suppeditant, idq; crassum
72.38
Sumen tyranorum 3.43
Sumer 488.44
Sus integer super disco argenteo ap-
positus in Carani nuptijs, singulis
dono datus vna cum disco 97.18
Sus marina 243.42
Sus apud Cretenses sacer est 280.17
Susa fons 35.45
Susa quare sic dicta 382.45
Sustinum unguentum 513.34
Syagris 241.4
Syagros est & viti nomen ibid.
is ad Gelonem Syracusum lega-
tionem obiit ibid.
Syagrus fuit etiam dux quidam Ae-
toliorum ibid.
Sybaris fluuius 201.25, 488.32
Sybarita Sparta profectus quidam,
cum in Phidijs cœnasset, dicit non
sine causa Lacedæmonios tali cœ-
na qua pteretur omnium esse for-
tissimos 104.43
Sybarita quidam in agrum profectus,
cum operarios fodientes vidisset,
dixit sibi fibram ruptam 386.1
Sybarita quidam Lacedæmonie cum
venisset, ad Phœdium inuitatus,
super ligno, vt alij cœnans inquit,
Se prius eorum fortitudinem ob-
stipuisse, nunc autem videre nihil
à ceteris differre: optatum enim
quomque potius mori quam tam
miseram viuere vitam 386.6
Sybarite frequenter exhibent epulas
coronis aureis honorantes qui in
ea re

IN ATHENAEVM.

Earre magnifice se gesserit, ac eius
nomen in sacris ac publicis ludijs
venerantes 386.38
Sybarite equos ad tibia modos saltare
docent 387.18
Sybarite à Crotoniatis quo astu &
stratagemate victi fuerint 387.21
Sybarite piscatores à tributis immu-
nes esse voluerunt 388.5
Sybarite eversa tyrânide Telyis, eius
consilij participes omnes trucidati-
runt, etiam ad aras: ob quod fa-
ctum Iunonis simulacrum se auer-
tit, fons sanguinis è solo profu-
sit 388.16
Sybaritarum primi nolbant in suam
ciuitatem artes que cum strepitu
exercerent recipere, ne sonitus im-
pediretur 385.1
idem gallos ab eandem causam no-
tebant ibid.
Sybaritarum felicitatis euersio 387.
10
Sybaritarum ager parum fertilis: eo-
rum ciuitas in loco depresso pos-
ita, mari impetuoso vicina 386.
48
apud Sybaritas mos pueros quoad pu-
bescant purpura induere obtortis
capillorum cinnis auro 386.10
apud Sybaritas ludibrio habebatur
qui peregrinaretur, gloriantes se su-
per duorum fluuiorum pomibus
confenuisse 386.46
Sybaritas oraculum iussit supra mo-
dum voluptate dissolutam agere vi-
tam 386.50
apud Sybaritas lex promulgata ante
annum femina vt ad festas epulas
imitarentur 387.52
apud eodem si coinus cibum lau-
torem quisquam adiuuisset, ne-
mini, eo excepto, illo vefci ante an-
num licebat ibid.
Sycamina, que mora vocant nonnul-
li, Parthenius abryna vocat 40.
33 Salmonius Bathium vocat ru-
bi fructum, id est, morum ibid.
Sycaminum vis & facultas 40.38
Sycaminum fructus mori 40.12
Sycea vnus è Titanibus, terra si-
lius, à quo eorum cognominata 59.
44
Sycea item Cilicie ciuitas 59.46
Sycorum fructus Aegyptie ficus
nonnullis dicitur 40.14 idè cum
rosaceo febricitantibus ardorem
mitigat ibid.
ex ligno caudicis no ex ramis pro-
dit eod.
Sycophanta vnde nomen accepit
57.21
Sycophanta dicitur tributorum coactio-
res 57.31

Syderatio 28.54
Syderum mutationes circa brumam
hominibus varios morbos adferit
77.10
Sylla Romanorum imperator ridicu-
lis hominibus plurimum delecta-
tus, usq; publici agri multa iu-
gera distribuit 195.12
Synpulus 348.9
Synadi oppidum 428.4
Synagrides 240.26
Synaëpnon, pro conuivio 272.29
Synodontes 4.35
Synodontes per 4, & scribunt 240.
26
Synodontis piscis 233.16
Synodus piscis 211.17
Synope anis meretrix 422.7
Synopides nomen scorti Athenis: hac
Lucerna cognominata fuit 435.17
Synthematae corona 506.41
Syracusanorum pulchendus mos in
Theoprophors sacris 481.49
Syracusan luxu dediti 392.6
apud Syracusanos ne auro femina sese
ornarent, aut purpura lege reti-
tum 387.43
idem ne in publicum siue ductore
vel pedissequa prodirent: post Solis
ortum vix ne domo exirent nisi
vellet pro scortis agnosci publicis
ibid. apud eodem retitum ne vi-
ri studeverit cultui exquisitiori ibid.
Syracusis Aesculapio mensa aurea
posita 516.51
Syracusis siue Gelous Archestratus
3.51
Syrbeneus Chorus 499.45, 500.
30, 520.8
Syri ob regionis vbertatem plurimos
olim couentus celebrabant & de-
licijs sese oblectabant 156.38
Syria gignit quod Bistacion Poseido-
nius, Phistacion Nicander, Syri
ipfi Bistacion vocant 483.40.47
Syria thure, dactylis, & castia opu-
lenta 485.25
è Syria commendatum Telinum un-
guentum 513.18
Syrorum in Epulis regum mos 515.52
Syrigmon instrumentum musicum
475.6
Sylstia apud Cretenses conuivia pu-
blica 107.44

T
Tabarites, panis species 83.6
Tabatae poculi genus 373.19
Tabella in qua nomina omnium fer-
culorum scripta erant conuicatori
olim adferebatur 39.4
Tabularia qualia edificia 392.22
Tachos Aegypti rex intempèstiu in
Agesilat corporis breuitatem dica-
tate, regno excidit, fugere ad
Telamon,
Perfas coactus 459.32
Tade visus apud veteres 522.27
Tageia species placentarii 480.
40
Tagentes, placenta 481.34
è Taigeto Lacedæmonia canis cursu
pernicissima 22.1
Talentum ficuum 247.27
Talon Rhadamanti Testi fuit anores
450.10
Tamariscus 54.10
Tanagra oppidum Thebis vicinum
477.5
Tanais 428.13
Tantalus fructum semper appetit,
quem Deus cui luit penas bacu-
lo aspellit & abigit 19.42
Tantalus voluptati deditus 209.44
idem cur in inferno cibis appositis
frui non possit, & quare id ibid.
Tantalus Phrygius imperat 466.
38
Tapyrorum ratio in tantum est bibax
vt nullo alio quam vino vitatur vi-
guento 329.53
Tarentina placenta 482.8
Tarentini voluptuosi circa & Vene-
rem & mensam 124.50
idem dicitabant ceteros sua labo-
riosa sedulitate viciuos, se autem
quia voluptatibus fruuntur iam vi-
uere ibid.
Tarentini Carbinam oppidum in Ia-
pygijs cum denasiassent, pueros,
virgines, & florentes etate matro-
nas in sacris edibus congregatas
eas stuprarunt 388.45
idem ob id scelus fulmine exami-
nati ibid. eorum qui sic perierunt
Tarenti erecta statua, ac nomina
singulorum inscripta ibid.
Tarentinorum luxuria 388.39
Tarentinorum curia 522.15
Tarentinus amicus 463.46
Tarba 33.26
Tarsi Nardinum unguentum ceteris
prelatum 513.8
Taulopias 243.19
Taurarion meretrix Atheniensis
435.16
Taurastris saltationis genus 469.
32
Taweas obsonio: il ligurior 256.12
Tauri, iuuenes ita dicebantur apud
Ephesios qui festo Neptuni die po-
culum ministrabant 317.46
in Taurica Chersoneso bulbis crudis
vescuntur 49.53
Tauromenites lapis 154.36
Tauropolica 191.46
Taurus fluuius 92.39
Tebno tibicini piscium belluoni rusa-
ximo vita fumio Charvmas tibicen
apopyride parentauit 257.17
ii 2
Telamon,

I N D E X

Telamon, post Herculem, Græcorum omnium strenuissimus, Troiam adiit 118.25
 Teleboës Neptuni filius 371.41
 Telemachi olla 304.13
 Telemachus concionantem duo canes comitabantur 1.31
 Telemachus & Nestoris filius prope Helenam in conuiuio sedentes modesti 141.11
 Telemachus & Nestoris filius cœnati de opibus hospitii colloquuntur, non de ancillis quæ in balneo illis ministræ fuerant 141.33
 Telemachus Menelaum rogat ut sibi de conuiuio abire liceat 143.30
 Telemachus natione Acharnensis 304.17 is faba delectatus admouendum ibid.
 Telenicus Byzantius malorum verisum poeta 475.16
 Telephus insignis obfomorum bellio 140.1
 Telephus pauper 166.2
 Telestas saltationis genus 469.16 ea militaris fuit eod.33
 Telestia Argiua, Arcam Deion vocat 349.1
 Telephorus vnus ex rectoribus promouciarum Lysimachi, maledicus etiam in reginam, sua oris intemperantia meritis poenas dedit, tanquam fera inclusus in caneam, & ad mortem sic adactus 459.26
 Telestas apud Naxios prædices ac probus vir, & in primis apud suos honoratus 260.1 ei, qui ex oppido descendebant, si venale quippiam minoris licitarentur quam par esset, qui vendebant respondere solebant se citius id duros ibid. eius filia à iuuenibus quibusdam Naxijs cur stuprata ibid.
 Telestes Aeschylj saltator eum Duce septem Thebas obsidentes saltaret, res ab illis gestas oculis gestibus euidenter subiebat 17.8
 Telestes meri poculum 374.22 eius nominis ratio ibid.
 Telinum ynquentum molliter & suauiter olet, fit ex Leucoio 513.33
 Tellias Acragantinus quingentos equites, qui de Gela hyemis tempore ad ipsam diuertent, singulos veste ac tunica donauit 3.28
 Tellina in Canopo multa 68.21
 Temia quid 26.23
 Temachopola 90.37
 Temperantia pictati vicina 323.33
 Temperantia & mori sanctitas præstat forma, laudemq; meretur maiorem 454.47
 Tenedos, omnes pulchritudine ne superant 454.32
 Tenedos Troie vicina insula 454.32
 Tenie 243.8 quomodo parandæ ibid.
 Tenie dicuntur etiam cinctus mulieres ibid.
 Tenij senes quinto quoque die sacra faciebant 283.42
 in Teno fons est cuius aqua non promiscetur vinum 34.33
 Tentibion Illyrici rex temulentia multa flagitia perpetravit 328.18 idem Pleuroto fratre occiso, virginem ei desponsam duxit ibid.
 Tentorij Ptolomæi Philadelphi fabrica talentis decies mille pendebat 147.37
 Tentorij Ptolomæi Philadelphi 146.43
 Teon, monaulus 132.12
 Tereus fabula, Anaxandridis nequamquam è primis & commendatissimis cœsetur 278.52
 Terpader barbiton excogitauit 473.21 idem coæuus fuit Lycurgo leogylatori eod.30
 Terpsion doctor, Archestrati 251.40
 Terra, solum hominibus veneranda possessio 124.22
 Terracina 166.42
 Terræstris testudo ex qua genita 293.49
 Therippus primus Sicimn tripudicauit 469.40
 Testacea magis nascuntur ubi antea sui generis alia versata fuerint 67.7
 Testacea omnia, Aristoteli in lino sponte gignuntur 67.48
 Testaceorum species 66.40
 Testis & conchis complexis numerosum sonum antiquorij quidam edebant 474.11
 Testus 280.11
 Tetbea 66.38
 Tetbeon ostreorum species 68.15
 Tetbeora concha species 65.23
 Tetbynacia 164.45
 Tetraces 50.29
 Tetractinium 37.43
 Tetracomos 461.9
 Tetraones Phastani 487.7
 Tetrax autis 297.2
 Tettix coquus quis dicatur 490.29
 Teuthus & Teuthis magnitudine sola differunt 243.27
 Teuthis breuissima vita ibid.
 Theadi Venus Nigella se dormienti ostendit Corinthi, ei ostendens qui amatorij essent pecuniosissimi 438.40
 Theais Atheniensis meretrix cum Alexandro fuit, eumq; impulit ad comburendam regiam Persepoli-
 dis 429.8
 Theais post obitum Alexandri Ptolomæo Aegypti primo regi nupsit, è quo etiam liberos cœcepit 429.9
 Theais ad amatorem quendam cum iret qui hircum olebat, interrogato quod inquit, ad Aegæum Padiodinis 436.37
 Thalamegon, nauis Philopatoris qua in Nilo nauigare solitus erat 152.27 eius structura ratio ibid.
 Thales sic vocantur tenues & lati Cretenses casei, quorum certi illis vsus in sacrificijs 490.12
 Thales patrie vtilissimus 369.40
 Thallos iuuenis quidam 434.28
 Thallus mercator fortunis à Nicone exhaustus 437.38
 Thallusa scorti nomen 438.22
 Thargelia 275.7
 Thargelia festi dies in honorem Apollinis 317.29
 Thargelia Milesia clara forma mulier 454.5 hæc vixit quatuordecim nupsit ibid.
 Thargelon panem quidam Thabysium appellant 86.13
 Thestalarum voracitas 312.32
 Thestie murie intingendi pisces in pruna coquendi 245.34
 Thestie nuces 482.29
 Thestij aduenienti Agesilao cibaria mittunt 489.12
 Thestus 84.42
 Thestus & Thestij 520.21
 Thearion insignis pictor 85.12
 Theaterinus Nicander 505.36
 Thebe 7. habent portas 84.41
 Thebani pusilli angustiq; animi, in cibis quosq; III.32
 Thebani omnes musica studebant 138.8
 Thebani Lamie Demetrii scorto templum edificauerunt 189.20
 Thebani tanti quanti guttura sunt 312.5
 Thebani dictionum innovatores, & proprias multas rerum appellationes habentes 463.33
 Thebanorum opes post ipsorum dirutam urbem aestimate fuerunt talentis quadringentis & quadraginta tantummodo III.31
 apud Thebanos sacra cohors quibus hominibus constituitur 417.21
 Thebanus ager frumenti fertilis 37.16
 Thebanus poeta, Pindarus 186.12
 Thebanus quidam abletas omnes superans quod caprina carne frequenter vesceretur 300.3
 Thebis visitur Cleontis cantoris simulacrum cum epitaphio 15.3
 Thebis nulla est imago Pindari 15.3
 Theiogones panes qui dicantur 86.18
 Thelesteis, siue Thelestes, saltandi magister multas gestulandi species reperit 17.6
 idem manibus tam argutis fuit, ut omnia, que pronunciaret, manifestè declararent ibid.
 Thelesteis scortum Diopetibus filia 438.12
 Thelymata Celeti 329.46
 Themis Olenia 508.48
 Themison Cyprius Antiochi regis delicia, non solum Herculem publicè appellari obtinuit, verum etiam indigene ei sacra faciebant 216.10
 Themistocles à Persarum rege Lampisacu dono accepit è qua vini haberet, Magnesium è qua panem Mynta è qua obsonium, Palæsepsim & Percopen è quibus vestes 23.43
 Themistocles qua morte obierit 92.3
 Themistocles cum coronati magistratus dignitatem assumi sisset Palladii sacrificauit, festumq; illum Panahenea vocauit 396.23
 Themistocles mollis ac luxuriosus 470.39
 Themistocles ex Abrotono scorto natus 428.53
 Themistocles ex Neanthis Cyrceni sententia fuit Enterpes gnatus 429.2
 Theoclea scorti nomen, Athenis 435.16
 Theoclea iuuenis adhuc desijt scortari 437.25
 Theocleta scortum 441.46
 Theocritus quid de Alexandro dixerit cum ob purpuram Chrys re- scripsisset 400.43
 Theodektes Phasilitis in proponendis griphis solertissimus 337.5
 Theodoris, carmen in Amorem 35.4.39
 Theodorus Atheos de medio sublatus qua de causa fuerit 455.32
 Theodorus Bœotius, Græcus tibicen celeberrimus 458.37
 Theodorus Larisseus abstemius alieno semper fuit animo ab Augu- no rege 35.8
 Theodorus Samius auri faber 383.32
 Theodorus violenta morte obiit 461.26
 Theodote Atheniensis pectore formosissima fuit 438.47
 Theodote meretrix edocta à Socrate qua arte sint abigendi aduertes amantes 163.36
 Theodotes Alcibiadis scorti 428.2

I N A T H E N A E V M.

Theomachus Cyrenensis hac illac oberrans docturum se profitebatur vitam beatam 421.27
 Theophilus 5.11
 Theophilus citbarædus 465.20
 Theophrasti placita que 98.15
 Theophrastus 14.30, 17.25, 25.10
 idem 25.19, 27.19
 Theophrastus in Peripato scholasticam verba faceret, nulli gestum, nullam corporis figuram argumentato comenientem prætermittebat 16.21
 Theophrastus πεύκω, pinum arborum, fructum κώνω: Hippocrates Cocalos: nonnulli, ut Herodotus, Pyrenas 44.32
 Theophrastus ad conuenticula cur pecuniam legauerit 139.38
 Theophrastus Narcissum cum Leirio eundem facit, mox tanquam diuersa separavit 507.36
 Theopompus 18.35, 26.36
 Theopompus, Græcus tibicen celeberrimus 458.37
 Theotimus ab Epicureo Zenone accusatus capite plexus est 455.34
 Theoxenia apud Delphos sacrificia 277.29
 Theoxenus latrunculorum lusu, doctus 13.10
 Theoxenus Pindari amafius 448.38
 Therades insula 323.8
 Thericlea rafa 148.45, 350.1
 Thericleum poculum 350.51
 que à fictilibus vix est discernere ibid. unde nomen acceperit ibid. & 23
 Thermantris saltationis genus 469.19
 Thermopotis genus poculi 354.24
 Therites ποζός τῶν κρητῶν, capite acutus 357.52
 Therites Agamemnonem maledictis inceffit, quod pluribus ille vteretur feminis 413.10
 Thefei profapia generosa, Atheniensis 518.47
 Thefeus vir bonus Tlepolemo Galileum ei deneganti evipuit 220.37
 Thefeus Aegæi filius Helenam & Ariadnem rapuit 413.24
 idem rapuit Hippolyten Cercyonis & Sinidis filias ibid.
 Thefeus ob Phædræ Minois filiam expeditionem suscepit 416.18
 Thefeus flos 510.12
 Thestiphoria μεγαλήτεια dicta 83.10
 Thestiphoriorum medio die ieiunantur 230.7
 Thestiphoriorum ritus stigmatibus apud Syracusanos 481.49
 Thestias fabularum scriptor 7.10
 Thestias aqua procreantis liberis fecunda & vtilis 33.23
 in Pyrrha sterilitatem adfert ibid.
 Thestias saltatrices nude saltantes 452.46
 Thestias Colaceam urbem diruerunt 100.31
 Thestias sue gentis initia Aeolibus accepta referunt 465.38
 morum patriorum tenaces ibid.
 Thestias Mattya edulis genus inueniunt 493.34
 Thestias buccæ 312.38
 Thestias quid Cottabus 496.8
 Thestias in vicia & cultu Græcorum sumptuosissimi 493.34
 Persas in Græciam suo luxu intarunt ibid.
 de Thestalarum Republica scripsit Cratinus 493.38
 Thestias sophista 85.10
 Thestias in nuptijs Alexandri tragœdias egit 400.8
 Thestias Nevei filia 102.21
 Thestias quid 270.32
 Thestias unde ibid.
 Thestias Atheniensis excellens coquus 219.2
 Thestias ob senectutem omni priuatus est voluptate 51.7
 Thoracium 155.15
 Thorax navi 155.44
 Thraces suos hospites curiosius tractare soliti 113.8
 Thraces omnes bibaces 330.23
 Thraces bryum bibere soliti 333.26
 Thracia ob vinum celebrata 24.39
 Thracia nota unde originem accepit 390.10
 Thracia scætet serpyllo 507.43
 Thrasidæus Thestias à Philippo ob adulandi scientiam rex creatus 186.46
 Thrasymachus sophista sepulchri inscriptio 339.26
 Thrasymachus Macedonius ad Timocrate regem profectus, & hospitio exceptus ab eo, cum mulum cibi deglutiuisset, interrogante rege quidnam postea facturus esset, respondit, se innumeros Persas confraffos vsque ad animi deliquium lassaturum 301.41
 Thrasymedes Nestoris filius apud Homerum hostiam ferit adiuuantiibus 11 3 frat

INDEX

fratribus 491.25
 Thraete pisces quales 245.37
 Threettam scribit Dorothius ibid.
 Thria 7.21.111.33.38.51
 Thridacine mazæ 86.42
 Thriom 51.18.300.37
 Thriom. cibi genus 494.6
 Thrium, edulium 99.4.127.31
 Thryssa piscis Niloticus 233.16
 Thryssa 244.54.245.9
 Thryssidias 80.7
 Thronos nomen panis 84.24
 Thronus qualis sella 144.22
 unde dicitur ibid.
 Thryallides cortum Athenis 435.18
 Thryallus 509.19
 Thrymactis genus placenta 99.29
 Thucydides 18.7
 Thucydides historia tanquam pro si-
 gno posita cui credendum 160.
 29
 Thura vendentis odor suavis 492.
 42
 Thurianum obsonium quid 204.36
 Thurianum obsonium carchariae can-
 nis ex parte conficitur quadâ 232.
 12
 in Thurifera regione regi voluntas
 pro legibus est 385.10
 idem non nisi in fenestra aperitio-
 ne, quod pro appellationis signo
 est, ius dicit ibid.
 eius quotidiana impensa sunt 15.
 talenta Babylonia ibid.
 Thus ac Myrrha, Syria fructus 76.
 18
 Thus in secundis mensis 510.43
 Thusci voluptati supra modum addi-
 ti 385.44
 apud Thuscos viris ministrant an-
 cille nude 385.18
 lex apud eosdem communes vi sint
 uxores ibid.
 Thyaneus Theoprotie fluvius 56.10
 Thyia 154.32
 Thymbrom Tantalii filius 172.26
 Thymetes spiritus Apheidanta fra-
 trem qui Athenis regnabat inter-
 fecit, ac regnum occupant 72.40
 Thymateria 523.11
 Thymateriaion 147.49
 Thyraea etymetium 22.25
 Thyraea sacrificium piscatorum cũ
 Neptuno sacrum faciunt 222.31
 Thyriani 429
 Thyriani, clausæ etiam dicuntur 226.
 29
 Thyriani & pelamides in ponto nec
 usquam alibi fecerunt 238.10
 Thyrii fusciculi 485.43
 Thyrii apparatus 493.10
 Thyrius & Gladius circa cantia or-
 tum ob vermiculum quem iuxta
 pinnas habent furunt 225.48

Thymus hebes sinistro oculo 225.
 24 alias Orcynus, alias Cetus
 dicitur ibid. unde dicitur 225.45
 Thymus unde dicitur 24.211
 Thymus 483.14
 Thyreatica Lacedæmoniorum coro-
 na eadem cum Ptilinis 505.14
 ad Thyream Lacedæmonij victoriam
 reportarunt 505.16
 Thyrocopicos, que Crouthyros etiã
 dicitur 461.11
 Thys Paphlagonie rex in sua cena
 centum mensis omnia fercula ap-
 ponere solitus 109.2
 eidem capto maximus rex totidem
 apposuit ibid.
 Thys Paphlagonie rex, homo vora-
 cissimus 301.26
 Tiara, loci in Lesbo nomen 48.12
 Tiafa fluvius 105.9
 Tibia olim virgo 460.38
 Tibia virginalis, virilis, & earum
 differentia 132.29
 Tibia, gallus etiam dicitur Ioni 138.23
 Tibia ludentes xivizew dicitur 489.
 27
 Tibia & fistula Heroibus in usu fue-
 runt 12.36
 Tibie dextra 460.38
 Tibie Libyca 461.5
 Tibiam ex cruribus bimuli conse-
 ctam Thebani inuenerunt 136.45
 Tibialium cantionum nomenclatura
 461.9
 Tibiarum usus in conuiujs, specta-
 culis, & bello 460.
 Tibiarum & hyra concentus suavis
 460.40
 Tibiarum sunt quinque genera 482.
 Tibiarum usus à cena 495.16
 Tibias Phrygum rex inuenit 459.
 13
 Tibicina regis Phœnicum Harmonia
 Cadmi 490.23
 Tibicina olim in conuiujs auctione
 venibant 452.53
 Tibicines cur rude & imperitum vul-
 gus in suam admittit cenam 73.7
 Tibicines in scena choro accinebant
 460.18.28
 Tibicinum ars laudatur 459.8
 Tibicinum artis inventor primus
 461.7
 Tibicinum appellationes apud Græ-
 cos Phrygie sunt, atque feruiles
 465.30
 Tigris Lencadia, amica Pyrrhi, quã
 mater Olympias veneno sustulit
 439.47
 è Tilia corona 506.18
 Tillos piscis 89.38
 Tilphossa Boœtie fons, cuius potu Tei-
 resiam obisse scribit Aristophanes
 33.20

Timachidas Rhodius 254
 Timæus Tauromenites 29.35
 Timæus Cyzicenus Platonis discipu-
 lus primò frugi, tandem tyrannidè
 occupare aggressus est 379.17
 Timagora, Atheniensis cum regè ado-
 rasset ex gentiliū prandio ex ap-
 positis regi ferculis portuncula
 missa 38.28
 Timagoras Cretensis ad gentiliū co-
 gnatorumq; prandium regem ex-
 hilaraturus inuitatus 38.25
 Timocrates 1.2
 Timocreon Rhodius poëta quàm ro-
 vax 301.38
 eius sepulchri insculptum epigram-
 ma ibid.
 Timolæus Thebanus ganeo cupedia-
 rius maximus 323.40
 Timon Phtiasius Sillographus Mu-
 seum canem esse dicebat 17.31
 Timon philosophus vinosus 326.53
 Timosa Oxyartii pellex forma o-
 mnes antecellit 454.9
 Timothei, qui Atheniensium exerci-
 tui magna cum gloria præfuit, ma-
 ter scortum erat, pater Conò 429.
 26. eiusdem cum illi exprobrare-
 tur mater factum responsum. ib.
 Timothei modi 466.52
 Timotheus Cononis filius ex magnifi-
 cis imperatorijs cœnis egressus cũ
 à Platone inuitatus esset ad cenã,
 professus est eos qui apud Platone
 cenarent etiam in posterum bene
 habituros 313.23
 idem postride Platoni obiit, ma-
 ter scortum erat, pater Conò 429.
 26. eiusdem cum illi exprobrare-
 tur mater factum responsum. ib.
 Timotheus Milesius accusatus quodd
 veterem musicam corruperet au-
 ctis fidibus suis instrumentis 474.
 13 idem cum esset fides instrumen-
 ti præcipitur quomodo sit liberatus
 ibid.
 Timotheus musicus 489.29
 Pythicis cecinit ex primis 400.4
 Timotheus cur in Lesbum Athenis
 profectus commemorandi gratia 395.
 27
 Timuchus 112.22
 Tindareon proprium viri nomē 380.
 14
 Tinduum oppidum in Aegypto ad ri-
 pam fluminis templo magnifico &
 conuentibus hominum ad specta-
 cula quæ illic sunt nobile 506.24
 Tipba frumentum 87.28
 Tipynthij ebrietate notati 330.13
 Tissaphernes confilio Menonis Cle-
 schum interfecit 376.36
 Titaresius

IN ATHENAEVM.

Titaresius in Peneum fluit 32.44
 Tithenidium ciuitas 105.6
 Tithonum quare fabulati sint poëta-
 rum Aurora tacere 407.10
 Tithonum quare Aurora rapuerit
 421.7
 Tithonius Aethiopus ad Troam mit-
 tit 506.33
 Tithrasia carica 486.3
 Tithymallus, nomen viri
 parafitus 179.44
 Titormus Aetolus de deuorando bo-
 ne cum Milone Crotoniate certa-
 bat 308.15
 Tityrinon, monaulon 132.9
 nunc nadapadlus ibid.
 Tityrinus tibia è calamis 136.39
 Tolya, maza 86.41
 Tonia Samiorum festum 501.14
 Topus piscis 245.39
 Toron 55.54
 Torpedo piscis absque spinis 81.8
 Torpedo piscis 233.15
 Torpedo piscis 234.37
 vim suam etiam per ligna & fu-
 scinas ea mittit, ita vt manus tor-
 pore sentiant ibid.
 Torques Helene à Menelao Pythio
 dicitur, ab uxore Phaylli &
 Phalaci direptus 173.40
 Tetrax ancilla 297.9
 Tracheli 66.33
 Trachuri piscis 243.15
 Trachuridius piscis 80.8
 Trachelaphi quadam pocula sic dicta
 373.20
 Trachelaphus poculi genus 361.2
 Tragemata, bellaria 476.50
 Tragica saltatio dicta Eumelia 16.2
 Tragedia, beata poësis 165.19
 Tragedia hominum vite vilissima
 165.46
 Tragedia Ionica harmonia gaudet
 466.17
 Tragediam auditurus argumentum
 scire debet, si delectationem inde
 capere velit 165.22
 Traita, id est, alausa 300.43
 Tretones Iouem aluerunt 366.18
 Tiballorum mos in sacris 500.5
 Tribulum poculi genus 94.53
 Tricibile 154.27
 Triclinium 37.43
 Trifolium 510.26
 Trigala pisces quidam 242.17
 Trigla Athenis locus in quo visitur.
 Hecates Triglanina statua 242.
 44
 Triglus pisciculi 234.8
 Triglus aplyarum genus 212.26
 Triglypha 176.11
 Trigon, instrumentum musicum 136.
 54
 Trigonum instrumentum musicum

131.36 à Syris reperitur ibid.
 Trigonus, musicum instrumentum
 495.29
 Trinci pisces marini 240.27
 Trinnia quid 25.9
 Triopas 196.12
 Tripes 483.12
 Tripodes Athenis via 402.45
 Tripodis tres omnino modi fuerunt
 474.46 quomodo pulsetur ibid.
 Tripodum priscis duo genera, Em-
 pibatibus seu Latrocoobos, & tripus
 poculum 30.8
 Triptolemus in vniversum terrarum
 orbem tractus 151.35
 Tripus Bacchi poculum 30.5
 Tripus poculi genus, Apollini & Bac-
 cho sacer erat, & quare 30.13
 aneus Tripus nunc lebes dicitur 30.
 14
 Tripus dicitur quod tribus pedibus
 sustineatur 30.18
 Tripus musicum instrumentum, non
 dicitur in usu fuit 474.34
 Triticum elixum, Chidrus appellatur
 482.42
 Triogeneia Pallas 517.25
 Triton è cupresso in sacello Buz-
 miorum 357.29
 Tritones viri 29.47
 Trochilus 248.23
 Trochilus, plouvier 295.10
 Troianus à Tithone missi Aethiopes
 auxiliares 506.33
 Tromelia oppidum Achæie 489.54
 Tromælicus caseus ex caprarum la-
 ctè 489.53 cum nullo alio com-
 parantur 490.1
 Trophæus caseus in Sicilia optimus
 489.44
 Trulla olearia 483.13
 Tryphon Apamensis Syriæ regnum
 per vim occupauit 248.46
 Tryphon delitijs perditus 461.26
 Tubera vbi nascantur 48.2
 & quando 9
 Tuberi natura ex Diphibo 48.18
 Tius 247.35
 turbatis omnibus ingenti est oper-
 culum in testa, sub quo cina palcum
 tur linguam exerunt 67.32
 Turbines concha 70.19
 Turdi piscis descriptio 103.13
 Turdorum tria genera: primum ixi-
 βopov, Visciuiorum appellant. 2. est
 magnitudine merula. 3. Iliada
 alij Tylada nominant omnium mi-
 nimam 50.18
 Turdus 50.10
 turgere 8.5
 Tyta, cœna quam Persarum rex
 quatuordecim natali die celebrat, or-
 natum regio eo tantum die ornatus
 109.50

Tylades 293.30
 Tympanum 48.42
 Typhla piscis Nili 233.16
 Typhon, qui & Babis, Aegyptijs im-
 perauit 506.29
 Tyranus vitam sic degit vt suspensum
 cibum potumq; habeat 128.45
 Tyrococinos placenta, & eius con-
 fectio 482.19
 Tyron panis 81.34
 Tyronapastis, placenta genus 110.54
 Tyrrheni ad tibiam pugillati conten-
 dunt 115.10
 Tyrrheni pyratiam exercentes 501.
 10
 Tyrrheni solertes & ingeniosi artifi-
 ces 522.9
 Tyrrhemum vinum 523.26
 V
 Valetudo à Dijs munus incunctissimū
 mortalibus datum 323.32
 Valetudo bona à dijs peti solita in sa-
 crificijs 491.5
 Valetudo bonis odoribus miri quan-
 tum inuatur 512.13
 Valetudo 517.43
 Variæ domesticæ suppellectilis nomi-
 clatura 485.12
 Variorum obsoniorum enumeratio
 483.14
 Vas sigillum è Cnido 222.22
 Vas, & daps, de muliere 297.41
 Vber, & daps 488.43
 Vbi sapientie opus examinatur 250.
 Vdones 503
 Vellera, edulium 384.42
 Venatione iuvenes robustiores & ad-
 uersus hoste audaciores fiunt 19.8
 Venerea latage 497.37
 de Venere inter potandum loquendū
 452.37 ea moderatè viendū ib.
 Venere exciati pinnæ, locustæ, bul-
 bi, cerice, oua, extremi pecudum
 artus 49.21
 item Polypos ibid.
 Venere exciati edulia 266.4
 Veneri Amicæ vbi que templum, sed
 Maritæ nusquam 415.6
 Veneris Callipygi templum cur vete-
 res edificauerunt 411.9
 unde sic dicta Venus ibid.
 Veneris meretricia delubrum Aby-
 di 426.25 quare extructum ib.
 Veneris ades Sami, in Arundinibus
 dicta, à meretricibus quæ Periclitè
 secuta sunt cum obsideret Samum,
 edificata 426.34
 huiusmodi ades Ephesi constructa
 ibidem
 Veneris publica festum quarto men-
 sis die 490.52
 Veneris simulacrum & superstitione
 circa id 503.46
 Veneris oblectamentum lilium dicitur

INDEX

Vener quod eo Venus gaudeat 509.
 10
Venter inexorabilis 307.50
Venter magnam malum homini 315.
 26
Venter multa facinora nos coactos docet 315.26
Ventri quocumque prae d' comittuntur imputanda 316.41
Ventriculum offendunt olera & salifamenta si statim ab eorum esu bibatur 90.49
Ventriculus largiori potu leditur 36.5
Ventriculus imbecillus desiderat cibos qui non facile corrumpantur 66.22
Ventre homini adempto nullus est qui quemquam iniuria afficiat ib.
Venus Phaonem cum deperiret in laebucis cum abdidit 53.39
ut vult Cratinus. At Marfias Iunior dicit in segete viventis ordei ibid.
Venus Anchitem & Adonin ob pulchritudinem rapuit 421.7
Venus Antica 425.21
quare sic dicta ibid.
Venus Melenis sive Nigella 438.
 40
Venus aurea omnes alit 447.24
Venus postquam cum Vulcano cubuit, in aqua lavit, ex qua nata Lycobis herba 507.44
Venus dea voluptate significat 512.8
Venus apud Homerum Hektoris cadaver rosaceo oleo ungit 512.50
Ventris amica 517.20
Versus Homericis prima & ultima syllaba versum aliquid significantes 342.15
qui esculentum ostendunt ibid.
Vestem veteribus decenter colligere curae fuit 16.24
Vestes Gemilitiae ad usum expeditissimae 359.53
Vestes Siculae laudatae 489.50
Vestis videtur ad doctrinam comparandam non nihil facere 16.38
Vestis eximio colore pretiosae poetica descriptio 508.22
Veteres ante canam nec lactucam, nec vulum, ut nunc fit, nulli apposuerunt 76.1
Veteres olim non inebriabantur 319.
 35
Victimarium seu poparum munus in sacrificijs 491.18
Victoriae alas, quas Dij Amori absciderit, gestandas dedere 418.35
Villum dubium 46.45
Vina vehementiora quomodo mitiora fiant 26.4
Vivarium piscium 154.41

Vini Adriani natura 26.3
Vini Albani dua species 20.44
a quo tempore incipiat eius vigor ibid.
Vini genus circa Caryniam Achaia nascitur quod partus abigit, ut & vna 25.12
Vini Chij tres differentiae, & quae 48
Vini Falerni duo genera: & quomodo id fiat 20.42
Vini Lesbij vis 25.47
Vini saluberrima potio ex inodoro & fragranti composita 25.22
Vini colore tres species, & cuiusque natura 25.31
Vini eadem ac ignis vis, & ratio 29.
 15
Vini vis ad bonam valetudinem conducit 30.38
Vini commixtionem cum aqua Aethiopsibus monstravit rex Amphithyon 134.35
Vini quicquid diluitur animo noxium est 316.47
Vini mixtio Achiuis usitata 318.30
Vini quibus vis ignota resania Bacchum insinulant 320.39
Vini primum reperti potantium crapula abusus 503.7
Vini potum sedare creditur circumligatum caput 502.8
Vini temperandi aqua primum visus 503.10
Vini meri Graecorum mensis sublato clamore & bono deo conceptis votis inferendimos 503.13
Vini inventor Bacchus 503.14
Violentia corpus suum obruere insolentis ac incompositi est animi 323.39
Vino Prammio non delectantur Aethiopes 24.6
Vino Regino potui comoda etas 20.50
Vino Rbodio plus marina, quam Coos immiscendum 25.44
Vino ex ordeo Aegyptij, quod penuria & egestate inveniunt, ebrj quando bibendo inloneum ibid.
Vino qui inebriantur in faciem vergunt, prout qui xybo in caput versupinati Aristoteli, & quare 26.
 45
Vino bibentibus visus, sapientia, docilitas, consilia bona conciliantur 28.15
Vino deditos non tantum quales ipsi sint produnt, sed etiam cuiusmodi sint alij 29.54
Vino proditur ingenium, ut igni aurum argentumve 30.2
Vinum sapientes etiam ad amantiam compellit 319.47

Vinum Abates e Cilicia alium laxatantum 26.7
Vinum Achanthium 24.19
Vinum Aconitanum 21.4
Vinum Argosthenense 328.47
Vinum apyrum e collibus quinque 24.49
Vinum est Babylone, quod indigenae Nektar vocant 25.27
Vinum Barbinum 21.12
Vinum Byblinum e Phoenicia terra 23.6
Vinum Biblinum 24.33
vnde, ibid. 26
Vinum a quibusdam montibus Bithynis dictis Epicharmo 37
Vinum Cecubum 21.4
Vinum Calenum 21.4
Vinum Capuanum 21.12
Vinum Carytium 24.53
Vinum Caulinum 21.12
Vinum nigrum apud Chios primum extitit, idemq; omnium primi vitem secrete 20.35
Vinum Chiium 22.30, 24.35
Vinum Corcyraeum vetustate incunctissimum 26.5
Vinum Erythraeum 25.22
Vinum Falernum potui quando tempestivum 20.40
Vinum Falernum, ut & Albanum ex Italicis gratissimum 26.1
Vinum Faustianum 21.3
quoto anno potui aptum ibid.
Vinum Formianum 20.50
Vinum Fundanum 21.4
Vinum Gauranum 21.1
Vinum Gnidium quos effectus habeat 25.46
Vinum Halicarnasium 25.42
Vinum Heluolum 21.18
Vinum Helyaeolicum 25.22
Vinum in Herca, Arcadiae oppido, nascitur, quod viris insaniam, mulieribus sterilitatem importat 25.10
Vinum Icarium 24.1
Vinum Imiticum 24.30
Vinum Italicum 20.39
Vinum Labicanum 20.53
quando bibendo inloneum ibid.
Vinum Lesbium, Maronum dictum 22.30
Vinum Lesbium 24.35
Vinum Lesbium Protropos dictum 36.11
Vinum Leucadii, Messenium 22.54
Vinum Leucadium 26.6
Vinum Marmorinum in Sicilia provenit, Italicum tamen vocatur 21.
 22
Vinum Maracoticum, dictum & Alexandrinum vnde dictum 26.16
& eius vires 20
Vinum Maronum 20.29
Vinum

IN ATHENAEVM.

Vinum Marficum 21.2
Vinum Massiliense 21.12
Vinum Myndium 25.42
Vinum Myrtes, sive Myrines 25.24
Vinum Naxium 24.28, 41.9
Vinum Nomentanum 21.12
Vinum Palneum 7
Vinum Parysium 24.33
Vinum Peperethium 22.51
Vinum Prammium 22.39
Vinum Pysyrium 22.47
Vinum Pyrami ubi nascatur 25.4
Vinum Sabinum 21.4
Vinum Scialbium 24.52
Vinum Satinum 20.51
Vinum Signinum 21.12
Vinum Spoletinum 21.12
Vinum Surremianum quando potui aptum 20.48
Vinum Tenioticum 26.22
& eius vis 26
Vinum Tarentinum 21.12
Vinum Thasium 22.30
Vinum Thasium vini spirat odorem 23.31
Vinum Thasij duplex, & quale 25.
 14
quale Vinum in Pitaneis conuictu publico apud Thasios dabatur 25.
 19
Vinum Thebaicum 26.32
Vinum Tiburtinum 20.52
qua etate eius vigor incipiat ibid.
Vinum Trebelicum 21.12
Vinum Trifolinum 20.51
Vinum Trazenum viris gignendi potestatem auferit 25.13
Vinum Tyrrhenum 523.26
Vinum Velaerinum 21.4
Vinum Venetianum 21.12
Vinum Vicentinum 21.4
Vinum Zacynthium 26.6
Vinum inflammationibus aduersissimum 7.8
Vinum multum nutrit 8.10
Vinum facile digeritur ac euanescit 8.23
Vinum cardiacis dari cum pane vitale 8.24
Vinum cum polenta & caseo Marchaoni datur 8.25
Vinum & famem & sitim sedat 8.
 27
Vinum comedando bibendum 8.
 29
Vinum vetus, hymnorum recentium flores laudat Pindarus 20.20
Vinum vetus non tantum ad voluptatem, sed etiam multo magis ad sanitatem conducit 20.25
Vinum vetus commendatur aqua temperatum 10.29
Vinum nigrum Homerus admodum, id est, arum vel vrens vocat 20.31

Vinum nigrum alendi vim maximam habet 20.33
Vinum album imbecillum ac tenue est 20.38
Vinum giluum siccatur, & concoctione valentius inuat 20.38
Vinum excellens, ad ad d' Eritro, arbusculum nuncupatum Capuae nascitur 25.1
Vinum & capiti nocet 26.1
Vinum quodque cuius generis aqua condendam 26.8
Vinum curas pellit 28.8, 29.2, 4.34
Vinum a dijs mortalibus datur 28.21
Vinum recte recitibus summum bonum, intemperanter vero summum malum 28.23, 29.35
Vino homo simillimus, & quare 29.5
Vinum & amor, cum cetera omnia celari possint, semper cognoscuntur 30.22
Vinum loquaces eos reddit qui sese largius inuitant 31.11
Vinum equus poeta 31.12
Vinum malorum remedium 31.48
Vinum laues telluris fructus 31.49
Vinum dulce capiti minus nocuum 36.15
Vinum dulce olim inter epulas veteres bibebant 94.50
Vinum qui, ut equus aquam, bibit, Scythiae loquitur 163.50
Vinum in quo Mullus suffocatus fuerit si quisquam bibat, impotens fit ad Venerem: si femina non concipit 242.49
antequam vinum misceretur antiqus mos Deos precari 316.16
Vinum temperandi duo fontes aptissimum, voluptas & prudentia 316.18
Vinum pedes, linguam, manus, mentemq; ligat 320.2
Vinum ocyus concessum 320.
 42
Vinum cui Deus hominibus largitus 321.35
Vinum metropolis omnium malorum 330.43
Vinum Veneris lac est 331.34
Vinum sermonum omne genus occasio est 333.38
Vinum bonorum omnium natura regem statuit 333.48
Vinum senum morosam anxietatem lenit 345.48
Vinum graues delet curas mortalibus 358.20
Vinum e palmulis 484.19
potu siccae, sed capiti graue ibi 53
Vinum e Loti fructu fit iucundi saporis, sed quod vibra decimum decim

etatem non fere 485.43
merum id, & sine aqua bibitur ibid. 15
Vinum dulce 486.6
Vinum aceto adulteratum 522.4
Viola flos coronarius 507.2
Viola lutea sive flammica, flos coronarius 507.4
Viola nigra, flos coronarius 507.5
Viola a Corinthijs Ambrosia nominatur 507.19
Violaceae corone vsus nullus in potulis quare 503.32
Viola Cyrenaica fragrantissima 508.8
Viola humi iacentes 509.45
Viola 510.26.33
Violarum vis & praestantia 507.
 29
a quibusdam Chamaemthe vocatur, ab Atheniensibus Ionia, ab Euboeensibus Siderinis ibid.
Violarum satro 508.37
Violarum duo genera 508.38
Vires corporis anteponere viribus sapientiae bone iniustum 309.24
virgines ac femine hospites vino olim laubant 8.30
vir probus & vitis ciuibus, ne maluum quidem possidet 304.52
vir pulchri, feminae, & equae ubi sint querenda 207.40
virtutis Licorinum egregium 519.
 11
in vita nihil certi possideri potest 78.
 26
vita secum tristitia affert plurima 165.
 49
vita quare huius nostrae aetatis curriculum dicatur 345.52
vita beata epicurea quibus efficitur potissimum 478.7
vite alterius experimentum capendum 193.2
in vitum hanc qui ingrediuntur tamquam in mercatum celeberrimum veniunt 346.5
vitae quae Prammium fert ab externis Sacra appellatur: ab Oenoensibus, Dionysias 24.14
vitae erat ad Alpheum flumen ab Elea 8. stadijs distans, qua perfectos Bacchanalium dies tres vacui lebetes postridie pleni vino offerebantur 26.38
vitae primum in Plinthe Aegypti oppido reperta Hellanico 26.40
vitae in Aetolia primum inuenta e caudice, quem canis Orestei Deucalionis filij peperit, dum is regem iniiseret 27.51
vitae aurea in cubiculo regis Persarum 383.30
vitae in coronis 506.28
vitae e rubro mari a Baccho translata in Graeciam 503.7
 k k
 vituli

I N D E X

vituli altiles 488.9
 vivere, est bibere 17.50
 Vlpiani vnus ex Deipnosophistis mors 511.21
 Vlpiani totam vitam consumpsisse in hac questione, hæc dictio alicubi legitur, an non? ait Cynulcus 73.17
 Vlpianum in balneo penulam amississe Cynulcus ait 73.29
 Vlpianus Tyrius cur ἀπὸ τῆς ἀπὸ πέλλatus 1.34
 Vlpianus indignatus quod quidam Cynicus mensam tripodem in conuiuiuo dixisset 38.40
 Vlpianus in pacto saxo tibia vulnerata cum adhibito remedio in publicum exire, rogantibus quidnam mali illud esset, respondit hypopion 73.33. à Cynulco facit reprehenditur ibid.
 Vlysses 8.26
 Vlysses ob temulentiam interijt 8.40
 Vlysses de tergo sibi appposito Demodoco partem dat 11.6
 Vlysses & Achilles in Odyssæa contentiosè discipat, videlicet an prælio, vel astu capiendum sit Iliou 13.53
 Vlysses pede bubulo à prociis impetitur 14.3
 Vlysses in congerendis ad focum lignis, & artem culinariam habilis fuit 14.15
 Vlysses lauat manus 14.43
 Vlysses memor pyrorum que pater Laertes ipsi dederat puero 19.44
 Vlysses bubulo pede petitus 20.11
 Vlysses in Cyclopiis antro inclusus dijs sacrum primo omnium fecit 13.4.20
 Vlysses Phæacum cætores audit 13.6.14
 Vlysses apud Homerum Epicuro videtur fuisse autor voluptatis ob eius commendationem 382.10
 Vlysses quod laudavit voluptatem temporis ac nationi apud quam agebat consuluisse dicitur 382.19
 Vlyssis focij in leones & lupos à Circe mutati Homero finguntur, quod voluptatem essent secuti 8.35
 Vlyssis focij venditur in Sicilia 10.24
 Vlyssis soror Phæce, id est lenticula, nominata fuit 118.17
 item à quibusdam Callisto ibid.
 Vlyssis focij partim à Cyclope deuorati, partim à Lastrygonibus 455.5
 Vmbra pisces 240.51
 Vmbrosorum gens Adriatico mari vicina mollem agit vitam 391.44
 vnguenta crassiora vitanda 362.25
 vnguenta stillantia 76.16
 vnguenta in alabastris & v. sis au-

reis 511.24
 vnguentarij Sparta eiecti, quod oleum corrumpent 511.42
 vnguenta ne venderent à Solone vris prohibitum 511.43
 vnguenta Acolibus μύρρα & σμύρνα quare appellantur 512.46
 vnguenta ἐλαία Homero dicuntur, & oleum odoribus conditum 512.48
 vnguenta pro varietate locorum & artificum præstantissima: Irinum, Rosaceum, Crocinum, Nardinum, Oenanthinum, Amaracinum, & Melinum, Cyprium, Aegyptium, Sidonium, Panathenæicum, Mendesium & Metopium, Megalium, Telinum 513.4
 vnguenta fungulis partibus corporis idonea 513.40
 vnguentis quare veteres epulantes caput perfunderent 515.34
 vnguentorum duo genera, alia χελύμια & vocantur, alia ἀλείμματα, inunctiones 513.29
 vnguentorum magna apud veteres cura 513.39
 vnguentum, corona, Thasium vinum obsonij appetentiam excitant 22.41
 vnguentum Aegyptium & Irinum 495.17. & 18
 vnguentum rosaceum Cyreneum nobilissimum 508.7
 vnguentum è thure etate Athenæi excogitatum 513.20
 vnguentum præstantius viliori affusum, in superficie manet 513.21
 vnguentum Athenis cardè venditum 515.10
 vniones plurimi, ac insignis magnitudinis sūt, cum saepe tonat, ac largior imber effunditur 70.36
 vnionis color & descriptio 70.25
 voces absone 42.46
 volucres, quæ ad volatum ineptiores 289.26
 voluntarij apud Thebanos 463.33
 voluptas geminatur cum artifex bonus sive artis perito quidpiam exhibet 283.1
 voluptas non ex mensa sumenda, sed ex prudentia 315.15
 voluptas potentissimos quoscumque, si ei se addixerint, succumbere facit 381.44
 voluptas hominum naturam reddit animosorem ac excelsiorem 381.26
 voluptas ingenio competit, labor rustico ac sordido 381.31
 voluptas diuina statim hominum naturam laiat 404.42
 voluptate nihil insolentius 381.11
 voluptate animi ac lætitiæ, dum etiam

mensæ cibis repletæ sunt nihil gratius Homerus animat 381.45
 voluptatem cibi ac potionis omnes ex aquo percipiunt 32.24
 voluptatem intemperatius persequi, dolorem est venari 380.42
 voluptatem esse summum bonum sapientissimi duxerunt 381.29
 voluptatem, cuius non peniteat, Antiphanes bonam esse dicit 382.9
 voluptatem qui deserunt, non sunt homines, sed cadauera animata 406.1
 voluptates rerum Venerearum verementissime condonari hominibus sermone iactatur 381.12
 vomitiones tempestate iactatos comitantur 503.46
 qua per vomitum sit euacuatio veteribus incognita 495.32
 vomitus incommoda 495.35
 voracitatis delubri in Sicilia 310.52
 vox præconis alta 490.18
 Vpingi Diana cantiones 461.37
 vrbis regina, Roma 74.2
 Vreces 147.34
 Vrsam plastrum vocant 365.43
 vrtica marina quare ἀναλίφον dicta 68.9 Itætiæ herbam nominat, & ratio ibid.
 vrtica & spongia marina vbi nascantur 67.52
 vrtica marina facultas 68.6
 vrsilium & id genus nomina formantur à ciuitatum non proprijs nominibus 362.27
 vna testaceorum quid 67.14
 vna 483.17
 vna nobilis, σαφολὴ 486.23.27
 vna Hipponia quæ Rhodi provenit, insigni bonitate 486.48
 vna in vino condita 486.36
 vna bis in anno Sami nascitur 486.44
 vna Nicestrata, quæ in Attica nascuntur 486.46
 Vulcanus claudus utroque pede 35.37
 Vulcani & Veneris concubitus 507.44
 vulpis δειπασίονμα 490.10
 vulua cum aceto & lafore præparata 75.49
 vulua porca cum cymino, aceto & Silphio paranda 76.20
 vxorem qui primo ducit excusandus peccati, quia ignoranter peccat, qui secundo excusatione caret 415.30
 vxores in iudicium reorum adducere Athenis mos 44.49
 vxoris munus & officium 426.46
 Xanthias famulus 251.18
 Xanthus lyricus poeta, Herculi vrbem

I N A T H E N A E V M.

stium Homericum tribuit 382.5
 Xanthippe Socratis vxor 162.30
 eadem in eius caput mullinum effundit
 Xanthippe & Myrto creditæ sunt Socratis vxores simul fuisse 412.30
 Xanthippus Periclis gnatus 377.12
 Xenarchus Rhodius ob bibacitatem diuersus fuit congius 326.12
 Xenocleides poeta Neeram amauit 442.39
 Xenocrates philosophus in congiuio festo die coronam auream, quam primo qui congium vini bibisset Dionysius proposuerat, adeptus est 326.24
 Xenodemus 12.18
 Xenopetria Lysandride mater omnibus Peloponnesi feminis formosissima 454.12
 Xenophon 12.32.16.12
 Xenophon prestigiator in admiratione fuit Athenæ 15.22
 Xenophon dicit cum James vrget, placere maxam ac naturam, cum sitis, aqua ex flumio haurita 117.44
 Xenophon ineptè in conuiuiuo suo introducit Autolycum epulante cum ceteris ob vxoriam de Pancratio, cum is forsitan natus nondum esset 160.38
 Xenophon Grylli filius cum apud Dionysium Siculi pocillator ad bibendum cogeret, inquit, Dionysius obsonator probus est, non equidem nos cogit bibere, sed tacitus mensam apponit 319.40
 Xenophon dicit Cyrum patris insipientis edocsum, Plato verò refertur 376.30
 Xenophon Menonis prodicionem scri-

bit, qui comitabatur Cyrum cum x. millibus Græcorum aduersus Persas, Plato cum laudibus effert 376.30
 Xenophon Corinthius vouet Veneri se meretricem adducturum si in Olympico certamine vicisset 427.11
 Xerxem è Græciis qui cæna exceperunt omnes domo exulare præ pertate coacti 109.44
 Xerxes Mardonio suppellectilem relinquit 104.31
 Xylochmichus 522.25
 Xylophori serui in Syssitjs Cretesium diuersi fuerunt etiam Calophori 107.52
 Xiphias piscis 210.22
 Xyphias byeme optimus ibid.
 Xiphias 235.10
 Xiphianus species saltationis 469.27
 Z
 Zacynthij cur nulliæ & rebus generendis inepti 392.30
 Zacynthius Pythagoras tripode instrumto vsus 474.36
 Zaleuci lex apud Locros Epizephyrios ne quis iniussu medici vno vtevetur sub pena capitis 320.30
 Zariadres & Hispapes frater tam insigni fuerunt pulchritudine, vt incolæ eos ex Venere & Adonide natos dicerent 428.10
 Laura apud Alexandrinos forum cupediarium 401.28
 Zea 87.29
 Zela Bithymie rex, dum Galatarum daces amicitia prætextu & hospitij ex insidijs adoriretur, occubuit 45.17

Zelæes Nicagoras medicus sine patria tyrannidem occupauit 215.43
 Zeno philosophus catillo 258.11
 Zeno Citicensis 188.7
 Zeno Citicensis qui Stoicæ sectam condidit inuitatus inueivrandum Socratis per canem conceptum, per Cappariam iurabat 176.11
 Zeno Citienus in familiares diuersus, multo vini hauritus placidus cum fieret interrogatus quidnā sic ingenium mutasset: respondit id sibi accidere quod & lupinis prunquam aqua madefiant amarissimis, maccrati dulcissimis 43.31
 Zeno Phœnix sine Citicensis Stoicorum princeps 419.2
 is pueris semper vsus, nunquam femina ibid.
 Zeno Stoicus aurum vel argentum optare vel fugere vetat, vt nec cætera quibus moderatè uti licet 174.4
 Zeno felicem obitum existimabat, si quis sibi ipsi mortem conscivisset 110.9
 Zeno Cretenis Artaxerxi saltator charissimus 17.29
 Zenonē Parmenidi in amoribus fuisse peruersè scribit Plato 377.10
 Zenodotus δ᾿ ἄγχι τῶν, conuiuium bonum sinistrè interpretatur 9.53
 Zenodotus in primo Iliad. pro παρῶν sinistrè legit δ᾿ ἄγχι 10.15
 Zephyrium Aegypti promontorium 237.37
 Zethus citharista 262.8
 Zogana genus vestis 476.10
 Zoilus 1.27
 Zomotarichos 94.24
 Zopyra, vasa vinaria 329.23

Index Græcarum dictionum, quæ sparsim in hoc opere aut leguntur tantum, aut etiam explicantur, quas in vnum colligere visum est, vt studiis & labori tuo consuleremus.

ἀκρόν, poculi genus 496.53	ἀκρατίες, menacius 317.13
ἀκρόν, cotabiprocibus 496.53	ἀκρατισμόν ientaculum 9.11
ἀροασίς, obsonator 128.9	etiam ἀροασίον appellatur amici 360.23
ἀροασίς, obsonator dicitur & ἀροασίς ibid.16	ἀροασίονες qui dicuntur 72.4
ἀροασίς, vinum mortale cur vocent 347.12	τα ἀροασίονα extrema artium 287.50
ἀροασίς, portio in conuiuiuo cuique tributa 172.49	ἀροασίον, summa parte vrbis 513.29
ἀναλίφον, vrticam, Attici nominant, & quid ἀναλίφον Thubani quid dicant 463.40	ἀλεῖμα, genus poculi 10.7

INDEX

ἀλιτίς 461.24
τὸ ἀλιτίον 322.47
de vocis ἀμυδάλῃ tono, ubi statendum sit ambigitur 41.20
ἀμυδάλων fructum, ἀμυδάλῃ arborem denotare debet 41.32
ἀμφιθεῖς κρέατα, apud Homerum id quomodo intelligendum 373.51 & 374.1
ἀμφιπόλος, qualis ancilla 199.22
ἀναγκαστήν inuitus nutrire Crati 37.36
ἀναγωγὴ ἡμέραι quae dicantur in Sicilia ad montem Erycem 294.29
ἀνακείδων de quare dicitur 18.15
ἀναπέδον saltatio magnam cum Gymnopædice habet similitudinem 470.19
ἀναπίπτεον quid 18.6
ἀναπίπτεον, id est decidere, pro κατὰ κεῖθεν dixit Euripides 18.12
ἀναπέσειν Eubulo impransus 37.36
ἀνήσις pro γῆσις 37.5
ἀνιστρέπον, tristius 317.15
ἀνύργον palmula 485.16
γυνὴ ἀπιέδω significatus 483.22
ἀπῆναι 312.44
ἀπια, id est, Pyra 484.11
ἀπολέμυρος aquiuocum, tam laudans, quam periturus significat 73.29
ἀπὸνιμμο, lotio quae cadaveribus ad honorem desinitiorum adhibetur 305.54
item ea quae adhibetur ad lustrationem sceleratorum eius expiationis forma ibid.
ἀποπίπτεον, manuum lotura 305.50
ἀποπίπτεον abluere post cibum 305.13
ἀπόσιον Philochorus ἀπόσιον solo tritico visitantem dixit 37.34
ἀποσιον γυναικα, secundarum mensarum reliquiae 490.10
ἀπὸν κακόγητα, baud rectè ἀποσιον interpretatur Eratosthenes 13.7
ἀπύρρον palmula 485.26
ἀπυρος Tripus erat in quo olim vinum temperabatur 30.16
ἀπυρον quid 24.54
ἀπύρρος apud Homerum de cratere quomodo intelligendum 373.46
ἀργυρεῖδες Atheniensibus argenteae phialae 374.24
ἀρεστήιον vinum 332.37
ἀρεσθῆναι Alexis dixit pro cena & prandio 37.39
ἀρεσθῆναι prandium 9.11
ἀρεσθῆναι & δορπισην ibid. 13
aliquando ἢ ἀρεσθῆναι & ἢ δέσθῆναι idem est significatus 9.22
ἀρεσθῆναι 341.12
ἀρρυθμότης quis 332.20
ἀρεθῆ, panis 82.25
Arios item rex Messapiorum, gentis Iapygiae ibid.
ἀρεθῆ quare panem vocauerunt antiqui 365.6
ἀρτύματῶ 52.26
ἀρτύω condio apud Sophoclem 52.30
ἀρυσάναι, haustia, ἀπὸ ἢ ἀρύσανται dicuntur, dicimus etiā ἀρυσῆτες & ἀρυσίχες 317.6
ἀρύταμα, vas genus 317.10
ἀρεσον, ientaculum 8.52
ἀρεσχος pro εἰσχος 37.6
ἀρεσχος scribit Cratinus, item Theopompus 48.31
ἀρτύον, ganea 123.49
ἀταδάλια vox vnde dicta 10.4

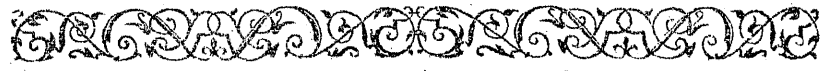
ἀτῶραχοι, quid 481.28
ἀτῶν, quid 141.48
ἀτῶν, quale instrumentum 141.50
ἀτῶν, Athenis quaedam loca sacra 141.53
ἀτῶν, cassis, sic à figura dicta 141.52
ἀτῶν, 463.32 & 42
ἀτῶν, 25.50
ἀτῶν, 317.16
B
β, cum π & φ, affinitas 483.47
βαλανεύματα crateres ita dicti quare ita dicantur ibid.
βαλλήτης λίθινος iactus lapidis 303.33
βαλλήτης item commentus hominum in Eleusine 303.35
βαλλήτης 269.4
βαλλήτης 270.2
βατέειον, patella 126.46
dicitur & ἀπὸ βατέειον ibid.
βατέειον 13.47
βατέειον, panis diligenter obtritus & calens 86.34
βατέειον vnde 80.24
βατέειον & εἰσφύλαξ eadem an diversa 486.13 & proinde 275.21
βατέειον veteres bibere interpretati sunt 18.2
βατέειον, dormire veteribus 250.6
Γ
γάβαλον 521.38
γάβαλον, lactentes porcelli 295.30
γάβαλον 459.31
γάβαλον & Γενναῖος, quomodo dicuntur 486.3
γάβαλον, senilis barba 510.3
γάβαλον gustare 284.23
γάβαλον 463.39
γάβαλον, luctuosa carmina 131.20
γάβαλον, fillo 122.18
γάβαλον vnde 80.23
Δ
δάδης 522.27
δάδης, εἰρανος & εἰρανοῖν quomodo differant 270.25 & 30
δάδης ἀπὸ ἢ δάδης, à dispartiendo 9.3
δάδης vnde dicta 9.47
δάδης tantum dicitur in hominum conuictu 10.11
δάδης, coquus quare dicitur 10.10
δάδης, ambiguus vocabulum 285.39
δάδης, poculum digitatum 349.15
δάδης ἀπὸ ἢ δάδης dicitur, vnde δάδης 170.42
δάδης quod piscium genus 266.21
δάδης & δάδης est ferarum modo auaritate insatiabili vorare 170.43
δάδης, quartus cibus inter prandium & cenam 9.17
δάδης, saltationis genus 348.53
δάδης, cena 9.12
δάδης & δάδης 9.13
δάδης cibus vnus ex tribus, alias δάδης 144.40
δάδης 521.36
δάδης & δάδης exiguus porcelli 488.50
δάδης, porcellus 279.27
δάδης, vulva 279.41
δάδης quid 11.1
δάδης pocula apud Clitorios 349.3
δάδης Homero faces 522.34
δάδης, 461.21
δάδης, belliariorum placentarumque artifices 128.50
δάδης concinere 258.31
π

IN ATHENAEVM.

περ διατεσσάρων, διατέσσει, διατεσσών 77.44
διηλισσά apud Lacedaemonios 463.30
διήφορος 144.27
δοίαι, quid significet 366.44
E
ἐρητύλον, ludus genus 356.41
ἐλασπίναι, sacrificiorum apparatus splendidi 270.28
ἐλασπίναι, talium sacrificiorum participes ibid.
ἐλασπίναι cur appellata 9.46
ἐλασπίναι, potio aqua & vino constans 343.35
ἐλασπίναι videre, Thebanis 463.40
ἐλασπίναι, saltatio, qua aucupes otos & scopas capiunt 292.1
ἐλασπίναι Homero vnguenta appellantur & oleum odoribus conditum 512.48
ἐλασπίναι 521.32, 37, 52, 36
ἐλασπίναι, qui dicuntur 128.17
ἐλασπίναι, idem etiam dicuntur ibid.
dicitur & ἀπὸ ἐλασπίναι ibid.
ἐλασπίναι, mensa coquaria 128.19, 129.46
ἐλασπίναι 521.33
ἐλασπίναι seu tortiles corona Alexandrinis 506.20
ἐλασπίναι pro bibere 332.30
ἐλασπίναι pisces omnes cur dicuntur 230.22
ἐλασπίναι 274.45
ἐλασπίναι 459.29
ἐλασπίναι 144.52
ἐλασπίναι, vase 80.41
ἐλασπίναι, obvolutum 135.20
ἐλασπίναι quid 331.38
ἐλασπίναι, ebriosus 457.33
ἐλασπίναι 511.5
ἐλασπίναι, temulentus 478.32
ἐλασπίναι bellaria Apionis & Diodoro 494.46
ἐλασπίναι Lacedaemonius auxiliaria cena 494.50
ἐλασπίναι, Doribus quid 494.50
ἐλασπίναι, ita bellaria dicuntur omnia Macedonibus 490.15
ἐλασπίναι, bellariis vesci 476.54
ἐλασπίναι bellaria 476.48
ἐλασπίναι, Atheniensibus quid 494.50
ἐλασπίναι, cena quas Alexandrini ἐλασπίναι vocant 272.14
ἐλασπίναι, imposta mensa fercula 128.7
ἐλασπίναι, quae sint 477.21
ἐλασπίναι, quae dicantur 477.13
ἐλασπίναι, caprifici 58.48
ἐλασπίναι, merenda 9.12
ἐλασπίναι duplex significatio 425.30
ἐλασπίναι palmula 485.26
ἐλασπίναι, Arcadibus Rosa appellatur 508.10
ἐλασπίναι non ἀπὸ ἢ ἐλασπίναι, quo vocabulo alimentum indicatur, sed quod in his omnia ordine fierent 270.44
ἐλασπίναι, lucerna quae nodum est vsu trita 73.40
ἐλασπίναι, gallicè la triperie 71.5
Z
ζα particula magnitudinem & multitudinem in compositione significat 316.44
ζα, meracius 316.32
vnde componatur hoc vocabulum ibid.
H
ἡ βητήρια, conuiuia 318.10
ἡ βητήρια, quid 57.12
ἡ βητήρια, suauiloquentia 123.35
ἡ βητήρια 514.16
ἡ βητήρια in nave, colus 354.7
ἡ βητήρια, poculi genus 350.51
ἡ βητήρια, ientaculum 81.31
Θ
θαλασπίναι conuiuia 10.4
θεῖται pro ποιήται Græci dicunt 374.5
θερμολύμας simpliciter θερμολύμα, significat 43.24
θηῖται quid 296.1
θηῖται 509.53
θηῖται apud Homerum 491.17
θυμὸς, animus 512.42
θυμολύμας 226.41
θυμολύμας, odores 52.52
I
ἰη ποιάν, quid sit, & huius acclamationis origo 52.43
ἰη ποιάν, antiqui deum sibi esse cum cuperent, clamabant in ἰη 270.50
ἰη ποιάν 461.14
ἰη ποιάν species quedam vocatur 507.18
ἰη ποιάν 461.19, 20
ἰη ποιάν panis genus 82.44
K
κακάναι 313.44
κακάναι saltationis genus 349.1
κακάναι 461.21
κακάναι descriptio 12.27
κακάναι 294.29
κακάναι, 18.22
κακάναι, conuiuiorum propria 497.10
κακάναι 322.11
κακάναι, phrasibus veteribus vsitata post & ante cibum 306.15
κακάναι veteribus dicebatur antequam accubarent 305.9
κακάναι, Ionibus cadus dicitur 352.46
κακάναι quid 317.18
κακάναι & marini & forenses 69.34
κακάναι, venari 258.23
κακάναι, Syracusij κίχνας nominant 50.13
κακάναι, Eupolis in Antolico vocat Κκακάναι 84.23
κακάναι, 68.1
κακάναι dicitur masculino & feminino genere 65.50
κακάναι, Cynulcum nominat 75.21
κακάναι, lucernam extinguere 522.28
κακάναι vnde dicta 192.50
κακάναι 254.1
κακάναι 463.39
κακάναι 474.9
κακάναι, crepida 80.26
κακάναι, dicitur ἔτι κάρως, quia oculus clauduntur eorum oisfactu 273.49
κακάναι, quae carnes appellare solent 297.34
κακάναι quid sit 357.41
κακάναι, poculorum plenum 343.47
κακάναι, masculino genere 273.21
κακάναι 48
κακάναι 270.2
κακάναι, genus poculi 349.50
Λ
λαγροὶ γυναικες, & tenuiores qui sint 471.22
λαγροὶ vnde 270.39
λαγροὶ 13.49
λαγροὶ vnde dicitur 270.40
kk 3
λακάναι

INDEX

νεροποιήσα dici solet	ibid.	ἄια veteres nuncuparunt tabulata	44.51
ἄια quare de carne è lumbis sexta dicitur	297.37	ἄιον tribus syllabis pronunciat Sappho	44.41
ἄιδος ἢ ἄιδυς, pottorium vas	374.38	dicitur ἄιδεον	ibid.
ἄιδος poculum quod dabatur scolici recitantibus	375.29	ἄιδυός, lineus pannus	306.25
		ἄιδυα quid	1.37

Proverbia, quibus sparsim in libris Deipnosophistarum Athenæus utitur.

§§

<i>Abi ubi suillam comedes, nec bubulam expecta</i>	287.33	<i>Bacchus infans</i>	457.1
<i>Abydenorum bellaria</i>	477.20	<i>Bacchus sapientissimus</i>	28.12
<i>Ab Omphale ad Hebem</i>	184.7	<i>Bellaria Attica</i>	392.16
<i>Ad aquam dicere</i>	34.50	<i>Bello parta</i>	126.2
<i>Ad capras sylvestres</i>	63.10	<i>Bibere quinque & duo</i>	318.53
<i>Ad cornus</i>	356.8	<i>Bibenda quinque, vel tria, minime quatuor</i>	318.40
<i>Aegyptiam tu fabam serito ut post metas</i>	55.16	<i>Bœotius, id est, vorax</i>	306.23
<i>Adeft Venus ubi rerum magna copia</i>	22.43	<i>Bœotium hoc est</i>	156.3
<i>Ad imperatorem facilius accesseris</i>	166.53	<i>Bonus ego ad bonos viros epulatum veni</i>	6.30
<i>Ad Lestrygonas</i>	144.2	<i>Boni ad bonorum convivia vltro veniunt</i>	133.25
<i>Admeti cantio</i>	518.22	<i>Brassicam inter olera</i>	276.2
<i>Ad vnguem examinare</i>	73.18	<i>Briareus</i>	281.3
<i>Africa semper novi aliquid apportat</i>	465.18	<i>Bromius non gemina matre editus</i>	31.9
<i>Aflator</i>	49.25		
<i>Aliena mensa quicumque cenat manu promptus est</i>	217.		
<i>Alieno cibo vicitans</i>	122.40	<i>Calicum commonefacere</i>	519.43
<i>Alienos diligimus, cognatos negligimus</i>	93.27	<i>Callipygos</i>	411.9
<i>Alteratum habet cerebrum</i>	281.37	<i>Callistratus coquo</i>	35.5
<i>Amaltheas cornu</i>	371.1, 375.16, 478.51	<i>Caminus, non homo</i>	5.1
<i>Amat, quia eius corona dissoluta est</i>	499.12	<i>Caprificum dat, iuravit cum se ficos vendere</i>	58.47
<i>Amico Suprian des bibendum, inimico vinum è Pitho</i>	23.40	<i>Carica libra</i>	432.23
<i>Amicorum amicus</i>	178.18	<i>Carnem elixam nec assari, nec elixari preterea oportere</i>	488.21
<i>Amicorum omnia communia</i>	6.30	<i>Catapultas & bastas comest</i>	166.33
<i>Amigdala prope amygdalam</i>	318.24	<i>Catellus Melitæus</i>	386.14
<i>Animatum nihil tibi pro cibo est</i>	288.47	<i>in Caupona esse minime videtur animus</i>	329.32
<i>de Apio pugnare tanquam in Isthmis</i>	170.24	<i>νεσπεύς νησείας, Cestrcus icumat</i>	229.48
<i>ἀπονηθίου</i>	390.18	<i>videt ibidem interpretationem</i>	
<i>ἀπονεγάρηια vulpis</i>	490.10	<i>χελειών χελειών, lepōrum lepōres</i>	499.25
<i>Apud Sirenas sc. herere</i>	216.40	<i>Charon te rex vocat</i>	495.7
<i>Aqua ea optima qua manus abluuntur</i>	270.4	<i>Chius dominum emit</i>	199.4
<i>Aqua vinum infusa perdidisti</i>	394.17	<i>Chœnici non insidendum</i>	337.43
<i>Arena Caspia copiosius</i>	143.51	<i>Choragus pannis tegitur laceria</i>	78.30
<i>Argentæus puteus</i>	85.49	<i>Cibum reverere & singultire</i>	495.39
<i>Aristarchia</i>	399.30	<i>Clauo vinum caret</i>	319.39
<i>Arrogantia Persica</i>	15.37	<i>Clavum vertit cuique Deus</i>	196.36
<i>A scopo aberrare</i>	11.38	<i>Cleonis oxytides sunt</i>	52.13
<i>Aspectus mihi volupe tuus: odi verò tuos mores</i>	80.12	<i>Cælo & terra loqui</i>	500.28
<i>Asps squilla rubentior</i>	90.20	<i>Cæna Laconica</i>	104.37
<i>Assus tarichus statim ac ignem viderit</i>	2.31	<i>Cæna sine sanguine</i>	176.17
<i>Asteropæus</i>	1.17	<i>Cœnandi inivium didicit, sinem verò neutiquam</i>	311.17
<i>Athenis oratores</i>	12.40	<i>Cochleis dissidentior</i>	48.47
<i>Athenogenis Cephalionem recitat</i>	99.24	<i>Compotationem, que nulla tibi pecunia constat, ne recusa</i>	6.52
<i>Attica cæna</i>	14.50	<i>Coquo læso impunitus nemo aufugit</i>	286.51
<i>Audi & ades, Alala, belli filia, votis præmia</i>	61.31	<i>Cor edendum non est</i>	337.36
<i>Ambus gratas ficus nolunt ferere</i>	302.44	<i>Co: iacuum præsidium</i>	408.53
<i>Anava Attica</i>		<i>Covimbria puella</i>	392.15

Covimbria

<i>Corinthiaca sapientia</i>	426.49
<i>Coronæ vitulum crastino die cenabimus</i>	268.6
<i>Coturnicule animus</i>	293.10
<i>Crudos fungos comedere</i>	47.11
<i>Cum cælo ac terra philosopharis</i>	78.54
<i>Cum nullo pugnat</i>	257.39
<i>Curryt melius Sotade</i>	311.22
<i>Cymini fessor</i>	272.38
<i>Cyrenæus</i>	380.15

D

<i>Deorare lapides</i>	124.21
<i>Dies dignus est</i>	321.34
<i>Divina vita est, si sine rationibus aliena quisquam sapius cenauerit</i>	7.1
<i>Doctrina multiplici instructa mens nil docet</i>	454.52
<i>Draconis leges</i>	423.35
<i>Dulcis cubitus</i>	401.20

E

<i>Ea Tarichus nunquam patietur quibus dignus est</i>	90.21
<i>Eius particeps fies quemadmodum placentiam ad Socratem misit Alcibiades</i>	479.35
<i>Elais supercilij</i>	121.13
<i>Ephesias literas consulis gerit corijs</i>	406.49
<i>ἐπι το τἀεργος, in balsamentum saltem injice cum sese occasio offeret</i>	319.16
<i>E sportulis cæna</i>	90.27
<i>Est mugil</i>	278.24
<i>Est mugil</i>	116.37
<i>Esurienti lavo qui similis</i>	101.51
<i>Esurienti maza & avro & ebore pretiosior</i>	202.3
<i>Et Ceon & Babys</i>	465.31
<i>Etiā inuitos ad vitam revocat mortuos</i>	493.21
<i>Euripides</i>	359.24
<i>Ex arido cibo nulli ioci aut sales</i>	31.21
<i>Exceptis medicis nihil grammaticis stultius</i>	495.8
<i>Ex igne ad cultros transit</i>	493.1
<i>ἔφορησεν</i>	468.29
<i>Exteriori formæ æs speculum, vinum autem mentis</i>	319.

F

<i>Facere quod bos in Olympijs</i>	4.15
<i>Facere quod musca in Olympijs</i>	4.15
<i>Facile deserit in bello ordinem suum qui cunctanter gravitatem adit cenam</i>	6.50
<i>Febri more aucta impensa</i>	89.10
<i>Ferocientem instar galli irritare</i>	95.44
<i>Fici à nasturto differunt</i>	304.35
<i>Ficulneus</i>	74.23
<i>Fumo denigrata ars</i>	303.2
<i>Fumi umbra</i>	209.2
<i>Fungos concupiscit lapidosus ager</i>	46.39

G

<i>Genu tibia propius</i>	286.24
<i>Gignit byems quedam, sed quedam gignit & æstas</i>	4.16
<i>Glandem sus aliam habet, aliam habere cupit</i>	518.39
<i>Gula prælio victus Larus</i>	223.10

H

<i>Habere nasum</i>	492.49
<i>Hercule voracior</i>	307.20
<i>Heros luto emergens</i>	94.43
<i>Hic me confestim occidit, ut ad præsepe bouem</i>	260.38
<i>Himulo pavidiior</i>	164.28
<i>Hoc genus hominum mors solidam reformidat</i>	179.47
<i>Hodie liber, cras Samienfis</i>	196.34

<i>Homini tibicini Dij mentem non inferuerunt</i>	252.14
<i>Humida vita</i>	192.54

I

<i>Iam præternavigarunt Phasiani</i>	289.5
<i>Idem accidit tibi ac anguillas venantibus</i>	225.39
<i>Ieiunus mugil</i>	181.40
<i>Ignem gladio non fodiendum</i>	337.87
<i>Ignem vidit Aphyra</i>	211.44
<i>in ἰαγὰν, Io Pæan</i>	522.23
<i>Ilices</i>	422.43
<i>Illotis manibus</i>	86.4
<i>Immatura caprificus cum sis, alias oratione tua caprificas</i>	88.39
<i>Improbis netro compotationibus deditus</i>	31.8
<i>Impudentior Cherophonte</i>	123.18
<i>In angulo murmurans bombyx</i>	164.29
<i>In Cæo quisnam dies</i>	88.30
<i>In Ceorum vrbibus nec meretrices nec tibicines</i>	455.8
<i>Ingressi lunonum implicatum</i>	390.54
<i>In hosticum te deduco</i>	284.50
<i>In manu vitam habet</i>	423.32
<i>In sinu gaudebis</i>	384.42
<i>Integri è clibano boues</i>	98.27
<i>Inter Echinopodas & Ononin versari</i>	73.20
<i>Ionicus sermo</i>	426.47
<i>Ione luxuriosior</i>	396.44
<i>ἴθ' ἄλλη σκῦθα, Abi alio Scythæ</i>	261.12
<i>Inuitus egreditur perdicis modo</i>	290.33
<i>Iynx</i>	419.22
<i>Iusta laudato, scitator verò lucrum</i>	92.16
<i>ἰσπερμασεν</i>	493.42

L

<i>Laboris quàm Taurites patientior</i>	311.23
<i>Lac gallinarum</i>	289.22
<i>Lac Iouis</i>	490.7
<i>Lac leporis</i>	487.25
<i>Lacedæmone si fueris, eius civitatis legibus obtempera</i>	107.40
<i>Lacera amissis pilis vestes</i>	308.47
<i>Lactens porcellus</i>	295.52
<i>Laconicè cenat</i>	52.4
<i>Lanceam è thymbra facere nemo potest</i>	159.51
<i>Larus</i>	307.34
<i>Leberide inanior</i>	270.7
<i>in Lente vnguentum</i>	119.39 & 41
<i>Leotrebide ac Thaumantide exilior</i>	408.37
<i>Lignum ligno agglutinare</i>	19.186.12
<i>Lingua iurata est</i>	92.13
<i>Lingua ferre in calceis</i>	504.26
<i>Longum valere dixit</i>	287.54
<i>Lupus hians</i>	464.26
<i>Lauta quidem ossibus vicina cavo, sed molestissima</i>	282.
	40
<i>Lydi</i>	384.15

M

<i>Mali nihil quod cum lucro iunctum</i>	92.17
<i>Malorum paropsides</i>	274.17
<i>Marinum leporem bibit</i>	332.53
<i>Masylian nauiges</i>	389.18
<i>Matææ fera</i>	15.16
<i>μασίδειον</i>	493.46
<i>Mcclamprygus</i>	81.37
<i>Mcclanthio gulosior</i>	407.15
<i>Memores Marathonis, bone scæne gratia maratho bal-</i>	
<i>madibus</i>	

11

madibus semper inijciendum	43.47	Phœacum luxus, vel vita	12.49	Solus album & atrium novis	102.23	Tota mens mensa proxima	18.29
Mens bibacium	33.11	Phœnicæ cepidæ	23.22	Sonis inanibus atrium implere eorum	420.30	Tricipites	125.54
Mentem ac iecur habet anseris	287.22	Pilos in naribus habet	121.13	Spinas colligere	287.53, 289.30, 500.32	de Tripode loquitur	30.4
Metu vacuis lentem forbere, iucundum		Pingue forbere iusculum qui velit nullus est	202.13	Spinam oculis transmittere	259.38	Trophonij antrum	457.50
Metu anxius molliter cubare, miserum	116.49	Plage polypi tusi	236.10	Sphinx	285.30, 490.37	Turbida vina bibas, qui non Amphedone vivis: Non	
Miserior digladiatore	115.4	Pleno foro	201.51	Sphæritus	52.11	Hyperia sacra, ubi defecata bibuntur	24.45
Μηδ' ἀναβάλλεσθ' εἰς τ' ἀλ' εὐνοῖα, ἔς τ' ἐνὶ φῶν	486.29	Plures quam coturnices	487.21	Splendidis cænis non sedatur fames	3.27	Turra militum, non cænis conjuarum	2.17
Mibi hæc non ne contingat, malus piscis	214.43	Prisca non cano: præstantiora quidem nova. Iuppiter, qui iuvenis est, regnat: olim Saturnus imperabat	92.21	Sponte turdis cum anetiseis in fauces adolabant	480.	Tumet magis quam Sicyos pepo	52.53
Meditibis non congruentes	123.14	Propoma offerre	46.21	23		V	
Mæsonici sales	490.34	Polypodis mens	236.11, 382.33	Statera non transgredienda	337.38	Vacuo ventri formosorum nullus amor inest	201.43
Molochæ mitior	45.27	Polypodis instar meipsum comedi	236.14	Stoiculi	418.51	Vbi cæna frugi est, non fit debaccatio	314.31
Μοροφῶδες, mihiq; molestus es	7.9	Pro cæna decertare anis auspiciatissima	202.22	Sirenni olim Milesij	389.37	Vel in Adonij cantantur	475.43
Mulierum iurandum in vino scribo	319.27	Poscere maioribus	498.49	Subit quoduis saxum scorpium	588.37	Vel ipsam Pulbo persuaderet	286.21
Multa cadunt inter cotylam supremamq; labra	356.35	Post piscem fucus	61.30	Sycamino gena perunctæ	414.2	Velocem turdus assequitur	380.51
Multa variq; historia nihil inanius	454.51	Postiores curæ sapientiores	476.35	Syracusia mensa, vel sicula	392.14	Ventris filius	505.45
Multis parvæ angis	74.6	Παμπελοσίου	500.18	Syracusia mensa, vel sicula	76.23	Vespa	181.3
Multum in occasione tempus est	307.33	Publica via non ambulandum	337.40	Syracusia mensa, vel sicula	499.4	Vestis ad doctrinam non nihil facis	16.38
Musca	178.13	Pugnare de oleribus	170.23	Syracusia mensa, vel sicula	499.4	Vide ne lupus frustra bicet	284.1
Muscus apparatus	307.17	Pulli patri similes	278.43	Syracusia mensa, vel sicula	499.4	Vino inest ratio	34.52
Myconiorum more	6.25	Pulmonis vitam vivere	73.11	Tanagraus cetus	408.35	Vinum loquax	28.14
N		Purpuris voracior	67.21	Tanquam anguilla in suo frigmento	223.35	Vinum mortaliū iudex	28.19
Naribus anxia	464.34	Putre salsamentum origanum amat	88.2	Tanquam manibus aqua	200.2	Vinum prudentiam obumbrat	34.49
Nauclidis solitudo	48.21	Pyrgoibemi tibi perfoliendus est collybus	375.14	Tel phus mutus cænat	315.16	Vinum salutare jenem vel nolentem inbet	101.58, 319.
Nec d. trivis pallijs, aut intonsis barbjs temerè credendum	157.17	Q		Telestagoræ mallem dare	260.4	46	
Necessariam sortem manu terere	52.31	Quæ non deposueris, ne tollas	486.26	Tempestatum rates, non argento mercenarius sum	303.	Vinum veritas	30.1
Necessitate nihil oneosus	26.15	Quæ hæc parsimonia? Vno tentoria plena: Instrue tu femibus, nam æquum est, convivia lauta	3.6	37		Vinum vino expellendum	35.54
Nec missis, nec Gratijs unquam sacrificasti	121.47	Quam copere Tyoiam laboriosus	49.11	Terra genitus	127.8	Virgo Milesia	425.47
Ne funda quidem eo perurverim	496.48	Quantum Hectorem pendebat Priamus	169.11	Tbasus	322.5	Virtus voluptati affidet	221.49
Ne gry quidem	256.19	Quatuor habeo capita	330.12	Thestrophiorum medium celebrat diem	230.7	Vinum probum nec inebriari, nec calidæ lætari decet	14.
Nemo te faxis feriet	303.32	Qui non navigavit, nihil vidit mali	115.4	Thestalic mensa	104.10	26	
Ne puero gladium	158.51	Qui ante diem fatalem mori nolit apud Sybaritas, ei nec orientem solem aspiciendum, nec occidentem	386.54	Thestalus, id est, astutus	230.21	Vita suntia nuptiales non coquantur epule	209.15
Nerium nisi habeas, bulbus nil proderit	49.39	R		Thestalus homo, famelicus	37.14	Vnus diei curia præstantior	475.23
Nestoris & Antenoris facundia	495.1	Recta linea ducenda	337.42	Thestalarum commenta	8.51	Vnctæ & splendida bonis plena nauigia	478.48
Nive candidior	101.47	Relius assurgere	98.1	Thrax	330.19	Vteri	409.52
Non è Socrate inculpatum militia ducem	159.53	Relegare ad olera	122.22	Thudippus leo	304.28	Vt Telephus demisso vultu	167.5
Non est Diabyrampus, aquam si bibas	468.17	Rana instar bibit	76.24	Thymo præfenti carne nemo vescitur	46.52	Z	
Non gaudet poculis ab educatione prima qui abstemius est	32.32	S		Tibias perforare	441.44	Zenonum est, coquere lenticulas	118.5
Nubem frontibus insidentem dispergite	27.11	Sagdam eructare	515.8	Tibicen vapulat	284.29	Zethus in Thebanorum agrum proficiscatur, Amphion	
Nugas agere	167.39, 282.31	Salsamentorum patinis gaudet à mari semotus	100.18	Tortilis, saniq; nihil	3.33	Athenas	37.20
Nunquam mihi talis nutritur pauo qui dormientes experefacit	296.22	Salub. ius cucurbita	46.5				
Nunquam servauerit feminam Furipides.	185.13	Saniorem flores	401.22				
O		Satius est in Adriatico mari navigare	456.38				
Olla lentem attingit	118.15	Saturij cibi	85.28				
Opibus Gorgiam ac Protagoram superat	85.52	in Saxa amandare	394.24				
Oppedere	46.16	Saxeus factus sum	266.50				
Orbem disciplinarum absolvere	1.20	Scilicet absterfis dij donant meliora	2.19				
Origanum amat tarichus putris	90.21	Scytharum edita	390.15				
Otus est	291.50	Se comam deo sacram alere ait	167.30				
P		Semper Iliensibus & Ilio mala	261.51				
Par pari bibere	24.32, 28.32	Semper quidem prorsus vter & semper saccus	351.3				
Par pari miscere	318.27	Senex poeta etiam Mnemosynem celebrat	454.4				
Parturient montes	459.34	Sine fumo sacrum nos poeta facimus	7.6				
Pauper gloriosus	172.8	Sicula mensa, Sybaritica, Italica, Chia	20.16, 385.46				
Pelesum ex Oeneo minimè faciendum	286.25	Sicyo pepone magis sterilis	52.50				
Pelopida um domo sterilior	49.27	Sicyon arvodens exor lucernam texe	56.24				
Perdicis crus	3.48	Sicyonij calcei	116.7				
Pere. as vt Philetas Coue	299.29	Sicibundo quantumvis sapienter dicta si recites, nibilo plus proficies, nisi quod bibat dederis	324.6				
Periculis g. asi. as	158.42	Si vera dicam, tibi voluptati haud ero: Si sim voluptati, haud tibi vera dixero	157.18				
Porca melanurum sequitur	238.23	Socratico more proponere	2.27				
Philippide tenuius, exilius	172.5, 375.5	Solus					
Philippide gracilior	409.42						

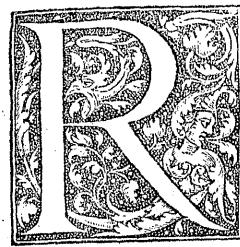
Dum raptim describuntur adnotationes, emendationesq; ad calcem libri, ea quæ sequuntur fugerunt describentem, quæ benevolus lector suis quæque locis apponet.

55

- Pagin. 74. lin. 4. adscribe ad verbum Militarium, Draconis & Miliarij, quibus aquam calfaciebant, Seneca meminit cap. 24. lib. 3. quæstionum naturalium, ac rursus cap. 9. quarti. Quod hodie nostri vocant Serpentinam, Draconi non ab simile fuit, & satis nomen ipsum conuenit.*
- pag. 81. lin. 28. lege, Fortassis verò & Crobylus comicus verecundum eiusmodi hepar dixit, quem admodum & Alexis in Pseudypobolimæo his verbis:*
- pag. 158. lin. 20. pro Marcus Aquilius lege Manius Aquilius ex Appiano.*
- pag. 214. lin. 24. vide num pro νομισιδεία, legendum sit νομισιδεία,*
- pag. 227. lin. 22. pro Lysias, lege Lysanias*
- pag. 229. lin. 37. lege, Arist. lib. De vita, moribus, & ingenio animalij scrib.*
- pag. 268. lin. 36. pro Agathocles lege Hagnocles*
- pag. 273. lin. 23. lege, in Megaride : Ορυς, κατεολυς, καλ. &c.*
- pag. 287. lin. 7. pro Antigenes, lege Epigenes*
- pag. 315. lin. 53. post hæc verba, nobis rursus adest. lege, Antiphanes verò in Leonida: Sed priusquam nos cenauissemus. αειν δ'εδ'συνέβαιν' ήμεις. Arist. &c.*
- pag. 369. lin. 22. pro Euripide : lege Euritide:*
- pag. 372. lin. 34. pro Arrianus lege Rianus*
- pag. 386. adde adscriptis f. Seneca cap. 25. lib. 2. De ira, Dissolutus delitiis cuius latus alieno dolore condoluit. Myndridem aiunt fuisse ex Sybaritarum ciuitate, qui cum vidisset fodientem, & altius rastrum alleuantem, lassum se fieri questus, vetuit illum opus in conspectu suo facere: bilem, (fortass. malè) habere sæpius questus est, quòd rose duplicatis folijs incubuisset.*
- pag. 402. lin. 54. lege, Lylandro dixit, hunc secundum Pauf.*
- pag. 443. lin. 6. tis exemplo Ionibus, quod scribit Menefer, libro de sacratis vel consecratis templorum donis, vt Pamph.*
- pag. 457. adde in adscriptis c. quædam exemplaria, εν τω εἰσωνιζομένω*
- pag. 462. lin. 30. Clearchus in primo Interpunctorum, εν πρώτῳ αὐτοζυγῶν,*
- pag. 468. lin. 38. lege, caussa, siue Aristophanes, siue Plato in Tentorijs, vt Cham.*
- pag. 469. lin. 14. adde in adscriptis γ. quidam Maçtripçæ: quasi panem in maçtra pinfentes.*
- ead. lin. 34. pro Hipparchus lege Hippagoras*
- pag. 470. lin. 15. adscribe margini ad verbum Thyrsos, apud Tac. lib. 11. Annal. Messalina cum Silio per domum simulachrum vindemiæ celebrans, crine fluxo thyrsus quatuebat: iuxta Silius, hedera vinctus, & cothurnos gerens caput iaciebat, fæminæq; procaci choro, pellibus accinctæ vt infanientes, (μυρῶδες) assultabant.*
- pag. 484. lin. 27. lege esse tradit. Antiphon in libris de Agricultura, Phocidas quoque inter pyrorum genera recenset. Ex pun. &c.*
- ead. lin. sequenti, adscribe margini ad verbum Apyrena: Seneca epist. 86. Sic sapiens imperturbatus dicitur, quo modo apyrena dicuntur, non quibus nulla inest duritia granorum, sed quibus minor. Apyrenon Plinio cap. 19. 13. cui lignosus nucleus abest: cui acini candidiores, blandioresque sunt ac membranis minus amaris distincti.*
- pag. 493. lin. 33. adscribe ad verbum Mattya, Apud Senecam patrem controuersia quarta, libri noni, Sabinus orator, libidine ac gula infamem quendam, Turdum, Matryan vocat, (Mattean in vulgatis libris legitur,) nempe ganeonem, cupediarium, gulosum, & huius lautissimi cibi fortassis audissimum. Quidam αὐτὸς ἡ ματῶν putant alluisse Sabinum.*
- pag. 513. lin. 24. pro Alexis lege Achæus*
- ead. lin. 28. lege, Hiccius libro secundo De materia, inquit: Vnguentorum alia vocant illitus, αἰθιμοῦσα: alia inunctiones, ἀλειμμαῖα.*
- pag. 521. adde adscriptis γ, Petronius, sub eodem titulo etiam lucerna bilychnis de camera pendebat, &c.*

E X E M P L V M

Exemplum priuilegij Cæsareæ Maiestatis.

RVDOLPHVS secundus, Diuina fauente clementia, electus Romanorum Imperator, semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatia, Sclauoniæ, &c. Rex: Archidux Austria, Dux Burgundiæ, Stiria, Carinthiæ, Carniolæ, Wirtembergæ, &c. Comes Tirolis, &c. Recognoscimus, & notum facimus tenore præsentium vniuersis: quòd cum nobis humiliter exponendum curauerit Antonius de Harfy, Ciuis & Typographus Lugdunensis, se opus quoddam, magno ære ab auctore suo coemptum, quod *Athenæi Deipnosophistarum libri quindecim in se continent, interprete Iacobo Dalechampo*, prælo committere, atque in lucem edere decreuisse, dummodo ab æmulatorum, qui illud imitari & recudere conarari sint, fraudibus tutus & munitus esse possit: demissè supplicando, vt ipsius indelimitati hac in parte consulere, ipsumq; priuilegio nostro Cæsareo instruere clementer dignaremur. Nos, pro eo, quo in communem rem litterariam iuandam ferimur, benignitatis affectu, institutum huiusmodi ipsius fauorè nostro prouehendum esse duximus. Quapropter ex certa nostra scientia, animo benè deliberato, autoritateq; Cæsarea firmiter vetamus atque inhibemus omnibus & singulis typographis, bibliopolis, alijsq; quamcumq; librariam negotiationem in Sacro Romano Imperio regnisq; & dominijs nostris hæreditariis exercentibus, ne quis vel memoratum opus ipsum, vel epitomen aliquam ex eo desumptam, per integrum decennium, à primo editionis eiusdem die computandum, intra præsentis Sacri Imperij ac quorumcumq; Regnorum & Dominiorum nostrorum hæreditariorum fines recudere, aut recudendum dare, vel alibi impressum adducere, vendere distrahereq; quouis modo aut prætextu, palam vel occultè ausit. Quisquis verò secus fecerit, nostrumq; hoc interdictum neglexerit, is non solum eiusmodi libro, sic, vt præmittitur, impresso adducto (quem nimirum prædictus Antonius de Harfy, aut hæredes & mandatarij ipsius, vbicunq; depræhensus fuerit, vel Magistratus loci illius auxilio, vel propria autoritate, sibi vindicare poterunt) priuari, verum insuper etiam decem Marcharum auri puri multa, fisco nostro Imperiali fraudis vindici, & prædicto Antonio de Harfy, eiusdem hæredibus, ex æquo, omni spe veniæ sublata, numeranda, plecti debebit. Dummodo tamen sæpèfatus Antonius de Harfy, tria ad minus eiusmodi operis exemplaria sumptibus suis quamprimum ad nostram Imperialem Cancellariam transmittat. Quod si neglexerit, hæc nostra gratia & priuilegio nequaquam vti possit, sed eius exutus atque priuatus censeatur. Mandantes ergo vniuersis & singulis nostris Sacri Romani Imperij, Regnorumq; ac Ditionum nostrarum hæreditariarum subditis & fidelibus dilectis, tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus, cuiuscunq; status, gradus, ordinis, conditionis ac præminentia existant, præsertim verò iis, qui in Magistratu constituti, vel suo ipsius, vel superiorum suorum nomine ac loco, iuris & iustitiæ administrationem exercent, ne quempiam hoc priuilegium & interdictum nostrum impunè violare, spernere aut negligere patiantur: quin potius contumaces, si fortè quos compererint, præscripta pœna multari, & quibuscumq; rectè fieri poterit modis coerceri curent, quatenus & ipsi nostram indignationem grauissimam, eandemq; multam incurrere noluerint. Harum testimonio literarum, manu nostra subscriptarum, & sigilli nostri Cæsarei impressione munitarum. Datum in arce nostra Regia Pragæ, die decima octaua mensis Aprilis, anno Domini, 1581. Regnorum nostrorum, Romani sexto, Hungarici nono, & Bohemici itidem sexto.

RVDOLPHVS.

Ad mandatum Sacre Cæsareæ
Maiestatis proprium,

P. Bernburger.

11 3

Extrait du Priuilege.

HENRY par la grace de Dieu, Roy de France & de Pologne : à tous Preuosts, Baillifs, Seneschaux de nostre Royaume, ou leurs lieutenans, & à tous nos autres iusticiers & officiers qu'il appartiendra salut. Nostre bien amé Antoine de Harfy marchand libraire de Lyon, nous a fait remonstrer, qu'il a nagueres à ses propres cousts & despens, & avec grand travail, recouuert plusieurs beaux liures cy apres mentionnés. Athenæi Deipnosophistarum libri quindecim, interprete Iacobo Dalechampo medico Lugdunensi, cum adnotationibus margini additis, que cōmentariorū vice sint, ac indicibus omniū rerum memorabilium copiosissimis & locupletissimis, &c. Tous lesquels liures il desireroit volontiers faire imprimer & exposer en vente: mais il doute que ayant fait les frais pour ce necessaires, quelque autre s'aidant de ses copies, le voulust frustrer de ses frais, peines, & labeurs, s'il ne luy estoit sur ce pourueu, ce qu'il nous a tres humblement requis. NOUS à ces causes, desirans fauoriser tels labeurs, qui profitent au public, & à ce que l'exposant ne soit frustré de ses labeurs & frais qu'il luy a conuenu & conuient faire, A ICELVY, pour ces causes & autres à ce nous mouuans, auons permis, accordé, & otroyé, permettons, accordons, & otroyons, qu'il puisse, & luy soit loisible d'imprimer & faire imprimer la part où il voudra, & par tels imprimeurs que bon luy semblera, les susdits œures, de Athenæi Deipnosophistarum libri quindecim, interprete Iacobo Dalechampo medico Lugdunensi, cum adnotationibus margini additis, que cōmentariorū vice sint, ac indicibus omniū rerum memorabilium copiosissimis & locupletissimis, &c. & icelles exposer en vente, par tous les lieux & endroits de nostre royaume, iusques au terme de dix ans, à compier du iour que l'exposant aura paracheué la premiere impression. Pourueu que lesdits liures ne soyent contrenuans au droit diuin, & humain, ains conformes à iceluy, & à nos sainctes decrets, statuts, & ordonnances: sans que pendant ledit temps, aucun libraire, imprimeur, ou autres, puissent imprimer lesdits liures cy dessus spécifiés, & iceux exposer en vente: sur peine de confiscation desdits liures qui se trouuent imprimés d'autre impression, & d'amende arbitraire, & de tous despens, dommages, & interuets. Et en mettant au commencement, ou à la fin desdits liures, l'extract du present priuilege, nous entendons qu'il soit tenu pour bien & deuement signifié, & que ceux qu'il appartiendra, sans qu'ils puissent pretendre iuste cause d'ignorance. Si vous mandons, & vous faisons, que tout le contenu cy dessus, vous faites iouir l'exposant: sans qu'il souffre en luy estre fait aucun empeschement, contraignant à ce faire, souffrir, & obeir tons ceux qu'il appartiendra, & pour ce feront à contraindre, par toutes voyes deuës & raisonnables, nonobstant oppositions ou appellations quelconques, & sans preiudice d'icelles. CAR tel est nostre plaisir. Et pour ce que de ces presentes lon pourra auoir affaire en plusieurs lieux: Nous voulons que au vidimus d'icelles deuement collationné par l'un de nos amés & feaux Notaires & Secretaires, ou sous seel Royal soy soit adioustée comme au present original. DONNE à Paris le 28 iour de Decembre, l'an de grace, 1581. & de nostre regne le huitieme.

Par le Roy

Maiſtre Jean Chandon maiſtre des
requestes ordinaires de l'hoſtel present.

Le Ragois.

Acheué d'imprimer le 3 Februrier 1583.

gio neub
ergo vniger